DR. SACHS · FESTGEBET

Digitized by the Internet Archive
in 2009 with funding from
Ontario Council of University Libraries

http://www.archive.org/details/mazorlekholmoade03sach

Inhalt des dritten Bandes.

Gebete für den Abend des Versöhnungstages

		Seite
מה טבו	Gebet beim Eintritte in das Gotteshaus . . .	3
תפלת מנחה לעי"כ	Das Minchahgebet am Vorabend des Versöhnungstages	5
כל נדרי	Kol Nidre	28
תפלת מעריב	Das Abendgebet	31
סליחות לכל נדרי	Selichoth im Abendgebet	55
אבינו מלכנו	Abinu Malkenu (fällt am Sabbath aus)	103

Anhang.

שירי היחוד 111
שיר הכבוד 121
כתר מלכות 130

Druck von Th. Schatzky A.-G., Breslau 3.

סדר כפרות.

*) Man nimmt die כפרה in die rechte Hand und ſagt dieſes בני אדם.

בְּנֵי אָדָם יוֹשְׁבֵי חֹשֶׁךְ וְצַלְמָוֶת אֲסִירֵי עֳנִי וּבַרְזֶל:
יוֹצִיאָם מֵחֹשֶׁךְ וְצַלְמָוֶת וּמוֹסְרוֹתֵיהֶם יְנַתֵּק: אֱוִילִים
מִדֶּרֶךְ פִּשְׁעָם וּמֵעֲוֹנוֹתֵיהֶם יִתְעַנּוּ: כָּל־אֹכֶל תְּתַעֵב
נַפְשָׁם וַיַּגִּיעוּ עַד־שַׁעֲרֵי מָוֶת: וַיִּזְעֲקוּ אֶל־יְיָ בַּצַר לָהֶם
מִמְּצוּקוֹתֵיהֶם יוֹשִׁיעֵם: יִשְׁלַח דְּבָרוֹ וְיִרְפָּאֵם וִימַלֵּט
מְשִׁחִיתוֹתָם: יוֹדוּ לַייָ חַסְדּוֹ וְנִפְלְאוֹתָיו לִבְנֵי אָדָם:
אִם־יֵשׁ עָלָיו מַלְאָךְ מֵלִיץ אֶחָד מִנִּי־אֶלֶף לְהַגִּיד לְאָדָם
יָשָׁרוֹ: וַיְחֻנֵּנוּ וַיֹּאמֶר פְּדָעֵהוּ מֵרֶדֶת שַׁחַת מָצָאתִי כֹפֶר:

Wer ſich ſelbſt die כפרה umſchlägt, ſagt nach מצאתי כפר dieſes:

זֶה חֲלִיפָתִי זֶה תְּמוּרָתִי זֶה כַּפָּרָתִי זֶה הַתַּרְנְגוֹל יֵלֵךְ
לְמִיתָה. וַאֲנִי אֶבָּנֵם וְאֵלֵךְ לְחַיִּים טוֹבִים אֲרוּכִים וּלְשָׁלוֹם:

Dann ſagt man obiges בני אדם noch zweimal, wo aber jedesmal nach מצאתי כפר wieder obiges זה חליפתי geſagt wird.

Wer die כפרה einer Mannsperſon umſchlägt, ſagt nach מצאתי כפר dieſes:

זֶה חֲלִיפָתְךָ זֶה תְּמוּרָתְךָ זֶה כַּפָּרָתְךָ זֶה הַתַּרְנְגוֹל
יֵלֵךְ לְמִיתָה. וְאַתָּה תִּכָּנֵס וְתֵלֵךְ לְחַיִּים טוֹבִים אֲרוּכִים
וּלְשָׁלוֹם:

Für mehrere Mannsperſonen wird dieſes geſagt:

זֶה חֲלִיפַתְכֶם זֶה תְּמוּרַתְכֶם זֶה כַּפָּרַתְכֶם זֶה הַתַּרְנְגוֹל
יֵלֵךְ לְמִיתָה. וְאַתֶּם תִּכָּנְסוּ וְתֵלְכוּ לְחַיִּים טוֹבִים אֲרוּכִים
וּלְשָׁלוֹם:

*) Wenn man einem Andern die כפרה umſchlägt, läßt man es von ihm ſagen.

Für eine Weibsperson wird dieses gesagt:

זֹאת חֲלִיפָתֵךְ זֹאת תְּמוּרָתֵךְ זֹאת כַּפָּרָתֵךְ זֹאת
הַתַּרְנְגֹלֶת תֵּלֵךְ לְמִיתָה. וְאַתְּ | תִּכָּנְסִי וְתֵלְכִי לַחַיִּים
טוֹבִים אֲרוּכִים וּלְשָׁלוֹם:

Für mehrere Weibspersonen sagt man dieses:

זֹאת חֲלִיפַתְכֶן זֹאת תְּמוּרַתְכֶן זֹאת כַּפָּרַתְכֶן זֹאת
הַתַּרְנְגֹלֶת תֵּלֵךְ לְמִיתָה. וְאַתֶּן תִּכָּנַסְנָה וְתֵלַכְנָה לְחַיִּים
טוֹבִים אֲרוּכִים וּלְשָׁלוֹם:

Beim Umschlagen der כפרות für eine schwangere Frau sagt man dieses:

אֵלּוּ חֲלִיפוֹתֵיכֶם אֵלּוּ תְּמוּרוֹתֵיכֶם אֵלּוּ כַּפָּרוֹתֵיכֶם
אֵלּוּ הַתַּרְנְגוֹלִים יֵלְכוּ לְמִיתָה. וְאַתֶּם תִּכָּנְסוּ וְתֵלְכוּ
לְחַיִּים טוֹבִים אֲרוּכִים וּלְשָׁלוֹם:

Entweder man verschenkt die כפרות an arme Leute, oder (was besser ist) giebt das Geld dafür an arme Leute.

Gebet beim Eintritte in das Gotteshaus.

מַה־טֹּבוּ אֹהָלֶיךָ יַעֲקֹב מִשְׁכְּנֹתֶיךָ יִשְׂרָאֵל׃ וַאֲנִי בְּרֹב חַסְדְּךָ אָבֹא בֵיתֶךָ אֶשְׁתַּחֲוֶה אֶל־הֵיכַל קָדְשְׁךָ בְּיִרְאָתֶךָ׃ יְיָ אָהַבְתִּי מְעוֹן בֵּיתֶךָ וּמְקוֹם מִשְׁכַּן כְּבוֹדֶךָ׃ וַאֲנִי אֶשְׁתַּחֲוֶה וְאֶכְרָעָה אֶבְרְכָה לִפְנֵי־יְיָ עֹשִׂי׃ וַאֲנִי תְפִלָּתִי לְךָ | יְיָ עֵת רָצוֹן אֱלֹהִים בְּרֹב־חַסְדֶּךָ עֲנֵנִי בֶּאֱמֶת יִשְׁעֶךָ׃

Wie lieblich sind deine Zelte, Jakob! deine Wohnungen, Israel! Und ich — in Zuversicht auf die Größe deiner Gnade — ich betrete dein Haus, bete hingestreckt in Gottesfurcht im Tempel deiner Heiligkeit. Ewiger! ich liebe deiner Wohnung Stätte, den Ort, wo deine Ehre trohnt. Ich bete an, ich beuge mich und kniee nieder vor dem Ewigen, meinem Schöpfer. Ich richte mein Gebet zu dir, o Ewiger! dich flehend um eine Gnadenzeit — um deine unendliche Güte. O, erhöre mich mit dem Wohlwollen deines Heils!

אֲנִי קָרָאתִיךָ כִּי־תַעֲנֵנִי אֵל, הַט־אָזְנְךָ לִי שְׁמַע אִמְרָתִי׃ אֲנִי בְּצֶדֶק אֶחֱזֶה פָּנֶיךָ אֶשְׂבְּעָה בְהָקִיץ תְּמוּנָתֶךָ׃ וַאֲנִי עָלֶיךָ בָטַחְתִּי

אני Ich rufe dich an, denn du erhöreſt mich, Allmächtiger! Neige mir dein Ohr, vernimm mein Gebet! Ich werde einſt in Unſchuld dein Antlitz ſchauen, erwachend mich ergötzen an deinem Anblicke. Und da ich,

Ewiger! auf dich vertraue, so rufe ich laut: Du bist mein Gott! erhöre die Stimme meines Flehens, wenn ich zu dir rufe, wenn ich meine Hände aufhebe zur Halle deiner Heiligkeit. Schon flehete ich zu dir, o Ewiger! mein Gott! und du ließest mich genesen; darum will ich dich, Ewiger! ferner anrufen, und zu dir flehen, o Herr, Laß deine Vorsicht leuchten über deinen Knecht, hilf mir durch deine Liebe; denn zu dir, Allgütiger! harre ich — du gewährest mir, mein Herr und mein Gott! Erhöre mein Gebet, o Ewiger! Vernimm mein Flehen, schweige nicht bei meinen Thränen. Erhöre mich, Ewiger! und sei mir gnädig. Allmächtiger! sei mir ein Helfer.

יְיָ אָמַרְתִּי אֱלֹהַי אָתָּה׃
שְׁמַע קוֹל תַּחֲנוּנַי בְּשַׁוְּעִי
אֵלֶיךָ בְּנָשְׂאִי יָדַי אֶל־דְּבִיר
קָדְשֶׁךָ׃ יְיָ אֱלֹהַי שִׁוַּעְתִּי
אֵלֶיךָ וַתִּרְפָּאֵנִי׃ אֵלֶיךָ יְיָ
אֶקְרָא וְאֶל־אֲדֹנָי אֶתְחַנָּן׃
הָאִירָה פָנֶיךָ עַל־עַבְדֶּךָ׃
הוֹשִׁיעֵנִי בְחַסְדֶּךָ׃ כִּי־לְךָ
יְיָ הוֹחָלְתִּי אַתָּה תַּעֲנֶה
אֲדֹנָי אֱלֹהָי׃ שִׁמְעָה תְפִלָּתִי
יְיָ וְשַׁוְעָתִי הַאֲזִינָה אֶל־
דִּמְעָתִי אַל־תֶּחֱרַשׁ׃ שְׁמַע־
יְיָ וְחָנֵּנִי יְיָ הֱיֵה עוֹזֵר לִי׃

שִׁיר הַמַּעֲלוֹת לְדָוִד׃
שָׂמַחְתִּי בְּאוֹמְרִים לִי בֵּית
יְיָ נֵלֵךְ׃ עָשׂוֹ אָנֹכִי עַל־
אִמְרָתֶךָ כְּמוֹצֵא שָׁלָל רָב׃
הַקְשִׁיבָה לְקוֹל שַׁוְעִי מַלְכִּי
וֵאלֹהָי כִּי אֵלֶיךָ אֶתְפַּלָּל׃
יְיָ בֹּקֶר תִּשְׁמַע קוֹלִי בֹּקֶר
אֶעֱרָךְ־לְךָ וַאֲצַפֶּה׃ אֲנִי
קָרָאתִיךָ כִּי־תַעֲנֵנִי אֵל הַט־
אָזְנְךָ לִי שְׁמַע אִמְרָתִי׃
רַגְלִי עָמְדָה בְּמִישׁוֹר
בְּמַקְהֲלִים אֲבָרֵךְ יְיָ׃

שיר Stufengesang David's. Ich freue mich, wenn man zu mir spricht: Laßt in des Ewigen Haus uns gehen! Entzückt bin ich ob deiner Verheißung, wie ein Finder großer Beute. Vernimm die Stimme meines Flehens, mein König und mein Gott! wenn ich vor dir bete. Ewiger! Schon des Morgens hörest du mein Gebet, schon des Morgens richte ich es an dich und harre. Ich rufe dich an, auf daß du mich erhöreſt; Allmächtiger! neige mir dein Ohr, vernimm meinen Vortrag. Wohl steht mein Fuß auf rechter Bahn, wenn ich in Chören den Ewigen preise.

תפלת מנחה לערב יום כפור.

אַשְׁרֵי יוֹשְׁבֵי בֵיתֶךָ עוֹד
יְהַלְלוּךָ סֶלָה: אַשְׁרֵי הָעָם
שֶׁכָּכָה לּוֹ אַשְׁרֵי הָעָם שֶׁיְיָ
אֱלֹהָיו:

קמה תְּהִלָּה לְדָוִד אֲרוֹמִמְךָ
אֱלוֹהַי הַמֶּלֶךְ וַאֲבָרְכָה שִׁמְךָ
לְעוֹלָם וָעֶד: בְּכָל־יוֹם
אֲבָרְכֶךָּ וַאֲהַלְלָה שִׁמְךָ
לְעוֹלָם וָעֶד: גָּדוֹל יְיָ וּמְהֻלָּל
מְאֹד וְלִגְדֻלָּתוֹ אֵין חֵקֶר:
דּוֹר לְדוֹר יְשַׁבַּח מַעֲשֶׂיךָ
וּגְבוּרֹתֶיךָ יַגִּידוּ: הֲדַר כְּבוֹד
הוֹדֶךָ וְדִבְרֵי נִפְלְאֹתֶיךָ
אָשִׂיחָה: וֶעֱזוּז נוֹרְאוֹתֶיךָ
יֹאמֵרוּ וּגְדֻלָּתְךָ אֲסַפְּרֶנָּה:
זֵכֶר | רַב טוּבְךָ יַבִּיעוּ
וְצִדְקָתְךָ יְרַנֵּנוּ: חַנּוּן וְרַחוּם
יְיָ אֶרֶךְ אַפַּיִם וּגְדַל־חָסֶד:
טוֹב יְיָ לַכֹּל וְרַחֲמָיו עַל
כָּל־מַעֲשָׂיו: יוֹדוּךָ יְיָ כָּל־
מַעֲשֶׂיךָ וַחֲסִידֶיךָ יְבָרְכוּכָה:
כְּבוֹד מַלְכוּתְךָ יֹאמֵרוּ
וּגְבוּרָתְךָ יְדַבֵּרוּ: לְהוֹדִיעַ
לִבְנֵי הָאָדָם גְּבוּרוֹתָיו וּכְבוֹד
הֲדַר מַלְכוּתוֹ: מַלְכוּתְךָ

Heil den Bewohnern deines Tempels! unaufhörlich können sie dich preisen. Heil dem Volke, das so ganz ihm angehört! Heil dem Volke, dessen Gott der Ewige ist.

תהלה (Psalm 145.) Loblied David's. Dich, mein Gott! dich, o König! will ich erheben, will deinen Namen ewig preisen, will dich täglich benedeien, deinen Namen unaufhörlich loben. Groß ist Gott und hochgepriesen, unerforschlich seine Größe. Ein Menschenalter zeiget rühmend dem andern deine Werke an; sie machen deine Allmacht kund. Den Glanz, die Hoheit deiner Majestät und deiner Wunderthaten will ich preisen, sie sprechen deine furchtbare Macht aus; ich will deine Herrlichkeit verkünden. Alles verbreitet den Ruf deiner großen Güte, alles erhebet laut deine Allgerechtigkeit. Huldreich und allbarmherzig ist der Herr, langmüthig und gnadevoll. Allen ist der Herr wohlthätig, seine Barmherzigkeit waltet ob der ganzen Schöpfung. Herr! dir danken deine Werke alle, dich preisen deine Lieblinge, besingen deines Reiches Majestät, und sprechen deiner Allmacht Lob, um deine Macht-

vollkommenheit den Erdensöhnen zu verkünden die Majestät und Hoheit deines Reichs. Dein Reich ist das Reich aller Ewigkeit, und deine Herrschaft währet für und für. Jeden Fallenden erhält der Herr, er richtet die gebeugten auf. Die Augen Aller blicken hoffend zu dir auf, und du gibst ihnen Speise in der Zeit. Allmilde öffnest du die Hand, erquickest mit Wohlthat, was da lebt. In allen seinen Wegen ist der Herr gerecht, in allen seinen Thaten gütig. Der Herr ist nahe allen, die ihn rufen, allen, die aufrichtig ihn anflehen. Er erfüllt der Gottesfürchtigen Verlangen, erhört ihr Gebet und stehet ihnen bei. Er schützet alle, die ihn lieben, und rottet alle Frevler aus. Das Lob des Ewigen verkünde laut mein Mund, daß jedes Geschöpf seinen heiligen Namen preise in Ewigkeit! Wir preisen den Unendlichen von nun an bis in Ewigkeit. Halleluja!

מַלְכוּת כָּל־עוֹלָמִים
וּמֶמְשַׁלְתְּךָ בְּכָל־דּוֹר וָדוֹר׃
סוֹמֵךְ יְיָ לְכָל־הַנֹּפְלִים וְזוֹקֵף
לְכָל־הַכְּפוּפִים׃ עֵינֵי כֹל
אֵלֶיךָ יְשַׂבֵּרוּ וְאַתָּה נוֹתֵן
לָהֶם אֶת־אָכְלָם בְּעִתּוֹ׃
פּוֹתֵחַ אֶת־יָדֶךָ וּמַשְׂבִּיעַ
לְכָל־חַי רָצוֹן׃ צַדִּיק יְיָ
בְּכָל־דְּרָכָיו וְחָסִיד בְּכָל־
מַעֲשָׂיו׃ קָרוֹב יְיָ לְכָל־קֹרְאָיו
לְכֹל אֲשֶׁר יִקְרָאֻהוּ בֶאֱמֶת׃
רְצוֹן יְרֵאָיו יַעֲשֶׂה וְאֶת־
שַׁוְעָתָם יִשְׁמַע וְיוֹשִׁיעֵם׃
שׁוֹמֵר יְיָ אֶת־כָּל־אֹהֲבָיו
וְאֵת כָּל־הָרְשָׁעִים יַשְׁמִיד׃
תְּהִלַּת יְיָ יְדַבֶּר־פִּי וִיבָרֵךְ
כָּל־בָּשָׂר שֵׁם קָדְשׁוֹ לְעוֹלָם
וָעֶד׃ וַאֲנַחְנוּ נְבָרֵךְ יָהּ
מֵעַתָּה וְעַד־עוֹלָם הַלְלוּיָהּ׃

חצי קדיש

כי שם יי אקרא הבו גדל לאלהינו׃
אֲדֹנָי שְׂפָתַי תִּפְתָּח וּפִי יַגִּיד
תְּהִלָּתֶךָ׃

אדני Ewiger! öffne du meine Lippen, damit mein Mund dein Lob verkünde.

בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ אֱלֹהֵינוּ
וֵאלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ אֱלֹהֵי אַבְרָהָם
אֱלֹהֵי יִצְחָק וֵאלֹהֵי יַעֲקֹב׃

בורך Gebenedeit seist du, Ewiger! unser und unserer Väter Gott! Gott Abrahams, Gott Jizchaks und Gott Jakobs! großer,

mächtiger und furchtbarer Gott! höchste Allmacht! der du heilsame Gnaden erzeigest! Schöpfer des All's, der du der Frömmigkeit der Urväter eingedenk bist, und einst ihren Nachkommen voll Liebe den Erlöser senden wirst, deines Namens willen!

זכרנו Gedenke unser zum Leben, du, o König! der du Wohlgefallen hast am Leben! zeichne uns in das Buch des Lebens, um deinetwillen, o Herr des Lebens!

מלך Du bist ein König, der da hilft, beschirmt und beschützet. Gepriesen seist du, Ewiger! Schild Abrahams.

אתה Du Herr! bist allgewaltig in Ewigkeit; du belebst die Todten wieder, du bist ein mächtiger Erretter.

מכלכל Du ernährest durch deine Liebe alles Lebende, und erweckest durch deine große Barmherzigkeit die Todten; du unterstützest die Fallenden, du heilest die Kranken, du befreiest die Gefesselten, und bestätigest deine treue Zusage jenen, die im Staube schlafen. Wer, allmächtiger Gebieter! gleichet dir? Wer ist dir ähnlich? O König, der du sterben, auferstehen und Heil aufblühen lassest.

מי Wer gleicht dir, Vater der

הָאֵל הַגָּדוֹל הַגִּבּוֹר וְהַנּוֹרָא
אֵל עֶלְיוֹן גּוֹמֵל חֲסָדִים
טוֹבִים וְקֹנֵה הַכֹּל וְזוֹכֵר
חַסְדֵי אָבוֹת, וּמֵבִיא גּוֹאֵל
לִבְנֵי בְנֵיהֶם לְמַעַן שְׁמוֹ
בְּאַהֲבָה:
זָכְרֵנוּ לְחַיִּים, מֶלֶךְ |
חָפֵץ בַּחַיִּים, וְכָתְבֵנוּ
בְּסֵפֶר הַחַיִּים,
לְמַעַנְךָ אֱלֹהִים חַיִּים:
מֶלֶךְ עוֹזֵר וּמוֹשִׁיעַ וּמָגֵן,
בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ מָגֵן אַבְרָהָם:
אַתָּה גִּבּוֹר לְעוֹלָם אֲדֹנָי
מְחַיֵּה מֵתִים | אַתָּה רַב
לְהוֹשִׁיעַ:
מְכַלְכֵּל חַיִּים בְּחֶסֶד מְחַיֵּה
מֵתִים בְּרַחֲמִים רַבִּים סוֹמֵךְ
נוֹפְלִים וְרוֹפֵא חוֹלִים וּמַתִּיר
אֲסוּרִים וּמְקַיֵּם אֱמוּנָתוֹ
לִישֵׁנֵי עָפָר. מִי כָמוֹךָ בַּעַל
גְּבוּרוֹת וּמִי דוֹמֶה לָךְ מֶלֶךְ
מֵמִית וּמְחַיֶּה וּמַצְמִיחַ
יְשׁוּעָה:
מִי כָמוֹךָ אַב

הָרַחֲמִים. זוֹכֵר יְצוּרָיו לְחַיִּים בְּרַחֲמִים:

וְנֶאֱמָן אַתָּה לְהַחֲיוֹת מֵתִים. בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ מְחַיֵּה הַמֵּתִים: *)

אַתָּה קָדוֹשׁ וְשִׁמְךָ קָדוֹשׁ וּקְדוֹשִׁים בְּכָל־יוֹם יְהַלְלוּךָ

Barmherzigkeit! der du erbarmungsvoll deine Geschöpfe zum Leben verzeichnest!

ונאמן Du bist bewährt, die Todten wieder zu erwecken. Gebenedeiet seist du, Ewiger, der du die Todten belebest!

אתה Du bist heilig, dein Name ist heilig und täglich huldigen dir

*) קדושה.

לש״ץ נְקַדֵּשׁ אֶת־שִׁמְךָ בָּעוֹלָם כְּשֵׁם שֶׁמַּקְדִּישִׁים אוֹתוֹ בִּשְׁמֵי מָרוֹם כַּכָּתוּב עַל־יַד נְבִיאֶךָ וְקָרָא זֶה אֶל־זֶה וְאָמַר:

קה״ח קָדוֹשׁ | קָדוֹשׁ קָדוֹשׁ יְיָ צְבָאוֹת מְלֹא כָל־הָאָרֶץ כְּבוֹדוֹ:

חזן לְעֻמָּתָם בָּרוּךְ יֹאמֵרוּ:

קה״ח בָּרוּךְ כְּבוֹד יְיָ מִמְּקוֹמוֹ:

חזן וּבְדִבְרֵי קָדְשְׁךָ כָּתוּב לֵאמֹר:

קה״ח יִמְלֹךְ יְיָ לְעוֹלָם אֱלֹהַיִךְ צִיּוֹן לְדֹר וָדֹר הַלְלוּיָהּ:

חזן לְדוֹר וָדוֹר נַגִּיד גָּדְלֶךָ וּלְנֵצַח נְצָחִים קְדֻשָּׁתְךָ נַקְדִּישׁ וְשִׁבְחֲךָ אֱלֹהֵינוּ מִפִּינוּ לֹא יָמוּשׁ לְעוֹלָם וָעֶד. כִּי אֵל מֶלֶךְ גָּדוֹל וְקָדוֹשׁ אָתָּה. בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ הַמֶּלֶךְ הַקָּדוֹשׁ: (אתה חונן)

נקדש (Vorb.) Wir wollen deinen Namen hienieden heiligen, wie ihn die Engel heiligen in den Himmelshöhen; denn also ist es durch einen Propheten offenbart worden: Und Einer rief dem Andern zu und sprach;

קדוש (Gem.) Heilig, heilig, heilig ist der Ewige, der Herr der Heerschaaren; die ganze Erde ist seiner Herrlichkeit voll!

לעמתם (Vorb.) Im Wechselchore rufen sie: Gebenedeiet!

ברוך (Gem.) Gebenedeiet sei die Herrlichkeit Gottes durch ihre Allgegenwart!

ובדברי (Vorb.) In deiner heiligen Schrift wird verkündet:

ימלך (Gem.) Der Ewige wird ewig regieren, dein Gott, o Zion! durch alle Zeitalter. — Hallelujah!

לדור (Vorb.) Durch alle Zeitalter wollen wir deine Größe verkünden; immer und ewig wollen wir deine Heiligkeit anbeten, und dein Lob, o Gott! soll nie aus unserem Munde weichen; denn du bist ein allmächtiger, hoher und heiliger König! Gebenedeiet seist du, Ewiger, heiliger Gott!

סֶּלָה. בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ הַמֶּלֶךְ
הַקָּדוֹשׁ:

אַתָּה חוֹנֵן לְאָדָם דַּעַת,
וּמְלַמֵּד לֶאֱנוֹשׁ בִּינָה. חָנֵּנוּ
מֵאִתְּךָ דֵּעָה בִּינָה וְהַשְׂכֵּל.
בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ חוֹנֵן הַדָּעַת:

הֲשִׁיבֵנוּ אָבִינוּ לְתוֹרָתֶךָ,
וְקָרְבֵנוּ מַלְכֵּנוּ לַעֲבוֹדָתֶךָ,
וְהַחֲזִירֵנוּ בִּתְשׁוּבָה שְׁלֵמָה
לְפָנֶיךָ. בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ הָרוֹצֶה
בִּתְשׁוּבָה:

סְלַח־לָנוּ אָבִינוּ כִּי חָטָאנוּ,
מְחַל־לָנוּ מַלְכֵּנוּ כִּי פָשָׁעְנוּ,
כִּי מוֹחֵל וְסוֹלֵחַ אָתָּה. בָּרוּךְ
אַתָּה יְיָ חַנּוּן הַמַּרְבֶּה
לִסְלוֹחַ:

רְאֵה בְעָנְיֵנוּ וְרִיבָה רִיבֵנוּ,
וּגְאָלֵנוּ מְהֵרָה לְמַעַן שְׁמֶךָ,
כִּי גוֹאֵל חָזָק אָתָּה. בָּרוּךְ
אַתָּה יְיָ גּוֹאֵל יִשְׂרָאֵל:

רְפָאֵנוּ יְיָ וְנֵרָפֵא, הוֹשִׁיעֵנוּ
וְנִוָּשֵׁעָה, כִּי תְהִלָּתֵנוּ אָתָּה,
וְהַעֲלֵה רְפוּאָה שְׁלֵמָה
לְכָל־מַכּוֹתֵינוּ כִּי אֵל מֶלֶךְ
רוֹפֵא נֶאֱמָן וְרַחֲמָן אָתָּה.

Heilige, Selah! — Gepriesen seist du, Ewiger, heiliger Gott!

אתה Du zeichnest die Menschen aus durch Verstand, und lehrest den Sterblichen Einsicht. O, daß uns von dir die Auszeichnung durch Verstand, Einsicht und Erkentniß verliehen werde! Gepriesen seist du, Ewiger! der du Verstand verleihest.

השיבנו Unser Vater! wende uns deiner Lehre zu, nähere uns, unser König! deinem Dienste wieder, umwandle uns durch vollkommene Buße vor dir. Gebenedeiet seist du, Ewiger! den Buße versöhnet.

סלח Vergieb uns, o Vater! wir haben gesündiget; verzeihe, o König! wir haben gefrevelt; denn du bist allvergebend, allverzeihend. Gebenedeiet seist du, Ewiger, Erbarmungsvoller! der du so oft verzeihest.

ראה O, schaue herab auf unser Elend, führ' unsere Sache, und erlöse uns bald, deines Ruhmes willen; denn du bist ja ein mächtiger Erretter. Gebenedeiet seist du, Ewiger, Jisrael's Erlöser.

רפאנו Heile du uns, Ewiger! so wird uns Heil; hilf uns, dann wird uns Hilfe; denn du bist unser Ruhm! und bringe eine vollkommene Genesung über alle unsere Wunden; denn du allein, allmächtiger König! bist ein sicherer und erbarmungsvoller

Arzt. Gebenedeiet seist du, Ewiger! der du die Kranken deines Volkes Jisrael genesen machst.

ברך Laß, Ewiger, unser Herr! dieses Jahr über uns segnend walten, daß auch alle Fruchtarten wohl gedeihen mögen, spende Segen über das ganze Erdreich, und laß uns deine Wohlthätigkeit in Fülle genießen. Ja segne gegenwärtiges Jahr wie eines der glücklichsten Jahre. Gebenedeiet seist du Ewiger! der du die Jahre segnest.

תקע Laß die große Posaune zu unserer Befreiung ertönen; erhebe das Panier, die Zerstreuten zu vereinen; bringe uns aus den vier Enden der Erde zusammen. Gebenedeiet seist du, Ewiger! der du die Bedrängten deines Volkes Jisrael wieder vereinest.

השיבה Setze uns wieder Richter ein, wie vormals und Rathgeber, wie in der Vorzeit; entferne von uns Kummer und Seufzer, und herrsche allein über uns, o Ewiger! mit Liebe und Barmherzigkeit, damit du uns am Gerichtstage schuldlos sprechest. Gebenedeiet seist du, Ewiger! der du Recht und Gerechtigkeit liebst!

ולמלשינים Den Verleumdern werde keine Hoffnung, die Unheilstifter mögen wie der Augenblick vergehen und sämmtlich in ein Nichts zerfallen;

בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ רוֹפֵא חוֹלֵי עַמּוֹ יִשְׂרָאֵל׃

בָּרֵךְ עָלֵינוּ יְיָ אֱלֹהֵינוּ אֶת־הַשָּׁנָה הַזֹּאת וְאֶת־כָּל־מִינֵי תְבוּאָתָהּ לְטוֹבָה. וְתֵן בְּרָכָה עַל־פְּנֵי הָאֲדָמָה וְשַׂבְּעֵנוּ מִטּוּבֶךָ. וּבָרֵךְ שְׁנָתֵנוּ כַּשָּׁנִים הַטּוֹבוֹת. בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ מְבָרֵךְ הַשָּׁנִים׃

תְּקַע בְּשׁוֹפָר גָּדוֹל | לְחֵרוּתֵנוּ. וְשָׂא נֵס לְקַבֵּץ גָּלֻיּוֹתֵינוּ. וְקַבְּצֵנוּ יַחַד מֵאַרְבַּע כַּנְפוֹת הָאָרֶץ. בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ מְקַבֵּץ נִדְחֵי עַמּוֹ יִשְׂרָאֵל׃

הָשִׁיבָה שׁוֹפְטֵינוּ כְּבָרִאשׁוֹנָה. וְיוֹעֲצֵינוּ כְּבַתְּחִלָּה וְהָסֵר מִמֶּנּוּ יָגוֹן וַאֲנָחָה. וּמְלוֹךְ עָלֵינוּ אַתָּה יְיָ לְבַדְּךָ בְּחֶסֶד וּבְרַחֲמִים וְצַדְּקֵנוּ בַּמִּשְׁפָּט׃ בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ הַמֶּלֶךְ הַמִּשְׁפָּט׃

וְלַמַּלְשִׁינִים | אַל־תְּהִי תִקְוָה. וְכָל־עוֹשֵׁי רִשְׁעָה כְּרֶגַע יֹאבֵדוּ. וְכֻלָּם | מְהֵרָה

יְבֻרְתוּ, וְהַזֵּדִים | מְהֵרָה תְעַקֵּר וּתְשַׁבֵּר וּתְמַגֵּר וְתַכְנִיעַ בִּמְהֵרָה בְיָמֵינוּ. בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ שׁוֹבֵר אוֹיְבִים וּמַכְנִיעַ זֵדִים:

עַל-הַצַּדִּיקִים וְעַל-הַחֲסִידִים וְעַל זִקְנֵי עַמְּךָ בֵּית יִשְׂרָאֵל, וְעַל-פְּלֵיטַת סוֹפְרֵיהֶם, וְעַל-גֵּרֵי הַצֶּדֶק וְעָלֵינוּ, יֶהֱמוּ רַחֲמֶיךָ יְיָ אֱלֹהֵינוּ, וְתֵן שָׂכָר טוֹב לְכָל-הַבּוֹטְחִים בְּשִׁמְךָ בֶּאֱמֶת, וְשִׂים חֶלְקֵנוּ עִמָּהֶם לְעוֹלָם, וְלֹא נֵבוֹשׁ כִּי-בְךָ בָּטָחְנוּ. בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ מִשְׁעָן וּמִבְטָח לַצַּדִּיקִים:

וְלִירוּשָׁלַיִם עִירְךָ בְּרַחֲמִים תָּשׁוּב, וְתִשְׁכֹּן בְּתוֹכָהּ כַּאֲשֶׁר דִּבַּרְתָּ, וּבְנֵה אוֹתָהּ בְּקָרוֹב בְּיָמֵינוּ בִּנְיַן עוֹלָם, וְכִסֵּא דָוִד מְהֵרָה לְתוֹכָהּ תָּכִין. בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ בּוֹנֵה יְרוּשָׁלָיִם:

אֶת-צֶמַח דָּוִד עַבְדְּךָ מְהֵרָה תַצְמִיחַ, וְקַרְנוֹ תָּרוּם

den Frevelmuth erschüttere, zerknirsche, zernichte und demüthige bald, in unseren Tagen noch. Gebenedeiet seist du, Ewiger! der die Feinde zerknirscht, und demüthigt den Frevelmuth!

Ueber die Gerechten und die Frommen, über die Weisen des Volkes Jisrael, über den Ueberrest seiner Schriftgelehrten, über jeden tugendhaften Weltbürger und über uns lasse, Ewiger, unser Gott! deine Allbarmherzigkeit rege werden. Gib heilsamen Lohn allen, die auf deinen Namen in Wahrheit vertrauen, und laß auch uns mit ihnen der Zukunft theilhaftig werden. Wir können nicht zu Schanden werden, denn wir vertrauen auf dich. Gebenedeiet seist du, Ewiger! du Stütze und Zuflucht der Frommen.

O, kehre mit Erbarmen nach Jeruschalajim, deiner Stadt, zurück, und throne daselbst, wie du verheißen; erbaue sie bald, während unseres Daseins, zum unvergänglichen Baue, und richte in ihr schnell den Thron Davids wieder auf. Gebenedeiet seist du, Ewiger! der du Jeruschalajim erbauest.

Laß doch den Sprößling Davids, deines Knechtes, bald wieder aufblühen; erhöhe seinen Glanz durch

deinen Beistand. Ach! täglich hoffen wir auf deine Hilfe! Gebenedeiet seist du, Ewiger! der du lassest die Kraft des Heils emporblühen.

שמע Erhöre, Ewiger, unser Gott! unser Flehen, schone uns und erbarme dich unser, nimm unser Gebet mit Barmherzigkeit und mit Wohlgefallen auf. Du bist ja der Allmächtige, der die Gebete und das Flehen vernimmt; darum lasse uns, o König! nicht unerhört von dir zurückkehren. Ja! du vernimmst das Gebet deines Volkes Jisrael mit Erbarmen. Gebenedeit seist du, Ewiger! der du das Gebet erhöreſt.

רצה Ewiger, unser Gott! zeige dich deinem Volke Jisrael und seinen Gebeten wohlgefällig! führe den Gottesdienst in dem Allerheiligsten deines Tempels wieder ein; nimm Israels Opfer und ihr Flehen mit Liebe auf! O, möge dir der Dienst deines Volkes Israel immer angenehm sein!

ותחוינה O, mögen unsere Augen schauen, wie du dich einst erbarmungsvoll nach Zion wendest! Gebenedeiet seist du, Ewiger! der du einst deine Majestät wieder zurück nach Zion führst.

בִּישׁוּעָתֶךָ. כִּי לִישׁוּעָתְךָ קִוִּינוּ כָּל־הַיּוֹם. בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ מַצְמִיחַ קֶרֶן יְשׁוּעָה:

שְׁמַע קוֹלֵנוּ יְיָ אֱלֹהֵינוּ חוּס וְרַחֵם | עָלֵינוּ. וְקַבֵּל בְּרַחֲמִים וּבְרָצוֹן אֶת־תְּפִלָּתֵנוּ. כִּי אֵל שׁוֹמֵעַ תְּפִלּוֹת וְתַחֲנוּנִים אָתָּה. וּמִלְּפָנֶיךָ מַלְכֵּנוּ רֵיקָם אַל־תְּשִׁיבֵנוּ. כִּי אַתָּה שׁוֹמֵעַ תְּפִלַּת עַמְּךָ יִשְׂרָאֵל בְּרַחֲמִים. בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ שׁוֹמֵעַ תְּפִלָּה:

רְצֵה יְיָ אֱלֹהֵינוּ בְּעַמְּךָ יִשְׂרָאֵל וּבִתְפִלָּתָם. וְהָשֵׁב אֶת־הָעֲבוֹדָה לִדְבִיר בֵּיתֶךָ. וְאִשֵּׁי יִשְׂרָאֵל וּתְפִלָּתָם בְּאַהֲבָה תְקַבֵּל בְּרָצוֹן וּתְהִי לְרָצוֹן תָּמִיד עֲבוֹדַת יִשְׂרָאֵל עַמֶּךָ:

וְתֶחֱזֶינָה עֵינֵינוּ בְּשׁוּבְךָ לְצִיּוֹן בְּרַחֲמִים. בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ הַמַּחֲזִיר שְׁכִינָתוֹ לְצִיּוֹן:

Während der Vorbeter dieses מודים laut betet, wird von der Gemeinde das untenstehende leise gebetet.*)

מודים Wir preisen dich, denn du bist der Ewige, unser Gott und der Gott unserer Väter immer und ewig! Fels unseres Lebens, Schild unseres Heils bist du; durch alle Zeitalter danken wir dir und verkünden dein Lob für unsere Lebensbauer, die von dir abhängt, und für unsern Lebensgeist, den du bewahrest, für deine Wunder, die wir täglich wahrnehmen, für dein unbegreifliches Walten und deinen wohlthätigen Segen, der zu jeder Zeit, Abends, Morgens und Mittags, fortwirkt. Allgütiger! dein Erbarmen ist unaufhörlich, All-

מוֹדִים אֲנַחְנוּ לָךְ שָׁאַתָּה
הוּא יְיָ אֱלֹהֵינוּ וֵאלֹהֵי
אֲבוֹתֵינוּ לְעוֹלָם וָעֶד. צוּר
חַיֵּינוּ מָגֵן יִשְׁעֵנוּ. אַתָּה הוּא
לְדוֹר וָדוֹר נוֹדֶה לְךָ וּנְסַפֵּר
תְּהִלָּתֶךָ. עַל־חַיֵּינוּ
הַמְּסוּרִים בְּיָדֶךָ. וְעַל־
נִשְׁמוֹתֵינוּ הַפְּקוּדוֹת לָךְ.
וְעַל־נִסֶּיךָ שֶׁבְּכָל־יוֹם
עִמָּנוּ. וְעַל־נִפְלְאוֹתֶיךָ
וְטוֹבוֹתֶיךָ שֶׁבְּכָל־עֵת עֶרֶב
וָבֹקֶר וְצָהֳרָיִם. הַטּוֹב. כִּי
לֹא־כָלוּ רַחֲמֶיךָ. וְהַמְרַחֵם.

*) מודים Dich preisen wir, denn du bist der Ewige, unser Gott und der Gott unserer Väter, Urheber aller Wesen, der uns schuf und die ganze Schöpfung in's Dasein rief. Deinem großen und heiligen Namen sei Preis und Dank, daß du uns Leben und Erhaltung gabst. O! laß uns ferner Leben und Erhaltung angedeihen und sammle unsere Zerstreuten in die Vorhöfe deines Heiligthums, damit wir deine Vorschriften beobachten, deinen Willen vollführen und dir mit ganzem Herzen dienen, darob wir dich preisen mögen. Gebenedeiet seist du, hochgepriesene Allmacht.

*) מוֹדִים אֲנַחְנוּ לָךְ. שָׁאַתָּה
הוּא יְיָ אֱלֹהֵינוּ וֵאלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ
אֱלֹהֵי כָל־בָּשָׂר יוֹצְרֵנוּ יוֹצֵר
בְּרֵאשִׁית בְּרָכוֹת וְהוֹדָאוֹת
לְשִׁמְךָ הַגָּדוֹל וְהַקָּדוֹשׁ עַל־
שֶׁהֶחֱיִיתָנוּ וְקִיַּמְתָּנוּ כֵּן תְּחַיֵּינוּ
וּתְקַיְּמֵנוּ וְתֶאֱסוֹף גָּלְיוֹתֵינוּ
לְחַצְרוֹת קָדְשֶׁךָ. לִשְׁמוֹר חֻקֶּיךָ.
וְלַעֲשׂוֹת רְצוֹנֶךָ וּלְעָבְדְּךָ בְּלֵבָב
שָׁלֵם עַל־שֶׁאֲנַחְנוּ מוֹדִים לָךְ.
בָּרוּךְ אֵל הַהוֹדָאוֹת:

barmherziger! deine Gnade ist unendlich, auf dich harren wir immerdar.

כי לא־תמו חסדיך. מעולם קוינו לך׃

ועל Ob diesem Allem werde dein Name, o König! immer gelobt und in Ewigkeit hochgepriesen.

ועל־כלם יתברך ויתרומם שמך מלכנו תמיד לעולם ועד׃

וכתוב Verzeichne zum glückseligen Leben alle Kinder deines Bundes.

וכתוב לחיים טובים כל־בני בריתך׃

וכל Alle lebendigen Wesen werden dir ewig danken und deinen Namen in Wahrheit verehren. Du, Allmächtiger! bist unser Heil und unsere Hilfe. Gebenedeiet seist du, Ewiger! Allgütiger ist dein Name, dir allein gebührt Verehrung.

וכל חי יודוך סלה. ויהללו את־שמך באמת. האל ישועתנו ועזרתנו סלה. ברוך אתה יי הטוב שמך ולך נאה להודות׃

שלום Des Friedens Fülle mögest du immerdar Jisrael, deinem Volke, verleihen, denn du bist König und Herr des Friedens. O, möge es dir gefallen, zu allen Zeiten und zu jeder Stunde dein Volk Jisrael mit deinem Frieden zu segnen!

שלום רב על־ישראל עמך תשים לעולם כי אתה הוא מלך אדון לכל־השלום. וטוב בעיניך לברך את־עמך ישראל בכל־עת ובכל־שעה בשלומך׃

בספר Möge in dem Buche des Lebens, des Segens und des Friedens und der glücklichen Nahrung unser gedacht, und wir in demselben verzeichnet werden, wir und dein ganzes Volk, das Haus Jisrael, zum

בספר חיים ברכה ושלום ופרנסה טובה נזכר ונכתב לפניך. אנחנו וכל־עמך בית ישראל

לְחַיִּים טוֹבִים
וּלְשָׁלוֹם. בָּרוּךְ אַתָּה
יְיָ עֹשֵׂה הַשָּׁלוֹם׃

heilsamen Leben und zur Glückseligkeit. Gebenedeiet seist du, Ewiger! Stifter des Friedens.

אֱלֹהֵינוּ וֵאלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ
תָּבֹא לְפָנֶיךָ תְּפִלָּתֵנוּ. וְאַל
תִּתְעַלַּם מִתְּחִנָּתֵנוּ. שֶׁאֵין
אָנוּ עַזֵּי פָנִים וּקְשֵׁי עֹרֶף
לוֹמַר לְפָנֶיךָ יְיָ אֱלֹהֵינוּ
וֵאלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ צַדִּיקִים
אֲנַחְנוּ וְלֹא חָטָאנוּ אֲבָל
אֲנַחְנוּ חָטָאנוּ׃

Unser Gott und unserer Väter Gott! Laß vor Dich kommen unser Gebet, und entziehe dich nicht unserem Flehen. Denn wir sind nicht frechen Antlitzes und hartnäckig, daß wir vor Dir sprächen, unser Gott und unserer Väter Gott: Gerecht sind wir, und wir haben uns nicht versündigt! — Ja wohl haben wir gesündigt!

אָשַׁמְנוּ. בָּגַדְנוּ.
גָּזַלְנוּ. דִּבַּרְנוּ דופִי.
הֶעֱוִינוּ. וְהִרְשַׁעְנוּ.
זַדְנוּ. חָמַסְנוּ. טָפַלְנוּ
שֶׁקֶר׃ יָעַצְנוּ רָע.
כִּזַּבְנוּ. לַצְנוּ. מָרַדְנוּ.
נָאַצְנוּ. סָרַרְנוּ. עָוִינוּ.
פָּשַׁעְנוּ. צָרַרְנוּ.
קִשִּׁינוּ עֹרֶף׃ רָשַׁעְנוּ.
שִׁחַתְנוּ. תָּעִבְנוּ.
תָּעִינוּ. תִּעְתָּעְנוּ׃

Wir haben uns verschuldet, waren treulos, haben geraubt, redeten Anstößiges, wir haben uns vergangen und gefrevelt, waren übermüthig, übten Gewalt, brachten Lügenhaftes auf, sannen Böses, logen, spotteten, empörten uns Dir, schmäheten, waren widerspenstig, handelten tückisch, thaten Verbrecherisches, handelten feindselig, waren hartnäckig, übten Frevel, arteten aus, verübten Abscheuliches, gingen irre und haben irre geführt.

סָרְנוּ מִמִּצְוֹתֶיךָ
וּמִמִּשְׁפָּטֶיךָ הַטּוֹבִים
וְלֹא שָׁוָה לָנוּ: וְאַתָּה
צַדִּיק עַל כָּל־הַבָּא
עָלֵינוּ, כִּי אֱמֶת
עָשִׂיתָ וַאֲנַחְנוּ
הִרְשָׁעְנוּ:

סרנו Wir sind gewichen von Deinen Geboten und Deinen heilvollen Vorschriften, und das galt uns Nichts. Du aber bist gerecht in Allem, was über uns ergangen; denn Du hast Wahrheit geübt, und wir frevelten.

מַה־נֹּאמַר לְפָנֶיךָ יוֹשֵׁב
מָרוֹם, וּמַה־נְּסַפֵּר לְפָנֶיךָ
שׁוֹכֵן שְׁחָקִים, הֲלֹא כָּל־
הַנִּסְתָּרוֹת וְהַנִּגְלוֹת אַתָּה
יוֹדֵעַ:

מה Was sollen wir vor Dir sprechen, in den Höhen Wohnender! und was Dir erzählen, in den Wolken Thronender! Alles Verborgene und Offenbare, — Du weißt es!

אַתָּה יוֹדֵעַ רָזֵי עוֹלָם,
וְתַעֲלוּמוֹת | סִתְרֵי כָל־
חָי: אַתָּה חוֹפֵשׂ כָּל־חַדְרֵי
בֶטֶן וּבוֹחֵן כְּלָיוֹת וָלֵב.
אֵין כָּל־דָּבָר נֶעְלָם מִמֶּךָּ,
וְאֵין | נִסְתָּר מִנֶּגֶד עֵינֶיךָ:

אתה Du kennest die Geheimnisse seit Ewigkeit und das Verhüllteste unter dem Verborgenen alles Lebens. Du durchsuchst die innersten Kammern und prüfest Nieren und Herz. Kein Ding ist Dir verhüllet, und Nichts ist Deinen Augen verborgen.

וּבֵן יְהִי רָצוֹן מִלְּפָנֶיךָ
יְיָ אֱלֹהֵינוּ וֵאלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ,
שֶׁתְּכַפֵּר־לָנוּ עַל כָּל־
חַטֹּאתֵינוּ, וְתִמְחַל־לָנוּ עַל
כָּל־עֲוֹנוֹתֵינוּ, וְתִסְלַח־לָנוּ
עַל כָּל־פְּשָׁעֵינוּ:

ובכן So mög' es denn Dein Wille sein, Ewiger, unser Gott und unserer Väter Gott! daß Du uns verzeihest wegen all unserer Vergehungen und uns vergebest wegen all unserer Sünden und uns entsündigest ob all unserer Missethaten.

עַל חֵטְא שֶׁחָטָאנוּ לְפָנֶיךָ
בְּאֹנֶס וּבְרָצוֹן:
וְעַל חֵטְא שֶׁחָטָאנוּ לְפָנֶיךָ
בְּאִמּוּץ הַלֵּב:
עַל חֵטְא שֶׁחָטָאנוּ לְפָנֶיךָ
בִּבְלִי דָעַת:
וְעַל חֵטְא שֶׁחָטָאנוּ לְפָנֶיךָ
בְּבִטּוּי שְׂפָתָיִם:
עַל חֵטְא שֶׁחָטָאנוּ לְפָנֶיךָ
בְּגִלּוּי עֲרָיוֹת:
וְעַל חֵטְא שֶׁחָטָאנוּ לְפָנֶיךָ
בְּגָלוּי וּבַסֵּתֶר:
עַל חֵטְא שֶׁחָטָאנוּ לְפָנֶיךָ
בְּדַעַת וּבְמִרְמָה:
וְעַל חֵטְא שֶׁחָטָאנוּ לְפָנֶיךָ
בְּדִבּוּר פֶּה:
עַל חֵטְא שֶׁחָטָאנוּ לְפָנֶיךָ
בְּהוֹנָאַת רֵעַ:
וְעַל חֵטְא שֶׁחָטָאנוּ לְפָנֶיךָ
בְּהַרְהוֹר הַלֵּב:
עַל חֵטְא שֶׁחָטָאנוּ לְפָנֶיךָ
בְּוִעִדַּת זְנוּת:
וְעַל חֵטְא שֶׁחָטָאנוּ לְפָנֶיךָ
בְּוִדּוּי פֶּה:

על Um der Sünde willen, die wir verübt im Zwang und mit Willen.

Um der Sünde willen, die wir verübt mit Verstocktheit des Herzens.

Um der Sünde willen, die wir verübt ohne Wissen.

Um der Sünde willen, die wir verübt durch das Reden der Lippen.

Um der Sünde willen, die wir verübt durch Unzucht.

Um der Sünde willen, die wir verübt im Geheimen und offenkundig.

Um der Sünde willen, die wir verübt mit Wissen und Trug.

Um der Sünde willen, die wir verübt durch das Wort des Mundes.

Um der Sünde willen, die wir verübt durch Uebervortheilung des Nächsten.

Um der Sünde willen, die wir verübt durch sündiges Sinnen.

Um der Sünde willen, die wir verübt durch Verabredung zur Unzüchtigkeit.

Um der Sünde willen, die wir verübt durch das Bekenntniß mit dem Munde.

עַל חֵטְא שֶׁחָטָאנוּ לְפָנֶיךָ
בְּזִלְזוּל הוֹרִים וּמוֹרִים:
וְעַל חֵטְא שֶׁחָטָאנוּ לְפָנֶיךָ
בְּדוֹן וּבְשִׁגְגָה:
עַל חֵטְא שֶׁחָטָאנוּ לְפָנֶיךָ
בְּחֹזֶק יָד:
וְעַל חֵטְא שֶׁחָטָאנוּ לְפָנֶיךָ
בְּחִלּוּל הַשֵּׁם:
עַל חֵטְא שֶׁחָטָאנוּ לְפָנֶיךָ
בְּטָמְאַת שְׂפָתָיִם:
וְעַל חֵטְא שֶׁחָטָאנוּ לְפָנֶיךָ
בְּטִפְּשׁוּת פֶּה:
עַל חֵטְא שֶׁחָטָאנוּ לְפָנֶיךָ
בְּיֵצֶר הָרָע:
וְעַל חֵטְא שֶׁחָטָאנוּ לְפָנֶיךָ
בְּיוֹדְעִים וּבְלֹא יוֹדְעִים:
וְעַל כֻּלָּם אֱלוֹהַּ
סְלִיחוֹת. סְלַח־לָנוּ. מְחַל־לָנוּ. כַּפֶּר־לָנוּ:
עַל חֵטְא שֶׁחָטָאנוּ לְפָנֶיךָ
בְּבַחַשׁ וּבְכָזָב:
וְעַל חֵטְא שֶׁחָטָאנוּ לְפָנֶיךָ
בְּבַצַּע שֹׁחַד:

Um der Sünde willen, die wir verübt durch Verunehrung von Eltern und Lehrern.

Um der Sünde willen, die wir verübt durch Trotz und im Irrthum.

Um der Sünde willen, die wir verübt durch Gewalt der Hand.

Um der Sünde willen, die wir verübt durch Entweihung des göttlichen Namens.

Um der Sünde willen, die wir verübt durch Unlauterkeit der Lippen.

Um der Sünde willen, die wir verübt durch Thorheit des Mundes.

Um der Sünde willen, die wir verübt durch den sündigen Trieb.

Um der Sünde willen, die wir verübt wissentlich und unwissentlich.

ועל Und für sie alle, Gott der Verzeihung! verzeih' uns, vergieb uns, sühne uns.

Um der Sünde willen, die wir verübt durch Lug und Trug.

Um der Sünde willen, die wir verübt durch Hand der Bestechung.

עַל חֵטְא שֶׁחָטָאנוּ לְפָנֶיךָ בְּלָצוֹן׃

Um der Sünde willen, die wir verübt durch Spott.

וְעַל חֵטְא שֶׁחָטָאנוּ לְפָנֶיךָ בִּלְשׁוֹן הָרָע׃

Um der Sünde willen, die wir verübt durch böse Zunge.

עַל חֵטְא שֶׁחָטָאנוּ לְפָנֶיךָ בְּמַשָּׂא וּבְמַתָּן׃

Um der Sünde willen, die wir verübt im Handel und Wandel.

וְעַל חֵטְא שֶׁחָטָאנוּ לְפָנֶיךָ בְּמַאֲכָל וּבְמִשְׁתֶּה׃

Um der Sünde willen, die wir verübt durch Essen und Trinken.

עַל חֵטְא שֶׁחָטָאנוּ לְפָנֶיךָ בְּנֶשֶׁךְ וּבְמַרְבִּית׃

Um der Sünde willen, die wir verübt durch Zins und Wucher.

וְעַל חֵטְא שֶׁחָטָאנוּ לְפָנֶיךָ בְּנִטַּית גָּרוֹן׃

Um der Sünde willen, die wir verübt durch frech emporgetragene Haltung.

עַל חֵטְא שֶׁחָטָאנוּ לְפָנֶיךָ בְּשִׂיחַ שִׂפְתוֹתֵינוּ׃

Um der Sünde willen, die wir verübt durch der Lippen Geschwätz.

וְעַל חֵטְא שֶׁחָטָאנוּ לְפָנֶיךָ בְּסִקּוּר עָיִן׃

Um der Sünde willen, die wir verübt durch der Augen eitles Blinken.

עַל חֵטְא שֶׁחָטָאנוּ לְפָנֶיךָ בְּעֵינַיִם רָמוֹת׃

Um der Sünde willen, die wir verübt durch stolze Blicke.

וְעַל חֵטְא שֶׁחָטָאנוּ לְפָנֶיךָ בְּעַזּוּת מֵצַח׃

Um der Sünde willen, die wir verübt durch Frechheit der Stirn.

וְעַל כֻּלָּם אֱלוֹהַּ סְלִיחוֹת, סְלַח־לָנוּ, מְחַל־לָנוּ כַּפֶּר־לָנוּ׃

Und für sie alle, Gott der Verzeihung! verzeih' uns, vergieb uns, sühne uns.

עַל חֵטְא שֶׁחָטָאנוּ לְפָנֶיךָ
בְּפְרִיקַת עֹל׃
וְעַל חֵטְא שֶׁחָטָאנוּ לְפָנֶיךָ
בְּבִלְילוּת׃
עַל חֵטְא שֶׁחָטָאנוּ לְפָנֶיךָ
בְּצְדִיַּת רֵעַ׃
וְעַל חֵטְא שֶׁחָטָאנוּ לְפָנֶיךָ
בְּצָרוּת עָיִן׃
עַל חֵטְא שֶׁחָטָאנוּ לְפָנֶיךָ
בְּקַלּוּת רֹאשׁ׃
וְעַל חֵטְא שֶׁחָטָאנוּ לְפָנֶיךָ
בְּקַשְׁיוּת עֹרֶף׃
עַל חֵטְא שֶׁחָטָאנוּ לְפָנֶיךָ
בְּרִיצַת רַגְלַיִם לְהָרַע׃
וְעַל חֵטְא שֶׁחָטָאנוּ לְפָנֶיךָ
בְּרָכִילוּת׃
עַל חֵטְא שֶׁחָטָאנוּ לְפָנֶיךָ
בְּשִׁבּוּעַת שָׁוְא׃
וְעַל חֵטְא שֶׁחָטָאנוּ לְפָנֶיךָ
בְּשִׂנְאַת חִנָּם׃
עַל חֵטְא שֶׁחָטָאנוּ לְפָנֶיךָ
בִּתְשׁוּמֶת יָד׃
וְעַל חֵטְא שֶׁחָטָאנוּ לְפָנֶיךָ
בְּתִמְהוֹן לֵבָב׃
וְעַל כֻּלָּם אֱלוֹהַּ

Um der Sünde willen, die wir verübt durch Abschüttelung des göttlichen Joches.

Um der Sünde willen, die wir verübt durch Aburtheilen.

Um der Sünde willen, die wir verübt durch Nachstellung gegen den Nächsten.

Um der Sünde willen, die wir verübt durch Mißgunst.

Um der Sünde willen, die wir verübt durch Leichtfertigkeit des Sinnes.

Um der Sünde willen, die wir verübt durch Hartnäckigkeit

Um der Sünde willen, die wir verübt, indem unsere Füße zum Bösen eilten.

Um der Sünde willen, die wir verübt durch Verleumdung.

Um der Sünde willen, die wir verübt durch falschen Schwur.

Um der Sünde willen, die wir verübt durch unbegründeten Haß.

Um der Sünde willen, die wir verübt an uns anvertrautem Gute.

Um der Sünde willen, die wir verübt in Betäubung des Sinnes.

ועל Und für sie alle, Gott

סְלִיחוֹת. סְלַח־לָנוּ. מְחַל־לָנוּ. כַּפֶּר־לָנוּ:

וְעַל חֲטָאִים שֶׁאָנוּ חַיָּבִים | עֲלֵיהֶם | עֹלָה:

der Verzeihung! verzeih' uns, vergieb uns, sühne uns.

וְעַל חֲטָאִים שֶׁאָנוּ חַיָּבִים | עֲלֵיהֶם חַטָּאת:

וְעַל חֲטָאִים שֶׁאָנוּ חַיָּבִים | עֲלֵיהֶם קָרְבָּן עוֹלָה וְיוֹרֵד:

וְעַל חֲטָאִים שֶׁאָנוּ חַיָּבִים | עֲלֵיהֶם | אָשָׁם וַדַּאי וְתָלוּי:

וְעַל חֲטָאִים שֶׁאָנוּ חַיָּבִים | עֲלֵיהֶם | מַכַּת מַרְדּוּת:

וְעַל חֲטָאִים שֶׁאָנוּ חַיָּבִים | עֲלֵיהֶם מַלְקוּת אַרְבָּעִים:

וְעַל חֲטָאִים שֶׁאָנוּ חַיָּבִים | עֲלֵיהֶם | מִיתָה בִּידֵי שָׁמַיִם:

וְעַל חֲטָאִים שֶׁאָנוּ חַיָּבִים | עֲלֵיהֶם כָּרֵת וַעֲרִירוּת:

וְעַל חֲטָאִים שֶׁאָנוּ חַיָּבִים | עֲלֵיהֶם אַרְבַּע מִיתוֹת בֵּית דִּין:

וְעַל Für die Sünden, für welche wir schuldig wären ein Ganzopfer.

Für die Sünden, für welche wir schuldig wären ein Sündopfer.

Für die Sünden, für welche wir schuldig wären ein höheres oder geringeres Opfer.

Für die Sünden, für welche wir schuldig wären ein Schuldopfer für gewisse oder unentschiedene Schuld.

Für die Sünden, für welche wir schuldig wären Schläge der Züchtigung.

Für die Sünden, für welche wir schuldig wären die vierzig Geißelschläge.

Für die Sünden, für welche wir schuldig wären Tod durch Gottes Hand.

Für die Sünden, für welche wir schuldig wären Ausrottung und Vereinsamung

Für die Sünden, für welche wir schuldig wären die vier Todesstrafen, vom Gericht verhängt :

סְקִילָה, שְׂרֵפָה הֶרֶג, וְחֶנֶק, עַל עֲשֵׂה וְעַל לֹא תַעֲשֶׂה. בֵּין שֶׁיֵּשׁ־בָּהּ קוּם וַעֲשֵׂה וּבֵין שֶׁאֵין בָּהּ קוּם וַעֲשֵׂה. אֶת־שֶׁגְּלוּיִם לָנוּ. וְאֶת שֶׁאֵינָם גְּלוּיִם לָנוּ. אֶת־שֶׁגְּלוּיִם לָנוּ. כְּבָר אֲמַרְנוּם לְפָנֶיךָ. וְהוֹדִינוּ לְךָ עֲלֵיהֶם. וְאֶת שֶׁאֵינָם גְּלוּיִם לָנוּ. לְפָנֶיךָ הֵם גְּלוּיִם וִידוּעִים. כַּדָּבָר שֶׁנֶּאֱמַר. הַנִּסְתָּרוֹת לַיי אֱלֹהֵינוּ. וְהַנִּגְלוֹת לָנוּ וּלְבָנֵינוּ עַד־עוֹלָם. לַעֲשׂוֹת אֶת־כָּל־דִּבְרֵי הַתּוֹרָה הַזֹּאת: כִּי אַתָּה סָלְחָן לְיִשְׂרָאֵל.

סקילה Steinigung, Verbrennung, Enthauptung oder Erdrosselung, für Gebote und Verbote, sei es, daß damit verbunden ist die Pflicht zur Vollbringung, oder daß eine solche fehle, — die uns offenbarten und die uns nicht kund gewordenen. Die uns kund gewordenen, haben wir längst vor Dir ausgesprochen und dir sie bekannt; und die uns nicht bekannten, vor Dir sind sie kund und offen, wie es heißt: Das Verborgene ist des Ewigen, unseres Gottes, und das Offenbare unser und unserer Kinder in Ewigkeit, um all die Worte dieser Lehre auszuüben. Denn Du bist es, der verzeihet Jisrael und vergiebt den

וּמְחֻלָּן לְשִׁבְטֵי יְשֻׁרוּן
בְּכָל דּוֹר וָדוֹר,
וּמִבַּלְעָדֶיךָ אֵין לָנוּ
מֶלֶךְ מוֹחֵל וְסוֹלֵחַ:

אֱלֹהַי, עַד שֶׁלֹּא נוֹצַרְתִּי
אֵינִי כְדַאי, וְעַכְשָׁיו שֶׁנּוֹצַרְתִּי
כְּאִלּוּ לֹא נוֹצַרְתִּי, עָפָר אֲנִי
בְּחַיָּי, קַל וָחֹמֶר בְּמִיתָתִי,
הֲרֵי אֲנִי לְפָנֶיךָ כִּכְלִי מָלֵא
בּוּשָׁה וּכְלִמָּה: יְהִי רָצוֹן
מִלְּפָנֶיךָ יְיָ אֱלֹהַי וֵאלֹהֵי
אֲבוֹתַי שֶׁלֹּא אֶחֱטָא עוֹד,
וּמַה־שֶּׁחָטָאתִי לְפָנֶיךָ מָרֵק
בְּרַחֲמֶיךָ הָרַבִּים, אֲבָל לֹא
עַל־יְדֵי יִסּוּרִים וְחֳלָיִים רָעִים:

אֱלֹהַי, נְצוֹר לְשׁוֹנִי מֵרָע
וְשִׂפְתַי מִדַּבֵּר מִרְמָה,
וְלִמְקַלְלַי נַפְשִׁי תִדּוֹם,
וְנַפְשִׁי כֶּעָפָר לַכֹּל תִּהְיֶה,
פְּתַח לִבִּי בְּתוֹרָתֶךָ,
וּבְמִצְוֹתֶיךָ תִּרְדּוֹף נַפְשִׁי,
וְכָל־הַחוֹשְׁבִים עָלַי רָעָה

Stämmen Jeschuruns in allen Geschlechtern, und außer Dir haben wir keinen Herrn, der vergiebt und verzeiht.

אלהי Mein Gott! Ehe ich noch gebildet ward, war ich ein Nichts, und nun ich ins Sein getreten, bin ich als wär' ich Nichts. Staub bin ich in meinem Leben, wie viel mehr erst nach meinem Tode! Siehe mich hier vor Dir wie ein Geräth voll Schmach und Beschämung. Sei es Dir wohlgefällig, Ewiger, mein Gott und meiner Väter Gott! daß ich fürder nicht sündige; und was ich bereits vor Dir gesündigt, spül' es hinweg mit Deinem großen Erbarmen, aber nicht durch Leiden und böse Krankheiten.

אלהי Mein Gott! Bewahre meine Zunge vor Bösem, und meine Lippen, daß sie nichts Trügliches reden. Denen, die mich schmähen, laß meine Seele schweigen, und gleich dem Staube sei sie demüthig gegen Alle. O öffne mein Herz durch Deine Lehre, und Deinen Geboten eile meine Seele nach.

מְהֵרָה הָפֵר עֲצָתָם וְקַלְקֵל מַחֲשַׁבְתָּם. עֲשֵׂה לְמַעַן שְׁמֶךָ עֲשֵׂה לְמַעַן יְמִינֶךָ עֲשֵׂה לְמַעַן קְדֻשָּׁתֶךָ עֲשֵׂה לְמַעַן תּוֹרָתֶךָ: לְמַעַן יֵחָלְצוּן יְדִידֶיךָ הוֹשִׁיעָה יְמִינְךָ וַעֲנֵנִי: יִהְיוּ לְרָצוֹן אִמְרֵי פִי וְהֶגְיוֹן לִבִּי לְפָנֶיךָ יְיָ צוּרִי וְגוֹאֲלִי: עֹשֶׂה שָׁלוֹם בִּמְרוֹמָיו הוּא יַעֲשֶׂה שָׁלוֹם עָלֵינוּ וְעַל כָּל־יִשְׂרָאֵל וְאִמְרוּ אָמֵן:

Und aller derer, die gegen mich böses sinnen, Rath und Anschlag zerstöre, und vereitle ihr Sinnen. Thue es um Deines Namens, um Deiner Rechten, um Deiner Heiligkeit, um Deiner Lehre willen. Auf daß Deine Lieblinge gerettet werden, hilf mit Deiner Rechten und erhöre mich! Mögen wohlgefällig sein meines Mundes Worte und meines Herzens Sinnen vor Dir, Ewiger, mein Hort und Erlöser! Der Frieden stiftet in seinen Höhen, Er lasse walten Frieden über uns und über ganz Israel. Darauf sprechet: Amen!

יְהִי רָצוֹן מִלְּפָנֶיךָ יְיָ אֱלֹהֵינוּ וֵאלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ שֶׁיִּבָּנֶה בֵּית הַמִּקְדָּשׁ בִּמְהֵרָה בְיָמֵינוּ וְתֵן חֶלְקֵנוּ בְּתוֹרָתֶךָ: וְשָׁם נַעַבְדְךָ בְּיִרְאָה כִּימֵי עוֹלָם וּכְשָׁנִים קַדְמֹנִיוֹת: וְעָרְבָה לַיְיָ מִנְחַת יְהוּדָה וִירוּשָׁלַיִם כִּימֵי עוֹלָם וּכְשָׁנִים קַדְמֹנִיוֹת:

הש״ץ חוזר התפלה בלא וידוי. קדיש תתקבל.

עָלֵינוּ לְשַׁבֵּחַ לַאֲדוֹן הַכֹּל. לָתֵת גְּדֻלָּה לְיוֹצֵר בְּרֵאשִׁית שֶׁלֹּא עָשָׂנוּ כְּגוֹיֵי הָאֲרָצוֹת וְלֹא שָׂמָנוּ כְּמִשְׁפְּחוֹת הָאֲדָמָה. שֶׁלֹּא שָׂם חֶלְקֵנוּ כָּהֶם וְגוֹרָלֵנוּ כְּכָל־הֲמוֹנָם: וַאֲנַחְנוּ כּוֹרְעִים וּמִשְׁתַּחֲוִים וּמוֹדִים לִפְנֵי מֶלֶךְ מַלְכֵי הַמְּלָכִים הַקָּדוֹשׁ בָּרוּךְ הוּא. שֶׁהוּא נוֹטֶה שָׁמַיִם וְיוֹסֵד אָרֶץ. וּמוֹשַׁב יְקָרוֹ בַּשָּׁמַיִם ו

עלינו Uns liegt es ob, zu verherrlichen den Herrn des Alls, die Ehre zu geben dem Schöpfer der Welt, daß Er uns nicht hat sein lassen wie die Völker der Erde und uns nicht gleichgestellt den Geschlechtern des Erdbodens, daß Er unser Theil nicht gleich gemacht dem ihren und unser Loos dem ihrer Schaaren. Wir beugen das Knie und bücken uns und bekennen vor dem Könige, dem Weltenkönige, dem Heiligen, gelobt sei Er, daß Er ausgespannt die Himmel und gegründet die Erde, und seiner Herrlichkeit Sitz ist im Himmel

droben und der Thron seiner Allmacht in den höchsten Höhen. Er ist unser Gott, Keiner sonst; in Wahrheit Er unser König, Niemand außer ihm, wie geschrieben steht in seiner Lehre: Und du sollst heut erkennen, und es dir zu Gemüthe führen, daß der Ewige der wahre Gott ist im Himmel oben und auf der Erde hienieden, Keiner sonst!

מִמַּעַל. וּשְׁכִינַת עֻזּוֹ בְּנָבְהֵי מְרוֹמִים: הוּא אֱלֹהֵינוּ אֵין עוֹד: אֱמֶת מַלְכֵּנוּ אֶפֶס זוּלָתוֹ. כַּכָּתוּב בְּתוֹרָתוֹ וְיָדַעְתָּ הַיּוֹם וַהֲשֵׁבֹתָ אֶל־לְבָבֶךָ. כִּי יְיָ הוּא הָאֱלֹהִים בַּשָּׁמַיִם | מִמַּעַל וְעַל־הָאָרֶץ מִתָּחַת אֵין עוֹד:

Darum hoffen wir auf Dich, Ewiger, unser Gott! bald zu schauen den Glanz Deiner Allmacht, daß Du wegräumest die Götzen von der Erde und all die eitlen Wahngebilde gänzlich tilgest, aufzurichten die Welt durch das Walten des Allmächtigen, und daß alle Fleischgebornen anrufen Deinen Namen, Dir zuzuwenden all die Frevler der Erde, daß erkennen und einsehen alle Bewohner des Erdenrundes, daß Dir sich beugen müsse jedes Knie, schwören müsse jegliche Zunge. Vor Dir, o Ewiger, müssen sie niederknien und hinsinken und der Herrlichkeit Deines Namens den Preis bringen und sie Alle auf sich nehmen das Joch Deiner Herrschaft, daß du über sie herrschest bald, auf immer und ewig. Denn Dein ist die Herrschaft, und in ewige Zeiten wirst Du in Ehren walten, wie geschrieben steht in Deiner Lehre: Der Ewige wird herrschen auf immer und ewig. Und es heißt: Und der Ewige wird König sein über die ganze Erde; an jenem Tage wird der Ewige einzig sein und sein Name einzig.

עַל־כֵּן | נְקַוֶּה לְךָ יְיָ אֱלֹהֵינוּ לִרְאוֹת מְהֵרָה בְּתִפְאֶרֶת עֻזֶּךָ. לְהַעֲבִיר גִּלּוּלִים | מִן הָאָרֶץ, וְהָאֱלִילִים כָּרוֹת יִכָּרֵתוּן. לְתַקֵּן עוֹלָם בְּמַלְכוּת שַׁדַּי. וְכָל־בְּנֵי בָשָׂר יִקְרְאוּ בִשְׁמֶךָ. לְהַפְנוֹת אֵלֶיךָ כָּל־רִשְׁעֵי אָרֶץ. יַכִּירוּ וְיֵדְעוּ כָּל־יוֹשְׁבֵי תֵבֵל כִּי לְךָ תִכְרַע כָּל־בֶּרֶךְ תִּשָּׁבַע כָּל־לָשׁוֹן. לְפָנֶיךָ יְיָ אֱלֹהֵינוּ יִכְרְעוּ וְיִפֹּלוּ. וְלִכְבוֹד שִׁמְךָ יָקָר יִתֵּנוּ. וְיַקַּבְּלוּ כֻלָּם אֶת־עֹל מַלְכוּתֶךָ. וְתִמְלוֹךְ עֲלֵיהֶם | מְהֵרָה לְעוֹלָם וָעֶד: כִּי הַמַּלְכוּת שֶׁלְּךָ הִיא. וּלְעוֹלְמֵי עַד תִּמְלוֹךְ בְּכָבוֹד: כַּכָּתוּב בְּתוֹרָתֶךָ יְיָ יִמְלֹךְ לְעֹלָם וָעֶד: וְנֶאֱמַר וְהָיָה יְיָ לְמֶלֶךְ עַל כָּל־הָאָרֶץ. בַּיּוֹם הַהוּא יִהְיֶה יְיָ אֶחָד וּשְׁמוֹ אֶחָד:

קדיש יתום.

תפלה לשליח צבור.

לאומרה בכוונה ובקדושה ובקדושת קידוש כל תפלה ותפלה.

אֵל מֶלֶךְ נֶאֱמָן שַׁדַּי מֶלֶךְ עֶלְיוֹן בַּקֹּל שַׁוְעָתִי בְּרָצוֹן וּבְאִמּוּץ הַלֵּב. כוזו בטוכסז כוזו אֶחָד אֵל חַי דַּיָּן אֱמֶת שׁוֹפֵט צֶדֶק רַחוּם וְחַנּוּן, רַחֵם עָלַי וּשְׁמַע תְּפִלָּתִי הַיּוֹם אֲשֶׁר אֶתְפַּלֵּל בַּעֲדִי וּבְעַד בֵּיתִי וּבְעַד עֲדָתִי הַמַּסְכִּימִים עִמִּי בִּתְפִלָּתִי וְתִכְלוֹל תְּפִלָּתִי עִם תְּפִלוֹת הַיְשָׁרוֹת וְהַנְּקִיוֹת אֲשֶׁר יַעֲשׂוּ יִשְׂרָאֵל, וְתַחְתּוֹר תַּחַת כִּסְּא כְבוֹדֶךָ כְּמוֹ שֶׁחָתַרְתָּ לִתְפִלַּת מֹשֶׁה (ל"ת מְנַשֶּׁה). וְאַל־יְבוֹשׁוּ בִּי שׂוֹלְמַי וְלֹא אֲנִי בָּהֶם. יִהְיוּ לְרָצוֹן אִמְרֵי פִי וְהֶגְיוֹן לִבִּי לְפָנֶיךָ יְיָ צוּרִי וְגוֹאֲלִי. אָמֵן סֶלָה: יִהְיוּ רָצוֹן לְפָנֶיךָ אָיוֹם שֶׁתִּתֶּן־לִי קוֹל נָעִים וְעָרֵב הַיּוֹם וְאַל־יִפְסוֹק קוֹלִי וְאַל־יִחַר גְּרוֹנִי וְיִהְיֶה קוֹלִי נָעִים וְחָזָק כְּמוֹ שֶׁנֶּאֱמַר וַיְהִי קוֹל הַשּׁוֹפָר הוֹלֵךְ וְחָזֵק, אמן סלה:

תפלה אחרת לש"ץ.

הִנְנִי הֶעָנִי מִמַּעַשׂ וְנִרְעָשׁ וְנִפְחָד מִפַּחַד יוֹשֵׁב תְּהִלּוֹת יִשְׂרָאֵל בָּאתִי לַעֲמוֹד וּלְחַנֵּן לְפָנֶיךָ עַל עַמְּךָ יִשְׂרָאֵל אֲשֶׁר שָׁלְחוּנִי וְאַף עַל־פִּי שֶׁאֵינִי כְּרַאי וְהָגוּן לְכָךְ, עַל־כֵּן אֲבַקְּשְׁךָ אֱלֹהֵי אַבְרָהָם אֱלֹהֵי יִצְחָק וֵאלֹהֵי יַעֲקֹב, יְיָ יְיָ, אֵל רַחוּם וְחַנּוּן אֱלֹהִים, שַׁדַּי אָיוֹם וְנוֹרָא, הֱיֵה

נָא מַצְלִיחַ דַּרְכִּי אֲשֶׁר אָנֹכִי הוֹלֵךְ לַעֲמוֹד לְבַקֵּשׁ רַחֲמִים עָלַי וְעַל שׁוֹלְחַי, וְנָא אַל־תַּפְשִׁיעֵם בְּחַסְאתַי וְאַל־תְּחַיְּבֵם בַּעֲוֹנוֹתַי כִּי חוֹטֵא וּפוֹשֵׁעַ אָנִי וְאַל־יִבָּלְמוּ בִי בְּפִשְׁעַי וְאַל־יֵבוֹשׁוּ בִי וְאַל־אֵבוֹשָׁה בָּהֶם וְקַבֵּל תְּפִלָּתִי כִּתְפִלַּת זָקֵן וְרָגִיל וּפְרֹקוֹ נָאֶה וְזָקְנוֹ מְגֻדָּל וְקוֹלוֹ נָעִים וּמְעֻרָב בְּדַעַת עִם־הַבְּרִיוֹת, וְתִנָּעֵר בְּשָׂטָן לְבַל־יְשַׂטְּנֵנוּ: וְיִהְיֶה נָא דְּבָקֵנוּ עָלֶיךָ אַהֲבָה, לְכָל־פְּשָׁעִים תְּכַסֶּה בְּאַהֲבָה, וְכָל־צוֹמוֹתֵינוּ וְעִנּוּיֵינוּ הַפֹּךְ לָנוּ וּלְכָל־יִשְׂרָאֵל לְשָׂשׂוֹן וּלְשִׂמְחָה לְחַיִּים וּלְשָׁלוֹם דֶּאֱמֶת וְהַשָּׁלוֹם אֶהֱבוּ וְאַל יְהִי שׁוּם מִכְשׁוֹל בִּתְפִלָּתִי:

יְהִי רָצוֹן מִלְּפָנֶיךָ יְיָ אֱלֹהֵי אַבְרָהָם אֱלֹהֵי יִצְחָק וֵאלֹהֵי יַעֲקֹב הָאֵל הַגָּדוֹל הַגִּבּוֹר וְהַנּוֹרָא אֵל עֶלְיוֹן אֶהְיֶה אֲשֶׁר אֶהְיֶה שֶׁכָּל־הַמַּלְאָכִים שֶׁהֵם בַּעֲלֵי תְּפִלּוֹת יָבִיאוּ תְּפִלָּתִי לִפְנֵי כִּסֵּא כְבוֹדֶךָ וְיָפִיצוּ אוֹתָהּ לְפָנֶיךָ בְּעָבוּר כָּל־הַצַּדִּיקִים וַחֲסִידִים וְהַתְּמִימִים וְהַיְשָׁרִים וּבְעָבוּר כְּבוֹד שִׁמְךָ הַגָּדוֹל הַגִּבּוֹר וְהַנּוֹרָא כִּי אַתָּה שׁוֹמֵעַ תְּפִלַּת עַמְּךָ יִשְׂרָאֵל בְּרַחֲמִים ברוך שומע תפלה:

קנלה מרית זיל סימטר הס"ץ ד' פסוקים אלו לאחר התפלה תיכ"ל:

יָדַעְתִּי יְיָ כִּי צֶדֶק מִשְׁפָּטֶיךָ וֶאֱמוּנָה עִנִּיתָנִי:
חַסְדְּךָ יְהִי נָא לְנַחֲמֵנִי כְּאִמְרָתְךָ לְעַבְדֶּךָ:
יְבוֹאֻנִי רַחֲמֶיךָ וְאֶחְיֶה כִּי תוֹרָתְךָ שַׁעֲשׁוּעָי:
יֵבֹשׁוּ זֵדִים כִּי שֶׁקֶר עִוְּתוּנִי אֲנִי אָשִׂיחַ בְּפִקּוּדֶיךָ:
יָשׁוּבוּ לִי יְרֵאֶיךָ וְיֹדְעֵי עֵדוֹתֶיךָ:
יְהִי לְבָבִי תָמִים בְּחֻקֶּיךָ לְמַעַן לֹא אֵבוֹשׁ:
הַנּוֹתֵן תְּשׁוּעָה לַמְּלָכִים הַפּוֹצֶה אֶת־דָּוִד עַבְדּוֹ מֵחֶרֶב רָעָה:

כל נדרי.

נפכות ערב יתחיל הש״ץ כל נדרי מנע״י ערס מתקום סיום, אכן יתריך נו עד סלילה. וקודס מתפלל הש״ץ תפלה אל מלך סנ״ל לונמין טלית מנוילת ומנרכין עליה.

בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם אֲשֶׁר קִדְּשָׁנוּ בְּמִצְוֹתָיו וְצִוָּנוּ לְהִתְעַטֵּף בַּצִּיצִת׃

נוהגים להטעמיד כני מבונים מקהל אצל הש״ץ לומר בישיבה של מעלה ג׳ פעמים, וגם הש״ץ יאמר עמהם, ולא יאכו מהם עד לאחר נרכו.

בִּישִׁיבָה שֶׁל מַעְלָה וּבִישִׁיבָה שֶׁל מַטָּה. עַל דַּעַת הַמָּקוֹם וְעַל דַּעַת הַקָּהָל. אָנוּ מַתִּירִין לְהִתְפַּלֵּל עִם הָעֲבַרָיָנִים׃

יאמתיל הש״ץ כל נדרי נרמת ונסדרה ונכוונה, והקהל ניניך לומר כל נדרי מלה נמלה נלחש עם הש״ץ.

כָּל־נִדְרֵי. וֶאֱסָרֵי. וּשְׁבוּעֵי. וַחֲרָמֵי. וְקוֹנָמֵי. וּקְנָסֵי. וְכִנּוּיֵי. דְּאִנְדַּרְנָא. וּדְאִשְׁתְּבַעְנָא. וּדְאַחֲרִימְנָא וּדְאָסַרְנָא עַל־נַפְשָׁתָנָא. מִיּוֹם כִּפֻּרִים זֶה עַד יוֹם כִּפֻּרִים הַבָּא עָלֵינוּ לְטוֹבָה. בְּכֻלְּהוֹן

(Verb.) כל Alle Gelöbnisse, Verzichtungen, Schwüre, Bannformeln oder Verfagungen, Büßungen oder als ſolche geltende Ausdrücke, durch die wir uns Etwas geloben, bekräftigen, uns verpflichten oder uns verſagen, von dieſem bis zum nächſten zum Guten uns eingehenden Verſöhnungstage, bereuen wir hierdurch, daß ſie alle auf-

gelöst, erlassen und vergeben seien, null und nichtig, ohne Geltung und Bestand. Unsere Gelöbnisse sind keine Gelöbnisse, unsere Versagungen sind keine Versagungen, und unsere Schwüre sind keine Schwüre.[1])

אַחֲרַטְנָא בְּהוֹן.
בְּלֵהוֹן יְהוֹן שָׁרָן.
שְׁבִיקִין. שְׁבִיתִין.
בְּטֵלִין וּמְבֻטָּלִין. לָא
שְׁרִירִין וְלָא קַיָּמִין:
נִדְרָנָא לָא נְדָרֵי.
וֶאֱסָרָנָא לָא אֱסָרֵי.
וּשְׁבוּעָתָנָא לָא
שְׁבוּעוֹת: ג׳פ

וְנִסְלַח wird vom Vorbeter dreimal gesagt, hernach sagt es die Gemeinde dreimal.

וְנִסְלַח לְכָל־עֲדַת (Vorb. u. Gem.) Und es sei verziehen der ganzen Ge-

1) Die Formel hat zum Zwecke, etwa in Uebereilung, heftiger Aufwallung, ohne die Erwägung der Ausführbarkeit gethane Schwüre und Gelöbnisse, durch welche sich der Mensch eine Entsagung auferlegt oder sich zu einer nur ihn selbst betreffenden Leistung verpflichtet und die ihm aus dem Gedächtnisse entschwinden könnten, für nichtig zu erklären. Die gewissenhafte Strenge, mit welcher das jüdische Gesetz den Ausspruch der Thorah „Wenn Jemand ein Gelübde thut dem Ewigen oder einen Schwur ausspricht, eine Verbindlichkeit sich selbst aufzuerlegen, so soll er sein Wort nicht entweihen; ganz so wie es aus seinem Munde gegangen, soll er thun" (4. M. 30, 3) in der weitesten Ausdehnung festhält, hat die Besorgniß nahe gelegt, daß irgend ein als bindend ausgesprochenes Wort unwissentlich und unabsichtlich in Vergessenheit kommen könnte. So entspringt diese Nichtigkeitserklärung nur aus einem sehr hohen Grade der Gewissenhaftigkeit in der Beziehung des Menschen zu Gott und zu sich selbst. Von einer Auflösung oder Nichtigkeitserklärung von Verpflichtungen hingegen, die bewußt und überlegt übernommen sind, ferner von solchen, die wir anderen Menschen gegenüber auf uns haben, so wie von Eiden, die zur Bethenerung der Wahrheit im Privatverkehr oder vor Gericht geschworen sind, kann keine Rede sein, und hat auf solche die Formel nie Anwendung finden sollen.

בְּנֵי יִשְׂרָאֵל וְלַגֵּר הַגָּר בְּתוֹכָם כִּי לְכָל־הָעָם בִּשְׁגָגָה׃

meinde der Kinder Israel und dem Fremdlinge, der weilt in ihrer Mitte; denn es ist dem ganzen Volke nur aus Versehen begegnet.

חזן סְלַח־נָא לַעֲוֹן הָעָם הַזֶּה כְּגֹדֶל חַסְדֶּךָ וְכַאֲשֶׁר נָשָׂאתָה לָעָם הַזֶּה מִמִּצְרַיִם וְעַד־הֵנָּה׃ וְשָׁם נֶאֱמַר׃

סלח (Vorb.) O verzeihe die Sünde dieses Volkes nach der Größe Deiner Gnade, und wie Du verziehen hast diesem Volke von Mizrajim bis hierher! — Und daselbst ward gesprochen:

קהל ג״פ וַיֹּאמֶר יְיָ סָלַחְתִּי כִּדְבָרֶךָ׃

ויאמר (Gem.) Und es sprach der Ewige: Ich habe verziehen nach deinem Worte!

Wenn der Vorbeter שהחינו sagt, soll jeder leise mitsprechen.

בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם שֶׁהֶחֱיָנוּ וְקִיְּמָנוּ וְהִגִּיעָנוּ לַזְּמַן הַזֶּה׃*)

Gelobt seist Du, Ewiger, unser Gott, König der Welt, der uns am Leben erhalten, uns hat dauern und diese Zeit erleben lassen.

*) Wenn des Fest auf einen Sabbath fällt, wird nach שהחינו der 92. und 93. Psalm gesagt.

צב מִזְמוֹר שִׁיר לְיוֹם הַשַּׁבָּת׃ טוֹב לְהֹדוֹת לַיְיָ וּלְזַמֵּר לְשִׁמְךָ עֶלְיוֹן׃ לְהַגִּיד בַּבֹּקֶר חַסְדֶּךָ וֶאֱמוּנָתְךָ בַּלֵּילוֹת׃ עֲלֵי־עָשׂוֹר וַעֲלֵי־נָבֶל עֲלֵי הִגָּיוֹן בְּכִנּוֹר׃ כִּי שִׂמַּחְתַּנִי יְיָ בְּפָעֳלֶךָ בְּמַעֲשֵׂי יָדֶיךָ אֲרַנֵּן׃ מַה־גָּדְלוּ מַעֲשֶׂיךָ יְיָ מְאֹד עָמְקוּ מַחְשְׁבֹתֶיךָ׃ אִישׁ־בַּעַר לֹא יֵדָע וּכְסִיל | לֹא־יָבִין אֶת־זֹאת׃ בִּפְרֹחַ רְשָׁעִים כְּמוֹ־עֵשֶׂב וַיָּצִיצוּ כָּל־פֹּעֲלֵי אָוֶן לְהִשָּׁמְדָם עֲדֵי־עַד׃ וְאַתָּה מָרוֹם לְעֹלָם יְיָ׃ כִּי הִנֵּה אֹיְבֶיךָ

תפלת ערבית ליום כפור.

Abendgebet für den Verſöhnungstag.

Während der Vorbeter ברכו ſagt, ſagt die Gemeinde das untenſtehende יתברך.*)

חזן בָּרְכוּ אֶת־יְיָ הַמְבֹרָךְ׃

(Vorb.) Preiſet den Ewigen, den Hochgeprieſenen!

ק׳ בָּרוּךְ יְיָ הַמְבֹרָךְ לְעוֹלָם וָעֶד׃

(Gem.) Geprieſen ſei der Ewige, der Hochgeprieſene, für immer und ewig!

בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ

Gelobt ſeiſt Du, Ewiger,

*) יִתְבָּרַךְ וְיִשְׁתַּבַּח וְיִתְפָּאַר וְיִתְרוֹמַם וְיִתְנַשֵּׂא שְׁמוֹ שֶׁל־מַלְכָּךְ מַלְכֵי הַמְּלָכִים הַקָּדוֹשׁ בָּרוּךְ הוּא. שֶׁהוּא רִאשׁוֹן וְהוּא אַחֲרוֹן וּמִבַּלְעָדָיו אֵין אֱלֹהִים. סֹלּוּ לָרֹכֵב בָּעֲרָבוֹת בְּיָהּ שְׁמוֹ וְעִלְזוּ לְפָנָיו׃ וּשְׁמוֹ מְרוֹמָם עַל־כָּל־בְּרָכָה וּתְהִלָּה׃ בָּרוּךְ שֵׁם כְּבוֹד מַלְכוּתוֹ לְעוֹלָם וָעֶד׃ יְהִי שֵׁם יְיָ מְבֹרָךְ מֵעַתָּה וְעַד־עוֹלָם׃

יְיָ כִּי־הִנֵּה אוֹיְבֶיךָ יֹאבֵדוּ יִתְפָּרְדוּ כָּל־פֹּעֲלֵי אָוֶן׃ וַתָּרֶם כִּרְאֵים קַרְנִי בַּלֹּתִי בְּשֶׁמֶן רַעֲנָן׃ וַתַּבֵּט עֵינִי בְּשׁוּרָי בַּקָּמִים עָלַי מְרֵעִים תִּשְׁמַעְנָה אָזְנָי׃ צַדִּיק כַּתָּמָר יִפְרָח כְּאֶרֶז בַּלְּבָנוֹן יִשְׂגֶּה׃ שְׁתוּלִים בְּבֵית יְיָ בְּחַצְרוֹת אֱלֹהֵינוּ יַפְרִיחוּ׃ עוֹד יְנוּבוּן בְּשֵׂיבָה דְּשֵׁנִים וְרַעֲנַנִּים יִהְיוּ׃ לְהַגִּיד כִּי־יָשָׁר יְיָ צוּרִי וְלֹא־עַוְלָתָה בּוֹ׃

צג יְיָ מָלָךְ גֵּאוּת לָבֵשׁ. לָבֵשׁ יְיָ עֹז הִתְאַזָּר. אַף־תִּכּוֹן תֵּבֵל בַּל־תִּמּוֹט׃ נָכוֹן כִּסְאֲךָ מֵאָז מֵעוֹלָם אָתָּה׃ נָשְׂאוּ נְהָרוֹת יְיָ. נָשְׂאוּ נְהָרוֹת קוֹלָם. יִשְׂאוּ נְהָרוֹת דָּכְיָם׃ מִקֹּלוֹת מַיִם רַבִּים אַדִּירִים מִשְׁבְּרֵי־יָם אַדִּיר בַּמָּרוֹם יְיָ׃ עֵדֹתֶיךָ נֶאֶמְנוּ מְאֹד. לְבֵיתְךָ נַאֲוָה־קֹדֶשׁ יְיָ לְאֹרֶךְ יָמִים׃ קדיש יתום

אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם
אֲשֶׁר בִּדְבָרוֹ מַעֲרִיב
עֲרָבִים בְּחָכְמָה
פּוֹתֵחַ שְׁעָרִים
וּבִתְבוּנָה מְשַׁנֶּה
עִתִּים וּמַחֲלִיף אֶת־
הַזְּמַנִּים וּמְסַדֵּר
אֶת־הַכּוֹכָבִים
בְּמִשְׁמְרוֹתֵיהֶם
בָּרָקִיעַ כִּרְצוֹנוֹ.
בּוֹרֵא יוֹם וָלָיְלָה
גּוֹלֵל אוֹר מִפְּנֵי חֹשֶׁךְ
וְחֹשֶׁךְ מִפְּנֵי אוֹר.
וּמַעֲבִיר יוֹם וּמֵבִיא
לָיְלָה. וּמַבְדִּיל בֵּין
יוֹם וּבֵין לָיְלָה יְיָ
צְבָאוֹת שְׁמוֹ. אֵל
חַיּוֹ וְקַיָּם תָּמִיד יִמְלוֹךְ
עָלֵינוּ לְעוֹלָם וָעֶד.
בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ
הַמַּעֲרִיב עֲרָבִים׃

unser Gott, König der Welt, auf dessen Geheiß die Abende dämmern, der mit Weisheit aufthut die Himmelspforten und mit Einsicht wandelt die Zeiten, der wechseln läßt die Zeitläufte und reihet die Sterne auf ihren Wachtposten am Firmamente nach seinem Willen. Er schaffet Tag und Nacht, rollet weg das Licht vor der Finsterniß und die Finsterniß vor dem Lichte, läßt entschwinden den Tag und führet herauf die Nacht und hat gesondert Tag und Nacht. Ewiger der Schaaren ist sein Name. Gott der Allmächtige, lebendig und ewig dauernd, — Er wird über uns walten in alle Zeit und Ewigkeit. Gelobt seist Du, Ewiger, der die Abende dämmern läßt.

אַהֲבַת עוֹלָם בֵּית
יִשְׂרָאֵל עַמְּךָ אָהַבְתָּ.
תּוֹרָה וּמִצְוֹת חֻקִּים
וּמִשְׁפָּטִים אוֹתָנוּ
לִמַּדְתָּ. עַל־כֵּן יְיָ
אֱלֹהֵינוּ בְּשָׁכְבֵנוּ
וּבְקוּמֵנוּ נָשִׂיחַ
בְּחֻקֶּיךָ. וְנִשְׂמַח
בְּדִבְרֵי תוֹרָתֶךָ
וּבְמִצְוֹתֶיךָ לְעוֹלָם
וָעֶד. כִּי הֵם חַיֵּינוּ
וְאֹרֶךְ יָמֵינוּ וּבָהֶם
נֶהְגֶּה יוֹמָם וָלָיְלָה.
וְאַהֲבָתְךָ אַל־תָּסִיר
מִמֶּנּוּ לְעוֹלָמִים.
בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ אוֹהֵב
עַמּוֹ יִשְׂרָאֵל׃

Mit ewiger Liebe hast Du Dein Volk, das Haus Jisrael, geliebt, Lehr' und Gebot, Satzungen und Vorschriften uns gelehrt. Darum, Ewiger, unser Gott! wenn wir uns niederlegen und wenn wir aufstehen, sprechen wir von Deinen Gesetzen und freuen uns der Worte Deiner Gotteslehre und Deiner Gebote immer und ewig. Denn sie sind unser Leben und sie geben unseren Tagen die Dauer, und in ihnen sinnen wir Tag und Nacht. Du aber — Deine Liebe entzieh' uns nicht in alle Ewigkeiten. Gelobt seist du, Ewiger, der liebt sein Volk Jisrael.

Wer nicht mit Minjan betet, sagt dieses:

(אֵל מֶלֶךְ נֶאֱמָן׃)

שְׁמַע יִשְׂרָאֵל יְהוָה
אֱלֹהֵינוּ יְהוָה | אֶחָד׃

שמע Höre, Jisrael! der Ewige, unser Gott, ist ein einiges, ewiges Wesen.

M. Z. A. Kol Nidre III. T.

בָּרוּךְ שֵׁם כְּבוֹד מַלְכוּתוֹ לְעוֹלָם
וָעֶד׃

וְאָהַבְתָּ אֵת יְהוָה אֱלֹהֶיךָ
בְּכָל־לְבָבְךָ וּבְכָל־נַפְשְׁךָ
וּבְכָל־מְאֹדֶךָ׃ וְהָיוּ הַדְּבָרִים
הָאֵלֶּה אֲשֶׁר אָנֹכִי מְצַוְּךָ
הַיּוֹם עַל־לְבָבֶךָ׃ וְשִׁנַּנְתָּם
לְבָנֶיךָ וְדִבַּרְתָּ בָּם בְּשִׁבְתְּךָ
בְּבֵיתֶךָ וּבְלֶכְתְּךָ בַדֶּרֶךְ
וּבְשָׁכְבְּךָ וּבְקוּמֶךָ׃
וּקְשַׁרְתָּם לְאוֹת עַל־יָדֶךָ
וְהָיוּ לְטֹטָפֹת בֵּין עֵינֶיךָ׃
וּכְתַבְתָּם עַל־מְזוּזוֹת בֵּיתֶךָ
וּבִשְׁעָרֶיךָ׃

וְהָיָה אִם־שָׁמֹעַ תִּשְׁמְעוּ
אֶל־מִצְוֹתַי אֲשֶׁר אָנֹכִי מְצַוֶּה
אֶתְכֶם הַיּוֹם לְאַהֲבָה אֶת־
יְהוָה אֱלֹהֵיכֶם וּלְעָבְדוֹ
בְּכָל־לְבַבְכֶם וּבְכָל־
נַפְשְׁכֶם׃ וְנָתַתִּי מְטַר־
אַרְצְכֶם בְּעִתּוֹ יוֹרֶה וּמַלְקוֹשׁ
וְאָסַפְתָּ דְגָנֶךָ וְתִירֹשְׁךָ
וְיִצְהָרֶךָ׃ וְנָתַתִּי עֵשֶׂב
בְּשָׂדְךָ לִבְהֶמְתֶּךָ וְאָכַלְתָּ
וְשָׂבָעְתָּ׃ הִשָּׁמְרוּ לָכֶם פֶּן־

מוך Gelobt sei der Name der Herrlichkeit seines Reiches auf immer und ewig.

ואהבת Und du sollst lieben den Ewigen, deinen Gott, mit deinem ganzen Herzen und mit deiner ganzen Seele und mit deinem ganzen Vermögen. Und es sollen diese Worte, die Ich dir heute gebiete, in deinem Herzen sein. Und du sollst sie einschärfen deinen Kindern und davon reden, wenn du sitzest in deinem Hause und wenn du gehest auf dem Wege und wenn du dich hinlegst und wenn du aufstehst. Und du sollst sie binden zum Wahrzeichen an deine Hand, und sie sollen sein zum Denkbande zwischen deinen Augen. Und du sollst sie schreiben auf die Pfosten deines Hauses und an deine Thore.

והיה Und es wird geschehen, so ihr höret auf meine Gebote, die Ich euch heute gebiete, den Ewigen, euren Gott, zu lieben und ihm zu dienen mit eurem ganzen Herzen und eurer ganzen Seele, so werde Ich den Regen eures Landes geben zu seiner Zeit, Frühregen und Spätregen, daß du einsammelst dein Getreide und deinen Most und dein Oel. Und ich werde Gras geben auf deinem Felde für dein Vieh, und du wirst essen und satt werden. Hütet

euch, daß nicht euer Herz bethört werde und ihr abweichet und fremden Göttern dienet und euch vor ihnen bücket, und über euch der Zorn des Ewigen erglühe, daß er verschließe den Himmel, daß kein Regen sei, und der Erdboden nicht gebe sein Gewächs, und ihr bald umkommet, weg aus dem schönen Lande, das der Ewige euch giebt. — Und ihr sollt diese meine Worte euch zu Herzen nehmen und zu Gemüthe, und sie binden als Wahrzeichen auf eure Hand, und sie seien zum Denkbande zwischen euren Augen. Und lehret sie euren Kindern, davon zu reden, wenn du sitzest in deinem Hause und wenn du gehest auf dem Wege und wenn du dich hinlegst und wenn du aufstehst. Und schreibe sie auf die Pfosten deines Hauses und an deine Thore. Auf daß sich mehren eure Tage und die Tage eurer Kinder auf dem Erdboden, den der Ewige geschworen euren Vätern, ihnen zu geben, — wie die Dauer des Himmels über der Erde.

יִפְתֶּה לְבַבְכֶם וְסַרְתֶּם וַעֲבַדְתֶּם אֱלֹהִים אֲחֵרִים וְהִשְׁתַּחֲוִיתֶם לָהֶם׃ וְחָרָה אַף־יְהוָה בָּכֶם וְעָצַר אֶת־הַשָּׁמַיִם וְלֹא־יִהְיֶה מָטָר וְהָאֲדָמָה לֹא תִתֵּן אֶת־יְבוּלָהּ וַאֲבַדְתֶּם מְהֵרָה מֵעַל הָאָרֶץ הַטֹּבָה אֲשֶׁר יְהוָה נֹתֵן לָכֶם׃ וְשַׂמְתֶּם אֶת־דְּבָרַי אֵלֶּה עַל־לְבַבְכֶם וְעַל־נַפְשְׁכֶם וּקְשַׁרְתֶּם אֹתָם לְאוֹת עַל־יֶדְכֶם וְהָיוּ לְטוֹטָפֹת בֵּין עֵינֵיכֶם׃ וְלִמַּדְתֶּם אֹתָם אֶת־בְּנֵיכֶם לְדַבֵּר בָּם בְּשִׁבְתְּךָ בְּבֵיתֶךָ וּבְלֶכְתְּךָ בַדֶּרֶךְ וּבְשָׁכְבְּךָ וּבְקוּמֶךָ׃ וּכְתַבְתָּם עַל־מְזוּזוֹת בֵּיתֶךָ וּבִשְׁעָרֶיךָ׃ לְמַעַן יִרְבּוּ יְמֵיכֶם וִימֵי בְנֵיכֶם עַל הָאֲדָמָה אֲשֶׁר נִשְׁבַּע יְהוָה לַאֲבֹתֵיכֶם לָתֵת לָהֶם כִּימֵי הַשָּׁמַיִם עַל־הָאָרֶץ׃

וַיֹּאמֶר יְהוָה אֶל־מֹשֶׁה לֵאמֹר׃ דַּבֵּר אֶל־בְּנֵי יִשְׂרָאֵ

ויאמר Und der Ewige sprach zu Moscheh also: Rede zu den Kindern Jisrael und sprich zu

וְאָמַרְתָּ אֲלֵהֶם וְעָשׂוּ לָהֶם
צִיצִת עַל־כַּנְפֵי בִגְדֵיהֶם
לְדֹרֹתָם וְנָתְנוּ עַל־צִיצִת
הַכָּנָף פְּתִיל תְּכֵלֶת וְהָיָה
לָכֶם לְצִיצִת וּרְאִיתֶם אֹתוֹ
וּזְכַרְתֶּם אֶת־כָּל־מִצְוֹת
יְהוָה וַעֲשִׂיתֶם אֹתָם וְלֹא־
תָתוּרוּ אַחֲרֵי לְבַבְכֶם וְאַחֲרֵי
עֵינֵיכֶם אֲשֶׁר־אַתֶּם זֹנִים
אַחֲרֵיהֶם: לְמַעַן תִּזְכְּרוּ
וַעֲשִׂיתֶם אֶת־כָּל־מִצְוֹתָי
וִהְיִיתֶם קְדֹשִׁים לֵאלֹהֵיכֶם:
אֲנִי יְהוָה אֱלֹהֵיכֶם אֲשֶׁר
הוֹצֵאתִי אֶתְכֶם מֵאֶרֶץ
מִצְרַיִם לִהְיוֹת לָכֶם לֵאלֹהִים
אֲנִי יְהוָה אֱלֹהֵיכֶם:

אֱמֶת וֶאֱמוּנָה כָּל־זֹאת
וְקַיָּם עָלֵינוּ כִּי הוּא יְיָ
אֱלֹהֵינוּ וְאֵין זוּלָתוֹ וַאֲנַחְנוּ
יִשְׂרָאֵל עַמּוֹ. הַפּוֹדֵנוּ מִיַּד
מְלָכִים. מַלְכֵּנוּ הַגּוֹאֲלֵנוּ
מִכַּף כָּל־הָעָרִיצִים. הָאֵל
הַנִּפְרָע לָנוּ מִצָּרֵינוּ.
וְהַמְשַׁלֵּם גְּמוּל | לְכָל־אוֹיְבֵי
נַפְשֵׁנוּ. הָעֹשֶׂה גְדֹלוֹת עַד־

ihnen, daß sie sich Schaufäden machen an die Zipfel ihrer Kleider für ihre Geschlechter und sollen an die Schaufäden des Zipfels eine purpurblaue Schnur ansetzen. Und das sei euch zu Schaufäden, daß, wenn ihr sie ansehet, ihr euch erinnert aller Gebote des Ewigen und sie thuet, und nicht umherspähet nach eurem Herzen und nach euren Augen, denen ihr nachbuhlet; damit ihr euch erinnert all meiner Gebote und sie thuet, und ihr heilig seiet eurem Gotte. Ich bin der Ewige, euer Gott, der Ich euch herausgeführt habe aus dem Lande Mizrajim, euch ein Gott zu sein, Ich, der Ewige, euer Gott.

אמת Wahr ist es und zuverlässige Gewißheit dies Alles und für uns bindend. Denn Er ist der Ewige, unser Gott, und Keiner außer ihm, und wir sind Jisrael, sein Volk. Er ist es, der uns befreiet aus der Hand der Gewaltherren, unser König, der uns löset aus der Hand aller Tyrannen; der Allmächtige, der es unsertwegen heimkommen lässet unseren Widersachern und der Lohn zahlt all den Feinden unseres Lebens; der Gewaltiges vollbringt,

אֵין חֵקֶר וְנִפְלָאוֹת עַד־אֵין
מִסְפָּר. הַשָּׂם נַפְשֵׁנוּ בַּחַיִּים
וְלֹא־נָתַן לַמּוֹט רַגְלֵנוּ.
הַמַּדְרִיכֵנוּ עַל־בָּמוֹת
אוֹיְבֵינוּ וַיָּרֶם קַרְנֵנוּ עַל כָּל־
שׂנְאֵינוּ. הָעֹשֶׂה לָנוּ נִסִּים
וְנָקָמָה בְּפַרְעֹה. אוֹתוֹת
וּמוֹפְתִים בְּאַדְמַת בְּנֵי חָם.
הַמַּכֶּה בְעֶבְרָתוֹ כָּל־בְּכוֹרֵי
מִצְרָיִם וַיּוֹצֵא אֶת־עַמּוֹ
יִשְׂרָאֵל מִתּוֹכָם לְחֵרוּת
עוֹלָם: הַמַּעֲבִיר בָּנָיו בֵּין
גִּזְרֵי יַם־סוּף אֶת־רוֹדְפֵיהֶם
וְאֶת־שׂוֹנְאֵיהֶם בִּתְהוֹמוֹת
טִבַּע. וְרָאוּ בָנָיו גְּבוּרָתוֹ
שִׁבְּחוּ וְהוֹדוּ לְשִׁמּוֹ.
וּמַלְכוּתוֹ בְּרָצוֹן קִבְּלוּ
עֲלֵיהֶם. מֹשֶׁה וּבְנֵי יִשְׂרָאֵל
לְךָ עָנוּ שִׁירָה בְּשִׂמְחָה רַבָּה
וְאָמְרוּ כֻלָּם:

מִי־כָמֹכָה בָּאֵלִם
יְיָ. מִי כָּמֹכָה
נֶאְדָּר בַּקֹּדֶשׁ. נוֹרָא
תְהִלֹּת עֹשֵׂה פֶלֶא:

nicht zu ergründen, und Wunder unzählbar; der uns erhält am Leben und nicht wanken lässet unseren Fuß; der uns treten läßt auf die Höhen unserer Feinde und aufrichtet unsere Kraft über all unsre Hasser; der für uns Wunder und rächende Vergeltung geübt an Pharaoh, Zeichen und augenfällige Werke am Boden der Söhne Chams; der schlug in seinem Grimme alle Erstgebornen Mizrajims und hinausführte sein Volk Jisrael aus ihrer Mitte zu ewiger Freiheit; der hindurchleitete seine Kinder durch das gespaltene Schilfmeer, ihre Verfolger und ihre Feinde in die Tiefen versenkte. Und es sahen seine Kinder seine Stärke, gaben Lob und sangen Preis seinem Namen, und seine Herrschaft mit willigem Herzen nahmen sie auf sich. Moscheh und die Kinder Jisraels stimmten Dir an ein Lied mit großer Freude, und sie alle sprachen:

„Wer ist wie Du unter den Gewaltigen, Ewiger! wer, wie Du, verherrlicht in Heiligkeit, erhaben in ruhmvollen Werken, Wunder schaffend?" —

מַלְכוּתְךָ רָאוּ בָנֶיךָ בּוֹקֵעַ
יָם לִפְנֵי מֹשֶׁה. זֶה אֵלִי
עָנוּ וְאָמְרוּ:

יְיָ יִמְלֹךְ לְעֹלָם וָעֶד:

וְנֶאֱמַר. כִּי־פָדָה יְיָ אֶת־
יַעֲקֹב וּגְאָלוֹ מִיַּד חָזָק
מִמֶּנּוּ. בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ גָּאַל
יִשְׂרָאֵל:

הַשְׁכִּיבֵנוּ יְיָ אֱלֹהֵינוּ
לְשָׁלוֹם וְהַעֲמִידֵנוּ מַלְכֵּנוּ
לְחַיִּים. וּפְרוֹשׂ עָלֵינוּ סֻכַּת
שְׁלוֹמֶךָ. וְתַקְּנֵנוּ בְּעֵצָה
טוֹבָה מִלְּפָנֶיךָ. וְהוֹשִׁיעֵנוּ
לְמַעַן שְׁמֶךָ. וְהָגֵן בַּעֲדֵנוּ.
וְהָסֵר מֵעָלֵינוּ אוֹיֵב דֶּבֶר
וְחֶרֶב וְרָעָב וְיָגוֹן. וְהָסֵר
שָׂטָן מִלְּפָנֵינוּ וּמֵאַחֲרֵינוּ.
וּבְצֵל כְּנָפֶיךָ תַּסְתִּירֵנוּ.
כִּי אֵל שׁוֹמְרֵנוּ וּמַצִּילֵנוּ
אָתָּה. כִּי אֵל מֶלֶךְ | חַנּוּן
וְרַחוּם | אָתָּה. וּשְׁמֹר צֵאתֵנוּ
וּבוֹאֵנוּ לְחַיִּים וּלְשָׁלוֹם
מֵעַתָּה וְעַד־עוֹלָם: וּפְרוֹשׂ
עָלֵינוּ סֻכַּת שְׁלוֹמֶךָ. בָּרוּךְ

מלכותך Dein Walten sahen Deine Kinder, Du, der das Meer gespalten vor Moscheh. „Dies ist mein Gott!“ huben sie an, und sprachen:

„Der Ewige wird regieren immer und ewig!“

ונאמר Und es heißt: „Denn befreiet hat der Ewige Jaakob und ihn erlöset aus der Hand des Stärkeren.“ Gelobt seist Du, o Ewiger, der Jisrael erlöset hat.

השכיבנו Gieb, daß wir uns hinlegen, Ewiger, unser Gott! zum Frieden, und laß uns wieder aufstehen, unser König! zum Leben, und breite über uns Deines Friedens Zelt und leite uns im Rechten mit gutem Rathe von Dir, und hilf uns um Deines Namens willen und schirme uns, und wende von uns Feind und böse Krankheit, Schwert und Noth und Sorge, und entferne jeden Hinderer aus unserem Antlitze und unserem Rücken, und im Schatten Deiner Fittige birg uns! Denn Du, o Gott, unser Hüter und unser Retter bist Du; denn ein Gott, der gnädig und barmherzig waltet, bist Du. Und wahre unsern Ausgang und unsern Eintritt zum Leben und zum Frieden von nun an bis in Ewigkeit. Und breite über uns Deines Friedens Zelt! Gelobt seist Du, Ewiger,

der das Zelt des Friedens breitet über uns und über sein ganzes Volk Jisrael und über Jeruschalajim.

אַתָּה יְיָ, הַפּוֹרֵשׂ | סֻכַּת שָׁלוֹם עָלֵינוּ וְעַל כָּל־עַמּוֹ יִשְׂרָאֵל וְעַל־יְרוּשָׁלָיִם׃

Am Sabbath wird auch dieses gesagt:

Und es sollen hüten die Kinder Jisrael den Sabbath, daß sie feiern den Sabbath in all ihren Geschlechtern, als ein ewig Bündniß. Zwischen mir und den Kindern Jisrael ist er ein Zeichen für ewig, daß in sechs Tagen Gott geschaffen Himmel und Erde und am siebenten Tage gefeiert und geraſtet.

וְשָׁמְרוּ בְנֵי־יִשְׂרָאֵל אֶת־הַשַּׁבָּת, לַעֲשׂוֹת אֶת־הַשַּׁבָּת לְדֹרֹתָם בְּרִית עוֹלָם׃ בֵּינִי וּבֵין בְּנֵי יִשְׂרָאֵל אוֹת הִיא לְעֹלָם. כִּי־שֵׁשֶׁת יָמִים עָשָׂה יְיָ אֶת־הַשָּׁמַיִם וְאֶת־הָאָרֶץ. וּבַיּוֹם הַשְּׁבִיעִי שָׁבַת וַיִּנָּפַשׁ׃

כי Denn an diesem Tage wird Er euch sühnen, euch zu reinigen; von allen euren Sünden sollt ihr vor dem Ewigen rein werden.

כִּי־בַיּוֹם הַזֶּה יְכַפֵּר עֲלֵיכֶם לְטַהֵר אֶתְכֶם מִכֹּל חַטֹּאתֵיכֶם לִפְנֵי יְיָ תִּטְהָרוּ׃

חזן יִתְגַּדַּל וְיִתְקַדַּשׁ | שְׁמֵהּ רַבָּא. בְּעָלְמָא דִּי־בְרָא כִרְעוּתֵהּ. וְיַמְלִיךְ מַלְכוּתֵהּ בְּחַיֵּיכוֹן וּבְיוֹמֵיכוֹן וּבְחַיֵּי דְכָל־בֵּית יִשְׂרָאֵל בַּעֲגָלָא וּבִזְמַן קָרִיב וְאִמְרוּ אָמֵן׃

קהל אָמֵן יְהֵא שְׁמֵהּ רַבָּא מְבָרַךְ לְעָלַם וּלְעָלְמֵי עָלְמַיָּא׃

חזן יִתְבָּרַךְ וְיִשְׁתַּבַּח וְיִתְפָּאַר וְיִתְרוֹמַם וְיִתְנַשֵּׂא וְיִתְהַדַּר וְיִתְעַלֶּה וְיִתְהַלַּל שְׁמֵהּ דְּקוּדְשָׁא. בְּרִיךְ הוּא לְעֵלָּא וּלְעֵלָּא מִן־כָּל־בִּרְכָתָא וְשִׁירָתָא תֻּשְׁבְּחָתָא וְנֶחֱמָתָא דַּאֲמִירָן בְּעָלְמָא וְאִמְרוּ אָמֵן׃

אֲדֹנָי שְׂפָתַי תִּפְתָּח וּפִי יַגִּיד תְּהִלָּתֶךָ׃

*) בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ אֱלֹהֵינוּ וֵאלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ, אֱלֹהֵי אַבְרָהָם

*) Ueberſetzung ſiehe Seite 6.

*הוא כתיב

אֱלֹהֵי יִצְחָק וֵאלֹהֵי יַעֲקֹב. הָאֵל הַגָּדוֹל הַגִּבּוֹר וְהַנּוֹרָא אֵל עֶלְיוֹן. גּוֹמֵל חֲסָדִים טוֹבִים וְקוֹנֵה הַכֹּל וְזוֹכֵר חַסְדֵי אָבוֹת וּמֵבִיא גּוֹאֵל | לִבְנֵי בְנֵיהֶם לְמַעַן שְׁמוֹ בְּאַהֲבָה:

זָכְרֵנוּ לְחַיִּים. מֶלֶךְ | חָפֵץ בַּחַיִּים. וְכָתְבֵנוּ בְּסֵפֶר הַחַיִּים. לְמַעַנְךָ אֱלֹהִים חַיִּים:

מֶלֶךְ עוֹזֵר וּמוֹשִׁיעַ וּמָגֵן. בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ מָגֵן אַבְרָהָם:

אַתָּה גִּבּוֹר לְעוֹלָם אֲדֹנָי. מְחַיֵּה מֵתִים | אַתָּה רַב לְהוֹשִׁיעַ:

מְכַלְכֵּל חַיִּים בְּחֶסֶד מְחַיֵּה מֵתִים בְּרַחֲמִים רַבִּים סוֹמֵךְ נוֹפְלִים וְרוֹפֵא חוֹלִים וּמַתִּיר אֲסוּרִים וּמְקַיֵּם אֱמוּנָתוֹ לִישֵׁנֵי עָפָר. מִי כָמוֹךָ בַּעַל גְּבוּרוֹת וּמִי דּוֹמֶה לָךְ מֶלֶךְ מֵמִית וּמְחַיֶּה וּמַצְמִיחַ יְשׁוּעָה:

מִי כָמוֹךָ אַב הָרַחֲמִים. זוֹכֵר יְצוּרָיו לְחַיִּים בְּרַחֲמִים:

וְנֶאֱמָן אַתָּה לְהַחֲיוֹת מֵתִים. בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ מְחַיֵּה הַמֵּתִים:

אַתָּה קָדוֹשׁ וְשִׁמְךָ קָדוֹשׁ. וּקְדוֹשִׁים בְּכָל־יוֹם יְהַלְלוּךָ סֶּלָה:

וּבְכֵן תֵּן פַּחְדְּךָ יְיָ אֱלֹהֵינוּ עַל כָּל־מַעֲשֶׂיךָ. וְאֵימָתְךָ עַל כָּל־מַה־שֶּׁבָּרָאתָ. וְיִירָאוּךָ כָּל־הַמַּעֲשִׂים. וְיִשְׁתַּחֲווּ

So laſſe denn kommen, Ewiger, unſer Gott, Deine Furcht über alle Deine Geſchöpfe und ehrfürchtiges Bangen vor Dir über Alles, was Du erſchaffen, daß Dich fürchten alle Deine Geſchöpfe und vor Dir ſich bücken alle

לְפָנֶיךָ כָּל־הַבְּרוּאִים
וְיֵעָשׂוּ כֻלָּם אֲגֻדָּה
אַחַת, לַעֲשׂוֹת רְצוֹנְךָ
בְּלֵבָב שָׁלֵם כְּמוֹ
שֶׁיָּדַעְנוּ יְיָ אֱלֹהֵינוּ,
שֶׁהַשִּׁלְטָן לְפָנֶיךָ. עֹז
בְּיָדְךָ וּגְבוּרָה בִּימִינֶךָ,
וְשִׁמְךָ נוֹרָא עַל כָּל־
מַה־שָּׁבָרָאתָ׃

וּבְכֵן תֵּן כָּבוֹד יְיָ
לְעַמֶּךָ, תְּהִלָּה
לִירֵאֶיךָ, וְתִקְוָה
לְדוֹרְשֶׁיךָ, וּפִתְחוֹן
פֶּה לַמְיַחֲלִים לָךְ,
שִׂמְחָה לְאַרְצֶךָ,
וְשָׂשׂוֹן לְעִירֶךָ,
וּצְמִיחַת קֶרֶן לְדָוִד
עַבְדֶּךָ, וַעֲרִיכַת נֵר
לְבֶן־יִשַׁי מְשִׁיחֶךָ,
בִּמְהֵרָה בְיָמֵינוּ׃
וּבְכֵן צַדִּיקִים יִרְאוּ

Wesen und sie Alle werden mögen ein Bund, Deinen Willen zu thun mit ganzem Herzen, wie wir es erkennen, Ewiger, unser Gott! daß die Herrschaft ist bei Dir, die Macht in Deiner Hand und die Kraft in Deiner Rechten und Dein Name erhaben über Alles, was Du geschaffen.

ובכן Und so gieb denn die Ehre, o Ewiger, Deinem Volke, den Ruhm den Dich Fürchtenden und der Hoffnung Zuversicht denen, die Dich suchen, und das freie Wort den auf Dich Harrenden, Freude Deinem Lande und Wonne Deiner Stadt, und die Macht lasse aufkeimen Deines Knechtes David und das Licht leuchten des Sohnes Jischais, Deines Gesalbten, bald in unseren Tagen.

ובכן Dann werden die Gerechten es schauen und sich freuen

וְיִשְׂמְחוּ וְיָשִׂירוּ לְעַלְוָוֹ. וַחֲסִידִים בְּרִנָּה יָגִילוּ. וְעוֹלָתָה תִּקְפָּץ־פִּיהָ. וְכָל־הָרִשְׁעָה כֻּלָּהּ כְּעָשָׁן תִּכְלֶה. כִּי תַעֲבִיר מֶמְשֶׁלֶת זָדוֹן מִן הָאָרֶץ׃

und die Redlichen jubeln und die Frommen in Jauchzen frohlocken, und das Laster wird schließen seinen Mund und der Frevel gänzlich wie Rauch dahinschwinden, wenn Du tilgen wirst die Herrschaft des Uebermuthes von der Erde.

וְתִמְלוֹךְ | אַתָּה יְיָ לְבַדְּךָ עַל כָּל־מַעֲשֶׂיךָ. בְּהַר צִיּוֹן מִשְׁכַּן כְּבוֹדֶךָ. וּבִירוּשָׁלַיִם עִיר קָדְשֶׁךָ. כַּכָּתוּב בְּדִבְרֵי קָדְשֶׁךָ. יִמְלֹךְ יְיָ | לְעוֹלָם אֱלֹהַיִךְ צִיּוֹן לְדֹר וָדֹר הַלְלוּיָהּ׃

Und wenn Du herrschen wirst allein, o Ewiger! über alle Deine Werke auf dem Zijonsberge, der Stätte Deiner Herrlichkeit, und in Jeruschalajim, Deiner heiligen Stadt, wie geschrieben steht in Deinem heiligen Worte: „Herrschen wird der Ewige für alle Zeit, dein Gott, Zijon, in alle Geschlechter. Hallelujah!"

קָדוֹשׁ אַתָּה וְנוֹרָא שְׁמֶךָ וְאֵין אֱלוֹהַּ מִבַּלְעָדֶיךָ כַּכָּתוּב

Heilig bist Du, und furchtbar Dein Name, und kein Gott außer Dir, wie geschrieben steht: „Und erhaben ist

der Gott der Schaaren im Gerichte und der heilige Gott geheiligt in Gerechtigkeit." Gelobt seist Du, Ewiger, heiliger König!

וַיְגַבַּהּ יְיָ צְבָאוֹת בַּמִּשְׁפָּט. וְהָאֵל הַקָּדוֹשׁ נִקְדַּשׁ בִּצְדָקָה. בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ הַמֶּלֶךְ הַקָּדוֹשׁ׃

אתה Du hast uns erkoren aus allen Völkern, uns geliebt und an uns Gefallen gehabt, uns erhöhet über alle Zungen und uns geheiligt durch Deine Gebote und uns nahe gebracht, unser König, Deinem Dienste und Deinen Namen, den großen und heiligen, über uns genannt.

אַתָּה בְחַרְתָּנוּ מִכָּל־הָעַמִּים. אָהַבְתָּ אוֹתָנוּ. וְרָצִיתָ בָּנוּ. וְרוֹמַמְתָּנוּ מִכָּל־הַלְּשׁוֹנוֹת. וְקִדַּשְׁתָּנוּ בְּמִצְוֹתֶיךָ. וְקֵרַבְתָּנוּ מַלְכֵּנוּ לַעֲבוֹדָתֶךָ. וְשִׁמְךָ הַגָּדוֹל וְהַקָּדוֹשׁ עָלֵינוּ קָרָאתָ׃

ותתן Und du hast uns gegeben, Ewiger, unser Gott! in Liebe diesen (Sabbath- und) Versöhnungstag zur Vergebung. Verzeihung und Sühne, um an

וַתִּתֶּן־לָנוּ יְיָ אֱלֹהֵינוּ בְּאַהֲבָה אֶת־יוֹם (הַשַּׁבָּת הַזֶּה וְלִמְנוּחָה וְאֶת־יוֹם) הַכִּפֻּרִים הַזֶּה. לִמְחִילָה וְלִסְלִיחָה וּלְכַפָּרָה

ihm all unsere Schuld zu tilgen; eine heilige Berufung zur Erinnerung an den Auszug aus Mizrajim.

אלהינו Unser Gott und Gott unserer Väter! Lasse aufsteigen und vor Dich kommen, zu Dir gelangen und Dir vors Auge treten, in Wohlgefallen von Dir gehört, in Obhut genommen und gedacht werden unser Gedächtniß und unser Geschick und das Gedächtniß unserer Väter und des Gesalbten, des Sohnes Davids, Deines Knechtes, und Jeruschalajims, Deiner heiligen Stadt, und Deines ganzen Volkes, des Hauses Jisraels, zur Rettung und zum Guten, zur Huld und Gnade, zum Erbarmen, Leben und Frieden an diesem Tage der Versöhnung. Gedenk' unser, Ewiger, unser Gott! an ihm zum Guten, und verhänge über uns an

וְלִמְחֹל־בּוֹ אֶת־כָּל־
עֲוֹנוֹתֵינוּ. (בְּאַהֲבָה)
מִקְרָא־קֹדֶשׁ זֵכֶר
לִיצִיאַת מִצְרָיִם׃
אֱלֹהֵינוּ וֵאלֹהֵי
אֲבוֹתֵינוּ יַעֲלֶה וְיָבֹא
וְיַגִּיעַ וְיֵרָאֶה וְיֵרָצֶה
וְיִשָּׁמַע וְיִפָּקֵד וְיִזָּכֵר
זִכְרוֹנֵנוּ וּפִקְדוֹנֵנוּ.
וְזִכְרוֹן אֲבוֹתֵינוּ
וְזִכְרוֹן מָשִׁיחַ בֶּן־
דָּוִד עַבְדֶּךָ. וְזִכְרוֹן
יְרוּשָׁלַיִם עִיר קָדְשֶׁךָ.
וְזִכְרוֹן כָּל־עַמְּךָ בֵּית
יִשְׂרָאֵל | לְפָנֶיךָ.
לִפְלֵטָה לְטוֹבָה לְחֵן
וּלְחֶסֶד וּלְרַחֲמִים
לְחַיִּים וּלְשָׁלוֹם בְּיוֹם
הַכִּפֻּרִים הַזֶּה׃
זָכְרֵנוּ יְיָ אֱלֹהֵינוּ בּוֹ.
לְטוֹבָה. וּפָקְדֵנוּ בּוֹ.

ihm zum Segen, und hilf uns an ihm zum Leben. Und um des Wortes willen, das Heil und Erbarmen verheißt, sei uns mild und gnädig, und erbarme Dich unser und hilf uns! Denn zu Dir schaut unser Auge; denn ein Gott und Herr, erbarmungs- und huldreich bist Du.

אלהינו Unser Gott und unserer Väter Gott! Vergieb unsere Sünden an diesem (Sabbath- und) Versöhnungstage, tilg' und lasse schwinden unsere Missethaten und Vergehungen aus Deinen Augen weg, wie verheißen ist: Ich, Ich bin es, der ablöscht deine Missethaten um meinetwillen, und deine Vergehungen denk' Ich nicht. Und es heißt: Ich habe abgelöscht wie Gewölk deine Missethaten und wie Wolkendunst deine Vergehungen; kehre zurück zu mir, denn ich habe Dich erlöst. Und es heißt: Denn

לִבְרָכָה. וְהוֹשִׁיעֵנוּ
בּוֹ. לְחַיִּים: וּבִדְבַר
יְשׁוּעָה וְרַחֲמִים חוּס
וְחָנֵּנוּ. וְרַחֵם עָלֵינוּ.
וְהוֹשִׁיעֵנוּ. כִּי אֵלֶיךָ
עֵינֵינוּ. כִּי אֵל מֶלֶךְ |
חַנּוּן וְרַחוּם | אָתָּה:
אֱלֹהֵינוּ וֵאלֹהֵי
אֲבוֹתֵינוּ. מְחַל |
לַעֲוֹנוֹתֵינוּ בְּיוֹם
(הַשַּׁבָּת הַזֶּה וּבְיוֹם) הַכִּפֻּרִים
הַזֶּה. מְחֵה וְהַעֲבֵר
פְּשָׁעֵינוּ וְחַטֹּאתֵינוּ
מִנֶּגֶד עֵינֶיךָ. כָּאָמוּר
אָנֹכִי אָנֹכִי הוּא
מֹחֶה פְּשָׁעֶיךָ לְמַעֲנִי
וְחַטֹּאתֶיךָ לֹא־אֶזְכֹּר:
וְנֶאֱמַר מָחִיתִי כָעָב
פְּשָׁעֶיךָ וְכֶעָנָן
חַטֹּאתֶיךָ. שׁוּבָה אֵלַי
כִּי גְאַלְתִּיךָ: וְנֶאֱמַר.

כִּי בַיּוֹם הַזֶּה יְכַפֵּר
עֲלֵיכֶם לְטַהֵר אֶתְכֶם
מִכֹּל חַטֹּאתֵיכֶם
לִפְנֵי יְיָ תִּטְהָרוּ׃

(אלהינו ואלהי אבותינו רצה במנוחתנו
קַדְּשֵׁנוּ בְּמִצְוֹתֶיךָ. וְתֵן חֶלְקֵנוּ
בְּתוֹרָתֶךָ. שַׂבְּעֵנוּ מִטּוּבֶךָ
וְשַׂמְּחֵנוּ בִּישׁוּעָתֶךָ. (וְהַנְחִילֵנוּ
יְיָ אֱלֹהֵינוּ בְּאַהֲבָה וּבְרָצוֹן
שַׁבַּת קָדְשֶׁךָ וְיָנוּחוּ בּוֹ יִשְׂרָאֵל
מְקַדְּשֵׁי שְׁמֶךָ) וְטַהֵר

לִבֵּנוּ לְעָבְדְּךָ בֶּאֱמֶת.
כִּי אַתָּה סַלָּחָן
לְיִשְׂרָאֵל. וּמָחֳלָן
לְשִׁבְטֵי יְשֻׁרוּן בְּכָל-
דּוֹר וָדוֹר וּמִבַּלְעָדֶיךָ
אֵין לָנוּ מֶלֶךְ מוֹחֵל
וְסוֹלֵחַ. בָּרוּךְ אַתָּה
יְיָ מֶלֶךְ מוֹחֵל וְסוֹלֵחַ
לַעֲוֹנוֹתֵינוּ וְלַעֲוֹנוֹת עַמּוֹ
בֵּית יִשְׂרָאֵל וּמַעֲבִיר
אַשְׁמוֹתֵינוּ בְּכָל-

an diesem Tage entsühnt Er euch, euch zu reinigen; von all euren Sünden sollt ihr vor dem Ewigen rein werden. —

קדשנו Heilige uns durch Deine Gebote und laß unser Theil sein Deine Lehre, sättige uns von Deiner Güte und erfreu' uns durch Deine Hülfe (und laß uns zu Theil werden, Ewiger, unser Gott, in Liebe und Huld Deinen heiligen Sabbath, daß an ihm ruhe Jisrael, das Deinen Namen heiliget,) und reinige unser Herz, Dir zu dienen in Wahrheit. Denn Du bist es, der verzeihet Jisrael und vergiebt den Stämmen Jeschuruns in jeglichem Zeitalter, und außer Dir haben wir keinen König, der verzeiht und vergiebt. Gelobt seist Du, Ewiger! König, der verzeiht und vergiebt unsere Sünden und die Sünden seines Volkes, des Hauses Jisrael, und schwinden lässet unsere Ver-

שָׁנָה וְשָׁנָה. מֶלֶךְ עַל כָּל־הָאָרֶץ מְקַדֵּשׁ (הַשַּׁבָּת וְ) יִשְׂרָאֵל וְיוֹם הַכִּפּוּרִים׃

schuldungen in jeglichem Jahre, König über die ganze Erde, der heiligt (den Sabbath,) Israel und den Sühnetag.

*) רְצֵה יְיָ אֱלֹהֵינוּ בְּעַמְּךָ יִשְׂרָאֵל וּבִתְפִלָּתָם וְהָשֵׁב אֶת־הָעֲבוֹדָה לִדְבִיר בֵּיתֶךָ. וְאִשֵּׁי יִשְׂרָאֵל וּתְפִלָּתָם בְּאַהֲבָה תְקַבֵּל בְּרָצוֹן וּתְהִי לְרָצוֹן תָּמִיד עֲבוֹדַת יִשְׂרָאֵל עַמֶּךָ׃

וְתֶחֱזֶינָה עֵינֵינוּ בְּשׁוּבְךָ לְצִיּוֹן בְּרַחֲמִים. בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ הַמַּחֲזִיר שְׁכִינָתוֹ לְצִיּוֹן׃

מוֹדִים אֲנַחְנוּ לָךְ שָׁאַתָּה הוּא יְיָ אֱלֹהֵינוּ וֵאלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ לְעוֹלָם וָעֶד. צוּר חַיֵּינוּ מָגֵן יִשְׁעֵנוּ. אַתָּה הוּא לְדוֹר וָדוֹר׃ נוֹדֶה לְךָ וּנְסַפֵּר תְּהִלָּתֶךָ. עַל־חַיֵּינוּ הַמְּסוּרִים בְּיָדֶךָ. וְעַל־נִשְׁמוֹתֵינוּ הַפְּקוּדוֹת לָךְ. וְעַל־נִפֶּיךָ שֶׁבְּכָל־יוֹם עִמָּנוּ. וְעַל־נִפְלְאוֹתֶיךָ וְטוֹבוֹתֶיךָ שֶׁבְּכָל־עֵת עֶרֶב וָבֹקֶר וְצָהֳרָיִם׃ הַטּוֹב. כִּי לֹא־כָלוּ רַחֲמֶיךָ. וְהַמְרַחֵם כִּי לֹא־תַמּוּ חֲסָדֶיךָ. מֵעוֹלָם קִוִּינוּ לָךְ׃

וְעַל־כֻּלָּם יִתְבָּרַךְ וְיִתְרוֹמַם שִׁמְךָ מַלְכֵּנוּ תָּמִיד לְעוֹלָם וָעֶד׃

וּכְתוֹב לְחַיִּים טוֹבִים כָּל־בְּנֵי בְרִיתֶךָ׃

וְכֹל הַחַיִּים יוֹדוּךָ סֶלָה. וִיהַלְלוּ אֶת־שִׁמְךָ בֶּאֱמֶת. הָאֵל יְשׁוּעָתֵנוּ וְעֶזְרָתֵנוּ סֶלָה. בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ הַטּוֹב שִׁמְךָ וּלְךָ נָאֶה לְהוֹדוֹת׃

שָׁלוֹם רָב עַל־יִשְׂרָאֵל עַמְּךָ תָּשִׂים לְעוֹלָם כִּי אַתָּה הוּא מֶלֶךְ אָדוֹן לְכָל־הַשָּׁלוֹם. וְטוֹב בְּעֵינֶיךָ לְבָרֵךְ אֶת־עַמְּךָ יִשְׂרָאֵל בְּכָל־עֵת וּבְכָל־שָׁעָה בִּשְׁלוֹמֶךָ׃

*) Ueberſetzung ſiehe Seite 12.

בְּסֵפֶר חַיִּים בְּרָכָה וְשָׁלוֹם וּפַרְנָסָה טוֹבָה נִזָּכֵר וְנִכָּתֵב לְפָנֶיךָ אֲנַחְנוּ וְכָל־עַמְּךָ בֵּית יִשְׂרָאֵל לְחַיִּים טוֹבִים וּלְשָׁלוֹם. בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ עֹשֵׂה הַשָּׁלוֹם׃

אֱלֹהֵינוּ וֵאלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ תָּבֹא לְפָנֶיךָ תְּפִלָּתֵנוּ וְאַל־תִּתְעַלַּם | מִתְּחִנָּתֵנוּ שֶׁאֵין אָנוּ עַזֵּי פָנִים וּקְשֵׁי עֹרֶף. לוֹמַר לְפָנֶיךָ יְיָ אֱלֹהֵינוּ וֵאלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ צַדִּיקִים אֲנַחְנוּ וְלֹא חָטָאנוּ. אֲבָל אֲנַחְנוּ חָטָאנוּ׃

אָשַׁמְנוּ. בָּגַדְנוּ. גָּזַלְנוּ. דִּבַּרְנוּ דֹפִי. הֶעֱוִינוּ. וְהִרְשַׁעְנוּ. זַדְנוּ. חָמַסְנוּ. טָפַלְנוּ שָׁקֶר׃ יָעַצְנוּ רָע. כִּזַּבְנוּ. לַצְנוּ. מָרַדְנוּ. נִאַצְנוּ. סָרַרְנוּ. עָוִינוּ. פָּשַׁעְנוּ. צָרַרְנוּ. קִשִּׁינוּ עֹרֶף׃ רָשַׁעְנוּ. שִׁחַתְנוּ. תִּעַבְנוּ. תָּעִינוּ. תִּעְתָּעְנוּ׃

סַרְנוּ מִמִּצְוֹתֶיךָ וּמִמִּשְׁפָּטֶיךָ הַטּוֹבִים וְלֹא שָׁוָה לָנוּ׃ וְאַתָּה צַדִּיק עַל כָּל־הַבָּא עָלֵינוּ כִּי אֱמֶת עָשִׂיתָ וַאֲנַחְנוּ הִרְשָׁעְנוּ׃

מַה־נֹּאמַר לְפָנֶיךָ יוֹשֵׁב מָרוֹם. וּמַה־נְּסַפֵּר לְפָנֶיךָ שׁוֹכֵן שְׁחָקִים. הֲלֹא כָּל־הַנִּסְתָּרוֹת וְהַנְּגְלוֹת אַתָּה יוֹדֵעַ׃

אַתָּה יוֹדֵעַ רָזֵי עוֹלָם. וְתַעֲלוּמוֹת | סִתְרֵי כָל־חָי: אַתָּה חוֹפֵשׂ כָּל־חַדְרֵי בָטֶן וּבוֹחֵן כְּלָיוֹת וָלֵב. אֵין כָּל־דָּבָר נֶעְלָם | מִמֶּךָּ. וְאֵין נִסְתָּר מִנֶּגֶד עֵינֶיךָ:

וּבְכֵן יְהִי רָצוֹן מִלְּפָנֶיךָ יְיָ אֱלֹהֵינוּ וֵאלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ. שֶׁתְּכַפֶּר־לָנוּ עַל כָּל־חַטֹּאתֵינוּ. וְתִמְחַל־לָנוּ עַל כָּל־עֲוֹנוֹתֵינוּ. וְתִסְלַח־לָנוּ עַל כָּל־פְּשָׁעֵינוּ:

עַל חֵטְא שֶׁחָטָאנוּ לְפָנֶיךָ בְּאוֹנֶס וּבְרָצוֹן:
וְעַל חֵטְא שֶׁחָטָאנוּ לְפָנֶיךָ בְּאִמּוּץ הַלֵּב:
עַל חֵטְא שֶׁחָטָאנוּ לְפָנֶיךָ בִּבְלִי־דָעַת:
וְעַל חֵטְא שֶׁחָטָאנוּ לְפָנֶיךָ בִּבְטוּי שְׂפָתַיִם:
עַל חֵטְא שֶׁחָטָאנוּ לְפָנֶיךָ בְּגִלּוּי עֲרָיוֹת:
וְעַל חֵטְא שֶׁחָטָאנוּ לְפָנֶיךָ בְּגָלוּי וּבַסֵּתֶר:
עַל חֵטְא שֶׁחָטָאנוּ לְפָנֶיךָ בְּדַעַת וּבְמִרְמָה:
וְעַל חֵטְא שֶׁחָטָאנוּ לְפָנֶיךָ בְּדִבּוּר פֶּה:
עַל חֵטְא שֶׁחָטָאנוּ לְפָנֶיךָ בְּהוֹנָאַת רֵעַ:
וְעַל חֵטְא שֶׁחָטָאנוּ לְפָנֶיךָ בְּהַרְהוּר הַלֵּב:
עַל חֵטְא שֶׁחָטָאנוּ לְפָנֶיךָ בְּוִעִדַּת זְנוּת:
וְעַל חֵטְא שֶׁחָטָאנוּ לְפָנֶיךָ בְּוִדּוּי פֶּה:

עַל חֵטְא שֶׁחָטָאנוּ לְפָנֶיךָ בְּזִלְזוּל הוֹרִים וּמוֹרִים׃

וְעַל חֵטְא שֶׁחָטָאנוּ לְפָנֶיךָ בְּזָדוֹן וּבִשְׁגָגָה׃

עַל חֵטְא שֶׁחָטָאנוּ לְפָנֶיךָ בְּחֹזֶק יָד׃

וְעַל חֵטְא שֶׁחָטָאנוּ לְפָנֶיךָ בְּחִלּוּל הַשֵּׁם׃

עַל חֵטְא שֶׁחָטָאנוּ לְפָנֶיךָ בְּטִמְאַת שְׂפָתַיִם׃

וְעַל חֵטְא שֶׁחָטָאנוּ לְפָנֶיךָ בְּטִפְּשׁוּת פֶּה׃

עַל חֵטְא שֶׁחָטָאנוּ לְפָנֶיךָ בְּיֵצֶר הָרָע׃

וְעַל חֵטְא שֶׁחָטָאנוּ לְפָנֶיךָ בְּיוֹדְעִים וּבְלֹא יוֹדְעִים׃

וְעַל כֻּלָּם אֱלוֹהַּ סְלִיחוֹת, סְלַח־לָנוּ, מְחַל־לָנוּ, כַּפֶּר־לָנוּ׃

עַל חֵטְא שֶׁחָטָאנוּ לְפָנֶיךָ בְּכַחַשׁ וּבְכָזָב׃

עַל חֵטְא שֶׁחָטָאנוּ לְפָנֶיךָ בְּכַפַּת שֹׁחַד׃

עַל חֵטְא שֶׁחָטָאנוּ לְפָנֶיךָ בְּלָצוֹן׃

וְעַל חֵטְא שֶׁחָטָאנוּ לְפָנֶיךָ בִּלְשׁוֹן הָרָע׃

עַל חֵטְא שֶׁחָטָאנוּ לְפָנֶיךָ בְּמַשָּׂא וּבְמַתָּן׃

וְעַל חֵטְא שֶׁחָטָאנוּ לְפָנֶיךָ בְּמַאֲכָל וּבְמִשְׁתֶּה׃

עַל חֵטְא שֶׁחָטָאנוּ לְפָנֶיךָ בְּנֶשֶׁךְ וּבְמַרְבִּית׃

וְעַל חֵטְא שֶׁחָטָאנוּ לְפָנֶיךָ בִּנְטִיַּת גָּרוֹן׃

עַל חֵטְא שֶׁחָטָאנוּ לְפָנֶיךָ בְּשִׁיחַ שִׂפְתוֹתֵינוּ׃
וְעַל חֵטְא שֶׁחָטָאנוּ לְפָנֶיךָ בְּסִקְרוּר עָיִן׃
עַל חֵטְא שֶׁחָטָאנוּ לְפָנֶיךָ בְּעֵינַיִם רָמוֹת׃
וְעַל חֵטְא שֶׁחָטָאנוּ לְפָנֶיךָ בְּעַזּוּת מֵצַח׃
וְעַל כֻּלָּם | אֱלוֹהַּ סְלִיחוֹת, סְלַח־לָנוּ, מְחַל־לָנוּ, כַּפֶּר־לָנוּ׃
עַל חֵטְא שֶׁחָטָאנוּ לְפָנֶיךָ בִּפְרִיקַת עֹל׃
וְעַל חֵטְא שֶׁחָטָאנוּ לְפָנֶיךָ בְּפַלִּילוּת׃
עַל חֵטְא שֶׁחָטָאנוּ לְפָנֶיךָ בִּצְדִיַּת רֵעַ׃
וְעַל חֵטְא שֶׁחָטָאנוּ לְפָנֶיךָ בְּצָרוּת עָיִן׃
עַל חֵטְא שֶׁחָטָאנוּ לְפָנֶיךָ בְּקַלּוּת רֹאשׁ׃
וְעַל חֵטְא שֶׁחָטָאנוּ לְפָנֶיךָ בְּקַשְׁיוּת עֹרֶף׃
עַל חֵטְא שֶׁחָטָאנוּ לְפָנֶיךָ בִּרְיצַת רַגְלַיִם לְהָרַע׃
וְעַל חֵטְא שֶׁחָטָאנוּ לְפָנֶיךָ בִּרְכִילוּת׃
עַל חֵטְא שֶׁחָטָאנוּ לְפָנֶיךָ בִּשְׂבוּעַת שָׁוְא׃
וְעַל חֵטְא שֶׁחָטָאנוּ לְפָנֶיךָ בִּשְׂנְאַת חִנָּם׃
עַל חֵטְא שֶׁחָטָאנוּ לְפָנֶיךָ בִּתְשׁוּמֶת יָד׃
וְעַל חֵטְא שֶׁחָטָאנוּ לְפָנֶיךָ בִּתְמִהוֹן לֵבָב׃
וְעַל כֻּלָּם | אֱלוֹהַּ סְלִיחוֹת, סְלַח־לָנוּ, מְחַל־לָנוּ, כַּפֶּר־לָנוּ׃
וְעַל חֲטָאִים שֶׁאָנוּ חַיָּבִים עֲלֵיהֶם | עֹלָה׃
וְעַל חֲטָאִים שֶׁאָנוּ חַיָּבִים | עֲלֵיהֶם חַטָּאת׃

וְעַל חֲטָאִים שֶׁאָנוּ חַיָּבִים | עֲלֵיהֶם | קָרְבָּן עֹלָה וְיוֹרֵד׃
וְעַל חֲטָאִים שֶׁאָנוּ חַיָּבִים | עֲלֵיהֶם | אָשָׁם וַדַּאי וְתָלוּי׃
וְעַל חֲטָאִים שֶׁאָנוּ חַיָּבִים | עֲלֵיהֶם | מַכַּת מַרְדוּת׃
וְעַל חֲטָאִים שֶׁאָנוּ חַיָּבִים | עֲלֵיהֶם | מַלְקוּת אַרְבָּעִים׃
וְעַל חֲטָאִים שֶׁאָנוּ חַיָּבִים | עֲלֵיהֶם | מִיתָה בִּידֵי שָׁמַיִם׃
וְעַל חֲטָאִים שֶׁאָנוּ חַיָּבִים | עֲלֵיהֶם | כָּרֵת וַעֲרִירִי (וַעֲרִירוּת)׃
וְעַל חֲטָאִים שֶׁאָנוּ חַיָּבִים | עֲלֵיהֶם | אַרְבַּע | מִיתוֹת בֵּית דִּין׃

סְקִילָה. שְׂרֵפָה. הֶרֶג וְחֶנֶק. עַל עֲשֵׂה וְעַל | לֹא תַעֲשֶׂה. בֵּין שֶׁיֵּשׁ־בָּהּ קוּם | עֲשֵׂה. וּבֵין שֶׁאֵין בָּהּ קוּם עֲשֵׂה. אֶת־שֶׁגְּלוּיִם לָנוּ. וְאֵת שֶׁאֵינָם גְּלוּיִם לָנוּ. אֶת־שֶׁגְּלוּיִם לָנוּ כְּבָר אֲמַרְנוּם לְפָנֶיךָ. וְהוֹדִינוּ לְךָ עֲלֵיהֶם וְאֵת שֶׁאֵינָם גְּלוּיִם לָנוּ. לְפָנֶיךָ הֵם גְּלוּיִם וִידוּעִים. כַּדָּבָר שֶׁנֶּאֱמַר הַנִּסְתָּרוֹת לַיְיָ

אֱלֹהֵינוּ. וְהַגְּלוֹת לָנוּ וּלְבָנֵינוּ עַד־עוֹלָם.
לַעֲשׂוֹת אֶת־כָּל־דִּבְרֵי הַתּוֹרָה הַזֹּאת: כִּי
אַתָּה פָלְחָן לְיִשְׂרָאֵל וּמָחֲלָן לְשִׁבְטֵי יְשֻׁרוּן
בְּכָל־דּוֹר וָדוֹר. וּמִבַּלְעָדֶיךָ אֵין לָנוּ מֶלֶךְ
מוֹחֵל וְסוֹלֵחַ:

אֱלֹהַי עַד שֶׁלֹּא נוֹצַרְתִּי אֵינִי כְדַי.
וְעַכְשָׁיו שֶׁנּוֹצַרְתִּי כְּאִלּוּ לֹא נוֹצַרְתִּי. עָפָר
אֲנִי בְּחַיָּי. קַל וָחֹמֶר בְּמִיתָתִי. הֲרֵי אֲנִי
לְפָנֶיךָ כִּכְלִי מָלֵא בוּשָׁה וּכְלִמָּה. יְהִי
רָצוֹן מִלְּפָנֶיךָ יְיָ אֱלֹהַי וֵאלֹהֵי אֲבוֹתַי שֶׁלֹּא
אֶחֱטָא עוֹד. וּמַה־שֶּׁחָטָאתִי לְפָנֶיךָ מָרֵק
בְּרַחֲמֶיךָ הָרַבִּים. אֲבָל | לֹא עַל־יְדֵי יִסּוּרִים
וְחֳלָיִים רָעִים:

אֱלֹהַי נְצוֹר לְשׁוֹנִי מֵרָע וּשְׂפָתַי מִדַּבֵּר מִרְמָה. וְלִמְקַלְלַי נַפְשִׁי
תִדֹּם. וְנַפְשִׁי כֶּעָפָר לַכֹּל תִּהְיֶה. פְּתַח לִבִּי בְּתוֹרָתֶךָ. וּבְמִצְוֹתֶיךָ
תִּרְדּוֹף נַפְשִׁי. וְכָל־הַחוֹשְׁבִים עָלַי רָעָה מְהֵרָה הָפֵר עֲצָתָם
וְקַלְקֵל מַחֲשַׁבְתָּם. עֲשֵׂה לְמַעַן שְׁמֶךָ. עֲשֵׂה לְמַעַן יְמִינֶךָ. עֲשֵׂה
לְמַעַן קְדֻשָּׁתֶךָ. עֲשֵׂה לְמַעַן תּוֹרָתֶךָ. לְמַעַן יֵחָלְצוּן יְדִידֶיךָ. הוֹשִׁיעָה
יְמִינְךָ וַעֲנֵנִי: יִהְיוּ לְרָצוֹן אִמְרֵי פִי וְהֶגְיוֹן לִבִּי לְפָנֶיךָ יְיָ צוּרִי
וְגוֹאֲלִי: עֹשֶׂה שָׁלוֹם בִּמְרוֹמָיו הוּא יַעֲשֶׂה שָׁלוֹם עָלֵינוּ וְעַל־
כָּל־יִשְׂרָאֵל וְאִמְרוּ אָמֵן:

יְהִי רָצוֹן מִלְּפָנֶיךָ יְיָ אֱלֹהֵינוּ וֵאלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ שֶׁיִּבָּנֶה בֵּית
הַמִּקְדָּשׁ בִּמְהֵרָה בְיָמֵינוּ וְתֵן חֶלְקֵנוּ בְּתוֹרָתֶךָ: וְשָׁם נַעַבְדְךָ

בְּיִרְאָה כִּימֵי עוֹלָם וּכְשָׁנִים קַדְמֹנִיּוֹת: וְעָרְבָה לַיְיָ מִנְחַת יְהוּדָה וִירוּשָׁלָיִם כִּימֵי עוֹלָם וּכְשָׁנִים קַדְמֹנִיּוֹת:

Am Sabbath wird dieſes gebetet:

וַיְכֻלּוּ הַשָּׁמַיִם וְהָאָרֶץ וְכָל־צְבָאָם: וַיְכַל אֱלֹהִים בַּיּוֹם הַשְּׁבִיעִי מְלַאכְתּוֹ אֲשֶׁר עָשָׂה וַיִּשְׁבֹּת בַּיּוֹם הַשְּׁבִיעִי מִכָּל־מְלַאכְתּוֹ אֲשֶׁר עָשָׂה: וַיְבָרֶךְ אֱלֹהִים אֶת־יוֹם הַשְּׁבִיעִי וַיְקַדֵּשׁ אֹתוֹ, כִּי בוֹ שָׁבַת מִכָּל־מְלַאכְתּוֹ אֲשֶׁר־בָּרָא אֱלֹהִים לַעֲשׂוֹת:

וכלו Und es waren vollendet Himmel und Erde und ihr ganzes Heer. Vollendet hatte Gott am ſiebenten Tage ſein Werk, das Er gemacht, und feierte am ſiebenten Tage von ſeinem ganzen Werke, das Er gemacht. Und Gott ſegnete den ſiebenten Tag und heiligte ihn; denn an ihm feierte Er von ſeinem ganzen Werke, das Gott geſchaffen, um es zu fertigen.

חזן בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ אֱלֹהֵינוּ וֵאלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ אֱלֹהֵי אַבְרָהָם אֱלֹהֵי יִצְחָק וֵאלֹהֵי יַעֲקֹב הָאֵל הַגָּדוֹל הַגִּבּוֹר וְהַנּוֹרָא אֵל עֶלְיוֹן קֹנֵה שָׁמַיִם וָאָרֶץ:

ברוך (Vorbeter) Gelobt ſeiſt du, Ewiger, unſer Gott und unſerer Väter Gott, Gott Abrahams, Izchaks und Jaakobs, großer, gewaltiger und erhabener Gott, Du höchſter Gott, Schöpfer des Himmels und der Erden. —

קהל מָגֵן אָבוֹת בִּדְבָרוֹ מְחַיֵּה מֵתִים בְּמַאֲמָרוֹ הַמֶּלֶךְ הַקָּדוֹשׁ, שֶׁאֵין כָּמוֹהוּ הַמֵּנִיחַ לְעַמּוֹ בְּיוֹם שַׁבַּת קָדְשׁוֹ, כִּי בָם רָצָה לְהָנִיחַ לָהֶם, לְפָנָיו נַעֲבוֹד בְּיִרְאָה וָפַחַד,

מגן (Gem.) Schirm der Ahnen durch ſeine Verheißung, der die Todten belebt durch ſeinen Ausſpruch, der heilige König, dem keiner gleicht, der Ruhe bereitet ſeinem Volke an ſeinem heiligen Sabbathtage; denn an ihnen (den Kindern Iſrael) hat Er Wohlgefallen, daß er Ruhe ihnen bereitet. Vor ihm wollen wir im Dienſte ſtehen in Ehrfurcht und Scheu und

וְנוֹדֶה לִשְׁמוֹ בְּכָל־יוֹם תָּמִיד מֵעֵין הַבְּרָכוֹת. אֵל הַהוֹדָאוֹת אֲדוֹן הַשָּׁלוֹם. מְקַדֵּשׁ הַשַּׁבָּת וּמְבָרֵךְ שְׁבִיעִי. וּמֵנִיחַ בִּקְדֻשָּׁה. לְעַם | מְרֻשְׁנֵי עֹנֶג. זֵכֶר לְמַעֲשֵׂה בְרֵאשִׁית:

מזן אֱלֹהֵינוּ וֵאלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ רְצֵה בִמְנוּחָתֵנוּ. קַדְּשֵׁנוּ בְּמִצְוֹתֶיךָ. וְתֵן חֶלְקֵנוּ בְּתוֹרָתֶךָ. שַׂבְּעֵנוּ מִטּוּבֶךָ. וְשַׂמְּחֵנוּ בִּישׁוּעָתֶךָ. וְטַהֵר לִבֵּנוּ לְעָבְדְּךָ בֶּאֱמֶת. וְהַנְחִילֵנוּ יְיָ אֱלֹהֵינוּ בְּאַהֲבָה וּבְרָצוֹן שַׁבַּת קָדְשֶׁךָ. וְיָנוּחוּ בָהּ יִשְׂרָאֵל מְקַדְּשֵׁי שְׁמֶךָ. בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ מְקַדֵּשׁ הַשַּׁבָּת:

seinem Namen dankend Bekenntniß ablegen an jedem Tage beständig, die ihm geweiheten Segenssprüche wiederholend. Gott, dem der Dank gebührt, Herr des Friedens, der den Sabbath geweihet und den siebenten Tag gesegnet und in Heiligkeit Ruhe bereitet dem Volke, das durch Sabbathlust getränkt ist, zum Gedächtniß an das Schöpfungswerk!

אלהינו (Vorb.) Unser Gott und Gott unserer Väter! Laß Dir unsere Ruhe wohlgefallen. Heilige uns durch Deine Gebote und laß Deine Lehre unser Theil sein, sättige uns von Deinem Gute und erfreue uns durch Deine Hülfe. Und läutre unser Herz, Dir in Wahrheit zu dienen, und gönne uns, Ewiger, unser Gott, in Liebe und Wohlwollen Deinen heiligen Sabbath, daß an ihm ruhe Jisrael, das Deinen Namen heiligt. Gelobt seist Du, Ewiger, der heiligt den Sabbath!

הפייט הזה נתנה על סדר תשר"ק לחכ המיונות יעלה ויבא ויראה.

מזן פותחין הארון

יַעֲלֶה תַּחֲנוּנֵנוּ
מֵעֶרֶב.
וְיָבֹא שַׁוְעָתֵנוּ מִבֹּקֶר.

יעלה (Vorb.) Aufsteig' unser Flehen vom Abend,
Und vor ihn komm' unser Ruf vom Morgen,

וְיֵרָאֶה רִנּוֹנֵנוּ
עַד־עָרֶב׃
יַעֲלֶה קוֹלֵנוּ מֵעָרֶב׃
וְיָבֹא צִדְקָתֵנוּ
מִבֹּקֶר׃
וְיֵרָאֶה פְּדוּיֵנוּ
עַד־עָרֶב׃
יֵעָלֶה עֲנוּיֵנוּ מֵעָרֶב׃
וְיָבֹא סְלִיחָתֵנוּ
מִבֹּקֶר׃
וְיֵרָאֶה נַאֲקָתֵנוּ
עַד־עָרֶב׃
יַעֲלֶה מְנוּסָתֵנוּ מֵעָרֶב׃
וְיָבֹא לְמַעֲנוּ מִבֹּקֶר׃
וְיֵרָאֶה כִּפּוּרֵנוּ
עַד־עָרֶב׃
יַעֲלֶה יְשׁוּעָתֵנוּ מֵעָרֶב׃
וְיָבֹא טַהֲרָתֵנוּ מִבֹּקֶר׃
וְיֵרָאֶה חֲנוּנֵנוּ
עַד־עָרֶב׃

Und es erscheine unser Gebet bis zum Abend.
Aufsteig' unsere Stimme vom Abend,
Und vor ihn komme unsere Rechtfertigung vom Morgen,
Und es erscheine unsere Erlösung bis zum Abend.
Aufsteig' unser Büßen vom Abend,
Und es komme unsere Verzeihung vom Morgen,
Und es erscheine unserer Beklommenheit Ruf bis zum Abend.
Aufsteig' unsere Zuversicht vom Abend,
Und sie komme vor ihn um seinetwillen vom Morgen,
Und es erscheine unsere Sühne bis zum Abend.
Aufsteig' unser Sehnen vom Abend,
Und es komme unsere Läuterung vom Morgen,
Und es erschien unser Gnadenruf bis zum Abend.

יַעֲלֶה זִכְרוֹנֵנוּ מֵעֵרֶב.
וְיָבֹא וְיִוָּדַע מִבְקָר.
וְיֵרָאֶה הַדְרָתֵנוּ
עַד־עֵרֶב׃
יַעֲלֶה פָּקְדֵנוּ מֵעֵרֶב.
וְיָבֹא גִילֵנוּ מִבְקָר.
וְיֵרָאֶה בַקְשָׁתֵנוּ
עַד־עֵרֶב׃
יַעֲלֶה אֲנָקָתֵנוּ מֵעֵרֶב
וְיָבֹא אֵלֶיךָ מִבְקָר.
וְיֵרָאֶה אֵלֵינוּ
עַד־עֵרֶב׃

סוגרין הארון,

שׁוֹמֵעַ תְּפִלָּה עֲדֶיךָ
כָּל־בָּשָׂר יָבֹאוּ׃ יָבוֹא
כָּל־בָּשָׂר לְהִשְׁתַּחֲוֹת
לְפָנֶיךָ יְיָ׃ יָבֹאוּ
וְיִשְׁתַּחֲווּ לְפָנֶיךָ אֲדֹנָי
וְיכַבְּדוּ לִשְׁמֶךָ׃ בֹּאוּ
נִשְׁתַּחֲוֶה וְנִכְרָעָה
נִבְרְכָה לִפְנֵי יְיָ

Aufsteig' unser Gedächtniß vom Abend,
Und es komme vor ihn unsere Vereinigung vom Morgen,
Und es erscheine unser Glanz bis zum Abend.
Aufsteig' unser Anklopfen vom Abend,
Und es komme Freud' uns vom Morgen,
Und es erscheine unser Verlangen bis zum Abend.
Aufsteig' unser angstvoll Stöhnen vom Abend,
Und es komme vor Dich vom Morgen,
Und erscheine uns gewährt bis zum Abend.

שומע Hörer des Gebets! zu Dir kommt alles Fleisch. Mög' alles Fleisch kommen, sich vor Dir zu bücken, Ewiger! Mögen sie kommen und sich bücken vor Dir, Herr! und Ehre geben Deinem Namen. Kommet! bücken wir uns und beugen wir uns, senken das Knie vor dem Ewigen, unserem

עֹושֵׂנוּ׃ נָבוֹאָה
לְמִשְׁכְּנוֹתָיו נִשְׁתַּחֲוֶה
לַהֲדֹם רַגְלָיו׃ בֹּאוּ
שְׁעָרָיו בְּתוֹדָה
חֲצֵרֹתָיו בִּתְהִלָּה
הוֹדוּ לוֹ בָּרְכוּ שְׁמוֹ׃
וַאֲנַחְנוּ בְּרֹב חַסְדְּךָ
נָבוֹא בֵיתֶךָ נִשְׁתַּחֲוֶה
אֶל־הֵיכַל קָדְשְׁךָ
בְּיִרְאָתֶךָ׃ הַגֵּה בָּרְכוּ
אֶת־יְיָ כָּל־עַבְדֵי יְיָ
הָעֹמְדִים בְּבֵית יְיָ
בַּלֵּילוֹת׃ שְׂאוּ יְדֵיכֶם
קֹדֶשׁ וּבָרְכוּ אֶת־
יְיָ׃ רוֹמְמוּ יְיָ אֱלֹהֵינוּ
וְהִשְׁתַּחֲווּ לַהֲדֹם
רַגְלָיו קָדוֹשׁ הוּא׃
רוֹמְמוּ יְיָ אֱלֹהֵינוּ
וְהִשְׁתַּחֲווּ לְהַר קָדְשׁוֹ
כִּי קָדוֹשׁ יְיָ אֱלֹהֵינוּ׃
הִשְׁתַּחֲווּ לַיְיָ בְּהַדְרַת

Schöpfer! Gehet ein in seine Thore mit Dank, in seine Vorhöfe mit Lobgesang, danket ihm, preiset seinen Namen! Auf, preiset den Ewigen, all ihr Knechte des Ewigen, die im Gotteshause stehen in den Nächten! Erhebet eure Hände zum Heiligthume und preiset den Ewigen! Lasset uns eingehen in seine Wohnstätten, uns bücken vor dem Schemel seiner Füße! Erhebet den Ewigen, unsern Gott, und bücket euch vor dem Schemel seiner Füße! heilig ist er. Erhebet den Ewigen, unsern Gott, und bücket euch vor seinem heiligen Berge! denn heilig ist der Ewige, unser Gott. Bücket euch vor dem Ewigen im Weiheschmucke; erbebet vor ihm, alle Lande! Und wir — durch die Fülle Deiner Gnade betreten Dein Haus, bücken uns vor Deinem heiligen Tempel in Ehrfurcht vor Dir. Wir wollen uns

קֹדֶשׁ חִילוּ מִפָּנָיו
כָּל־הָאָרֶץ׃ נְשִׁתַּחֲוֶה
אֶל־הֵיכַל קָדְשֶׁךָ
וְנוֹדֶה אֶת־שְׁמֶךָ עַל־
חַסְדְּךָ וְעַל־אֲמִתֶּךָ
כִּי־הִגְדַּלְתָּ עַל־כָּל־
שִׁמְךָ אִמְרָתֶךָ׃ יְיָ |
אֱלֹהֵי צְבָאוֹת מִי־
כָמוֹךָ חֲסִין יָהּ |
וֶאֱמוּנָתְךָ סְבִיבוֹתֶיךָ׃
כִּי מִי בַשַּׁחַק יַעֲרֹךְ
לַיְיָ יִדְמֶה לַיְיָ בִּבְנֵי
אֵלִים׃ כִּי־גָדוֹל אַתָּה
וְעוֹשֵׂה נִפְלָאוֹת אַתָּה
אֱלֹהִים לְבַדֶּךָ׃ כִּי־
גָדוֹל מֵעַל־שָׁמַיִם
חַסְדֶּךָ וְעַד־שְׁחָקִים
אֲמִתֶּךָ׃ גָּדוֹל יְיָ
וּמְהֻלָּל מְאֹד
וְלִגְדֻלָּתוֹ אֵין־חֵקֶר׃
כִּי גָדוֹל יְיָ וּמְהֻלָּל

*כי גמולס

bücken vor deinem heiligen Tempel und danken Deinem Namen für Deine Huld und Treue; denn du haſt über Deinen ganzen Namen hinaus verherrlicht Deine Verheißung. Ewiger, Gott der Schaaren! wer iſt Dir gleich, Gottſtarker, und wie Deine Treue, die Dich umringet? Denn wer im Gewölk ſtellet ſich dem Ewigen gleich, iſt dem Ewigen ähnlich unter den Söhnen der Mächtigen? Denn groß biſt Du und vollbringeſt Wunder, Du Gott, allein. Denn groß über die Himmel hinaus iſt Deine Huld, und bis zu den Wolken Deine Treue. Groß iſt der Ewige und ſehr gerühmt, und ſeiner Größe keine Grenze. Denn groß iſt der Ewige

מְאֹד נוֹרָא הוּא עַל־
כָּל־אֱלֹהִים׃ כִּי אֵל
גָּדוֹל יְיָ וּמֶלֶךְ גָּדוֹל
עַל־כָּל־אֱלֹהִים׃
אֲשֶׁר מִי אֵל בַּשָּׁמַיִם
וּבָאָרֶץ אֲשֶׁר
יַעֲשֶׂה כְמַעֲשֶׂיךָ
וְכִגְבוּרוֹתֶיךָ׃ מִי
לֹא יִרָאֲךָ מֶלֶךְ הַגּוֹיִם
כִּי לְךָ יָאֱתָה כִּי בְכָל־
חַכְמֵי הַגּוֹיִם וּבְכָל־
מַלְכוּתָם | מֵאַיִן
כָּמוֹךָ׃ מֵאַיִן כָּמוֹךָ
יְיָ גָּדוֹל אַתָּה וְגָדוֹל
שִׁמְךָ בִּגְבוּרָה׃ לְךָ
זְרוֹעַ עִם־גְּבוּרָה תָּעֹז
יָדְךָ תָּרוּם יְמִינֶךָ׃
לְךָ יוֹם אַף־לְךָ לַיְלָה
אַתָּה הֲכִינוֹתָ מָאוֹר
וְשֶׁמֶשׁ׃ אֲשֶׁר בְּיָדוֹ
מֶחְקְרֵי־אָרֶץ

und sehr gerühmt; furchtbar ist Er über alle Götter. Denn ein großer Gott ist der Ewige, und ein König, groß über alle Götter. Wo ist ein Gott im Himmel und auf Erden, der wie Deine Thaten und Wunderwerke vollbringen könnte? Wer sollte Dich nicht fürchten, König der Völker? denn Dir ja geziemt es; denn unter all den Weisen der Völker und in all ihren Reichen giebt es keinen Dir gleich. Keiner ist dir gleich, Ewiger! groß bist Du und groß Dein Name in Stärke. Dein ist der Arm mit Stärke; mächtig ist Deine Hand, hocherhaben Deine Rechte. Dein ist der Tag, Dein auch die Nacht; Du hast bereitet Leuchten und Sonne. In dessen Hand die Tiefen

der Erde, und die Ausbeute der Berge ist sein. Wer spricht aus die Machtthaten des Ewigen, lässet erschallen seinen ganzen Ruhm? Dein, Ewiger! ist die Größe und die Stärke, der Ruhm, der Sieg und der Glanz, ja Alles in Himmel und auf Erden; Dein, Ewiger! ist die Herrschaft, und Du bist es, der sich erhebt über Alles als Haupt. Dein ist der Himmel, Dein auch die Erde; das Erdenrund und seine Fülle — Du hast sie gegründet. Du hast aufgestellt all die Marken der Erde; Sommer und Winter — Du hast sie gebildet. Du hast zerschmettert die Häupter des Liwjathan, giebst ihn zur Speise dem Volke der Steppenbewohner. Du hast gespalten Quell und Bach, Du ausgetrocknet starkfluthende Ströme. Du

וְתוּעֲפוֹת הָרִים לוֹ׃
מִי יְמַלֵּל גְּבוּרוֹת יְיָ
יַשְׁמִיעַ כָּל־תְּהִלָּתוֹ׃
לְךָ יְיָ הַגְּדֻלָּה
וְהַגְּבוּרָה וְהַתִּפְאֶרֶת
וְהַנֵּצַח וְהַהוֹד. כִּי־
כֹל בַּשָּׁמַיִם וּבָאָרֶץ.
לְךָ יְיָ הַמַּמְלָכָה
וְהַמִּתְנַשֵּׂא לְכֹל |
לְרֹאשׁ׃ לְךָ שָׁמַיִם
אַף־לְךָ אֶרֶץ תֵּבֵל
וּמְלוֹאָהּ אַתָּה
יְסַדְתָּם׃ אַתָּה הִצַּבְתָּ
כָּל־גְּבוּלוֹת אֶרֶץ
קַיִץ וְחֹרֶף אַתָּה
יְצַרְתָּם׃ אַתָּה רִצַּצְתָּ
רָאשֵׁי לִוְיָתָן תְּתַנֶּנּוּ
מַאֲכָל | לְעַם לְצִיִּים׃
אַתָּה בָקַעְתָּ מַעְיָן
וְנָחַל אַתָּה הוֹבַשְׁתָּ
נַהֲרוֹת אֵיתָן׃ אַתָּה

פּוֹרַרְתָּ בְעָזְּךָ יָם
שִׁבַּרְתָּ רָאשֵׁי תַנִּינִים
עַל־הַמָּיִם׃ אַתָּה
מוֹשֵׁל בִּגְאוּת הַיָּם
בְּשׂוֹא גַלָּיו אַתָּה
תְשַׁבְּחֵם׃ גָּדוֹל יְיָ
וּמְהֻלָּל מְאֹד בְּעִיר
אֱלֹהֵינוּ הַר קָדְשׁוֹ׃
יְיָ צְבָאוֹת אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל
יוֹשֵׁב הַכְּרוּבִים אַתָּה
הוּא הָאֱלֹהִים לְבַדְּךָ׃
אֵל נַעֲרָץ בְּסוֹד־
קְדוֹשִׁים רַבָּה וְנוֹרָא
עַל־כָּל־סְבִיבָיו׃
וְיוֹדוּ שָׁמַיִם פִּלְאֲךָ
יְיָ אַף־אֱמוּנָתְךָ בִּקְהַל
קְדוֹשִׁים׃ לְכוּ נְרַנְּנָה
לַיְיָ נָרִיעָה לְצוּר
יִשְׁעֵנוּ׃ נְקַדְּמָה פָנָיו
בְּתוֹדָה בִּזְמִירוֹת
נָרִיעַ לוֹ׃ צֶדֶק

haſt zerſtückt in Deiner Macht das Meer, zerbrochen die Häupter der Ungethüme über den Waſſern. Du beherrſcheſt das Aufregen des Meeres; erhebt es ſeine Wellen, — Du ſänftigſt ſie. Groß iſt der Ewige und ſehr geprieſen in der Stadt unſeres Gottes, ſeinem heiligen Berge. Gott der Schaaren, Herr Israels, thronend über Cherubim! Du biſt Gott, Du allein. Gott, verherrlicht im Rathe der Heiligen hoch, und furchtbar über Alles rings um ihn! Und es bekennen die Himmel Dein Wunder, Ewiger! auch Deine Treue in der Schaar der Heiligen. Auf, laſſet uns jubeln dem Ewigen, jauchzen dem Horte unſeres Heils. Begrüßen wir ſein Antlitz mit Dank, mit Geſängen jauchzten wir ihm.

וּמִשְׁפָּט מְכוֹן כִּסְאֶךָ
חֶסֶד וֶאֱמֶת יְקַדְּמוּ
פָּנֶיךָ: אַשְׁרֵי יוֹדְעֵי
נַמְתִּיק סוֹד בְּבֵית
אֱלֹהִים נְהַלֵּךְ בְּרָגֶשׁ:
אֲשֶׁר־לוֹ הַיָּם וְהוּא
עָשָׂהוּ וְיַבֶּשֶׁת יָדָיו
יָצָרוּ: אֲשֶׁר בְּיָדוֹ נֶפֶשׁ
כָּל־חָי וְרוּחַ כָּל־
בְּשַׂר אִישׁ: הַנְּשָׁמָה
לְךָ וְהַגּוּף פָּעָלֶךָ.
חוּסָה עַל־עָמָלֶךָ:
הַנְּשָׁמָה לְךָ וְהַגּוּף
שֶׁלְּךָ. יְיָ עֲשֵׂה לְמַעַן
שְׁמֶךָ: אָתָאנוּ עַל־
שְׁמֶךָ יְיָ עֲשֵׂה לְמַעַן
שְׁמֶךָ בַּעֲבוּר כְּבוֹד
שְׁמֶךָ כִּי אֵל חַנּוּן
וְרַחוּם שְׁמֶךָ: לְמַעַן־
שְׁמֶךָ יְיָ וְסָלַחְתָּ
לַעֲוֹנֵנוּ כִּי רַב־הוּא:

Recht und Gerechtigkeit ist Deines Thrones Veste, Milde und Treue erscheinen vor Deinem Antlitze, Da wir zusammen süße Zwiesprach' pflegen, ins Gotteshaus gehen im Volksgewühle. Dem das Meer gehört und Er hat es gemacht, und das Trockne haben seine Hände gebildet. In dessen Hand die Seele alles Lebendigen und der Odem von dem Fleische eines jeglichen Menschen. Der Odem ist Dein und der Leib Dein Werk: o schone Dein Gebild! Der Odem ist Dein und der Leib — Dein, Ewiger! O thu' um Deines Namens Willen. Wir kommen um Deines Namens willen, Ewiger! thu' um Deines Namens willen, um die Herrlichkeit Deines Namens; denn erbarmender und gnädiger Gott ist Dein Name. Um Deines Namens willen, Ewiger! verzeih' unsere Schuld, obwohl sie groß ist.

ס'וק דַּרְכְּךָ אֱלֹהֵינוּ. לְהַאֲרִיךְ אַפֶּיךָ לָרָעִים וְלַטּוֹבִים וְהִיא תְהִלָּתֶךָ׃

(Vorb. u. Gem.) דרכך Deine Weiſe, unſer Gott, iſt Langmuth gegen Gute und Böſe. Und das iſt Dein Ruhm!

ס'וק לְמַעַנְךָ אֱלֹהֵינוּ. עֲשֵׂה וְלֹא לָנוּ. רְאֵה עַמִּידָתֵנוּ. דַּלִּים וְרֵקִים׃

(Vorb. u. Gem.) למענך Um Deinetwillen, Gott, thu' nicht um unſertwillen. Sieh wie hier wir ſtehen, arm an Verdienſt und leer.

In Prag und in vielen andern Gemeinden wird von כהפוכת אמנם bis רנע nicht geſagt.

אָמְנָם אֲשֶׁמִינוּ עָצְמוּ מִסַּפֵּר. אַנְחוֹת דּוֹרֵנוּ רַבּוּ מִלְּדַבֵּר. אֲשֶׁר לֹא הִקְשַׁבְנוּ גְּעָרָה בְּמֵבִין. אֲפָפוּנוּ מַכּוֹת כִּכְסִיל הֲזָדְנוּ׃ דִּיכִי בְּדָבָרְךָ לָנוּ שׁוּבָה. פָּגֵינוּ הִסְתַּרְנוּ. בְּמֵרָמָה בְּקִשְׁנוּךָ וְאֵלֶיךָ לֹא שַׁבְנוּ׃ בְּטוֹב לֹא דָרַשְׁנוּךָ. בְּרֹב־כֹּל שָׁבַחְנוּךָ. בְּעֵת הֵצַר לָנוּ אֵיךְ תִּמְצָא׃ למענך גְּבוּרוֹת אֵין בָּנוּ אֲשֶׁר בָּם נָבוֹא. גְּדוּעֵי זְרוֹעַ בְּפֹעַל בְּתֹת שָׁכָר בּוֹשְׁנוּ. גָּמַרְנוּ וְאָבַלְנוּ צְדָקַת אֲבוֹתֵינוּ. גַּם־קֶרֶן גַּם־פְּרִי לֹא מָלְאוּ סָפֶק׃ דיכך דְּכָאוּ מֶנּוּ שְׁכִיוֹת הַחֲמָדָה. דּוֹפְקֵי דַּלָּתֶיךָ בְּכֹחַ וּבְגִבּוֹרָה. דּוֹבְרֵי בְנַאֲוָה נַעֲשֵׂינוּ עֲשֵׂה לָנוּ בְּרַחֲמֶיךָ. דַּהֲה מִשְׁפַּט חֶרֶב הַמִּתְהַפֶּכֶת׃ למענך הוֹרַקְנוּ וְהֻצַּנְנוּ כְּקֹשׁ מַדָּנָן. הָיִינוּ כַּמּוֹץ וְאֵין דּוֹרֵשׁ לְאָסְפּוֹ. הֲלֹא בְּהַלָּקַח דָּנָן בְּעִתּוֹ. הָצַת לְשׁוֹן אֵשׁ כַּקַּשׁ הַיָּבֵשׁ׃ דיכך וּמַה־נְּדַבֵּר וּמַה־נִּצְטַדָּק. וּמַה־נֹּאמַר וְיוּצַק חַן בְּשִׂפְתוֹתֵינוּ. וּמִי בַעַל דְּבָרִים יְדַבֵּר צְחוֹת. וּבְפִתְחוֹן פִּיו לֹא יִכְלַם׃ למענך זָה דַּרְכֵּנוּ כֻּלָּל נָחַלְנוּ אִוֶּלֶת. זֵדִים חוֹטְאִים זוֹלְלִים וְסוֹבְאִים. זִבִּיתִי לִבִּי מִי יוֹכַל שִׂיחַ. זֶרַע קְבוּרַת רָחֵם בָּא וְהוֹלֵךְ בֶּהָבֶל׃ דיכך חֲזוֹת מוֹפֵת הִתְוִינוּ בָּאָרֶץ. חֲתוּמֵי בְאוֹת בְּרִית וְחֻקִּים יְשָׁרִים. חָשַׁבְנוּ זֶרַע לְקֶדֶשׁ בָּנִים לְאֵל חָי. חָלָלֵנוּ

וְנִקְרָאנוּ אוֹם טְמֵאַת הַשֵּׁם: לְמַעַן טָהוֹר עֵינַיִם | מֵרְאוֹת בָּרָע.
טָרֵם לֹא־רָאָה עָמָל בְּיִשְׂרָאֵל. טָרַף לֹא־לָנוּ נִכְסְפָה נַפְשֵׁנוּ.
מְבַחֲנוּ רַב וְצָעִיר כִּבְלִיעַת דָּגִים: דְּרֹךְ יְהֹ בְּדַלּוּתֵנוּ צְדָקָה
חוֹנַנְתָּנוּ. יָד בָּנוּ הֶחֱזַקְתָּ בְּעֵת מָטָה יָדֵנוּ. יְדַעְתָּנוּ זֹאת עֲשׂוּ
וְחָיוּ. יָדִים לֹא חָלוּ בָּנוּ כַּהֲפוּכַת רָנַע: לְמַעַן

תַּעֲלֶה אֲרוּכָה,
לְעֻלֶּה נִדָּף. תְּנַחֵם
עַל־עָפָר וָאֵפֶר.
תַּשְׁלִיךְ חַטָּאֵינוּ
וְתָחוֹן מַעֲשֶׂיךָ. תֵּרֶא
כִּי אֵין אִישׁ עֹשֶׂה
עִמָּנוּ צְדָקָה:

תעלה Laß Heilung keimen dem verwehten Blatte; O habe Mitleid mit Staub und Asche! Wirf hinweg unsere Sünden, und schau' schonend auf Dein Werk! Sieh' kein Mann ist da, der für uns einstehet Thue Du mit uns der Gnade Werk!

אֵל מֶלֶךְ יוֹשֵׁב עַל־כִּסֵּא
רַחֲמִים מִתְנַהֵג בַּחֲסִידוּת
מוֹחֵל עֲוֹנוֹת עַמּוֹ. מַעֲבִיר |
רִאשׁוֹן רִאשׁוֹן. מַרְבֶּה
מְחִילָה לְחַטָּאִים וְסַלְּיָחָה
לְפוֹשְׁעִים. עוֹשֶׂה צְדָקוֹת
עִם־כָּל־בָּשָׂר וְרוּחַ. לֹא
כְרָעָתָם תִּגְמוֹל. אֵל הוֹרֵיתָ
לָנוּ לוֹמַר (מדות) שְׁלֹשׁ עֶשְׂרֵה.

אל Gott, König, sitzend auf des Erbarmens Thron, in Milde waltend, verzeihend die Sünden seines Volkes, der nachsichtig die ersten lässet entschwinden, in Fülle Verzeihung den Sündigen, Vergebung den Frevelnden gewährt, der mit allen Sterblichen gnädig verfährt, nicht nach ihrer Bosheit vergilt ihnen! Gott, Du hast uns gelehrt, Dich bei Deinen dreizehn Gnadennamen anzurufen [1],

[1]) Die hier bald folgenden Bibelverse „Ewiger, Ewiger, Gott, barmherzig" u. s. w. (2. M. 34, 6. 7) enthalten — nach einer alten Zählung — dreizehn Benennungen Gottes, durch welche sein überwiegend gnädiges Walten bezeichnet wird. Dem Moscheh auf seine Bitte (2. M. 33, 13. 18) als die „Wege Gottes" offenbart, dienten ihm diese Gottesnamen später als gnadenerweckender Anruf, da er aufs neue um Verzeihung für sein Volk betete (4. M. 14, 18), und so kehren sie auch bei uns a's Eingang oder Schluß vieler Gebete häufig wieder.

זְכָר־לָנוּ הַיּוֹם בְּרִית שְׁלֹשׁ
עֶשְׂרֵה, כְּהוֹדַעְתָּ לֶעָנָו
מִקֶּדֶם, כְּמוֹ שֶׁכָּתוּב וַיֵּרֶד
יְיָ בֶּעָנָן וַיִּתְיַצֵּב עִמּוֹ שָׁם
וַיִּקְרָא בְּשֵׁם יְיָ׃
וַיַּעֲבֹר יְיָ עַל־פָּנָיו וַיִּקְרָא׃

יי | יי אֵל רַחוּם
וְחַנּוּן אֶרֶךְ אַפַּיִם וְרַב־
חֶסֶד וֶאֱמֶת׃ נֹצֵר
חֶסֶד לָאֲלָפִים נֹשֵׂא
עָוֹן וָפֶשַׁע וְחַטָּאָה
וְנַקֵּה, וְסָלַחְתָּ לַעֲוֹנֵנוּ
וּלְחַטָּאתֵנוּ וּנְחַלְתָּנוּ׃
סְלַח־לָנוּ אָבִינוּ כִּי
חָטָאנוּ מְחַל־לָנוּ
מַלְכֵּנוּ כִּי פָשָׁעְנוּ׃
כִּי־אַתָּה אֲדֹנָי טוֹב
וְסַלָּחַ וְרַב־חֶסֶד לְכָל־
קוֹרְאֶיךָ׃

הַאֲזִינָה יְיָ תְּפִלָּתֵנוּ
וְהַקְשִׁיבָה בְּקוֹל תַּחֲנוּנוֹתֵינוּ׃
הַקְשִׁיבָה לְקוֹל שַׁוְּעֵנוּ

denk' uns heute des an sie geknüpften Bundes, wie Du sie kundgemacht dem Demuthreichen[1]) in der Vorzeit, wie es heißt: Und es ließ sich herab der Ewige in einer Wolke und stellte sich dort zu ihm, und er rief beim Namen: Ewiger!

ויעבר Und der Ewige zog vorüber vor seinem Angesichte und rief:

„Ewiger, Ewiger! Gott, barmherzig und gnädig, langmüthig und reich an Huld und Treue, der bewahret Gnade dem tausendsten Geschlechte, der vergiebt Sünde, Missethat und Schuld, und nicht läßt ungestraft! — So verzeih' unsere Sünde und unsere Schuld und setz' uns als Erbe ein! Verzeih' uns, unser Vater! denn wir haben gesündigt; vergib uns, unser König! denn wir haben gefrevelt. Denn Du, Herr, bist gütig und verzeihend und reich an Gnade all den Dich Rufenden.

האזינה Vernimm, Ewiger! unser Gebet, und horch auf die Stimme unseres Flehens. Horch auf die Stimme unseres

[1]) Moscheh.

מַלְכֵּנוּ וֵאלֹהֵינוּ כִּי אֵלֶיךָ נִתְפַּלֵּל׃ תְּהִי נָא אָזְנְךָ קַשֻּׁבָת וְעֵינֶיךָ פְּתוּחוֹת אֶל־תְּפִלַּת עַבְדְּךָ עַמְּךָ יִשְׂרָאֵל׃ וְשָׁמַעְתָּ מִן־הַשָּׁמַיִם מְמְכוֹן שִׁבְתְּךָ אֶת־תְּפִלָּתָם וְאֶת־תְּחִנָּתָם וְעָשִׂיתָ מִשְׁפָּטָם וְסָלַחְתָּ לְעַמְּךָ אֲשֶׁר חָטְאוּ־לָךְ׃

רַחֲמֶיךָ רַבִּים יְיָ כְּמִשְׁפָּטֶיךָ חַיֵּינוּ׃ אַל־תָּבוֹא בְּמִשְׁפָּט עִמָּנוּ כִּי לֹא־יִצְדַּק לְפָנֶיךָ כָּל־חָי׃ כְּרַחֵם אָב עַל־בָּנִים כֵּן תְּרַחֵם יְיָ עָלֵינוּ׃ לַיְיָ הַיְשׁוּעָה עַל־עַמְּךָ בִרְכָתֶךָ סֶלָה׃ יְיָ צְבָאוֹת עִמָּנוּ מִשְׂגָּב לָנוּ אֱלֹהֵי יַעֲקֹב סֶלָה׃ יְיָ צְבָאוֹת אַשְׁרֵי אָדָם בּוֹטֵחַ בָּךְ׃ יְיָ הוֹשִׁיעָה הַמֶּלֶךְ יַעֲנֵנוּ בְיוֹם קָרְאֵנוּ׃

מזן סְלַח־נָא לַעֲוֹן הָעָם הַזֶּה כְּגֹדֶל חַסְדֶּךָ וְכַאֲשֶׁר

Flehens, unser König, unser Gott! denn zu Dir beten wir. O sei Dein Ohr gerichtet und Deine Augen geöffnet dem Gebete Deiner Knechte, des Volkes Jisrael, und hör' aus Deinen Himmeln, aus der Stätte Deines Wohnsitzes, ihr Gebet und Flehen, und thu' ihnen ihr Recht, und verzeihe Deinem Volke was sie gegen Dich gesündigt.

רחמיך Dein Erbarmen ist groß, Ewiger! Nach Deinen milden Aussprüchen erhalt' uns. Gehe nicht ins Gericht mit uns, denn vor dir kann kein Lebender gerecht erscheinen. Wie ein Vater über Kinder, so erbarme Dich, Ewiger, über uns. Des Ewigen ist die Hülfe; über Dein Volk komme Dein Segen! Selah. Der Ewige der Schaaren ist mit uns, eine Veste uns der Gott Jaakobs, Selah. Ewiger der Schaaren! Heil dem Manne, der Dir vertraut. Ewiger, hilf! der König erhör' uns, wenn wir rufen.

סלה[1]) (Vorb.) O verzeihe die Sünde dieses Volkes nach der Größe Deiner Gnade,

1) Gebet Moschehs und Erwiderung Gottes (4. M. 14, 19 f.).

נָשָׂאתָה לָעָם הַזֶּה
מִמִּצְרַיִם וְעַד־הֵנָּה׃
וְשָׁם נֶאֱמַר׃

קהל וַיֹּאמֶר יְיָ סָלַחְתִּי
כִּדְבָרֶךָ׃

und wie Du verziehen haſt dieſem Volke von Mizrajim bis hierher! Und dort ward das Wort geſprochen:

ויאמר (Gem.) Und der Ewige ſprach: Ich verzeihe nach deinem Worte.

הטה[1]) Neige, mein Gott, Dein Ohr und höre; thue auf Deine Augen und ſiehe unſere Trümmerſtätten und die Stadt, über die Dein Name genannt worden! Denn nicht unſerer Verdienſte wegen legen wir unſere Gebete vor Dir nieder, ſondern Deines großen Erbarmens wegen. O Herr, höre! o Herr, verzeih! o Herr horch und thue, ſäume nicht, um Deinetwillen, mein Gott! denn Dein Name iſt genannt über Deine Stadt und über Dein Volk.

הַטֵּה אֱלֹהַי אָזְנְךָ וּשְׁמָע
פְּקַח עֵינֶיךָ וּרְאֵה
שֹׁמְמוֹתֵינוּ וְהָעִיר אֲשֶׁר־
נִקְרָא שִׁמְךָ עָלֶיהָ, כִּי לֹא
עַל־צִדְקוֹתֵינוּ אֲנַחְנוּ
מַפִּילִים תַּחֲנוּנֵינוּ לְפָנֶיךָ,
כִּי עַל־רַחֲמֶיךָ הָרַבִּים׃
אֲדֹנָי שְׁמָעָה אֲדֹנָי סְלָחָה
אֲדֹנָי הַקְשִׁיבָה וַעֲשֵׂה אַל־
תְּאַחַר לְמַעַנְךָ אֱלֹהַי כִּי־
שִׁמְךָ נִקְרָא עַל־עִירְךָ וְעַל־
עַמֶּךָ׃

מזון מיוסד ע"פ א"ב

אלהינו ואלהי אבותינו

סְלַח־נָא אֲשָׁמוֹת
וּפִשְׁעֵי לְאֶמֶּךָ׃
לַעֲוֹן בָּנֶיךָ
כַּל־יֵחֳרֶה וַעֲמֶךָ׃

אלהינ Unſer Gott und unſerer Väter Gott!

סלח (Vorb.) Verzeih', Herr, Deiner Schaar, Vergehn und Fehle nimm;
Ob Deiner Kinder Schuld entbrenne nicht Dein Grimm

[1]) Gebet des Daniel (Dan. 9, 18 f.).

סְלַח־נָא גְעוֹלָם.
וְיחִיוּ מִמְּקוֹר עָמֶךָ׃
לַעֲוֹן הְגָלֶיךָ שָׂא.
וְתִנָּחֵם כְּנֶאֱמֶךָ׃
סְלַח־נָא הַכֹּל מוֹדִים
וְעוֹזְבִים כְּרִשְׁוֹמֶךָ.
לַעֲוֹן וָפֶשַׁע מְחַל.
לְמַעַן שִׁמֶךָ.
סְלַח־נָא זְדוֹנוֹת
וּשְׁגָגוֹת לְבְרוּאֵי
לִשְׁמֶךָ.
לַעֲוֹן חֲטָאֵימוֹ חַטֵּא.
בְּנְדִיבַת גִּשְׁמֶךָ׃
סְלַח־נָא טֶפֶשׁ
מִפְלוֹת רִשְׁעֵי עַמֶּךָ.
לַעֲוֹן יְדִידְךָ יְבַקֵּשׁ
וְאֵינֶנּוּ. כְּנֶאֱמֶךָ׃
סְלַח־נָא כַּחַשׁ כְּרִעִים
וּמִשְׁתַּחֲוִים לְעָמֶךָ.
לַעֲוֹן לְקוּחֶיךָ כַּפֵּר.
בְּטוּב טַעֲמֶךָ׃

Verzeih' unwürd'ges Thun,
laß leben sie durch Dich;
Vergib den Dir Getreu'n und
mild das Urtheil sprich!
Verzeih'! Bekennend sieh hier
Alle voller Reue;
Vergib Unthat, Vergehn, um
Deines Namens Treue!
Verzeih' Irrwahn und Fehl
mit Deinem Dienst Betrauten.
Daß, sühnend sie von Schuld,
der Gnade Güsse thauten!
Verzeih', was Thorensinn und
Frevel sich vermessen;
Suchst Du des Lieblings
Schuld, o wäre sie vergessen!
Verzeih' die Lüge der in Demuth Dir Gebeugten,
Der Dir Gehör'gen Fehl, —
in Gnaden, mildgeneigten!

סְלַח־נָא מָרִי מְיַחֲלֶיךָ
וּמְיַחֲדִיךָ בְּעוֹלָמֶךָ.
לַעֲוֹן | נִדְחִים | מְחֵה.
וּבְנֵה אוּלָמֶךָ׃
סְלַח־נָא סְלוּפָם.
וְגוֹנְנֵם בְּסֵכֶת
שְׁלוֹמֶךָ.
לַעֲוֹן עֲבָדֶיךָ עַלֵּם.
וְכָבוּשׁ בְּעַלוּמֶךָ׃
סְלַח־נָא פְּנֵי־עָנְשׁוּ
מְמָרוֹמֶךָ.
לַעֲוֹן צֹאנְךָ שַׁבַּח.
וְהִיא תְּהִלָּתְךָ
וְרוֹמְמֶךָ׃
סְלַח־נָא קְלוֹנָם.
וַחֲמוֹל עֲלֵי מוֹ
מְמָרוֹמֶךָ.
לַעֲוֹן רְחוּמֶיךָ תְּשָׂא.
מִלְּצוֹדֵם בְּחֶרְמֶךָ׃
סְלַח־נָא שְׁמֵץ תְּעָתוּעַ
תְּעוּב רְחוּמֶיךָ.

Verzeih' Dein Harrenden, bezeugend Dich der Welt;
Lösch' der Versprengten Trotz, und baue neu Dein Zelt!
Verzeih' der Blindheit Wahn! Schirm' uns mit Friedensfülle;
Verbirg der Knechte Schuld und schonend sie verhülle!
Verzeih', daß Strafe nicht sie treff' aus Deinen Höh'n;
Vergiß der Heerde Schuld! Das ist Dein Schmuck, so schön!
Verzeih' die Schmach! O mild aus Deinen Himmeln siehe;
Vergieb den Theuren, daß nicht Straf' ins Netz sie ziehe!
Verzeih' der Freunde Fehl, unwürd'gen Sündenfleck;

לַעֲוֹן תְּמִימְךָ הַעֲבֵר. Den Dir Getreu'n voll Huld
כְּגֹדֶל רַחֲמֶיךָ: spül' jeden Makel weg!

*) אֵל מֶלֶךְ יוֹשֵׁב עַל־כִּסֵּא רַחֲמִים. מִתְנַהֵג בַּחֲסִידוּת. מוֹחֵל עֲוֹנוֹת עַמּוֹ. מַעֲבִיר רִאשׁוֹן רִאשׁוֹן. מַרְבֶּה מְחִילָה לְחַטָּאִים וּסְלִיחָה לְפוֹשְׁעִים. עֹשֶׂה צְדָקוֹת עִם־כָּל־בָּשָׂר וְרוּחַ. לֹא כְרָעָתָם תִּגְמוֹל. אֵל הוֹרֵיתָ לָנוּ לוֹמַר (מִדּוֹת) שְׁלֹשׁ עֶשְׂרֵה. וְכָר־לָנוּ הַיּוֹם בְּרִית שְׁלֹשׁ עֶשְׂרֵה. כְּהוֹדַעְתָּ לָעָנָו מִקֶּדֶם. כְּמוֹ שֶׁכָּתוּב. וַיֵּרֶד יְיָ בֶּעָנָן וַיִּתְיַצֵּב עִמּוֹ שָׁם וַיִּקְרָא בְּשֵׁם יְיָ:

וַיַּעֲבֹר יְיָ עַל־פָּנָיו וַיִּקְרָא:

יְיָ | יְיָ אֵל רַחוּם וְחַנּוּן אֶרֶךְ אַפַּיִם וְרַב־חֶסֶד וֶאֱמֶת: נֹצֵר חֶסֶד לָאֲלָפִים נֹשֵׂא עָוֹן וָפֶשַׁע וְחַטָּאָה וְנַקֵּה: וְסָלַחְתָּ לַעֲוֹנֵנוּ וּלְחַטָּאתֵנוּ וּנְחַלְתָּנוּ: סְלַח־לָנוּ אָבִינוּ כִּי חָטָאנוּ. מְחַל־לָנוּ מַלְכֵּנוּ כִּי פָשָׁעְנוּ: כִּי־אַתָּה יְיָ טוֹב וְסַלָּח וְרַב־חֶסֶד לְכָל־קֹרְאֶיךָ:

אַל־תָּבֹא בְמִשְׁפָּט עִמָּנוּ. כִּי לֹא־יִצְדַּק לְפָנֶיךָ כָּל־חָי: מַה־נֹּאמַר לְפָנֶיךָ יְיָ אֱלֹהֵינוּ וּמַה־נְּדַבֵּר וּמַה־נִּצְטַדָּק: אֱלֹהֵינוּ בּוֹשְׁנוּ בְּמַעֲשֵׂינוּ וְנִכְלְמָנוּ בְּיֵצֶרֵינוּ: אֱלֹהֵינוּ בּוֹשְׁנוּ וְנִכְלַמְנוּ לָהָרִים אֱלֹהֵינוּ פָּנֵינוּ אֵלֶיךָ: יָדַעְנוּ כִּי חָטָאנוּ וְאֵין מִי

Ach Gehe nicht ins Gericht mit uns; denn vor Dir kann kein Lebender gerecht erscheinen. Was sollen wir sprechen vor Dir, Ewiger, unser Gott, was reden und was zur Rechtfertigung vorbringen? Unser Gott! wir sind beschämt durch unsere Werke und schmachbedeckt durch unsere Sünden. Unser Gott! wir sind beschämt und schmachbedeckt, zu erheben, unser Gott, unser Angesicht zu Dir. Wir wissen, daß wir gesündigt, und Keiner, der für uns

*) Ueberſetzung ſiehe Seite 65.

יַעֲמוֹד בְּעַדֵנוּ. שִׁמְךָ הַגָּדוֹל יַעֲמֹד־לָנוּ בְּעֵת צָרָה:

einsteht. Dein großer Name möge uns beistehen zur Zeit der Bedrängniß! —

רַחֲמֶיךָ רַבִּים יְיָ כְּמִשְׁפָּטֶיךָ חַיֵּינוּ: אַל־תָּבֵא בְּמִשְׁפָּט עִמָּנוּ כִּי לֹא־יִצְדַּק לְפָנֶיךָ כָּל־חָי: בְּרַחֵם אָב עַל־בָּנִים כֵּן תְּרַחֵם יְיָ עָלֵינוּ: כִּי עָלֶיךָ הַיְשׁוּעָה עַל־עַמְּךָ בְרָכָתֶךָ סֶלָה: יְיָ צְבָאוֹת עִמָּנוּ מִשְׂגָּב־לָנוּ אֱלֹהֵי יַעֲקֹב סֶלָה: יְיָ צְבָאוֹת אַשְׁרֵי אָדָם בֹּטֵחַ בָּךְ: יְיָ הוֹשִׁיעָה הַמֶּלֶךְ יַעֲנֵנוּ בְיוֹם קָרְאֵנוּ: כִּי לֹא עַל צִדְקֹתֵינוּ אֲנַחְנוּ מַפִּילִים תַּחֲנוּנֵינוּ לְפָנֶיךָ כִּי עַל־רַחֲמֶיךָ הָרַבִּים: אֲדֹנָי שִׁמְעָה אֲדֹנָי סְלָחָה אֲדֹנָי הַקְשִׁיבָה וַעֲשֵׂה אַל־תְּאַחַר לְמַעַנְךָ אֱלֹהַי כִּי־שִׁמְךָ נִקְרָא עַל־עִירְךָ וְעַל־עַמֶּךָ:

מזן מיוסד ע״פ א״ב ח׳ לדלת ג׳ לסוגר.

• אלהינו ואלהי אבותינו

אָמְנָם בֵּן.
יֵצֶר סוֹכֵן. בְּנוֹ
בָּךְ לְהַצְדִּיק.
רַב עֶדֶק. וַעֲנֵנוּ
סָלֶחְתִּי:
גְּעוֹל מְרַגֵּל.
וְגַם־פָּגֵל. סְפָרוֹ
דּוֹד שׁוֹאֵג בְּקוֹל.
יִתֵּן קוֹל. דְּבָרוֹ
סָלֶחְתִּי:

אלהינו Unſer Gott und unſerer Väter Gott!

אמנם (Vorb.) Jn der Bruſt
Sündenluſt
iſt uns eingeboren.
Du voll Huld,
tilge Schuld,
künd' uns an Vergebung!
Stoße fort
Klägers Wort:
ſeine Schrift verſchmähe!
Rufe laut,
uns vertraut,
freundlich zu — Vergebung!

הַם כַּשְּׂגוֹר׃
וְקַח סַנֵּגוֹר׃ מְקוֹמוֹ
וִיהִי יְיָ לְמִשְׁעָן
לוֹ לְמַעַן | נוֹאֲמוּ
סָלַחְתִּי׃

זְכוּת אָזְרַח׃
גַּם יִפְרַח׃ לְשׁוֹשַׁנָּה
חַטָּא הַעֲבֵר׃
וְקוֹל הַגְּבֵר׃
מִמְּעוֹנָהּ סָלַחְתִּי׃

טוֹב וְסַלָּח׃
מָחַלּוֹסַלַח׃ אַשְׁמֵים
יְהּ הַקְשֵׁב׃
וְגַם הָשֵׁב׃ מְשֻׁרוֹמֵים
סָלַחְתִּי׃

כְּאֵב תַּחֲבוֹשׁ׃
וּבְצוֹלְתְּכִבּוֹשׁ׃ עֲוֹנִי
לְךָ תְּהִלָּה׃
אֱמוֹר מִלָּה׃ לְמַעֲנִי
סָלַחְתִּי׃

הם Still, du Feind!
Nimm o Freund,
ein des Klägers Stelle!
Stütz' ihm, sei
Gottes Treu'
Und sein Spruch:
Vergebung!

זכות Vaters Treu'
blüh' aufs neu'
auf zum Heil der Rose[1]).
Sünd' entnimm!
Gottes Stimm'
rufe laut: Vergebung!

טוב Mild und lieb,
o vergieb
schwere Sündenschulden!
Aus den Höh'n
hör' uns flehn
und künd' an Vergebung!

כאב Heile Schmerz,
senk' ins Herz
tiefer Fluth die Sünde.
Dir zum Preis
o verheiß'
meiner Schuld Vergebung!

[1]) Israel, nach Hohel. 2, 1.

מְחֵה פְשָׁעַי.
וְגַם רִשְׁעַי. בְּנֵי בְרִית
נְהוֹג חַסְדֶּךָ.
כֵּן הוֹדֶךָ. לִשְׁאֵרִית
סְלָחְתִּי׃

מחה Missethat
und Verrath
Deiner Theuren lösche.
Gnadenthum
ist Dein Ruhm,
Für den Rest —
Vergebung!

סְכוֹת רַחֲשִׁי.
וְגַם לַחֲשִׁי. תִּרְצֶה
עָוֹן נוֹשֵׂא.
לְמַעַנְךָ עֲשֵׂה. וְתִפְצֶה
סְלָחְתִּי׃

סכות Was Gebet
fromm erfleht,
höre wohlgefällig.
Tilge Schuld,
übe Huld,
und sprich aus:
Vergebung!

פְּנֵה לְעֶלְבּוֹן.
מְקוֹם עָוֹן. לְהָשִׂים
צַחֲנַן הֶסֵּר.
וְגַם תְּבַשֵּׂר. לְבָךְ
חוֹמִים סְלָחְתִּי׃

פנה Blicke nach
unsrer Schmach
an der Sünden Stelle.
Sündenfleck
lösche weg,
künd' uns an
Vergebung!

קוֹלִי שְׁמַע.
וְרָאֵה דֶמַע. עֵינִי
רִיב רִיבִי.
שְׁעֵה נִיבִי. וַהֲשִׁיבֵנִי
סְלָחְתִּי׃

קולי Meine Stimm'
o vernimm!
Sieh' im Aug' die Thräne.
Sei mein Hort,
hör' mein Wort,
und sprich aus
Vergebung!

שְׁמֵץ טַהֵר.
כְּעָב מַהֵר. כְּנֶאֱמַר
תִּמְחֶה פֶּשַׁע.
לְעַם נוֹשַׁע. וְתֵאמַר
סָלַחְתִּי׃

שבץ Schmutz entfleuch,
Wolken gleich,
wie Du hast verheißen.
Fleckenrein
laß uns sein,
und Dein Spruch:
Vergebung!

אֵל מֶלֶךְ יוֹשֵׁב עַל־כִּסֵּא רַחֲמִים. מִתְנַהֵג בַּחֲסִידוּת. מוֹחֵל עֲוֹנוֹת עַמּוֹ. מַעֲבִיר | וְרִאשׁוֹן וְרִאשׁוֹן. מַרְבֶּה מְחִילָה לְחַטָּאִים וְסַלְיָחָה לְפוֹשְׁעִים. עוֹשֶׂה צְדָקוֹת עִם כָּל־בָּשָׂר וְרוּחַ. לֹא כְרָעָתָם תִּגְמוֹל. אֵל הוֹרֵיתָ לָנוּ לוֹמַר (פרות) שְׁלֹשׁ עֶשְׂרֵה. זְכָר־לָנוּ הַיּוֹם בְּרִית שְׁלֹשׁ עֶשְׂרֵה. כְּמוֹ שֶׁהוֹדַעְתָּ לֶעָנָו מִקֶּדֶם. כְּמוֹ שֶׁכָּתוּב וַיֵּרֶד יְיָ בֶּעָנָן וַיִּתְיַצֵּב עִמּוֹ שָׁם וַיִּקְרָא בְשֵׁם יְיָ׃

וַיַּעֲבֹר יְיָ עַל־פָּנָיו וַיִּקְרָא׃

יְיָ | יְיָ. אֵל רַחוּם וְחַנּוּן. אֶרֶךְ אַפַּיִם. וְרַב־חֶסֶד וֶאֱמֶת. נֹצֵר חֶסֶד לָאֲלָפִים. נֹשֵׂא עָוֹן וָפֶשַׁע. וְחַטָּאָה. וְנַקֵּה׃ וְסָלַחְתָּ לַעֲוֹנֵנוּ וּלְחַטָּאתֵנוּ וּנְחַלְתָּנוּ׃ סְלַח־לָנוּ־אָבִינוּ כִּי חָטָאנוּ. מְחַל־לָנוּ מַלְכֵּנוּ כִּי פָשָׁעְנוּ׃ כִּי אַתָּה אֲדֹנָי טוֹב וְסַלָּח וְרַב־חֶסֶד לְכָל־קֹרְאֶיךָ׃

בזמן פותחין הארון

כִּי הִנֵּה כַּחֹמֶר.
בְּיַד הַיּוֹצֵר. בְּרִצּוֹתוֹ
מַרְחִיב. וּבְרִצּוֹתוֹ
מְקַצֵּר. כֵּן אֲנַחְנוּ

כי (Vorb. u. Gem.) So wie der
Thon in des Töpfers Hand,
Der nach Willen ihn preßt
und dehnet und spannt,
So sind wir in Deiner Macht,

Der mild und liebend schirmt und wacht!
O schau' auf den Bund, und nicht was sündig das Herz gedacht!
כי So wie der Stein in des Bildners Gewalt,
Den er nach Willen zertrümmert und formt zur Gestalt,
So sind wir in Deine Hand gegeben,
Der Tod verhängt und spendet Leben!
O schau' auf den Bund und nicht auf sünd'gen Triebes Weben!
כי So wie das Eisen in des Meisters Hand,
Das nach Willen er schmelzt in der Gluth, ihr hält abgewandt,
So sind wir in Deine Hand gelegt,
Der Arme stützt und Bedürft'ge hegt!
O schau' auf den Bund, nicht auf den Trieb, der sich sündig regt!
כי So wie das Ruder, vom Schiffer geführt,
Das nach Willen er hemmt und rüstig rührt,

כְּיַד חֶסֶד נוֹצֵר.
לַבְּרִית הַבֵּט וְאַל־
תֵּפֶן לְיֵצֶר׃ כי

כְּי הִנֵּה כָאָבֶן בְּיַד
הַמְסַתֵּת. בְּרִצוֹתוֹ
אוֹחֵז. וּבְרִצוֹתוֹ
מְכַתֵּת. כֵּן אֲנַחְנוּ
בְיָדְךָ. מְחַיֶּה
וּמְמוֹתֵת. לַבְּרִית
הַבֵּט וְאַל־תֵּפֶן
לְיֵצֶר׃ כי

כְּי הִנֵּה כַבַּרְזֶל.
בְּיַד הֶחָרָשׁ. בְּרִצוֹתוֹ
דֹּבֵק לָאוּר. וּבְרִצוֹתוֹ
פֵּרֵשׁ. כֵּן אֲנַחְנוּ
בְיָדְךָ. תּוֹמֵךְ עָנִי
וָרֵשׁ. לַבְּרִית הַבֵּט
וְאַל־תֵּפֶן לְיֵצֶר׃ כי

כְּי הִנֵּה כַחֹבֵט.
בְּיַד הַמַּלָּח. בְּרִצוֹתוֹ
אוֹחֵז. וּבְרִצוֹתוֹ שׁוֹלֵחַ.

כֵּן אֲנַחְנוּ בְיָדֶךָ. אֵל
טוֹב וְסַלָּח. לַבְּרִית
הַבֵּט וְאַל־תֵּפֶן
לַיֵּצֶר׃ כִּי

כִּי הִנֵּה כְּזְכוּכִית.
בְּיַד הַמְזַגֵּג. בְּרְצוֹתוֹ
חוֹגֵג. וּבְרְצוֹתוֹ
מְמוֹגֵג. כֵּן אֲנַחְנוּ
בְיָדֶךָ. מַעֲבִיר זָדוֹן
וְשׁוֹגֵג. לַבְּרִית הַבֵּט
וְאַל־תֵּפֶן לַיֵּצֶר׃ כִּי

כִּי הִנֵּה כַיְרִיעָה.
בְּיַד הָרוֹקֵם. בְּרְצוֹתוֹ
מְיַשֵּׁר. וּבְרְצוֹתוֹ
מְעַקֵּם. כֵּן אֲנַחְנוּ
בְיָדֶךָ. אֵל־תִּנָּאֵ
וְנוֹקֵם. לַבְּרִית הַבֵּט
וְאַל־תֵּפֶן לַיֵּצֶר׃ כִּי

כִּי הִנֵּה כַּכֶּסֶף.
בְּיַד הַצּוֹרֵף. בְּרְצוֹתוֹ
מְסַגְסֵג. וּבְרְצוֹתוֹ

So sind wir in Deinen Händen,
Allgüt'ger, der gütig Verzeihung kann spenden!
O schau' auf den Bund, nicht auf die Sünde wolle den Blick Du wenden!

כי So wie das Glas in Schmelzers Hand sich findet,
Das nach Willen er schmelzt, nach Willenründet,
So sind wir in Deiner Hand,
Vor des Gnadenspruch stets Sünd' und Irrthum schwand!
O schau' auf den Bund, nicht auf des sünd'gen Triebes Tand!

כי So wie der Teppich in Wirkers Hand,
Denn nach Willen er krümmt und gerade spannt,
So sind wir in Deinen Gewalten,
Der strafend und rächend Gericht wird halten!
O schau' auf den Bund und nicht auf des Triebes sünd'ges Schalten!

כי Wie in des Schmelzers Hand edlen Silbers Gut,
Das nach Willen er versetzt, die Schlacke von ihm thut,

מְצָרֶיךָ. כֵּן אֲנַחְנוּ בְיָדֶךָ. מַמְצִיא לְמָזוֹר תָּרֶיךָ. לַבְּרִית הַכְּבֵשׁ וְאַל־תִּפֶּן לַיֵּצֶר׃ כִּי

So sind auch wir in Deiner Hand,
Der jeder Wunde anlegt den Verband!
O schau' auf den Bund, nicht — was sündig das Herz empfand!

אַל מֶלֶךְ יוֹשֵׁב עַל־כִּסֵּא רַחֲמִים. מִתְנַהֵג בַּחֲסִידוּת. מוֹחֵל עֲוֹנוֹת עַמּוֹ. מַעֲבִיר | רִאשׁוֹן רִאשׁוֹן. מַרְבֶּה מְחִילָה לְחַטָּאִים וּסְלִיחָה לְפוֹשְׁעִים. עוֹשֶׂה צְדָקוֹת עִם־כָּל־בָּשָׂר וְרוּחַ. לֹא כְרָעָתָם תִּגְמוֹל. אֵל הוֹרֵיתָ לָנוּ לוֹמַר (מדות) שְׁלֹשׁ עֶשְׂרֵה. זְכָר לָנוּ הַיּוֹם בְּרִית שְׁלֹשׁ עֶשְׂרֵה. כְּהוֹרַעְתָּ לָעָנָו מִקֶּדֶם. כְּמוֹ שֶׁכָּתוּב וַיֵּרֶד יְיָ בֶּעָנָן וַיִּתְיַצֵּב עִמּוֹ שָׁם וַיִּקְרָא בְשֵׁם יְיָ׃

וַיַּעֲבֹר יְיָ עַל־פָּנָיו וַיִּקְרָא׃

יְיָ | יְיָ אֵל רַחוּם וְחַנּוּן אֶרֶךְ אַפַּיִם וְרַב־חֶסֶד וֶאֱמֶת׃ נֹצֵר חֶסֶד לָאֲלָפִים נֹשֵׂא עָוֹן וָפֶשַׁע וְחַטָּאָה וְנַקֵּה. וְסָלַחְתָּ לַעֲוֹנֵנוּ וּלְחַטָּאתֵנוּ וּנְחַלְתָּנוּ׃ סְלַח־לָנוּ אָבִינוּ כִּי חָטָאנוּ. מְחַל־לָנוּ מַלְכֵּנוּ כִּי פָשָׁעְנוּ׃ כִּי־אַתָּה אֲדֹנָי טוֹב וְסַלָּח וְרַב־חֶסֶד לְכָל־קֹרְאֶיךָ׃

זְכוֹר | רַחֲמֶיךָ יְיָ וַחֲסָדֶיךָ כִּי מֵעוֹלָם הֵמָּה׃ אַל־תִּזְכָּר־לָנוּ עֲוֹנוֹת רִאשׁוֹנִים | מַהֵר יְקַדְּמוּנוּ רַחֲמֶיךָ כִּי דַלּוֹנוּ מְאֹד׃ זָכְרֵנוּ יְיָ בִּרְצוֹן עַמֶּךָ פָּקְדֵנוּ בִּישׁוּעָתֶךָ׃ זְכֹר עֲדָתְךָ קָנִיתָ קֶדֶם גָּאַלְתָּ

זכר Gedenke Deines Erbarmens, Ewiger! und Deiner Gnaden; denn sie sind von Ewigkeit her. Gedenk' uns nicht die Sünden der früheren; Eilends mög' uns entgegen kommen Dein Erbarmen! denn wir sind sehr verkümmert. Gedenk' unser, Ewiger! in der Deinem Volke zugewandten

שֵׁבֶט נַחֲלָתֶךָ הַר צִיּוֹן זֶה
שָׁכַנְתָּ בּוֹ: זְכוֹר יְיָ חִבַּת
יְרוּשָׁלַיִם אַהֲבַת צִיּוֹן אַל־
תִּשְׁכַּח לָנֶצַח: זְכוֹר יְיָ לִבְנֵי
אֱדוֹם אֶת יוֹם יְרוּשָׁלָם
הָאֹמְרִים עָרוּ עָרוּ עַד הַיְסוֹד
בָּהּ: אַתָּה תָקוּם תְּרַחֵם
צִיּוֹן כִּי־עֵת לְחֶנְנָהּ כִּי־בָא
מוֹעֵד: זְכוֹר לְאַבְרָהָם
לְיִצְחָק וּלְיִשְׂרָאֵל עֲבָדֶיךָ
אֲשֶׁר נִשְׁבַּעְתָּ לָהֶם בָּךְ
וַתְּדַבֵּר אֲלֵהֶם אַרְבֶּה אֶת־
זַרְעֲכֶם כְּכוֹכְבֵי הַשָּׁמָיִם,
וְכָל־הָאָרֶץ הַזֹּאת אֲשֶׁר
אָמַרְתִּי אֶתֵּן לְזַרְעֲכֶם וְנָחֲלוּ
לְעוֹלָם: זְכֹר לַעֲבָדֶיךָ
לְאַבְרָהָם לְיִצְחָק וּלְיַעֲקֹב,
אַל־תֵּפֶן אֶל־קְשִׁי הָעָם הַזֶּה
וְאֶל־רִשְׁעוֹ וְאֶל־חַטָּאתוֹ:

סו״ק אַל־נָא תָּשֵׁת עָלֵינוּ
חַטָּאת אֲשֶׁר נוֹאַלְנוּ וַאֲשֶׁר
חָטָאנוּ:

Huld, such' uns heim mit Deiner Hülfe. Gedenke Deiner Gemeinde, die Du dir geeignet in der Vorzeit, die Du erlöst zum Stamme Deines Besitzes, des Zionberges, auf dem Du Deinen Sitz genommen. Gedenk' Ewiger! der Zuneigung zu Jeruschalajim; der Liebe zu Zion vergiß nicht ewiglich. Gedenk', Ewiger! den Söhnen Edoms den Tag Jeruschalajims, jenen, die sprachen: Wühlet, wühlet bis auf den Grund darin! Du wirst aufstehen, Dich Zions erbarmen! da es ist Zeit, es zu begnadigen, denn die Frist ist gekommen. Gedenke dem Abraham, Jizchak und Jisrael, Deinen Knechten, denen Du einen Schwur gethan bei Dir, und sprachest zu ihnen: Mehren will Ich euren Samen, wie die Sterne des Himmels; und dieses ganze Land, das Ich verheißen, werd' Ich geben eurem Samen, daß sie es besitzen auf ewig. Gedenke Deinen Knechten, Abraham, Jizchak und Jaakob; wende Dich nicht zur Hartnäckigkeit dieses Volkes und zu seinem Frevel und zu seiner Sündigkeit!

אל (Vorb. u. Gem.) O laß es uns nicht zur Sünde gereichen, daß wir thöricht gewesen und gefehlt.

חטאנו (Vorb. u. Gem.) Gesündigt haben wir, unser Hort! Verzeih' uns, unser Schöpfer!

מ״ק חָטָאנוּ צוּרֵנוּ. סְלַח־לָנוּ יוֹצְרֵנוּ:

*) מ״ק הֵן יַעֲבִיר זָדוֹן כְּמְשׁוּגָה. כִּי לְכָל־הָעָם בִּשְׁגָגָה:

חָטָאנוּ צוּרֵנוּ. סְלַח־לָנוּ יוֹצְרֵנוּ:

הן Er sieht den Frevel nach, als wäre es Versehen, denn bei dem gesammten Volke herrscht Irrthum nur.

זכר Gedenk' uns des Väterbundes, wie Du verheißen: Und Ich werde denken meines Bundes mit Jaakob, und auch meines Bundes mit Jizchak und auch meines Bundes mit Abraham werd' Ich denken und des Landes denken.

זָכְרֵ־לָנוּ בְּרִית אָבוֹת כַּאֲשֶׁר אָמַרְתָּ. וְזָכַרְתִּי אֶת־בְּרִיתִי יַעֲקֹב וְאַף אֶת־בְּרִיתִי יִצְחָק וְאַף אֶת־בְּרִיתִי אַבְרָהָם אֶזְכֹּר וְהָאָרֶץ אֶזְכֹּר:

*) In Prag und in vielen andern Gemeinden wird אותך אדרוש nicht gebetet.

מיומד ע״פ א״ב מסומס, וסיום כל מכוז סוף פסוק ממקראי קדש, ונמכוז סלמכון מתוס שמעון בר יצחק.

חון אוֹתְךָ אֶדְרוֹשׁ וְאֵלֶיךָ אֶתְוַדָּע. גָּדוֹל בִּיהוּדָה וּבְיִשְׂרָאֵל נוֹדָע. הַן אַתָּה חֲקַרְתָּנוּ וַתֵּדָע. כִּי־פְשָׁעֵי אֲנִי אֵדָע: אֵדַע אֲבָל אֲשַׁמִּים אֲנַחְנוּ. וּמֵהֲמוֹן רַחֲמֶיךָ לֹא זָנַחְנוּ. קו״ח הַן אֵלָיו כַּפַּיִם שִׁטַּחְנוּ. כִּי בְשֵׁם קָדְשׁוֹ בָּטָחְנוּ: חטאנו

חון בָּטַחְנוּ בְשִׁמְךָ לְנֶגֶשׁ הַאָוָה. וְהִפְקָנוּ מָנָן בְּלִי נַאָוָה. הַן בְּמַעֲוֹנְךָ לַדֶּל תִּקְוָה. כִּי־הִשְׁפִּילוּ וַתֹּאמֶר גָּוֹה: גָּוֹה גַּאִים עָלַי מַגְדִּילִים. בְּרֹנָן שִׁבְעִים לֹא נֶחֱדָלִים. קו״ח הַן גָּלַל הַמֵּציק מִתְדַּלְדְּלִים. כִּי־רָצִין עָזַב דַּלִּים: חטאנו

חון דַּלִּים דַּיֶּנְךָ פְּחֻדוּ וְרָהוּ. בָּאִים כְּמוֹדָה וְעוֹזֵב לְרַחֲמָהוּ. הַן דָּפִים הַיּוֹם תְּכַבְּדֵהוּ. כִּי יוֹם כְּפָרִים הוּא: הוּא הוֹד וְהָדָר יִלְבָּשׁ. יָשׁוּב יְרַחֵם וְעָוֹן יִכְבָּשׁ. קו״ח הַן הָמְתַּק בְּפִי בִּדְבָשׁ. כִּי הוּא יַכְאִיב וְיַחֲבֹשׁ: חטאנו

זְכָר־לָנוּ בְּרִית רִאשׁוֹנִים כַּאֲשֶׁר אָמַרְתָּ, וְזָכַרְתִּי לָהֶם בְּרִית רִאשׁוֹנִים אֲשֶׁר הוֹצֵאתִי־אוֹתָם | מֵאֶרֶץ מִצְרַיִם לְעֵינֵי הַגּוֹיִם לִהְיוֹת לָהֶם לֵאלֹהִים אֲנִי יְיָ: עֲשֵׂה עִמָּנוּ כְּמוֹ שֶׁהִבְטַחְתָּנוּ,

זכר Gedenk' uns des Bundes mit den Früheren, wie Du verheißen: Und ich werde ihnen gedenken den Bund mit den Früheren, die Ich herausgeführt aus dem Lande Mizrajim vor den Augen der Völker, daß Ich ihnen zum Gott werde, Ich der Ewige. — Thue mit uns, wie Du uns versichert: Und

---

חון וְיַחְבֹּשׁ וְלִשְׁמוֹ כָּל יוֹדוּ. כִּי יָסִיר מַשְׂאוֹת כָּבֵדוּ. הַן וַעֲמוֹ לְבָנָיו יִתְוַדּוּ. כִּי בַדָּבָר אֲשֶׁר זָדוּ: זָדוּ זְדוֹנוֹת וּשְׁגָגוֹת שְׁגִגוּם. סְלַח־נָא בְּפִימוֹ הֲגִגוּם. ק״ח הַן זַעַם לָתֵתִי נְחוּם. כִּי עִמְּךָ מְקוֹר חַיִּים: חטאנו

חון חַיִּים חוֹן לְעַם מְנַטְּלֶיךָ. לְבַב עִקֵּשׁ מֵהֶם בְּבַטְלֶךָ. הַן חַשֶּׂרֶת מַי טַהֵר בְּהַטִּילֶךָ. כִּי טַל אוֹרוֹת טַלֶּךָ: טַלֶּךָ טְלָאֶיךָ בּוֹ לְהִתְכַּפֵּר. הָעֵת תַּמְצִיאֵם סְלִיחָה וְכֹפֶר. ק״ח הַן טַהֲרֵם כָּאָמוּר בַּסַּפֶּר. כִּי־בְיוֹם הַזֶּה יְכַפֵּר: חטאנו

חון יְכַפֵּר יִרְצֶה בְּאוּ בְּהַעֲלִיוֹתַי. בְּהִוּוֹת אֲרִיאֵל בְּבֹחַן עֲלִיוֹתַי. הַן יָדַעְתָּ בְּקוּק חֲלָיוֹתַי. כִּי־אַתָּה קָנִיתָ כִלְיוֹתַי: כִּלְיוֹתַי בְּטוּחַי אָכִין לְעָבְדוֹ. וְתֶעֱרַב לְבָנָיו תְּחִנַּת עַבְדּוֹ. ק״ח הַן כַּבֵּד יְכַבֵּד מְכַבְּדוֹ. כִּי־נִשְׁגָּב שְׁמוֹ לְבַדּוֹ: חטאנו

חון לְבַדּוֹ לְהִתְחוֹלֵל כָּל־אֱנוֹשׁ. אָזַן לֹא יִתְבּוֹנַן לָאֱנוֹשׁ. הַן לֹא טוֹב לַצַּדִּיק לַעֲנוֹשׁ. כִּי־יִרְבֶּה אֱלוֹהַּ מַאֱנוֹשׁ: מַאֱנוֹשׁ מִמַּעֲשָׂיו יָגֹרְתִּי וְאֵימָתִי. פֶּן אֶכְשַׁל בַּאֲשֶׁר אֲשַׁמְתִּי. ק״ח הַן מְיַחֵל שִׁוִּיתִי וְדוֹמַמְתִּי. כִּי־אַחֲרֵי שׁוּבִי נִחַמְתִּי: חטאנו

חון נִחַמְתִּי נֶפֶשׁ נַעֲנָה לָהָשֵׁם. הִתְוַדּוֹת הַיּוֹם נִסְתָּר וּמְבֹרָסֵם. הַן | גֵּצַח לְכִפּוּר הוּשַׁם. כִּי בְרִית עוֹלָם שָׁם: שָׁם סְלִיחָה לְהוֹעִיל | לְלַמָּדִי. תְּשׁוּבָה מְכַפֶּרֶת כְּזִבְחֵי תָמִידִי. ק״ח הַן סְיָמָה בְּצִלּוֹ לְהַעֲמִידִי. כִּי יָדַע דַּרְדּ עַמָּדִי: חטאנו

וְאַף־גַּם־זֹאת בִּהְיוֹתָם בְּאֶרֶץ אוֹיְבֵיהֶם לֹא־מְאַסְתִּים וְלֹא־גְעַלְתִּים לְכַלֹּתָם לְהָפֵר בְּרִיתִי אִתָּם כִּי אֲנִי יְיָ אֱלֹהֵיהֶם: וְזָכַרְתִּי לָהֶם בְּרִית רִאשֹׁנִים אֲשֶׁר הוֹצֵאתִי אוֹתָם מֵאֶרֶץ מִצְרַיִם לְעֵינֵי הַגּוֹיִם לִהְיוֹת לָהֶם לֵאלֹהִים אֲנִי יְיָ: וְאֶת הַחֻקִּים וְאֶת הַמִּשְׁפָּטִים וְאֶת הַתּוֹרוֹת אֲשֶׁר עָשָׂה וְחוֹקִים וּמִשְׁפָּטִים וְתוֹרוֹת אֲשֶׁר עָשָׂה בֵּינוֹ וּבֵין בְּנֵי יִשְׂרָאֵל בְּהַר סִינַי בְּיַד מֹשֶׁה:

auch noch dann, wenn sie sind im Lande ihrer Feinde, verachte und verwerf' Ich sie nicht, sie aufzureiben, zu brechen meinen Bund mit ihnen. Denn Ich bin der Ewige, ihr Gott. Erbarme Dich über uns und verderb' uns nicht, wie es heißt: Denn ein barmherziger Gott ist der Ewige, dein Gott; Er läßt nicht von dir und verdirbt dich nicht und vergißt nicht den Bund mit Deinen Vätern, den Er ihnen beschworen. — Oeffne

---

חזן עִמְדִי עֲשׂוֹת חֶסֶד בְּהַפְלִיאֵךְ. כִּי תְבַקֵּר צֹאנֵךְ וּטְלָאֵיךְ. הַן עָלַיִךְ יַעֲזוֹב חֵילֵךְ. כִּי־אֱוִבְּרָה מִקֶּדֶם פְּלָאֵךְ: פְּלֵאֵךְ פְּעוֹל יְרֵאֵיךְ לְנֶצֶרֶם. הֱיוֹת יִרְאַת יְיָ אוֹצָרָם. קיח הַן פְּלִילֵינוּ לַיֵּדַע בְּהִתְבַּצְּרָם. כִּי לֹא כְצוּרֵנוּ צוּרָם: חטאנו

חזן צוּרָם צוּר יִשְׂרָאֵל וּקְדוֹשׁוֹ. יֹאמְרוּ בָעַמִּים לְעֵינֵיהֶם בְּהִתְקַדְּשׁוֹ. הַן צָמְחָה יְשׁוּעָה לְמַקְדִּישׁוֹ. כִּי הִשְׁקִיף מִמְּעוֹן קָדְשׁוֹ: קָדְשׁוֹ קוֹמֵם קָדְשָׁיו לְהַקְרִיבָם. לְהַצִּיב הוֹד שְׁכִינָתוֹ בְּקִרְבָּם. קיח הַן קוֹמוֹ יַהֲתוּ מְרִיבָם. כִּי יְיָ יָרִיב רִיבָם: חטאנו

חזן רִיבָם רִיב שׂוֹטְנֵיהֶם לִבְלוֹם. יְהִמוּ פֶּה קַמַּגּוֹרִים לֶאֱלוֹם. הַן רַעְיָתִךְ תְּהַלֶּלְךָ לֶעָלוֹם. כִּי־אַחֲרֵית לְאִישׁ ו שָׁלוֹם: שָׁלוֹם שְׁפוֹת לְהַגְרִיהַ נָהָרָה. הֲגִיגֵנוּ בֵּין כְּמִנָּחָה טָהוֹרָה. קיח הַן שַׁכְנֵךְ תַּגִּיהַ בָּאוֹרָה. כִּי מִצִּיּוֹן תֵּצֵא תוֹרָה: חטאנו

חזן תּוֹרָה שָׁמְעוּ נֶאֱמָנֵיךְ בְּסִינַי. רָצוּהָ יְצִרוּהָ חֲקָרוּהָ לֶעָיְנַי. הַן הַיּוֹם יְכַפֵּר לֶאֱמוּנַי. כִּי אֵל רַחוּם יְיָ: יְיָ יְנַהֲלֵנוּ עַלְמוּת לְנַהֲגָה. וַיָּסֵיר מִמֶּנּוּ אַף וְתוּגָה. קיח הַן יַעֲבִיר זָדוֹן כְּמִשּׁוּגָה. כִּי לְכָל־הָעָם בִּשְׁגָגָה: חטאנו צורנו סלח לנו יוצרנו:

Dann fängt man an זכור לנו ברית אבות oben Seite 80

אֶת־לְבָבֵנוּ לְאַהֲבָה וּלְיִרְאָה
אֶת־שְׁמֶךָ כְּמוֹ שֶׁכָּתוּב. וּמָל
יְיָ אֱלֹהֶיךָ אֶת־לְבָבְךָ וְאֶת
לְבַב זַרְעֶךָ לְאַהֲבָה אֶת־יְיָ
אֱלֹהֶיךָ בְּכָל־לְבָבְךָ וּבְכָל־
נַפְשְׁךָ לְמַעַן חַיֶּיךָ: הָשֵׁב
שְׁבוּתֵנוּ וְרַחֲמֵנוּ כְּמוֹ
שֶׁכָּתוּב. וְשָׁב יְיָ אֱלֹהֶיךָ
אֶת־שְׁבוּתְךָ וְרִחֲמֶךָ. וְשָׁב
וְקִבֶּצְךָ מִכָּל־הָעַמִּים אֲשֶׁר
הֱפִיצְךָ יְיָ אֱלֹהֶיךָ שָׁמָּה:
קַבֵּץ נִדָּחֵנוּ כְּמוֹ שֶׁכָּתוּב.
אִם | יִהְיֶה נִדַּחֲךָ בִּקְצֵה
הַשָּׁמַיִם | מִשָּׁם יְקַבֶּצְךָ יְיָ
אֱלֹהֶיךָ וּמִשָּׁם יִקָּחֶךָ: הָמְצֵא
לָנוּ בְּבַקָּשָׁתֵנוּ כְּמוֹ שֶׁכָּתוּב.
וּבִקַּשְׁתֶּם | מִשָּׁם אֶת־יְיָ
אֱלֹהֶיךָ וּמָצָאתָ כִּי תִדְרְשֶׁנּוּ
בְּכָל־לְבָבְךָ וּבְכָל־נַפְשֶׁךָ:
מְחֵה פְשָׁעֵינוּ לְמַעַנְךָ
כַּאֲשֶׁר אָמַרְתָּ. אָנֹכִי אָנֹכִי
הוּא מֹחֶה פְשָׁעֶיךָ לְמַעֲנִי
וְחַטֹּאתֶיךָ לֹא אֶזְכֹּר: מְחֵה
פְשָׁעֵינוּ כָּעָב וְכֶעָנָן כַּאֲשֶׁר

unser Herz, zu lieben Deinen Namen, wie es heißt: Und es wird öffnen der Ewige, dein Gott, dein Herz und das Herz deines Samens, zu lieben den Ewigen, deinen Gott, mit deinem ganzen Herzen und deiner ganzen Seele um deines Lebens willen. — Führe zurück unsere Vertriebenen und erbarme Dich unser, wie es heißt: Und es wird zurückkehren der Ewige, dein Gott, zu deinen Vertriebenen und sich dein erbarmen, zurückkehren und dich sammeln aus allen Völkern, dahin dich zerstreuet hat der Ewige, dein Gott. — Sammle unsere Verstoßenen, wie es heißt: Wenn ein Verstoßener von dir sein wird am Ende des Himmels, von dort wird Er dich sammeln, der Ewige, dein Gott, und von dort dich holen. — Lasse dich von uns finden, wenn wir Dich suchen, wie es heißt: Und du wirst suchen von dort den Ewigen, deinen Gott, und du wirst ihn finden, wenn du nach ihm verlangest mit deinem ganzen Herzen und deiner ganzen Seele. — Lösch' unsere Missethaten ab um Deinetwillen, wie Du verheißen: Ich, Ich bin es, der ablöscht deine Missethaten um meinetwillen, und deiner Sünden gedenk' Ich nicht. Lösch' unsere Missethaten

ab, wie Wolk' und Nebel entfleucht, wie Du verheißen: Ich habe wie Gewölk abgelöscht deine Missethaten und wie Wolkendunst deine Sünden. Kehre zu mir zurück, denn Ich habe Dich erlöst. — Laß unsere Sünden weiß werden wie Schnee und Wolle, wie es heißt: Wohlan, wir wollen miteinander es ausmachen! spricht der Ewige: wenn eure Sünden sind wie Purpur, — wie Schnee sollen sie (weiß) werden; und sind sie roth wie der Purpurschnecke Saft, — wie Wolle sollen sie (weiß) werden. — Spreng' auf uns reines Wasser und reinige uns, wie es heißt: Und Ich werde auf euch sprengen reines Wasser, daß ihr rein werdet; von all euren Unreinheiten und all euren Götzen werde Ich euch reinigen. —

כפר Vergieb unsere Sünden an diesem Tage und reinige uns, wie es heißt: Denn an diesem Tage sühnt Er euch, um euch zu reinigen; von all euren Sünden sollt ihr vor dem Ewigen rein werden. — Bring' uns nach Deinem heiligen Berge und erfreu' uns in Deinem Bethause, wie es heißt: Und Ich bringe sie nach meinem heiligen Berge und erfreue sie in meinem Bethause: ihre Ganz- und Schlachtopfer sollen zum Wohl-

אָמַרְתָּ. מָחִיתִי כָעָב פְּשָׁעֶיךָ
וְכֶעָנָן חַטֹּאתֶיךָ שׁוּבָה
אֵלַי כִּי גְאַלְתִּיךָ: הַלְבֵּן
חַטָּאֵינוּ כַּשֶּׁלֶג וְכַצֶּמֶר כְּמוֹ
שֶׁבָּתוּב. לְכוּ־נָא וְנִוָּכְחָה
יֹאמַר יְיָ אִם־יִהְיוּ חַטָּאֵיכֶם
כַּשָּׁנִים כַּשֶּׁלֶג יַלְבִּינוּ. אִם־
יַאְדִּימוּ כַתּוֹלָע כַּצֶּמֶר יִהְיוּ:
זְרוֹק עָלֵינוּ מַיִם טְהוֹרִים
וְטַהֲרֵנוּ כְּמוֹ שֶׁבָּתוּב. וְזָרַקְתִּי
עֲלֵיכֶם מַיִם טְהוֹרִים.
וּטְהַרְתֶּם | מִכֹּל טֻמְאוֹתֵיכֶם
וּמִכָּל־גִּלּוּלֵיכֶם אֲטַהֵר
אֶתְכֶם:

כַּפֵּר חַטָּאֵינוּ בַּיּוֹם הַזֶּה
וְטַהֲרֵנוּ כְּמוֹ שֶׁכָּתוּב כִּי־
בַיּוֹם הַזֶּה יְכַפֵּר עֲלֵיכֶם
לְטַהֵר אֶתְכֶם | מִכֹּל
חַטֹּאתֵיכֶם לִפְנֵי יְיָ תִּטְהָרוּ:
תְּבִיאֵנוּ אֶל־הַר קָדְשֶׁךָ
וְשַׂמְּחֵנוּ בְּבֵית תְּפִלָּתֶךָ
כְּמוֹ שֶׁכָּתוּב. וַהֲבִיאֹתִים
אֶל־הַר קָדְשִׁי וְשִׂמַּחְתִּים
בְּבֵית תְּפִלָּתִי עֹלוֹתֵיהֶם
וְזִבְחֵיהֶם לְרָצוֹן עַל־מִזְבְּחִי

gefallen sein auf meinem Altar. Denn mein Haus wird ein Bethaus genannt werden für alle Völker. —

כִּי בֵיתִי בֵּית־תְּפִלָּה יִקָּרֵא לְכָל־הָעַמִּים׃

חזק שְׁמַע קוֹלֵנוּ יְיָ אֱלֹהֵינוּ חוּס וְרַחֵם עָלֵינוּ. וְקַבֵּל בְּרַחֲמִים וּבְרָצוֹן אֶת־תְּפִלָּתֵנוּ׃

שמע (Vorb. u. Gem.) Hör' unsere Stimme, Ewiger, unser Gott! sei schonend und erbarme Dich unser, und nimm in Barmherzigkeit und Gnade unser Gebet an.

חזק הֲשִׁיבֵנוּ יְיָ אֵלֶיךָ וְנָשׁוּבָה חַדֵּשׁ יָמֵינוּ כְּקֶדֶם׃

השיבנו (Vorb. u. Gem.) Führ' uns zu Dir, Ewiger! zurück, daß wir umkehren. Erneue unsere Tage wie vordem.

קהל אֲמָרֵינוּ הַאֲזִינָה יְיָ בִּינָה הֲגִיגֵנוּ׃ יִהְיוּ לְרָצוֹן אִמְרֵי־פִינוּ וְהֶגְיוֹן לִבֵּנוּ לְפָנֶיךָ יְיָ צוּרֵנוּ וְגוֹאֲלֵנוּ׃ אַל־תַּשְׁלִיכֵנוּ מִלְּפָנֶיךָ וְרוּחַ קָדְשְׁךָ אַל־תִּקַּח מִמֶּנּוּ׃ אַל־תַּשְׁלִיכֵנוּ לְעֵת זִקְנָה כִּכְלוֹת כֹּחֵנוּ אַל־תַּעַזְבֵנוּ׃ אַל־תַּעַזְבֵנוּ יְיָ אֱלֹהֵינוּ אַל־תִּרְחַק מִמֶּנּוּ׃ עֲשֵׂה עִמָּנוּ אוֹת לְטוֹבָה וְיִרְאוּ שׂוֹנְאֵינוּ וְיֵבֹשׁוּ כִּי־אַתָּה יְיָ עֲזַרְתָּנוּ

אמרינו (Gem.) Unsere Worte vernimm, o Ewiger! merk' auf unser Sinnen. Mögen zum Wohlgefallen sein die Worte unseres Mundes und das Trachten unseres Herzens vor Dir, Ewiger, unser Hort und Erlöser! Wirf uns nicht hinweg aus Deinem Angesichte, und den Geist Deiner Heiligung nimm nicht von uns. Wirf uns nicht weg zur Zeit des Alters; wenn schwindet unsere Kraft, verlaß uns nicht. Verlaß uns nicht, unser Gott! entferne Dich nicht von uns. Thu' an uns ein Zeichen zum Guten, daß es sehen unsere Feinde und beschämt seien, daß Du o Ewiger! uns beigestanden und uns

getröstet. Denn auf Dich, Ewiger! harren wir; Du wirst erhören, o Herr, unser Gott!

אלהינו (Vorb.) Unser Gott und unserer Väter Gott! Verlaß uns nicht, gieb uns nicht auf und beschäm' uns nicht; brich nicht Deinen Bund mit uns! Bringe uns zu Deiner Lehre hin, lehr' uns Deine Gebote, zeig' uns Deine Wege; neig' unser Herz, Deinen Namen zu fürchten, und öffne unser Herz Deiner Liebe, daß wir zurückkehren zu Dir in Wahrheit und mit voller Seele. Um Deines großen Namens willen vergieb und verzeih' unsere Sünden, wie es heißt in Deinem heiligen Worte: „Um Deines Namens willen,

וְנַחֲמָתָנוּ׃ כִּי לְךָ יְיָ הוֹחָלְנוּ׃
אַתָּה תַּעֲנֶה אֲדֹנָי אֱלֹהֵינוּ׃

אֱלֹהֵינוּ וֵאלֹהֵי
אֲבוֹתֵינוּ. אַל־
תַּעַזְבֵנוּ. וְאַל־
תִּטְּשֵׁנוּ. וְאַל־
תַּכְלִימֵנוּ. וְאַל־תָּפֵר
בְּרִיתְךָ אִתָּנוּ קָרְבֵנוּ
לְתוֹרָתֶךָ. לַמְּדֵנוּ
מִצְוֹתֶיךָ. הוֹרֵינוּ
דְרָכֶיךָ. הַט לִבֵּנוּ
לְיִרְאָה אֶת־שְׁמֶךָ.
וּמוֹל אֶת־לִבֵּנוּ
לְאַהֲבָתֶךָ. וְנָשׁוּב
אֵלֶיךָ בֶּאֱמֶת וּבְלֵב
שָׁלֵם. וּלְמַעַן שְׁמֶךָ
הַגָּדוֹל תִּמְחַל
וְתִסְלַח לַעֲוֹנֵנוּ
כַּכָּתוּב בִּדְבָרֵי
קָדְשֶׁךָ. לְמַעַן שְׁמֶךָ

וְיִ וְסָלַחְתָּ לַעֲוֹנִי כִּי רַב־הוּא׃

אֱלֹהֵינוּ וֵאלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ׃ סְלַח־לָנוּ׃ מְחַל־לָנוּ׃ כַּפֶּר־לָנוּ׃

כִּי אָנוּ עַמֶּךָ וְאַתָּה אֱלֹהֵינוּ׃
אָנוּ בָנֶיךָ וְאַתָּה אָבִינוּ׃
אָנוּ עֲבָדֶיךָ וְאַתָּה אֲדוֹנֵינוּ׃
אָנוּ קָהָלֶיךָ וְאַתָּה חֶלְקֵנוּ׃
אָנוּ נַחֲלָתֶךָ וְאַתָּה גּוֹרָלֵנוּ׃
אָנוּ צֹאנֶךָ וְאַתָּה רוֹעֵנוּ׃
אָנוּ כַרְמֶךָ וְאַתָּה נוֹטְרֵנוּ׃
אָנוּ פְּעֻלָּתֶךָ וְאַתָּה יוֹצְרֵנוּ׃
אָנוּ רֵעֶיתֶךָ וְאַתָּה דוֹדֵנוּ׃
אָנוּ סְגֻלָּתֶךָ וְאַתָּה קְרוֹבֵנוּ׃
אָנוּ עַמֶּךָ וְאַתָּה מַלְכֵּנוּ׃
אָנוּ מַאֲמִירֶךָ וְאַתָּה מַאֲמִירֵנוּ׃

אָנוּ עַזֵּי פָנִים וְאַתָּה רַחוּם וְחַנּוּן׃ אָנוּ קְשֵׁה עֹרֶף וְאַתָּה אֶרֶךְ אַפַּיִם׃ אָנוּ מְלֵאֵי עָוֹן וְאַתָּה מָלֵא רַחֲמִים׃ אָנוּ יָמֵינוּ כְּצֵל׃ וְאַתָּה הוּא וּשְׁנוֹתֶיךָ לֹא יִתָּמּוּ׃

Ewiger! verzeihe meine Sünde, ob sie auch groß ist."

אלהינו (Vorb.) Unser Gott und unserer Väter Gott! Verzeih', vergieb und sühn' uns.

כי Denn wir sind Dein Volk und Du unser Gott;

Wir Deine Kinder, Du unser Vater;

Wir Deine Knechte, Du unser Herr;

Wir Deine Gemeinde, Du unser Theil;

Wir Dein Erbe, Du unser Loos;

Wir Deine Heerde, Du unser Hirt;

Wir Dein Weinberg, Du unser Hüter;

Wir Dein Werk, Du unser Bildner;

Wir Deine Traute, Du unser Freund;

Wir Dein Eigenthum, Du unser Rächster;

Wir Dein Volk, Du unser König;

Wir, die Du wolltest ernennen;

Du, den wir bekennen;

אנו (Sem.) Wir von frechem Antlitze, Du barmherzig und gnädig; wir hartnäckig, Du langmüthig; wir voll von Schuld, Du voll Barmherzigkeit; wir — unsere Tage gleichen dem Schatten, Du aber stets Derselbige, und Deine Jahre gehen nicht zu Ende.

אָנָּא תָּבֹא לְפָנֶיךָ תְּפִלָּתֵנוּ. וְאַל־תִּתְעַלַּם מִתְּחִנָּתֵנוּ שֶׁאֵין אָנוּ עַזֵּי פָנִים וּקְשֵׁי עֹרֶף לוֹמַר לְפָנֶיךָ יְיָ אֱלֹהֵינוּ וֵאלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ צַדִּיקִים אֲנַחְנוּ וְלֹא חָטָאנוּ אֲבָל אֲנַחְנוּ חָטָאנוּ:

אָשַׁמְנוּ. בָּגַדְנוּ. גָּזַלְנוּ. דִּבַּרְנוּ דֹפִי. הָעֲוִינוּ. וְהִרְשַׁעְנוּ. זַדְנוּ. חָמַסְנוּ. טָפַלְנוּ שָׁקֶר: יָעַצְנוּ רָע. כִּזַּבְנוּ. לַצְנוּ. מָרַדְנוּ. נִאַצְנוּ. סָרַרְנוּ. עָוִינוּ. פָּשַׁעְנוּ. צָרַרְנוּ. קִשִּׁינוּ עֹרֶף. רָשַׁעְנוּ. שִׁחַתְנוּ. תִּעַבְנוּ. תָּעִינוּ. תִּעְתָּעְנוּ:

סַרְנוּ מִמִּצְוֹתֶיךָ וּמִמִּשְׁפָּטֶיךָ הַטּוֹבִים וְלֹא שָׁוָה לָנוּ: וְאַתָּה צַדִּיק עַל כָּל־הַבָּא עָלֵינוּ. כִּי אֱמֶת עָשִׂיתָ וַאֲנַחְנוּ הִרְשָׁעְנוּ:

הִרְשַׁעְנוּ וּפָשַׁעְנוּ. לָכֵן לֹא נוֹשַׁעְנוּ. וְתֵן בְּלִבֵּנוּ לַעֲזֹב דֶּרֶךְ רָשַׁע. וְחִישׁ לָנוּ יְשׁוּעָה: כַּכָּתוּב עַל־יַד נְבִיאֶךָ יַעֲזֹב רָשָׁע דַּרְכּוֹ וְאִישׁ אָוֶן מַחְשְׁבֹתָיו וְיָשׁוֹב אֶל־יְיָ וִירַחֲמֵהוּ וְאֶל־אֱלֹהֵינוּ כִּי־יַרְבֶּה לִסְלוֹחַ:

אֱלֹהֵינוּ וֵאלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ. סְלַח וּמְחַל | לַעֲוֹנוֹתֵינוּ בְּיוֹם

הרשענו Wir haben gefrevelt und ſchwer geſündigt; darum iſt uns noch nicht Hülfe worden. Leg' es uns ins Herz, den Weg des Frevels zu verlaſſen, und wolle das Heil uns ſchleunig nahe kommen laſſen, wie geſchrieben iſt durch Deinen Propheten: Es verlaſſe der Frevler ſeinen Weg und der Mann der Unthat ſeine Geſinnungen, und kehre zurück zum Ewigen, und Er wird ſich ſein erbarmen, und zu unſerem Gotte, denn Er gewährt in Fülle Verzeihung.

אלהינו Unſer Gott und unſerer Väter Gott! Verzeih' und vergieb

*) (הַשַּׁבָּת הַזֶּה וְהַיּוֹם) הַכִּפּוּרִים
הַזֶּה וְהַעְתֵּר לָנוּ בִּתְפִלָּתֵנוּ)
מְחֵה וְהַעֲבֵר חַטֹּאתֵינוּ
וּפְשָׁעֵינוּ מִנֶּגֶד עֵינֶיךָ. וְכוֹף
אֶת־יִצְרֵנוּ לְהִשְׁתַּעְבֵּד־לָךְ.
וְהַכְנַע עָרְפֵּנוּ לָשׁוּב אֵלֶיךָ.
וְחַדֵּשׁ כִּלְיוֹתֵינוּ לְשָׁמוֹר
פִּקּוּדֶיךָ. וּמוֹל אֶת־לְבָבֵנוּ
לְאַהֲבָה וּלְיִרְאָה אֶת־שְׁמֶךָ.
כַּכָּתוּב בְּתוֹרָתֶךָ וּמָל יְיָ
אֱלֹהֶיךָ אֶת־לְבָבְךָ וְאֶת־לְבַב
זַרְעֶךָ לְאַהֲבָה אֶת־יְיָ אֱלֹהֶיךָ
בְּכָל־לְבָבְךָ וּבְכָל־נַפְשְׁךָ
לְמַעַן חַיֶּיךָ:

הַזְּדוֹנוֹת וְהַשְּׁגָגוֹת אַתָּה
מַכִּיר. הֶרְצוּי וְהָאוֹנֶס הַגְּלוּיִם
וְהַנִּסְתָּרִים לְפָנֶיךָ הֵם גְּלוּיִם.
מָה אָנוּ מָה חַיֵּינוּ. מָה
חַסְדֵּנוּ מַה־צִּדְקוֹתֵינוּ. מַה־
יְשׁוּעָתֵנוּ. מַה־כֹּחֵנוּ. מַה־
גְּבוּרָתֵנוּ. מַה־נֹּאמַר לְפָנֶיךָ
יְיָ אֱלֹהֵינוּ וֵאלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ.
הֲלֹא כָּל־הַגִּבּוֹרִים כְּאַיִן
לְפָנֶיךָ. וְאַנְשֵׁי הַשֵּׁם כְּלֹא

*) פיי׳ חין מזכירין פס טנת.

unsere Sünden an diesem (Sabbath- und) Versöhnungstage, und lasse Dich von uns erflehen im Gebete! Lösch' ab und lasse schwinden unsere Vergehungen aus Deinen Augen, und zwing' unseren Trieb, sich Dir zu unterwerfen, und beuge unseren Nacken, daß wir zu Dir zurückkehren, und erneue unser Inneres, Deine Gebote zu wahren, und öffne unser Herz, zu lieben und zu fürchten Deinen Namen, wie es in Deiner Lehre heißt: Und es wird öffnen der Ewige, dein Gott, dein Herz und das Herz deines Samens, zu lieben den Ewigen deinen Gott, mit deinem ganzen Herzen und deiner ganzen Seele, um deines Lebens willen.

הזדונות Wissentliche Fehle und irrthümliche — Du kennest sie; das Werk freien Willens und des Zwanges, das Offene und Geheime, Dir ist's offenkundig. Was sind wir, was unser Leben, was unsere Güte, was unserem frommen Werke, was unsere Hülfe, was unsere Kraft, was unsere Stärke? Was sollen wir sprechen vor Dir, Ewiger, unser Gott und unserer Väter Gott! Sind ja alle Helden wie nichts vor Dir, und die Männer des Namens als wären sie

הָיוּ. וַחֲכָמִים כִּבְלִי מַדָּע, וּנְבוֹנִים כִּבְלִי הַשְׂכֵּל. כִּי רוֹב מַעֲשֵׂיהֶם תֹּהוּ. וִימֵי חַיֵּיהֶם הֶבֶל | לְפָנֶיךָ. וּמוֹתַר הָאָדָם | מִן־הַבְּהֵמָה אָיִן כִּי הַכֹּל הָבֶל:

מַה־נֹּאמַר לְפָנֶיךָ יוֹשֵׁב מָרוֹם. וּמַה־נְּסַפֵּר לְפָנֶיךָ שׁוֹכֵן שְׁחָקִים. הֲלֹא כָּל־הַנִּסְתָּרוֹת וְהַנִּגְלוֹת אַתָּה יוֹדֵעַ:

nicht gewesen, und die Weisen wie ohne Erkenntniß, und die Verständigen wie ohne Einsicht! Denn das Meiste ihres Thuns ist eitel Nichts, und ihre Lebenstage ein Hauch vor Dir, und des Menschen Vorzug vor dem Viehe — Nichts; denn Alles ist vergänglicher Hauch.

מה Was sollen wir vor Dir sprechen, in den Höhen Wohnender! und was Dir erzählen, in den Wolken Thronender! Alles Verborgene und Offenbare — Du weißt es!

In Prag und in mehreren Gemeinden wird אתה מבין bis רחום וחנון nicht gebetet.

מיוסד ע״פ א״ב כפול.

(וְאַתָּה מֵבִין תַּעֲלוּמוֹת לֵב. אָפֵם לְךָ נִגְלוֹת וְגַם נִסְתָּרוֹת: בָּאנוּ בְדָבָרִים לְפִתּוֹתְךָ בָּם. בְּרִשְׁעָנוּ אַל־תִּתֵּן וְלֹא כְּמַעֲלָלֵינוּ: גְּשָׁתַנוּ בְּיוֹם זֶה כְּיֵרֵא וְחָרֵד. גֵּאֶה כְּרַחוּם לְמַעַנְךָ עֲשֵׂה חָסֶד: דִּין אַל־תְּמַתֵּחַ מוּל עָפָר וָאֵפֶר. דַּע אַחֲרִיתֵנוּ רַמָּה וְתוֹלָעָה: הֲאֵם שָׁגַגְנוּ וְנֶעְלָם | מִמֶּנּוּ. הֲלֹא אַתָּה לְבַד מֵבִין שְׁגִיאוֹת: וְאַל־תַּהֲשׁוֹב לָנוּ כְּעוֹשֶׂה בְזָדוֹן. וּדְוִי שְׁפָתֵינוּ שְׁעֵה בְּעֵת רָצוֹן: זֶה כַּפֶּר־לָנוּ הוֹדַע (וְלֹא הוֹדַע.) זְדוֹן וְנֶעְלָם עֲשֵׂה וְלֹא תַעֲשֶׂה: חַלְּצֵנוּ מַעֲנֹשׁ כָּרֵת וּמִיתָה. חָמוֹל עַל־חֹמֶר מַעֲשֶׂה יָדֶיךָ: טָפַשְׁנוּ בְּרוֹעַ יַצֵּר אֲשֶׁר מִנְּעוּרֵינוּ. טָמוּן בְּקֶרְבֵּנוּ בְּרֶשֶׁת לְפָעָמֵינוּ: יוֹצְרֵנוּ וְעוֹשֵׂנוּ יוֹדֵעַ יִצְרֵנוּ. יֶהֱמוּ רַחֲמֶיךָ וְאַל־תַּשְׁחִיתֵנוּ: כִּי מִלְּפָנֶיךָ מִי יִסָּתֵר. כֹּל גָּלוּי לְךָ בְּאוֹר וְכַצָּהֳרַיִם: לְבֵית דִּין הוֹרַיְתָ אַרְבַּע מִיתוֹת. לְמַעַנְךָ עֲשֵׂה וּמֵהֶם חַלְּצֵנוּ: מֵאָז יְצַרְתָּנוּ חֶקֶר־תָּנוּ וַתֵּדַע. מַעֲשֵׂינוּ כִּי הַמָּה עָמָל וָאָוֶן: נְצוֹר נַפְשׁוֹתֵינוּ כִּי בְיָדְךָ כָּל־נָפֶשׁ. נָא

תָּמִיד נָמַשׁ מִמְּעֲנֵי לְךָ נָבָשׁ: סְקִילָה שְׂרֵיפָה הֶרֶג וָחֶנֶק. סוֹדָם
גִּלִּיתָה לִיוֹדְעֵי אִמְתֶּךָ: עַל־כָּל־פְּשָׁעֵינוּ אֱלוֹהַּ כַּפֶּר־לָנוּ. עַל
יְדוּעַ לָנוּ וְעַל בֶּעָלֶם | מִמֶּנּוּ: פְּשָׁעֵינוּ הוֹדִינוּ לְךָ חוֹנֵךְ לַב. כְּדַנּוּ
מַחֲטָא נַקְנוּ מֵעָוֹן: צוּר אַל־תַּפֶּן בָּאֱנוֹשׁ חָצִיר. צָדָקָה עֲשֵׂה
עִמָּנוּ כְּעָשִׂיתָ עִם־כָּל־חָי: קִדְּמָנוּ בַנֶּשֶׁף קָרְבָנוּ בְּשַׁעַר. קָרְבָנוּ
אֵלֶיךָ קְשׁוֹב קְרִיאָתֵנוּ: רַחֲמֵנוּ אַל־תַּפֶּן לְרִשְׁעֵנוּ וְנִצְטַדָּקָה.
רַחֲמֶיךָ יְבוֹאֻינוּ רַחוּם וְחַנּוּן:)

שמך (Vorb. u. Gem.) Dein Nam' iſt von jeher Schuldvergeber! Unſer Flehen vernimm, wenn wir vor Dir ſtehen. Vergib dem Volke die Schuld, das ſich bekehrt von Schuld. Löſche unſere Miſſethaten hinweg aus Deinen Augen.

קיוח שִׁמְךָ מֵעוֹלָם
עוֹבֵר עַל־פֶּשַׁע.
שַׁוְּעָתֵנוּ תַּאֲזִין
בְּעָמְדֵנוּ לְפָנֶיךָ:(בתפלה)
תַּעֲבוֹר עַל־פֶּשַׁע
לְעַם שָׁבֵי פֶּשַׁע.
תִּמְחֶה פְשָׁעֵינוּ מִנֶּגֶד
עֵינֶיךָ:

אַתָּה יוֹדֵעַ רָזֵי עוֹלָם. וְתַעֲלוּמוֹת | סִתְרֵי כָל־חָי:
אַתָּה חוֹפֵשׂ כָּל־חַדְרֵי בָטֶן וּבוֹחֵן כְּלָיוֹת וָלֵב. אֵין (כָּל־)
דָּבָר נֶעְלָם | מִמֶּךָּ, וְאֵין | נִסְתָּר מִנֶּגֶד עֵינֶיךָ:
וּבְכֵן יְהִי רָצוֹן מִלְּפָנֶיךָ יְיָ אֱלֹהֵינוּ וֵאלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ,
שֶׁתְּכַפֵּר־לָנוּ עַל כָּל־חַטֹּאתֵינוּ. וְתִמְחַל־לָנוּ עַל כָּל־
עֲוֹנוֹתֵינוּ. וְתִסְלַח לָנוּ עַל כָּל־פְּשָׁעֵינוּ:

עַל חֵטְא שֶׁחָטָאנוּ לְפָנֶיךָ בְּאוֹנֶס וּבְרָצוֹן:
וְעַל חֵטְא שֶׁחָטָאנוּ לְפָנֶיךָ בְּאִמּוּץ הַלֵּב:
עַל חֵטְא שֶׁחָטָאנוּ לְפָנֶיךָ בִּבְלִי דָעַת:

וְעַל חֵטְא שֶׁחָטָאנוּ לְפָנֶיךָ בְּבִטּוּי שְׂפָתָיִם׃
עַל חֵטְא שֶׁחָטָאנוּ לְפָנֶיךָ בְּגִלּוּי עֲרָיוֹת׃
וְעַל חֵטְא שֶׁחָטָאנוּ לְפָנֶיךָ בְּגָלוּי וּבַסֵּתֶר׃
עַל חֵטְא שֶׁחָטָאנוּ לְפָנֶיךָ בְּדַעַת וּבְמִרְמָה׃
וְעַל חֵטְא שֶׁחָטָאנוּ לְפָנֶיךָ בְּדִבּוּר פֶּה׃
עַל חֵטְא שֶׁחָטָאנוּ לְפָנֶיךָ בְּהוֹנָאַת רֵעַ׃
וְעַל חֵטְא שֶׁחָטָאנוּ לְפָנֶיךָ בְּהַרְהוֹר הַלֵּב׃
עַל חֵטְא שֶׁחָטָאנוּ לְפָנֶיךָ בְּוִעִדַּת זְנוּת׃
וְעַל חֵטְא שֶׁחָטָאנוּ לְפָנֶיךָ בְּוִדּוּי פֶּה׃
עַל חֵטְא שֶׁחָטָאנוּ לְפָנֶיךָ בְּזִלְזוּל הוֹרִים וּמוֹרִים׃
וְעַל חֵטְא שֶׁחָטָאנוּ לְפָנֶיךָ בְּזָדוֹן וּבְשִׁגָּגָה׃
עַל חֵטְא שֶׁחָטָאנוּ לְפָנֶיךָ בְּחֹזֶק יָד׃
וְעַל חֵטְא שֶׁחָטָאנוּ לְפָנֶיךָ בְּחִלּוּל הַשֵּׁם׃
עַל חֵטְא שֶׁחָטָאנוּ לְפָנֶיךָ בְּטָמְאַת | שְׂפָתָיִם׃
וְעַל חֵטְא שֶׁחָטָאנוּ לְפָנֶיךָ בְּטִפְּשׁוּת פֶּה׃
עַל חֵטְא שֶׁחָטָאנוּ לְפָנֶיךָ בְּיֵצֶר הָרָע׃
וְעַל חֵטְא שֶׁחָטָאנוּ לְפָנֶיךָ בְּיוֹדְעִים וּבְלֹא יוֹדְעִים׃
וְעַל כֻּלָּם | אֱלוֹהַּ סְלִיחוֹת. סְלַח־לָנוּ. מְחַל־לָנוּ. כַּפֶּר־לָנוּ׃
עַל חֵטְא שֶׁחָטָאנוּ לְפָנֶיךָ בְּכַחַשׁ וּבְכָזָב׃
וְעַל חֵטְא שֶׁחָטָאנוּ לְפָנֶיךָ בְּכַפַּת שֹׁחַד׃
עַל חֵטְא שֶׁחָטָאנוּ לְפָנֶיךָ בְּלָצוֹן׃
וְעַל חֵטְא שֶׁחָטָאנוּ לְפָנֶיךָ בִּלְשׁוֹן הָרָע׃
עַל חֵטְא שֶׁחָטָאנוּ לְפָנֶיךָ בְּמַשָּׂא וּבְמַתָּן׃
וְעַל חֵטְא שֶׁחָטָאנוּ לְפָנֶיךָ בְּמַאֲכָל וּבְמִשְׁתֶּה׃
עַל חֵטְא שֶׁחָטָאנוּ לְפָנֶיךָ בְּנֶשֶׁךְ וּבְמַרְבִּית׃

וְעַל חֵטְא שֶׁחָטָאנוּ לְפָנֶיךָ בִּנְטִית גָּרוֹן׃
עַל חֵטְא שֶׁחָטָאנוּ לְפָנֶיךָ בְּשִׂיחַ שִׂפְתוֹתֵינוּ׃
וְעַל חֵטְא שֶׁחָטָאנוּ לְפָנֶיךָ בְּסִקְרוּר עָיִן׃
עַל חֵטְא שֶׁחָטָאנוּ לְפָנֶיךָ בְּעֵינַיִם רָמוֹת׃
וְעַל חֵטְא שֶׁחָטָאנוּ לְפָנֶיךָ בְּעַזּוּת מֵצַח׃
וְעַל כֻּלָּם | אֱלוֹהַּ סְלִיחוֹת. סְלַח־לָנוּ. מְחַל־לָנוּ. כַּפֶּר־לָנוּ.
עַל חֵטְא שֶׁחָטָאנוּ לְפָנֶיךָ בְּפִרִיקַת עֹל׃
וְעַל חֵטְא שֶׁחָטָאנוּ לְפָנֶיךָ בְּפַלְּילוּת׃
עַל חֵטְא שֶׁחָטָאנוּ לְפָנֶיךָ בִּצְדִיַּת רֵעַ׃
וְעַל חֵטְא שֶׁחָטָאנוּ לְפָנֶיךָ בִּצְרוּת עָיִן׃
עַל חֵטְא שֶׁחָטָאנוּ לְפָנֶיךָ בְּקַלּוּת רֹאשׁ׃
וְעַל חֵטְא שֶׁחָטָאנוּ לְפָנֶיךָ בְּקַשְׁיוּת עֹרֶף׃
עַל חֵטְא שֶׁחָטָאנוּ לְפָנֶיךָ בְּרִיצַת רַגְלַיִם לְהָרַע׃
וְעַל חֵטְא שֶׁחָטָאנוּ לְפָנֶיךָ בִּרְכִילוּת׃
עַל חֵטְא שֶׁחָטָאנוּ לְפָנֶיךָ בִּשְׂבוּעַת שָׁוְא׃
וְעַל חֵטְא שֶׁחָטָאנוּ לְפָנֶיךָ בְּשִׂנְאַת חִנָּם׃
עַל חֵטְא שֶׁחָטָאנוּ לְפָנֶיךָ בִּתְשׁוּמֶת יָד׃
וְעַל חֵטְא שֶׁחָטָאנוּ לְפָנֶיךָ בִּתְמִהוֹן לֵבָב׃
וְעַל כֻּלָּם | אֱלוֹהַּ סְלִיחוֹת. סְלַח־לָנוּ. מְחַל־לָנוּ. כַּפֶּר־לָנוּ.
וְעַל חֲטָאִים שֶׁאָנוּ חַיָּבִים | עֲלֵיהֶם | עֹלָה׃
וְעַל חֲטָאִים שֶׁאָנוּ חַיָּבִים | עֲלֵיהֶם | חַטָּאת׃
וְעַל חֲטָאִים שֶׁאָנוּ חַיָּבִים | עֲלֵיהֶם | קָרְבָּן עוֹלָה וְיוֹרֵד׃
וְעַל חֲטָאִים שֶׁאָנוּ חַיָּבִים | עֲלֵיהֶם | אָשָׁם וַדַּי וְתָלוּי׃
וְעַל חֲטָאִים שֶׁאָנוּ חַיָּבִים | עֲלֵיהֶם | מַכַּת מַרְדוּת׃
וְעַל חֲטָאִים שֶׁאָנוּ חַיָּבִים | עֲלֵיהֶם | מַלְקוּת אַרְבָּעִים׃

וְעַל חֲטָאִים שֶׁאָנוּ חַיָּבִים | עֲלֵיהֶם | מִיתָה בִּידֵי שָׁמַיִם:
וְעַל חֲטָאִים שֶׁאָנוּ חַיָּבִים | עֲלֵיהֶם כָּרֵת וַעֲרִירִי: (ערירות)
וְעַל חֲטָאִים שֶׁאָנוּ חַיָּבִים | עֲלֵיהֶם | אַרְבַּע מִיתוֹת בֵּית דִּין:

סְקִילָה. שְׂרֵיפָה. הֶרֶג. וְחֶנֶק. עַל עֲשֵׂה וְעַל לֹא תַעֲשֶׂה.
בֵּין שֶׁיֶּשׁ־בָּהּ קוּם | עֲשֵׂה. וּבֵין שֶׁאֵין בָּהּ קוּם | עֲשֵׂה.
אֶת־שֶׁגְּלוּיִם לָנוּ. וְאֶת שֶׁאֵינָם גְּלוּיִם לָנוּ. אֶת־שֶׁגְּלוּיִם
לָנוּ. כְּבָר אֲמַרְנוּם לְפָנֶיךָ. וְהוֹדִינוּ לְךָ עֲלֵיהֶם. וְאֶת
שֶׁאֵינָם גְּלוּיִם לָנוּ. לְפָנֶיךָ הֵם גְּלוּיִם וְיִדּוּעִים. כַּדָּבָר
שֶׁנֶּאֱמַר הַנִּסְתָּרֹת לַיי אֱלֹהֵינוּ. וְהַנִּגְלֹת לָנוּ וּלְבָנֵינוּ עַד־
עוֹלָם. לַעֲשׂוֹת אֶת־כָּל־דִּבְרֵי הַתּוֹרָה הַזֹּאת: כִּי אַתָּה
סָלְחָן לְיִשְׂרָאֵל וּמָחֳלָן לְשִׁבְטֵי יְשֻׁרוּן בְּכָל־דּוֹר וָדוֹר.
וּמִבַּלְעָדֶיךָ אֵין לָנוּ מֶלֶךְ מוֹחֵל וְסוֹלֵחַ:

וְדָוִד עַבְדְּךָ אָמַר לְפָנֶיךָ
שְׁגִיאוֹת מִי־יָבִין מִנִּסְתָּרוֹת
נַקֵּנִי: נַקֵּנוּ יְיָ אֱלֹהֵינוּ מִכָּל־
פְּשָׁעֵינוּ וְטַהֲרֵנוּ מִכָּל־
טֻמְאוֹתֵינוּ וּזְרוֹק עָלֵינוּ
מַיִם טְהוֹרִים וְטַהֲרֵנוּ.
כַּכָּתוּב עַל־יַד נְבִיאֶךָ וְזָרַקְתִּי
עֲלֵיכֶם | מַיִם טְהוֹרִים
וּטְהַרְתֶּם | מִכֹּל טֻמְאוֹתֵיכֶם
וּמִכָּל־גִּלּוּלֵיכֶם אֲטַהֵר
אֶתְכֶם:

ודוד Und David, Dein Knecht, ſprach vor Dir: Verirrungen, wer kennet ſie? Von geheimen Sünden reinige mich! — Reinige uns, Ewiger, unſer Gott, von all unſeren Vergehungen und läutere uns von all unſeren Unreinheiten, und ſpreng' auf uns reines Waſſer und reinige uns, wie geſchrieben iſt durch Deinen Propheten: Und Ich werde auf euch ſprengen reines Waſſer, und ihr werdet rein werden; von all euren Unreinheiten und von all euren Götzen werde Ich euch reinigen.

מִיכָה עַבְדְּךָ אָמַר לְפָנֶיךָ
מִי־אֵל כָּמוֹךָ נוֹשֵׂא עָוֹן
וְעוֹבֵר עַל־פֶּשַׁע לִשְׁאֵרִית
נַחֲלָתוֹ לֹא־הֶחֱזִיק לָעַד אַפּוֹ
כִּי־חָפֵץ חֶסֶד הוּא: יָשׁוּב
יְרַחֲמֵנוּ יִכְבּוֹשׁ עֲוֹנֹתֵינוּ
וְתַשְׁלִיךְ בִּמְצוּלוֹת יָם כָּל־
חַטֹּאתָם: וְכָל־חַטֹּאת עַמְּךָ
בֵּית יִשְׂרָאֵל תַּשְׁלִיךְ בִּמְקוֹם
אֲשֶׁר לֹא־יִזָּכְרוּ וְלֹא־יִפָּקְדוּ
וְלֹא־יַעֲלוּ עַל־לֵב לְעוֹלָם:
תִּתֵּן אֱמֶת לְיַעֲקֹב חֶסֶד
לְאַבְרָהָם אֲשֶׁר־נִשְׁבַּעְתָּ
לַאֲבוֹתֵינוּ מִימֵי קֶדֶם:

דָּנִיֵּאל אִישׁ חֲמוּדוֹת שִׁוַּע
לְפָנֶיךָ. הַטֵּה אֱלֹהַי | אָזְנְךָ
וּשְׁמָע פְּקַח עֵינֶיךָ וּרְאֵה
שִׁמְמֹתֵינוּ. וְהָעִיר אֲשֶׁר־
נִקְרָא שִׁמְךָ עָלֶיהָ. כִּי־לֹא
עַל־צִדְקוֹתֵינוּ אֲנַחְנוּ
מַפִּילִים תַּחֲנוּנֵינוּ לְפָנֶיךָ
כִּי עַל־רַחֲמֶיךָ הָרַבִּים: אֲדֹנָי
שְׁמָעָה אֲדֹנָי סְלָחָה אֲדֹנָי
הַקְשִׁיבָה וַעֲשֵׂה אַל־תְּאַחַר.

מיכה Michah, Dein Knecht, sprach vor Dir: Wer, o Gott! ist wie Du Schuld vergebend und über Missethat hinwegsehend für den Rest seines Erbes? Nicht für immer hält Er fest seinen Zorn; denn an Gnade hat Er Gefallen. Er wird sich zu uns wenden, sich unser erbarmen, niedertreten unsere Sünden, und Du wirst werfen in die Meerestiefen all ihre Vergehungen. — Und all die Vergehungen Deines Volkes, des Hauses Jisrael, wirst Du werfen an einen Ort, da ihrer nicht gedacht und erwähnt wird, und sie kommen ewiglich nicht mehr in den Sinn. — Verleihe an Jaakob Treue und an Abraham Huld, die Du zugeschworen unseren Vätern seit den Tagen der Urzeit!

דניאל Danijel, der Mann der Herrlichkeit flehte vor Dir: Neige, mein Gott, Dein Ohr und höre! thue auf Deine Augen und siehe unsere Trümmer und die Stadt, über welche Dein Name genannt ist. Denn nicht unserer frommen Werke wegen legen wir unsere Gebete vor Dir nieder, sondern um Deiner großen Barmherzigkeit willen. Herr, o höre! Herr, o verzeihe! Herr, o horch und thue, säume nicht,

לְמַעַנְךָ אֱלֹהַי כִּי־שִׁמְךָ נִקְרָא עַל־עִירְךָ וְעַל־עַמֶּךָ׃

עֶזְרָא הַסּוֹפֵר אָמַר לְפָנֶיךָ׃ אֱלֹהַי בּוֹשְׁתִּי וְנִכְלַמְתִּי לְהָרִים אֱלֹהַי פָּנַי אֵלֶיךָ כִּי עֲוֹנוֹתֵינוּ רָבוּ לְמַעְלָה רֹאשׁ וְאַשְׁמָתֵנוּ גָּדְלָה עַד לַשָּׁמָיִם׃ וְאַתָּה אֱלוֹהַּ סְלִיחוֹת חַנּוּן וְרַחוּם אֶרֶךְ־אַפַּיִם וְרַב־חֶסֶד וֶאֱמֶת וְלֹא עֲזַבְתָּנוּ׃ אַל־תַּעַזְבֵנוּ אָבִינוּ׃ וְאַל־תִּטְּשֵׁנוּ בּוֹרְאֵנוּ׃ וְאַל־תַּזְנִיחֵנוּ יוֹצְרֵנוּ׃ וְאַל־תַּעַשׂ עִמָּנוּ כָּלָה כְּחַטֹּאתֵינוּ׃ וְקַיֵּם־לָנוּ יְיָ אֱלֹהֵינוּ אֶת־הַדָּבָר שֶׁהִבְטַחְתָּנוּ בְּקַבָּלָה עַל־יְדֵי יִרְמְיָהוּ חוֹזֶךָ׃ בֶּאֱמוֹר בַּיָּמִים הָהֵם וּבָעֵת הַהִיא נְאֻם־יְיָ יְבֻקַּשׁ אֶת־עֲוֹן יִשְׂרָאֵל וְאֵינֶנּוּ וְאֶת־חַטֹּאת יְהוּדָה וְלֹא תִמָּצֶאנָה׃ כִּי אֶסְלַח לַאֲשֶׁר אַשְׁאִיר׃ עַמְּךָ וְנַחֲלָתְךָ רְעֵבֵי טוּבֶךָ׃

um Deinetwillen, mein Gott! Denn Dein Name ist genannt über Deine Stadt und Dein Volk.

עזרא Esra, der Schriftgelehrte, sprach vor Dir: Mein Gott! ich bin beschämt und schmachbedeckt, zu erheben, mein Gott! mein Angesicht zu Dir. Denn unsere Sünden haben sich gehäuft weit über das Haupt hinauf, und unsere Schuld ist groß worden bis zu den Himmeln. Und Du, Gott der Verzeihung, bist gnädig und barmherzig und langmüthig und reich an Huld und Treue und hast sie[1]) nicht verlassen.

אל Verlaß uns nicht, unser Vater! und gieb uns nicht auf, unser Schöpfer! und verschmäh' uns nicht, unser Bildner! und mache nicht mit uns ein Ende, wie unsere Sünden es heischten. Und erfülle uns, Ewiger, unser Gott! das Wort, womit Du uns vertröstet in dem Prophetenspruche durch Jirmëjahu, Deinen Seher, wie es heißt: In jenen Tagen und in selbiger Zeit, ist des Ewigen Spruch, wird gesucht werden die Sünde Jisraels, und sie ist nicht da, und die Vergehungen Jehudas, und sie werden nicht gefunden; denn Ich verzeihe denen, so Ich übrig lasse. — Dein Volk und Erbe nach Deiner Güte hun-

[1]) Die sündigen Geschlechter Jisraels. (S. Nehem. 9, 17.)

צְמֵאִי חַסְדֶּךָ. תְּאֵבִי יְשׁוּעָתֶךָ. יַכִּירוּ וְיֵדְעוּ כִּי לַאדֹנָי אֱלֹהֵינוּ הָרַחֲמִים וְהַסְּלִיחוֹת:

*) אֵל רַחוּם שִׁמְךָ: אֵל חַנּוּן שִׁמְךָ: נִקְרָא שִׁמְךָ: יְיָ עֲשֵׂה לְמַעַן שִׁמְךָ: עֲשֵׂה לְמַעַן אֲמִתֶּךָ: עֲשֵׂה לְמַעַן בְּרִיתֶךָ: עֲשֵׂה לְמַעַן גְּדֻלָּתְךָ וְתִפְאַרְתֶּךָ: עֲשֵׂה לְמַעַן הוֹדֶךָ:

gernd, nach Deiner Gnade dürstend, nach Deinem Heile begehrend, möge erkennen und erfahren, daß des Ewigen, unseres Gottes, ist das Erbarmen und Verzeihen.

אל Barmherziger Gott ist Dein Name, gnädiger Gott Dein Name. Über uns genannt ist Dein Name. Ewiger! thue für uns um Deines Namens willen, um Deiner Treue, Deines Bundes willen, um Deiner Größe und Herrlichkeit, um Deines Gesetzes, Deiner Majestät willen, um Deiner Ver-

*) קודש סיליתר המזן אל רחום שמך יתמר הקהל בנעימה וכלחש.

מְיוּחָד בְּאֶחָיָה אֲשֶׁר אֶחָיָה. הוּא הָיָה הוּא הֹוֶה וְהוּא יִהְיֶה. הוּא מֵמִית וּמְחַיֶּה. לְבָנָיו לֹא־נוֹצַר אֵל וְאַחֲרָיו לֹא־יִהְיֶה: עֲנֵנוּ אֱלֹהֵי אַבְרָהָם עֲנֵנוּ: עֲנֵנוּ הָעוֹנֶה בְּעֵת־רָצוֹן עֲנֵנוּ: עֲנֵנוּ פַּחַד יִצְחָק עֲנֵנוּ: עֲנֵנוּ הָעוֹנֶה בְּעֵת־צָרָה עֲנֵנוּ: עֲנֵנוּ אֲבִיר יַעֲקֹב עֲנֵנוּ: עֲנֵנוּ הָעוֹנֶה בְּעֵת־רַחֲמִים עֲנֵנוּ: עֲנֵנוּ מָגֵן דָּוִד עֲנֵנוּ: עֲנֵנוּ אֱלֹהֵי הַמְּרֻכָּבָה עֲנֵנוּ: עֲנֵנוּ רַחוּם וְחַנּוּן עֲנֵנוּ: אֲדֹנָי הַגָּנוּ וְהַקְשִׁיבָה. וּבְסֵפֶר חַיִּים זָכְרֵנוּ וְכָתְבֵנוּ וְחָתְמֵנוּ: אֲדֹנָי עֲשֵׂה לְמַעַן שְׁמֶךָ וְחוֹסָה עַל יִשְׂרָאֵל עַמֶּךָ: אֱלֹהֵינוּ שֶׁבַּשָּׁמַיִם שְׁמַע קוֹלֵנוּ וְקַבֵּל תְּפִלָּתֵנוּ בְּרָצוֹן. אֱלֹהֵינוּ שֶׁבַּשָּׁמַיִם יְהֵמוּ נָא רַחֲמֶיךָ עָלֵינוּ. אֱלֹהֵינוּ שֶׁבַּשָּׁמַיִם כָּתְבֵנוּ בְּסֵפֶר חַיִּים טוֹבִים. אֱלֹהֵינוּ שֶׁבַּשָּׁמַיִם כָּתְבֵנוּ בְּסֵפֶר צַדִּיקִים. אֱלֹהֵינוּ שֶׁבַּשָּׁמַיִם כָּתְבֵנוּ בְּסֵפֶר מְזוֹנוֹת וּפַרְנָסָה טוֹבָה. אֱלֹהֵינוּ שֶׁבַּשָּׁמַיִם חְמוֹל עָלֵינוּ וְעַל־טַפֵּנוּ וְעַל עוֹלָלֵינוּ. אֱלֹהֵינוּ שֶׁבַּשָּׁמַיִם מַלֵּא מִשְׁאֲלוֹת לִבֵּנוּ לְטוֹבָה. אֱלֹהֵינוּ שֶׁבַּשָּׁמַיִם צַדְּקֵנוּ בְּמִשְׁפָּטֶיךָ הַיּוֹם הַזֶּה. אֱלֹהֵינוּ שֶׁבַּשָּׁמַיִם שִׂים שָׁלוֹם בֵּינֵינוּ. אֱלֹהֵינוּ שֶׁבַּשָּׁמַיִם תְּכוֹן תְּפִלָּתֵנוּ קְטֹרֶת לְפָנֶיךָ:

heißung willen, um Deines Gedächtnisses, Deiner Gnade, Deiner Güte, Deiner Einheit willen um Deiner Ehre, Deiner gewohnten Art, Deiner Herrschaft und Deiner Ewigkeit willen, um Deines Geheimnisses, Deiner Allmacht und Deines Glanzes willen, um Deiner Gerechtigkeit, Deiner Heiligkeit, Deiner großen Barmherzigkeit willen, um Deiner offenbarten Herrlichkeit, um Deines Lobes willen.

Thu' es um Deiner Freunde willen, die im Staube ruhen. Thu' es um des Abraham, Jizchak und Jaakob, um des Moscheh und Aharon, um des David und Schelomoh willen. Thu' es um Jeruschalajims, Deiner heiligen Stadt, um Zijons, der Wohnung Deiner Herrlichkeit, willen. Thu' es um Deiner wüsten Tempelstätten, um Deiner niedergerissenen Altäre, um des vergossenen Blutes Deiner Knechte willen,

עֲשֵׂה לְמַעַן וִעוּדֶךָ׃ עֲשֵׂה
לְמַעַן זִכְרֶךָ׃ עֲשֵׂה לְמַעַן
חַסְדֶּךָ׃ עֲשֵׂה לְמַעַן טוּבֶךָ׃
עֲשֵׂה לְמַעַן יִחוּדֶךָ׃ עֲשֵׂה
לְמַעַן כְּבוֹדֶךָ׃ עֲשֵׂה לְמַעַן
רְמוּזֶךָ׃ עֲשֵׂה לְמַעַן
מַלְכוּתֶךָ׃ עֲשֵׂה לְמַעַן
נִצְחֶךָ׃ עֲשֵׂה לְמַעַן סוֹדֶךָ׃
עֲשֵׂה לְמַעַן עֻזֶּךָ׃ עֲשֵׂה
לְמַעַן פְּאֵרֶךָ׃ עֲשֵׂה לְמַעַן
צִדְקָתֶךָ׃ עֲשֵׂה לְמַעַן
קְדֻשָּׁתֶךָ׃ עֲשֵׂה לְמַעַן
רַחֲמֶיךָ הָרַבִּים׃ עֲשֵׂה לְמַעַן
שְׁכִינָתֶךָ׃ עֲשֵׂה לְמַעַן
תְּהִלָּתֶךָ׃ עֲשֵׂה לְמַעַן
אוֹהֲבֶיךָ שׁוֹכְנֵי עָפָר׃ עֲשֵׂה
לְמַעַן אַבְרָהָם יִצְחָק וְיַעֲקֹב׃
עֲשֵׂה לְמַעַן מֹשֶׁה וְאַהֲרֹן׃
עֲשֵׂה לְמַעַן דָּוִד וּשְׁלֹמֹה׃
עֲשֵׂה לְמַעַן יְרוּשָׁלַיִם עִיר
קָדְשֶׁךָ׃ עֲשֵׂה לְמַעַן צִיּוֹן
מִשְׁכַּן כְּבוֹדֶךָ׃ עֲשֵׂה לְמַעַן
שְׁמָמוֹת הֵיכָלֶךָ׃ עֲשֵׂה
לְמַעַן הֲרִיסוֹת מִזְבְּחֶךָ׃
עֲשֵׂה לְמַעַן הֲרוּגִים עַל־

שֵׁם קָדְשֶׁךָ: עֲשֵׂה לְמַעַן
טְבוּחִים עַל־יִחוּדֶךָ: עֲשֵׂה
לְמַעַן בָּאֵי בָאֵשׁ וּבַמַּיִם
עַל־קִדּוּשׁ | שְׁמֶךָ: עֲשֵׂה
לְמַעַן יוֹנְקֵי שָׁדַיִם שֶׁלֹּא
חָטְאוּ: עֲשֵׂה לְמַעַן גְּמוּלֵי
חָלָב שֶׁלֹּא פָשָׁעוּ: עֲשֵׂה
לְמַעַן תִּינוֹקוֹת שֶׁל־בֵּית
רַבָּן: עֲשֵׂה לְמַעַנְךָ אִם־לֹא
לְמַעֲנֵנוּ: עֲשֵׂה לְמַעַנְךָ
וְהוֹשִׁיעֵנוּ:

עֲנֵנוּ יְיָ עֲנֵנוּ: עֲנֵנוּ אֱלֹהֵינוּ
עֲנֵנוּ: עֲנֵנוּ אָבִינוּ עֲנֵנוּ:
עֲנֵנוּ בוֹרְאֵנוּ עֲנֵנוּ: עֲנֵנוּ
גּוֹאֲלֵנוּ עֲנֵנוּ: עֲנֵנוּ דּוֹרְשֵׁנוּ
עֲנֵנוּ: — עֲנֵנוּ הָאֵל הַנֶּאֱמָן
עֲנֵנוּ: עֲנֵנוּ וָתִיק וְחָסִיד
עֲנֵנוּ: עֲנֵנוּ זַךְ וְיָשָׁר
עֲנֵנוּ: — עֲנֵנוּ חַי וְקַיָּם
עֲנֵנוּ: עֲנֵנוּ טוֹב וּמֵטִיב
עֲנֵנוּ: עֲנֵנוּ יוֹדֵעַ יֵצֶר עֲנֵנוּ:
עֲנֵנוּ כּוֹבֵשׁ כְּעָסִים עֲנֵנוּ:
עֲנֵנוּ לוֹבֵשׁ צְדָקוֹת עֲנֵנוּ: —
עֲנֵנוּ מֶלֶךְ מַלְכֵי הַמְּלָכִים
עֲנֵנוּ: עֲנֵנוּ נוֹרָא וְנִשְׂגָּב

um der für Deinen heiligen Namen Gemordeten, der für Deine Einheit Geschlachteten willen, um derentwillen, so ins Feuer und Wasser gingen, um Deinen Namen zu heiligen. Thu' es um der Kinder im Lehrhause, um der Säuglinge an der Brust, die nicht gesündigt, um der entwöhnten Kinder, die sich nicht vergangen, willen. Thu' es um der Waisen und Wittwen willen. Thu' es um Deinetwillen, wenn nicht um unsertwillen; thu' es um Deinetwillen und hilf uns!

ענני Erhör' uns, Ewiger! erhör' uns, unser Gott! Erhör' uns, unser Vater, erhöre uns! Erhör' uns, unser Schöpfer, erhöre uns! Erhör' uns, unser Erlöser, erhöre uns! Erhör' uns, unser Fürsorger, erhöre uns! Erhör' uns, o treuer Gott, erhöre uns! Erhör' uns, Milder und Gütiger, erhöre uns! Erhör' uns, Lautrer und Wahrer, erhöre uns! Erhör' uns, Ewiglebender und Dauernder, erhöre uns! Erhör' uns, Gütiger und Gutes Übender, erhöre uns! Erhör' uns, der erkennet unsern Sinn, erhöre uns! Erhör' uns, der einhält den Zorn, erhöre uns! Erhör' uns, der umhüllet ist von Gerechtigkeit, erhöre uns! Erhör' uns, König der Köni-

עֲנֵנוּ: עֲנֵנוּ סוֹלֵחַ וּמוֹחֵל
עֲנֵנוּ: עֲנֵנוּ עוֹנֶה בְּעֵת־רָצוֹן
עֲנֵנוּ: עֲנֵנוּ פּוֹדֶה וּמַצִּיל
עֲנֵנוּ: — עֲנֵנוּ צַדִּיק וְיָשָׁר
עֲנֵנוּ: עֲנֵנוּ קָרֹב לְקוֹרְאָיו
עֲנֵנוּ: — עֲנֵנוּ רַחוּם וְחַנּוּן
עֲנֵנוּ: עֲנֵנוּ שׁוֹמֵעַ אֶל־
אֶבְיוֹנִים עֲנֵנוּ: עֲנֵנוּ תּוֹמֵךְ
תְּמִימִים עֲנֵנוּ: עֲנֵנוּ אֱלֹהֵי
אֲבוֹתֵינוּ עֲנֵנוּ: עֲנֵנוּ אֱלֹהֵי
אַבְרָהָם עֲנֵנוּ: עֲנֵנוּ פַּחַד
יִצְחָק עֲנֵנוּ: עֲנֵנוּ אֲבִיר
יַעֲקֹב עֲנֵנוּ: עֲנֵנוּ עֶזְרַת
הַשְּׁבָטִים עֲנֵנוּ: עֲנֵנוּ מִשְׁגַּב
אִמָּהוֹת עֲנֵנוּ: עֲנֵנוּ קָשֶׁה
לְכַעוֹס עֲנֵנוּ: עֲנֵנוּ רַךְ
לְרְצוֹת עֲנֵנוּ: עֲנֵנוּ עוֹנֶה
בְּעֵת־צָרָה עֲנֵנוּ: עֲנֵנוּ אֲבִי
יְתוֹמִים עֲנֵנוּ: עֲנֵנוּ דַּיָּן
אַלְמָנוֹת עֲנֵנוּ:

מִי שֶׁעָנָה לְאַבְרָהָם אָבִינוּ
בְּהַר הַמּוֹרִיָּה הוּא יַעֲנֵנוּ:

ge, erhöre uns! Erhör' uns, Furchtbarer und Erhabener, erhöre uns! Erhör' uns, der verzeiht und vergiebt, erhöre uns! Erhör' uns, der erhört zur Gnadenzeit, erhöre uns! Erhör' uns, der befreit und erlöst, erhöre uns! Erhör' uns, Gerechter und Wahrer, erhöre uns! Erhör' uns, der nah' ist den ihn Rufenden, erhöre uns! Erhör' uns, Erbarmungsreicher und Gnädiger, erhöre uns! Erhör' uns, der hört auf Bedürftige, erhöre uns! Erhör' uns, der stützet die Unschuldigen, erhöre uns! Erhör' uns, Gott unserer Väter, erhöre uns! Erhör' uns, Gott Abrahams, erhöre uns! Erhör' uns, Ehrfurcht Jizchaks, erhöre uns! Erhör' uns, Hort Jaakobs, erhöre uns! Erhör' uns, Zuversicht der Urmütter, erhöre uns! Erhör' uns, Beistand der Volksstämme, erhöre uns! Erhör' uns, der so schwer zum Zorn sich wendet, erhöre uns! Erhör' uns, der so mild ist, um zu begnadigen, erhöre uns! Erhör' uns, der erhört zur Zeit des Dranges, erhöre uns! Erhör' uns, Vater der Waisen, erhöre uns! Erhör' uns, Richter der Wittwen, erhöre uns!

מי Der erhört hat den Abraham, unsern Ahn, auf dem Berge Morijah, Er erhör' uns!

מִי שֶׁעָנָה לְיִצְחָק בְּנוֹ
כְּשֶׁנֶּעֱקַד עַל־גַּב הַמִּזְבֵּחַ.
הוּא יַעֲנֵנוּ׃
מִי שֶׁעָנָה לְיַעֲקֹב בְּבֵית
אֵל. הוּא יַעֲנֵנוּ׃
מִי שֶׁעָנָה לְיוֹסֵף בְּבֵית
הָאֲסוּרִים. הוּא יַעֲנֵנוּ׃
מִי שֶׁעָנָה לַאֲבוֹתֵינוּ עַל
יַם־סוּף. הוּא יַעֲנֵנוּ׃
מִי שֶׁעָנָה לְמֹשֶׁה בְּחוֹרֵב.
הוּא יַעֲנֵנוּ׃
מִי שֶׁעָנָה לְאַהֲרֹן בְּמַחְתָּתוֹ.
הוּא יַעֲנֵנוּ׃
מִי שֶׁעָנָה לְפִינְחָס בְּקוּמוֹ
מִתּוֹךְ הָעֲדָה. הוּא יַעֲנֵנוּ׃
מִי שֶׁעָנָה לִיהוֹשֻׁעַ
בַּגִּלְגָּל. הוּא יַעֲנֵנוּ׃
מִי שֶׁעָנָה לִשְׁמוּאֵל
בַּמִּצְפָּה. הוּא יַעֲנֵנוּ׃
מִי שֶׁעָנָה לְדָוִד וּשְׁלֹמֹה
בְּנוֹ בִּירוּשָׁלַיִם. הוּא יַעֲנֵנוּ׃
מִי שֶׁעָנָה לְאַלְיָהוּ בְּהַר
הַכַּרְמֶל. הוּא יַעֲנֵנוּ׃
מִי שֶׁעָנָה לֶאֱלִישָׁע
בִּירִיחוֹ. הוּא יַעֲנֵנוּ׃

Der erhört hat den Fizchak, seinen Sohn, als er gebunden lag auf dem Altar, Er erhör' uns!

Der erhört hat den Jaakob in Beth-El, Er erhör' uns!

Der erhört hat den Josef im Gefängniß, Er erhör' uns!

Der erhört hat unsere Väter am Schilfmeer, Er erhör' uns!

Der erhört hat den Moscheh am Choreb, Er erhör' uns!

Der erhört hat den Aharon mit der Weihrauchspende, Er erhör' uns!

Der erhört hat den Pinechas, als er aus der Volksgemeinde sich erhob, Er erhör' uns!

Der erhört hat den Jehoschua in Gilgal, Er erhöre uns!

Der erhört hat den Schemuel in Mizpah, Er erhöre uns!

Der erhört hat den David und Schelomoh, seinen Sohn, in Jeruschalajim, Er erhör' uns!

Der erhört hat den Elijahu auf dem Berge Karmel, Er erhör' uns!

Der erhört hat den Elischa in Jericho, Er erhör' uns!

מִי שֶׁעָנָה לְיוֹנָה בִּמְעֵי הַדָּגָה, הוּא יַעֲנֵנוּ:
מִי שֶׁעָנָה לְחִזְקִיָּהוּ בְּחָלְיוֹ, הוּא יַעֲנֵנוּ:
מִי שֶׁעָנָה לַחֲנַנְיָה מִישָׁאֵל וַעֲזַרְיָה בְּתוֹךְ כִּבְשַׁן הָאֵשׁ, הוּא יַעֲנֵנוּ:
מִי שֶׁעָנָה לְדָנִיֵּאל בְּגֹב הָאֲרָיוֹת, הוּא יַעֲנֵנוּ:
מִי שֶׁעָנָה לְמָרְדְּכַי וְאֶסְתֵּר בְּשׁוּשַׁן הַבִּירָה, הוּא יַעֲנֵנוּ:
מִי שֶׁעָנָה לְעֶזְרָא בַּגּוֹלָה, הוּא יַעֲנֵנוּ:
מִי שֶׁעָנָה לְכָל־הַצַּדִּיקִים וְהַחֲסִידִים וְהַתְּמִימִים וְהַיְשָׁרִים, הוּא יַעֲנֵנוּ:

רַחֲמָנָא דְּעָנֵי לַעֲנִיֵּי עֲנִינָא, רַחֲמָנָא דְּעָנֵי לְתִבְרֵי לִבָּא עֲנִינָא, רַחֲמָנָא דְּעָנֵי לְמַכְאִיבֵי רוּחָא עֲנִינָא, רַחֲמָנָא עֲנִינָא, רַחֲמָנָא חוּס, רַחֲמָנָא פְּרֹק, רַחֲמָנָא שֵׁיזֹב, רַחֲמָנָא רַחֵם עָלָן, הַשְׁתָּא בַּעֲגָלָא וּבִזְמַן קָרִיב:

Der erhört hat den Jonah im Schoße des Ungethüms, Er erhör' uns!

Der erhört hat den Chiskijahu in seiner Krankheit, Er erhör' uns!

Der erhört hat den Chananjah, Mischaël und Asarjah im Feuerofen, Er erhör' uns!

Der erhört hat den Danijel in der Löwengrube, Er erhör' uns!

Der erhört hat den Mordechai und die Esther in Schuschan, Er erhör' uns!

Der erhört hat den Esra in der Schaar der aus dem Elende Heimgekehrten, Er erhör' uns!

Der erhört hat alle Gerechten, Frommen, Lauteren und Redlichen, Er erhör' uns!

רחמנא Barmherziger, der die Armen erhört, erhöre uns! Barmherziger, der erhört die gebeugten Gemüthes sind, erhöre uns! Barmherziger, der erhört die gebrochenen Herzens sind, erhöre uns! Barmherziger, erhör' und schone uns! Barmherziger, erlöse und rette uns! Barmherziger, erbarme Dich unser, schon jetzt, in nächster Zeit! —

(Am Sabath wird dieſes nicht gebetet.) סותחין האדון

אָבִינוּ מַלְכֵּנוּ חָטָאנוּ לְפָנֶיךָ׃

Unſer Vater, unſer König! Wir haben geſündigt vor Dir!

אָבִינוּ מַלְכֵּנוּ אֵין לָנוּ מֶלֶךְ אֶלָּא אָתָּה׃

Unſer Vater, unſer König! Wir haben keinen König außer Dir!

אָבִינוּ מַלְכֵּנוּ עֲשֵׂה עִמָּנוּ לְמַעַן שְׁמֶךָ׃

Unſer Vater, unſer König! Thue mit uns um Deines Namens willen!

אָבִינוּ מַלְכֵּנוּ חַדֵּשׁ עָלֵינוּ שָׁנָה טוֹבָה׃

Unſer Vater, unſer König! Laſſe für uns anheben ein neues beglücktes Jahr!

אָבִינוּ מַלְכֵּנוּ בַּטֵּל מֵעָלֵינוּ כָּל־גְּזֵרוֹת קָשׁוֹת׃

Unſer Vater, unſer König! Wende von uns ab alle böſen Verhängniſſe!

אָבִינוּ מַלְכֵּנוּ בַּטֵּל מַחְשָׁבוֹת שׂוֹנְאֵינוּ׃

Unſer Vater, unſer König! Wende von uns ab die Anſchläge unſerer Feinde!

אָבִינוּ מַלְכֵּנוּ הָפֵר עֲצַת אוֹיְבֵינוּ׃

Unſer Vater, unſer König, Zerſtöre den Rathſchluß unſerer Widerſacher!

אָבִינוּ מַלְכֵּנוּ כַּלֵּה כָּל־צָר וּמַשְׂטִין מֵעָלֵינוּ׃

Unſer Vater, unſer König! Wehre ab von uns jeden Feind und Hinderer!

אָבִינוּ מַלְכֵּנוּ סְתוֹם

Unſer Vater, unſer König!

פִּיוֹת מַשְׂטִינֵינוּ
וּמְקַטְרְגֵינוּ׃
אָבִינוּ מַלְכֵּנוּ כַּלֵּה
דֶּבֶר וְחֶרֶב וְרָעָב
וּשְׁבִיוּמַשְׁחִית
מִבְּנֵי בְרִיתֶךָ׃
אָבִינוּ מַלְכֵּנוּ מְנַע
מַגֵּפָה מִנַּחֲלָתֶךָ׃
אָבִינוּ מַלְכֵּנוּ סְלַח
וּמְחַל לְכָל־
עֲוֹנוֹתֵינוּ׃
אָבִינוּ מַלְכֵּנוּ מְחֵה
וְהַעֲבֵר חַטֹּאתֵינוּ
וּפִשָּׁעֵינוּ מִנֶּגֶד
עֵינֶיךָ׃
אָבִינוּ מַלְכֵּנוּ מְחוֹק
בְּרַחֲמֶיךָ הָרַבִּים
כָּל־שִׁטְרֵי חוֹבוֹתֵינוּ׃
אָבִינוּ מַלְכֵּנוּ
הַחֲזִירֵנוּ בִּתְשׁוּבָה
שְׁלֵמָה לְפָנֶיךָ׃

Schließe den Mund derer, die uns hindern und uns anklagen!

Unser Vater, unser König! Wehre ab Seuche, Schwert, Hungersnoth, Gefangenschaft und Verderben von den Kindern Deines Bundes!

Unser Vater, unser König! Halte böse Krankheit fern Deinem Erbe!

Unser Vater, unser König! Verzeih' und vergieb uns alle unsere Sünden!

Unser Vater, unser König! Lösche ab und lasse schwinden unsere Vergehungen und Versündigungen aus Deinem Auge!

Unser Vater, unser König! Lösche ab in Deinem großen Erbarmen alle Zeugnisse unserer Schuld!

Unser Vater, unser König! Laß uns zurückkehren in vollkommener Reue vor Dein Antlitz!

אָבִינוּ מַלְכֵּנוּ שְׁלַח
רְפוּאָה שְׁלֵמָה
לְחוֹלֵי עַמֶּךָ׃

אָבִינוּ מַלְכֵּנוּ קְרַע
רוֹעַ גְּזַר דִּינֵנוּ׃

אָבִינוּ מַלְכֵּנוּ זָכְרֵנוּ
בְּזִכָּרוֹן טוֹב לְפָנֶיךָ׃

אָבִינוּ מַלְכֵּנוּ כָּתְבֵנוּ
בְּסֵפֶר חַיִּים טוֹבִים׃

אָבִינוּ מַלְכֵּנוּ כָּתְבֵנוּ
בְּסֵפֶר גְּאֻלָּה
וִישׁוּעָה׃

אָבִינוּ מַלְכֵּנוּ כָּתְבֵנוּ
בְּסֵפֶר פַּרְנָסָה
וְכַלְכָּלָה׃

אָבִינוּ מַלְכֵּנוּ כָּתְבֵנוּ
בְּסֵפֶר זְכֻיּוֹת׃

אָבִינוּ מַלְכֵּנוּ כָּתְבֵנוּ
סְלִיחָה וּמְחִילָה׃

אָבִינוּ מַלְכֵּנוּ הַצְמַח־
לָנוּ יְשׁוּעָה בְּקָרוֹב׃

Unser Vater, unser König! Sende vollkommene Heilung den Kranken Deines Volkes!

Unser Vater, unser König! Zerreiße den über uns verhängten bösen Beschluß!

Unser Vater, unser König! Denke unser zu heilvollem Gedächtnisse vor Dir!

Unser Vater, unser König! Zeichne uns in das Buch glücklichen Lebens!

Unser Vater, unser König! Zeichne uns in das Buch der Erlösung und des Heils!

Unser Vater, unser König! Zeichne uns in das Buch der Verpflegung und Ernährung!

Unser Vater, unser König! Zeichne uns in das Buch frommer Verdienste!

Unser Vater, unser König! Zeichne uns in das Buch der Verzeihung und Vergebung!

Unser Vater, unser König! Laß uns aufsprießen das Heil in naher Zeit!

אָבִינוּ מַלְכֵּנוּ הָרֵם
קֶרֶן יִשְׂרָאֵל עַמֶּךָ׃

Unser Vater, unser König! Erhebe die Kraft Jisraels, Deines Volkes!

אָבִינוּ מַלְכֵּנוּ הָרֵם
קֶרֶן מְשִׁיחֶךָ׃

Unser Vater, unser König! Erhebe die Kraft Deines Gesalbten!

אָבִינוּ מַלְכֵּנוּ מַלֵּא
יָדֵינוּ מִבִּרְכוֹתֶיךָ׃

Unser Vater, unser König! Fülle unsere Hände von Deinen Segnungen!

אָבִינוּ מַלְכֵּנוּ מַלֵּא
אֲסָמֵינוּ שָׂבָע׃

Unser Vater, unser König! Fülle unsere Vorrathskammern mit Ueberfluß!

אָבִינוּ מַלְכֵּנוּ שְׁמַע
קוֹלֵנוּ חוּס וְרַחֵם |
עָלֵינוּ׃

Unser Vater, unser König! Höre unsere Stimme, sei schonend und erbarme Dich unser!

אָבִינוּ מַלְכֵּנוּ קַבֵּל
בְּרַחֲמִים וּבְרָצוֹן
אֶת־תְּפִלָּתֵנוּ׃

Unser Vater, unser König! Nimm an in Barmherzigkeit und mit Wohlgefallen unser Gebet!

אָבִינוּ מַלְכֵּנוּ פְּתַח
שַׁעֲרֵי שָׁמַיִם
לִתְפִלָּתֵנוּ׃

Unser Vater, unser König! Oeffne die Pforten des Himmels unserem Gebete!

אָבִינוּ מַלְכֵּנוּ זְכוֹר
כִּי עָפָר אֲנָחְנוּ׃

Unser Vater, unser König! Gedenke, daß wir Staub sind!

אָבִינוּ מַלְכֵּנוּ נָא אַל־

Unser Vater, unser König!

תְּשִׁיבֵנוּ רֵיקָם
מִלְּפָנֶיךָ׃

O laß uns nicht leer zurückkehren aus Deinem Angesichte!

אָבִינוּ מַלְכֵּנוּ תְּהִי
הַשָּׁעָה הַזּאֹת שְׁעַת
רַחֲמִים וְעֵת רָצוֹן
מִלְּפָנֶיךָ׃

Unser Vater, unser König! Möge diese Stunde sein eine Stunde des Erbarmens und der Gnade vor Dir!

אָבִינוּ מַלְכֵּנוּ חֲמוֹל
עָלֵינוּ וְעַל־עוֹלָלֵינוּ
וְטַפֵּנוּ׃

Unser Vater, unser König! O walte gnädig an uns und an unseren Sprößlingen und unseren Angehörigen!

אָבִינוּ מַלְכֵּנוּ עֲשֵׂה
לְמַעַן הֲרוּגִים עַל־
שֵׁם קָדְשֶׁךָ׃

Unser Vater, unser König! Thue an uns um derer willen, die hingewürgt wurden um Deinen heiligen Namen!

אָבִינוּ מַלְכֵּנוּ עֲשֵׂה
לְמַעַן מְבוּחִים עַל־
יְחוּדֶךָ׃

Unser Vater, unser König! Thue an uns um derer willen die hingeschlachtet wurden um Deine Einheit!

אָבִינוּ מַלְכֵּנוּ עֲשֵׂה
לְמַעַן בָּאֵי בָאֵשׁ
וּבַמַּיִם עַל־קִדּוּשׁ
שְׁמֶךָ׃

Unser Vater, unser König! Thue an uns um derer willen, die ins Feuer und Wasser gingen, um Deinen Namen zu heiligen!

אָבִינוּ מַלְכֵּנוּ נְקוֹם

Unser Vater, unser König!

לְעֵינֵינוּ נִקְמַת דַּם
עֲבָדֶיךָ הַשָּׁפוּךְ׃
אָבִינוּ מַלְכֵּנוּ עֲשֵׂה
לְמַעַנְךָ אִם־לֹא
לְמַעֲנֵנוּ׃
אָבִינוּ מַלְכֵּנוּ עֲשֵׂה
לְמַעַנְךָ וְהוֹשִׁיעֵנוּ׃
אָבִינוּ מַלְכֵּנוּ עֲשֵׂה
לְמַעַן רַחֲמֶיךָ
הָרַבִּים
אָבִינוּ מַלְכֵּנוּ עֲשֵׂה
לְמַעַן שִׁמְךָ הַגָּדוֹל
הַגִּבּוֹר וְהַנּוֹרָא
שֶׁנִּקְרָא עָלֵינוּ׃
אָבִינוּ מַלְכֵּנוּ חָנֵּנוּ
וַעֲנֵנוּ כִּי אֵין בָּנוּ
מַעֲשִׂים עֲשֵׂה עִמָּנוּ
צְדָקָה וָחֶסֶד
וְהוֹשִׁיעֵנוּ׃

Nimm vor unseren Augen Vergeltung für das Blut Deiner Knechte, das vergossene!

Unser Vater, unser König! Thue um Deinetwillen, nicht um unsertwillen!

Unser Vater, unser König! Thue es um Deinetwillen und hilf uns!

Unser Vater, unser König! Thue es um Deines großen Erbarmens willen!

Unser Vater, unser König! Thue es um Deines Namens willen, des großen, mächtigen und erhabenen, der über uns genannt ist!

Unser Vater, unser König! Sei uns gnädig und erhöre uns; denn wir haben kein Verdienst. Ueb' an uns Mild' und Gnade, und hilf uns!

חזן יִתְגַּדַּל וְיִתְקַדַּשׁ | שְׁמֵהּ רַבָּא. בְּעָלְמָא דִּי־בְרָא כִרְעוּתֵהּ.
וְיַמְלִיךְ מַלְכוּתֵהּ בְּחַיֵּיכוֹן וּבְיוֹמֵיכוֹן וּבְחַיֵּי דְכָל־בֵּית יִשְׂרָאֵל
בַּעֲגָלָא וּבִזְמַן קָרִיב וְאִמְרוּ אָמֵן:

קהל אָמֵן יְהֵא שְׁמֵהּ רַבָּא מְבָרַךְ לְעָלַם וּלְעָלְמֵי עָלְמַיָּא:

חזן יִתְבָּרַךְ וְיִשְׁתַּבַּח וְיִתְפָּאַר וְיִתְרוֹמַם וְיִתְנַשֵּׂא וְיִתְהַדַּר וְיִתְעַלֶּה
וְיִתְהַלַּל שְׁמֵהּ דְקוּדְשָׁא. בְּרִיךְ הוּא לְעֵלָּא וּלְעֵלָּא מִן־כָּל־בִּרְכָתָא
וְשִׁירָתָא תֻּשְׁבְּחָתָא וְנֶחֱמָתָא דַּאֲמִירָן בְּעָלְמָא וְאִמְרוּ אָמֵן:

קהל עַל יִשְׂרָאֵל וְעַל כָּל־הָעַמִּים וְעַל כָּל־הָאָרֶץ:

חזן עָלֵינוּ לְשַׁבֵּחַ לַאֲדוֹן הַכֹּל. לָתֵת גְּדֻלָּה לְיוֹצֵר בְּרֵאשִׁית
שֶׁלֹּא עָשָׂנוּ כְּגוֹיֵי הָאֲרָצוֹת וְלֹא שָׂמָנוּ כְּמִשְׁפְּחוֹת הָאֲדָמָה. שֶׁלֹּא
שָׂם חֶלְקֵנוּ כָּהֶם וְגוֹרָלֵנוּ כְּכָל־
הֲמוֹנָם: וַאֲנַחְנוּ כּוֹרְעִים
וּמִשְׁתַּחֲוִים וּמוֹדִים לִפְנֵי מֶלֶךְ
מַלְכֵי הַמְּלָכִים הַקָּדוֹשׁ בָּרוּךְ
הוּא. שֶׁהוּא נוֹטֶה שָׁמַיִם וְיוֹסֵד
אָרֶץ. וּמוֹשַׁב יְקָרוֹ בַּשָּׁמַיִם ו

עלינו Uns liegt es ob, zu verherrlichen den Herrn des Alls, die Ehre zu geben dem Schöpfer der Welt, daß Er uns nicht hat sein lassen wie die Völker der Erde und uns nicht gleichgestellt den Geschlechtern des Erdbodens, daß Er unser Theil nicht gleich gemacht dem ihren und unser Loos dem ihrer Schaaren. Wir beugen das Knie und bücken uns und bekennen vor dem Könige, dem Weltenkönige, dem Heiligen, gelobt sei Er, daß Er ausgespannt die Himmel und gegründet die Erde, und seiner Herrlichkeit Sitz ist im Himmel

מִמַּעַל. וּשְׁכִינַת עֻזּוֹ בְּגָבְהֵי מְרוֹמִים: הוּא אֱלֹהֵינוּ אַיִן עוֹד: אֱמֶת מַלְכֵּנוּ אֶפֶס זוּלָתוֹ. כַּכָּתוּב בְּתוֹרָתוֹ וְיָדַעְתָּ הַיּוֹם וַהֲשֵׁבֹתָ אֶל־לְבָבֶךָ. כִּי יְיָ הוּא הָאֱלֹהִים בַּשָּׁמַיִם | מִמַּעַל וְעַל־הָאָרֶץ מִתָּחַת אַיִן עוֹד:

עַל־כֵּן | נְקַוֶּה לְךָ יְיָ אֱלֹהֵינוּ לִרְאוֹת מְהֵרָה בְּתִפְאֶרֶת עֻזֶּךָ. לְהַעֲבִיר גִּלּוּלִים | מִן־הָאָרֶץ. וְהָאֱלִילִים כָּרוֹת יִכָּרֵתוּן. לְתַקֵּן עוֹלָם בְּמַלְכוּת שַׁדַּי. וְכָל־בְּנֵי בָשָׂר יִקְרְאוּ בִשְׁמֶךָ. לְהַפְנוֹת אֵלֶיךָ כָּל־רִשְׁעֵי אָרֶץ. יַכִּירוּ וְיֵדְעוּ כָּל־יוֹשְׁבֵי תֵּבֵל כִּי לְךָ תִכְרַע כָּל־בֶּרֶךְ תִּשָּׁבַע כָּל־לָשׁוֹן. לְפָנֶיךָ יְיָ אֱלֹהֵינוּ יִכְרְעוּ וְיִפֹּלוּ. וְלִכְבוֹד שִׁמְךָ יָקָר יִתֵּנוּ. וְיַקַּבְּלוּ כֻלָּם אֶת־עֹל מַלְכוּתֶךָ. וְתִמְלוֹךְ עֲלֵיהֶם | מְהֵרָה לְעוֹלָם וָעֶד: כִּי הַמַּלְכוּת שֶׁלְּךָ הִיא. וּלְעוֹלְמֵי עַד תִּמְלוֹךְ בְּכָבוֹד: כַּכָּתוּב בְּתוֹרָתֶךָ יְיָ יִמְלֹךְ לְעֹלָם וָעֶד: וְנֶאֱמַר וְהָיָה יְיָ לְמֶלֶךְ עַל־כָּל־הָאָרֶץ. בַּיּוֹם הַהוּא יִהְיֶה יְיָ אֶחָד וּשְׁמוֹ אֶחָד:

broben und der Thron seiner Allmacht in den höchsten Höhen. Er ist unser Gott, Keiner sonst; in Wahrheit Er unser König, Niemand außer ihm, wie geschrieben steht in seiner Lehre: Und du sollst heut erkennen, und es dir zu Gemüthe führen, daß der Ewige der wahre Gott ist im Himmel oben und auf der Erde hienieden, Keiner sonst!

Darum hoffen wir auf Dich, Ewiger, unser Gott! bald zu schauen den Glanz Deiner Allmacht, daß Du wegräumest die Götzen von der Erde und all die eitlen Wahngebilde gänzlich tilgest, aufzurichten die Welt durch das Walten des Allmächtigen, und daß alle Fleischgebornen anrufen Deinen Namen, Dir zuzuwenden all die Frevler der Erde, daß erkennen und einsehen alle Bewohner des Erdenrundes, daß Dir sich beugen müsse jedes Knie, schwören müsse jegliche Zunge. Vor Dir, o Ewiger, müssen sie niederknien und hinsinken und der Herrlichkeit Deines Namens den Preis bringen und sie Alle auf sich nehmen das Joch Deiner Herrschaft, daß du über sie herrschest bald, auf immer und ewig. Denn Dein ist die Herrschaft, und in ewige Zeiten wirst Du in Ehren walten, wie geschrieben steht in Deiner Lehre: Der Ewige wird herrschen auf immer und ewig. Und es heißt: Und der Ewige wird König sein über die ganze Erde; an jenem Tage wird der Ewige einzig sein und sein Name einzig.

קדיש יתום. אדון עולם.

ויש נוהגין לומר בע"ה בכל הלילה, ומוסיפים שיר היחוד ותהלים. ומקריס נוהגין לומר פיוטים ותשבחות כמו כתר מלכות לר"מ בן גבירול סנדפק בסוף המחזור.

שיר היחוד ליום ראשון.

אֶשְׁרָה וַאֲזַמְּרָה לֵאלֹהַי בְּעוֹדִי. הָאֱלֹהִים הָרֹעֶה אֹתִי מֵעוֹדִי:
עַד־הַיּוֹם הַזֶּה הֶחֱזַקְתָּ בְּיָדִי. חַיִּים וָחֶסֶד עָשִׂיתָ עִמָּדִי:
בָּרוּךְ־יְיָ וּבָרוּךְ־שֵׁם כְּבוֹדוֹ. כִּי עַל־עַבְדּוֹ הִפְלִיא חַסְדּוֹ:
אֱלֹהַי מָרוֹם בַּמֶּה אֲקַדֶּמְךָ. וּבְמָה אִכַּף לֵאלֹהֵי קֶדֶם:
אִלּוּ הָרִים לְמַעֲרָכָה. וְכָל־עֲצֵי לְבָנוֹן בַּכֹּל עֲרוּכָה:
וְאִם כָּל־בְּהֵמוֹת וְחַיּוֹת קְרוּצִים. נִתָּחִים עֲרוּכִים עַל־הָעֵצִים:
וְאַף זָיוֹת מִזַּבַּח מְבוּסִים דָּם כַּמַּיִם לַיָּם | מְכַפִּים:
וְכַחוֹל סֹלֶת דָּשֵׁן וְשָׁמֵן. בָּלוּל בְּרִבְבוֹת נַהֲלֵי שָׁמֶן:
וּלְאַוְּרָה לְבוֹנָה וְסַמִּים. וְלִקְטֹרֶת כָּל־רָאשֵׁי בְשָׂמִים:
וְאִלּוּ נֵרוֹת עַל הַמְּנוֹרוֹת. יְהִיוּ מְאִירוֹת כִּשְׁנֵי הַמְּאוֹרוֹת:
וּכְהַרְרֵי־אֵל | לֶחֶם הַפָּנִים. עַל־שֻׁלְחָנוֹת עֲרוּכִים בְּפִנִּים:
וְיַיִן כְּמֵטַר הַשָּׁמַיִם. וְשֵׁכָר לְנֶסֶךְ כְּעֵינוֹת מָיִם:
וְאִלּוּ כָּל־בְּנֵי אָדָם כֹּהֲנִים. וּלְוִיִּם | מְשׁוֹרְרִים בִּכְנֹרוֹת־רֲנָנִים:
וְכָל־עֲצֵי עֵדֶן וְכָל־עֲצֵי יְעָרִים. כְּנוֹרוֹת וּנְבָלִים לַשָּׁרִים:
וְכָל־בְּנֵי אֱלֹהִים בְּקוֹל תְּרוּעָתָם. וַהֲכוֹכָבִים מְמַסְּלוֹתָם:
וְכָל־הַיְקוּם וְחַיָּה כְּלָהּ. אֵין דֵּי בָּעֵר וְאֵין דֵּי עוֹלָה:
הֵן בְּכָל־אֵלֶּה אֵין דַּי לַעֲבוֹד. וְאֵין דַּי לְקַדֵּם אֵל הַכָּבוֹד:
כִּי נִכְבַּדְתָּ מְאֹד מַלְכֵּנוּ. וּבְמָה נִכַּף לַאדוֹנֵינוּ:
אָמְנָם לֹא יוּכְלוּ כַּבְּדֶךָ כָּל־חָי. אַף כִּי־אֲנִי עַבְדֶּךָ:
וַאֲנִי נִבְזֶה וַחֲדַל אִישִׁים. נִמְאָס בְּעֵינַי וּשְׁפַל אֲנָשִׁים:
וְאֵין לַעַבְדְּךָ כֹּל | לְכַבְּדֶךָ. לְהָשִׁיב לְךָ גְּמוּל עַל חַסְדֶּךָ:
כִּי הִרְבֵּיתָ טוֹבוֹת אֵלַי. כִּי הִגְדַּלְתָּ חַסְדְּךָ עָלַי:
וְרַב שִׁלּוּמִים לְךָ חַיַּבְתִּי. כִּי עָשִׂיתָ טוֹבוֹת אִתִּי:
וְלֹא חַיַּבְתָּ לִי גְּמוּלֶךָ. כָּל־טוֹבָתִי בַּל־עָלֶיךָ:
עַל הַטּוֹבוֹת לֹא עֲבַדְתִּיךָ. אַחַת לְרִבּוֹא לֹא גְּמַלְתִּיךָ:
אִם־אָמַרְתִּי אֲסַפְּרֵהּ־נָא כְּמוֹ. לֹא יָדַעְתִּי סְפֹרוֹת לָמוֹ:

וּמָה אָשִׁיב לְךָ וַהֲכֹל שֶׁלְּךָ. לְךָ שָׁמַיִם אַף־אָרֶץ לָךְ׃
יַמִּים וְכָל־אֲשֶׁר בָּם בְּיָדֶךָ. כֻּלָּם יִשְׂבְּעוּן מִיָּדֶךָ׃
וַאֲנַחְנוּ עַמְּךָ וְצֹאנֶךָ. וַחֲפָצִים לַעֲשׂוֹת רְצוֹנֶךָ׃
וְאֵיךְ נַעֲבוֹד וְאֵין לְאֵל יָדֵינוּ. וְלִשְׁרַפַת אֵשׁ בֵּית־מִקְדָּשֵׁנוּ׃
וְאֵיךְ נַעֲבוֹד וְאֵין זֶבַח וּמִנְחָה. כִּי לֹא־בָאנוּ אֶל־מְנוּחָה׃
וּמַיִם אֵין לְהַעֲבִיר טֻמְאָה. וַאֲנַחְנוּ עַל־אֲדָמָה טְמֵאָה׃
שֵׁשׁ אָנֹכִי עַל־אָמְרֶיךָ. וַאֲנִי בָּאתִי בִּדְבָרֶיךָ׃
כִּי כָתוּב. לֹא עַל־זִבְחֶיךָ וְעוֹלוֹתֶיךָ אוֹכִיחֶךָ׃
עַל־דָּבָר זֶבַח וְעוֹלוֹתֵיכֶם. לֹא צִוִּיתִי אֶת־אֲבוֹתֵיכֶם׃
מַה־שָּׁאַלְתִּי וּמַה־דָּרַשְׁתִּי מִמְּךָ. כִּי אִם־לִירְאָה אוֹתִי׃
לַעֲבוֹד בְּשִׂמְחָה וּבְלֵבָב טוֹב. הִנֵּה שְׁמוֹעַ מִזֶּבַח טוֹב׃
וְלֵב־נִשְׁבָּר מִמְנָחָה טְהוֹרָה. זִבְחֵי אֱלֹהִים רוּחַ נִשְׁבָּרָה׃
זֶבַח וּמִנְחָה לֹא־חָפַצְתָּ. חַטָּאת וְעוֹלָה לֹא שָׁאָלְתָּ׃
מִזֶּבַח אָבְנָה בְּשִׁבְרוֹן לִבִּי. וַאֲשַׁבְּרָה אַף רוּחִי בְּכִרְכִּי׃
רוּם לֵב אַשְׁפִּיל וְאֶת־רוּם עֵינָי. וְאֶקְרַע לְבָבִי לְמַעַן אֲדֹנָי׃
שִׁבְרֵי רוּחִי הֵם זִבְחֶיךָ. יַעֲלוּ לְרָצוֹן עַל־מִזְבְּחֶךָ׃
וְאַשְׁמִיעַ בְּקוֹל הוֹדְיוֹתֶיךָ. וַאֲסַפְּרָה כָּל־נִפְלְאוֹתֶיךָ׃
וַאֲשֶׁר יָדְעָה נַפְשִׁי אַחְבִּירָה. אֲמַלֵּל גְּבוּרוֹת וַאֲדַבְּרֵה׃
וּמָה אָעֵרוֹךְ וְלֹא יָדַעְתִּי מָה. הֲיָכוֹל אוּבַל דַּבֵּר מְאוּמָה׃
כִּי אֵין חֵקֶר לִגְדֻלָּתוֹ. וְגַם אֵין מִסְפָּר לְתִבוּנָתוֹ׃
חֻכַּם לֵבָב הוּא וּמִי כָמוֹהוּ שַׁגִּיא לֵחַ לֹא מְצָאנוּהוּ׃
עוֹשֶׂה גְּדוֹלוֹת וְרַב נוֹרָאוֹת. גָּדוֹל אַתָּה וְעוֹשֵׂה נִפְלָאוֹת׃
עַד־אַיִן מִסְפָּר וְעַד־אַיִן חֵקֶר. וְלֹא נוֹדַע כִּי לֹא יֵחָקֵר׃
אַיּוֹ עַיִן אֲשֶׁר תִּעְיֶדְךָ. וְאֵיזֶה פֶּה אֲשֶׁר יַגִּידֶךָ׃
חַי לֹא רָאֲךָ וְלֵב לֹא יְדָעֲךָ. וְאֵיזֶה שֶׂכֶל אֲשֶׁר יַצִּיעֲךָ׃
גַּם מִשָּׂרָתֶיךָ לֹא רָאוּךָ. וְכָל־חַכְמֵי־לֵב לֹא מְצָאוּךָ׃
אַתָּה לְבַדְּךָ מֵבִין שִׁבְחֶךָ. וְאֵין זוּלָתְךָ יוֹדֵעַ כֹּחֶךָ׃

וְאֵין יוֹדֵעַ בִּלְעָדֶיךָ. שְׁבָחוֹת וְאִוִּיוֹת לְכַבְּדֶךָ׃
עַל־כֵּן תְּבוֹרַךְ בְּרָאוּי לָךְ. בְּפִי קְדֻשָּׁךְ כְּבוֹדֶךָ וְגָדְלֶךָ׃
וּמִפִּי הַכֹּל בְּכָל־אֱילוֹתָם. כְּפִי מַדָּע אֲשֶׁר־אַתָּה חֲנַנְתָּם׃
יוֹדוּ פְלֵאֲךָ הַשָּׁמַיִם. וְיַאַדִּירוּךָ קוֹלוֹת מָיִם׃
וְיָרִיעוּ לְךָ כָּל־הָאָרֶץ. יוֹדוּךָ כָּל־מַלְכֵי אָרֶץ׃
אַף יוֹדוּךָ כָּל־הָעַמִּים. וְיִשְׁבְּחוּךָ כָּל־הָאֻמִּים׃
כָּל־זֶרַע יַעֲקֹב עֲבָדֶיךָ. כִּי עֲלֵיהֶם גָּבְרוּ חַסָדֶיךָ׃
אֶת־שֵׁם יְיָ יְהַלְלוּ כֻלָּם. אֵל אֱלֹהִים אֱמֶת וּמֶלֶךְ עוֹלָם׃

ליום שני.

וְאָנִי עַבְדְּךָ בֶּן־אֲמָתֶךָ. אֲדַבֵּר אֱמַלֵּל גְּבוּרוֹתֶיךָ׃
דַּרְכֵי שִׁבְחֲךָ קָצָתָם אֲסַפֵּרָה. מַעֲשֶׂיךָ מַה־נּוֹרָא אִמָּרָה׃
אֵין אַלְיךָ עָרוֹךְ בַּסַּפָּר. אַגִּידָה וַאֲדַבֵּרָה עָצְמוּ מִסַּפֵּר׃
חֵקֶר אֱלוֹהַ לֹא יִמָּצֵא. וְתַכְלִית שַׁדַּי לֹא תְקָצֵה׃
וְלִתְבוּנָתוֹ חֵלֶא אֵין חֵקֶר. וּמִסְפַּר שָׁנָיו לֹא יֵחָקֵר׃
וְגַם אֵין מִסְפָּר לְגִדוּלֶיךָ. בְּצִבְאוֹתֶיךָ אוֹת כְּבוֹדֶךָ׃
אֵיזוֹ עַיִן אֲשֶׁר תְּעִידֶךָ. וְחֵי לֹא רָאָה פְּנֵי כְבוֹדֶךָ׃
נָבוֹן וְחָכָם הֵן לֹא־יֵדָע. וְאֵיךְ אֶעֱרוֹךְ עַל־אֲשֶׁר לֹא־אֵדָע׃
וְאִם יֹאמַר אִישׁ עַד תַּכְלִיתוֹ אֶעֱרוֹךְ אֵלָיו וּבְמַתְכֻּנְתּוֹ׃
אָבָא וְאֶמְצָא תַכְלִית שִׁבְחוֹ. לֹא נֶאֱמְנָה אֶת־אֵל רוּחוֹ׃
יָבֹלַע כִּי לֹא יֵדַע עֲרֹכוֹ. אַחֲרִית פִּיהוּ רֵאשִׁית דַּרְכּוֹ׃
וְעַתָּדִי לֹא כֵן אָנֹכִי. וּפִי לֹא־אֶתֵּן לַחֲטוֹא וְחִכִּי׃
אֲסַפְּרָה לְאָחֲי קְצוֹת דַּרְכֵי אֵל. וּלְיִשְׂרָאֵל מַה־פָּעַל אֵל׃
כַּכָּתוּב אִמְרוּ לֵאלֹהִים. מַה־נּוֹרָא מַעֲשֶׂיךָ אֱלֹהִים׃
וְאָמַרְתָּ. עַם־זוּ יָצַרְתִּי לִי. יְסַפְּרוּ שְׁמִי וּתְהִלָּתִי׃
בְּמִצְרַיִם שָׂמְתִּי עֲלִילוֹתַי. לְמַעַן תְּסַפֵּר אֶת־אוֹתוֹתַי׃

וַאֲנִי עַבְדְּךָ עַל־כֵּן אֲסַפֵּר. כַּאֲשֶׁר אָדְרוֹשׁ מַעַל־סֵפֶר׃
תְּהַלֵּל נַפְשִׁי כִּי מַעֲשֶׂיךָ. וְכָל־קְרָבַי אֶת־שֵׁם קָדְשֶׁךָ׃
וַאֲבָרְכָה בְּכָל־עֶנְיָנַי. וּבְכָל־לִבִּי אוֹדֶה אֶת־אֲדֹנָי׃
נַם בְּגָרוֹנִי רוֹמְמוֹתֶיךָ. וְאֶת־פִּי אֲמַלֵּא תְּהִלָּתֶךָ׃
כִּי פִי יַגִּיד תְּהִלָּתֶךָ. כָּל־הַיּוֹם אֶת־תִּפְאַרְתֶּךָ׃
וְאִמְרָה־נָּא עֶזּוּז נוֹרְאוֹתֶיךָ. וְאָשִׂיחָה דִּבְרֵי נִפְלְאוֹתֶיךָ׃
וְאַזְכִּיר טוּבְךָ וְצִדְקוֹתֶיךָ. חֲסָדֶיךָ וּגְבוּרוֹתֶיךָ׃
יָדַעְתִּי כִּי גָדוֹל אַתָּה. עַל־כָּל־אֱלֹהִים | מְאֹד נָּדַלְתָּ׃
כִּי כָל־אֱלֹהֵי הָעַמִּים הַם אֱלִילִים אִלְמִים. רוּחַ אֵין בָּהֶם׃
הֵן לְעוֹבְדֵיהֶם גְּמוּל אֵין מְשִׁיבִים. וְלָמָּה לָהֶם הַמָּה מְטִיבִים׃
וּבְעֵת צָרָה אָז יִתְפַּלֵּלוּ. וְלֹא יַעֲנוּם כִּי לֹא־יוֹעִילוּ׃
דּוֹרְשִׁים בְּכָל־לֵב לְרוּחַ אֵין־בּוֹ. וְקָרוֹב יְיָ אֶל־עַם קְרוֹבוֹ׃
הַיּוֹצֵר כֹּל הוּא אֱלֹהֵינוּ. הוּא עָשָׂנוּ וְלוֹ אֲנָחְנוּ׃
עַם | מַרְעִיתוֹ וְצֹאן יָדוֹ. נְבָרֵךְ שְׁמוֹ כִּי לְעוֹלָם חַסְדּוֹ׃
בַּצַּר לָנוּ מָאוֹ נִמְצָאתָ. כִּי דוֹרְשֶׁיךָ לֹא עָזַבְתָּ׃
וְתָמִיד בְּפִינוּ תְּהִלָּתֶךָ. וּמְהֻלָּלִים לְשֵׁם תִּפְאַרְתֶּךָ׃
עַד אַתָּה בְּךָ וּבְכִבּוֹדֶךָ. וּמַשְׂרָתֶיךָ אַף עֲבָדֶיךָ׃
אֲשֶׁר כְּבוֹדְךָ מָלֵא כָל־הָאָרֶץ. וּכְבוֹדְךָ עַל כָּל־הָאָרֶץ׃
וַאֲבוֹתֵינוּ בָּחַרוּ אוֹתְךָ לְבַדֶּךָ לַעֲבוֹד. וַאִין לָזֶר אִתְּךָ׃
נַם אֲנַחְנוּ אוֹתְךָ לְבַדֶּךָ נַעֲבוֹד כְּבֵן אֶת־אָב נְכַבְּדֶךָ׃
וְהַבַּנוּ עַל יְחוּדֶךָ. יוֹמָם וָלַיְלָה עֲדֶיךָ׃
בְּפִי כֻלָּנוּ וּבִלְבָבֵנוּ. שָׁאַתָּה לְבַדְּךָ אֱלֹהֵינוּ׃
אֱלֹהֵינוּ. עַל יְחוּדֶךָ עֲדִים אֲנַחְנוּ וַעֲבָדֶיךָ׃
אֵין תְּחִלָּה אֶל־רֵאשִׁיתֶךָ. וְאֵין קֵץ וְתִכְלָה לְאַחֲרִיתֶךָ׃
רִאשׁוֹן וְאַחֲרוֹן מִבְּלִי רֵאשִׁית. וּמִבְּלִי אַחֲרִית וְאֵין לַב לְהָשִׁית׃
אֵין קָצֶה אֶל־גַּבְהוּתֶךָ. וְאֵין סוֹף לְעֹמֶק מְדוֹתֶיךָ׃
אֵין פֶּאָה לְסִבִּיבוֹתֶיךָ. וְאֵין תָּוֶךְ מַבְדִּיל בֵּינוֹתֶיךָ׃

אֵין לְךָ סוֹבֵב וְאֵין לְךָ פֵּאָה. עַל־כֵּן אוֹתְךָ חַי לֹא רָאָה׃
אַיִן צַד וָצֵלַע יַצִּילִיעוּךָ. וְרַחַב וְאֹרֶךְ לֹא יִמְצָעוּךָ׃
אֵין חָכְמָה אֲשֶׁר תַּדָּעֶךָ. וְאֵין מַדָּע אֲשֶׁר יַגִּיעֶךָ׃
וְלֹא יַשִּׂיג אוֹתְךָ כָּל־מַדָּע. וְאֵין שֵׂכֶל אֲשֶׁר יָבִין וְיֵדָע
מִמְּךָ מְאוּמָה וְאֵיכָה אַתָּה. וְאֵיךְ בְּלִי מְאוּמָה כֹּל בָּרָאתָ׃

לְיוֹם שְׁלִישִׁי.

אָמְנָם יָדַעְתִּי כִּי אַתָּה. אֱלֹהֵי יַעֲקֹב כֹּל יָצַרְתָּ׃
אַתָּה בּוֹרֵא וְלֹא נִבְרֵאתָ. אַתָּה יוֹצֵר וְלֹא נוֹצָרְתָּ׃
אַתָּה מֵמִית וְאַתּ־כֹּל תְּבַלֶּה. אַתָּה מוֹרִיד שְׁאוֹל וְאַף תַּעֲלֶה׃
וְנֶאֱמָן לְהַחֲיוֹת מֵתִים אָתָּה. וְעַל יְדֵי נְבִיאֶךָ כֵּן הוֹדָעְתָּ׃
וְלֹא תָמוּת אַל חַי וְלֹא מַתָּה. מֵעוֹלָם וְעַד עוֹלָם אָתָּה׃
מַשְׁבִּיר וּמוֹלִיד וְלֹא נוֹלַדְתָּ. מוֹחֵץ וְרוֹפֵא וְלֹא חָלִיתָ׃
מָוֶת וּמַדְוֶה אֵין לְפָנֶיךָ. תְּנוּמָה וְשֵׁנָה אַיִן לְעֵינֶיךָ׃
הֲלֹא מִקֶּדֶם אֵל חַי אַתָּה. מֵאָשֶׁר בְּךָ לֹא נִשְׁתַּנֵּיתָ׃
וְעַד הָעוֹלָם לֹא תִשְׁתַּנֶּה. מֵאֱלֹהוּתְךָ לֹא תִתְנַנֶּה׃
חָדַשׁ וְנוֹשָׁן לֹא נִמְצֵאתָ. חִדַּשְׁתָּ כֹּל וְלֹא חָדַשְׁתָּ׃
לֹא יָחוּלוּ בְךָ שִׁמְחָה וָעֶצֶב. וְדִמְיוֹן | נוֹצָר וְכָל־דָּבָר רָצֶב׃
כִּי לֹא יְסוֹבֵב אוֹתְךָ גֹּשֶׁם. אַף־לֹא תִדָּמֶה אֶל כָּל־נֹשֶׁם׃
כָּל־הַיְצוּרִים גְּבוּל סְבָבְתָּם. אֶל־רֹאשִׁיתָם וְלְאַחֲרִיתָם׃
כִּי כָל־הַבְּרוּאִים בִּגְבוּל שַׁמְתָּם. וְלִימֵי צְבָאָם גְּבוּל הַקְּפְתָּם׃
וְלְךָ אֵין גְּבוּל וְלִימֶיךָ. וְלֹשְׁנוֹתֶיךָ וְלַעֲצָמֶךָ׃
עַל־כֵּן אֵינְךָ צָרִיךְ לַכֹּל. לְיֵדְךָ וּלְחַסְדְּךָ צְרִיכִים הַכֹּל׃
הַכֹּל צְרִיכִים לְצִדְקוֹתֶיךָ. וְאֵינְךָ צָרִיךְ לִבְרִיוֹתֶיךָ׃
כִּי מֵרֹם כָּל־יְצִיר חָיִיתָ לְבַדְּךָ. מְאוּמָה לֹא נִצְרַכְתָּ׃

רַאשִׁית וְאַחֲרִית בְּיָדְךָ עֲרוּכִים. אַתָּה־בָם וְהֵם בְּרוּחֲךָ שְׁרוּכִים:

כֹּל אֲשֶׁר הָיָה בְּרִאשׁוֹנָה. וַאֲשֶׁר יִהְיֶה בָּאַחֲרוֹנָה:

כָּל־הַיְצוּרִים וְכָל־מַעֲשֵׂיהֶם. וְכָל־דִּבְרֵיהֶם וּמַחְשְׁבוֹתֵיהֶם.

מֵרֹאשׁ וְעַד סוֹף תֵּדַע כֻּלָּם. וְלֹא תִשְׁתַּבַּח כִּי אַתָּה אֲצָלָם:

אַתָּה בְּרָאתָם וְלִבְּךָ עֲרָכָם. לְבַדְּךָ תֵּדַע מְקוֹמָם וְדַרְכָּם:

הַן אֵין־דָּבָר מִמְּךָ נָעְלָם. כִּי לְפָנֶיךָ נְכוֹנִים כֻּלָּם:

אֵין חֹשֶׁךְ וְאֵין מָנוֹס וָסֵתֶר. לָנוּס שָׁמָּה וּלְהִסָּתֵר:

אַת אֲשֶׁר תְּבַקֵּשׁ אַתָּה מוֹצֵא. בְּלִי נְטוֹת אֲלֵהֶם בְּעֵת שֶׁתִּרְצֶה:

כִּי אֶת־הַכֹּל כְּאַחַת תִּרְאֶה. לְבַדְּךָ תַּעֲשֶׂה וְאֵינְךָ נִלְאֶה:

כִּי עַל־גּוֹי וְעַל־אָדָם יָחַד. עַל כֹּל תְּדַבֵּר בְּרֵגַע אֶחָד:

תִּשְׁמַע בְּרֵגַע כָּל־הַקּוֹלוֹת. זַעַק וַלַּחַשׁ וְכָל־הַתְּפִלּוֹת:

אַף תָּבִין אֶל־כָּל־מַעֲשֵׂיהֶם. בְּרֵגַע תַּחְקוֹר כָּל־לִבֵּיהֶם:

וְלֹא תַאֲרִיךְ עַל־מַחְשְׁבוֹתֶיךָ. וְלֹא תִתְמַהְמַהּ עַל־עֲצָתֶךָ:

עֲצָל עֲצָתְךָ גְּזֵרָתֶךָ. לָקֵץ וּלְמוֹעֵד קְרִיאָתֶךָ:

וְכֻלָּם בֶּאֱמֶת בְּתוֹם וּבְיֹשֶׁר. מִבְּלִי עֶרֶךְ וּמִבְּלִי חֹסֶר:

מִמְּךָ דָּבָר לֹא יֹאבַד. וְדָבָר מִמְּךָ לֹא יִכָּבֵד:

כֹּל אֲשֶׁר־תַּחְפּוֹץ תּוּכַל | לַעֲשׂוֹת. וְאֵין מִי מוֹחֶה בְּיָדְךָ מַעֲשׂוֹת:

יְכֹלֶת יְיָ בְּחָפְצוֹ קְשׁוּרָה. וּבִרְצוֹת יְיָ לֹא אֹחֲרָה:

אֵין דְּבַר־סֵתֶר מִמְּךָ נִכְחָד. עֲתִידוֹת וְעוֹבְרוֹת לְךָ הֵם יָחַד:

אֲשֶׁר מֵעוֹלָם וְעַד הָעוֹלָם. הֵם כֻּלָּם בְּךָ וְאַתָּה בְּכֻלָּם:

חֲדָשׁוֹת תַּגִּיד וְסוֹד | דְּרָכֶיךָ. אֶל־עַבְדֶּיךָ וּמַלְאָכֶיךָ:

וְאֵינְךָ צָרִיךְ לְהַשְׁמִיעָךְ. דְּבַר סוֹד וְסֵתֶר לְהוֹדִיעָךְ:

כִּי לְךָ כָּל־סוֹד יִגָּלֶה. בְּטֶרֶם עַל | לֵב כָּל־יְצִיר יַעֲלֶה:

בְּלֵב כָּל־נִבְרָא לֹא תִמָּצֵא. מִפִּינוּ עָתָק לֹא יֵצֵא:

בְּאֵין־לוֹ קָצֶה וְלֹא יָחָצֶה. לֵב לֹא־יָתוּר וְאֵין־פֶּה פּוֹצֶה:

* מִמְּךָ Nach Einigen

בְּאֵין־לוֹ רוּחוֹת וְלֹא נְשָׁמוֹת. אֵין־לוֹ שִׂיחוֹת בּוֹ מוֹכִיחוֹת׃
לְמֵרָחוֹק מִי יִשָּׂא דַעְוָ. לְלֹא תְחִלָּה וְלֹא סוֹף לְהַגִּיעוֹ׃
אֲגַדִּים אֲחָדִים תּוֹךְ וְסוֹף וָרֹאשׁ. פֶּה וְלֵב אֲבָלֹם מִדְרֹשׁ וּמַחֲרֹשׁ׃
גֹּבַהּ וְעֹמֶק נְעוּצִים בְּסוֹבֵב. חָכָם וְלֵב נָבוּב לֹא יְכָבֵב׃
סוֹבֵב הַכֹּל וּמָלֵא אֶת־כֹּל. וּבְהָיוֹת הַכֹּל אַתָּה בַּכֹּל׃
אֵין עָלֶיךָ וְאֵין תַּחְתֶּיךָ. אֵין חוּץ־לָךְ וְאֵין בֵּינוֹתֶיךָ׃
אֵין מַרְאֶה וְגַב לְאַחוֹרֶךָ. וְאֵין גּוּף לְעַצֶּם יְחוֹרֶךָ׃
וְאֵין בַּתָּוֶךְ מְמַךְ נִבְדָּל. וְאֵין מָקוֹם דַּק מְמַךְ נֶחְדָּל׃
וְאֵינְךָ נֶאֱצָל מִכֹּל וְנִבְדָּל. וְאֵין מָקוֹם רַק מִמְּךָ וְנֶחְדָּל׃
מִקְרֶה וְשִׁנּוּי אֵין־בְּךָ נִמְצָא. וְלֹא־זְמַן וְעֶרַע וְלֹא־כָל שִׁמְצָה׃
כָּל־זְמַן וְכָל־עֵת אַתָּה מְכִינָם. אַתָּה עוֹרְכָם וְאַתָּה מְשַׁנָּם׃
כָּל־מַדָּע לֹא יַשִּׂיג אוֹתָךְ. אֵין שֵׂכֶל אֲשֶׁר יִמְצָא אוֹתָךְ׃
כְּמִדָּתְךָ חָכְמָתֶךָ. כִּגְדֻלָּתְךָ תְּבוּנָתֶךָ׃
חָכָם אַתָּה מֵאֵלֶיךָ. חַי מֵעַצְמְךָ וְאֵין כְּגוֹלֶךָ׃
זוֹלַת חָכְמָתְךָ אֵין חָכְמָה. כִּלְתִּי בִינָתְךָ אֵין בִּינָה וּמְזִמָּה׃
חָלַקְתָּ בְּלֵב חֲכָמִים שֵׂכֶל. וְרוּחֲךָ תְּמַלֵּאֵם וְדַעְתָּם תַּשְׂכֵּל׃
מִבַּלְעָדֶי כֹחַ אֵין גְּבוּרָה. וּמִבַּלְעָדֵי עֻזְּךָ אֵין עֶזְרָה׃
אֵין | נִכְבָּד כִּי־אִם כִּבַּדְתּוֹ. וְאֵין גָּדוֹל כִּי־אִם גִּדַּלְתּוֹ׃
כָּל־יָקָר וְכָל־טוֹב מִיֶּדְךָ. לַאֲשֶׁר תַּחְפּוֹץ עֲשׂוֹת חָסְדֶּךָ׃
אֵין חֵקֶר לִגְדֻלָּתֶךָ. וְאֵין מִסְפָּר לִתְבוּנָתֶךָ׃
אֵין עוֹד זוּלָתֶךָ. חַי וְכָל תּוּכַל וְאֵין בִּלְתֶּךָ׃
וְכֻלָּנוּ הַכֹּל כֹּל הָיִיתָ. וּבְהָיוֹת הַכֹּל כֹּל מְלֵאתָ׃
לֹא לְחֻצּוּךָ וְלֹא חִשּׁוּךָ יְצִירֶיךָ. אַף לֹא מֵעֲטוּךָ׃
בַּעֲשׂוֹתְךָ כֹּל | לֹא נִבְדַּלְתָּ. מִתּוֹךְ מְלַאכְתְּךָ לֹא נֶחְדַּלְתָּ׃
בְּעֲשׂוֹתְךָ אֶת־הַשָּׁמַיִם. וְאֶת־הָאָרֶץ וְאֶת־הַמַּיִם׃
לֹא קָרַבְתָּ וְלֹא רְחַקְתָּ. כִּי כָל־יְקִירוֹת לֹא יַחְלְקוּךָ׃
זָרָם | מַיִם לֹא יִשְׁטְפֶךָ. וְרוּחַ בַּבִּיר לֹא יָהְדְּפֶךָ׃

* חָכָם־לֵב וְנָכוֹן לֹא יִלְבַּב

אַף כָּל־טִנֹּפֶת לֹא תִטַנְּפֶךָ. אֵשׁ אוֹכְלָה אֵשׁ לֹא־תִשְׂרָפֶךָ:
לַחֲוִיוֹתְךָ אֵין חִפָּרוֹן. וּלְיִחוּדְךָ אֵין יִתָּרוֹן:
כָּמוֹ הָיִיתָ לְעוֹלָם תִּהְיֶה. חֶסֶר וְעֶדֶף בְּךָ לֹא־יִהְיֶה:
וְשִׁמְךָ מְעִידְךָ כִּי הָיִיתָ. וְהוֶה וְתִהְיֶה וּבַכֹּל אָתָּה:
הוֶה לְעוֹלָם וְכֵן | נוֹדַעְתָּ. נְעִידְךָ וְכֵן בְּךָ הַעִידוֹתָ:
שֶׁאַתָּה הוּא וְהוֶה בַּכֹּל. שֶׁלְּךָ הַכֹּל וּמִמְּךָ הַכֹּל:
שְׁמוֹת יְקָרְךָ יַעֲנוּ וְיָעִידוּ. בְּתָקֶף יְקָרְךָ בְּךָ יַסְהִידוּ:

ליום רביעי.

אֲרוֹמַם אֱלֹהַי אָבִי וְאֵלִי. אַנְוֶה אֱלֹהַי צוּרִי וְגוֹאֵלִי:
אֶחָד אֱלֹהֵי הַשָּׁמַיִם וְהָאָרֶץ. בְּכָל־יוֹם פַּעֲמָיִם:
אֵל חַי אֶחָד הוּא־בָּרָאנוּ. אָבִיר יַעֲקֹב אָב לְכָלָּנוּ:
אֲדוֹנֵנוּ אֲדוֹן כָּל־הָאָרֶץ. מָה־אַדִּיר שִׁמְךָ בְּכָל־הָאָרֶץ:
אֵין כָּאֵל אֵשׁ־אוֹכְלָה וַקַּנָּא. לְעוֹלָם יֵי אֱמֶת אֵל־אֱמוּנָה:
אוֹרִי וְיִשְׁעִי מָעוֹז חַיַּי. עָלָיו תְּלוּיִם כָּל־מַאֲוַיָּי:
אֱלֹהִים אֱמֶת הוּא אֱלֹהִים חַיִּים. לֹא יְכִילוּ זַעֲמוֹ גּוֹיִם וְאִיִּים:
אַדִּיר וְאַמִּיץ כֹּחַ וְרַב אוֹנִים. אֱלֹהֵי הָאֱלֹהִים וַאֲדֹנֵי הָאֲדֹנִים:
אֱלֹהַּ עוֹשֵׂי אִישִׁי וּבוֹעֲלִי. אַלּוּף נְעוּרַי שׁוֹמְרִי וְצִלִּי:
בּוֹרֵא כֹל וְיִשְׂרָאֵל גּוֹאֵל. בָּרוּךְ אֱלֹהִים אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל:
בּוֹרֵא רוּחַ הָרִים יוֹצֵר. מִמְּךָ מְזִמָּה לֹא־יִבָּצֵר:
גָּאָה מֵשִׁיב גְּמוּל עַל־גֵּאִים. עַל הָרָמִים וְעַל הַנְּשָׂאִים:
גִּבּוֹר בְּקוּמוֹ לַעֲרוֹץ בְּעֶבְרָה. מַהֲדַר גְּאוֹנוֹ מִי לֹא יִירָא:
גָּבוֹהַּ כָּל־אֲשֶׁר־תַּחְתָּיו נוֹשֵׂא. וּגְדָל־כֹּחַ גְּדוֹלוֹת עוֹשֶׂה:
גָּדוֹל הוּא וּשְׁמוֹ בִּגְבוּרָה. אַרְיֵה שָׁאַג מִי לֹא יִירָא:
דּוֹדִי דָּגוּל הוּא מֵרְבָבָה. אֵל נַעֲרָץ בְּסוֹד קְדוֹשִׁים רַבָּה:
דַּיָּן יָתִיב כְּעַתִּיק יוֹמִין. וּצְבָאוֹ עַל שְׂמֹאל וְעַל יָמִין:
הָדַרוֹ וְהוֹדוֹ עַל (בְּנֵי) עֲבָדָיו. הָדָר הוּא לְכָל־חֲסִידָיו:

הוּא אַל אֱלֹהֵי הָרוּחוֹת לְכָל־בָּשָׂר. שׁוֹמֵעַ תְּפִלָּה מִכֹּל׃
וַדַּאי וָתִיק יוֹדֵעַ וָעַד. יְיָ יִמְלֹךְ לְעֹלָם וָעֶד׃
וַאֲשֶׁר חָרַב גַּאֲוָתָנוּ. לְהִלָּחֵם מִלְחַמְתֵּנוּ׃
זוֹכֵר לְעוֹלָם בְּרִית רִאשׁוֹנִים. כְּיוֹם אֶתְמוֹל | לוֹ אֶלֶף שָׁנִים׃
זֶה אֱלֹהֵינוּ וְלוֹ קִוִּינוּ. וְזִמְרַת יָהּ הוּא יוֹשִׁיעֵנוּ׃
חֵלֶק יַעֲקֹב יוֹצֵר הַכֹּל. חַנּוּן יְיָ וְחָסִיד בַּכֹּל׃
חַי לְעוֹלָם יְיָ חֶלְקִי. חֲכַם הָרָזִים יְיָ חִזְקִי׃
טוֹב וּמֵטִיב הַמְלַמֵּד | דֵּיעָה. טָהוֹר עֵינַיִם | מֵרְאוֹת בְּרָעָה׃
יָשָׁר יְיָ וְיָשָׁר דְּבָרוֹ. יְדִידֵי יְדִידוּת מִשְׁכְּנוֹת דְּבִירוֹ׃
יוֹעֵץ וְגוֹזֵר מִי יְפִירֶנָּה. וַיַּחְתּוֹךְ וְיָפְעַל מִי יְשִׁיבֶנָּה׃
יָפֶה דּוֹדִי. יָפְיוֹ וְטוּבוֹ יֵרָאוּ וְיֶחֱזוּ צִיּוֹן בְּשׁוּבוֹ׃
כְּגִבּוֹר יֵצֵא כְּאִישׁ מִלְחָמוֹת. יָעִיר קִנְאָה לַעֲשׂוֹת גְּמָלוֹת׃
כְּגֶשֶׁר עַל־כַּנְפֵי נְשָׁרִים. נָשָׂא עָבְדָיו | וְיָשַׁר הֲדוּרִים׃
כְּדוֹב שַׁכּוּל וּכְנָמֵר שַׂחַל. כְּרָכָב וּכְעָשׁ וְרוּחוֹ כַּנָּחַל׃
כְּדוֹב שַׁכּוּל וּכְנָמֵר שׁוֹנֵד. הֶבְרוֹ לַעֲשׂוֹת כְּמַקֵּל שָׁקֵד׃
כַּבִּיר כֹּחַ לֵב כְּמוֹ שָׂחַל. כְּלָבִיא וְכַאֲרִי וְרוּחוֹ כְּנָחַל׃
כְּאֶרֶז בָּחוּר בְּגֶדְלָתוֹ. כִּבְרוֹשׁ רַעֲנָן עֲנוּתָנוּתוֹ׃
כְּתַפּוּחַ בְּרֵיחוֹ עִז אַהֲבָתוֹ. עַל־יִשְׂרָאֵל גַּאֲוָתוֹ׃
כְּתַפּוּחַ בַּעֲצֵי הַיַּעַר. כֵּן דּוֹדִי עִם־יוֹשְׁבֵי שָׁעַר׃
כַּבִּיר כֹּחַ לְמַרְגִּיזֵי אֵל נוֹקֵם. וְכַשַּׂל הוּא לְיִשְׂרָאֵל׃
כּוֹסִי מְנָת חֶלְקִי וְגוֹרָלִי. אֲנִי לְדוֹדִי נַחֲלָה וְדוֹדִי לִי׃
כְּבוֹדִי יְיָ לֹא אֲמִירֵנוּ. הֶאֱמַרְנוּהוּ וְהֶאֱמִירָנוּ׃
כְּאֲרִיֵה יִשְׁאַג וְכִכְפִיר יִנְהָם. אֵל־יִהְיֶה כְּגֵר וְכָאִישׁ גִּדְהָם׃
כְּרוֹעֶה אֲשֶׁר לֹא יוּכַל צֹאנוֹ לְהַצִּיל. וְהָיָה לְמַאֲכָל׃
כְּגִבּוֹר אֵין אֵיל וְכַאוֹרַחַ. נָם וּבוֹרַחַ מַר צוֹרֵחַ׃
כְּאֲרִיֵה מַשְׁחִית וְכַכְּפִיר לְעוֹזְבָיו. כְּרָכָב גַּם כָּעָשׁ לְאוֹיְבָיו׃
כַּבִּיר פֹּחַ כְּשָׁמִיר נָשִׁית. וְלֹא יַשְׁאִיר כְּנוֹקֵף זַיִת׃

כְּשָׁמַיִם וְשִׁית צָרִים יְמַגֵּן. כְּצִפֳּרִים עָפוֹת לְעִירוֹ יָגֵן׃
כְּנִשְׁמַי גְּדָבָה לָנוּ יָבֹא. כְּמַלְקוֹשׁ וְכַטַּל לְדַבְּקִים בּוֹ׃
כְּנָשָׁר יָרַחֵף עַל־גּוֹזָלָיו. וּכְצֵל כְּנָפָיו יֶחֱסוּ מְיַחֲלָיו׃
לְבַדּוֹ יְיָ הוּא וְנִפְלָאוֹת גְּדוֹלוֹת עוֹשֶׂה. אַל נוֹרָא עֲלִילוֹת׃
כְּצִפֳּרִים עַל עִירוֹ יָגֵן. וּכְצֵל כְּנָפָיו רָנָנוֹת נְגַנֵּן׃
לִצְבִי וּלְעֹפֶר הוֹמָה דּוֹדִי. כִּי יַקְדְּמֵנִי אֱלֹהֵי חַסְדִּי׃
לְפָנַי עָמוֹ יְיַשֵּׁר הֲדוּרִים. וְיַנְשְׁאֵם עַל־כַּנְפֵי נְשָׁרִים׃
לְעוֹלָם יְיָ חֶלְקִי וְצוּר לִבָּבִי. בָּלָה שְׁאֵרִי לְךָ וּלְבָבִי׃
לְבַדּוֹ יְיָ הוּא וְנִפְלָאוֹת גְּדוֹלוֹת עוֹשֶׂה וְרַב נוֹרָאוֹת׃
מָקוֹם וּמָעוֹן אַתָּה לְעוֹלָמֶךָ. וְאֵין יוֹדֵעַ אֶת־מְקוֹמֶךָ׃
מוֹרָאִי אֵל רוֹעִי וְיוֹצְרִי. צוּר יְלָדָנִי מְחוֹלְלִי וְצוּרִי׃
מָרוֹם וּמָעוֹז הוּא לִי וּמַחְסִי. מִגְדָּל עוֹז שֵׁם יְיָ מְנוּסִי׃
מֶלֶךְ יַעֲקֹב מִשְׂגַּב־לָנוּ. הוּא מְחוֹנְקֵנוּ וּמוֹשִׁיעֵנוּ׃
מְגַדֵּל יְשׁוּעוֹת מִשְׁעָן יְהִי־לִי. מִבְטָח אֱלֹהִים יְיָ חֵילִי׃
מוֹשֵׁל עוֹלָם | מַלְכוּתְךָ. בְּכָל־דּוֹר וָדוֹר מֶמְשַׁלְתְּךָ׃
מִי יִתֶּנְךָ בְּאָח לִי לְצָרָה. הוֹשַׁע יְיָ כִּי יָדְךָ לֹא קְצָרָה׃
מְקוֹר חַיִּים מְקֻוֶּה יִשְׂרָאֵל. לֹא אֶעֱזוֹב כִּי מָעָזִּי אֵל׃
מָגֵן יִשְׁעִי וְחֶרֶב גַּאֲוָה. לְשִׁמְךָ וּלְזִכְרְךָ נֶפֶשׁ תַּאֲוָה׃
מָגֵן הוּא לְכָל הַחוֹסִים בּוֹ. אַשְׁרֵי אָדָם אֲשֶׁר עוֹז־לוֹ בּוֹ׃
נָבָר וְנָעִים נָאוֹר וְנוֹרָא. נֶאְדָּר וְנֶאְזָר שְׁמוֹ בִּגְבוּרָה׃
נֶאֱמָן נֵצַח יִשְׂרָאֵל וְנוֹאָלוֹ לֹא יְשַׁקֵּר. אַשְׁרֵי כָּל־חוֹכֵי לוֹ׃
נֵצַח יִשְׂרָאֵל הָאֵל הַנֶּאֱמָן. מֵאֱלֹהָיו יְהוּדָה לֹא־אַלְמָן׃
נִפְלָא עַל כָּל־הַנִּפְלָאִים. וּמִתְנַשֵּׂא לְכָל־הַנִּשָּׂאִים׃
נִקְדָּשׁ וְנַעֲרָץ אֱלֹהֵי קְדוּשִׁי. נָכוֹן וְנִשְׂגָּב יְיָ נַפְשִׁי׃
נוֹקֵם וְנוֹטֵר וּבַעַל חֵמָה. לְצָרָיו לְאוֹיְבָיו אִישׁ מִלְחָמָה׃
נַרְיָ יְיָ בְּהִלּוֹ נֵרוֹ עֲלֵי רֹאשִׁי. וְנֵר לְרַגְלִי דְּבָרוֹ׃
סוֹמֵךְ וְסוֹעֵד יְיָ סַלְעִי. סוֹבֵל וְסוֹלֵחַ וְנוֹשֵׂא לְפִשְׁעִי׃

סַהֲדִי יְיָ סַלְעִי וְסָתְרִי. סוֹבֵל וְסוֹלֵחַ סַעֲדִי וְסַבְּרִי:
סַלְּעֵנוּ יְיָ וּמְצוּדָתֵנוּ. עֶזְרָתֵנוּ וּמְפַלְּטֵנוּ:
עִוּוּז וְגִבּוֹר עֻזִּי וְעָזְרִי. עֶלְיוֹן עוֹז־לִי אֵל־יְהִי עֶרְי:
עֵיר וְקַדִּישׁ | שֵׁת | סְבִיבָיו סֵתֶר. אָבֵן אַתָּה אֵל מְסַתַּתֵּר:
עַד מְמַהֵר לְשַׁלֵּם גְּמוּל לְאוֹיְבָיו. שִׁמַּר הַבְּרִית וְהַחֶסֶד לְאוֹהֲבָיו:
פָּדָה אֶת־אַבְרָהָם יְדִידוֹ. הוּא יִפְדֶּה יִשְׂרָאֵל עַבְדּוֹ:
פַּחַד יִצְחָק יִתֵּן פַּחְדּוֹ. עַל־צָרֵי בְנֵי יַעֲקֹב עַבְדּוֹ:
צוּעַל וְחוֹנֵךְ וְדוֹרֵשׁ וּבוֹדֵק כָּל־הַקְּבָבוֹת. לוֹ אֶתֵּן צֶדֶק:
צְרוֹר הַמּוֹר אֶשְׁכּוֹל הַכֹּפֶר. נוֹתֵן לְעַמּוֹ צָרָיו כְּפֶר:
צַח וְאָדוֹם דּוֹדִי בְּצָבְאָיו אוֹת. עַל־כֵּן | נִקְרָא יְיָ צְבָאוֹת:
צַדִּיק יְיָ הַצּוּר תָּמִים. אָבְטַח עֲדֵי־עַד בְּצוּר עוֹלָמִים:
צְבָא הַשָּׁמַיִם | מְשֻׁתָּחֲוִים לוֹ. שְׂרָפִים עוֹמְדִים | מִמַּעַל לוֹ:
קָדוֹשׁ הוּא בְּכָל־מִינֵי קְדֻשּׁוֹת. כִּתְּוֹת שָׁלֹשׁ קְדוֹשׁ מְשַׁלְּשׁוֹת:
קַיָּם לְעָלְמִין אֱלָהָא חַיָּא. מָרֵא דְּאַרְעָא וּמָרֵא דִּשְׁמַיָּא:
קוֹנִי מַרְחֵם | מְקַנֵּא לְשׁוֹנְאָיו. קָרֵן יִשְׁעִי וְקַרְוֹב לְקוֹרְאָיו:
רָחוֹק מִכֹּל וְאֶת־כֹּל רוֹאֶה. כִּי־רָם יְיָ וְשָׁפָל יִרְאֶה:
רוֹעִי יְיָ לֹא־אֶחְסַר כֹּל. וְרַב פֹּחַ וְרַב־חֶסֶד לַכֹּל:
רַחוּם יְיָ רוֹפֵא וּמְחַבֵּשׁ לִשְׁבוּרֵי לֵב. וְעָוֹן כּוֹבֵשׁ:
רַעַשׁ כָּלּוֹ הוּא מַחֲמַדִּים. מְשֻׁבָּחָיו אֱמֶת מְתוּקִים וַחֲמוּדִים:
רִאשׁוֹן וְאַחֲרוֹן. מֵעוֹלָם וְעַד־עוֹלָם אַתָּה אֵל שׁוֹכֵן עַד:
שִׁית מָלֵךְ שְׁמַיָּא בְּכָל־דָּר וָדָר. לַהּ אֲנָא מְשַׁבַּח מְרַמֵּם וּמְהַדַּר:
שָׂמֵשׂ וּמָגֵן יְיָ אֱלֹהִים. שׁוֹפֵט צֶדֶק וּמַשְׁפִּיל גְּבוֹהִים:
שַׂגִּיא כֹּחַ לֹא־מְצָאנוּהוּ. יַשְׂגִּיב בְּלֹחוֹ וּמִי־כָמֹהוּ:
שְׁלֹמֹה שְׁמוֹ כִּי שָׁלוֹ שָׁלוֹם. כִּי־יְדַבֵּר אֶל־חַסִידָיו שָׁלוֹם:
שֵׁם יְיָ אֶהְיֶה אֲשֶׁר אֶהְיֶה. בְּתוֹעֲפוֹת רְאֵם לוֹ כִּכְפִיר וּכְאַרְיֵה:
שַׁדַּי מְאוֹרִי מַלְכִּי וְאֵלִי. הַלְלוּיָהּ שְׁמוֹ נַפְשִׁי הַלְלִי:
תִּתַּמֵּם עִם־יוֹשְׁבֵי נְטָעִים. הַשָּׁרִיגִים שְׁלֹשֶׁת הָרוֹעִים:

תְּתְחַסַּד תִּתְבָּר עִמָּם. וְעִם־עֲקֹשִׁים תִּתַּפָּל | לְהֻמָּם׃
תָּמִים דַּרְכְּךָ תַּקִּיף מִכְּל. תּוֹכֵל | לְבַדְּךָ לַעֲשׂוֹת אֶת־כֹּל׃
תּוֹחַלְתִּי וְסִבְרִי וְתִכְוָתִי. תַּאֲוַת נַפְשִׁי וּתְשׁוּקָתִי׃
תָּהֳלָתִי וְתִפְאָרְתִּי וְעֻזִּי. מִמַּעֲי אִמִּי גּוֹחִי וְנוֹזִי׃
תָּמִים דֵּעִים אֵל דֵּעוֹת אֶחָד. כָּל־הַלְּבָבוֹת דּוֹרֵשׁ יָחַד׃

ליום חמישי.

מִי־כָמוֹךָ דֵּעָה מוֹרֶה. נִיב שְׂפָתַיִם אַתָּה בּוֹרֵא׃
מַחְשָׁבוֹתֶיךָ עָמְקוּ וָרָמוּ. וּשְׁנוֹתֶיךָ לֹא יִתָּמוּ׃
לֹא לִמְּדוּךָ חָכְמָתֶךָ. וְלֹא הֲבִינוּךָ תְּבוּנָתֶךָ׃
לֹא רְכַבְתָּ מַלְכוּתֶךָ. וְלֹא יָרַשְׁתָּ מֶמְשַׁלְתֶּךָ׃
לְעוֹלָם יְהִי־לְךָ לְבַדֶּךָ. וְלֹא לַאֲחֵרִים כְּבוֹד הוֹדֶךָ׃
וְלֹא תִתֵּן לֵאלֹהִים אֲחֵרִים תְּהִלָּתֶךָ. לֶאֱלִילִים וְזָרִים׃
וְכָבוֹד וְגַם כָּל־יִקַּר מֵאִתְּךָ. וּכְבוֹדְךָ לֹא לְזָרִים אִתָּךְ׃
אַתָּה תָּעִיד בִּיחוּדֶךָ. וְתוֹרָתְךָ וַעֲבָדֶיךָ׃
אֱלֹהֵינוּ עַל יִחוּדֶךָ. אַתָּה עַד אֶמֶת וַאֲנַחְנוּ עֲבָדֶיךָ׃
לְפָנֶיךָ לֹא אֵל הִתְדַּמְיָתָ. וּבְמַלְאַכְתְּךָ לֹא־הָיָה זָר עִמָּךְ׃
לֹא נוֹעַצְתָּ וְלֹא לִמַּדְתָּ. בְּחָכְמָתְךָ בְּרִיאוֹת כִּי נִבּוֹנוֹתָ׃
מְמַעֲמַקֵּי מַחְשָׁבוֹתֶיךָ. וּמִלִּבְּךָ כָּל־פְּעֻלּוֹתֶיךָ׃
קְצוֹת דְּרָכֶיךָ הֲלֹא הִכַּרְנוּ. וּמִמַּעֲשֶׂיךָ חַן יָדַעְנוּ.
שָׁאַתָּה אֵל כֹּל יָצַרְתָּ לְבַדֶּךָ. מְאוּמָה לֹא נִגְרַעְתָּ׃
לַעֲשׂוֹת מְלַאכְתְּךָ לֹא לְחַצְתָּ. וְגַם לְעֵזֶר לֹא נִצְרַכְתָּ׃
כִּי חָיִיתָ לְפָנֵי חֻכָּל. וְאַו בְּאֵין כֹּל לֹא־נִצְרַכְתָּ כֹּל׃
כִּי מַאֲהַבְתְּךָ עֲבָדֶיךָ. כֹּל בָּרָאתָ לִכְבוֹדֶךָ׃
וְלֹא־נוֹדַע אֵל זוּלָתֶךָ. וְאֵין כָּמוֹךָ וְאֵין בִּלְתֶּךָ׃
וְלֹא נִשְׁמַע מִן־אָז וָהָלְאָה. וְלֹא קָם וְלֹא נִהְיָה וְלֹא נִרְאָה׃
וְגַם אַחֲרֶיךָ לֹא יִהְיֶה אֵל. רִאשׁוֹן וְאַחֲרוֹן אֵל יִשְׂרָאֵל׃

בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ יָחִיד וּמְיוּחָד. יְיָ אֶחָד וּשְׁמוֹ אֶחָד׃

אֲשֶׁר מִי יַעֲשֶׂה כְּמַעֲשֶׂיךָ. כְּמַעֲשֶׂיךָ וְכִגְבוּרוֹתֶיךָ׃
אַיִן יְצִיר זוּלָתֶךָ. וְאַיִן בְּרִיאָה כִּי־אִם בְּרִיאָתֶךָ׃

כָּל־אֲשֶׁר תַּחְפּוֹץ תַּעֲשֶׂה בַּכֹּל. כִּי אַתָּה נַעֲלֵיתָ עַל־כֹּל׃
אַיִן כָּמוֹךָ וְאַיִן בִּלְתֶּךָ. כִּי אַיִן אֱלֹהִים זוּלָתֶךָ׃

אַתָּה הָאֵל עוֹשֵׂה פֶּלֶא. וְדָבָר מִמְּךָ לֹא יִפָּלֵא׃
מִי־כָמוֹךָ נוֹרָא תְּהִלּוֹת. אֱלֹהִים לְבַדְּךָ עוֹשֵׂה גְּדוֹלוֹת׃

אֵין אוֹתוֹת כָּמוֹ אוֹתוֹתֶיךָ. אַף אֵין מוֹפֵת כָּמוֹ מוֹפְתֶיךָ׃
אַיִן תְּבוּנָה כִּתְבוּנָתֶךָ. אַיִן גְּדֻלָּה כִּגְדֻלָּתֶךָ׃

כִּי־מְאֹד עָמְקוּ מַחְשְׁבוֹתֶיךָ. וְגָבְהוּ הַרְכֵּי אוֹרְחוֹתֶיךָ׃
אַיִן נַאֲוָה כָּמוֹ נַאֲוָתֶךָ. אַף אַיִן עֲנָוָה כְּעַנְוָתֶךָ׃

אֵין קָדְשָׁה כִּקְדֻשָּׁתֶךָ. אֵין קְרֵבוּת כָּמוֹ קְרֵבוֹתֶיךָ׃
אַיִן צַדָּקָה כָּמוֹ צְדָקָתֶךָ. אַיִן תְּשׁוּעָה כִּתְשׁוּעָתֶךָ׃

אֵין זְרוֹעַ כִּזְרוֹעוֹתֶיךָ. אֵין קוֹל כְּרַעַם גְּבוּרוֹתֶיךָ׃
אַיִן רַחֲמִים כְּרַחֲמָנוּתֶיךָ. אַיִן חֲנִינוּת כַּחֲנִינוֹתֶיךָ׃

אֵין אֱלָהוּת כֵּאלָהוּתֶךָ. וְאֵין מַפְלִיא כְּשֵׁם תִּפְאַרְתֶּךָ׃
כִּי שְׁמוֹתֶיךָ אַלִּים מְרוּצִים. בְּזָכְרְךָ לְחוּצִים לְהַפְלִיא נֶהוּצִים׃

וְאַשָּׁף וְחַרְטֹם לֹא יְלַחֲצוּךָ. וְכָל־שֵׂם וְלַחַט לֹא יְנַצְּחוּךָ׃
לֹא יְנַצְּחוּךָ כָּל־הַחֲבָטִים. כָּל־הַקּוֹסְמִים וְהַחַרְטֻמִּים׃

אַתָּה מֵשִׁיב לְאָחוֹר חֲכָמִים. לֹא־יוּכְלוּ לְךָ עֲרוּמִים וְקוֹסְמִים׃
לְהָשִׁיב לְאָחוֹר מְזִמּוֹתֶיךָ. לְהָפֵר עֲצַת ו סוד גְּזֵרָתֶךָ׃

מַרְצוֹנְךָ לֹא יַעֲבִירוּךָ. לֹא יְמַהֲרוּךָ וְלֹא יְאַחֲרוּךָ׃
עֲצָתְךָ תָּפֵר עֲצַת כָּל־יוֹעֲצִים. וְעִוֵּךְ מַחְלִישׁ לֵב אַמִּיצִים׃

אַתָּה מְצַוֶּה וּפַחְדְּךָ מַשְׁוֶה. וְאֵין עָלֶיךָ פָּקִיד וּמְצַוֶּה׃
אַתָּה מְקֻוֶּה וְאֵינְךָ מְקֻוֶּה. לְךָ כָּל־מְקֻוֶּה נָפֶשׁ תְּרֻוֶּה׃

וְכָל־הַיְצוּרִים וְכָל־עִנְיָנָם. וְכָל־זֶכֶר אֲשֶׁר־בְּךָ אֵין דְּמוּנָם׃

לֹא מַחְשָׁבוֹתָם | מַחְשֶׁבוֹתֶיךָ. כִּי־אֵין בּוֹרֵא זוּלָתֶךָ׃
לְאֵין דְּמְיוֹן נִפְלָא אֱלֹהֵינוּ. לְאֵין חֵקֶר נִשְׂגָּב אֲדוֹנֵנוּ׃
סָתוּר מִכָּל־סָתוּר. וְעָמוּם מִכָּל־עָמוּם וּמִכָּל־כָּמוּם׃
דַּק מִכָּל־דַּק. וְצָפוּן מִכָּל־צָפוּן. וְיָכוֹל מִכָּל־יָכוֹל׃
נִשְׂגָּב מִכָּל־נִשְׂגָּב. וְנַעֲלָם מִכָּל־נַעֲלָם. וּשְׁמוֹ לְעוֹלָם׃
גָּבוֹהַּ מִכָּל־גָּבוֹהַּ. וְעֶלְיוֹן מִכָּל־עֶלְיוֹן וּמִכָּל־חֶבְיוֹן׃
חָבוּי וְעָמוּק מִכָּל־עָמוּק. לֵב כָּל־דַּעַת עָלָיו חָמוּק׃
שֶׁאֵין שֵׂכֶל וּמַדָּע וְחָכְמָה. יְכוֹלִים לְהַשְׁוֹת לוֹ כָּל־מְאוּמָה׃
לֹא־מַשִּׂיגִים לוֹ אַיִךְ וְכַמָּה. לֹא־מוֹצְאִים לוֹ דָּבָר דּוֹמֶה׃
מְקֻרָּה וְעַרְעָר וְשִׁנּוּי וְטָפֵל. וְחֶבֶר וּמִסְתַּמֵּךְ אוֹר וְגַם־אֹפֶל׃
לֹא־מוֹצְאִים לוֹ מַרְאָה וְצֶבַע. וְלֹא כָּל־טֶבַע אֲשֶׁר שֵׁשׁ וְשֶׁבַע׃*)
לָכֵן | נְבוּכוֹת כָּל־עֶשְׁתּוֹנוֹת. וְנִבְהָלוֹת כָּל־הַחֶשְׁבּוֹנוֹת׃
כָּל־שַׂרְעַפִּים וְכָל־הַרְהוֹרִים. נִלְאִים לָשׂוּם בּוֹ שִׁעוּרִים׃
מִלְּשַׁעֲרֵהוּ וּמִלְּהַגְבִּילֵהוּ. וּמִלְּתָאֲרֵהוּ וּמִלְּפָרְסְמֵהוּ׃
בְּכָל־שִׂכְלֵנוּ חִפַּשְׂנוּהוּ. בְּמַדָּעֵנוּ לִמְצוֹא מַה הוּא׃
לֹא־מְצָאנוּהוּ וְלֹא־יְדָעְנוּהוּ. אַךְ מַמַּעֲשָׂיו הִכַּרְנוּהוּ׃
שֶׁהוּא לְבַדּוֹ יוֹצֵר אֶחָד. חַי וְכֹל יוּכַל | וְחָכָם | מְיוּחָד׃
כִּי־הוּא הָיָה לַכֹּל קֹדֶם. עַל־כֵּן | נִקְרָא אֱלֹהֵי קֶדֶם׃
בְּעַשְׂתּוֹ בְּלִי כֹל אֶת־כֹּל. יָדַעְנוּ כִּי־הוּא כֹּל יָכוֹל׃
בַּאֲשֶׁר מַעֲשָׂיו בְּחָכְמָה כֻּלָּם. יָדַעְנוּ כִּי בְּבִינָה פְּעָלָם׃
בְּכָל־יוֹם וָיוֹם בְּחַדְּשׁוֹ כֻּלָּם. יָדַעְנוּ כִּי־הוּא אֱלֹהֵי עוֹלָם׃
בַּאֲשֶׁר הָיָה קֹדֶם לְכֻלָּם. יָדַעְנוּ כִּי־הוּא חַי וְקַיָּם לְעוֹלָם׃
וְאֵין לְהַרְהֵר אַחַר יוֹצְרֵנוּ. בְּלִבֵּנוּ וְלֹא בְּסִפּוּרֵנוּ׃
לְמֻשָּׁשׁ וְגֹדֶשׁ לֹא נְשַׁעֲרֵהוּ. לְטָפֵל וְתֹאַר לֹא נְדַמֶּהוּ׃
וְלֹא נְחַשְּׁבֵהוּ לְעִקָּר וְנִצָּב. וְלֹא לְמִין וְכָל־אוֹן וּלְכָל־נִקְצָב׃
כָּל־הַנִּרְאִים וְהַנִּשְׁכָּלִים. וְהַמַּדְעִים בְּעֶשֶׂר [1]כְּלוּלִים׃

---

[1]) Zehn Eigenschaften der Körper.

*) Siehe S. 125. Anm. 1. u. 2.

(1יְשָׁבַע פַּמָּיוֹת (2יְשָׁשָׁת נְדוֹת. (3יְשָׁלֹשׁ גְּזֵרוֹת (4יְעִתּוֹת (5וּמְדוֹת:

הַן בַּבּוֹרֵא אֵין גַּם אֶחָד. כִּי הוּא בְּרָאָם כֻּלָּם יָחַד:
כֻּלָּם יִבְלוּ אַף יֵחָלְפוּ. הֵם יֹאבֵדוּ וְאַף יָסוּפוּ:

וְאַתָּה תַּעֲמוֹד וּתְבַלֶּה כֻּלָּם. כִּי חַי וְקַיָּם אַתָּה לְעוֹלָם:

ל י ו ם ש ש י.

אַתָּה לְבַדְּךָ יוֹצֵר כֹּל הוּא. וְלֹא יִדְמֶה מַעֲשֶׂה לְעוֹשֵׂהוּ:

כָּל־הָאֲרָצוֹת לֹא יְכִילוּךָ. וְאַף הַשָּׁמַיִם לֹא יְכַלְכְּלוּךָ:
אָז יָחִילוּ מַיִם חַיִּים | מִפָּנֶיךָ. אֱלֹהִים חַיִּים:

רָעֲשָׁה אֶרֶץ וְנָסוּ מַיִם. וְנָטְפוּ מַיִם | מִן־הַשָּׁמַיִם:
נוֹטָה לְבַדְּךָ הַשָּׁמַיִם. רוֹקַע הָאָרֶץ עַל־הַמָּיִם:

עָשִׂיתָ כָּל־חֶפְצְךָ לְבַדְּךָ. וְלֹא נִצְרַכְתָּ עֵזֶר כְּנֶגְדֶּךָ:
סוֹעֵד אֵין מִי יִסְעָדֶךָ. הַכֹּל מִפְּךָ וּמִיָּדֶךָ:

כְּכֹחֲךָ אָז כֵּן עָתָּה וַדַּעְתָּךְ. וּלְעוֹלָם כָּל־כְּבוֹדְךָ אִתָּךְ:
וְלֹא יַעַפְתָּ וְלֹא יָגַעְתָּ. כִּי בְמַלְאַכְתְּךָ לֹא עָמַלְתָּ:

כִּי בְדִבְּרְךָ כָּל־יְצוּרֶיךָ. וּמַעֲשֶׂה חֶפְצְךָ בְּמַאֲמָרֶיךָ:
וְלֹא אַחֲרִתּוֹ וְלֹא מַהֲרָתּוֹ. הַכֹּל עָשִׂיתוֹ פָּה בְּעִתּוֹ:

מִבְּלִי מְאוּמָה כֹּל חַדַּשְׁתָּ. וְאֶת־הַכֹּל בְּלִי כֹל פָּעָלְתָּ:
וְעַל לֹא יְסוֹד הַכֹּל יָסַדְתָּ. בְּרִצּוֹן רוּחֲךָ כֹּל תָּלִיתָ:

זְרוּעוֹת עוֹלָם אֶת־כֹּל נוֹשָׂאוֹת. מֵרֹאשׁ וְעַד סוֹף וְאֵינָם נִלְאוֹת:

בְּעֵינֶיךָ לֹא דָבָר יִקָּשֶׁה. רְצוֹנְךָ כָּל־דָּבָר | רוּחֲךָ עֹשֶׂה:

לְפָעָלְתְּךָ לֹא דָמִיתָ. אֶל־כָּל־תּוֹאַר לֹא שָׁוִיתָ:
וְלֹא קָדָמָה לְמַלְאַכְתְּךָ מְלָאכָה. חָכְמָתְךָ הִיא הַכֹּל עָרָכָה:

לִרְצוֹנְךָ לֹא רָדְמוּ וְאֵחָרוּ. וְעַל חֶפְצְךָ לֹא נוֹסְפוּ וְחָסָרוּ:
מִכָּל־חֶפְצְךָ לֹא שָׁבַחְתָּ. וְדָבָר אֶחָד לֹא חָסַרְתָּ:

---

1) Sieben Begriffe der Körpergröße. 2) Sechserlei Bewegungen der Körper. 3) Drei Formen des Zusammenhanges. 4) Drei Zeiten. 5) Dreifache Ausdehnung der Körper.

לֹא הֶחֱמַרְתָּ וְלֹא הֶעֱדַפְתָּ. וְדָבָר רֵק | בָּם לֹא פָעָלְתָּ׃
אַתָּה תְשַׁבְּחֵם וּמִי הִתְעִיבָם. שֶׁמֶץ דָּבָר לֹא נִשְׁמַע בָּם׃
הַחִלּוֹתָ בְּחָכְמָה עֲשִׂיתָם. בִּתְבוּנָה וּבְדַעַת כְּלִיתָם׃
מֵרֹאשִׁית וְעַד אַחֲרִית עֲשׂוּיִם. בֶּאֱמֶת וּבְיֹשֶׁר וְטוֹב רְאוּיִם׃
הִקְדַּמְתָּ בְּמַעֲשֵׂי יָדֶיךָ. רוֹב רַחֲמֶיךָ וַחֲסָדֶיךָ׃
כִּי רַחֲמֶיךָ וַחֲסָדֶיךָ. הֲלֹא מֵעוֹלָם עַל עֲבָדֶיךָ׃
וְעַד לֹא כָל־חַי הוּכַן לְכַלְכֵּל. לְפָנָיו אוֹכֵל תִּתֵּן אֹכֶל׃
וּמָעוֹן וּמְקָנֶה תַּעֲשֶׂה בְּפִי כֹל. צָרְכֵי חַכֹּל בַּאֲשֶׁר לַכֹּל׃
שְׁלֹשֶׁת יָמִים הָרִאשׁוֹנִים. אָז הֲכִינוֹתָם לָאַחֲרוֹנִים׃
אָז עָטִיתָ אוֹר כַּשַּׂלְמָה. אַדֶּר מְאוֹרוֹת מִמּוּל שַׁלְמָה׃
בְּטֶרֶם כָּל־יְצִיר מִאֹד גָּדַלְתָּ. וְאַחַר כֹּל מְאֹד נִתְגַּדַלְתָּ׃
אָז בְּאֵין לְבוּשׁ הוֹד וְהָדָר לוֹבָשׁ. עַד לֹא אוֹרַג גְּאוּת לָבָשׁ׃
אוֹר כַּשַּׂלְמָה וַכַּמְעִיל עוֹטֶה. שָׁמַיִם כַּיְרִיעָה נוֹטֶה׃
עָשִׂיתָ בָּם לְאוֹרִים דְּרָכִים. וְרָצוֹא וָשׁוֹב בְּנַחַת מְהַלְּכִים׃
הִבְדַּלְתָּ בֵּין מַיִם לָמָּיִם. בְּמִתִּיחַת רְקִיעַ הַשָּׁמָיִם׃
מְזוֹנֹת מְעוֹנֹת לְשֶׁרֶץ מָיִם. וְעוֹף יְעוֹפֵף עַל־פְּנֵי רְקִיעַ הַשָּׁמָיִם׃
עֲשֵׂב וְחָצִיר לָבְשָׁה אֲדָמָה. מַאֲכָל | לְחַיָּה וּלְכָל־בְּהֵמָה׃
בְּקֶרֶן שֶׁמֶן גֵּן | נָטַעְתָּ. אָל־הָאָדָם אֲשֶׁר עָשִׂיתָ׃
עֵזֶר כְּנֶגְדּוֹ עָשִׂיתָ לוֹ. דֵּי מַחְסוֹרוֹ אֲשֶׁר־יֶחְסַר לוֹ׃
כָּל־מַעֲשֶׂיךָ בְּיָדוֹ תִּתָּה. וְתַחַת רַגְלָיו הַכֹּל שַׁתָּה׃
לְהַעֲלוֹת מֵהֶם בָּקָר וָצאן. עַל מִזְבַּחֲךָ יַעֲלוּ לְרָצוֹן׃
עָשִׂיתָ לוֹ כְּתֹנֶת לְשָׂרַת. לְהַדֵּרַת קֹדֶשׁ וּלְתִפְאָרַת׃
שַׂמְתָּ בְּקִרְבּוֹ חָכְמַת אֱלֹהִים. כִּי יְצַרְתּוֹ־לְךָ בְּצֶלֶם אֱלֹהִים׃
לֹא מָנַעְתָּ עַל־פְּנֵי הָאֲדָמָה. צָרְכֵי אָדָם וְכָלֵם בְּחָכְמָה׃
מַעֲשֶׂיךָ מְאֹד רַבּוּ וְגָדְלוּ. וְשִׁמְךָ יְיָ כָּלֵם יְהַלְלוּ׃
רַבּוּ וְגָדְלוּ מְאֹד מַעֲשֶׂיךָ. יוֹדוּךָ יְיָ כָּל־מַעֲשֶׂיךָ׃
כֹּל פָּעָלְתָּ לְמַעֲנֶךָ. וְלִכְבוֹדְךָ כָּל־קִנְיָנֶךָ׃

שיר היחוד ליום השבת.

אָז בְּיוֹם הַשְּׁבִיעִי נָחְתָּ, יוֹם הַשַּׁבָּת עַל כֵּן בֵּרַכְתָּ׃
וְעַל כָּל־פֹּעַל תְּחִלָּה עֲרוּכָה, וַחֲסִידֶיךָ בְּכָל־עֵת יְבָרְכוּכָה׃
בָּרוּךְ יְיָ יוֹצֵר כֹּלָם, אֱלֹהִים חַיִּים וּמֶלֶךְ עוֹלָם׃
כִּי מֵעוֹלָם עַל עֲבָדֶיךָ רוֹב רַחֲמֶיךָ וַחֲסָדֶיךָ׃
וּבְמִצְרַיִם הַחִלּוֹתָ, לְהוֹדִיעַ כִּי מְאֹד נַעֲלֵיתָ
עַל־כָּל־אֱלֹהִים, בַּעֲשׂוֹתְךָ בָהֶם שְׁפָטִים גְּדוֹלִים וּבְאֹתֵיהֶם׃
בְּבָקְעֲךָ יַם סוּף עַמְּךָ רָאוּ יַד הַגְּדוֹלָה, וַיִּירָאוּ׃
נִהַגְתָּ עַמְּךָ לַעֲשׂוֹת לָךְ שֵׁם וְתִפְאֶרֶת לְהַרְאוֹת גְּדֻלָּךְ׃
וְדִבַּרְתָּ עִמָּם | מִן־הַשָּׁמַיִם, וְגַם הֶעָבִים נָטְפוּ מָיִם׃
יָדַעְתָּ לֶכְתָּם הַמִּדְבָּר, בְּאֶרֶץ | צִיָּה אִישׁ לֹא־עָבַר׃
תַּתָּה לְעַמְּךָ דֶּגֶן שָׁמַיִם, וְכָעָפָר שְׂאֹר וּמְצוּר מָיִם׃
תְּגָרֵשׁ גּוֹיִם רַבִּים עַמִּים, יִרְשׁוּ אַרְצָם וַעֲמַל | לְאֻמִּים׃
בַּעֲבוּר יִשְׁמְרוּ חֻקִּים וְתוֹרוֹת, אִמְרוֹת יְיָ אֲמָרוֹת טְהוֹרוֹת׃
וְיִתְעַדְּנוּ בִּמְרֵעֶה שָׁמֵן, וּמֵחֶלְמִישׁ צוּר פַּלְגֵי־שָׁמֶן׃
בְּנוֹחָם בְּנוֹ עִיר קָדְשֶׁךָ, וְיִפְאֲרוּ בַּיִת מִקְדָּשֶׁךָ׃
וַתֹּאמֶר פֹּה אֵשֵׁב לְאֹרֶךְ יָמִים, עֲדֵה בָּרֵךְ אֲבָרֶךָ׃
כִּי־שָׁם יִזְבְּחוּ זִבְחֵי־צֶדֶק, אַף כְּהֲנֶיךָ יִלְבְּשׁוּ־צֶדֶק׃
וּבֵית הַלֵּוִי נְעִימוֹת יְזַמֵּרוּ, לְךָ יִתְרוֹעֲעוּ אַף־יָשִׁירוּ׃
בֵּית יִשְׂרָאֵל וְיִרְאֵי יְיָ, יְכַבְּדוּ וְיוֹדוּ שִׁמְךָ יְיָ׃
הֶטִיבוֹתָ מְאֹד רָאשׁוֹנִים, כֵּן תֵּטִיב גַּם לָאַחֲרוֹנִים׃
יְיָ תָּשִׁישׁ נָא עָלֵינוּ, כַּאֲשֶׁר שַׂשְׂתָּ עַל־אֲבוֹתֵינוּ׃
אוֹתָנוּ לְהַרְבּוֹת וּלְהֵטִיב וְנוֹדֶה שִׁמְךָ לְעוֹלָם כִּי־תֵטִיב׃
יְיָ תִּבָּנֶה עִירְךָ מְהֵרָה, כִּי עָלֶיהָ שִׁמְךָ נִקְרָא׃
וְקֶרֶן דָּוִד תַּצְמִיחַ בָּהּ, וְתִשְׁפּוֹן לְעוֹלָם יְיָ בְּרִקְרָהּ׃
זְבְחֵי צֶדֶק שָׂמֵחַ נִזְבָּחָה, וְכִימֵי קֶדֶם תָּעֲרֵב מִנְחָה׃
וּבָרֵךְ אֶת־עַמְּךָ בְּאוֹר־פָּנֶיךָ, כִּי חָפַצְתָּ לַעֲשׂוֹת רְצוֹנֶךָ׃

וּבִרְצוֹנְךָ תַּעֲשֶׂה חֶפְצֵנוּ. הַבֵּט־נָא עַמְּךָ בְּלָנוּ׃
בְּחַרְתָּנוּ לִהְיוֹת לְךָ לְעַם סְגֻלָּה. וְעַל־עַמְּךָ בְּרַכְתָּךְ פֶּלָה׃
וְתָמִיד נִסַּפֵּר תְּהִלָּתֶךָ. וּנְהַלֵּל | לְשֵׁם תִּפְאַרְתֶּךָ׃
וּמְבָרְכֶתְךָ עַמְּךָ יְבוֹרָךְ. כִּי אֶת־כֹּל אֲשֶׁר־תְּבָרֵךְ מְבוֹרָךְ׃
וַאֲנִי בְּעוֹדִי אֲהַלְלָה בוֹרְאִי וַאֲבָרְכֵהוּ כָּל־יְמֵי צֶבְאִי׃
יְהִי שֵׁם יְיָ מְבוֹרָךְ לְעוֹלָם. מִן־הָעוֹלָם וְעַד־הָעוֹלָם׃
כַּכָּתוּב בָּרוּךְ יְיָ אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל מִן־הָעוֹלָם וְעַד־הָעוֹלָם. וַיֹּאמְרוּ כָּל־הָעָם אָמֵן וְהַלֵּל לַיָי׃ עָנָה דָנִיֵּאל וְאָמַר לָהֱוֵא שְׁמֵהּ דִּי אֱלָהָא מְבָרַךְ מִן־עָלְמָא וְעַד־עָלְמָא דִּי חָכְמְתָא וּגְבוּרְתָא דִּי־לֵהּ הִיא׃ וְנֶאֱמַר וַיֹּאמְרוּ הַלְוִיִּם יֵשׁוּעַ וְקַדְמִיאֵל בָּנִי חֲשַׁבְנְיָה שֵׁרֵבְיָה הוֹדִיָּה שְׁבַנְיָה פְּתַחְיָה קוּמוּ בָּרְכוּ אֶת־יְיָ אֱלֹהֵיכֶם מִן־הָעוֹלָם עַד הָעוֹלָם וִיבָרְכוּ שֵׁם כְּבוֹדֶךָ וּמְרוֹמָם עַל־כָּל־בְּרָכָה וּתְהִלָּה׃ וְנֶאֱמַר בָּרוּךְ יְיָ אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל מִן־הָעוֹלָם וְעַד־הָעוֹלָם וְאָמַר כָּל־הָעָם אָמֵן הַלְלוּיָהּ׃ וְנֶאֱמַר וַיְבָרֶךְ דָּוִיד אֶת־יְיָ לְעֵינֵי כָּל־הַקָּהָל וַיֹּאמֶר דָּוִיד בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל אָבִינוּ מֵעוֹלָם וְעַד־עוֹלָם׃

שיר הכבוד.

כשפותחין ההיכל לאנעים זמירות יש לומר ד' פסוקים הלו׃

שאו שערים ראשיכם והנשאו פתחי עולם ויבא מלך הכבוד׃ מי זה מלך הכבוד ה' עזוז וגבור ה' גבור מלחמה׃ שאו שערים ראשיכם ושאו פתחי עולם ויבא מלך הכבוד׃ מי הוא זה מלך הכבוד ה' צבאות הוא מלך הכבוד סלה׃

אֶנְעִים זְמִירוֹת וְשִׁירִים אֶעֱרוֹג. כִּי אֵלֶיךָ נַפְשִׁי תַּעֲרוֹג׃
נַפְשִׁי חָמְדָה בְּצֵל יָדֶיךָ. לָדַעַת כָּל־רָז סוֹדֶךָ׃
מַדֵּי דַּבְּרִי בְּכְבוֹדֶךָ. הוֹמָה לִבִּי אֶל־הוֹדֶיךָ׃
עַל־כֵּן אֲדַבֵּר בְּךָ נְכְבָּדוֹת. וְשִׁמְךָ אֲכַבֵּד בְּשִׁירֵי יְדִידוֹת׃
אֲסַפְּרָה כְּבוֹדֶךָ וְלֹא רְאִיתִיךָ. אֲדַמְּךָ אֲכַנְּךָ וְלֹא יְדַעְתִּיךָ׃
בְּיַד נְבִיאֶיךָ בְּסוֹד עֲבָדֶיךָ. דִּמִּיתָ הֲדַר כְּבוֹד הוֹדֶךָ׃

גְּדֻלָּתְךָ וּגְבוּרָתֶךָ. כִּנּוּ לְתִקְוַת פְּעֻלָּתֶךָ:
דְּמוּ אוֹתְךָ וְלֹא כְּפִי־יֶשְׁךָ. וַיְשַׁוּוּךָ לְפִי מַעֲשֶׂיךָ:
הִמְשִׁילוּךָ בְּרוֹב חֲזָיונות. הִנָּךְ אֶחָד בְּכָל־דְּמְיונות:
וַיֶּחֱזוּ בְךָ זְקֵנָה וּבַחֲרוּת. וּשְׂעַר רֹאשְׁךָ בְּשֵׂיבָה וְשַׁחֲרוּת:
זְקֵנָה בְּיוֹם דִּין וּבַחֲרוּת בְּיוֹם קְרָב. כְּאִישׁ מִלְחָמוֹת יָדְיו לוֹ רָב:
חֲבַשׁ כּוֹבַע יְשׁוּעָה בְּרֹאשׁוֹ. הוֹשִׁיעָה־לּוֹ יְמִינוֹ וּזְרוֹעַ קָדְשׁוֹ:
טַלְלֵי אוֹרוֹת רֹאשׁוֹ נִמְלָא. קְוֻצּוֹתָיו רְסִיסֵי לָיְלָה:
יִתְפָּאַר־בִּי כִּי חָפֵץ־בִּי. וְהוּא יִהְיֶה לִי לַעֲטֶרֶת צְבִי:
כָּתֶם טָהוֹר פָּז דְּמוּת רֹאשׁוֹ. וְחַק עַל־מֵצַח כְּבוֹד שֵׁם קָדְשׁוֹ:
לְחֶן וְלִכָבוֹד צְבִי תִּפְאָרָה. אֶמְתּוֹ לוֹ עֲטָרָה עֲטָרָה:
מַחֲלָפוֹת רֹאשׁוֹ כְּבִימֵי בְחֻרוֹת. קְוֻצּוֹתָיו תַּלְתַּלִּים שְׁחֹרוֹת:
נְוֵה הַצֶּדֶק צְבִי תִּפְאַרְתּוֹ. יַעֲלֶה נָא עַל־רֹאשׁ שִׂמְחָתוֹ:
סְגֻלָּתוֹ תְּחִי בְיָדוֹ עֲטֶרֶת. וּצְנִיף מְלוּכָה צְבִי תִּפְאֶרֶת:
עֲמוּמִים נְשָׂאָם עֲטֶרֶת עֶגְדָּם. מֵאֲשֶׁר יָקְרוּ בְעֵינָיו כְּבָדָם:
פְּאֵרוֹ עָלַי וּפְאֵרִי עָלָיו. וָקָרוֹב אֵלַי בְּקָרְאִי אֵלָיו:
צַח וְאָדוֹם לְלִבּוּשׁוֹ אָדוֹם. פּוּרָה בָּדָרְכוֹ בְּבוֹאוֹ מֵאֱדוֹם:
קֶשֶׁר תְּפִלִּין הֲרָאָה לֶעָנִיו. תְּמוּנַת יָיְ לְנֶגֶד עֵינָיו:
רוֹצֶה בְעַמּוֹ עֲנָוִים יְפָאֵר. יוֹשֵׁב תְּהִלּוֹת בָּם לְהִתְפָּאֵר:
רֹאשׁ דְּבָרְךָ אֱמֶת קָרָא מֵרֹאשׁ. דֹּר וָדֹר עַם דּוֹרְשֶׁךָ דָּרוֹשׁ:
שִׁית הֲמוֹן שִׁירַי נָא עָלֶיךָ. וְרִנָּתִי תִּקְרַב אֵלֶיךָ:
תְּהִלָּתִי תְּחִי לְרֹאשְׁךָ עֲטֶרֶת. וּתְפִלָּתִי תִּכּוֹן קְטֹרֶת:
תִּיכָר שִׂירַת־דָּשׁ בְּעֵינֶיךָ. בְּשִׁיר יוּשַׁר עַל־קָרְבָּנֶיךָ:
בְּרָכָתִי תַּעֲלֶה לְרֹאשׁ מַשְׂבִּיר. מְהוֹלֵל וּמוֹלִיד צַדִּיק | כַּבִּיר:
וְבֵרַכְתִּי תְּנַעֲנַע לִי רֹאשׁ. וְאוֹתָהּ רַח־לְךָ כְּבָשָׂמִים רֹאשׁ:
יֶעֱרַב נָא שִׂיחִי עָלֶיךָ. כִּי נַפְשִׁי תַּעֲרוֹג אֵלֶיךָ:

לך יי הגדלה והגבורה והתפארת והנצח וההוד כי כל בשמים ובארץ: לך יי הממלכה והמתנשא לכל לראש: מי ימלל גבורות יי ישמיע כל תהלתו:

כתר מלכות

לרבי שלמה בן גבירול.

בִּתְפִלָּתִי יְסַכֶּן־נָבָר. כִּי בָהּ יִלְמַד יֹשֶׁר וּזְכוּת:
סִפְּרוּתִי בָּהּ פִּלְאֵי אֵל חַי. בְּקִצָּרָה אַף לֹא בַאֲרִיכוּת:
שַׂמְתִּיהָ עַל רֹאשׁ מַהֲלָלַי. וּקְרָאתִיהָ כֶּתֶר מַלְכוּת:

נִפְלָאִים | מַעֲשֶׂיךָ וְנַפְשִׁי יוֹדַעַת מְאֹד. לְךָ יְיָ הַגְּדֻלָּה וְהַגְּבוּרָה וְהַתִּפְאֶרֶת וְהַנֵּצַח וְהַהוֹד: לְךָ יְיָ הַמַּמְלָכָה וְהַמִּתְנַשֵּׂא לְכֹל לְרֹאשׁ. וְהָעֹשֶׁר וְהַכָּבוֹד: לְךָ בְּרוּאֶי מַעְלָה וּמַטָּה יָעִידוּ כִּי הַמָּה יֹאבְדוּ וְאַתָּה תַּעֲמוֹד: לְךָ הַגְּבוּרָה אֲשֶׁר בְּסוֹדָהּ נִלְאוּ רַעְיוֹנֵינוּ לַעֲמֹד. כִּי־עָצַמְתָּ מִמֶּנּוּ מְאֹד: לְךָ חָבְיוֹן הָעֹז הַסּוֹד וְהַיְסוֹד: לְךָ הַשֵּׂם הַנֶּעְלָם מִמְּתֵי חָכְמָה. וְהַכֹּחַ הַסּוֹבֵל הָעוֹלָם עַל־בְּלִימָה. וְהַיְכֹלֶת לְהוֹצִיא לָאוֹר כָּל־תַּעֲלֻמָה: לְךָ הַחֶסֶד אֲשֶׁר גָּבַר עַל־בְּרוּאֶיךָ. וְהַטּוֹב הַצָּפוּן לִירֵאֶיךָ: לְךָ הַסְּוֹדוֹת אֲשֶׁר לֹא־יְכִילַם שֶׂבַח וְרָעְיוֹן. וְהַחַיִּים אֲשֶׁר לֹא יִשְׁלַט עֲלֵיהֶם כְּלָיוֹן. וְהַכִּסֵּא הַנַּעֲלֶה עַל־כָּל־

Die Königskrone

von

R. Salomoh ben Jehudah Gabirol.

בתפלתי Fromme dies Gebet dem Menschen, den es Recht und Tugend lehrt!
Des lebend'gen Gottes Wunder kurz und bündig es bewährt.
Drum ist's meiner Lieder Ausbund, Königskron' zu heißen wert. —

נפלאים Wunderbar sind Deine Werke, und meine Seel' es erkennt und weiß. Dein, o Gott, ist die Macht und die Größe, der Glanz und der Ruhm und Preis. Dein die Herrschaft über Alles, der Reichthum, die Ehre. Die Geschöpfe der Höh' und Tiefe bezeugen, daß Du dauerst, wenn sie sinken ins Leere. Dein ist die Kraft, an deren Geheimniß ermüdet der Gedanke; denn Du bist mächtiger als seine Schranke. Dein der Allmacht Hülle, das Geheimniß und der Urgrund. Dein der Name, verborgen den Männern des Lichts, und die Kraft, haltend die Welt überm Nichts, die Verborgnes offenbart am Tag des Gerichts. Dein die Gnade, die an Deinen Geschöpfen Du lässest walten, und das Gut, das Deinen Frommen Du vorbehalten. Dein die Geheimnisse, die nicht fasset Gedank' und Preis, und das Leben, das nichts von Verwesung weiß, und der Thron, erhaben

עֶלְיוֹן, וְהַגָּוָה הַנִּסְתָּר בְּרוּם חֲבְיוֹן: לְךָ הַמְּצִיאוּת אֲשֶׁר מְצָל מֵאוֹרוֹ*) נִהְיָה כָּל־הַוֶּה. אֲשֶׁר אָמַרְנוּ בְּצִלּוֹ נִחְיֶה: לְךָ שְׁנֵי הָעוֹלָמִים אֲשֶׁר נָתַתָּ בֵּינֵיהֶם גְּבוּל. רִאשׁוֹן לְמַעֲשִׂים וְהַשֵּׁנִי לְגָמוּל: לְךָ הַגְּמוּל אֲשֶׁר גָּנַזְתָּ לַצַּדִּיקִים וַתַּעֲלִימֵהוּ. וַתַּרְא אֹתוֹ כִּי־טוֹב הוּא וַתִּצְפְּנֵהוּ:

אַתָּה אֶחָד. רֹאשׁ כָּל־מִנְיָן. וְיסוֹד כָּל־בִּנְיָן: אַתָּה אֶחָד. וּבְסוֹד אַחְדוּתְךָ חָכְמֵי־לֵב יִתְמָהוּ. כִּי לֹא יָדְעוּ מַה־הוּא: אַתָּה אֶחָד. וְאַחְדוּתְךָ לֹא יִגְרַע וְלֹא יוֹסִיף. לֹא יֶחְסַר וְלֹא יַעֲדִיף: אַתָּה אֶחָד. וְלֹא כְּאֶחָד הַקָּנוּי וְהַמָּנוּי. כִּי לֹא־יַשִּׂיגְךָ רִבּוּי וְשִׁנּוּי. לֹא תֹאַר וְלֹא כְּנוּי: אַתָּה אֶחָד. וְלִשְׁוּם לְךָ חֹק וּגְבוּל גִּלְּאָה חֲגִיוֹנִי. עַל־כֵּן אָמַרְתִּי אֶשְׁמְרָה דְרָכַי מֵחֲטוֹא בִּלְשׁוֹנִי: אַתָּה אֶחָד. גָּבַהְתָּ וְנַעֲלֵיתָ מִשְּׂפוֹל וּמִנְּפוֹל. וְאֵילוֹ הָאֶחָד שְׁיִפּוֹל:

אַתָּה נִמְצָא. וְלֹא יַשִּׂיגְךָ שֶׁמַע אֹזֶן וְלֹא רְאוּת עָיִן. וְלֹא יִשָּׁלֵט בְּךָ אֵיךְ וְלָמָּה וָאָיִן: אַתָּה נִמְצָא. אֲבָל לְעַצְמְךָ. וְאֵין לְאַחֵר עִמְּךָ: אַתָּה נִמְצָא. וּבְטֶרֶם הָיוֹת כָּל־זְמַן הָיִיתָ. וּבְלִי

*) נ״א אֲשֶׁר מְצַל מֵאוֹרוֹ.

über aller Hoheit Fülle, und die Wohnung in des Aethers Geheimnißhülle. Dein ist das Daſein, deſſen Licht entſtrahlet alles Leben[1]), davon wir ſagen, daß wir nur in ſeinem Schatten weben. Dein die beiden Welten, die Du von einander geſchieden, die eine zum Wirken, die andere zu ſeligem Frieden. Dein der Lohn, den Du den Frommen beſchieden und aufgeſpart; Du ſahſt, daß er gut ſei, drum haſt Du ihn aufbewahrt.

אתה אחד Du biſt einzig, von allem Grund und Beginn. Du biſt einzig, und in Deiner Einheit Geheimniß ſtaunt der Weiſen Sinn. Du biſt einzig, und Deine Einheit wird nicht vermindert noch vermehrt, nicht größer noch kleiner an Werth. Du biſt einzig, und nicht wie das Eins der Zahl: nicht trifft Dich Vergrößerung, Veränderung, Benennung, Merkmal. Du biſt einzig, und Begriff und Grenze Dir zu ſetzen mir der Sinn vergeht. Drum denk' ich, hüt' ich meinen Wandel, daß meine Zunge nicht Sünde begeht. Du biſt einzig, hoch erhaben über Wanken und Fallen. Wie ſollt' auch der Einige fallen?

אתה נמצא Du biſt! Nicht des Ohres Hören und des Auges Licht kann Dich erreichen; kein Wie, Warum und Wo haftet an Dir als Zeichen. Du biſt, doch nur für Dich allein, und außer Dir keinem andern Sein. Du biſt und eh' noch die Zeit war, dauerteſt Du fort und thronteſt, eh' noch

[1]) Vgl. Michael Sachs, die religiöſe Poeſie der Juden in Spanien, S. 4 Anf. und S. 224. Anm. 1.

מָקוֹם חָנִיתָ: אַתָּה נִמְצָא. וְסוֹדְךָ נֶעְלָם וּמִי יַשִּׂיגֵנּוּ. עָמֹק עָמֹק מִי יִמְצָאֶנּוּ:

אַתָּה חַי. וְלֹא מִזְּמַן קָבוּעַ. וְלֹא מֵעֵת יָדוּעַ: אַתָּה חַי. וְלֹא בְּנֶפֶשׁ וּנְשָׁמָה. כִּי אַתָּה נְשָׁמָה לִנְשָׁמָה: אַתָּה חַי. וְלֹא כְּחַיֵּי אָדָם לַהֶבֶל דָּמֶה. וְסוֹפוֹ עָשׁ וְרִמָּה: אַתָּה חַי. וְהַמַּגִּיעַ לְסוֹדְךָ יִמְצָא תַּעֲנוּג עוֹלָם. וְאָבַל וָחַי לְעוֹלָם:

אַתָּה גָּדוֹל. וּמוּל גְּדֻלָּתְךָ כָּל־גְּדֻלָּה נִכְנַעַת. וְכָל־יִתְרוֹן מִגְרַעַת: אַתָּה גָּדוֹל מִכָּל־מַהֻשָּׁבָה. וְנָאֶה מִכָּל־מֻרְכָּבָה: אַתָּה גָּדוֹל עַל־כָּל־גְּדֻלָּה. וּמְרוֹמָם עַל־כָּל־תְּהִלָּה:

אַתָּה גִּבּוֹר. וְאֵין בְּכָל־יְצִירוֹתֶיךָ וּבְרִיּוֹתֶיךָ. אֲשֶׁר־יַעֲשֶׂה כְּמַעֲשֶׂיךָ וְכִגְבוּרָתֶךָ: אַתָּה גִּבּוֹר. וּלְךָ הַגְּבוּרָה הַגְּמוּרָה. אֲשֶׁר אֵין־לָהּ שִׁנּוּי וּתְמוּרָה: אַתָּה גִּבּוֹר. וּמֵרוֹב גַּאֲוָתְךָ תִּמְחַל בְּעֵת זַעַם אַפֶּךָ. וְתַאֲרִיךְ לְחַטָּאִים זַעַפֶּךָ: אַתָּה גִּבּוֹר. וְרַחֲמֶיךָ עַל־כָּל־בְּרוּאֶיךָ בָּקִם. הַמָּה הַגְּבִרִים אֲשֶׁר מֵעוֹלָם:

אַתָּה אוֹר. וְעֵינֵי כָל־נֶפֶשׁ זָכָה יְרָאוּךָ. וְעַנְנֵי עֲוֹנִים מַעֲיָנֶיהָ

---

gewesen der Ort. Du bist! Dein Geheimniß ist verborgen; wer mag's ergründen? So tief, so tief! — wer kann es finden?

אתה חי Du lebst, und nicht seit gewisser Zeit, nicht seit einem Punkte der Vergangenheit. Du lebst, doch nicht durch Hauch und Seele; denn Du bist aller Seelen Seele. Du lebst, doch nicht wie das Menschenleben, das dem Schatten gleicht, das am Ende Gewürm und Moder erreicht. Du lebst! Und wer in dies Geheimniß dringt, lebt in Ewigkeit, genießt sel'ge Lust in alle Zeit.

אתה גדול Du bist groß, und vor Deiner Größe ist jede Größe gebeugt, und jede Würde demuthig schweigt. Du bist größer denn des Gedankens Macht, und schöner, denn alle Himmelspracht, Du größer, als aller Rang, erhaben über jeden Lobgesang.

אתה גבור Du bist stark! Und nicht ist eins Deiner Gebild' und Werke, das thun könnte gleich Deiner Macht und Stärke. Dein ist der Stärke Vollendung, die ohne Wandel ist und Aendrung. Du bist stark, und in Deiner Hoheit verzeihst Du auch in Zornguth, und übst gegen Sündige Langmuth. Du bist stark! Doch Dein Erbarmen umfasset alle Wesen, es ist unendlich von jeher gewesen.

אתה אור Du bist Licht, und die Augen der lautern Seele blicken Dich, doch der Sünde Wolken ihrem Aug' entrücken Dich. Du bist Licht, ver-

יַעֲלִימוּהָ: אַתָּה אוֹר נֶעְלָם בָּעוֹלָם הַזֶּה וְנִגְלֶה בָּעוֹלָם הַמַּרְאָה.
בְּהַר יְיָ יֵרָאֶה:

אַתָּה עֶלְיוֹן. וְעַיִן הַשֹּׁכֶל לְךָ תִּכְסֹף וְתִשְׁתָּאֶה. אֲפָס קָצֵהוּ תִרְאֶה
וְכֻלּוֹ לֹא תִרְאֶה:

אַתָּה אֱלֹהֵי הָאֱלֹהִים. וְכָל־הַבְּרוּאִים עֲדֶיךָ. וּבִכְבוֹד יֵהָ הַשֵּׁם
נִתְחַיֵּב כָּל־נִבְרָא לְעָבְדֶךָ: אַתָּה אֱלוֹהַּ. וְכָל־הַיְצוּרִים עֲבָדֶיךָ
וְעוֹבְדֶיךָ. וְלֹא יָחְסַר כְּבוֹדֶךָ. בְּגִלַּל עוֹבְדֵי בִלְעָדֶיךָ. כִּי כַּוָּנַת
כֻּלָּם לְהַגִּיעַ עֲדֶיךָ: אֲבָל הֵם כְּעִוְרִים. מְנַסִּים פְּנֵיהֶם דֶּרֶךְ הַמֶּלֶךְ.
וְתָעוּ מִן־הַדֶּרֶךְ: יֵהָ טָבַע בִּבְאֵר שָׁחַת. וְיֵהָ נָפַל אֶל־פַּחַת: וְכֻלָּם
חָשְׁבוּ כִּי לְחֶפְצָם נָגָעוּ. וְהֵם לָרִיק יָגָעוּ: אַךְ עֲבָדֶיךָ הֵם בְּפִקְחִים
הַהֹלְכִים דַּרְכְּךָ נִכְחָה. לֹא סָרוּ יָמִין וּשְׂמֹאל מִן־הַדֶּרֶךְ. עַד בּוֹאָם
לַחֲצַר בֵּית הַמֶּלֶךְ: אַתָּה אֱלוֹהַּ. סוֹמֵךְ הַיְצוּרִים בֶּאֱלָהוּתֶךָ. וְסוֹעֵד
הַבְּרוּאִים בְּאַחְדוּתֶךָ: אַתָּה אֱלוֹהַּ. וְאֵין הַפְרֵשׁ בֵּין אֱלָהוּתְךָ
וְאַחְדוּתֶךָ. וְקִדְמוּתְךָ וּמְצִיאוּתֶךָ. כִּי הַכֹּל סוֹד אֶחָד. וְאִם יִשְׁתַּנֶּה
שֵׁם כָּל־אֶחָד. הַכֹּל הוֹלֵךְ אֶל־מָקוֹם אֶחָד:

אַתָּה חָכָם. וַחָכְמָה מְקוֹר חַיִּים וּמְמֻךְ נוֹבַעַת. וּבְחָכְמָתְךָ נִבְעַר

---

hüllet hier, sichtbar in der andern Welt, der klaren; auf dem Berge Gottes wird sich's offenbaren.

אתה עליון Du bist erhaben, und des Geistes Auge schmachtet nach Deinem Glanze; doch schaut er nur Etwas, nicht das Ganze.

אתה אלהי Du bist der Götter Gott! Alle Geschöpfe von Dir zeugen; um jenes Namens Willen müssen sie vor Dir sich beugen. Du bist Gott, und alle Wesen Deiner Diener und Knechte, und nicht verkürzt sind Deiner Herrschaft Rechte durch die, so huldigen frembem Wahn: ist aller Streben doch, Dir zu nah'n! Doch sind sie wie Blinde, suchen des Königs Weg, und gehen irr' auf einem Nebensteg. Der in Verderbens Abgrund sinkt, den eine Grube zum Fallen bringt, und Alle meinen, sie seien ans Ziel gekommen, und mühten sich nur ohne Frommen. Aber Deine Knechte sind wie Seh'nde, wandelnd auf gerader Bahn, weichen nicht rechts noch links, bis dem Königspalaste sie nah'n. — Du bist Gott, stützend die Wesen durch Deine Gottheit, haltend die Geschöpfe durch Deine Einheit. Du bist Gott, und nicht getrennt ist Deine Gottheit und Deine Einheit, Dein Ursein und Dein Dasein. Denn alles ist Eins in Dir; und ist verändert auch das Wort, so geht doch alles an einen Ort.

אתה חכם Du bist weise! Und die Weisheit, des Lebens Quell, von Dir strömt sie her, und gegen Deine Weisheit ist der Mensch an Einsicht

כָּל־אָדָם מְדָעַת: אַתָּה חָכָם. קַדְמוֹן לְכָל־קַדְמוֹן. וְהַחָכְמָה הָיְתָה אֻמָּנָתֶךָ: אַתָּה חָכָם. וְלֹא לָמַדְתָּ מִבַּלְעָדֶיךָ. וְלֹא קָנִיתָ חָכְמָה מִזּוּלָתֶךָ: אַתָּה חָכָם. וּמַחְכְּמוֹתְךָ אָצַלְתָּ חַיִּין מְזֻמָּן. כְּפוֹעַל וְאָמָן. לְמִשּׁוֹךְ מֶשֶׁךְ חַיַּשׁ מִן־הָאַיִן. כְּהַמְשֵׁךְ הָאוֹר הַיּוֹצֵא מִן־הָעַיִן. וְשׁוֹאֵב מִמְּקוֹר הָאוֹר מִבְּלִי־דְּלִי. וּפוֹעֵל הַכֹּל בְּלִי־כֶלִי. וְחָצַב וְחָקַק. וְטִהַר וְזִקַּק. וְקָרָא אֶל־הָאַיִן וְנִבְקַע. וְאֶל־חַיַּשׁ וְנִתְקַע. וְאֶל־הָעוֹלָם וְנִרְקַע. וְתִכֵּן שְׁחָקִים בְּגֵזֶרֶת. וַיָּדוֹ אָהֳלָ הַגַּלְגַּלִּים מְהֻגֶּרֶת. וּבְלֻלָאוֹת הַיְכֹלֶת יְרִיעוֹת הַבְּרִיאוֹת קוֹשָׁרֶת. וְכֻלָּהּ נוֹגַעַת עַל שָׂפַת הַיְרִיעָה הַבְּרִיאָה הַחִיצוֹנָה הַקִּיצוֹנָה בַּמַּחְבֶּרֶת:

יש מדלגים זה עד יו מי יעמיק (להלן עמ׳ 139).

*) מִי יְמַלֵּל גְּבוּרוֹתֶיךָ. בַּעֲשׂוֹתְךָ בַּדּוּר הָאָרֶץ נֶחְלָק לִשְׁנַיִם. חֲצִיוֹ יַבָּשָׁה וְחֲצִיוֹ מָיִם. וְהִקַּפְתָּ עַל־הַמַּיִם גַּלְגַּל הָרוּחַ. סֹבֵב סֹבֵב הוֹלֵךְ הָרוּחַ. וְעַל סְבִיבוֹתָיו יָנוּחַ. וְהִקַּפְתָּ עַל־הָרוּחַ גַּלְגַּל הָאֵשׁ: וְהַיְסוֹדוֹת הָאֵלֶּה אַרְבָּעְתָּם. לָהֶם יְסוֹד אֶחָד. וּמוֹצָאָם אֶחָד. וּמֻמָּנוּ יוֹצְאִים וּמִתְחַדְּשִׁים. וּמִשָּׁם יִפָּרֵד וְהָיָה לְאַרְבָּעָה רָאשִׁים:

---

leer. Du bist weise, früher als aller Beginn, und die Weisheit von je Deine Pfleglingin. Du bist weise, und hast nicht gelernt von Einem außer Dir; Du gewannst Deine Weisheit von Keinem außer Dir. Du bist weise, und schufst aus Deiner Weisheit die Welt, wie der Künstler was ihm gefällt. Du zogst den Faden des Seins aus dem Nichts, wie aus dem Auge geht der Strahl des Lichts, und schöpst ohne Eimer aus des Lichtes Bronnen. So ward ohne Werkzeug Alles begonnen. Und aus des Gedankens Tiefen holt' Er Gebilde, die verborgen schliefen. Und von Schlacken rein, schmelzt' Er das Sein, und rief dem Nichts, daß es sich spaltete, und dem Sein, daß es sich entfaltete, und der Welt, daß sie sich gestaltete, und maß mit der Spanne der Wolken Dehnung aus, und fügte den Himmelsrädern ein Zelt zum Haus, und mit seiner Allmacht Schleifen verknüpft' Er der Schöpfungen Säume, und sie reicht bis an der Creaturen äußerste Räume.

*) Die nächstfolgenden Stücke enthalten eine poetische Darstellung der im Mittelalter herrschenden kosmischen Ansichten des Aristoteles. Da ihr Inhalt dem allgemeinen Verständnisse und Interesse fern liegt, so ist die Uebersetzung derselben hier weggeblieben. Sie ist jedoch vollständig und mit den nöthigen Erläuterungen zu finden in dem Buche: Die religiöse Poesie der Juden in Spanien von Dr. Michael Sachs. Berlin, Veit u. Comp. 1845.

מִי יַחֲוֶה גְּדֻלָּתְךָ. בְּהַקִּיפְךָ עַל גַּלְגַּל הָאֵשׁ גִּלְגַּל הָרָקִיעַ וּבוֹ הַיָּרֵחַ. וּמְזִיו הַשֶּׁמֶשׁ שׁוֹאֵף זוֹרֵחַ. וּבְתִשְׁעָה וְעֶשְׂרִים יוֹם יָסֹב גַּלְגַּלּוֹ. וַיַּעֲלֶה דָּרֶךְ גְּבוּלוֹ: וְסוֹדָיו מֵהֶם פְּשׁוּטִים וּמֵהֶם עֲמוּקִים. וְגוּפוֹ פָּחוּת מִגּוּף הָאָרֶץ (1בְּחֵלֶק מִתִּשְׁעָה וּשְׁלֹשִׁים חֲלָקִים: וְהוּא מְעוֹרֵר מִדֵּי חֹדֶשׁ בְּחָדְשׁוֹ עוֹלָם וְקוּרוֹתָיו. וְטוֹבוֹתָיו וְרָעוֹתָיו. בְּרָצוֹן הַבּוֹרֵא אוֹתוֹ לְהוֹדִיעַ לִבְנֵי הָאָדָם גְּבוּרוֹתָיו:

מִי יַזְכִּיר תְּהִלָּתְךָ. בַּעֲשׂוֹתְךָ הַיָּרֵחַ רֹאשׁ לְהֶשְׁבּוֹן מוֹעֲדִים וּזְמַנִּים. וּתְקוּפוֹת וְאוֹתוֹת לְיָמִים וְשָׁנִים: בַּלַּיְלָה מֻמְשַׁלְתּוֹ. עַד בֹּא עִתּוֹ. וְתָחְשַׁךְ יִפְעָתוֹ. וַיִּתְכַּסֶּה מַעֲטֵה קְדֵרוּתוֹ. כִּי מְמָאוֹר הַשֶּׁמֶשׁ אוֹרָתוֹ: וּבְלֵיל אַרְבָּעָה עָשָׂר אִם יַעֲמְדוּ עַל קַו הַתְּלִי שְׁנֵיהֶם. וַיַּפְרִיד בֵּינֵיהֶם. אָז הַיָּרֵחַ לֹא יָהֵל אוֹרוֹ. וְיִדְעֲךְ נֵרוֹ: לְמַעַן דַּעַת כָּל־עַמֵּי הָאָרֶץ. כִּי הֵם בְּרוּאֵי מָעֲלָה. וְאִם הֵם יְקָרִים. עֲלֵיהֶם שׁוֹפֵט לְהַשְׁפִּיל וּלְהָרִים: אַךְ יִהְיֶה אַחֲרֵי נָפְלוֹ. וְיָאִיר אַחֲרֵי אָפְלוֹ: וּבְהִדָּבְקוֹ בְּסוֹף הַחֹדֶשׁ עִם הַחַמָּה. אִם יִהְיֶה תְּלִי בֵּינֵיהֶם. וְעַל קַו אֶחָד יַעֲמְדוּ שְׁנֵיהֶם. אָז יַעֲמֹד הַיָּרֵחַ לְפְנֵי הַשֶּׁמֶשׁ כְּעֶב שְׁחוֹרָה. וַיַּסְתִּיר מֵעֵין כָּל־רֹאֶיהָ מְאוֹרָהּ לְמַעַן יֵדְעוּ כָּל־רֹאֵיהֶם כִּי אֵין הַמַּלְכוּת לְצָבָא הַשָּׁמַיִם וַחֵילֵיהֶם. אֲבָל יֵשׁ אָדוֹן עֲלֵיהֶם. מַחְשִׁיךְ מְאוֹרֵיהֶם. כִּי גָבֹהַּ מֵעַל גָּבֹהַּ שֹׁמֵר וּגְבֹהִים עֲלֵיהֶם. וְהַחוֹשְׁבִים כִּי הַשֶּׁמֶשׁ אֱלֹהֵיהֶם. בָּעֵת הַזֹּאת יָבוֹשׁוּ מֵחִשְׁבוֹתֵיהֶם. וְיִבָּחֲנוּ דְּבָרֵיהֶם. וְיֵדְעוּ כִּי יַד־יְיָ עָשְׂתָה זֹאת וְאֵין לַשֶּׁמֶשׁ יְכֹלֶת. וְהַמַּחְשִׁיךְ אוֹרָהּ לְבַדּוֹ הַמֻּמְשָׁלֶת. וְהוּא הַשֹּׁלֵחַ אֵלֶיהָ עֶבֶד מֵעֲבָדָיו. גְּמוּל חֲסָדָיו. לְהַסְתִּיר אוֹרָהּ. וְלִכְרוֹת מִפְּלַצְתָּהּ וַיְסִירָהּ מִגְּבִינָהּ:

מִי יְסַפֵּר צִדְקוֹתֶיךָ. בְּהַקִּיפְךָ עַל־רָקִיעַ הַיָּרֵחַ גַּלְגַּל שֵׁנִי בְּאֵין יוֹצֵאת וָפָרֶץ. וּבוֹ כּוֹכָב וְהוּא הַנֹּקְרָא (2כּוֹכָב וּמִדָּתוֹ (3כְּחֵלֶק מִשִּׁבְעִים וְעֶשְׂרִים אֶלֶף מִן־הָאָרֶץ. וּמַקִּיף הַגַּלְגַּל (4בְּעֶשְׂרָה יָמִים בְּמֶרֶץ: וְהוּא מְעוֹרֵר בָּעוֹלָם רִיבוֹת וּמְדָנִים. וְאֵיבוֹת וּרְגָנִים. וְנוֹתֵן כֹּחַ לַעֲשׂוֹת חַיִל וְלִצְבָר־הוֹן. וְלִכְנוֹס עֹשֶׁר וּמָזוֹן. בְּמִצְוַת הַבּוֹרֵא

1) Nach gegenw. Stande der Wissenschaft בחלק מחמשים הלקים. 2) Mercur. 3) בחלק מעשרים וארבעה חלקים 4) בשמנים ושׁשה ימים.

אֹתוֹ לְשָׁרְתוֹ כְּעֶבֶד לִפְנֵי אֲדוֹן. וְהוּא כּוֹכַב הַשֵּׂכֶל וְהַחָכְמָה. נֹתֵן לִפְתָאִים עָרְמָה. לְנַעַר דַּעַת וּמְזִמָּה:

מִי יָבִין סוֹדוֹתֶיךָ. בְּהַקִּיפְךָ עַל־גַּלְגַּל הַשֵּׁנִי גַּלְגַּל הַשְּׁלִישִׁי וּבוֹ (1)נֹגַהּ כְּנֶבֶרֶת בֵּין חֲיָלֶיהָ. וְכַכַּלָּה תַּעֲדֶה כַלָּיָה: וּבְעַשְׂתֵּי עָשָׂר חֹדֶשׁ תָּסֹב גְּלִילֶיהָ. וְנוֹפָהּ (2)כְּחֵלֶק מִשִּׁבְעָה וּשְׁלֹשִׁים מִן־הָאָרֶץ לְיַדְּעֵי סוֹדָהּ וּמַשְׂכִּילֶיהָ. וְהִיא מְחַדֶּשֶׁת בָּעוֹלָם בִּרְצוֹן בּוֹרְאָהּ הַשַּׁקְט וְשַׁלְוָה. וְדִיצָה וְחָדְוָה. וְשִׁירוֹת וּרְנָנִים. וּמְצַהֲלוֹת חִפּוֹת חֲתָנִים: וְהִיא מְקַשֶּׁרֶת פְּרִי תְנוּבוֹת וּשְׁאָר הַצְּמָחִים. מִמֶּנָּהּ תְּבוּאוֹת שֶׁמֶשׁ וּמִמֶּנָּהּ נֶרֶשׁ וְרָחִים:

מִי יַשְׂכִּיל סוֹדָהּ. בְּהַקִּיפְךָ עַל־גַּלְגַּל נֹגַהּ גַּלְגַּל הָרְבִיעִי וּבוֹ הַחַמָּה. וְסוֹבֶבֶת כָּל־הַגַּלְגַּל בְּשָׁנָה תְּמִימָה. וְנוֹפָהּ גָּדוֹל מִנּוֹף הָאָרֶץ מֵאָה וְשִׁבְעִים פַּעַם בְּמוֹפְתֵי שֵׂכֶל וּמְזִמָּה. וְהִיא חוֹלֶקֶת לְכָל־כּוֹכְבֵי שָׁמַיִם וְנוֹתֶנֶת תְּשׁוּעָה לַמַּלְכִים וְהוֹד וּמַלְכוּת וַאֲיָמָה. וּמְחַדֶּשֶׁת גְּפָלָאוֹת בָּעוֹלָם אִם־לְשָׁלוֹם וְאִם־לְמִלְחָמָה. וְעוֹקֶרֶת מַלְכֻיוֹת וְתַחְתָּם אֲחֵרוֹת מְקִימָה וּמְרִימָה. וְלָהּ יְכֹלֶת לְהַשְׁפִּיל וּלְהָרִים בְּיָד רָמָה. וְהַכֹּל בִּרְצוֹן הַבּוֹרֵא אֹתָהּ בְּחָכְמָה: וּבְכָל־יוֹם וְיוֹם תְּשִׁתַּחֲוֶה לְמַלְכָּהּ וּבַיִת נְתִיבוֹת נִצְבָּה. וּבַשַּׁחַר תָּרִים רֹאשׁ וְתִקֹּד לָעֶרֶב בְּמַעֲרָבָהּ. בָּעֶרֶב הִיא בָּאָה וּבַבֹּקֶר הִיא שָׁבָה:

מִי יָכִיל גְּדֻלָּתֶךָ. בַּעֲשׂוֹתְךָ אוֹתָהּ לִמְנוֹת בָּהּ יָמִים וְשָׁנִים. וְעִתִּים מְזֻמָּנִים. וּלְהַצְמִיחַ בָּהּ עֵץ עֹשֶׂה פְּרִי וּמַעֲדָנוֹת כֵּיצַד וּמוֹשְׁכוֹת כְּסִיל דְּשָׁנִים וְרַעֲנָנִים: וְשִׁשָּׁה חֳדָשִׁים הוֹלֶכֶת לְפָאַת צָפוֹן לְחַמֵּם הָאֲוִיר וְהַמַּיִם וְהָעֵצִים וְהָאֲבָנִים. וּכְפִי קָרְבָתָהּ לַצָּפוֹן יִגְדְּלוּ הַיָּמִים וַיַּאֲרִיכוּ הַזְּמַנִּים. עַד־יִמָּצֵא מָקוֹם אֲשֶׁר־יִגְדַּל יוֹמוֹ עַד הֱיוֹתוֹ שִׁשָּׁה חֳדָשִׁים בְּמוֹפְתִים נֶאֱמָנִים. וְשִׁשָּׁה חֳדָשִׁים הוֹלֶכֶת לְפָאַת דָּרוֹם בְּמַעֲגָלִים נְתוּנִים. עַד יִמָּצֵא מָקוֹם אֲשֶׁר־יִגְדַּל לֵילוֹ עַד־הֱיוֹתוֹ שִׁשָּׁה חֳדָשִׁים לְפִי מִבְחַן הַבּוֹחֲנִים: וּמִמֶּנָּה יִוָּדְעוּ קְצוֹת דַּרְכֵי בוֹרְאָהּ שֶׁמֵּץ מִגְּבוּרוֹתָיו. וֶעָזוּז וְנִפְלְאוֹתָיו: מְגַדֶּלֶת הָעֲבָדִים גְּדֻלַּת הָאָדוֹן נוֹדַעַת. לְכָל־יִדְעֵי דָעַת: וְעַל הָעֶבֶד יִגָּלֶה תֹּקֶף הָאָדוֹן וּכְבוֹדוֹ. וְכָל־טוּב אֲדָנָיו בְּיָדוֹ:

1) Venus (Morgen- und Abendstern). 2) כחלק מהמשה חלקים.

מִי יָכִיל אוֹתָךְ. בְּהַקִּיפְךָ אוֹתָהּ לְהַעֲנִיק אוֹר לְכוֹכְבֵי מַעְלָה וּמַטָּה גַּם לַלְּבָנָה. וְאִם־תַּחְתֶּיהָ תַּעֲמֹד הַבַּהֶרֶת לְבָנָה: וּכְפִי אֲשֶׁר־יְרַחֵק הַיָּרֵחַ לַעֲמֹד נִבְרָחָה. וְיִקְבַּל אֲזָרְחָה. עַד־יִמָּלֵא אוֹרוֹ בְּעָמְדוֹ לְכָנֶיהָ. וְהָאִיר עַל־עֵבֶר פָּנֶיהָ: וְכָל־אֲשֶׁר יִקְרַב אַחַר חֲצִי הַחֹדֶשׁ אֲלֶיהָ. וְהוּא נִטֶּה מֵעָלֶיהָ. וְיִרְחַק מַעֲמַד נֶגְדָּהּ. וְיֵלֵךְ לְצִדָּהּ. וְעַל־כֵּן תֶּחְסַר אַדְרָתוֹ. עַד כְּלוֹת חָדְשׁוֹ וּתְקוּפָתוֹ. וְיָבֹא בְּנִבּוּל שְׂפָתוֹ: וּבְהִדָּבְקוֹ עִמָּהּ. יִסְתַּר בְּמִסְתָּרִים. כְּפִי יוֹם וַחֲצִי שָׁעָה וּרְגָעִים סְפוּרִים וְאַחֲרֵיכֵן יִתְחַדֵּשׁ וְיָשׁוּב לְמַדְמוֹתוֹ. וְהוּא כְּחָתָן יֹצֵא מֵחֻפָּתוֹ:

מִי יַדַּע פְּלִיאוֹתָיִךְ. בְּהַקִּיפְךָ עַל־גַּלְגַּל חַמָּה גַּלְגַּל חֲמִשִּׁי וּבוֹ [1]מַאְדִּים כְּמַלְּךָ בְּהֵיכָלוֹ. [2]וּבְשִׁמְנָה עָשָׂר חֹדֶשׁ יָסֹב גַּלְגַּלוֹ. [3]וּמַדְּתוֹ בְּגוּף הָאָרֶץ פַּעַם וָחֲצִי וּשְׁמִינִית פַּעַם וָזֶה תַּכְלִית גָּדְלוֹ: וְהוּא בְּגִבּוֹר עָרִיץ מָגֵן גִּבֹּרִיהוּ מְאֹדָם. וּמְעוֹרֵר מִלְחָמוֹת וְחֶרֶב וַאֲבַדָּן. וּמְבַּעֲרֵי־חֶרֶב וּלְחֲמֵי רָשָׁף נֶהֱפָּךְ לְחֶרֶב לְשַׁדָּם. וּשְׁנַת בְּצֹרֶת וּשְׂרֵפַת אֵשׁ וּרְעָמִים וְאַבְנֵי אֶלְגָּבִישׁ וּמְדֻקָּרִים וּשְׁלוּפֵי חֶרֶב כְּגָנְדָּם. כִּי רַגְלֵיהֶם לָרַע יָרוּצוּ וַיְמַהֲרוּ לִשְׁפֹּךְ־דָּם:

כִּי יַבִּיעַ נוֹרְאוֹתָיִךְ. בְּהַקִּיפְךָ עַל־גַּלְגַּל מַאְדִּים גַּלְגַּל שִׁשִּׁי גַּלְגַּל וּמְסִבָּה. עֲצוּמָה וְרַבָּה. [4]עֶדֶךְ יָלִין בָּהּ: וְגוּפוֹ גָּדוֹל מִגּוּף הָאָרֶץ [5]בַּחֲמִשָּׁה וְשִׁבְעִים פַּעַם בְּמִדַּת רָחְבָּהּ. וְסוֹבֵב הַגַּלְגַּל כְּשִׁשִּׁים עֶשְׂרֵה שָׁנָה וְהוּא כּוֹכָב רָצוֹן וְהַאֲהָבָה. וּמְעוֹרֵר יִרְאַת הַשֵּׁם וְיִשֵּׁר וּתְשׁוּבָה. וְכָל־מִדָּה טוֹבָה. וּמַרְבֶּה כָּל־תְּבוּאָה וּתְנוּבָה. וּמַשְׂבִּית מִלְחָמוֹת וְאֵיבָה וּמְרִיבָה: וְדָתוֹ לְחַזֵּק בְּיָשְׁרוֹ כָּל־בָּדָק. וְהוּא יִשְׁפֹּט תֵּבֵל בְּצֶדֶק:

מִי יְשׂוֹחֵחַ גְּדֻלָּתָךְ. בְּהַקִּיפְךָ עַל־גַּלְגַּל צֶדֶק גַּלְגַּל שִׁבִיעִי וּבוֹ [6]שַׁבְּתַי בִּתְקוּפָתוֹ. וְגוּפוֹ גָּדוֹל מִגּוּף הָאָרֶץ [7]אַחַת וְתִשְׁעִים פַּעַם בְּמִדָּתוֹ. וְסוֹבֵב הַגַּלְגַּל כִּשְׁלֹשִׁים שָׁנָה בְּמֵרוֹצָתוֹ. וּמְעוֹרֵר מִלְחָמוֹת וּבְזָה וּשְׁבִי וְרָעָב כִּי בֵן דָּתוֹ. וּמַחֲרִיב אַרְצוֹת וְעוֹנֵק מַלְכִיּוֹת בְּרָצוֹן הַמַּפְקִיד אוֹתוֹ. לַעֲבֹד עֲבֹדָתוֹ. נַכְרִיָּה עֲבֹדָתוֹ:

1) Mars. 2) שנה אחת שלוש מאות ועשרים ושנים יום יסב גלגלו. 3) ומדתו בחלק שביעית מגוף הארץ . . . . אלף ארבע מאות שבע מאות חמש ושלשים פעם. 4) Jupiter. 5) וארבע עשרה פ 6) Saturn. 7)

מִי יַגִּיעַ לִרְמָתֶךָ. בְּהַקִּיפְךָ עַל־גַּלְגַּל שִׁבְתֵי גַלְגַּל שְׁמִינִי בְּמִסְבָּתוֹ. וְהוּא סוֹבֵל שְׁתִּים עֶשְׂרֵה מַזָּלוֹת עַל־יַקּוּ חֲשֵׁב אֶפְדָּתוֹ. וְכָל־כּוֹכְבֵי שַׁחַק הָעֶלְיוֹנִים יְצָקִים בִּיצָקְתּוֹ. וְכָל־כּוֹכָב מֵהֶם יַקִּיף הַגַּלְגַּל בְּשִׁשָּׁה וּשְׁלֹשִׁים אֶלֶף שָׁנִים מֵרֹב גַּבְהוּתוֹ. וְגוּף כָּל־כּוֹכָב מֵהֶם מֵאָה וְשֶׁבַע פְּעָמִים כְּגוּף הָאָרֶץ וְזֹאת תַּכְלִית גְּדֻלָּתוֹ: וּמִפְּחַ הַמַּזָּלוֹת הָהֵם. נֶאֱצַל כֹּחַ כָּל־בְּרוּאֵי מַטֵּה־לְמִינֵיהֶם. בְּרִצּוֹן בּוֹרְאָם וּמַפְקִידָם עֲלֵיהֶם: וְכָל־אֶחָד מֵהֶם עַל־מִתְכָּנְתּוֹ בָּרָאוֹ. וּבְשֵׁם קָרָאוֹ. אִישׁ אִישׁ עַל־עֲבֹדָתוֹ וְעַל־מַשָּׂאוֹ:

מִי יָדַע הֲלִיכוֹתֶיךָ. בַּעֲשׂוֹתְךָ לִשְׁבָעָה כּוֹכְבֵי לָכֶת הֲיכָלוֹת. בִּשְׁתֵּים עֶשְׂרֵה מַזָּלוֹת: וְעַל טָלֶה וְשׁוֹר אָצַלְתָּ כֹּחַךְ בְּהִתְיַחֲדָם. וְהַשְּׁלִישִׁי תְּאוֹמִים כִּשְׁנֵי אַחִים בְּהִתְאַחֲדָם. וּדְמוּת פְּנֵיהֶם פְּנֵי אָדָם: וְלָרְבִיעִי וְהוּא סַרְטָן גַּם לָאַרְיֵה נָתַתָּה מַהוֹדְךָ עָלָיו. וְלָאֲחוֹתוֹ הַבְּתוּלָה הַקְרוֹבָה אֵלָיו: וְכֵן לַמֹּאזְנַיִם וְלָעַקְרָב אֲשֶׁר בְּצִדּוֹ הוּשָׁת. וְהַתְּשִׁיעִי הַנִּבְרָא כְּצוּרַת גִּבּוֹר כֹּחוֹ וְלֹא נָשָׁת. וַיְהִי רֹבָה קַשָּׁת: וְכֵן נִבְרָא גְּדִי וּדְלִי בְּכֹחַךְ הַגָּדוֹל. וּלְבַדּוֹ הַמַּזָּל הָאַחֲרוֹן וַיְמִן יֵי דָּג גָּדוֹל: וְאֵלֶּה הַמַּזָּלוֹת הַגְּבֹהִים וְנִשָּׂאִים בְּמַעֲלוֹתָם. שְׁנַיִם עָשָׂר לְאֻמּוֹתָם:

יֵי מִי יַחְקוֹר תַּעֲלֻמוֹתֶיךָ. בְּהַאֲצִילְךָ עַל־גַּלְגַּל הַמַּזָּלוֹת גַּלְגַּל תְּשִׁיעִי בְּמַעֲרָכוֹ. הַמַּקִּיף עַל־כָּל־הַגַּלְגַּלִּים וּבְרוּאֵיהֶם וְהֵם סְגוּרִים בְּתוֹכוֹ. הַמַּנְהִיג כָּל־כּוֹכְבֵי שָׁמַיִם וְגַלְגַּלֵּיהֶם מִמִּזְרָח לְמַעֲרָב לְתֻקַּף מַהֲלָכוֹ. הַמִּשְׁתַּחֲוֶה פַּעַם בְּכָל־יוֹם לִפְאַת מַעֲרָב לְמַלְּכוֹ וּמַמְלִיכוֹ. וְכָל־בְּרוּאֵי עוֹלָם בְּתוֹכוֹ. כְּנֶגְרָר חֲרָדָל בַּיָּם הַגָּדוֹל לְתֻקַּף גְּדֻלּוֹ וְעָרְכּוֹ. וְהוּא וּגְדֻלָּתוֹ נֶחְשָׁב כְּאַיִן וְכָאַיִן לְגֶדֶלֶת בּוֹרְאוֹ וּמַלְכּוֹ: וְכָל־מַעֲלוֹתָיו וְגָדְלוֹ. מֵאַיִן נִתְּנוּ נֶחְשָׁבוּ־לוֹ:

מִי יָבִין סוֹדוֹת נוֹרְאוֹתֶיךָ. בַּהֲרִימְךָ עַל־גַּלְגַּל הַתְּשִׁיעִי גַּלְגַּל הַשַּׁבָּתַי הוּא הַהֵיכָל לְפָנָי. הָעֲשִׂירִי יִהְיֶה־קֹדֶשׁ לַיָי: וְהוּא הַגַּלְגַּל הַנַּעֲלֶה עַל־כָּל־עֶלְיוֹן. אֲשֶׁר לֹא יַשִּׂיגֵהוּ רַעְיוֹן. וְשָׁם הַחָבְיוֹן. אֲשֶׁר הוּא לִכְבוֹדְךָ לְאַפְרִיוֹן. מִכֻּסֵּא הָאֱמֶת יָצְקֹתָ

אותו. וּמְזַהֵב הַשֻּׂכָּל עֲשִׂיָּתְךָ רְפִידָתוֹ. וְעַל־עִמּוּדֵי עֻזְּךָ שַׂמְתָּ מְסִבָּתוֹ. וּמִפְּחָדְךָ מְצִיאוּתוֹ. וּמִמְּךָ וְעָדֶיךָ מְנַשְּׂאוֹתוֹ. וְאֵלֶיךָ תְּשׁוּקָתוֹ:

יְיָ מִי יֵעָמִיק לְמַחְשְׁבוֹתֶיךָ. בַּעֲשׂוֹתְךָ מְזִיו הַשְּׁכִינָה זֹהַר הַנְּשָׁמוֹת. וְהַנְּפָשׁוֹת הָרָמוֹת. הֵם מַלְאָכֵי רְצוֹנֶךָ. מְשָׁרְתֵי פָּנֶיךָ: הֵם אַדִּירֵי כֹחַ וְגִבּוֹרֵי מַמְלֶכֶת. בְּיָדָם לַהַט הַחֶרֶב הַמִּתְהַפֶּכֶת. וְעֹשֵׂי מְלָאכֶת. אֶל אֲשֶׁר יִהְיֶה־שָּׁמָּה הָרוּחַ לָלֶכֶת: כֻּלָּם גְּזֵרוֹת פְּנִינִיּוֹת. וְחֵיוֹת עֲלִיּוֹת. חִיצוֹנִיּוֹת וּפְנִימִיּוֹת. הֲלִיכוֹתֶיךָ צוֹפִיּוֹת. מִמְּקוֹם קָדוֹשׁ יֵהָלֵכוּ. וּמִמְּקוֹר הָאוֹר יִמָּשֵׁכוּ. נֶחֱלָקִים לְכִתּוֹת. וְעַל־דִּגְלָם אוֹתוֹת. בְּעֵט סוֹפֵר מָהִיר חֲרוּתוֹת. מֵהֶם נְסִיכוֹת וּמֵהֶם מְשָׁרְתוֹת. מֵהֶם צָבָאוֹת. רָצוֹת וּבָאוֹת. לֹא עֲיֵפוֹת וְלֹא נִלְאוֹת. רוֹאוֹת וְלֹא נִרְאוֹת. מֵהֶם חֲצוּבֵי לָהָבוֹת. וּמֵהֶם רוּחוֹת נוֹשְׁבוֹת. מֵהֶם | מַאֵשׁ וּמַיִם מְרֻכָּבוֹת. מֵהֶם שְׂרָפִים. וּמֵהֶם רְשָׁפִים. מֵהֶם בָּרָקִים וּמֵהֶם זִקִּים. וְכֻלָּם מֵהֶם מְשִׁתַּחֲוֶה לְרֹכֶב עֲרָבֹת. וּבְרוּם עוֹלָם נְצָבִים לָאֲלָפִים וְלִרְבָבוֹת. נֶחֱלָקִים לְמִשְׁמָרוֹת. בַּיּוֹם וּבַלַּיְלָה לְרֹאשׁ אַשְׁמוּרוֹת. לַעֲרוֹךְ תְּהִלּוֹת וְשִׁירוֹת. לַנָּאזָר בִּגְבוּרוֹת: כֻּלָּם בַּחֲרָדָה וּרְעָדָה כּוֹרְעִים וּמִשְׁתַּחֲוִים לָךְ. וְאוֹמְרִים

יי מי יעמיק Wer durchdenkt Deines Gedankens Tiefe, daß aus Deiner Gottheit Glanz Du erschaffen die Seelen, die lichtklaren, der hehren Geister Schaaren, Engel, vollziehend Deinen Willen, Diener, die Deinen Wink erfüllen, Deines Reiches Gewalt'ge, gerüstet mit Macht, in deren Hand des kreisenden Schwertes Flamme wacht. Sie gehen, daß Dein Werk werde vollbracht, wohin sie treibt des Geistes Macht. Bildungen, lauter, zart, Geschöpfe höherer Art, innere, äußere, — verschiedenen Ranges, schauend nach den Spuren Deines Ganges; heil'ger Stätt' entgleitet, aus dem Lichtquell abgeleitet, getheilt in Schaaren, die ihrer Fahne Zeichen wahren, die Einen Herrscher, die Andern Diener. Da ist ein Heer, eilend hin und her, ermattet nicht und wird nicht schwer, unsichtbar, doch Allseher. Die Einen Flammen, Andre aus Lufthauch stammen, noch Andre aus Feuer und Wasser gefügt zusammen; die Einen Glüher, die Andern Sprüher, jene blitzschnell, diese lichthell. Und jegliche Schaar beugt sich dem Herrn, im Aether hausend, und in der Weltenhöhe stehn sie zu Myriaden und Tausend, getheilt in Wachen, Tag und Nacht beim Wechsel der Wachen, anzustimmen Preis und Gesänge dem Herrlichen im Machtgepränge. Und sie alle in Zittern und Angstschüttern beugen und bücken sich Dir, und sprechen: Dank weihen wir Dir, Du unser Meister!

מוֹדִים אֲנַחְנוּ לָךְ. שֶׁאַתָּה אֱלֹהֵינוּ. אַתָּה עָשִׂיתָנוּ. וְלֹא אֲנַחְנוּ. וּמַעֲשֶׂה יָדֶךָ כָּלָנוּ. וְכִי אַתָּה אֲדוֹנֵינוּ וַאֲנַחְנוּ עֲבָדֶיךָ. וַאֲתָּה בּוֹרְאֵנוּ וַאֲנַחְנוּ עֲדָיֶךָ:

יְיָ מִי יָבֹא עַד־תְּכוּנָתֶךָ. בְּהַגְבִּיהֲךָ לְמַעְלָה מִגַּלְגַּל הַשֶּׁכֶל כִּסְּאָ הַכָּבוֹד. אֲשֶׁר שָׁם גְּוָה הַחֲבִיוֹן וְהַהוֹד. וְשָׁם הַסּוֹד וְהַיְסוֹד. וְעָדָיו יַגִּיעַ הַשֶּׁכֶל וְשָׁם יַעֲמוֹד: וּמִלְמַעְלָה גָּאִיתָ וְעָלִיתָ עַל־כֻּם תַּעֲצָמָתֶךָ. וְאִישׁ לֹא־יַעֲלֶה עִמָּךְ:

מִי יַעֲשֶׂה כְמַעֲשֶׂיךָ בַּעֲשׂוֹתְךָ תַּחַת כִּסְּאָ כְבוֹדֶךָ. מַעֲמָד לְנַפְשׁוֹת חֲסִידֶיךָ: וְשָׁם גְּוָה הַנְּשָׁמוֹת הַטְּהוֹרוֹת. אֲשֶׁר בִּצְרוֹר הַחַיִּים צְרוּרוֹת: וַאֲשֶׁר יִנְעֲוּ וְיֵיעָפוּ שָׁם יַחֲלִיפוּ כֹחַ. וְשָׁם יָנוּחוּ יְגִיעֵי כֹחַ. וְאַלָּה בְּנֵי נֹחַ: וּבוֹ נֹעַם בְּלִי תַכְלִית וְקַצְבָּה. וְהוּא הָעוֹלָם הַבָּא: וְשָׁם | מַעֲמָדוֹת וּמַרְאוֹת. לַנְּפָשׁוֹת הָעֹמְדוֹת בְּמַרְאוֹת הַצּוֹבְאוֹת. אֶת־פְּנֵי הָאָדוֹן לִרְאוֹת וּלְהֶרָאוֹת: שׁוֹכְנוֹת בְּהֵיכְלֵי מָלְךָ. וְעוֹמְדוֹת עַל־שֻׁלְחָן הַמֶּלֶךְ. וּמִתְעַדְּנוֹת בְּמֶתֶק פְּרִי הַשֶּׁכֶל וְהוּא יִתֵּן מַעֲדַנֵּי־מֶלֶךְ: זֹאת הַמְּנוּחָה וְהַנַּחֲלָה. אֲשֶׁר אֵין תַּכְלִית לְטוּבָהּ וְיָפְיָהּ. וְגַם זָבַת חָלָב וּדְבַשׁ הִיא וְזֶה־פִּרְיָהּ:

---

erschufst uns Geister, und nicht wir, Deiner Hände Werk wir alle hier. Du bist unser Herr, dem wir als Knechte eigen, Du unser Schöpfer, — wir Deine Zeugen!

מי יבוא O Gott, wer dringet vor zu Deinem Ziele, daß über den Kreis des Geistes Du erhöht den Thron der Herrlichkeit? Dort ruht der Gottesglanz in stiller Verborgenheit. Dort ist der Urgrund und das Geheimniß, ungesehn; fleucht dorthin der Geist — da bleibt er stille stehn. Ueber Deiner Allmacht Sitz hast Du Dich emporgeschwungen; Dir nach ist noch kein Mensch gedrungen.

מי יעשה Wer erreicht Deine Werke, daß Du unter dem Throne Deiner Herrlichkeit den Seelen Deiner Frommen eine Stätte geweiht? — Dort ist die Wohnung der Geister, der reinen, die dem Lebensbunde Du mochtest einen. Die Matten und Müden verjüngen sich dort in Kraft, dort ruhen sanft die hier erschlafft, dort werden frei die Söhne der Haft, dort ist ohne Maß und Ende Seligkeit beschieden, dort des ewigen Lebens Frieden. Dort sind die Stätten, die Spiegel, die klaren, für die Seelen, die dort sich schaaren, ihren Gott zu schau'n und ihm sich zu offenbaren, wohnend im Palaste des Königs, stehend um die Tafel des Königs, gelegt von des Geistes süßer Frucht, der köstlichen Labe des Königs. Dies ist das Erbe, der Ruhe Ort, dessen Lieblichkeit und Güte nicht erreicht das Wort, von Milch und Honig fließt er, und solche Frucht wächst dort.

מִי יְנַלֶּה צְפוּנוֹתֶיךָ בַּעֲשׂוֹתְךָ בַּמָּרוֹם חֲדָרִים וְאוֹצָרוֹת. מָלֵא נוֹרָאוֹת סְפוּרוֹת. וּדְבַר גְּבוּרוֹת. מָלֵא אוֹצָרוֹת חַיִּים. לְזַכִּים וּנְקִיִּים. וּמָלֵא אוֹצָרוֹת יֶשַׁע. לְשָׁבֵי פֶּשַׁע. וּמָלֵא אוֹצָרוֹת אֵשׁ וְנַחֲלֵי נָפְרִית. לְעוֹבְרֵי בְּרִית. וְאוֹצָרוֹת שׁוּחוֹת עֲמוּקוֹת לֹא יִכְבֶּה אֵשָׁם. זְעוּם יְיָ יְכַל־שָׁם: וְאוֹצָרוֹת סוּפוֹת וּסְעָרוֹת וְקַפְאוֹן וְיָקָרוֹת. וְאוֹצָרוֹת בָּרָד וְקֶרַח וְצִיָּה וָשֶׁלֶג. גֵּם חֹם וְנִזְלֵי פֶלֶג: וְקִיטוֹר וּכְפוֹר וְעָנָן וַעֲרָפֶל. וַעֲלָטָה וְאֹפֶל. הַכֹּל הֲכִינוֹתָ בְּעִתּוֹ. אִם־לְשֵׁבֶט אִם־לְאַרְצוֹ. אִם־לְחֶסֶד חִשַּׁכְתָּ אֹתוֹ וְקִדַּשְׁתּוֹ:

מִי יָכִיל עָצְמָתֶךָ. בְּבָרְאֲךָ מִזִּיו כְּבוֹדְךָ יְקַעַת טָהוֹרָה. מְצֹר הַצּוּר נִגְזָרָה. וּמִמַּקֶּבֶת בּוֹר נֶקְרָה: וְאָצַלְתָּ עָלֶיהָ רוּחַ חָכְמָה. וְקָרָאתָ אוֹתָהּ נְשָׁמָה: עֲשִׂיתָהּ מַלְהֶבוֹת אֵשׁ הַשֶּׁכֶל חֲצוּבָה. וְנִשְׁמָתוֹ כְּאֵשׁ בָּעֲרָה בָהּ: שִׁלַּחְתָּהּ אֶל־הַגּוּף לְעָבְדוֹ וּלְשָׁמְרֵהוּ. וְהִיא כְּאֵשׁ בְּתוֹכוֹ וְלֹא תִשְׂרְפֵהוּ. כִּי מֵאֵשׁ הַנְּשָׁמָה נִבְרָא הַגּוּף וְיָצָא מֵאֵין לַיֵּשׁ. מִפְּנֵי אֲשֶׁר יָרַד עָלָיו יְיָ בָּאֵשׁ:

מִי יַגִּיעַ לְחָכְמָתֶךָ. בְּתִתְךָ לַנֶּפֶשׁ כֹּחַ הַדַּעַת אֲשֶׁר בָּהּ תְּקוּעָה

מי יגלה Wer enthüllet Dein Geheimniß, daß Du in der Höhe schufst Gemächer und Kammern? — Wundersam — schon die Kund' erfüllt mit Staunen und Jammern! — Räume gefüllt von Leben und Heil, den Lautern und Frommen zu Theil, Räume voll Segen und Huld, denen, die sich bekehrt von Schuld, Räume, wo Feuer glüht und Schwefelströme kochen, denen, die den Bund gebrochen, — Höhlen und Gründe, nimmer verlöschende Feuerschlünde, darin der Gottverwünschte seine Stätte finde; Räume, darin Sturm und Windsbraut, und Eises Starre, das nimmer thaut; Behälter von Hagel, Frost, Schnee und Gluth, ausdörrender Hitze, strömender Fluth, und Dunst und Reif und Wolkendüster schaurig, und Finsterniß und Dunkel traurig. Das alles hast Du geordnet für seine Zeit, ob zur Geißel, ob für ein Land zum Segen — es ist bereit!

מי יכיל Wer fasset Deine Allmacht, daß Du aus Deines Glanzes Pracht erschufst der Seele lautre Macht? Gehauen aus dem Urgestein, dem Weltenhort, — der Gottesglanz ist ihres Ursprungs Ort. Den Strahl der Weisheit hast Du auf sie geleitet; „Lebensodem" ist der Name, der sie bedeutet. Sie ist dem Flammenmeer des Geistes entsprüht, daß Feuerhauch sie durchglüht. Du hast sie gesandt dem Leibe zur Hülf' und Hut; und ob sie in ihm glüht, nicht zehrt ihn ihre Gluth. Denn aus dem Feuer der Seele entstand der Leib und trat ins Leben ein, da Gott sich auf ihn niedersenkt' im Flammenschein.

מי יגיע Wer erreicht Deine Weisheit, daß Du der Seele verlieh'n der

וַיְהִי הַמַּדָּע יְסוֹדָהּ. וְעַל־כֵּן לֹא יִשְׁלַט עָלֶיהָ כִּלָּיוֹן וְתִתְקַיֵּם כְּפִי קִיּוּם יְסוֹדָהּ. וְזֶה עִנְיָנָהּ וְסוֹדָהּ: וְהַנֶּפֶשׁ הַחֲכָמָה לֹא תִרְאֶה־מָּוֶת. אַךְ תְּקַבֵּל עַל־עֲוֹנָהּ עֹנֶשׁ מַר מִמָּוֶת: וְאִם טְהֹרָה תְּפִיק רָצוֹן. וְתִשְׂחַק לְיוֹם אַחֲרוֹן. וְאִם נִטְמְאָה תָּנוּד בְּשֶׁצֶף קֶצֶף וָחָרוֹן. וְכָל־יְמֵי טֻמְאָתָהּ בָּדָד תֵּשֵׁב גּוֹלָה וְסוּרָה. בְּכָל־לְדֶשׁ לֹא־תִגַּע וְאֶל־הַמִּקְדָּשׁ לֹא תָבֹא עַד־מְלֹאת יְמֵי טָהֳרָהּ:

מִי יִגְמֹל עַל־טוּבוֹתֶיךָ. בְּשׁוּמְךָ הַנְּשָׁמָה לַגּוּף לְהַחֲיוֹתוֹ. וְאֵרַח לְהוֹרוֹתוֹ וּלְהַרְאוֹתוֹ. לְהַצִּיל | לוֹ מֵרָעָתוֹ: קַרְצָתוֹ מֵאֲדָמָה. וְנָפַחְתָּ בּוֹ נְשָׁמָה. וְאָצַלְתָּ עָלָיו רוּחַ | חָכְמָה. אֲשֶׁר בָּהּ יִבְדֵּל מִבְּהֵמָה. וַיַּעֲלֶה אֶל־מַעְלָה רָמָה: שַׂמְתּוֹ בְּעוֹלָמְךָ סָגוּר וְאַתָּה מֵחוּץ תָּכִין מַעֲשָׂיו | וְתִרְאֶנּוּ. וְכָל־אֲשֶׁר מִמְּךָ יַעֲלִימֶנּוּ. מִבַּיִת וּמֵחוּץ תְּצַפְּנוּ:

מִי יוֹדֵעַ סוֹד מִפְעָלוֹתֶיךָ. בַּעֲשׂוֹתְךָ לַגּוּף צָרְכֵי פָעֳלוֹתֶיךָ. וְנָתַתָּ לוֹ עֵינַיִם לִרְאוֹת אוֹתוֹתֶיךָ. וְאָזְנַיִם לִשְׁמוֹעַ נוֹרְאוֹתֶיךָ. וְרַעְיוֹן לְהָבִין קְצַת סוֹדוֹתֶיךָ. וּפֶה לְסַפֵּר תְּהִלָּתֶךָ. וְלָשׁוֹן לְהַגִּיד

Erkenntniß Kraft, die in ihr wurzelt, — ihres Wesens Stamm und Schaft. Drum wird sie nimmermehr zerstört, wie ihres Dasein Urgrund sich stets bewährt, und das ist ihr Wesen und ihr Werth. Die weise Seele schauet nimmer den Tod; doch ob ihrer Sünden leidet sie Strafe, bittrer denn Tod. Doch Gnade mit ihr, blieb sie rein: sie darf am jüngsten Tag sich freu'n. Doch ward sie unrein, muß umher sie irren in Qual und in Verzweiflungswirren, und sitzt einsam, verstoßen, ausgeschlossen, darf dem Heil'gen nicht nahn, bis der Läuterung Frist verflossen.

מי יגמל Wer vergilt Deine Liebe, daß Du dem Körper die Seele verliehst, die Leben ihm gewähre, den rechten Pfad ihn lehre, jedes Leid ihm abwehre? Aus Erde geformt hast Du sein Bild, mit Lebensodem ihn erfüllt, mit der Erkenntniß Kraft ihn bekleidet, die ihn vom Thiere scheidet, durch die er höh'rer Stuf' entgegenschreitet. Rings umschlossen steht er in Deiner Welt; Du lenkst sein Thun, Dein Auge fest ihn hält. Und was ihn immer Dir entrücke, von innen und außen schau'n ihn Deine Blicke.

מי יודע Wer kann Deines Waltens Geheimniß durchdringen, daß Du dem Leibe Werkzeuge schufst, Deinen Dienst zu vollbringen? Du gabst ihm das Auge, zu schauen Deine Wunder und Zeichen, das Ohr, zu hören Deine Thaten ohne Gleichen, den Geist, von Deinem Geheimniß ein Theilchen zu ergründen, den Mund, für Dein Lob das Wort zu finden, Deine Allmacht jedem Nachkommen zu künden, wie ich, Dein Knecht

לְכָל־יָבוֹא גְּבוּרָתֶךָ. כָּמוֹנִי הַיּוֹם אֲנִי עַבְדְּךָ בֶּן־אֲמָתֶךָ. הַמְסַפֵּר בְּפִי קְצַר לְשׁוֹנִי מְעַט מִזְעָר מַרְמְמָתֶךָ. וְהֵן־אֵלֶּה קְצוֹת דְּרָכֶיךָ: וּמֶה עָצְמוּ רָאשֵׁיהֶם. כִּי־חַיִּים הֵם לְמֹצְאֵיהֶם: בָּהֶם יוּכְלוּ כָּל־שׁוֹמְעֵיהֶם לְהַכִּירֶךָ. וְאִם לֹא רָאוּ פְּנֵי יְקָרֶךָ: וְכֹל אֲשֶׁר לֹא יִשְׁמַע גְּבוּרָתֶךָ. אַיֵּךְ יַכִּיר אֱלָהוּתֶךָ. וְאֵיךְ תָּבֹא בִלְבּוֹ אֲמִתּוּתֶךָ. וּמַה־נִּכְבַּד רַעְיוֹנָיו לַעֲבוֹדָתֶךָ: עַל־כֵּן מָצָא עַבְדְּךָ אֶת־רִבּוֹ לְזַכֵּר לִפְנֵי אֱלָהָיו. מְעַט מִזְעָר מֵרָאשֵׁי תְּהִלּוֹתָיו. אוּלַי בָּם מֵעוֹנוֹ יֵשֶׁה. וּבַמֶּה יִתְרַצֶּה זֶה אֶל־אֲדָנָיו הֲלוֹא בְרָאשַׁי:

אֱלֹהַי בּוּשָׁתִי וְנִכְלַמְתִּי לַעֲמֹד לְפָנֶיךָ לְדַעְתִּי. כִּי כְּפִי עָצְמַת גְּדֻלָּתְךָ בֵּן תַּכְלִית דַּלּוּתִי וְשִׁפְלוּתִי. וּכְפִי תִּקְף יְכֻלָּתְךָ כֵּן חֻלְשַׁת יְכָלְתִּי. וּכְפִי שְׁלֵמוּתְךָ כֵּן חָסְרוֹנִי: כִּי אַתָּה אֶחָד וְאַתָּה חַי וְאַתָּה גִּבּוֹר וְאַתָּה קַיָּם וְאַתָּה גָּדוֹל וְאַתָּה חָכָם וְאַתָּה אֱלוֹהַּ: וַאֲנִי גּוּשׁ וּרְמָה. עָפָר מִן־הָאֲדָמָה. כְּלִי מָלֵא כְלִמָּה. אֶבֶן הוּמָה. צֵל עוֹבֵר רוּחַ הוֹלֵךְ וְלֹא יָשׁוּב. חֲמַת עַכְשׁוּב. עָקֹב

Sohn Deiner Magd, der mit ungeübter Zunge wagt, ein Geringes zu melden von Deinem Glanze, und doch ist's nur Etwas. Wie groß ist erst das Ganze! Das ganze Leben füllt denen es aus, die danach streben. Die es hören, sie werden Dir dann vertraut, ob sie auch Deiner Herrlichkeit nicht ins Antlitz geschaut. Die aber von Deiner Allmacht nicht vernommen, wie sollen sie zur Kenntniß Deiner Gottheit kommen? Wie soll in ihr Herz Deine Wahrheit dringen, wie ihr Sinn Deinem Dienst entgegen ringen? Drum hat mein Herz vor meinem Gotte sich erkühnt, von Deines Ruhmes Aeußerstem Etwas zu melden, ob meine Sünde dadurch werde gesühnt. Wodurch sonst macht' ich bei meinem Herrn mich verdient?

אלהי Mein Gott! Voll Schmach und Schande steh' ich vor Dir; denn ich weiß, daß ich so arm und gering bin — als erhaben ist Dein Ruhm und Preis, und wie grenzenlos Deine Allmacht, so hinfällig meine Ohnmacht, und wie Deine Vollkommenheit, so meine Mangelhaftigkeit. Denn du bist einzig und ewig lebend und allmächtig und wandellos und groß und weise — Gott! Und ich ein Erdenstaub, der Würmer Raub, ein Gefäß, schmachgefüllt schandumhüllt, dem dumpfen Steine gleichend, ein Schatten entweichend, ein flüchtiger Odem, nicht wiederkehrend, Schlangengift glühend, zehrend; ein Herz voll Krümmen, verstockt der Wahrheit

הַלֵּב. עֲרַל לֵב. גֶּדֶל־חֲמָה. חֹרֶשׁ אָוֶן וּמִרְמָה: גִּבְהַּ עֵינַיִם. קְצַר אַפַּיִם. טְמֵא שְׂפָתַיִם. בֶּעֱקֹשׁ דְּרָכַיִם. וְאֵץ בְּרַגְלַיִם: מָה אֲנִי מָה חַיַּי וּמַה־גְּבוּרָתִי. וּמַה־צִּדְקָתִי. נֶחְשָׁב לְאַיִן כָּל־יְמֵי הֱיוֹתִי. וְאַף כִּי־אַחֲרֵי מוֹתִי: מֵאַיִן מוֹצָאִי. וּלְאַיִן מוֹבָאִי. וְהַגֵּה בָּאתִי לְפָנֶיךָ אֲשֶׁר לֹא־כַדַּת בְּעָזוּת מֵצַח וְטָמְאַת רַעְיוֹנִים וְיֵצֶר זוֹנָה. לְגִדּוּלָיו פֹּנֶה: וְתַאֲוָה מִתְנַבְּרָה. וְנֶפֶשׁ לֹא מְטֹהֲרָה. וְלֵב טָמֵא. אֵבֶר וְנִדְמֶה. וְגוּף נָגוּף מָלֵא אַסְפָּקָה. יוֹסִיף וְלֹא יָסוּף:

אֱלֹהַי יָדַעְתִּי כִּי עֲוֹנוֹתַי עָצְמוּ מִסַּפֵּר. וְאַשְׁמוֹתַי עָצְמוּ מִלְּזָכוֹר: אַף אֲזַכֵּר מֵהֶם כְּטִפָּה מִן־הַיָּם. וְאֶתְוַדֶּה בָהֶם אוּלַי אֶשָּׂבְיַח שְׂאוֹן גַּלֵּיהֶם וְדָכְיָם. וְאַתָּה תִּשְׁמַע הַשָּׁמַיִם וְסָלַחְתָּ:

אָשַׁמְתִּי בְּתוֹרָתֶךָ. בָּזִיתִי בְּמִצְוֹתֶיךָ. גָּעַלְתִּי בְּלִבִּי וּבְמוֹ־פִי. דִּבַּרְתִּי דֹפִי. הָעֲוִיתִי. וְהֵרְשַׁעְתִּי. זַדְתִּי. חָמַסְתִּי. טָפַלְתִּי שָׁקֶר. יָעַצְתִּי רַע לְאַיִן חֵקֶר. כָּזַבְתִּי. לַצְתִּי. מָרַדְתִּי. נָאַצְתִּי. סָרַרְתִּי. עָוִיתִי. פָּשַׁעְתִּי וְעֹרֶף הִקְשֵׁיתִי. קַצְתִּי בְּתוֹכְחוֹתֶיךָ. רָשַׁעְתִּי. שִׁחַתִּי דְרָכַי. תָּעִיתִי מִמִּהֲלָכַי. עָבַרְתִּי מִמִּצְוֹתֶיךָ וְמִרָּתִי. וְאַתָּה צַדִּיק עַל כָּל־הַבָּא עָלַי כִּי אֱמֶת עָשִׂיתָ וַאֲנִי הִרְשָׁעְתִּי:

Stimmen, voll Zorn und Wuth, des Trugs, der Sünde Brut, voll Hochmuth, ohne Langmuth, sündig wandelnd, unwürdig handelnd. Was bin ich? was mein Leben? was meine Stärke? was meine Tugendwerke? Für nichts geachtet in meines Lebens Tagen, — was erst, wenn sie zu Grabe mich getragen? Dem Nichts entnommen, zum Nichts mein Kommen. Nun tret' ich hin vor Dich wider Gebühr mit unreinem Sinn und frechem Trieb, der treu seinem Götzen blieb, und es braust die Luft in der ungeläuterten Brust; ein Herz voll Unflath, verloren, ohne Rath; ein Leib voll Schwächen, mit einem Schwarm Gebrechen, die sich mehren, statt aufzuhören.

אלהי Mein Gott! Ich weiß, daß meine Sünden jede Zahl übersteigen, meine Vergehungen durch kein Wort zu erreichen; doch will ich von ihnen, wie einen Tropfen aus dem Meere, nennen, und bekennen. Vielleicht still' ich ihrer Fluthen Brausen und Toben, und Du erhörst und verzeihst in Deinen Himmeln droben.

אשמתי Ich habe mich versündigt an Deiner Lehre, geschmäht Deines Gebotes Ehre, gefrevelt mit Herz und Mund durch bösen Leumund. Ich habe gefehlt, betrübt, Trotz, Gewalt geübt, Lug begonnen, ohne Maß Böses gesonnen, geheuchelt, gehöhnt, gelästert, mich aufgelehnt. Ein Sünder, abtrünnig war ich, ein Frevler, halsstarrig, verschmähte Deine Zucht, war verrucht, habe verderbt gehandelt, bin in der Irre gewandelt. Von

אֱלֹהַי נָבְלוּ פָנַי בְּזָכְרִי כָּל־אֲשֶׁר הִבְעַסְתִּיךְ. כִּי עַל כָּל־טוֹבוֹת שֶׁגָּמַלְתַּנִי רָעָה גְמַלְתִּיךְ: כִּי בָרְאתַנִי לֹא לְצָרְךָ רַק נָדָבָה. וְלֹא בְהַכְרַח כִּי אִם בְּרָצוֹן וְאַהֲבָה: וְטֶרֶם הָיוֹתִי בְּחַסְדְּךָ קִדַּמְתָּנִי. וְנָפַחְתָּ רוּחַ בִּי וְהֶחֱיִיתָנִי. וְאַחֲרֵי צֵאתִי לְאֲוִר הָעוֹלָם לֹא עֲזַבְתָּנִי. אֲבָל כְּאָב חוֹמֵל גִּדַּלְתָּנִי. וְכָאֹמֶן אֶת־הַיֹּנֵק אֲמַנְתָּנִי. עַל־שָׁדֵי אִמִּי הִבְטַחְתָּנִי. וּמִבְּעִימוֹתֶיהָ הִשְׂבַּעְתָּנִי. וּבְבֹאִי לַעֲמֹד עַל־עָמְדִי חִזַּקְתָּנִי. וְקַחְתַּנִי עַל־זְרוֹעֹתֶיךָ וְתִרְגַּלְתָּנִי. וְחָכְמָה וּמוּסָר לִמַּדְתָּנִי. וּמִכְּלִי־צָרָה וְצוּקָה חִלַּצְתָּנִי. וּבְעֵת עֲבֹר־זַעַם בְּצֵל יָדְךָ הִסְתַּרְתָּנִי. וְכַמָּה צָרוֹת נֶעֱלָמוּ מֵעֵינַי וּמֵהֶם גְּאַלְתָּנִי. וּבְטֶרֶם בֹּא הַתְּלָאָה הִקְדַּמְתָּ רְפוּאָה לְמַכָּתִי וְלֹא הוֹדַעְתָּנִי. וּבְעֵת לֹא נִשְׁמַרְתִּי מִכָּל־נֶזֶק אַתָּה שְׁמַרְתָּנִי. וּבְבֹאִי בֵּין שְׁנֵי אֲרָיוֹת שִׁבַּרְתָּ מַלְתְּעוֹת כְּפִירִים וּמִשָּׁם הוֹצֵאתָנִי. וּבְחוּל עָלַי חֲלָיִים רָעִים וְנֶאֱמָנִים חָנַּם רָפָאתָנִי. וּבָא שְׂפָטֶיךָ הָרָעִים עַל־הָעוֹלָם מֵחֶרֶב הִצַּלְתָּנִי. וּמִדֶּבֶר מִלַּטְתָּנִי. וּבְרָעָב זַנְתָּנִי. וּבְשֹׂבַע כִּלַּכְלְתָּנִי. וּבְהַכְעִיסִי אוֹתְךָ כַּאֲשֶׁר יְיַסֵּר אִישׁ אֶת־בְּנוֹ יִסַּרְתָּנִי. וּבְקָרְאִי מִצָּרָתִי נַפְשִׁי

Deinem Gebot abgewichen bin ich abtrünnig. Du aber bist in Allem, was mir geschieht, gerecht; denn Du hast Wahrheit geübt, nur ich war schlecht.

אלהי Mein Gott! Wie muß ich beschämt das Auge senken, bedenk' ich, wie deiner Huld ich gelohnt durch Kränken. Nicht aus Zwang erschufst Du mich, nein, aus freiem Willen, — nicht nothgedrungen, sondern aus Gnadenfüllen. Und noch vor meinem Sein war Deine Huld bei mir, Du hauchtest in mich Odem, gabst Leben mir. Und als ich ins Leben eintrat, ließest Du mich nicht los, zogst mich wie ein liebender Vater groß, und wie den Säugling der Wärter hast Du mich gepflegt, an die Mutterbrust kummerlos mich gelegt, mit Deinen Labungen mich gehegt. Und als ich zu stehn begann, sicherteſt Du meine Tritte, nahmst mich auf Deinen Arm, gängeltest meine Schritte, lehrtest mich Weisheit und fromme Sitte, zogst mich aus Qual und Sorgen; wüthete der Sturm, hast Du im Schatten Deiner Hand mich geborgen. Aus wie viel Schmerzen halfst Du mir unvermerkt! Noch vor dem Leiden hast Du mit Heilung mich gestärkt, schirmtest mich, wenn ich mich nicht gehütet vor Noth, retteteſt mich wenn der Leuen Zahn mir gedroht. Wenn Deine Strafen heimsuchten die Welt, bargst Du mich vorm Schwert, erhieltest bei Plagen mich unversehrt, hast in Mangel und Noth mich ernährt, in Fülle mir Nahrung gewährt. Und kränkt' ich Dich, hast Du, wie der Vater den Sohn, mich belehrt, und wenn meiner Angstruf Du gehört, war mein Leben Dir werth, und nie

יָקָרָה בְּעֵינֶיךָ וְרֵיקָם לֹא הֵשִׁיבוֹתָנִי: וְעוֹד הִגְדַּלְתָּ וְהוֹסַפְתָּ עַל כָּל־זֶה. בְּתִתְךָ לִי אֱמוּנָה שְׁלֵמָה לְהַאֲמִין כִּי אַתָּה אַל־אֱמֶת. וּנְבִיאֶיךָ אֱמֶת: וְלֹא־נָתַתָּ לִי חֵלֶק עִם מְרֻדֶיךָ וְקָמֶיךָ. וְעַם־נָבָל נְאָצוּ שְׁמֶךָ: אֲשֶׁר בְּתוֹרָתְךָ יַלְעִיבוּ. וּבְעֹבְדֶיךָ יְרִיבוּ. וּנְבִיאֶיךָ יַכְזִיבוּ: מַרְאִים תְּמָה. וְתַחְתֶּיהָ עָרְמָה: מַרְאִים נֶפֶשׁ זַכָּה וְנִטְהֶרֶת. וְתַחְתֶּיהָ תַּעֲמֹד הַמְּהֻרֶת: כְּכְלִי מָלֵא כְלִמָּה. רָחוּץ מִחוּץ בְּמֵי עָרְמָה. וְכָל אֲשֶׁר בְּתוֹכוֹ יִטְמָא: קָטַנְתִּי מִכֹּל הַחֲסָדִים וּמִכֹּל־הָאֱמֶת אֲשֶׁר עָשִׂיתָ אֶת־עַבְדֶּךָ. אֱמֶת יְיָ אֱלֹהַי אוֹתָךְ: כִּי נָתַתָּ בִּי נֶפֶשׁ קְדוֹשָׁה וּבְמַעֲשַׂי טִמֵּאתִיהָ. וּבְיִצְרִי הָרַע חִלַּלְתִּיהָ וְנַאֲלָתִיהָ: וְהִנֵּה גָּבַר עָלַי. וַהֲפִיץ חֵילִי. וְלֹא נִשְׁאַר אַלַי. כִּי אִם־מַחֲנֵה רַחֲמֶיךָ. אַךְ אַדַּע כִּי בָם אֶתְקָפֵנוּ. וְיִהְיוּ־לִי מַעִיר לַעְזוֹר אוֹלִי אוּכַל נַכֵּה־בּוֹ וַאֲנַרְשֵׁנוּ:

יְהִי רָצוֹן מִלְּפָנֶיךָ יְיָ אֱלֹהַי לִכְפּוֹת אֶת־יִצְרִי הָאַכְזָרִי. וְהַסְתֵּר פָּנֶיךָ מֵחֶטְאַי וּמֵאֲשָׁמַי. אֵל־תַּעֲלֵנִי בַּחֲצִי יָמַי: עַד־אָכִין צֵדָה לְדַרְכִּי וְצֵידָתִי לְיוֹם נִסִּיעָתִי. כִּי אִם־אֵצֵא מֵעוֹלָמְךָ כַּאֲשֶׁר בָּאתִי.

---

bin ich leer zurückgekehrt. — Und noch größeres hast Du an mir gethan, daß Du mir gabst den wahren Glauben, zu glauben, daß Du, o Gott, wahr, und Deine Lehre wahr, und Deine Propheten wahr. Und gabst mir nicht mein Theil mit Deinen Feinden, die sich gegen Dich empören, die Unwürdigen, die Deinen Namen verunehren, die Deine Lehre verdrehen, Deine Diener schmähen, Deine Propheten als Lügner ansehen, die da zeigen Einfalt, und Trug im Hinterhalt, die da zeigen eine Seele, lauter, gesund, dahinter aber alles — krank und wund, wie ein Gefäß von Schande gefüllt, von außen zum Schein abgespült, doch unrein Alles, was es enthielt. — Zu gering bin ich für die Gnade, die Deinem Knecht Du erwiesen. Doch sei mein Gott! gepriesen, daß Du mir eine heilige Seele gabst, die ich durch meine Werke befleckt, durch meinen bösen Sinn entweiht und mit Schmutz bedeckt. Das Böse hat Macht gewonnen, mein Heer ist entronnen, und mir ist nichts geblieben, als das Heer Deines Erbarmens. Mit dem darf ich mich gegen das Böse wagen: das wird mir helfen, es zu schlagen und zu verjagen.

יהי Mög' es Dir gefallen, o Gott, zu zwingen meinen bösen Sinn! Verbirg Dein Antlitz vor meinen Sünden und Fehlen, nicht in der Mitte meiner Tage raffe mich hin, bis ich mich versehn mit Speise, mit Zehrung*) für den Tag der Reise. Denn geh' ich aus der Welt, wie ich sie betreten,

---

*) Mit guten verdienstlichen Werken.

וְאָשׁוּב עָרֹם לִמְקוֹמִי כַּאֲשֶׁר יָצָאתִי. לָמָּה גִבְרֵאתִי. וְלֵרָאוֹת עָמָל נִקְרֵאתִי: טוֹב לִי עוֹד אֲנִי שָׁם. מֵצֵאתִי לְהַגְדִּיל וּלְהַרְבּוֹת אָשָׁם:

אָנָּא הָאֱלֹהִים בְּמִדַּת רַחֲמֶיךָ שָׁפְטֵנִי. אַל־בְּאַפְּךָ פֶּן־תַּמְעִטֵנִי: כִּי מָה הָאָדָם כִּי תְדִינֵהוּ. וְהָבֶל נִדָּף אֵיךְ בְּמִשְׁקָל תְּבִיאֵהוּ: וּבֶעָלוֹתוֹ בְּמֹאזְנַי מִשְׁקָל. לֹא יִכְבַּד וְלֹא יֵקָל. וּמַה־יִּסָּקֵן־לְךָ לַעֲשׂוֹת לְרוּחַ מִשְׁקָל: מִיּוֹם חֲיוֹתוֹ הוּא נִגּשׁ וְנַעֲנָה. נָגוּעַ מְכֻּה אֱלֹהִים וּמְעֻנֶּה: רֵאשִׁיתוֹ מִץ נָדָף. וְאַחֲרִיתוֹ קַשׁ נִדָּף. וּבְחַיָּיו כְּעֵשֶׂב נִשְׁדָּף. וְהָאֱלֹהִים יְבַקֵּשׁ אֶת־נִרְדָּף: מִיּוֹם צֵאתוֹ מֵרֶחֶם אִמּוֹ. יָגוֹן לַיְלוֹ וַאֲנָחָה יוֹמוֹ: אִם הַיּוֹם יָרוּם. מָחָר תּוֹלָעִים יְרֻמּוּ: הַמַּץ יִדְּפֶנּוּ. וְהַקּוֹץ יִנְפָּנּוּ: אִם יִשְׂבַּע יִרְשַׁע. וְאִם יִרְעַב עַל־פִּת־לֶחֶם יִכְּשַׁע: לִרְדֹּף הֶעְשֵׁר קַלּוּ נְשָׁרָיו. וְיִשְׁכַּח הַמָּוֶת וְהוּא אַחֲרָיו. בְּעֵת הַמַּצַּר יֵרֵב אֲמָרָיו. וְיַחֲלִיק דְּבָרָיו. וַיִּרְבֶּה נְדָרָיו. וּבְצֵאתוֹ לַמֶּרְחָב יַחַל דְּבָרָיו. וְיִשְׁכַּח נְדָרָיו. וְיַחֲזֵק בְּרִיחֵי שְׁעָרָיו. וְהַמָּוֶת בַּחֲדָרָיו: וְיַרְבֶּה שׁוֹמְרִים מִכָּל־עֵבֶר וְהָאֹרֵב יֹשֵׁב לוֹ בַּחֲדָר.

---

fort, und kehr' ich nackt, wie ich kam, zurück an meinen Ort, — was war meines Daseins Frommen? Nur Elend zu schauen dann bin ich gekommen. Besser, ich wäre dort geblieben, als daß ich ging, Sünd' und Schuld zu üben.

אנא O Gott! Nach Deines Erbarmens Maß wolle mich richten, nicht in Deinem Zorne mich vernichten. Was ist der Mensch, führst Du ihn ins Gericht? Enteilenden Tand — wie legst Du ihn ins Gewicht? Willst Du ihn in die Schale legen, nicht leichter, noch schwerer wird die Last. Was frommt es Dir, einen Hauch zu wägen? von seinem Beginn voll Schmerz und Plagen, gequält, leidend, gottgeschlagen, in seinem Anfang nicht'ger Hauch, in seinem Ende flücht'ger Rauch, in seinem Leben welker Strauch. Und nach solchem Flücht'gen sucht Gott auch? — Seit er kam aus der Mutter Schoß, ist Kummer seiner Tage, Seufzer seiner Nächte Loos. Heut' ein Herr, morgen unter der Würmer Heer. Ein Hauch bläst ihn um, ein Strauch stößt ihn um. In Hüll' und Füllen voll bösen Willen; in Mangel und Noth sündigt er um ein Stück Brot. Reichthum zu erjagen, wie ein Adler leichtbeschwingt, vergißt den Tod er, der nach ihm dringt. Im Nothgedränge häuft er Wortgepränge, Gelübd' in Menge; und wird ihm wohl, entweiht er sein Wort, die Gelübde sind fort! Er befestigt Riegel und Mauer, und der Tod steht auf der Lauer, und stellt auf allen Seiten Wachen, und der Laurer sitzt ihm im Nacken, und kein

וְחַוָּאב לֹא־יַעְצְרֵנּוּ נָדָר. מַבּוּא אֶל־הָעָדָר: בָּא וְלֹא־יֵדַע לָמָּה. וְיִשְׂמַח וְלֹא־יֵדַע בַּמֶּה. וְיִחְיֶה וְלֹא־יֵדַע כַּמָּה: בִּילְדוּתוֹ. הוֹלֵךְ בְּשָׂרִירוּתוֹ: וְכַאֲשֶׁר תָּחֵל רוּחַ יֶצֶר לְפַעֲמוֹ. וּתְעוֹרֵר לָאֶסֹף חַיִל וָהוֹן וְיִפַּע מִמְּקוֹמוֹ. לִרְכֹּב אֳנִיּוֹת. וְלִרְדֹּף בְּצִיּוֹת. וּלְהָבִיא נַפְשׁוֹ בִּמְעוֹנוֹת אֲרָיוֹת. וְהִיא מִתְהַלֶּכֶת בֵּין הַחַיּוֹת: וּבְחָשְׁבוֹ בִּי־רַב הוֹדוֹ. וְכִי־כַבִּיר מָצְאָה יָדוֹ. בְּשָׁלוֹם שׁוֹדֵד יְבוֹאֶנּוּ. וְעֵינָיו פָּקַח וְאֵינֶנּוּ: וְכָל־עֵת הוּא מְזֻמָּן לְתֻלָאוֹת. חוֹלְפוֹת וּבָאוֹת. וּבְכָל־שָׁעוֹת. מְאֹרָעוֹת: בְּכָל־דָּרָגָעִים. לְמָגָעִים. וּבְכָל־הַיָּמִים. עָלָיו אֵימִים: אִם־רָגַע יַעֲמֹד בְּשַׁלְוָה. פֶּתַע תְּבוֹאֵהוּ הָוָה: אוֹ־בַּמִּלְחָמָה יָבֹא וְחֶרֶב תְּנַפֵּהוּ. אוֹ־קֶשֶׁת נְחוּשָׁה תַּחְלֻפֵהוּ: אוֹ־יַקִּיפוּהוּ יְגוֹנִים. יִשְׁטְפוּהוּ מַיִם זֵדוֹנִים. אוֹ־יִמְצָאוּהוּ חֳלָיִים רָעִים וְנֶאֱמָנִים. עַד יִהְיֶה לְמַשָּׂא עַל־נַפְשׁוֹ. וְיִמְצָא מְרוֹרַת פְּתָנִים בְּדִבְשׁוֹ: וּבָעֵת כְּאֵבוֹ יִגְדַּל. שִׂכְלוֹ יֹדֵל. וּנְעָרִים יִתְקַלְסוּ־בוֹ וְתַעֲלוּלִים יְמַשְׁלוּ־בוֹ. וְיִהְיֶה לְטֹרַח עַל־יוֹצְאֵי מֵעָיו. וְיִתְנַכְּרוּ־לוֹ כָּל־יוֹדְעָיו: וּבְבֹא עִתּוֹ יָצָא מֵחֲצֵרָיו. לַחֲצַר־מָוֶת. וּמִצֵּל חֲדָרָיו. לְצַלְמָוֶת. וְיִפְשַׁט רִקָּמָה וְתוֹלָע. וְיִלְבַּשׁ רִמָּה וְתוֹלָע. וְלֶעָפָר יִשְׁכַּב. וְיָשׁוּב אֶל־

Zaun kann den Räuber hindern, die Heerde zu plündern. — Er kommt und weiß nicht für was; er freut sich und weiß nicht an was; er lebt und weiß nicht wie lang das! — In seiner Jugend geht er hin in Untugend. Und beginnt der Geist sich zu regen, treibt's ihn Schätze zu sammeln und er zieht auf weiten Wegen. In Schiffen eilt er, in Steppen weilt er, wagt sein Leben dort, wo Löwen hausen, wandelt unter wilder Thiere Grausen. Und meint er, daß groß sei seine Pracht, und seine Hand Schätze heimgebracht, im Glück ist plötzlich der Räuber gekommen: er öffnet sein Auge, — Alles ist genommen. Zu jeder Zeit ist er fürs Elend bereit, in jeder Weil' — Unheil, jenes morgen, dieses heut! All' Augenblick' — Unglück, alle Tage — Angst und Plage. Nach einer Minute Ruh' stößt ihm plötzlich ein Leides zu. Er zieht in den Krieg, das Schwert erschlägt ihn, der eherne Bogen erlegt ihn. Oder Kummer ihn umringt, des Leidens Fluth auf ihn dringt, böser Krankheit Macht ihn zwingt, bis er sich selber wird zur Beschwerd', in Gift und Galle sein Honig sich verkehrt. Und wie sein Schmerz steigt, sein Verstand weicht; Knaben wird er zum Spotte, zum Hohn der Buben Rotte, eine Last seinen Verwandten, ein Fremder seinen Bekannten. Kommt seine Stunde, zieht er aus seinen Zimmern — zu Grabes Trümmern, aus seines Hauses Schatten — in Todesschatten. Aus zieht er Purpur und Seide, zieht an Würmer zum Kleide, und wird im Staube liegen, gehört wieder dem Ursprung, dem

יְסוֹדוֹ אֲשֶׁר מְמֻנּוּ חָצָב: וְלָאִישׁ אֲשֶׁר־אֱלֶה לוֹ מָתַי יִמְצָא עֵת תְּשׁוּבָה. לִרְחֹץ חָלְאַת מְשׁוּבָה. וְהַיּוֹם קָצֵר וְהַמְּלָאכָה מְרֻבָּה. וְהַנֹּגְשִׂים אָצִים. חָשִׂים וְרָצִים. וְהַזְּמָן מְמֻנּוּ שׁוֹחֵק. וּבַעַל הַבַּיִת דּוֹחֵק: לָכֵן נָא־אֱלֹהַי זְכֹר אֵלֶה הַתְּלָאוֹת. אֲשֶׁר עַל־אָדָם בָּאוֹת: וְאִם אֲנִי הֲרֵעוֹתִי. אַתָּה תֵּיטִיב וְאַל־תִּגְמֹל מִדָּה בְּמִדָּה. לְאִישׁ אֲשֶׁר עֲוֹנוֹתָיו בְּלִי מִדָּה. וּבְמוֹתוֹ יַלְךְ בְּלִי חֲמָדָה:

אֱלֹהַי אִם עֲוֹנִי מִנְּשׂוֹא גָּדוֹל. מַה־תַּעֲשֶׂה לְשִׁמְךָ הַגָּדוֹל: וְאִם לֹא אוֹחִיל לְרַחֲמֶיךָ. מִי יָחוּס עָלַי חוּץ מִמֶּךָּ: לָכֵן אִם־תִּקְטָלֵנִי לְךָ אֲיַחֵל. וְאִם תְּבַקֵּשׁ לַעֲוֹנִי אָבְרַח מִמְּךָ אֵלֶיךָ. וְאֶתְכַּסֶּה מַחֲמָתְךָ בְּצִלֶּךָ. וּבְשׁוּלַי רַחֲמֶיךָ אַחֲזִיק עַד אִם־רַחַמְתָּנִי. וְלֹא אֲשַׁלֵּחֲךָ כִּי אִם־בֵּרַכְתָּנִי: זְכֹר־נָא כִּי כַחֹמֶר עֲשִׂיתָנִי. וּבְאֵלֶּה הַתְּלָאוֹת נִסִּיתָנִי: עַל־כֵּן לֹא תִפְקֹד עָלַי כְּמַעֲלָלָי. וְאַל־תַּאֲכִילֵנִי פְּרִי כָּעֲלִי: וְהַאֲרֶךְ־לִי אַפֶּךָ. וְאַל־תַּקְרִיב יוֹמִי. עַד־אָכִין צֵדָה לָשׁוּב אֶל־מָקוֹמִי. וְאַל־תָּחֵק עָלַי לְמַהֵר לְשַׁלְּחֵנִי מִן־הָאָרֶץ וּמִשְּׁאֵרוֹת אֲשֶׁמַי צֵרֹת עַל־שִׁכְמִי: וּבְהַעֲלֹתְךָ בְּמִשְׁקָל עֲוֹנוֹתַי. שִׂים לְךָ בְּבַהּ שְׁנִיָּה תְּלָאוֹתַי: וּבְזָכְרְךָ רִשְׁעִי וּמְרָדַי. זְכֹר־עָנְיִי

---

er entstiegen. — Und der Mann, dem's so ergeht, wann soll er Zeit zur Buße finden, abzuthun den Rost der Sünden? So kurz ist die Zeit, so groß die Arbeit. Die Fröhner dringen, eilen und zwingen. Die Zeit nicht weilt, der Hausherr eilt. Drum, mein Gott! gedenke der Leiden Mengen, die den Menschen drängen! Und that ich Böses, o thue Du Gutes, und vergilt nicht Maß für Maß dem, deß Sünden ohne Maß, und wenn er erblichen, ist aller Schmuck von ihm gewichen.

O Gott! אלהי Ist meine Schuld für die Vergebung zu groß, was wirst Du beginnen mit Deinem großen Namen? Und sollt' ich auf Dein Erbarmen nicht bauen, wer sonst wird nach mir schauen? Drum, wenn Du mich tödtest — noch harr' ich Dein! Und suchst Du meine Sünde, flücht' ich vor Dir zu Dir hin, und berge mich in Deinem Schatten vor Deines Zornes Glühn, und halt' an Deiner Liebe Saum, bis Du Gnade verliehn, und eh' Du mich gesegnet, nicht laß ich Dich ziehn. Bedenk', Du hast aus Erdenstaub mich gemacht, zur Prüfung in diese Leiden mich gebracht! Drum nicht nach meinen Werken mich richte, laß mich nicht zehren meiner Thaten Früchte. Sei langmüthig, laß meine Stunde nicht kommen, eh' ich für die Heimkehr Zehrung genommen. Dränge nicht, mich von hinnen zu jagen, wenn meiner Sünden Last ich noch auf dem Rücken muß tragen. Legst Du meine Sünden in der Wage Schalen, leg'

וּמְרוּדִי: וְשִׂים אַלָּה. נֹכַח אֵלֶּה: וּזְכָר־נָא אֱלֹהַי כִּי זֶה־כַּמָּה לְאֶרֶץ נוֹד צְנַפְתָּנִי. וּבְכוּר גָּלוּת בְּחַנְתָּנִי. וּמֵרֹב רִשְׁעִי צָרַפְתָּנִי. (וְלֹא שְׂרַפְתָּנִי.) וְיָדַעְתִּי כִּי לְטוֹבָתִי נִסִּיתָנִי. וַאֲמוּנָה עִנִּיתָנִי. וּלְהֵיטִיב לִי בְּאַחֲרִיתִי בְּמִבְחַן הַתְּלָאוֹת הֲבֵאתָנִי: לָכֵן אֱלֹהַי יֶהֱמוּ עָלַי רַחֲמֶיךָ. וְאַל־תְּכַלֶּה עָלַי זַעֲמֶךָ: וְאַל־תְּגַמְלֵנִי כְּמַעֲבָדַי. וֶאֱמֹר לַמַּלְאַךְ הַמַּשְׁחִית דַּי: וּמֵה־מַּעֲלָתִי וְיִתְרוֹנִי. כִּי־תְבַקֵּשׁ לַעֲוֹנִי. וְתָשִׂים עָלַי מִשְׁמָר. וּתְצוֹדֵנִי כְּתוֹא מִכְמָר: הֲלֹא יָמַי חָלַף רָבָם וְאֵינָם. וַהֲנִשְׁאָרִים יִמַּקּוּ בַּעֲוֹנָם: וְאִם הַיּוֹם לָפָנֶיךָ הִגָּנִי. מָחָר עֵינֶיךָ בִּי וְאֵינֶנִּי: וְעַתָּה לָמָּה אָמוּת. כִּי תְאַכְלֵנִי הָאֵשׁ הַגְּדֹלָה הַזֹּאת: אֱלֹהַי שִׂים עֵינֶיךָ עָלַי לְטוֹבָה לִשְׁאֵרִית יְמֵי הַמְּעַטִּים. וְאַל־תִּרְדֹּף הַשְּׂרִידִים וְהַפְּלֵטִים: וְהַפְלָטָה הַנִּשְׁאֶרֶת מִבֶּרֶד מְהוּמוֹתַי. אַל־יַחְסְלֶנָּה יָלֶק אַשְׁמוֹתָי: כִּי־יְצִיר כַּפֶּיךָ אָנִי. וּמַה־יִּסְכֹּן־לְךָ כִּי רָמָה תִּקְחֵנִי לְאֹכֶל. יְגִיעַ כַּפֶּיךָ כִּי תֹאבַל:

יְהִי רָצוֹן מִלְּפָנֶיךָ יְיָ אֱלֹהַי לָשׁוּב עָלַי בְּרַחֲמִים וְלַהֲשִׁיבֵנִי בִּתְשׁוּבָה שְׁלֵמָה לְפָנֶיךָ. וְלִתְחֻנָּתִי תָּבִין לִבִּי וְתַקְשִׁיב אָזְנֶךָ.

---

in die eine meine Qualen. Ahndest Du Schuld und Gebrechen, laß meine Trübsal und Leiden für mich sprechen. Und lege das Eine gegen das Andre! Bedenk', o Gott, daß Du in die Fremde mich geschleudert, ins Elend mich verbannt, im Ofen des Leidens von meiner Schuld mich geläutert — und nicht verbrannt. Ich weiß es, Du prüftest mich zum Segen, wolltest aus Treue mir Schmerzen auferlegen. Daß mir's am Ende möge frommen, ließest Du in des Kummers Läuterungsgluth mich kommen. Drum, o Gott! laß walten Dein Erbarmen, schütte Deinen Zorn nicht auf den Armen. Vergilt mir nicht meiner Werke Gehalt, und sprich zum Verderbensengel: Halt! Was blieb' als Verdienst und Werth von mir stehen, willst Du nach meinen Sünden sehen? Willst Du mit Wachen mich umringen, mich wie ein Reh fahen in Schlingen? Sieh, meiner Tage meiste sind entwichen! Soll der Rest in Schuld verfiechen? Und steh' ich heute vor Deinem Angesicht, morgen schaust Du auf mich, und ich bin nicht. Warum nun soll ich sterben, soll dieses mächtige Feuer mich verderben? Mein Gott! sieh gnädig auf den Rest meiner Tage, der eilig fliehenden, und verfolge nicht die Schaar der nachziehenden. Und was übrig blieb aus dem Hagelschauer meiner Leiden, laß nicht der Sünde Käfer abweiden. Bin ich doch Dein Gebild! Frommt es Dir, wenn mich das Gewürm verzehrt, Deiner Hände Werk versehrt?

יהי Mög' es Dir gefallen, o Gott, mein Herr, daß Du erbarmend Dich wendest zu mir hin! Laß mich zu Dir zurückkehren mit ganzem

וְתִפְתַּח לִבִּי בְּתוֹרָתֶךָ. וְתִטַּע בְּרַעְיוֹנַי יִרְאָתֶךָ: וְתִגְזוֹר עָלַי גְּזֵרוֹת טוֹבוֹת. וּתְבַטֵּל מַעֲלַי גְּזֵרוֹת רָעוֹת: וְאַל־תְּבִיאֵנִי לִידֵי נִסָּיוֹן. וְלֹא לִידֵי בְזָיוֹן: וּמִכָּל־פְּגָעִים רָעִים הַצִּילֵנִי. וְעַד־יַעֲבֹר הַזַּוּת בְּצִלְךָ תַּסְתִּירֵנִי: וָהָיָה עִם־פִּי וְהֶגְיוֹנִי. וּשְׁמֹר דָּרְכַי מֵחֲטוֹא בִלְשׁוֹנִי: וְזָכְרֵנִי בְּזִכָּרוֹן וּרְצוֹן עַמֶּךָ. וּבְבִנְיַן אוּלָמֶךָ. לְרָאוֹת בְּטוֹבַת בְּחִירֶיךָ. וְזַכֵּנִי לְשַׂחֵר דְּבִירֶךָ. הַשְׁמֵם וְהֶחָרֵב. וְלִרְצוֹת אֲבָנָיו וַעֲפָרוֹתָיו. וְרִגְבֵי חָרְבָתָיו. וְתִבְנֶה שְׁמָמוֹתָיו:

אֱלֹהַי יָדַעְתִּי כִּי הַמִּתְחַנְּנִים לְפָנֶיךָ יָלִיצוּ עֲלֵיהֶם מַעֲשִׂים טוֹבִים אֲשֶׁר הִקְדִּימוּ. אוֹ צִדְקוֹתֵיהֶם אֲשֶׁר הֵרִימוּ. וַאֲנִי אֵין בִּי לֹא צֶדֶק וְלֹא כִשָּׁר. לֹא חֶסֶד וְלֹא יֹשֶׁר. לֹא תְּחִנָּה וְלֹא מִדָּה טוֹבָה. לֹא עֲבוֹדָה וְלֹא תְּשׁוּבָה: לָכֵן אַל־תַּסְתֵּר פָּנֶיךָ מִמֶּנִּי. וּמִלְּפָנֶיךָ אַל־תַּשְׁלִיכֵנִי: וּבָעֵת מִן־הָעוֹלָם תּוֹצִיאֵנִי. לְחַיֵּי הָעוֹלָם הַבָּא בְּשָׁלוֹם תְּבִיאֵנִי. וְעִם הַחֲסִידִים בְּכָבוֹד תּוֹשִׁיבֵנִי. וְעִם הַמְּנוּחִים בְּחֶלֶד חָלְקָם תַּחַיִּים תְּמָנֵנִי. וְלַאוֹר בְּאוֹר פָּנֶיךָ תְּזַכֵּנִי.

Sinn. Richte mein Herz bei meinem Gebete, daß es Dein Ohr erhöre! Oeffne mein Herz Deiner Lehre, und pflanze Deine Furcht mir in die Seele! Verhänge über mich Gutes und wende jedes böse Verhängniß mir ab und hüte mich vor Versuchung und Verunehrung. Vor bösen Begegnissen wahre mich, und bis das Leiden vorüber, in Deinem Schatten birg mich. Sei mit meinem Munde und meinen Gedanken, und daß ich nicht sündige, halte meine Zung' in Schranken. Gedenke mein, wenn Du zum Heil gedenkest Deines Volkes, Deine Hallen wieder zu bauen; dann laß mich mit Deinen Erkornen Freude schauen. Laß Deinem Tempel, dem wüsten, verfallenen, mich nahn, seinen Staub, seine Steine mich liebend umfahn, — die Schollen des zerstörten! O erbau ihn, den verheerten!

אלהי Mein Gott! Ich weiß, daß denen, die zu Dir flehen, als Fürsprach' fromme Thaten vorausgehen, durch die sie verdient sich gemacht, — edle Werke, die sie vollbracht. Ich aber bin ohne Werth und Würdigkeit, ohne Lieb' und Mild' und Frömmigkeit, ohne jegliches Verdienst, ohne Buß' und frommen Dienst. Birg darum nicht vor mir Dein Angesicht, und verwirf mich nicht. Und rufst Du mich aus der Zeitlichkeit hienieden, o führe mich zu der Ewigkeit Frieden, und bei den Frommen sei mein Ehrenplatz beschieden, und eine mich jenen, denen der Seligkeit Loos gefallen, und laß in Deinem Lichte mich wallen, und wolle mich wiederbeleben, aus der Erden Tiefen mich erheben. Dann

וְתָשׁוּב תְּחַיֵּינִי. וּמִתְּהוֹמוֹת הָאָרֶץ תָּשׁוּב תַּעֲלֵנִי. וְאָמַר אוֹדְךָ יְיָ כִּי אָנַפְתָּ בִּי יָשֹׁב אַפְּךָ וּתְנַחֲמֵנִי:

וּלְךָ־יְיָ חֶסֶד עַל־כָּל־הַטּוֹבָה אֲשֶׁר גְּמַלְתָּנִי. וַאֲשֶׁר עַד־יוֹם מוֹתִי תְּגְמֹלֵנִי. וּבִירְאָתְךָ הַטְּהוֹרָה אַל אֶחָד תְּחַזְּקֵנִי. וּבְתוֹרָתְךָ הַתְּמִימָה תְּאַמְּצֵנִי. וְעַל כָּל־זֶה אֲנִי חַיָּב לְהוֹדוֹת לְהַלֵּל לְשַׁבֵּחַ לְפָאֵר וּלְרוֹמֵם לְבָרֵךְ וּלְקַדֵּשׁ וּלְיַחֵד אֶת־שִׁמְךָ הַגָּדוֹל הַגִּבּוֹר וְהַנּוֹרָא: בְּפִי יְשָׁרִים תִּתְבָּרַךְ. וּבִלְשׁוֹן חֲסִידִים תִּתְקַדָּשׁ. וּבְקֶרֶב קְדוֹשִׁים תִּתְהַלָּל. וּבִלְהָקוֹת אֲרָאֵלִים תִּתְפָּאַר וְתִתְרַמַּם: תִּשְׁתַּבַּח בְּפִי רְחוּמֶיךָ. תִּתְקַדֵּשׁ בְּפִי קְדוֹשֶׁיךָ. תִּתְרוֹמַם בְּפִי מַלְאָכֶיךָ. תִּתְיַחֵד בְּפִי מְיַחֲדֶיךָ. תִּתְנַשֵּׂא בְּפִי מְנַשְּׂאֶיךָ. כִּי אֵין־כָּמוֹךָ בָאֱלֹהִים אֲדֹנָי וְאֵין כְּמַעֲשֶׂיךָ: וּבְמַחֲנוֹת חַיּוֹת וְאוֹפַנִּים וּכְרוּבִים וְעִירִין קַדִּישִׁין תִּתְנַשֵּׂא וְתִתְעַלֶּה בַּשָּׁמַיִם מִמַּעַל. וְתִתְיַחֵד בְּפִי מְיַחֲדֶיךָ בְּמוֹרָא וָבַחַד. עַמְּךָ יִשְׂרָאֵל עַם אֶחָד. בַּשָּׁמַיִם מִמַּעַל וְעַל־הָאָרֶץ מִתָּחַת אֵין עוֹד:

יִהְיוּ לְרָצוֹן אִמְרֵי־פִי וְהֶגְיוֹן לִבִּי לְפָנֶיךָ יְיָ צוּרִי וְגוֹאֲלִי:

---

sprech' ich: Dank Dir, o Gott, der mir gezürnt! Es wendet sich Dein Zorn! Du willst Deinen Trost mir geben!

Und Dein, o Gott, ist die Gnade, in der Du so viel Gutes mir mochtest bescheeren, und bis zu meinem Tode noch so Vieles wirst gewähren. O kräftige mich in Deiner Ehrfurcht, der lautern, klaren! O stärke mich in Deiner Lehre, der ewig wahren! — Darob fühlt sich mein Herz gedrungen, Dir zu danken und Lob und Preis und Ruhm zu bringen, Dich zu erheben, zu benedeien und zu heiligen, und als einig zu bekennen Deinen Namen, den allmächtigen, großen, hochheiligen, den der Mund der Gerechten segnet, die Zunge der Frommen heiligt, das Herz der Heiligen verherrlicht, die Schaar der Himmlischen rühmt und preist, der Du gelobt wirst durch den Mund Deiner Lieblinge, gebenedeit durch den Mund Deiner Heiligen, erhoben durch den Mund Deiner Engel, geeiniget durch den Mund Deiner Bekenner, gepriesen durch die, so Dich verherrlichen. Denn Keiner, o Gott, unter den Gewaltigen Dich erreicht, Nichts Deinen Werken gleicht. Und von den Heeren der Himmelsgewalten, der Weltenräder, Cherubim und heiligen Gestalten, wirst Du gepriesen, erhoben, in Deinen Himmeln droben. Mit Scheu und Bangen Dich den Einigen nennt Jisrael, Dein Volk, das Dich, den Einigen, bekennt: Keiner in den Himmeln droben, hienieden auf Erden Keiner außer ihm! —

יהיו O nimm in Gnaden an des Mundes Wort, Du mein Erlöser, Du mein Hort!

מחזור ליום כפור.

Festgebete

für den Versöhnungstag

Vierter Teil.

מחזור לכל מועדי השנה

מוגה מחדש ומדויק היטב אין מחסור בל דבר

מתורגם אשכנזית מפורש ושום שכל

על ידי

יחיאל מיכל זקש.

חלק רביעי

כולל

מחזור ליום כפור

כמנהג

פוליו בעהמען מעהרען ואונגארן.

ברעסלויא

בהוצאת יעקב ב. בראנדיים

Festgebete der Israeliten

mit

vollständigem, sorgfältig durchgesehenem Texte.

Neu übersetzt und erläutert

von

Dr. Michael Sachs.

Ungekürzte und neurevidirte Ausgabe.

Vierter Teil:

Jom Kippur.

Breslau
Verlag von Jakob B. Brandeis.

Inhalt des vierten Bandes.

Gebete für den Verſöhnungstag.

Seite

ברכות השחר ופסוקי דזמרה Das allgemeine Morgengebet 1

קריאת שמע עם ברכותיה Das Morgengebet mit den für dieſen Tag eingeſchalteten Feſtſtücken 71

תפלת שחרית Die Tefillah für dieſen Morgen 92

חזרת התפלה לשליח צבור Wiederholung der Tefillah durch den Vorbeter mit eingeſchalteten Feſtſtücken 111

סדר קדושה Die Keduſchah im Morgengebet 179

סליחות לשחרית Selichoth im Morgengebet 208

אבינו מלכנו Abinu Malkenu (fällt am Sabbath aus) . . . 268

סדר הוצאת ספר התורה Gebete beim Herausnehmen der Thorah . 273

קריאת התורה Vorleſung aus der Thorah (im Morgengebet) . . . 278

הפטרה Haftarah im Morgengebet 284

Gebet für das Wohl des Reiches 291

סדר הזכרת נשמות Gedächnißfeier für die Hingeſchiedenen 293

תפלת מוסף Die Mußaf-Tefillah 299

חזרת התפלה לשליח צבור Wiederholung der Tefillah durch den Vorbeter mit eingeſchalteten Feſtſtücken 310

סדר קדושה Die Keduſchah im Mußafgebet 345

עָלֵינוּ לְשַׁבֵּחַ 357

סדר עבודה Die Abodah 361

סליחות למוסף Selichoth im Mußafgebet 388

סדר דוכן Der Prieſterſegen 428

סדר הוצאת ספר התורה Gebete beim Herausnehmen der Thorah . 434

קריאת התורה Vorleſung aus der Thorah (im Minchahgebet) . . . 436

הפטרה Die Haftarah (im Minchahgebet) 438

תפלת מנחה Das Minchahgebet 447

סליחות למנחה Selichoth im Minchahgebet 468

תפלת נעילה Schlußgebet 514

תפלת מעריב למוצאי יום כפר 580

סדר ברכת הלבנה 573

Druck von Th. Schatzky A.-G., Breslau 3.

Gebet beim Eintritte in das Gotteshaus.

מה Wie lieblich sind deine Zelte, Jaakob! deine Wohnungen, Jisrael! Durch Deiner Gnaden Fülle darf ich betreten Dein Haus, bücke mich in Deinem heiligen Tempel in Ehrfurcht vor Dir. O Gott! ich liebe Deine Wohnstatt, den Ort, wo Deine Herrlichkeit thront. Ich bücke und beuge mich und senke das Knie vor dem Herrn, meinem Schöpfer. O möge mein Gebet vor Dich, Ewiger, kommen zur Gnadenzeit, o Gott! in der Fülle Deiner Huld; erhöre mich in der Treue Deines Heils.

מַה־טֹּבוּ אֹהָלֶיךָ
יַעֲקֹב מִשְׁכְּנֹתֶיךָ
יִשְׂרָאֵל׃ וַאֲנִי בְּרֹב
חַסְדְּךָ אָבֹא בֵיתֶךָ
אֶשְׁתַּחֲוֶה אֶל־הֵיכַל
קָדְשְׁךָ בְּיִרְאָתֶךָ׃ יי
אָהַבְתִּי מְעוֹן בֵּיתֶךָ
וּמְקוֹם מִשְׁכַּן כְּבוֹדֶךָ׃
וַאֲנִי אֶשְׁתַּחֲוֶה
וְאֶכְרָעָה אֲבָרְכָה
לִפְנֵי־יי עֹשִׂי׃ וַאֲנִי
תְפִלָּתִי־לְךָ | יי עֵת
רָצוֹן אֱלֹהִים בְּרָב־
חַסְדֶּךָ עֲנֵנִי בֶּאֱמֶת
יִשְׁעֶךָ׃

אֲנִי קָרָאתִיךָ כִּי־תַעֲנֵנִי אֵל. הַט־אָזְנְךָ לִי שְׁמַע אִמְרָתִי: אֲנִי
בְּצֶדֶק אֶחֱזֶה פָּנֶיךָ אֶשְׂבְּעָה בְהָקִיץ תְּמוּנָתֶךָ: וַאֲנִי | עָלֶיךָ בָּטַחְתִּי
יי. אֲמַרְתִּי אֱלֹהַי אָתָּה: שְׁמַע קוֹל תַּחֲנוּנַי בְּשׁוּבִי אֵלֶיךָ בְּנָשְׂאִי
יָדַי אֶל־דְּבִיר קָדְשֶׁךָ: יי אֱלֹהַי שִׁוַּעְתִּי אֵלֶיךָ וַתִּרְפָּאֵנִי: אֵלֶיךָ יי
אֶקְרָא וְאֵל־אֲדֹנָי אֶתְחַנָּן: הָאִירָה פָּנֶיךָ עַל־עַבְדֶּךָ הוֹשִׁיעֵנִי

בְּחַסְדֶּךָ: כִּי־לְךָ יְיָ הוֹחָלְתִּי אַתָּה תַּעֲנֶה אֲדֹנָי אֱלֹהָי: שִׁמְעָה תְפִלָּתִי | יְיָ וְשַׁוְעָתִי הַאֲזִינָה אֶל־דִּמְעָתִי אַל־תֶּחֱרַשׁ: שְׁמַע־יְיָ וְחָנֵּנִי יְיָ הֱיֵה | עוֹזֵר לִי:

שִׁיר הַמַּעֲלוֹת לְדָוִד. שָׂמַחְתִּי בְּאוֹמְרִים לִי בֵּית יְיָ נֵלֵךְ: שָׁשׂ אָנֹכִי עַל־אִמְרָתֶךָ כְּמוֹצֵא שָׁלָל רָב: חַנְשִׁיבָה לְקוֹל שַׁוְעִי מַלְכִּי וֵאלֹהָי כִּי־אֵלֶיךָ אֶתְפַּלָּל: יְיָ בֹּקֶר תִּשְׁמַע קוֹלִי בֹּקֶר אֶעֱרָךְ־לְךָ וַאֲצַפֶּה: אֲנִי קָרָאתִיךָ כִּי־תַעֲנֵנִי אֵל הַט־אָזְנְךָ לִי שְׁמַע אִמְרָתִי: רַגְלִי עָמְדָה בְּמִישׁוֹר בְּמַקְהֲלִים אֲבָרֵךְ יְיָ:

מִי אָנֹכִי שֶׁאֶזְכֶּה לְהִזְדַּמֵּל לִפְנֵי הַקָּדוֹשׁ בָּרוּךְ הוּא שֶׁהוּא אֵל גָּדוֹל וְנוֹרָא. וְאָנֹכִי אִישׁ חוֹטֵא וְהִבְעַסְתִּי שְׁמוֹ הַגָּדוֹל בְּמַעֲשַׂי הָרָעִים. וַאֲנִי בָּשָׂר וְדָם עָפָר וַאֲפֵר. וְאֵינִי כְּדַי וְרָאוּי לְהַזְכִּיר שְׁמוֹ הַגָּדוֹל כַּמָּה פְּעָמִים. אוֹי לִי אֵיךְ אֶשָּׂא פָּנַי לַעֲמֹד לִפְנֵי הַמֶּלֶךְ הַגָּדוֹל וְהַנּוֹרָא מֶלֶךְ מַלְכֵי הַמְּלָכִים הַקָּדוֹשׁ בָּרוּךְ הוּא עֹלַת כָּל־הָעֹלוֹת וְסִבַּת כָּל־הַסִּבּוֹת. אֶלָּא מִפְּנֵי רַחֲמָיו וַחֲסָדָיו הַגְּדוֹלִים שֶׁהוּא מְרַחֵם עַל־בְּרִיּוֹתָיו. וְרוֹצֶה בִּתְפִלָּה וְתַחֲנוּנִים שֶׁל־עֲבָדָיו. כְּמוֹ שֶׁנֶּאֱמַר קָרוֹב יְיָ לְכָל־קֹרְאָיו לְכֹל אֲשֶׁר יִקְרָאֻהוּ בֶּאֱמֶת: רְצוֹן־יְרֵאָיו יַעֲשֶׂה וְאֶת־שַׁוְעָתָם יִשְׁמַע וְיוֹשִׁיעֵם: שִׁמְעָ תְּפִלָּה עֲדֵיךְ כָּל־בָּשָׂר יָבֹאוּ:

תפלת שחרית.

שיר תהלה.

סן בי תטעות ויתר ובי תטעות ויתר ובי תטעות
בדלת וכן כסוגר, ובתוכו רצוף יוֹ העקרים.

יִגְדַּל אֱלֹהִים חַי
וְיִשְׁתַּבַּח. נִמְצָא וְאֵין
עֵת אֶל־מְצִיאוּתוֹ׃
אֶחָד וְאֵין יָחִיד
כְּיִחוּדוֹ. נֶעְלָם וְגַם
אֵין סוֹף לְאַחְדוּתוֹ׃
אֵין לוֹ דְּמוּת הַגּוּף
וְאֵינוֹ גוּף. לֹא נַעֲרֹךְ
אֵלָיו קְדֻשָּׁתוֹ׃ קַדְמוֹן
לְכָל־דָּבָר אֲשֶׁר
נִבְרָא. רִאשׁוֹן וְאֵין
רֵאשִׁית לְרֵאשִׁיתוֹ׃
הִנּוֹ אֲדוֹן עוֹלָם לְכָל־
נוֹצָר. יוֹרֶה גְּדֻלָּתוֹ
וּמַלְכוּתוֹ׃ שֶׁפַע
נְבוּאָתוֹ נָתַן אֶל־
אַנְשֵׁי סְגֻלָּתוֹ
וְתִפְאַרְתּוֹ׃ לֹא קָם

Lobgesang,

in welchem die 13 Glaubensartikel enthalten sind.

יגדל Gelobt sei der lebend'ge Gott, sein Preis soll hoch erglänzen,
Der ist und dauert: keine Zeit setzt seinem Dasein Grenzen;
Der einzig ist, wie einzig sonst Nichts in der Welt zu finden,
Und seiner Einheit Wesen nicht zu fassen, zu ergründen.
Er, der nicht Körper und Gestalt, nicht faßt ihn Bild und Zeichen;
An seine Heiligkeit nicht kann der Menschen Sinnen reichen.
Beginn und Grund, und früher Er als alles Sein und Leben,
Der Urbeginn, ohn' Anbeginn Er selbst in seinem Weben.
Er ist der Herr der Welt, — bezeugt in Allem, was Er schafft,
Die Fülle seiner Herrlichkeit und seiner Größe Kraft.
Aus seinem Gottesgeist den Strom wollt' Er in Gnaden teilen,
Auf die Erkornen, seinem Ruhm und seinem Dienst Geweihten.

Und Keiner mehr in Israel als wie Moscheh erstand,
Er, ein Prophet, der Gott geschaut und wie im Bild erkannt.
Und seinem Volk hat Gott verlieh'n die Lehre, ewig wahr,
Durch seinen Herold, der bewährt in seinem Hause war.
Und Gottes Lehre wandellos besteht in Ewigkeit,
Wird nicht um Anderes vertauscht, sie gilt in alle Zeit.
Sein Auge schaut, was unser Sinn tief im Geheimniß hegt;
Er sieht der Dinge Ziel und End', eh' ihr Beginn sich regt.
Dem Frommen giebt er nach Verdienst den Lohn für seine That;
Vergeltung wird dem Frevler, wie die Schuld erwirkt sie hat.
Er sendet den Gesalbten einst, wann erst die Zeit gekommen,
Zu lösen, die geharrt des Heils, die treu bewährten Frommen.
Die Todten wird beleben Gott durch seine Liebe Macht.
Drum seinem Namen für und für sei Ruhm und Preis gebracht!

ארון O Herr der Welt, der Du geschaltet,
Eh' noch ein Wesen ward gestaltet!

בְּיִשְׂרָאֵל כְּמשֶׁה עוֹד.
נָבִיא וּמַבִּיט אֶת־
תְּמוּנָתוֹ: תּוֹרַת
אֱמֶת נָתַן לְעַמּוֹ אֵל.
עַל־יַד נְבִיאוֹ נֶאֱמַן
בֵּיתוֹ: לֹא יַחֲלִיף
הָאֵל וְלֹא יָמִיר דָּתוֹ.
לְעוֹלָמִים לְזוּלָתוֹ:
צוֹפֶה וְיוֹדֵעַ סְתָרֵינוּ.
מַבִּיט לְסוֹף דָּבָר
בְּקַדְמוּתוֹ: גּוֹמֵל |
לְאִישׁ חֶסֶד כְּמִפְעָלוֹ.
יִתֵּן לָרָשָׁע רָע
כְּרִשְׁעָתוֹ: יִשְׁלַח
לְקֵץ יָמִין מְשִׁיחֵנוּ.
לִפְדוֹת מְחַכֵּי קֵץ
יְשׁוּעָתוֹ: מֵתִים יְחַיֶּה
אֵל בְּרֹב חַסְדּוֹ. בָּרוּךְ
עֲדֵי־עַד שֵׁם תְּהִלָּתוֹ:

אֲדוֹן עוֹלָם אֲשֶׁר
מָלַךְ. בְּטֶרֶם כָּל־

יְצִיר נִבְרָא׃ לְעֻת
נַעֲשָׂה בְחֶפְצוֹ כֹּל׃
אֲזַי מֶלֶךְ שְׁמוֹ נִקְרָא׃
וְאַחֲרֵי כִּכְלוֹת הַכֹּל׃
לְבַדּוֹ יִמְלוֹךְ נוֹרָא׃
וְהוּא הָיָה וְהוּא הֹוֶה׃
וְהוּא יִהְיֶה בְּתִפְאָרָה׃
וְהוּא אֶחָד וְאֵין שֵׁנִי׃
לְהַמְשִׁיל לוֹ
לְהַחְבִּירָה׃ בְּלִי
רֵאשִׁית בְּלִי תַכְלִית׃
וְלוֹ הָעֹז וְהַמִּשְׂרָה׃
וְהוּא אֵלִי וְחַי גּוֹאֲלִי׃
וְצוּר חֶבְלִי בְּעֵת
צָרָה׃ וְהוּא נִסִּי
וּמָנוֹס לִי׃ מְנָת כּוֹסִי
בְּיוֹם אֶקְרָא׃ בְּיָדוֹ
אַפְקִיד רוּחִי׃ בְּעֵת
אִישַׁן וְאָעִירָה׃ וְעִם־
רוּחִי גְוִיָּתִי׃ יְיָ לִי וְלֹא
אִירָא׃

Da auf Dein Wort das All erstand,
Da wards zum Kön'ge Du ernannt.
Und wenn zerfällt das Weltenganze,
Du herrschest dann allein im Glanze.
Du warst und bist seit Ewigkeit
Und Du wirst sein in Herrlichkeit.
Du Einig-Einz'ger ohne Zweiten,
Dir stellet Keiner sich zur Seiten.
Ohn' End' und Anfang in der Zeit,
Dein ist die Macht, die Herrlichkeit.
Der ewig lebt, mein Gott, mein Heil,
In Drang und Noth mein Hort, mein Theil!
Du meine Zuflucht, mein Panier,
Mein Kelch, mein Theil, — ruf' ich zu Dir.
In Deine Hand ich stets befehle,
Schlaf' ich und wach' ich, — meine Seele,
Und meinen Leib vertrau' ich Dir.
Ich bange nicht, Gott ist mit mir!

בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ
אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם
אֲשֶׁר קִדְּשָׁנוּ
בְּמִצְוֹתָיו וְצִוָּנוּ עַל
נְטִילַת יָדָיִם׃

בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ
אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם
אֲשֶׁר יָצַר אֶת־הָאָדָם
בְּחָכְמָה וּבָרָא בּוֹ
נְקָבִים נְקָבִים
חֲלוּלִים חֲלוּלִים גָּלוּי
וְיָדוּעַ לִפְנֵי כִסֵּא
כְבוֹדֶךָ שֶׁאִם יִפָּתֵחַ
אֶחָד מֵהֶם אוֹ יִסָּתֵם
אֶחָד מֵהֶם אִי אֶפְשָׁר
לְהִתְקַיֵּם וְלַעֲמוֹד
לְפָנֶיךָ׃ בָּרוּךְ אַתָּה
יְיָ רוֹפֵא כָל־בָּשָׂר
וּמַפְלִיא לַעֲשׂוֹת׃

בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ אֱלֹהֵינוּ
מֶלֶךְ הָעוֹלָם אֲשֶׁר

ברוך Gelobt seist Du, Ewiger, unser Gott, Herr der Welt, der uns geheiliget durch seine Gebote und uns das Waschen der Hände geboten.

ברוך Gelobt seist Du, Ewiger, unser Gott, Herr der Welt, der gebildet den Menschen mit weiser Kunst, der in ihm erschaffen Oeffnungen und Höhlungen. Vor dem Throne Deiner Herrlichkeit ist es kund und offen, daß, so eine von ihnen sich öffnet oder schließt, es nicht möglich ist, vor Dir zu dauern und zu leben. Gelobt seist Du, Ewiger, der alles Fleisch heilet und Wunderbares vollbringt.

ברוך Gelobt seist Du, Ewiger, unser Gott, Herr der Welt, der uns geheiligt durch

קִדְּשָׁנוּ בְּמִצְוֹתָיו וְצִוָּנוּ לַעֲסוֹק בְּדִבְרֵי תוֹרָה׃

וְהַעֲרֶב־נָא יְיָ אֱלֹהֵינוּ אֶת־דִּבְרֵי תוֹרָתְךָ בְּפִינוּ וּבְפִי עַמְּךָ בֵּית יִשְׂרָאֵל וְנִהְיֶה אֲנַחְנוּ וְצֶאֱצָאֵינוּ וְצֶאֱצָאֵי עַמְּךָ בֵּית יִשְׂרָאֵל כֻּלָּנוּ יוֹדְעֵי שְׁמֶךָ וְלוֹמְדֵי תוֹרָתְךָ׃ בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ הַמְלַמֵּד תּוֹרָה לְעַמּוֹ יִשְׂרָאֵל׃

בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם אֲשֶׁר בָּחַר־בָּנוּ מִכָּל־הָעַמִּים וְנָתַן־לָנוּ אֶת־תּוֹרָתוֹ׃ בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ נוֹתֵן הַתּוֹרָה׃

יְבָרֶכְךָ יְיָ וְיִשְׁמְרֶךָ׃

seine Gebote und uns geboten, uns mit den Worten der Gotteslehre (Thora) zu beschäftigen.

והערב Laß, o Ewiger, unser Gott! süß und lieblich sein Deiner Lehre Worte in unserem Munde und in dem Munde Deines Volkes Jisrael, auf daß wir und unsere Sprößlinge und die Sprößlinge Deines Volkes, des Hauses Jisrael, wir Alle Deinen Namen erkennen und uns befleißen Deiner Lehre. Gelobt seist Du, Ewiger, der die Lehre ertheilt hat seinem Volke Jisrael.

ברוך Gelobt seist Du, Ewiger, unser Gott, Herr der Welt, der uns erkoren aus allen Völkern und uns ertheilt hat seine Lehre. Gelobt seist Du, Ewiger, der die Lehre ertheilt hat.

יברכך Es segne dich der Ewige und behüte dich. Es

יָאֵר יְיָ | פָּנָיו אֵלֶיךָ
וִיחֻנֶּךָּ: יִשָּׂא יְיָ | פָּנָיו
אֵלֶיךָ וְיָשֵׂם לְךָ שָׁלוֹם:

אֵלּוּ דְבָרִים שֶׁאֵין לָהֶם
שִׁיעוּר. הַפֵּאָה וְהַבִּכּוּרִים
וְהָרָאָיוֹן וּגְמִילוּת חֲסָדִים
וְתַלְמוּד תּוֹרָה: אֵלּוּ דְבָרִים
שֶׁאָדָם אוֹכֵל פֵּרוֹתֵיהֶם
בָּעוֹלָם הַזֶּה וְהַקֶּרֶן קַיֶּמֶת
לָעוֹלָם הַבָּא. וְאֵלּוּ הֵן
כִּבּוּד אָב וָאֵם וּגְמִילוּת
חֲסָדִים וְהַשְׁכָּמַת בֵּית
הַמִּדְרָשׁ שַׁחֲרִית וְעַרְבִית
וְהַכְנָסַת אְרְחִים וּבִקּוּר
חוֹלִים וְהַכְנָסַת כַּלָּה וְהַלְוָיַת
הַמֵּת וְעִיּוּן תְּפִלָּה וַהֲבָאַת
שָׁלוֹם · בֵּין אָדָם לַחֲבֵירוֹ
וְתַלְמוּד תּוֹרָה כְּנֶגֶד כֻּלָּם:

אֱלֹהַי. נְשָׁמָה שֶׁנָּתַתָּ
בִּי טְהוֹרָה הִיא אַתָּה
בְרָאתָהּ אַתָּה
יְצַרְתָּהּ אַתָּה
נְפַחְתָּהּ בִּי וְאַתָּה

laſſe dir leuchten der Ewige ſein Antlitz und begnadige dich. Es wende der Ewige dir ſein Antlitz zu und gebe dir Frieden.

אלו Dies ſind die Dinge, für die es (nach geſetzlicher Beſtimmung) kein beſtimmtes Maß gibt: die Ecke des Feldes (die beim Abmähen für den Armen ſtehen bleiben muß), die Erſtlingsfrüchte, das Opfer beim Erſcheinen im Tempel, die Uebung von Liebeswerken und die Beſchäftigung mit der Gotteslehre. Folgendes ſind die Dinge, von welchen der Menſch den Zinsgenuß hat in dieſer Welt und der Grundſtock bleibt für die künftige Welt. Dies ſind ſie: die Ehrfurcht gegen Vater und Mutter, die Uebung von Liebeswerken, der Beſuch des Lehrhauſes Morgens und Abends, die Gaſtlichkeit gegen Fremde, Krankenbeſuch, Ausſtattung von Bräuten, das den Todten gegebene Geleit, die Andacht beim Gebete und Friedensſtiftung zwiſchen den Menſchen. Die Erlernung des göttlichen Wortes aber wiegt das Alles auf.

אלהי Mein Gott! die Seele, die Du mir gegeben, iſt rein. Du haſt ſie erſchaffen, Du ſie gebildet und mir eingehaucht, und Du bewahreſt ſie

in mir, und Du wirst sie einst von mir nehmen und mir wiedergeben in der späten Zukunft. So lange die Seele in mir ist, lege ich Dank vor Dich nieder, Ewiger, mein Gott und Gott meiner Väter, Meister aller Geschöpfe, Herr aller Seelen. Gelobt seist Du, Ewiger, der wiedergiebt die Seelen den todten Leibern.

מְשַׁמֶּרֶת בְּקִרְבִּי וְאַתָּה עָתִיד לִטְלָהּ מִמֶּנִּי וּלְהַחֲזִירָהּ בִּי לֶעָתִיד לָבֹא׃ כָּל־זְמַן שֶׁהַנְּשָׁמָה בְּקִרְבִּי מוֹדֶה אֲנִי לְפָנֶיךָ יְיָ אֱלֹהַי וֵאלֹהֵי אֲבוֹתַי רִבּוֹן כָּל־הַמַּעֲשִׂים אֲדוֹן כָּל־הַנְּשָׁמוֹת׃ בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ הַמַּחֲזִיר נְשָׁמוֹת לִפְגָרִים מֵתִים׃

בָּרוּךְ Gelobt seist Du, Ewiger, unser Gott, Herr der Welt, der dem Hahn verlieh die Einsicht, zwischen Tag und Nacht zu unterscheiden.

בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם אֲשֶׁר נָתַן לַשֶּׂכְוִי בִּינָה לְהַבְחִין בֵּין יוֹם וּבֵין לָיְלָה׃

Gelobt seist Du, Ewiger, unser Gott, Herr der Welt, der mich nicht gemacht zum Nichtisraeliten.

בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם שֶׁלֹּא עָשַׂנִי נָכְרִי׃

Gelobt seist Du, Ewiger, unser Gott, Herr der Welt, der mich nicht gemacht zum Knechte.

בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם שֶׁלֹּא עָשַׂנִי עֶבֶד׃

(Männer sagen:) Gelobt seist Du, Ewiger, unser Gott, Herr der Welt, der mich nicht gemacht zum Weibe.

(Männer sagen):

בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם שֶׁלֹּא עָשַׂנִי אִשָּׁה׃

(Frauen sagen:) Gelobt seist Du, Ewiger, unser Gott, Herr der Welt, der mich geschaffen nach seinem Willen.

(Frauen sagen):
בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם שֶׁעָשַׂנִי כִּרְצוֹנוֹ׃

Gelobt seist Du, Ewiger, unser Gott, Herr der Welt, der sehend macht die Blinden.

בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם פּוֹקֵחַ עִוְרִים׃

Gelobt seist Du, Ewiger, unser Gott, Herr der Welt, der bekleidet die Nackten.

בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם מַלְבִּישׁ עֲרֻמִּים׃

Gelobt seist Du, Ewiger, unser Gott, Herr der Welt, der löset die Gefesselten.

בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם מַתִּיר אֲסוּרִים׃

Gelobt seist Du, Ewiger, unser Gott, Herr der Welt, der aufrichtet die Gebeugten.

בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם זוֹקֵף כְּפוּפִים׃

Gelobt seist Du, Ewiger, unser Gott Herr der Welt, der ausgespannt hat die Erde über die Wasserfluthen.

בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם רוֹקַע הָאָרֶץ עַל־הַמָּיִם׃

Gelobt seist Du, Ewiger, unser Gott, Herr der Welt, der mir all meinen Bedarf bereitet.

בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם שֶׁעָשָׂה לִי כָּל־צָרְכִּי׃

Gelobt seist Du, Ewiger, unser Gott, Herr der Welt, der lenket die Tritte des Mannes.

בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם אֲשֶׁר הֵכִין מִצְעֲדֵי־גָבֶר׃

Gelobt seist Du, Ewiger, unser Gott, Herr der Welt, der Jisrael gürtet mit Stärke.

בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם אוֹזֵר יִשְׂרָאֵל בִּגְבוּרָה׃

Gelobt seist Du, Ewiger, unser Gott, Herr der Welt, der Jisrael krönet mit Ruhm.

בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם עוֹטֵר יִשְׂרָאֵל בְּתִפְאָרָה׃

Gelobt seist Du, Ewiger, unser Gott, Herr der Welt, der verleihet dem Matten Kraft.

Gelobt seist Du, Ewiger, unser Gott, Herr der Welt, der schwinden lässet den Schlaf aus meinen Augen und den Schlummer von meinen Augenlidern.

ויהי Möge es Dein Wille sein, unser Gott, und unserer Väter Gott, daß Du uns anleitest in Deiner Lehre. Verleihe uns Anhänglichkeit an Deine Gebote, und laß uns nicht gerathen in Sünde, Vergehung und Schuld, nicht in Versuchung und Verunehrung, und gieb dem sündigen Triebe keine Gewalt über uns, und halte uns fern von bösem Menschen und bösem Genossen, und laß uns fest anhangen dem Triebe zum Guten und guten Thaten, und zwinge unsern Sinn, sich Dir zu unterwerfen, und laß uns am heutigen wie an jeglichem Tage Gunst,

בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ
הָעוֹלָם הַנּוֹתֵן לַיָּעֵף כֹּחַ׃
בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ
הָעוֹלָם הַמַּעֲבִיר שְׁנָה מֵעֵינַי
וּתְנוּמָה מֵעַפְעַפָּי׃
וִיהִי רָצוֹן מִלְּפָנֶיךָ
יְיָ אֱלֹהֵינוּ וֵאלֹהֵי
אֲבוֹתֵינוּ שֶׁתַּרְגִּילֵנוּ
בְּתוֹרָתֶךָ וְדַבְּקֵנוּ
בְּמִצְוֹתֶיךָ וְאַל־
תְּבִיאֵנוּ לֹא לִידֵי
חֵטְא וְלֹא לִידֵי עֲבֵרָה
וְעָוֹן וְלֹא לִידֵי נִסָּיוֹן
וְלֹא לִידֵי בִזָּיוֹן וְאַל־
תַּשְׁלֵט־בָּנוּ יֵצֶר הָרָע
וְהַרְחִיקֵנוּ מֵאָדָם רָע׃
וּמֵחָבֵר רָע׃ וְדַבְּקֵנוּ
בְּיֵצֶר טוֹב וּבְמַעֲשִׂים
טוֹבִים וְכוֹף אֶת־
יִצְרֵנוּ לְהִשְׁתַּעְבֵּד־
לָךְ וּתְּנֵנוּ הַיּוֹם וּבְכָל־
יוֹם לְחֵן וּלְחֶסֶד

וּלְרַחֲמִים בְּעֵינֶיךָ
וּבְעֵינֵי כָל־רוֹאֵנוּ
וְתִגְמְלֵנוּ חֲסָדִים
טוֹבִים. בָּרוּךְ אַתָּה
יי גּוֹמֵל חֲסָדִים
טוֹבִים לְעַמּוֹ יִשְׂרָאֵל׃

יְהִי רָצוֹן מִלְּפָנֶיךָ
יי אֱלֹהַי וֵאלֹהֵי אֲבוֹתַי
שֶׁתַּצִּילֵנִי הַיּוֹם
וּבְכָל־יוֹם | מֵעַזֵּי
פָנִים וּמֵעַזּוּת פָּנִים.
מֵאָדָם רָע וּמֵחָבֵר
רָע. וּמִשָּׁכֵן רָע
וּמִפֶּגַע רָע וּמִשָּׂטָן
הַמַּשְׁחִית מִדִּין קָשֶׁה
וּמִבַּעַל דִּין קָשֶׁה
בֵּין שֶׁהוּא בֶּן־בְּרִית
וּבֵין שֶׁאֵינוֹ בֶּן־בְּרִית׃

לְעוֹלָם יְהֵא אָדָם יָרֵא שָׁמַיִם
בְּסֵתֶר וּמוֹדֶה עַל־הָאֱמֶת וְדוֹבֵר
אֱמֶת בִּלְבָבוֹ וְיַשְׁכֵּם וְיֹאמַר׃

Wohlgefallen und Liebe finden in Deinen Augen, wie in den Augen Aller die uns sehen, und liebevoll erweise uns Gnadenzeichen. Gelobt seist Du, Ewiger, der liebevoll Gnade erweist seinem Volke Jisrael.

יהי Möge es Dein Wille sein, mein Gott und meiner Väter Gott, daß Du mich am heutigen wie an jeglichem Tage bewahrest vor Menschen von frechem Sinn und vor Frechheit des Sinnes, vor bösem Menschen und bösem Genossen, vor bösem Nachbar, vor bösem Begegnisse und vor jedem feindseligen verderblichen Anstoße, vor jedem harten Rechtshandel und einem harten Gegner im Gerichte, mög' er zu Deinem Bunde gehören oder nicht gehören.

לעולם Immer sei der Mensch gottesfürchtig in der Stille, bekenne die Wahrheit und spreche Wahrheit in seinem Herzen, stehe früh auf und spreche Folgendes:

רִבּוֹן כָּל־הָעוֹלָמִים, לֹא עַל־צִדְקוֹתֵינוּ אֲנַחְנוּ מַפִּילִים תַּחֲנוּנֵינוּ לְפָנֶיךָ כִּי עַל־רַחֲמֶיךָ הָרַבִּים, מָה אֲנַחְנוּ, מָה חַיֵּינוּ, מָה חַסְדֵּנוּ, מַה־צִּדְקוֹתֵינוּ, מַה־יְשׁוּעָתֵנוּ, מַה־כֹּחֵנוּ, מַה־גְּבוּרָתֵנוּ, מַה־נֹּאמַר לְפָנֶיךָ יְיָ אֱלֹהֵינוּ וֵאלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ, הֲלֹא כָּל־הַגִּבּוֹרִים כְּאַיִן לְפָנֶיךָ וְאַנְשֵׁי הַשֵּׁם כְּלֹא הָיוּ, וַחֲכָמִים כִּבְלִי מַדָּע וּנְבוֹנִים כִּבְלִי הַשְׂכֵּל, כִּי רֹב מַעֲשֵׂיהֶם תֹּהוּ וִימֵי חַיֵּיהֶם הֶבֶל לְפָנֶיךָ, וּמוֹתַר הָאָדָם מִן־הַבְּהֵמָה אָיִן כִּי הַכֹּל הָבֶל׃

Herr aller Welten! Nicht im Vertrauen auf unsere Verdienste legen wir unser Gebet vor Dich nieder, sondern Deiner großen Barmherzigkeit wegen. Was sind wir? was unser Leben? was unsere Liebe und Milde? was unsere Verdienste? was ist unsere Hülfe? was unsere Kraft und Stärke? Was sollen wir vor Dir sprechen, Ewiger, unser Gott und unserer Väter Gott! Sind nicht alle Helden wie Nichts vor Dir, und die Männer des Ruhmes, als wären sie nicht gewesen, und die Weisen, als wären sie der Erkenntniß baar, und die Verständigen wie ohne Einsicht? Denn die Menge ihrer Thaten ist ein Nichts und ihre Lebenstage ein flüchtiger Hauch vor Dir, und des Menschen Vorzug vor dem Thiere nichtig, denn alles ist vergänglich.

אֲבָל אֲנַחְנוּ עַמְּךָ בְּנֵי בְרִיתֶךָ, בְּנֵי אַבְרָהָם אֹהַבְךָ שֶׁנִּשְׁבַּעְתָּ לּוֹ בְּהַר הַמֹּרִיָּה, זֶרַע יִצְחָק יְחִידוֹ שֶׁנֶּעֱקַד עַל גַּב־הַמִּזְבֵּחַ, עֲדַת יַעֲקֹב בִּנְךָ בְכֹרֶךָ, שֶׁמְּאַהַבְתְּךָ שֶׁאֲהַבְתָּ אוֹתוֹ וּמִשִּׂמְחָתְךָ

Aber wir, Dein Volk, Genossen Deines Bundes, die Söhne Abrahams, Deines Freundes, dem Du geschworen auf dem Berge Morijah, der Same Jizchaks, seines Einzigen, der gebunden ward auf dem Altare, die Gemeinde Jaakobs, Deines Sohnes, Deines Erstgebornen, dem Du um Deiner Liebe willen, mit der Du ihn geliebt, und um der Freude willen, mit der

שֶׁשָּׂמַחְתָּ בּוֹ קָרָאתָ אֶת־
שְׁמוֹ יִשְׂרָאֵל וִישֻׁרוּן׃

Du an ihm Dich freueteſt, den Namen Jisrael gegeben und Jeſchurun.

לְפִיכָךְ אֲנַחְנוּ חַיָּבִים
לְהוֹדוֹת לְךָ וּלְשַׁבֵּחֲךָ
וּלְפָאֶרְךָ וּלְבָרֵךְ וּלְקַדֵּשׁ
וְלָתֵת־שֶׁבַח וְהוֹדָיָה לְשִׁמְךָ׃
אַשְׁרֵינוּ מַה־טּוֹב חֶלְקֵנוּ
וּמַה־נָּעִים גּוֹרָלֵנוּ וּמַה־יָּפָה
יְרֻשָּׁתֵנוּ. אַשְׁרֵינוּ שֶׁאֲנַחְנוּ
מַשְׁכִּימִים וּמַעֲרִיבִים עֶרֶב
וָבֹקֶר וְאוֹמְרִים פַּעֲמַיִם בְּכָל־
יוֹם.

לפיכך Deshalb ſind wir verpflichtet, Dich dankend zu bekennen, Dich zu rühmen und zu preiſen, zu ſegnen und zu heiligen, Preis und Dank abzuſtatten Deinem Namen. Heil uns! wie gut iſt unſer Theil und wie lieblich unſer Loos und wie ſchön unſer Erbe! Heil uns, die wir früh und ſpät, Morgens und Abends, ausſprechen, zweimal an jeglichem Tage:

שְׁמַע יִשְׂרָאֵל יי אֱלֹהֵינוּ
יי | אֶחָד׃
יד יד

שמע „Höre, Jisrael! der Ewige, unſer Gott, iſt ein einiges ewiges Weſen.“

בָּרוּךְ שֵׁם כְּבוֹד מַלְכוּתוֹ לְעוֹלָם
וָעֶד׃

ברוך Gelobt ſei der Name der Herrlichkeit ſeines Reiches immer und ewig.

אַתָּה הוּא עַד שֶׁלֹּא
נִבְרָא הָעוֹלָם אַתָּה
הוּא מִשֶּׁנִּבְרָא
הָעוֹלָם. אַתָּה הוּא
בָּעוֹלָם הַזֶּה וְאַתָּה
הוּא לָעוֹלָם הַבָּא.
קַדֵּשׁ אֶת־שִׁמְךָ עַל־

אתה Du warſt Derſelbige, ehe die Welt erſchaffen worden; Du biſt Derſelbige, ſeit die Welt erſchaffen worden, Du Derſelbige in dieſer Welt und Du Derſelbige in der künftigen Welt. Heilige Deinen Namen

מַקְדִּישֵׁי שִׁמְךָ וְקַדֵּשׁ
אֶת־שִׁמְךָ בְּעוֹלָמֶךָ׃
וּבִישׁוּעָתְךָ תָּרוּם
וְתָגֶבַּהּ קַרְנֵנוּ׃
בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ מְקַדֵּשׁ
אֶת־שִׁמְךָ בָּרַבִּים׃

אַתָּה הוּא יְיָ אֱלֹהֵינוּ
בַּשָּׁמַיִם וּבָאָרֶץ׃ וּבִשְׁמֵי
הַשָּׁמַיִם הָעֶלְיוֹנִים׃ אֱמֶת
אַתָּה הוּא רִאשׁוֹן וְאַתָּה
הוּא אַחֲרוֹן׃ וּמִבַּלְעָדֶיךָ אֵין
אֱלֹהִים׃ קַבֵּץ קַוֵּיךָ מֵאַרְבַּע
כַּנְפוֹת הָאָרֶץ׃ יֵכִירוּ וְיֵדְעוּ
כָּל־בָּאֵי עוֹלָם׃ כִּי אַתָּה
הוּא הָאֱלֹהִים לְבַדְּךָ לְכֹל
מַמְלְכוֹת הָאָרֶץ׃ אַתָּה
עָשִׂיתָ אֶת־הַשָּׁמַיִם וְאֶת־
הָאָרֶץ׃ אֶת־הַיָּם וְאֵת כָּל־
אֲשֶׁר בָּם׃ וּמִי בְכָל־מַעֲשֵׂה
יָדֶיךָ בָּעֶלְיוֹנִים אוֹ
בַּתַּחְתוֹנִים שֶׁיֹּאמַר לְךָ מַה־
תַּעֲשֶׂה׃ אָבִינוּ שֶׁבַּשָּׁמַיִם
עֲשֵׂה עִמָּנוּ חֶסֶד בַּעֲבוּר
שִׁמְךָ הַגָּדוֹל שֶׁנִּקְרָא עָלֵינוּ׃

an denen, die Deinen Namen zu heiligen berufen sind, und heilige Deinen Namen in Deiner Welt, und durch Dein Heil bringe empor und erhöhe unsere Macht. Gelobt seist Du, o Ewiger, der Du heiligest Deinen Namen in zahlreicher Gemeinde.

אתה Du bist der Ewige, unser Gott, im Himmel und auf Erden und in den höchsten Himmeln droben. Es ist wahr, Du bist der Erste und Du der Letzte, und außer Dir kein Gott! Sammle die auf Dich Hoffenden von den vier Enden der Erde. Mögen erkennen und einsehen alle die Weltbewohner, daß Du allein Gott bist über alle Reiche der Erde. Du hast gebildet den Himmel und die Erde, das Meer sammt allem, was darin ist. Und wer ist unter allen Werken Deiner Hand, unter denen in der obern wie in der untern Welt, der zu Dir sagen könnte: Was thust Du? — Unser Vater im Himmel, o erweise uns Gnade um Deines großen Namens willen, der über uns genannt ist, und laß an uns

וַיְמַיֶּם־לָנוּ יְיָ אֱלֹהֵינוּ מַה־ שֶּׁבָּתוּב. בָּעֵת הַהִיא אָבִיא אֶתְכֶם וּבָעֵת לַקְבְּצִי אֶתְכֶם כִּי־אֶתֵּן אֶתְכֶם לְשֵׁם וְלִתְהִלָּה בְּכֹל עַמֵּי הָאָרֶץ בְּשׁוּבִי אֶת־שְׁבוּתֵיכֶם לְעֵינֵיכֶם אָמַר יְיָ׃

sich bewähren, was geschrieben steht: In derselbigen Zeit werde Ich euch heimbringen und in der Zeit euch sammeln; denn Ich mache euch zum Namen und zum Ruhme unter allen Völkern der Erde, wenn Ich zurückkehre zu euren Vertriebenen vor euren Augen, spricht der Ewige.

וַיְדַבֵּר יְהוָה אֶל־מֹשֶׁה לֵאמֹר׃ וְעָשִׂיתָ כִּיּוֹר נְחֹשֶׁת וְכַנּוֹ נְחֹשֶׁת לְרָחְצָה וְנָתַתָּ אֹתוֹ בֵּין־אֹהֶל מוֹעֵד וּבֵין הַמִּזְבֵּחַ וְנָתַתָּ שָׁמָּה מָיִם׃ וְרָחֲצוּ אַהֲרֹן וּבָנָיו מִמֶּנּוּ אֶת־ יְדֵיהֶם וְאֶת־רַגְלֵיהֶם׃ בְּבֹאָם אֶל־אֹהֶל מוֹעֵד יִרְחֲצוּ־מַיִם וְלֹא יָמֻתוּ אוֹ בְגִשְׁתָּם אֶל־הַמִּזְבֵּחַ לְשָׁרֵת לְהַקְטִיר אִשֶּׁה לַיהוָה׃ וְרָחֲצוּ יְדֵיהֶם וְרַגְלֵיהֶם וְלֹא יָמֻתוּ וְהָיְתָה לָהֶם חָק־עוֹלָם לוֹ וּלְזַרְעוֹ לְדֹרֹתָם׃

וְלָבַשׁ הַכֹּהֵן מִדּוֹ בַד וּמִכְנְסֵי־בַד יִלְבַּשׁ עַל־בְּשָׂרוֹ וְהֵרִים אֶת־הַדָּשֶׁן אֲשֶׁר תֹּאכַל הָאֵשׁ אֶת־הָעֹלָה עַל־ הַמִּזְבֵּחַ וְשָׂמוֹ אֵצֶל הַמִּזְבֵּחַ׃ וּפָשַׁט אֶת־בְּגָדָיו וְלָבַשׁ בְּגָדִים אֲחֵרִים וְהוֹצִיא אֶת־הַדֶּשֶׁן אֶל־מִחוּץ לַמַּחֲנֶה אֶל־ מָקוֹם טָהוֹר׃

וְנִשְׁלָמָה פָּרִים שְׂפָתֵינוּ בִּמְקוֹם קָרְבַּן תָּמִיד שֶׁל שַׁחַר (למנחה בֵּין הָעַרְבַּיִם׃)

וַיְדַבֵּר יְהוָה אֶל־מֹשֶׁה לֵאמֹר׃ צַו אֶת־בְּנֵי יִשְׂרָאֵל וְאָמַרְתָּ אֲלֵהֶם אֶת־קָרְבָּנִי לַחְמִי לְאִשַּׁי רֵיחַ נִיחֹחִי תִּשְׁמְרוּ לְהַקְרִיב לִי בְּמוֹעֲדוֹ׃

וידבר Der Ewige redete mit Moscheh und sprach: Gebiete den Kindern Jisrael's und sage ihnen: Mein Opfer, nämlich meine Speise, welche mein Feuer verzehrt mir zum angenehmen Geruch, müßt ihr sorgfältig jedes zu seiner Zeit dar-

וְאָמַרְתָּ לָהֶם זֶה הָאִשֶּׁה
אֲשֶׁר תַּקְרִיבוּ לַיהוָה
כְּבָשִׂים בְּנֵי־שָׁנָה תְּמִימִם
שְׁנַיִם לַיּוֹם עֹלָה תָּמִיד׃
אֶת־הַכֶּבֶשׂ אֶחָד תַּעֲשֶׂה
בַבֹּקֶר וְאֵת הַכֶּבֶשׂ הַשֵּׁנִי
תַּעֲשֶׂה בֵּין הָעַרְבָּיִם׃
וַעֲשִׂירִית הָאֵיפָה סֹלֶת
לְמִנְחָה בָּלוּלָה בְּשֶׁמֶן כָּתִית
רְבִיעִת הַהִין׃ עֹלַת תָּמִיד
הָעֲשָׂיָה בְּהַר סִינַי לְרֵיחַ
נִיחֹחַ אִשֶּׁה לַיהוָה׃ וְנִסְכּוֹ
רְבִיעִת הַהִין לַכֶּבֶשׂ הָאֶחָד
בַּקֹּדֶשׁ הַסֵּךְ נֶסֶךְ שֵׁכָר
לַיהוָה׃ וְאֵת הַכֶּבֶשׂ הַשֵּׁנִי
תַּעֲשֶׂה בֵּין הָעַרְבָּיִם כְּמִנְחַת
הַבֹּקֶר וּכְנִסְכּוֹ תַּעֲשֶׂה אִשֵּׁה
רֵיחַ נִיחֹחַ לַיהוָה׃
וְשָׁחַט אֹתוֹ עַל יֶרֶךְ
הַמִּזְבֵּחַ צָפֹנָה לִפְנֵי יְהוָה
וְזָרְקוּ בְּנֵי אַהֲרֹן הַכֹּהֲנִים
אֶת־דָּמוֹ עַל־הַמִּזְבֵּחַ סָבִיב׃

bringen. Sage ihnen also: Dieses ist das Feueropfer, das ihr dem Ewigen zu Ehren darbringen sollt: Jährige Lämmer ohne Leibesfehler, zwei jeden Tag, als fortbestehendes Brandopfer. Das eine Lamm bringst du des Morgens, und das andere zwischen beiden Abenden: dazu ein Zehntheil eines Epha[1]) feines Mehl zum Mehlopfer, eingerührt mit einem Viertheil eines Hin[2]) gestoßenen Oels; das tägliche Opfer, wie es bereits am Berge Sinai gebracht, und dem Ewigen zu Ehren zum angenehmen Geruch vom Feuer verzehrt ward. Zu jedem Lamme gehört ein Viertheil Hin zum Trankopfer; auf das Heilige soll der unvermischte Opferwein dem Ewigen zu Ehren ausgegossen werden. Das andere Lamm bringst du zwischen beiden Abenden mit eben dem Mehlopfer und Trankopfer wie des Morgens, dem Feuer bestimmt, ein angenehmer Geruch dem Ewigen zu Ehren.

ושחט Man soll es auf der mitternächtlichen Seite des Altars vor dem Ewigen schlachten, und die Söhne Ahron's, die Priester, sollen das Blut um den Altar sprengen.

אַתָּה הוּא יְיָ אֱלֹהֵינוּ שֶׁהִקְטִירוּ אֲבוֹתֵינוּ לְפָנֶיךָ אֶת־קְטֹרֶת
הַסַּמִּים, בְּזֶמַן שֶׁבֵּית הַמִּקְדָּשׁ קַיָּם. כַּאֲשֶׁר צִוִּיתָ אוֹתָם עַל־יְדֵי
מֹשֶׁה נְבִיאֶךָ כַּכָּתוּב בְּתוֹרָתֶךָ׃ וַיֹּאמֶר יְיָ אֶל־מֹשֶׁה קַח־לְךָ

[1]) Epha bedeutet ein Getreidemaß. [2]) Hin bedeutet ein Maß für flüssige Körper.

סַמִּים נָתַף | וּשְׁחֵלֶת וְחֶלְבְּנָה סַמִּים וּלְבוֹנָה זַכָּה בַּד בְּבַד יִהְיֶה׃ וְעָשִׂיתָ אֹתָהּ קְטֹרֶת רֹקַח מַעֲשֵׂה רוֹקֵחַ מְמֻלָּח טָהוֹר קֹדֶשׁ׃ וְשָׁחַקְתָּ מִמֶּנָּה הָדֵק וְנָתַתָּה מִמֶּנָּה לִפְנֵי הָעֵדֻת בְּאֹהֶל מוֹעֵד אֲשֶׁר אִוָּעֵד לְךָ שָׁמָּה קֹדֶשׁ קָדָשִׁים תִּהְיֶה לָכֶם׃ וְנֶאֱמַר. וְהִקְטִיר עָלָיו אַהֲרֹן קְטֹרֶת | סַמִּים בַּבֹּקֶר בַּבֹּקֶר בְּהֵיטִיבוֹ אֶת־הַנֵּרֹת יַקְטִירֶנָּה קְטֹרֶת תָּמִיד לִפְנֵי יְיָ לְדֹרֹתֵיכֶם׃

תָּנוּ רַבָּנָן פִּטּוּם הַקְּטֹרֶת כַּיצַד. שְׁלֹשׁ מֵאוֹת וְשִׁשִּׁים וּשְׁמֹנָה מָנִים הָיוּ בָהּ. שְׁלֹשׁ מֵאוֹת וְשִׁשִּׁים וַחֲמִשָּׁה כְּמִנְיַן יְמוֹת הַחַמָּה. וּשְׁלֹשָׁה מָנִים יְתֵרִים שֶׁמֵּהֶם | מַכְנִיס כֹּהֵן גָּדוֹל מְלֹא חָפְנָיו בְּיוֹם הַכִּפּוּרִים. וּמַחֲזִירָם לְמַכְתֶּשֶׁת בְּעֶרֶב יוֹם הַכִּפּוּרִים. כְּדֵי לְקַיֵּם | מִצְוַת דַּקָּה מִן־הַדַּקָּה׃ וְאֶחָד עָשָׂר סַמָּנִין הָיוּ בָהּ. וְאֵלּוּ הֵן. הַצָּרִי וְהַצִּפֹּרֶן. הַחֶלְבְּנָה וְהַלְּבוֹנָה. מִשְׁקַל שִׁבְעִים שִׁבְעִים | מָנֶה. מוֹר וּקְצִיעָה. שִׁבֹּלֶת נֵרְדְּ וְכַרְכֹּם. מִשְׁקַל שִׁשָּׁה עָשָׂר. שִׁשָּׁה עָשָׂר מָנֶה. הַקֹּשְׁטְ שְׁנֵים עָשָׂר. וְקִלּוּפָה שְׁלֹשָׁה. וְקִנָּמוֹן תִּשְׁעָה. בּוֹרִית כַּרְשִׁינָה תִּשְׁעָה קַבִּין. יַיִן קַפְרִיסִין סְאִין תְּלָתָא וְקַבִּין תְּלָתָא. וְאִם אֵין לוֹ יַיִן קַפְרִיסִין. מֵבִיא חֲמַר חִוָּרִין עַתִּיק. מֶלַח סְדוֹמִית רֹבַע הַקַּב. מַעֲלֶה עָשָׁן כָּל־שֶׁהוּא׃ רַבִּי נָתָן אוֹמֵר אַף כִּפַּת הַיַּרְדֵּן כָּל־שֶׁהוּא׃ וְאִם־נָתַן בָּהּ דְּבַשׁ פְּסָלָהּ. אִם־חִסֵּר אַחַת מִכָּל־סַמָּנֶיהָ חַיָּב מִיתָה׃ רַבָּן שִׁמְעוֹן בֶּן־נַמְלִיאֵל אוֹמֵר הַצָּרִי אֵינוֹ אֶלָּא שָׂרָף הַנּוֹטֵף מֵעֲצֵי הַקְּטָף׃ בּוֹרִית כַּרְשִׁינָה לָמָּה הִיא בָאָה. כְּדֵי לְיַפּוֹת בָּהּ אֶת־הַצִּפֹּרֶן כְּדֵי שֶׁתְּהֵא נָאָה. יַיִן קַפְרִיסִין לָמָּה הוּא בָא. כְּדֵי לְשָׁרוֹת בּוֹ אֶת־הַצִּפֹּרֶן כְּדֵי שֶׁתְּהֵא עַזָּה. וַהֲלֹא מֵי רַגְלַיִם יָפִין לָהּ. אֶלָּא שֶׁאֵין מַכְנִיסִין מֵי רַגְלַיִם בַּמִּקְדָּשׁ מִפְּנֵי הַכָּבוֹד׃

תַּנְיָא רַבִּי נָתָן אוֹמֵר כְּשֶׁהוּא שׁוֹחֵק. אוֹמֵר הָדֵק הֵיטֵב. הֵיטֵב הָדֵק. מִפְּנֵי שֶׁהַקּוֹל יָפֶה לַבְּשָׂמִים׃ פִּטְמָהּ לַחֲצָאין כְּשֵׁרָה. לִשְׁלִישׁ וְלִרְבִיעַ לֹא שָׁמָעְנוּ׃ אָמַר | רַבִּי יְהוּדָה. זֶה הַכְּלָל. אִם כְּמִדָּתָהּ. כְּשֵׁרָה לַחֲצָאין. וְאִם חִסֵּר אַחַת מִכָּל־סַמָּנֶיהָ חַיָּב מִיתָה׃ תָּנֵי

בַּר קַפָּרָא אַחַת לְשִׁשִּׁים אוֹ לְשִׁבְעִים שָׁנָה. הָיְתָה בָאָה שֶׁל־שַׁיָּרִים לַחֲצָאִין: וְעוֹד תָּנֵי בַּר קַפָּרָא. אִלּוּ הָיָה נוֹתֵן פֶּה קוֹרְטוֹב שֶׁל־דְּבַשׁ. אֵין אָדָם יָכוֹל ׀ לַעֲמוֹד מִפְּנֵי רֵיחָהּ. וְלָמָּה אֵין מְעָרְבִין בָּהּ דְּבַשׁ. מִפְּנֵי שֶׁהַתּוֹרָה אָמְרָה כִּי כָל־שְׂאוֹר וְכָל־דְּבַשׁ לֹא־תַקְטִירוּ מִמֶּנּוּ אִשֶּׁה לַיי: יי צְבָאוֹת עִמָּנוּ מִשְׂגָּב־לָנוּ אֱלֹהֵי יַעֲקֹב סֶלָה: יי צְבָאוֹת אַשְׁרֵי אָדָם בּוֹטֵחַ בָּךְ: יי הוֹשִׁיעָה הַמֶּלֶךְ יַעֲנֵנוּ בְיוֹם־קָרְאֵנוּ: אַתָּה חָתָר לִי מִצֹּר תְּצָרֵנִי רָנֵּי פַלֵּט תְּסוֹבְבֵנִי סֶלָה: וְעָרְבָה לַיי מִנְחַת יְהוּדָה וִירוּשָׁלָיִם כִּימֵי עוֹלָם וּכְשָׁנִים קַדְמוֹנִיוֹת:

אָנָּא בְּכֹחַ גְּדֻלַּת יְמִינְךָ תַּתִּיר צְרוּרָה
קַבֵּל רִנַּת עַמְּךָ שַׂגְּבֵנוּ טַהֲרֵנוּ נוֹרָא
נָא גִבּוֹר דּוֹרְשֵׁי יִחוּדֶךָ כְּבָבַת שָׁמְרֵם
בָּרְכֵם טַהֲרֵם רַחֲמֵם צִדְקָתְךָ תָּמִיד גָּמְלֵם
חָסִין קָדוֹשׁ בְּרוֹב טוּבְךָ נַהֵל עֲדָתֶךָ
יָחִיד גֵּאֶה לְעַמְּךָ פְּנֵה זוֹכְרֵי קְדֻשָּׁתֶךָ
שַׁוְּעָתֵנוּ קַבֵּל וּשְׁמַע צַעֲקָתֵנוּ יוֹדֵעַ תַּעֲלֻמוֹת
בָּרוּךְ שֵׁם כְּבוֹד מַלְכוּתוֹ לְעוֹלָם וָעֶד:

Am Sabbath wird dieses gebetet.

וּבְיוֹם הַשַּׁבָּת שְׁנֵי־כְבָשִׂים בְּנֵי־שָׁנָה תְּמִימִם וּשְׁנֵי עֶשְׂרֹנִים סֹלֶת מִנְחָה בְּלוּלָה בְשֶׁמֶן וְנִסְכּוֹ: עֹלַת שַׁבָּת בְּשַׁבַּתּוֹ עַל־עֹלַת הַתָּמִיד וְנִסְכָּהּ:

וביום Am Sabbathtage zwei Lämmer, jährige, ohne Fehl, und zwei Zehntel feines Mehl als Opfergabe mit Oel eingerührt, und das dazu gehörige Trankopfer. Das ist das Sabbathopfer eines jeglichen Sabbaths, außer dem täglichen Opfer und seinem Trankopfer.

*) אֵיזֶהוּ מְקוֹמָן שֶׁל־זְבָחִים קָדָשֵׁי קָדָשִׁים שְׁחִיטָתָן בַּצָּפוֹן פָּר וְשָׂעִיר שֶׁל־יוֹם הַכִּפּוּרִים שְׁחִיטָתָן בַּצָּפוֹן

* Der 5. Abschnitt aus der Mischna Sebachim handelt von den Vorschriften und Gebräuchen bei den Opferungen, und wird zum Andenken an den Opferdienst gelesen.

וְקִבּוּל דָּמָן בִּכְלִי שָׁרֵת בַּצָּפוֹן וְדָמָן טָעוּן הַזָּיָה עַל־בֵּין הַבַּדִּים וְעַל הַפָּרֹכֶת וְעַל־מִזְבַּח הַזָּהָב מַתָּנָה אַחַת מֵהֶן מְעַכֶּבֶת. שִׁיְרֵי הַדָּם הָיָה שׁוֹפֵךְ עַל־יְסוֹד מַעֲרָבִי שֶׁל־הַמִּזְבֵּחַ הַחִיצוֹן אִם־לֹא נָתַן לֹא־עִכֵּב: פָּרִים הַנִּשְׂרָפִים וּשְׂעִירִים הַנִּשְׂרָפִים שְׁחִיטָתָן בַּצָּפוֹן וְקִבּוּל דָּמָן בִּכְלִי שָׁרֵת בַּצָּפוֹן וְדָמָן טָעוּן הַזָּיָה עַל־הַפָּרֹכֶת וְעַל־מִזְבַּח הַזָּהָב מַתָּנָה אַחַת מֵהֶן מְעַכֶּבֶת. שִׁיְרֵי הַדָּם הָיָה שׁוֹפֵךְ עַל־יְסוֹד מַעֲרָבִי שֶׁל־הַמִּזְבֵּחַ הַחִיצוֹן אִם־לֹא נָתַן לֹא עִכֵּב. אֵלּוּ וְאֵלּוּ נִשְׂרָפִין בְּבֵית הַדֶּשֶׁן: חַטֹּאת הָעוֹף וְהַיָּחִיד. אֵיזוּ הֵן חַטֹּאת הָעוֹף שְׁעִירֵי רָאשֵׁי חֳדָשִׁים וְשֶׁל־מוֹעֲדוֹת שְׁחִיטָתָן בַּצָּפוֹן וְקִבּוּל דָּמָן בִּכְלִי שָׁרֵת בַּצָּפוֹן וְדָמָן טָעוּן אַרְבַּע מַתָּנוֹת עַל־אַרְבַּע קְרָנוֹת. בֵּיצַד עָלָה בַכֶּבֶשׁ וּפָנָה לַסּוֹבֵב וּבָא־לוֹ לְקֶרֶן דְּרוֹמִית מִזְרָחִית. מִזְרָחִית צְפוֹנִית. צְפוֹנִית מַעֲרָבִית. מַעֲרָבִית דְּרוֹמִית. שִׁיְרֵי הַדָּם הָיָה שׁוֹפֵךְ עַל־יְסוֹד | דְּרוֹמִי. וְנֶאֱכָלִין לִפְנִים | מִן־הַקְּלָעִים לִזְכָרֵי כְהֻנָּה בְּכָל־מַאֲכָל | לְיוֹם וָלַיְלָה עַד־חֲצוֹת: הָעוֹלָה קֹדֶשׁ קָדָשִׁים שְׁחִיטָתָהּ בַּצָּפוֹן וְקִבּוּל דָּמָהּ בִּכְלִי שָׁרֵת בַּצָּפוֹן וְדָמָהּ טָעוּן שְׁתֵּי מַתָּנוֹת שֶׁהֵן אַרְבַּע וּטְעוּנָה הַפְשֵׁט וְנִתּוּחַ וְכָלִיל | לְאִשִּׁים: זִבְחֵי שַׁלְמֵי צִבּוּר וַאֲשָׁמוֹת. אֵלּוּ הֵן אֲשָׁמוֹת אָשָׁם גְּזֵלוֹת. אָשָׁם | מְעִילוֹת. אָשָׁם שִׁפְחָה חֲרוּפָה. אָשָׁם נָזִיר. אָשָׁם | מְצוֹרָע. אָשָׁם תָּלוּי. שְׁחִיטָתָן בַּצָּפוֹן וְקִבּוּל דָּמָן בִּכְלִי שָׁרֵת בַּצָּפוֹן וְדָמָן טָעוּן שְׁתֵּי מַתָּנוֹת שֶׁהֵן אַרְבַּע. וְנֶאֱכָלִין לִפְנִים | מִן־הַקְּלָעִים לִזְכָרֵי כְהֻנָּה בְּכָל־מַאֲכָל לְיוֹם וָלַיְלָה עַד חֲצוֹת:

הַתּוֹרָה וְאֵיל נָזִיר קָדָשִׁים קַלִּים שְׁחִיטָתָן בְּכָל־מָקוֹם בָּעֲזָרָה וְדָמָן טָעוּן שְׁתֵּי מַתָּנוֹת שֶׁהֵן אַרְבַּע. וְנֶאֱכָלִין בְּכָל־הָעִיר לְכָל־אָדָם בְּכָל־מַאֲכָל | לְיוֹם וָלַיְלָה עַד חֲצוֹת: הַמּוּרָם | מֵהֶם כֵּיוֹצֵא בָהֶם אֶלָּא שֶׁהַמּוּרָם נֶאֱכָל | לַכֹּהֲנִים לְנָשֵׁיהֶם וְלִבְנֵיהֶם וּלְעַבְדֵיהֶם: שְׁלָמִים קָדָשִׁים קַלִּים שְׁחִיטָתָן בְּכָל־מָקוֹם בָּעֲזָרָה וְדָמָן טָעוּן שְׁתֵּי מַתָּנוֹת שֶׁהֵן אַרְבַּע וְנֶאֱכָלִין בְּכָל־הָעִיר לְכָל־אָדָם בְּכָל־מַאֲכָל | לִשְׁנֵי יָמִים וְלַיְלָה אֶחָד: הַמּוּרָם | מֵהֶם כֵּיוֹצֵא בָהֶם אֶלָּא שֶׁהַמּוּרָם נֶאֱכָל | לַכֹּהֲנִים לְנָשֵׁיהֶם וְלִבְנֵיהֶם וּלְעַבְדֵיהֶם: הַבְּכוֹר וְהַמַּעֲשֵׂר וְהַפֶּסַח קָדָשִׁים קַלִּים שְׁחִיטָתָן בְּכָל־מָקוֹם בָּעֲזָרָה וְדָמָן טָעוּן מַתָּנָה אַחַת. וּבִלְבַד שֶׁיִּתֵּן כְּנֶגֶד הַיְסוֹד: שְׁנָה בָאֲכִילָתָן. הַבְּכוֹר נֶאֱכָל | לַכֹּהֲנִים וְהַמַּעֲשֵׂר לְכָל־אָדָם וְנֶאֱכָלִין בְּכָל־הָעִיר בְּכָל־מַאֲכָל | לִשְׁנֵי יָמִים וְלַיְלָה אֶחָד: הַפֶּסַח אֵינוֹ נֶאֱכָל אֶלָּא בַלַּיְלָה וְאֵינוֹ נֶאֱכָל אֶלָּא עַד־חֲצוֹת וְאֵינוֹ נֶאֱכָל אֶלָּא לִמְנוּיָו וְאֵינוֹ נֶאֱכָל אֶלָּא צָלִי:

*) רַבִּי יִשְׁמָעֵאל אוֹמֵר בִּשְׁלֹשׁ עֶשְׂרֵה מִדּוֹת הַתּוֹרָה נִדְרֶשֶׁת: מִקַּל וָחֹמֶר. וּמִגְּזֵרָה שָׁוָה. מִבִּנְיַן אָב מִכָּתוּב אֶחָד. וּמִבִּנְיַן אָב מִשְּׁנֵי כְתוּבִים. מִכְלָל וּפְרָט וּמִפְרָט וּכְלָל. כְּלָל וּפְרָט וּכְלָל אִי אַתָּה דָן אֶלָּא כְּעֵין הַפְּרָט. מִכְלָל שֶׁהוּא צָרִיךְ לְפָרָט וּמִפְרָט שֶׁהוּא צָרִיךְ לְכְלָל. כָּל־דָּבָר שֶׁהָיָה בִּכְלָל וְיָצָא מִן־הַכְּלָל | לְלַמֵּד לֹא לְלַמֵּד

*) Das I. Kapitel aus Siphra enthält die logischen Regeln zur Auslegung der Tora. Die tägliche Lesung dieses und des vorangehenden Stückes ist gleichsam der Ersatz statt der Verpflichtung sich täglich mit der Tora und ihrer Auslegung zu befassen.

עַל־עַצְמוֹ יָצָא אֶלָּא לְלַמֵּד עַל־הַבְּלָל בָּלוּ יָצָא. כָּל־דָּבָר שֶׁהָיָה בִכְלָל וְיָצָא לִטְעוֹן טוֹעַן אֶחָד שֶׁהוּא כְעִנְיָנוֹ יָצָא לְהָקֵל וְלֹא לְהַחֲמִיר. כָּל־דָּבָר שֶׁהָיָה בִכְלָל וְיָצָא לִטְעוֹן טוֹעַן אַחֵר שֶׁלֹּא כְעִנְיָנוֹ יָצָא לְהָקֵל וּלְהַחֲמִיר. כָּל־דָּבָר שֶׁהָיָה בִכְלָל וְיָצָא לְהוֹן בַּדָּבָר הֶחָדָשׁ אִי אַתָּה יָכוֹל | לְהַחֲזִירוֹ לִכְלָלוֹ עַד שֶׁיַּחֲזִירֶנּוּ הַכָּתוּב לִכְלָלוֹ בְּפֵרוּשׁ. דָּבָר הַלָּמֵד מֵעִנְיָנוֹ וְדָבָר הַלָּמֵד מִסּוֹפוֹ. וְכֵן שְׁנֵי כְתוּבִים הַמַּכְחִישִׁים זֶה אֶת־זֶה עַד־שֶׁיָּבֹא הַכָּתוּב הַשְּׁלִישִׁי וְיַכְרִיעַ בֵּינֵיהֶם:

יְהִי רָצוֹן מִלְּפָנֶיךָ יְיָ אֱלֹהֵינוּ וֵאלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ שֶׁיִּבָּנֶה בֵּית הַמִּקְדָּשׁ בִּמְהֵרָה בְיָמֵינוּ וְתֵן חֶלְקֵנוּ בְּתוֹרָתֶךָ: וְשָׁם נַעַבְדְךָ בְּיִרְאָה כִּימֵי עוֹלָם וּכְשָׁנִים קַדְמֹנִיּוֹת: וְעָרְבָה לַיְיָ מִנְחַת יְהוּדָה וִירוּשָׁלָם כִּימֵי עוֹלָם וּכְשָׁנִים קַדְמֹנִיּוֹת:

Beim Anlegen des Tallith.

בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ
אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם
אֲשֶׁר קִדְּשָׁנוּ
בְּמִצְוֹתָיו | וְצִוָּנוּ
לְהִתְעַטֵּף בַּצִּיצִת:

Gebenedeiet seist du, Ewiger, unser Gott, König der Welt! der uns durch seine Gesetze geheiligt und uns verordnet hat die Umhüllung mit den Schaufäden.

מַה־יָּקָר חַסְדְּךָ אֱלֹהִים וּבְנֵי אָדָם בְּצֵל כְּנָפֶיךָ יֶחֱסָיוּן: יִרְוְיוּן מִדֶּשֶׁן בֵּיתֶךָ וְנַחַל עֲדָנֶיךָ תַשְׁקֵם: כִּי עִמְּךָ מְקוֹר חַיִּים בְּאוֹרְךָ נִרְאֶה־אוֹר: מְשׁוֹךְ חַסְדְּךָ לְיוֹדְעֶיךָ וְצִדְקָתְךָ לְיִשְׁרֵי־לֵב:

In manchen Gemeinden wird vor ברוך שאמר dieser Psalm gesagt.

ל מִזְמוֹר שִׁיר־חֲנֻכַּת הַבַּיִת לְדָוִד׃ אֲרוֹמִמְךָ יְיָ כִּי דִלִּיתָנִי וְלֹא־שִׂמַּחְתָּ אֹיְבַי לִי׃ יְיָ אֱלֹהָי שִׁוַּעְתִּי אֵלֶיךָ וַתִּרְפָּאֵנִי׃ יְיָ הֶעֱלִיתָ מִן־שְׁאוֹל נַפְשִׁי חִיִּיתָנִי מִיָּרְדִי־בוֹר׃ זַמְּרוּ לַיְיָ חֲסִידָיו וְהוֹדוּ לְזֵכֶר קָדְשׁוֹ׃ כִּי רֶגַע | בְּאַפּוֹ חַיִּים בִּרְצוֹנוֹ בָּעֶרֶב יָלִין בֶּכִי וְלַבֹּקֶר | רִנָּה׃ וַאֲנִי אָמַרְתִּי בְשַׁלְוִי בַּל־אֶמּוֹט לְעוֹלָם׃ יְיָ בִּרְצוֹנְךָ הֶעֱמַדְתָּ לְהָרְרִי עֹז הִסְתַּרְתָּ פָּנֶיךָ הָיִיתִי נִבְהָל׃ אֵלֶיךָ יְיָ אֶקְרָא וְאֶל־אֲדֹנָי אֶתְחַנָּן׃ מַה־בֶּצַע בְּדָמִי בְּרִדְתִּי אֶל־שָׁחַת הֲיוֹדְךָ עָפָר הֲיַגִּיד אֲמִתֶּךָ׃ שְׁמַע־יְיָ וְחָנֵּנִי יְיָ הֱיֵה־עֹזֵר לִי׃ הָפַכְתָּ מִסְפְּדִי לְמָחוֹל | לִי פִּתַּחְתָּ שַׂקִּי וַתְּאַזְּרֵנִי שִׂמְחָה׃ לְמַעַן | יְזַמֶּרְךָ כָבוֹד וְלֹא יִדֹּם יְיָ אֱלֹהַי לְעוֹלָם אוֹדֶךָּ׃

מזמור (Ps. 30.) Psalm, Lied bei der Tempelweihe, von David. Ich erhebe Dich, Ewiger, weil Du mich heraufgezogen und nicht meinen Feinden Freude an mir gegeben. Ewiger, mein Gott, zu Dir habe ich geschrieen, und Du heiltest mich. Ewiger, Du hast heraufgezogen aus der Unterwelt meine Seele, hast mich belebt, daß ich nicht in die Grube sank. Saitenspielet dem Ewigen, ihr seine Frommen, und preiset sein heiliges Andenken. Denn Schrecken ist bei seinem Zorn, Leben bei seiner Gnade. Am Abend kehret Weinen ein, am Morgen Jubel. Und ich sprach in meinem Frieden: Nicht werde ich wanken ewiglich. Ewiger, in Deiner Gnade hattest Du festgestellt als mein Gebirge Macht; — Du bargst Dein Antlitz, da war ich erschrocken. Zu Dir, Ewiger, will ich rufen und zum Herrn flehen. Welcher Gewinn ist an meinem Blute, wenn ich sinke in die Grube? Wird der Staub Dich preisen, wird er verkünden Deine Treue? Höre, Ewiger, und sei mir gnädig! Ewiger, sei mir ein Beistand. Da wandtest Du meine Klage in Reigentanz, lösetest meinen Sack und gürtetest mich mit Freude. Darum soll Dir saitenspielen Lobpreis und nicht verstummen; Ewiger, mein Gott, ewig will ich Dich preisen.

wird ſtehend gebetet. בתשבחות bis ברוך שאמר

בָּרוּךְ שֶׁאָמַר וְהָיָה
הָעוֹלָם בָּרוּךְ הוּא
בָּרוּךְ עֹשֶׂה בְרֵאשִׁית.
בָּרוּךְ אוֹמֵר וְעוֹשֶׂה.
בָּרוּךְ גּוֹזֵר וּמְקַיֵּם.
בָּרוּךְ מְרַחֵם | עַל־
הָאָרֶץ. בָּרוּךְ מְרַחֵם
עַל־הַבְּרִיוֹת. בָּרוּךְ
מְשַׁלֵּם שָׂכָר טוֹב
לִירֵאָיו. בָּרוּךְ | חַי
לָעַד וְקַיָּם לָנֶצַח.
בָּרוּךְ פּוֹדֶה וּמַצִּיל
בָּרוּךְ שְׁמוֹ. בָּרוּךְ
אַתָּה יְיָ אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ
הָעוֹלָם. הָאֵל הָאָב
הָרַחֲמָן הַמְהֻלָּל בְּפִי
עַמּוֹ. מְשֻׁבָּח וּמְפֹאָר
בִּלְשׁוֹן חֲסִידָיו
וַעֲבָדָיו. וּבְשִׁירֵי דָוִד
עַבְדֶּךָ. נְהַלֶּלְךָ יְיָ

Gelobt ſei, auf deſſen ברוך
Wort die Welt entſtand. Ge-
lobt ſei Er! gelobt er, der
Urheber des Schöpfungswer-
kes, gelobt der ſpricht und
vollbringt, gelobt der beſchließt
und vollführt, gelobt der ſich
erbarmt der Erde, gelobt der
ſich erbarmt der Geſchöpfe,
gelobt der ſegensvollen Lohn
ertheilt den ihn Fürchtenden,
gelobt der ewig lebt und
dauert beſtändig, gelobt der
Befreier und Retter, gelobt
ſei ſein Name. Gelobt ſeiſt
Du, Ewiger, unſer Gott,
Herr der Welt, Allmächtiger,
barmherziger Vater, der ge-
rühmt wird durch den Mund
ſeines Volkes, verherrlicht und
geprieſen durch die Zunge
ſeiner Frommen und Knechte.
Und mit den Lobgeſängen
Davids, Deines Knechtes,
wollen wir rühmen Dich,

אֱלֹהֵינוּ בְּשִׁבְחוֹת
וּבְזִמְרוֹת נְגַדֶּלְךָ
וְנִשַּׁבֵּחֲךָ וְנִפְאָרְךָ
וְנַזְכִּיר שִׁמְךָ וְנַמְלִיכְךָ
מַלְכֵּנוּ אֱלֹהֵינוּ יָחִיד
חֵי הָעוֹלָמִים. מֶלֶךְ
מְשֻׁבָּח וּמְפֹאָר עֲדֵי־
עַד שְׁמוֹ הַגָּדוֹל.
בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ מֶלֶךְ
מְהֻלָּל בַּתִּשְׁבָּחוֹת׃

הוֹדוּ לַיְיָ קִרְאוּ בִשְׁמוֹ
הוֹדִיעוּ בָעַמִּים עֲלִילֹתָיו׃
שִׁירוּ לוֹ זַמְּרוּ־לוֹ שִׂיחוּ
בְּכָל־נִפְלְאֹתָיו׃ הִתְהַלְלוּ
בְּשֵׁם קָדְשׁוֹ יִשְׂמַח לֵב
מְבַקְשֵׁי יְיָ׃ דִּרְשׁוּ יְיָ וְעֻזּוֹ
בַּקְּשׁוּ פָנָיו תָּמִיד׃ זִכְרוּ
נִפְלְאֹתָיו אֲשֶׁר עָשָׂה
מֹפְתָיו וּמִשְׁפְּטֵי־פִיהוּ׃
זֶרַע יִשְׂרָאֵל עַבְדּוֹ בְּנֵי
יַעֲקֹב בְּחִירָיו׃ הוּא יְיָ
אֱלֹהֵינוּ בְּכָל־הָאָרֶץ מִשְׁפָּטָיו׃
זִכְרוּ לְעוֹלָם בְּרִיתוֹ דָּבָר

Ewiger, unser Gott, durch Loblieder und Psalmen dich erheben, preisen und verherrlichen und anrufen Deinen Namen und dir die Herrschaft geben, Du unser König, unser Gott, Einziger, Ewiglebender, Herr! gepriesen und verherrlicht sei für und für sein großer Name. Gelobt seist Du, Ewiger, König, der gerühmt wird durch Loblieder.

הודו Danket dem Ewigen, rufet an seinen Namen, machet kund unter den Völkern seine Thaten. Singet ihm, spielet ihm, redet von all seinen Wundern. Rühmet euch seines heiligen Namens; es freue sich das Herz derer, die den Ewigen suchen. Verlanget nach dem Ewigen und seiner Hoheit, suchet sein Antlitz beständig. Gedenket seiner Wunder, die Er gethan, seiner Zeichen und der Aussprüche seines Mundes. Same Israels, seines Knechtes, Söhne Jaakobs, ihr seine Erkornen! Er ist der Ewige, unser Gott; über die ganze Erde ergehen seine Gerichte. Gedenket ewiglich seines Bundes, des Wortes, das Er ge-

boten, ins tausendste Geschlecht, das Er geschlossen mit Abraham, und seines Schwures an Jizchak. Und Er stellte es auf für Jaakob zur Satzung, für Jisrael zum ewigen Bunde, da Er sprach: Dir geb' Ich das Land Kenaan als Loos eures Besitzes; da ihr waret ein zähliges Häuflein, da eurer wenig und ihr darin weiltet. Und sie zogen von Volk zu Volk, von Königreich zu fremder Nation. Er ließ keinen Mann sie bedrücken und strafte um sie Könige. „Rühret nicht meine Gesalbten an und meinen Propheten füget kein Leid zu!" Singet dem Ewigen, alle Lande, verkündet von Tag zu Tag seine Hülfe. Erzählet unter den Völkern seine Herrlichkeit, unter allen Nationen seine Wunder. Denn groß ist der Ewige und sehr gepriesen, und furchtbar ist Er über alle Götter. Denn all die Götter der Völker sind Nichtiges; aber der Ewige hat den Himmel gemacht. Glanz und Majestät ist vor ihm, Triumph und Freude an seiner Stätte. Spendet dem Ewigen, Völkergeschlechter, spendet dem Ewigen Ehre und Triumph! Spendet dem Ewigen seines Namens Ehre, nehmet Geschenke und

צִוָּה לְאֶלֶף דּוֹר: אֲשֶׁר כָּרַת
אֶת־אַבְרָהָם וּשְׁבוּעָתוֹ
לְיִצְחָק: וַיַּעֲמִידֶהָ לְיַעֲקֹב
לְחֹק לְיִשְׂרָאֵל בְּרִית עוֹלָם:
לֵאמֹר לְךָ אֶתֵּן אֶרֶץ כְּנָעַן
חֶבֶל נַחֲלַתְכֶם: בִּהְיוֹתְכֶם
מְתֵי מִסְפָּר כִּמְעַט וְגָרִים
בָּהּ: וַיִּתְהַלְּכוּ מִגּוֹי אֶל־
גּוֹי וּמִמַּמְלָכָה אֶל־עַם אַחֵר:
לֹא־הִנִּיחַ לְאִישׁ לְעָשְׁקָם
וַיּוֹכַח עֲלֵיהֶם מְלָכִים: אַל־
תִּגְּעוּ בִּמְשִׁיחָי וּבִנְבִיאַי
אַל־תָּרֵעוּ: שִׁירוּ לַיְיָ כָּל־
הָאָרֶץ בַּשְּׂרוּ מִיּוֹם־אֶל־יוֹם
יְשׁוּעָתוֹ: סַפְּרוּ בַגּוֹיִם אֶת־
כְּבוֹדוֹ בְּכָל־הָעַמִּים
נִפְלְאוֹתָיו: כִּי גָדוֹל יְיָ
וּמְהֻלָּל מְאֹד וְנוֹרָא הוּא עַל־
כָּל־אֱלֹהִים: כִּי כָל־אֱלֹהֵי
הָעַמִּים אֱלִילִים. וַיְיָ
שָׁמַיִם עָשָׂה: הוֹד וְהָדָר
לְפָנָיו עֹז וְחֶדְוָה בִּמְקֹמוֹ:
הָבוּ לַיְיָ מִשְׁפְּחוֹת עַמִּים
הָבוּ לַיְיָ כָּבוֹד וָעֹז: הָבוּ
לַיְיָ כְּבוֹד שְׁמוֹ שְׂאוּ מִנְחָה

kommet vor sein Antlitz, bücket euch vor dem Ewigen im heiligen Schmucke. Erzittert vor ihm alle Lande! und fest ist das Erdenrund, wanket nicht. Frohlocke der Himmel und juble die Erde, und man spreche unter den Völkern: Der Ewige ist König! Dröhne das Meer und seine Fülle, fröhlich sei die Flur und alles, was darin. Dann müssen jauchzen die Bäume des Waldes vor dem Ewigen; denn Er ist gekommen, die Erde zu richten. Danket dem Ewigen, denn Er ist gütig, denn ewiglich währt seine Huld! Und sprechet: Hilf uns, Gott unserer Hülfe, und sammle uns und rette uns von den Völkern, daß wir danken Deinem heiligen Namen, daß wir uns rühmen Deiner Herrlichkeit. — Gepriesen sei der Ewige, der Gott Jisraels, von Ewigkeit zu Ewigkeit! Und alles Volk sprach: Amen und Lobpreis dem Ewigen! — Erhebet den Ewigen, unsern Gott, und bücket euch vor seiner Füße Schemel! Heilig ist Er. Erhebet den Ewigen, unsern Gott, und bücket euch vor seinem heiligen Berge; denn heilig ist der Ewige, unser Gott. Er aber, barmherzig, vergiebt die Missethat und verderbt nicht und wandte oft

וּבֹאוּ לְפָנָיו הִשְׁתַּחֲוּוּ לַיְיָ
בְּהַדְרַת־קֹדֶשׁ: חִילוּ מִלְּפָנָיו
כָּל־הָאָרֶץ אַף־תִּכּוֹן תֵּבֵל
בַּל־תִּמּוֹט: יִשְׂמְחוּ הַשָּׁמַיִם
וְתָגֵל הָאָרֶץ וְיֹאמְרוּ בַגּוֹיִם
יְיָ מָלָךְ: יִרְעַם הַיָּם וּמְלֹאוֹ
יַעֲלֹץ הַשָּׂדֶה וְכָל־אֲשֶׁר־בּוֹ:
אָז יְרַנְּנוּ עֲצֵי הַיָּעַר מִלִּפְנֵי
יְיָ כִּי־בָא לִשְׁפּוֹט אֶת־
הָאָרֶץ: הוֹדוּ לַיְיָ כִּי טוֹב
כִּי לְעוֹלָם חַסְדּוֹ: וְאִמְרוּ
הוֹשִׁיעֵנוּ אֱלֹהֵי יִשְׁעֵנוּ
וְקַבְּצֵנוּ וְהַצִּילֵנוּ מִן־הַגּוֹיִם
לְהוֹדוֹת לְשֵׁם קָדְשֶׁךָ
לְהִשְׁתַּבֵּחַ בִּתְהִלָּתֶךָ: בָּרוּךְ
יְיָ אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל מִן־הָעוֹלָם
וְעַד־הָעוֹלָם וַיֹּאמְרוּ כָל־
הָעָם אָמֵן וְהַלֵּל | לַיְיָ: רוֹמְמוּ
יְיָ אֱלֹהֵינוּ וְהִשְׁתַּחֲוּוּ לַהֲדֹם
רַגְלָיו קָדוֹשׁ הוּא: רוֹמְמוּ
יְיָ אֱלֹהֵינוּ וְהִשְׁתַּחֲוּוּ לְהַר
קָדְשׁוֹ כִּי קָדוֹשׁ יְיָ אֱלֹהֵינוּ:
וְהוּא רַחוּם יְכַפֵּר עָוֹן וְלֹא
יַשְׁחִית וְהִרְבָּה לְהָשִׁיב אַפּוֹ

seinen Zorn ab und weckt nicht all seinen Grimm. — Du, Ewiger wirst nicht zurückhalten Deine Liebe von mir; Deine Huld und Deine Treue werden stets mich bewahren. Gedenke Deiner Liebe, Ewiger, und Deiner Huld; denn von Ewigkeit sind sie. Gebet Gott Triumph! über Jisrael ist sein Ruhm und seine Macht in den Wolken. Furchtbar bist Du, Gott, aus Deinem Heiligthume, Gott Jisraels! Er giebt Macht und Stärke dem Volke. Gepriesen sei Gott! — Gott der Vergeltung, Ewiger, Gott der Vergeltung, erscheine! Erhebe Dich, Richter der Erde, vergilt Lohn den Hochmüthigen. — Beim Ewigen ist der Sieg: über Dein Volk komme Dein Segen, Selah! Der Gott der Heerschaaren ist mit uns, eine Veste ist uns der Gott Jaakobs, Selah! — Gott der Heerschaaren! Heil dem Menschen, der auf Dich vertraut. Ewiger hilf! Der König erhöre uns am Tage unseres Rufens! — Hilf Deinem Volke und segne Dein Erbe, und weide und trage sie bis in Ewigkeit. Unsere Seele wartet des Ewigen: unser Beistand und unser Schild ist Er. Denn an ihm freuet sich unser Herz; denn seinem

וְלֹא־יָעִיר כָּל־חֲמָתוֹ׃ אַתָּה
יְיָ לֹא־תִכְלָא רַחֲמֶיךָ מִמֶּנִּי
חַסְדְּךָ וַאֲמִתְּךָ תָּמִיד יִצְּרוּנִי׃
זְכֹר־רַחֲמֶיךָ יְיָ וַחֲסָדֶיךָ כִּי
מֵעוֹלָם הֵמָּה׃ תְּנוּ עֹז
לֵאלֹהִים עַל־יִשְׂרָאֵל גַּאֲוָתוֹ
וְעֻזּוֹ בַּשְּׁחָקִים׃ נוֹרָא אֱלֹהִים |
מִמִּקְדָּשֶׁיךָ אֵל יִשְׂרָאֵל הוּא
נוֹתֵן עֹז וְתַעֲצֻמוֹת לָעָם
בָּרוּךְ אֱלֹהִים׃ אֵל־נְקָמוֹת
יְיָ אֵל נְקָמוֹת הוֹפִיעַ׃ הִנָּשֵׂא
שֹׁפֵט הָאָרֶץ הָשֵׁב גְּמוּל
עַל־גֵּאִים׃ לַיְיָ הַיְשׁוּעָה עַל־
עַמְּךָ בִרְכָתֶךָ סֶּלָה׃ יְיָ
צְבָאוֹת עִמָּנוּ מִשְׂגָּב־לָנוּ
אֱלֹהֵי יַעֲקֹב סֶלָה׃ יְיָ צְבָאוֹת
אַשְׁרֵי אָדָם בֹּטֵחַ בָּךְ׃ יְיָ
הוֹשִׁיעָה. הַמֶּלֶךְ יַעֲנֵנוּ בְיוֹם־
קָרְאֵנוּ׃ הוֹשִׁיעָה | אֶת־עַמֶּךָ
וּבָרֵךְ אֶת־נַחֲלָתֶךָ וּרְעֵם
וְנַשְּׂאֵם עַד־הָעוֹלָם׃ נַפְשֵׁנוּ
חִכְּתָה לַיְיָ עֶזְרֵנוּ וּמָגִנֵּנוּ
הוּא׃ כִּי־בוֹ יִשְׂמַח לִבֵּנוּ

כִּי בְשֵׁם קָדְשׁוֹ בָטָחְנוּ׃
יְהִי־חַסְדְּךָ יְיָ עָלֵינוּ כַּאֲשֶׁר
יִחַלְנוּ לָךְ׃ הַרְאֵנוּ יְיָ חַסְדֶּךָ
וְיֶשְׁעֲךָ תִּתֶּן־לָנוּ׃ קוּמָה
עֶזְרָתָה לָּנוּ וּפְדֵנוּ לְמַעַן
חַסְדֶּךָ׃ אָנֹכִי | יְיָ אֱלֹהֶיךָ
הַמַּעַלְךָ מֵאֶרֶץ מִצְרָיִם.
הַרְחֶב פִּיךָ וַאֲמַלְאֵהוּ׃ אַשְׁרֵי
הָעָם שֶׁכָּכָה לּוֹ. אַשְׁרֵי הָעָם
שַׁיְיָ אֱלֹהָיו׃ וַאֲנִי | בְּחַסְדְּךָ
בָטַחְתִּי יָגֵל | לִבִּי בִּישׁוּעָתֶךָ.
אָשִׁירָה לַיְיָ כִּי גָמַל עָלָי׃

למנצח (Psalm 19.) Dem Sangmeister; Psalm von David. — Die Himmel erzählen die Herrlichkeit Gottes, und seiner Hände Werk thut die Wölbung kund. Ein Tag läßt dem andern zuströmen das Wort, und eine Nacht spricht zur andern die Kunde. Nicht sind es Worte und nicht Reden, deren Stimme nicht gehört wird, sondern über die ganze Erde geht aus

לַמְנַצֵּחַ מִזְמוֹר
לְדָוִד׃ הַשָּׁמַיִם |
מְסַפְּרִים כְּבוֹד־אֵל.
וּמַעֲשֵׂה יָדָיו מַגִּיד
הָרָקִיעַ׃ יוֹם לְיוֹם
יַבִּיעַ אֹמֶר. וְלַיְלָה
לְלַיְלָה יְחַוֶּה־דָּעַת׃
אֵין אֹמֶר וְאֵין דְּבָרִים
בְּלִי נִשְׁמָע קוֹלָם׃
בְּכָל־הָאָרֶץ יָצָא

ihre Schnur und an das Ende des Erdenrundes ihre Worte. Dem Sonnenball hat Er ein Zelt an ihnen gesetzt. Und der, wie ein Bräutigam hervorgehend aus seiner Kammer, frohlocket wie ein Held, die Bahn zu durchlaufen. Am Ende der Himmel ist sein Aufgang, und sein Kreislauf über ihre Grenzen, und Nichts ist verhüllt vor seiner Gluth. Die Lehre des Ewigen ist untadelig, seelenerquickend, des Ewigen Zeugniß bewährt, macht Thoren weise. Die Befehle des Ewigen sind recht, herzenerfreuend; des Ewigen Gebot ist lauter, erleuchtet die Augen. Die Furcht des Ewigen ist rein, besteht ewig; des Ewigen Aussprüche sind wahr, sind gerecht allzumal. Sie, die köstlicher sind denn Gold und feines Gold in

קַוָּם. וּבְקִצֵּה תֵּבֵל
מִלֵּיהֶם. לַשֶּׁמֶשׁ שָׂם
אֹהֶל בָּהֶם: וְהוּא
כְּחָתָן יֹצֵא מֵחֻפָּתוֹ.
יָשִׂישׂ כְּגִבּוֹר לָרוּץ
אֹרַח: מִקְצֵה
הַשָּׁמַיִם מוֹצָאוֹ.
וּתְקוּפָתוֹ עַל־
קְצוֹתָם. וְאֵין נִסְתָּר
מֵחַמָּתוֹ: תּוֹרַת יְיָ
תְּמִימָה מְשִׁיבַת
נָפֶשׁ. עֵדוּת יְיָ נֶאֱמָנָה
מַחְכִּימַת פֶּתִי:
פִּקּוּדֵי יְיָ יְשָׁרִים
מְשַׂמְּחֵי־לֵב. מִצְוַת
יְיָ בָּרָה מְאִירַת
עֵינָיִם: יִרְאַת יְיָ
טְהוֹרָה עוֹמֶדֶת לָעַד.
מִשְׁפְּטֵי יְיָ אֱמֶת
צָדְקוּ יַחְדָּו:
הַנֶּחֱמָדִים מִזָּהָב

Menge, und süßer denn Honig und Honigseim. Auch Dein Knecht wird durch sie belehrt; in ihrer Bewahrung ist großer Lohn. Verirrungen, wer merket sie? — Von verborgenen Sünden reinige mich! Aber auch von Übermüthigen halte Deinen Knecht fern, daß sie mich nicht beherrschen. Dann bin ich ohne Tadel und rein von schwerem Vergehen. Seien wohlgefällig meines Mundes Worte und meines Herzens Sinnen vor Dir, Ewiger, mein Hort und mein Erlöser!

לדוד (Psalm 34.) Von David, da er verstellte seinen Verstand vor Abimelech, der ihn forttrieb, und er ging. — Ich will den Ewigen preisen zu jeglicher Zeit; stets sei sein Lob in meinem Munde. Des Ewigen rühme sich meine Seele; hören sollen es die Gebeugten und sich freuen. Verherrlicht den Ewigen mit mir, und lasset uns

וּמִפִּ֫ז רָב. וּמְתוּקִים
מִדְּבַשׁ וְנֹפֶת צוּפִים׃
גַּם־עַבְדְּךָ נִזְהָר
בָּהֶם. בְּשָׁמְרָם עֵקֶב
רָב׃ שְׁגִיאוֹת מִי־יָבִין
מִנִּסְתָּרוֹת נַקֵּנִי׃ גַּם
מִזֵּדִים חֲשֹׂךְ עַבְדֶּךָ
אַל־יִמְשְׁלוּ־בִי אָז
אֵיתָם וְנִקֵּיתִי מִפֶּ֫שַׁע
רָב׃ יִהְיוּ־לְרָצוֹן
אִמְרֵי־פִי. וְהֶגְיוֹן לִבִּי
לְפָנֶיךָ יְיָ צוּרִי וְגֹאֲלִי׃
לד לְדָוִד בְּשַׁנּוֹתוֹ
אֶת־טַעְמוֹ לִפְנֵי
אֲבִימֶלֶךְ. וַיְגָרְשֵׁהוּ
וַיֵּלַךְ׃ אֲבָרְכָה אֶת־
יְיָ בְּכָל־עֵת. תָּמִיד
תְּהִלָּתוֹ בְּפִי׃ בַּיְיָ
תִּתְהַלֵּל נַפְשִׁי יִשְׁמְעוּ
עֲנָוִים וְיִשְׂמָחוּ׃ גַּדְּלוּ
לַיְיָ אִתִּי וּנְרוֹמְמָה

*) Nach d. Masora וּמִפִּ֫ז

שְׁמוֹ יַחְדָּו׃ דָּרַשְׁתִּי
אֶת־יְיָ וְעָנָנִי. וּמִכָּל־
מְגוּרוֹתַי הִצִּילָנִי׃
הִבִּיטוּ אֵלָיו וְנָהָרוּ
וּפְנֵיהֶם אַל־יֶחְפָּרוּ׃
זֶה עָנִי קָרָא וַיְיָ שָׁמַע
וּמִכָּל־צָרוֹתָיו
הוֹשִׁיעוֹ׃חֹנֶה מַלְאַךְ־
יְיָ סָבִיב לִירֵאָיו
וַיְחַלְּצֵם׃ טַעֲמוּ וּרְאוּ
כִּי־טוֹב יְיָ. אַשְׁרֵי
הַגֶּבֶר יֶחֱסֶה־בּוֹ׃
יְרְאוּ אֶת־יְיָ קְדוֹשָׁיו.
כִּי־אֵין מַחְסוֹר
לִירֵאָיו׃ כְּפִירִים
רָשׁוּ וְרָעֵבוּ וְדֹרְשֵׁי
יְיָ לֹא־יַחְסְרוּ כָל־
טוֹב׃ לְכוּ־בָנִים
שִׁמְעוּ־לִי. יִרְאַת יְיָ
אֲלַמֶּדְכֶם׃ מִי־הָאִישׁ
הֶחָפֵץ חַיִּים. אֹהֵב

יָמִים לִרְאוֹת טוֹב׃
נְצֹר לְשׁוֹנְךָ מֵרָע.
וּשְׂפָתֶיךָ מִדַּבֵּר
מִרְמָה׃ סוּר מֵרָע
וַעֲשֵׂה־טוֹב. בַּקֵּשׁ
שָׁלוֹם וְרָדְפֵהוּ׃ עֵינֵי
יְיָ אֶל־צַדִּיקִים. וְאָזְנָיו
אֶל־שַׁוְעָתָם׃ פְּנֵי יְיָ
בְּעֹשֵׂי רָע. לְהַכְרִית
מֵאֶרֶץ זִכְרָם׃ צָעֲקוּ
וַיְיָ שָׁמֵעַ. וּמִכָּל־
צָרוֹתָם הִצִּילָם׃
קָרוֹב יְיָ לְנִשְׁבְּרֵי־
לֵב. וְאֶת־דַּכְּאֵי־רוּחַ
יוֹשִׁיעַ׃ רַבּוֹת רָעוֹת
צַדִּיק. וּמִכֻּלָּם יַצִּילֶנּוּ
יְיָ׃ שֹׁמֵר כָּל־
עַצְמֹתָיו. אַחַת
מֵהֵנָּה לֹא נִשְׁבָּרָה׃
תְּמוֹתֵת רָשָׁע רָעָה
וְשׂנְאֵי צַדִּיק יֶאְשָׁמוּ׃

wünscht, Gutes zu schauen? — Wahre deine Zunge vor Bösem und deine Lippen, daß sie nicht Trug reden. Weiche vom Bösen und thue Gutes, suche den Frieden und jage ihm nach. Des Ewigen Augen sind auf die Frommen gerichtet und seine Ohren auf ihr Schreien. Des Ewigen Zornblick ist wider die, so böses thun, zu tilgen von der Erde ihr Gedächtniß. Sie schreien und der Ewige hört, und aus allen ihren Leiden rettet Er sie. Nahe ist der Ewige denen, die gebrochenen Herzens sind, und denen, die niedergeschlagenen Gemüthes, hilft Er. Viel sind die Leiden des Gerechten, und aus allen rettet ihn der Ewige. Er behütet all seine Gebeine; nicht eines von ihnen wird zerbrochen. Es tödtet den Frevler das Unheil, und des Gerechten Hasser büßen. Der

פְּדֵה יְיָ נֶפֶשׁ עֲבָדָיו.
וְלֹא יֶאְשְׁמוּ כָּל־
הַחֹסִים בּוֹ׃

צ תְּפִלָּה לְמֹשֶׁה
אִישׁ־הָאֱלֹהִים. אֲדֹנָי
מָעוֹן אַתָּה הָיִיתָ לָנוּ
בְּדֹר וָדֹר׃ בְּטֶרֶם |
הָרִים יֻלָּדוּ וַתְּחוֹלֵל
אֶרֶץ וְתֵבֵל. וּמֵעוֹלָם
עַד־עוֹלָם אַתָּה אֵל׃
תָּשֵׁב אֱנוֹשׁ עַד־דַּכָּא.
וַתֹּאמֶר שׁוּבוּ בְנֵי־
אָדָם׃ כִּי אֶלֶף שָׁנִים
בְּעֵינֶיךָ כְּיוֹם אֶתְמוֹל
כִּי יַעֲבֹר. וְאַשְׁמוּרָה
בַּלָּיְלָה׃ זְרַמְתָּם
שֵׁנָה יִהְיוּ. בַּבֹּקֶר
כָּחָצִיר יַחֲלֹף׃ בַּבֹּקֶר
יָצִיץ וְחָלָף. לָעֶרֶב
יְמוֹלֵל וְיָבֵשׁ׃ כִּי־
כָלִינוּ בְאַפֶּךָ.

Ewige erlöst die Seele seiner Diener, und nicht büßen Alle, die sich bergen bei ihm.

תפלה (Psalm 90.) Gebet von Moscheh, dem Manne Gottes — Herr, Zuflucht bist Du uns gewesen in allen Geschlechtern. Ehe denn die Berge geboren wurden und Erde und Weltall kreiste, und von Ewigkeit zu Ewigkeit bist Du Gott. Du führst den Sterblichen bis zur Zerknirschung und sprichst: Kehret zurück, Menschenkinder! Denn tausend Jahre sind in Deinen Augen wie der gestrige Tag, wenn er entschwunden, und eine Wache in der Nacht. Du strömst sie hin, im Schlaf werden sie; am Morgen sprosset er wie Gras. Am Morgen blühet er und sprosset, am Abend ist er abgemähet und verdorrt. Denn wir vergehen in Deinem Zorne, und

in Deinem Grimme sind wir angstverwirrt. Du stellst unsere Vergehungen vor Dich hin, unser heimlich Thun vor das Licht Deines Antlitzes. Denn all unsere Tage verstreichen in Deinem Grimme; wir verbringen unsere Jahre wie Geschwätz. Unsere Lebensjahre — das sind siebzig und, wenn es hoch geht, achtzig Jahre, und darin drängt sich Elend und Unheil; denn schnell enteilt's, und wir müssen davon. Wer kennt die Macht Deines Zornes und, wie er ihn fürchten sollte, Deinen Grimm? — Unsere Tage zählen lehr' uns denn, daß wir gewinnen ein weises Herz. Kehr' um, o Ewiger! — wie lange noch? — und erbarme Dich Deiner Knechte. Sättige uns am Morgen mit Deiner Huld, daß wir jauchzen und uns freuen all unsere Tage. Er-

וּבַחֲמָתְךָ נִבְהָלְנוּ׃
שַׁתָּה עֲוֹנֹתֵינוּ
לְנֶגְדֶּךָ. עֲלֻמֵנוּ
לִמְאוֹר פָּנֶיךָ׃כִּי כָל־
יָמֵינוּ פָּנוּ בְעֶבְרָתֶךָ.
כִּלִּינוּ שָׁנֵינוּ כְמוֹ־
הֶגֶה׃ יְמֵי־שְׁנוֹתֵינוּ
בָּהֶם שִׁבְעִים שָׁנָה.
וְאִם בִּגְבוּרֹת
שְׁמוֹנִים שָׁנָה וְרָהְבָּם
עָמָל וָאָוֶן. כִּי גָז חִישׁ
וַנָּעֻפָה׃ מִי־יוֹדֵעַ עֹז
אַפֶּךָ. וּכְיִרְאָתְךָ
עֶבְרָתֶךָ׃ לִמְנוֹת
יָמֵינוּ כֵּן הוֹדַע.
וְנָבִא לְבַב חָכְמָה׃
שׁוּבָה יְיָ עַד־מָתָי.
וְהִנָּחֵם עַל־עֲבָדֶיךָ׃
שַׂבְּעֵנוּ בַבֹּקֶר
חַסְדֶּךָ. וְנְרַנְּנָה
וְנִשְׂמְחָה בְּכָל־יָמֵינוּ׃

freue uns, gleich den Tagen, da Du uns gebeugt, den Jahren, da wir Unglück geschauet.

ויהי Sichtbar werde vor Deinen Knechten Dein Werk und Dein Glanz über ihren Söhnen. Und es sei die Huld des Herrn, unseres Gottes, über uns! Und das Werk unserer Hände fördere bei uns, und das Werk unserer Hände — fördere es!

ישב (Psalm 91) Wer in dem Schutze des Höchsten sitzet, der ruhet im Schatten des Allmächtigen. Ich spreche zum Ewigen: Meine Zuflucht und meine Burg, mein Gott, dem ich vertraue! Denn Er wird dich retten von der Schlinge des Vogelstellers, von der Pest des Verderbens. Mit seinem Gefieder deckt Er dich, und unter seinen Fittigen bist du geborgen; Schild und Panzer ist seine Treue. Nicht fürchtest du vor dem Schrecken der Nacht, vor dem Pfeile, der fliegt bei

שַׂמְּחֵנוּ כִּימוֹת
עִנִּיתָנוּ. שְׁנוֹת רָאִינוּ
רָעָה: יֵרָאֶה אֶל־
עֲבָדֶיךָ פָּעֳלֶךָ.
וַהֲדָרְךָ עַל־בְּנֵיהֶם:
וִיהִי נֹעַם | אֲדֹנָי
אֱלֹהֵינוּ עָלֵינוּ וּמַעֲשֵׂה
יָדֵינוּ כּוֹנְנָה עָלֵינוּ
וּמַעֲשֵׂה יָדֵינוּ כּוֹנְנֵהוּ:

צא יֹשֵׁב בְּסֵתֶר
עֶלְיוֹן בְּצֵל שַׁדַּי
יִתְלוֹנָן: אֹמַר לַיְיָ
מַחְסִי וּמְצוּדָתִי. אֱלֹהַי
אֶבְטַח־בּוֹ: כִּי הוּא
יַצִּילְךָ מִפַּח יָקוּשׁ.
מִדֶּבֶר הַוּוֹת:
בְּאֶבְרָתוֹ | יָסֶךְ לָךְ
וְתַחַת כְּנָפָיו תֶּחְסֶה.
צִנָּה וְסֹחֵרָה אֲמִתּוֹ:
לֹא תִירָא מִפַּחַד
לָיְלָה. מֵחֵץ יָעוּף

Tage, vor der Peſt, die im Dunkeln ſchleicht, vor der Seuche, die wüthet am Mittage. Es fallen dir zur Seite Tauſend, und Zehntauſend dir zur Rechten, — dir nahet ſie nicht. Nur mit deinen Augen ſchaueſt du, und die Vergeltung der Frevler ſiehſt du an. Denn Du, Ewiger, biſt meine Zuverſicht! Den Höchſten machſt du zu deiner Zuflucht. Nicht wird Unglück dir widerfahren, und eine Plage nahet nicht deinem Zelte. Denn ſeine Engel entbietet Er für dich, dich zu behüten auf all deinen Wegen. Auf Händen tragen ſie dich, daß nicht an dem Steine dein Fuß ſich ſtoße. Auf Löw' und Otter trittſt du, zertrittſt junge Leuen und Drachen. Denn nach mir begehrt er, ſo befrei' Ich ihn; Ich ſtelle ihn hoch, weil

יוֹמָם׃ מֵדֶבֶר בָּאֹפֶל
יַהֲלֹךְ. מִקֶּטֶב יָשׁוּד
צָהֳרָיִם׃ יִפֹּל מִצִּדֶּךָ
אֶלֶף וּרְבָבָה מִימִינֶךָ
אֵלֶיךָ לֹא יִגָּשׁ׃ רַק
בְּעֵינֶיךָ תַּבִּיט.
וְשִׁלֻּמַת רְשָׁעִים
תִּרְאֶה׃ כִּי־אַתָּה יְיָ
מַחְסִי. עֶלְיוֹן שַׂמְתָּ
מְעוֹנֶךָ׃ לֹא־תְאֻנֶּה
אֵלֶיךָ רָעָה וְנֶגַע לֹא־
יִקְרַב בְּאָהֳלֶךָ׃ כִּי
מַלְאָכָיו יְצַוֶּה־לָּךְ.
לִשְׁמָרְךָ בְּכָל־
דְּרָכֶיךָ׃ עַל־כַּפַּיִם
יִשָּׂאוּנְךָ. פֶּן־תִּגּוֹף
בָּאֶבֶן רַגְלֶךָ׃ עַל־
שַׁחַל וָפֶתֶן תִּדְרֹךְ.
תִּרְמֹס כְּפִיר וְתַנִּין׃
כִּי בִי חָשַׁק וַאֲפַלְּטֵהוּ
אֲשַׂגְּבֵהוּ כִּי־יָדַע

er meinen Namen kennt. Er ruft mich an, und Ich erhöre ihn; mit ihm bin Ich in der Noth, Ich erette ihn und ſchaffe ihm Ehren. Mit langem Leben ſättige Ich ihn, und laſſe ihn meine Hilfe ſchauen.

הללויה (Pſalm 135.) Hallelujah! Lobet den Namen des Ewigen! Lobet ihn, Knechte des Ewigen, die im Hauſe des Ewigen ſtehen, in den Höfen des Hauſes unſeres Gottes! Hallelujah! denn gütig iſt der Ewige; ſaitenſpielet ſeinem Namen, denn er iſt lieblich. Denn Jaakob hat ſich Gott erkoren, Iſrael zu ſeinem Eigenthume. Denn ich weiß, daß groß iſt der Ewige, und unſer Herr über alle Götter. Alles, was der Ewige will, hat er gemacht im Himmel und auf Erden, in den Meeren und

שְׁמִי׃ יִקְרָאֵנִי וְאֶעֱנֵהוּ
עִמּוֹ אָנֹכִי בְצָרָה
אֲחַלְּצֵהוּ וַאֲכַבְּדֵהוּ׃
אֹרֶךְ יָמִים אַשְׂבִּיעֵהוּ
וְאַרְאֵהוּ בִּישׁוּעָתִי׃

ארך ימים אשביעהו ואראהו בישועתי׃

קלה הַלְלוּיָהּ | הַלְלוּ
אֶת־שֵׁם יְיָ הַלְלוּ
עַבְדֵי יְיָ׃ שֶׁעֹמְדִים
בְּבֵית יְיָ׃ בְּחַצְרוֹת
בֵּית אֱלֹהֵינוּ׃ הַלְלוּ־
יָהּ כִּי־טוֹב יְיָ זַמְּרוּ
לְשִׁמוֹ כִּי נָעִים׃ כִּי־
יַעֲקֹב בָּחַר לוֹ יָהּ
יִשְׂרָאֵל | לִסְגֻלָּתוֹ׃
כִּי אֲנִי יָדַעְתִּי כִּי־
גָדוֹל יְיָ וַאֲדֹנֵינוּ
מִכָּל־אֱלֹהִים׃ כֹּל
אֲשֶׁר־חָפֵץ יְיָ עָשָׂה
בַּשָּׁמַיִם וּבָאָרֶץ
בַּיַּמִּים וְכָל־תְּהֹמוֹת׃

allen Tiefen. Herauf bringt Er Wolken vom Rande der Erde, Blitze zum Regen erschafft Er, Er führt hervor den Wind aus seinen Schatzkammern. Der geschlagen hat die Erstgebornen Mizrajims, von Menschen bis Vieh, Er sandte Zeichen und Wunder in deine Mitte, Mizrajim, an Pharaoh und an all seinen Knechten; der geschlagen zahlreiche Völker und getödtet mächtige Könige, den Sichon, König des Emori, und den Og, König von Baschan, und all die Königreiche Kenaans. Und Er gab ihr Land zum Besitze, zum Besitze Jisrael, seinem Volke. Ewiger, Dein Name ist für ewig, Ewiger, Dein Angedenken für alle Geschlechter! Denn Recht schafft der Ewige seinem Volke, und über seine Knechte erbarmt Er sich. Die Götzen

מַעֲלֶה נְשִׂאִים מִקְצֵה
הָאָרֶץ בְּרָקִים לַמָּטָר
עֹשֶׂה מוֹצֵא רוּחַ
מֵאוֹצְרֹתָיו׃ שֶׁהִכָּה
בְּכֹרֵי מִצְרַיִם מֵאָדָם
עַד־בְּהֵמָה׃ שָׁלַח
אֹתוֹת וּמוֹפְתִים
בְּתוֹכֵכִי מִצְרָיִם׃
בְּפַרְעֹה וּבְכָל־
עֲבָדָיו׃ שֶׁהִכָּה גּוֹיִם
רַבִּים׃ וְהָרַג מְלָכִים
עֲצוּמִים׃ לְסִיחוֹן
מֶלֶךְ הָאֱמֹרִי וּלְעוֹג
מֶלֶךְ הַבָּשָׁן וּלְכֹל
מַמְלְכוֹת כְּנָעַן׃ וְנָתַן
אַרְצָם נַחֲלָה׃ נַחֲלָה
לְיִשְׂרָאֵל עַמּוֹ׃ יְיָ שִׁמְךָ
לְעוֹלָם׃ יְיָ זִכְרְךָ
לְדֹר־וָדֹר׃ כִּי־יָדִין יְיָ
עַמּוֹ׃ וְעַל־עֲבָדָיו
יִתְנֶחָם׃ עֲצַבֵּי הַגּוֹיִם

der Völker sind Silber und Gold, Werk von Menschenhänden. Einen Mund haben sie und reden nicht, Augen und sehen nicht, Ohren und hören nicht; auch ist kein Odem in ihrem Munde. Ihnen gleich werden ihre Verfertiger, Jeglicher, der ihnen vertrauet. Haus Jisrael, preiset den Ewigen! Haus Aharon, preiset den Ewigen! Haus des Levi, preiset den Ewigen! Die ihr den Ewigen fürchtet, preiset den Ewigen! Gepriesen sei der Ewige von Zijon aus, der thronet in Jeruschalajim. Hallelujah!

כֶּסֶף וְזָהָב. מַעֲשֵׂה
יְדֵי אָדָם: פֶּה־לָהֶם
וְלֹא יְדַבֵּרוּ עֵינַיִם
לָהֶם וְלֹא יִרְאוּ:
אָזְנַיִם לָהֶם וְלֹא
יַאֲזִינוּ. אַף אֵין־יֶשׁ־
רוּחַ בְּפִיהֶם: כְּמוֹהֶם
יִהְיוּ עֹשֵׂיהֶם כֹּל אֲשֶׁר־
בֹּטֵחַ בָּהֶם: בֵּית
יִשְׂרָאֵל בָּרְכוּ אֶת־
יְיָ. בֵּית אַהֲרֹן בָּרְכוּ
אֶת־יְיָ: בֵּית הַלֵּוִי
בָּרְכוּ אֶת־יְיָ. יִרְאֵי
יְיָ בָּרְכוּ אֶת־יְיָ: בָּרוּךְ
יְיָ | מִצִּיּוֹן. שֹׁכֵן
יְרוּשָׁלָיִם הַלְלוּיָהּ:

קלו הודו ליי כי־טוב
כִּי לְעוֹלָם חַסְדּוֹ:
הודו לֵאלֹהֵי הָאֱלֹהִים
כִּי לְעוֹלָם חַסְדּוֹ:
הודו לַאֲדֹנֵי הָאֲדֹנִים
כִּי לְעוֹלָם חַסְדּוֹ:

הודו (Psalm 136.) Danket dem Herrn, denn Er ist gütig, denn ewiglich währt seine Huld.

Danket dem Gotte der Götter, denn ewiglich währt seine Huld.

Danket dem Herrn der Herren, denn ewiglich währt seine Huld.

Der große Wunder thut allein, denn ewiglich währt seine Huld.

לְעֹשֵׂה נִפְלָאוֹת גְּדוֹלוֹת
לְבַדּוֹ כִּי לְעוֹלָם חַסְדּוֹ׃
לְעֹשֵׂה הַשָּׁמַיִם בִּתְבוּנָה
כִּי לְעוֹלָם חַסְדּוֹ׃
לְרֹקַע הָאָרֶץ עַל־הַמָּיִם
כִּי לְעוֹלָם חַסְדּוֹ׃
לְעֹשֵׂה אוֹרִים גְּדֹלִים
כִּי לְעוֹלָם חַסְדּוֹ׃
אֶת־הַשֶּׁמֶשׁ לְמֶמְשֶׁלֶת
בַּיּוֹם כִּי לְעוֹלָם חַסְדּוֹ׃
אֶת־הַיָּרֵחַ וְכוֹכָבִים
לְמֶמְשְׁלוֹת בַּלָּיְלָה
כִּי לְעוֹלָם חַסְדּוֹ׃
לְמַכֵּה מִצְרַיִם בִּבְכוֹרֵיהֶם
כִּי לְעוֹלָם חַסְדּוֹ׃
וַיּוֹצֵא יִשְׂרָאֵל מִתּוֹכָם
כִּי לְעוֹלָם חַסְדּוֹ׃
בְּיָד חֲזָקָה וּבִזְרֹעַ נְטוּיָה
כִּי לְעוֹלָם חַסְדּוֹ׃
לְגֹזֵר יַם־סוּף לִגְזָרִים
כִּי לְעוֹלָם חַסְדּוֹ׃
וְהֶעֱבִיר יִשְׂרָאֵל בְּתוֹכוֹ
כִּי לְעוֹלָם חַסְדּוֹ׃
וְנִעֵר פַּרְעֹה וְחֵילוֹ בְּיַם־סוּף
כִּי לְעוֹלָם חַסְדּוֹ׃

Der den Himmel geschaffen mit Weisheit, denn ewiglich währt seine Huld.

Der ausspannte die Erde über den Wassern, denn ewiglich währt seine Huld.

Der die großen Lichter geschaffen, denn ewiglich währt seine Huld.

Die Sonne zur Herrschaft am Tage, denn ewiglich währt seine Huld.

Den Mond und die Sterne zur Herrschaft bei Nacht, denn ewiglich währt seine Huld.

Der Mizrajim schlug an seinen Erstgebornen, denn ewiglich währt seine Huld.

Und herausführte Jisrael aus seiner Mitte, denn ewiglich währt seine Huld.

Mit starker Hand und ausgestrecktem Arme, denn ewiglich währt seine Huld.

Der das Schilfmeer in Stücke zerriß, denn ewiglich währt seine Huld.

Und ließ Jisrael ziehen mitten hindurch, denn ewiglich währt seine Huld.

Und sprengte Pharaoh und sein Heer ins Schilfmeer, denn ewiglich währt seine Huld.

לְמוֹלִיךְ עַמּוֹ בַּמִּדְבָּר
כִּי לְעוֹלָם חַסְדּוֹ׃
לְמַכֵּה מְלָכִים גְּדֹלִים
כִּי לְעוֹלָם חַסְדּוֹ׃
וַיַּהֲרֹג מְלָכִים אַדִּירִים
כִּי לְעוֹלָם חַסְדּוֹ׃
לְסִיחוֹן מֶלֶךְ הָאֱמֹרִי
כִּי לְעוֹלָם חַסְדּוֹ׃
וּלְעוֹג מֶלֶךְ הַבָּשָׁן
כִּי לְעוֹלָם חַסְדּוֹ׃
וְנָתַן אַרְצָם לְנַחֲלָה
כִּי לְעוֹלָם חַסְדּוֹ׃
נַחֲלָה לְיִשְׂרָאֵל עַבְדּוֹ
כִּי לְעוֹלָם חַסְדּוֹ׃
שֶׁבְּשִׁפְלֵנוּ זָכַר־לָנוּ
כִּי לְעוֹלָם חַסְדּוֹ׃
וַיִּפְרְקֵנוּ מִצָּרֵינוּ
כִּי לְעוֹלָם חַסְדּוֹ׃
נֹתֵן לֶחֶם לְכָל־בָּשָׂר
כִּי לְעוֹלָם חַסְדּוֹ׃
הוֹדוּ לְאֵל הַשָּׁמָיִם
כִּי לְעוֹלָם חַסְדּוֹ׃
לג רַנְּנוּ צַדִּיקִים בַּיְיָ
לַיְשָׁרִים נָאוָה תְהִלָּה׃

Der sein Volk führte durch die Wüste, denn ewiglich währt seine Huld.

Der große Könige schlug, denn ewiglich währt seine Huld.

Und tödtete mächtige Könige, denn ewiglich währt seine Huld.

Den Sichon, König des Emori, denn ewiglich währt seine Huld.

Und den Og, König von Baschan, denn ewiglich währt seine Huld.

Und gab ihr Land zum Besitz, denn ewiglich währt seine Huld.

Zum Besitze Fisrael, seinem Volke, denn ewiglich währt seine Huld.

Der in unserer Erniedrigung unser gedachte, denn ewiglich währt seine Huld.

Und uns erlöste von unseren Feinden, denn ewiglich währt seine Huld.

Der Brot giebt allem Fleische, denn ewiglich währt seine Huld.

Danket dem Gotte des Himmels, denn ewiglich währt seine Huld.

רננו (Psalm 33.) Jauchzet, Gerechte, in dem Ewigen! den Redlichen geziemet Lob-

gesang. Danket dem Ewigen mit der Cither, mit zehnsaitigem Psalter spielet ihm. Singet ihm ein neues Lied, spielet schön mit Jubelklang! Denn redlich ist des Ewigen Wort, und all sein thun mit Treue. Er liebt Recht und Gebühr; von des Ewigen Huld ist voll die Erde. Auf des Ewigen Wort sind die Himmel geworden, und auf seines Mundes Hauch ihr ganzes Heer. Er sammelt zu Haufen des Meeres Gewässer, Er legt in Vorrathskammern Meerestiefen. Es fürchte sich vor dem Ewigen das Erdenall, vor ihm müssen bangen alle Bewohner des Erdenrundes. Denn Er sprach und es ward; Er gebot und es bestand. Der Ewige stört den Rathschluß der Völker, vereitelt die Gedanken der Nationen. Des Ewigen Rathschluß wird

הוֹדוּ לַיהוָה בְּכִנּוֹר
בְּנֵבֶל עָשׂוֹר זַמְּרוּ־
לוֹ׃ שִׁירוּ־לוֹ שִׁיר
חָדָשׁ הֵיטִיבוּ נַגֵּן
בִּתְרוּעָה׃ כִּי־יָשָׁר
דְּבַר־יְיָ וְכָל־מַעֲשֵׂהוּ
בֶּאֱמוּנָה׃ אֹהֵב
צְדָקָה וּמִשְׁפָּט חֶסֶד
יְיָ מָלְאָה הָאָרֶץ׃
בִּדְבַר יְיָ שָׁמַיִם נַעֲשׂוּ
וּבְרוּחַ פִּיו כָּל־
צְבָאָם׃ כֹּנֵס כַּנֵּד
מֵי הַיָּם נֹתֵן
בְּאוֹצָרוֹת תְּהוֹמוֹת׃
יִירְאוּ מֵיְיָ כָּל־הָאָרֶץ
מִמֶּנּוּ יָגוּרוּ כָּל־יוֹשְׁבֵי
תֵבֵל׃ כִּי הוּא אָמַר
וַיֶּהִי הוּא־צִוָּה וַיַּעֲמֹד׃
יְיָ הֵפִיר עֲצַת גּוֹיִם
הֵנִיא מַחְשְׁבוֹת
עַמִּים׃ עֲצַת יְיָ

ewiglich bestehen, seines Herzens Gedanken für alle Geschlechter. Heil dem Volke, dessen Gott der Ewige ist, — der Nation, die Er sich zum Eigenthum erkoren! Vom Himmel blickt der Ewige, sieht alle Menschenkinder; aus der Stätte seines Sitzes schauet Er auf all die Bewohner der Erde; der insgesammt ihr Herz gebildet, der merket auf all ihre Thaten. Nicht ist der König siegreich durch des Heeres Menge, ein Held wird nicht gerettet durch Fülle der Kraft. Eitel ist das Roß zum Siege, und durch die Fülle seiner Stärke führt es nicht von dannen. Siehe, des Ewigen Auge ist auf die, so ihn fürchten, auf die, welche harren seiner Huld, zu retten vom Tode ihr Leben und sie

לְעוֹלָם תַּעֲמוֹד. מַחְשְׁבוֹת לִבּוֹ לְדֹר וָדֹר: אַשְׁרֵי הַגּוֹי אֲשֶׁר־יְיָ אֱלֹהָיו. הָעָם בָּחַר לְנַחֲלָה לוֹ: מִשָּׁמַיִם הִבִּיט יְיָ רָאָה אֶת־כָּל־בְּנֵי הָאָדָם: מִמְּכוֹן־שִׁבְתּוֹ הִשְׁגִּיחַ. אֶל כָּל־יוֹשְׁבֵי הָאָרֶץ: הַיֹּצֵר יַחַד לִבָּם. הַמֵּבִין אֶל־כָּל־מַעֲשֵׂיהֶם: אֵין הַמֶּלֶךְ נוֹשָׁע בְּרֹב־חָיִל. גִּבּוֹר לֹא־יִנָּצֵל בְּרֹב־כֹּחַ: שֶׁקֶר הַסּוּס לִתְשׁוּעָה. וּבְרֹב חֵילוֹ לֹא יְמַלֵּט: הִנֵּה עֵין יְיָ אֶל־יְרֵאָיו לַמְיַחֲלִים לְחַסְדּוֹ: לְהַצִּיל מִמָּוֶת נַפְשָׁם.

וּלְחַיּוֹתָם בָּרָעָב׃
נַפְשֵׁנוּ חִכְּתָה לַיְיָ
עֶזְרֵנוּ וּמָגִנֵּנוּ הוּא׃
כִּי־בוֹ יִשְׂמַח לִבֵּנוּ.
כִּי בְשֵׁם קָדְשׁוֹ
בָּטָחְנוּ׃ יְהִי־חַסְדְּךָ
יְיָ עָלֵינוּ כַּאֲשֶׁר
יִחַלְנוּ לָךְ׃

צב מִזְמוֹר שִׁיר לְיוֹם
הַשַּׁבָּת׃ טוֹב לְהוֹדוֹת לַיְיָ.
וּלְזַמֵּר לְשִׁמְךָ עֶלְיוֹן׃ לְהַגִּיד
בַּבֹּקֶר חַסְדֶּךָ. וֶאֱמוּנָתְךָ
בַּלֵּילוֹת׃ עֲלֵי־עָשׂוֹר וַעֲלֵי־
נָבֶל. עֲלֵי הִגָּיוֹן בְּכִנּוֹר׃
כִּי שִׂמַּחְתַּנִי יְיָ בְּפָעֳלֶךָ.
בְּמַעֲשֵׂי יָדֶיךָ אֲרַנֵּן׃ מַה־
גָּדְלוּ מַעֲשֶׂיךָ יְיָ. מְאֹד עָמְקוּ
מַחְשְׁבֹתֶיךָ׃ אִישׁ־בַּעַר לֹא
יֵדָע וּכְסִיל | לֹא־יָבִין אֶת־
זֹאת׃ בִּפְרֹחַ רְשָׁעִים | כְּמוֹ־
עֵשֶׂב וַיָּצִיצוּ כָּל־פֹּעֲלֵי אָוֶן
לְהִשָּׁמְדָם עֲדֵי־עַד׃ וְאַתָּה
מָרוֹם לְעֹלָם יְיָ׃ כִּי הִנֵּה

zu erhalten bei Hungersnoth. Unsere Seele wartet des Ewigen; unser Beistand und unser Schild ist Er. Denn an ihm freuet sich unser Herz, denn seinem heiligen Namen vertrauen wir. So möge sein Deine Huld, Ewiger, über uns, wie wir Deiner geharrt.

מזמור (Psalm 92.) Psalmlied für den Sabbath-Tag. — Schön ist's dem Ewigen zu danken und zu spielen Deinem Namen, Höchster! — zu verkünden am Morgen Deine Huld und Deine Treue in den Nächten, auf dem Zehnsait und auf dem Psalter, mit dem Getön der Cither. Denn erfreuet, Ewiger, hast Du mich durch Deine That; ob den Werken Deiner Hände juble ich. Wie groß sind Deine Werke, Ewiger, wie sehr tief Deine Gedanken! Der Dumme erkennet nicht und der Thor sieht solches nicht ein: wenn aufblüh'n die Frevler wie Gras und sprossen alle Uebelthäter, — daß sie getilgt werden auf ewig. Du aber bist ewiglich erhaben,

Ewiger! Denn siehe, Deine Feinde, Ewiger! denn siehe, Deine Feinde gehen unter, es zerstreuen sich alle Uebelthäter. Und Du erhöhest, wie des Reëm, mein Horn; ich bin getränkt mit frischem Oele. Und es schauet mein Auge auf meine Laurer; von den Bösewichtern, die wider mich aufstehen, hört mein Ohr. Der Gerechte, Palmen gleich blühet er; wie die Ceder auf Lebanon schießt er empor. Gepflanzt im Hause des Ewigen, in den Höfen unseres Gottes blühen sie. Noch im Greisenalter sprossen sie, sind markig und belaubt; zu verkünden, daß redlich ist der Ewige, mein Hort, und kein Tadel ist an ihm.

„ (Psalm 93.) Der Ewige ist König! Hoheit hat angelegt, angelegt der Ewige, Macht umgürtet; und fest ist das Erdenrund, wanket nicht. Fest ist Dein Thron von je; von Ewigkeit bist Du. Es erheben Ströme, Ewiger! erheben Ströme ihre Stimme; Ströme erheben ihr Gebrause. Vor dem Rauschen großer Gewässer, den gewaltigen Brandungen des Meeres, ist gewaltig in der Höhe der Ewige. Deine Zeugnisse sind sehr bewährt, Dein Haus zieret Heiligkeit, Ewiger, für die Dauer der Zeiten.

אֹיְבֶיךָ | יְיָ, כִּי־הִנֵּה אֹיְבֶיךָ
יֹאבֵדוּ יִתְפָּרְדוּ כָּל־פֹּעֲלֵי
אָוֶן׃ וַתָּרֶם כִּרְאֵם קַרְנִי,
בַּלֹּתִי בְּשֶׁמֶן רַעֲנָן׃ וַתַּבֵּט
עֵינִי בְּשׁוּרָי בַּקָּמִים עָלַי
מְרֵעִים תִּשְׁמַעְנָה אָזְנָי׃
צַדִּיק כַּתָּמָר יִפְרָח, כְּאֶרֶז
בַּלְּבָנוֹן יִשְׂגֶּה׃ שְׁתוּלִים
בְּבֵית יְיָ, בְּחַצְרוֹת אֱלֹהֵינוּ
יַפְרִיחוּ׃ עוֹד יְנוּבוּן בְּשֵׂיבָה
דְּשֵׁנִים וְרַעֲנַנִּים יִהְיוּ׃
לְהַגִּיד כִּי־יָשָׁר יְיָ צוּרִי וְלֹא־
עַוְלָתָה בּוֹ׃

צנ יְיָ מָלָךְ גֵּאוּת לָבֵשׁ,
לָבֵשׁ יְיָ עֹז הִתְאַזָּר, אַף־
תִּכּוֹן תֵּבֵל בַּל־תִּמּוֹט׃ נָכוֹן
כִּסְאֲךָ מֵאָז מֵעוֹלָם אָתָּה׃
נָשְׂאוּ נְהָרוֹת | יְיָ, נָשְׂאוּ
נְהָרוֹת קוֹלָם, יִשְׂאוּ נְהָרוֹת
דָּכְיָם׃ מִקֹּלוֹת | מַיִם רַבִּים,
אַדִּירִים | מִשְׁבְּרֵי־יָם, אַדִּיר
בַּמָּרוֹם יְיָ׃ עֵדֹתֶיךָ נֶאֶמְנוּ
מְאֹד לְבֵיתְךָ נַאֲוָה־קֹדֶשׁ,
יְיָ לְאֹרֶךְ יָמִים׃

*עלתה נחיצ

יְהִי כְבוֹד יי לְעוֹלָם
יִשְׂמַח יי בְּמַעֲשָׂיו׃
יְהִי שֵׁם יי מְבֹרָךְ
מֵעַתָּה וְעַד־עוֹלָם׃
מִמִּזְרַח־שֶׁמֶשׁ עַד־
מְבוֹאוֹ. מְהֻלָּל שֵׁם
יי׃ רָם עַל־כָּל־גּוֹיִם
יי. עַל הַשָּׁמַיִם
כְּבוֹדוֹ׃ יי שִׁמְךָ
לְעוֹלָם. יי זִכְרְךָ לְדֹר־
וָדֹר׃ יי בַּשָּׁמַיִם הֵכִין
כִּסְאוֹ. וּמַלְכוּתוֹ
בַּכֹּל מָשָׁלָה׃ יִשְׂמְחוּ
הַשָּׁמַיִם וְתָגֵל הָאָרֶץ
וְיֹאמְרוּ בַגּוֹיִם יי
מָלָךְ׃ יי מָלָךְ יי מָלָךְ
יי יִמְלֹךְ לְעוֹלָם וָעֶד׃
יי מֶלֶךְ עוֹלָם וָעֶד
אָבְדוּ גוֹיִם | מֵאַרְצוֹ׃
יי הֵפִיר עֲצַת גּוֹיִם
הֵנִיא מַחְשְׁבוֹת

יהי Verherrlichung werde dem Ewigen in alle Zeit; möge sich freuen der Ewige an seinen Werken. Es sei der Name des Ewigen gepriesen von nun an bis in Ewigkeit. Vom Aufgang der Sonne bis zu ihrem Niedergange werde gerühmt der Name des Ewigen. Erhaben über alle Völker ist der Ewige, über die Himmel seine Herrlichkeit. Ewiger! Dein Name bleibt in alle Zeit, Dein Gedenken in alle Geschlechter. Der Ewige hat in den Himmeln aufgerichtet seinen Thron, und seine Herrschaft waltet über Alles. Es freuen sich die Himmel und es frohlocke die Erde, und man spreche unter den Völkern: Der Ewige herrschet. Der Ewige ist Herrscher, der Ewige war Herrscher, Der Ewige wird herrschen auf immer und ewig. Der Ewige ist Herrscher immerdar; geschwunden sind die Heiden aus seinem Lande. Der Ewige hat zerstört den Rathschluß der

עַמִּים׃ רַבּוֹת
מַחֲשָׁבוֹת בְּלֵב־אִישׁ
וַעֲצַת יְיָ הִיא תָקוּם׃
עֲצַת יְיָ לְעוֹלָם תַּעֲמֹד
מַחְשְׁבוֹת לִבּוֹ לְדֹר
וָדֹר׃ כִּי הוּא אָמַר
וַיֶּהִי. הוּא צִוָּה וַיַּעֲמֹד׃
כִּי־בָחַר יְיָ בְּצִיּוֹן אִוָּה
לְמוֹשָׁב לוֹ׃ כִּי־יַעֲקֹב
בָּחַר לוֹ יָהּ. יִשְׂרָאֵל |
לִסְגֻלָּתוֹ׃ כִּי לֹא־יִטֹּשׁ
יְיָ עַמּוֹ. וְנַחֲלָתוֹ לֹא
יַעֲזוֹב׃ וְהוּא רַחוּם
יְכַפֵּר עָוֹן וְלֹא
יַשְׁחִית. וְהִרְבָּה
לְהָשִׁיב אַפּוֹ. וְלֹא
יָעִיר כָּל־חֲמָתוֹ׃ יְיָ
הוֹשִׁיעָה. הַמֶּלֶךְ
יַעֲנֵנוּ בְיוֹם־קָרְאֵנוּ׃
אַשְׁרֵי יוֹשְׁבֵי בֵיתֶךָ
עוֹד יְהַלְלוּךָ סֶלָה׃

Heiden, vereitelt das Sinnen der Nationen. Vielfach ist das Sinnen im Herzen des Menschen, und der Rathschluß des Ewigen — er bestehet. Der Rathschluß des Ewigen wird für immer dauern, seines Herzens Sinnen in alle Geschlechter. Denn Er spricht, und es geschieht; Er gebeut, und es hat Bestand. Denn erwählt hat der Ewige Zijon, es sich ersehen zum Sitze. Denn Jaakob hat sich erkoren Jah, Jisrael zu seinem Eigenthume. Denn nicht lassen wird der Ewige sein Volk und sein Erbe nicht aufgeben. Und Er ist barmherzig, verzeiht die Schuld, übt nicht Verderben und nimmt gar oft seinen Zorn zurück und läßt nicht entbrennen seine ganze Gluth. — Ewiger, hilf! Der König erhöre uns am Tage, da wir rufen.

אשרי Heil denen, die weilen in deinem Hause! immerdar preisen sie Dich, Selah! — Heil dem Volke, dem also

אַשְׁרֵי הָעָם שֶׁכָּכָה
לּוֹ אַשְׁרֵי הָעָם שֶׁיְיָ
אֱלֹהָיו׃

(קמה) תְּהִלָּה לְדָוִד
אֲרוֹמִמְךָ אֱלֹהַי
הַמֶּלֶךְ וַאֲבָרְכָה
שִׁמְךָ לְעוֹלָם וָעֶד׃
בְּכָל־יוֹם אֲבָרְכֶךָּ
וַאֲהַלְלָה שִׁמְךָ
לְעוֹלָם וָעֶד׃ גָּדוֹל
יְיָ וּמְהֻלָּל מְאֹד
וְלִגְדֻלָּתוֹ אֵין חֵקֶר׃
דּוֹר לְדוֹר יְשַׁבַּח
מַעֲשֶׂיךָ וּגְבוּרֹתֶיךָ
יַגִּידוּ׃ הֲדַר כְּבוֹד
הוֹדֶךָ וְדִבְרֵי
נִפְלְאֹתֶיךָ אָשִׂיחָה׃
וְעֶזּוּז נוֹרְאֹתֶיךָ יֹאמֵרוּ
וּגְדֻלָּתְךָ אֲסַפְּרֶנָּה׃
זֵכֶר רַב־טוּבְךָ יַבִּיעוּ
וְצִדְקָתְךָ יְרַנֵּנוּ׃ חַנּוּן

*וגדלותך כתיב

geschieht! Heil dem Volke dessen Gott der Ewige ist!

תהלה (Psalm 145.) Loblied von David — Ich will Dich erheben, mein Gott, o König! und preisen Deinen Namen ewig und immer. An jeglichem Tage will ich Dich preisen, und rühmen Deinen Namen ewig und immer. Groß ist der Ewige und sehr gepriesen und seine Größe unergründlich. Ein Geschlecht rühmt dem andern Deine Werke, und Deine Machtthaten verkünden sie. Den herrlichen Glanz Deiner Majestät und Deine Wunderthaten will ich dichten. Und die Macht Deiner furchtbaren Thaten sollen sie melden, und Deine Größe will ich erzählen. Die Erinnerung an Deine große Güte strömen sie aus, und ob Deiner Gerechtigkeit jubeln sie. Gnädig und barm-

וְרַחוּם יְיָ אֶרֶךְ אַפַּיִם
וּגְדַל־חָסֶד׃ טוֹב־יְיָ
לַכֹּל וְרַחֲמָיו עַל־
כָּל־מַעֲשָׂיו׃ יוֹדוּךָ
יְיָ כָּל־מַעֲשֶׂיךָ
וַחֲסִידֶיךָ יְבָרְכוּכָה׃
כְּבוֹד מַלְכוּתְךָ
יֹאמֵרוּ וּגְבוּרָתְךָ
יְדַבֵּרוּ׃ לְהוֹדִיעַ
לִבְנֵי הָאָדָם גְּבוּרֹתָיו
וּכְבוֹד הֲדַר מַלְכוּתוֹ׃
מַלְכוּתְךָ מַלְכוּת
כָּל־עֹלָמִים
וּמֶמְשַׁלְתְּךָ בְּכָל־
דּוֹר וָדֹר׃ סוֹמֵךְ יְיָ
לְכָל־הַנֹּפְלִים וְזוֹקֵף
לְכָל־הַכְּפוּפִים׃
עֵינֵי כֹל אֵלֶיךָ יְשַׂבֵּרוּ
וְאַתָּה נוֹתֵן־לָהֶם
אֶת־אָכְלָם בְּעִתּוֹ׃
פּוֹתֵחַ אֶת־יָדֶךָ

*ונדול יתיר ו׳

herzig iſt der Ewige, langmüthig und groß an Huld. Gütig iſt der Ewige gegen Alle, und ſein Erbarmen iſt über all ſeine Werke. Es preiſen Dich, Ewiger, all Deine Werke, und Deine Frommen benedeien Dich. Die Herrlichkeit Deines Reiches ſprechen ſie aus, und von Deiner Stärke reden ſie, — kund zu machen den Menſchenkindern ſeine Stärke und die Herrlichkeit der Majeſtät ſeines Reiches. Dein Reich iſt ein Reich aller Ewigkeiten, und Deine Herrſchaft geht durch alle Geſchlechter. Es ſtützet der Ewige alle Sinkenden und richtet auf alle Gebeugten. Aller Augen ſchauen empor zu Dir, und Du giebſt ihnen ihre Nahrung zur rechten Zeit. Du öffneſt Deine

וּמַשְׂבִּיעַ לְכָל־חַי רָצוֹן׃ צַדִּיק יְיָ בְּכָל־
דְּרָכָיו וְחָסִיד בְּכָל־ מַעֲשָׂיו׃ קָרוֹב יְיָ
לְכָל־קֹרְאָיו לְכֹל אֲשֶׁר יִקְרָאֻהוּ בֶאֱמֶת
רְצוֹן־יְרֵאָיו יַעֲשֶׂה וְאֶת־שַׁוְעָתָם יִשְׁמַע
וְיוֹשִׁיעֵם׃ שׁוֹמֵר יְיָ אֶת־כָּל־אֹהֲבָיו וְאֵת
כָּל־הָרְשָׁעִים יַשְׁמִיד׃ תְּהִלַּת יְיָ יְדַבֶּר פִּי
וִיבָרֵךְ כָּל־בָּשָׂר שֵׁם קָדְשׁוֹ לְעוֹלָם וָעֶד׃
וַאֲנַחְנוּ נְבָרֵךְ יָהּ מֵעַתָּה וְעַד־עוֹלָם
הַלְלוּיָהּ׃

קמו הַלְלוּיָהּ הַלְלִי נַפְשִׁי אֶת־יְיָ׃ אֲהַלְלָה
יְיָ בְּחַיָּי. אֲזַמְּרָה לֵאלֹהַי בְּעוֹדִי׃ אַל־

Hand und sättigest alles Lebendige seines Verlangens. Gerecht ist der Ewige in allen seinen Wegen und liebevoll in allen seinen Werken. Nahe ist der Ewige Allen, die ihn rufen, Allen, die ihn anrufen mit Wahrheit. Er thut den Willen derer, die ihn fürchten, und ihr Flehen hört Er und rettet sie. Es hütet der Ewige Alle, die ihn lieben, und alle Frevler vertilgt Er. Des Ewigen Ruhm soll aussprechen mein Mund, und es preise alles Fleisch seinen heiligen Namen immer und ewig. — Wir aber preisen Jah von nun an bis in Ewigkeit. Hallelujah!

הללויה (Psalm 146.) Hallelujah! Rühme, meine Seele, den Ewigen! Ich will rühmen den Ewigen bei meinem Leben, saitenspielen meinem Gott in meinem Dasein. Ver-

תִּבְטְחוּ בִנְדִיבִים
בְּבֶן־אָדָם שֶׁאֵין לוֹ
תְּשׁוּעָה׃ תֵּצֵא רוּחוֹ
וְיָשָׁב לְאַדְמָתוֹ. בַּיּוֹם
הַהוּא אָבְדוּ
עָשְׁתֹנוֹתָיו׃ אַשְׁרֵי
שֶׁאֵל יַעֲקֹב בְּעֶזְרוֹ.
שִׂבְרוֹ עַל־יְיָ אֱלֹהָיו׃
עֹשֶׂה שָׁמַיִם וָאָרֶץ.
אֶת־הַיָּם וְאֶת־כָּל־
אֲשֶׁר־בָּם. הַשֹּׁמֵר
אֱמֶת לְעוֹלָם׃ עֹשֶׂה
מִשְׁפָּט לָעֲשׁוּקִים
נֹתֵן לֶחֶם לָרְעֵבִים
יְיָ מַתִּיר אֲסוּרִים׃ יְיָ
פֹּקֵחַ עִוְרִים. יְיָ זֹקֵף
כְּפוּפִים. יְיָ אֹהֵב
צַדִּיקִים׃ יְיָ שֹׁמֵר
אֶת־גֵּרִים. יָתוֹם
וְאַלְמָנָה יְעוֹדֵד
וְדֶרֶךְ רְשָׁעִים יְעַוֵּת׃

trauet nicht auf Fürsten, auf den Menschensohn, bei dem nicht Hülfe ist. Ausgeht sein Odem, er kehrt zurück in seine Erde; an selbigem Tage sind hin seine Rathschläge. Heil dem, zu dessen Beistand ist Jaakobs Gott, deß Hoffnung ist auf den Ewigen, seinen Gott! Der geschaffen Himmel und Erde, das Meer und Alles, was darin; der Treue ewiglich bewahrt, der Recht schafft den Gedrückten, Brot giebt den Hungrigen. Der Ewige löst die Gefesselten, der Ewige macht sehen die Blinden, der Ewige richtet auf die Gebeugten, der Ewige liebt die Gerechten. Der Ewige schützt die Fremdlinge; Waisen und Wittwen erhält Er, aber den Weg der Frev-

יִמְלֹךְ יְיָ לְעוֹלָם.
אֱלֹהַיִךְ צִיּוֹן לְדֹר
וָדֹר הַלְלוּיָהּ׃

קמז הַלְלוּיָהּ | כִּי־
טוֹב זַמְּרָה אֱלֹהֵינוּ
כִּי־נָעִים נָאוָה תְּהִלָּה׃
בּוֹנֵה יְרוּשָׁלַיִם יְיָ.
נִדְחֵי יִשְׂרָאֵל יְכַנֵּס׃
הָרוֹפֵא לִשְׁבוּרֵי לֵב.
וּמְחַבֵּשׁ לְעַצְּבוֹתָם׃
מוֹנֶה מִסְפָּר
לַכּוֹכָבִים. לְכֻלָּם
שֵׁמוֹת יִקְרָא׃ גָּדוֹל
אֲדוֹנֵינוּ וְרַב כֹּחַ.
לִתְבוּנָתוֹ אֵין מִסְפָּר׃
מְעוֹדֵד עֲנָוִים יְיָ.
מַשְׁפִּיל רְשָׁעִים עֲדֵי־
אָרֶץ׃ עֱנוּ לַיְיָ
בְּתוֹדָה. זַמְּרוּ
לֵאלֹהֵינוּ בְּכִנּוֹר׃
הַמְכַסֶּה שָׁמַיִם |

ler krümmt Er. Der Ewige wird ewig regieren, dein Gott, Zijon, in alle Geschlechter. Hallelujah!

הללויה (Psalm 147.) Hallelujah! Denn schön ist's; unserm Gotte saitenspielen, denn lieblich ist's; ihm geziemet Lobgesang. Es bauet Jeruschalajim der Ewige; die Verstoßenen Jisraels sammelt Er. Er heilet die mit gebrochenem Herzen und verbindet ihre Schäden. Er zählet die Zahl den Sternen zu, sie alle nennt Er beim Namen. Groß ist unser Herr und reich an Kraft, seine Weisheit unaussprechlich. Es erhält die Gebeugten der Ewige, erniedrigt die Frevler bis zur Erde. Stimmet an dem Ewigen mit Danklied, saitenspielet unserem Gotte mit der Cither. Der den Himmel be-

deckt mit Wolken, der Erde Regen bereitet, der die Berge Gras sprossen macht. Er giebt dem Vieh seine Nahrung, den jungen Raben, die da rufen. Nicht an des Rosses Stärke hat Er gefallen, nicht an des Mannes Schenkeln Lust. Gefallen hat der Ewige an denen, so ihn fürchten und seiner Gnade harren. Preise, Jeruschalajim, den Ewigen; rühme deinen Gott, Zijon! Denn Er hat festgemacht die Riegel deiner Thore, gesegnet deine Kinder in deiner Mitte. Der zu deiner Grenze den Frieden gesetzt, mit dem Fett des Weizens dich sättigt, Er sendet sein Wort zur Erde, — flugs läuft sein Ausspruch; — der Schnee giebt wie Wolle, Reif wie Asche ausstreuet; der seinen Frost in

בְּעָבִים הַמְּכִין לָאָרֶץ
מָטָר. הַמַּצְמִיחַ הָרִים
חָצִיר: נוֹתֵן לִבְהֵמָה
לַחְמָהּ. לִבְנֵי עֹרֵב
אֲשֶׁר יִקְרָאוּ: לֹא
בִגְבוּרַת הַסּוּס
יֶחְפָּץ. לֹא־בְשׁוֹקֵי
הָאִישׁ יִרְצֶה: רוֹצֶה
יְיָ אֶת־יְרֵאָיו. אֶת־
הַמְיַחֲלִים לְחַסְדּוֹ:
שַׁבְּחִי יְרוּשָׁלַיִם אֶת־
יְיָ. הַלְלִי אֱלֹהַיִךְ צִיּוֹן:
כִּי־חִזַּק בְּרִיחֵי שְׁעָרָיִךְ
בֵּרַךְ בָּנַיִךְ בְּקִרְבֵּךְ:
הַשָּׂם גְּבוּלֵךְ שָׁלוֹם
חֵלֶב חִטִּים יַשְׂבִּיעֵךְ:
הַשֹּׁלֵחַ אִמְרָתוֹ אָרֶץ.
עַד־מְהֵרָה יָרוּץ
דְּבָרוֹ: הַנֹּתֵן שֶׁלֶג
כַּצָּמֶר. כְּפוֹר כָּאֵפֶר
יְפַזֵּר: מַשְׁלִיךְ קַרְחוֹ

Stücken ſchleudert: vor ſeiner Kälte — wer kann beſtehen? Er ſendet ſein Wort und läßt ſie ſchmelzen, läßt wehen ſeinen Wind, ſie zerrinnen zu Waſſer. — Er verkündet Jaakob ſeine Worte, ſeine Satzungen und Rechte Jisrael. Nicht alſo that Er an irgend einem Volke, und die Rechte kennen ſie nicht. Hallelujah!

הללויה (Pſalm 148.) Halle-lujah! Lobet den Ewigen aus dem Himmel, lobet ihn in den Höhen. Lobet ihn, ihr all ſeine Engel; lobet ihn, ihr all ſeine Schaaren! Lobet ihn, Sonne und Mond; lobet ihn, all ihr Sterne des Lichts! Lobet ihn, Himmel der Himmel, und die Waſſer, die über den Himmeln! Sie ſollen loben des Ewigen Namen; denn Er gebot, und

כְּפִתִּים לִפְנֵי קָרָתוֹ
מִי יַעֲמֹד׃ יִשְׁלַח
דְּבָרוֹ וְיַמְסֵם יַשֵּׁב
רוּחוֹ יִזְלוּ־מָיִם׃
מַגִּיד | דְּבָרוֹ לְיַעֲקֹב׃
חֻקָּיו וּמִשְׁפָּטָיו
לְיִשְׂרָאֵל׃ לֹא עָשָׂה
כֵּן | לְכָל־גּוֹי
וּמִשְׁפָּטִים בַּל־יְדָעוּם
הַלְלוּיָהּ׃

קמח הַלְלוּיָהּ הַלְלוּ
אֶת־יְיָ מִן־הַשָּׁמַיִם
הַלְלוּהוּ בַּמְּרוֹמִים׃
הַלְלוּהוּ כָּל־מַלְאָכָיו
הַלְלוּהוּ כָּל־צְבָאָו׃
הַלְלוּהוּ שֶׁמֶשׁ וְיָרֵחַ׃
הַלְלוּהוּ כָּל־כּוֹכְבֵי
אוֹר׃ הַלְלוּהוּ שְׁמֵי
הַשָּׁמַיִם וְהַמַּיִם אֲשֶׁר
מֵעַל הַשָּׁמָיִם׃ יְהַלְלוּ
אֶת־שֵׁם יְיָ׃ כִּי הוּא

*דבריו קרי *צבאיו קרי

צִוָּה וְנִבְרָאוּ׃
וַיַּעֲמִידֵם לָעַד
לְעוֹלָם. חָק־נָתַן וְלֹא
יַעֲבוֹר׃ הַלְלוּ אֶת־
יְיָ מִן־הָאָרֶץ. תַּנִּינִים
וְכָל־תְּהֹמוֹת. אֵשׁ
וּבָרָד שֶׁלֶג וְקִיטוֹר.
רוּחַ סְעָרָה עֹשָׂה
דְבָרוֹ׃ הֶהָרִים וְכָל־
גְּבָעוֹת. עֵץ פְּרִי וְכָל־
אֲרָזִים׃ הַחַיָּה וְכָל־
בְּהֵמָה. רֶמֶשׂ וְצִפּוֹר
כָּנָף׃ מַלְכֵי־אֶרֶץ
וְכָל־לְאֻמִּים. שָׂרִים
וְכָל־שֹׁפְטֵי אָרֶץ׃
בַּחוּרִים וְגַם־בְּתוּלוֹת
זְקֵנִים עִם־נְעָרִים׃
יְהַלְלוּ | אֶת־שֵׁם יְיָ.
כִּי־נִשְׂגָּב שְׁמוֹ לְבַדּוֹ.
הוֹדוֹ עַל־אֶרֶץ
וְשָׁמָיִם׃ וַיָּרֶם קֶרֶן

sie wurden geschaffen. Und Er stellte sie hin für beständig, ewiglich; ein Gesetz gab Er, und es wandelt sich nicht. — Lobet den Ewigen von der Erde, ihr Ungethiere und alle Tiefen! Feuer und Hagel, Schnee und Nebel, Sturmwind, der sein Wort vollstreckt! Berge und alle Hügel, Fruchtbäume und alle Cedern! Gewild und alles Vieh, Gewürm und jeder beschwingte Vogel! Erdenkönige und alle Nationen, Fürsten und alle Erdenrichter! Jünglinge sammt Jungfrauen, Greise sammt Jungen! Sie sollen loben des Ewigen Namen, denn erhaben ist sein Name allein; seine Majestät ist über Himmel und Erde. Und Er erhöht

לְעַמּוֹ. תְּהִלָּה לְכָל־
חֲסִידָיו. לִבְנֵי יִשְׂרָאֵל
עַם קְרֹבוֹ הַלְלוּיָהּ׃
קמט הַלְלוּיָהּ | שִׁירוּ
לַיי שִׁיר חָדָשׁ.
תְּהִלָּתוֹ בִּקְהַל
חֲסִידִים׃ יִשְׂמַח
יִשְׂרָאֵל בְּעֹשָׂיו. בְּנֵי־
צִיּוֹן יָגִילוּ בְמַלְכָּם׃
יְהַלְלוּ שְׁמוֹ בְמָחוֹל
בְּתֹף וְכִנּוֹר יְזַמְּרוּ־
לוֹ׃ כִּי־רוֹצֶה ייָ
בְּעַמּוֹ. יְפָאֵר עֲנָוִים
בִּישׁוּעָה׃ יַעְלְזוּ
חֲסִידִים בְּכָבוֹד
יְרַנְּנוּ עַל־מִשְׁכְּבוֹתָם׃
רוֹמְמוֹת אֵל בִּגְרוֹנָם.
וְחֶרֶב פִּיפִיּוֹת בְּיָדָם׃
לַעֲשׂוֹת נְקָמָה בַּגּוֹיִם
תּוֹכֵחוֹת בַּלְאֻמִּים׃
לֶאְסֹר מַלְכֵיהֶם

das Horn seines Volkes, Ruhm all seinen Frommen, den Kindern Jisrael, dem ihm nahen Volke. Hallelujah!

הללויה (Psalm 149.) Hallelujah! Singet dem Ewigen ein neues Lied, seinen Ruhm in den Versammlungen der Frommen. Jisrael freue sich seines Schöpfers, Zijons Kinder sollen jubeln ihres Königs, loben seinen Namen in Reigen, mit Pauken und Cither ihm saitenspielen. Denn gnädig ist der Ewige seinem Volk. Er schmückt die Gebeugten mit Sieg. Es jauchzen die Frommen in Herrlichkeit, jubeln auf ihren Lagern. Gottes Erhebung ist in ihrer Kehle, und zweischneidiges Schwert in ihrer Hand, — Vergeltung zu üben an den Völkern, Züchtigung an den Nationen, zu fesseln ihre

בְּזֻקִים. וְנִכְבְּדֵיהֶם
בְּכַבְלֵי בַרְזֶל׃
לַעֲשׂוֹת בָּהֶם מִשְׁפָּט
כָּתוּב. הָדָר הוּא
לְכָל־חֲסִידָיו
הַלְלוּיָהּ׃

קנ הַלְלוּיָהּ | הַלְלוּ־
אֵל בְּקָדְשׁוֹ הַלְלוּהוּ
בִּרְקִיעַ עֻזּוֹ׃ הַלְלוּהוּ
בִּגְבוּרֹתָיו. הַלְלוּהוּ
כְּרֹב גֻּדְלוֹ׃ הַלְלוּהוּ
בְּתֵקַע שׁוֹפָר.
הַלְלוּהוּ בְּנֵבֶל וְכִנּוֹר׃
הַלְלוּהוּ בְּתֹף וּמָחוֹל.
הַלְלוּהוּ בְּמִנִּים
וְעֻגָב׃ הַלְלוּהוּ
בְּצִלְצְלֵי־שָׁמַע.
הַלְלוּהוּ בְּצִלְצְלֵי
תְרוּעָה׃ כֹּל הַנְּשָׁמָה
תְּהַלֵּל יָהּ הַלְלוּיָהּ׃

כל הנשמה תהלל יה הללויה׃

Könige mit Banden und ihre Edlen in eiserne Ketten, an ihnen zu üben das vorgeschriebene Recht. Ein Schmuck ist Er all seinen Frommen. Hallelujah!

הללויה (Psalm 150.) Hallelujа! Lobet Gott in seinem Heiligthume, lobet ihn in seiner mächtigen Wölbung. Lobet ihn wegen seiner Machtthaten, lobet ihn nach der Fülle seiner Größe. Lobet ihn mit Posaunenschalle, lobet ihn mit Psalter und Cither. Lobet ihn mit Pauken und Reigen, lobet ihn mit Saitenspiel und Flöte. Lobet ihn mit helltönenden Cimbeln, lobet ihn mit schmetternden Cimbeln. Alles, was Odem hat, lobe Jah! Hallelujah!

בָּרוּךְ יְיָ לְעוֹלָם
אָמֵן | וְאָמֵן: בָּרוּךְ יְיָ
מִצִּיּוֹן, שֹׁכֵן יְרוּשָׁלָם
הַלְלוּיָהּ: בָּרוּךְ | יְיָ
אֱלֹהִים | אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל,
עֹשֵׂה נִפְלָאוֹת לְבַדּוֹ:
וּבָרוּךְ שֵׁם כְּבוֹדוֹ
לְעוֹלָם, וְיִמָּלֵא
כְבוֹדוֹ אֶת־כָּל־
הָאָרֶץ אָמֵן | וְאָמֵן:

וַיְבָרֶךְ דָּוִיד אֶת־יְיָ
לְעֵינֵי כָל־הַקָּהָל,
וַיֹּאמֶר דָּוִיד בָּרוּךְ
אַתָּה יְיָ אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל
אֲבִינוּ מֵעוֹלָם וְעַד־
עוֹלָם: לְךָ יְיָ הַגְּדֻלָּה
וְהַגְּבוּרָה וְהַתִּפְאֶרֶת
וְהַנֵּצַח וְהַהוֹד כִּי־כֹל
בַּשָּׁמַיִם וּבָאָרֶץ, לְךָ
יְיָ הַמַּמְלָכָה
וְהַמִּתְנַשֵּׂא לְכֹל |

בּרוּך Gelobt sei der Ewige in alle Zeit! Amen, Amen! — Gelobt sei der Ewige von Zijon aus, der in Jeruschalajim thront! Halleluja! Gelobt sei der Ewige, Gott, der Gott Jisraels, der allein Wunder thut! Und gelobt sein herrlicher Name ewiglich, und voll werde seiner Herrlichkeit die ganze Erde. Amen! Amen!

ויברך Und David pries den Ewigen vor den Augen der ganzen Versammlung, und David sprach: Gelobt seist Du, Ewiger, Gott Jisraels, unseres Vaters, von Ewigkeit zu Ewigkeit! Dein, Ewiger, ist die Größe und die Macht und der Ruhm und der Sieg und die Majestät, ja Alles im Himmel und auf Erden; Dein Ewiger, ist die Herrschaft, und Du bist das über

Alles erhabene Haupt. Und der Reichthum und die Ehre kommen von Dir, und Du herrschest über Alles und in Deiner Hand ist Kraft und Macht, und in Deiner Hand steht es, Alles groß und stark zu machen. Und nun, unser Gott, danken wir Dir und lobpreisen dem Namen Deines Ruhmes. Du bist der Ewige allein, Du hast gemacht den Himmel, die Himmel der Himmel, und all ihr Heer, die Erde und Alles, was darauf ist, die Meere und Alles, was darin ist, und Du giebst ihnen Allen Leben, und das Heer des Himmels beugt sich vor Dir. Du bist der Ewige, Gott, der Du Abram erkoren

לְרֹאשׁ׃ וְהָעשֶׁר
וְהַכָּבוֹד מִלְּפָנֶיךָ
וְאַתָּה מוֹשֵׁל בַּכֹּל
וּבְיָדְךָ כֹּחַ וּגְבוּרָה׃
וּבְיָדְךָ לְגַדֵּל וּלְחַזֵּק
לַכֹּל׃ וְעַתָּה אֱלֹהֵינוּ
מוֹדִים אֲנַחְנוּ לָךְ׃
וּמְהַלְלִים לְשֵׁם
תִּפְאַרְתֶּךָ׃ אַתָּה־
הוּא יְיָ לְבַדֶּךָ׃ אַתָּ
עָשִׂיתָ אֶת־הַשָּׁמַיִם
שְׁמֵי הַשָּׁמַיִם וְכָל־
צְבָאָם׃ הָאָרֶץ וְכָל־
אֲשֶׁר עָלֶיהָ הַיַּמִּים
וְכָל־אֲשֶׁר בָּהֶם׃
וְאַתָּה מְחַיֶּה אֶת־
כֻּלָּם׃ וּצְבָא הַשָּׁמַיִם
לְךָ מִשְׁתַּחֲוִים׃ אַתָּה
הוּא יְיָ הָאֱלֹהִים אֲשֶׁר
בָּחַרְתָּ בְּאַבְרָם

*אתה קרי

וְהוֹצֵאתוֹ מֵאוּר כַּשְׂדִּים. וְשַׂמְתָּ שְׁמוֹ אַבְרָהָם: וּמָצָאתָ אֶת־לְבָבוֹ נֶאֱמָן לְפָנֶיךָ.

וְכָרוֹת עִמּוֹ הַבְּרִית לָתֵת אֶת־אֶרֶץ הַכְּנַעֲנִי הַחִתִּי הָאֱמֹרִי וְהַפְּרִזִּי וְהַיְבוּסִי וְהַגִּרְגָּשִׁי לָתֵת לְזַרְעוֹ וַתָּקֶם אֶת־דְּבָרֶיךָ כִּי צַדִּיק אָתָּה: וַתֵּרֶא | אֶת־עֳנִי אֲבֹתֵינוּ בְּמִצְרָיִם. וְאֶת־זַעֲקָתָם שָׁמַעְתָּ עַל־יַם־סוּף: וַתִּתֵּן אֹתוֹת וּמֹפְתִים בְּפַרְעֹה וּבְכָל־עֲבָדָיו וּבְכָל־עַם אַרְצוֹ. כִּי יָדַעְתָּ כִּי הֵזִידוּ עֲלֵיהֶם. וַתַּעַשׂ־

and ihn herausgeführt haſt aus Ur=Kasdim und haſt ihm den Namen Abraham gegeben. Und da Du, ſein Herz Dir getreu gefunden, ſchloſſeſt Du mit ihm den Bund, zu geben das Land des Kenaan, Chitti, Emori und Periſi und Jebuſi und Girgaſchi, es zu geben ſeinem Samen, und haſt Dein Wort gehalten, denn Du biſt gerecht. Und Du ſaheſt das Elend unſerer Väter in Mizrajim, und ihren Klageruf am Schilf=meer haſt Du vernommen. Und thateſt Zeichen und Wunder an Pharaoh und an all ſeinen Knechten und an all dem Volke ſeines Landes, weil Du wußteſt, daß ſie frevelten gegen ſie, und Du

לְךָ שֵׁם כְּהַיּוֹם הַזֶּה׃
וְהַיָּם בָּקַעְתָּ לִפְנֵיהֶם
וַיַּעַבְרוּ בְּתוֹךְ־הַיָּם
בַּיַּבָּשָׁה. וְאֶת־
רֹדְפֵיהֶם הִשְׁלַכְתָּ
בִּמְצוֹלֹת כְּמוֹ־אָבֶן
בְּמַיִם עַזִּים׃

וַיּוֹשַׁע יְיָ בַּיּוֹם הַהוּא
אֶת־יִשְׂרָאֵל מִיַּד
מִצְרַיִם וַיַּרְא יִשְׂרָאֵל
אֶת־מִצְרַיִם מֵת עַל־
שְׂפַת הַיָּם׃ וַיַּרְא
יִשְׂרָאֵל אֶת־הַיָּד
הַגְּדֹלָה אֲשֶׁר עָשָׂה
יְיָ בְּמִצְרַיִם וַיִּירְאוּ
הָעָם אֶת־יְיָ וַיַּאֲמִינוּ
בַּיְיָ וּבְמֹשֶׁה עַבְדּוֹ׃

אָז יָשִׁיר־מֹשֶׁה
וּבְנֵי יִשְׂרָאֵל אֶת־
הַשִּׁירָה הַזֹּאת לַיְיָ
וַיֹּאמְרוּ לֵאמֹר

haſt Dir einen Namen gemacht wie dieſen Tag geſchieht. Und das Meer haſt Du geſpalten vor ihnen, daß ſie durch das Meer zogen im Trocknen, und ihre Verfolger ſtürzteſt Du in die Tiefen, gleichwie einen Stein in mächtige Fluthen.

וישע Und ſo rettete der Ewige an dieſem Tage Israel aus der Hand Mizrajims, und Israel ſah Mizrajim todt am Ufer des Meeres. Und Israel ſah die gewaltige Hand, welche der Ewige bethätigt an Mizrajim, und das Volk fürchtete den Ewigen, und ſie glaubten an den Ewigen und an Moſcheh, ſeinen Diener.

אז Damals ſang Moſcheh und die Kinder Israel dieſes Lied dem Ewigen und ſprachen alſo: Singen will ich dem Ewi-

gen, denn mit Hoheit hat Er sich erhoben, Roß und Reiter hat Er geschleudert ins Meer. Mein Sieg und Sang ist Jah, Er war meine Rettung! Der ist meine Macht, und ich will seine Schöne preisen, — der Gott meines Vaters, und ich will ihn erheben. Der Ewige ist ein Mann des Krieges, der Ewige — das ist sein Name. Wagen Pharaohs und seine Macht hat Er geschleudert ins Meer, und der Ausbund seiner Wagenkämpfer wurde versenkt ins Schilfmeer. Fluthen bedeckten sie; sie fuhren hinunter in die Tiefen, gleichwie ein Stein. Deine Rechte, Ewiger, prangend in Kraft, Deine Rechte, Ewiger, zerschmettert den Feind. Und in der Größe Deiner Hoheit rissest Du nieder Deine Gegner; Du ließest loß Deine Zorngluth, sie verzehrte sie wie Stoppeln. Und durch den Hauch Deiner Nase thürmten sich Gewässer, stand wie ein Damm Fließendes, gerannen die Fluthen im Herzen

אָשִׁירָה לַיהוָה כִּי־גָאֹה גָּאָה סוּס וְרֹכְבוֹ
רָמָה בַיָּם׃ עָזִּי וְזִמְרָת
יָהּ וַיְהִי־לִי לִישׁוּעָה
זֶה אֵלִי וְאַנְוֵהוּ אֱלֹהֵי
אָבִי וַאֲרֹמְמֶנְהוּ׃ יְיָ
אִישׁ מִלְחָמָה יְיָ שְׁמוֹ׃
מַרְכְּבֹת פַּרְעֹה
וְחֵילוֹ יָרָה בַיָּם
וּמִבְחַר שָׁלִשָׁיו טֻבְּעוּ
בְיַם־סוּף׃ תְּהֹמֹת
יְכַסְיֻמוּ יָרְדוּ
בִמְצוֹלֹת כְּמוֹ־אָבֶן׃
יְמִינְךָ יְיָ נֶאְדָּרִי בַכֹּחַ
יְמִינְךָ יְיָ תִּרְעַץ אוֹיֵב׃
וּבְרֹב גְּאוֹנְךָ תַּהֲרֹס
קָמֶיךָ תְּשַׁלַּח חֲרֹנְךָ
יְאכְלֵמוֹ כַּקַּשׁ׃
וּבְרוּחַ אַפֶּיךָ נֶעֶרְמוּ
מַיִם נִצְּבוּ כְמוֹ־נֵד
נֹזְלִים קָפְאוּ תְהֹמֹת

בְּלֵב־יָם׃ אָמַר אוֹיֵב
אֶרְדֹּף אַשִּׂיג אֲחַלֵּק
שָׁלָל תִּמְלָאֵמוֹ נַפְשִׁי
אָרִיק חַרְבִּי תּוֹרִישֵׁמוֹ
יָדִי׃ נָשַׁפְתָּ בְרוּחֲךָ
כִּסָּמוֹ יָם צָלְלוּ
כַּעוֹפֶרֶת בְּמַיִם
אַדִּירִים׃ מִי־כָמֹכָה
בָּאֵלִם יְיָ מִי כָמֹכָה
נֶאְדָּר בַּקֹּדֶשׁ נוֹרָא
תְהִלֹּת עֹשֵׂה פֶלֶא׃
נָטִיתָ יְמִינְךָ תִּבְלָעֵמוֹ
אָרֶץ׃ נָחִיתָ בְחַסְדְּךָ
עַם־זוּ גָּאָלְתָּ נֵהַלְתָּ
בְעֻזְּךָ אֶל־נְוֵה קָדְשֶׁךָ׃
שָׁמְעוּ עַמִּים יִרְגָּזוּן
חִיל אָחַז יוֹשְׁבֵי
פְלֶשֶׁת׃ אָז נִבְהֲלוּ
אַלּוּפֵי אֱדוֹם אֵילֵי
מוֹאָב יֹאחֲזֵמוֹ רָעַד
נָמֹגוּ כָּל יוֹשְׁבֵי כְנָעַן׃

des Meeres. Der Feind sprach: Ich jage nach, erreiche, theile Beute: an ihnen ersatten soll meine Gier; zücken will ich mein Schwert, vertilgen soll sie meine Hand. Du hauchtest mit Deinem Odem, da bedeckte sie das Meer; sie rollten wie Blei in die gewaltigen Wasser. Wer ist gleich Dir unter den Mächten, Ewiger! wer gleich Dir prangend an Heiligkeit, furchtbar an Ruhm, Wunderthäter? Du streckest Deine Rechte, die Erde verschlang sie. Du führst mit Deiner Gnade das Volk, so Du erlöset; Du leitest es mit Deiner Macht zur Wohnung Deines Heiligthums. Es hören's die Völker, sie beben; Zittern ergreift die Bewohner von Peleschet. Da erschrecken die Stammfürsten Edoms; die Mächtigen Moabs, sie ergreift Beben; vor Angst aufgelöst sind alle Bewohner Kenaans.

תִּפֹּל עֲלֵיהֶם אֵימָתָה
וָפַחַד בִּגְדֻל זְרוֹעֲךָ
יִדְמוּ כָּאָבֶן עַד־יַעֲבֹר
עַמְּךָ יְיָ עַד־יַעֲבֹר
עַם־זוּ קָנִיתָ׃ תְּבִיאֵמוֹ
וְתִטָּעֵמוֹ בְּהַר
נַחֲלָתְךָ מָכוֹן
לְשִׁבְתְּךָ פָּעַלְתָּ יְיָ
מִקְדָּשׁ אֲדֹנָי כּוֹנְנוּ
יָדֶיךָ׃ יְיָ יִמְלֹךְ לְעֹלָם
וָעֶד׃ יְיָ יִמְלֹךְ לְעֹלָם
וָעֶד׃ כִּי לַייָ הַמְּלוּכָה
וּמוֹשֵׁל בַּגּוֹיִם׃ וְעָלוּ
מוֹשִׁיעִים בְּהַר צִיּוֹן
לִשְׁפּוֹט אֶת־הַר עֵשָׂו
וְהָיְתָה לַייָ הַמְּלוּכָה׃
וְהָיָה יְיָ לְמֶלֶךְ עַל־
כָּל־הָאָרֶץ בַּיּוֹם
הַהוּא יִהְיֶה יְיָ אֶחָד
וּשְׁמוֹ אֶחָד׃

וּבְתוֹרָתְךָ כָּתוּב לֵאמֹר שְׁמַע
יִשְׂרָאֵל יְיָ אֱלֹהֵינוּ יְיָ | אֶחָד׃

Es falle über sie Schrecken und Angst; an der Größe Deines Armes erstarren sie wie Stein, — bis hinübergezogen Dein Volk, Ewiger! bis hinübergezogen das Volk, so Du geeignet; bis Du sie gebracht und eingepflanzt auf den Berg Deines Eigenthums, die Stätte, die zu Deinem Sitze Du gemacht, Ewiger! das Heiligthum, Herr, das Deine Hände eingerichtet. Der Ewige wird König sein immer und ewig! — Denn des Ewigen ist das Königthum, und Er ist Herrscher der Völker. Und es ziehen hinauf die Sieger auf den Berg Zijon, zu richten den Berg Esaws, und des Ewigen wird sein das Königthum. Und der Ewige wird König sein über die ganze Erde; an selbigem Tage wird der Ewige einzig sein und sein Name einzig. (Und in Deiner Lehre steht geschrieben also: Höre Jisrael! der Ewige, unser Gott, ist ein einiges ewiges Wesen.)

נְשְׁמַת כָּל־חַי
תְּבָרֵךְ אֶת־שִׁמְךָ יְיָ
אֱלֹהֵינוּ. וְרוּחַ כָּל־
בָּשָׂר תְּפָאֵר וּתְרוֹמֵם
זִכְרְךָ מַלְכֵּנוּ תָּמִיד.
מִן־הָעוֹלָם וְעַד־
הָעוֹלָם אַתָּה אֵל.
וּמִבַּלְעָדֶיךָ אֵין לָנוּ
מֶלֶךְ גּוֹאֵל וּמוֹשִׁיעַ.
פּוֹדֶה וּמַצִּיל
וּמְפַרְנֵס וּמְרַחֵם
בְּכָל־עֵת צָרָה
וְצוּקָה. אֵין לָנוּ מֶלֶךְ
אֶלָּא אָתָּה: אֱלֹהֵי
הָרִאשׁוֹנִים
וְהָאַחֲרוֹנִים אֱלוֹהַּ
כָּל־בְּרִיוֹת. אֲדוֹן כָּל־
תּוֹלָדוֹת. הַמְהֻלָּל
בְּרֹב הַתִּשְׁבָּחוֹת.
הַמְנַהֵג עוֹלָמוֹ
בְּחֶסֶד. וּבְרִיוֹתָיו

נשמת Der Odem alles Lebendigen segne Deinen Namen, Ewiger, unser Gott! und der Hauch alles Fleisches preise und erhebe ewiglich Dein Andenken, Du, unser König! Von Ewigkeit zu Ewigkeit bist Du Gott. Und außer Dir haben wir keinen König, keinen Erlöser und Retter, der befreit und schützt, erhält und sich erbarmt zu jeglicher Zeit der Noth und des Drangsals; — wir haben keinen König außer Dir! Gott der früheſten und der späteſten Geschlechter, Gott aller Geschöpfe, Herr aller Wesen, der gepriesen wird in so vielen Lobliedern, der leitet seine Welt in Gnade und seine Geschöpfe mit Erbarmen!

Und der Ewige ſchläft und ſchlummert nicht, Er, der ins Leben erwecket Schlafende und aufwachen läßt Entſchlummerte und reden macht Stumme und löſet Gefeſſelte und ſtützet Fallende und aufrichtet Gebeugte. Dir allein bringen wir Dank. Wenn auch unſer Mund voll wäre des Geſanges wie das Meer, und unſere Zunge des Jubels wie das Brauſen ſeiner Wellen, und unſere Lippen voll Preis wie die Ausdehnung des Firmaments, und unſere Augen leuchtend wie Sonn' und Mond, und unſere Hände ausgebreitet wie die Adler am Himmel, und unſere Füße ſchnell wie die Rehe, — wir würden nicht ausreichen, Dir zu danken, Ewiger, unſer Gott und Gott

בְּרַחֲמִים: וְיָי לֹא־
יָנוּם וְלֹא־יִישָׁן.
הַמְעוֹרֵר יְשֵׁנִים.
וְהַמֵּקִיץ נִרְדָּמִים.
וְהַמֵּשִׂיחַ אִלְּמִים.
וְהַמַּתִּיר | אֲסוּרִים.
וְהַסּוֹמֵךְ נוֹפְלִים.
וְהַזּוֹקֵף כְּפוּפִים. לְךָ
לְבַדְּךָ אֲנַחְנוּ מוֹדִים.
אֲלוּ פִינוּ מָלֵא שִׁירָה
כַּיָּם. וּלְשׁוֹנֵנוּ רִנָּה
כַּהֲמוֹן גַּלָּיו.
וְשִׂפְתוֹתֵינוּ שֶׁבַח
כְּמֶרְחֲבֵי רָקִיעַ.
וְעֵינֵינוּ מְאִירוֹת
כַּשֶּׁמֶשׁ וְכַיָּרֵחַ. וְיָדֵינוּ
פְּרוּשׂוֹת כְּנִשְׁרֵי
שָׁמַיִם. וְרַגְלֵינוּ קַלּוֹת
כָּאַיָּלוֹת. אֵין אֲנַחְנוּ
מַסְפִּיקִים לְהוֹדוֹת
לְךָ יְיָ אֱלֹהֵינוּ וֵאלֹהֵי

אֲבוֹתֵינוּ וּלְבָרֵךְ אֶת־
שְׁמֶךָ. עַל־אַחַת
מֵאֶלֶף אַלְפֵי אֲלָפִים
וְרִבֵּי רְבָבוֹת פְּעָמִים
הַטּוֹבוֹת שֶׁעָשִׂיתָ עִם־
אֲבוֹתֵינוּ וְעִמָּנוּ׃
מִמִּצְרַיִם גְּאַלְתָּנוּ
יְיָ אֱלֹהֵינוּ. וּמִבֵּית
עֲבָדִים פְּדִיתָנוּ.
בְּרָעָב זַנְתָּנוּ.
וּבְשָׂבָע כִּלְכַּלְתָּנוּ.
מֵחֶרֶב הִצַּלְתָּנוּ.
וּמִדֶּבֶר מִלַּטְתָּנוּ.
וּמֵחֳלָיִם רָעִים
וְנֶאֱמָנִים דִּלִּיתָנוּ׃
עַד־הֵנָּה עֲזָרוּנוּ
רַחֲמֶיךָ. וְלֹא עֲזָבוּנוּ
חֲסָדֶיךָ. וְאַל תִּטְּשֵׁנוּ
יְיָ אֱלֹהֵינוּ לָנֶצַח׃
עַל־כֵּן אֵבָרִים
שֶׁפִּלַּגְתָּ בָּנוּ. וְרוּחַ

unserer Väter! und zu segnen Deinen Namen für eine der tausend- und abertausend-, ja myriadenfachen Wohlthaten, die Du gethan an unseren Vätern und an uns. Aus Mizrajim hast Du uns erlöst, Ewiger, unser Gott! und aus dem Sklavenhause uns befreit, in Hungersnoth uns gespeist und zur Fülle uns verpflegt; vom Schwerte hast Du uns gerettet, und der Seuche uns entrinnen und von bösen und dauernden Krankheiten uns geheilt hervorgehen lassen. Bis hierher hat uns beigestanden Dein Erbarmen und haben uns nicht verlassen Deine Gnadenbezeigungen, und so wirst Du uns nicht im Stiche lassen, Ewiger, unser Gott! auf ewig, Darum die Glieder, die Du gesondert in uns, und Hauch und Odem, die

וּנְשָׁמָה שֶׁנָּפַחְתָּ בְּאַפֵּינוּ. וְלָשׁוֹן אֲשֶׁר־ שַׂמְתָּ בְּפִינוּ. הֵן הֵם יוֹדוּ וִיבָרְכוּ וִישַׁבְּחוּ וִיפָאֲרוּ. וְיָרוֹמְמוּ וְיַעֲרִיצוּ וְיַקְדִּישׁוּ וְיַמְלִיכוּ אֶת־שִׁמְךָ מַלְכֵּנוּ: כִּי כָל־פֶּה לְךָ יוֹדֶה. וְכָל־לָשׁוֹן לְךָ תִשָּׁבַע. וְכָל־ בֶּרֶךְ לְךָ תִכְרַע. וְכָל־קוֹמָה לְפָנֶיךָ תִשְׁתַּחֲוֶה. וְכָל־ לְבָבוֹת יִירָאוּךָ. וְכָל־קֶרֶב וּכְלָיוֹת יְזַמְּרוּ לִשְׁמֶךָ כַּדָּבָר שֶׁכָּתוּב. כָּל־ עַצְמוֹתַי תֹּאמַרְנָה יְיָ מִי כָמוֹךָ. מַצִּיל עָנִי מֵחָזָק מִמֶּנּוּ. וְעָנִי וְאֶבְיוֹן מִגּוְלוֹ: מִי

Du gehaucht in unsere Nase, und die Zunge, die Du gelegt in unsern Mund, ja sie sollen danken und segnen, lobsingen und preisen, erheben und verherrlichen, die Weihe und Herrschaft geben Deinem Namen, unser König! Denn jeder Mund muß Dir danken und jede Zunge Dir schwören und jedes Knie sich Dir beugen und jede Höhe vor Dir sich bücken, und alle Herzen müssen Dich fürchten, und jedes Innere und jede Niere lobsingen Deinem Namen, nach dem Worte, das geschrieben steht: All meine Gebeine sollen sprechen: Ewiger! wer ist wie Du, der rettet den Armen vor dem, der stärker ist als er, und den Armen und Dürftigen vor seinem Räuber?" — Wer ist Dir

ähnlich und wer Dir gleich, und wer darf sich Dir gegenüberstellen, Du Gott, groß, stark und furchtbar, höchster Gott, Eigner des Himmels und der Erde! Wir wollen Dich rühmen und preisen, Dich verherrlichen und Deinen heiligen Namen loben, wie es heißt: „Von David. Preise, meine Seele, den Ewigen, und ihr, all meine Eingeweide, seinen heiligen Namen!“

האל Gott in den gewaltigen Zeichen Deiner Allmacht, groß in der Herrlichkeit Deines Namens, Du mächtig für ewig und furchtbar in Deinen furchterregenden Thaten!

יְדֻמֶּה־לָּךְ. וּמִי יִשְׁוֶה־
לָּךְ. וּמִי יַעֲרָךְ־לָךְ.
הָאֵל הַגָּדוֹל הַגִּבּוֹר
וְהַנּוֹרָא אֵל עֶלְיוֹן
קֹנֵה שָׁמַיִם וָאָרֶץ׃
נְהַלֶּלְךָ וּנְשַׁבֵּחֲךָ
וּנְפָאֶרְךָ וּנְבָרֵךְ אֶת־
שֵׁם קָדְשֶׁךָ. כָּאָמוּר.
לְדָוִד | בָּרְכִי נַפְשִׁי
אֶת־יְיָ וְכָל־קְרָבַי
אֶת־שֵׁם קָדְשׁוֹ׃ הָאֵל
בְּתַעֲצֻמוֹת עֻזֶּךָ.
הַגָּדוֹל בִּכְבוֹד שְׁמֶךָ
הַגִּבּוֹר לָנֶצַח וְהַנּוֹרָא
בְּנוֹרָאוֹתֶיךָ׃

הַמֶּלֶךְ

יוֹשֵׁב עַל כִּסֵּא רָם וְנִשָּׂא׃

שׁוֹכֵן עַד מָרוֹם וְקָדוֹשׁ שְׁמוֹ׃ וְכָתוּב. רַנְּנוּ צַדִּיקִים בַּיי לַיְשָׁרִים נָאוָה תְהִלָּה׃

בְּפִי יְשָׁרִים תִּתְרוֹמָם׃
וּבְדִבְרֵי צַדִּיקִים תִּתְבָּרַךְ׃
וּבִלְשׁוֹן חֲסִידִים תִּתְקַדָּשׁ׃
וּבְקֶרֶב קְדוֹשִׁים תִּתְהַלָּל׃

וּבְמַקְהֲלוֹת רִבְבוֹת עַמְּךָ בֵּית יִשְׂרָאֵל בְּרִנָּה יִתְפָּאַר שִׁמְךָ מַלְכֵּנוּ בְּכָל־דּוֹר וָדוֹר. שֶׁכֵּן חוֹבַת כָּל־הַיְצוּרִים לְפָנֶיךָ ייָ אֱלֹהֵינוּ וֵאלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ לְהוֹדוֹת לְהַלֵּל לְשַׁבֵּחַ לְפָאֵר לְרוֹמֵם לְהַדֵּר לְבָרֵךְ לְעַלֵּה וּלְקַלֵּס עַל כָּל־דִּבְרֵי שִׁירוֹת וְתִשְׁבְּחוֹת דָּוִד בֶּן־יִשַׁי עַבְדְּךָ מְשִׁיחֶךָ׃

יִשְׁתַּבַּח שִׁמְךָ לָעַד מַלְכֵּנוּ. הָאֵל הַמֶּלֶךְ הַגָּדוֹל

המלך O König, sitzend auf hocherhabenem und majestätischem Throne, der ewig thront, Erhabener und Heiliger ist sein Name! Und es heißt in der Schrift: „Jubelt, ihr Frommen, in dem Ewigen! den Redlichen steht zu das Loblied.“ Durch den Mund der Gerechten wirst Du erhoben und durch die Worte der Frommen gesegnet und durch die Zunge Dir Ergebener geheiligt und in der Mitte der Heiligen verherrlicht.

ובמקהלות Und in den Versammlungen der Mengen Deines Volkes, des Hauses Israel, wird im Jubel gepriesen Dein Name, Du unser König! in jeglichem Geschlechte. Denn so ist es ja Pflicht all der Geschöpfe vor Dir, Ewiger, unser Gott und Gott unserer Väter! zu danken und zu rühmen, zu preisen und zu loben, zu erheben und zu verherrlichen, zu segnen, hoch zu erheben und zu lobsingen hinaus über alle Worte der Lieder und Lobgesänge Davids, — des Sohnes Jischais, — Deines Knechtes, Deines Gesalbten.

ישתבח Gepriesen sei Dein Name für immer, Du unser König, Gott, Herrscher, groß

וְהַקָּדוֹשׁ בַּשָּׁמַיִם וּבָאָרֶץ. כִּי לְךָ נָאֶה יְיָ אֱלֹהֵינוּ וֵאלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ שִׁיר וּשְׁבָחָה הַלֵּל וְזִמְרָה עֹז וּמֶמְשָׁלָה נֶצַח גְּדֻלָּה וּגְבוּרָה תְּהִלָּה וְתִפְאֶרֶת קְדֻשָּׁה וּמַלְכוּת בְּרָכוֹת וְהוֹדָאוֹת מֵעַתָּה וְעַד עוֹלָם. בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ אֵל מֶלֶךְ גָּדוֹל בַּתִּשְׁבָּחוֹת אֵל הַהוֹדָאוֹת אֲדוֹן הַנִּפְלָאוֹת. הַבּוֹחֵר בְּשִׁירֵי זִמְרָה. מֶלֶךְ אֵל חַי הָעוֹלָמִים:

and heilig im Himmel und auf Erden! Denn Dir geziemet, Ewiger, unser Gott und Gott unserer Väter! Lied und Preis, Lobesspruch und Gesang, Macht und Herrschaft, Sieg, Größe und Stärke, Ruhm Verherrlichung, Weihe und Herrlichkeit, Segenssprüche und Dankesverkündigungen von nun an bis in Ewigkeit. Gelobt sei, Ewiger, Allmächtiger, Herr, Du für das Loblied das Höchste, Gott, dem Dankeslieder gebühren, Herr der Wunder, der Wohlgefallen hat an den Lobgesängen, König, Gott, ewig Lebender!

חזן יִתְגַּדַּל וְיִתְקַדַּשׁ | שְׁמֵהּ רַבָּא. בְּעָלְמָא דִּי־בְרָא כִרְעוּתֵהּ. וְיַמְלִיךְ מַלְכוּתֵהּ בְּחַיֵּיכוֹן וּבְיוֹמֵיכוֹן וּבְחַיֵּי דְכָל־בֵּית יִשְׂרָאֵל בַּעֲגָלָא וּבִזְמַן קָרִיב וְאִמְרוּ אָמֵן:

קהל אָמֵן יְהֵא שְׁמֵהּ רַבָּא מְבָרַךְ לְעָלַם וּלְעָלְמֵי עָלְמַיָּא:

חזן יִתְבָּרַךְ וְיִשְׁתַּבַּח וְיִתְפָּאַר וְיִתְרוֹמַם וְיִתְנַשֵּׂא וְיִתְהַדַּר וְיִתְעַלֶּה וְיִתְהַלַּל שְׁמֵהּ דְּקוּדְשָׁא. בְּרִיךְ הוּא לְעֵלָּא וּלְעֵלָּא מִן־כָּל־בִּרְכָתָא וְשִׁירָתָא תֻּשְׁבְּחָתָא וְנֶחֱמָתָא דַּאֲמִירָן בְּעָלְמָא וְאִמְרוּ אָמֵן:

*) Während der Vorbeter ברכו sagt, sagt die Gemeinde das untenstehende יתברך

חזן בָּרְכוּ אֶת־יְיָ הַמְבֹרָךְ:

ברכו (Vorb.) Preiset den Ewigen, den Hochgepriesenen!

קהל בָּרוּךְ יְיָ הַמְבֹרָךְ לְעוֹלָם וָעֶד:

ברוך (Gem.) Gepriesen sei der Ewige, der Hochgepriesene, für immer und ewig!

*) יִתְבָּרַךְ וְיִשְׁתַּבַּח וְיִתְפָּאַר וְיִתְרוֹמַם וְיִתְנַשֵּׂא שְׁמוֹ שֶׁל־מֶלֶךְ מַלְכֵי הַמְּלָכִים הַקָּדוֹשׁ בָּרוּךְ הוּא שֶׁהוּא רִאשׁוֹן וְהוּא אַחֲרוֹן

פותחין הארון

בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ
אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם
הַפּוֹתֵחַ לָנוּ שַׁעֲרֵי
רַחֲמִים. וּמֵאִיר עֵינֵי
הַמְחַכִּים לִסְלִיחָתוֹ.
יוֹצֵר אוֹר וּבוֹרֵא
חֹשֶׁךְ עֹשֶׂה שָׁלוֹם
וּבוֹרֵא אֶת־הַכֹּל׃
אוֹר עוֹלָם בְּאוֹצַר
חַיִּים אוֹרוֹת מֵאָפֶל
אָמַר וַיֶּהִי׃
חזק סְלַח לְגוֹי קָדוֹשׁ
בְּיוֹם קָדוֹשׁ. מָרוֹם
וְקָדוֹשׁ׃
ח״וק חָטָאנוּ צוּרֵנוּ.
סְלַח־לָנוּ יוֹצְרֵנוּ.

סוגרין הארון

מיוסד ע״פ א״ב כפול.
אָז בְּיוֹם כִּפּוּר

ברוך Gelobt seist Du, Ewiger, unser Gott, König der Welt, der uns aufthut die Pforten des Erbarmens und erhellet das Auge der auf seine Verzeihung Harrenden, der gebildet das Licht und erschaffen die Finsterniß, der Frieden stiftet und das All erschaffen.

אור Das Licht der Urwelt ist im Schatze ewigen Lebens geborgen. Leuchten hieß Er aus der Finsterniß aufstrahlen, und es geschah.

סלח Verzeih' dem Volke, dem heiligen, an diesem Tage, dem heiligen, Erhabener, Heiliger!

חטאנו Wir haben gesündigt, unser Hort! verzeih' uns, unser Schöpfer!

אז Einst hast am Sühnetag Verzeihung Du gelehrt,

וּמְבַלְעָדָיו אֵין אֱלֹהִים: סֹלּוּ לָרֹכֵב בָּעֲרָבוֹת בְּיָהּ שְׁמוֹ וְעִלְזוּ לְפָנָיו וּשְׁמוֹ מְרוֹמָם עַל־כָּל־בְּרָכָה וּתְהִלָּה: בָּרוּךְ שֵׁם כְּבוֹד מַלְכוּתוֹ לְעוֹלָם וָעֶד: יְהִי שֵׁם יְיָ מְבֹרָךְ מֵעַתָּה וְעַד עוֹלָם:

סְלִיחָה הוֹרֶת. אוֹר
וּמְחִילָה לְעַם־זוּ
קָנִיתָ: בְּסִלְחֲךָ
לַעֲוֹנוֹת וַחֲטָאֵי עֲדָה,
בְּעָשׂוֹר מְמוּבְּיִם
בְּבֵית הַוַּעֲדָה: סלה
גָּבְרוּ חֲטָאִים בַּאֲנִי
יִשְׁנָה. גְּשׁ יוֹם אֶחָד
בִּימֵי שָׁנָה: הוֹבְבוּ
בְּתַחֲנוּן לְמוֹחֵל
וְסוֹלֵחַ. דּוֹפְקִי
בְּתְשׁוּבָה לְיוֹצֵר אוֹר
וְסַלָּח: חטאנו הַמְתֵּק
הָאוֹר לִסְלִיחָתִי,
הָעֵת תַּעֲנֶה וְתֹאמַר
סָלַחְתִּי. וְתָאִיר
עֵינֵינוּ וְתַעֲבוֹר עַל־
פֶּשַׁע. וְחוֹטְאֵי
בִּשְׁנָה יַנְאַתְמִית
בְּרֶשַׁע (נא כְּרֶשַׁע:) סלה
זָדְנוּ וְהִרְשַׁעְנוּ

Licht und Vergebung für das Volk, das Dir gehört.
Ja, Du verzeihst die Schuld, die Sünde der Gemeind'!
Im Gotteshause sieh vertrauend sie vereint.
Wenn hoch die Sünde schwillt, uns Schlaf umfangen hält,
Zum Segen dieser Tag, der einzige, ein sich stellt.
Dem, der vergiebt, verzeiht, erschallen Flehensworte;
Wir klopfen reuig heut an Deiner Gnaden Pforte.
Laß המתק strahlen heute mild uns der Versöhnung Licht;
O laß ergehn den Ruf, der „Ich verzeihe" spricht!
Erhelle unser Aug', laß unsre Fehle schwinden,
Und laß uns nicht den Tod, wo wir geirret, finden.
Wohl haben wir gefehlt, wohl schwer wir uns vergangen,

בְּרוֹעַ מַעֲלָלֵנוּ. זֶה
צַדִּיק אַתָּה עַל כָּל־
הַבָּא עָלֵינוּ: חָטָאנוּ
לְךָ מֶלֶךְ עוֹלָמִים.
חָנֵּנוּ בְאוֹרְךָ וְלֹא
נֵצֵא נִכְלָמִים: חטאנו
טוֹב וְסַלָּח לְךָ הִוא
הַצְדָקָה. טַהֲרֵנוּ
בְּמַעְיָנְךָ לוֹבֵשׁ
צְדָקָה: יוֹמָם וָלַיְלָה
שָׁפְכֵנוּ לֵב וָנֶפֶשׁ.
יְזַרְחִילָנוּאוֹר בְּכַפּוֹר
עֲנוּיֵי נֶפֶשׁ: סלח כְּחַנּוּן
תְּחַפֵּשׂ | סְתָרֵי
מַעֲשִׂים. כְּרַחוּם
תִּסְלַח עֲוֹנוֹת
עֲמוּסִים: לְמַעַן נָרוּץ
בְּאוֹר פָּנֶיךָ. לֹא נֵצֵא
הַיּוֹם רֵיקָם מִלְּפָנֶיךָ:
חטאנו מַלְבִּין כַּשֶּׁלֶג
חֲטָאֵי עַמֶּךָ. מְכוֹר

Und alles ist gerecht, was über uns ergangen.
Wir fühlen, Herr der Welt! so tief heut das Vergehen.
Weih' uns mit Deinem Licht, nicht laß beschämt uns stehen.
טוב Barmherz'ger, Güt'ger Du, Dein ist die Gnad' und Huld.
Erfrisch' aus Deinem Quell uns Du, umhüllt von Huld!
Wir schütten unser Herz vor Dir aus Tag und Nacht.
O sei uns Sühne heut durch Buß' und Reu' gebracht!
Nachsichtig forsch' und prüf' was tief Geheimniß hüllt,
Und Deiner Trauten Schuld vergieb erbarmend mild.
Laß ziehen uns erhellt von Deiner Gnaden Lichte;
Nicht sende leer uns fort aus Deinem Angesichte.
מלבין O Du, der läutert Schuld, daß sie wie Schnee wird rein!

חַיִּים וְחֶסֶד עִמָּךְ׃
נָבוֹאָה עָדֶיךָ זוֹכְרֵי
הַבְּרִית. נַהֲלֵנוּ
בְאוֹרְךָ כְּמוֹ־נִסְתָּר
בְּנַחַל כְּרִית׃ סלה שֹׂר
הַמְכַפֵּר בְּעַד צֹאן
מַרְעִית. סוֹכְכֵנוּ
בְאוֹרְךָ כְּסוֹכֵת
מַרְאִית׃ עֲנֵנוּ אָבִינוּ
מְמַעֲמַקִּים. עוֹרֵר
כְּאוֹר נֹגַהּ שׁוֹשַׁנַּת
הָעֲמָקִים׃ חטאנו פְּתַח־
לָנוּ שַׁעַר וְתַעֲלֵה
תְּפִלָּה. פָּנֶיךָ נְחַלֶּה
שׁוֹכֵן מַעֲלֶה. צֹאתֵנוּ
תְנַקֶּה וּבְחַטָּא לֹא
נִתְנַזֵּק. צָרְפֵנוּ כַּכֶּסֶף
שִׁבְעָתַיִם | מְזֻקָּק׃
סלה קָרְבֵנוּ לִישֻׁעָתֶךָ
בְּאוֹר שְׁנֵי עֲפָרִים.

Des Heils und Lebens Quell
ist nur bei Dir allein.
Der Du des Bundes denkst,
Dein Licht laß uns erhellen,
Wie den, der Zuflucht fand
dort an des Baches Wellen[1]).
Herr, der verzeiht die Schuld
der Heerde, Dir vertraut!
Birg uns im Licht, wie den,
der Deinen Glanz geschaut[2]).
O Vater! hör' den Ruf aus
tiefen Seelenqualen:
In lichtem Glanze laß des
Thales Rose[3]) strahlen.
פתח Thu' auf das Gnadenthor,
nimm unser Flehen an,
Der in der Höh' Du thronst,
wenn wir Dir betend nah'n!
O läutre Sündenfleck, nicht
laß die Schuld uns zeih'n;
Wie Silber siebenfach laß uns
geläutert sein!
Dein Strahl erleucht' uns, wie
die Brüder, treu verbündet[4]),

[1]) Der Prophet Elijah an dem Bache Kerith. [2]) Moscheh. [3]) Israel. [4]) Moscheh und Aharon.

קוֹרְאֵי קְדֻשַּׁת יוֹם כִּפֻּרִים: רְעֵנוּ כְקֶדֶם וְתֹאֲרֵנוּ יְנַהֵר. רַחוּם הַקְשִׁיבָה וַעֲשֵׂה אַל־תְּאַחַר: חטאנו שָׁפַכְנוּ כַמַּיִם אַבְנֵי לִבּוֹת. שַׁחַר אוֹר יַגִּיהַּ בּוֹחֵן לְבָבוֹת: תְּחַטְּאֵנוּ בְאָזוֹב וְנִטְהַר בְּיוֹם סְלִיחָתִי. תַּקְשִׁיב סְלַח־נָא וְתֹאמַר סָלָחְתִּי:

Die von der Weihemacht des Sühnetags verkündet.
Weid' uns, wie sonst, und hell laß glänzen uns im Licht.
Hör' und gewähr' es uns, Erbarmer! säume nicht!
שפכנו Das Herz, verstockt wie Stein, wie Wasser sieh's zerrinnen!
Bring' uns am Morgen Licht, o Herr, der prüft das Sinnen!
Entsünd'ge uns am Tag der Sühne, sprich uns rein.
Horch und vergieb, o Herr! gewähr' uns Dein Verzeih'n!

סְלַח לְגוֹי קָדוֹשׁ. בְּיוֹם קָדוֹשׁ. מָרוֹם וְקָדוֹשׁ:

(Am Sabbath wird das untenstehende הכל יודוך gebetet.)

הַמֵּאִיר לָאָרֶץ וְלַדָּרִים עָלֶיהָ בְּרַחֲמִים וּבְטוּבוֹ מְחַדֵּשׁ בְּכָל־יוֹם תָּמִיד מַעֲשֵׂה בְרֵאשִׁית: מָה־רַּבּוּ

המאיר Er spendet Licht der Erde und den auf ihr Wohnenden in Barmherzigkeit, und in seiner Güte verjüngt Er an jedem Tage stets das Schöpfungswerk. Wie zahlreich

(Am Sabbath:)

הַכֹּל יוֹדוּךָ. וְהַכֹּל יְשַׁבְּחוּךָ. וְהַכֹּל יֹאמְרוּ אֵין קָדוֹשׁ כַּיְיָ: הַכֹּל יְרוֹמְמוּךָ סֶּלָה. יוֹצֵר הַכֹּל. הָאֵל הַפּוֹתֵחַ בְּכָל־יוֹם דַּלְתוֹת

הכל Alles preiset Dich und Alles verherrlicht Dich und Alles spricht: Keiner ist heilig wie Gott. Alles erhöhet Dich für und für, Bildner des Alls, Gott, der an jedem Tage öffnet die Pforten des Ostens und

מַעֲשֶׂיךָ יְיָ כֻּלָּם בְּחָכְמָה
עָשִׂיתָ מָלְאָה הָאָרֶץ קִנְיָנֶךָ:
הַמֶּלֶךְ הַמְרוֹמָם לְבַדּוֹ מֵאָז
הַמְשֻׁבָּח וְהַמְפֹאָר
וְהַמִּתְנַשֵּׂא מִימוֹת עוֹלָם:
אֱלֹהֵי עוֹלָם בְּרַחֲמֶיךָ
הָרַבִּים רַחֵם עָלֵינוּ אֲדוֹן

sind Deine Werke, Ewiger! Sie alle hast Du mit Weisheit gebildet; voll ist die Erde Deiner Besitzthümer. O König Du allein Erhabener von jeher, gepriesen und verherrlicht und in Allmacht hehr seit den Tagen der Urwelt! Herr der Welt, in Deinem großen Erbarmen erbarme Dich unser, Herr unsrer Macht, Hort unsrer

(Am Sabbath:)

שַׁעֲרֵי מִזְרָח, וּבוֹקֵעַ חַלּוֹנֵי
רָקִיעַ. מוֹצִיא חַמָּה מִמְּקוֹמָהּ.
וְלָבָנָה מִמְּכוֹן שִׁבְתָּהּ. וּמֵאִיר
לָעוֹלָם כֻּלּוֹ וּלְיוֹשְׁבָיו שֶׁבָּרָא
בְּמִדַּת רַחֲמִים: הַמֵּאִיר לָאָרֶץ
וְלַדָּרִים עָלֶיהָ בְּרַחֲמִים. וּבְטוּבוֹ
מְחַדֵּשׁ בְּכָל־יוֹם תָּמִיד. מַעֲשֵׂה
בְרֵאשִׁית: הַמֶּלֶךְ הַמְרוֹמָם
לְבַדּוֹ מֵאָז. הַמְשֻׁבָּח וְהַמְפֹאָר
וְהַמִּתְנַשֵּׂא מִימוֹת עוֹלָם: אֱלֹהֵי
עוֹלָם בְּרַחֲמֶיךָ רַחֵם ו
עָלֵינוּ אֲדוֹן עֻזֵּנוּ צוּר מִשְׂגַּבֵּנוּ.
מָגֵן יִשְׁעֵנוּ. מִשְׂגָּב בַּעֲדֵנוּ:
אֵין כָּעֶרְכֶּךָ וְאֵין זוּלָתֶךָ. אֶפֶס
בִּלְתֶּךָ וּמִי דּוֹמֶה־לָּךְ: אֵין
כְּעֶרְכֶּךָ יְיָ אֱלֹהֵינוּ בָּעוֹלָם הַזֶּה
וְאֵין זוּלָתֶךָ מַלְכֵּנוּ לְחַיֵּי הָעוֹלָם
הַבָּא. אֶפֶס בִּלְתֶּךָ גּוֹאֲלֵנוּ
לִימוֹת הַמָּשִׁיחַ. וְאֵין דּוֹמֶה־
לָּךְ מוֹשִׁיעֵנוּ לִתְחִיַּת הַמֵּתִים:

aufthut die Lichträume des Firmaments, hervorgehen lässet die Sonne aus ihrem Orte und den Mond aus der Stätte seines Weilens. Und Er leuchtet der ganzen Welt und ihren Bewohnern, die Er erschaffen in dem Walten seiner Barmherzigkeit. Er spendet Licht der Erde und den auf ihr Wohnenden in Barmherzigkeit, und in seiner Güte verjüngt Er an jedem Tage stets das Schöpfungswerk. O König, Du allein Erhabener von jeher, gepriesen und verherrlicht und in Allmacht hehr seit den Tagen der Urwelt! Herr der Welt, in Deinem großen Erbarmen erbarme Dich unser, Herr unsrer Macht, Hort unsrer Stärke, Schild unsres Heils, Schutzwehr um uns! Nichts steht Dir gleich, und Nichts außer Dir! Es gibt neben Dir Nichts, und was wäre Dir ähnlich? Nichts steht Dir gleich, Herr, unser Gott, in dieser Welt, und Nichts außer Dir, Du unser König, im Leben der künftigen Welt; es gibt neben Dir Nichts, unser Erlöser, in den Zeiten des Messias, und Nichts ist Dir ähnlich, Du unser Retter, wenn Du belebest die Todten.

עֻזֵּנוּ צוּר מִשְׂגַּבֵּנוּ מָגֵן יִשְׁעֵנוּ מִשְׂגָּב בַּעֲדֵנוּ: אֵל בָּרוּךְ גְּדוֹל דֵּעָה. הֵכִין וּפָעַל זָהֳרֵי חַמָּה. טוֹב יָצַר כָּבוֹד לְשִׁמוֹ. מְאוֹרוֹת נָתַן סְבִיבוֹת עֻזּוֹ. פְּנוֹת צְבָאָיו

Stärke, Schild unsres Heils, Schutzwehr um uns! O Herr, gepriesen sei Du, groß an Weisheit, der bereitet und geschaffen die Strahlen der Sonne! Der Allgütige bildete herrliches Zeugniß für seinen Namen; die Leuchten stellet Er rings um seine Majestät. Die Führer seiner Himmelsschaaren sind heilige Wesen,

(Am Sabbath:)

אֵל אָדוֹן עַל כָּל־הַמַּעֲשִׂים. בָּרוּךְ וּמְבֹרָךְ בְּפִי כָּל־נְשָׁמָה: גָּדְלוֹ וְטוּבוֹ מָלְאָ עוֹלָם דַּעַת וּתְבוּנָה סוֹבְבִים אוֹתוֹ הַמִּתְנָאֶה עַל־חַיּוֹת הַקֹּדֶשׁ. וְנֶהְדָּר בְּכָבוֹד עַל־־הַמֶּרְכָּבָה: זְכוּת וּמִישׁוֹר לְפָנָיו כִּסְאוֹ. חֶסֶד וְרַחֲמִים לִפְנֵי כְבוֹדוֹ: טוֹבִים וּמְאוֹרוֹת שֶׁבָּרָא אֱלֹהֵינוּ. יְצָרָם בְּדַעַת בְּבִינָה וּבְהַשְׂכֵּל: כֹּחַ וּגְבוּרָה נָתַן בָּהֶם. לְהֵיוֹת מוֹשְׁלִים בְּקֶרֶב תֵּבֵל: מְלֵאִים זִיו וּמְפִיקִים נְגַהּ. נָאֶה זִיוָם בְּכָל־־הָעוֹלָם: שְׂמֵחִים בְּצֵאתָם וְשָׂשִׂים בְּבֹאָם. עֹשִׂים בְּאֵימָה רָצוֹן קוֹנָם: פְּאֵר וְכָבוֹד נוֹתְנִים לְשִׁמוֹ. צָהֳלָה וְרִנָּה לְזֵכֶר מַלְכוּתוֹ: קָרָא לַשֶּׁמֶשׁ וַיִּזְרַח אוֹר. רָאָה וַהֲתְקִין צוּרַת הַלְּבָנָה: שָׂבַח נוֹתְנִים־לוֹ כָּל־צְבָא מָרוֹם. תִּפְאֶרֶת וּגְדֻלָּה. שְׂרָפִים וְאוֹפַנִּים וְחַיּוֹת הַקֹּדֶשׁ:

Gott, Herr aller Geschöpfe, gesegnet und gelobt im Munde aller Lebenden! Seiner Größe und Güte ist voll die Welt, Weisheit und Vernunft umgeben ihn rings. Der in Pracht sich erhebt über den heiligen Thieren und im Glanze der Herrlichkeit strahlt auf seinem Wagenthron. Fürsprechende Milde und Geradheit stehen vor seinem Thronsitze, Gnad' und Erbarmen vor seinem Glanze. Wohlthuend sind die Leuchten, die erschaffen unser Gott; Er hat sie gebildet mit Weisheit, Vernunft und überlegender Kunst. Kraft und Stärke hat Er in sie gelegt, daß sie walten inmitten des Erdenballes. Glanzerfüllt und Helle strahlend, herrlich ist ihr Glanz durch die ganze Welt; fröhlich in ihrem Aufgange und heiter in ihrem Niedergange, erfüllend in Ehrfurcht ihres Schöpfers Willen. Preis und Verherrlichung geben sie seinem Namen, Jubel und Jauchzen dem Gedächtniß seiner Herrschaft. Er rief die Sonne und Licht ging auf, Er sah und formte des Mondes Gebild. Preis ihm giebt das ganze Heer der Höhe, Ruhm und Größe Serafim und Ofannim und die heiligen Thiergestalten, —

קְדוֹשִׁים רוֹמְמֵי שַׁדַּי תָּמִיד
מְסַפְּרִים כְּבוֹד־אֵ֫ל וְקָדָשָׁתוֹ׃
תִּתְבָּרַךְ יְיָ אֱלֹהֵינוּ עַל־שֶׁבַח
מַעֲשֵׂה יָדֶיךָ וְעַל־מְאוֹרֵי־
אוֹר שֶׁעָשִׂיתָ יְפָאֲרוּךָ סֶּ֫לָה׃

die verherrlichen den Allmächtigen; unablässig verkünden sie die Herrlichkeit Gottes und seine Heiligkeit. Gesegnet sei, Ewiger, unser Gott! ob der Trefflichkeit der Werke Deiner Hand, und ob der hellen Leuchten die Du gebildet, preisen sie Dich immerdar.

(Am Sabbath:)

לָאֵל אֲשֶׁר שָׁבַת מִכָּל־
הַמַּעֲשִׂים. בְּיוֹם הַשְּׁבִיעִי הִתְעָלָה
וַיֵּשֶׁב עַל־כִּסֵּא כְבוֹדוֹ תִּפְאֶ֫רֶת
עָטָה לְיוֹם הַמְּנוּחָה. עֹנֶג קָרָא
לְיוֹם הַשַּׁבָּת׃ זֶה שֶׁבַח (שֶׁל)
יוֹם הַשְּׁבִיעִי שֶׁבּוֹ שָׁבַת אֵל
מִכָּל־מַלַאכְתּוֹ׃ וְיוֹם הַשְּׁבִיעִי
מְשַׁבֵּחַ וְאוֹמֵר. מִזְמוֹר שִׁיר
לְיוֹם הַשַּׁבָּת טוֹב לְהוֹדוֹת לַיְיָ׃
לָכֵיכָךְ יְפָאֲרוּ וִיבָרְכוּ לָאֵל כָּל־
יְצוּרָיו. שֶׁבַח יְקָר וּגְדֻלָּה יִתְּנוּ
לָאֵל מֶלֶךְ יוֹצֵר כֹּל. הַמַּנְחִיל
מְנוּחָה לְעַמּוֹ יִשְׂרָאֵל בִּקְדֻשָּׁתוֹ.
בְּיוֹם שַׁבַּת קֹדֶשׁ׃ שִׁמְךָ יְיָ
אֱלֹהֵינוּ יִתְקַדַּשׁ. וְזִכְרְךָ מַלְכֵּנוּ
יִתְפָּאַר. בַּשָּׁמַיִם | מִמַּעַל. וְעַל־
הָאָרֶץ מִתָּחַת׃ תִּתְבָּרַךְ מוֹשִׁיעֵנוּ
עַל־שֶׁבַח מַעֲשֵׂה יָדֶיךָ. וְעַל־
מְאוֹרֵי־אוֹר שֶׁעָשִׂיתָ יְפָאֲרוּךָ
סֶּ֫לָה׃ תתברך

Dem Gotte, der feierte von all seinen Werken, am siebenten Tage erhob Er sich in Majestät und setzte sich auf seinen Ehrenthron. Mit Herrlichkeit umgab Er den Ruhetag, Seelenlust nannte Er den Sabbathtag. Das ist der Preis des siebenten Tages, daß an ihm Gott feierte von seinem ganzen Wirken. Und der siebente Tag preiset und spricht das Lied vom Sabbath: „Schön ist's, dem Herrn zu danken!" Darob preisen und segnen Gott all seine Geschöpfe; Ruhm, Ehr' und Verherrlichung bringen sie dem Gotte und Herrn, der Alles gebildet, der gegönnet Ruhe seinem Volke Israel in seiner Weihe am geweihten Sabbathtage. Dein Name, Ewiger, unser Gott! sei geheiligt, und Dein Gedächtniß, unser König! verherrlicht im Himmel droben und auf Erden hienieden. Gesegnet sei, Du unser Retter! ob der Trefflichkeit der Werke Deiner Hand, und ob der hellen Leuchten, die Du gebildet, preisen sie Dich immerdar.

תִּתְבָּרַךְ צוּרֵנוּ מַלְכֵּנוּ וְגֹאֲלֵנוּ בּוֹרֵא קְדוֹשִׁים יִשְׁתַּבַּח שִׁמְךָ לָעַד מַלְכֵּנוּ. יוֹצֵר מְשָׁרְתִים וַאֲשֶׁר מְשָׁרְתָיו כֻּלָּם עוֹמְדִים בְּרוּם עוֹלָם וּמַשְׁמִיעִים בְּיִרְאָה יַחַד בְּקוֹל דִּבְרֵי אֱלֹהִים חַיִּים וּמֶלֶךְ עוֹלָם: כֻּלָּם אֲהוּבִים כֻּלָּם בְּרוּרִים כֻּלָּם גִּבּוֹרִים וְכֻלָּם עוֹשִׂים בְּאֵימָה וּבְיִרְאָה רְצוֹן קוֹנָם. וְכֻלָּם פּוֹתְחִים אֶת־פִּיהֶם בִּקְדֻשָּׁה וּבְטָהֳרָה בְּשִׁירָה וּבְזִמְרָה וּמְבָרְכִים וּמְשַׁבְּחִים וּמְפָאֲרִים וּמַעֲרִיצִים וּמַקְדִּישִׁים וּמַמְלִיכִים.

אֶת־שֵׁם הָאֵל הַמֶּלֶךְ הַגָּדוֹל הַגִּבּוֹר וְהַנּוֹרָא קָדוֹשׁ הוּא: וְכֻלָּם | מְקַבְּלִים עֲלֵיהֶם עֹל מַלְכוּת שָׁמַיִם זֶה מִזֶּה וְנוֹתְנִים רְשׁוּת זֶה לָזֶה. לְהַקְדִּישׁ לְיוֹצְרָם בְּנַחַת רוּחַ בְּשָׂפָה בְרוּרָה וּבִנְעִימָה. קְדֻשָּׁה כֻּלָּם

Sei gesegnet, Du unser Hort, unser König und Erlöser, der erschaffen die heiligen Wesen! gepriesen Dein Name für immer, unser König, der gebildet die Dienstengel, dessen Diener alle stehen in den Weltenhöhen und erklingen lassen in Ehrfurcht einmüthig mit lauter Stimme die Worte des lebendigen Gottes, des Königs der Welt. Sie alle in Liebe gehegt, lauter im Glanze, Alle voll Kraft, und Alle vollbringen in Bangen und Ehrfurcht den Willen ihres Meisters, und Alle thuen sie auf den Mund in heiliger Weihe und Reinheit, mit Sang und Lied, und preisen und lobsingen und rühmen und verherrlichen und ertheilen die Weihe und die Herrschaft dem Namen Gottes, des großen, gewaltigen und furchtbaren Königs, heilig ist Er. Und Alle nehmen sie auf sich das Joch der himmlischen Herrschaft Einer vom Andern, und ertheilen die Erlaubniß Einer dem Andern, das Weihelied zu singen ihrem Schöpfer in andächtigem Gemüthe, mit lauterer Lippe und in heiliger Melodie; sie Alle einmüthig

heben an und sprechen in Ehrfurcht:

קדוש Heilig, heilig, heilig ist der Herr der Heerschaaren; so weit die Erde reicht, geht seine Herrlichkeit.

ברוך (Vorb. u. Gem.) Gelobt sei der Name seines herrlichen Reiches!

מלכותו Sein Reich, es waltet in meiner Gemeinde Kreis;
Mein Glaub' an ihn ist sein Ehrenpreis.
Zu ihm ruf' ich um Sühne von Sünd' und Schuld,
Am Sühnetag um seiner Verzeihung Huld.
Er wird erhören und sprechen: Ich habe verziehen!

קדוש Heiliger! in seinen Höhen thront Er hehr zu heiliger Verehrung!

Gelobt sei der Name seines herrlichen Reiches!

Heiliger! verheißen hat Verzeihung Er der reuigen Bekehrung.

Gelobt sei der Name seines herrlichen Reiches!

כְּאֶחָד עוֹנִים. וְאוֹמְרִים בְּיִרְאָה׃

קָדוֹשׁ | קָדוֹשׁ קָדוֹשׁ
יְיָ צְבָאוֹת מְלֹא כָל־
הָאָרֶץ כְּבוֹדוֹ׃

אופן פותחין הארון

חזק בָּרוּךְ שֵׁם כְּבוֹד
מַלְכוּתוֹ׃ מַלְכוּתוֹ
בְּקִהַל עֲדָתִי. וּכְבוֹדוֹ
הִוא אֱמוּנָתִי. אֱלָיו
בְּקַשְׁתִּי לְכַפֵּר עָוֹן
חַטָּאתִי. וּבְיוֹם צוֹם
כִּפּוּר סְלִיחָתִי. יַעֲנֶה
וְיֹאמַר סָלַחְתִּי׃

מיוסד ע״פ א״ב

ח קָדוֹשׁ אַדִּיר
בַּעֲלוּתוֹ.
ק בָּרוּךְ שֵׁם כְּבוֹד מַלְכוּתוֹ׃
ח קָדוֹשׁ בְּתִשּׁוּבָה
שָׁת | סְלִיחָתוֹ.
ק בָּרוּךְ שֵׁם כְּבוֹד מַלְכוּתוֹ׃

מלכותו

ח׳ קָדוֹשׁ גְּלָה לְעַמּוֹ
סוֹד דָּתוֹ.
ק׳ בָּרוּךְ שֵׁם כְּבוֹד מַלְכוּתוֹ:

Heiliger! der sein Geheimniß uns enthüllt, sein Wort uns hat gelehrt.

Gelobt sei der Name seines herrlichen Reiches!

ח׳ קָדוֹשׁ דְּיָקַע כַּפְּרַת
צֹאן מַרְעִיתוֹ.
ק׳ בָּרוּךְ שֵׁם כְּבוֹד מַלְכוּתוֹ:

Heiliger! der gern der Schaar, die mild Er führt, die Sühne stets gewährt.

Gelobt sei der Name seines herrlichen Reiches!

מלכותו

ח׳ קָדוֹשׁ הַמְסוּכָּה
לַאֲיֻמָּתוֹ.
ק׳ בָּרוּךְ שֵׁם כְּבוֹד מַלְכוּתוֹ:

Heiliger! die ihm erbeben, wird sein Wort rein sprechen heut von Sünden.

Gelobt sei der Name seines herrlichen Reiches!

ח׳ קָדוֹשׁ וְעַמּוֹ יְמַלְּלוּ
גְּבוּרָתוֹ.
ק׳ בָּרוּךְ שֵׁם כְּבוֹד מַלְכוּתוֹ:

Heiliger! von Dank erfüllet wird sein Volk der Gnaden Macht verkünden.

Gelobt sei der Name seines herrlichen Reiches!

מלכותו

ח׳ קָדוֹשׁ זוֹכֵר אֲיֻמָּה
בְּאַהֲבָתוֹ.
ק׳ בָּרוּךְ שֵׁם כְּבוֹד מַלְכוּתוֹ:

Heiliger! in Liebe wird gedenken Er der ihm ergebnen Treuen.

Gelobt sei der Name seines herrlichen Reiches!

ח׳ קָדוֹשׁ חָפֵץ בְּעִנּוּי־
נֶפֶשׁ תַּמָּתוֹ.
ק׳ בָּרוּךְ שֵׁם כְּבוֹד מַלְכוּתוֹ:

Heiliger! in Gnaden sieht und Huld Er's an, wie sie sich heut kasteien.

Gelobt sei der Name seines herrlichen Reiches!

מלכותו

ז׳ קָדוֹשׁ טַהֵר מְמֵאִים
בְּמֵי זְרִיקָתוֹ.

Heiliger! Er läutert die Unreinen heut aus seiner Reinheit Quellen.

ק׳ בָּרוּךְ שֵׁם כְּבוֹד מַלְכוּתוֹ׃

ח׳ קָדוֹשׁ יַלְבִּין כַּשֶּׁלֶג
חַטָּאֵי סְגֻלָּתוֹ׃

Heiliger! der Sünden trübe Flecken wird in Gnaden Erhellen.

Gelobt sei der Name seines herrlichen Reiches!

ק׳ בָּרוּךְ שֵׁם כְּבוֹד מַלְכוּתוֹ׃

ח׳ קָדוֹשׁ כַּפֶּר לְעַמְּךָ
יִשְׂרָאֵל שְׁגִגָתוֹ.

Heiliger! verzeih' dem Volke Jisrael, wo irrend es gefehlt.

Gelobt sei der Name seines herrlichen Reiches!

ק׳ בָּרוּךְ שֵׁם כְּבוֹד מַלְכוּתוֹ׃

ח׳ קָדוֹשׁ לְיוֹם אֶחָד
בַּשָּׁנָה שָׁת קְרִיאָתוֹ.

Heiliger! der diesen einen Tag sich hat zum heil'gen Ruf erwählt.

Gelobt sei der Name seines herrlichen Reiches!

ק׳ בָּרוּךְ שֵׁם כְּבוֹד מַלְכוּתוֹ׃

ח׳ קָדוֹשׁ מוֹחֵל וְסוֹלֵחַ
לַעֲדָתוֹ׃

Heiliger! der Sühne und Vergebung mild verkündet seiner Schaar.

Gelobt sei der Name seines herrlichen Reiches!

ק׳ בָּרוּךְ שֵׁם כְּבוֹד מַלְכוּתוֹ׃

ח׳ קָדוֹשׁ נִרְאָה בְּהַר
מְרוֹם הָרִים בַּעֲמִידָתוֹ.

Heiliger! der auf dem heiligen Berg im Glanz sich zeigte offenbar.

Gelobt sei der Name seines herrlichen Reiches!

ק׳ בָּרוּךְ שֵׁם כְּבוֹד מַלְכוּתוֹ׃

ח׳ קָדוֹשׁ סוֹלֵחַ וְטוֹב
לְסוֹבְלִי עֹל יִרְאָתוֹ׃

Heiliger! Er sühnt die gern und froh der Last sich heil'gen Dienstes beugen.

Gelobt sei der Name seines herrlichen Reiches!

ק׳ בָּרוּךְ שֵׁם כְּבוֹד מַלְכוּתוֹ׃

ח׳ קָדוֹשׁ עָוֹן יְכַפֵּר
וְלֹא יָעִיר כָּל־חֲמָתוֹ.
ק׳ בָּרוּךְ שֵׁם כְּבוֹד מַלְכוּתוֹ:

Heiliger! der mild verzeiht und gnädig heißt, die Gluth des Zornes schweigen.

Gelobt sei der Name seines herrlichen Reiches!

מלכותו
ח׳ קָדוֹשׁ פְּשָׁעִים
מַעֲבִיר בְּצִדְקָתוֹ.
ק׳ בָּרוּךְ שֵׁם כְּבוֹד מַלְכוּתוֹ:

Heiliger! der läßt erbarmungsvoll den Fehl, Vergehens Bürde, schwinden.

Gelobt sei der Name seines herrlichen Reiches!

ח׳ קָדוֹשׁ צוֹפֶה בְּעָנְיוֹ
נֶפֶשׁ תַּמְתּוֹ.
ק׳ בָּרוּךְ שֵׁם כְּבוֹד מַלְכוּתוֹ:

Heiliger! das Fasten an dem Zehnten nimmt Er an und tilgt die Sünden.

Gelobt sei der Name seines herrlichen Reiches!

מלכותו
ח׳ קָדוֹשׁ קְדוֹשִׁים
יַעֲרִיצוּ קְדֻשָּׁתוֹ.
ק׳ בָּרוּךְ שֵׁם כְּבוֹד מַלְכוּתוֹ:

Heiliger! die Heiligen verkünden laut von seiner Heiligkeit.

Gelobt sei der Name seines herrlichen Reiches!

ח׳ קָדוֹשׁ רַחוּם וְחַנּוּן
וְאֵין זוּלָתוֹ.
ק׳ בָּרוּךְ שֵׁם כְּבוֹד מַלְכוּתוֹ:

Heiliger! wie Niemand außer ihm, — wie Er ist voll Barmherzigkeit.

Gelobt sei der Name seines herrlichen Reiches!

מלכותו
ח׳ קָדוֹשׁ שׁוֹכֵן
שְׁחָקִים בִּמְכוֹן
שִׁבְתּוֹ.
ק׳ בָּרוּךְ שֵׁם כְּבוֹד מַלְכוּתוֹ:

Heiliger! der hoch auf seinem Sitze thront in lautrer Himmelssphäre.

Gelobt sei der Name seines herrlichen Reiches!

ח׳ קָדוֹשׁ תַּרְשִׁישִׁים יַגִּידוּ תִּפְאַרְתּוֹ.
ק׳ בָּרוּךְ שֵׁם כְּבוֹד מַלְכוּתוֹ:

Heiliger! deß Ruhm verkünden laut im Chor die heil'gen Himmelsheere.
Gelobt sei der Name seines herrlichen Reiches!

מַלְכוּתוֹ בְּקֶהָל עַדְתִּי. וּכְבוֹדוֹ הִיא אֱמוּנָתִי. אֲלֵיו בְּקַשְׁתִּי. לְכַפֵּר עָוֹן חַטָּאתִי. וּבְיוֹם צוֹם כִּפּוּר סְלִיחָתִי. יַעֲנֶה וְיֹאמַר סָלַחְתִּי:

סוגרין הארון

וְהַחַיּוֹת יְשׁוֹרְרוּ וּכְרֻבִים יְפָאֲרוּ וּשְׂרָפִים יְרַנְּנוּ וְאֶרְאֶלִּים יְבָרֵכוּ. פְּנֵי כָּל־חַיָּה וְאוֹפַן וּכְרוּב לְעֻמָּת | שְׂרָפִים לְעֻמָּתָם | מְשַׁבְּחִים וְאוֹמְרִים:

והחיות Die Chajoth erheben Gesang und die Cherubim Preis und die Serafim Jubel und die Himmelsschaaren Benedeiung, das Antlitz eines jeglichen hingewandt zu den Serafim; ihnen entgegen lobpreisend sprechen sie:

בָּרוּךְ כְּבוֹד יְיָ מִמְּקוֹמוֹ:

ברוך Gelobt sei die Herrlichkeit Gottes! — ein jeglicher von seiner Stätte.

לְאֵל בָּרוּךְ נְעִימוֹת יִתֵּנוּ לַמֶּלֶךְ אֵל חַי וְקַיָּם זְמִירוֹת יַאֲמִירוּ וְתִשְׁבָּחוֹת יַשְׁמִיעוּ. כִּי הוּא לְבַדּוֹ פּוֹעֵל גְּבוּרוֹת עֹשֶׂה חֲדָשׁוֹת בַּעַל מִלְחָמוֹת זוֹרֵעַ צְדָקוֹת מַצְמִיחַ יְשׁוּעוֹת בּוֹרֵא רְפוּאוֹת נוֹרָא תְהִלּוֹת אֲדוֹן הַנִּפְלָאוֹת הַמְחַדֵּשׁ בְּטוּבוֹ בְּכָל־יוֹם תָּמִיד מַעֲשֵׂה בְרֵאשִׁית: כָּאָמוּר לְעֹשֵׂה אוֹרִים גְּדֹלִים כִּי לְעוֹלָם

לאל Dem Herrn, dem gebenedeieten, lassen sie liebliche Weisen erklingen; dem Könige, dem ewig lebenden und dauernden Gott stimmen sie Gesänge an und lassen sie Loblieder ertönen. Denn Er allein ist es, der Gewaltiges wirkt, Neues schafft, Herr ist der Kämpfe, der Heil säet, Rettung keimen läßt, Heilung schafft, furchtbar ist in seinen Ruhmeswerken, Herr der Wunder, der verjünget in seiner Güte an jedem Tage beständig das Schöpfungswerk, wie es heißt: Dem Schöpfer der großen Lichter sei Lob, denn ewiglich

währt seine Huld. — Ein neues Licht laß über Zijon erstrahlen, daß wir Alle bald seines Lichtes genießen. Gelobt seist Du, Ewiger, Schöpfer der Himmelslichter!

אהבה Mit großer Liebe hast Du uns geliebt, Ewiger, unser Gott! mit großer und überschwänglicher Barmherzigkeit Dich unser erbarmt. Unser Vater und König! um unserer Väter willen, die auf Dich vertraut und denen Du die Lehren des Lebens ertheilt, sei auch uns gnädig und belehre uns. Unser Vater, Barmherziger, Gnadenreicher! erbarme Dich über uns, und gieb uns in das Herz, zu verstehen und zu erkennen, zu hören, zu lernen und zu lehren, zu bewahren und auszuüben und zu bewähren all die Worte der Belehrung aus Deiner Lehre, in Liebe. Und erleuchte unsere Augen in Deiner Lehre, und laß festhalten unser Herz an deinen Geboten, und einige unser Herz, zu lieben und zu fürchten Deinen Namen, und laß uns nicht zu Schanden werden auf immer und ewig. Denn auf Deinen heiligen Namen, den großen und erhabenen, vertrauen wir; frohlocken wollen wir und jubeln in Deinem Heile. Und laß uns in Frieden heimkehren

חַסְדּוֹ׃ אוֹר חָדָשׁ עַל־צִיּוֹן
תָּאִיר וְנִזְכֶּה כֻלָּנוּ מְהֵרָה
לְאוֹרוֹ. בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ יוֹצֵר
הַמְּאוֹרוֹת׃

אַהֲבָה רַבָּה אֲהַבְתָּנוּ יְיָ
אֱלֹהֵינוּ חֶמְלָה גְדוֹלָה
וִיתֵרָה חָמַלְתָּ עָלֵינוּ׃ אָבִינוּ
מַלְכֵּנוּ. בַּעֲבוּר אֲבוֹתֵינוּ
שֶׁבָּטְחוּ בְךָ. וַתְּלַמְּדֵם חֻקֵּי
חַיִּים. כֵּן תְּחָנֵנוּ וּתְלַמְּדֵנוּ׃
אָבִינוּ הָאָב הָרַחֲמָן. הַמְרַחֵם
רַחֵם | עָלֵינוּ. וְתֵן בְּלִבֵּנוּ
לְהָבִין וּלְהַשְׂכִּיל. לִשְׁמוֹעַ
לִלְמוֹד וּלְלַמֵּד. לִשְׁמוֹר
וְלַעֲשׂוֹת. וּלְקַיֵּם | אֶת־כָּל־
דִּבְרֵי תַלְמוּד תּוֹרָתֶךָ
בְּאַהֲבָה׃ וְהָאֵר עֵינֵינוּ
בְּתוֹרָתֶךָ. וְדַבֵּק לִבֵּנוּ
בְּמִצְוֹתֶיךָ. וְיַחֵד לְבָבֵנוּ
לְאַהֲבָה וּלְיִרְאָה שְׁמֶךָ וְלֹא
נֵבוֹשׁ לְעוֹלָם וָעֶד. כִּי בְשֵׁם
קָדְשְׁךָ הַגָּדוֹל וְהַנּוֹרָא
בָּטָחְנוּ. נָגִילָה וְנִשְׂמְחָה
בִּישׁוּעָתֶךָ׃ וַהֲבִיאֵנוּ
לְשָׁלוֹם | מֵאַרְבַּע כַּנְפוֹת

von den vier Ecken der Erde, und führe uns aufrecht in unser Land. Denn ein Gott, der Heil schafft, bist Du, und uns hast Du erkoren aus allen Völkern und Zungen, und uns nahe gebracht Deinem großen Namen für ewig in Wahrheit, Dir zu danken und Dich als den Einigen zu bezeugen in Liebe. — Gelobt seist Du, o Ewiger! der erwählt hat sein Volk Jisrael in Liebe.

שמע Höre, Jisrael! der Ewige, unser Gott, ist ein einiges ewiges Wesen.

ברוך Gelobt sei der Name der Herrlichkeit seines Reiches auf immer und ewig.

ואהבת Und du sollst lieben den Ewigen, deinen Gott, mit deinem ganzen Herzen und mit deiner ganzen Seele und mit deinem ganzen Vermögen. Und es sollen diese Worte, die Ich dir heute gebiete, in deinem Herzen sein. Und du sollst sie einschärfen deinen Kindern und davon reden, wenn du sitzest in deinem Hause und wenn du gehest auf dem Wege und wenn du dich hinlegst und wenn du aufstehst. Und du sollst sie binden zum Wahrzeichen an deine Hand, und sie sollen sein zum Denkbande zwischen deinen Augen.

הָאָרֶץ, וְתוֹלִיכֵנוּ קוֹמְמִיּוּת
לְאַרְצֵנוּ: כִּי אֵל פּוֹעֵל
יְשׁוּעוֹת אָתָּה, וּבָנוּ בָחַרְתָּ
מִכָּל־עַם וְלָשׁוֹן וְקֵרַבְתָּנוּ
לְשִׁמְךָ הַגָּדוֹל סֶלָה בֶּאֱמֶת,
לְהוֹדוֹת לְךָ וּלְיַחֶדְךָ
בְּאַהֲבָה, בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ
הַבּוֹחֵר בְּעַמּוֹ יִשְׂרָאֵל
בְּאַהֲבָה:

יחיד אומר אֵל מֶלֶךְ נֶאֱמָן:

שְׁמַע יִשְׂרָאֵל יְהוָה
אֱלֹהֵינוּ יְהוָה אֶחָד:

בָּרוּךְ שֵׁם כְּבוֹד מַלְכוּתוֹ
לְעוֹלָם וָעֶד:

וְאָהַבְתָּ אֵת יְהוָה אֱלֹהֶיךָ
בְּכָל־לְבָבְךָ וּבְכָל־נַפְשְׁךָ
וּבְכָל־מְאֹדֶךָ: וְהָיוּ הַדְּבָרִים
הָאֵלֶּה אֲשֶׁר אָנֹכִי מְצַוְּךָ
הַיּוֹם עַל־לְבָבֶךָ: וְשִׁנַּנְתָּם
לְבָנֶיךָ וְדִבַּרְתָּ בָּם בְּשִׁבְתְּךָ
בְּבֵיתֶךָ וּבְלֶכְתְּךָ בַדֶּרֶךְ
וּבְשָׁכְבְּךָ וּבְקוּמֶךָ:
וּקְשַׁרְתָּם לְאוֹת עַל־יָדֶךָ
וְהָיוּ לְטֹטָפֹת בֵּין עֵינֶיךָ:

וּכְתַבְתָּם עַל־מְזוּזוֹת בֵּיתֶךָ וּבִשְׁעָרֶיךָ׃

Und du sollst sie schreiben auf die Pfosten deines Hauses und an deine Thore.

והיה Und es wird geschehen, so ihr höret auf meine Gebote, die Ich euch heute gebiete, den Ewigen, euren Gott zu lieben und ihm zu dienen mit eurem ganzen Herzen und eurer ganzen Seele, so werde Ich den Regen eures Landes geben zu seiner Zeit, Frühregen und Spätregen, daß du einsammelst dein Getreide und deinen Most und dein Oel. Und ich werde Gras geben auf deinem Felde für dein Vieh, und du wirst essen und satt werden. Hütet euch, daß nicht euer Herz bethört werde und ihr abweichet und fremden Göttern dienet und euch vor ihnen bücket, und über euch der Zorn des Ewigen erglühe, daß er verschließe den Himmel, daß kein Regen sei, und der Erdboden nicht gebe sein Gewächs, und ihr bald umkommet, weg aus dem schönen Lande, das der Ewige euch giebt. — Und ihr sollt diese meine Worte euch zu Herzen nehmen und zu Gemüthe, und sie binden als Wahrzeichen auf eure Hand,

וְהָיָה אִם־שָׁמֹעַ תִּשְׁמְעוּ אֶל־מִצְוֹתַי אֲשֶׁר אָנֹכִי מְצַוֶּה אֶתְכֶם הַיּוֹם לְאַהֲבָה אֶת־יְהוָה אֱלֹהֵיכֶם וּלְעָבְדוֹ בְּכָל־לְבַבְכֶם וּבְכָל־נַפְשְׁכֶם׃ וְנָתַתִּי מְטַר־אַרְצְכֶם בְּעִתּוֹ יוֹרֶה וּמַלְקוֹשׁ וְאָסַפְתָּ דְגָנֶךָ וְתִירֹשְׁךָ וְיִצְהָרֶךָ׃ וְנָתַתִּי עֵשֶׂב בְּשָׂדְךָ לִבְהֶמְתֶּךָ וְאָכַלְתָּ וְשָׂבָעְתָּ׃ הִשָּׁמְרוּ לָכֶם פֶּן־יִפְתֶּה לְבַבְכֶם וְסַרְתֶּם וַעֲבַדְתֶּם אֱלֹהִים אֲחֵרִים וְהִשְׁתַּחֲוִיתֶם לָהֶם׃ וְחָרָה אַף־יְהוָה בָּכֶם וְעָצַר אֶת־הַשָּׁמַיִם וְלֹא־יִהְיֶה מָטָר וְהָאֲדָמָה לֹא תִתֵּן אֶת־יְבוּלָהּ וַאֲבַדְתֶּם מְהֵרָה מֵעַל הָאָרֶץ הַטֹּבָה אֲשֶׁר יְהוָה נֹתֵן לָכֶם׃ וְשַׂמְתֶּם אֶת־דְּבָרַי אֵלֶּה עַל־לְבַבְכֶם וְעַל־נַפְשְׁכֶם וּקְשַׁרְתֶּם אֹתָם לְאוֹת עַל־יֶדְכֶם וְהָיוּ

לְטוֹטָפֹת בֵּין עֵינֵיכֶם׃ וְלִמַּדְתֶּם אֹתָם אֶת־בְּנֵיכֶם לְדַבֵּר בָּם בְּשִׁבְתְּךָ בְּבֵיתֶךָ וּבְלֶכְתְּךָ בַדֶּרֶךְ וּבְשָׁכְבְּךָ וּבְקוּמֶךָ׃ וּכְתַבְתָּם עַל־מְזוּזוֹת בֵּיתֶךָ וּבִשְׁעָרֶיךָ׃ לְמַעַן יִרְבּוּ יְמֵיכֶם וִימֵי בְנֵיכֶם עַל הָאֲדָמָה אֲשֶׁר נִשְׁבַּע יְהוָה לַאֲבֹתֵיכֶם לָתֵת לָהֶם כִּימֵי הַשָּׁמַיִם עַל־הָאָרֶץ׃

וַיֹּאמֶר יְהוָה אֶל־מֹשֶׁה לֵאמֹר׃ דַּבֵּר אֶל־בְּנֵי יִשְׂרָאֵל וְאָמַרְתָּ אֲלֵהֶם וְעָשׂוּ לָהֶם צִיצִת עַל־כַּנְפֵי בִגְדֵיהֶם לְדֹרֹתָם וְנָתְנוּ עַל־צִיצִת הַכָּנָף פְּתִיל תְּכֵלֶת׃ וְהָיָה לָכֶם לְצִיצִת וּרְאִיתֶם אֹתוֹ וּזְכַרְתֶּם אֶת־כָּל־מִצְוֹת יְהוָה וַעֲשִׂיתֶם אֹתָם וְלֹא־תָתוּרוּ אַחֲרֵי לְבַבְכֶם וְאַחֲרֵי עֵינֵיכֶם אֲשֶׁר־אַתֶּם זֹנִים אַחֲרֵיהֶם׃ לְמַעַן תִּזְכְּרוּ וַעֲשִׂיתֶם אֶת־כָּל־מִצְוֹתָי וִהְיִיתֶם קְדֹשִׁים לֵאלֹהֵיכֶם׃

und sie seien zum Denkbande zwischen euren Augen. Und lehret sie euren Kindern, davon zu reden, wenn du sitzest in deinem Hause und wenn du gehest auf dem Wege und wenn du dich hinlegst und wenn du aufstehst. Und schreibe sie auf die Pfosten deines Hauses und an deine Thore. Auf daß sich mehren eure Tage und die Tage eurer Kinder auf dem Erdboden, den der Ewige geschworen euren Vätern, ihnen zu geben, — wie die Dauer des Himmels über der Erde.

ויאמר Und der Ewige sprach zu Moscheh also: Rede zu den Kindern Jisrael und sprich zu ihnen, daß sie sich Schaufäden machen an die Zipfel ihrer Kleider für ihre Geschlechter und sollen an die Schaufäden des Zipfels eine purpurblaue Schnur ansetzen. Und das sei euch zu Schaufäden, daß, wenn ihr sie ansehet, ihr euch erinnert aller Gebote des Ewigen und sie thuet, und nicht umherspähet nach eurem Herzen und nach euren Augen, denen ihr nachbuhlet; damit ihr euch erinnert all meiner Gebote und sie thuet, und ihr heilig seiet eurem Gotte. Ich bin

der Ewige, euer Gott, der Ich euch herausgeführt habe aus dem Lande Mizrajim, euch ein Gott zu sein, Ich, der Ewige euer Gott.

אֲנִי יְהוָה אֱלֹהֵיכֶם אֲשֶׁר הוֹצֵאתִי אֶתְכֶם מֵאֶרֶץ מִצְרַיִם לִהְיוֹת לָכֶם לֵאלֹהִים אֲנִי יְהוָה אֱלֹהֵיכֶם׃

אֱמֶת וְצִיב וְנָכוֹן וְקַיָּם וְיָשָׁר וְנֶאֱמָן וְאָהוּב וְחָבִיב וְנֶחְמָד וְנָעִים וְנוֹרָא וְאַדִּיר, וּמְתֻקָּן וּמְקֻבָּל וְטוֹב וְיָפֶה הַדָּבָר הַזֶּה עָלֵינוּ לְעוֹלָם וָעֶד׃ אֱמֶת אֱלֹהֵי עוֹלָם | מַלְכֵּנוּ צוּר יַעֲקֹב מָגֵן יִשְׁעֵנוּ׃ לְדוֹר וָדוֹר הוּא קַיָּם וּשְׁמוֹ קַיָּם וְכִסְאוֹ נָכוֹן וּמַלְכוּתוֹ וֶאֱמוּנָתוֹ לָעַד קַיֶּמֶת׃ וּדְבָרָיו חַיִּים וְקַיָּמִים נֶאֱמָנִים וְנֶחֱמָדִים לָעַד וּלְעוֹלְמֵי עוֹלָמִים׃ עַל־אֲבוֹתֵינוּ וְעָלֵינוּ עַל־בָּנֵינוּ וְעַל־דּוֹרוֹתֵינוּ וְעַל כָּל־דּוֹרוֹת זֶרַע יִשְׂרָאֵל עֲבָדֶיךָ׃ עַל־הָרִאשׁוֹנִים וְעַל־הָאַחֲרוֹנִים דָּבָר טוֹב וְקַיָּם לְעוֹלָם וָעֶד׃ אֱמֶת וֶאֱמוּנָה חֹק וְלֹא יַעֲבוֹר׃ אֱמֶת שָׁאַתָּה הוּא יְיָ אֱלֹהֵינוּ

Wahr und gültig ist das Wort, festgegründet und ewigbleibend, gerade treubewährt, lieblich und theuer, voll Anmuth und holdselig, erhaben und gewaltig, wohlgeordnet und wohlgefällig, gut und schön für uns auf immer und ewig. Wahr ist der Weltengott, unser König, der Hort Jaakobs, unseres Heiles Schild. Für alle Geschlechter dauert Er, und sein Name dauert, und sein Thron ist festgegründet und sein Reich und seine Treue besteht für ewig. Und seine Worte sind lebendig und ewigbestehend, treubewährt und stets begehrt, für immer und in alle Zeit und Ewigkeit, so für unsere Väter wie für uns, für unsere Kinder und all unsere Nachkommen und die Nachkommen des Stammes Jisraels, Deine Knechte; für die früheren Geschlechter wie für die spätesten ein Wort, gut und gültig, auf immer und ewig, Wahrheit und Wahrhaftigkeit, ein Gesetz, das nie sich wandelt. Wahr ist es, daß

וֵאלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ מַלְכֵּנוּ מָלֵךְ אֲבוֹתֵינוּ. גּוֹאֲלֵנוּ גּוֹאֵל אֲבוֹתֵינוּ. יוֹצְרֵנוּ צוּר יִשְׁעֵנוּ. פּוֹדֵנוּ וּמַצִּילֵנוּ מֵעוֹלָם שְׁמֶךָ. אֵין אֱלֹהִים זוּלָתֶךָ:

עֶזְרַת אֲבוֹתֵינוּ אַתָּה הוּא מֵעוֹלָם. מָגֵן וּמוֹשִׁיעַ לִבְנֵיהֶם | אַחֲרֵיהֶם בְּכָל־דּוֹר וָדוֹר: בְּרוּם עוֹלָם | מוֹשָׁבֶךָ וּמִשְׁפָּטֶיךָ וְצִדְקָתְךָ עַד־אַפְסֵי אָרֶץ: אַשְׁרֵי אִישׁ | שֶׁיִּשְׁמַע לְמִצְוֹתֶיךָ. וְתוֹרָתְךָ וּדְבָרְךָ יָשִׂים עַל־לִבּוֹ: אֱמֶת אַתָּה הוּא אָדוֹן לְעַמֶּךָ וּמֶלֶךְ גִּבּוֹר לָרִיב רִיבָם: אֱמֶת אַתָּה הוּא רִאשׁוֹן וְאַתָּה הוּא אַחֲרוֹן וּמִבַּלְעָדֶיךָ אֵין לָנוּ מֶלֶךְ גּוֹאֵל וּמוֹשִׁיעַ: מִמִּצְרַיִם גְּאַלְתָּנוּ יְיָ אֱלֹהֵינוּ וּמִבֵּית עֲבָדִים פְּדִיתָנוּ. כָּל־בְּכוֹרֵיהֶם הָרָגְתָּ. וּבְכוֹרְךָ גָּאָלְתָּ. וְיַם־סוּף בָּקַעְתָּ. וְזֵדִים טִבַּעְתָּ.

Du derselbige bist und bleibst, Ewiger, unser Gott und unserer Väter Gott, unser König, König unserer Väter, unser Erlöser, Erlöser unserer Väter, unser Schöpfer, Hort unseres Heils, unser Befreier und Retter von jeher Dein Name. Kein Gott außer Dir!

עזרת Beistand unserer Väter warst Du von ewig her, Schild und Helfer ihren Kindern nach ihnen in jeglichem Geschlechte. In der Weltenhöhe ist Dein Sitz, und Deines Rechtes Walten und Deine Milde reicht bis an die Enden der Erde. Glücklich der Mann, der horcht auf Deine Gebote, und Deine Lehre und Dein Wort sich zu Herzen nimmt. Es ist wahr, Du bist ein Herr Deines Volkes und ein König, mächtig, ihren Streit zu führen. Es ist wahr, Du bist der Erste und Du bist der Letzte, und außer Dir haben wir keinen König, der erlöst und errettet. Aus Mizrajim hast Du uns erlöst, Ewiger, unser Gott, und aus dem Sklavenhause uns befreit; alle ihre Erstgebornen hast Du erschlagen und Deinen Erstgebornen hast Du erlöst und das Schilfmeer gespalten, und die Uebermüthigen hast

וִידִידִים הֶעֱבַרְתָּ, וַיְכַסּוּ מַיִם צָרֵיהֶם אֶחָד מֵהֶם לֹא נוֹתָר: עַל־זֹאת שִׁבְּחוּ אֲהוּבִים וְרוֹמְמוּ אֵל וְנָתְנוּ יְדִידִים זְמִירוֹת שִׁירוֹת וְתִשְׁבָּחוֹת בְּרָכוֹת וְהוֹדָאוֹת לַמֶּלֶךְ אֵל חַי וְקַיָּם: רָם וְנִשָּׂא גָּדוֹל וְנוֹרָא מַשְׁפִּיל גֵּאִים וּמַגְבִּיהַּ שְׁפָלִים. מוֹצִיא אֲסִירִים וּפוֹדֶה עֲנָוִים וְעוֹזֵר דַּלִּים. וְעוֹנֶה לְעַמּוֹ בְּעֵת שַׁוְּעָם אֵלָיו: תְּהִלּוֹת לְאֵל עֶלְיוֹן, בָּרוּךְ הוּא וּמְבֹרָךְ. מֹשֶׁה וּבְנֵי יִשְׂרָאֵל | לְךָ עָנוּ שִׁירָה בְּשִׂמְחָה רַבָּה וְאָמְרוּ כֻלָּם.

מִי־כָמֹכָה בָּאֵלִם יְיָ. מִי כָּמֹכָה נֶאְדָּר בַּקֹּדֶשׁ. נוֹרָא תְהִלֹּת עֹשֵׂה פֶלֶא:

שִׁירָה חֲדָשָׁה שִׁבְּחוּ גְאוּלִים לְשִׁמְךָ עַל־שְׂפַת הַיָּם יַחַד כֻּלָּם הוֹדוּ וְהִמְלִיכוּ וְאָמְרוּ.

יְיָ יִמְלֹךְ לְעֹלָם וָעֶד:

Du versenkt und Deine Lieblinge hindurchgeführt, daß die Wasser ihre Feinde deckten, nicht Einer von ihnen blieb übrig. Darob priesen Dich die von Dir Geliebten und erhoben den Allmächtigen, und Deine Lieblinge spendeten Gesänge, Lieder und Lobpreisungen, Segnungen und Dankesworte dem Könige, dem Gotte, der ewig lebt und dauert, hoch und erhaben, groß und mächtig ist, der die Trotzigen beugt und erhebt die Gebeugten, frei hinausführt die Gefesselten und löset die Bedrückten und beisteht den Verkümmerten und sein Volk erhört, sobald es zu ihm ruft; sie spendeten Lob dem höchsten Gotte, gelobt sei Er und gepriesen! — Moscheh und die Kinder Jisrael stimmten Dir ein Loblied an in voller Freude, und sie alle sprachen:

מי „Wer ist wie Du, Herr, unter den Göttern, wer wie Du verherrlicht in Heiligkeit, furchtbar in seinen ruhmwürdigen Thaten, Wunderthäter!“

שירה Ein neues Lied sangen die Erlösten zu Deines Namens Preis am Meeresstrande; einmüthig Alle dankten sie und huldigten Dir und sprachen;

יי „Der Ewige wird regieren immer und ewig.“

צוּר יִשְׂרָאֵל. קוּמָה בְּעֶזְרַת
יִשְׂרָאֵל וּפְדֵה כִנְאֻמֶךָ
יְהוּדָה וְיִשְׂרָאֵל. גֹּאֲלֵנוּ יְיָ
צְבָאוֹת שְׁמוֹ קְדוֹשׁ יִשְׂרָאֵל.
בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ גָּאַל יִשְׂרָאֵל:

Hort Jisraels! steh' auf zum Beistande Jisraels, und befreie nach Deiner Verheißung Jehudah und Jisrael, Du unser Erlöser, — Ewiger der Heerschaaren ist sein Name, — Heiliger Jisraels! Gelobt seist Du, o Ewiger, der Jisrael erlöset hat.

אֲדֹנָי שְׂפָתַי תִּפְתָּח וּפִי יַגִּיד
תְּהִלָּתֶךָ:

O Herr! öffne meine Lippen, und mein Mund verkünde Dein Lob!

בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ אֱלֹהֵינוּ
וֵאלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ אֱלֹהֵי אַבְרָהָם
אֱלֹהֵי יִצְחָק וֵאלֹהֵי יַעֲקֹב.
הָאֵל הַגָּדוֹל הַגִּבּוֹר וְהַנּוֹרָא
אֵל עֶלְיוֹן גּוֹמֵל חֲסָדִים
טוֹבִים וְקֹנֵה הַכֹּל וְזוֹכֵר
חַסְדֵי אָבוֹת. וּמֵבִיא גּוֹאֵל
לִבְנֵי בְנֵיהֶם לְמַעַן שְׁמוֹ
בְּאַהֲבָה:

Gelobt seist Du, Ewiger, unser Gott und Gott unserer Väter, Gott Abrahams, Jizchaks und Jaakobs, Allmächtiger, Großer, Gewaltiger und Erhabener, höchster Gott, der in Güte Gnade erweiset und dem Alles eignet, der gedenket der frommen Werke der Väter und den Erlöser bringen wird ihren spätesten Abkömmlingen, um seines Namens willen, in Liebe.

זָכְרֵנוּ לְחַיִּים. מֶלֶךְ
חָפֵץ בַּחַיִּים. וְכָתְבֵנוּ
בְּסֵפֶר הַחַיִּים.
לְמַעַנְךָ אֱלֹהִים חַיִּים:

Gedenk' unser zum zum Leben, Herr, der will, daß wir leben, und schreibe uns in das Buch des Lebens, um Deinetwillen, Gott, ewiglebender.

מֶלֶךְ עוֹזֵר וּמוֹשִׁיעַ וּמָגֵן.
בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ מָגֵן אַבְרָהָם:

König, Beistand und Retter und Schirm! Gelobt seist Du, Ewiger, Schirm des Abraham!

אַתָּה גִּבּוֹר לְעוֹלָם אֲדֹנָי

Du bist mächtig in

Ewigkeit, o Herr! Du belebst die Todten, stark, um stets zu helfen.

מכלכל Der die Lebenden in Gnaden erhält, die Todten belebt in großer Barmherzigkeit, die Fallenden stützt und die Kranken heilt, die Gefesselten löst und seine Treue bewährt den im Staube Schlafenden. Wer ist wie Du, Herr mächtiger Thaten, und wer ist Dir ähnlich, König, der tödtet und wieder belebt und sprossen lässet das Heil?

מי Wer ist wie Du, Vater des Erbarmens, der gedenket seiner Geschöpfe zum Leben in Erbarmen?

ונאמן Und Du bist zuverlässig, daß Du beleben wirst die Todten. Gelobt seist Du, o Ewiger, der die Todten belebt.

אתה Du bist heilig und Dein Name ist heilig, und Heilige an jedem Tage preisen Dich ewiglich.

ובכן So lasse denn kommen, Ewiger, unser Gott, Deine Furcht über alle Deine Geschöpfe und ehrfürchtiges Bangen vor Dir über Alles, was Du erschaffen, daß Dich

מְחַיֵּה מֵתִים | אַתָּה רַב לְהוֹשִׁיעַ׃

מְכַלְכֵּל חַיִּים בְּחֶסֶד מְחַיֵּה מֵתִים בְּרַחֲמִים רַבִּים סוֹמֵךְ נוֹפְלִים וְרוֹפֵא חוֹלִים וּמַתִּיר אֲסוּרִים וּמְקַיֵּם אֱמוּנָתוֹ לִישֵׁנֵי עָפָר. מִי כָמוֹךָ בַּעַל גְּבוּרוֹת וּמִי דּוֹמֶה לָךְ מֶלֶךְ מֵמִית וּמְחַיֶּה וּמַצְמִיחַ יְשׁוּעָה׃

מִי כָמוֹךָ אַב הָרַחֲמִים. זוֹכֵר יְצוּרָיו לְחַיִּים בְּרַחֲמִים׃

וְנֶאֱמָן אַתָּה לְהַחֲיוֹת מֵתִים. בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ מְחַיֵּה הַמֵּתִים׃

אַתָּה קָדוֹשׁ וְשִׁמְךָ קָדוֹשׁ וּקְדוֹשִׁים בְּכָל־יוֹם יְהַלְלוּךָ סֶלָה׃

וּבְכֵן תֵּן פַּחְדְּךָ יְיָ אֱלֹהֵינוּ עַל כָּל־מַעֲשֶׂיךָ. וְאֵימָתְךָ עַל כָּל־מַה־שֶּׁבָּרָאתָ.

fürchten alle Deine Geschöpfe und vor Dir sich bücken alle Wesen und sie Alle werden mögen ein Bund, Deinen Willen zu thun mit ganzem Herzen, wie wir es erkennen, Ewiger, unser Gott! daß die Herrschaft ist bei Dir, die Macht in Deiner Hand und die Kraft in Deiner Rechten und Dein Name erhaben über Alles, was Du geschaffen.

וְיִירָאוּךָ כָּל־ מַעֲשִׂים. וְיִשְׁתַּחֲווּ לְפָנֶיךָ כָּל־הַבְּרוּאִים וְיַעֲשׂוּ כֻלָּם אֲגֻדָּה אַחַת. לַעֲשׂוֹת רְצוֹנְךָ בְּלֵבָב שָׁלֵם כְּמוֹ שֶׁיָּדַעְנוּ יְיָ אֱלֹהֵינוּ. שֶׁהַשִּׁלְטָן לְפָנֶיךָ. עֹז בְּיָדְךָ וּגְבוּרָה בִּימִינֶךָ. וְשִׁמְךָ נוֹרָא עַל כָּל־ מַה־שֶּׁבָּרָאתָ׃

ובכן Und so gieb denn die Ehre, o Ewiger, Deinem Volke, den Ruhm den Dich Fürchtenden und der Hoffnung Zuversicht denen, die Dich suchen, und das freie Wort den auf Dich Harrenden, Freude Deinem Lande und Wonne Deiner Stadt, und die Macht lasse aufkeimen Deines Knechtes David und das Licht leuchten

וּבְכֵן תֵּן כָּבוֹד יְיָ לְעַמֶּךָ. תְּהִלָּה לִירֵאֶיךָ. וְתִקְוָה לְדוֹרְשֶׁיךָ. וּפִתְחוֹן פֶּה לַמְיַחֲלִים לָךְ. שִׂמְחָה לְאַרְצֶךָ. וְשָׂשׂוֹן לְעִירֶךָ. וּצְמִיחַת קֶרֶן לְדָוִד עַבְדֶּךָ. וַעֲרִיכַת נֵר

des Sohnes Jischais, Deines Gesalbten, bald in unseren Tagen.

ובכן Dann werden die Gerechten es schauen und sich freuen und die Redlichen jubeln und die Frommen in Jauchzen frohlocken, und das Laster wird schließen seinen Mund und der Frevel gänzlich wie Rauch dahinschwinden, wenn Du tilgen wirst die Herrschaft des Uebermuthes von der Erde.

ותמלוך Und wenn Du herrschen wirst allein, o Ewiger! über alle Deine Werke auf dem Zijonsberge, der Stätte Deiner Herrlichkeit, und in Jeruschalajim, Deiner heiligen Stadt, wie geschrieben steht in Deinem heiligen Worte: „Herrschen wird der Ewige für alle Zeit, dein Gott, Zijon, in alle Geschlechter. Hallelujah!“

לְבֶן־יִשַׁי מְשִׁיחֶךָ.
בִּמְהֵרָה בְיָמֵינוּ׃

וּבְכֵן צַדִּיקִים יִרְאוּ
וְיִשְׂמָחוּ וְיָשָׁרִים
יַעֲלוּזוּ. וַחֲסִידִים
בְּרִנָּה יָגִילוּ. וְעוֹלָתָהּ
תִּקְפָּץ־פִּיהָ. וְכָל־
הָרִשְׁעָה כֻּלָּהּ כְּעָשָׁן
תִּכְלֶה. כִּי תַעֲבִיר
מֶמְשֶׁלֶת זָדוֹן מִן־
הָאָרֶץ׃

וְתִמְלוֹךְ | אַתָּה יְיָ
לְבַדֶּךָ עַל כָּל־
מַעֲשֶׂיךָ. בְּהַר צִיּוֹן
מִשְׁכַּן כְּבוֹדֶךָ.
וּבִירוּשָׁלַיִם עִיר
קָדְשֶׁךָ. כַּכָּתוּב
בְּדִבְרֵי קָדְשֶׁךָ. יִמְלֹךְ
יְיָ | לְעוֹלָם אֱלֹהַיִךְ
צִיּוֹן לְדֹר וָדֹר
הַלְלוּיָהּ׃

קדוש Heilig bist Du, und furchtbar Dein Name, und kein Gott außer Dir, wie geschrieben steht: „Und erhaben ist der Gott der Schaaren im Gerichte und der heilige Gott geheiligt in Gerechtigkeit.“ Gelobt seist Du, Ewiger, heiliger König!

אתה Du hast uns erkoren aus allen Völkern, uns geliebt und an uns Gefallen gehabt, uns erhöhet über alle Zungen und uns geheiligt durch Deine Gebote und uns nahe gebracht, unser König, Deinem Dienste und Deinen Namen, den großen und heiligen, über uns genannt.

ותתן Und du hast uns gegeben, Ewiger, unser Gott! in Liebe diesen (Sabbath- und) Versöh-

קָדוֹשׁ אַתָּה וְנוֹרָא
שְׁמֶךָ וְאֵין אֱלוֹהַּ
מִבַּלְעָדֶיךָ. כַּכָּתוּב
וַיִּגְבַּהּ יְיָ צְבָאוֹת
בַּמִּשְׁפָּט. וְהָאֵל
הַקָּדוֹשׁ נִקְדַּשׁ
בִּצְדָקָה. בָּרוּךְ אַתָּה
יְיָ הַמֶּלֶךְ הַקָּדוֹשׁ׃

אַתָּה בְחַרְתָּנוּ
מִכָּל־הָעַמִּים. אָהַבְתָּ
אוֹתָנוּ. וְרָצִיתָ בָּנוּ.
וְרוֹמַמְתָּנוּ מִכָּל־
הַלְּשׁוֹנוֹת. וְקִדַּשְׁתָּנוּ
בְּמִצְוֹתֶיךָ וְקֵרַבְתָּנוּ
מַלְכֵּנוּ לַעֲבוֹדָתֶךָ.
וְשִׁמְךָ הַגָּדוֹל
וְהַקָּדוֹשׁ עָלֵינוּ
קָרָאתָ׃

וַתִּתֶּן־לָנוּ יְיָ אֱלֹהֵינוּ
בְּאַהֲבָה אֶת־יוֹם
(הַשַּׁבָּת הַזֶּה לִקְדֻשָּׁה וְלִמְנוּחָה

nungstag zur Vergebung. Verzeihung und Sühne, um an ihm all unsere Schuld zu tilgen; eine heilige Berufung zur Erinnerung an den Auszug aus Mizrajim.

אלהינו Unser Gott und Gott unserer Väter! Lasse aufsteigen und vor Dich kommen, zu Dir gelangen und Dir vors Auge treten, in Wohlgefallen von Dir gehört, in Obhut genommen und gedacht werden unser Gedächtniß und unser Geschick und das Gedächtniß unserer Väter und des Gesalbten, des Sohnes Davids, Deines Knechtes, und Jeruschalajims, Deiner heiligen Stadt, und Deines ganzen Volkes, des Hauses Jisraels, zur Rettung und zum Guten, zur Huld und Gnade, zum Erbarmen, Leben und Frieden an diesem

(וְאֶת־יוֹם) הַכִּפֻּרִים הַזֶּה. לִמְחִילָה וְלִסְלִיחָה וּלְכַפָּרָה וְלִמְחֹל־בּוֹ אֶת־כָּל־עֲוֹנוֹתֵינוּ. (בְּאַהֲבָה) מִקְרָא־קֹדֶשׁ זֵכֶר לִיצִיאַת מִצְרָיִם:

אֱלֹהֵינוּ וֵאלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ יַעֲלֶה וְיָבֹא וְיַגִּיעַ וְיֵרָאֶה וְיֵרָצֶה וְיִשָּׁמַע וְיִפָּקֵד וְיִזָּכֵר זִכְרוֹנֵנוּ וּפִקְדוֹנֵנוּ. וְזִכְרוֹן אֲבוֹתֵינוּ וְזִכְרוֹן מָשִׁיחַ בֶּן־דָּוִד עַבְדֶּךָ. וְזִכְרוֹן יְרוּשָׁלַיִם עִיר קָדְשֶׁךָ. וְזִכְרוֹן כָּל־עַמְּךָ בֵּית יִשְׂרָאֵל | לְפָנֶיךָ. לִפְלֵטָה לְטוֹבָה לְחֵן וּלְחֶסֶד וּלְרַחֲמִים לְחַיִּים וּלְשָׁלוֹם בְּיוֹם

Tage der Versöhnung. Gedenk' unser, Ewiger, unser Gott! an ihm zum Guten, und verhänge über uns an ihm zum Segen, und hilf uns an ihm zum Leben. Und um des Wortes willen, das Heil und Erbarmen verheißt, sei uns mild und gnädig, und erbarme Dich unser und hilf uns! Denn zu Dir schaut unser Auge; denn ein Gott und Herr, erbarmungs- und huldreich bist Du.

אלהינו Unser Gott und unserer Väter Gott! Vergieb unsere Sünden an diesem (Sabbath- und) Versöhnungstage, tilg' und lasse schwinden unsere Missethaten und Vergehungen aus Deinen Augen weg, wie verheißen ist: Ich, Ich bin es, der ablöscht deine Missethaten um meinetwillen, und deine Vergehungen denk' Ich nicht. Und es heißt: Ich habe abgelöscht wie Gewölk

הַכִּפֻּרִים הַזֶּה׃
זָכְרֵנוּ יְיָ אֱלֹהֵינוּ בּוֹ
לְטוֹבָה. וּפָקְדֵנוּ בּוֹ
לִבְרָכָה. וְהוֹשִׁיעֵנוּ
בוֹ לְחַיִּים׃ וּבִדְבַר
יְשׁוּעָה וְרַחֲמִים חוּס
וְחָנֵּנוּ וְרַחֵם עָלֵינוּ
וְהוֹשִׁיעֵנוּ. כִּי אֵלֶיךָ
עֵינֵינוּ. כִּי אֵל מֶלֶךְ |
חַנּוּן וְרַחוּם | אָתָּה׃
אֱלֹהֵינוּ וֵאלֹהֵי
אֲבוֹתֵינוּ. מְחַל |
לַעֲוֹנוֹתֵינוּ בְּיוֹם
(הַשַּׁבָּת הַזֶּה וּבְיוֹם)הַכִּפֻּרִים
הַזֶּה. מְחֵה וְהַעֲבֵר
פְּשָׁעֵינוּ וְחַטֹּאתֵינוּ
מִנֶּגֶד עֵינֶיךָ. כָּאָמוּר
אָנֹכִי אָנֹכִי הוּא
מֹחֶה פְּשָׁעֶיךָ לְמַעֲנִי
וְחַטֹּאתֶיךָ לֹא־אֶזְכֹּר׃
וְנֶאֱמַר מָחִיתִי כָעָב

פְּשָׁעֶיךָ וְכֶעָנָן חַטֹּאתֶיךָ. שׁוּבָה אֵלַי כִּי גְאַלְתִּיךָ: וְנֶאֱמַר. כִּי בַיּוֹם הַזֶּה יְכַפֵּר עֲלֵיכֶם לְטַהֵר אֶתְכֶם מִכֹּל חַטֹּאתֵיכֶם לִפְנֵי יְיָ תִּטְהָרוּ:

(אלהינו ואלהי אבותינו רצה במנוחתנו)

קַדְּשֵׁנוּ בְּמִצְוֹתֶיךָ. וְתֵן חֶלְקֵנוּ בְּתוֹרָתֶךָ. שַׂבְּעֵנוּ מִטּוּבֶךָ וְשַׂמְּחֵנוּ בִּישׁוּעָתֶךָ. (וְהַנְחִילֵנוּ יְיָ אֱלֹהֵינוּ בְּאַהֲבָה וּבְרָצוֹן שַׁבַּת קָדְשֶׁךָ וְיָנוּחוּ בוֹ יִשְׂרָאֵל מְקַדְּשֵׁי שְׁמֶךָ) וְטַהֵר לִבֵּנוּ לְעָבְדְּךָ בֶּאֱמֶת. כִּי אַתָּה סַלָּח לְיִשְׂרָאֵל. וּמְחַלֵּן לְשִׁבְטֵי יְשֻׁרוּן בְּכָל דּוֹר וָדוֹר וּמִבַּלְעָדֶיךָ אֵין לָנוּ מֶלֶךְ מוֹחֵל וְסוֹלֵחַ: בָּרוּךְ אַתָּה

deine Missethaten und wie Wolkendunst deine Vergehungen; kehre zurück zu mir, denn ich habe Dich erlöst. Und es heißt: Denn an diesem Tage entsühnt Er euch, euch zu reinigen; von all euren Sünden sollt ihr vor dem Ewigen rein werden. —

קדשנו Heilige uns durch Deine Gebote und laß unser Theil sein Deine Lehre, sättige uns von Deiner Güte und erfreu' uns durch Deine Hülfe (und laß uns zu Theil werden, Ewiger, unser Gott, in Liebe und Huld Deinen heiligen Sabbath, daß an ihm ruhe Jisrael, das Deinen Namen heiliget,) und reinige unser Herz, Dir zu dienen in Wahrheit. Denn Du bist es, der verzeihet Jisrael und vergiebt den Stämmen Jeschuruns in jeglichem Zeitalter, und außer Dir haben wir keinen König, der verzeiht und vergiebt. Gelobt seist Du, Ewiger!

יְיָ מֶלֶךְ מוֹחֵל
וְסוֹלֵחַ לַעֲוֹנוֹתֵינוּ
וְלַעֲוֹנוֹת עַמּוֹ בֵּית
יִשְׂרָאֵל וּמַעֲבִיר
אַשְׁמוֹתֵינוּ בְּכָל־
שָׁנָה וְשָׁנָה. מֶלֶךְ עַל
כָּל־הָאָרֶץ מְקַדֵּשׁ
(הַשַּׁבָּת וְ) יִשְׂרָאֵל וְיוֹם
הַכִּפֻּרִים׃

König, der verzeiht und vergiebt unsere Sünden und die Sünden seines Volkes, des Hauses Jisrael, und schwinden lässet unsere Verschuldungen in jeglichem Jahre, König über die ganze Erde, der heiligt (den Sabbath,) Jisrael und den Sühnetag.

רְצֵה יְיָ אֱלֹהֵינוּ בְּעַמְּךָ יִשְׂרָאֵל
וּבִתְפִלָּתָם וְהָשֵׁב אֶת־הָעֲבוֹדָה
לִדְבִיר בֵּיתֶךָ. וְאִשֵּׁי יִשְׂרָאֵל
וּתְפִלָּתָם בְּאַהֲבָה תְקַבֵּל בְּרָצוֹן
וּתְהִי לְרָצוֹן תָּמִיד עֲבוֹדַת
יִשְׂרָאֵל עַמֶּךָ׃

Laß Dir wohlgefallen, Ewiger, unser Gott, Dein Volk Jisrael und sein Gebet, und führe zurück den Tempeldienst in Deine heiligen Hallen und die Feueropfer Jisraels und sein Gebet in Liebe nimm an mit Huld, und zum Wohlgefallen stets vor Dir sei der Gottesdienst Jisraels, Deines Volkes.

וְתֶחֱזֶינָה עֵינֵינוּ בְּשׁוּבְךָ
לְצִיּוֹן בְּרַחֲמִים. בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ
הַמַּחֲזִיר שְׁכִינָתוֹ לְצִיּוֹן׃

Und schauen mögen unsre Augen, wenn Du zurückkehrst nach Zijon in Barmherzigkeit. Gelobt sei Du, Ewiger, der zurückbringen wird seine Herrlichkeit nach Zijon.

מוֹדִים אֲנַחְנוּ לָךְ שָׁאַתָּה
הוּא יְיָ אֱלֹהֵינוּ וֵאלֹהֵי
אֲבוֹתֵינוּ לְעוֹלָם וָעֶד. צוּר
חַיֵּינוּ מָגֵן יִשְׁעֵנוּ. אַתָּה הוּא
לְדוֹר וָדוֹר נוֹדֶה לְךָ וּנְסַפֵּר
תְּהִלָּתֶךָ. עַל־חַיֵּינוּ

Wir danken Dir und bekennen, daß Du bist der Ewige, unser Gott und unserer Väter Gott, auf immer und ewig. Hort unsers Lebens, Schild unsers Heils bist Du durch alle Geschlechter. Wir danken Dir und verkünden Dein Lob für unser Leben, das gegeben ist in

Deine Hand, wegen unserer Seelen, die Dir sind anvertraut, und wegen Deiner Wunder, die an jedem Tage uns geleiten, und wegen Deiner unvergleichlichen Thaten und Gnadenbezeigungen zu jeglicher Zeit, Abends und Morgens und Mittags, Allgütiger! denn nicht geht zu Ende Deine Barmherzigkeit, — Du Allerbarmer! denn kein Aufhören kennt Deine Huld. Von jeher hoffen wir auf Dich.

ועל Und für dies Alles sei gesegnet und erhoben Dein Name, unser König, beständig, auf immer und ewig.

וכתוב O verzeichne zum heilvollen Leben alle Genossen Deines Bundes!

וכל Und Alles, was lebt, danke Dir ewiglich, und rühmen möge es Deinen Namen in Wahrheit, o Gott, Du unser Schutz und unser Beistand ewiglich! — Gelobt sei Du, Ewiger! Allgütiger ist Dein Name, und Dir ist es schön dankendes Bekenntniß abzulegen.

שים Laß Frieden, Heil und Segen, Gunst, Gnad' und Erbarmen kommen über uns und über ganz Israel, Dein Volk. Segne uns Alle, unser Vater, insgesammt mit dem Lichte Deines Antlitzes! Denn in dem Lichte Deines Angesichtes gabst

הַמְּסוּרִים בְּיָדֶךָ, וְעַל־נִשְׁמוֹתֵינוּ הַפְּקוּדוֹת לָךְ, וְעַל־נִפֶּיךָ שֶׁבְּכָל־יוֹם עִמָּנוּ, וְעַל־נִפְלְאוֹתֶיךָ וְטוֹבוֹתֶיךָ שֶׁבְּכָל־עֵת עֶרֶב וָבֹקֶר וְצָהֳרָיִם. הַטּוֹב, כִּי לֹא־כָלוּ רַחֲמֶיךָ, וְהַמְרַחֵם, כִּי לֹא־תַמּוּ חֲסָדֶיךָ. מֵעוֹלָם קִוִּינוּ לָךְ:

וְעַל־כֻּלָּם יִתְבָּרַךְ וְיִתְרוֹמַם שִׁמְךָ מַלְכֵּנוּ תָּמִיד לְעוֹלָם וָעֶד:

וּכְתוֹב לְחַיִּים טוֹבִים כָּל־בְּנֵי בְרִיתֶךָ:

וְכֹל הַחַיִּים יוֹדוּךָ פֶּלָה, וִיהַלְלוּ אֶת־שִׁמְךָ בֶּאֱמֶת, הָאֵל יְשׁוּעָתֵנוּ וְעֶזְרָתֵנוּ סֶלָה, בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ הַטּוֹב שִׁמְךָ וּלְךָ נָאֶה לְהוֹדוֹת:

שִׂים שָׁלוֹם טוֹבָה וּבְרָכָה חֵן וָחֶסֶד וְרַחֲמִים עָלֵינוּ וְעַל כָּל־יִשְׂרָאֵל עַמֶּךָ, בָּרְכֵנוּ אָבִינוּ כֻּלָּנוּ כְּאֶחָד בְּאוֹר פָּנֶיךָ, כִּי בְאוֹר פָּנֶיךָ

נָתַתָּ לָּנוּ יְיָ אֱלֹהֵינוּ תּוֹרַת חַיִּים וְאַהֲבַת חֶסֶד. וּצְדָקָה וּבְרָכָה וְרַחֲמִים וְחַיִּים וְשָׁלוֹם וְטוֹב בְּעֵינֶיךָ לְבָרֵךְ אֶת־עַמְּךָ יִשְׂרָאֵל בְּכָל־עֵת וּבְכָל־שָׁעָה בִּשְׁלוֹמֶךָ׃

Du uns, Ewiger, unser Gott, die Lehre des Lebens und die Liebe zur Milde und Menschlichkeit, und Gerechtigkeit und Segen und Erbarmen und Leben und Frieden. Und laß es Dir wohlgefällig sein, zu segnen Dein Volk Jisrael zu jeder Zeit und Stunde mit Deinem Frieden.

בְּסֵפֶר חַיִּים בְּרָכָה וְשָׁלוֹם וּפַרְנָסָה טוֹבָה נִזָּכֵר וְנִכָּתֵב לְפָנֶיךָ. אֲנַחְנוּ וְכָל־עַמְּךָ בֵּית יִשְׂרָאֵל לְחַיִּים טוֹבִים וּלְשָׁלוֹם. בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ עֹשֵׂה הַשָּׁלוֹם׃

Im Buche des Lebens, Segens und Friedens und gesegneter Erhaltung möge unser gedacht und wir darin eingezeichnet werden, so wie Dein ganzes Volk, das Haus Jisraels, zu gesegnetem Leben und zum Frieden. Gelobt sei Du, Ewiger, der erschafft den Frieden.

אֱלֹהֵינוּ וֵאלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ תָּבֹא לְפָנֶיךָ תְּפִלָּתֵנוּ. וְאַל־תִּתְעַלֵּם מִתְּחִנָּתֵנוּ. שֶׁאֵין אֲנוּ עַזֵּי פָנִים וּקְשֵׁי עֹרֶף לוֹמַר לְפָנֶיךָ יְיָ אֱלֹהֵינוּ וֵאלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ צַדִּיקִים אֲנַחְנוּ וְלֹא חָטָאנוּ אֲבָל אֲנַחְנוּ חָטָאנוּ׃

Unser Gott und unserer Väter Gott! Laß vor Dich kommen unser Gebet, und entziehe dich nicht unserem Flehen. Denn wir sind nicht frechen Antlitzes und hartnäckig, daß wir vor Dir sprächen, unser Gott und unserer Väter Gott: Gerecht sind wir, und wir haben uns nicht versündigt! — Ja wohl haben wir gesündigt!

אָשַׁמְנוּ. בָּגַדְנוּ.

Wir haben uns verschuldet, waren treulos, haben

גָּזַלְנוּ. דִּבַּרְנוּ דוֹפִי.
הֶעֱוִינוּ. וְהִרְשַׁעְנוּ.
זַדְנוּ. חָמַסְנוּ. טָפַלְנוּ
שֶׁקֶר: יָעַצְנוּ רָע.
כִּזַּבְנוּ. לַצְנוּ. מָרַדְנוּ.
נִאַצְנוּ. סָרַרְנוּ. עָוִינוּ.
פָּשַׁעְנוּ. צָרַרְנוּ.
קִשִּׁינוּ עֹרֶף: רָשַׁעְנוּ.
שִׁחַתְנוּ. תָּעִבְנוּ.
תָּעִינוּ. תִּעְתָּעְנוּ:

סָרְנוּ מִמִּצְוֹתֶיךָ
וּמִמִּשְׁפָּטֶיךָ הַטּוֹבִים
וְלֹא שָׁוָה לָנוּ: וְאַתָּה
צַדִּיק עַל כָּל־הַבָּא
עָלֵינוּ. כִּי אֱמֶת
עָשִׂיתָ וַאֲנַחְנוּ
הִרְשָׁעְנוּ:

מַה־נֹּאמַר לְפָנֶיךָ יוֹשֵׁב
מָרוֹם. וּמַה־נְּסַפֵּר לְפָנֶיךָ
שׁוֹכֵן שְׁחָקִים. הֲלֹא כָּל־
הַנִּסְתָּרוֹת וְהַנִּגְלוֹת אַתָּה
יוֹדֵעַ:

geraubt, redeten Anstößiges, wir haben uns vergangen und gefrevelt, waren übermüthig, übten Gewalt, brachten Lügenhaftes auf, sannen Böses, logen, spotteten, empörten uns Dir, schmäheten, waren widerspenstig, handelten tückisch, thaten Verbrecherisches, handelten feindselig, waren hartnäckig, übten Frevel, arteten aus, verübten Abscheuliches, gingen irre und haben irre geführt.

סרנו Wir sind gewichen von Deinen Geboten und Deinen heilvollen Vorschriften, und das galt uns Nichts. Du aber bist gerecht in Allem, was über uns ergangen; denn Du hast Wahrheit geübt, und wir frevelten.

מה Was sollen wir vor Dir sprechen, in den Höhen Wohnender! und was Dir erzählen, in den Wolken Thronender! Alles Verborgene und Offenbare, — Du weißt es!

אַתָּה יוֹדֵעַ רָזֵי עוֹלָם.
וְתַעֲלוּמוֹת | סִתְרֵי כָל־חָי:
אַתָּה חוֹפֵשׂ כָּל־חַדְרֵי בָטֶן
וּבוֹחֵן כְּלָיוֹת וָלֵב. אַיִן (כָּל־)
דָּבָר נֶעְלָם | מִמֶּךָּ. וְאַיִן |
נִסְתָּר מִנֶּגֶד עֵינֶיךָ:

וּבְכֵן יְהִי רָצוֹן מִלְּפָנֶיךָ
יְיָ אֱלֹהֵינוּ וֵאלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ.
שֶׁתְּכַפֵּר־לָנוּ עַל־כָּל־
חַטֹּאתֵינוּ. וְתִמְחַל־לָנוּ עַל
כָּל־עֲוֹנוֹתֵינוּ. וְתִסְלַח־לָנוּ
עַל כָּל־פִּשָּׁעֵינוּ:

עַל חֵטְא שֶׁחָטָאנוּ לְפָנֶיךָ
בְּאֹנֶס וּבְרָצוֹן:
וְעַל חֵטְא שֶׁחָטָאנוּ לְפָנֶיךָ
בְּאִמּוּץ הַלֵּב:
עַל חֵטְא שֶׁחָטָאנוּ לְפָנֶיךָ
בִּבְלִי דָעַת:
וְעַל חֵטְא שֶׁחָטָאנוּ לְפָנֶיךָ
בְּבִטּוּי שְׂפָתָיִם:
עַל חֵטְא שֶׁחָטָאנוּ לְפָנֶיךָ
בְּגִלּוּי עֲרָיוֹת:
וְעַל חֵטְא שֶׁחָטָאנוּ לְפָנֶיךָ
בְּגָלוּי וּבַסֵּתֶר:

אתה Du kenneſt die Geheimniſſe ſeit Ewigkeit und das Verhüllteſte unter dem Verborgenen alles Lebens. Du durchſuchſt die innerſten Kammern und prüfeſt Nieren und Herz. Kein Ding iſt Dir verhüllet, und Nichts iſt Deinen Augen verborgen.

ובכן So mög' es denn Dein Wille ſein, Ewiger, unſer Gott und unſerer Väter Gott! daß Du uns verzeiheſt wegen all unſerer Vergehungen und uns vergebeſt wegen all unſerer Sünden und uns entſündigeſt ob all unſerer Miſſethaten.

על Um der Sünde willen, die wir verübt im Zwang und mit Willen.

Um der Sünde willen, die wir verübt mit Verſtocktheit des Herzens.

Um der Sünde willen, die wir verübt ohne Wiſſen.

Um der Sünde willen, die wir verübt durch das Reden der Lippen.

Um der Sünde willen, die wir verübt durch Unzucht.

Um der Sünde willen, die wir verübt im Geheimen und offenkundig.

עַל חֵטְא שֶׁחָטָאנוּ לְפָנֶיךָ
בְּדַעַת וּבְמִרְמָה׃

וְעַל חֵטְא שֶׁחָטָאנוּ לְפָנֶיךָ
בְּדִבּוּר פֶּה׃

עַל חֵטְא שֶׁחָטָאנוּ לְפָנֶיךָ
בְּהוֹנָאַת רֵעַ׃

וְעַל חֵטְא שֶׁחָטָאנוּ לְפָנֶיךָ
בְּהַרְהוֹר הַלֵּב׃

עַל חֵטְא שֶׁחָטָאנוּ לְפָנֶיךָ
בְּוִעִדַּת | זְנוּת׃

וְעַל חֵטְא שֶׁחָטָאנוּ לְפָנֶיךָ
בְּוִדּוּי פֶּה׃

עַל חֵטְא שֶׁחָטָאנוּ לְפָנֶיךָ
בְּזִלְזוּל הוֹרִים וּמוֹרִים׃

וְעַל חֵטְא שֶׁחָטָאנוּ לְפָנֶיךָ
בְּזָדוֹן וּבִשְׁגָגָה׃

עַל חֵטְא שֶׁחָטָאנוּ לְפָנֶיךָ
בְּחֹזֶק יָד׃

וְעַל חֵטְא שֶׁחָטָאנוּ לְפָנֶיךָ
בְּחִלּוּל הַשֵּׁם׃

עַל חֵטְא שֶׁחָטָאנוּ לְפָנֶיךָ
בְּטֻמְאַת | שְׂפָתַיִם׃

וְעַל חֵטְא שֶׁחָטָאנוּ לְפָנֶיךָ
בְּטִפְּשׁוּת פֶּה׃

Um der Sünde willen, die wir verübt mit Wissen und Trug.

Um der Sünde willen, die wir verübt durch das Wort des Mundes.

Um der Sünde willen, die wir verübt durch Uebervortheilung des Nächsten.

Um der Sünde willen, die wir verübt durch sündiges Sinnen.

Um der Sünde willen, die wir verübt durch Verabredung zur Unzüchtigkeit.

Um der Sünde willen, die wir verübt durch das Bekenntniß mit dem Munde.

Um der Sünde willen, die wir verübt durch Verunehrung von Eltern und Lehrern.

Um der Sünde willen, die wir verübt durch Trotz und im Irrthum.

Um der Sünde willen, die wir verübt durch Gewalt der Hand.

Um der Sünde willen, die wir verübt durch Entweihung des göttlichen Namens.

Um der Sünde willen, die wir verübt durch Unlauterkeit der Lippen.

Um der Sünde willen, die wir verübt durch Thorheit des Mundes.

עַל חֵטְא שֶׁחָטָאנוּ לְפָנֶיךָ
בְּיֵצֶר הָרָע׃

וְעַל חֵטְא שֶׁחָטָאנוּ לְפָנֶיךָ
בְּיוֹדְעִים וּבְלֹא יוֹדְעִים׃

וְעַל כֻּלָּם אֱלוֹהַּ
סְלִיחוֹת. סְלַח־לָנוּ. מְחַל־לָנוּ. כַּפֶּר־לָנוּ׃

עַל חֵטְא שֶׁחָטָאנוּ לְפָנֶיךָ
בְּכַחַשׁ וּבְכָזָב׃

וְעַל חֵטְא שֶׁחָטָאנוּ לְפָנֶיךָ
בְּכַפַּת שֹׁחַד׃

עַל חֵטְא שֶׁחָטָאנוּ לְפָנֶיךָ
בְּלָצוֹן׃

וְעַל חֵטְא שֶׁחָטָאנוּ לְפָנֶיךָ
בְּלָשׁוֹן הָרָע׃

עַל חֵטְא שֶׁחָטָאנוּ לְפָנֶיךָ
בְּמַשָּׂא וּבְמַתָּן׃

וְעַל חֵטְא שֶׁחָטָאנוּ לְפָנֶיךָ
בְּמַאֲכָל וּבְמִשְׁתֶּה׃

עַל חֵטְא שֶׁחָטָאנוּ לְפָנֶיךָ
בְּנֶשֶׁךְ וּבְמַרְבִּית׃

וְעַל חֵטְא שֶׁחָטָאנוּ לְפָנֶיךָ
בְּנְטַיַּת גָּרוֹן׃

Um der Sünde willen, die wir verübt durch den sündigen Trieb.

Um der Sünde willen, die wir verübt wissentlich und unwissentlich.

ועל Und für sie alle, Gott der Verzeihung! verzeih' uns, vergieb uns, sühne uns.

Um der Sünde willen, die wir verübt durch Lug und Trug.

Um der Sünde willen, die wir verübt durch Hand der Bestechung.

Um der Sünde willen, die wir verübt durch Spott.

Um der Sünde willen, die wir verübt durch böse Zunge.

Um der Sünde willen, die wir verübt im Handel und Wandel.

Um der Sünde willen, die wir verübt durch Essen und Trinken.

Um der Sünde willen, die wir verübt durch Zins und Wucher.

Um der Sünde willen, die wir verübt durch frech emporgetragene Haltung.

עַל חֵטְא שֶׁחָטָאנוּ לְפָנֶיךָ
בְּשִׂיחַ שִׂפְתוֹתֵינוּ:

Um der Sünde willen, die wir verübt durch der Lippen Geschwätz.

וְעַל חֵטְא שֶׁחָטָאנוּ לְפָנֶיךָ
בְּסִקּוּר עָיִן:

Um der Sünde willen, die wir verübt durch der Augen eitles Blinken.

עַל חֵטְא שֶׁחָטָאנוּ לְפָנֶיךָ
בְּעֵינַיִם רָמוֹת:

Um der Sünde willen, die wir verübt durch stolze Blicke.

וְעַל חֵטְא שֶׁחָטָאנוּ לְפָנֶיךָ
בְּעַזּוּת מֵצַח:

Um der Sünde willen, die wir verübt durch Frechheit der Stirn.

וְעַל כֻּלָּם אֱלוֹהַּ
סְלִיחוֹת, סְלַח־לָנוּ,
מְחַל־לָנוּ כַּפֶּר־לָנוּ:

וּעל Und für sie alle, Gott der Verzeihung! verzeih' uns, vergieb uns, sühne uns.

עַל חֵטְא שֶׁחָטָאנוּ לְפָנֶיךָ
בְּפִרִיקַת עֹל:

Um der Sünde willen, die wir verübt durch Abschüttelung des göttlichen Joches.

וְעַל חֵטְא שֶׁחָטָאנוּ לְפָנֶיךָ
בְּפַלִּילוּת:

Um der Sünde willen, die wir verübt durch Aburtheilen.

עַל חֵטְא שֶׁחָטָאנוּ לְפָנֶיךָ
בִּצְדִיַּת רֵעַ:

Um der Sünde willen, die wir verübt durch Nachstellung gegen den Nächsten.

וְעַל חֵטְא שֶׁחָטָאנוּ לְפָנֶיךָ
בְּצָרוּת עָיִן:

Um der Sünde willen, die wir verübt durch Mißgunst.

עַל חֵטְא שֶׁחָטָאנוּ לְפָנֶיךָ
בְּקַלּוּת רֹאשׁ:

Um der Sünde willen, die wir verübt durch Leichtfertigkeit des Sinnes.

וְעַל חֵטְא שֶׁחָטָאנוּ לְפָנֶיךָ
בְּקַשְׁיוּת עֹרֶף:

Um der Sünde willen, die wir verübt durch Hartnäckigkeit.

עַל חֵטְא שֶׁחָטָאנוּ לְפָנֶיךָ
בְּרִיצַת רַגְלַיִם לָרָע׃
וְעַל חֵטְא שֶׁחָטָאנוּ לְפָנֶיךָ
בְּרָכִילוּת׃
עַל חֵטְא שֶׁחָטָאנוּ לְפָנֶיךָ
בְּשִׁבּוּעַת שָׁוְא׃
וְעַל חֵטְא שֶׁחָטָאנוּ לְפָנֶיךָ
בְּשִׂנְאַת חִנָּם׃
עַל חֵטְא שֶׁחָטָאנוּ לְפָנֶיךָ
בְּתִשּׁוּמֶת יָד׃
וְעַל חֵטְא שֶׁחָטָאנוּ לְפָנֶיךָ
בְּתִמָּהוֹן לֵבָב׃

וְעַל כֻּלָּם אֱלוֹהַּ
סְלִיחוֹת. סְלַח־לָנוּ. מְחַל־לָנוּ. כַּפֶּר־לָנוּ׃

וְעַל חֲטָאִים שֶׁאָנוּ חַיָּבִים |
עֲלֵיהֶם | עוֹלָה׃
וְעַל חֲטָאִים שֶׁאָנוּ חַיָּבִים |
עֲלֵיהֶם חַטָּאת׃
וְעַל חֲטָאִים שֶׁאָנוּ חַיָּבִים |
עֲלֵיהֶם קָרְבָּן עוֹלָה וְיוֹרֵד׃
וְעַל חֲטָאִים שֶׁאָנוּ חַיָּבִים |
עֲלֵיהֶם | אָשָׁם וַדַּאי
וְתָלוּי׃

Um der Sünde willen, die wir verübt, indem unsere Füße zum Bösen eilten.

Um der Sünde willen, die wir verübt durch Verleumdung.

Um der Sünde willen, die wir verübt durch falschen Schwur.

Um der Sünde willen, die wir verübt durch unbegründeten Haß.

Um der Sünde willen, die wir verübt an uns anvertrautem Gute.

Um der Sünde willen, die wir verübt in Betäubung des Sinnes.

ועל Und für sie alle, Gott der Verzeihung! verzeih' uns, vergieb uns, sühne uns.

ועל Für die Sünden, für welche wir schuldig wären ein Ganzopfer.

Für die Sünden, für welche wir schuldig wären ein Sündopfer.

Für die Sünden, für welche wir schuldig wären ein höheres oder geringeres Opfer.

Für die Sünden, für welche wir schuldig wären ein Schuldopfer für gewisse oder unentschiedene Schuld.

וְעַל חֲטָאִים שֶׁאָנוּ חַיָּבִים | עֲלֵיהֶם | מַכַּת מַרְדּוּת:

Für die Sünden, für welche wir schuldig wären Schläge der Züchtigung.

וְעַל חֲטָאִים שֶׁאָנוּ חַיָּבִים | עֲלֵיהֶם | מַלְקוּת אַרְבָּעִים:

Für die Sünden, für welche wir schuldig wären die vierzig Geißelschläge.

וְעַל חֲטָאִים שֶׁאָנוּ חַיָּבִים | עֲלֵיהֶם | מִיתָה בִּידֵי שָׁמַיִם:

Für die Sünden, für welche wir schuldig wären Tod durch Gottes Hand.

וְעַל חֲטָאִים שֶׁאָנוּ חַיָּבִים | עֲלֵיהֶם כָּרֵת וַעֲרִירִי:

Für die Sünden, für welche wir schuldig wären Ausrottung und Vereinsamung.

וְעַל חֲטָאִים שֶׁאָנוּ חַיָּבִים | עֲלֵיהֶם אַרְבַּע מִיתוֹת בֵּית דִּין:

Für die Sünden, für welche wir schuldig wären die vier Todesstrafen, vom Gericht verhängt:

סְקִילָה, שְׂרֵפָה, הֶרֶג, וְחֶנֶק, עַל מִצְוֹת עֲשֵׂה וְעַל מִצְוֹת לֹא־תַעֲשֶׂה, בֵּין שֶׁיֵּשׁ־בָּהּ קוּם | עֲשֵׂה, וּבֵין שֶׁאֵין בָּהּ קוּם | עֲשֵׂה, אֶת־הַגְּלוּיִם לָנוּ, וְאֵת שֶׁאֵינָם גְּלוּיִם לָנוּ, אֶת־הַגְּלוּיִם לָנוּ, כְּבָר אֲמַרְנוּם לְפָנֶיךָ, וְהוֹדִינוּ לְךָ עֲלֵיהֶם, וְאֵת שֶׁאֵינָם גְּלוּיִם לָנוּ, לְפָנֶיךָ הֵם גְּלוּיִם וְיִדּוּעִים, כַּדָּבָר שֶׁנֶּאֱמַר, הַנִּסְתָּרֹת לַיי אֱלֹהֵינוּ, וְהַנִּגְלֹת לָנוּ וּלְבָנֵינוּ

סקילה Steinigung, Verbrennung, Enthauptung oder Erdrosselung, für Gebote und Verbote, sei es, daß damit verbunden ist die Pflicht zur Vollbringung, oder daß eine solche fehle, — die uns offenbaren und die uns nicht kund gewordenen. Die uns kund gewordenen haben wir längst vor Dir ausgesprochen und Dir sie bekannt; und die uns nicht bekannten, vor Dir sind sie kund und offen, wie es heißt: Das Verborgene ist des Ewigen, unseres Gottes, und das Offenbare unser und unserer Kinder in Ewigkeit, um

all die Worte dieser Lehre auszuüben. Denn Du bist es, der verzeihet Jisrael und vergiebt den Stämmen Jeschuruns in allen Geschlechtern, und außer Dir haben wir keinen Herrn, der vergiebt und verzeiht.

אלהי Mein Gott! Ehe ich noch gebildet ward, war ich ein Nichts, und nun ich ins Sein getreten, bin ich als wär' ich Nichts. Staub bin ich in meinem Leben, wie viel mehr erst nach meinem Tode! Siehe mich hier vor Dir wie ein Geräth voll Schmach und Beschämung. Sei es Dir wohlgefällig, Ewiger, mein Gott und meiner Väter Gott! daß ich fürder nicht sündige; und was ich bereits vor Dir gesündigt, spül' es hinweg mit Deinem großen Erbarmen, aber nicht durch Leiden und böse Krankheiten.

אלהי Mein Gott! Bewahre meine Zunge vor Bösem, und meine Lippen, daß sie nichts Trügliches reden. Denen, die mich schmähen, laß meine Seele schweigen, und gleich dem Staube sei sie demüthig gegen Alle. O öffne mein Herz durch Deine Lehre, und Deinen Geboten eile meine Seele nach. Und aller derer, die gegen mich Böses sinnen, Rath und Anschlag zerstöre, und vereitle ihr Sinnen. Thue es um Deines Namens, um Deiner Rechten, um

עַד־עוֹלָם לַעֲשׂוֹת אֶת־כָּל־
דִּבְרֵי הַתּוֹרָה הַזֹּאת: כִּי
אַתָּה סָלְחָן לְיִשְׂרָאֵל,
וּמָחֳלָן לְשִׁבְטֵי יְשֻׁרוּן בְּכָל־
דּוֹר וָדוֹר, וּמִבַּלְעָדֶיךָ אֵין
לָנוּ מֶלֶךְ מוֹחֵל וְסוֹלֵחַ:

אֱלֹהַי עַד־שֶׁלֹּא נוֹצַרְתִּי
אֵינִי כְדַאי, וְעַכְשָׁו
שֶׁנּוֹצַרְתִּי כְּאִלּוּ לֹא נוֹצַרְתִּי,
עָפָר אֲנִי בְּחַיָּי, קַל וָחֹמֶר
בְּמִיתָתִי, הֲרֵי אֲנִי לְפָנֶיךָ
כִּכְלִי מָלֵא בּוּשָׁה וּכְלִמָּה,
יְהִי רָצוֹן מִלְּפָנֶיךָ יְיָ אֱלֹהַי
וֵאלֹהֵי אֲבוֹתַי שֶׁלֹּא אֶחֱטָא
עוֹד, וּמַה־שֶּׁחָטָאתִי לְפָנֶיךָ
מָרֵק בְּרַחֲמֶיךָ הָרַבִּים, אֲבָל
לֹא עַל־יְדֵי יִסּוּרִים וְחָלָיִם
רָעִים:

אֱלֹהַי נְצוֹר לְשׁוֹנִי מֵרָע
וּשְׂפָתַי מִדַּבֵּר מִרְמָה, וְלִמְקַלְלַי
נַפְשִׁי תִדּוֹם וְנַפְשִׁי כֶּעָפָר לַכֹּל
תִּהְיֶה, פְּתַח לִבִּי בְּתוֹרָתֶךָ
וּבְמִצְוֹתֶיךָ תִּרְדּוֹף נַפְשִׁי, וְכֹל
הַחוֹשְׁבִים עָלַי רָעָה מְהֵרָה הָפֵר
עֲצָתָם וְקַלְקֵל מַחֲשַׁבְתָּם: עֲשֵׂה
לְמַעַן שְׁמֶךָ עֲשֵׂה לְמַעַן יְמִינֶךָ

עֲשֵׂה לְמַעַן קָדְשָׁתֶךָ עֲשֵׂה לְמַעַן תּוֹרָתֶךָ: לְמַעַן יֵחָלְצוּן יְדִידֶיךָ הוֹשִׁיעָה יְמִינְךָ וַעֲנֵנִי: יִהְיוּ לְרָצוֹן אִמְרֵי פִי וְהֶגְיוֹן לִבִּי לְפָנֶיךָ יְיָ צוּרִי וְגוֹאֲלִי: עֹשֶׂה שָׁלוֹם בִּמְרוֹמָיו הוּא יַעֲשֶׂה שָׁלוֹם עָלֵינוּ וְעַל כָּל־יִשְׂרָאֵל וְאִמְרוּ אָמֵן:

יְהִי רָצוֹן מִלְּפָנֶיךָ יְיָ אֱלֹהֵינוּ וֵאלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ שֶׁיִּבָּנֶה בֵּית הַמִּקְדָּשׁ בִּמְהֵרָה בְיָמֵינוּ וְתֵן חֶלְקֵנוּ בְּתוֹרָתֶךָ: וְשָׁם נַעֲבָדְךָ בְּיִרְאָה כִּימֵי עוֹלָם וּכְשָׁנִים קַדְמֹנִיּוֹת: וְעָרְבָה לַיְיָ מִנְחַת יְהוּדָה וִירוּשָׁלַם כִּימֵי עוֹלָם וּכְשָׁנִים קַדְמֹנִיּוֹת:

Deiner Heiligkeit, um Deiner Lehre willen. Auf daß Deine Lieblinge gerettet werden, hilf mit Deiner Rechten und erhöre mich! Mögen wohlgefällig sein meines Mundes Worte und meines Herzens Sinnen vor Dir, Ewiger, mein Hort und Erlöser! Der Frieden stiftet in seinen Höhen, Er lasse walten Frieden über uns und über ganz Israel. Darauf sprechet: Amen!

יהי Mög' es Dir wohlgefällig sein, Ewiger, unser Gott und Gott unserer Väter, daß erbauet werde das Heiligthum bald in unseren Tagen, und laß uns an Deiner Lehre unser Theil haben. Dort wollen wir Dir dienen in Ehrfurcht, wie in den Tagen der Vorwelt und in den Jahren der ältesten Zeiten.

חזרת התפלה לשליח צבור.

פותחין הארון.

בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ אֱלֹהֵינוּ וֵאלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ. אֱלֹהֵי אַבְרָהָם אֱלֹהֵי יִצְחָק וֵאלֹהֵי יַעֲקֹב. הָאֵל הַגָּדוֹל הַגִּבּוֹר וְהַנּוֹרָא אֵל עֶלְיוֹן. גּוֹמֵל חֲסָדִים טוֹבִים. וְקוֹנֵה הַכֹּל וְזוֹכֵר חַסְדֵי אָבוֹת וּמֵבִיא גּוֹאֵל | לִבְנֵי בְנֵיהֶם לְמַעַן שְׁמוֹ בְּאַהֲבָה:

מְסוֹד חֲכָמִים וּנְבוֹנִים. וּמִלֶּמֶד דַּעַת מְבִינִים. אֶפְתְּחָה פִי בִּתְפִלָּה וּבְרַחֲמִנוּת. לְחַלּוֹת וּלְחַנֵּן

מסוד (Vorb.) Was Weise, Verständ'ge ersonnen im Bunde,
Belehrung von denen, die enthüllet Wissenskunde,
Sprech' aus mein Mund als Gebet und Flehen

Vor dem König, der verzeiht und sühnt Vergehen.

פְּנֵי מֶלֶךְ מוֹחֵל וְסוֹלֵחַ לַעֲוֹנִים׃

רשות לחזן. מיוסד ע"פ א"ב והוא מיוחס לרבנא משלם.

אֵמֶיךָ נָשָׂאתִי חִין בְּעָרְכִי. בְּמַלְאֲכוּת עַמְּךָ בָּרֶךְ בְּבָרְכִי. גּוֹחִי מִבֶּטֶן הַגִּיהַ חָשְׁכִּי. דַּבֵּר צָחוֹת וּבַאֲמִתְּךָ הַדְרִיכִי׃ הוֹרֵנִי שִׁפּוּךְ שִׂיחַ עָרֵב. וְלוֹנְנִי בְּצִלְּךָ אוֹתִי לְקָרֵב. זַעֲק יוּפַק בְּכוֹן קָרֵב. חֲלוֹתִי פָּנֶיךָ צִדְקָתְךָ תְּקָרֵב׃ טְהוֹר עֵינַיִם מְאֹד נַעֲלֶה. יַהֲעֵנִי בִּין עֶרֶךְ תְּפִלָּה. כַּדָּת לְחַנֵּן בְּלִי תְּפִלָּה. לְהַמְצִיא לְשׁוֹלְחַי אֶרֶךְ וּתְעָלָה׃ מִפְתַּח

אמיך (Vorb.) Angſt füllt mich, ſoll zu Dir mein Wort ſich heute wenden,
Beug' ich das Knie im Dienſt der Deinen, die mich ſenden.
O Schöpfer! Meine Nacht erhell' durch Deine Klarheit,
Gieb mir das rechte Wort und leite mich zur Wahrheit.
O lehre, wie mein Flehn Dir möge wohlgefallen!
Bring' nah mich Dir, laß mich in Deinem Schatten wallen.
Laß aus der Seele Grund mein Flehen zu Dir dringen;
O möchte mein Gebet Dein Heil mir nahe bringen!
טהור Du, der ſo hoch und hehr, deß Auge klar und rein!
O zeig' o lehre, wie Gebet ich Dir ſoll weih'n,
Daß makellos zu Dir des Beters Wort ſich ſchwinge,
Daß Segen es für die, ſo mich geſendet, bringe!

שִׂפְתַי תְּבָרֵר וְתִישַׁר׃
נְדָבוֹת פִּי רְצֵה
וְהַכְשֵׁר׃ סֵדֶר הַגִּיגִי
כְּשַׁי יִתָּשֵׁר׃ עֶתֶר
פִּצְחִי כְּזֹלֶת חָשֵׁר׃
פְּעָמַי הָכֵן פְּצוֹתַי
מְכֻשָּׁל׃ צוּר תְּמוֹךְ
אֲשׁוּרַי מֵהִנָּשֵׁל׃
קוֹמְמֵנִי וְחַזְּקֵנִי
מֵרְפְיוֹן וְחֻשָּׁל׃ רְצוֹת
אֲמָרַי וְלֹא אֻכְשָׁל׃
שָׁמְרֵנִי כְּאִישׁוֹן
מִפֶּלֶץ וּבְעָתָה׃ שׁוּר
בְּשִׁפְלוּתִי וּלְכָה
לִישׁוּעָתָה׃ תָּחוֹן
דִּכְאוּתִי כְּלַחוֹנֵךְ
פַּצְתָּ׃ תְּרַחֵם עַלֵּי־
בֵן אֻמַּצְתָּ׃ סיגרין הארון

מיוסד ע"פ א"ב

ק׳ אֻמַּצְתָּ עָשׂוֹר
לְכִפּוּר תַּמָּה׃ בּוֹ

Was meine Lippe ſpricht, o ſei es wahr und rein!
Des Mundes Spende laß Dir wohlgefällig ſein.
Der Andacht Bau nimm an gleich Spenden, holden, ſüßen.
Wie milder Regen ſtrömt, laß mir das Wort entfließen!
O richte meinen Gang, laß ſtraucheln nicht die Bitte.
O führe mich, mein Hort! laß wanken nicht die Schritte;
Vor Ohnmacht wahre mich, verleihe Muth und Kraft.
Nimm gnädig an mein Wort: friſch ſei es, unerſchlafft!
O wie des Auges Stern vor Schreck und Angſt mich ſchütze!
Sieh' wie gebeugt ich bin! ſei Du mir Heil und Stütze!
Wie Deinem Seher Du verheißen, nimm den Armen
Mild auf, — das ſchwache Reis, das groß zog Dein Erbarmen.

אמצת[1]) (Gem.) Den Zehnten ſetzt' Er ſeiner Trauten ein:

[1]) Verfaſſer: R. Meſchullam b. Kalonymos.

Der läutert sie, wäscht sie von Sünden rein,
Und Makel spület fort er und Vergehen,
Bringt Leben ihr, läßt Heiles Licht aufgehen.
Am Tag des Schofarhalles aufgeschreckt,
Naht sie mit Flehen, hat den Sinn erweckt.
Zum Heil, o Herr! laß unser Loos sich wenden,
Daß neubeglückt wir Preis und Dank Dir spenden.
טפיה Sieh Alt und jung vor Dir sich heut kasteien
Und willig ihres Lebens Kraft Dir weihen.
Im Bußgewande sieh sie vor Dir stehen,
Dich preisend gleich der Schaar in Himmelshöhen.
Du, ihres Stammes fester treuer Hort!
Dir trauen sie, Du ihres Schutzes Port!
Fest halten sie der Alten, Edlen Bund;

לְצַחְצֵחַ צֵאוּי
כְּתִמָּה. גְּהוֹץ
צֶחֱנָתָהּ עִוּוְיָהּ
לְהָתֵמָה. דְּיֶנָּהּ
לְהָאִיר לְתִחְיִי
לְחָתְמָהּ: הָחֲרֵדָה
מִתֶּקַע יוֹם תְּרוּעָה.
וְדִבְּרִים קָחָה סַרְעַף
לְקָרְעָה. זֶה אֵלִי
לְצֶדֶק הַכְּרִיעָה. חַי
חַי יוֹדְךָ בַּהֲרִיעָה:
סַפֵּיהָ וִישִׁישֶׁיהָ בְּעָנְיוּ
עֲיָפִים. יְצִיגָתָם שׁוּר
בְּיָחֵף יְחֻפִּים. כְּלָם
צָנִים וְלֹבֶן מְצֻעָפִים.
לְאַדִּירְךָ בַּקְּדֹשׁ
כְּשַׂרְפִּים עָפִים: מָגֵן
עֶקְרָמוֹ בְּךָ חוֹסִים.
נְשֻׁעָנִים בְּתָמֵם
וּבְצִלְּךָ חוֹסִים.
סְמוּכִים בִּבְרִית

Erhalte sie, schließ' ihrem Feind den Mund.

פנה Wenn Deine Heerd' Du zählst, denk' jenes Frommen,
Der aus dem fernen Osten ist gekommen[1]).
O zürne nicht, laß walten Deine Huld,
Erbarmer Du, der tilget Sünd' und Schuld!
Des Frevels Spur, geläutert, laß entschwinden;
Ihr Flehen laß ein offnes Ohr heut finden.
Die Dir vertrau'n, die Deine Rechte hält,
Ihr Antlitz sei von Deinem Strahl erhellt.
Und wo der Wahn, der Irrthum sie bethört,
Sei Sühn' und Läuterung von Dir beschеert!

כצהרים Im Recht laß strahlen uns, wie Mittag, Licht;
Such' auf und zeige was zum Heil uns spricht.
Zum Heil Dein Harrende mögst Du erhalten:

שְׁלֹשֶׁת יְחוּסִים.
עוֹדֶדֶם הֱיוֹת
שִׁמְנֵימוֹ הֲסִים: פְּנֵה
בְּצִדְקַת אָת מֵעֵבֶר.
צַאנְךָ תַּחַת שֵׁבֶט
כְּהַעֲבֵר. קַדְמֵם
רַחֲמֶיךָ כְּלִי תִתְעַבֵּר.
רַחוּם עַל־פֶּשַׁע
עוֹבֵר: שְׁמֵץ זְדוֹנָם
תְּכַבֵּם וּתְטַהֵר.
שַׁוְעָם קְשׁוֹב | וְאַל־
תֶּאֱחַר: חזן תְּמוּכֵי
יְמִינְךָ פְּנֵיהֶם נַהֵר.
תַּעְתֵּעַ חֶטְאָם
תְּכַפֵּר לְמַהֵר:

קהל כַּצָּהֳרַיִם |
מִשְׁפָּטֵינוּ הָאֵר.
צְדָקֵנוּ תַּחֲפֹשׂ
וּתְבָאֵר: חזן חֹכֶיךָ
לְטוֹב תַּשְׁאֵר.

---

1) Abraham.

בְּמָגִנָּךְ נְתָגוֹנֵן
לְהִתְפָּאֵר׃

Laß Deinen Schirm an uns zum Ruhme walten.

זָכְרֵנוּ לְחַיִּים, מֶלֶךְ | חָפֵץ בַּחַיִּים, וְכָתְבֵנוּ
בְּסֵפֶר הַחַיִּים, לְמַעַנְךָ אֱלֹהִים חַיִּים׃

מֶלֶךְ עוֹזֵר וּמוֹשִׁיעַ וּמָגֵן. בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ מָגֵן אַבְרָהָם׃
אַתָּה גִּבּוֹר לְעוֹלָם אֲדֹנָי מְחַיֵּה מֵתִים | אַתָּה רַב לְהוֹשִׁיעַ׃

מְכַלְכֵּל חַיִּים בְּחֶסֶד מְחַיֵּה מֵתִים בְּרַחֲמִים רַבִּים,
סוֹמֵךְ נוֹפְלִים וְרוֹפֵא חוֹלִים, וּמַתִּיר אֲסוּרִים, וּמְקַיֵּם |
אֱמוּנָתוֹ לִישֵׁנֵי עָפָר. מִי כָמוֹךָ בַּעַל גְּבוּרוֹת וּמִי דּוֹמֶה
לָּךְ, מֶלֶךְ מֵמִית וּמְחַיֶּה וּמַצְמִיחַ יְשׁוּעָה׃

מיוסד ע״פ תשרי״ק

תַּאֲוַת נֶפֶשׁ לִשְׁמֶךָ
וְלִזְכָרְךָ, שְׁקוֹד
לְרַחֵם מְבָרְכֵי זִכְרֶךָ,
רְצוּיֵי אַהֲבַ כְּנַעַר
וָרָךְ, קְרוּאִים
וּנְקוּבִים בִּנְךָ בְּכוֹרֶךָ׃
צְבָאוֹת קֹדֶשׁ הוֹצֵאתָ
מִכּוּר אוֹנִים, פְּרוֹתָם
מִפֶּרֶךְ הָלְכוּ שְׁנַאֲנִים,
עֲמוּסִים | מִבֶּטֶן פְּצֵם |

תאות[1]) (Gem.) Dein Nam' ist Seelenlust wie Dein Gedenken.

O wolle Huld den Dir Getreuen schenken,

Die liebend wie ein Kind Du stets gehegt,

Den Namen „Erstling" ihnen beigelegt[2]).

Aus Sklavenjoch zogst Du die heil'gen Heere;

Aus Frohn sie lösend kamen Himmelschöre.

Die Dir Vertrauten birg vor Weh und Leid;

[1]) Verfasser: R. Meschullam b. Kalonymus. [2]) 2. Mos. 4, 22.

מִשְׁאוֹנִים. סְעָדֵם בַּל
לָמוֹד כְּסָאוֹנִים׃
נְתוּנָה בְרִיתְךָ חֹק
בִּשְׂאֵרָם. מִמַּחֲצֶבֶת
צוּרָם | מוֹלֶדֶת
שְׁאֵרָם. לַבְּרִית
הַבֵּט וְתָרִיחַ בְּאוֹרָם.
כַּבְּסֵם הֶרֶב וְתַבְהִיק
אוֹרָם׃ יֵרָאֶה לְפָנֶיךָ
עֵקֶד מְיוּחָד. טוֹבֵחַ
וְטָבוּחַ מִדְּבָרְךָ פָּחַד.
חֲנִיטָיו חֵלֶץ
מֵאִימָתָה וָפָחַד.
זְבוּחוֹ וְדִשּׁוּנוֹ לְפָנֶיךָ
יִתְיַחַד׃ וְאִם־הֶעָווּ
אֹרַח לְסַלֵּף. הִזָּכֵר |
רַחֲמֶיךָ חֹק מִקְּחַלֵּף.
דְּרִישַׁת צֶדֶק מֵלִיץ
יְאַלֵּף. גְּנוֹנֶיךָ לְחַזֵּק
בְּמָגֵנַּת אֶלֶף׃ בַּדִּי

Miß ihnen nicht nach ihrer Sündigkeit.

נתונה Das Bundeszeichen ward Dir treu bewahrt,

Wie ihrem Stammeshort[1]) Du's offenbart.

Schau' auf den Bund, und jede trübe Stelle

Verscheuche, laß erstrahlen sie in Helle.

Des Einz'gen Opfrung möge Dir sich zeigen,

Wie da Dein Wille ward vollbracht in Schweigen.

Birg ihre Sprossen so vor Angst und Grimme,

Wie beide[2]) willig horchten Deiner Stimme. —

ואם Und haben sie den Weg verfehlt, den wahren,

Erbarmungsvoll des Bundes wolle wahren.

Wie einst der Ahn fürsprechend fleht' um Milde[3]),

Schirm' Deine Schützlinge mit Deinem Schilde.

[1]) Abraham. [2]) Abraham und Jizchak, sein Sohn, die ohne Widerstreben, der Ein das Opfer zu bringen, der Andere es zu werden, bereit waren.
[3]) Für das sündige Sedom. 1. Mos. 18, 28. ff.

*נ״א שְׁאֵרָם = Rest

Dem Flehen horch der Sproſſen Deines Frommen,
Die Sünden tilg', — ihr Ruf ſoll vor Dich kommen.
Nicht ſchaue Schuld an Deiner Beter Schaar;
Horch auf ihr Wort, nimm ihre Andacht wahr.
נפש Heil der gebeugten Seele wolle künden!
Rett' uns aus des Verderbens tiefen Gründen.
Verwirf der Feind, der uns verklagt und zeiht.
Dein Thau gewähr' uns Lebensſeligkeit,
Daß Deiner ew'gen Treue Kunde
Entſtröme dankerfülltem Munde!

ער (Vorb. u. Gem.) Bis zu ſeinem Todestage harrſt Du auf Belehrung,
Daß den Sterblichen Du lenkeſt zu des Heils Gewährung.

אנוש (Gem.) Der Sterbliche — wie kann er lauter ſein?
Des Himmels Schaar iſt ja vor Dir nicht rein!
Wenn Gluth verzehrt den Stamm voll Saft,

יְדִידֶךָ הֲגִיגָם בִּין׃
בְּיצוּרָם תִּשְׁעָ וְחֻשְׁאָ
תֵּלְבִּין׃ חזן אוֹן
מִתְחַנְּנֶיךָ בְּלִי תָבִין׃
אֶנֶק שְׁמַע וְלַחַשׁ
הֲבִין׃
קהל נֶפֶשׁ נַעֲנָה
תְּבַשֵּׂר סְלִיחָה׃
פֶּלֶט | מֵעָמֶק
שׁוּחָה׃ חזן מַשְׁמִיעֵנוּ
יְהוֹ כַּסּוּחָה׃ הַחֲיֵינוּ
בְּטַל אֱמוּנָתְךָ
לְשׁוֹחֲחָה׃
חזק עַד־יוֹם | מוֹתוֹ
תְּחַכֶּה־לּוֹ לְתָשׁוּבָה׃
לְהַנְטוֹתוֹ לְתָחְוָה׃

מיוסד ע"פ איב

אֱנוֹשׁ מַה־יִּזְכֶּה׃
וְצֶבָא־דוֹק לֹא־זַכּוּ
בְעֵינֶיךָ׃ בַּלַּחִים אִם
תִּבְעַר הָאֵשׁ׃ מַה־

Wie wird's ergehn dem dürren Schaft? —
גלוי Dir ist die Nacht wie Tag erhellt,
Dem Alles sich vors Auge stellt!
Du wohnst, wohin kein Auge schaut,
Dir ist Verborgenes vertraut.
הדן Du einz'ger Richter, — Du allein, —
Wer kann Dich eines Fehles zeih'n?
Ob Menschen spannst, ob Völkerheeren
Du Deine Schnur: — wer kann Dir wehren?
זאת Geschöpfe, merkt's! O laßt euch nicht berücken
Durch sünd'gen Triebes List und Tücken,
Nicht eurem Schöpfer euch entrücken!
Bedenkt: den Ursprung Dunkel deckt,
Am Ende Grabes Düster schreckt;
Ob seinem Thun und Schalten
Einst wird die Rechenschaft gehalten.
Vom Anbeginne bis er endet,
Unreinheit nicht vom Sterblichen sich wendet.
ימי Die Tage seines Lebens angstverwirrt,
Die Nächte qual- und sorgumschwirrt,

בְּחָצִיר יָבֵשׁ׃ גָּלוּי
לְךָ חֹשֶׁךְ כְּמוֹ אוֹר.
מְשׁוֹטֵט כֹּל בְּעֵין׃
הַדָּר תִּדָּר בַּסֵּתֶר.
וְגָלוּיוֹת לְךָ כָּל־
נִסְתָּרוֹת׃ הַדָּן יְחִידִי.
וְהוּא בְּאֶחָד וּמִי
יְשִׁיבֶנּוּ׃ וְעַל־גּוֹיִם וְעַל־
אָדָם יַחַד יִנְטֶה קָוּ.
וְאֵין מִי יַרְשִׁיעַ׃ זֹאת
יְבִין כָּל־יְצִיר. וְלֹא
יַתְעוּ יֵצֶר. לַחֲמוֹא
לַיּוֹצֵר׃ חֲתֻלַּת בְּאֵרוֹ.
חֲפִירַת בּוֹרוֹ. חֹשְׁכוֹן
בּוֹרָאוֹ׃ טָמֵא מִשְּׁאֵרוֹ
וּמְטַמֵּא בְּעוֹדוֹ.
וּמְטַמֵּא בְּמוֹתוֹ׃ יְמֵי
חַיָּיו תֹּהוּ. וְלֵילוֹתָיו
בֹּהוּ. וְעִנְיָנָיו הֶבֶל׃
כַּחֲלוֹם | מַהֲקִיץ
נִדְמֶה. בַּקָּהוֹת

יְבַעֲתוּהוּ תָּמִיד׃
לַיְלָה לֹא יִשְׁכָּב.
יוֹמָם לֹא יָנוּחַ. עַד
יֵרָדֵם בַּקֶּבֶר. מַה־
יִּתְאוֹנֵן אָדָם חַי. הֲיוּ
אֲשֶׁר הוּא־חָי׃ נוֹלָד
לָעָמָל וְיוֹגִיעָה. אַשְׁרָיו
אִם־יְהִי יְגִיעוֹ בְּדַת
אֱמֶת׃ סוֹפוֹ עַל רֹאשׁוֹ
מוֹכִיחַ. וְלָמָּה יַחֲנִיף׃
עוֹד חוֹתְמוֹ מְעִידוֹ
עַל־פְּעָלוֹ. וּמַה־
יִּגְנוֹב דָּעַת׃ פּוֹעֵל
צְדָקוֹת אִם־יְהִי.
וְלַוּוּהוּ לְבֵית עֹלָמוֹ׃
צוֹפָה בְחָכְמָה אִם־
יְהִי. עִמּוֹ תִּתְלוֹנָן
בְּכָל חוֹ׃ קָצוּף
בְּדָמִים וּבְמִרְמָה

Sein Treiben — Tand, kein Bleiben, kein Bestand.
Dem Traum nach dem Erwachen gleich,
Vom Schreck umringt, verwirret, bleich!
Nicht Ruhe bringet ihm die Nacht,
Am Tag er ohne Frieden wacht,
Bis er zur Ruhe wird ins Grab gebracht.
מה Wie willst du härmen Dich, o Mensch im Leben?
Genug, ist dir's vergönnt zu leben!
Geboren nur zu Müh'n und schwerer Bürde, —
Heil ihm, wenn er gelebt nach wahrer Lehre Würde!
Sein Ende zeugt für seinen Anbeginn;
Nicht frommen kann ihm heuchlerischer Sinn.
Er selbst muß auf sein Thun das Siegel drücken:
Da hilft nicht Täuschen, nicht Berücken.
פועל Führt fromm er edle Werke aus,
Sie folgen ihm zum ew'gen Haus.
Wenn stets sein Sinn auf Weisheit schaute,
Sie weilt bei ihm im Alter als Vertraute.
Fröhnt er dem Gold, der argen List,

אִם־יִהְיוּ. חֲרוּצִים יָמָיו׃
רָצוֹנוֹ וְחֶפְצוֹ בְּהָיוֹת
בְּמוֹסָר. יָנוּב בְּשֵׂיבָה
טוֹבָה׃ חזן שֵׁם טוֹב
אִם־יִקְנֶה. מִשָּׁמוֹת
נְעִימִים אֲשֶׁר יִקָּרֵא׃
תַּחַת כֵּן מְיוֹם לִידָה.
יוֹם | מִיתָה הוֹטָב׃

Gesetzt dann seinen Tagen ist die Frist.
Fand Lust und Freud' er an der frommen Zucht,
Im Alter grünend trägt er edle Frucht.
שם Der gute Ruf, den sich der Mensch erringt,
Viel schöner einst als Rang und Titel klingt.
Drum vor dem Tag, an dem beginnt das Leben,
Dem Todestag der Vorrang ist gegeben. —

עַד־יוֹם | מוֹתוֹ תְּחַכֶּה־לּוֹ לִתְשׁוּבָה. לְהַנְטוֹתוֹ לִתְחִיָּה׃

מִי כָמוֹךָ אַב הָרַחֲמִים. זוֹכֵר יְצוּרָיו לְחַיִּים בְּרַחֲמִים׃

וְנֶאֱמָן אַתָּה לְהַחֲיוֹת מֵתִים. בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ מְחַיֵּה הַמֵּתִים׃

מיוסד ע"פ א"ת ב"ש

אֶחָדְתָּ יוֹם זֶה
בַּשָּׁנָה. תְּרוּפָה וְצֹרִי
שַׁמְתּוֹ לְשׁוֹשַׁנָּה.
בְּשָׁלֵם בְּהָיוֹת סָכָךְ
בָּרִאשׁוֹנָה. שֵׁרוּתוֹ
כְּפֶר לְפִשְׁעֵי יִשְׁנָה׃
גּוֹלִים | מִנְּוֵךְ זָרוּם |
מַהֲלָאָה. רוֹן מְפִיקִים

אחדת[1]) (Gem.) Der einz'ge Tag, ersehn zum Heilverband
Für sie, die Deine Rose Du genannt[2]), —
Als einst in Schalem noch Dein Zelt bestand,
Schuld sühnend trat er auf, ein Gnadenpfand.
Der Heimath fern, verschleudert in die Weiten.
Flehn sie zu Dir, sich Heilung zu bereiten.

1) Verfasser: R. Meschullam b. Kalonymos. 2) Die Gemeinde Israel.

לְחַתֵּל תְּלָאָה.
דְּכָאוּת רוּחַ וְשֶׁבֶר
נַהֲלָאָה. קָדוֹשׁ חָשׁוּב
כְּזִבְחֵי הָעֲלָאָה׃
הָתְמַם | מֵרֹחַם יִשָּׁב
אֱלֹהִים. צוּרָתוֹ
בְּכִסְאֲךָ חֲקֻקָּה
כְּהֵלִים. וְלָדָיו חוֹן
בְּעָצָר נִקְהָלִים.
פְּאֵרְךָ מְבִיעִים
וְשִׁמְךָ מְהֻלָּלִים׃ זֶבֶד
שִׁמְךָ שְׁתַפְתָּ בְשִׁמָּם.
עֲמוּתִים לְךָ בַּחוֹתָם
לְשׁוֹמָם. חָשְׁכֵם |
מֵאֲנַת בְּלִי
רְהַאֲשִׁימָם. סֵפֶר
חַיִּים יְהִי רְשׁוּמָם׃
מֵרַח עָוֹן וְכֶבֶד מַשָּׂא.
נַעֲר בְּצוֹל מְחוֹת

Gebeugtes Herz, vom Leid gebrochnen Sinn.
Nimm gnädig, wie einst Opfergaben, hin!
התמם Der stets im Zelte weilte,
Dir geweiht[1]),
Sein Bild erglänzt am Thron der Herrlichkeit, —
Sei seinen Sprossen gnädig, die sich drängen
Im frommen Chor, Dich preisend mit Gesängen.
Verschlungen ist ihr Name mit dem Deinen[2]).
Dir wolle wie den Siegelring sie einen!
Sie birg vorm Zorn, vor Strafen ihrer Schuld;
Ins Lebensbuch einzeichne sie voll Huld.
מרח Der Fehle Last, die Bürde schwerer Sünde,
Versenke sie in tiefe Meeresgründe.

1) Jaakob, der in den Zelten (der Lehre) weilte und dessen Bild in den göttlichen Thron gegraben ist, — nach dem Midrasch.
2) Der Name אֵל (Gott) ist in dem Namen יִשְׂרָאֵל (Jisrael) enthalten.

בַּהֲמָסָה. יֵעָרֵב שִׂיחַ
עֲנִיָּה וּרְמוּסָה.
מִנִּיחֲחֵי כָלִיל בְּאֵבֶן
מַעֲמָסָה: פְּלוֹלַת
אֲהֻבִים אָנָּא זְכוֹר.
כְּלִמַּת נְעוּרִים עוֹד
מִלְּזָכְרָ: חזן לְבֶן
יַקִּירְךָ זָכוֹר תִּזְכּוֹר.
לְמַעַן חֶלְקְךָ לַעֲבָדֶיךָ
זְכוֹר:
יִמְלֹךְ יְיָ לְעֹלָם אֱלֹהַיִךְ צִיּוֹן
לְדֹר וָדֹר הַלְלוּיָהּ:
וְאַתָּה קָדוֹשׁ יוֹשֵׁב תְּהִלּוֹת
יִשְׂרָאֵל אֵל נָא:

Der Armen, Tiefgebeugten Flehenshallen
Sei süß, wie einst der Opferdüfte Wallen.
Der Liebe denk' der bräutlich Dir Geweihten;
Nicht denk' der Schmach[1]) aus frühen Jugendzeiten,
Und Deinen Theuren Huld und Gnade schenke,
Um den, der sprach: „O Deiner Knechte denke!“[2])

ימלך (Vorb. u. Gem.) Herrschen wird der Ewige in Ewigkeit, dein Gott, Zijon, in alle Geschlechter. Hallelujah!

ואתה (Vorb u. Gem.) Du bist ja der Heilige, thronend unter den Lobliedern Fisraels! O Gott!

(In vielen Gemeinden wird hier sogleich mit אנא סלח נא begonnen.)

פותחין הארון. מיוסד ע"פ א"ב.

אַתָּה הוּא אֱלֹהֵינוּ.
בַּשָּׁמַיִם וּבָאָרֶץ:
גִּבּוֹר וְנַעֲרָץ.
דָּגוּל מֵרְבָבָה:
הוּא שָׁח וַיֶּהִי.
וְצִוָּה וְנִבְרָאוּ:

Ja, Du bist unser Gott
Im Himmel und auf Erden.
Gewaltig, mächtig,
Glänzest hervor aus Deiner Wesen Schaar! —
Er sprach, und es ward;
Er gebot, und die Geschöpfe entstanden.

1) Die Versündigung bei dem goldenen Kalbe.
2) Die Worte Moscheh's, als er nach dem erwähnten Anlasse zu Gott um Verzeihung für das Volk flehte.

זִכְרוֹ לָנֶצַח.
חַי עוֹלָמִים׃
טָהוֹר עֵינַיִם.
יוֹשֵׁב סֵתֶר׃
כִּתְרוֹ יְשׁוּעָה.
לְבוּשׁוֹ צְדָקָה׃
מַעֲטַהוּ קִנְאָה.
נָאֱפַּד נְקָמָה׃
סְתָרוֹ יֹשֶׁר.
עֲצָתוֹ אֱמוּנָה׃
פְּעֻלָּתוֹ אֱמֶת.
צַדִּיק וְיָשָׁר׃
קָרוֹב לְקוֹרְאָיו בֶּאֱמֶת.
רָם וּמְתְנַשֵּׂא׃
שׁוֹכֵן שְׁחָקִים.
תּוֹלֶה אֶרֶץ עַל־בְּלִימָה׃
חַי וְקַיָּם נוֹרָא וּמָרוֹם
וְקָדוֹשׁ׃ סוגרין הארון
חי״ק אָנָּא סְלַח־נָא.
פֶּשַׁע וְעָוֹן שְׂא נָא.
וְכַחֶסֶד יְגַדְּלֵנָא.
קָדוֹשׁ׃
חי״ק אָנָּא רַחוּם כַּפֵּר.

Sein Name ewig dauernd,
Er, der in allen Ewigkeiten lebt!
טהור Rein und ungetrübt sein Auge,
Der im Verborgenen thront!
Seine Krone Heil,
Sein Gewand Gerechtigkeit,
Seine Hülle Eifersgluth,
Umgürtet mit rächender Vergeltung?
כתרו Sein Zelt die Redlichkeit,
Sein Rath Wahrheit,
Sein Werk Recht und Treue,
Er der Gerechte und Wahre.
Nahe denen, die ihn rufen in Wahrheit,
Der Erhabene, Majestätsvolle,
Der in den Wolken thronet,
Die Erde hält über dem Nichts.

חי Der Ewiglebende, Dauernde, Allmächtige, Erhabene und Heilige!

אנא (Vorb. u. Gem.) O laß Gnade ergehen,
Vergieb Schuld und Vergehen,
Daß Alle Deiner Allmacht Fülle sehen! Heiliger!
אנא (Vorb. u. Gem.) O Erbarmer! vergieb die Sünden

עֲוֹן צְנוּמִים תְּהִלָּתֶךָ
לְסַפֵּר. וְיֻחְקוּ לְחַיִּים
טוֹבִים בַּסֵּפֶר. קָדוֹשׁ׃

Derer, die hier stehn,
Dein Lob zu verkünden!
Laß ihre Namen im
Lebensbuche verzeichnet sie
finden! — Heiliger!

שם הטחבר משלם בירבי קלונימום חזק כפול בראשי החרוזים.
ובסוף כל בית תחלת פסוק ממזמור קמ״ה.

ח׳ מוֹרֶה חַטָּאִים סְלוּל
לְהִתְהַלֵּךְ. מְלַמֵּד
לְהַדְרִיכִי בְּדֶרֶךְ אֵלֶּךְ.
ק׳ אֲרוֹמִמְךָ אֱלֹהַי הַמֶּלֶךְ׃
ח׳ שַׁחַר וְנֶשֶׁף אֲיַחֵד
לְהַמְלִיכֶךָ. שׁוֹכֵן עַד
וְאֵין כְּעָרְכֶּךָ.
ק׳ בְּכָל־יוֹם אֲבָרְכֶךָּ׃
ח׳ לִבִּי חָרֵד עֲבוֹדָתְךָ
לְתָמוֹד. לְהַעֲרִיץ
קָדְשָׁתְךָ בְּמִשְׁמָר אֶעֱמוֹד.
ק׳ גָּדוֹל יְיָ וּמְהֻלָּל מְאֹד׃

(מורה[1]) Der Du den Sündern
zeigst den Weg gerad' und eben,
Der Du mich führst den Pfad,
der leiten soll durchs Leben,
„Dich, meinen Gott, o Herr! hoch
will ich Dich erheben."
Dich nenn' ich früh und spät den
Einigen in Macht,
Du Ew'ger, unerreicht in Deines
Wesens Pracht!
„An jedem Tag sei Dir mein
Loblied dargebracht."
Mir bebt das Herz, o Herr! Dir
stets den Dienst zu weih'n;
Zu Deiner Heil'gung stets will
auf der Wart' ich sein.
„Groß bist Du, Gott! Es glänzt
weit Deines Glanzes Schein."

אָנָּא סְלַח־נָא. פֶּשַׁע וְעָוֹן שָׂא נָא. וְכֹחֲךָ יִגְדַּל־נָא. קָדוֹשׁ׃

ח׳ מְיַחֲלִים לְחַסְדְּךָ זֶרַע
עַמּוֹסֶיךָ. מַלֵּא מִשְׁאֲלוֹתָם
וְיַשְׂמְחוּ חוֹסֶיךָ.
ק׳ דוֹר לְדוֹר יְשַׁבַּח מַעֲשֶׂיךָ׃

מיחלים Es harret Deiner Huld
die Dir vertraute Schaar.
Gieb ihr ein frohes Herz, nimm
ihre Wünsche wahr!
„Geschlecht dann dem Geschlecht
Dich preiset immerdar."

1) Verfasser: R. Meschulam b. R. Kalonymos. Eine jede Strophe dieses Stückes schließt mit dem ersten Halbvers aus dem täglich gebeteten Psalm 145.

ח׳ בְּחִלּוּי וְצוֹם נְגִישִׁים לְעָבְדֶךָ.
בְּרוּאִים כִּי הֵם לִכְבוֹדֶךָ.
ק׳ הֲדַר כְּבוֹד הוֹדֶךָ:
ח׳ יְקַר מַלְכוּתְךָ בְּרַעַד
יַאֲמִירוּ. יְחוּדְךָ בְּזָר לֹא
יָמִירוּ.
ק׳ וֶעָזוּז נוֹרָאוֹתֶיךָ יֹאמֵרוּ:

Sie treten hin vor Dich mit Faſten und mit Flehen,
Die Du zu Deinem Ruhm, zum Dienſte Dir erſehen:
„Hör' Deines Ruhmes Glanz aus ihrem Munde gehen."
Dein herrlich Reich bezeugt ihr Mund in Ehrfurchtbeben.
Dich, Einz'ger, werden nie um Fremdes hin ſie geben,
„Die Deiner Größe Macht voll Jubel ſtets erheben."

אָנָּא רַחוּם כַּפֵּר. עָוֹן צְנִים תְּהִלָּתְךָ לְסַפֵּר. וְיָחֵקוּ לְחַיִּים טוֹבִים בַּסֵּפֶר. קָדוֹשׁ:

ח׳ רִנָּ֫ה תְּגִיעוֹת לְפָנֶיךָ יְרֵבֵּעוּ.
רַחַשׁ הִלּוּלְךָ בַּיּוֹם יְשַׁבֵּעוּ.
ק׳ זֶכֶר רַב־טוּבְךָ יַבִּיעוּ:
ח׳ בֹּ֫קֶר אֶעֱרָךְ־לְךָ חִנּוּנִי.
בְּפָנוֹת עֶרֶב תְּמָחֶה זְדוֹנִי.
ק׳ חַנּוּן וְרַחוּם יְיָ:
ח׳ יָהּ צוּר כַּפֶּר אֶשְׁכֹּל.
יְכֻבּוּשׁ עֲוֹונֵנוּ וְיֹאמְרוּ הַכֹּל:
ק׳ טוֹב־יְיָ לַכֹּל:

Vierfach erklinget heut des Flehensrufes Hall[1]);
Dein Loblied — ſiebenfach vernommen wird ſein Schall[2]);
„Ausſtrömt ihr Mund den Preis für Deine Gnaden all."
Am frühen Morgen ſchon bring' ich mein Flehn als Spende.
O löſche meine Schuld noch vor des Tages Wende,
„Barmherzig Du und mild, Allgüt'ger ohne Ende!"
O der Verzeihung Quell, o Du der Gnaden Hort!
Laß ſchwinden unſre Schuld aus Deinem Blicke fort.
„Allgütig iſt der Herr!" dann rufet jeglich Wort.

אָנָּא סְלַח־נָא. פְּשַׁע וְעָוֹן שָׂא נָא. וְכַחֵךְ יִגְדַּל־נָא. קָדוֹשׁ:

ח׳ קוּמִי אוּרִי קְרִית מְשׂוֹשֵׂךְ.
קֶדֶשֶׁת אַבְנֵי נֵזֶר בְּנוֹסְסֵךְ.
ק׳ יוֹדוּךְ יְיָ כָּל־מַעֲשֶׂיךָ:
ח׳ לְוִיֵּךְ וַחֲסִידֵיךְ בְּנֹעַם

Kumm Bau' Deine Stadt, die Luſt der Seel' und ihr Verlangen;
In heil'gem Glanze laß der Krone Steine prangen,
„Und aller Weſen Preis dann wird zu Dir gelangen."
Hold wird der Frommen Lied, Levitenſang Dir hallen;

1) Im Morgen-, Mußaf-, Minchah- und Schlußgebete.
2) Anzahl der Benedeiungen vo- und nach dem Sch'ma im Morgen- und Abendgebete.

יְזַמְּרוּ. לְבוּשֵׁי שְׂרָד רָכַח יִתְמְרוּ.

Des Weihrauchs Duft Dir läßt die Schaar der Priester wallen,

ק כְּבוֹד מַלְכוּתְךָ יֹאמֵרוּ׃

„Und Deiner Allmacht Preis wird dann vor Dir erschallen."

ה וּשְׁתוּלִים בְּנָוְךָ יַפְרִיחוּ בְּחַצְרוֹתָיו. וְינוּבוּן בְּשֵׂיבָה דְּשֵׁנִים בְּמֵרוֹתָיו.

In Deiner Wohnung Raum blühn sie gleich junger Pflanze,
Im Greisenthum noch frisch in üpp'gem Blätterkranze,

ק לְהַגִּיד לִבְנֵי הָאָדָם גְּבוּרוֹתָיו׃

„Verkündend Jeglichem von Deiner Hoheit Glanze."

אָנָּא רַחוּם בַּפַּר. עָוֹן צְגִים תְּהִלָּתְךָ לְסַפֵּר. וְיָהֲקוּ לְחַיִּים טוֹבִים בַּסַּפָּר. קָדוֹשׁ׃

ח נִצְחֲךָ יְנַגְּנוּ תְמִימִים וּשְׁלֵמִים. נְשִׂאֲךָ כִּסְאֲךָ בְּבֵית עוֹלָמִים.

נצחך Die Frommen melden dann von Deiner Majestät,
Wenn erst im Heiligthum Dein Gottesthron ersteht;

ק מַלְכוּתְךָ מַלְכוּת כָּל־עוֹלָמִים׃

„Dein Reich für alle Zeit ist dann in Macht erhöht."

ח יַחַד בְּכַנָּפְךָ לְשָׁכְנְךָ גְּאוּלִים. יַלְבִּישׁוּךָ עֹז כְּעוֹבְרֵי גַלִּים.

Wenn die Erlösten Er in seine Stätte bringt,
Ein Lied, wie dort am Meer, voll Jubel zu ihm dringt,

ק סוֹמֵךְ יְיָ לְכָל־הַנּוֹפְלִים׃

„Dem Herrn, der jeden stützt, so kraftlos niedersinkt."

ח מַבִּיעֵי טוּבְךָ בְּוַעַד יְתַחֲבֵּרוּ. מֵחִים חָשׁוֹב תַּחַן יְדַבֵּרוּ.

Im Chore hör' ihr Lied von Deiner Größe schallen;
Wie Opfer laß das Flehn der Beter Dir gefallen!

ק עֵינֵי כֹל אֵלֶיךָ יְשַׂבֵּרוּ׃

„Auf Dich ja schaut das Aug' von Deinen Wesen allen."

אָנָּא סַלַּח־נָא. פֶּשַׁע וַעֲוֹן שָׂא נָא. וְכַחֲךָ יִגְדַּל־נָא. קָדוֹשׁ׃

ח וְהוֹדִים יְנוֹחַח שַׁי עֶדְיֶךָ.

ודוים Sei ihr Bekenntniß Dir wohlduft'ge Gab' und Spende,

וְיִשְׁלַם פָּרִים אֶרֶשׁ עֲדֶיךָ.
ק׳ פּוֹתֵחַ אֶת־יָדֶךָ׃
ח׳ סֶלָה בְּרַחֲמָיו יָצִיץ
מֵחֲרָכָיו. סְלוּחַ יַרְבֶּה
לְעַם | מְבוֹרָכָיו׃
ק׳ צַדִּיק יְיָ בְּכָל־דְּרָכָיו׃
ח׳ חִין יֵשַׁע מִגּוֹי מְקוֹרָאָיו.
חֹן יָחֹן קוֹרְאֵי מִקְרָאָיו.
ק׳ קָרוֹב יְיָ לְכָל־קֹרְאָיו׃

Und Deiner Treuen Wort vertrete Altarbrände,
„Du der zu Gnad' und Heil stets aufthut seine Hände!"
O Blick' aus Deinen Höh'n, laß Deine Huld sich regen!
Verzeihe mild der Schaar, die Du gekrönt mit Segen,
„Du, gütig und gerecht, o Herr, in allen Wegen!"
Hör' an das Flehn der Schaar, der ewig Dir geweihten;
Sieh, wie sie Dir sich eint an Deinen Festeszeiten!
„Nicht sieht der Herr beim Flehn ihn Rufender vom Weiten."

אָנָּא רַחוּם כַּפֶּר. עָוֹן צְנִים תְּהִלָּתְךָ לְסַפֵּר. וְיַחֲקוּ לְחַיִּים טוֹבִים בְּסֵפֶר. קָדוֹשׁ׃

ח׳ זֶה אֵלִי פֶּלֶא עוֹשָׂה.
זַעֲקָתֵנוּ יְרֵץ וְשׁוֹמְעֵנוּ
יַעֲשֶׂה.
ק׳ רְצוֹן יְרֵאָיו יַעֲשֶׂה׃
ח׳ קְווּי יִתֵּן לְלוּ מַשְׁלִיךְ
יְהָבָיו. קָדוֹשׁ פְּשָׁעֵינוּ
יְכַסֶּה בַּאֲהָבָיו.
ק׳ שְׁמַע יְיָ אֶת־כָּל־אֹהֲבָיו׃
ח׳ בַּגֵּל צְקוֹנִי כְּבִמְכַלַּל יוֹפִי.
קוֹלִי תַּאֲזִין וְתַצְלִיל דּוֹפִי.
ק׳ תְּהִלַּת יְיָ יְדַבֶּר־פִּי׃

O Gott, der Großes thut in seiner Wunderkraft,
Nimm unser Flehen an! Der Feind sei weggerafft!
„Gewährung ja der Herr dem Wunsch der Frommen schafft."
Dem giebt Er sein Begehr, der ganz auf ihn gebaut;
Der Heil'ge liebevoll nicht nach der Sünde schaut.
„Er hütet ja voll Huld, wer lieb ihm und vertraut."
Nimm an mein Flehn, wie dort, wo aller Schönheit Prangen!
Versenk' in Meeresgrund den Fehl, den ich begangen,
„Um Deinen Ruhm besingt mein Mund dann voll Verlangen."

אָנָּא סְלַח־נָא. פֶּשַׁע וְעָוֹן שָׂא נָא. וְכֹחַךְ יִגְדַּל־נָא. קָדוֹשׁ׃

שהט״ח כפול משלש.

חזק מֶלֶךְ שׁוֹכֵן עַד.
לְבַדְּךָ מְלוֹךְ עֲדֵי
עַד. הָאֵל קָדוֹשׁ׃

חזק מַאֲזִין שַׁוְעָה.
לְעַמּוֹ מְחִישׁ יְשׁוּעָה.
נוֹרָא וְקָדוֹשׁ׃

ע״פ אי״ב כפול

אַדֶּר יִכֶּר אֵלִי.
אֲהֻבָה בְּאֶרֶשׁ מְלוּלִי׃
בְּחַךְ אַגְעִים זְמָר.
בְּנִיב אַבִּיעַ אִמָּר׃
מלך גְּבוּרוֹתָיו מִי
יְמַלֵּל. גְּדֻלּוֹ מִי יְפַלֵּל׃
הוֹךְ מְרוֹפֵף בְּגַעֲרָה.
דַּרְכּוֹ סוּפָה וּסְעָרָה׃
מאזין הַנֶּאְדָּר מִקּוֹלוֹת
מַיִם. הוֹדוֹ כִּסָּה
שָׁמַיִם׃ וְסָבִיבָיו
שַׂרְפֵי אֵלִים. וּמַפְחִידוּ
זָעִים וְחֵלִים׃ מלך זָךְ

מלך שכן[1] (Vorb. u. Gem.)
König, thronend in alle Zeit,
Du allein herrsche in Ewigkeit! — Gott! Heiliger!

מלך מאזין (Vorb. u. Gem.) O
Du, zu dem das Flehen dringt,
Der seinem Volke schleun'ge Hilfe bringt! Erhabener!
Heiliger!

אדר (Gem.) Zu meines Gottes Herrlichkeit
Sei meines Mundes Wort geweiht.
Mög' ihm ein lieblich Lied erklingen,
Des Wortes Blüthe zu ihm bringen!
Wer kann die Allmacht künden,
Die Größe Gottes wer ergründen?
Vor seinem Dräu'n die Himmel zittern.
In Sturm sein Weg und in Gewittern!
הנאדר Ihn preist das Rauschen mächt'ger Wogen,
Es deckt sein Glanz den Himmelsbogen.
Und Serafim ihn rings umgeben;
In Ehrfurcht sie erzittern, beben.

1) Verfasser: R. Meschullam b. Kalonymos.

Du Lautrer in den Himmelsſphären,
O mögſt Gebeugter Flehn Du hören!
Der Fluthen Düſter ihn umringt,
Kein Engelsaug' in ſein Geheimniß dringt.

טוב Der Güt'ge kennet ſeine Treu'n,
Der Lautre ſpricht die ihm Vertrauten rein, —
Der in der Höh' Umhüllung thront,
In tiefverborgnem Glanze wohnt.
Das Firmament hat kunſtvoll Er geſtaltet,
In ſeinem Thun nur Treue waltet.
Die Größ' und Macht als ſein Gewand ihn ziert,
Ihn, dem der Preis und Ruhm gebührt.

משל Der herrſcht im All mit ſtarker Hand,
Die Schuld der Theueren löſcht und bannt.
Voll Majeſtät im Allmachtkleid,
Er ſeiner Heerde Schuld verzeiht.
Süß klinget ihm Gebetes Ton.
Erhebet ihn auf ſeinem Himmelsthron!
Auf Cherubim einher Er fährt;

בְּשָׁמֵי מְעוֹנִים. זַעֲקָ|
קְשׁוּבָ מִמִּתְעַנִּים׃
חַשְׁרַת סָבִיב סָבּוֹ.
חַשְׁמַל בְּלִי לְסוֹכוֹ׃
מאזין טוֹב יוֹדֵעַ חוֹסָיו.
טָהוֹר מַצְדִּיק
עֲמוּסָיו׃ וּשְׁבִבְסֵתֶר
עֶלְיוֹן. יַכִּיר עוֹ חֲבִיוֹן׃
מלך כּוֹנֵן שַׁחַק
בְּתִבוּנָה. כָּל־
מַעֲשֵׂהוּ בֶּאֱמוּנָה׃
לוֹבֵשׁ עֹז וּגְדֻלָּה. לוֹ
נָאוָה תְּהִלָּה׃ מאזין
מוֹשֵׁל עוֹלָם
בִּגְבוּרָה. מוֹחֵה
פִּשְׁעֵי בָרָה׃ נָאוֹר
וְאַדִּיר בַּהֲדָרוֹ. נוֹשֵׂא
עָוֹן עֶדְרוֹ׃ מלך סוֹכֵת|
שְׂיחוֹת עֲרֵבוֹת. סַלּוּ
לָרוֹכֵב בָּעֲרָבוֹת׃
עָף עַל־כְּרוּבוֹ. עוֹנֶה

לְעַם קְרוֹבוֹ: מאזין
פּוֹקֵד צְבָאוֹת
גְּדוּדָיו. פּוֹדֶה נֶפֶשׁ
עֲבָדָיו: צַדִּיקוֹ
עֶלְיוֹנִים | מַגִּידִים.
צְבָא תַחְתּוֹנִים |
מוֹדִים: מלך קָדוֹשׁ
יוֹשֵׁב תְּהִלּוֹת. קְנוּיָו
מַשְׂגִּיב מְחוּלוֹת: רָם
וְנִשָּׂא וְנֶאֱדָר. רוֹאֶה
שָׁפָל וְנַכְאָה: שׁוֹכֵן
בְּרוֹם עֲלִיוֹת. שַׁלִּיט
בְּרוֹךְ תַּחְתִּיוֹת: חזן
תּוֹמֵךְ זְרוֹעוֹת עוֹלָם.
תַּקִּיף וּמְכַל נֶעְלָם:

(מָלֵךְ שֹׁכֵן עַד. לְבַדּוֹ מְלוֹךְ עֲדֵי־עַד. דַּאֲל קָדוֹשׁ:)

וּבְכֵן וְאַתָּה רַחוּם
סְלַח־לָנוּ:

Sein Volk, das ihm so nah, Er hört.
פקד Er mustert seine Himmelsschaaren,
Wird seiner Knechte Seelen wahren.
Sein Heil verkünden Himmelssphären,
Bezeuget wird's von niedrer Welten Chören.
Der Heil'ge, unter Lobgesängen thronend,
Den ihm Getreuen durch Versöhnung lohnend,
Erhaben hoch in ew'ger Macht,
Der Niedres sieht und ob Gebeugten wacht,
שכן Der thronet in der Höhe Räumen,
Der waltet in der Tiefe Säumen!
Die Weltensäulen stützet seine Kraft.
Ihn schaut kein Aug', deß Wirken unerschlafft.

ובכן So stimmet an: Du Allerbarmer, o verzeih'!

מיוסד ע"פ אז"ת בי"ש, ובסוף כל חרוז פסוק אחד מבקראי קדש.

אָנָּא אֱלֹהִים חַיִּים. תְּכָתוֹב
דְּבֻקֶיךָ לְחַיִּים. כִּי עִמְּךָ
מְקוֹר חַיִּים: וְאַתָּה רַחוּם

O Herr, o ewig Leben! אנא
Die Dir Verbündeten schreib' auf zum Leben.
Bei Dir ja quillet Heil und Leben.

סְלַח־לָנוּ: בְּעֵת רָצוֹן תַּעֲנֶה
תְּחִנָּתִי. שְׁמַע יְיָ צֶדֶק
הַקְשִׁיבָה רִנָּתִי. אַל־תַּעְלֵם
אָזְנְךָ לְרַוְחָתִי לְשַׁוְעָתִי:
ואתה כרחום סלח לנו: גַּעֲיַת
קוֹרְאֶיךָ בְּתִפְלַת שַׁחַר. רְצֵה
וַהֲלֹבֵן אֹדֶם בְּצַחַר. אֲדֹנָי
הַקְשִׁיבָה וַעֲשֵׂה אַל־תְּאַחַר:
ואתה כרחום סלח לנו: דַּלּוּתִי
וְלִי יְהוֹשִׁיעַ. קְוֵיךָ בַּל
תַּרְשִׁיעַ. מְדַבֵּר בְּצִדָּקָה רַב
לְהוֹשִׁיעַ: ואתה כרחום סלח לנו:
הַצְּפוּפִים יַחַד לְעָבְדֶךָ.
צְבָאוֹת צֹאן יָדֶךָ. הַרְאֵנוּ יְיָ
חַסְדֶּךָ: ואתה כרחום סלח לנו:
וּמַרְבִּים תַּחַן וָעֶתֶר. פְּלֵל
לַחְשֵׁנוּ הֶעָתֵר. אַתָּה אֵל
מִסְתַּתֵּר: ואתה כרחום סלח לנו:
זַעֲקֵנוּ שְׁעֵה אוֹתָנוּ לְצִדְקָה.
עֶרֶךְ שׁוּעֵנוּ כְּתְמוֹר דַּקָּה
מִן־הַדַּקָּה. לְךָ יְיָ הַצְּדָקָה:
ואתה כרחום סלח לנו: חַשֵּׁאנוּ
בְאָזוֹב וְטַהֲרֵנוּ. סָמְכֵנוּ
סְתָרֵנוּ וְסִבְּרֵנוּ. אֲנַחְנוּ

Du Allerbarmer, o verzeih'!
Zur Gnadenzeit erhöre mein Gebet;
Vernimm den brünst'gen Laut, der an Dich geht!
Nicht birg das Ohr dem Seufzer, der Dir fleht,
Du Allerbarmer, o verzeih'!
געית Der Andacht Ruf zur Stund', zur gnadenreichen,
Erhör' und laß der Sünde Purpur bleichen.
Horch auf! O gieb uns Deiner Gnade Zeichen!
Du, Allerbarmer, o verzeih'!
In meines Drangsals Noth, o Du mein Hort,
O sprich den Hoffenden Dein Trosteswort,
Der Heil verhängt und sendet fort und fort!
Du Allerbarmer, o verzeih!
הצפופים Zu Deinem Dienst sieh Deine Schaar gedrängt,
Die Heerde, die von je Du hast gelenkt;
O sei Dein Heil in Gnaden uns geschenkt!
Du Allerbarmer, o verzeih!
Und wenn der Andacht Strom hier vor Dir quillt,
Sei unserm Flehn geneigt, in Liebe mild,
Allgegenwärt'ger Du, dem Aug' verhüllt!
Du Allerbarmer, o verzeih'!
זעקנו Nimm unsre Spende an und sprich uns rein!
Wie Weihrauchduft soll Flehen süß Dir sein.
Bei Dir, o Gott! ist ja das Heil allein.
Du Allerbarmer, o verzeih'!
O läutre uns: sei jede Schuld verbannt!
Du Schirm und Hort und Stütz' uns unverwandt,

הֲמֹר וְאַתָּה יוֹצְרֵנוּ׃
ואתה כרחום סלח לנו׃ טָהוֹר
קְשׁוֹב חֲנוֹנִי. נַקֵּנִי מִכֶּתֶם
עֲוֹנִי. מְקֻוֵּה יִשְׂרָאֵל יְיָ׃
ואתה כרחום סלח לנו׃ יֶחֱמוּ
מֵעֶיךָ עָלֵינוּ. מַהֵר | רַחֲמֶיךָ
יְרַהֲמוּנוּ. אַתָּה יְיָ אַתָּה
אָבִינוּ׃ ואתה כרחום סלח לנו׃
מזן כְּרַחוּם תְּכַפֵּר עָוֹן. לְכֹל
תִּשָּׂא עָוֹן. וְצַ | לָעַד תְּזַכּוֹר
עָוֹן׃ וְאַתָּה בְּרַחוּם סְלַח־
לָנוּ׃

חזק הַיּוֹם יִכָּתֵב.
בְּסֵפֶר הַזִּכְרוֹנוֹת.
הַחַיִּים וְהַמָּוֶת׃ אָנָּא
כֻנָּה. עוּרִי נָא.
הִתְעוֹרְרִי נָא. עִמְדִי
נָא. הִתְיַצְּבִי נָא.
קוּמִי נָא. חֲלִי נָא.
בְּעַד הַנֶּפֶשׁ. חֲנִי נָא.
פְּנֵי דַּרְ עֶלְיוֹן׃

Sieh wie den Thon uns in des Bildners Hand!
Du Allerbarmer, o verzeih'!
טהור O Lautrer, laß mein Beten vor Dich kommen!
Der Makel sei der Schuld hinweggenommen,
Du Hoffnung Fisraels, sein Heil und Frommen!
Du Allerbarmer, o verzeih!
O laß sich regen Deine Huld und Liebe!
O eile und an uns Erbarmen übe,
Du unser Gott, o Vater voller Liebe!
Du, Allerbarmer, o verzeih'!
כרחום Vergieb, Erbarmer, sühne uns voll Huld!
Verziehen sei uns Allen jede Schuld.
O übe gnadenvoll an uns Geduld!
Du Allerbarmer, o verzeih'!

היום Heut wird verzeichnet ins Gedächtnißbuch der Spruch ob Tod und Leben. O Traute[1])! erwecke dich, ermuntre dich! tritt hin vor ihn und stelle dich! steh' auf und laß dein Flehen für deine Seel' ergehen an ihn, der thronet in den Höhen!

ע״פ א״ב.
אֲיוֹמָה בָּהַר. יַלְבִּין כְּצֶמֶר צָהַר. בְּתִפְלַּת הַשָּׁחַר׃

1) Jisrael.

*לשון הכתוב בישעיה פ״ד ז׳ ועתה ה׳ אבינו.

בְּטָחוֹת חוֹנֵךְ. צֹאן עֶדְרוֹ יְבַקֵּר. בְּעֵת תָּמִיד הַבַּקָּר:
גּוֹשֵׁם וְעוֹצֵר. גְּלִיּוֹתֵינוּ יְקַצֵּר. בְּזֹאת תְּפִלַּת יוֹצֵר: היום:
דְּרוֹר אַל־תְּאַחַר. כִּי־גְרוֹנֵנוּ נִחַר. בְּתִפְלַּת הַשַּׁחַר: הַכֹּל
סוֹנֵךְ. הַמַּסְטִין יַכְחִישׁ וְיַשְׁקֵךְ. בְּעֵת תָּמִיד הַבַּקָּר:
וּמְזֻמָּה לֹא יָבָצֵר. מְצָרוֹתֵינוּ יְצֵר. בְּזֹאת תְּפִלַּת יוֹצֵר:
היום: זָהֳל סְחַרְחַר. פֶּטַח יְרַצֵּץ וְיִסְחַר. בְּתִפְלַּת הַשַּׁחַר:
חַיָּתְךָ יַכֵּר. בְּנֵי שֵׁת לְכַרְכֵּר. בְּעֵת תָּמִיד הַבַּקָּר: טָהוֹר
וְנוֹצֵר. סְגֻלָּתוֹ לְחַיִּים יֵעָצֵר. בְּזֹאת תְּפִלַּת יוֹצֵר: היום:
יָדִיד מֵרָחֵם | מְשִׁחָר. יוֹשִׁיעַ מֵרֶם | מָחָר. בְּתִפְלַּת הַשַּׁחַר:
כּוֹבֵשׁ הָרִים וְעוֹכֵר. לְטוֹבָה עַמּוֹ יְבַקֵּר. בְּעֵת תָּמִיד
הַבַּקָּר: מְקֻדָּשְׁךָ וּמִזְבֵּחַ וְהֶחָצֵר. נָא בְּקוֹמָתָם תְּבַצֵּר.
בְּזֹאת תְּפִלַּת יוֹצֵר: היום: סְעוּדָה וּשְׁבוּרָה כְּפֶחָר. פְּצֵה
מַרִיב וְחָרַחַר. בְּתִפְלַּת הַשַּׁחַר: קֶדֶם דַּעְתִּי אַתָּה חוֹנֵךְ.
שְׁתוּלִים בְּבֵיתוֹ לְיַקֵּר. בְּעֵת תָּמִיד הַבַּקָּר: יוֹרֶה וּמַלְקוֹשׁ
הַפְצֵר. סַפֵּק לְחוֹרֵשׁ וְקוֹצֵר. בְּזֹאת תְּפִלַּת יוֹצֵר: היום:

וּבְכֵן אַךְ | חַנּוּן אַתָּה וְרַחוּם לְכָל־פֹּעַל:

ע״פ אי״ב

אַךְ אָתִים בְּחִין לְפָנֶיךָ.
כִּי אַתָּה רַחוּם לְכָל־פֹּעַל:
אַךְ בּוֹטְחִים בְּחַסְדְּךָ אֱמוּנֶיךָ.
כִּי אַתָּה רַחוּם לְכָל־פֹּעַל:

ובכן So ſtimmet an: Ja, Du biſt gnädig und erbarmeſt Dich aller Weſen!

אך אתים (Vorb.) Ja mit Gebet und Flehen nah'n ſie Dir,
(Gem.) O Du Erbarmer aller Weſen!
Vertrauend Deiner Huld ſieh Deine Treuen hier,
O Du Erbarmer aller Weſen!

אַךְ גּוֹעִים וּמַרְגִּישִׁים שִׁכְנֶךָ.
כִּי אַתָּה רַחוּם לְכָל־פָּעַל:
אַךְ דַּיּוּ עֵינֵיהֶם לְמַעֲנֶךָ.
חַנּוּן וְרַחוּם לְכָל־פָּעַל:
אַךְ הוֹגִים לַעֲנוֹת עִנְיָנֶיךָ.
כִּי אַתָּה רַחוּם לְכָל־פָּעַל:
אַךְ וְעוּדִים בְּנִצּוּחַ לְנַגְּנֶךָ.
כִּי אַתָּה רַחוּם לְכָל־פָּעַל:
אַךְ זוֹעֲקִים יַחַד חֲמוֹנֶךָ.
כִּי אַתָּה רַחוּם לְכָל־פָּעַל:
אַךְ חוֹסִים יְשׁוּעוֹת חוֹסְנֶיךָ.
חַנּוּן וְרַחוּם לְכָל־פָּעַל:
אַךְ טְבוּלִים בְּטָהֳרָה לְהָנֶךָ.
כִּי אַתָּה רַחוּם לְכָל־פָּעַל:
אַךְ יוֹדוּ לְשִׁמְךָ בָּנֶיךָ.
כִּי אַתָּה רַחוּם לְכָל־פָּעַל:
אַךְ כַּפֵּר לְעַמְּךָ מַאֲמִינֶיךָ.
כִּי אַתָּה רַחוּם לְכָל־פָּעַל:
אַךְ לֹא לָנוּ כִּי־אִם לְמַעַנֶךָ.
חַנּוּן וְרַחוּם לְכָל־פָּעַל:
אַךְ מַגֵּר מִתְקוֹמְמֵי צִפּוּנֶיךָ.
כִּי אַתָּה רַחוּם לְכָל־פָּעַל:
אַךְ נְשֵׂא זֶרַע בְּחוּנֶיךָ.
כִּי אַתָּה רַחוּם לְכָל־פָּעַל:

Inbrünstig sieh' am heil'gen Ort sie stehend,
O Du Erbarmer aller Wesen!
Sehnsüchtig auf zu Deinen Höhen flehend,
Gnädiger, Erbarmer aller Wesen!
אך הוגים Dein Thun und Wirken ist ihr ewig Sinnen,
O Du Erbarmer aller Wesen!
Dich im Verein zu preisen ihr Beginnen,
O Du Erbarmer aller Wesen!
Einmüthig ruft Dich Deine Schaar in Chören,
O Du Erbarmer aller Wesen!
Es harren Deines Heils die Dir gehören,
Gnädiger, Erbarmer aller Wesen!
אך טבולים In Lauterkeit getaucht sie Flehn Dir bringen,
O Du Erbarmer aller Wesen!
Preis Deinem Namen Deine Kinder singen,
O Du Erbarmer aller Wesen!
Den treuen Gläub'gen gieb der Sühne Segen,
O Du Erbarmer aller Wesen!
Thu' es um Dich, wenn nicht um unsertwegen,
Gnädiger, Erbarmer aller Wesen!
אך מגר O Deines Pfleglings Feinde stürze nieder,
O Du Erbarmer aller Wesen!
Die Sprossen Deiner Treu'n erhebe wieder,
O Du Erbarmer aller Wesen!

אַךְ סְלִיחָה תַּרְבֶּה
לְמִתְעַנֶּיךָ׃
כִּי אַתָּה רַחוּם לְכָל־פֹּעַל׃
אַךְ עֲנֵם מִשְּׁמֵי מְעוֹנֶךָ׃
חַנּוּן וְרַחוּם לְכָל־פֹּעַל׃
אַךְ פְּצֵם | מַהֲמִית שְׁאוֹנֶךָ׃
כִּי אַתָּה רַחוּם לְכָל־פֹּעַל׃
אַךְ צַדִּיק גּוֹי נִבּוֹנֶיךָ׃
כִּי אַתָּה רַחוּם לְכָל־פֹּעַל׃
אַךְ קוֹמֵם קֶדֶם קִנְיָנֶךָ׃
כִּי אַתָּה רַחוּם לְכָל־פֹּעַל׃
אַךְ רוֹמֵם תֵּל אַרְמוֹנֶךָ׃
כִּי אַתָּה רַחוּם לְכָל־פֹּעַל׃
אַךְ שְׁעֵה לַחַשׁ מִתְחַנְנֶיךָ׃
כִּי אַתָּה רַחוּם לְכָל־פֹּעַל׃
חֹן אַךְ תָּמְכֵם וְחָשְׂכֵם |
מֵחֲרוֹנֶךָ׃
חַנּוּן וְרַחוּם לְכָל־פֹּעַל׃
אַךְ חַנּוּן אַתָּה וְרַחוּם לְכָל־
פֹּעַל׃

וּבְכֵן אִמְרוּ לֵאלֹהִים
מַה־נּוֹרָא מַעֲשֶׂיךָ׃

פותחין הארון מיוסד ע"פ א"ב גרלפי התלוזים.

אִמְרוּ לֵאלֹהִים׃
אָרֶךְ אַפַּיִם וּגְדַל־כֹּחַ׃

Mit Heil begnade die hier büßend stehen,
O Du Erbarmer aller Wesen!
Erhöre sie aus Deinen Himmelshöhen,
Gnädiger, Erbarmer aller Wesen!
אך פצם Vor Deinem Sturm laß sie geborgen sein,
O Du Erbarmer aller Wesen!
Die Schaar, die Dich erkennt, o sprich sie rein,
O Du Erbarmer aller Wesen!
Richt' auf das frühste von den Gütern allen,
O Du Erbarmer aller Wesen!
Stell' her Dein Heiligthum, in Wust verfallen,
O Du Erbarmer aller Wesen!
Horch auf das brünst'ge Flehen Deiner Beter,
O Du Erbarmer aller Wesen!
Vor Deinem Zorn sei schützend ihr Vertreter,
Gnädiger, Erbarmer aller Wesen!

ובכן (Vorb.) Und so stimmet an: Sprechet zu Gott, wie erhaben sind Deine Werke!

Bringet Preis dem Herrn!

אך Langmüthig Er und Groß an Kraft!

מֵכִין הָרִים בְּכֹחַ. חֲגַם לֵבָב
וְאַמִּיץ כֹּחַ. נוֹתֵן לַיָּעֵף כֹּחַ.
לָכֵן יִתְגָּאֶה גְּדוֹל אֲדוֹנֵינוּ
וְרַב־כֹּחַ:

אִמְרוּ לֵאלֹהִים.

בּוֹנֶה בַשָּׁמַיִם | מַעֲלוֹתָיו.
מַשְׁקֶה הָרִים | מֵעֲלִיּוֹתָיו.
זֵכֶר עָשָׂה לְנִפְלְאוֹתָיו. וְלוּ
נִתְּכָנוּ עֲלִילוֹתָיו. לָכֵן
יִתְגָּאֶה הַמְקֻרָּה בַּמַּיִם
עֲלִיּוֹתָיו:

אִמְרוּ לֵאלֹהִים.

גֵּאֶה וְגָבוֹהַּ בְּשָׁמֵי מַעֲלָה.
עוֹטֶה אוֹר כַּשִּׂמְלָה. לוֹ
הַגְּבוּרָה וְהַגְּדֻלָּה. וְהָעֹז
וְהַמֶּמְשָׁלָה. לָכֵן יִתְגָּאֶה
וּמַלְכוּתוֹ בְּכֹל מָשְׁלָה:

אִמְרוּ לֵאלֹהִים.

דָּגוּל מֵרְבָבוֹת קְדֵשׁ.
וְנֶאְדָּר בַּקֹּדֶשׁ. דַּרְכּוֹ בְּקֹדֶשׁ.
וּמִשְׁתַּחֲוִים לוֹ בְּהַדְרַת
קֹדֶשׁ. לָכֵן יִתְגָּאֶה הֲלִיכוֹת
אֵלִי מַלְכִּי בַקֹּדֶשׁ:

אִמְרוּ לֵאלֹהִים.

Aufthürmt Er die Berge mit mächtiger Kraft.

Weise sein Sinn, allmächtig seine Kraft.

Er erfrischt den, der ohnmächtig erschlafft.

Drum Preis dem Herrn, dem großen, unerschöpflich in seiner Kraft!

Bringet Preis dem Herrn!

בונה Er erbaut seinen Thron in den Himmelreichen,

Tränket die Berge aus seinen Söllern, den reichen.

Ewig Gedenken stiftet Er seinen Wunderzeichen;

Er zeichnet seinem Wirken die ewige Bahn.

Drum Preis ihm, der mit Fluthen gebälkt den Himmelsplan!

Bringet Preis dem Herrn!

נאה Erhaben in den Höhen, die Er gespannt,

Umhüllend das Licht wie ein Gewand.

Sein sind der Größe Gewalten,

Die Allmacht, das Herrscherschalten,

Drum Preis ihm, der Alles regiert mit mächtigem Walten!

Bringet Preis dem Herrn!

דגול Der hervorglänzt in den Schaaren, ihm geweiht,

Verherrlicht in Heiligkeit,

Sein Zug und Weg in Heiligkeit.

Ihm beugt sich Alles im Weihegepränge.

Drum Preis ihm! in Heiligkeit sind all' seine Züge und Gänge.

Bringet Preis dem Herrn!

הוֹדוֹ כִּסָּה שָׁמַיִם. רוֹקַע הָאָרֶץ עַל־הַמָּיִם. יֹצֵעַ מִשָּׁמַיִם. לְקוֹל תִּתּוֹ הָמוֹן מַיִם בַּשָּׁמַיִם. לָכֵן יְתֻנָּאֶה הַנּוֹטֶה כַּהֹךְ שָׁמַיִם:

אִמְרוּ לֵאלֹהִים.

וְכָל בַּשְּׁלִישׁ עֲפַר הָאָרֶץ. יָדוֹ יָסְדָה אֶרֶץ. וִימִינוֹ טִפְּחָה שְׁמֵי עֶרֶץ. וְהֶעֱמִידָם בְּלִי פֶרֶץ. לָכֵן יְתֻנָּאֶה הַיּוֹשֵׁב עַל־חוּג הָאָרֶץ:

אִמְרוּ לֵאלֹהִים.

זֹהַר כִּסְאוֹ שְׁבִיבֵי אֵשׁ. מְשָׁרְתָיו לוֹהֲטֵי אֵשׁ. נַגַּהּ לָאֵשׁ וּמַבְרִיק הָאֵשׁ. לְפָנָיו נִמְשָׁכִים נַהֲרֵי אֵשׁ. לָכֵן יְתֻנָּאֶה אֵשׁ אֹכְלָה אֵשׁ:

אִמְרוּ לֵאלֹהִים.

חַי עוֹלָמִים. צָר בֵּיתָהּ עוֹלָמִים. אָוָה בֵּית עוֹלָמִים. מָכוֹן לְשִׁבְתְּךָ עוֹלָמִים. לָכֵן יְתֻנָּאֶה עַתִּיק יוֹמִין:

אִמְרוּ לֵאלֹהִים.

טְהוֹר עֵינַיִם. סְבִיבוֹתָיו

הודו Sein Glanz bedeckt die Himmelsſäume;
Er ſpannt über Fluthen der Erde Räume.
Sein Donner erbrauſt mit mächtigem Hallen,
Und Fluthen in Strömen vom Himmel fallen.
Drum Preis ihm, der wie Teppiche ſpannte des Himmels Hallen!

Bringet Preis dem Herrn!

וכל Er hat mit dem Maße der Erde Staub geſchichtet,
Seine Hand hat die Erde aufgerichtet,
Seine Rechte die Himmelsveſte geſpannt:
Er giebt ihr Halt und feſten Beſtand.
Drum ihm den Preis, der thronet über dem Erdenkreis!

Bringet Preis dem Herrn!

זהר Seines Thrones Glanz iſt Feuerſprüh'n,
Seine Diener in lichten Flammen glüh'n.
Der Flamme Schimmer, des Glanzes Flimmer —
Von ihm aus feurige Ströme zieh'n.
Drum Preis ihm, dem feuerverzehrenden feurigen Glüh'n!

Bringet Preis dem Herrn!

חי Der lebt in Ewigkeit,
Sein heiliger Name ſchafft Welten in Ewigkeit.
Er erkor ſich eine Stätte für alle Zeit,
Zu ſeines Thrones Sitz in Ewigkeit.
Drum Preis ihm, dem Uralten ſeit ewiger Zeit!

Bringet Preis dem Herrn!

טהור Sein Aug' ungetrübt!

Rings ihn der Fluthen Schwall umgiebt;
Der Wolken Hülle, der Fluthen Fülle
Umringen ihn in geheimnißvoller Stille.
Die tragen seines Thrones Majestät —
Von Augen sind sie überall besä't.
Drum Preis ihm, deß Gebot ist licht und rein,
Erleuchtend das Auge mit mildem Schein!

Bringet Preis dem Herrn!

יודע Er kennt was sich birgt in tiefe Nacht:
Ihm ist düster nicht das Dunkel der Nacht.
Der Finsterniß hat Er ein Ende gemacht,
Zum Tage wandelt Er Todesschatten und Nacht.
Drum Preis ihm, der gebildet das Licht und erschaffen die Nacht!

Bringet Preis dem Herrn!

כונן Aufrichtet Er seinen Thron zum Recht;
Seines Thrones Stützen sind Wahrheit und Recht.
Er, Gott, waltend im Recht, —
Es faßt mit Macht seine Hand das Recht
Drum Preis ihm, dem Gotte der Schaaren, erhaben im Recht!

Bringet Preis dem Herrn!

לו Ihm stehet an die Majestät.
Der Ewigthronende, der Gebeugte nicht verschmäht,
Er führet die Menschen zur Zerknirschung hin,
Und spricht: Kehret um zu mir mit gebeugtem Sinn!
Drum sei Preis gebracht
Dem Ewigen, deß die Herrschaft ist und Macht!

חֲשֻׁרַת מַיִם, עָבֵי שְׁחָקִים
חֲשֻׁבַּת מַיִם, טַעֲנֵי מֶרְכַּבְתּוֹ
גַּבְתָּם | מְלֵאוֹת עֵינַיִם, לָכֵן
יְתֻגָּאֲה מְצַוַּת יְיָ בָּרָה מְאִירַת
עֵינָיִם:

אִמְרוּ לֵאלֹהִים.

יוֹדֵעַ מַה־בְּסִתְרֵי חֹשֶׁךְ,
לֹא־יַחְשִׁיךְ מֶנּוּ כָּל־חֹשֶׁךְ,
קֵץ | שָׂם לַחֹשֶׁךְ, הוֹפֵךְ
לַבֹּקֶר צַלְמָוֶת וְחֹשֶׁךְ, לָכֵן
יְתֻגָּאֲה יוֹצֵר אוֹר וּבוֹרֵא
חֹשֶׁךְ:

אִמְרוּ לֵאלֹהִים.

כּוֹנֵן כִּסְאוֹ לַמִּשְׁפָּט,
מְכוֹן כִּסְאוֹ צֶדֶק וּמִשְׁפָּט,
אֱלֹהֵי הַמִּשְׁפָּט, תֹּאחֵז יָדוֹ
בְּמִשְׁפָּט, לָכֵן יְתֻגָּאֲה וַיִּגְבַּהּ
יְיָ צְבָאוֹת בַּמִּשְׁפָּט:

אִמְרוּ לֵאלֹהִים.

לוֹ יָאֲתָה מְלוּכָה, שׁוֹכֵן
עַד וְאָת־דַּכָּא, מֵשִׁיב אֱנוֹשׁ
עַד | דַּכָּא, וְאוֹמֵר שׁוּבוּ
בְּרוּחַ נְמוּכָה, לָכֵן יְתֻגָּאֲה
כִּי לַיְיָ הַמְּלוּכָה:

Bringet Preis dem Herrn!

משל In seiner Kraft beherrscht Er die Welt;
Nichts ist ihm verborgen, Alles erhellt.
Sein Name derselb'ge in alle Zeit,
Seine Gnade vom Urbeginn in Ewigkeit.
Drum Preis ihm! gelobt sei der Gott Jisraels von Ewigkeit zu Ewigkeit!

Bringet Preis dem Herrn!

נצר Er wahret die Huld bis ins tausendste Geschlecht,
Kämpft mit seinen Feinden von Geschlecht zu Geschlecht.
Seines Gesalbten Hütte wird Er neubauend umfrieden.
Ihn umstrahlt das Licht in seiner Wohnung Frieden.
Drum Preis ihm, deß Name hochgeweiht
Dauert in ewige Zeit!

Bringet Preis dem Herrn!

סובל Er trägt die Höhen, trägt die Tiefen,
Hört die Stimmen Gebeugter, wo sie ihn riefen,
Hört das brünstige Gebet,
Horcht, wo Andacht zu ihm fleht.
Drum Preis ihm, der Götter Gott, dem Herrn der Herren voll Majestät!

Bringet Preis dem Herrn!

עוז Gewaltiger und mächtiger Krieger,
Den Feinden voll Zorn, ein gewaltiger Sieger.
Er tilgt seine Widersacher, sie verwirrend,
Mit mächtigem Kriegesbraus sie umschwirrend.

אִמְרוּ לֵאלֹהִים.

מֹשֵׁל בִּגְבוּרָתוֹ עוֹלָם.
הַכֹּל צָפוּי וְלֹא־נֶעְלָם. יְהִי־
שְׁמוֹ לְעוֹלָם. חַסְדּוֹ מֵעוֹלָם
וְעַד עוֹלָם. לָכֵן יִתְגָּאֶה
בָּרוּךְ יְיָ אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל
מֵהָעוֹלָם וְעַד הָעוֹלָם׃

אִמְרוּ לֵאלֹהִים.

נוֹצֵר חֶסֶד לָאֲלָפִים דּוֹר.
לוֹחֵם קָמָיו מִדּוֹר דּוֹר.
מִקְים סְבַת מִשְׁיחוֹ לְגַדּוֹר.
הָאוֹר חוֹנֶה עִמּוֹ בְּמָדוֹר.
לָכֵן יִתְגָּאֶה זֵה זִכְרוֹ לְדֹר דֹּר׃

אִמְרוּ לֵאלֹהִים.

סוֹבֵל עֲלִיוֹנִים וְתַחְתּוֹנִים.
שׁוֹמֵעַ אֶל־אֲבִיוֹנִים. מַאֲזִין
שִׂיחַ | הֲנוּנִים. מַקְשִׁיב
שֶׁוַע רָנָנִים. לָכֵן יִתְגָּאֶה
אֱלֹהֵי הָאֱלֹהִים וַאֲדֹנֵי
הָאֲדֹנִים׃

אִמְרוּ לֵאלֹהִים.

עָוּז וְגִבּוֹר אִישׁ מִלְחָמָה.
נוֹקֵם לְצָרָיו וּבַעַל חֵמָה.
מַכְרִית קָמָיו בְּמְהוּמָה. נֹהֵם

עֲלֵיהֶם בִּגְהִימָה. לָכֵן
יְתַגֶּאָה יְיָ אִישׁ מִלְחָמָה:

אִמְרוּ לֵאלֹהִים.

פָּעַל וְעָשָׂה חַיִל. בְּיָדוֹ
לְגַדֵּל וּלְחַזֵּק לַכֹּל. אֲלָיו
יְשַׁבְּרוּ עֵינֵי כֹל. וְעֵינָיו
מְשׁוֹטְטוֹת בְּכֹל. לָכֵן יִתְגָּאֶה
עָלְיוֹן עַל־כֹּל:

אִמְרוּ לֵאלֹהִים.

צַדִּיק יְיָ בְּכָל־דְּרָכָיו.
יָשָׁר מֵצִיץ מַחֲזֵיו. חָפֵץ
בְּעַם מַמְלִיכָיו. יִירְשׁוּ אֶרֶץ
מְבוֹרָכָיו. לָכֵן יִתְגָּאֶה בָּרְכוּ
יְיָ מַלְאָכָיו:

אִמְרוּ לֵאלֹהִים.

קוֹרֵא הַדּוֹרוֹת מֵרֹאשׁ.
מַגִּיד אַחֲרִית מֵרֹאשׁ. בָּחַר
בְּאוֹם סְגֻלַּת רֹאשׁ. עָזוֹ יוֹם
יוֹם לְדָרוֹשׁ. לָכֵן יִתְגָּאֶה
הַמִּתְנַשֵּׂא לְכֹל | לְרֹאשׁ:

אִמְרוּ לֵאלֹהִים.

רָם וְנִשָּׂא שׁוֹכֵן עַד. בְּטָחוּ

Drum Preis ihm, dem Herrn in seiner Macht,
Der führt den Kampf und lenket die Schlacht!

Bringet Preis dem Herrn!

פעל Er wirkte und schuf das Weltenall,
Verleihet Kraft und Stärke Jeglichem im All.
Zu ihm schauet ein jedes Aug' im All;
Sein Blick durchspähet das große All.
Drum Preis ihm, der erhaben ist über das All!

Bringet Preis dem Herrn!

צדיק In all seinen Wegen gerecht und wahr!
Aus seinen Himmelsgittern schaut Er licht und klar.
Seine Huld hat denen Er zugewandt,
Die ihn als Herrn und Meister erkannt,
Und seine Gesegneten erben das Land.
Drum Preis ihm! in seinen Himmeln droben
Mögen ihn seiner Engel Schaaren loben!

Bringet Preis dem Herrn!

קרא Er führt vom Anbeginn die Zeiten,
Verkündet im Anfang das Ende der Zeiten.
Er erkor ein Volk, an Zahl so klein,
Täglich sich neu seinem Dienste zu weihn.
Drum Preis ihm, der über Alles in der Welt
Erhaben ist und hochgestellt!

Bringet Preis dem Herrn!

רם Hoch und hehr, thronend in Ewigkeit!

בוֹ עֲדֵי־עַד. כְּבוֹדוֹ בְּסוֹד
קְדוֹשִׁים וְעַד. וּלְעַם קְדוּשָׁיו
נוֹעַד. לָכֵן יִתְגָּאֶה הַמַּבִּיט
לָאָרֶץ וַתִּרְעָד׃

אִמְרוּ לֵאלֹהִים.

שְׁבִילוֹ בְּמַיִם רַבִּים. שְׁמָיו
מַרְעִיף רְבִיבִים. שְׁמוֹ
מְיַחֲדִים שַׁחַר וַעֲרָבִים.
בְּשַׁעַר בַּת רַבִּים. לָכֵן
יִתְגָּאֶה יְיָ צְבָאוֹת יוֹשֵׁב
הַכְּרוּבִים׃

אִמְרוּ לֵאלֹהִים.

תְּהִלָּתוֹ מָלְאָה הָאָרֶץ.
מַעֲבִיר כְּלָיוֹן וָחֶרֶץ. מֵשִׁיב
אַף וְחָרוֹן וָקֶרֶץ. שֶׁוַע מְחַנְּנָיו
יִרָץ. לָכֵן יִתְגָּאֶה יְיָ אֲדֹנֵינוּ
מָה־אַדִּיר שִׁמְךָ בְּכָל־
הָאָרֶץ׃

וּבְכֵן גְּדֹלִים מַעֲשֵׂי
אֱלֹהֵינוּ׃

(נ״א וּבְכֵן מַה־נּוֹרָא מַעֲשֶׂיךָ׃)

מַעֲשֵׂה אֱלֹהֵינוּ.

מיוסד ע״פ א״ב.

אֵין מִי בַּשְּׁחָק יַעֲרָךְ־לוֹ.

Ihm trauet in alle Ewigkeit!
In seiner Heil'gen Rathe thront sein Glanz so klar;
Dem ihm geweihten Volke macht Er sich offenbar.
Drum Preis ihm, dem, wenn Er zur Erde blickt,
Aufzitternd sie erschrickt!

Bringet Preis dem Herrn!

שבילו Es geht sein Pfad durch mächtige Wogen,
Segensgüsse träufeln vom Himmelsbogen.
Früh und spät seine Hoheit kündet,
Im Heiligthume laut die Schaar, ihm verbündet.
Drum Preis ihm, der über Cherubim seinen Thron gegründet!

Bringet Preis dem Herrn!

תהלתו Sein Ruhm dringt bis zu der Erde Enden,
Er heißt Verderben und Unheil sich wenden,
Hemmt Grimm und Zorn und Verheerung,
Gönnt dem Rufe Andächtiger Gewährung.
Drum ihm der Ruhm, deß Nam' im herrlichen Preise
Weithin erklinget durch der Erde Kreise!

ובכן Und so stimmet denn an: Groß sind die Werke unseres Gottes!

Groß sind die Werke unseres Gottes!

אין Wer in den Höhen kann sich ihm vergleichen,

בִּבְנֵי אֵלִים יִדְמֶה־לּוֹ.
גְּבֹהִים עָלָה לְמוֹשָׁב לוֹ.
דָּרֵי גַיְא כַּחֲגָבִים לְמוּלוֹ.
לָכֵן יְתֻגָּאֶה הַצּוּר תָּמִים
פָּעֳלוֹ:

מַעֲשֵׂה אֱלֹהֵינוּ.

הַמְשֻׁלָּ֫ם עִמּוֹ. וְהַרְבֵּה
פְּדוּת עִמּוֹ. זַעַם וְלַחַשׁ עִמּוֹ.
חָשׁ וּמֵאָזִין מְרוֹמוֹ. לָכֵן
יְתֻגָּאֶה יְיָ צְבָאוֹת שְׁמוֹ:

מַעֲשֵׂה אֱלֹהֵינוּ.

טֶרֶף נָתַן לִירֵאָיו. יוֹבִילוּ
שַׁי לְמוֹרָאָיו. כִּתֵּי גְדוּדֵי
צְבָאָיו. לֹא יָשׁוּרוּ כְּבוֹד
מַרְאָיו. לָכֵן יְתֻגָּאֶה הַנֶּה
עַיִן יְיָ אֶל־יְרֵאָיו:

מַעֲשֵׂה אֱלֹהֵינוּ.

מַלְאָכָיו עוֹשֶׂה רוּחוֹת.
נִקְדָּשׁ בְּשִׁירוֹת וְתִשְׁבָּחוֹת.
סוֹכֵת שְׁפִיכַת שִׂיחוֹת. עוֹנֶה
וּמַעֲמִיד רְוָחוֹת. לָכֵן יְתֻגָּאֶה
אֱלֹהֵי הָרוּחוֹת:

Unter den Himmelssöhnen wer ihn erreichen?
Er erkor die Höhen, dort herrlich zu thronen;
Wie Heuschrecken vor ihm sind die auf Erden wohnen.
Drum Preis dem Horte, deß Thun so rein!
Wer kann ihn eines Tadels zeih'n?

Groß sind die Werke unseres Gottes!

המשל Bei ihm ist die Herrschaft, der Ehrfurcht Scheu,
Die Fülle des Heils für sein Volk, so getreu.
Seines Volkes Gebet und Flehen
Erhört Er so schnell aus seinen Höhen.
Drum Preis ihm, deß Nam' ist Ewiger,
Der Himmelsschaaren Herr!

Groß sind die Werke unseres Gottes!

טרף Den ihm Geweihten giebt Er Nahrung und Segen:
Der Ehrfurcht Zoll ihm bringen sie entgegen.
Seinen Dienern, um ihn in Heeren geschaart,
Seiner Herrlichkeit Schau sich nicht offenbart.
Drum Preis ihm, deß Auge schaut
Auf die Frommen, ihm vertraut!

Groß sind die Werke unseres Gottes!

מלאכיו Zu seinem Boten macht Er des Windes Zug,
Ihn erhebt des begeisterten Lobliedes Flug.
Er hört, wo Andacht ihm sich ergießt,
Gewährt, daß Heil der Noth entsprießt.
Drum Preis ihm, dem Meister,
Dem ew'gen, der Geister!

מַעֲשֵׂה אֱלֹהֵינוּ.

פּוֹדֶה מִשַּׁחַת עַמּוֹ. צוּר יוֹדֵעַ חוֹסָיו. קָדוֹשׁ מַפְלִיא נְפָיו. רַחוּם לִמְרָצָיו וּמַכְעִיסָיו. לָכֵן יִתְנָאֶה וְרַחֲמָיו עַל כָּל־מַעֲשָׂיו:

סונרין האַרון

מַעֲשֵׂה אֱנוֹשׁ. תַּחְבּוּלוֹתָיו מְזִמָּה. שִׁבְתּוֹ בְּתוֹךְ מִרְמָה. רְפִידָתוֹ רִמָּה. קְבוּר בְּסֵעִיף אֲדָמָה. וְאֵיךְ יִתְנָאֶה אָדָם לַהֶבֶל דָּמָה:

ומיד פותחין האַרון

אֲבָל מַעֲשֵׂה אֱלֹהֵינוּ.

שׁוֹמֵעַ שַׁוְעוֹת. שׁוֹעֶה עֶרֶךְ שִׁוְעוֹת. תּוֹרוֹתָיו מְשַׁעְשְׁעוֹת. תַּכְסִיסוֹ כִּבֵּעַ יְשׁוּעוֹת. לָכֵן יִתְנָאֶה דָּאֵל | לָנוּ אֵל | לְמוֹשָׁעוֹת:

וּבְכֵן לְנוֹרָא עֲלֵיהֶם בְּאֵימָה יַעֲרִיצוּ:

ע"פ אֵיב

אֲשֶׁר אָמַץ תְּהִלָּתֶךָ.

בְּאֵילֵי שַׁחַק. בְּבִרְקֵי נֹגַהּ.

Groß sind die Werke unseres Gottes!

פורה Aus Leid erlöst Er die von ihm Geschützten,
Der Hort, der kennt die gläubig auf ihn Gestützten,
Der Heilige, wundervoll in seinen Gnadenzeichen.
Fromme und Sündige seine Gnad' erreichen.
Drum Preis ihm, der erbarmend seine Milde
Erweiset jeglichem seiner Gebilde!

Des Sterblichen Thun —
Voll Tück' er und Trug,
Er weilet in Wahn und Lug.
Gewürm sein Ruhebette,
Eine Erdenritze seine Grabesstätte.
Wie dürfte sich überheben auch
Der Sterbliche, gleichend enteilendem Hauch? —

Wie anders das Werk unseres Gottes!

שמע Der vernimmt der Andacht Seelendrang,
Horchet auf Gebetes Klang;
Seine Lehre giebt Lust und Heiterkeit,
Ein Siegeshelm das Wort, das Er gebeut.
Drum Preis ihm, dem Gotte, der unser Theil
Zu Rettung und Heil!

ובכן Und so stimmet denn an: Dem Erhabenen über ihnen bringen sie in Ehrfurcht die Huldigung dar!

Ihm, deß Herrlichkeit ist gegründet.

באילי Bei den Gewaltigen im Himmelssitze,
Denen, Die flammen wie leuchtende Blitze,

בִּגְדוּדֵי גִבְהָּ, בִּרְמוּמֵי דָקָּה,
וְקָדָשְׁתְּךָ בְּפִיהֶם:

וְרָצִיתָ שַׁבָּת.

מַהוֹמֵי בְרַגָּשׁ, וְעוֹרְכֵי
שַׁוַּע זוֹעֲקֵי תְחִנָּה, חוֹכֵי
חֲגִינָה, וְהִיא כְּבוֹדֶךָ:

אֲשֶׁר אִמָּץ תְּהִלָּתֶךָ.

בְּמַסְפְּרֵי טֹהַר בִּיהִדּוּן
יְהִדּוּן, בְּכְרוּבֵי כָּבוֹד,
בְּלְגְיוֹנֵי לַהַב, וְקָדָשְׁתְּךָ
בְּפִיהֶם:

וְרָצִיתָ שַׁבָּת.

מִמְּעַטֵּי יָמִים (נ״א עַמִּים),
נְשׁוּיֵי טוֹבָה, שִׂבְעֵי רֹגֶז
עֲגוּמֵי נָפֶשׁ, וְהִיא כְּבוֹדֶךָ:

אֲשֶׁר אִמָּץ תְּהִלָּתֶךָ.

בְּפַלְיֵאי שַׁמּוֹת, בְּצִבְאוֹת
עִירִין, בְּקִדּוֹשֵׁי קֶדֶם, בְּרֹכֶב
רִבְּתַיִם, וְקָדָשְׁתְּךָ בְּפִיהֶם:

Bei den Schaaren der Höhen,
Die mildflüsternd wehen.
Und Dein Weiheruf füllt ihren Mund!

Und Du läſſeſt Dir das Loblied derer gefallen,

מהומי Deren Andacht rauſchend Dir weht
Die vor Dich bringen ihr Gebet
Sie rufen Dich bangend,
Sühne verlangend.
Und das iſt Dein Ruhm!

Du deß Herrlichkeit iſt gegründet.

בטפסרי Bei den Edlen in des Aethers lauteren Reichen,
Bei denen, die im Flug enteilend entweichen,
Den Cherubim, die im Glanze wohnen,
Den flammenden Legionen.
Und Dein Weiheruf füllt ihren Mund!

Und Du läſſeſt Dir das Loblied derer gefallen,

ממעוטי Denen gezählt ſind des Lebens Stunden,
Denen Deiner Liebe Gedächtniß ſo ſchnell entſchwunden,
Die des Grames ſo viel bedrängt,
Denen Die Seele vom Kummer getränkt.
Und das iſt Dein Ruhm!

Du, deß Herrlichkeit bei denen iſt gegründet,

בפליאי Deren Namen ſich nicht offenbaren,
Deiner Sendlinge Heer' und Schaaren,
Den Heiligen ſeit urewigen Zeiten,
Myriaden, dem göttlichen Dienſte Geweihten.
Und Dein Weiheruf füllt ihren Mund!

וְרָצִיתָ שַׁבָּח׃

מְשׁוֹרְרֵי דָלָתוֹת׃ שׁוֹפְכֵי שִׂיחַ׃ תּוֹבְעֵי סְלִיחָה׃ תְּאֵבֵי כַפָּרָה׃ וְהֵיא כְּבוֹדְךָ׃

סוגרין הארון

וּבְכֵן תְּנוּ עֹז לֵאלֹהִים עַל־יִשְׂרָאֵל גַּאֲוָתוֹ׃

ע״פ א״ב

עַל יִשְׂרָאֵל אֱמוּנָתוֹ׃ עַל יִשְׂרָאֵל בִּרְכָתוֹ׃ עַל יִשְׂרָאֵל גַּאֲוָתוֹ׃ עַל יִשְׂרָאֵל דִּבְרָתוֹ׃ עַל יִשְׂרָאֵל הַדָּרָתוֹ׃ עַל יִשְׂרָאֵל וְעִדָּתוֹ׃ עַל יִשְׂרָאֵל זְכִירָתוֹ׃ עַל יִשְׂרָאֵל חֶמְלָתוֹ׃ עַל יִשְׂרָאֵל טָהֳרָתוֹ׃ עַל יִשְׂרָאֵל יְשֻׁרָתוֹ׃ עַל יִשְׂרָאֵל כַּנָּתוֹ׃ עַל יִשְׂרָאֵל לְאֻמָּתוֹ׃ עַל יִשְׂרָאֵל מַלְכוּתוֹ׃ עַל יִשְׂרָאֵל נְעִימָתוֹ׃ עַל יִשְׂרָאֵל סְגֻלָּתוֹ׃ עַל יִשְׂרָאֵל עֲדָתוֹ׃ עַל יִשְׂרָאֵל פְּעֻלָּתוֹ׃ עַל יִשְׂרָאֵל צִדְקָתוֹ׃ עַל יִשְׂרָאֵל קְדֻשָּׁתוֹ׃ עַל יִשְׂרָאֵל רוֹמְמוּתוֹ׃ חזן עַל יִשְׂרָאֵל

Und Du läſſeſt Dir das Loblied derer gefallen,

משוררי Die an Deinen Pforten flehen,
Ihre Seelen Dir ausſchütten;
Sühnung iſt ihr brünſtig Flehen,
Dein Verzeihen iſt ihr Bitten
Und das iſt Dein Ruhm!

וכן Gebet Gott die Macht! Ueber Jisrael waltet ſeine Majeſtät!

על Ueber Jisrael ſeine Treu' und ſein Segen waltet,
Ueber Jisrael ſeine Majeſtät und ſein Wort.
Ueber Jisrael ſein Glanz und ſeine Einigung waltet,
Ueber Jisrael ſein Nam' und ſeine Huld.
Ueber Jisrael ſeine Reinheit und Wahrheit waltet,
Ueber Jisrael, ſein theures, ſein Volk.
Ueber Jisrael ſeine Herrſchaft und Holdſal waltet,
Ueber Jisrael, ſein Eigenthum, ſeine Schaar.
Ueber Jisrael ſein Wirken und ſeine Gerechtigkeit waltet,
Ueber Jisrael ſeine Weihe und Hoheit,
Ueber Jisrael ſeiner Herrlichkeit Glanz,

שְׁכִינָתוֹ. עַל יִשְׂרָאֵל תִּפְאַרְתּוֹ׃

וּבְכֵן וְעָזּוֹ בַּשְּׁחָקִים׃

ע"פ א"ב

אַפְסֵי־אֶרֶץ גְּבָרוֹ הַכִּים. בְּיִרְאָה לְעָבְדוֹ מִתְלַהֲכִים. גּוֹלֶה מְכֻסֵּי חֹשֶׁךְ עֲמוּקִים. דְּבַר עָבְדּוֹ מַקִּים. הַחוֹצֵב לְהָבוֹת וּבְרָקִים. וְתַבֵּל מְאִירִים וּמַבְהִיקִים. זוֹכֵר בְּרִית מְצוּקִים. חָסְדּוֹ גָּדוֹל מֵעַל | לְמוּצָקִים. טוֹב וּמֵעֵז לֶאֱלָיו דְּבוּקִים. יְחִיד כָּל־בּוֹ דְּבֵקִים. כִּי מְרוּחוֹ הָרִים | מִתְפָּרְקִים. לֹא יָכִילוּ זַעֲמוֹ צָרִים וְצוֹקִים. מְפַחֲדוֹ יִתְבַּקְעוּ עֲמָקִים. נְמוֹגִים וְכַדּוֹנָג נְמַקִּים. סוּפָה וּסְעָרָה נֶאֱבָקִים. עֲנַן מִדְרַךְ רַגְלָיו כַּאֲבָקִים. פְּדוּת שָׁלַח לְעַם לוֹ־חָשׁוּקִים. צִוָּה לְעוֹלָם בְּרִיתוֹ לְנָשׁוּקִים. קְנוּיִם לוֹ וּבִימִינוֹ נֶחְבָּקִים. רָצִים וְאַחֲרָיו נִדְבָּקִים׃ חזן שַׁוְעָם

Ueber Jisrael seines Ruhmes Macht.

ובכן Seine Macht in den Wolken!

אפסי Der Erde Grenzen hat sein Wort gegründet.
Zu seinem Dienst ist Alles fromm verbündet.
Aufdecket Er, was tief Geheimniß hüllt;
Den Ausspruch seiner Frommen Er erfüllt.
Er lässet Flammen sprühen und Blitze glänzen:
Sie leuchten hell bis an des Erdballs Grenzen.
Er denkt des Bundes mit den frommen Ahnen;
Sein Heil hinausragt ob des Himmels Planen.
טוב Ein Hort, ein Heil für die, so ihn verlangen:
Sie leben selig All', die an ihm hangen.
Sein Hauch entwurzelt Berge, hochgethürmt;
Es wanken Felsen wenn sein Zornbraus stürmt.
Das Thal zerbirst vor seiner Majestät, —
Zerrinnend, wie am Feuer Wachs zergeht.
Wo Sturm und Wirbel ringet, ist sein Flug;
Hin durch Gewölk geht seines Weges Zug.
פדות Sein theures Volk hat Er aus Haft befreit,
Schloß seiner Liebe Bund für alle Zeit.
Ihm eignen sie, gefaßt von seiner Hand;
Ihm folgen sie, fest haftend, unverwandt.

שֹׁמֵעַ מִמַּעֲמַקִּים. תִּפְאֶרֶת
עֹז לְשׁוֹשַׁנַּת הָעֲמָקִים:
וּבְכֵן יְיָ מִי כָמוֹךָ:

ע"פ א"ב

מִי כָמוֹךָ אַדִּיר בַּמְּרוֹמִים.
מִי כָמוֹךָ בּוֹרֵא כְסֵא וַהֲדוֹמִים:
מִי כָמוֹךָ גִּבּוֹר וּמוֹשִׁיעַ. מִי
כָמוֹךָ דֹּבֵר בְּצֶדֶק רַב
לְהוֹשִׁיעַ: מִי כָמוֹךָ הוֹד
וְהָדָר לוֹבֵשׁ. מִי כָמוֹךָ
וְחֹטֵא וָעָוֹן כּוֹבֵשׁ: מִי כָמוֹךָ
זֵךְ בָּעֶלְיוֹנִים. מִי כָמוֹךָ
חָסִין בְּאַלְפֵי שִׁנְאַנִּים: מִי
כָמוֹךָ טוֹב וּמֵטִיב. מִי כָמוֹךָ
יְשָׁרִים לְהֵטִיב. מִי כָמוֹךָ
כֹּגֶם בַּגֵּד מֵי הַיָּם. מִי כָמוֹךָ
לְהַשִּׁיב מִמְּצֻלוֹת יָם: מִי
כָמוֹךָ מָדַד בְּשָׁעֲלוֹ מַיִם.
מִי כָמוֹךָ נֶאְדָּר מִקְּלוֹת
מַיִם: מִי כָמוֹךָ שָׂם עֲבִים
רְכוּבוֹ. מִי כָמוֹךָ עוֹזֵר וְיוֹדֵעַ
חוֹסֵי בוֹ: מִי כָמוֹךָ פּוֹעֵל
יְשׁוּעוֹת. מִי כָמוֹךָ צוֹעֲקָיו
לְהַשְׁעוֹת: מִי כָמוֹךָ קָדוֹשׁ

Er hört ihr Flehn aus tiefen Herzensquellen;
Er wird im Glanz des Thales Roj'[1]) erhellen.

וככן O Ewiger! wer ist Dir gleich?

מי Wer ist wie Du, deß Thron hehr prangt in Himmelsreichen?
Der Füße Schemel Dir ist hier in Erdenreichen.[2])
Wer ist wie Du so stark, der Heil und Rettung spendet,
Der spricht der Gnade Wort und ewig Hülfe sendet!
Wer ist wie Du, — die Macht, die Majestät, Dein Kleid, —
Der Sünde niedertritt und jede Schuld verzeiht!
Wer gleicht, o Lautrer, Dir hoch in den Himmelssphären?
Wer ist wie Du, o Herr! in Deiner Engel Heeren?
Was gleicht, Allgüt'ger, Dir und Deinem güt'gen Handeln,
Der denen ewig mild, die redlich vor ihm wandeln!
Wer gleicht Dir? Meeresfluth aufthürmest Du wie Mauern.
Wer rettet mild wie Du aus Leidens Wogenschauern?
Wer maß mit hohler Hand, gleich Dir, die Wasserfluth?
Wem tönt der Lobgesang, wie Dir, der Wogen Wuth?
Wer ist's, der außer Dir einher auf Wolken fährt?
Wer kennt und stützt wie Du den Treuen, der ihn ehrt?
מי Wer ist wie Du, o Herr, und schaffet Heil, Dir gleich?
Wer hört wie Du das Flehn der Beter gnadenreich?
Wer gleichet Dir, o Herr, deß Name heilig, groß,

1) Jisrael. 2) Nach Jes. 66, 1: „So spricht der Ewige: Die Himmel sind mein Thron und die Erde der Schemel meiner Füße."

וְנוֹרָא שְׁמוֹ. מִי כָמוֹךָ רוֹצֶה בְעַמּוֹ: חזן מִי כָמוֹךָ שׁוֹמֵר הַבְּרִית וְהַחֶסֶד. מִי כָמוֹךָ תִּתֵּן אֱמֶת לְיַעֲקֹב וּלְאַבְרָהָם חֶסֶד:

Wer iſt wie Du in Huld den Seinen wandellos?

Wer noch bewahrt wie Du das Bündniß und die Gnade?

O gieb dem Jaakob Huld, dem Abraham die Gnade![1])

וּבְכֵן אֵין כָּמוֹךָ בָּאֱלֹהִים | אֲדֹנָי וְאֵין כְּמַעֲשֶׂיךָ:

ע״פ א״ב

אֵין כָּמוֹךָ בְּאַדִּירֵי מָעְלָה. וְאֵין כְּמַעֲשֶׂיךָ בְּגִבּוֹרֵי מָטָּה:
אֵין כָּמוֹךָ בְּגִדּוֹרֵי מָעְלָה. וְאֵין כְּמַעֲשֶׂיךָ בְּדָרֵי מָטָּה:
אֵין כָּמוֹךָ בַּהֲמוֹנֵי מָעְלָה. וְאֵין כְּמַעֲשֶׂיךָ בְּוֹעִדֵי מָטָּה:
אֵין כָּמוֹךָ בְּזַכֵּי מָעְלָה. וְאֵין כְּמַעֲשֶׂיךָ בַּחֲיָלֵי מָטָּה:
אֵין כָּמוֹךָ בְּטָהוֹרֵי מָעְלָה. וְאֵין כְּמַעֲשֶׂיךָ בְּיִקְרֵי מָטָּה:
אֵין כָּמוֹךָ בְּכִרוּבֵי מָעְלָה. וְאֵין כְּמַעֲשֶׂיךָ בְּלֵלְגְיוֹנֵי מָטָּה:
אֵין כָּמוֹךָ בְּמַלְאֲכֵי מָעְלָה. וְאֵין כְּמַעֲשֶׂיךָ בְּנָגִידֵי מָטָּה:
אֵין כָּמוֹךָ בְּשָׂרְפֵי מָעְלָה. וְאֵין כְּמַעֲשֶׂיךָ בְּעָרְיֵי מָטָּה:
אֵין כָּמוֹךָ בְּפָלְיֵי מָעְלָה. וְאֵין כְּמַעֲשֶׂיךָ בְּצִבְאוֹת מָטָּה:
אֵין כָּמוֹךָ בְּקָדוֹשֵׁי מָעְלָה. וְאֵין כְּמַעֲשֶׂיךָ בְּרוֹזְנֵי מָטָּה:
חזן אֵין כָּמוֹךָ בְּשִׂנְאַנֵי מַעְלָה. וְאֵין כְּמַעֲשֶׂיךָ בְּתַקִּיפֵי מָטָּה:

וּבְכֵן נְאַדֶּרְךָ חֵי עוֹלָמִים:

Und ſo wollen wir Dich erheben, Ewiglebender!

פותחין הארון. ע״פ א״ב כפול.

הָאַדֶּרֶת וְהָאֱמוּנָה לְחֵי עוֹלָמִים:

האדרת Die Herrlichkeit und Treue ſind Sein, des Ewiglebenden!

1) Nach Miſchnah 7, 20. Die dem Abraham und Jaakob zu erweiſende Gnade und Treue beſteht in der Erfüllung der ihnen gegebenen Verheißungen an ihren Nachkommen dem Volke Iſrael.

הַבִּינָה וְהַבְּרָכָה
לְחַי עוֹלָמִים׃

Die Vernunft und der Segen sind Sein, des Ewiglebenden!

הַגַּאֲוָה וְהַגְּדֻלָּה
לְחַי עוֹלָמִים׃

Die Erhabenheit und Größe sind Sein, des Ewiglebenden!

הַדֵּעָה וְהַדִּבּוּר
לְחַי עוֹלָמִים׃

Die Erkenntniß und der Spruch sind Sein, des Ewiglebenden!

הַהוֹד וְהֶהָדָר
לְחַי עוֹלָמִים׃

Der Schmuck und die Pracht sind Sein, des Ewiglebenden!

הַוַּעַד וְהַוְתִיקוּת
לְחַי עוֹלָמִים׃

Die Bestimmung und die Festigkeit sind Sein, des Ewiglebenden!

הַזֹּךְ וְהַזֹּהַר
לְחַי עוֹלָמִים׃

Die Lauterkeit und der Glanz sind Sein, des Ewiglebenden!

הַחַיִל וְהַחֶסֶן
לְחַי עוֹלָמִים׃

Die Macht und die Stärke sind Sein, des Ewiglebenden!

הַטַּעַם וְהַטָּהֳרָה
לְחַי עוֹלָמִים׃

Der Einklang und die Reinheit sind Sein, des Ewiglebenden!

הַיִּחוּד וְהַיִּרְאָה
לְחַי עוֹלָמִים׃

Die Einheit und die Furchtbarkeit sind Sein, des Ewiglebenden!

הַכֶּתֶר וְהַכָּבוֹד
לְחַי עוֹלָמִים׃

Die Krone und die Ehre sind Sein, des Ewiglebenden!

הַלֶּקַח וְהַלִּבּוּב
לְחַי עוֹלָמִים׃
הַמְלוּכָה וְהַמֶּמְשָׁלָה
לְחַי עוֹלָמִים׃
הַנּוי וְהַנֶּצַח
לְחַי עוֹלָמִים׃
הַשִּׂגּוּי וְהַשֶּׂגֶב
לְחַי עוֹלָמִים׃
הָעז וְהָעָנָוָה
לְחַי עוֹלָמִים׃
הַפְּדוּת וְהַפְּאֵר
לְחַי עוֹלָמִים׃
הַצְּבִי וְהַצֶּדֶק
לְחַי עוֹלָמִים׃
הַקְּרִיאָה וְהַקְּדֻשָּׁה
לְחַי עוֹלָמִים׃
הָרוֹן וְהָרוֹמְמוּת
לְחַי עוֹלָמִים׃
הַשִּׁיר וְהַשֶּׁבַח
לְחַי עוֹלָמִים׃

Die Lehre und Innigkeit sind Sein, des Ewiglebenden!

Die Herrschaft und das Walten sind Sein, des Ewiglebenden!

Die Schönheit und die Siegesmacht sind Sein, des Ewiglebenden!

Die Hoheit und Erhebung sind Sein, des Ewiglebenden!

Die Allmacht und die Milde sind Sein, des Ewiglebenden!

Die Erlösung und der Schmuck sind Sein, des Ewiglebenden!

Die Anmuth und Gerechtigkeit sind Sein, des Ewiglebenden!

Die Berufung und die Heiligkeit sind Sein, des Ewiglebenden!

Der Jubel und die Majestät sind Sein, des Ewiglebenden!

Das Loblied und der Preis sind Sein, des Ewiglebenden!

Der Ruhm und die Verherrlichung sind Sein, des Ewiglebenden!

הַתְּהִלָּה וְהַתִּפְאֶרֶת
לְחַי עוֹלָמִים׃

סוגרין הארון

וּבְכֵן נַאֲמִירְךָ אֱלֹהֵינוּ בְּאֵימָה׃

ע״פ א״ב כפול

נַאֲמִירְךָ בְּאֵימָה. נְבָרֶכְךָ בְּבִינָה׃ נְגַדֶּלְךָ בְּגָדְלָה.
נְדָרֶשְׁךָ בְּדֵעָה׃ נְהַדֶּרְךָ בְּהוֹדָיָה. נוֹדֶךָ בְּוֹעִידָה׃ נְזַכִּירְךָ
בְּזִמְרָה. נְחַסֶּנְךָ בְּחִכָּה׃ נַטְעִימְךָ בְּטָהֳרָה. נְיַחֲדְךָ בְּיִרְאָה׃
נְכַבְּדְךָ בְּכְרִיעָה. נְלַבֶּבְךָ בְּלִמּוּדָה׃ נַמְלִיכְךָ בְּמַלּוּכָה.
נְנַצַּחֲךָ בְּנְעִימָה׃ נְשַׁגְּבְךָ בְּשִׁירָה. נַעֲרִיצְךָ בְּעָנָוָה׃
נְפָאֲרְךָ בְּפִצּוּחָה. נְצַלְצֶלְךָ בְּצָהֳלָה׃ נַקְדִּישְׁךָ בְּקְרִיאָה.
נְרוֹמֲמְךָ בִּרְנָנָה׃ חֹן נְשׁוֹרֲרְךָ בִּשְׁבָחָה. נַתְמִידְךָ בִּתְהִלָּה׃

וּבְכֵן רוֹמְמוּ יְיָ אֱלֹהֵינוּ
וְהִשְׁתַּחֲווּ לַהֲדֹם
רַגְלָיו קָדוֹשׁ הוּא׃

Erhebet den Ewigen unsern Gott, und bücket euch vor dem Schemel seiner Füße! Heilig ist Er.

ע״פ א״ב

רוֹמְמוּ אֵל מֶלֶךְ נֶאֱמָן.
קָדוֹשׁ הוּא בָּרוּךְ בְּכָל־זְמָן׃
רוֹמְמוּ גּוֹמֵל חֲסָדִים. קָדוֹשׁ
הוּא דָּתוֹתָיו הוֹדִים׃ רוֹמְמוּ
הַנִּקְדָּשׁ בִּצְדָקָה. קָדוֹשׁ
הוּא הַמַּאֲזִין צְעָקָה׃ רוֹמְמוּ
זֵרֶת שְׁחָקִים. קָדוֹשׁ הוּא
חִבּוּ מַמְתַּקִּים׃ רוֹמְמוּ טוֹב

רוֹמְמוּ Erhebet den Herrn, den König treu und wahr,
Den Heil'gen, ihn, gepriesen immerdar:
Erhebet ihn, der Gnad' und Mild' erweist!
Wie hold und mild ist seiner Lehre Geist!
Erhebet ihn in des Rechtes Weihgewand,
Ihn, der dem Flehen das Ohr stets zugewandt!
Erhebet ihn, der das Firmament gebaut,
Den Heil'gen, dessen Mund spricht süßen Laut!

לַכֹּל. קָדוֹשׁ הוּא יוֹדֵעַ הַכֹּל: רוֹמְמוּ בָּבוּד אוֹמֵר בֵּלוֹ בְּהֵיכָלוֹ: קָדוֹשׁ הוּא לְהַקְדִּישׁוֹ וְלַעֲדוֹ: רוֹמְמוּ מוֹנֶה מִסְפָּר לַכּוֹכָבִים. קָדוֹשׁ הוּא נִצָּב בַּעֲדַת קְרוֹבִים: רוֹמְמוּ סוֹבֵל בְּזְרוֹעוֹ עוֹלָם. קָדוֹשׁ הוּא עֻזּוֹ וּמִכֹּל נֶעְלָם: רוֹמְמוּ פּוֹדֶה וְעוֹנֶה יְדִידִים. קָדוֹשׁ הוּא צְדָקָתוֹ שָׁמַיִם | מַגִּידִים: רוֹמְמוּ קָרוֹב לְקוֹרְאָיו. קָדוֹשׁ הוּא רוֹצֶה יְרֵאָיו: הֵן רוֹמְמוּ שׁוֹמֵעַ תְּפִלּוֹת. קָדוֹשׁ הוּא תִּפְאַרְתּוֹ בְּמַקְהֲלוֹת:

וּבְכֵן רוֹמְמוּ יְיָ אֱלֹהֵינוּ וְהִשְׁתַּחֲווּ לְהַר קָדְשׁוֹ כִּי קָדוֹשׁ יְיָ אֱלֹהֵינוּ:

ע״פ א״ב

רוֹמְמוּ אַדִּיר וְנוֹרָא. כִּי קָדוֹשׁ הוּא בְּרוּחוֹ שָׁמַיִם שִׁפְּרָה: רוֹמְמוּ גְּדָלָתוֹ בְּקָהַל יְשָׁרִים. כִּי קָדוֹשׁ

רוֹמְמוּ טוֹב Rühmt ihn, den ſtets Allgütigen,

Den Heiligen Allwiſſenden!

Rühmt ihn, in deſſen Tempel ruft es Glanz und Pracht,

Den Heil'gen, ihn zu feiern hoch in ſeiner Macht!

Rühmt ihn, der zählt die Stern' an Himmelsſphären,

Ihn, heilig thronend in Cherubim-Heeren!

Rühmt ihn, der trägt im Arm die Weltenlaſt,

Den mächt'gen, Heil'gen, den kein Blick erfaßt!

רוֹמְמוּ פּוֹדֶה Rühmt ihn, der löſt und rettet wer ihm traut,

Den Heil'gen, ihn, deß Huld bezeugt der Himmel laut!

Rühmt ihn, der nah iſt ſeinen Rufern allen,

Den Heil'gen, — Fromme ſind ſein Wohlgefallen!

Rühmt ihn, der jedes Flehen will erhören,

Den Heiligen, deß Ruhm erſchallt in frommen Chören!

וּבכן Erhebet den Ewigen, unſern Gott, und bücket euch vor ſeinem heiligen Berge! denn heilig iſt der Ewige, unſer Gott.

רוֹמְמוּ אַדִּיר Erhebet ihn, der hoch und herrlich ſtrahlt in Macht,

Den Heiligen, deß Geiſt den Himmel ſchmückt mit Pracht!

Rühmt ſeine Größ' im Chor der Frommen, treu verbündet,

Den Heiligen, deß Mund Wahrheit und Recht verkündet!
Rühmt ihn, der glänzt und prangt in hehrer Heiligkeit,
Den Heil'gen, ihn, deß Zug und Gang in Heiligkeit!
Der seines Bundes denkt, des ew'gen, rühmet ihn,
Den Heil'gen, dessen Macht läßt Flammengluthen sprüh'n!
רוממו טהור Erhebt den Lautern, ihn, deß Blitz das Dunkel lichtet,
Den Heil'gen, der die Erd' und Länder aufgerichtet!
Rühmt ihn, — in Himmelshöh'n ist seines Thrones Prangen, —
Ihn, der die List'gen hält in ihrer List gefangen!
Rühmt ihn, der läßt die Schuld den Wolken gleich entschwinden!
Mild reicht er seine Hand, kehrt um der Mensch von Sünden.
Rühmt den Gewalt'gen, ihn, deß Jahre ohne Schranken,
Den Heil'gen, der durchforscht und prüfet die Gedanken!
רוממו פודה Rühmt den Befreier, ihn, der löset seine Knechte,
Den Heil'gen, dessen Thun stets wahr ist und im Rechte!
Rühmt ihn, deß Eigenthum der Himmel sammt der Erden,
Den Heil'gen!, dessen Aug' reicht bis ans End' der Erden!
Rühmt ihn, der ewig thront, — „der Heil'ge" ist sein Name, —
Den Heil'gen, dessen Lob ist ewig wie sein Name!

הוּא דּוֹבֵר צְדָקוֹת מַגִּיד
מֵישָׁרִים: רוֹמְמוּ הַנַּעֲרָץ
בִּקְדֻשָּׁה. כִּי קָדוֹשׁ הוּא
וְהִלּוּכוֹ בִּקְדֻשָּׁה: רוֹמְמוּ
זוֹכֵר בְּרִית אָבוֹת. כִּי קָדוֹשׁ
הוּא חוֹגֵב לֶהָבוֹת: רוֹמְמוּ
טָהוֹר שׁוֹלֵחַ בְּרָקִים. כִּי
קָדוֹשׁ הוּא יוֹסֵד אֶרֶץ וּמְלוֹאָהּ:
רוֹמְמוּ כִּסְאוֹ הָכִין בְּשָׁמַיִם
רוֹמָמָה. כִּי קָדוֹשׁ הוּא לוֹכֵד
חֲכָמִים בְּעָרְמָה: רוֹמְמוּ
מוֹחֵה כָּעָב פְּשָׁעִים. כִּי
קָדוֹשׁ הוּא נוֹתֵן יָד
לְפוֹשְׁעִים: רוֹמְמוּ שַׁגִּיא
שָׁנָיו לְאֵין חֵקֶר. כִּי קָדוֹשׁ
הוּא עֶשְׁתּוֹנוֹת חוֹקֵר:
רוֹמְמוּ פּוֹדֶה נֶפֶשׁ עֲבָדָיו.
כִּי קָדוֹשׁ הוּא צַדִּיק קִשְׁטָ
מַעֲבָדָיו: רוֹמְמוּ קוֹנֵה
שָׁמַיִם וָאָרֶץ. כִּי קָדוֹשׁ הוּא
רָם הַמַּבִּיט לִקְצוֹת הָאָרֶץ:
חַי רוֹמְמוּ שׁוֹכֵן עַד וְקָדוֹשׁ
שְׁמוֹ. כִּי קָדוֹשׁ הוּא תְּהִלָּתוֹ
כִּשְׁמוֹ:

וּבְכֵן אַתָּה אַל אֱמוּנָה׃

ע״פ א״ב

אֱמוּנָתְךָ בָּעֲלִיּוֹנִים. בְּרִיתְךָ בַּתַּחְתּוֹנִים׃
גְּדֻלָּתְךָ בָּעֲלִיּוֹנִים. דָּתְךָ בַּתַּחְתּוֹנִים׃
הוֹדְךָ בָּעֲלִיּוֹנִים. וְעוּדְךָ בַּתַּחְתּוֹנִים׃
זְבוּלְךָ בָּעֲלִיּוֹנִים. חֲנֻיָּתְךָ בַּתַּחְתּוֹנִים׃
טַהֲרָתְךָ בָּעֲלִיּוֹנִים. יְרָאָתְךָ בַּתַּחְתּוֹנִים׃
כְּבוֹדְךָ בָּעֲלִיּוֹנִים. לְמוּדְךָ בַּתַּחְתּוֹנִים׃
מְעוֹנְךָ בָּעֲלִיּוֹנִים. נָוְךָ בַּתַּחְתּוֹנִים׃
סְכָּתְךָ בָּעֲלִיּוֹנִים. עֲדָתְךָ בַּתַּחְתּוֹנִים׃
פְּאֵרְךָ בָּעֲלִיּוֹנִים. צִדְקָתְךָ בַּתַּחְתּוֹנִים׃
קְדֻשָּׁתְךָ בָּעֲלִיּוֹנִים. רוֹמְמוּתְךָ בַּתַּחְתּוֹנִים׃
חזן שְׁכִינָתְךָ בָּעֲלִיּוֹנִים. תְּהִלָּתְךָ בַּתַּחְתּוֹנִים׃

וּבְכֵן תָּעֲרִיץ וְתַקְדִּישׁ׃

וַיּוֹסֶךְ ע״פ א״ב

הַנַּקְדִּישׁ בְּאַלְפֵי אֲלָפִים. הַנַּעֲרִץ בִּרְכָבִים קַלִּים׃
הַנַּקְדִּישׁ בְּנַעַשׁ גַּלְגַּלִּים. הַנַּעֲרִץ בְּדַרְגֵי אוֹפַנִּים׃
הַנַּקְדִּישׁ בַּהֲמוֹנֵי עִירִין. הַנַּעֲרִץ בְּוַעַד קְדִישִׁין׃
הַנַּקְדִּישׁ בְּזִקִּים זוֹרְחִים. הַנַּעֲרִץ בַּחֲצוּבֵי לְהָבִים׃
הַנַּקְדִּישׁ בְּטֶכֶס מְהוֹרִים. הַנַּעֲרִץ בִּיקָרִים יוֹקְדִים׃
הַנַּקְדִּישׁ בְּכִתֵּי כְרוּבִים. הַנַּעֲרִץ בְּלַהֲקַת לוּחֲמִים׃
הַנַּקְדִּישׁ בְּמַחֲנוֹת מַלְאָכִים. הַנַּעֲרִץ בְּנַעַם נוֹגְנִים׃
הַנַּקְדִּישׁ בְּשָׂרָפִים עוֹמְדִים. הַנַּעֲרִץ בְּעֹז אֶרְאֶלִים׃
הַנַּקְדִּישׁ בְּפָרוּדֵי אֲנָפִים. הַנַּעֲרִץ בְּצִלְצוּל מַשִּׁיקוֹת
כְּנָפִים׃

הַנִּקְדָּשׁ בְּקוֹלָם בָּהָמוֹן. הַנַּעֲרָץ בְּרִבּוֹ רִבְבוֹן׃
חזן הַנִּקְדָּשׁ בְּשֶׁקֶט שְׁנָאַנִים. הַנַּעֲרָץ בְּתֹכָן תַּלְתַּלִּים׃

לְיוֹשֵׁב תְּהִלּוֹת. לְרוֹכֵב עֲרָבוֹת. קָדוֹשׁ וּבָרוּךְ׃

ע״ס א״ב כפול

אֵילֵי שַׁחַק. חֲצוּבֵי לְהָבִים. אוֹמְרִים קָדוֹשׁ׃
אַדִּירֵי כָּל־חֶפֶץ הַנֶּאֱהָבִים. אוֹמְרִים בָּרוּךְ׃
בְּלוּלֵי קֶרַח וְשֶׁלֶג וְשַׁלְהָבִים. אוֹמְרִים קָדוֹשׁ׃
בַּדֵּי צֶדֶק גָּזֵי רְהָבִים קָדוֹשׁ וּבָרוּךְ׃

לְיוֹשֵׁב תְּהִלּוֹת. לְרוֹכֵב עֲרָבוֹת. קָדוֹשׁ וּבָרוּךְ׃

גִּבֹּהַּ לָהֶם וַיִּרְאָה לָהֶם. אוֹמְרִים קָדוֹשׁ׃
גִּבּוֹרֵי כֹחַ בְּמִשְׁכְּנוֹת אָהֳלֵיהֶם. אוֹמְרִים בָּרוּךְ׃
דָּאֵי בְכָנָף מְכַסִּים פְּנֵיהֶם אוֹמְרִים קָדוֹשׁ׃
דּוֹרְשֵׁי דָתוֹת דְּבֵקִים בֵּאלֹהֵיהֶם. קָדוֹשׁ וּבָרוּךְ׃

לְיוֹשֵׁב תְּהִלּוֹת. לְרוֹכֵב עֲרָבוֹת. קָדוֹשׁ וּבָרוּךְ׃

הֲמוֹנֵי עִירִין וְסוֹד קַדִּישִׁין. אוֹמְרִים קָדוֹשׁ׃
הוֹגֵי שַׁעֲשׁוּעַ מַטַּע קְדוּשִׁים. אוֹמְרִים בָּרוּךְ׃
וְעוּדֵי מַעַל גְּוִיָּתָם כְּתַרְשִׁישִׁים. אוֹמְרִים קָדוֹשׁ׃
וְחוֹלֵי אַהֲבָה סְמוּכֵי בָאֲשִׁישִׁים. קָדוֹשׁ וּבָרוּךְ

לְיוֹשֵׁב תְּהִלּוֹת. לְרוֹכֵב עֲרָבוֹת. קָדוֹשׁ וּבָרוּךְ׃

*רבבן קדי (דניאל ז׳ י׳)

זְבוּדֵי זָהָר בְּעֵין חַשְׁמַלִּים אוֹמְרִים קָדוֹשׁ׃
זוֹקְקֵי שִׁבְעָתַיִם בְּרוּר מִלִּים. אוֹמְרִים בָּרוּךְ׃
חֹסֶן חֲיָלִים רִבְבוֹת אֵילִים אוֹמְרִים קָדוֹשׁ׃
חֲנִיטֵי כֹשֶׁר בְּנֵי אֵלִים. קָדוֹשׁ וּבָרוּךְ׃

לְיוֹשֵׁב תְּהִלּוֹת. לְרוֹכֵב עֲרָבוֹת. קָדוֹשׁ וּבָרוּךְ׃

טְכוּסֵי טֹהַר חֲדָשֵׁי בְקָרִים. אוֹמְרִים קָדוֹשׁ׃
טְעוּנֵי מוֹרָאֲךָ בְּצִוּוִי עִקָּרִים. אוֹמְרִים בָּרוּךְ׃
יְהוּדוֹן יְהוּדוֹן בְּחֵיל נִזְקָרִים. אוֹמְרִים קָדוֹשׁ׃
יוֹדֵעֵי בִין מִפְנִינִים יְקָרִים. קָדוֹשׁ וּבָרוּךְ׃

לְיוֹשֵׁב תְּהִלּוֹת. לְרוֹכֵב עֲרָבוֹת. קָדוֹשׁ וּבָרוּךְ׃

כְּסוּיֵי אַרְבַּע מְרִבְּעֵי פָּנִים. אוֹמְרִים קָדוֹשׁ׃
כְּרוּתֵי בְרִית פָּנִים בְּפָנִים. אוֹמְרִים בָּרוּךְ׃
*לְבוּשֵׁי בַדִּים זַכִּים וְחָפִים. אוֹמְרִים קָדוֹשׁ׃
*לְבוּשֵׁי לְבָנִים נְעִימִים וְיָפִים. קָדוֹשׁ וּבָרוּךְ׃

לְיוֹשֵׁב תְּהִלּוֹת. לְרוֹכֵב עֲרָבוֹת. קָדוֹשׁ וּבָרוּךְ׃

מְשֻׁרְתִים נָעִים רָמִים וּגְבוֹהִים. אוֹמְרִים קָדוֹשׁ׃
מְלָמְדֵי חֻקִּים | מְשִׁיבֵי נְכוֹחִים. אוֹמְרִים בָּרוּךְ׃
נוֹגְנֵי נַעַם סְפִים | מְרוֹפְפִים. אוֹמְרִים קָדוֹשׁ׃
נָאוֹו דְחָיִים בְּעָגוּר מְצַפְצְפִים. קָדוֹשׁ וּבָרוּךְ׃

*נ״א לובשי בדים *נ״א לובשי לבנים

לְיוֹשֵׁב תְּהִלּוֹת. לְרוֹכֵב עֲרָבוֹת. קָדוֹשׁ וּבָרוּךְ׃

סְמוּכֵי אֵבְרָה בְּקָלָל נוֹצְצִים. אוֹמְרִים קָדוֹשׁ׃
סְגוּלֵי מֵעַמִּים בְּיִרְאָה מַעֲרִיצִים. אוֹמְרִים בָּרוּךְ׃
עוֹמְדִים | מִמַּעַל בִּדְבָרוֹ נֶחוּצִים. אוֹמְרִים קָדוֹשׁ׃
עוֹרְכֵי עֹז בְּרַעַד שְׁבוּצִים. קָדוֹשׁ וּבָרוּךְ׃

לְיוֹשֵׁב תְּהִלּוֹת. לְרוֹכֵב עֲרָבוֹת. קָדוֹשׁ וּבָרוּךְ׃

פָּנִים וְלֹא עֹרֶף נִתְאָמִים. אוֹמְרִים קָדוֹשׁ׃
פְּרוּשִׁים לְךָ אֲחוּזִים וּמָתְאָמִים. אוֹמְרִים בָּרוּךְ׃
צִבְאוֹת עֶלְיוֹנִים גֵּאִים וְרָמִים. אוֹמְרִים קָדוֹשׁ׃
צִבְאוֹת תַּחְתּוֹנִים לְרַצּוֹתְךָ מְרֻעִימִים. קָדוֹשׁ וּבָרוּךְ׃

לְיוֹשֵׁב תְּהִלּוֹת. לְרוֹכֵב עֲרָבוֹת. קָדוֹשׁ וּבָרוּךְ׃

קוֹרְאֵי בְּשִׁלּוּשׁ זֵר תִּפְאָרָה. אוֹמְרִים קָדוֹשׁ׃
קוֹרְאֵי פַּעֲמַיִם חֲטִיבַת אֲמִירָה. אוֹמְרִים בָּרוּךְ׃
רַגְלֵיהֶם עֲמִידַת רֶגֶל יְשָׁרָה. אוֹמְרִים קָדוֹשׁ׃
רְצוּיֵי שַׁדַּי מְשׁוֹרְרֵי שִׁירָה. קָדוֹשׁ וּבָרוּךְ׃

לְיוֹשֵׁב תְּהִלּוֹת. לְרוֹכֵב עֲרָבוֹת. קָדוֹשׁ וּבָרוּךְ׃

שְׂנַאֲנֵי שֶׁקֶט שָׁלוֹם בְּמַחֲנָם. אוֹמְרִים קָדוֹשׁ׃
שׁוֹקְדֵי דְּלָתוֹת בְּשִׂיחַ מַעֲנָם. אוֹמְרִים בָּרוּךְ׃

תְּלוּלַי תַּעַף בְּשֶׁפֶר הֲגִיוֹנָם. אוֹמְרִים קָדוֹשׁ׃
תְּמִימַי דֶּרֶךְ לִרְבוֹנָם וְקוֹנָם. קָדוֹשׁ וּבָרוּךְ׃
לְיוֹשֵׁב תְּהִלּוֹת. לְרוֹכֵב עֲרָבוֹת. קָדוֹשׁ וּבָרוּךְ׃

וּבְכֵן שְׂרָפִים עוֹמְדִים | מִמַּעַל | לוֹ׃

חי״ק זֶה אֵל־זֶה שׁוֹאֲלִים. אַיֵּה אֵל אֵלִים.
אָנָּה שׁוֹכֵן מְעִיִם. וְכֻלָּם | מַעֲרִיצִים
וּמַקְדִּישִׁים וּמְהַלְלִים׃

ע״פ א״ב

אֵין מִסְפָּר לִגְדוּדֵי צְבָא חֵילוֹ. אֲזוּרִים אֵימָה אֲחוּזִים
פַּחַד חִילוֹ. בְּרַעַד וְרֶתֶת וָרֶטֶט צָנִים לָעֲלוֹ.

שְׂרָפִים עוֹמְדִים | מִמַּעַל | לוֹ׃ זה אל זה

גְּוִיָּתָם כְּתַרְשִׁישׁ תְּהִלָּה יַשְׁמִיעוּ יַחַד. גִּבּוֹהַּ וְנָאוֹן עֶדְיוֹ
יְחוּדוֹ לְיַחַד. הוֹדָרִים גּוֹדָרִים לְאֶחָד וּשְׁמוֹ אֶחָד.

שֵׁשׁ כְּנָפַיִם שֵׁשׁ כְּנָפַיִם לְאֶחָד׃ זה אל זה

הַנֶּאְדָּר בַּקֹּדֶשׁ רַב טוּב מַצְפּוּנָיו. הוֹד וְהָדָר וָעֹז
בָּחֳבִיוֹנֵי פְנִינָיו. וּמִמֶּנּוּ יָגוּרוּ (כְּנֵי) אֵלִים וְיִתְחַבְּאוּ מִפָּנָיו.

בִּשְׁתַּיִם יְכַסֶּה פָּנָיו׃ זה אל זה

זְרוּתֵי זֹהַר מַרְעִיף נִטְפֵי אֲגָלָיו. זַכֵּי שְׁמֵי מֹהַר תְּכוּ
לַרְגְלָיו. חֲלִים חַתִּים חֲפוּזִים אֵימִים נִדְגָּלָיו.

וּבִשְׁתַּיִם יְכַסֶּה רַגְלָיו׃ זה אל זה

טָסִים וְדָאִים בִּדְמְיוֹן | נָשֶׁר מְעוֹפֵף. טִיסָתָם בַּבָּזָק

סָבִיב כֵּם לְעוֹפֵף. יַשְׁמִיעוּ הֲנֵנוּ בְּמִשְׁלַחַת קוֹנָם לְהִתְעוֹפֵף.

וּבְשִׁתַּיִם יְעוֹפֵף׃ זה אל זה

כְּסוּיֵי שֵׁשׁ שֵׁשׁ יַעֲרִיצוּ בְּלַאט מַחֲזֶה. כַּבִּיר וְרַב־כֹּחַ וְשָׁפָל יֶחֱזֶה. לְהַעֲרִיצוֹ בְּפַחַד נִרְשִׁים זֶה מִזֶּה.

וְקָרָא זֶה אֶל־זֶה׃ זה אל זה

מֹשֶׁל עוֹלָם בִּגְבוּרָה עָשׂ כֹּל בְּמַאֲמַר. מְנִיעִים אֲמוּת הַסְּפִים קְדֻשָּׁתוֹ לוֹמַר. נוֹצְצִים נוֹהֲמִים לְפָנָיו יַנְעִימוּ מַאֲמַר.

וְקָרָא זֶה אֶל־זֶה וְאָמַר׃ זה אל זה

שַׂרְפֵי הוֹד יַכְתִּירוּ נָזֶר לָקָדוֹשׁ. סְלוּ לָרוֹכֵב בָּעֲרָבוֹת מָרוֹם וְקָדוֹשׁ. עוֹנִים בְּלֵם כְּאֶחָד שְׁלוֹשׁ קָדוֹשׁ.

קָדוֹשׁ קָדוֹשׁ קָדוֹשׁ׃ זה אל זה

פְּלִיאֵי אַלְפֵי אֲלָפִים וְרִבֵּי רִבּוֹאוֹת. פּוֹצְחִים הַלֵּל וְזִמְרָה לֵאלֹהֵי הַצְּבָאוֹת. צוּר עוֹלָמִים בְּתוֹךְ צְבָאוֹ אוֹת.

יְיָ צְבָאוֹת׃ זה אל זה

קוֹרֵא הַדּוֹרוֹת דָּר בְּשָׁמֵי עֶרֶץ. קַלּוֹת | סְעָרָה תַּעַשׂ דְּבָרוֹ בְּמֶרֶץ. רָם וְנִשָּׂא דִּבֶּר וַיִּקְרָא אֶרֶץ.

מְלֹא כָל־הָאָרֶץ׃ זה אל זה

שׁוֹכֵן עַד וְקָדוֹשׁ וְנִשְׂגָּב שְׁמוֹ לְבַדּוֹ. חִין שָׁמַיִם וּשְׁמֵי שָׁמַיִם לֹא יְכַלְכְּלוּ הוֹדוֹ. תּוֹקֵף תַּרְשִׁישִׁים וְאַיִּים צָר לְכָבוֹדוֹ׃

מְלֹא כָל־הָאָרֶץ כְּבוֹדוֹ׃

זֶה אֵל־זֶה שׁוֹאֲלִים. אַיֵּה אֵל אֵלִים אָנָא שׁוֹכֵן מַעְלִים. וְכֻלָּם | מַעֲרִיצִים וּמַקְדִּישִׁים וּמְהַלְלִים׃

Dieſer Piut wird abwechſelnd vom Vorbeter und der Gemeinde geſagt.

וּבְכֵן לְךָ הַכֹּל יַכְתִּירוּ׃

ובכן Und ſo möge dir Alles die Krone reichen!

ע״פ א״ב.

לְאֵל עוֹרֵךְ דִּין׃
לְבוֹחֵן לִבָּבוֹת
בְּיוֹם דִּין׃
לְגוֹלֵה עֲמוּקוֹת בַּדִּין׃
לְדוֹבֵר מֵישָׁרִים
בְּיוֹם דִּין׃
לְהוֹגֶה דֵּעוֹת בַּדִּין׃
לְוָתִיק וְעֹשֶׂה חֶסֶד
בְּיוֹם דִּין׃
לְזוֹכֵר בְּרִיתוֹ בַּדִּין׃
לְחוֹמֵל מַעֲשָׂיו
בְּיוֹם דִּין׃
לְטַהֵר חוֹסָיו בַּדִּין׃
לְיוֹדֵעַ מַחֲשָׁבוֹת
בְּיוֹם דִּין׃
לְכוֹבֵשׁ כַּעֲסוֹ בַּדִּין׃
לְלוֹבֵשׁ צְדָקוֹת
בְּיוֹם דִּין׃

לאל Dem Allmächtigen, der anordnet Gericht,

Die Herzen prüfet am Tage des Gerichts;

Der aufdeckt die Tiefen im Gericht,

In Wahrheit das Urtheil fällt am Tage des Gerichts;

להוגה Der die Gedanken durchforſchet im Gericht,

Dem Ewigtreuen und Gnadenvollen am Tage des Gerichts;

Der ſeines Bundes denket im Gericht,

Seiner Weſen ſich erbarmt am Tage des Gerichts;

לטהר Der rein ſpricht die ihm Vertrauenden im Gericht,

Der verborgenes Sinnen erkennet am Tage des Gerichts;

Der ſeinen Zorn zurückhält im Gericht,

Mit Gnade ſich umhüllet am Tage des Gerichts;

לְמוֹחֵל עֲוֹנוֹת בַּדִּין׃
לְנוֹרָא תְּהִלּוֹת
בְּיוֹם דִּין׃
לְסוֹלֵחַ לַעֲמוּסָיו
בַּדִּין׃
לְעוֹנֶה לִקוֹרְאָיו
בְּיוֹם דִּין׃
לְפוֹעֵל רַחֲמָיו בַּדִּין׃
לְצוֹפֶה נִסְתָּרוֹת
בְּיוֹם דִּין׃
לְקוֹנֵה עֲבָדָיו בַּדִּין׃
קו״ח לְרַחֵם עַמּוֹ
בְּיוֹם דִּין׃
לְשׁוֹמֵר אוֹהֲבָיו בַּדִּין׃
לְתוֹמֵךְ תְּמִימָיו
בְּיוֹם דִּין׃

סוגרין הארון

וּבְכֵן וְלֵךְ תַּעֲלֶה
קְדֻשָּׁה. כִּי אַתָּה
אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ מוֹחֵל
וְסוֹלֵחַ׃

למחל Der die Sünden vergiebt im Gericht,

Der erhaben in seinen Wunderthaten am Tage des Gerichts;

Der verzeiht seinen Schutzbefohlenen im Gericht,

Der erhört die ihn Rufenden am Tage des Gerichts;

לפעל Der sein Erbarmen läßt walten im Gericht,

Der das Geheimste durchspähet am Tage des Gerichts;

Der sich zueignet seine getreuen Knechte im Gericht,

לרחם Der seines Volkes sich erbarmt am Tage des Gerichts;

Der schützet die ihm Liebenden im Gericht,

Der stützet seine Frommen am Tage des Gerichts!

וכן Und so möge denn zu Dir emporsteigen der Weiheruf; denn Du bist unser Gott, o König, der verzeiht und vergiebt;

מיוסד ע"פ תשר"ק משולש ועי"פ א"ב, ועוד ע"פ תשר"ק כצול, ועוד ע"פ א"ב כפול.

(ע"פ תשר"ק משולש.)

מִי יְתַגֶּה תֹּקֶף תְּהִלָּתֶךָ.
מִי יְשַׁגֵּן שַׁעֲוֵר שִׁבְחֶךָ. מִי
יָרֹנֵן רוֹב רִמְמוּתֶךָ. מִי
יְקַצוֹב קְרִיאַת קְדֻשָּׁתֶךָ.
מִי יְצַפְצֵף צְבִי צִדְקוֹתֶיךָ.
מִי יְפָרֵשׁ פְּלָאֵי פְּאֵרֶךָ. מִי
יַעֲרֹךְ עָצֶם עֻזּוֹזֶךָ. מִי יְשִׁיחַ
שֶׂגֶב סְלְסוּלֶךָ. מִי יְנוֹבֵב
נוֹי נִצְחֶךָ. מִי יְמַלֵּל מַעֲשׂ
מוֹרָאֶךָ. מִי יְלַהֵג לֶמֶד
לִקְחֶךָ. מִי יָכִיל כִּפֵּא
כְבוֹדֶךָ. מִי יְיַדַּע יְפִי יְקָרֶךָ.
מִי יַסִּיג טוּב טַעְמֶךָ. מִי
יְחַוֶּה חֶכֶר חִידוֹתֶיךָ. מִי
יָזִיז זִיז זְהָרֶךָ. מִי יוֹרֶה
נַעַד וְתִיקוּתֶךָ. מִי יָהֹגֶה
הוֹד הַדְרָתֶךָ. מִי יְדֻלֶּה דֵּעַ
דְּתוֹתֶיךָ. מִי יַגִּיד גֹּדֶל
גְּבוּרָתֶךָ. מִי יְבָרֵר בֵּרוּר
בִּינָתֶךָ. מִי יֹאמַר אֹמֶץ
אֱילוּתֶךָ׃

כִּי כְשִׁמְךָ כֵּן תְּהִלָּתֶךָ.
כְּתְהִלָּתְךָ כֵּן אִמְרָתֶךָ.
(ע"פ א"ב) כְּאִמְרָתְךָ כֵּן

מי Wer ſpricht aus Deines Ruhmes Gewalt? Wer verkündet Deines Lobes Gehalt? Weß Jubel Deine Erhabenheit wiederhallt? Wer kann Deine Heiligkeit ergründen? wer Deiner Herrlichkeit Pracht verkünden? wer das Wort für Dein Geheimniß finden? Wer kann Deine Allmacht erreichen? wer Deiner Schönheit Anmuth ohne Gleichen? Wer drückt aus Deine Wunderzeichen? Wer kann Deiner Lehren Gehalt durchdringen? wer zu Deiner Herrlichkeit Thron empor ſich ſchwingen? wer Deines Glanzes Schmuck zur Kunde bringen? wer Deines Sinnes Tiefe beſingen? Wem wird Deiner Räthſel Löſung gelingen? wer zu Deiner lichten Pracht auf ſich ringen? Wer macht Deiner herrlichen Eigenſchaften Vereinigung klar? Deiner Majeſtät Erſtrahlen — wer offenbar? Wer erſchöpft Deiner Lehren reifen Geiſt? Wer Deiner Stärke Größe weiſt? Wer kann Deiner Vernunft Klarheit erklären? wer Deiner Stärke Kraft im Worte bewähren?

כי Denn wie Dein Name iſt Dein Ruhm unerforſchlich, und wie Dein Ruhm Dein

בְּרִיָּתֶךָ. כִּבְרִיָּתְךָ כֵּן גְּדֻלָּתֶךָ.
כִּגְדֻלָּתְךָ כֵּן דֵּעָתֶךָ. כְּדֵעָתְךָ
כֵּן הֲלִיכָתֶךָ. כַּהֲלִיכָתְךָ כֵּן
וְעִידַּרְתֶּךָ. כְּוַעִידַּרְתְּךָ כֵּן
זַהֲרָתֶךָ. כְּזַהֲרָתְךָ כֵּן חֻפָּתֶךָ.
כְּחֻפָּתְךָ כֵּן טָהֳרָתֶךָ.
כְּטָהֳרָתְךָ כֵּן יִשְׂרָתֶךָ.
כְּיִשְׂרָתְךָ כֵּן כְּמִירָתֶךָ.
כְּכְמִירָתְךָ כֵּן לְבִישָׁתֶךָ.
כְּלְבִישָׁתְךָ כֵּן מְדָתֶךָ.
כְּמִדָּתְךָ כֵּן נְעִימָתֶךָ.
כְּנְעִימָתְךָ כֵּן שְׂרוּתֶךָ.
כְּשְׂרוּתְךָ כֵּן עֲנוּתָנוּתֶךָ.
כְּעֲנוּתָנוּתְךָ כֵּן פְּרִישׁוּתֶךָ.
כְּפְרִישׁוּתְךָ כֵּן צְנִיעוּתֶךָ.
כְּצְנִיעוּתְךָ כֵּן קְדֻשָּׁתֶךָ.
כְּקְדֻשָּׁתְךָ כֵּן רְמָמוּתֶךָ.
כְּרְמָמוּתְךָ כֵּן שִׁבְחֶךָ.
כְּשִׁבְחֲךָ כֵּן תִּפְאַרְתֶּךָ׃

וְשִׁמְךָ מְרוֹמָם עַל כָּל־
בְּרָכָה וּתְהִלָּה. (ע"פ תשר"ק
כפול) עַל כָּל־תִּקָּנְתְךָ וְתִפְאָרָה.
עַל כָּל־שֶׁבַח וְשִׁירָה. עַל
כָּל־רֶנֶן וּרְחִישָׁה. עַל כָּל־
קְדוּשׁ וּקְרִיאָה. עַל כָּל־

Wort unergründlich. Und wie Dein Wort, so Deine Kraft; wie sie, Deine Größe und Einsicht, dein Walten und Wandeln, Deine Wahrhaftigkeit und Deiner Liebe Gluth, Deine Herrlichkeit und Deine schonende Milde, Deine Weihe und Heiligkeit wie Deine Erhabenheit, Dein Lob wie Dein Ruhm unendlich.

וְשִׁמְךָ Und Dein Name ist erhaben über alles Lob und allen Glanz, jedes Diadem und jeden Ehrenkranz, über Liedesklang und Preisgesang, über des Jubels Hallen und der Begeisterung Wallen, über aller Weihe Macht und

צְפִצוּף וְצָהֳלָה, עַל כָּל־
פֶּאֱר וּפְצִיחָה, עַל כָּל־עִז
וַעֲנִיָּה, עַל כָּל־סִפּוּר וְשִׁיחָה,
עַל כָּל־נִצּוּחַ וְנִגִּינָה, עַל
כָּל־מַעַן וּמִדָּה, עַל כָּל־
לִבּוּב וּלְהִיוָּדָה, עַל כָּל־כָּבוֹד
וְכִרְיָעָה, עַל כָּל־יִחוּד
וְיִרְאָה, עַל כָּל־טַעַם וְתָהָרָה,
עַל כָּל־חֵסֶן וְחִידָה, עַל
כָּל־זֶמֶר וְזִמְרָה, עַל כָּל־
וְדוּי וְתוֹדָה, עַל כָּל־הַלֵּל
וְהוֹדָיָה, עַל כָּל־דִּבּוּב
וְדַעַת, עַל כָּל־גֹּדֶל וְנַאֲוָה,
עַל כָּל־בְּטוּי וּבְרָכָה, עַל
כָּל־אֹמֶר וַאֲמִירָה:

אֱלֹהֵי הָאֱלֹהִים וַאֲדֹנֵי
הָאֲדֹנִים, מֶלֶךְ עַל כָּל־
מְלָכִים, מוֹשֵׁל עַל כָּל־
מוֹשְׁלִים, אָיוֹם עַל כָּל־
אֲיֻמִּים, נוֹרָא עַל כָּל־
נוֹרָאִים, רָם עַל כָּל־רָמִים,
נָאָה עַל כָּל־גֵּאִים, נִשָּׂא
עַל כָּל־נִשָּׂאִים, גָּבֹהַּ עַל כָּל־
גְּבֹהִים, וּמַבִּיט אֶל־עֲנִיִּים
וְנִכְאִים, וְאֶת־שְׁחִים

aller Verherrlichung Pracht, über Wort und Laut aus jedem Munde, über alle Beschreibung und Kunde, über jedes Zeugniß und Bekenntniß, jede Einsicht und Erkenntniß, jedes Wissen und Verständniß.

אלהי Gott der Götter und Herr der Herren, der Könige König, Herrscher über alle Gewaltigen und furchtbar über alle Furchtbaren, erhaben über alle Erhabenen, der aber schaut auf die Armen und Dürftigen, die Gebeugten und Erniedrigten, um neu zu beleben das Herz der Gebeugten, den Muth der durch Drangsal zur Erde Geneigten! Darum bist Du groß, Ewiger, Gott, und über

וְדָגָאִים. לְהַחֲיוֹת לֵב נִדְכָּאִים. רוּחַ שְׁפָלִים וְחַלְכָּאִים. עַל־כֵּן גָּדַלְתָּ יְיָ אֱלֹהִים. וְנַעֲלֵיתָ עַל־כָּל־אֱלֹהִים. כִּי אֵין כָּמוֹךָ בָּאֱלֹהִים. וְאֵין זוּלָתֶךָ בַּתַּחְתּוֹנִים. וְאֵין בִּלְתֶּךָ אֱלֹהֵי הָאֱלֹהִים:

שָׁמַיִם וּשְׁמֵי שָׁמַיִם כְּבוֹדֶךָ מְסַפְּרִים. בַּגְּפוֹת הָאָרֶץ זְמִרוֹת לְךָ מַשְׁמִיעִים. שַׂרְפֵי הַקֹּדֶשׁ קְדֻשָּׁתְךָ מַקְדִּישִׁים. אוֹפַנֵּי הַמֶּרְכָּבָה כְּבוֹדְךָ מְבָרְכִים. כּוֹכְבֵי בֹקֶר יַחַד מְרַנְּנִים. וַיָּרִיעוּ כָּל־בְּנֵי אֱלֹהִים. מִשְׁבְּרֵי־יָם שִׁמְךָ מְאַדְּרִים. הַדְרֵי־גֵבֶהּ וַעֲצֵי יַעַר מְרַנְּנִים. נְהָרוֹת בַּף מְמַחֲאִים. הַיְתוֹ־אֶרֶץ וְזִיז שַׁדַּי שָׁרִים כְּחֻלִּים. תַּנִּינִים וְכָל־תְּהֹמוֹת מְהַלְלִים כְּבַחֲלִילִים. וְכָל־צְוּרֵי בְרֵאשִׁית פּוֹצְחִים הְלוּלִים. לְשֵׁם קָדְשְׁךָ אֵל אֵלִים. וְכֻלָּם אֵלֶיךָ מְשַׁבְּרִים וּמְיַחֲלִים. לָתֵת לָהֶם צֵיד מַאֲכָלִים.

alle Götter erhaben; keiner ist unter den Göttern Dir gleich. Keiner außer Dir in dieser Erdenwelt, Nichts neben Dir, Gott der Götter!

שמים Die höchsten Himmel verkünden Deinen Ruhm, der Erden Säume stimmen ihr Loblied Dir an, heilige Serafim melden Deine Heiligkeit, die Räder Deines herrlichen Thrones benedeien Deine Herrlichkeit, der Frühe Sterne jauchzen Dir im Chor, und freudig jubeln die Himmelssöhne. Des Meeres Brandungen verherrlichen Deinen Namen, Bergeskuppen und Waldesbäume stimmen Triumphgesänge Dir an; die Ströme schlagen jauchzend die Hände zusammen, und alles Leben in Flur und Wald tummelt sich freudig zum Preise Dir, und die Tiefen rauschen mit ihren Ungethümen Dein Preislied, und alle Weltgeschöpfe lobsingen Dir, Deinem heiligen Namen, o Mächtigster der Mächtigen! Und alle sie erwartend auf dich schauen, auf Dich gläubig sie bauen, daß Du ihnen ihre Nahrung sendest, Du, der Du der niederen

Welt aus offener Hand Speis' und Leben spendest, so wie die Himmlischen Dein Gottesglanz tränkt, und Lebensfülle ihnen schenkt, im Glanze Deiner Wonnen sie sich laben und sonnen. Himmel und Erde durchströmt Deiner Herrlichkeit Bronnen.

מי Und wer ist auf Erden gleich Deinem Volke Jisrael? die Dich als Herrn bekennen, den einigen Gott Dich nennen, Deines Gottesreiches Herrlichkeit benedeien, Ruhm Dir weihen, an dich ihr Flehen wendend, holdes Lied Deiner Verherrlichung spendend. Deine Huld zu erflehen ist ihr Sinnen; ausschütten sie Gebet, Deine Gnade zu gewinnen. Sie, dein Volk und Erbe, die Heerde, die du weidest, das Dir geweihte Gut, Deiner Früchte Erstling, Dein uralt Besitz- und Eigenthum, Dein Theil und Dein Ruhm, die an Deinen Glauben halten, in Deiner Lehre forschen, nach Deinem Worte verlangen, an Deiner Verehrung hangen, um Deinen Dienst ewig bemüht,

הַמַּחֲזִיקִים מִפְּתִיחַת יָדֶךָ
נְזוֹנִים וּמִתְכַּלְכָּלִים.
וְהָעֶלְיוֹנִים מְזִיו הוֹדֶךָ
שְׂבֵעִים וּמִתְמַלְּאִים. כִּי
כְבוֹדְךָ שָׁמַיִם וָאָרֶץ מְלֵאִים:

וּמִי כְעַמְּךָ יִשְׂרָאֵל גּוֹי
אֶחָד בָּאָרֶץ. הַמְאֻמָּרִים
אַדְנוּתֶךָ. הַמְיַחֲדִים
אֱלָהוּתֶךָ. הַמְבֻרָכִים שֵׁם
כְּבוֹד מַלְכוּתֶךָ. הַמְסֻפָּרִים
תְּהִלָּתֶךָ. הָעֲרֻכִים תַּחַן
לְחַדּוּתֶךָ. הַמְנֻעָמִים זְמַר
לְעַלּוּתֶךָ. הַמְאֻרָכִים רֹן
לְרָצוּתֶךָ. הַשְּׁפוּכִים שִׂיחַ
לְפִתּוּתֶךָ. וְהֵם עַמְּךָ
וְנַחֲלָתֶךָ. צֹאנְךָ וְצֹאן
מַרְעִיתֶךָ. קְדֻשׁ רֵאשִׁית
תְּבוּאָתֶךָ. נֶזֶם קְנִינְךָ
וּסְגֻלָּתֶךָ. חֶלְקְךָ וְחֶבֶל
שִׁבְּרָתֶךָ. יִשְׂרָאֵל תִּפְאַרְתֶּךָ.
יְשֻׁרוּן מִבְחַר מַטָּעֶךָ.
הַדְּבֵקִים בֶּאֱמוּנָתֶךָ. הַדְּגוּלִים
בְּדָתֶךָ. הַחֲפֵצִים בְּתוֹרָתֶךָ.
הָעוֹסְקִים בְּיִרְאָתֶךָ.
הַתְּמִימִים בַּעֲבוֹדָתֶךָ.

הַנִּכְסָפִים לְחַצְרוֹת בֵּיתֶךָ׃
הַכְּמֵהִים בְּקֹדֶשׁ חֲזוֹתֶךָ׃
הַתְּאֵבִים לִקְרֻבָתֶךָ׃
הַנֶּהֱרָגִים עַל־תּוֹרָתֶךָ׃
הַנִּסְקָלִים עַל־־אַהֲבָתֶךָ׃
הַנִּשְׂרָפִים עַל־־עֲדָתֶךָ׃
הַנֶּחֱנָקִים וְנִטְבָּחִים
וְנִטְבָּעִים וְנִתְלִים וְנִקְבָּרִים
חַיִּים עַל־יִחוּד קְדֻשָּׁתֶךָ׃
הַקְּרוּאִים עֲדָתֶךָ׃ יְסוֹד
אֱמֶתֶךָ׃ וְאַתָּה אֵל גָּדוֹל
גִּבּוֹרֶתֶךָ׃ וְהֵם עֲדֶיךָ כִּי
אֵין בְּלָתֶךָ׃

וּמַה־נַּעֲשֶׂה־כֹּחַ יְלוּד
אִשָּׁה׃ נוֹצַר מִטִּפָּה בְּאוּשָׁה׃
וּמַה־נְּעוּ עֻזֶּךָ לְדָרְשָׁה׃
שִׂבְחֲךָ בְּפֶה לְפָרְשָׁה׃
נְצָחֲךָ בְּנִיב לְאָרְשָׁה׃
לְהַטְּיִל צָקוֹן וּלְחִישָׁה׃
לְהַפִּיל תְּחִנָּה וּבַקָּשָׁה׃
וּמִחְיָתוֹ עָלָיו קָשָׁה׃ וְדַרְכּוֹ
מְעֻקָּשָׁה׃ וּנְתִיבָתוֹ נְתוּשָׁה
וּנְטוּשָׁה׃ וַחֲטָאתוֹ עַל־לוּחַ
חֲרוּשָׁה׃ חֲקוּקָה וּמְפֹרָשָׁה׃
וְגָז וְעָף בְּחִישָׁה׃ וְגוֹעַ וּמֵת

Dein Heiligthum ersehnend mit innigem Gemüth, Dich zu schauen dort, waltend in Pracht, die Dir nahe zu sein begehren, den Tod leiden um Deine Lehren, die in der Flammen Gluth Dein Zeugniß bewähren, hingewürgt und geschlachtet, lebendig begraben, Deine Einigkeit bekennen, — sie, die Deine Gemeinde sich dürfen nennen, den Grund den Bund. Und Du bist Gott, in Deiner Größe erhaben, — sie Deine Zeugen, daß Keiner außer Dir!

ומה Und wie sollt es dem von Weibe Geborenen gelingen, in Deiner Allmacht Geheimniß zu dringen, Dein Lob mit sterblichem Munde zu besingen, der Lippe Knospe' das Wort, Dir zum Lobe zu bringen, sich in Andacht vor Dir zu regen, Gebet und Flehen vor Dir niederzulegen? ihm, der ringet mit des Lebens Noth, deß Weg von Krümmen und Hemmnissen bedroht, in dem die Sünde sich regt, mit scharfem Zug auf des Herzens Tafel ihm geprägt. In Hast und im Flug von hinnen er zieht, Hauch und Leben ihm

in Ohnmacht entflieht, und im Schoß der Erde ist sein Bette, in Finsterniß seine Ruhestätte, in Nacht hingestreckt, vom Staube bedeckt, welk, ohne Kraft' verwesend, erschlafft. — Was frommet seines Betens Drang, seine Klage, seine Seufzer bang?

ומאז Und von je ist Alles Dir offenbar, keine Flucht vor Deinem Auge, ewig klar; vor Dir ist kein Entfliehn: überall ja dringen Deine Blicke hin. Dir ist es kund, daß er ein Staubgebilde, ein enteilender Hauch, ein welkes verwehtes Blatt, eine dürre Stoppel, gleichend dem Scherben am Boden: was ist er werth? Der Mensch, der Hinfällige, Fleisch und Blut, Staub dem Gewürme bereit, dem sündigen Triebe entstammt. Von Kindheit an verderbt ist seines Herzens Sinnen, schmiedet Bosheit von innen, lauert ihm

בְּחֻלּוּשָׁה. וּגְוִיָּתוֹ בַּגֵּיא נְטוּשָׁה. בְּתַחְתִּית אֶרֶץ רְטוּשָׁה. בְּאִישׁוֹן חֹשֶׁךְ כְּפוּשָׁה. בָּאֲשַׁמְנִים רְפוּשָׁה בַּטְּמוּן חֲבוּשָׁה. כְּמֻשָּׁה וְיָבֵשָׁה. נִמְסָה וַעֲבֵשָׁה. כְּבֵשֶׁת מְיֻבָּשָׁה. וְכֻלּוֹ מָלֵא בוּשָׁה. וּמַה־יַּעֲצִים עֶתֶר וְגִישָׁה. וְיָשִׁים וְיָהֹמָה כְּרְגִישָׁה:

וּמֵאָז הַכֹּל צָפוּי לְפָנֶיךָ. וְאֵין לְהִסָּתֵר מֵעֵינֶיךָ. וְאֵין לְהֵחָבֵא מִפָּנֶיךָ. כִּי בַכֹּל מְשֻׁטָּטוֹת עֵינֶיךָ: וְגָלוּי לָךְ כִּי יְצִיר חֹמֶר הוּא. הֶבֶל הֲבָלִים הוּא. עָלֶה נִדָּף הוּא. קַשׁ יָבֵשׁ הוּא. חֶרֶשׁ אֶת־חַרְשֵׁי אֲדָמָה הוּא. וּבַמֶּה נֶחְשָׁב הוּא. אֱנוֹשׁ אֱנוֹשׁ הוּא. כִּי כְשִׁמּוֹ כֵּן־הוּא. אָדָם אֵפֶר דָּם מָרָה הוּא. בָּשָׂר בּוּשָׁה סְרוּחָה רִמָּה הוּא. מְיֻחָם בְּחֵטְא הוּא. מְחוֹלָל בְּעָוֹן הוּא: וְיֵצֶר לִבּוֹ רַע מִנְּעָרָיו. הֵרַשׁ

auf in seines Innern Gemächern, gleich der Schlange, nistend in Schlupflöchern. An seines Herzens Pforten sitzt das Geschmeiß, deß Gift mit unlautrem Gähren die Speise vergällend trifft, und das ihn vom rechten Wege verleitet. Es stellet sich an ihm treu vereint, und ist sein erbitterter Feind, der ihn auf allen Grenzen bedrängt, von allen Seiten ihn umengt, Unruh' in seine Glieder senkt, mit seinen Worten ihn kränkt, durch sündige Eingebungen ihn zum Bösen lenkt, arglistig brütend, wie er mit dem Garn ihn fängt und in die Falle drängt, ihn belagert mit seinen Bollwerken, wolltest Du nicht gegen den Feind den Sterblichen stärken. An jedem Tag in neuer Gestalt sinnet er gegen ihn neue Gewalt, auf ihn sich zu stürzen, ihn zu überfallen, den Pfad zu krümmen, den er soll wallen, ihn zu scheuseliger Schuld zu verführen, den Wermuthstrank ihm einzurühren. Niemals will er ihm Frieden bringen, legt seinen Füßen geheime Schlingen. Das Garn am Weg er ihm breitet, Netze auf der Bahn, die

רַע בְּמְגוּרָיו. אוֹרֵב כִּלּוֹ
בְּמִסְתָּרָיו. מְכַנֵּן כְּנָחָשׁ
בְּסָתָרָיו. כְּזוּבוּב בְּמִפְתְּחֵי
חֲדָרָיו. מַבְאִישׁ הָעִפָּה
בְּזֵהֲמוּת שְׁאֹרָיו. מְסִיתוֹ
לְהַטּוֹת אֲשׁוּרָיו. וְהָוֶה לוֹ
בְּעֹכְרָיו. חָשׁוּב לוֹ כְּצָרָיו.
וְהוּא רֹאשׁ לְכָל־צוֹרְרָיו.
מֵצַר לוֹ בְּכָל־מְצָרָיו. צָדָה
לוֹ בְּכָל־עֲבָרָיו. מַרְגִּיז כָּל־
אֲבָרָיו. מַעֲצִיבוֹ בְּדִבָּרָיו.
מַחֲטִיאוֹ בְּרֹעַ הַרְהוֹרָיו.
מִתְנַקֵּשׁ לְהַפִּילוֹ בְּמַכְמֹרָיו.
מִתְנַכֵּל לְדָחוֹתוֹ בְּמַהֲמֹרָיו.
וְצַר עָלָיו בְּמְצוּרָיו. לוּלֵא
אַתָּה עוֹזֵר לוֹ מְצָרָיו: וּבְכָל־
יוֹם וָיוֹם מִתְחַדֵּשׁ עָלָיו.
חֹשֶׁב מַחֲשָׁבוֹת עָלָיו.
לְהִתְגּוֹלֵל וּלְהִתְנַפֵּל עָלָיו.
לְעַקֵּשׁ בְּאֹרְחוֹת עִקְּלָיו.
לְהַאֲשִׁימוֹ בַּאֲשָׁמַת גְּעוֹלָיו.
לְהַלְעִינוֹ בְּמֶסֶךְ תַּרְעֵלָיו.
וְאֵינֶנּוּ דֹּרֵשׁ לְשָׁלוֹם אֵלָיו.
פַּחִים טוֹמֵן לְרַגְלָיו. רֶשֶׁת
פּוֹרֵשׂ לְיַד מַעְגָּלָיו. מוֹקְשִׁים

שָׁת בְּמַסְלוּלָיו. כְּרֵה שַׁחַת בְּשִׁבְיָלָיו. לָמוּג לֵב וְלַהֲרִבּוֹת מְכְשֹׁלָיו. וְכֻלָּם פַּעַם הוֹלְמוֹ בְּכִילַפּוֹת וְכַשִּׁיָּיו. עַל־כֵּן יֹאמְרוּ מִשְׁלֵי מְשָׁלָיו. אִי לַבַּיִת שֶׁמְּהַרְסָיו וּמַחֲרִיבָיו מְשֻׁלָּיו. וּמַה־יִּצְדַּק בְּמִפְעָלָיו. וּמַה־יִּזְכֶּה בְּמַעֲלָלָיו. כִּי שׁוֹדֵד בָּא בִּגְבוּלָיו. לְשׁוֹדְדוֹ לְהָמֵט בְּרֹב תַּחְבּוּלָיו:

לָכֵן הִקְדַּמְתָּ רְפוּאָה וּתְעָלָה. וְהֶעֱלֵיתָ אֲרֻכָּה לְנַהֲלָאָה וְנַחֲלָה. וַהֲכִינוֹתָ צָרִי וְחִתּוּל לְלֹא חֻתָּלָה. וְנָתַתָּ מָזוֹר לְהַרְטוֹת מַחֲלָה. וְקָבַעְתָּ יוֹם זֶה לִסְלִיחָה וְלִמְחִילָה. לָבוֹא שְׁעָרֶיךָ בְּתוֹדָה וּבִתְהִלָּה. לְהַקְדִּם פָּנֶיךָ בְּחִילָה. לְהַזְכִּר בּוֹ רְבוֹנִי מַכְפֵּלָה. בְּעֵת רָצוֹן לִשְׁמוֹעַ תְּפִלָּה. לְהַעֲבִיר כָּל־שֶׁמֶץ וְתִפְלָה. לְהָנִיא כָּל־אָוֶן וְתַהְלָה.

er beschreitet; auf dem Pfad er ihm Gruben bereitet, daß sein Herz wird krank und aus er geleitet. Und mit wie heftigen Schlägen weiß er Hammer und Axt an den Lebensbau zu legen! Drum heißt es im Spruche: Weh über das Haus, deß Zertrümmrer und Zerstörer von ihm gehen aus! Wie sollt' in seinen Werken er lauter sein, in seinen Thaten rein? In sein Gebiet dringet der Räuber ein, ihn zu bekämpfen und zu berauben mit Bübereie'n.

לכן Darum hieltest Du Genesung und Heil bereit, Arznei für solches Siechthum und Leid, Balsam und Verband für unverbundene, Linderung für die offene Wunde. Du setztest diesen Tag zur Sühn' und Vergebung, daß wir betreten Deine Pforten mit Preis und Erhebung, vor Dein Antlitz kommen in tiefer Ergebung daß an ihm wir der in der Doppelhöhle Ruhenden[1]) gedenken, daß gnädig unserem Flehen Du ein geneigtes Ohr magst schenken, Fleck und Makel von uns zu lenken, Unrecht und Falsch zu versenken, daß auffeime Gnad und

1) Der Patriarchen in der Höhle Machpelah.

*לשון ולא ינהה מכם מור (ישעיה ה' י"ג).

לְהַצְמִיחַ צְדָקָה וּתְהִלָּה. לְהָפֵר בַּעַס וּלְהַרְבּוֹת חֶמְלָה. לְהָרִים מִכְשׁוֹל וּלְהָסִיר תַּקָּלָה. לְפַנּוֹת דֶּרֶךְ וְלַיֵּשֶׁר מִסְּדָה. לָתֵת לַשּׁוֹבְבִים טְהָרָה וּטְבִילָה. לְהַעֲמִיד רָוַח וְהַצָּלָה. לְהַשְׁלִיךְ עָוֹן בְּעִמְקֵי מְצוּלָה. לְשֵׂאת זָדוֹן וּמְעִילָה:

וּמִכָּל־יָמִים יוֹם זֶה קִדַּשְׁתָּ. וְעַל כָּל־יָמִים אֹתוֹ עִלִּיתָ. וּבוֹ מִכָּל־יוֹם בָּחַרְתָּ. וּמִיָּצְרוּ אֹתוֹ לְךָ אִתַּדְתָּ. וְלִדּוֹר דֵּעַ כֹּחוֹ יִדַּעְתָּ. וְאָדָם דִּי זָהַב בּוֹ וְתַרְתָּ. וּמִכְתָּב חָרוּת לֶעָנָו נָתַתָּ. וְסָלַחְתִּי כִּדְבָרֶךָ בִּשַּׁרְתָּ. וְעַל־הָרָעָה נִחַמְתָּ. וְעַל־בָּנֶיךָ רִחַמְתָּ. וְכִגְבַהּ שָׁמַיִם חַסְדְּךָ לָמוֹ הוֹגַבְהָתָּ. וְכִרְחֹק מִזְרָח מִמַּעֲרָב פִּשְׁעָם הִרְחַקְתָּ.

Heil, Dein Zorn entweiche und Erbarmen sei unser Theil, den Anstoß zu entfernen, wegzuräumen den Schaden, die Wege zu ebnen, uns zu richten auf unseren Pfaden, den Abtrünnigen Lauterkeit zu spenden, Rettung und Befreiung ihnen zu senden, zu werfen der Sünden Last in die Tiefen der Fluth, zu verzeih'n Untreue und sündigen Muth.

ומכל Und vor allen Tagen hast Du ihn geweiht, über alle ihn erhöhet, aus allen ihn erkoren, aus dem Kreise der im Jahr erscheinenden ihn Dir ausgesondert, und dem Geschlechte, das Deine Wunderzeichen erkannt, ihn in seiner Kraft verkündet, und die Schuld des vergötterten Goldes[1]) an ihm erlassen, und die Schrift Deiner Hand dem Demüthigen[2]) an ihm gereicht[3]) und die Heilskunde erging von Dir: Ich habe verziehen nach Deinem Worte! Und das beschlossene Unheil hast Du abgewandt an ihm, und Deiner Kinder Dich erbarmt, und Deiner Gnade Macht, wie hoch die Himmel ragen, ihnen gezeigt, und wie der Sonne Aufgang fern ist

1) Beim goldenen Kalbe. 2) Moscheh.

3) Die zweiten Gesetztafeln wurden mit der Verheißung der verziehenen Schuld am Sühnetage gegeben.

וְזִכּוּת׳ הָרְרֵי־קֶדֶם זָכַרְתָּ,
וְכֶאֱב אֶת־בֵּן אַתָּם רָצִיתָ,
וְעַל־כָּל־אֹם רֹאשָׁם נָשָׂאתָ,
וְקָרָנָם בְּכָבוֹד רוֹמַמְתָּ,
וּמִשֶּׁכֶל הוֹגִבַּהְתָּמוֹ וְהִתְגַּלָּתָ,
וְאוֹת לְטוֹבָה עִמָּהֶם עָשִׂיתָ,
וְחָבָתָם לְכָל הֶרְאֵיתָ,
וְאַהֲבָתָם לְעֵין כֹּל גִּלִּיתָ,
וְלִשְׁכֵּן בְּתוֹכָם תָּאַבְתָּ,
וְכַחֲנוֹת בֵּינֵיהֶם חָמַדְתָּ,
וְלֵשֶׁבֶת בְּיִעֲדָם אִוִּיתָ, וְעֵין
בְּעֵין לָמוֹ נִרְאֵיתָ, וּבֵין
כְּרוּבִים כְּבוֹדְךָ צִמְצַמְתָּ,
וַעֲנָן יְקָרְךָ עַל־כַּפֹּרֶת
הִצַּעְתָּ, וַעֲנַן הַקְּטֹרֶת
כִּסּוֹתוֹ הַיּוֹם פָּקַדְתָּ, וּמֵאָז
לְסַלִּיחָה אֹתוֹ שַׁמְתָּ,
וּלְכַפָּרָה אֹתוֹ יִסַּדְתָּ,
וּמְצוֹתֶיךָ בְּדָתְךָ צִוִּיתָ,
וְכָתַבְתָּ וְשָׁנִיתָ וְשִׁלַּשְׁתָּ,
וְאַזְהָרוֹתָיו פֵּרַשְׁתָּ, וְעִנְּשָׁיו
*פִּרַשְׁתָּ, וְקָרְבְּנוֹתָיו קָצַבְתָּ,
וְעֶרֶךְ עֲבוֹדוֹתָיו סִדַּרְתָּ, וְרִצּוּי
דַּיְנוֹתָיו סָפַרְתָּ, וְרִקּוּחַ
תְּמִרוֹתָיו הֶעֱדַפְתָּ, וְסֵדֶר

von ihrem Niedergange, hast die Schuld von ihnen Du abgethan. Und der frommen Verdienste der urweltlichen Horte[1]) hast Du gedacht, und, wie ein Vater das Kind, sie zu Gnaden angenommen und über jegliches Volk ihr Haupt erhoben und in Ehren ihr Heil aufgerichtet, sie aus der Erniedrigung emporgebracht und ihnen ein Zeichen des Heils erwiesen, und wie Du sie liebst Allen offenbart, und wie sie Dir theuer sind jedem Auge gezeigt. Und in ihrer Mitte zu weilen hast Du begehrt; bei ihnen zu wohnen war Deine Lust, und in dem heiligen Kreise zu walten Dir lieb. Und Aug' in Aug' offenbartest Du Dich ihnen, ließest Deine Herrlichkeit thronen zwischen Cherubim, und Dein Gottesglanz über dem Gnadenstuhle in einer Wolke bereitete sich hin. Und des aufwirbelnden Weihrauchs Wolke sollte diesen heute umhüllen nach Deiner Weisung. Denn von jeher hast Du den heutigen Tag zur Sühne bestellt und zur Vergebung eingesetzt und Alles, was zu ihm gehört, in Deiner Lehre angeordnet, wiederholentlich bestimmt, Strafe und Warnung und

1) Der Erzväter

*לשון פלס מעגל רגליך = abwägen.

מַעֲרֻכוֹתָיו הוֹסַפְתָּ, וְטַהַר טְבִילוֹתָיו מָנִיתָ, וְקִדּוּשׁ רְחִיצוֹתָיו חָשַׁבְתָּ, וְאַזְכָּרוֹתָיו בְּשֶׂכֶל סַיְמְתָּ, וְתוֹדוֹתָיו וְוִדּוּיָו סָכַמְתָּ, וְעִנּוּיָו בְּפֶקֶד רָשַׁמְתָּ, וְלֵב עַטִּיּוֹתָיו חָזִיתָ, וּפְוּוּי שְׂרָדָיו הוֹרִיתָ, וְעִלּוּי מַחְלְצוֹתָיו בֵּאַרְתָּ, וְשִׁנּוּי מַחְלְפוֹתָיו לִמַּדְתָּ, וְלִקְדוֹשֶׁיךָ אֹתָם מָסַרְתָּ, וְכָל־תּוֹרָתָיו הוֹדַעְתָּ וְכָל־דָּתוֹתָיו חָקַרְתָּ, וְכָל־מִשְׁפָּטָיו חָרַצְתָּ, וְכָל־חֻקּוֹתָיו חִקַּקְתָּ, וְכָל־גְּזֵרוֹתָיו גָּזַרְתָּ, וְכָל־עִנְיָנָיו חָרַטְתָּ, וְחִבְּלוֹ מִכֹּל הִנְעַמְתָּ, וְחֶלְּשׁוֹ מִכֹּל הִשְׁפַּרְתָּ, חֹפֶשׁ לְרָצוּצִים אֹתוֹ שִׁוִּיתָ, דְּרוֹר לִשְׁבוּיִם אֹתוֹ הִתְוִיתָ, פְּקַחְ־קוֹחַ לַאֲסוּרִים אֹתוֹ תִּכַּנְתָּ, יוֹם עָשׂוֹר לַעֲשִׂירִיָּה חִקַּקְתָּ, שַׁבַּת שַׁבָּתוֹן לִשְׁבָתֵי עֹנֶג שַׁתָּה, יוֹם כִּפּוּר לִנְתִינֵי כֹפֶר תַּתָּה, לְכַפֵּר עֲוֹנוֹת, לִמְחוֹת זְדוֹנוֹת, לְכַלֵּא פְּשָׁעִים.

Opfer festgestellt, und den Priesterdienst mit seinen Pflichten und Obliegenheiten, die Anrufung Deines heiligen Namens, Sündenbekenntniß und die Kasteiungen mit weiser Ueberlegung verfügt. Und alles das hast Du den Dir Geweiheten übergeben, ihnen Alles kund gethan. Und des Tages Loos und Bedeutung hast Du zum schönsten Theile gemacht, Befreiung den Sündebedrängten, Erlösung den in der Haft der Schuld Verschmachtenden zu bringen' Rettung den im Wahne Gefesselten zu verkünden. Den Sabbathfeiernden soll er hochheilige Sabbathfeier sein, ein Tag der Sühne denen, die nach ihr verlangen, zu sühnen die Sünden, daß die Fehle schwinden, daß Schuld verwehe,

לְהָתֵם חֲטָאִים. לְטַהֵר טְמֵאִים. לְהַדִּיחַ דָּמִים. לְצַחְצֵחַ כְּתָמִים. לְהַרְחִיץ צוֹאִים. לְהַלְבִּין בַּשְׁלֹג שָׁנִים. לְצַהֵר כַּצֶּמֶר אֲדָמִים. לְמָרֵק חוֹבִים. לְנַקּוֹת חָבִים. לְזַכּוֹת אֲשֵׁמִים. לְזַכֵּךְ אַשְׁמִים. לְיַתֵּר לַנִּתְאָמִים. לְסַלֵּחַ לְכָל־עֲדַת תְּמִימִים:

Missethat vergehe, zu spülen die schweren Sünden hinweg, zu läutern der Sünde Fleck, daß Unreinheit entweiche, die purpurrothe Schuld zu Schnees Weiß sich bleiche, die Schuldigen zu reinigen, Nachlaß der Schuld zu bringen den mit Dir ewig Einigen, Vergebung der Schaar Dir Ergebener zu künden.

וְעַמְּךָ בְּיוֹם זֶה יַחַד נֶאֱגָדִים. וּבְחִין לְפָנֶיךָ נוֹעָדִים. וּשְׁכִינָתְךָ אִתָּם מְוַעֲדִים. וְנֶעֱצָרִים וּמִתְוַעֲדִים. וּבִירָאָה אֹתְךָ עֹבְדִים. וּבְאֵימָה עֹמְדִים. וּבְגִילָה רוֹעֲדִים. וּבְחִילָה מְסַיְּדִים. וּפְשִׁיעֵיהֶם מְתוַדִּים. וּמִשְׁתַּחֲוִים וּמוֹדִים. וְכוֹרְעִים וּבוֹרְכִים וְסוֹגְדִים. וְאַרְצָה לְךָ קוֹדִים. וְדַלְתוֹתֶיךָ שׁוֹקְדִים. וְכֻלָּם נֶאֱחָדִים. וְיִחוּדְךָ מְיַחֲדִים. וּקְדֻשָּׁתְךָ מְעִידִים. וֶאֱמוּנָתְךָ מְסַהֲדִים. וְצִדְקָתְךָ מַגִּידִים. וְחַסְדְּךָ וַאֲמִתְּךָ לֹא מְכַחֲדִים.

ועמך Und Deine Gemeinde kommt heut, sich betend Dir neu zu verbünden; sich sammelnd in Deiner Gottesnähe, ehrfürchtig zu Dir sie beten. In heiliger Scheu vor Dich sie treten, in Jubel erbebend, in brünstiger Andacht sich erhebend, ihre Sünden Dir bekennend, vor Dir sich bückend, voll Dank Dich nennend, das Knie Dir beugend, Dir senken das Haupt, sich zur Erde neigend. Zu Deinen Pforten sie eilen, dort im einmüthigen Sinne sie weilen, anrufend Deine Einheit, kündend Deine Weihe und Reinheit, Deine Wahrheit bezeugend, Deine Gerechtigkeit zeigend, Deine Huld und Gnade nicht verschweigend. Und Gebete Dir

וְעוֹרְכִים שָׁוַע בְּמַעֲמָדִים.
וּמְזִרִיחָה וְעַד שְׁקִיעָה
שִׁבְחֲךָ מַתְמִידִים. וּפְגִיעוֹת
חָמֵשׁ מֵאָמֶשׁ מְעַתְּדִים. מוּל
עֲבוֹדוֹת חָמֵשׁ בְּעִתּוֹדִים.
וְלִשְׁמְךָ מְהוֹדִים. בְּכָל־עֹז
וּמְאֹדִים:

וְכֻלָּם צָמִים וּמִתְעַנִּים.
יַחַד אָבוֹת וּבָנִים. גְּדוֹלִים
וְקַטַנִּים. בַּחוּרִים וּזְקֵנִים.
וּמַרְבִּים הִנּוּנִים. וּמְדַבְּרִים
תַּחֲנוּנִים. וְעוֹרְכִים רְנָנִים.
וּמְרַנְּנִים וּמִתְחַנְּנִים. לְפָנֶיךָ
אֲדֹנֵי הָאֲדֹנִים. לְפָדוֹתָם
מִכֹּבֶד עֲוֹנִים. וְלִמְחוֹת
פְּשָׁעֵימוֹ כַּעֲנָנִים. לִשְׁעוֹת
שַׁוְעָם מִמְעוֹנִים. לְהַאֲזִין
מֵהֶם שִׂיחַ מַעֲנִים. כִּי הֵם
דַּיִּים וְאֶבְיוֹנִים. וּבְצִלְּךָ
מִתְלוֹנָנִים. וּבְאֶבְרָתְךָ
מִתְגּוֹנָנִים. וּבְסִתְרְךָ נִצְפָּנִים.
וּבְךָ נִשְׁעָנִים. וּכְעֵינֵי
עֲבָדִים אֶל־יַד אֲדֹנִים.
וּכְעֵינֵי שִׁפְחָה אֶל־יַד
גְּבִרְתָּהּ לְךָ פּוֹנִים. לְהַרְבּוֹת

sie reihen, vom Tagesbeginn bis Sonnenuntergang Dir stets Lob sie weihen; fünffach seit gestern war Dir Gebet gereihet, gleich den Opferhandlungen, Dir einst geweihet. Und Deinen Namen sie preisen mit aller Kraft und in allen Weisen.

וכלם Und sie Alle fasten, sich kastei'n, Eltern und Kinder, Groß und Klein, Jung und Alt, und ihr Gebet zu Dir wallt, und ihr Flehen Dir schallt, und ihr Jubel Dir hallt, in der Inbrunst Gewalt, vor Dir, dem Herrn der Herren, daß Du sie lösest aus dem Joche der Sünden, daß ihre Fehle wie Wolken entschwinden, daß in den Höhen ihr Flehen Erhörung möge finden, und Gewährung ihr Gebet aus Herzensgründen. Denn sie sind arm und bedrängt von Leidens Fülle, wollen sich bergen in Deines Schattens Hülle, von Deiner Fittige Umgebung überwölbt, geschützt, — auf Dich gestützt. Und wie auf den Herrn der Knecht, wir auf die Herrin der Magd Auge schaut, so erwartend ihr Herz

לְמוֹ פְּדִיוֹנִים, לְכַפְּתָם
מְצַחֵן דְּפְיוֹנִים, לְהַצְלִיל
בְּצוּל זְדוֹנִים, לְשַׁתֵּק בַּעֲלֵי
דִינִים, לְאַלֵּם מְלַשְׁנִים,
לוֹטְשֵׁי חִצִּים וְכִידוֹנִים,
לְהָשִׁיב חֶרֶב לַנְּדָנִים,
לְהַגְבִּיר מְלִיצֵי יֹשֶׁר וְזִכּוּיִים,
וּלְהַחֲסִים קַשְׁגּוּרִים עִמָּהֶם
מְדַיְּנִים, וְסֵדֶר סְלִיחָה
מְכִינִים, וְדִבְרֵי רְצוּי מְכַוְּנִים,
וּבְרִית שָׁלֹשׁ עֶשְׂרֵה מִדּוֹת
אוֹפְנִים, אֲשֶׁר אִלַּפְתָּ לַנֶּאֱמָן
בְּחָזְיוֹנִים, בַּעֲבֹר כְּבוֹדְךָ
עַל־פָּנִים, בְּדַבֶּרְךָ עִם צִיר
פָּנִים אֶל־פָּנִים, וְכָל־הַיּוֹם
בָּם מִתְגַּלְגְּלִים וְנֶאֱמָנִים,
וְעֶרֶךְ וְדוּי מְשַׁנְּנִים,
וְצִדְקוֹתֶיךָ מְתַנִּים, לְזָכְרָ־
לָמוֹ שְׁלֹשֶׁת אֵיתָנִים, וְיוֹם
קְדוּשׁ חְתוּנִים, לְחַקָּם

auf Dich baut, daß Du spendest Heil und Erlösung, von der Sünde Unflath Läuterung, Genesung, daß Du versenkest ihre Schuld in Meeresgrund, den Anklägern schließest den Mund, die Verleumder zum Schweigen zu bringen, die Pfeile schärfen und Klingen, daß das zur Strafe gezückte Schwert zurück in die Scheide kehrt. Und den milden Fürsprechern verleihe Macht und Sieg, daß verstummen die Feinde, die mit ihnen im Krieg![1]) — Und einen Bau des Versöhnungswerkes auf sie Dir schichten, Worte zur Gnadengewinnung sie an Dich richten, und den Bund der dreizehn Gnadenworte sie erneuen, die in heiliger Schau Du offenbaret Deinem Getreuen, als Deine Herrlichkeit vorbeizog an ihm in heiliger Stunde, da Du mit Deinem Herolde redetest von Mund zu Munde[2]). In diesem Kreise heut ihre Andacht sich dreht, aussprechen sie Bekenntniß und Gebet, zeugend vom ewigen Väterbunde und mahnend an die bräutliche Weihestunde, daß

1) Die frommen Werke und gute Thaten sprechen für, die Sünden als Ankläger gegen den Menschen.

2) Nach der Ueberlieferung hat Gott, als Er dem Moscheh sich offenbarte und die dreizehn Eigenschaften seiner Gnade ihm verkündete (2. Mos. 34, 6 f.), ihm die Verheißung ertheilt, daß, so oft sie in andächtiger Versammlung angerufen werden, Israel stets heilvoller Erhörung gewiß sein dürfe. Daher der „Bund der dreizehn Anrufungen“ und deren Wiederholung in den Buß- und Bettagen namentlich am Sühnetage.

מֵרֹאשׁ פְּתָנִים, לְהַדְרִיכָם
מִפֶּרֶךְ מְעָנִים, לְדַלּוֹתָם
מִדְּכוּי תַּנִּים, לְהַעֲלוֹתָם
מִבּוֹר שְׁאוֹנִים, לְנַתֵּק מֵהֶם
מוֹסְרוֹת שִׂטְנִים, לְפַצּוֹתָם
מִדַּעַג שַׁאֲנַנִּים, לְהַצִּילָם
מִנְּאִיוֹנִים, לְהָשִׁיב שִׁבּוּתָם
בְּיוֹנִים, לְמַלְּטָם מִתְּפֶת
דְּרָאוֹנִים, מִלַּהַט מִתְהַפֶּכֶת
בְּדִמְיוֹנִים, רִשְׁפֵּי־כַ֫דַּ֥ב
וְעִשּׁוֹנִים, מְדוֹרַת אֵשׁ
וְאוּדִים עֲשֻׁנִים, לְנַצְּחָךְ
בְּשִׁיר כְּעֵל שׁוֹשַׁנִּים, וְרִבּוֹתַי
קְדֹשׁ צְבָא עֶלְיוֹנִים, בְּשׁוּרָם
כִּי תַצְדִּיק בָּנִים, אֲשֶׁר
לַעֲבָדִים לְךָ נִקְנִים, יִתְמְהוּ
זֶה לָזֶה בְּתִמְהוֹנִים, וְכִתִּי
כְתִּים הֲמוֹנִים הֲמוֹנִים,
יַשְׁמִיעוּ וְיֹאמְרוּ בְּאֶרֶשׁ
שְׁנוּנִים, ח מִי־אֵל כָּמוֹךָ
נֹשֵׂא עָוֹן זֶרַע אֲמוּנִים, וְעֹבֵר
עַל־פֶּשַׁע נִטְעֵי נַעֲמָנִים,
אַשְׁרֵי הָעָם שֶׁכָּכָה לּוֹ
עוֹנִים, וְאַשְׁרֵי הַגּוֹי שֶׁיְּ
אֱלֹהָיו רוֹנְנִים, וְיַקְדִּישׁוּךָ

Du sie rettest vom Gifte der Schlange, befreiest von der Unterdrücker Zwange und aus der Zermalmung Drange, sie hebest aus schwellender Fluthen Hochgange, zerreißest die Fesseln der Feindesrotte, sie bergest vor Uebermüthiger Spotte, sie vorm Trotze zu retten, sie wie Tauben in ihren Nestern zu betten, zu schützen vor der Hölle Verderbensgewalten, des kreisenden Schwertes Gestalten, von der Flamme Funkeln und Glühn, der lodernden Brände Sprühn, daß ihr Lied Dich verherrliche wie von der Sänge Meister. Und die heiligen Schaaren, der Chor der himmlischen Geister, wenn sie sehen, daß frei Du sprichst die Deinen, die Du als Knechte Dir wolltest einen, — in erstauntem freudigem Beben, in Schaaren und Heeren, vereinigt in Chören, Dir den Ruf erheben und lassen den Ausruf hören: Wer gleicht Dir, o Gott? der vergiebt die Schuld der Kinder seiner treuen Genossen, verzeiht den Fehl der lieblichen Sprossen! „Glücklich das Volk, dem so es ergeht! dem Volke Heil, deß Gott der Ewige!“ ihr Jubel weht. Und sie verherrlichen Dich in den Himmels-

sphären, und Dein Preis erschallt von der niederen Welt Heeren.

ואז Und die himmlischen Mächte dann preisen Dich, die Blitzesschnellen segnen Dich, die Schaaren und Heere erheben dich, die Flammenden suchen sehnsüchtig Dich, die mächtig Rauschenden verherrlichen Dich, die ewig Kräftigen bekennen Dich, die Lauteren benedeiend nennen Dich, die mächtigen Schaaren erhöhen Dich, die Reinen anmuthig feiern Dich, die Herrlichen aussprechen als Ewigen Dich, die Starken mit dem Diademe krönen Dich, die Leuchtenden innig und herzlich lieben Dich, die Engel zum Herrn ausrufen Dich, die in holden Tönen Singenden verehren Dich, die Seraſim inbrünstig anbeten Dich, die himmlischen Herolde — hoch rühmen sie Dich, die Namenlosen mit Ruhm umkränzen Dich, die Chöre im Klange besingen Dich, die schnell Enteilenden heiligen Dich, die Myriaden nennen hocherhaben Dich, die Zahllosen loben Dich, die Glänzenden — mit ewigem Liebe ehren sie Dich, in dreifachem Weiherufe, —

ככתוב (Vorb.) wie geschrieben steht durch Deinen Propheten: Und Einer ruft dem Andern zu und spricht:

קדוש (Gem.) Heilig, heilig, heilig ist Gott der Heerschaaren; so weit die Erde, reicht seine Herrlichkeit.

כבודו Seiner Herrlichkeit voll ist die Welt, seine

עֶלְיוֹנִים, וְיַעֲרִיצוּךָ תַּחְתּוֹנִים:

(ע"פ א"ב כפול) וְאָז אֵילִים יְאַדִּירוּךָ, בְּרָכִים יְבָרְכוּךָ, גְּדוּדִים יְנַהֲלוּךָ, הֲלָכִים יְדָרְשׁוּךָ, הַמְלָה יְהַדְּרוּךָ, וְתִיקִים יוֹדוּךָ, זַכִּים יְזַכְּירוּךָ, חֲיָלִים יְחַסְּנוּךָ, טְהוֹרִים יְמַעֲטִירוּךָ, יְקָרִים יְיַחֲדוּךָ, כַּבִּירִים יַכְתִּירוּךָ, לְהָטִים יְלַבְּבוּךָ, מַלְאָכִים יַמְלִיכוּךָ, נוֹגְנִים יְנַצְּחוּךָ, שְׂרָפִים יְסַלְּדוּךָ, עִירִין יְעַרְּצוּךָ, פְּלִיאִים יְפָאֲרוּךָ, צְבָאוֹת יְצַלְּלוּךָ, קְלִים יְקַדְּישׁוּךָ, רְבָבוֹת יְרוֹמְמוּךָ, שִׁנְאַנִּים יְשַׁבְּחוּךָ, תַּרְשִׁישִׁים יְתַמְּרוּךָ, בְּרָכָה מְשֻׁלֶּשֶׁת,

ח' כַּכָּתוּב עַל־יַד נְבִיאֶךָ וְקָרָא זֶה אֶל־זֶה וְאָמַר:

קדוש קָדוֹשׁ | קָדוֹשׁ קָדוֹשׁ יְיָ צְבָאוֹת מְלֹא כָל־הָאָרֶץ כְּבוֹדוֹ:

כְּבוֹדוֹ מָלֵא עוֹלָם

מְשָׁרְתָיו שׁוֹאֲלִים זֶה לָזֶה אַיֵּה מְקוֹם כְּבוֹדוֹ לְעֻמָּתָם בָּרוּךְ יֹאמֵרוּ׃

Diener fragen Einer den Andern: Wo ist der Ort seiner Herrlichkeit? — Die ihnen gegenüber Geschaa ten antworten: „Gelobt sei —"

מיוסד ע״פ א״ב

קהל אֵל בָּרוּב עֻצּוֹת תִּכֵּן אֶת־רוּחַ. טֶרֶם בְּכִרְוּב טֶם וַיֵּדֵא עַל־כַּנְפֵי־רוּחַ. גַּם־פֶּלֶס וּמִשְׁקָל עָשָׂה לְרוּחַ. טֶרֶם דִּבָּרוֹ בְּזִרְיוֹת תַּעַשׂ רָוּחַ. הֲלֹא עַל־סַעֲרָה הֶעֱמִיד רָוּחַ. טֶרֶם וּמֵאָצָר יוֹצִיא אֶת־הָרוּחַ. זֶה יָם הַגָּדוֹל יָשִׁיל בּוֹ אֶת־הָרוּחַ. חזן טֶרֶם חֵל נוֹזְלִים יַעֲרִים הָרוּחַ. מַעַם יְפוֹצֵץ אֵל וַיַּעֲמִיד רָוּחַ. טֶרֶם יְזֻלּוּ מַיִם יַשִּׁיב הָרוּחַ׃

קהל לָכֵן כָּל־לַיְלִיל בְּיָדוֹ תְּפַקֵּד כָּל־רוּחַ. טֶרֶם לְאָצְלוֹ תָּשׁוּב הָרוּחַ. מְרַקֵּם בְּצַלְמוֹ נָפַח בּוֹ נִשְׁמַת רוּחַ. טֶרֶם נִשְׁמָה אֵלָיו תֵּאָסֵף עִם־רוּחַ. סְלוּל גַּן | נָטַע מִתְהַלֵּךְ לָרוּחַ. טֶרֶם עַל־פְּנֵי גִיא הֶעֱבִיר הָרוּחַ. פֶּן עֲבוּר מוֹרְדִים לֹא־יָדוֹן רוּחַ. טֶרֶם צָרְחוּ סוּר וַיִּכְלוּ מֵרוּחַ. קֶדֶם כֹּל נִקְרָא אֱלֹהֵי הָרוּחַ. חזן טֶרֶם רִחֵף עַל־פְּנֵי מַיִם רוּחַ.

שִׁלְשׁוֹן לֹא שָׂם לִיצִיר לְכִלְאָ אֶת־הָרוּחַ.
מֶרֶם תִּנָּה מְנַגֵּן אָנָה אַלֵּךְ מֵרוּחַ׃

לָכֵן כָּל־אֲשֶׁר בְּאַפָּיו נִשְׁמַת־רוּחַ. אָכֵן
בָּאֱנוֹשׁ הִיא הָרוּחַ. וְסִלְדוּ וְסַלְסְלוּ לָאֵל
בּוֹרֵא רוּחַ. כְּחַיָּה וְאוֹפָן עֵת יָבוֹא בָּם
הָרוּחַ׃

חזן קְבוּדוֹ מָלֵא עוֹלָם | מְשָׁרְתָיו שׁוֹאֲלִים זֶה לָזֶה אַיֵּה מְקוֹם
כְּבוֹדוֹ לְעֻמָּתָם בָּרוּךְ יֹאמֵרוּ׃

קיח בָּרוּךְ כְּבוֹד יי
מִמְּקוֹמוֹ׃

מִמְּקוֹמוֹ הוּא יִפֶן
בְּרַחֲמִים וְיָחוֹן עַם
הַמְיַחֲדִים שְׁמוֹ עֶרֶב
וָבֹקֶר בְּכָל־יוֹם תָּמִיד
פַּעֲמַיִם בְּאַהֲבָה
שְׁמַע אוֹמְרִים׃

(Gem.) ברוך Gelobt sei die Herrlichkeit des Ewigen! — ein jeglicher von seiner Stätte aus.

ממקומו Aus seiner geweihten Stätte wende Er sich in Erbarmen und begnadige das Volk derer, die als einig bekennen seinen Namen Abends und Morgens an jeglichem Tage beständig; zweimal in liebender Hingebung rufen sie: „Höre, Jisrael! —"

עיפ תשריק

קהל תָּמִיד תִּתְלוֹנֵן בִּידִדְךָ כָּל־נֶפֶשׁ. שְׁגָגוֹת
וְזִדוֹנוֹת לְךָ תּוֹדֶה הַנֶּפֶשׁ. רָצִיתָ לְהַמְצִיא
כֹּפֶר לְנֶפֶשׁ. קָדוֹשׁ לְבַעֲבוּר תְּבָרֵכְךָ כָּל־
נֶפֶשׁ. צוֹם אֶבְחֲרֵהוּ קָרָאתָ עִנּוּי נֶפֶשׁ.

פֶּשַׁע בִּלְאֹ דַעַת לֹא טוֹב לַנֶּפֶשׁ. עָמֵל
וְכָל־פֹּעַל | לֹא יְמַלְּאוּ נָפֶשׁ. ח סְפוּדְ אֲבָרִים
תְּמַלֵּא חַיַּת נָפֶשׁ. נֶעְקָם | מִכֹּל נֶהֱם יְצִיאַת
הַנָּפֶשׁ. מִיתָה מְמֻרֶקֶת עָוֹן חַטָּאת נָפֶשׁ:

קהל לָכֵן בְּכָל־צָרָה אֶשְׁפּוֹדְ־לְדְ אֶת־הַנָּפֶשׁ.
כְּצִפּוֹר מִפַּח לְמַלֵּט בָּנוּ נָפֶשׁ. יַחַד כָּל־
הַנְּפָשׁוֹת לְדְ כְּאַחַת נָפֶשׁ. טְהוֹרִידְ הָחֵדַלְתָּ
מִכָּל־טְמֵא נָפֶשׁ. חֶשְׁבּוֹן וָדִין בְּעֵת תֵּת
כָּל־נָפֶשׁ. זַכָּה וּטְהוֹרָה בִּהְיוֹת הַנָּפֶשׁ.
שׁוּבִי לְמְנוּחָיְכִי תֹאמַר לַנָּפֶשׁ. הֲלֹא בִּצְרוֹר
הַחַיִּים תִּצְרֹר נָפֶשׁ. הוֹרְשִׁי הֶגְיוֹן רַת
מְשִׁיבַת נָפֶשׁ. חזן גַּם זֵדִים בַּהֲעִיפָם נָפֶשׁ.
בְּכַף הַקֶּלַע תְּקַלַּע מֵהֶם הַנָּפֶשׁ. אֵלֶיךְ אַל
בְּאֻמָּן אֶשָּׂא אֶת־הַנָּפֶשׁ:

קויה לָכֵן בְּכָל־לֵב וּבְכָל־מְאֹד וּבְכָל־נָפֶשׁ.
אֲיַחֵד זִכְרְדְ תָּמִיד נֶשֶׁף וְשַׁחַר. עַד־אַשְׁלִים
לְדְ אֶת־הַנָּפֶשׁ:

חזן מְקוֹמוֹ הוּא יִכֶּן בְּרַחֲמִים. וְיָחוֹן עַם הַמְיַחֲדִים שְׁמוֹ עֶרֶב
וָבֹקֶר בְּכָל־יוֹם תָּמִיד פַּעֲמַיִם בְּאַהֲבָה שְׁמַע אוֹמְרִים:

קויה שְׁמַע יִשְׂרָאֵל יי אֱלֹהֵינוּ יי אֶחָד:

שמע (Gem.) Höre, Fisrael! der Ewige, unſer Gott, iſt ein einiges ewiges Weſen!

אֶחָד הוּא אֱלֹהֵינוּ הוּא אָבִינוּ הוּא מַלְכֵּנוּ הוּא מוֹשִׁיעֵנוּ וְהוּא יַשְׁמִיעֵנוּ בְּרַחֲמָיו שֵׁנִית לְעֵינֵי כָּל־חָי לִהְיוֹת לָכֶם לֵאלֹהִים׃

אחד Einig iſt Er, unſer Gott, Er unſer Vater, Er unſer König, Er unſer Retter, und Er wird uns vernehmen laſſen in ſeiner Gnade den Ruf zum zweiten Male, ſichtbarlich vor allen Lebenden: Ich will euer Gott ſein!

ע"פ אית ב"ש

קהל אֵלֶיךָ וְעָדֶיךָ יָבֹא כָּל־בָּשָׂר. תַּחַת כִּי מַעֲשֶׂיךָ לֹא כְמַעֲשֵׂה בָשָׂר. בְּיָדְךָ תֶּאֱסֹף רוּחַ כָּל־בָּשָׂר. שֶׁאַתָּה הוּא אֱלֹהֵי הָרוּחוֹת לְכָל־בָּשָׂר. גַּם לִרְמָה הוּא רִבּוּי בָשָׂר. רוֹעַ פֶּה הוּא הַמַּחֲטִיא בָשָׂר. הוֹר שֶׁטֶף כְּהִשְׁחִית וְעָשׂ זְמַת בָּשָׂר. חִיּוֹן קָצַפְתָּ וְנָמַתָּ בְּשַׁגָּם הוּא בָשָׂר. הֲלֹא בְּקִצְפְּךָ עַל־חַטֹּאת בָּשָׂר. צוּר זָכוֹר תִּזְכּוֹר כִּי הַמָּה בָשָׂר׃

ק וְלָכֵן בְּיָדְךָ אֶפֹּל וְלֹא בִּידֵי בָשָׂר. פְּקֻדַּת יְנִיקְךָ לֹא כִּדְיָנֵי בָשָׂר׃ זֶה אַתָּה הוּא אֱלֹהֵי הָרוּחוֹת לְכָל־בָּשָׂר. עוֹרֵךְ וְנוֹתֵן לֶחֶם לְכָל־בָּשָׂר׃ חַי לְכָל־הַחַי קָרָאתָ בָשָׂר. סְכֹכְתָּ גִּיד וְעֶצֶם וְאָרַגְתָּ עוֹר וּבָשָׂר׃ טָהֳרָה תְּטַמֵּא כְּזַיִת בָּשָׂר. נָא לְכֵן אוֹי לְבָשָׂר

מִפְּנֵי בָשָׂר׃ וְלֵל צָרִים שָׁמַעְנוּ וְסָמַר בָּנוּ בָּשָׂר. ח מֵעֶיךָ יֶהֱמוּ עַל כָּל־בָּשָׂר. כְּבוֹד שֵׁם קָדְשְׁךָ יְבָרֵךְ כָּל־בָּשָׂר. לְמוֹד דָּתְךָ מַרְפֵּא לְכָל־בָּשָׂר׃

קיח לָכֵן לְעֵת תִּשְׁפֹּךְ רוּחֲךָ עַל־כָּל־בָּשָׂר. גִּלּוּי כְּבוֹדְךָ יִרְאֶה כָל־בָּשָׂר. וּבְהַשְׁמִיעֲךָ שִׁנִּית יַחַם כָּל־בָּשָׂר׃

חין אֶחָד הוּא אֱלֹהֵינוּ הוּא אָבִינוּ הוּא מַלְכֵּנוּ הוּא מוֹשִׁיעֵנוּ. וְהוּא יַשְׁמִיעֵנוּ בְּרַחֲמָיו שֵׁנִית לְעֵינֵי כָּל־חַי לִהְיוֹת לָכֶם לֵאלֹהִים.

קיח אֲנִי יְיָ אֱלֹהֵיכֶם׃

אֲדִיר אֲדִירֵנוּ יְיָ אֲדֹנֵינוּ מָה־אַדִּיר שִׁמְךָ בְּכָל־הָאָרֶץ׃ וְהָיָה יְיָ לְמֶלֶךְ עַל־כָּל־הָאָרֶץ בַּיּוֹם הַהוּא יִהְיֶה יְיָ אֶחָד וּשְׁמוֹ אֶחָד׃

אני (Gem.) Ich bin der Ewige, euer Gott!

אדיר O Herrlicher, Du von uns verherrlicht, Ewiger, unser Herr! wie herrlich ist Dein Name auf der ganzen Erde; Und es wird der Ewige König sein über die ganze Erde; an demselbigen Tage wird der Ewige einzig sein und sein Name einzig.

ע״פ א״ב.

אֵלֶיךָ תְּלוּיוֹת עֵינֵינוּ. יְיָ אֲדֹנֵינוּ. בָּרוּךְ בְּמַקְהֲלוֹת עַמֶּךָ. מָה־אַדִּיר שִׁמְךָ׃ גְּאָלָנוּ שֵׁנִית מִמְּעֵינֵינוּ. יְיָ אֲדֹנֵינוּ. דַּר בְּשָׁמַי

מְרוֹמֶךָ. מָה־אַדִּיר שִׁמְךָ: הַן לְךָ הֶאֱמַרְנוּ. יְיָ אֱלֹהֵינוּ. וּמִי כְעַם מְרוֹמְמֵי שְׁמֶךָ. מָה־אַדִּיר שִׁמְךָ: זְכֹר בְּרִית אֵיתָנֵינוּ. יְיָ אֱלֹהֵינוּ. חַי כִּי אֵין זָר עִמָּךְ. מָה־אַדִּיר שִׁמְךָ: טָהוֹר לִשְׁמְךָ כִּנֵּנוּ. יְיָ אֱלֹהֵינוּ. יְחִידִי הַדָּן בְּעוֹלָמֶךָ. מָה־אַדִּיר שִׁמְךָ: כְּחַךְ יְגַדֵּל מַלְכֵּנוּ. יְיָ אֱלֹהֵינוּ. לִבֵּנוּ רָחַשׁ לְרוֹמְמֶךָ. מָה־אַדִּיר שִׁמְךָ: מִנַּף בְּזְרוֹעַ גְּאַלְתָּנוּ. יְיָ אֱלֹהֵינוּ. נֶהְלָלְךָ פְּאֵילֵי מְרוֹמֶךָ. מָה־אַדִּיר שִׁמְךָ: סֶעֱדֵנוּ וְסַמְּכֵנוּ. יְיָ אֱלֹהֵינוּ. עֲנֵנוּ וְנוֹדֶה לְשִׁמְךָ. מָה־אַדִּיר שִׁמְךָ: פְּדֵנוּ וְחָנֵּנוּ. יְיָ אֱלֹהֵינוּ. צוּר עוֹלָמִים שִׁמְךָ. מָה־אַדִּיר שִׁמְךָ: קוֹמְמֵנוּ וַהֲקִימֵנוּ. יְיָ אֱלֹהֵינוּ. רַחֲמֶיךָ יַקְדִּמוּ וַעֲשֵׂךָ. מָה־אַדִּיר שִׁמְךָ: שְׁמַע קוֹל תַּחֲנוּנֵינוּ. יְיָ אֱלֹהֵינוּ. תִּתְרוֹמַם מִנְשׁוּאֵי רַחֲמֶךָ (נ״א מִנְּשׂוּאֵי רָחֵם). מָה־אַדִּיר שִׁמְךָ:

ק״ח שִׁמְךָ אֵל לִבֵּנוּ. יְחוּדְךָ יַחַד הִנְעַמְנוּ:

חזן אַדִּיר אַדִּירֵנוּ יְיָ אֱלֹהֵינוּ מָה־אַדִּיר שִׁמְךָ בְּכָל־הָאָרֶץ: וְהָיָה יְיָ לְמֶלֶךְ עַל־כָּל־הָאָרֶץ בַּיּוֹם הַהוּא יִהְיֶה יְיָ אֶחָד וּשְׁמוֹ אֶחָד:

ק׳ וּבְדִבְרֵי קָדְשְׁךָ כָּתוּב לֵאמֹר:

(Vorb.) Und in Deinen heiligen Worten ſteht geſchrieben alſo: | ובדברי

ק״ח יִמְלֹךְ יְיָ לְעוֹלָם
אֱלֹהַיִךְ צִיּוֹן לְדֹר
וָדֹר הַלְלוּיָהּ׃

ח׳ לְדֹר וָדֹר נַגִּיד גָּדְלֶךָ וּלְנֵצַח
נְצָחִים קְדֻשָּׁתְךָ נַקְדִּישׁ וְשִׁבְחֲךָ
אֱלֹהֵינוּ מִפִּינוּ לֹא יָמוּשׁ לְעוֹלָם
וָעֶד כִּי אֵל מֶלֶךְ גָּדוֹל וְקָדוֹשׁ
אָתָּה׃

חֲמוֹל עַל מַעֲשֶׂיךָ,
וְתִשְׂמַח בְּמַעֲשֶׂיךָ, וְיֹאמְרוּ
לְךָ חוֹסֶיךָ, צַדִּיק אָתָּה
עֲמוּסֶיךָ, תְּקַדַּשׁ אָדוֹן עַל
כָּל־מַעֲשֶׂיךָ׃

כִּי מְקַדִּישֶׁיךָ בִּקְדֻשָּׁתְךָ
(נ״א כְּעַרְכְּךָ) קְדַשְׁתָּ, נָאֶה
לְקָדוֹשׁ פְּאֵר מְקֻדָּשִׁים׃
בְּאֵין מֵלִיץ יֹשֵׁר מוּל מַגִּיד
פֶּשַׁע, תַּגִּיד לְיַעֲקֹב דָּבָר
חָק וּמִשְׁפָּט, וְצִדְּקֵנוּ
בַּמִּשְׁפָּט הַמֶּלֶךְ הַמִּשְׁפָּט׃

עוֹד יִזְכֹּר־לָנוּ אַהֲבַת
אֵיתָן אֲדֵנֵינוּ, וּבֶבֶן הַנֶּעֱקָד
יַשְׁבִּית מְדֵיָנֵנוּ, וּבְזְכוּת
הַתָּם יוֹצִיא אָיוֹם (נ״א הַיּוֹם)

ימלך (Gem.) Der Ewige wird herrschen in alle Zeit, dein Gott, Zijon, in alle Geschlechter. Hallelujah!

לדר (Vorb.) In alle Geschlechter wollen wir verkünden Deine Größe und in alle Dauer der Zeiten Deine Weihe aussprechen, und Dein Preis, unser Gott, soll aus unserem Munde nie entweichen in alle Zeit und Ewigkeit; denn ein großer und heiliger Gott und Herr bist Du.

חמול O walte mild an Deinen Geschöpfen und freue Dich an Deinen Geschöpfen! Und sprechen mögen Deine Schützlinge, wenn Du rechtfertigest Deine Lieben: Sei geheiliget, o Herr, an all Deinen Geschöpfen!

כי Denn die Dich heiligen, hast Du mit Deiner Weihe geheiliget. Herrlich stehet dem Heiligen an der Preis der ihm Geheiligten. Wenn kein fürsprechender Anwalt für uns steht dem gegenüber, der uns der Sünde zeiht, sprich Du für Jaakob das Wort des Rechtes und des Urtheils Spruch, und sprich Du uns rein im Gerichte, König des Rechtes!

עוד So mög' Er uns auch fürder gedenken der Liebe des felsenfesten Ahns (Abraham), und um des zum Opfer Gebundenen (Jizchak) willen unsere Ankläger zum Schweigen bringen, und um das Verdienst des Untadligen (Jaakob) zum Heil ausgehen lassen unsern Urtheil-

לְצֶדֶק דִּינֵנוּ. כִּי קָדוֹשׁ הַיּוֹם לַאֲדֹנֵינוּ:

וּבְכֵן יִתְקַדַּשׁ שִׁמְךָ יְיָ אֱלֹהֵינוּ. עַל יִשְׂרָאֵל עַמֶּךָ וְעַל יְרוּשָׁלַיִם עִירֶךָ. וְעַל צִיּוֹן מִשְׁכַּן כְּבוֹדֶךָ. וְעַל מַלְכוּת בֵּית דָּוִד מְשִׁיחֶךָ. וְעַל מְכוֹנְךָ וְהֵיכָלֶךָ:

ע״פ א״ב.

הָאַדִּיר בִּשְׁמֵי עֶלְיוֹת. הַבּוֹחֵן שַׂרְעַף וּכְלָיוֹת:
הַגָּד מֵרֵאשִׁית אֹתְיוֹת. הַדָּן בְּצֶדֶק בְּרִיוֹת:
הֶהָיָה קֶדֶם לְכָל־הֶיוֹת. הוֹד וְעָתִיד לִהְיוֹת:
הַזָּן וּמְכִין לַכֹּל מִחְיוֹת. הַחָנָּה עַל אַרְבַּע חַיּוֹת:
הַטָּפַח גָּבְהֵי תְלוּלִיּוֹת. הַיָּסַד רְקִיעָה עַל־מַיּוֹת:

spruch. Denn heilig ist der heutige Tag unserem Herrn.

ובכן Und so werde denn Deinem Namen die Weihe, Ewiger, unser Gott! an Jisrael, Deinem Volke, und an Jeruschalajim, Deiner Stadt, und an Zijon, der Stätte Deiner Herrlichkeit, und an dem Herrscherhause Davids, Deines Gesalbten, und an Deiner Wohnstatt und an Deinem Tempel.

האדיר Der Mächtige in seinem Firmament.

Der Herzen prüft und die Gedanken kennt,

Zukünft'ges kündet Er im Anbeginn,

Geschöpfe richtet Er mit mildem Sinn.

Der früher war als alles Sein,

Der ist und ewig wird Er sein;

Der Alles speist, es liebend zu erhalten;

Der thronet über heiligen Gestalten.

הטפח Der Himmels Höhen ausgespannt,

Der über Fluthen festete das Land;

הַכּוֹנֵן מִישָׁרִים
וְזָכִיוֹת. הַלַּחַשׁ עַמּוֹ
מַאֲזִין בִּשְׁעִיוֹת׃
הַמְכַנֵּס נִדְחֵי גָלִיוֹת.
הַנִּפּוּצִים מְקַבֵּץ
מֵאַרְבַּע זָוִיוֹת׃
הַסּוֹכֵת פֶּלֶל פִּיוֹת.
הָעוֹנֶה לְקוֹרְאָיו
מִתַּחְתִּיוֹת׃ הַפּוֹדֶה
נֶפֶשׁ עֲבָדָיו מִשְּׁאִיוֹת.
הַצּוּר צַדִּיק וְרַב
עֲלִילִיוֹת׃ הַקּוֹרֵא
לְמֵי־הַיָּם וּשְׁפָכָם
בְּדָכְיוֹת. קיוח הָרָם
וְנִשְׂאָב כֻּלָּם שְׁבִיבִיוֹת.
הַשֹּׁכֵן בְּשֶׁקֶט חֲצוּבֵי
שַׁלְהֲבִיוֹת. הַתּוֹמֵךְ
מְיַחֲלָיו וְעֵינֵיהֶם לוֹ
תְּלוּיוֹת׃

ע״פ תשרי״ק

הַתְּכֵן מִתַּחַת

Der frommen Sinn und Wandel heißt bestehen,
Deß offnes Ohr vernimmt das leise Flehen.
Der die Zerstreuten wieder wird vereinen,
Von Erdenenden sammeln wird die Seinen.
Er hört Gebetes Wort aus jedem Munde,
Erhört die Rufenden aus Herzensgrunde.
הפדה Aus Leidensdrang befreit Er seine Knechte,
Der Thatenreiche Er, der stets Gerechte.
Er ruft das Meer, gießt brandend seine Fluthen,
Hoch und erhaben auf dem Thron von Gluthen.
Er thront im Frieden reiner Lichtgestalten,
Wird gläubig zu ihm Schauende erhalten.

התכן Die Stützen stellt' Er fest für seiner Welten Last,

Und nichts ist ihm entrückt:
das All sein Aug' erfaßt.

Er heilt gebrochnes Herz,
verbindet die Versehrung;

Die Zeiten führet Er, giebt
jeder ihre Zehrung.

Sein Name schuf die Welt;
Er ist es, der sie trägt.

Mit mild gebotner Hand
Er reu'ge Sünder hegt.

Und Schirm ist Er und
Schutz für die, so auf ihn
schauen;

Zu Schanden werden die, so
Götzenwahn vertrauen.

הנותן Durch mächt'ger Fluthen Schwall Er ebnet Bahn
und Steg,

Den Himmelslichtern zeigt
und zeichnet Er den Weg.

In hellem Glanze licht er-
strahlt Er seinen Kindern,

Und läßt der Sünde Fleck
wegschwinden von den Sün-
dern.

זְרֹעוֹת עוֹלָם. הַשָּׁר
כֹּל וּמָנוֹ לֹא נֶעְלָם׃
הָרוֹפֵא לִשְׁבוּרֵי לֵב
וּמְחַתֵּל מַכְאוֹבֵיהֶם.
הַקּוֹרֵא הַדּוֹרוֹת
מֵרֹאשׁ וּמְכַלְכְּלָם׃
הַצּוּר בְּיָדוֹ עוֹלָמִים
וְסוֹבְלָם. הַפּוֹשֵׁט
יָד לַשָּׁבִים וּמְקַבְּלָם׃
הָעוֹזֵר לַשָּׁמִים בּוֹ
כְּסֶלָם. הַסּוֹלֵחַ
שׁוֹגִים נוֹשְׂאֵי עֵץ
פְּסִלָם׃ הַנּוֹתֵן
בָּעֲוִיִּים נְתִיבָה
לְהַסְלִילָם. הַמֵּכִין
מָאוֹר וְשֶׁמֶשׁ
בְּמַסְלוּלָם׃ הַקְּבוּעִים
כַּשֶּׂלֶג לִבְנָיוֹ לְהַלְבִּין
מַעֲקָם. הַכְּצֶמֶר נָקִין
שְׁעָרוֹ לִנְקוֹת
גְּעוּלָם׃ הַיָּשָׁר

וּמְלַמֵּד פּוֹשְׁעִים
לְהוֹעִילָם. הַטּוֹב
וּמוֹרֶה חַטָּאִים דֶּרֶךְ
לְהַשְׁכִּילָם: הַחוֹבֵשׁ
אֶרֶךְ עֲמוּסָיו
לְהַתְעִילָם. הַזּוֹכֵר
בְּרִית רְאשׁוֹנִים
מִלְּנֶעֱלָם: הַוֶּכַח
עֲווֹנָם מַצְלִיל מִשָּׁאוֹן
לְהַעֲלָם. הַהְצִיב
גְּבֻלוֹת עַמִּים
לְמִסְפָּרָם לְעֻמָּתָם:
הַדּוֹדָם וְחוֹשְׁקָם
בְּאַהֲבָתוֹ וּבְחֶמְלָתוֹ
הוּא נָאֱלָם. קיוה הַגּוֹנְנָם
וּמֵצִילָם לְנֶטְלָם
וְלִנְשֹׂאָם כִּימֵי עוֹלָם.
הַבּוֹרְאָם בְּרִיָּה
חֲדָשָׁה עוֹשָׂם
וּבוֹעֲלָם. הָאוֹמֵר חַי
אֲנִכִי לְעֹלָם:

Der Gütige, der lehrt Abtrünn'ge Heil und Frommen,
Führt Sündige den Weg, daß sie zur Einsicht kommen.
Er läſſet Heilverband für ſeine Treu'n erſtehen,
Gedenkt des Ahnenbunds und wird ſie nicht verſchmähen.
הוכה Er ſchützet ſie vor Leid, verſenket ihre Schuld,
Die in der Völker Reih'n erhöhet ſeine Huld.
Ihr trauter Freund, erlöſt Er ſie in Liebe mild,
Und ewig trägt Er ſie ſchützend als ihr Schild.
Ihr Herr und Meiſter, der zu neuem Sein ſie ſchafft,
Der ſprach: So wahr Ich leb' und walt' in ew'ger Kraft!

עם אית ב״ש

הָאוֹמֵן כְּפִי שְׁחָקִים
וְהִקְצִיבָם. הַתְּבָנָם
בַּיְרֻת וְעִם רֶגֶב
הִשְׁלִיבָם: הַבּוֹרֵא
קְצוֹת הָאָרֶץ
וְהִרְחִיבָם. הַשֶּׁת
מְמַדָּם וְעַמּוּדֵי
מַחְצָבָם: הַגּוֹלֵל
אוֹר וְחֹשֶׁךְ בִּנְתִיבוֹת
קַוָּם. הָרוֹגַע יַמִּים
וּמָחַץ רְהָבָם:
הַדּוֹפֵא לַמָּקוֹם
יָסַד וְחוֹל הִסְבִּיבָם.
הַקְּוָם וּכְנָסָם כַּנֵּד
וְהֶעֱמִיק מִקְוָם:
הַהִשְׁרִיצָם תַּנִּינִים
וְעַיִט וְדָגָה הִרְבָּם.
הַצָּו וּמֵכִין לָמוֹ צַיִד
אִבָּם: הַוּתֵק הָרִים
וּגְבָעוֹת וְהַצְמִיחַ

האמן Der hohe Himmelskreise hat nach dem Maß gespannt,

Verband sie mit der Scholle zur Wölbung für das Land.

Er schuf der Erde Säume, Er hieß sie aus sich breiten;

Er stellet ihre Säulen und dehnet sie zu Weiten.

Der Licht und Dunkel führet auf festgezogner Bahn,

Aufwühlet Er die Wogen und bändigt ihren Wahn.

Er zwingt sie, zu entweichen, wo Er sie eingebämmt;

Bald thürmt Er sie zu Mauern, bald sie die Tiefe hemmt.

ההשריצם Von Ungethümen wimmelt's, von bundgeregtem Weben,

Und jedem seine Nahrung bereit ist für sein Leben.

Er bildet Berg' und Thäler, läßt ihnen Frucht entsprießen,

תְּנוּבָם. הַפֹּעֵל
יְצוּרִים וְחַיּוֹת לִרְעוֹת
טוּבָם: הַזּוֹמֵן כָּל־
גְּבוּלוֹת אֶרֶץ
וְהֲצִיבָם. הָעוֹתֵר
קַיִץ וְחֹרֶף הֲקִימָם
וְהִסְבִּיבָם: הַחוֹכֶיו
מְאַשֵּׁר מַשְׁלִיכֵי עָלָיו
יְהָבָם. הַסּוֹמְכָם
לְשַׂבְּעָם בְּצַחֲצָחוֹת
בְּלִי לְהַרְעִיבָם:
הַטֶּרֶף נָתַן לִירֵאָיו
מֵעָנִי לְשַׁגְּבָם.
הַגּוֹתֵן יוֹרֶה וּמַלְקוֹשׁ
בְּעִתָּם לְהַרְבִּיבָם:
הַיּוֹמֵן סָלִיחָה
לַשּׁוֹבָבִים לַהֲשִׁיבָם.
קיח הַמְּטַהֲרָם בְּזִרִיקַת
טְהוֹרִים בְּצִדְקוֹ
לְהוֹשִׁיבָם. הַבּוֹנֵן
בְּסָאוֹ לַמִּשְׁפָּט

Und Thier' und Wesen schuf Er, die Fülle zu genießen.

Aufstellt' Er Erdengrenzen die Marken der Gelände,

Und führt im Wechsellaufe der Jahreszeiten Wende.

Die ihm vertrau'n beglückt Er, die sich auf ihn verlassen;

Er sättigt sie bei Dürre, wird sie nicht darben lassen.

הטרף Giebt seinen Frommen Fristung, hebt sie aus Drang und Leid,

Giebt frühen, späten Regen, der Erde Fruchtbarkeit.

Ruft Sünd'ge zur Bekehrung, bereit, die Schuld zu heilen;

Er läutert sie und lässet in seinem Schutz sie weilen.

לְאֻמִּים לְיֹשְׁבָם.
לָכֵן בְּמַלְכוּ יִשְׂמְחוּ
אִיִּים רַבִּים
בְּהִתְיַשְּׁבָם׃

Sein Richterthron zum Heile der Völker aufgestellt!
Drum wenn sein Reich beginnet, aufjauchzt die ganze Welt.

הפיוטים הבאים אשר נכנו על הפסוק בירמיה י׳ ז׳ הם הנקראים והיוצים בהגיעני הלי תפלה בסדר התפלה, והם לרבנא קלונימום כעדות רבינו אלעזר מגרמייזא בס׳ גלי רזיא כ״, והקהלות הסירו כמה חרוזים מפני המחלוקת.

וּבֵן מִי לֹא יִרָאֲךָ מֶלֶךְ הַגּוֹיִם כִּי לְךָ יָאָתָה כִּי
בְכָל־חַכְמֵי הַגּוֹיִם וּבְכָל־מַלְכוּתָם מֵאֵין כָּמוֹךָ׃

וּבֵן מִי׃

ע״פ א״ב כפול

מִי אַדִּיר אַפְסֶךָ. מִי בָרוּךְ כִּלְתֶּךָ׃ מִי
גִּבּוֹר כִּגִילֶךָ. מִי דָגוּל כִּדְמוּתֶךָ׃ מִי
הָדוּר כְּהַקְוִילֶיךָ. מִי וַתִּי כִּוְעוּדֶךָ׃ מִי
זַכַּי זוּלָתֶךָ. מִי חָסִין חִלּוּפֶךָ׃ מִי טָהוֹר
כְּטַכְסִיסֶךָ. מִי יָרוּא כְּיִחוּדֶךָ׃ מִי כּוֹבֵשׁ
כְּמִרְתֶּךָ. מִי לוֹבֵשׁ כִּלְבָנֶךָ׃ מִי מָרוֹם
מִלְּבַדֶּךָ. מִי נָכוֹן נִכְחֶךָ׃ מִי סוֹאֵן
כְּסַאֲתֶךָ. מִי עָיֵן כְּעֵלִילוֹתֶיךָ׃ מִי פּוֹעֵל
כְּפִלְאֶךָ. מִי צוֹאֵל כְּצִנָּתֶךָ׃ מִי קָנַיִן
קִדְשָׁתֶךָ. קיוה מִי רְוֵה רְנָנוֹתֶיךָ. מִי שָׁמַע
שִׁירוֹתֶיךָ. מִי תָמִים תִּפְאַרְתֶּךָ׃

וּבְכֵן מִי לֹא׃

ע״פ א״ת ב״ש

לֹא אָמַר אָמַרְתָּ וְנָפַל דָּבָר. תָּמִיד תְּהִלָּתְךָ בְּפִי כָּל תְּדַבֵּר׃ לֹא־בַקָּשׁוּנִי תְּהוּ הָיָה נֶאֱמָךְ. שִׁמְךָ מִגְדַּל־עֹז לָרָצִים לְעָמֶךָ׃ לֹא גְבוּל שַׁמְתָּ וּפָרְצוּ אַדִּירִים. רַבִּים וְנוֹעֲשִׂים וְלִשְׁבִירַת חֻקֶּיךָ נִגָּרִים׃ לֹא־דָבָר רֵק עֲשׂוֹת מִשְׁמַרְתֶּךָ. כַּיָּם סֶלָה וָעֶד קְשֹׁט אִמְרָתֶךָ׃ לֹא הֻגִּית לְמַחוֹת שֵׁם דְּבֵקֶיךָ. צְמָאָה נַפְשָׁם לִנְעִימַת וְמִין חִבּוּקֶךָ׃ לֹא וְתַרְתָּ לִשְׁפִיכַת דַּם חֲסִידֶיךָ. פְּקֻדַּת שָׁלוֹם הִבְטַחְתָּ לִירֵעֵי סוֹדֶךָ׃ לֹא זְלַזְלְתָּ מַאֲמָרֶיךָ כְּאֱנוֹשׁ לְכַזֵּב. עֵדוּת דְּבָרְךָ בַּשָּׁמַיִם נִצָּב מֵהַכְזֵב׃ לֹא חָפַץְתָּ רֶשַׁע אַתָּה מֵעוֹלָם. סִתְרְךָ מָנוֹם לָלוּן עִם־עוֹלָם׃ לֹא־טוֹב פָּצְתָּ חַיּוֹת לִבַּד. נָאוֹר כִּי לְךָ הַשָּׁגֵב וְלָבָד׃ לֹא יִשָּׂר מִשְׁפָּטֶיךָ לְכָל־גּוֹי הוֹדַעְתָּ. ק״ח מְחִית פָּשַׁע לְעַם־זוּ יְדַעְתָּ׃ לֹא כַחֲטָאֵינוּ תַּעַשׂ לוּבַשׁ צְדָקָה. לַחֲשֹׁנוּ הַיּוֹם תִּשַּׁע כְּתִמּוּר דַּקָּה (מִן־הַדַּקָּה)׃

וּבְכֵן מִי לֹא יְרָאֲךָ׃

עמ׳ אנ

יִרְאָךְ אָדוֹן פֹּעַל לְמַעַנְךָ פְּעֻלָּתָ. בְּכֹחַ מַעֲשֶׂיךָ גְּדֻלָּתָ וּמְאֹד נִתְעַלִּיתָ׃ יִרְאָךְ גְּבוֹהַּ כָּל־אֲשֶׁר תַּחְתֶּיךָ. דָּגוּל בְּמֵרוֹמֵי רָמִים הוֹד תַּלְנָתֶךָ׃ יִרְאָךְ הֲמוֹן עִירִין הַצְּנִים סְבִיבֶךָ. וְנַעֲימוּ שִׁיר בְּהִתְחַדְּשָׁם בְּנָהָר שְׁבִיבֶךָ׃ יִרְאָךְ זַהַר זִקִּים וְגַלְגַּלֵּי רַעֲמֶךָ. חַיּוֹ הַצּוֹרִים נִתְּנוּ מִפְּנֵי זַעֲמֶךָ׃ יִרְאָךְ טִיחַ (נ״א טים) בְּרָקִים הַמַּבְרִיקִים לְרַעְתֶּךָ. יֹאמְרוּ הִנֵּנוּ בְּהִשְׁתַּלְחָם עֲשׂוֹת מִשְׁמַעְתֶּךָ׃ יִרְאָךְ כְּרוּב וְאוֹפָן וְאַלְפֵי שִׁנְאַנֶיךָ. לַהַב חֲנִית וְאוֹר חִצֵּי שְׁנוּנֶיךָ׃ יִרְאָךְ מְלוֹן כְּפָה וְדִבּוֹקַת רֻגְבֶּיךָ. נָסִים מִגַּעֲרָתְךָ זִיב מַשַּׁק גֶּבֶיךָ׃ יִרְאָךְ סֶגֶל חֶבְלֶךָ וְנַחֲלַת שִׁפְרָתֶךָ. עַמְּךָ בְּבַד לֵבָב יְכוֹן לְקִרְאָתֶךָ׃ יִרְאָךְ פְּקִיד וְשַׂר וְכָל־שִׁפְטֵי. צֹאן יָדְךָ הַיּוֹם בְּהִשָּׁפְטֵי׃ יִרְאָךְ קָנְוִי וְקוֹנוֹ עוֹצֵר וְלִגְיוֹנוֹ. קִיחַ רוֹבֶה וְעַלְמָה חַלָּשׁ וְתוֹפֵשׂ פְּגִיוֹנוֹ׃ יִרְאָךְ שְׂכַו נְפוֹת וְכָל־פְּלָכִים. תִּתְרוֹמַם לָעַד מֶלֶךְ מַלְכֵי הַמְּלָכִים׃

וּבְכֵן מִי לֹא יִרָאֲךָ מֶלֶךְ׃

ע״פ תשר״ק

מֶלֶךְ תָּר כָּל־סִתְרֵי נֶעְוִים. שִׁמְךָ יִתְפָּאַר נֶצַח חֲכַם הָרָזִים׃ מֶלֶךְ רִכְבֵי רֶכֶב מַחֲנוֹת קְדוֹשֶׁיךָ. קְרוֹבֶיךָ יֹאמְרוּ נוֹרָא אֱלֹהִים מִמִּקְדָּשֶׁיךָ׃ מֶלֶךְ צָר לְכָבוֹדוֹ כָּל־יְצוּרִים. פְּלִיאַת מַעֲשֶׂיךָ יְדֵעִים כְּאִישׁוֹן נְצוּרִים׃ מֶלֶךְ עָזּוּז וְגִבּוֹר לָעַד יִתְהַלָּל. סֶלָה מֶלֶךְ הַכָּבוֹד גָּדוֹל וּמְהֻלָּל׃ מֶלֶךְ נוֹרָא תְּהִלָּתוֹ מָלְאָה הָאָרֶץ. מָרוֹם וְקָדוֹשׁ נוֹרָא לְמַלְכֵי־אָרֶץ׃ מֶלֶךְ לְגִדְלָתוֹ אֵין חֵקֶר וְקִצְבָּה. כָּבוֹד בְּהֵיכָלוֹ תְּבַשֵּׂר צָבָא נִצְבָּא׃ מֶלֶךְ יְמִינוֹ תָּרוֹם יָדוֹ תָּעוֹז. טְהוֹרִים יַאְדִּירוּ טוֹב יְיָ לְמַעוֹז׃ מֶלֶךְ חַסִּין יָהּ נֶאְדָּר בַּקֹּדֶשׁ. זַכִּים יִשְׁתַּחֲווּ לַיְיָ בְּהַדְרַת־קֹדֶשׁ׃ מֶלֶךְ וֶאֱמֶת־יְיָ לְעוֹלָם הַלְלוּיָהּ. הְלוּל עָשׂוּר כֹּל הַנְּשָׁמָה תְּהַלֵּל יָהּ׃ מֶלֶךְ הִבֵּר צֶדֶק מַגִּיד מֵישָׁרִים. ק״ח גְּזֵרוֹתָיו תּוֹרוֹת אֱמֶת וּמִשְׁפָּטִים יְשָׁרִים׃ מֶלֶךְ בָּרוּךְ בְּפִי כָּל־גְּוִיָּה. אַדֶּרֶת תִּפְאַרְתּוֹ בְּרוֹם וּבְתַחַת חַוִּיָּה׃

וּבְכֵן מִי לֹא יִרָאֲךָ מֶלֶךְ הַגּוֹיִם׃

עי"פ א"ב, אך הקהלות הסיגו דלתות הבתים.

הַגּוֹיִם אָסֹף וְתַחֲנוּ נֶגְדֶּךָ חֲשׁוּבִים. בְּחוֹנְךָ בְּרוּרִים וְעַמִּם לֹא נֶחְשָׁבִים׃ וְיִבָּקְךָ דְּבוּקִים בֶּאֱלֹהִים חַיִּים׃ וְתִיקֶךָ בְּהַשְׁכֵּם וְהַעֲרֵב יְחוּדְךָ פּוֹרְשִׁים׃ חֲרֵדֵי דְבָרֶיךָ בְּיִרְאָה לְעָבְדְךָ מוּכָנִים׃ וְרוֹעֶיךָ כְּרִעִים לְךָ בְּפִקּוּק חִלְיוֹתָם׃ לְקוֹחֲךָ בְּחִבְיוֹן עֻזֶּךָ יָשִׂימוּ כְסִלָּם׃ (נְשׁוּאֶיךָ מְשַׁקְּצִים יְחוּם הַזְּמָה׃ עַמְּךָ מְעִידִים אַדְּוּתְךָ אֱלֹהֵי הָאֱלֹהִים׃ צְבָאֶיךָ קָדוֹשׁ אַתָּה וְיוֹשֵׁב תְּהִלּוֹתָם׃ רָעֶיךָ נִשְׁעָנִים בְּךָ מְלַמֵּד לְהוֹעִיל׃ תְּמִימֶיךָ אֹמֶן אֱמוּנָתְךָ בְּוַעֲדָם יִנָּאֲמוּן)׃

וּבְכֵן מִי לֹא יִרָאֲךָ מֶלֶךְ הַגּוֹיִם כִּי׃

עי"פ תשר"ק

כִּי תוֹדָה יִתְנוּ־לְךָ שָׁבִים. שִׂפְתֵי לֵב נִכְחֲךָ מִיָּד נִקְשָׁבִים׃ כִּי־רָם אַתָּה לְכֹל רֹאשׁ מִתְנַשֵּׂא. קָדוֹשׁ תְּהִלּוֹת שִׁמְךָ עָוֹן נִשֵּׂא׃ כִּי־צִדְקוֹתֶיךָ כְּהַרְרֵי־אֵל מֶפְרָעִים. פְּרִי נוֹשְׂאִים מְחִיַּת תְּנוּב וְזָרָעִים׃ כִּי־עִמְּךָ הַחֶסֶד וְהַסְּלִיחָה לְהוֹרֵא.

סְלוּל חַוִּי־עַד לְחַטָּאִים תּוֹרָה׃ כִּי נִכֵּה
לֵבָב וְשֶׁפֶל תִּרְאֶה. מִדְּתְךָ לֹא נִכְשָׁר
לָעֵינַיִם וְרִאֵה׃ כִּי לְמַבָּטְךָ כָּל־פַּעַל
סָקוּר. כְּמוּם וְגַם סָתוּם אִתְּךָ חָקוּר׃ כִּי
יְדֵךְ פְּשׁוּטָה תּוֹחִים לְקַבֵּל. טֶרֶם יִקְרָא
נַעֲנֶה לְךָ קֹבֵל׃ כִּי־חַסְדְּךָ גָּדוֹל מֵעַלֵּי־
חֲזָקִים. וְרֵעֵי לִצְדָקָה לְפִי קְצַר וְקוּקִים׃
כִּי וְעֹז מַלְכוּתְךָ אָהֵב מִשְׁפָּט. הַעַל־כֵּן
נִקְרֵאתָ אֱלֹהֵי הַמִּשְׁפָּט׃ כִּי יַרְכֵךְ יְשַׁתֵּף
רַחֲמִים בְּרִינֶךָ. ק״ח גָּדוֹל בְּשִׁתֵּי הַמִּדּוֹת
הִטְבַּעְתָּ אֲדָנֶיךָ׃ כִּי בְּהִפָּנַע עַל־הָרָעָה
תִּנָּחֵם. אַפְּךָ תָּשׁוּב אֲגוּפֵי קְצָפְךָ לְנַחֵם׃

וּבְכֵן מִי לֹא יִרָאֲךָ מֶלֶךְ הַגּוֹיִם כִּי לְךָ׃
ע״פ אֵת ב״ש.

לְךָ אֶדֶר נָאֶה מִכָּל־פֶּה. כִּי תְהִלָּתְךָ
רַחוּם אַף כּוֹפֶה׃ לְךָ בְּגִרוֹן חֲסִידִים רֹן
יִתְאַמָּר. כִּי־שׁוּעַ לֹא נִכָּר בְּךָ נֶאֱמָר׃
לְךָ גֵּאוּת יִתְלַבָּשׁ וְעֹז יִתְאַזָּר. כִּי רָמִים
תִּשְׁפּוֹט בִּגְבוּרָה נָאְזָר׃ לְךָ דְמִיָּה תְהִלָּה
בְּיִפְעִי מִכְלָל. כִּי קְדֻשָּׁתְךָ מְשַׁלְּשִׁים נִצְצֵי
(כְּעֵין) כָּלָל׃ לְךָ הֲמִית נִצִּים עֹז מַאְדִּירִים.
*סי׳ צוּעק

כִּי גְוִיָּתָם חֹק וְלֹא נֶעֱדָרִים: לְךָ וָיו דֹּק מְגַעֲרָתְךָ מִתְרוֹפְפִים. כִּי פָנִים | מְכַסִּים מֵאֵימָתְךָ שְׂרָפִים: לְךָ זְמִרוֹת מִכְּנַף הָאָרֶץ פּוֹשְׁטִים. כִּי עֵינֶיךָ בְּכָל־פִּנּוֹתֶיהָ מְשׁוֹטְטִים: לְךָ חֲדָשִׁי בְקָרִים אֱמוּנָה מַרְבִּים. כִּיסּוּר לְמִשְׁמַעְתְּךָ חָשִׁים כְּרוּבִים: לְךָ טִפּוּחַ חֲזָקִים וְצֶלֶת מוּצָקִים. כִּי נַעֲמְךָ פּוֹצְחִים אֲרָאֶלִים וּמְצוּקִים: לְךָ יֶחֱלֶק עָצֶם וְאִישׁוֹן יַנְשִׁיף. קו״ח כִּי מֵאָז גְּבוּלָם רוֹחֵךְ הִנְשִׁיף: לְךָ כֹּחַ וּגְבוּרָה לְחַזֵּק וּלְגַדֵּל. כִּי לִשְׁמְךָ כָּל־לָשׁוֹן תְּגַדֵּל: וּבְכֵן מִי לֹא יִרָאֲךָ מֶלֶךְ הַגּוֹיִם כִּי לְךָ יָאֱתָה:

ע״ם תשר״ק

יָאֱתָה תְּהִלָּה וָעֹז לְבַקֶּרֶשׁ נֶאְדָּר. וּמִי שָׁקוֹל גֹּשֶׁת (אֵלָיו) גָּדְלוֹ לְאַדִּיר: יָאֱתָה רְמָמוֹת לָרֹם בְּכֹחוֹ יַשְׂגִּיב. וּמִי קָשׁוֹט שְׁנוֹן שִׁבְחוֹ לְהַשְׂגִּיב: יָאֱתָה צְפִירָה וְתִפְאֶרֶת לְמֶלֶךְ הַכָּבוֹד. וּמִי פִּתְחָיו בָּא בְּיִרְאָה לַעֲבֹד: יָאֱתָה עֲנוֹת תּוֹדָה לָאֵל הַנֶּאֱמָן. וּמִי פִּפּוּן הַדַּר הוֹדוֹ לְהִתְאַמֵּן: יָאֱתָה נֶצַח וּמִמְשָׁלָה לְחֵי עוֹלָמִים. וּמִי

מִלֵּל וְלֹא הָחְסַם (1בִּבְלוּמִים (נ"א (2בבלוטים);
יָאֲתָה לְסַפֵּר מַלְאֲכוֹת נוֹרָא תְּהִלּוֹת.
וּמִי כְעֶרְכְּךָ בֵּאוּרִם בִּשֵּׁר בְּמַקְהֲלוֹת;
יָאֲתָה יְחוּד שֵׁם הַנִּכְבָּד לְהָעִידָה. וּמִי
טָכוּם מַעוֹן עָלוֹ בִּרְעָדָה; יָאֲתָה חַסְדֵי־
צוּר סֶלָה לְהַזְכִּיר. וּמִי זָךְ יֶבֶק יְרָכָיו
לְהַכְּיר; יָאֲתָה וַדַּי וְתִיק לְסַלֵּד בִּרְנָנָה.
וּמִי הָגוּן הֲלֹם הִלּוּלוֹ לְזָרְנָה; יָאֲתָה
דְּרשׁ צַדִּיק בְּכָל־עוֹנָה. ק"ה וּמִי נֶחוֹץ שְׁרוֹת
שִׁכְנוֹ לְהַמְעִינָה; יָאֲתָה בְּרָכוֹת הֶעָשׂוֹת
צַדִּיק לְעֵילוֹם. וּמִי אֶנְכִּי בָּא עַד־הֲלֹם;
וּבְכֵן מִי לֹא יִרָאֲךָ מֶלֶךְ הַגּוֹיִם כִּי לְךָ
יָאֲתָה כִּי;

ע"פ א"ב מרובע.

כִּי אֲדוֹנִי־אֵשׁ בְּאֵימָה יְאַפְּדוֹךָ. כִּי
בְרִיתִי בָּשָׂר בִּבְרָכָה יְבַלְּעֲדוֹךָ; כִּי יְגוֹדְדִי
וְגַבַּח בְּגַהַר יְגִידוֹךָ. כִּי יְדִבְּקוּ דְּבָרְתְּךָ
בְּדִיצָה יְהִדוֹךָ; כִּי הוֹמִי הֲמֻלָּה בְּחֶוָּה
יְהוֹדוֹךָ. כִּי וְהוֹגִי וְתִיקְוֹךָ בְּוַעֲדָם יְוַעֲדוֹךָ;
כִּי זַכִּי זְבוּל בְּזִמְרָתָם יְזַבְּדוֹךָ. כִּי חַסְדֵי
חֶלֶד בְּחָכְמָם יְחַזּוֹךָ; כִּי טַפְסְרֵי־טַהַר

*הֲלֹם = נ"א, האהע Samuel II, 7. *ילשון שכינה שרויה.
ס יש נוסחין ברוחי והוא סעל נגר מן ברית.
1) Durch Schweigen. 2) Durch Schamhaftigkeit.

בְּמַעֲמַקֵּי (1יַסּוּדוֹךָ. כִּי יִדְעִי יִרְאָתְךָ בְּיִחוּלָם
וְיַחֲדוֹךָ: כִּי כִתֵּי כְרוּבִים בְּכַנְפֵיהֶם
וְכַבְּדוֹךָ. כִּי לוֹמְדֵי לִקְחֶךָ בְּלַהֲקֵם
(2וּלְבָבְדוֹךָ: כִּי מַחֲנוֹת מְעוֹפְפִים בְּמַהֲלָלָם
יַמְאִירוֹךָ. כִּי נְשׂוּאֵי נְשָׂרִים בְּנֹאֲמָם
יְנַגִּידוֹךָ: כִּי מְכוֹכֵי סָךְ בְּסִלּוּדָם יְמַגְּדוֹךָ.
כִּי עוֹמְסֵי עֵלֶךָ בְּעֹז יְעִירוֹךָ: כִּי־פְלִיאֵי
פֶלֶא בְּפֶלֶל יְפַחֲדוֹךָ. כִּי צוֹעֲקֵי צָקוֹן
בְּצָרָתָם יַצְעִידוֹךָ: כִּי קְדוֹחֵי קֶדַח בְּקָרְאָם
יְקַדּוֹךָ. ק״ח כִּי רוֹגְשֵׁי רְצָפָתְךָ בְּרֶמֶשׂ יְרַעֲדוֹךָ.
כִּי שְׁבִיבֵי שַׁלְהֶבוֹת בְּשָׁכֶל יְשַׁהֲדוֹךָ. כִּי־
תוֹמְכֵי תֹם בְּתָהְלָה יַתְמִידוֹךָ:

וּבְכֵן מִי לֹא יְרָאֲךָ מֶלֶךְ הַגּוֹיִם כִּי לְךָ
יָאָתָה כִּי בְכָל:

ע״פ א״ב.

בְּכָל־אוֹן אוֹסִיף אֹמֶץ לְנַדֶּלְךָ. בָּרוּךְ
בָּרוּר שֵׁם כְּבוֹד גָּדְלֶךָ: בְּכָל־גּוֹף וְנִשְׁמָה
יְשֻׁגַּב חִלּוּלֶךָ. בָּרוּךְ הוּכְבִים לְךָ נִטְעֵי
אֲהָלֶךָ: בְּכָל־הוֹן מִתְאַהֵב מַלְכוּת עָלֶךָ.
בָּרוּךְ וְקָדוֹשׁ פּוֹצְחִים יְרֵאֶיךָ לְעָלֶךָ: בְּכָל־
זָוִיוֹת מִקְטָר וּמִנְחָה לְךָ. בָּרוּךְ חֲרָדִים
לְהַמְאוֹת יְדוּעֶיךָ בְּשֶׂכֶל: בְּכָל־טוּחַ וּיַעַץ

1) Silbern. — 2) לשון לבר.

חֲסִיוֹן צִלֶּךָ. בָּרוּךְ יֹאמְרוּ מְשַׁעֲשְׁעֵי אָמוֹן
אֶצְלֶךָ: בְּכָל־כֶּסֶל יְיַחֲדוּ אֱלֹהוּתֶךָ קְהָלֶךָ.
בָּרוּךְ לַעֲנוֹת אַחַר חֲטִיבַת חֵילֶךָ: בְּכָל־
מִדַּת חֶסֶד וְקַו מְשָׁקוֹלֶךָ. בָּרוּךְ נוֹאֲמִים
תְּאֵבֵי אֱזוֹן לְקוֹלֶךָ: בְּכָל־שִׂיחַ וְסַעַר (ו)שְׁמֵי
שְׁכָלֶךָ. בָּרוּךְ עֲנִיָּתָם בְּאָמֵר יָפֶה כְּלָלֶךָ:
בְּכָל־פְּתִיחַת מִפְרָשׂ צְנֵי מְזֻדָּקֶךָ. בָּרוּךְ
צַהֲלַל הַחֹלֶם עִוֵּי לְהַזְדִּילֶךָ: בְּכָל־קֵץ
הַפְלֵאת נִסִּים לְגָדְלֶךָ. ק״ה בָּרוּךְ רַחֲשָׁם עַל
הַצַּת חֲרוֹלֶךָ: בְּכָל־שֶׁכֶן בְּהִתְעַדְּנָם מִמְּגֻדֵּי
אֶשְׁלֶךָ. בָּרוּךְ תְּמִימֶיךָ וְתָנוּ לְךָ מִשָּׁלֶךָ:

וּבְכֵן מִי לֹא יִרָאֲךָ מֶלֶךְ הַגּוֹיִם כִּי לְךָ
יָאָתָה כִּי בְכָל־חַכְמֵי:

ע״פ תשר״ק.

חַכְמֵי תּוֹם דֶּרֶךְ הַמְאַחֲלִים לְבוֹן. שַׁחַר מְעוֹרְרִים
לִקְרָאתְךָ הִבּוֹן: חַכְמֵי רְגִי תּוֹרוֹת הַיְשָׁרִים בְּלִבּוֹתָם.
קוֹדִים וּמְשִׁתַּחֲוִים רְצוֹת נִדְבָתָם: חַכְמֵי צִרּוּף אוֹתִיּוֹת
שֵׁם עֶלְיוֹנְךָ. סוֹקְדִים שָׁקוֹד סֻפָּא אוּלָמֶךָ: חַכְמֵי
עֵדוּת קְשׁוֹט אִמְרֵי אֲמִתֶּךָ. סוֹקְדִים שָׁוְוֹת לְנֶגְדָּם
אֵימָתֶךָ: חַכְמֵי נָאֶם צוֹפִים וּפְיוֹת מְדַבְּרֶךָ. מְלֹחֲמָה
מְשִׁיבִים פְּשַׁעֲרֵי דְּבִירֶךָ: חַכְמֵי־לֶמֶד לְהוֹעִיל מְפִיקֵי
חֲנוּן. כָּבוֹד שָׁמִים לְשִׁמְךָ בָּחֲנוּן: חַכְמֵי יִרְאַת אֱלֹהִים
מוּשָׁל וְצַדִּיק. טוֹבְךָ קוֹיִם קָרוֹב וּמַצְדִּיק: חַכְמֵי

1) נא שמי

חִפּוּשׂ מַטְמוֹנֵי חָכְמָה וָדַעַת. זוֹקְקִים זַמֵּר גְּאוּת מוּדָעַת: חַכְמֵי וְהוּי בַּעֲבוֹדַת יוֹם הַפְּלִיחָה. הוֹמִים בְּתַחֲנוּן שְׁמָעָה וּסְלָחָה: חַכְמֵי דְבָרִים קַחַת שׁוּב עֲדֶיךָ. ק״ח גּוֹעִים אָנָּא זְכוֹר לַעֲבְדֶיךָ: חַכְמֵי בְטוּחֵי בְּבְרִית כְּרוּתָה לְמִדּוֹתֶיךָ. אֲנָקָתָם אֱזוֹן דּוֹפְקֵי דַלְתוֹתֶיךָ:

וּבְכֵן מִי לֹא יְרָאֲךָ מֶלֶךְ הַגּוֹיִם כִּי לְךָ יָאֲתָה כִּי בְכָל־חַכְמֵי הַגּוֹיִם:

הַגּוֹיִם | מְכַנִּים קְדֻשָּׁתְךָ לְעוּל הַוְּמָה. נְשׁוּאֶיךָ מְשַׁקְּצִים יְחוּם אֵשֶׁת הַוְּמָה: הַגּוֹיִם סֶמֶל תְּמוּנַת נֶאֱלָח מַאֲלִיהִים. עַמְּךָ מְעִידִים אַדְנוּתְךָ אֱלֹהֵי הָאֱלֹהִים: הַגּוֹיִם פָּצוּ פִּיהֶם בְּלִי־חֹק בְּשִׁפְתוֹתָם. עִבְאֶיךָ קָדוֹשׁ אַתָּה יוֹשֵׁב תְּהִלּוֹתָם: הַגּוֹיִם קוֹרְאִים לְלֹא מוֹשִׁיעִים וּמוֹעִיל. רֵעֶיךָ נִשְׁעָנִים בְּךָ מְלַמֵּד לְהוֹעִיל: ח״ק הַגּוֹיִם שֶׁקֶר נִסְכָּם לֹא אֱמֶן. תְּמִימֶיךָ אֹמֶן אֱמוּנָתְךָ בְּוַעֲדָם יְנָאֲמוּן:

וּבְכֵן מִי לֹא יְרָאֲךָ מֶלֶךְ הַגּוֹיִם כִּי לְךָ יָאֲתָה כִּי בְכָל־חַכְמֵי הַגּוֹיִם וּבְכָל:

עים תשר״ק.

וּבְכָל־תַּקֵּף יֶאֱמַן עֹז הִלּוּלְךָ. שַׁלְוַת שׁוֹדְדִים וְשַׁאֲנַנּוּתָם בְּהֵילִילְךָ: וּבְכָל־רֶגֶשׁ יִמְתַּק סוֹד אֱמוּנֶיךָ. קַרְנוֹת צַדִּיקִים בְּרוֹמְמָךְ בְּאַרְמוֹנֶיךָ: וּבְכָל־צַעַד יֻעֲזַז וְיִרְבַּר לְכְבוֹדֶךָ. פַּאֲתֵי בוֹגְדִים מֵאָרֶץ בְּאַבְּדָךְ: וּבְכָל־עֹצֶם יוּשַׁר שִׁיר לְעָלְךָ. סְגוּלֶיךָ מְמַחֲץ מַכָּתָם בְּהַתְעִילְךָ: וּבְכָל־נָסוֹת יְגֻעַם וָמָר לְנַהֲלְךָ. מַלְכֵי אֶרֶץ מִכְּבוֹדָם בַּהֲדָרְךָ: וּבְכָל־לָשׁוֹן יְשֻׁנַּב שִׁמְךָ לְבַדְּךָ.

בַּנַּת נִטְעֲךָ בְּטַח בְּבַדֶּדֶךָ: וּבְכָל־יָד יְחִיד שֶׁמַע צִלְצוֹלֶךָ. מִירַת טְמֵאִים מְחֻסָּן בְּנַצְּלֶךָ: וּבְכָל־חָנָה וָמִיעַ כּוֹמְךָ וְשׁוּבֶךָ. זְרוֹעֶיךָ לִרְבָבוֹת אַלְפֵיהֶם בַּהֲשִׁיבֶךָ: וּבְכָל־וֶכֶל יַמְלִיכוּ אַדְנוּת יְחוּדֶךָ. הֲמוֹן עֲרִיצִים לַאֲבַדּוֹן בְּהַכְחִידֶךָ: וּבְכָל־דָּרֶךְ יוּשַׁח עִמָּם חֵילֶךָ. ק״ח גּוֹיֶךָ בְּשַׁמֵּחֲךָ בְּיַחֶלֶלְךָ: וּבְכָל־בְּרֻכוֹת יְתָרוּמַם שֵׁם קָדְשֶׁךָ. אֱמוּנֶיךָ נְעוּרֵימוֹ כַּנֶּשֶׁר בְּחַדְּשֶׁךָ:

וּבְכֵן מִי לֹא יִרָאֲךָ מֶלֶךְ הַגּוֹיִם כִּי לְךָ יָאֱתָה
כִּי בְכָל־חַכְמֵי הַגּוֹיִם וּבְכָל־מַלְכוּתָם:

עי׳ם א״ת ב״ש.

מַלְכוּתְךָ בְּאַבֶּדְךָ עַבְדֵי פְּמִילֵי נָמְכִים. תִּכּוֹן מַלְכוּתְךָ מֶלֶךְ מַלְכֵי הַמְּלָכִים: מַלְכוּתָם בְּבַלַּעֲךָ בְּמַחֲצֵי הֶבֶל תַּעֲתְּעִים. שָׁמַיִם וָאָרֶץ שִׂבְחֲךָ יְהוּ מַבִּיעִים: מַלְכוּתָם בְּנִבְזֵעֲךָ מְכוֹנֵי אֲשֵׁרִים וַחֲמָנִים. רוֹמְמוּתֶיךָ יִקְרְאוּ בְּגֹרֶן חֲמוֹנִים הֲמוֹנִים: מַלְכוּתָם בְּדַכְּאֲךָ דִּרְשֵׁי עֶגֶל תֹּהוּ וּבָעֲלִים. קְדֻשָּׁה וָעוֹ תְּיַסֵּד כְּמִפְּי עוֹלְלִים: מַלְכוּתָם בְּהָרְסְךָ הַמִּתְהַלְלִים בָּאֱלִילִים. צִדְקוֹתֶיךָ יַגִּידוּ בָּאִיִּים אֵל אֱלִים: מַלְכוּתָם בְּוַכֵּחֲךָ הַמִּטַּהֲרִים וְהַמִּתְקַדְּשִׁים. פְּאֵר מְלוּכָה יִנְחֲלוּ נִטְעֵי כַּנַּת קְדוֹשִׁים: מַלְכוּתָם בְּזַעֲמְךָ שָׁטֵי כָזָב פּוֹגֵי אֶל־דְּהָבִים. עֲלוּי כְּבוֹד שִׁמְךָ יְתַנּוּ־כֹל [1]נְאָהָבִים: מַלְכוּתָם בְּחַשְׁפְּךָ סוֹגְדֵי מַעֲשֵׂה חָרָשִׁים. סְפוּר מַעֲשֶׂיךָ בְּרִנָּה יְפַצְּחוּ מְאֻרָשִׁים: מַלְכוּתָם בְּמָאֲסָךְ טַעֲנֵי עֲצַבִּים עֲשׂוּיִם פְּרָקִים. נַעַם יְדַע יִרְאָתְךָ יְתַמְּלוּ אֲרָקִים: מַלְכוּתָם בְּיַדְּךָ כִּרְעֵי נִסְבָּל מַשָּׂא לַעֲיָפָה. ק״ח מְשִׁתַּחֲוִים כָּל־

* סעל וָעָם בניז קל 1) ניז בַּאֲהָבִים

בָּשָׂר לְבָנֶיךָ עֹשֵׂה שַׂחַר וַעֲיָפָה: מַלְכוּתָם בְּכַלּוּתְךָ
לְנֵעֶר רְשָׁעִים מִן־הָאָרֶץ. לָכֵן בְּמָלְכוֹ יִשְׁמְחוּ הַשָּׁמַיִם
וְתָגֵל הָאָרֶץ:

וּבְכֵן מִי לֹא יִרָאֲךָ מֶלֶךְ הַגּוֹיִם כִּי לְךָ יָאֱתָה
כִּי בְכָל־חַכְמֵי הַגּוֹיִם וּבְכָל־מַלְכוּתָם
מֵאֵין כָּמוֹךָ:

ע"ס א"ב.

מֵאֵין כָּמוֹךָ בְּאַמְּצָךְ שָׁמַיִם וּשְׁמֵי שָׁמָיִם. מֵאֵין
כָּמוֹךָ בְּבָלָלְךָ אֵשׁ וּמָיִם: מֵאֵין כָּמוֹךָ בְּגָלָלְךָ אִישׁוֹן
חֹשֶׁךְ וָאֹפֶל. מֵאֵין כָּמוֹךָ בְּדָלְקְךָ אוֹר מִמַּאֲפֵל: מֵאֵין
כָּמוֹךָ בְּהַבְדִּילְךָ רָקִיעַ בְּמַחֲצִין. מֵאֵין כָּמוֹךָ בְּוַעֲדְךָ
לְהַגָּוֹת וְדוּגֵי שָׁחַץ: מֵאֵין כָּמוֹךָ בְּזַכְּךָ צְבָאוֹת זַכִּים
וְנוֹרָאִים. מֵאֵין כָּמוֹךָ בְּחַשְּׂכְךָ חַיָּלֵי פְלִיאִים: מֵאֵין
כָּמוֹךָ בְּטַכְּסְךָ מוֹצָא־דֶשֶׁא וְזָרִים. מֵאֵין כָּמוֹךָ בְּיַצְּבְךָ
נַן לְהַצְמִיחַ מְגָדִים: מֵאֵין כָּמוֹךָ בְּכַלְּלְךָ גֹּדֶל שְׁנֵי
הַמְּאוֹרוֹת. מֵאֵין כָּמוֹךָ בְּרַחֲבְךָ עָשׂ כְּסִיל וְכִימָה וּמַזָּרוֹת:
מֵאֵין כָּמוֹךָ בְּמַלְּלְךָ יִשְׂרְטוּ אַדִּירִים. מֵאֵין כָּמוֹךָ
בְּנָאְמְךָ לְעוֹפֵף טָפֵי אֲוִירִים: מֵאֵין כָּמוֹךָ בְּשַׂגְּבְךָ רֶמֶשׂ
מִמְּעֵי צִיָּה. מֵאֵין כָּמוֹךָ בְּעָצְמְךָ נֶפֶשׁ בְּהֵמָה וְחַיָּה:
מֵאֵין כָּמוֹךָ בְּפָקְדְךָ אֲבוּס בְּהָרְרֵי־אֵלָף מִסְבּוֹ. מֵאֵין
כָּמוֹךָ בְּצַוּוֹתְךָ לְוָיָתָן זֶה יָצַרְתָּ לְשַׂחֶק־בּוֹ: מֵאֵין כָּמוֹךָ
בְּרַכְּבְךָ עָפָר מֵרִגְבֵי אֲדָמָה. קיח מֵאֵין כָּמוֹךָ בְּרָרָמְךָ
*חוֹתֵם תְּכֻנִּית מֵלֵא חָכְמָה: מֵאֵין כָּמוֹךָ בְּשִׁבָּתְךָ יוֹם
מִיָּמִים. מֵאֵין כָּמוֹךָ בְּתַקָּנְךָ שִׁבְלוּל שְׁנֵי עוֹלָמִים:

וּבְכֵן שְׁמַע יִשְׂרָאֵל יְיָ אֱלֹהֵינוּ יְיָ אֶחָד:

* אדם הראשון

ע"פ א"ב כפול.

הָאָזוּרִים בְּאַהֲבָה אֹמְרִים יְיָ אֱלֹהֵינוּ. הַבָּאִים בַּבְּרִית עוֹנִים יְיָ אֶחָד: הַנֶּאֱזָלִים בְּגִיל אֹמְרִים יְיָ אֱלֹהֵינוּ. הַדְּרוּשִׁים בְּדֶרֶשׁ עוֹנִים יְיָ אֶחָד: הַהוֹמִים בְּהֶגֶה אֹמְרִים יְיָ אֱלֹהֵינוּ. הַוָּתִיקִים בְּנוֹעַד עוֹנִים יְיָ אֶחָד: הַזְּבוּדִים בְּזִוְּדָ אֹמְרִים יְיָ אֱלֹהֵינוּ. הַחֲנוּנִים בְּחַיִל עוֹנִים יְיָ אֶחָד: הַטְּכוּסִים בְּטַעַם אֹמְרִים יְיָ אֱלֹהֵינוּ. הַיְחוּסִים בְּיַחַס עוֹנִים יְיָ אֶחָד: הַכְּלוּלִים בַּכֶּתֶר אֹמְרִים יְיָ אֱלֹהֵינוּ. הַלְּקוּחִים לוֹ לְעָם עוֹנִים יְיָ אֶחָד: הַמּוּלִים בְּמֶתֶק אֹמְרִים יְיָ אֱלֹהֵינוּ. הַנְּשׁוּאִים בְּנֹעַם עוֹנִים יְיָ אֶחָד: הַסְּגוּלִים בְּסֶגֶל אֹמְרִים יְיָ אֱלֹהֵינוּ. הָעֲמוּסִים בְּעוֹ עוֹנִים יְיָ אֶחָד: הַפְּדוּיִם בְּפֹאַר אֹמְרִים יְיָ אֱלֹהֵינוּ. הַצְּנוּעִים בְּצֶדֶק עוֹנִים יְיָ אֶחָד: הַקְּרוּאִים בְּקָשֶׁב אֹמְרִים יְיָ אֱלֹהֵינוּ. קיה הָרוּגְשִׁים בְּרֹן עוֹנִים יְיָ אֶחָד: הַשְּׁוּאָגִים בְּשֶׁקֶד אֹמְרִים יְיָ אֱלֹהֵינוּ. הַתְּמוּכִים בְּתַאַב עוֹנִים יְיָ אֶחָד:

קיה תִּשְׂגַּב לְבַדֶּךָ וְתִמְלֹךְ עַל־כָּל בְּיִחוּד:

כַּכָּתוּב עַל־יַד נְבִיאֶךָ. וְהָיָה יְיָ לְמֶלֶךְ עַל־כָּל־הָאָרֶץ בַּיּוֹם הַהוּא יִהְיֶה יְיָ אֶחָד וּשְׁמוֹ אֶחָד:

תשגב (Vorb.) Sei erhaben Du allein und herrsche über Alles in Deiner Einheit, wie geschrieben ist durch Deinen Propheten: Und der Ewige wird König sein über die ganze Erde; an selbigem Tage wird der Ewige einzig sein und sein Name einzig.

וּבְכֵן תֵּן פַּחְדְּךָ יְיָ אֱלֹהֵינוּ עַל כָּל־מַעֲשֶׂיךָ. וְאֵימָתְךָ עַל כָּל־מַה־שָּׁבָרָאתָ. וְיִרָאוּךָ כָּל־הַמַּעֲשִׂים. וְיִשְׁתַּחֲווּ לְפָנֶיךָ כָּל־הַבְּרוּאִים. וְיַעֲשׂוּ כֻלָּם אֲגֻדָּה אַחַת. לַעֲשׂוֹת רְצוֹנְךָ בְּלֵבָב שָׁלֵם.

כְּמוֹ שֶׁיָּדַעְנוּ יְיָ אֱלֹהֵינוּ. שֶׁהַשִּׁלְטָן לְפָנֶיךָ. עֹז בְּיָדֶךָ. וּגְבוּרָה בִּימִינֶךָ. וְשִׁמְךָ נוֹרָא עַל כָּל־מַה־שֶּׁבָּרָאתָ:

וּבְכֵן תֵּן כָּבוֹד יְיָ לְעַמֶּךָ. תְּהִלָּה לִירֵאֶיךָ. וְתִקְוָה לְדוֹרְשֶׁיךָ. וּפִתְרוֹן פֶּה לַמְיַחֲלִים לָךְ. שִׂמְחָה לְאַרְצֶךָ. וְשָׂשׂוֹן לְעִירֶךָ. וּצְמִחַת קֶרֶן לְדָוִד עַבְדֶּךָ. וַעֲרִיכַת נֵר לְבֶן־יִשַׁי מְשִׁיחֶךָ. בִּמְהֵרָה בְיָמֵינוּ:

וּבְכֵן צַדִּיקִים יִרְאוּ וְיִשְׂמָחוּ. וִישָׁרִים יַעֲלוֹזוּ. וַחֲסִידִים בְּרִנָּה יָגִילוּ. וְעוֹלָתָהּ תִּקְפָּץ־פִּיהָ. וְכָל־הָרִשְׁעָה כֻּלָּהּ כְּעָשָׁן תִּכְלֶה. כִּי תַעֲבִיר מֶמְשֶׁלֶת זָדוֹן מִן־הָאָרֶץ:

וְתִמְלוֹךְ | אַתָּה יְיָ לְבַדֶּךָ עַל כָּל־מַעֲשֶׂיךָ. בְּהַר צִיּוֹן מִשְׁכַּן כְּבוֹדֶךָ. וּבִירוּשָׁלַיִם | עִיר קָדְשֶׁךָ. כַּכָּתוּב בְּדִבְרֵי קָדְשֶׁךָ. יִמְלֹךְ יְיָ | לְעוֹלָם אֱלֹהַיִךְ צִיּוֹן לְדֹר וָדֹר הַלְלוּיָהּ:

קָדוֹשׁ אַתָּה וְנוֹרָא שְׁמֶךָ. וְאֵין אֱלוֹהַּ מִבַּלְעָדֶיךָ. כַּכָּתוּב וַיִּגְבַּהּ יְיָ צְבָאוֹת בַּמִּשְׁפָּט. וְהָאֵל הַקָּדוֹשׁ נִקְדַּשׁ בִּצְדָקָה. בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ הַמֶּלֶךְ הַקָּדוֹשׁ:

אַתָּה בְחַרְתָּנוּ מִכָּל־הָעַמִּים. אָהַבְתָּ אוֹתָנוּ. וְרָצִיתָ בָּנוּ. וְרוֹמַמְתָּנוּ מִכָּל־הַלְּשׁוֹנוֹת. וְקִדַּשְׁתָּנוּ בְּמִצְוֹתֶיךָ. וְקֵרַבְתָּנוּ מַלְכֵּנוּ לַעֲבוֹדָתֶךָ. וְשִׁמְךָ הַגָּדוֹל וְהַקָּדוֹשׁ עָלֵינוּ קָרָאתָ:

וַתִּתֶּן־לָנוּ יְיָ אֱלֹהֵינוּ בְּאַהֲבָה אֶת־יוֹם (הַשַּׁבָּת הַזֶּה וְאֶת־יוֹם) **הַכִּפֻּרִים הַזֶּה. לִמְחִילָה וְלִסְלִיחָה וּלְכַפָּרָה וְלִמְחִלַּל־בּוֹ אֶת־כָּל־עֲוֹנוֹתֵינוּ.** (באהבה) **מִקְרָא־קֹדֶשׁ. זֵכֶר לִיצִיאַת מִצְרָיִם:**

אֱלֹהֵינוּ וֵאלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ. יַעֲלֶה וְיָבֹא וְיַגִּיעַ וְיֵרָאֶה וְיֵרָצֶה וְיִשָּׁמַע וְיִפָּקֵד וְיִזָּכֵר זִכְרוֹנֵנוּ וּפִקְדּוֹנֵנוּ. וְזִכְרוֹן אֲבוֹתֵינוּ. וְזִכְרוֹן מָשִׁיחַ בֶּן־דָּוִד עַבְדֶּךָ. וְזִכְרוֹן יְרוּשָׁלַיִם עִיר קָדְשֶׁךָ. וְזִכְרוֹן כָּל־עַמְּךָ בֵּית יִשְׂרָאֵל | לְפָנֶיךָ. לִפְלֵטָה לְטוֹבָה לְחֵן וּלְחֶסֶד וּלְרַחֲמִים לְחַיִּים

וּלְשָׁלוֹם בְּיוֹם הַכִּפֻּרִים הַזֶּה: זָכְרֵנוּ יְיָ אֱלֹהֵינוּ בּוֹ. לְטוֹבָה. וּפָקְדֵנוּ בוֹ. לִבְרָכָה. וְהוֹשִׁיעֵנוּ בוֹ לְחַיִּים: וּבִדְבַר יְשׁוּעָה וְרַחֲמִים חוּס וְחָנֵּנוּ. וְרַחֵם | עָלֵינוּ וְהוֹשִׁיעֵנוּ. כִּי אֵלֶיךָ עֵינֵינוּ. כִּי אֵל מֶלֶךְ | חַנּוּן וְרַחוּם אָתָּה:

סליחות לשחרית יום כפור.

סְלַח־לָנוּ אָבִינוּ כִּי בָרַב אִוַּלְתֵּנוּ שָׁגִינוּ. מְחַל־לָנוּ מַלְכֵּנוּ כִּי־רַבּוּ עֲוֹנֵינוּ:

Vergieb uns, Du unser Vater! denn aus großer Thorheit haben wir gefehlt. Verzeih' uns, Du unser König! denn viel sind unserer Sünden.

פתיחה ע"פ א"ב כפול.

אֲדֹנָי אֱלֹהֵי הַצְּבָאוֹת צְנֵי בֵּין הַחֲסִידִים. אֲמֻנָם יָדַעְנוּ כִּי אֵין בָּנוּ מַעֲשִׂים. בְּנֶפֶשׁ חֲשׁוּכָה לְךָ נָסִים. בְּנֵי וִדִידֶךָ שִׁלְשֶׁת הַיְחוּסִים: גַּם כִּי פָסוּ בְּכָל־אֶפְסִים. גְּעִים בְּתַחֲנוּן תְּפִלַּת פְּיוֹסִים. הַרְכִּי טוּבְךָ לְאַתְחִיל לַעֲמוּסִים. הֵינָם הַצְּהַר כַּצָּהֳרִים

Herr Zebaoth, der thront im Kreis der Frommen!

Wie fühlen wir uns an Verdiensten klein!

Wir flüchten hin zu Dir, das Herz beklommen,

Der Edlen Sprossen, Deiner frommen Treu'n.

Sie sind nicht mehr, die edlen frommen Beter,

Durch ihres Flehens Macht Schutz und Vertreter.

Zeig' Deinen Lieben Deiner Gnade Macht,

Aufglänz' ihr Heil in mittagheller Pracht;

הלא Du kennſt Verborgnes! ſieh das Herz bereit,
Herr, Deinem Dienſt zu folgen, — Dir geweiht!
Sieh, wie der Sünde Reiz mit ſeinem Gähren
Uns hält umſchloſſen, wie mit mächt'gen Heeren;
Wie durch unſeliges Geſchmeiß, das fällt
In lautren Moſt, die Seele wird vergällt.
Zu frevlem Thun, zu unheilſchwerem Sinn
Drängt wie ein Frohnvogt uns der Böſe[1]) hin.
טהורים Den reinen lautren ſpritzt er an ſein Gift;
Die edlen trübt er: Kummer drob ſie trifft.
Zweimal durch ihn geſtürzt ſind Tempels Hallen,
Als Opfer Prieſterſchaaren ihm gefallen.

לְהָשִׁים׃ הֲלֹא לְפָנֶיךָ
גְלוּיִם הַמַּכְתִּים. (הַ)לֵּב
עֶבֶד יִדְךָ לִשְׁמֹר
נְמוּסִים. וּמִי מַעֲכֵב
שְׁאֹר שֶׁבַע עִים. וְעִיר
קְטַנָּה וּמֶלֶךְ גָּדוֹל
סוֹבְבָה בְאוּכְלוֹסִים׃
זְבוּבֵי מָוֶת יַבְאִישׁ
עֲסִיסִים. זְדוֹנוֹת
וּפְשָׁעִים וְהָרְהוּרִים
תּוֹסְסִים. חֵרֵשׁ רַע
וְאָוֶן כַּנְּגָשִׁים. חָרֵב
וּמַחֲרִיב וְהִנְנוּ
גְתָפְּשִׁים׃ טְהוֹרִים
וְזַכִּים בִּגֵּלְלוּ גָסְסִים.
טָנָף מוֹסִיף בְּלִי
חֲיוֹת שָׁשִׁים. יַחַד
שְׁנֵי מִקְדָּשִׁים
עֲבוּרָיו נֶחֱרָסִים.
יְדֵעִי זְבָחִים וְלִפְנִים
נִכְנָסִים׃ כְּהָנִים

1) Der ſündige Trieb.

Sie sind dahin, die Opfer dargebracht,
Entschwunden ist des heiligen Dienstes Pracht. —
Du Gnadumhüllter, laß ihn einst entschwinden, —
Wie Du verheißen hast, — den Trieb der Sünden.
סלח O woll' ihn fern von Deinen Kindern halten!
Nicht Deines Rechtes Strenge lasse walten.
Du Retter Jisraels, o woll' uns schirmen
Vor bösen Drängern, die uns hart umstürmen!
Der Stimmen Kraft verleih', die für uns zeugen;
Des Klägers Leumund, laß beschämt ihn schweigen. —
Wenn um sich griff der schweren Sünden Schuld,
Wir schau'n auf Dich, wir fleh'n zu Deiner Huld;

הַמְּשׁוּחִים בְּדַם
הַמְּמֻרְסִים. כְּלֹם
כָּלוּ וְתִפְאֶרֶת
שְׁבִיסִים: לְבַשׁ
צְדָקוֹת הַתְּלֵאנְסִים.
לְשַׁחֲטוֹ בַּחֲלָפוֹת
לַיָּמִים הַכְּמוּסִים:
מַלֵּט מִמֶּנּוּ בָּנֶיךָ
הַמְּעֻשִּׂים. מֵתַח
דִּינְךָ הַמַּר לְעַם
מִתְבּוֹסְסִים. נְצַח
יִשְׂרָאֵל תּוֹשִׁיעַ
לַנְּגוּשִׁים. נְזוּפִים
דְּחוּפִים בְּשָׁרִי
מִסִּים: סַנֵּגוֹרִים אַמֵּץ
אַתָּם בְּלִי לְהַחֲסִים.
שָׂטָן וְקַטֵּגוֹר יְשַׁתֵּק
וִידַחֲסִים. עֲוֹנוֹת
וּפְשָׁעִים אִם פְּשׁוּחַ
פּוֹשִׁים. עֵינֵי עַמְּךָ
לְךָ תְּלוּיוֹת וְיָדֵיהֶם

פְּרִשִׁים: פָּנִים לָשׁוּב
פְּנֵי מַקְדִּימֵי הַמָּסִים.
פִּתְחִים בַּחֲרָטָה
מִמַּעֲשֵׂיהֶם
הַמְּאוּסִים. צָמִים
וּמִתְעַנִּים וְדַרְכֵיהֶם
מְחַפְּשִׂים. צֵל כְּנָפֶיךָ
מִתְלַנְּנִים וְנֶחֱסִים:
קַבֵּל צְקוֹנָם כְּקָרְבַּן
כְּבָשִׂים. קַיֵּם דְּבָרְךָ
וְהָיָה לִבְקֵעָה
הָרְכָסִים. (1)רְאֵה
עַמְּךָ בְּקֶרֶב שִׂמִים.
רַחוּם כַּפֶּר רָצוֹן
וְאַגְמִים: שְׁגִגוֹתֵינוּ
אִם רַבּוּ גְּזֵלוֹת
וַחֲמָסִים. שׁוּבֵנוּ אֱלֹהֵי
יִשְׁעֵנוּ וְהָפֵר כְּעָסִים.
תְּשׁוּבָה וּמַעֲשָׂה
הַטּוֹב תָּמִיד מְגִנִּים
פִּתְרָסִים. וְעַל רַחֲמֶיךָ

Wir kehren um zu סנים
Dir, deß Gluth verzehrt,
Reuvoll von Wahn und
sünd'gem Thun bekehrt,
In Buß' und Pein auf
unsren Wandel schauend,
In Deinen Schatten flüch-
tend, Dir vertrauend.
Nimm an gleich Opfern
gnädig unser Flehen,
Erfüll' Dein Wort und
ebne steile Höhen.
O sieh Dein Volk von
Drang und Leid gequält!
Verzeih', ob wissend, irrend
wir gefehlt!
Wenn wir Gewalt שגגותינו
geübt, Last schwerer Sünden,
O sei uns mild, laß Dei-
nen Zorn entschwinden!
Ja frommes Werk, ja
Reue schützt — ein Schild!

*) קוצים יבישים. 1) נ״א רְעֵה.

So laß uns schirmen Dein Erbarmen mild!

כי (Gem.) Ja, auf Dein unendliches Erbarmen vertrauen wir, und auf Deine Huldbezeugungen stützen wir uns, und auf Deine Verzeihung harren wir, und auf Deine Hülfe hoffen wir. Du bist es ja, o König, der Gnade zu zeigen liebt seit Anbeginn, der hinwegführt seines Volkes Sünden und entfernt die Vergehungen der ihn fürchtenden, der den Bund geschlossen mit den frühesten und den Schwur hält den spätesten Geschlechtern. Du bist es, der Du Dich herabließest in der Wolke Deines Glanzes auf den Berg Sinai. Und die Wege Deiner Güte hast Du dem Moscheh, Deinem Knechte, offenbart; die Bahnen Deines Gnadenwaltens hast Du ihm enthüllt und ihm kundgethan, daß Du

הָרַבִּים אָנוּ חוֹסִים׃
כִּי עַל רַחֲמֶיךָ
הָרַבִּים אָנוּ בְטוּחִים.
וְעַל צִדְקוֹתֶיךָ אָנוּ
נִשְׁעָנִים, וְלִסְלִיחוֹתֶיךָ
אָנוּ מְקַוִּים.
וְלִישׁוּעָתְךָ אָנוּ
מְצַפִּים׃ אַתָּה הוּא
יְיָ מֶלֶךְ אוֹהֵב צְדָקוֹת
מְקָדֶם. מַעֲבִיר
עֲוֹנוֹת עַמּוֹ וּמֵסִיר
חַטֹּאת יְרֵאָיו. כּוֹרֵת
בְּרִית לָרִאשׁוֹנִים.
וּמְקַיֵּם שְׁבוּעָה
לָאַחֲרוֹנִים׃ אַתָּה
הוּא שֶׁיָּרַדְתָּ בֶּעָנָן
כְּבוֹדְךָ עַל־הַר סִינַי.
וְהֶרְאִיתָ דַּרְכֵי טוּבְךָ
לְמֹשֶׁה עַבְדֶּךָ׃
אֲרִחוֹת חַסְדֶּיךָ גִּלִּיתָ
לוֹ. וְהוֹדַעְתּוֹ כִּי

אַתָּה אֵל רַחוּם וְחַנּוּן
אֶרֶךְ אַפַּיִם וְרַב־
חֶסֶד וּמַרְבֶּה לְהֵטִיב.
וּמַנְהִיג אֶת־הָעוֹלָם
כֻּלּוֹ בְּמִדַּת רַחֲמִים:
וְכֵן כָּתוּב. וַיַּעֲבֹר
אֲנִי עַל־פָּנָיו וָאֶרְאֶה
עַל־פָּנֶיךָ וְקָרָאתִי
בְשֵׁם־יְיָ לְפָנֶיךָ וְחַנֹּתִי
אֶת־אֲשֶׁר אָחוֹן
וְרִחַמְתִּי אֶת־אֲשֶׁר
אֲרַחֵם:

אֵל אֶרֶךְ אַפַּיִם אַתָּה.
וּבַעַל הָרַחֲמִים
נִקְרֵאתָ. וְדֶרֶךְ
תְּשׁוּבָה הוֹרִיתָ:
גְּדֻלַּת רַחֲמֶיךָ
וַחֲסָדֶיךָ. תְּזָכֵר הַיּוֹם
וּבְכָל־יוֹם לְזֶרַע
יְדִידֶיךָ: תֵּחֶן אֵלֵינוּ
בְּרַחֲמִים. כִּי אַתָּה

ein erbarmender gnädiger Gott bist, langmüthig, reich an Huld, und der in Fülle Gnade übt und die ganze Welt leitet durch seines Erbarmens Walten. Und so heißt es ja: „Und Er sprach: Ich werde meine ganze Güte an deinem Antlitze vorüberziehen lassen und anrufen den Namen des Ewigen vor dir, und Gnade gönnen dem, den Ich begnadigen will, und mich erbarmen deß, dem Ich Erbarmen zuwenden will."

אל O Gott! langmüthig bist Du, und des Erbarmens Herr ist Dein Name, und den Weg reuiger Rückkehr zu Dir hast Du uns gezeigt. Der Größe Deiner Barmherzigkeit und Deiner Gnaden, der ewig neuen, denke heut wie an jedem Tage den Sprößlingen Deiner Getreuen. Wende Dich zu uns voll Erbarmen; denn Du bist

ja der Herr des Erbarmens. Betend und flehend sieh uns Dir nah'n, wie dem Demüthigen[1]) in der Vorzeit Du es kundgethan. Und im Schatten Deiner Fittige laß uns geborgen ruh'n wie damals, da Du ihm in der Wolke Dich kund wolltest thun. Vergieb Schuld und lösche ab Vergehen, wie damals, da vor Dir Du ihn ließest stehen. Hör' unser Flehen und vernimm von uns das Wort, wie damals, als er rief den Namen des Ewigen, und so ward gesprochen dort.

ויעבר Und der Ewige zog vorüber vor seinem Angesichte und rief:

" Ewiger, Ewiger! Gott, barmherzig und gnädig, langmüthig und reich an Huld und Treue, der bewahret Gnade dem tausendsten Geschlechte, der vergiebt Sünde, Missethat und

[1]) Moscheh.

חוּא בַּעַל הָרַחֲמִים׃
בְּתַחֲנוּן וּבִתְפִלָּה
פָּנֶיךָ נְקַדֵּם בְּהוֹדָעָתְךָ
לָעָנָו מִקֶּדֶם׃ מֵחָרוֹן
אַפֶּךָ שׁוּב. כְּמוֹ
בְּתוֹרָתְךָ כָּתוּב׃
וּבְצֵל כְּנָפֶיךָ נֶחֱסֶה
וְנִתְלוֹנָן. כְּיוֹם וַיֵּרֶד
יְיָ בֶּעָנָן׃ תַּעֲבֹר עַל־
פֶּשַׁע וְתִמְחֶה אָשָׁם.
כְּיוֹם וַיִּתְיַצֵּב עִמּוֹ
שָׁם׃ תַּאֲזִין שַׁוְעָתֵנוּ
וְתַקְשִׁיב מֶנּוּ מַאֲמָר.
כְּיוֹם וַיִּקְרָא בְּשֵׁם יְיָ
וְשָׁם נֶאֱמַר.

וַיַּעֲבֹר יְיָ עַל־פָּנָיו וַיִּקְרָא.
יְיָ | יְיָ אֵל רַחוּם
וְחַנּוּן אֶרֶךְ אַפַּיִם וְרַב־
חֶסֶד וֶאֱמֶת׃ נֹצֵר
חֶסֶד לָאֲלָפִים נֹשֵׂא
עָוֹן וָפֶשַׁע וְחַטָּאָה

וְנַקֵּהוּ וְסַלַּחְתָּ לַעֲוֹנֵנוּ
וּלְחַטָּאתֵנוּ וּנְחַלְתָּנוּ׃
סְלַח־לָנוּ אָבִינוּ כִּי
חָטָאנוּ מְחַל־לָנוּ
מַלְכֵּנוּ כִּי פָשָׁעְנוּ׃
כִּי־אַתָּה אֲדֹנָי טוֹב
וְסַלָּחַ וְרַב־חֶסֶד לְכָל־
קֹרְאֶיךָ׃

Schuld, und nicht läßt ungestraft! — So verzeih' unsere Sünde und unsere Schuld und setz' uns als Erbe ein! Verzeih' uns, unser Vater! denn wir haben gesündigt; vergieb uns, unser König! denn wir haben gefrevelt. Denn Du, Herr, bist gütig und verzeihend und reich an Gnade all den Dich Rufenden.

אֱלֹהֵינוּ בּוֹשְׁנוּ בְּמַעֲשֵׂינוּ וְנִכְלְמָנוּ בַּעֲוֹנֵינוּ. אֱלֹהֵינוּ בּוֹשְׁנוּ וְנִכְלַמְנוּ לְהָרִים אֱלֹהֵינוּ פָּנֵינוּ אֵלֶיךָ׃ אֵין לָנוּ פֶּה לְהָשִׁיב וְלֹא מֵצַח לְהָרִים רֹאשׁ׃ יָדַעְנוּ כִּי חָטָאנוּ וְאֵין מִי יַעֲמוֹד בַּעֲדֵנוּ. שִׁמְךָ הַגָּדוֹל יַעֲמָד־לָנוּ בְּעֵת צָרָה׃

רַחֲמֶיךָ רַבִּים יְיָ כְּמִשְׁפָּטֶיךָ חַיֵּינוּ׃ אַל־תָּבוֹא בְּמִשְׁפָּט עִמָּנוּ כִּי לֹא יִצְדַּק לְפָנֶיךָ כָּל־חָי׃ כְּרַחֵם אָב עַל־בָּנִים כֵּן תְּרַחֵם יְיָ עָלֵינוּ׃ לַיְיָ הַיְשׁוּעָה עַל־עַמְּךָ בִרְכָתֶךָ סֶלָה׃ יְיָ צְבָאוֹת עִמָּנוּ מִשְׂגָּב־לָנוּ אֱלֹהֵי יַעֲקֹב סֶלָה׃ יְיָ צְבָאוֹת אַשְׁרֵי אָדָם בֹּטֵחַ בָּךְ׃ יְיָ הוֹשִׁיעָה הַמֶּלֶךְ יַעֲנֵנוּ בְיוֹם־קָרְאֵנוּ׃

Dein Erbarmen ist groß, Ewiger! Nach Deinen milden Aussprüchen erhalt' uns. Gehe nicht mit uns ins Gericht, denn vor Dir kann kein Lebender gerecht erscheinen.

כרחם Wie ein Vater über Kinder, so erbarme Dich, Ewiger, über uns. Des Ewigen ist die Hülfe; über Dein Volk komme Dein Segen! Selah. Der Ewige der Schaaren ist mit uns, eine Veste uns der Gott Jaakobs, Selah. Ewiger der Schaaren! Heil dem Manne, der Dir vertraut. Ewiger! hilf, der König erhör' uns, wenn wir rufen.

הֵן סְלַח־נָא לַעֲוֹן
הָעָם הַזֶּה כְּגֹדֶל

סלה[1]) (Vorb.) O verzeihe die Sünde dieses Volkes nach der Größe Deiner Gnade, und wie

1) Gebet Mosche's und Erwiderung Gottes (4. M. 14, 19 f.)

חַסְדֶּךָ וְכַאֲשֶׁר נָשָׂאתָה לָעָם הַזֶּה מִמִּצְרַיִם וְעַד־הֵנָּה׃ וְשָׁם נֶאֱמַר.

ק׳ וַיֹּאמֶר יְיָ סָלַחְתִּי כִּדְבָרֶךָ׃

Du verziehen haſt dieſem Volke von Mizrajim bis hierher! Und dort ward das Wort geſprochen:

ויאמר (Gem.) Und der Ewige ſprach: Ich verzeihe nach deinem Worte.

הַטֵּה אֱלֹהַי אָזְנְךָ וּשְׁמַע פְּקַח עֵינֶיךָ וּרְאֵה שִׁמְמוֹתֵינוּ וְהָעִיר אֲשֶׁר־נִקְרָא שִׁמְךָ עָלֶיהָ. כִּי לֹא עַל־צִדְקוֹתֵינוּ אֲנַחְנוּ מַפִּילִים תַּחֲנוּנֵינוּ לְפָנֶיךָ. כִּי עַל־רַחֲמֶיךָ הָרַבִּים׃ אֲדֹנָי | שְׁמָעָה אֲדֹנָי | סְלָחָה אֲדֹנָי הַקְשִׁיבָה וַעֲשֵׂה אַל־תְּאַחַר לְמַעַנְךָ אֱלֹהַי כִּי־שִׁמְךָ נִקְרָא עַל־עִירְךָ וְעַל־עַמֶּךָ׃

1) Neige, mein Gott, Dein Ohr und höre; thue auf Deine Augen und ſiehe unſere Trümmerſtätten und die Stadt, über die Dein Name genannt worden! Denn nicht unſerer Verdienſte wegen legen wir unſere Gebete vor Dir nieder, ſondern Deines großen Erbarmens wegen. O Herr höre! o Herr, verzeih! o Herr, horch und thue, ſäume nicht, um Deinetwillen, mein Gott! denn Dein Name iſt genannt über Deine Stadt und über Dein Volk.

צב אלהינו ואלהי אבותינו

תיסד ע״פ א״ב וס״תיח אליה בר שמעיה חזק.

אֵיכָכָה אֶפְצֶה פֶּה וְאֵיךְ אֶשָּׂא עֵין. כִּי אֵין מַעַשׂ וּבְיָדִי זְכוּת אָיִן. בָּעִיתִי הָיִיתִי כְּאִישׁ | שִׁכּוֹר וּכְגֶבֶר עֲבָרוֹ יָיִן. דָּמִיתִי לְגִבּוֹר שֶׁאֵין בְּיָדוֹ כְּלֵי־זַיִן: הֶחֱרַד לַב דַּל וְחָדַל הַהוֹגֵם סַרְסוּר. וּמָה יִפְעַר נִבְעַר מִדַּעַת וּבִין חֲסוּר. זְדוֹנוֹ בְּחִבּוּ טָמוּן וְחוֹבוֹ בְּקִרְבּוֹ אָסוּר. חוֹטֵא וְרַב מֶרִי בְּיַד מְנָוֵל מָסוּר: טָרַד לֵב נִבְזֶה הַלָּזֶה הַבָּא לְבַקֵּשׁ. יָשָׁר הֶעָוָה תּוֹכַחַת קָץ פִּתַּלְתּוֹל וְעִקֵּשׁ. כִּשַּׁל בִּרְכָיו אַשְׁמָתוֹ וְצַחֲנָתוֹ לוֹ לְמוֹקֵשׁ. לִבּוֹ אָוֶן חוֹרֵשׁ בְּפַעַל כַּפָּיו נוֹקֵשׁ: מַעַן טַעַן בְּפִיצָה לְהָשִׁיב מָה אֶמְצָא. נִתְעַבְתִּי וְנֶאֱלַחְתִּי

1) Gebet des Daniel (Dan. 9, 18 f).

כִּי מָלְאתִי דוֹפִי וְשִׁמְצָה. סֵפֶק מֵימַי לֹא נֶאֱמָנוּ כְּאַכְזָב מוֹצָא.
עֲצָרוֹתַי אָוֶן וּמִרְמָה וְצוֹמוֹתַי לָרִיב וּמַצָּה: פֶּשַׁע מְחַה וְעָוֹן שָׂא
וְאָשָׁם כַּפֵּר. צָעַקְתִּי מִבְּאֵב־לֵב נִבְלָם בּוּשׁ וְחָפֵר. קָצָף שַׁבֵּךְ
וְרֹגֶז הָנִיחַ וְבַעַם הָפֵר. רָצָה מְרָצֶה וּמְחַבֵּב וְעֹרֵב גְּפִין חוֹפֵר:
שִׁבְטֵי פְּלִיטֵי יִשְׂרָאֵל הִכּוּנוּ בְּלֵב נָבָר. תּוֹם תַּחֲזִיקוּ וְתַחַן הָפִיקוּ
נִשְׁקוּ־בָר. אֶת־יֵי בְּהִמָּצְאוֹ לְדָרְשׁוֹ חַיִל יָגָבֶר. לֹא־בָזָה וְשִׁקֵּץ
עֲנוּת עָנִי וְנִשְׁבָּר: יוֹם יְשׁוּעָה וְעֵת רָצוֹן אֶמְצָא לָמֶיךְ. הָגוּן
וָרָאוּי וְשָׁלֵם אֶחְשֹׁב בְּעֵינֶיךְ. בְּעֶמְדִי לְהִתְפַּלֵּל וּלְבַקֵּשׁ רַחֲמִים
עַל־בָּנֶיךְ. רָצִיתִי אֶתְכֶם הַשְׁמִיעֵנוּ סַלַּחְתִּי נִתְבַּשֵּׂר מִפְעוֹנֶיךְ:
שִׁקְדוּ־נָא פְּנֵי עֶלְיוֹן וְהִמּוֹלוּ קָשׁוֹת. מְכָשׁוֹל דָּרִימוּ פַּנּוּ דֶּרֶךְ
וַיְשָׁרוּ מַעֲקֻשׁוֹת. עָוֹן עִזְבוּ וְהִתְנַדּוּ וְאַל־תּוֹסִיפוּ לְהַקְשׁוֹת. יוֹדֵעַ
יָשׁוּב וְנִנָּחֵם וְיִקַּח דִּבְרֵי כְבוּשִׁים וּבַקָּשׁוֹת: הַקְשִׁיבָה אָדוֹן הַנּוֹן
הַאֲזִינָה עֶרֶךְ שַׁוְעָתִי. וַעֲקָתִי רָצָה וְהִתְרַצֶּה וְהִתְפַּיֵּס וְקַבֵּל־
שַׁוְעָתִי. קָרְאתִיךְ בִּמְצֹר קָרֵב אֵלַי וּלְבָה לִישׁוּעָתִי. הוֹשָׁה לְעֻזָּרָתִי
יֵי תְּשׁוּעָתִי:

אֵל מֶלֶךְ יוֹשֵׁב עַל־כִּסֵּא
רַחֲמִים מִתְנַהֵג בַּחֲסִידוּת
מוֹחֵל עֲוֹנוֹת עַמּוֹ. מַעֲבִיר
רִאשׁוֹן רִאשׁוֹן. מַרְבֶּה
מְחִילָה לְחַטָּאִים וְסֹלֵיחָה
לְפוֹשְׁעִים. עוֹשֶׂה צְדָקוֹת
עִם־כָּל־בָּשָׂר וְרוּחַ. לֹא
כְרָעָתָם תִּגְמוֹל. אֵל הוֹרֵיתָ
לָנוּ לוֹמַר (מדות) שְׁלֹשׁ עֶשְׂרֵה.

Gott, König, sitzend auf des Erbarmens Thron, in Milde waltend, verzeihend die Sünden seines Volkes, der nachsichtig die ersten lässet entschwinden, in Fülle Verzeihung den Sündigen, Vergebung den Frevelnden gewährt, der mit allen Sterblichen gnädig verfährt, nicht nach ihrer Bosheit vergilt ihnen! Gott, Du hast uns gelehrt, Dich bei Deinen dreizehn Gnadennamen anzurufen, [1]

[1] Die hier bald folgenden Bibelverse „Ewiger, Ewiger, Gott, barmherzig“ u. s. w. (2. M. 34, 6. 7) enthalten — nach einer alten Zählung — dreizehn Benennungen Gottes, durch welche sein überwiegend gnädiges Walten bezeichnet wird. Dem Moscheb auf seine Bitte (2. M. 33, 13. 18 f.) als die „Wege Gottes“ offenbart, dienten ihm diese Gottesnamen später als gnadenerweckender Anruf, da er aufs neue um Verzeihung für sein Volk betete (4. M. 14, 18), und so kehren sie auch bei uns als Eingang oder Schluß vieler Gebete häufig wieder.

זְכֹר־לָנוּ הַיּוֹם בְּרִית שְׁלֹשׁ עֶשְׂרֵה, כְּהוֹדַעְתָּ לֶעָנָו מִקֶּדֶם, כְּמוֹ שֶׁכָּתוּב וַיֵּרֶד יְיָ בֶּעָנָן וַיִּתְיַצֵּב עִמּוֹ שָׁם וַיִּקְרָא בְּשֵׁם יְיָ׃

וַיַּעֲבֹר יְיָ עַל־פָּנָיו וַיִּקְרָא,

יְיָ | יְיָ אֵל רַחוּם וְחַנּוּן אֶרֶךְ אַפַּיִם וְרַב־חֶסֶד וֶאֱמֶת׃ נֹצֵר חֶסֶד לָאֲלָפִים נֹשֵׂא עָוֹן וָפֶשַׁע וְחַטָּאָה וְנַקֵּה׃ וְסָלַחְתָּ לַעֲוֹנֵנוּ וּלְחַטָּאתֵנוּ וּנְחַלְתָּנוּ׃ סְלַח־לָנוּ אָבִינוּ כִּי־חָטָאנוּ, מְחַל־לָנוּ מַלְכֵּנוּ כִּי פָשָׁעְנוּ׃ כִּי־אַתָּה אֲדֹנָי טוֹב וְסַלָּח וְרַב־חֶסֶד לְכָל־קֹרְאֶיךָ׃

denk' uns heute des an sie geknüpften Bundes, wie Du sie kundgemacht dem Demuthreichen[1]) in der Vorzeit, wie es heißt: Und es ließ sich herab der Ewige in einer Wolke und stellte sich dort zu ihm, und er rief beim Namen: Ewiger!

ויעבר Und der Ewige zog vorüber vor seinem Angesichte und rief:

יי Ewiger, Ewiger! Gott, barmherzig und gnädig, langmüthig und reich an Huld und Treue, der bewahret Gnade dem tausendsten Geschlechte, der vergiebt Sünde, Missethat und Schuld, und nicht läßt ungestraft! — So verzeih' unsere Sünde und unsere Schuld und setz' uns als Erbe ein! Verzeih' uns, unser Vater! denn wir haben gesündigt; vergieb uns unser König! denn wir haben gefrevelt. Denn Du, Herr, bist gütig und verzeihend und reich an Gnade all den Dich Rufenden.

אַל־תַּסְתֵּר פָּנֶיךָ מֵעָבְדֶיךָ כִּי צַר־לָנוּ מַהֵר עֲנֵנוּ׃ אַל־תִּרְחַק מִמֶּנּוּ כִּי צָרָה קְרוֹבָה כִּי אֵין עוֹזֵר׃ יְהִי־חַסְדְּךָ יְיָ עָלֵינוּ כַּאֲשֶׁר יִחַלְנוּ לָךְ׃

רחמיך רבים אל תבא כרחם אב ליי הישועה יי צבאות עמנו יי צבאות אלהינו ואלהי אבותינו צג

סליחה ע״פ א״ב כפול ולסוף ס״יחיש שלמה.

אֵין מִי יִקְרָא בְצֶדֶק. אֵישׁ טוֹב נִמְשַׁל כְּחֶדֶק. בַּקֵּשׁ רַחֲמִים בְּעַד שְׁחוּקֵי חֶדֶק. בְּשׁוּם פָּנִים אֵין בֶּדֶק׃ גֶּבֶר תָּם וְנָבָר אָפֵס. גָּמַר חָסִיד וְצַדִּיק נִרְפַּס. דּוֹר עָנִי בַּעֲוֹנוֹ נִתְפַּס. דָּרָכָיו לְהַגִּיד מִי

1) משכיל.

יְחֻפָּשׂ: הוֹסַפְנוּ בַּחֲטָאֵינוּ חֵמָה לְהַבְעִיר. הִתְנַדְּבִים כִּבְנֵי בַּיִת לֶהַפְעִיר. וּמַה־יַּעֲצוֹר כֹּחַ רַב וְצָעִיר. וְדִוּי וָחֳלִי | לְקַדֵּישׁ וָעִיר: זֹחֲלִתִּי וָאִירָא בְּעֵד מַיִן. זַעַק לְחַוּוֹת לְחוֹקֵר וּבוֹחֵן. חֲסַר־חָסָד וְיִתּוֹר צַחֲנָן. חַן אֵיךְ אֶמְצָא בְּתַחֲנָן: טוֹב לְקוֹרְאֶיךָ בְּנָפֶשׁ רַהַב. טָרְחָם נְשֹׂא וּלְכַלְכֵּל יַהַב. יַקִּר־חַסְדְּךָ עָלַי יִרְהַב. יַעַן קוֹלִי לְהַאֲזִין בְּאַהַב: כְּהָגוּן מִדּוֹת וּבְתָפְלָה שְׁלֵם. כְּזַקֵּן וְרָגִיל וְלֹא כְגֹלֶם. לְהַחֲשֵׁב נֶגְדְּךָ דִּכְאִי מִלְּהַכְלֵם. לְרַוְּחָתִי זְכָרָה רַחֲמֶיךָ מֵהִתְעַלֵּם: מְרֻבִּים צָרְכֵינוּ וְאֵין לְהַאֲמִר. מִקְצָר דֵּעָה וּמֵרוֹב מֻמָּר. נָגְדְּךָ הַכֵּל יוֹצֵר חֻמָּר. נוֹהֵג וְרוֹעֶה צֹל וְשׁוֹמֵר: שְׂרַדְנוּ כְּתֹרֶן הַר בְּדוּדֵנוּ. סָחִי וּמָאוֹם הוּשַׂם כְּבוּדֵינוּ. עֲנֵנוּ וּתְגֵנֵנוּ מִחָיָה בְּשִׁעְבּוּדֵנוּ. עוֹד לְמַנְיָנְךָ בַּקֵּשׁ אֲבוּדֵינוּ: פְּגִיעַת נִגְעֵי תוֹכְחוֹתֶיךָ שְׁבוּטִים. פְּזוּרִים פְּרוּדִים וּבְגוֹיִם עֲבוּטִים. צְפֻנִּם בְּמֶכֶךְ מֵרִיב וּיְשֻׁפָטִים. צְפִית תִּפְאַרְתֶּךָ לְמוֹ מַבָּטִים: קוֹל כְּחֵךְ לַהַב חוֹצֵב. קֶצֶב טוֹב וְהִלּוּפוֹ קוֹצֵב. רַעְיֶךָ דוֹפְקִים בְּקוֹל עָצֵב. רְצוֹת נִדְבָתָם וּבְקָרְבָּם חִתְיַצֵּב: שׁוֹקְדִים בְּצוֹם לְבָם לְהַכְנִיעַ. שְׁאוֹנָם | מִזַּעַם בַּהֲדָרֶיךָ תַּצְנִיעַ. תּוֹבְעִים בְּלַחַשׁ שָׂפָה לְהָנִיעַ. תַּאֲוָתָם אַל־נָא תַּמְנִיעַ: שְׁמָךְ אֱלֹהִים חַיִּים | מִתְפָּאֵר. לְחַיִּים טוֹבִים | מִיּוֹמֵךְ נִשָּׂאֵר. מְקוֹר חַיִּים עִמְּךָ מְחֻבָּאֵר. הַבִּיטָה וַעֲנֵנוּ וְעֵינֵינוּ הָאֵר: אל מלך

הַאֲזִינָה יְיָ תְּפִלָּתֵנוּ וְהַקְשִׁיבָה בְּקוֹל תַּחֲנוּנוֹתֵינוּ: הַקְשִׁיבָה לְקוֹל שַׁוְעֵנוּ מַלְכֵּנוּ וֵאלֹהֵינוּ כִּי אֵלֶיךָ נִתְפַּלֵּל. תְּהִי־נָא אָזְנְךָ־קַשֻּׁבָת וְעֵינֶיךָ פְּתוּחוֹת לִשְׁמֹעַ אֶל־תְּפִלַּת עַבְדְּךָ וְעַמְּךָ יִשְׂרָאֵל:

רחמיך רבים אל תבא כרחם אב ליי הישועה ייי צבאות עמנו ייי צבאות.

צד ע"פ א"ב

אָנָּא חַשֵּׁם הַנִּכְבָּד וְהַנּוֹרָא. סָלַח־נָא לַעֲוֹן עַם־זוּ יָצַרְתָּ תְּהִלָּתְךָ לְסַפֵּרָה: בְּעָבוּר כְּבוֹד שִׁמְךָ הַטֵּה אָזְנֶךָ. אֶל־תַּפְסֵדָה וְאֶל־תַּתְחֵנָה אֲשֶׁר עָבְדֶיךָ מִתְפַּלְלִים לְפָנֶיךָ: נִשְׁתִּי יוֹם זֶה לְחוֹדוֹת לִשְׁמֶךָ. וּלְחַתָּוּוֹת חַטָּאתִי וְחַטֹּאת עַמֶּךָ: דְּבָרִי תָחַנְתִּי בְּחַפִּילִי מוּל אֲרוֹן בְּרִיתֶךָ. אַתָּה תִּשְׁמַע הַשָּׁמַיִם מְכוֹן שִׁבְתֶּךָ: חַן עָמַדְתִּי מַרְעִיד מִפְּגִי כְּבָד אַשְׁמוֹתַי. כִּי רַבּוּ קָשְׁעֵי

וְעָצְמוּ חַטֹּאתָי: וְלִקְחְתִּי עִמִּי דְּבָרִים שֶׁהוֹרַיִתָ לָעָנוּ מִקֶּדֶם.
בָּם לְרַצּוֹתְךָ מְעֻנָּה אֱלֹהַי קֶדֶם: זְעֻקַת תְּחִנָּתִי תְּבֹא־נָא עָדֶיךָ.
וְאַל־תָּשֵׁב פְּנֵי קָטֹן מִשְׁלוּחַי עֲבָדֶיךָ: חָנוּן עַמְּךָ מְבַקֵּשׁ
רַחֲמִים מִלְּפָנֶיךָ. תָּכִין לְבָם תַּקְשִׁיב אָזְנֶךָ: טוֹב דַּרְכֵי רַחֲמֶיךָ
לֹא תִמְנַע מִמֶּנּוּ. כְּגֹדֶל חַסְדְּךָ הִתְנַהֵג עִמָּנוּ: יַחְשֹׁב לְפָנֶיךָ
כְּקֹרְבָּן צוֹם תַּעֲנִיתֵנוּ. וְהַצִּילֵנוּ וְכַפֵּר עַל־חַטֹּאתֵינוּ: כַּפֶּר־נָא
לַפּוֹתְדִים לְפָנֶיךָ חַטֹּאתָם. נַקֵּם וְטַהֲרֵם מִכָּל־טֻמְאוֹתָם: לֹא
יָבוֹשׁוּ הַמַּפִּילִים לְפָנֶיךָ תְּחִנָּתָם. וְאַתָּה תִּשְׁמַע הַשָּׁמַיִם אֶת־
תְּפִלָּתָם: מְחַל־נָא לַמְבַקְּשִׁים לְפָנֶיךָ מְחִילָה. וְתַשְׁלִיךְ כָּל־
חַטֹּאתָם בְּעִמְקֵי מְצוּלָה: נָא פְּאֵז לְאִישׁ חֲמֻדוֹת חֻקַּשְׁבְתָּ שַׁוְעָה.
כֵּן תְּפִלַּת עַבְדֶּיךָ אֲדֹנָי | שָׁמְעָה: סְלַח־נָא וְשָׂא נָא לְבַקָּשַׁת עַמֶּךָ.
וְשׁוּב מֵחֲרוֹן אַפֶּךָ וְזַעְמֶךָ: עֲבוּר יֵדְעוּ כָּל־בָּאֵי עוֹלָם כִּי עַמְּךָ
הַסְּלִיחָה. חַטֹּאת מְחַלֵּי פָנֶיךָ אֲדֹנָי | סְלָחָה: פְּקֹד־נָא בְרַחֲמִים
עַם סְגֻלָּתֶךָ. לֹא־תֶבְזֶה וְלֹא־תַשְׁקִין עֲנוּת עֲנִיֵּי עֲדָתֶךָ: צִיּוֹן
תְּרַחֵם וּבִירוּשָׁלַם עוֹד תִּבְחַר. אֲדֹנָי הַקְשִׁיבָה וַעֲשֵׂה אַל־תְּאַחַר:
קַבֵּץ־נָא נִפּוּצוֹת צֹאנֶךָ. וּפְקֹד גֶּפֶן זֹאת וְכַנָּה אֲשֶׁר־נָטְעָה־
יְמִינֶךָ: רוּמָה קֶרֶן וְהַגְבֵּהּ לֶאֱסֹף נִדָּחֶיהָ. לֹא לְמַעֲנֵנוּ כִּי אִם־
לְמַעַנְךָ אֱלֹהָי: חֹשֵׁמַע נָא וְהַאֲזִינָה לְקוֹל שַׁוְעָתֵנוּ. וְהַעְתֶּר־לָנוּ
בְּתְפִלָּתֵנוּ: תָּשִׁיב שְׁכִינָתְךָ לְעִירְךָ וְעַל־עַמְּךָ יֻחֲמוּ רַחֲמֶיךָ. כִּי־
שִׁמְךָ נִקְרָא עַל־עִירְךָ וְעַל־עַמֶּךָ: אל מלך ויעבור

שִׁמְעָה תְּפִלָּתֵנוּ יְיָ וְשַׁוְעָתֵנוּ הַאֲזִינָה אָל־דִּמְעָתֵנוּ אַל־תֶּחֱרַשׁ:
שִׁמְעָה יְיָ צֶדֶק הַקְשִׁיבָה רִנָּתֵנוּ הַאֲזִינָה תְּפִלָּתֵנוּ בְּלֹא שִׂפְתֵי
מִרְמָה: אָנָּא יְיָ אֱלֹהֵי הַשָּׁמַיִם הָאֵל הַגָּדוֹל וְהַנּוֹרָא תִּהְיֶה־נָּא אָזְנְךָ־
קַשֻּׁבָה וְעֵינֶיךָ פְּתוּחוֹת לִשְׁמֹעַ אֶל־תְּפִלַּת עַבְדְּךָ וְעַמְּךָ יִשְׂרָאֵל:

צה והמיץ רבים אל תבא כרחם אב ליי הישועה יי צבאות עמנו יי צבאות

אָנָּא אֱלֹהֵי תְּחִלָּתִי. אֶשְׁפּוֹךְ לְפָנֶיךָ מָרַר שִׂיחָתִי. אָזְנְךָ הַטֵּה
לְקוֹל פְּגִיעָתִי. אֱלֹהִים יְיָ עֹז יְשׁוּעָתִי: מוּל דְּבִיר קָדְשָׁךְ מַלְכִּי
בְּשׁוּעִי. מַתֵּק מָרַר צַחֵן רִשְׁעִי מָחֵה וּמְחַל כִּבֻּד פִּשְׁעִי. יְיָ אוֹרִי

וְיִשְׁעִי: בְּכָרְעִי עָדֶיךָ גּוֹחִי וּמְחוֹלְלִי. בַּל־תַּפֶּן בְּעִקּוּשׁ גְּעוּלִי.
בָּרֵר לַבֵּן אָדָם | מַעֲלִי. יְיָ בֹּקֶר תִּשְׁמַע קוֹלִי: אֶתְאַנּוּ עָדֶיךָ לְבַקֵּשׁ
חָסָדֶיךָ. אָבוֹת וּבָנִים בְּטוּחִים בְּרַחֲמֶיךָ וַחֲסָדֶיךָ. אָמְנָם אִם־אָפְסוּ
וּפַסּוּ חֲסִידֶיךָ. יְיָ גָּדוֹל בַּשָּׁמַיִם חַסְדֶּךָ: גַּשְׁנוּ גְּדוֹלִים וְקָטַנִּים
בְּהַסְבָּמָה. גּוֹעִים וְתוֹעִים עַל־דָּרָעָה וְשׁוּב לְנַחֲמָה. גַּלְגֵּל מַדָּתְךָ
עָלֵינוּ לְרַחֲמָה. יְיָ אִישׁ מִלְחָמָה: יוֹם כִּפּוּר מְיוּחָם מִיּוֹמַיִם.
יוֹעִיל | לְכַפֶּרֶת עֲמוּסֵי מַעַיִם. יוֹקְשִׁים יְצַלְּלוּ בְּצוּל תְּהוֹמַיִם.
יְיָ דְּבָרְךָ נֹצֵב בַּשָּׁמַיִם: דָּבַקְנוּ דָלָתֶיךָ מַאֲמִירֵנוּ וְדוֹדֵנוּ. דְּלַה
וְהַעֲלֵה שָׁפָל יְרוּדֵנוּ. יַדְּעֵנוּ דַּרְכֶּיךָ וְעוֹרֵר | רַחֲמֶיךָ לְעוֹדְדֵנוּ.
יְיָ אֹרְחוֹתֶיךָ לַמְּדֵנוּ: הֲשִׁיבֵנוּ אֵלֶיךָ הַקְשִׁיבָה בְּקָרְאֵנוּ. הַיּוֹם
עֲרוֹב רַחֲשֵׁנוּ חַסְדְּךָ לְהַרְאֵנוּ. הִגְּנוּ אָתָּאנוּ לְהִסְתּוֹפֵף בְּצִלְּךָ
בּוֹרְאֵנוּ. יְיָ הוֹשִׁיעָה הַמֶּלֶךְ יַעֲנֵנוּ בְיוֹם־קָרְאֵנוּ: וּבוֹטְחֵי בְךָ
שְׁטוּחֵי כַפֵּימוֹ לְעָמְּךָ. וּבִיטָה בְּשִׁיחוּף שְׁמָם הַמְשֻׁתָּף בִּשְׁמָךָ.
וּבְסֵפֶר הַחַיִּים יִכָּתְבוּ וְיֵחָתְמוּ בְּרִשּׁוּמָךָ. יְיָ וְיַכְבִּדוּ לִשְׁמָךָ: זְבוּדֶיךָ
צוֹעֲקִים הַיּוֹם הִלּוּלְךָ לְסַדּוֹר. זוֹעֲקִים בְּלֹא־לֵב וְלֵב כְּבוֹדְךָ בְּלִי
לַעֲדוֹר. זַעֲקָתָם רְצֵה פִּרְצוֹתֵימוֹ לִגְדוֹר. יְיָ זִכְרְךָ לְדוֹר וָדוֹר:
חוֹנֵן דִּין וּמְגֵלֶּה עָמְקוֹ. חִקּוּר | רִיב וָדִין יְמַהֵר לְשַׁתְּקוֹ. חַי אַדִּיר
דְּבָרוֹ יָחִישׁ חֻטְאָם לְנַקּוֹ. יְיָ חָפֵץ לְמַעַן צִדְקוֹ: מִי אֵל כָּמוֹךָ
נוֹשֵׂא עָוֹן וְסוֹלֵחַ סֶלָה. מְיַשֵּׁר פּוֹשְׁעִים אַרְחַ סְלוּלָה. מוֹעִיל |
לְלַמְּדָם מְשׁוּב לְכִסְלָה. לַיְּ הַיְשׁוּעָה עַל־עַמְּךָ בִּרְכָתֶךָ פֶּלָה:
מָכְנִים בְּנֵי אַל חַי לִבּוֹת בְּרוּ. מַעֲקִימוּת רַחֲקוּ גַּבְהוּת לֵב
שִׁבְרוּ. מַכְשׁוֹל הָרִימוּ וְדֶרֶךְ יָשָׁר בַּהֲרוּ. מִכֹּל חַטֹּאתֵיכֶם לִפְנֵי יְיָ
תִּטְהָרוּ: אַשְׁרֵיכֶם יִשְׂרָאֵל | רְבוֹת בָּרִים. וּמִי מָטַהֵר אֶתְכֶם וְלִפְנֵי
מִי אַתֶּם | מִטַּהֲרִים. מִקְוֵה יִשְׂרָאֵל מְקוֹר מַיִם חַיִּים | מְטוֹהֲרִים.
בְּיוֹם | מְחִילַת הָעָוֹן וּבְכַפֶּרֶת יוֹם הַכִּפּוּרִים: אל מלך

* נ"א ותופים.

כִּי־עִמְּךָ הַסְּלִיחָה לְמַעַן תִּוָּרֵא. כִּי עִמְּךָ מְקוֹר חַיִּים
בְּאוֹרְךָ נִרְאֶה־אוֹר: שְׁמַע יְיָ קוֹלֵנוּ נְקָרָא חָנֵּנוּ וַעֲנֵנוּ:

רחשיך רבים על תבא ברחם אב ליי חישועה יי צבאות עמנו יי צבאות

צו אלהינו ואלהי אבותינו

ייוסד ט״פ א״ב וט״הש התוס לנסוף אליה בר שמעיה יחי לעד.

אָנָּא חָטָא חָעָם הַזֶּה חֲטָאָה גְדוֹלָה. בַּיְנָךְ וּבֵינָם הֹיבוֹת הֶרְמוּ לְהַבְדִּילָה. גָּמַר מִשְׁפְּטִית חָמָה וְרוֹעַ הַגְּזֵרָה לְהַחֲדִילָה. דְּלַנוּ בְּעֹמֶד בֵּין־חַחַיִים וּבֵין חַמִּתִּים וּבְדִלָּה דָלָה: חֲעֲמַדְתִּי מַכְּגִיעַ לָרְצוֹת יִלְכַּד פָּנֶיךָ חוֹדִי. וְרַךְ לְבָבִי וַיִּרְאתִי מִן־חֲעַבְרוֹת שָׁבְּדִי. זְכוּת חָסַרְתִּי וּמֵרֵע לֹא סָרְתִּי מֵעוֹדִי. חַן אֵיךְ אֶמְצָא וְחוֹתָם יָדִי מֵעִידִי: טוֹרַדְתִּי חֲרָדְתִּי בְּשׁוּמִי זֹאת עַל־לִבִּי. יַעֲנֶה נֶגֶד פָּנֵי רִשְׁעִי וַעֲוֹן חוֹבִי. כְּעָדִים צָדְקוֹתַי וּכְטָמֵא נֶחְשַׁב סָכִי וְרִבִּי. לְמַעַנְךָ תּוֹלַע לַבַּן וְחַצֶּחֶר אָדֹם חוֹבִי: מַה־יַּעֲנֶה מַלְאָךְ צָחוֹן נִתְעָב וְאָלוּחַ. נְאוֹן נְאָצָה אִוַּלְתּוֹ קְשׁוּרָה עַל־לוּחַ. סַרְסוּר בְּעַד רַבִּים אַיֵּה יְהִי שָׁלוּחַ. עֲצָתוֹ רְפוּסָה טְקוּרוֹ יָבֵשׁ נִשְׁחַת וְדָלוּחַ: פּוֹעֵל כְּמַדְחֵף עָשָׂה חָסָד עִם־כָּשָׁר. צָלוּל זָדוֹן וְחַעֲבַר וּכְבוֹשׁ פְּרִיעַת מִיסָר. קְרַבֵּן חְפִלָּתִי יְכוֹן כְּשָׁלֵם וְלֹא כְמַחֲשָׁבָה. רְצוּי לְרָצוֹן מְקֻבָּל כַּשָּׁנָא בִּכְתָבֵי גְנוּסָר: שׁוֹלְדֵיךָ וּמְבַקְשֶׁיךָ בְּבִשֶׁת פָּנִים אַל־תַּכְרִימֵם. תּוֹבְעֵי חָפָצָם שָׁפָתָם חִפְתַּח אַל־תַּאֲלִימֵם. אַל־יְהִי מָכְשָׁלִים לְפָנֶיךָ כְּבוּעָרִים לְהַגְלִימֵם. בַּר יַחְשֹׁב דּוּפִי יָרַחַק לְהַחֲתִים וּלְהַחֲלִימֵם: שְׁמַע יְיָ יוֹדְעֶךָ הַשְׁלִיכוּ אֵדְּ־בְּךָ יְחָבֵם. יְחִי לְבָבָם לָעַד וְחָבֵשׁ | שָׁבֶר מַכְאֹבָם. הַצֵּת | סְלוֹן מַכְאִירִם וְכַלֵּה קוֹץ מַכְאִיבָם. וְיֵדְעוּ חַכֹּל כִּי אַתָּה אַל חַי בְּקִרְבָּם: אל טלך

תָּבֹא לְפָנֶיךָ תְּפִלָּתֵנוּ וְאַל־תִּתְעַלַּם מִתְּחִנָּתֵנוּ: תָּבֹא לְפָנֶיךָ אֶל־חֵיכַל קָדְשֶׁךָ: זְכוֹר לַעֲבָדֶיךָ לְאַבְרָהָם לְיִצְחָק וּלְיַעֲקֹב אַל־תֵּפֶן אֶל־קְשִׁי חָעָם חַזֶּה וְאֶל־רִשְׁעוֹ וְאֶל־חַטָּאתוֹ:

רחמיך רבים אל תבא כרחם אב ליי הישועה ״ צבאות אשרי ״ הושיעה

צז ט״פ א״ב אלהינו ואלהי אבותינו

אָנָּא זְכוֹר לְאַבְרָהָם לְיִצְחָק וּלְיִשְׂרָאֵל עֲבָדֶיךָ. וְשָׁא לְפֶשַׁע שָׁבִים בְּכָל־לֵב עֲדֶיךָ. בִּיטַּח־נָא לְרַחֲמֶיךָ בְּרוֹב חֲסָדֶיךָ. זְכוֹר | רַחֲמֶיךָ יְיָ וַחֲסָדֶיךָ: נְאֵה וְנָכֹחַ חַשְׁקִיפָה מִשְׁמֵי מְעוֹנִים. וּרְאֵה בְּלַחַץ | צָגִים לְפָנֶיךָ בְּצוֹם וּבְתַחֲנוּגִים. דְּרֹשׁ־נָא לְחַעֲבִיר

* Genesar = Fürstengarten.

חַטֹּאתֵינוּ וּמְחַה פְּשָׁעֵינוּ כַּעֲנָנִים. אַל־תִּזְכָּר־לָנוּ עֲוֹנוֹת רִאשֹׁנִים:
הַרְאֵנוּ נָא יֶשַׁע תּוֹחַלָּתֵנוּ. וּמַפַּח נֶפֶשׁ אַל־תְּהִי תִקְוָתֵנוּ. וַעֲשֹׂחַ־
נָא לְמַעַנְךָ וּלְמַעַן בְּרִית אֲבוֹתֵינוּ. זְכוֹר אַל־תָּפֵר בְּרִיתְךָ אִתָּנוּ:
נָעֵק לִבֵּנוּ אֵלֶיךָ מָרֹב עֻלְּבוֹן. עָנְתָה נַפְשֵׁנוּ מֵאֵימַת דִּין וְהָשְׁבוֹן.
דַּשְׁאֵנוּ נָא וְכַבְּסֵנוּ וּטְשֹׁלֶג נִלְבּוֹן. וְאַל־לָעַד תִּזְכּוֹר עָוֹן: טָעִינוּ
מֵדֶּרֶךְ חַיִּים טָפְשֵׁנוּ וְסָרְחָנוּ. לָכֵן אָבַדְנוּ וְכַמֹּת מֹלֶב נִשְׁבַּרְנוּ.
יְהִ כְּרֹעַ מַעֲלָלֵינוּ אַל־נָא תוֹכִיחֵנוּ. זְכוֹר כִּי־עָפָר אֲנָחְנוּ: כָּעֵת
שָׁבְנוּ עַל־עֲוֹנוֹתֵינוּ אֲבֹתֵינוּ לַעֲבוֹר. מַאֲז נִתַּנּוּ לְמִשְׁפָּה בְּיַד
עוֹבְרִים לְמָבּוֹר. לֹא תִטְּשֵׁנוּ בַּעֲבוּר שִׁמְךָ הַגָּדוֹל וְעִמָּק דִּינֵנוּ
אַל־תַּחֲקוֹר. חַטֹּאת נְעוּרֵינוּ וּפְשָׁעֵינוּ אַל־תִּזְכּוֹר: מִשְׁגֶּבֵנוּ
וּמָנוֹסֵנוּ מֵעוֹלָם הָיִיתָ. וְעֶזְרָה בְצָרוֹת לָמוֹ נִמְצֵאתָ. נָא בְּמִדַּת
טוּבְךָ אַל־תִּשְׁבַּח עַם־זוּ יָצַרְתָּ. כְּחַסְדְּךָ זְכָר־לָנוּ אָתָּה: שְׂרִידֵי
שְׁבוּת צִיּוֹן בְּצָדָקָה תְּפָדֵם. לְחַיֵּי קָדְשְׁךָ וּלְבֵית תְּפִלָּתְךָ תְּחַדֵּם.
עוֹד תּוֹסִיף יָדְךָ שֵׁנִית לְקָנוֹתָם כְּקֶדֶם. זְכֹר עֲדָתְךָ קָנִיתָ קֶדֶם:
פְּנֵה־נָא בְרָצוֹן אֶל־תְּפִלַּת עַבְדֶּךָ. הַמְעִידִים כִּי אֵין בִּלְעָדֶיךָ.
צָפָה מְחֹרֵי וּמְנָאֲצֵי שָׁם כְּבוֹדֶךָ. זְכוֹר יְיָ חֶרְפַּת עַבְדֶּךָ: קוֹמֵם
נָא בַּיִת שְׁכִינַת אוּלָמֶךָ. וְכוֹנֵן בָּם מוֹשַׁב הֲדוֹמֶךָ. רוֹמֵם נָא קֶרֶן
עַמֶּךָ. זָכְרֵנוּ יְיָ בִּרְצוֹן עַמֶּךָ: שַׁדֵּי הוֹדַע יָדְךָ אֶת־עַבְדֶּיךָ. וְיָעוֹם
אֹיְבֶיךָ לוֹחֲצֵי יְדִידֶיךָ. תַּעֲשֶׂה עִמָּנוּ חֶסֶד וְלִמְשִׁיחֶךָ. וְיִרְאֶה פָּעֳלֶךָ
אֶל־עַבְדֶּיךָ. זְכָרָה לְחַסְדֵי דָוִד עַבְדֶּךָ: אל מלך ויעבור

בְּקָרְאֵנוּ עֲנֵנוּ אֱלֹהֵי צִדְקֵנוּ בַּצַּר הִרְחַבְתָּ לָּנוּ חָנֵּנוּ וּשְׁמַע
תְּפִלָּתֵנוּ: עֲנֵנוּ יְיָ כִּי טוֹב חַסְדְּךָ כְּרֹב רַחֲמֶיךָ פְּנֵה אֵלֵינוּ: כִּי
לֹא־בָזָה וְלֹא שִׁקַּץ עֲנוּת עָנִי וְלֹא־הִסְתִּיר פָּנָיו מִמֶּנּוּ וּבְשַׁוְּעוֹ
אֵלָיו שָׁמָע:

רחמיך רבים אל תבא כרחם אב ליי הישועה יי צבאות עמנו יי צבאות

צה עיפ א׳ב

אָנָּא אֲדוֹן הָרַחֲמִים. הַשְׁקִיפָה מִשְׁרוֹמִים. בִּיטָה בְּמִתְהַלֵּךְ
תָּמִים. בְּצִדְקוֹ תַּדְרִיךְ תָּמִים: גְּבוֹר בְּחָקְרְךָ כָּל־הַמַּעֲשִׂים. אַשְׁמִים
וְגַם כָּעֲסִים. דָּגוֹל יָהֲמוּ רַחֲמֶיךָ עַל־עֲמוּסִים. סְלַח וּמְחַל לְעַם

אֲשֶׁר בְּצִלְּךָ חוֹסִים: הַפּוֹתַח יַד לְתַלְתּוּת תְּשׁוּבָה. פְּתַח לְבַת הַשּׁוֹבָבָה. וּבְכֵן שַׁבְּנוּ בְּצִלְּךָ לְשֶׁבָח. הַשִּׁיבֵנוּ יְיָ אֵלֶיךָ וְנָשׁוּבָה: זַעֲקֵנוּ הַיּוֹם בְּדַלִּים. יַחַד קְטַנִּים וּגְדוֹלִים. חָמַל־נָא עָלֵינוּ כְּאָבוֹת עַל־עוֹלְלִים כִּי אַתָּה סוֹמֵךְ נוֹפְלִים: טָהוֹר זְרוֹק עָלֵינוּ מַיִם טְהוֹרִים. מַהֲרֵנוּ בְּיוֹם טָהֳרָה וְכִפֻּרִים. יַדֵּעְתָּנוּ קְחוּ עִמָּכֶם דְּבָרִים. רְצֵה נְדָבוֹת שְׂפָתֵינוּ כְּשִׁלּוּם פָּרִים: כִּי לֹא־תִשְׂבַּח שְׁבוּעַת יְמִינֶךָ. וּסְלִיחָה שָׂעֲנוּ חִנְּנֶךָ. לֹא לְמַעֲנֵנוּ כִּי־אִם לְמַעַנְךָ סְלַח וּמְחַל | לְכָל־קְהַל חֲמוּדֶךָ: מִכְּלִי־יְמוֹת הַשָּׁנָה. נִבְחַר יוֹם זֶה לְשׁוֹשַׁנָּה. נִתַּן פַּעַם אַחַת בַּשָּׁנָה. לִסְלוֹחַ פִּשְׁעֵי אוֹם אֲנִי יְשֵׁנָה: שַׂחְתָּ בּוֹ לָצוּם וּלְהִתְעַנּוֹת. מֵעֶרֶב וְעַד־עֶרֶב לִשְׁפּוֹךְ תְּחִנּוֹת. עָוֹן וָפֶשַׁע שָׂא נָא אֵל אֱמוּנוֹת. שִׁבְחֲךָ עֲדֵי־עַד לְתַנּוֹת: פְּתַח־לָנוּ הַיּוֹם שַׁעַר. וְאַל־יְשׁוּפֵנוּ סָעַר. צוּר פְּנֵה נָא אֶל־תְּפִלַּת הָעֲרָעָר. רְצֵנוּ כְּהַרְצַיִת נָעַר: קַמְנוּ הַיּוֹם בְּתַהֲנוּן. פְּנֵה רַחוּם וְחַנּוּן. רַחֵם וְחַסְפֵּת לְקוֹל שִׁנּוּן. תֶּעֱרַב לְפָנֶיךָ תְּפִלָּתֵנוּ בְּחִנּוּן: שַׁעֲרֵי רַחֲמִים פְּתַח־לָנוּ מִמְּרוֹמִים. תְּקַבֵּל תְּחִנּוֹת מְעַטֵּי עַמִּים. וְאַל־תְּבָזֶה תְּפִלָּתֵנוּ הַיּוֹם בַּזְּכוּת שְׁלֹשֶׁת תְּמִימִים: אז מלך

אֵלֶיךָ יְיָ שִׁוַּעְתִּי וּבַבֹּקֶר תְּפִלָּתִי תְקַדְּמֶךָ: נַפְשֵׁנוּ נִבְהֲלָה מְאֹד וְאַתָּה יְיָ עַד־מָתָי: כִּי־עִמְּךָ הַסְּלִיחָה לְמַעַן תִּוָּרֵא:

רחמיך רבים אל תבא כרחם אנ לייי הישיעה יי צבאות עמנו יי צבאות

צמ ע"פ א"כ

אָנָּא אֲדוֹן הַסְּלִיחוֹת וְהָרַחֲמִים. בִּיטָה מִשְׁמֵי מְרוֹמִים. נַשְּׁנוּ לְפָנֶיךָ כְּרֶשׁ בְּפִתְחֵי אוּלָמִים. דְּרוֹשׁ לְצַדְּקֵנוּ מִכָּל־כְּתָמִים: הִנֵּנוּ אָתְאנוּ עֲדֶיךָ. וְכִי־תַאֲוָתֵנוּ נָגְדֶּךָ. זְכוֹר | רַחֲמֶיךָ יְיָ וַחֲסָדֶיךָ. חַלֵּץ שְׁאֵרִיתֵנוּ מִתְּנֹרֶת יָדֶךָ: טַפְּלֵנוּ בְּאִמְרֵי פִּינוּ לִשְׁגּוֹת. יָעֲצֵנוּ לְהִתְלַכְלֵךְ בְּזִדּוֹנוֹת וּבְשָׁגְגוֹת. כְּלִינוּ שָׁגֵינוּ כְּמוֹ־הֵגָּה בְּתוּגוֹת. לְבֵן עֵינֵנוּ נִגְּרָה מַאֲיִן הֲפָגוֹת: מַאֲנָקֵת אֲבִיוֹנִים הַצָּגִים לְעֻמָּתֶךָ. נָאוֹר תֵּן תִּקְוָתָם לְמַעַן כְּבוֹד־שְׁמֶךָ. שָׂא נָא לְפֶשַׁע עַמֶּךָ. עָנוּתָם בַּל־תְּבָזֶה לְמִשְׁפַּט בְּקוּמֶךָ: פְּנֵה אֶל־תְּפִלַּת הָעֲרָעָר. צְפֵה לְקַבֵּל תַּחַן עִם דִּפְקֵי־שַׁעַר. קְנוּיִם לְחֶבֶל נַחֲלָתְךָ מִנְּעָר.

* ר"ל לְשַׁבָּת

רוּחַ נִפְשׁוֹתָם לָדִין בַּל־תְּעַר: שְׁעָה שַׁוְעַת אֲנוּקִים וַאֲנוּחִים. שְׁמַע וְתַשְׁעֵ בְּאֹשִׁים וּכְנִיחוֹחִים. תִּרְאֶה כִּי־בְךָ אֲנַחְנוּ בְּטוּחִים. תְּחַפֵּשׂ זְכוּתֵנוּ מִשְּׁמֵי מְתוּחִים: אל מלך

נקלת מקומות מוזכרים כאן בכיתה זו יקדה מוסכ"ר אברהם ז"ל מפרמצא בן מוסכ"ר אביגדור קרא זכ"ל.

זְכוֹר לַעֲבָדֶיךָ לְאַבְרָהָם לְיִצְחָק וּלְיַעֲקֹב אֶל־תֵּפֶן אֶל־קְשִׁי הָעָם הַזֶּה וְאֶל־רִשְׁעוֹ וְאֶל־חַטָּאתוֹ: שׁוּבֵנוּ אֱלֹהֵי יִשְׁעֵנוּ וְהָפֵר כַּעַסְךָ עִמָּנוּ: שִׁמְעָה תְפִלָּתֵנוּ יְיָ וְשַׁוְעָתֵנוּ הַאֲזִינָה אֶל־דִּמְעָתֵנוּ אַל־תֶּחֱרַשׁ: כִּי־עָלֶיךָ הָרַגְנוּ כָל־הַיּוֹם נֶחְשַׁבְנוּ כְּצֹאן טִבְחָה: אִם־עֲוֹנֵינוּ עָנוּ בָנוּ יְיָ עֲשֵׂה לְמַעַן שְׁמֶךָ:

רחמיך רבים אל תבא כרחם אב ליי הישועה יי צבאות עמנו יי צבאות

ק מיוסד ע"פ א"ב וכס המקנה קתים נכוף אברהם בן מהר"ר אביגדור חזק ואמץ.

אָנָּא אֱלֹהֵי אַבְרָהָם אֱלֹהֵי יִצְחָק, וֵאלֹהֵי יַעֲקֹב מָגֵנוּ אַל־תִּרְחַק. מְשַׁנְּאֵינוּ יְדַחֲקוּנוּ מִמִּשְׁבְּנוֹתֵינוּ לְהַרְחֵק. אֲדָנֵי תְּלַעֵג־לָמוֹ יוֹשֵׁב בַּשָּׁמַיִם תִּשְׂחָק: בְּךָ בְטַחְנוּ קֹרֶבל־תְּבִשֵּׁנוּ בְּיַד אוֹיְבֵינוּ לִמְחוֹת. הַמְצִיאֵנוּ יְשׁוּעָה הַצָּלָה וּרְוָחוֹת. כִּי מָלְאוּ בֶּהָלוֹת רַבּוֹת וַאֲנָחוֹת. תְּמוּר עֲוֹנוֹתֵינוּ יְחִיוּ לְכַפָּרָה וְלִסְלִיחוֹת: גָּלִינוּ מֵאַרְצֵנוּ וּמְנוּחָה לֹא מָצָאנוּ. לֹא־נַחְנוּ וְלֹא־שָׁלַוְנוּ וְלֹא־שָׁקְטָנוּ. וַיְבֹא רֹגֶז כִּי פָשְׁעֵנוּ הַיָּשֵׁר הֶעֱוִינוּ. וְהָרַע בְּעֵינֶיךָ עָשִׂינוּ: דְּלָתָךְ דָּפַקְנוּ לְעוֹרֵר חַסְדֶּיךָ. לִסְלוֹחַ וְלִמְחוֹל לַעֲוֹן מְיַחֲדֶיךָ. אַתָּה הַפּוֹתֵחַ יָד לְכָל־בָּאֵי עֲדֶיךָ. לְעֵנֶיךָ פְּתוּחַ תִּפְתַּח אֶת־יָדֶךָ:

הִגָּה עָלָה עָשָׁן בְּאַפֶּךָ כְּקִיטוֹר. לְקְרוֹא לְךָ אֲבִי אַלּוּף נְעוּרַי שָׁפָה אֶפְטוֹר. הֲתִשְׁמוֹר לָנֶצַח אִם לְעוֹלָם תִּנְטוֹר. עֲשֵׂה כִדְבָרֶךָ לֹא־תָקוֹם וְלֹא־תִטּוֹר: וְאַף אִם־רַבּוּ מֵחוֹל יַמִּים חַטֹּאתֵינוּ. הֲלֹא יָדַעְתָּ יִצְרֵנוּ עֲשִׂיתוֹ בְּקִרְבֵּנוּ. וְאַתָּה יְיָ אֵל רַחוּם וְחַנּוּן כְּחוֹדַע־תֵּנוּ. וְסָלַחְתָּ לַעֲוֹנֵנוּ וּלְחַטָּאתֵנוּ וּנְחַלְתָּנוּ: זָכְרֵ־זֹאת אוֹיְבֶךָ חֵרֵף אֶת־שְׁמֶךָ. מְשַׂנְאֶיךָ נָשְׂאוּ רֹאשׁ יַעֲרִימוּ סוֹד עַל־עַמֶּךָ. לְשָׁרְפֵנוּ לְגָרְשֵׁנוּ מֵאַרְצֵנוּ וְלָבוּז יִתְנַבְּלוּ מִתְקוֹמְמֶיךָ. רִיבָה אֶת־יְרִיבֵי

לְחַם אֶת־לוּחֲמֶךָ: חֶרְפָתָם שָׁמַעְתָּ יְיָ עָלַי כָּל־מַחְשְׁבוֹתָם.
מַעֲלִילִים עֲלִילוֹת בְּרֶשֶׁת וּבְתַרְמִיתָם. לְחַבְּרֵנוּ וּלְהַשְׁמִידֵנוּ
כָּל־עֲצָתָם: שִׁבְתָּם וְקִימָתָם הַבִּיטָה אֲנִי מַנְגִּינָתָם: טוֹב יְיָ
לְקַוּו לְנֶפֶשׁ תִּדְרְשֶׁנּוּ. דְּרַשְׁנוּךָ עַל־כָּל־שֹׂנְאֵ אֲשֶׁר דָּם בַּמַּיִם
יִשְׁפֹּכְנוּ. אָמַרְתָּ מִנַּד אִישׁ אָחִיו נֶפֶשׁ הָאָדָם אָדְרְשֶׁנּוּ. לֹא־תַחְמוֹל
וְלֹא־תְכַסֶּה עָלָיו כִּי דָרוֹג תַּחֲרֶנּוּ: יְקַוֵּה וְצִפֵּה עַל־גְּלוּת יוֹדֵעֶיךָ.
יָאֵרוֹב כַּאֲרִי בְּמִסְתָּרִים עַל־נוֹשְׁעֶיךָ. רַחֵם תְּרַחֲמֵנוּ וַיֶּהֱמוּ עָלֵינוּ
מֵעֶיךָ. כְּמִצְוָתְךָ לֹא תַעֲמוֹד עַל־דַּם רֵעֶךָ: כָּלָה נָרַשׁ יְגָרֵשׁ כֵּן
לַב יִשְׁמְעֵאלִים. לְתִתֵּנֵנוּ לְחֶרֶב וּלְבִזָּה בִּידֵי אַכְזָרִים. חָרְפָּה
יַשְׂבִּיעוּנוּ וְיֵרוּוּנוּ לַעֲנָה וּמְרוֹרִים. הַשְׁקִימוֹ מַיִם הַמְאֹרָרִים וְהָיוּ
לָהֶם לְמָרִים: לֹא־תֵרָאֶה צֹאנְךָ נִדָּחִים וְהִתְעַלַּמְתָּ מֵהֶם. אֵיכָה
יִרְעוּ וְיִרְבְּצוּ בְּאֶרֶץ (אוֹיֵבְיךָ) לֹא לָהֶם. לֹא־מְאַסְתִּים וְלֹא־נִעֲלְתִּים
הִבְטַחְתָּ לָהֶם. שַׁלְוָה יִהְיוּ בְּעוֹטְיָה עַל־עֲדֵרֵי חֲבֵרֵיהֶם: מִכָּל־
הָעַמִּים הֲלֹא בָחַרְתָּ בָּהֶם. וְשִׁמְךָ הַגָּדוֹל מְעוֹלָם נִקְרָא עֲלֵיהֶם.
וּבְכִבּוּדְךָ נִגַּלְתָּ לְהוֹשִׁיעָם תָּמִיד מִיַּד שׂוֹנְאֵיהֶם. וְעַתָּה כְּבוֹדְךָ
לַאֲחֵרִים וּתְהִלָּתְךָ לֶאֱלִילֵיהֶם: נַפְשָׁא לְבָבֵנוּ אֵלֶיךָ אֵל בַּשָּׁמַיִם.
נַשְׂפּוֹךְ לְפָנֶיךָ שִׂיחֵנוּ כַּמַּיִם. רַק בְּךָ מַחְסֵנוּ וּבְטָחוֹנֵנוּ תְּלוּיִם.
יְיָ | יְיָ אֵל רַחוּם וְחַנּוּן אֶרֶךְ אַפָּיִם: סַכֵּךְ עָלֵינוּ כַּנְפֵי רַחֲמֶיךָ
לַחֲמוֹל. אַכְזְרִיוּת לֵב קָשֶׁיךָ מֵעָלֵינוּ קְמוֹל. תְּנֵנוּ לְרַחֲמִים וְרַחֲמֵנוּ
וְחַסֶּד לָנוּ גְּמוֹל. כִּי לֹא יָדַעְנוּ לִפְנוֹת יָמִין וּשְׂמֹאל: עֵינֵינוּ לְךָ
לְבַד תְּלוּיוֹת עַד שֶׁתְּחָנֵּנוּ. כְּרַחֵם אָב עַל־בָּנִים כֵּן תְּרַחֲמֵנוּ. קוֹטֶה יְיָ
וַחֲסָדֶיךָ לְהוֹשִׁיעֵנוּ. כֵּן־יְנַפְּרוּ צָרֵינוּ וְיֹאמְרוּ רָמָה יְדֵנוּ: פְּרוֹשׂ עָלֵינוּ
סֻכַּת שְׁלוֹמֶךָ. כִּי אֲנַחְנוּ נַחֲלָתְךָ וְעַמֶּךָ. בְּנֵי אַבְרָהָם יִצְחָק וְיַעֲקֹב
תְּמִימֶיךָ. לֹא תְשַׁלְּחֵנוּ רֵיקָם ו מַעֲשֶׂךָ: צְפֵה וַהֲבֵט עֲנִיִּים רַבִּים
וְאֻמְלָלִים בְּקִרְבֵּנוּ. אִם נַרְחִיק נְדוֹד אַיֵּה אַיפֹא שְׁלוֹמֵנוּ וְצֵידֵנוּ.
וְאַף אִם־נַלֵּךְ לְשָׁלוֹם הָעוֹלָם צַר אָצְלֵנוּ. אַי־זֶה בֵּית אֲשֶׁר יִבְנֶה־
לָנוּ וְאַי־זֶה מָקוֹם ו מְנוּחָתֵנוּ: קָרְבָתְךָ מְקָדֵם בְּיוֹם אֶקְרָאֶךָ. אַף כִּי־
פָנוּ אֶל־אֱלֹהֵי נֵכָר לְהַכְעִיסֶךָ. הֶעֱמַדְתָּ לָהֶם ו מוֹשִׁיעִים לְהוֹשִׁיעַ
בְּשִׁלְיוּחֶךָ. אַף־כִּי־אֵין לָנוּ אֱלֹהִים זוּלָתֶךָ: רְאֵה כִּי־עָלֶיךָ

* נ"א היה לב מחפאים במסתרים

וְתוֹרָתְךָ כָּל־הַיּוֹם הִרְגָּנוּ. וְאִם חוֹטְאִים אֲנַחְנוּ בְּךָ הֶעֱמִים יָשַׁבְנוּ. הֵם לָנוּ לְמוֹקֵשׁ בְּרוֹב עֲוֹנוֹת בָּהֶם נוֹקְשָׁנוּ. לַאֲדוֹנִים זוֹלָתֶךָ אֱלֹהִים נִבְעָלְנוּ: שַׁדַּי תִּפְּוֹל עֲלֵיהֶם אֵימָתָה וּפַחַד. לְבַל־יַעֲרִימוּ עוֹד סוֹד עַל־עַמְּךָ בְּכַחַד. בְּסוֹדָם אַל־תָּבֹא וּבְקָהָלָם אַל־תַּחַד. שְׁמַע יִשְׂרָאֵל יְיָ אֱלֹהֵינוּ יְיָ אֶחָד: תָּשׁוּב תְּרַחֲמֵנוּ תַּשְׁלִיךְ הַטֹּאתֵינוּ בִּמְצוּלָה. וְאִם חַטָּאתֵנוּ כָּבְדָה רַבָּה וְגַדְלָה. לָמָּה נִפּוֹל כִּנְפוֹל בְּנֵי עֻוָּלָה. נִפְלָה־נָּא בְיַד־יְיָ וּבְיַד אָדָם אַל־נִפְּלָה: תָּחִישׁ תִּשְׁלַח גּוֹאֵל תֹּאמַר קֵץ לְגָלוּתֵנוּ. שׁוּב לִירוּשָׁלַיִם עִיר נַחֲלַת אֲבוֹתֵינוּ. בְּנֵה בֵית קָדְשְׁךָ בֵּית תִּפְאַרְתֵּנוּ. תְּבִיאֵנוּ אֶל־הַר קָדְשֶׁךָ וְשַׂמְּחֵנוּ בְּבֵית תְּפִלָּתֵנוּ: אָז בַּהֲבִיאֲךָ רַעֲיָתְךָ הַר מוֹר סְמִים. יִתְגַּדַּל וְיִתְקַדַּשׁ ׀ שִׁמְךָ וְנוֹדַעְתָּ לָעֵינֵי עַמִּים. יַכִּירוּ וְיֵדְעוּ כִּי אַתָּה־יְיָ אֶחָד לְעוֹלָמִים. רַק חוּשָׁה הִתְהַלֵּךְ לְפָנַי עַל־הָרֵי בְשָׂמִים: בְּגָנִּי מְפוֹאָר לְעָבְדְּךָ בּוֹ בְּשִׂמְחָה. מַהֵר לִבְנוֹתוֹ לִהְיוֹת לְךָ לְבֵית מְנוּחָה. אָבִי גְּדוֹר אוֹתוֹ בְּרַחֲמִים וּבְרוּחַ נָחָה. וְהָיָה לְךָ וּלְבָנֶיךָ לְמָשְׂחָה: חֲנֵךְ וָאֱמֹץ לִפְדוּת בִּנְךָ הַבְּכוֹר. וְאֶת־פִּי מְהָרַפְּנוּ סְתוֹם וּסְכוֹר. קָנֵה עַמְּךָ שֵׁנִית וְעוֹד לֹא תִמְכּוֹר. בְּרִיתְךָ אֶת־יַעֲקֹב וְאֶת־יִצְחָק וְאֶת־אַבְרָהָם תִּזְכּוֹר: אל מלך ויעבור יי יי

תָּבֹא לְפָנֶיךָ תְּפִלָּתֵנוּ וְאַל־תִּתְעַלַּם מִתְּחִנָּתֵנוּ: אָז תַּחְפּוֹץ זִבְחֵי־צֶדֶק עוֹלָה וְכָלִיל אָז יַעֲלוּ עַל־מִזְבַּחֲךָ פָּרִים: תָּשׁוּב תְּרַחֲמֵנוּ תִּכְבּוֹשׁ עֲוֹנוֹתֵינוּ וְתַשְׁלִיךְ בִּמְצוּלוֹת יָם כָּל־חַטֹּאתֵינוּ: בְּמָקוֹם אֲשֶׁר לֹא־יִזָּכְרוּ וְלֹא־יִפָּקְדוּ וְלֹא־יַעֲלוּ עַל־לֵב לְעוֹלָם:

רחמיך רבים אל תבא כרחם אב ליי הישועה יי צבאות עמנו יי צבאות

קא

ע"פ תשר"ק ונכפ"ז ישחי"ז אלהינו ואלהי אבותינו

תָּאַבְתָּ יוֹם זֶה מִכָּל־יְמוֹת הַשָּׁנָה. שֶׁהָיָה שָׁמוֹ כִּפּוּר וְהִנָּחֲלְתּוֹ לְשִׁשָּׁה שָׁנָה. רוֹעַ זָהוּם וְחַטֹּאת צָחֳנָה. קָלוֹעַ כַּעֲכֶּרֶת לְבַל תִּמָּצֵאנָה: צָרְפֵהוּ אִם נִצְרַף וְנִשְׁקַד עֹל פִּשְׁעָם. פְּנֵה וְהַבֵּט וְהַסְכֵּת שַׁוְעָם. עֲנֵיהוּ בְּבוֹאָם לְדִינֶךָ אַל־תְּזַעֲמָם. שִׁימָה בְנֹאדֶךָ זִלּוּג דִּמְעָם: נִפְשׁוֹת כָּל־חַי יָפְקְדוּת בְּיָדֶךָ. מָלֵךְ שׁוֹפֵט וְדַיָּן אַתָּה לְבַדֶּךָ. לְרִיב אִם־תַּחְפּוֹץ דִּין אֱנוֹשׁ בְּפִקְדֶּךָ. כִּי אֵין לְכָל־בְּרִיָּה לַעֲמוֹד

נֶגְדֶּךָ: יְבוֹאוּנוּ רַחֲמֶיךָ אֲשֶׁר מֵעוֹלָם. טוֹבוֹת וַחֲסָדִים גְּמוֹל | לְעַם עוֹלָם. חֲקוֹר וּדְרוֹשׁ כִּשֶּׁר מִפְּעָלָם. זְכוּתָם הַיּוֹם | מִלְּפָנֶיךָ בַּל תְּעָלָם: וְאִם־תִּשְׁקְלַם בְּפֶלֶס וְיַכְרִיעוּ חוֹבוֹת. הַטֵּה בַּף צֶדֶק וַעֲשֵׂה רַבּוֹת. דִּין הוֹצֵא בַּשֶּׁמֶשׁ סְלִיחָה לְהַרְבּוֹת. נַחֲלַת שָׁבִיבָךְ אַל־תִּתֵּן לְכַבּוֹת: יַעֲמוֹד מַלִּיץ יֹשֶׁר לְסַפֵּר. טְרוֹד מַסְטִין וְיָבוֹשׁ וְיֶחְפַּר. חֲמָה עֲצוֹר וְאַף חָפַר. זָכְרֵנוּ לְחַיִּים כְּתוֹב בַּסֵּפֶר: זָכְרֵנוּ לְטוֹבָה נוֹרָא עֲלִילָה. חוֹן תָּחוֹן אוֹם סְגֻלָּה. חָנֵנוּ וַעֲנֵנוּ שׁוֹמֵעַ תְּפִלָּה. וְתַשְׁלִיךְ חַטֹּאתֵינוּ בִּעְמָקֵי מְצוּלָה: בַּעֲמָלֵנוּ הַבִּיטָה וְשַׂבֵּךְ עֲמָלֵנוּ. בְּרֹגֶז חָמָתְךָ תִּזְכּוֹר | רַחֲמֵינוּ. אָנָּא חֲמוֹל עַל־נְשׁוּאֵי רַחֲמֵינוּ. אַל מֶלֶךְ יוֹשֵׁב עַל כִּסֵּא רַחֲמִים: אל מלך ויעבור

כִּי אָדָם אֵין צַדִּיק בָּאָרֶץ אֲשֶׁר יַעֲשֶׂה־טּוֹב וְלֹא יֶחֱטָא: שׁוּב מֵחֲרוֹן אַפֶּךָ וְהִנָּחֵם עַל־הָרָעָה לְעַמֶּךָ: שְׁמַע יְיָ קוֹלֵנוּ נִקְרָא חָנֵּנוּ וַעֲנֵנוּ:

רחמיך רבים אל תבא כרחם אב ליי חישועה יי צבאות עמנו יי צבאות

קב אלהינו ואלהי אבותינו

ח׳ יוֹם כִּפֻּרִים זֶה
חוֹכֵל וְלִבֶּרר וְלַכַּשֵּׁחַ׃
צַחַן אֲשֶׁר עָלָה הַתֵּר
אֲגֻדוֹת מוֹטָה. קְהָלִי
כִּי תָרִיב אָנָּא לְצֶדֶק
שְׁפָטָה׃

ק׳ כִּי אָדָם אֵין צַדִּיק בָּאָרֶץ
אֲשֶׁר יַעֲשֶׂה־טּוֹב וְלֹא יֶחֱטָא:

ח׳ יוֹם כִּפֻּרִים זֶה
אֶל־שַׁוְעָתֵנוּ הֶעָתֵר׃

אלהינו Unser Gott und unserer Väter Gott!

יום (Vorb.) Der Tag zur Sühn' und Läutrung iſt beſtimmt:

Der Sünden Bürd' und Joch hinweg er nimmt.

Prüfſt Deine Schaar Du heut, o thu's in Huld!

כי (Gem.) Kein Menſch auf Erden iſt ja rein von Schuld!

(Vorb.) Am Sühnetag horch auf mein Flehn geneigt;

חַטַּאת עַמְּךָ כַּבְּסֵם
כְּבַנֶּתֶר. עַל חֵטְא
שֶׁחָטָאנוּ לְפָנֶיךָ
בְּסֵתֶר. אָנָּא סְלַח־נָא
לְנֶפֶשׁ נִקְמָה. (נקוטה)

ק׳ כִּי אָדָם אֵין צַדִּיק בָּאָרֶץ
אֲשֶׁר יַעֲשֶׂה־טּוֹב וְלֹא יֶחֱטָא׃

ח׳ יוֹם כִּפֻּרִים זֶה
בְּשֶׁל־חַסְדְּךָ אֲנִי
תָלוּי. טָפוּף וְהָלוּךְ
כְּמוֹ גֶרֶשׁ וְקַלּוּי. עַל
חֵטְא שֶׁחָטָאנוּ לְפָנֶיךָ
בְּגָלוּי. אָנָּא עַוֹנֵנוּ
אַל־תִּרְאֶה וְתַכְּבִישָׁה׃

ק׳ כִּי אָדָם אֵין צַדִּיק בָּאָרֶץ
אֲשֶׁר יַעֲשֶׂה־טּוֹב וְלֹא יֶחֱטָא׃

ח׳ יוֹם כִּפֻּרִים זֶה
גְּזַר ־־ דִּין בְּהִכָּנֵס.
יְרֵאֶיךָ לְהִתְנוֹסֵס
תְּנָה־לָּנוּ נֵס. עַל
חַטְּאֵת שֶׁחָטָאנוּ לְפָנֶיךָ

Gieb, daß der Sünde
Fleck durch Gnade weicht.
Wenn ich durch Schuld
mich im Geheim vergangen,
Verzeihe mild! O sieh der
Seele Bangen!

(Gem.) Kein Mensch auf
Erden ist ja rein von Schuld!

(Vorb.) Am Sühnetag
giebt Deine Huld mir Muth,
Ach, ohne sie — schwind' ich an Deiner Gluth!
Wenn laut und offen waren unsre Fehle,
O blick' hinweg, die Schuld Dir selbst verhehle.

(Gem.) Kein Mensch auf
Erden ist ja rein von Schuld!

(Vorb.) Am Sühnetag,
willst in's Gericht Du gehen,
Laß Deinen Treu'n der Gnade Banner wehen.
Wenn Zwang und Drang zur Schuld uns hat verleitet,

בְּאָנֶם. אָנָא פִּשְׁעֵינוּ*
עֲבוֹר אֲשֶׁר נָטָה.

כִּי כִּי אָדָם אֵין צַדִּיק בָּאָרֶץ
אֲשֶׁר יַעֲשֶׂה־טּוֹב וְלֹא יֶחֱטָא:

ה' יוֹם כִּפֻּרִים זֶה
דַּרְכּוֹ נָטוּשׁ לָצוֹן.
כּוֹנֵן לְטַהֵר פְּנִימוֹ
וְחִיצוֹן. עַל חֵטְא
שֶׁחָטָאנוּ לְפָנֶיךָ
בְּלָצוֹן. אָנָא צָנְעָה
תַּחְתִּית דְּיוֹטָא.

כִּי כִּי אָדָם אֵין צַדִּיק בָּאָרֶץ
אֲשֶׁר יַעֲשֶׂה־טּוֹב וְלֹא יֶחֱטָא:

ח' יוֹם כִּפֻּרִים זֶה
הַטּוֹב וְהָרַע בּוֹ
גָּרָשָׁם. לַצַּדִּיק
וְלָרָשָׁע וְעֵירָשָׁם. עַל
חֵטְא שֶׁחָבַנוּ עָלָיו
אָשָׁם. אָנָא קַדֵּחַ
בְּיָדֵנוּ כִּי מָטָה.

כִּי כִּי אָדָם אֵין צַדִּיק בָּאָרֶץ
אֲשֶׁר יַעֲשֶׂה־טּוֹב וְלֹא יֶחֱטָא:

Vergieb, daß Schuld das Rechte überschreitet.

(Gem.) Kein Mensch auf Erden ist ja rein von Schuld!

(Vorb.) Am Sühnetag verwerf' ich eitlen Tand,

Und Seel' und Leib ist rein Dir zugewandt.

Wenn Heil'ges ich durch Spott und Hohn gekränkt,

In tiefen Grund sei meine Schuld versenkt.

(Gem.) Kein Mensch auf Erden ist ja rein von Schuld!

יום (Vorb.) Am Sühnetag verzeichnet wird das Loos

Für Sünder und für Fromme, klein und groß.

Hat Opfer nur die Schuld zu sühnen Kraft,

O stütz' uns gnädig! sieh, die Hand erschlafft!

(Gem.) Kein Mensch auf Erden ist ja rein von Schuld!

* ריל: עבור פשעינו אשר האנם נטה

ח׳ יוֹם כִּפֻּרִים זֶה
וַכֵּחַ הַכְּפָן וְסַרְבָּן,
מַעַל תָּבוּעַ בְּמַשָּׂאת
עָרְבָּן, עַל חֵטְא
שֶׁחָיַבְנוּ עָלָיו קָרְבָּן,
אָנָּא רַחֵם שְׁאֵרִית
פְּלֵטָה.

ק׳ כִּי אָדָם אֵין צַדִּיק בָּאָרֶץ
אֲשֶׁר יַעֲשֶׂה־טּוֹב וְלֹא יֶחֱטָא:

ח׳ יוֹם כִּפֻּרִים זֶה
זְכוּת תְּחַפֵּשׂ לִבְנֵי
תְמוּתָה, נֹאֲקֵיךָ
תַּשְׁקֵט מִפַּחַד
וְאֵימָתָה, עַל־חֵטְא
שֶׁחָיַבְנוּ עָלָיו מִיתָה,
אָנָּא תַּגִּיהַּ לְשָׁכְנִי
עָלְטָה.

ק׳ כִּי אָדָם אֵין צַדִּיק בָּאָרֶץ
אֲשֶׁר יַעֲשֶׂה־טּוֹב וְלֹא יֶחֱטָא:

ק׳ יוֹם כִּפֻּרִים זֶה
שַׁבָּתוֹן שְׁבֻתַּת
מְשֻׁמֶּרֶת, שְׁגִיאוֹת

(Vorb.) Der Sühnetag
Abtrünn'ge, Trotz'ge richtet,
Den Bürgen fordernd,
der für Schuld verpflichtet.
Wenn Opferbränd' erheischen unsre Sünden,
Laß Deines Volkes Rest
Erbarmen finden!

(Gem.) Kein Mensch auf
Erden ist ja rein von Schuld!

(Vorb.) Am Sühnetag suchst
jedes edle Thun
Dem Sterblichen Du auf.
O laß uns ruh'n
Von Schreck und Angst!
Wenn wir verdient den Tod,
Laß leuchten uns in Nacht
Dein Morgenroth.

(Gem.) Kein Mensch auf
Erden ist ja rein von Schuld!

יום (Vorb.) An diesem Tag
der Sühnung und Erhebung,
Erwirkt' der Priester sonst
der Schuld Vergebung.

יִשָּׂא הַכֹּהֵן הַמְּשֻׁרָת,
עַל חַטָּא שֶׁחָיְבוּ
עָלָיו כָּרֵת. אָנָּא תְּכוֹן
קְטֹרֶת שְׂפַת מְבַטָּא.
כִּי כִּי אָדָם אֵין צַדִּיק בָּאָרֶץ
אֲשֶׁר יַעֲשֶׂה־טּוֹב וְלֹא יֶחֱטָא:

Ist schwer die Schuld,
daß sie Vernichtung droht,
Nimm an wie Weihrauch
was die Lippe bot.
(Gem.) Kein Mensch ja ist
auf Erden rein und gut,
Der, nimmer sündigend,
nur Gutes thut!

אל מלך יושב עד לכל קוראיך (S. 217.)

מַה־בָּצַע בְּדָמֵנוּ בִּרְדָתֵנוּ אֶל־שַׁחַת הֲיוֹדְךָ עָפָר הֲיַגִּיד אֲמִתֶּךָ:
כִּי־תְבַקֵּשׁ לַעֲוֹנֵנוּ וּלְחַטָּאתֵנוּ תִּדְרוֹשׁ: וַתִּפְקְדֵנוּ לִבְקָרִים וְלִרְגָעִים
תִּבְחָנֵנוּ:

רחמיך רבים אל תבא כרחם אב ליי הישועה יי צבאות אשרי יי הושיעה
כך שנייה מיוסד ע״פ א״ב וס״מ יצחק הכהן החבר חזק ואמץ.

אָדוֹן בְּפָקְדְךָ אֱנוֹשׁ לַבְּקָרִים. בְּמִצּוּי הַדִּין אַל־תְּמַהֵּם: גּוּף
וּנְשָׁמָה אִם תְּרִיבֵם דְּחוּ וְלֹא־יוּכְלוּ קוּם: הֲיוּכַל־גֶּבֶר לִזְכּוֹת
בְּמִשְׁפָּט. וְאִם אֵין בְּיָדוֹ מַעַשׂ לְהִצְטַדֵּק: זָרוּי יָחוּמוּ מִדָּחָה
סָרוּחָה. חָבוּי אָרְבוּ בְּקִרְבּוֹ מֵעֵת הִוָּלְדוֹ: טָמוּן בְּחֹבּוֹ כְּרֶשֶׁת
לְרַגְלָיו. יְסִיתֻהוּ בְּכָל־יוֹם לְשַׁחֵת לְהַפִּילוֹ: כֹּחַ וּגְבוּרָה בְּגוּף אֵין.
לְפָנָיו לַעֲמֹד וּלְהִתְיַצֵּב: מִיּוֹם עָמְדוּ עַל דַּעְתּוֹ. נַפְשׁוֹ יָשִׂים בְּכַפּוֹ
לְהָבִיא לַחְמוֹ: שָׁבַע כָּל־יָמָיו כַּעַס וּמַכְאוֹבוֹת. עַד שׁוּבוֹ לַעֲפָרוֹ
לֹא יִשְׂקוֹט: פְּנֵה אָדוֹן בְּעִצְבוֹן רוּחַ. צֶפֶה בְּשִׁבְרוֹן לֵב: קָרוֹב
אַתָּה לָרְחוּקִים. רוֹצֶה בִּתְשׁוּבַת רְשָׁעִים: שַׁדַּי הִמָּצֵא לְדוֹרְשֶׁיךָ.
תֹּאמַר הֵגֵנִי לְמַבְקְשֶׁיךָ: יְבָשְׂרוּ סָלַחְתִּי קוֹרְאֵי בְשָׁמֶךָ. צַדֵּק
בַּמִּשְׁפָּט עִם | מְיֻחָדֶיךָ: חֲסוֹם | מְגוֹל מִלְהַרְשִׁיעַ. קְצוֹף בְּמִסְטִין
מִלְּהַסְטִין: הָקֵם־לָנוּ מַלִּיץ יֹשֶׁר. כִּפֶּר מָצָאתִי תַּשְׁמִיעַ לְשׂוֹבָבִים:
הְשָׁלְבֵנוּ עָלֶיךָ יְהַבֵּנוּ. נָא אַתָּה תְּכַלְכְּלֵנוּ: הַעֲתֵר־לָנוּ בִּתְפִלָּתֵנוּ.
חֻפֶּצֵנוּ וּבַקָּשָׁתֵנוּ מַלֵּא בְּרַחֲמִים: בְּךָ תָּלִינוּ בְּמִחוֹגֵנוּ. רַחֲמֶיךָ
מְהֵר יְקַדְּמוּנוּ: חָזָק וַאֲמִיץ שִׁמְךָ לֹא שָׁכַחְנוּ. אָנָּא לָנֶצַח אַל־
תִּשְׁכָּחֵנוּ: אל מלך ויעבור

מָה־אֱנוֹשׁ כִּי־תִזְכְּרֶנּוּ וּבֶן־אָדָם כִּי תִפְקְדֶנּוּ: וַתְּחַסְּרֵנוּ לִבְקָרִים לִרְגָעִים תִּבְחָנֵנּוּ: הֵן בַּעֲבָדָיו לֹא יַאֲמִין וּבְמַלְאָכָיו יָשִׂים תְּהִלָּה: כִּי אָדָם אַיִן צַדִּיק בָּאָרֶץ אֲשֶׁר יַעֲשֶׂה־טּוֹב וְלֹא יֶחֱטָא:

רחמיך רבים אל תבא כרחם אב ליי הישועה ׳׳ צבאות עמנו ׳׳ צבאות

קד שלישיה ויוסף ע״פ א״ב ובקיף מתוס סהמ״ק זבדיה חזק.

אָדוֹן דִּין אִם יִדְקַדֵּק. בְּחֶסֶד פֹּעַל אִם יְבַדֵּק. גֶּבֶר לְפָנֶיךָ לֹא־יִצְדָּק: דּוֹפִי תִתֵּן בְּצֶבֶא מַעֲלָה. הֵן בְּמַלְאָכֶיךָ תָּשִׂים תְּהִלָּה. וְאַף שׁוֹתָה כַּמַּיִם עַוְלָה: זְכוּת וּצְדָקָה אֵין בָּנוּ. חֵטְא וְרֶשַׁע כָּלָנוּ. טוֹב אַל־תָּבֹא בְּמִשְׁפָּט עִמָּנוּ: יֶהֱמוּ מֵעֶיךָ עָלֵינוּ. כְּרוֹב רַחֲמֶיךָ פְּנֵה אֵלֵינוּ. לְבָלְתִּי כְּרוֹעַ מַעֲלֵלֵינוּ: מְשׁוּבוֹתֵינוּ רַבּוּ מִלְּמָנוֹת. נִיחוֹחִים אַיִן וְקָרְבָּנוֹת. סְלִיחָה מְצֹא לַעֲוֹנוֹת: עַל צְדָקֹתֵינוּ אֵין אָנוּ סְבוּכִים. פֶּשַׁע וְעָוֹן מָלְכְלְכִים. צְדָקָה מְצֹא תַּחַן עוֹרְכִים: קַו אַל־תִּמְתַּח בְּאוֹרְחוֹתֵינוּ. רִפָּה וְתוֹלֶעָה אַחֲרִיתֵנוּ. שָׁוְא | וְהֶבֶל שְׁנוֹתֵינוּ: תְּשׁוּב עַל־הָרָעָה תִּנָּחֵם. זֶה דַּרְכְּךָ חֶנֶם | מְרַחֵם. בְּרַחֲמֶיךָ הָרַבִּים עָלֵינוּ רַחֵם: דָּרְכֶיךָ הוֹדַעְתָּ לָעָנָו לְהוֹרוֹת. יַיְעַתּוֹ שָׁלֹשׁ עֶשְׂרֵה סְדוּרוֹת. הִבְטַחְתּוֹ שֶׁאֵין רֵיקָם חוֹזְרוֹת: חִנּוּן בָּם סָדַרְנוּ לְפָנֶיךָ. זַעַק | קְשׁוּב מִמִּתְחַנְּנֶיךָ. וְאַל־תְּשִׁיבֵנוּ רֵיקָם | מְלֹךְ בָּנֶיךָ:

אל מלך ויעבור

לְמַעַן־שִׁמְךָ יְיָ וְסָלַחְתָּ לַעֲוֹנֵנוּ כִּי רַב־הוּא: כִּי אֶסְלַח לַעֲוֹנָם וּלְחַטֹּאתָם לֹא אֶזְכָּר־עוֹד: וְאַתָּה אֱלוֹהַּ סְלִיחוֹת חַנּוּן וְרַחוּם אֶרֶךְ אַפַּיִם וְרַב־חֶסֶד וְלֹא עֲזַבְתָּנוּ:

רחמיך רבים אל תבא כרחם אב ליי הישועה ׳׳ צבאות עמנו ׳׳ צבאות

קה שלטונית אלהינו ואלהי אבותינו ע״פ א״ב וס״המ״ם שלטה.

אָב לְרַחֵם וְרַב סְלוּחַ חוֹלַלְתָּנוּ. בְּנֵי בְרִית־קֹדֶשׁ וְלֹא חִלַּלְתָּנוּ. גּוֹלִים וְאַתָּה בְּקִרְבֵּנוּ כַּאֲשֶׁר יְחַלְתָּנוּ. וְסָלַחְתָּ לַעֲוֹנֵינוּ וּלְחַטֹּאתֵנוּ וּנְחַלְתָּנוּ: דָּם וְנָאוּל תַּדְיחַ וְדִין תָּאִיר. הַחֲטֵא יֶעֱלָם וּבֵל יִמָּצֵא לְהַבְעִיר. וְעָוֹן יְבַקֵּשׁ וְאֵינֶנּוּ כְּנִמְתָּ לְהַבְאִיר. כִּי אֶסְלַח לַאֲשֶׁר אַשְׁאִיר: זַהֵם | מֶרְכָּבָה וּפְסַק נִיחֹחַ מִמֶּלָּה. חֲצִיצַת חֲפִיסַת לְכָלּוּךְ שָׁרִין חַלָּה. טְבִילַת טַהֲרַת צְנוּר מַיִטְיךְ יַקְלָה. כִּי־אַתָּה יְיָ טוֹב

וְסַלַּח: יַעַן סָרַחְנוּ נִדַּחְנוּ וּמִשְׁמַן רָזֶה. כִּי־רַבָּה הַטְמָאָה וְאֵין מַזֶּה.
לְמַעַנְךָ יְיָ כְּאָז וּלְבָנִים | מְזֶה. סְלַח־נָא לַעֲוֹן הָעָם הַזֶּה: מְסַפֵּר
עֲצוּמוֹ חַסְדֵי רוֹב גְּמוּלֶךָ. נֶהֱנֶתָ לְעַם בֵּית מֶרִי לְמוּלֶךָ. סְבָלֵם נָא
תִשָּׂא כְּמִקֶּדֶם נְטוּלֶךָ. וְסָלַחְתָּ לְעַמְּךָ אֲשֶׁר חָטְאוּ־לָךְ: עֲלֵינוּ
מְפָרוֹם רוּחַ קָדְשׁוֹ יַעֲרֶה. פְּרוֹשׂ וְהִתְקַדֵּשׁ וְחָדֵשׁ לָנוּ יִבְרָא. צָרְפוֹ
וּמָרֵק בְּלִי יִסּוּרִין תּוֹרֶה. כִּי־עִמְּךָ הַסְּלִיחָה לְמַעַן תִּוָּרֵא: קוֹמֵם
נְפוּלָה עוֹד מְלֻהוֹסִיף דַּאֲבוֹנֵנוּ. רוּחַ | חַן רַוֵּה שְׂבַע רַעֲבוֹנֵנוּ.
שָׂלְמוּ תַּמּוּ עֵת רְעוּץ בְּנֵינוּ. לְמַעַן שִׁמְךָ יְיָ וְסָלַחְתָּ לַעֲוֹנֵנוּ:
שֵׁירִים הִנַּנוּ וּמִי כְמוֹךָ נוֹשָׂא. לֹא עַל־צִדְקוֹתֵינוּ אוֹת נְנַסֶּה.
מִדַּת חֲמוֹן רַחֲמֶיךָ נַפִּיל מַחֲסֶה. יְיָ־שָׁמְעָה יְיָ־סְלָחָה יְיָ הַקְשִׁיבָה
וַעֲשֵׂה: בְּיִרְאָתְךָ וּבְתוֹרָתְךָ הָכֵן פְּעָמֵינוּ לְצָעוֹד. בְּיַד עֲוֹנֵינוּ כִּי
כָשְׁלוּ לְמָעוֹד. נָא יַאֲמֵן דָּבָרְךָ הַטּוֹב לִסְעוֹד. כִּי אָסְלַח לַעֲוֹנָם
וּלְחַטָּאתָם לֹא אֶזְכֹּר־עוֹד: יוֹדֵעַ תַּעֲלוּם כָּל־דָּם וּלְחוּם. חַטֹּאתֵינוּ
יְדַעְנוּם וְאַתָּנוּ בְּכָל־תָּחוּם. הִנֵּנוּ אָתָאנוּ לְךָ מְצֹא כֹּפֶר וְתַנְחוּם.
וְאַתָּה אֱלוֹהַּ סְלִיחוֹת חַנּוּן וְרַחוּם: אל מלך

שׁוּב לְמַעַן עֲבָדֶיךָ שִׁבְטֵי נַחֲלָתֶךָ: שׁוּבָה יְיָ הַלְצָה נַפְשֵׁנוּ הוֹשִׁיעֵנוּ לְמַעַן חַסְדֶּךָ: לָמָּה יְיָ תַּעֲמוֹד בָּרְחוֹק תַּעְלִים לְעִתּוֹת בַּצָּרָה:

שוב Kehre zurück um Deiner Knechte willen zu den Stämmen Deines Besitzes. — Kehre um, Ewiger! rette unser Leben, hilf uns um Deiner Gnaden willen! Warum, o Ewiger, stehst Du in der Ferne, verbirgst Dich in den Zeiten der Noth?

רחמיך רבים אל תבא כרחם אב ליי הישועה ייי צבאות עמנו ייי צבאות

קן ע״פ א׳ב, וש׳המח שלמה חתום בחרוז הראשון.

אֱלֹהֵינוּ וַאלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ:

ח׳ שְׁלֹשׁ עֶשְׂרֵה מִדּוֹת הָאֲמוּרוֹת בַּחֲנִינָה, נָא כְּלֹ־מִדָּה נְכוֹנָה אֲחַלֶּה פְּנֵי מַלְכִּי

אלהינו Unser Gott und unserer Väter Gott!

שלש (Vorb.) Von dreizehn Gotteskräften gabst Du Kunde,
Als Du Dich offenbart in heil'ger Stunde.
O laß durch jede Dich, mein Gott, erflehen,

בְּתִקְוָה. לְחַפֵּשׂ זְכוּת
בְּגוּיִם קְרוּאִים
שׁוֹשַׁנָּה.

ק׳ מַלְּטֵם מִכָּל־רָעוֹת
בְּזֹאת הַשָּׁנָה׃

ח׳ אִם־אַשְׁמָתָם
גָּדְלָה עַד שְׁמֵי־רוֹם
וְכוֹכְבֵיהֶם. נָא כָּל־
מִדָּה נִכּוֹנָה אֲבַקֵּשׁ
רַחֲמִים עֲלֵיהֶם. בַּסֵּל
מֵהֶם כְּתוֹב אָמַרְתִּי
אַפְאֵיהֶם.

ק׳ לָמָּה יֹאמְרוּ הַגּוֹיִם אַיֵּה־
נָא אֱלֹהֵיהֶם׃

ח׳ אִם־גָּבְרוּ עֲוֹנוֹת
וְעָצְמוּ מִלְּסַפֵּרָה. נָא
כָּל־מִדָּה נִכּוֹנָה דְּחֵה
אִתָּם יְיָ לְהַסְתִּירָה.
דְּבוֹבִי עֹז בְּתַחַן
לְבַסֵּל (מהם) כְּתוֹב
אַסְתִּירָה.

Für die das Heil, den Segen zu erspähen,

Die liebend Deine Rose Du genannt.

מלטם (Gem.) Sei jedes Leid hinfort ihr abgewandt!

אם אשמתם (Vorb.) Wenn ihre Schuld sich hob zu Sternenhöhen,

O Dein Erbarmen möcht' ich dann erflehen!

Lösch' aus den Spruch, der Weh' und End' verhängt.

למה יאמרו (Gem.) Sonst höhnt der Feind: Nicht Gott mehr ihrer denkt!

אם גברו (Vorb.) Wenn bis zur Unzahl sich gehäuft die Sünden, —

Um Deiner Gnadenkräfte willen,

Die Du sich ließest uns enthüllen,

Verbirg die Schuld, daß sie nicht sei zu finden,

Löf' auf den Spruch, der Zorn und Strafe droht.

ק׳ לָמָה יְיָ תַּעֲמֹד בְּרָחוֹק
תַּעְלִים לְעִתּוֹת בַּצָּרָה׃

ח׳ אִם הֵעָוּו פְּנֵי
מַלְכָּם בְּעַזּוּת פָּנִים
וּמֻצָּח. נָא כָּל־מָדָה
נְכוֹנָה אֶתְחַנֵּן־לוֹ
בְּפֶצַח. וְנַפְשִׁי שְׁפָכִי
כַמַּיִם לִבֵּךְ נֹכַח
אָדוֹם וָצַח.

ק׳ לָמָה אֱלֹהִים זָנַחְתָּ לָנֶצַח׃

ח׳ אִם־זְדוֹנוֹת
הִשִּׁיאוּ לֵב מִפְּשׁ
וְנִשְׁחָץ. נָא כָּל־מִדָּה
נְכוֹנָה חַלֵּץ אֹתָם יְיָ
מִמַּחַץ. חוּשׁ וּבֹא
וְשָׁא קוֹל נַחַץ.

ק׳ לָמָּה־כֹּה אֵלֶּה בָּלָחַץ׃

ח׳ אִם־מָפְלוּ שֶׁכֶר
בְּהֶגֶה וְהַוּוֹת לְעָמֶּךָ.
נָא כָּל־מִדָּה נְכוֹנָה
יְדִידוּת תִּזְכֹּר

ק׳ למה יי (Gem.) Willſt fern Du ſieh'n, o Herr! zur Zeit der Noth!

אם העו (Vorb.) Wenn ihrem Gott im Trotz ſie ſich erfrecht,
Laut ruf' ich dann zu Dir, mild und gerecht!
Wie Fluth ergießt ſich meiner Seele Drang.

למה אלהים (Gem.) Warum o Herr! verſchmähſt Du uns ſo lang?

אם זדונות (Vorb.) Wenn Uebermuth das ſtolze Herz bethört,
O ſchütze, daß nicht Wunde uns verſehrt.
Laß rettend Deines Rufes Macht erſchallen!

למה קדר (Gem.) Soll ſtets umdüſtert ich im Drucke wallen?

אם מפלו (Vorb.) Wenn Lug ſie ſannen, Frevles ſie vollbracht,
Der Liebe Deiner Treu'n[1]) dann ſei gedacht.

1) Der Erzväter.

מִמַּעֲנִיתֶיךָ. יִתְגּוֹלְלוּ רַחֲמֶיךָ עַל־שְׁאֵרִית עַמֶּךָ.

ק לָמָּה יְיָ תַּעֲזֹב אַפְּךָ בְּעַמֶּךָ:

ח אִם־כְּבָדוֹ*) אֹזֶן לִסְלֹחַ מִנִּי הַדְּרֶךְ. נָא כָּל־מִדָּה נְכוֹנָה אֲלַחֵשׁ עַל־עַמִּי בְּעֵרֶךְ. וְנַפְשִׁי שִׁפְכִי לִבֵּךְ פְּנֵי קוֹנֵךְ וְצוּרֵךְ.

ק לָמָּה פָּרַצְתָּ גְדֵרֶיהָ וְאָרוּהָ כָּל־עֹבְרֵי דָרֶךְ:

ח אִם־מָרְדוּ בְּרֹב פִּשְׁעָם לְצוּר מַלְכִּי וְקִדּוּשִׁי. נָא כָּל־מִדָּה נְכוֹנָה נֹעַם עֲלֵיהֶם תְּבַקֵּשִׁי. נוֹרָא מָרוֹם וְקָדוֹשׁ בְּעֶתֶר אֵלָיו תִּדְרְשִׁי.

ק לָמָּה יְיָ תְּוַנַּח מִשָּׁלוֹם נַפְשִׁי:

ח אִם־סָרְרוּ כְּפָרָה

*) נ״א (כְּבָדָה) כָּבְדוּ

O Deine Huld dem Reſt ſei zugewandt

למה יי Der Deinen, — (Gem.) nicht Dein Zorn ob ihm entbrannt.

אם כבדו (Vorb.) Wenn tauben Ohrs ſie ihren Weg gekrümmt,

Mein Wort dann leiſes Flehen an Dir ſtimmt;

Der Andacht Strom dann laß, o Seele! fließen,

Vor meinem Hort und Meiſter ſich ergießen.

למה פרצת Warum brichſt Du den Zaun, der uns umhegt,

Daß Jeder Hand an Deine Pflanzung legt?

אם מרדו (Vorb.) Wenn, Heil'ger, ſie gefehlt durch ſchwere Schuld,

Anrufſt dann meine Seele Deine Huld.

Zu dem Erhabenen, Heiligen dein Flehen

Voll Inbrunſt laß, o du mein Herz! ergehen.

למה יי (Gem.) Warum, o Gott! ſoll friedlos hin ich gehen?

אם סרדו (Vorb.) Wenn in

der Zeiten Flucht, die hingeschwunden,
Sie Deiner Führung störrig sich entwunden,
Das Auge richt' ich zu den Höh'n empor
Für sie, die Schwächsten in der Völker Chor.

(Gem.) למה לנצח Warum, o Gott! willst unser Du nicht denken,
So lang auf uns nicht Dein Erbarmen lenken?

אם פשעים (Vorb.) Wenn unsere Schuld hochragend angeschwollen, —
Mit mildem Ruf Dich, ewig Wundervollen,
Anrufe ich bei Deinem ew'gen Worte:
Das treubewährte sei zum Heil und Horte.

(Gem.) למה תשיב Warum o willst Du Deines Armes Walten,
Die mächt'ge Hand — warum zurück sie halten?

אם קלקלו (Vorb.) Wenn fehlend, sünd'gend sie ihr Thun verkehrt,
Doch für ihr Heil das Herz mir glüht und gährt.
O rufe laut zu ihm, der hilft und heilt:

מֵרֹב עִתִּים וְיָמִים.
נָא כָּל־מִדָּה נְכוֹנָה
עַיִן אֶשָּׂא לַמְרוֹמִים.
עַל־עַמִּי אֶפְצַח־פֶּה
מְעַטֵּי עַמִּים.

ק׳ לָמָּה לָנֶצַח תִּשְׁכָּחֵנוּ
תַּעַזְבֵנוּ לְאֹרֶךְ יָמִים׃

ח׳ אִם פְּשָׁעֵינוּ עָצְמוּ
וְגָבְרוּ מְאֹד בְּתֻלָּא.
נָא כָּל־מִדָּה נְכוֹנָה
אֶצְפְּצֵף קוֹל לְהַפְלָא.
צְרוּפָה אִמְרָתְךָ
לְחַלּוֹת עַל־עַם אֱלָהּ.

ק׳ לָמָּה תָּשִׁיב יָדְךָ וִימִינֶךָ
מִקֶּרֶב חֵיקְךָ כַּלֶּה׃

ח׳ אִם־קִלְקְלוּ
מַעֲשִׂים לְהָזִיד
וּלְהַרְשִׁיעַ. נָא כָּל־
מִדָּה נְכוֹנָה רָחַשׁ
לִבִּי לְהוֹשִׁיעַ. קוֹמִי
רְנִי בַלַּיְלָה לָאֵל
הַמּוֹשִׁיעַ.

* חיקך כתיב

ק לָמָּה תִּהְיֶה כְּאִישׁ נִדְהָם
כְּגִבּוֹר לֹא־יוּכַל לְהוֹשִׁיעַ׃
ח אַתָּה־אָמַנְתָּ שָׁבוּ
כֻלָּם בְּלֵב וָנֶפֶשׁ
לְחַלּוֹתְךָ. נָא כָּל־
מִדָּה נְכוֹנָה תַּסְכִּים
עִמָּם בְּמִחוּלֶתְךָ.
וַעֲשֵׂה אָדוֹן לְמַעַנְךָ
מְחַל וְסְלַח לַעֲדָתֶךָ.
ק שׁוּב לְמַעַן עֲבָדֶיךָ
שִׁבְטֵי נַחֲלָתֶךָ׃

למה תהיה (Gem.) O sei ein Retter, der zur Hilfe eilt!

אם אמנם (Vorb.) Wenn aber Alle heut zu Dir es drängt,
Wenn Herz und Seele reuig sie gelenkt,
Dich anzurufen, Herr! o dann gewähre
Verzeihung mild dem brünstigen Begehre.
Um Deinetwillen Deiner Schaar verzeihe,
שוב (Gem.) Mit Deinen Treu'n den Bund der Lieb' erneue!

אל מלך יושב עד לכל קוראיך (S. 217.)

הזק אַל־תָּבוֹא
בְּמִשְׁפָּט עִמָּנוּ. כִּי
לֹא־יִצְדַּק לְפָנֶיךָ כָּל־
חָי׃ צֶדֶק וּמִשְׁפָּט
מְכוֹן כִּסְאֶךָ חֶסֶד
וֶאֱמֶת יְקַדְּמוּ פָנֶיךָ׃
מִלְּפָנֶיךָ מִשְׁפָּטֵנוּ
יֵצֵא עֵינֶיךָ תֶּחֱזֶינָה
מֵישָׁרִים׃ וְהוּא
יִשְׁפֹּט־תֵּבֵל בְּצֶדֶק

אל תבוא (Vorb. u. Gem.) Gehe nicht ins Gericht mit uns; denn vor Dir kann kein Lebender gerecht erscheinen. Gerechtigkeit und Recht sind Deines Thrones Stütze, Huld und Treue begrüßen Dein Antlitz. Von Dir geh' aus unser Recht! Deine Augen schauen gerade. — Und Er richtet die Welt in

וְדִין לְאֻמִּים
בְּמֵישָׁרִים: רַחֲמֶיךָ
רַבִּים יְיָ כְּמִשְׁפָּטֶיךָ
חַיֵּנוּ: הִנָּשֵׂא שֹׁפֵט
הָאָרֶץ הָשֵׁב גְּמוּל
עַל־גֵּאִים: כִּי יְיָ
שֹׁפְטֵנוּ יְיָ מְחֹקְקֵנוּ
יְיָ מַלְכֵּנוּ הוּא
יוֹשִׁיעֵנוּ: חָלִלָה לְךָ
מֵעֲשׂוֹת כַּדָּבָר הַזֶּה
לְהָמִית צַדִּיק עִם־
רָשָׁע וְהָיָה כַּצַּדִּיק
כָּרָשָׁע חָלִלָה לְךָ
הַשֹּׁפֵט כָּל־הָאָרֶץ
לֹא יַעֲשֶׂה מִשְׁפָּט:

Gerechtigkeit, entscheidet über Nationen in Geradheit. — Dein Erbarmen ist groß, o Ewiger! nach Deinen Aussprüchen erhalte uns! — Erhebe Dich, Richter der Erde! vergilt Lohn den Hochmüthigen! Denn der Ewige ist unser Richter, der Ewige unser Gesetzgeber, der Ewige unser König; Er wird uns helfen. — Fern ist es von Dir, Solches zu thun, zu tödten den Gerechten mit dem Frevler, daß gleich sei der Gerechte und der Frevler; fern ist es von Dir! Wie, sollte der Richter der ganzen Erde nicht Recht üben? —

פזמון. חתום בו שלמה חזק ואמץ, והוא בעל ד' ו' תנועות.

שֹׁפֵט כָּל־הָאָרֶץ
וְאַתָּה בְּמִשְׁפָּט
יַעֲמִיד. נָא חַיִּים
וְחֶסֶד עַל־עַם עָנִי
תַּצְמִיד. אֶת־תְּפִלַּת

שפט (Vorb. u. Gem.) O Herr und Richter Du der ganzen Welt,

Der ins Gericht vor seinen Thron sie stellt:

Ob Deinem Volk, dem armen,

הַשְׁחַר בִּמְקוֹם עֹלָה
תַּעֲמִיד. קְטֹרֶת
הַבֹּקֶר אֲשֶׁר לְעֹלַת
הַתָּמִיד׃

Sei Leben und Erbarmen
Als Richterspruch von Dir gefügt.
O wolle unser Frühgebet erachten
Dem Opfer gleich, dem früh einst dargebrachten!

לובש צְדָקָה וּמַעֲשֶׂה.
לְךָ לְבַד הַיִּתְרוֹן.
אִם אֵין בָּנוּ מַעֲשִׂים.
זָכְרָה יִשֵּׁנִי חֶבְרוֹן.
וְהֵם יַעֲלוּ לְזִכָּרוֹן.
לִפְנֵי יְיָ תָּמִיד׃ כעולת

Du, der umhüllt das Recht wie ein Gewand,
Deß Nam' allein in Ehrfurcht wird genannt!
Wenn werthlos unser Thun,
Denk' derer, die in Chebron ruh'n,
Und ihr Gedächtniß steig' empor zu Dir
Und glänze stets in lichter Pracht,
Gleich Opfer, einst am Morgen dargebracht.

מטה כַּלַּפֵּי־חֶסֶד.
לְהַטּוֹת אִישׁ לְתַחֲזֶה.
עַמְּךָ לְחֶסֶד הַטֵּה.
נְמַלֵּנָא עָלָיו וְחָזֵה.
כְּתוֹבְתָא חַיִּים, וְחָזֵה.
עַל־מִצְחוֹ תָּמִיד׃

כעולת

Der Du voll Huld des Rechtes Schale senkst,
Den Menschen hin zum Lebenswege lenkst!
O Deinem Volke Lebensheil
Sprich heute zu als Loos und Theil;
O präg' ihm auf das Lebensmal!
Auf seiner Stirne laß es leuchten alle Zeit,
Wie jeden Morgen einst das Opfer ward geweiht.

הֵישִׁיבָה בִּרְצוֹנְךָ
אֶת־צִיּוֹן עִיר קָדְשֶׁךָ.
וְנָתַתָּ דְּוִשָּׁם בְּבֵיתְךָ
לְמִקְדָּשֶׁיךָ. וַעֲרִיכַת

היטיבה O wend' in Huld und Gnade Deinen Sinn
Auf Zijon, Deine heil'ge Stätte, hin,

נֵר לְבֵן־יִשַׁי. לְהַעֲלוֹת נֵר תָּמִיד: כעולת

חִזְקוּ וְאִמְצוּ לְבַבְכֶם עַמִּי בְּאֵל מָעוֹז. וְעֶדְתָיו כִּי תִנָּצְרוּ גַּם אֶת־זוֹ לְעֶמֶת זוֹ. יְכַפֵּר בְּעַד חַטֹּאתֵיכֶם וְיִזְכֹּר רַחֵם בְּרָגְזוֹ. דִּרְשׁוּ יְיָ וְעֻזּוֹ. בַּקְּשׁוּ פָנָיו תָּמִיד. כְּעֹלַת הַבֹּקֶר אֲשֶׁר לְעֹלַת הַתָּמִיד:

Und in dem Hause, Dir geweiht,
Gieb Deinen Treuen Halt und Festigkeit.
Und zünde neu des Heiles Licht
Dem Sohne Jischai's, o laß es fröhlich leuchten,
Dem Opfer gleich, dem früh einst dargereichten!
הקו Mit kräft'gem Sinn, mit starkem Muth
Halt' fest, mein Volk, dein ewig Gut.
Willst Gottes Wort du halten,
Wird Er auch gnädig walten,
Denkt des Erbarmens dann in Zornes Gluth. —
Sucht auf den Herrn, kommt vor sein Angesicht!
Das sei das Opfer, dargebracht beim Morgenlicht.

שַׁבָּט בְּל־הָאָרֶץ וְאַתָּה בְּמִשְׁפָּט יַעֲמִיד. נָא חַיִּים וָחֶסֶד עַל־עַם עָנִי תַּצְמִיד. אֶת־תְּפִלַּת הַשַּׁחַר בְּמִנְיַן עֹלָה תַּעֲמִיד. כְּעֹלַת הַמֵּקֵר אֲשֶׁר לְעֹלַת הַתָּמִיד: סגורין האיך.

אל מלך יושב עד לכל קראיך (S. 217.)

יִזְכֹּר אֱלֹהִים אֶת־בְּרִיתוֹ אֶת־אַבְרָהָם אֶת־יִצְחָק וְאֶת־יַעֲקֹב: טֶרֶף נָתַן לִירֵאָיו יִזְכֹּר לְעוֹלָם בְּרִיתוֹ: כִּי־בָרֵךְ אֲבָרֶכְךָ וְהַרְבָּה אַרְבֶּה־ אֶת־זַרְעֲךָ כְּכוֹכְבֵי הַשָּׁמַיִם וְכַחוֹל אֲשֶׁר עַל־שְׂפַת הַיָּם וְיִרַשׁ זַרְעֲךָ אֵת שַׁעַר אוֹיְבָיו:

יזכר Es gedenke Gott seines Bundes mit Abraham, mit Jizchak und mit Jaakob! Fristung gewährt er den ihn Fürchtenden, gedenket ewiglich seines Bundes. „Fürwahr, segnen werde Ich dich und mehren deinen Samen wie die Sterne des Himmels und wie den Sand, der am Rande des Meeres, und besitzen wird dein Same das Thor seiner Feinde."

רַחֲמֶיךָ רַבִּים יְיָ כְּמִשְׁפָּטֶיךָ חַיֵּינוּ: אַל תָּבוֹא בְּמִשְׁפָּט עִמָּנוּ
כִּי לֹא יִצְדַּק לְפָנֶיךָ כָּל־חָי: כְּרַחֵם אָב עַל־בָּנִים כֵּן תְּרַחֵם יְיָ
עָלֵינוּ: לַיְיָ הַיְשׁוּעָה עַל־עַמְּךָ בִרְכָתֶךָ סֶלָה: יְיָ צְבָאוֹת עִמָּנוּ
מִשְׂגָּב־לָנוּ אֱלֹהֵי יַעֲקֹב סֶלָה: יְיָ צְבָאוֹת אַשְׁרֵי אָדָם בּוֹטֵחַ בָּךְ:
יְיָ הוֹשִׁיעָה הַמֶּלֶךְ יַעֲנֵנוּ בְיוֹם קָרְאֵנוּ:

ח׳ סְלַח־נָא לַעֲוֹן הָעָם הַזֶּה כְּגֹדֶל חַסְדֶּךָ וְכַאֲשֶׁר
נָשָׂאתָה לָעָם הַזֶּה מִמִּצְרַיִם וְעַד־הֵנָּה. וְשָׁם נֶאֱמַר.

ק׳ וַיֹּאמֶר יְיָ סָלַחְתִּי כִּדְבָרֶךָ:

הַשֵּׁה אֱלֹהַי אָזְנְךָ וּשְׁמָע פְּקַח עֵינֶיךָ וּרְאֵה שִׁמְמוֹתֵינוּ וְהָעִיר
אֲשֶׁר־נִקְרָא שִׁמְךָ עָלֶיהָ כִּי לֹא עַל־צִדְקֹתֵינוּ אֲנַחְנוּ מַפִּילִים
תַּחֲנוּנֵינוּ לְפָנֶיךָ כִּי עַל־רַחֲמֶיךָ הָרַבִּים: אֲדֹנָי שְׁמָעָה אֲדֹנָי |
סְלָחָה אֲדֹנָי הַקְשִׁיבָה וַעֲשֵׂה אַל־תְּאַחַר לְמַעַנְךָ אֱלֹהַי כִּי־שִׁמְךָ
נִקְרָא עַל־עִירְךָ וְעַל־עַמֶּךָ:

קק עקדה. ש׳הטח בראשי החרוזים מרדכי הארך.

מְסַלְעִי[1]) (Gem.) Mein Retter, Du
mein Hort, mein Schirm und Schild,
Du meine Macht und Kraft,
wenn Leid mich hüllt!
Früh steh' ich hier, ruf' Dein
Erbarmen mild;
An Dich, mein Herr! ergeht mein
Flehn am Morgen.
בקר רחם Am Morgen denk' er-
barmend an den Ahn,
Des Glaubens Fels und Grund,
— der hing Dir an.
Denk' an den Bund, und von
der Sünde Wahn
O läutre mich! Hör' meine
Stimm' am Morgen.

מְסַלְעִי אֱלִי צוּרִי מָתְרִי
וּמָגִנִּי. וְכֹחַ יִשְׁעִי מִשְׂגַּבִּי
בְּיוֹם צָרוֹתַי וְאוֹנִי. הִשְׁכַּמְתִּי
לְחַלּוֹתְךָ מֶלֶךְ רַב, וַאֲנִי.
אֵלֶיךָ יְיָ שִׁוַּעְתִּי בַּבֹּקֶר:
בֹּקֶר רַחֵם תְּזָכוֹר חֶסֶד
לְאַבְרָהָם אָב אֵיתָנִי, אֲשֶׁר
בְּחַרְתּוֹ וְהָאֱמִין בְּךָ רֹאשׁ
לְמַאֲמִינִי. וְכוֹר בְּרִיתְךָ
וְחוּשִׁיעֵנִי מִטָּמְאָתִי, יְיָ.
בֹּקֶר תִּשְׁמַע קוֹלִי בֹּקֶר:

[1]) Verfasser: R. Mordechai b. Sabbathai.

בְּקֶר דִּבַּרְתָּ עִמּוֹ וְנִפְתּוֹ
לְשַׁלֵּם־לוֹ מַשְׂכֹּרֶת. וְכָרוֹת
עִמּוֹ הַבְּרִית לִהְיוֹת לוֹ
לְמִשְׁמֶרֶת. אַהֲבָתוֹ וּרְצִיתוֹ
וְקִבַּלְתּוֹ, כִּקְטֹרֶת. סַמִּים
בַּבֹּקֶר בַּבֹּקֶר:

בֹּקֶר כּוֹכְבוֹ הֵאִיר כְּחַמָּצַתְּ
לְהַרְאוֹת צִדְקָתוֹ הַגְדַּלְתָּ.
וְנִפְתּוֹ בֶּעָשִׁירִי וַתֹּאמֶר לוֹ
קַח אֶת־בִּנְךָ וְלֹא תִכְלָא.
עַל אַחַד הֶהָרִים וְהַעֲלֵהוּ
שָׁם לְעֹלָה. אֶת־הַכֶּבֶשׂ
הָאֶחָד תַּעֲשֶׂה בַּבֹּקֶר:

בֹּקֶר יְחַד שִׁמְךָ וְשָׁמַע
לְקוֹלֶךָ וְהֵרָאֶה אַהֲבָתוֹ.
וְשָׁשׂ בְּכָל־לֵב עַל־אִמְרָתֶךָ
לַעֲשׂוֹתוֹ. הָאַהֲבָה לְלֵכְלָה
הַשּׂוֹרֶה וַיָּקָם בְּשִׂמְחָתוֹ.
וַיִּשְׁפֹּם אַבְרָהָם בַּבֹּקֶר:

בֹּקֶר הֵכִינוּ לִבָּם שְׁנֵיהֶם
לַעֲשׂוֹת רְצוֹנְךָ אָיוֹם. הַבֵּן
לָקַח עֵצִים וְהָאָב לָקַח
מַאֲכֶלֶת לִשְׁחֹט גְּלִי פְּרִיוֹם.
קְרוּאִים וְהָלְכִים לְתֻמָּם רָאוּ

בקר דברת Am Morgen prüfend sprach zu ihm Dein Mund,
Und reicher Lohn ihm blüht; den ew'gen Bund
Beschlossest Du, machst Deine Lieb' ihm kund,
Daß er Dir süß, wie Weihrauchsduft am Morgen.

בקר כוכבו Am Morgen glänzt sein Stern; in Tugendhelle
Verklärst Du ihn. Du sprachst: Geh' an die Stelle,
Die ich dir zeige; dort dein Kind in Schnelle
Mir opfre. — Dieses eine Lamm am Morgen.

בקר יחד Am Morgen zeigt sein Herz sich ungetheilt;
In froher Lieb' Dein Wort zu thun er eilt.
Der Drang zu Dir kennt Maß nicht. Unverweilt
Macht er sich freudig auf am frühen Morgen.

בקר הכינו Am Morgen war ihr Herz bereit zumal:
Der Sohn das Holz, der Vater trägt den Stahl.
Sie zogen schlecht und recht, bis sich der Strahl

כְּבוֹדֶךָ, בַּיּוֹם הַשְּׁלִישִׁי
בִּחְוֹת הַבֹּקֶר׃

בֹּקֶר אָז כְּגִבּוֹר חָלָצָיו
וַלַּעֲקֹד בְּנוֹ קִדֵּם. וַיִּקַּח
מַאֲכֶלֶת לִשְׁחָטוֹ וְלֹא חָשַׂךְ
אָדֹם. וַיֹּאמֶר הַיּוֹם אַקְרִיב
עֹלָתִי וְאָזְרַק דָּם־זִבְחִי וְלֹא־
יָלִין עַד־בֹּקֶר׃

בֹּקֶר רַחֲמֶיךָ נִכְמְרוּ עַל־
בֵּן יָחִיד וְעָלָיו זָרַחוּ. וַיִּקְרָא
אָלָיו מַלְאַךְ יְיָ אֶל־הַנַּעַר
יָדַיִם אַל־יִשְׁלַח־. כִּי בְיִצְחָק
יִקָּרֵא לְךָ זָרַע וְזִכְרוֹ לַדּוֹרוֹת,
הַנִּיחוּ לָכֶם לְמִשְׁמֶרֶת עַד־
הַבֹּקֶר׃

בֹּקֶר בָּשְׂרוֹ וַיְשָׁרוֹ וְצִדְקוֹ
יָלִין בְּעַד־עַם אֵלֶיךָ קָרֵב.
וְאָפְרוֹ תָּמִיד יֵרָאֶה לְפָנֶיךָ
לְכַפֵּם חָרֵב. תִּנָּתֵן לָהֶם
נַפְשָׁם בִּשְׁאֵלָתָם כִּי לְךָ
נִכְמְפָה, בָּעֶרֶב הֵיא בָאָה
וּבַבֹּקֶר׃

בֹּקֶר קוֹלָם שְׁמַע וּתְכַפֵּר
עֲוֹנוֹתֵיהֶם. וְעֶרֶךְ תְּפִלָּתָם
תַּחְשֹׁב כְּעֶרֶךְ קָרְבְּנוֹתֵיהֶם.

* תִּשְׁלַחְנָה

Von Deinem Glanze zeigt, am dritten Morgen.

בקר אוז Am Morgen rüstet ihn schon frommer Muth,

Er band den Sohn. Schon dräut der Stahl! Nicht thut

Die Vaterlieb' Einhalt. Bald soll das Blut

Des Opfers fließen, säumen nicht bis morgen.

בקר רחמיך Am Morgen war Dein Mitleid hell entbrannt.

Dein Engel rief: Nicht rühre Deine Hand

Den Knaben! Sein Gedächtniß unverwandt

Bleibt aufgespart bis später Zeiten Morgen.

בקר כשרו Am Morgen laß den Frommen Anwalt sein,

Des Opfers Asche schau': o wasch' uns rein,

Und den Dir Nah'nden wolle Heil verleih'n!

Sehnsüchtig harren wir von Nacht zu Morgen.

בקר קולם Am Morgen horch, gönn' ihrer Schuld Verzeihen!

Acht' Opfern gleich Gebet, das sie Dir reihen,

לָקָחוּ וּבָאוּ בְזִכְרוֹן צִדְקַת
אֲבוֹתֵיהֶם, וְהֵם הֵבִיאוּ אֲלֵיהֶם
עוֹד נְדָבָה בַּבֹּקֶר בַּבֹּקֶר:
בֹּקֶר תֵּכֶן אֵלֵינוּ וְרַחֲמֶיךָ
עָלֵינוּ יִכְמְרוּ, וְתַשְׁלִיךְ
בִּמְצֻלוֹת יָם כָּל־חַטֹּאתֵינוּ
וְלֹא־יִזָּכְרוּ, צוּר חַיֵּינוּ
עַוֹנֵנוּ מְלֹפָנֶיךָ, לֹא־יַשְׁאִירוּ
מִמֶּנּוּ עַד־בֹּקֶר:

Wenn an die Väter mahnend sie Dir weihen
Der Seelen Spenden neu an jedem Morgen.
בקר תפן Am Morgen sei Dein Herz in Lieb' entbrannt.
In Meerestiefen sei die Schuld verbrannt:
Tilg' sie hinweg, ihre Spur entschwand,
Daß nichts von ihr bewahrt sei bis zum Morgen.

אל מלך יושב על כסא רחמים (S. 217.)

ק׳ זְכֹר רַחֲמֶיךָ יְיָ וַחֲסָדֶיךָ
כִּי מֵעוֹלָם הֵמָּה: אַל־תִּזְכֹּר־
לָנוּ עֲוֹנֹת רִאשֹׁנִים מַהֵר
יְקַדְּמוּנוּ רַחֲמֶיךָ כִּי דַלּוֹנוּ
מְאֹד: זָכְרֵנוּ יְיָ בְּרָצוֹן עַמֶּךָ
פָּקְדֵנוּ בִּישׁוּעָתֶךָ: זְכֹר
עֲדָתְךָ קָנִיתָ קֶדֶם גָּאַלְתָּ
שֵׁבֶט נַחֲלָתֶךָ הַר צִיּוֹן זֶה
שָׁכַנְתָּ בּוֹ: זְכֹר יְיָ חִבַּת
יְרוּשָׁלַיִם, אַהֲבַת צִיּוֹן אַל־
תִּשְׁכַּח לָנֶצַח: זְכֹר יְיָ לִבְנֵי
אֱדוֹם אֶת יוֹם יְרוּשָׁלַיִם
הָאֹמְרִים עָרוּ | עָרוּ עַד
הַיְסוֹד בָּהּ: אַתָּה תָקוּם
תְּרַחֵם צִיּוֹן כִּי־עֵת לְחָנְנָהּ

ק׳ (Gem.) Gedenke Deines Erbarmens, Ewiger! und Deiner Gnaden; denn sie sind von Ewigkeit her. Gedenk' uns nicht die Sünden der Früheren; eilends mög' uns entgegen kommen Dein Erbarmen! denn wir sind sehr verkümmert. Gedenk' unser, Ewiger! in Der Deinem Volke zugewandten Huld, such' uns heim mit Deiner Hülfe. Gedenke Deiner Gemeinde, die Du Dir geeignet in der Vorzeit, die Du erlöst zum Stamme Deines Besitzes, des Zijonberges, auf dem Du Deinen Sitz genommen. Gedenk', Ewiger! der Zuneigung zu Jeruschalaim; der Liebe zu Zijon vergiß nicht ewiglich. Gedenk', Ewiger! den Söhnen Edoms den Tag Jeruschalajims, jenen die sprachen: Wühlet, wühlet bis auf den Grund darin! Du wirst aufstehen, Dich Zijons erbarmen; denn es ist Zeit, es zu begnadigen; denn die

כִּי־בָא מוֹעֵד: זְכֹר לְאַבְרָהָם לְיִצְחָק וּלְיִשְׂרָאֵל עֲבָדֶיךָ אֲשֶׁר נִשְׁבַּעְתָּ לָהֶם בְּךָ וַתְּדַבֵּר אֲלֵהֶם אַרְבֶּה אֶת־זַרְעֲכֶם כְּכוֹכְבֵי הַשָּׁמַיִם, וְכָל־הָאָרֶץ הַזֹּאת אֲשֶׁר אָמַרְתִּי אֶתֵּן לְזַרְעֲכֶם וְנָחֲלוּ לָעוֹלָם: זְכֹר לַעֲבָדֶיךָ לְאַבְרָהָם לְיִצְחָק וּלְיַעֲקֹב, אַל־תֵּפֶן אֶל־קְשִׁי הָעָם הַזֶּה וְאֶל־רִשְׁעוֹ וְאֶל־חַטָּאתוֹ:

קו״ק אַל־נָא תָּשֶׁת עָלֵינוּ חַטָּאת אֲשֶׁר נוֹאַלְנוּ וַאֲשֶׁר חָטָאנוּ:

ק״ק חָטָאנוּ צוּרֵנוּ. סְלַח־לָנוּ יוֹצְרֵנוּ:

Frist iſt gekommen. Gedenke dem Abraham, Jizchak und Jisrael, Deinen Knechten, denen Du einen Schwur gethan bei Dir, und ſpracheſt zu ihnen: Mehren will ich euren Samen wie die Sterne des Himmels; und dieſes ganze Land das Ich verheißen, werd' Ich geben eurem Samen, daß ſie es beſitzen auf ewig. Gedenke deinen Knechten, Abraham, Jizchak und Jaakob; wende Dich nicht zur Hartnäckigkeit dieſes Volkes und zu ſeinem Frevel und zu ſeiner Sündigkeit.

אל (Vorb. u. Gem.) O laß es uns nicht zur Sünde gereichen, daß wir thöricht geweſen und gefehlt.

חטאנו (Verb. u. Gem.) Geſündigt haben wir, unſer Hort! Verzeih' uns, unſer Schöpfer!

(In den meiſten Gemeinden wird dies Stück übergangen.)

מיוסד ע״פ א״ב בראשי החרוזים ואח״כ חתום ש״המח קלינימוס חזק.

אַדַּבְּרָה תַּחֲנוּנִים כְּרֹשׁ וְאֻבָּדָה. בְּעִנּוּי נָפֶשׁ (בְּעֹז) קְהָלִי אֲבָדָה. גִּי נְקֹף בַּבַּרְזֶל סִבְכִּי. בְּכוּי הָעָם חֲרָבָה בָּרָה: בָּרָה הִשְׁבִּיעֵנִי כְּנַדַּע קַרְנִי. לַעֲנָה וָרֹאשׁ הִרְוָנִי. הֻדַּמְתִּי וְגַם קוֹמָתִי רִגְּנִי. יָגַעְתִּי בְּקָרְאִי גַּחַר גָּרוֹנִי: (חטאנו) גָּרוֹנִי הָגְשַׁת קְרוֹא אֲרוּכָה. קַוֵּה נַחַת וְהָגָה כָּרוּכָה. נוֹדַדְתִּי כְּצִפּוֹר (נוֹדֵד) וְדַרְכִּי נִסְרָכָה. מִפְּגִי קֶשֶׁת דָּרוּכָה: דְּרוּכָה לְשׁוֹן מַקְנִיאַי וּרְחָבָה. מְצָרֶבֶת פָּגִים פָּחֲשׁ לָהָבָה. נִתְּקֵם מִמְּאָבָם בְּהַשְׁלֵךְ וּסְחִיבָה. וְלַחַשׁ אוֹתָם הַיּוֹם תַּבָּא: (חטאנו) תַּבָּא כְּאַרְיֵה בְּמַאֲרַב לְדָוֹר. וְהֵיוֹצֵא צוֹדָה תִּתִּי לָמָגוֹר. כָּל־רָעָתָם לְפָנֶיךָ תָּאֻגּוֹר. וְחָרַק חֲנִית וְסָגֹר: וְסָגֹר מוֹצָאָם וּמוֹבָאָם וְיַחֲטֹאוּ.

בַּלַּע פַּלַּג לְנִ֫ זָנָם וְיִזָּמְמוּ. הֲדָם־שַׁ֫יְמוּ בְּכִימוֹ וְיִדָּמְמוּ. לְקַחַת נַפְשִׁי זָמְמוּ: (חשאנו) זְמֹמוּ רָרוּץ בְּצַוָּאר אֲלֵיךְ. נוֹעֲצוּ לְכָרוֹת בְּרִית עָלֶיךָ. הַדִּיחוּ מִכּ֫ עוֹנֵיךְ צְבָאוֹת חֲיָלֶיךָ. עָלֶיךָ יַעֲזוֹב חַלָּבָה: חֵילְךָ מִתְרַבֵּא מִצַּחַד רָטָבָךְ. בְּךָ יָרוּץ לְהִשְׂתַּגֵּב בְּהַחֲטִיבְךָ. בְּשַׁעַן וַאֲהַבְךָ וְרִחֲבָךְ וְחַיִּטִיבְךָ. מָה רַב טוּבְךָ: (חשאנו) טוּבְךָ יֹאבָה שְׂאָר יָשׁוּב. מִתְגַּפֵּל בְּהִמָּצְאֲךָ אֵלֶיךָ לָשׁוּב. קוֹחַ דִּבְרֵי כְבוּשִׁים וְשׁוּב. מִי יוֹדֵעַ יָשׁוּב: יָשׁוּב חֲרוֹנְךָ וְאַל־תְּכַלֵּנוּ. כִּי שָׁנֵינוּ כְּהֻגָּה כְּלִינוּ. בְּדָרָךְ־זוּ נַלֵּךְ הַשְׁכִּילֵנוּ. הֵן הַבֵּט־נָא עַמְּךָ כֻּלָּנוּ: (חשאנו) כֻּלָּנוּ יַחַד נֶחְלָה פָּנָיו. נִזְכֹּר בְּרִית יִקְרַת פְּנִינָיו. בְּצֶדֶק לַחֲזוֹתֵנוּ אוֹר פָּנָיו. יְקִימֵנוּ וְנִחְיֶה לְפָנָיו: לְפָנָיו מְצַפְצֵף מֵעָפָר לַהֲקִימוֹ. עִם מְיַחֲדוֹ בְּשָׁכְבוֹ וּבְקוּמוֹ. נָצַח מְחַכִּים לְיוֹם קוּמוֹ. בָּרוּךְ כְּבוֹד־יְיָ מִמְּקוֹמוֹ: (חשאנו) מִמְּקוֹמוֹ יִצְךָ כַּחַשׁ רְטָפְשִׁי.* לְכָאֵר יָמִיר אֵפֶר כְּבוּשִׁי. מֵעֹצֶב עֲבוֹדָה קָשָׁה לַהֲנִפְשִׁי. כִּי־שָׁכְעָה בְרָעוֹת נַפְשִׁי: נַפְשִׁי תִּשְׁתּוֹחַח לְשִׁמּוּם מִסְלָה. דְּדוּי סָךְ לְנָוְךָ סְלוּלָה. מַשְׁמִיעַ שָׁלוֹם מְשׁוּב לְכִסְלָה. יְכוֹנְנָהּ עַד־עוֹלָם סֶלָה: (חשאנו) סֶלָה דָּרַשְׁתִּיךָ וְלֹא נִטַּשְׁתָּנִי. בְּהִתְפַּשְׁטִי בְּצַל־יָדְךָ כִּפִּיתָנִי. מֵאֵשׁ וּמַיִם לָרְוָיָה הוֹצֵאתָנִי. וּמִקֶּרֶב רֵמִים עֲנִיתָנִי: עֲנִיתַנִי בְּכָל־עֵת בְּהִתְעַטְּפִי. הוֹשַׁטְתָּ יְמִינְךָ בְּאַהֲב לְנַפְּפִי. וַעֲתָה מוֹשִׁיעִי לֹא תַרְפִּי. תְּהִלַּת יְיָ יְדַבֶּר־פִּי: (חשאנו) פִּי יַגִּיד תְּהִלָּתֶךָ תְּקוָתֵנוּ. אַל־יִמְעֲטוּ לְפָנֶיךָ תְּלָאוֹתֵינוּ. כְּגֹדֶל חַסְדֶּךָ מַלֵּט מִשְּׁחִיתוֹתֵינוּ. כִּי לֹא עַל־צְדָקוֹתֵינוּ: צְדָקוֹתֵינוּ דַּלּוּ וְלִמְאַד קָצְרוּ. עֲוֹנֵינוּ רַבּוּ וְהַטּוֹב עָצְרוּ. חֲטָאֵי אָבוֹת לַבָּנִים נֶאֱצָרוּ. זֶרַע חִטִּים וְקֹצִים קָצָרוּ: (חשאנו) קָצְרוּ יְרִיבֵי קָמוֹת אָבִי. דְּמוּ לְהַכְרִית יְשִׁישִׁי וְרוֹבִי. קְרָאתִיךָ מֵעֹשֶׁק זֵדִים לְעָרְבִי. שָׁפְטֵנִי אֱלֹהִים וְרִיבָה רִיבִי: רִיבִי בְחַפְּשָׁךְ יָשָׁרִי תְּבַקֵּר. צְדָקַת הוֹרִים לְפָנֶיךָ תֶּהֱקֵר. מַצְדִּיקֵי תָקֵרֵב וּמַרְשִׁיעִי יַעֲקֹר. יִסְכַּר פִּי דוֹבְרֵי־שָׁקֶר: (חשאנו) שֶׁקֶר דִּבֵּר לֹא־יָבוֹא. לְנֶגֶד עֵינֶיךָ כִּי־תִתְעַבּוּ. שָׁמְרֵנִי רֶגֶל גַּאֲוָה מִבּוֹא. וּמִשְּׁאַת רְשָׁעִים כִּי תָבֹא: תְּבֹא לְפָנֶיךָ אֱלֹהֵי קֶדֶם. תַּאֲוַת מִתְעַנִּים לְפָנֶיךָ לְקַדֵּם. תֶּעֱרַב מִנְחָתָם כְּשָׁנִים מִקֶּדֶם. זְכֹר עֲדָתְךָ קָנִיתָ קֶדֶם:

*ס"י רַפְשִׁי ושיטי.

(חטאנו) קֶדֶם מִפְעָלֶיךָ יְיָ אֲדֹנָי עֲצָתְךָ לִכְתֹּוב בְּתֹבֶת נֶדֶנִי. בַּנְתָּה מֵרַחוֹק חֶקֶיךָ לַהֲעִידֵנִי. בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ לַמְּדֵנִי: לַמְּדֵנִי לְהוֹעִיל מְמִית וּמְחַיֶּה. צוּיִתָ וַיַּעֲמֹד אָמַרְתָּ וַיִּהְיֶה. הוֹרֵנִי דְרָכֶיךָ וְתָמִים אֶהְיֶה. עֲדוֹתֶיךָ לְעוֹלָם הֲבִינֵנִי וְאֶחְיֶה: (חטאנו) וְאֶחְיֶה וְזַרְעִי לְפָנֶיךָ יִכּוֹן. וּתְפִלָּתִי כִּקְטֹרֶת תָּמִיד תִּכּוֹן. בְּעֵד עֲנֵיֵךְ בְּבוֹאִי *יְרֻכּוֹן. נָכוֹן לִפְנֵי אֱלֹהִים נָכוֹן: נָכוֹן וְקַיָּם אֲבוֹתֵינוּ סִפְּרוּ. עֲדֵךְ טוֹבוֹתֶיךָ חָטָאִינוּ כִּפֵּרוּ. לַבְּנֵם גַּם עַתָּה וְיוֹפְרוּ. וּפָנֶיהֶם אֵל־יֶחֱפָרוּ: (חטאנו) יַחֲפְרוּ פְּנֵי מַכְפִּידֵי מוֹעֲקֵנוּ. יִלְכְּשׁוּ־בֹשֶׁת בְּהוֹצָאַת צְדָקֵנוּ. יָבֹא וְאַל־יֵחָרֵשׁ לְצַדְקֵנוּ. יְיָ שְׁפָטֵנוּ יְיָ מְחֹקְקֵנוּ: מְחֹקְקֵנוּ הָדֵרֵשׁ לְאֹם נוֹשָׁעָה. הַשְׁאִיבָה מַיִם מִמַּעְיְנֵי הַיְשׁוּעָה. שַׂמָּה נַפְשׁוֹתֵנוּ בְּחֻקֹּתֶיךָ לְהִשְׁתַּעְשָׁעָה. וְהָאֵר פָּנֶיךָ וְנִוָּשֵׁעָה: (חטאנו) וְנִוָּשְׁעָה בְּשָׁפְכֵנוּ לְפָנֶיךָ שִׂיחָה. הֵעָתֵר־לָנוּ עֲוֹנֵינוּ לְסַלְחָה. חַנּוּן כִּי־עִמְּךָ הַסְּלִיחָה. אֲדֹנָי | שְׁמָעָה אֲדֹנָי סְלָחָה: סְלָחָה וְלֹא־נֵצֵא דְחוּיִם. פְּשָׁעֵינוּ יְהוּ כָעָב מְחוּיִם. נָחֲנוּ לֶאוֹר בְּאוֹר הַחַיִּים. כִּי עִמְּךָ מְקוֹר חַיִּים: (חטאנו) חַיִּים וָחֶסֶד אֵלִי זֶה. תָּחֹן שְׁאֵרִית הָעָם הַזֶּה. גָּשִׁים לְהַקְדִּישְׁךָ בְּקוֹל זֶה. וְקָרָא זֶה אֶל־זֶה: זֶה יְכֹהֵב יָדוֹ לְקַדּוֹשׁ. וְזֶה חָדַשׁ לְבֹקֶר יְגַדּוֹשׁ. מִזֶּה וּמִזֶּה שְׁלוֹשׁ קְדוֹשׁ. וְאָמַר קְדוֹשׁ קְדוֹשׁ קְדוֹשׁ: (חטאנו) קָדוֹשׁ בְּבוֹא אֵלָיו הַקּוֹל. בַּף שְׁבֹלֶת יַכְרִיעַ לְשִׁקּוֹל. נַקּוֹת קֹרְאָיו כְּמַרְעִישֵׁי קוֹל. וְאֶשְׁמַע אַחֲרֵי קוֹל:

קוֹל גָּדוֹל כְּהִשְׁמִיעַ לָרְחוּמִים. קַבְּלוּ מַלְכוּתִי מִמְקוֹרֵי רְחָמִים. יְזֹבֵר הַיּוֹם לְסָבִיב מְתְחַמִּים. אֵל מֶלֶךְ יוֹשֵׁב עַל־כִּסֵּא רַחֲמִים:

חָטָאנוּ צוּרֵנוּ סְלַח־לָנוּ יוֹצְרֵנוּ:

ק׳ זְכָר־לָנוּ בְּרִית אָבוֹת כַּאֲשֶׁר אָמַרְתָּ, וְזָכַרְתִּי אֶת־בְּרִיתִי יַעֲקֹב וְאַף אֶת־בְּרִיתִי יִצְחָק וְאַף אֶת־

זכר Gedenk' uns des Väterbundes, wie Du verheißen: Und Ich werde denken meines Bundes mit Jaakob, und auch meines Bundes mit Jizchak und auch

*פ״ להשתחוות.

meines Bundes mit Abraham werd' Ich denken und des Landes denken.

זכר Gedenk' uns des Bundes mit den Früheren, wie Du verheißen: Und Ich werde ihnen gedenken den Bund mit den Früheren, die Ich herausgeführt aus dem Lande Mizrajim vor den Augen der Völker, daß Ich ihnen zum Gott werde, Ich der Ewige. — Thue mit uns, wie Du uns versichert: Und auch noch dann, wenn sie sind im Lande ihrer Feinde, verachte und verwerf' Ich sie nicht, sie aufzureiben, zu brechen meinen Bund

בְּרִיתִי אַבְרָהָם אֶזְכֹּר וְהָאָרֶץ אֶזְכֹּר׃

(*זְכָר־לָנוּ בְּרִית רִאשׁוֹנִים כַּאֲשֶׁר אָמַרְתָּ, וְזָכַרְתִּי לָהֶם בְּרִית רִאשׁוֹנִים אֲשֶׁר הוֹצֵאתִי־אוֹתָם | מֵאֶרֶץ מִצְרַיִם לְעֵינֵי הַגּוֹיִם לִהְיוֹת לָהֶם לֵאלֹהִים אֲנִי יְיָ׃ עֲשֵׂה עִמָּנוּ כְּמוֹ שֶׁהִבְטַחְתָּנוּ, וְאַף־גַּם־זֹאת בִּהְיוֹתָם בְּאֶרֶץ־אוֹיְבֵיהֶם לֹא־מְאַסְתִּים וְלֹא־גְעַלְתִּים לְכַלֹּתָם לְהָפֵר

(*כשיש ברית מילה מוסיפין זה בפתיחת ארון הקדש.
(התום בו אלעזר הקטן חוק חזק.)

זְכֹר בְּרִית אַבְרָהָם וַעֲקֵדַת יִצְחָק, וְהָשֵׁב שְׁבוּת אָהֳלֵי יַעֲקֹב וְהוֹשִׁיעֵנוּ לְמַעַן שְׁמֶךָ׃ אוֹת בְּרִית בֵּינִי וּבֵינְךָ אָבִינוּ, לְמִי הַחֹתֶמֶת הַפְּרֹ־נָא כִּי אִם־בְּבָשַׂרְנוּ, עִם אַהֲבָךְ בָּרַתָּ בְּרִית תּוֹחֲלַתֵּנוּ, זְכֹר אַל־תָּפֵר בְּרִיתְךָ אִתָּנוּ, וְשׁוּב בְּרַחֲמִים עַל־שְׁאֵרִית יִשְׂרָאֵל וְהוֹשִׁיעֵנוּ לְמַעַן שְׁמֶךָ׃ רַחֲמֶיךָ זְכֹר לְהַלְבִּין כִּשְׁלֶג אָדֹם, הַפֵּט לַבְּרִית בָּנֶיךָ נָא תַּפְקִדֵם, קוֹל יַעֲקֹב אִישׁ תֹּם הַקְדֵּם, זְכֹר עֲדָתְךָ קָנִיתָ קֶדֶם, וְהָשֵׁב שְׁבוּת אָהֳלֵי יַעֲקֹב וְהוֹשִׁיעֵנוּ לְמַעַן שְׁמֶךָ׃ מִטֵּי אַהֲבָךְ עַד בֵּינְךָ וּבֵין יְדִידֶיךָ, נָא הַדֵּם לְאוֹת לְמִשְׁמֶרֶת לַעֲבָדֶיךָ, חָזָק דּוֹרֵשׁ דָּמִים נִשְׁפַּךְ דַּם חֲסִידֶיךָ, זְכֹר רַחֲמֶיךָ יְיָ וַחֲסָדֶיךָ, וְשׁוּב בְּרַחֲמִים עַל־שְׁאֵרִית יִשְׂרָאֵל וְהוֹשִׁיעֵנוּ לְמַעַן שְׁמֶךָ׃ דֹּרֵשׁ דָּמִים זוֹן הֵינֵנוּ, הָשֵׁב שְׁבוּתֵינוּ מֵחֵיק מְעַנֵּינוּ, חָנֵם נִמְכַּרְנוּ וְלֹא בְכֶסֶף פְּדֵנוּ, זְקֹף מִקְדָּשְׁךָ הַשָּׁמֵם לְעֵינֵינוּ, וְהָשֵׁב שְׁבוּת אָהֳלֵי יַעֲקֹב וְהוֹשִׁיעֵנוּ לְמַעַן שְׁמֶךָ׃ סוגרין הארון

זכור לנו ברית ראשונים u. s. w.

mit ihnen. Denn Ich bin der Ewige ihr Gott.

רחם Erbarme Dich über uns und verderb' uns nicht, wie es heißt: Denn ein barmherziger Gott ist der Ewige, dein Gott; Er läßt nicht von Dir und verderbt Dich nicht und vergißt nicht den Bund mit deinen Vätern, den Er ihnen beschworen. — Oeffne unser Herz, zu lieben Deinen Namen, wie es heißt: Und es wird öffnen der Ewige, dein Gott, dein Herz und das Herz deines Samens, zu lieben den Ewigen, deinen Gott, mit deinem ganzen Herzen und deiner ganzen Seele um Deines Lebens willen. — Führe zurück unsere Vertriebenen und erbarme Dich unser, wie es heißt: Und es wird zurückkehren der Ewige, dein Gott, zu deinen Vertriebenen und sich dein erbarmen, zurückkehren und dich sammeln aus allen Völkern, dahin dich zerstreuet hat der Ewige, dein Gott. — Sammle unsere Verstoßenen, wie es heißt: Wenn ein Verstoßener von Dir sein wird am Ende des Himmels, von dort wird Er dich sammeln, der Ewige, dein Gott, und von dort dich holen. — Lasse Dich von uns finden, wenn wir Dich suchen, wie es heißt: Und Du wirst suchen von dort den Ewigen, deinen Gott, und du wirst ihn finden, wenn du nach ihm verlangest mit deinem ganzen Herzen

בְּרִיתִי אִתָּם כִּי אֲנִי יְיָ אֱלֹהֵיהֶם׃ רַחֵם עָלֵינוּ וְאַל־ תַּשְׁחִיתֵנוּ כְּמוֹ שֶׁכָּתוּב. כִּי אֵל רַחוּם יְיָ אֱלֹהֶיךָ לֹא יַרְפְּךָ וְלֹא יַשְׁחִיתֶךָ וְלֹא יִשְׁכַּח אֶת־בְּרִית אֲבוֹתֶיךָ אֲשֶׁר נִשְׁבַּע לָהֶם׃ וּמֹל אֶת־לְבָבְנוּ לְאַהֲבָה אֶת־ שְׁמֶךָ כְּמוֹ שֶׁכָּתוּב. וּמָל יְיָ אֱלֹהֶיךָ אֶת־לְבָבְךָ וְאֶת־ לְבַב זַרְעֶךָ לְאַהֲבָה אֶת־יְיָ אֱלֹהֶיךָ בְּכָל־לְבָבְךָ וּבְכָל־ נַפְשְׁךָ לְמַעַן חַיֶּיךָ׃ הָשֵׁב שְׁבוּתֵנוּ וְרַחֲמֵנוּ כְּמוֹ שֶׁכָּתוּב. וְשָׁב יְיָ אֱלֹהֶיךָ אֶת־שְׁבוּתְךָ וְרִחֲמֶךָ. וְשָׁב וְקִבֶּצְךָ מִכָּל־הָעַמִּים אֲשֶׁר הֱפִיצְךָ יְיָ אֱלֹהֶיךָ שָׁמָּה׃ כַּדִּין נִדָּחֵנוּ כְּמוֹ שֶׁכָּתוּב. אִם | יִהְיֶה נִדַּחֲךָ בִּקְצֵה הַשָּׁמָיִם | מִשָּׁם יְקַבֶּצְךָ יְיָ אֱלֹהֶיךָ וּמִשָּׁם יִקָּחֶךָ׃ הִמָּצֵא לָנוּ כְּבַקָּשָׁתֵנוּ כְּמוֹ שֶׁכָּתוּב. וּבִקַּשְׁתֶּם מִשָּׁם אֶת־יְיָ אֱלֹהֶיךָ וּמָצָאתָ כִּי תִדְרְשֶׁנּוּ

und deiner ganzen Seele. — Lösch' unsere Missethaten ab um Deinetwillen, wie Du verheißen: Ich, Ich bin es, der ablöscht deine Missethaten um meinetwillen, und deiner Sünden gedenk' Ich nicht. Lösch' unsere Missethaten ab, wie Wolk' und Nebel entfleucht, wie Du verheißen: Ich habe wie Gewölk abgelöscht deine Missethaten und wie Wolkendunst deine Sünden. Kehre zu mir zurück, denn Ich habe dich erlöst. — Laß unsere Sünden weiß werden wie Schnee und Wolle, wie es heißt: Wohlan, wir wollen miteinander es ausmachen! spricht der Ewige: wenn eure Sünden sind wie Purpur, — wie Schnee sollen sie weiß werden; und sind sie roth wie der Purpurschnecke Saft, — wie Wolle sollen sie (weiß) werden. — Spreng' auf uns reines Wasser und reinige uns, wie es heißt: Und Ich werde auf euch sprengen reines Wasser, daß ihr rein werdet; von all euren Unreinheiten und all euren Götzen werde Ich euch reinigen. — Vergieb unsere Sünden an diesem Tage und reinige uns, wie es heißt: Denn an diesem Tage sühnt Er euch, um euch zu reinigen; von all eueren Sünden sollt ihr vor dem Ewigen rein werden. — Bring' uns nach Deinem heiligen Berge und erfreu'

בְּכָל־לְבָבְךָ וּבְכָל־נַפְשֶׁךָ׃
מְחֵה פְשָׁעֵינוּ לְמַעַנְךָ כַּאֲשֶׁר
אָמַרְתָּ, אָנֹכִי אָנֹכִי הוּא מֹחֶה
פְשָׁעֶיךָ לְמַעֲנִי וְחַטֹּאתֶיךָ
לֹא אֶזְכּוֹר׃ מְחֵה פְשָׁעֵינוּ
כָּעָב וְכֶעָנָן כַּאֲשֶׁר אָמַרְתָּ,
מָחִיתִי כָעָב פְּשָׁעֶיךָ וְכֶעָנָן
חַטֹּאתֶיךָ שׁוּבָה אֵלַי כִּי
גְאַלְתִּיךָ׃ הַלְבֵּן חַטָּאֵינוּ
כַּשֶּׁלֶג וְכַצֶּמֶר כְּמוֹ
שֶׁבָּתוּב, לְכוּ־נָא וְנִוָּכְחָה
יֹאמַר יְיָ אִם־יִהְיוּ חַטָּאֵיכֶם
כַּשָּׁנִים כַּשֶּׁלֶג יַלְבִּינוּ, אִם־
יַאְדִּימוּ כַתּוֹלָע כַּצֶּמֶר יִהְיוּ׃
זְרוֹק עָלֵינוּ מַיִם טְהוֹרִים
וְטַהֲרֵנוּ כְּמוֹ שֶׁכָּתוּב, וְזָרַקְתִּי
עֲלֵיכֶם מַיִם טְהוֹרִים
וּטְהַרְתֶּם, מִכֹּל טֻמְאוֹתֵיכֶם
וּמִכָּל־גִּלּוּלֵיכֶם אֲטַהֵר
אֶתְכֶם׃ כַּפֵּר חַטָּאֵינוּ בַּיּוֹם
הַזֶּה וְטַהֲרֵנוּ כְּמוֹ שֶׁכָּתוּב,
כִּי־בַיּוֹם הַזֶּה יְכַפֵּר עֲלֵיכֶם
לְטַהֵר אֶתְכֶם | מִכֹּל
חַטֹּאתֵיכֶם לִפְנֵי יְיָ תִּטְהָרוּ׃
הֲבִיאֵנוּ אֶל־הַר קָדְשֶׁךָ

וְשַׂמְּחֵנוּ בְּבֵית תְּפִלָּתֶךָ כְּמוֹ שֶׁכָּתוּב. וַהֲבִיאוֹתִים אֶל־הַר קָדְשִׁי וְשִׂמַּחְתִּים בְּבֵית תְּפִלָּתִי עוֹלֹתֵיהֶם וְזִבְחֵיהֶם לְרָצוֹן עַל־מִזְבְּחִי כִּי בֵיתִי בֵּית־תְּפִלָּה יִקָּרֵא לְכָל־הָעַמִּים:

חזק שְׁמַע קוֹלֵנוּ יְיָ אֱלֹהֵינוּ חוּס וְרַחֵם עָלֵינוּ וְקַבֵּל בְּרַחֲמִים וּבְרָצוֹן אֶת־תְּפִלָּתֵנוּ:

חזק הֲשִׁיבֵנוּ יְיָ אֵלֶיךָ וְנָשׁוּבָה חַדֵּשׁ יָמֵינוּ כְּקֶדֶם:

ק אֲמָרֵינוּ הַאֲזִינָה יְיָ בִּינָה הֲגִיגֵנוּ: יִהְיוּ לְרָצוֹן אִמְרֵי־פִינוּ וְהֶגְיוֹן לִבֵּנוּ לְפָנֶיךָ יְיָ צוּרֵנוּ וְגוֹאֲלֵנוּ: אַל־תַּשְׁלִיכֵנוּ מִלְּפָנֶיךָ וְרוּחַ קָדְשְׁךָ אַל־תִּקַּח מִמֶּנּוּ: אַל־תַּשְׁלִיכֵנוּ לְעֵת זִקְנָה כְּכִלּוֹת כֹּחֵנוּ אַל־תַּעַזְבֵנוּ: אַל־תַּעַזְבֵנוּ יְיָ אֱלֹהֵינוּ אַל־תִּרְחַק מִמֶּנּוּ: עֲשֵׂה עִמָּנוּ אוֹת לְטוֹבָה וְיִרְאוּ שׂוֹנְאֵינוּ וְיֵבֹשׁוּ כִּי־אַתָּה יְיָ עֲזַרְתָּנוּ

uns in Deinem Bethause, wie es heißt: Und Ich bringe sie nach meinem heiligen Berge und erfreue sie in meinem Bethause; ihre Ganz- und Schlachtopfer sollen zum Wohlgefallen sein auf meinem Altar. Denn mein Haus wird ein Bethaus genannt werden für alle Völker. —

שמע (Vorb. u. Gem.) Hör' unsere Stimme, Ewiger, unser Gott! sei schonend und erbarme Dich unser, und nimm in Barmherzigkeit und Gnade unser Gebet an.

השיבנו (Vorb. u. Gem.) Führ' uns zu Dir, Ewiger! zurück, daß wir umkehren. Erneue unsere Tage wie vordem.

אמרינו (Gem.) Unsere Worte vernimm, o Ewiger! merk' auf unser Sinnen. Mögen zum Wohlgefallen sein die Worte unseres Mundes und das Trachten unseres Herzens vor Dir, Ewiger, unser Hort und Erlöser! Wirf uns nicht hinweg aus Deinem Angesichte, und den Geist Deiner Heiligung nimm nicht von uns. Wirf uns nicht weg zur Zeit des Alters; wenn schwindet unsere Kraft, verlaß uns nicht. Verlaß uns nicht, unser Gott! entferne Dich nicht von uns. Thu' an uns ein Zeichen zum Guten, daß es sehen unsere Feinde und beschämt seien, daß Du, o Ewiger! uns beigestanden und uns getröstet.

וְנַחֲמָתָנוּ: כִּי לְךָ יְיָ הוֹחַלְנוּ אַתָּה תַעֲנֶה אֲדֹנָי אֱלֹהֵינוּ:

ח׳ אֱלֹהֵינוּ וֵאלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ. אַל־תַּעַזְבֵנוּ. וְאַל־תְּמַשֵּׁנוּ. וְאַל־תַּכְלִימֵנוּ. וְאַל־תָּפֵר בְּרִיתְךָ אִתָּנוּ. קָרְבֵנוּ לְתוֹרָתֶךָ. לַמְּדֵנוּ מִצְוֹתֶיךָ. חוֹרֵנוּ דְרָכֶיךָ. הַט לְבֵנוּ לְיִרְאָה אֶת־שְׁמֶךָ. וּמוֹל אֶת־לְבָבֵנוּ לְאַהֲבָתֶךָ. וְנָשׁוּב אֵלֶיךָ בֶּאֱמֶת וּבְלֵב שָׁלֵם. וּלְמַעַן שִׁמְךָ הַגָּדוֹל תִּמְחַל וְתִסְלַח (נ״א וְתִכַּפֵּר) לַעֲוֹנֵנוּ. כַּכָּתוּב בְּדִבְרֵי קָדְשֶׁךָ. לְמַעַן־שִׁמְךָ יְיָ וְסָלַחְתָּ לַעֲוֹנִי כִּי רַב־הוּא:

ח׳ אֱלֹהֵינוּ וֵאלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ. סְלַח־לָנוּ. מְחַל־לָנוּ. כַּפֶּר־לָנוּ:

כִּי אֲנוּ עַמֶּךָ וְאַתָּה אֱלֹהֵינוּ. אֲנוּ בָנֶיךָ וְאַתָּה אָבִינוּ: אֲנוּ עֲבָדֶיךָ וְאַתָּה אֲדוֹנֵינוּ. אֲנוּ קָהָלֶךָ וְאַתָּה חֶלְקֵנוּ: אֲנוּ נַחֲלָתֶךָ וְאַתָּה גּוֹרָלֵנוּ. אֲנוּ צֹאנֶךָ וְאַתָּה רוֹעֵנוּ: אֲנוּ כַרְמֶךָ וְאַתָּה נוֹטְרֵנוּ.

Denn auf Dich, Ewiger! harren wir; Du wirst erhören, o Herr unser Gott!

אלהינו (Vorb.) Unser Gott, und unserer Väter Gott! Verlaß uns nicht, gieb uns nicht auf und beschäm' uns nicht; brich nicht Deinen Bund mit uns! Bringe uns zu Deiner Lehre hin, lehr' uns Deine Gebote, zeig' uns Deine Wege; neig' unser Herz, Deinen Namen zu fürchten, und öffne unser Herz Deiner Liebe, daß wir zurückkehren zu Dir in Wahrheit und mit voller Seele. Um Deines großen Namens willen, vergieb und verzeih' unsere Sünden, wie es heißt in Deinem heiligen Worte: „Um Deines Namens willen, Ewiger! verzeihe meine Sünde, ob sie auch groß ist."

אלהינו (Vorb.) Unser Gott und unserer Väter Gott! Verzeih', vergieb und sühn' uns.

כי Denn wir sind Dein Volk und Du unser Gott;
Wir Deine Kinder, Du unser Vater;
Wir Deine Knechte, Du unser Herr;
Wir Deine Gemeinde, Du unser Theil;
Wir Dein Erbe, Du unser Loos;
Wir Deine Heerde, Du unser Hirt;
Wir Dein Weinberg, Du unser Hüter;

אָנוּ פָּעָלְתָּךְ וְאַתָּה יוֹצְרֵנוּ:
אָנוּ רַעְיָתֶךָ וְאַתָּה דּוֹדֵנוּ.
אָנוּ סְגֻלָּתֶךָ וְאַתָּה קְרוֹבֵנוּ:
אָנוּ עַמֶּךָ וְאַתָּה מַלְכֵּנוּ.
אָנוּ מַאֲמִינֶיךָ וְאַתָּה
מַאֲמִירֵנוּ:

ק׳ אָנוּ עַזֵּי פָּנִים, וְאַתָּה
רַחוּם וְחַנּוּן. אָנוּ קְשֵׁי־עֹרֶף,
וְאַתָּה אֶרֶךְ אַפַּיִם. אָנוּ מְלֵאֵי
עָוֹן, וְאַתָּה מָלֵא רַחֲמִים.
אָנוּ יָמֵינוּ כְּצֵל עוֹבֵר, וְאַתָּה
הוּא וּשְׁנוֹתֶיךָ לֹא יִתָּמּוּ:

Wir Dein Werk, Du unser Bildner;
Wir Deine Traute, Du unser Freund;
Wir Dein Eigenthum, Du unser Nächster;
Wir Dein Volk, Du unser König;
Wir, die Du wolltest ernennen; Du, den wir bekennen.

אנו (Gem.) Wir von frechem Antlitze, Du barmherzig und gnädig; wir hartnäckig, Du langmüthig; wir voll von Schuld, Du voll Barmherzigkeit; wir — unsere Tage gleichen dem Schatten, Du aber stets Derselbige, und Deine Jahre gehen nicht zu Ende.

ח׳ אָנָא תָּבוֹא לְפָנֶיךָ תְּפִלָּתֵנוּ וְאַל־תִּתְעַלַּם מִתְּחִנָּתֵנוּ.
שֶׁאֵין אֲנַחְנוּ עַזֵּי פָנִים וּקְשֵׁי־עֹרֶף לוֹמַר לְפָנֶיךָ יְיָ
אֱלֹהֵינוּ וֵאלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ צַדִּיקִים אֲנַחְנוּ וְלֹא חָטָאנוּ.
אֲבָל אֲנַחְנוּ חָטָאנוּ:

חזק אָשַׁמְנוּ. בָּגַדְנוּ. גָּזַלְנוּ. דִּבַּרְנוּ דֹפִי.
הֶעֱוִינוּ. וְהִרְשַׁעְנוּ. זַדְנוּ. חָמַסְנוּ. טָפַלְנוּ
שֶׁקֶר: יָעַצְנוּ רָע. כִּזַּבְנוּ. לַצְנוּ. מָרַדְנוּ.
נִאַצְנוּ. סָרַרְנוּ. עָוִינוּ. פָּשַׁעְנוּ. צָרַרְנוּ.
קִשִּׁינוּ עֹרֶף. רָשַׁעְנוּ. שִׁחַתְנוּ. תִּעַבְנוּ.
תָּעִינוּ. תִּעְתָּעְנוּ:

ק׳ סָרְנוּ מִמִּצְוֹתֶיךָ וּמִמִּשְׁפָּטֶיךָ הַטּוֹבִים וְלֹא שָׁוָה
לָנוּ: וְאַתָּה צַדִּיק עַל כָּל־הַבָּא עָלֵינוּ. כִּי־אֱמֶת עָשִׂיתָ
וַאֲנַחְנוּ הִרְשָׁעְנוּ:

הֲרְשַׁעְנוּ וּפָשַׁעְנוּ, לָכֵן
לֹא נוֹשָׁעְנוּ. וְתֵן בְּלִבֵּנוּ
לַעֲזֹב דֶּרֶךְ רֶשַׁע, וְחִישׁ
לָנוּ יְשׁוּעָה: כַּכָּתוּב עַל־יַד
נְבִיאֶךָ, יַעֲזֹב רָשָׁע דַּרְכּוֹ
וְאִישׁ אָוֶן מַחְשְׁבוֹתָיו וְיָשֹׁב
אֶל־יְיָ וִירַחֲמֵהוּ וְאֶל־אֱלֹהֵינוּ
כִּי־יַרְבֶּה לִסְלוֹחַ:

ח אֱלֹהֵינוּ וֵאלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ,
סְלַח וּמְחַל לַעֲוֹנוֹתֵינוּ בְּיוֹם
(הַשַּׁבָּת הַזֶּה וּבְיוֹם) הַכִּפֻּרִים
הַזֶּה, וְהַעֲתֵר לָנוּ בִּתְפִלָּתֵנוּ,
מְחֵה וְהַעֲבֵר פְּשָׁעֵינוּ מִנֶּגֶד
עֵינֶיךָ, וְכֹף אֶת־יִצְרֵנוּ
לְהִשְׁתַּעְבֵּד־לָךְ, וְהַכְנַע
עָרְפֵּנוּ לָשׁוּב אֵלֶיךָ, וְחַדֵּשׁ
כִּלְיוֹתֵינוּ לִשְׁמֹר פִּקּוּדֶיךָ,
וּמֹל אֶת־לְבָבֵנוּ לְאַהֲבָה
וּלְיִרְאָה אֶת־שְׁמֶךָ, כַּכָּתוּב
בְּתוֹרָתֶךָ, וּמָל יְיָ אֱלֹהֶיךָ
אֶת־לְבָבְךָ וְאֶת־לְבַב זַרְעֶךָ
לְאַהֲבָה אֶת־יְיָ אֱלֹהֶיךָ
בְּכָל־לְבָבְךָ וּבְכָל־נַפְשְׁךָ
לְמַעַן חַיֶּיךָ:

הַזְדוֹנוֹת וְהַשְׁגָגוֹת אַתָּה

הרשענו Wir haben gefrevelt und schwer gesündigt; darum ist uns noch nicht Hülfe worden. Leg' es uns ins Herz, den Weg des Frevels zu verlassen, und wolle das Heil uns schleunig nahe kommen lassen, wie geschrieben ist durch Deinen Propheten: Es verlasse der Frevler seinen Weg und der Mann der Unthat seine Gesinnungen, und kehre zurück zum Ewigen, und Er wird sich sein erbarmen, und zu unserem Gotte, denn Er gewährt in Fülle Verzeihung.

אלהינו (Vorb.) Unser Gott und unserer Väter Gott! Verzeih' und vergieb unsere Sünden an diesem (Sabbath- und) Versöhnungstage, und lasse Dich von uns erflehen im Gebete! Lösch' ab und lasse schwinden unsere Versündigungen aus Deinen Augen, und zwing unseren Trieb, sich Dir zu unterwerfen, und beuge unseren Nacken, daß wir zu Dir zurückkehren, und erneue unser Inneres, Deine Gebote zu wahren, und öffne unser Herz, zu lieben und zu fürchten Deinen Namen, wie es in Deiner Lehre heißt: Und es wird öffnen der Ewige, dein Gott, dein Herz und das Herz deines Samens, zu lieben den Ewigen, deinen Gott, mit deinem ganzen Herzen und deiner ganzen Seele, um deines Lebens willen.

הזדונות Wissentliche Fehle und irrthümliche — Du ken-

מַכִּיר. הָרָצוֹן וְהָאֹנֶס. הַגְּלוּיִם
וְהַנִּסְתָּרִים לְפָנֶיךָ הֵם גְּלוּיִם
וִידוּעִים: מָה אָנוּ מָה חַיֵּינוּ.
מֶה חַסְדֵּנוּ. מַה־צִּדְקוֹתֵינוּ.
מַה־יְּשׁוּעָתֵנוּ. מַה־כֹּחֵנוּ.
מַה־גְּבוּרָתֵנוּ. מַה־נֹּאמַר
לְפָנֶיךָ יְיָ אֱלֹהֵינוּ וֵאלֹהֵי
אֲבוֹתֵינוּ. הֲלֹא כָּל־הַגִּבּוֹרִים
כְּאַיִן לְפָנֶיךָ. וְאַנְשֵׁי הַשֵּׁם
כְּלֹא הָיוּ. וַחֲכָמִים כִּבְלִי מַדָּע.
וּנְבוֹנִים כִּבְלִי הַשְׂכֵּל. כִּי
רֹב מַעֲשֵׂיהֶם תֹּהוּ. וִימֵי
חַיֵּיהֶם הֶבֶל | לְפָנֶיךָ. וּמוֹתַר
הָאָדָם | מִן־הַבְּהֵמָה אָיִן כִּי
הַכֹּל הָבֶל:

מַה־נֹּאמַר לְפָנֶיךָ יוֹשֵׁב
מָרוֹם. וּמַה־נְּסַפֵּר לְפָנֶיךָ
שׁוֹכֵן שְׁחָקִים. הֲלֹא כָּל־
הַנִּסְתָּרוֹת וְהַנִּגְלוֹת אַתָּה
יוֹדֵעַ:

nest sie; das Werk freien Willens und des Zwanges, das Offene und Geheime, Dir ist's offenkundig. Was sind wir, was unser Leben, was unsere Güte, was unsere frommen Werke, was unsere Hülfe, was unsere Kraft, was unsere Stärke? Was sollen wir sprechen vor Dir, Ewiger, unser Gott und unserer Väter Gott! Sind ja alle Helden wie Nichts vor Dir, und die Männer des Namens als wären sie nicht gewesen, und die Weisen wie ohne Erkenntniß, und die Verständigen wie ohne Einsicht! Denn das Meiste ihres Thuns ist eitel Nichts, und ihre Lebenstage ein Hauch vor Dir, und des Menschen Vorzug vor dem Viehe — Nichts; denn Alles ist vergänglicher Hauch.

מה Was sollen wir vor Dir sprechen, in den Höhen Wohnender! und was Dir erzählen, in den Wolken Thronender! Alles Verborgene und Offenbare — Du weißt es!

(In den meisten Gemeinden folgt hier sogleich S. 258.)

שמך מעולם

מיוסד ע״פ א״ב כפול.

אַתָּה מֵבִין תַּעֲלוּמוֹת לֵב. אֶפֶס לְךָ נִגְלוֹת וְגַם נִסְתָּרוֹת:
בָּאנוּ בִדְבָרִים לְפַּוֹתְךָ בָּם. בְּרִשְׁעֵנוּ אַל־תַּפֶן וְלֹא בְּמַעֲלֵלֵינוּ:
גִּשְׁתֵּנוּ בְּיוֹם זֶה בְּיָרֵא וְחָרֵד. גֵּאֶה כְּרַחוּם לְמַעַנְךָ עֲשֵׂה חָסֶד:
דִּין אַל־תִּמְתַּח מוּל עָפָר וָאֶפֶר. דַּע אַחֲרִיתֵנוּ רָטָה וְתוֹלַעָה: הַאִם

שְׁגַגְנוּ וְנָעָלָם | מִמֶּנּוּ. הֲלֹא אַתָּה לְבַד מֵבִין שְׁגִיאוֹת: וְאַל־תַּחְשֹׁב־
לָנוּ בְּעוֹשֶׁה בְזָדוֹן. וּדְוִי שִׁפְתֵינוּ שְׁעֵה בְּעֵת רָצוֹן: זֶה כַּפֶּר־לָנוּ
הוֹדַע וְלֹא־הוֹדַע. זָדוֹן וְנָעָלָם עֲשֵׂה וְלֹא־תַעֲשֶׂה: חַלְּצֵנוּ מֵעֹנֶשׁ
כָּרֵת וּמִיתָה. חֲמוֹל עַל־חֹמֶר מַעֲשֵׂה יָדֶיךָ: טָפְשְׁנוּ בְּרוֹעַ יֵצֶר
אֲשֶׁר מִנְּעוּרֵינוּ. טָמוּן בְּקִרְבֵּנוּ כְּרֶשֶׁת לְפָעֲמֵינוּ: יוֹצְרֵנוּ וְעוֹשֵׂנוּ
יוֹדַע יִצְרֵנוּ. יֶהֱמוּ רַחֲמֶיךָ וְאַל־תַּשְׁחִיתֵנוּ: כִּי מִלְּפָנֶיךָ מִי יִסָּתֵר.
כֹּל נִגְלוּ לְךָ כָּאוֹר וְכַצָּהֳרַיִם: לְבִית־דִּין הוֹרֵיתָ אַרְבַּע מִיתוֹת.
לְמַעַנְךָ עֲשֵׂה וּמַהֵם חַלְּצֵנוּ: מָאֵז יְצַרְתָּנוּ חָקַרְתָּנוּ וַתֵּדַע. מַעֲשֵׂינוּ
כִּי־תַמָּה עָמָל וָאָוֶן: נְצוֹר נַפְשׁוֹתֵינוּ כִּי בְיָדְךָ כָּל־נָפֶשׁ. נָא
תְיַקֵּר נֶפֶשׁ מִמְּעֻנֶּיךָ לְךָ נָפֶשׁ: סָקִילָה שְׂרֵיפָה הֶרֶג וְחֶנֶק. סוֹדָם
גְּלִיתָ לְיוֹדְעֵי אֲמִתֶּךָ: עַל־כָּל־פְּשָׁעֵינוּ אֱלוֹהַּ כַּפֶּר־לָנוּ. עַל־
יָדוּעַ לָנוּ וְעַל נָעֳלָם | מְמֶּנּוּ: פְּשָׁעֵינוּ הוֹדִינוּ לְךָ חוֹקֵר לֵב. פְּדֵנוּ
מֵחַטָּא נַקֵּנוּ מֵעָוֹן: צוּר אַל־תַּפֵּן בָּאֱנוֹשׁ חָצִיר. צְדָקָה עֲשֵׂה
עִמָּנוּ כְּעָשִׂיתָ עִם־כָּל־חָי: קְדֹמְנוּ בַנֶּשֶׁף קָרְבֵנוּ בְּשָׁוְע. קָרְבֵנוּ
אֵלֶיךָ קְשׁוֹב קְרִיאָתֵנוּ: רְשָׁעֵנוּ אַל־תַּפֵּן, רַחֲמֵנוּ וְנִצְטַדָּקָה.
רַחֲמֶיךָ יְבוֹאוּנוּ רַחוּם וְחַנּוּן:

קיח שִׁמְךָ מֵעוֹלָם עוֹבֵר
עַל־פְּשָׁעַי. שַׁוְעָתֵנוּ תַאֲזִין
בְּעָמְדֵנוּ לְפָנֶיךָ בִּתְפִלָּה:
תַּעֲבֹר עַל־פֶּשַׁע לְעַם שָׁבֵי
פֶשַׁע. תִּמְחֶה אַשְׁמָתֵינוּ
(נ״א פְּשָׁעֵינוּ) מִנֶּגֶד עֵינֶיךָ:

שמך (Vorb. u. Gem.) Dein Nam' ist von jeher: Schuldvergeber! Unser Flehen vernimm, wenn wir vor Dir stehen, Vergieb dem Volke die Schuld, das sich bekehrt von Schuld. Lösche unsere Missethaten hinweg aus Deinen Augen.

*) אַתָּה יוֹדֵעַ רָזֵי עוֹלָם. וְתַעֲלוּמוֹת | סִתְרֵי כָל־חָי:
אַתָּה חוֹקֵשׁ כָּל־חַדְרֵי בָטֶן וּבוֹחֵן כְּלָיוֹת וָלֵב. אֵין
דָּבָר נֶעְלָם | מִמֶּךָּ, וְאֵין | נִסְתָּר מִנֶּגֶד עֵינֶיךָ:
וּבְכֵן יְהִי רָצוֹן מִלְּפָנֶיךָ יְיָ אֱלֹהֵינוּ וֵאלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ.

*) Ueberſetzung S. 104.

שֶׁתְּכַפֵּר־לָנוּ עַל כָּל־חַטֹּאתֵינוּ. וְתִסְלַח־לָנוּ עַל כָּל־
עֲוֹנוֹתֵינוּ. וְתִמְחַל־לָנוּ עַל כָּל־פִּשָּׁעֵינוּ:

עַל חֵטְא שֶׁחָטָאנוּ לְפָנֶיךָ בְּאוֹנֶס וּבְרָצוֹן:
וְעַל חֵטְא שֶׁחָטָאנוּ לְפָנֶיךָ בְּאִמּוּץ הַלֵּב:
עַל חֵטְא שֶׁחָטָאנוּ לְפָנֶיךָ בִּבְלִי דָעַת:
וְעַל חֵטְא שֶׁחָטָאנוּ לְפָנֶיךָ בִּבְטוּי שְׂפָתַיִם:
עַל חֵטְא שֶׁחָטָאנוּ לְפָנֶיךָ בְּגִלּוּי עֲרָיוֹת:
וְעַל חֵטְא שֶׁחָטָאנוּ לְפָנֶיךָ בְּגָלוּי וּבַסָּתֶר:
עַל חֵטְא שֶׁחָטָאנוּ לְפָנֶיךָ בְּדַעַת וּבְמִרְמָה:
וְעַל חֵטְא שֶׁחָטָאנוּ לְפָנֶיךָ בְּדִבּוּר פֶּה:
עַל חֵטְא שֶׁחָטָאנוּ לְפָנֶיךָ בְּהוֹנָאַת רֵעַ:
וְעַל חֵטְא שֶׁחָטָאנוּ לְפָנֶיךָ בְּהַרְהוּר הַלֵּב:
עַל חֵטְא שֶׁחָטָאנוּ לְפָנֶיךָ בְּוִעִדַּת זְנוּת:
וְעַל חֵטְא שֶׁחָטָאנוּ לְפָנֶיךָ בְּוִדּוּי פֶּה:
עַל חֵטְא שֶׁחָטָאנוּ לְפָנֶיךָ בְּזִלְזוּל הוֹרִים וּמוֹרִים:
וְעַל חֵטְא שֶׁחָטָאנוּ לְפָנֶיךָ בְּזָדוֹן וּבִשְׁגָגָה:
עַל חֵטְא שֶׁחָטָאנוּ לְפָנֶיךָ בְּחֹזֶק יָד:
וְעַל חֵטְא שֶׁחָטָאנוּ לְפָנֶיךָ בְּחִלּוּל הַשֵּׁם:
עַל חֵטְא שֶׁחָטָאנוּ לְפָנֶיךָ בְּטֻמְאַת | שְׂפָתַיִם:
וְעַל חֵטְא שֶׁחָטָאנוּ לְפָנֶיךָ בְּטִפְּשׁוּת פֶּה:
עַל חֵטְא שֶׁחָטָאנוּ לְפָנֶיךָ בְּיֵצֶר הָרָע:
וְעַל חֵטְא שֶׁחָטָאנוּ לְפָנֶיךָ בְּיוֹדְעִים וּבְלֹא יוֹדְעִים:
וְעַל כֻּלָּם | אֱלוֹהַּ סְלִיחוֹת. סְלַח־לָנוּ. מְחַל־לָנוּ. כַּפֶּר־לָנוּ:

עַל חֵטְא שֶׁחָטָאנוּ לְפָנֶיךָ בְּכַחַשׁ וּבְכָזָב:
וְעַל חֵטְא שֶׁחָטָאנוּ לְפָנֶיךָ בְּכַפַּת שֹׁחַד:

עַל חֵטְא שֶׁחָטָאנוּ לְפָנֶיךָ בְּלָצוֹן׃
וְעַל חֵטְא שֶׁחָטָאנוּ לְפָנֶיךָ בִּלְשׁוֹן הָרָע׃
עַל חֵטְא שֶׁחָטָאנוּ לְפָנֶיךָ בְּמַשָּׂא וּבְמַתָּן׃
וְעַל חֵטְא שֶׁחָטָאנוּ לְפָנֶיךָ בְּמַאֲכָל וּבְמִשְׁתֶּה׃
עַל חֵטְא שֶׁחָטָאנוּ לְפָנֶיךָ בְּנֶשֶׁךְ וּבְמַרְבִּית׃
וְעַל חֵטְא שֶׁחָטָאנוּ לְפָנֶיךָ בִּנְטִיַּת גָּרוֹן׃
עַל חֵטְא שֶׁחָטָאנוּ לְפָנֶיךָ בְּשִׂיחַ שִׂפְתוֹתֵינוּ׃
וְעַל חֵטְא שֶׁחָטָאנוּ לְפָנֶיךָ בְּסִקְרוּר עָיִן׃
עַל חֵטְא שֶׁחָטָאנוּ לְפָנֶיךָ בְּעֵינַיִם רָמוֹת׃
וְעַל חֵטְא שֶׁחָטָאנוּ לְפָנֶיךָ בְּעַזּוּת מֵצַח׃
וְעַל כֻּלָּם | אֱלוֹהַּ סְלִיחוֹת סְלַח־לָנוּ. מְחַל־לָנוּ. כַּפֶּר־לָנוּ׃
עַל חֵטְא שֶׁחָטָאנוּ לְפָנֶיךָ בְּפִרִיקַת עֹל׃
וְעַל חֵטְא שֶׁחָטָאנוּ לְפָנֶיךָ בִּפְלִילוּת׃
עַל חֵטְא שֶׁחָטָאנוּ לְפָנֶיךָ בִּצְדִיַּת רֵעַ׃
וְעַל חֵטְא שֶׁחָטָאנוּ לְפָנֶיךָ בִּצְרוּת עָיִן׃
עַל חֵטְא שֶׁחָטָאנוּ לְפָנֶיךָ בְּקַלּוּת רֹאשׁ׃
וְעַל חֵטְא שֶׁחָטָאנוּ לְפָנֶיךָ בְּקַשְׁיוּת עֹרֶף׃
עַל חֵטְא שֶׁחָטָאנוּ לְפָנֶיךָ בִּרִיצַת רַגְלַיִם לְהָרַע׃
וְעַל חֵטְא שֶׁחָטָאנוּ לְפָנֶיךָ בִּרְכִילוּת׃
עַל חֵטְא שֶׁחָטָאנוּ לְפָנֶיךָ בִּשְׁבוּעַת שָׁוְא׃
וְעַל חֵטְא שֶׁחָטָאנוּ לְפָנֶיךָ בִּשְׂנְאַת חִנָּם׃
עַל חֵטְא שֶׁחָטָאנוּ לְפָנֶיךָ בִּתְשׁוּמֶת יָד׃
וְעַל חֵטְא שֶׁחָטָאנוּ לְפָנֶיךָ בִּתְמִהוֹן לֵבָב׃
וְעַל כֻּלָּם | אֱלוֹהַּ סְלִיחוֹת, סְלַח־לָנוּ. מְחַל־לָנוּ. כַּפֶּר־לָנוּ׃
וְעַל חֲטָאִים שֶׁאָנוּ חַיָּבִים | עֲלֵיהֶם | עֹלָה׃

וְעַל חֲטָאִים שֶׁאָנוּ חַיָּבִים | עֲלֵיהֶם חַטָּאת׃
וְעַל חֲטָאִים שֶׁאָנוּ חַיָּבִים | עֲלֵיהֶם קָרְבָּן עוֹלָה וְיוֹרֵד׃
וְעַל חֲטָאִים שֶׁאָנוּ חַיָּבִים | עֲלֵיהֶם | אָשָׁם וַדַּאי וְתָלוּי׃
וְעַל חֲטָאִים שֶׁאָנוּ חַיָּבִים | עֲלֵיהֶם | מַכַּת מַרְדּוּת׃
וְעַל חֲטָאִים שֶׁאָנוּ חַיָּבִים | עֲלֵיהֶם | מַלְקוּת אַרְבָּעִים׃
וְעַל חֲטָאִים שֶׁאָנוּ חַיָּבִים | עֲלֵיהֶם | מִיתָה בִּידֵי שָׁמַיִם׃
וְעַל חֲטָאִים שֶׁאָנוּ חַיָּבִים | עֲלֵיהֶם כָּרֵת וַעֲרִירוּת׃
וְעַל חֲטָאִים שֶׁאָנוּ חַיָּבִים | עֲלֵיהֶם אַרְבַּע מִיתוֹת בֵּית דִּין׃

סְקִילָה. שְׂרֵפָה. הֶרֶג. וְחֶנֶק. עַל מִצְוַת עֲשֵׂה וְעַל מִצְוַת לֹא־תַעֲשֶׂה. בֵּין שֶׁיֵּשׁ־בָּהּ קוּם עֲשֵׂה. וּבֵין שֶׁאֵין בָּהּ קוּם עֲשֵׂה. אֶת־הַגְּלוּיִם לָנוּ. וְאֶת שֶׁאֵינָם גְּלוּיִם לָנוּ. אֶת־הַגְּלוּיִם לָנוּ. כְּבָר אֲמַרְנוּם לְפָנֶיךָ. וְהוֹדִינוּ לְךָ עֲלֵיהֶם. וְאֶת שֶׁאֵינָם גְּלוּיִם לָנוּ. לְפָנֶיךָ הֵם גְּלוּיִם וִידוּעִים. כַּדָּבָר שֶׁנֶּאֱמַר הַנִּסְתָּרֹת לַיי אֱלֹהֵינוּ. וְהַנִּגְלֹת לָנוּ וּלְבָנֵינוּ עַד־עוֹלָם לַעֲשׂוֹת אֶת־כָּל־דִּבְרֵי הַתּוֹרָה הַזֹּאת׃ כִּי אַתָּה סָלְחָן לְיִשְׂרָאֵל וּמְחֻלָּן לְשִׁבְטֵי יְשֻׁרוּן בְּכָל־דּוֹר וָדוֹר. וּמִבַּלְעָדֶיךָ אֵין לָנוּ מֶלֶךְ מוֹחֵל וְסוֹלֵחַ׃

ק וְדָוִד עַבְדְּךָ אָמַר לְפָנֶיךָ. שְׁגִיאוֹת מִי־יָבִין מִנִּסְתָּרוֹת נַקֵּנִי׃ נַקֵּנוּ ייָ אֱלֹהֵינוּ מִכָּל־פִּשָׁעֵינוּ. וְטַהֲרֵנוּ מִכָּל־טֻמְאוֹתֵינוּ. וְזָרֹק עָלֵינוּ מַיִם טְהוֹרִים וְטַהֲרֵנוּ. כַּכָּתוּב עַל־יַד נְבִיאֶךָ. וְזָרַקְתִּי עֲלֵיכֶם | מַיִם

ודוד (Gem.) Und David, Dein Knecht, ſprach vor Dir: Verirrungen, wer kennet ſie? Von geheimen Sünden reinige mich! — Reinige uns, Ewiger, unſer Gott, von all unſeren, Vergehungen und läutere uns von all unſeren Unreinheiten, und ſpreng' auf uns reines Waſſer und reinige uns, wie geſchrieben iſt durch Deinen Propheten: Und Ich werde

auf euch sprengen reines Wasser, und ihr werdet rein werden; von all euren Unreinheiten und von all euren Götzen werde Ich euch reinigen.

מְטֹהָרִים וּמְטַהֲרְתֶּם, מִכֹּל טֻמְאוֹתֵיכֶם וּמִכָּל־גִּלּוּלֵיכֶם אֲטַהֵר אֶתְכֶם:

אַל־תִּירָא יַעֲקֹב. שׁוּבוּ שׁוֹבָבִים. שׁוּבָה יִשְׂרָאֵל: הִנֵּה לֹא יָנוּם וְלֹא יִישָׁן שֹׁמֵר יִשְׂרָאֵל: בַּכָּתוּב עַל־יַד נְבִיאֶךָ שׁוּבָה יִשְׂרָאֵל עַד יְיָ אֱלֹהֶיךָ כִּי כָשַׁלְתָּ בַּעֲוֹנֶךָ: וְנֶאֱמַר. קְחוּ עִמָּכֶם דְּבָרִים וְשׁוּבוּ אֶל־יְיָ אִמְרוּ אֵלָיו כָּל־תִּשָּׂא עָוֹן וְקַח־טוֹב וּנְשַׁלְּמָה פָרִים שְׂפָתֵינוּ:

Kehre dich nicht Jaakob! Kehret zurück, Abtrünnige! Kehre zurück, Jisrael! — Sieh', Er schläft nicht und schlummert nicht, der Hüter Jisraels! So steht ja geschrieben durch Deinen Propheten: Kehre zurück, Jisrael, zu dem Ewigen, deinem Gotte! denn du bist gestrauchelt in deiner Sünde. Und es heißt: Nehmet Worte mit euch und kehret zurück zum Ewigen, und sprechet zu ihm: Ganz nimmst Du hinweg die Schuld; so nimm das Gute an, und wir wollen ersetzen Farrenopfer durch unserer Lippen Gebet.

וְאַתָּה רַחוּם לְרַכֵּל שְׂבִים. וְעַל הַתְּשׁוּבָה מֵרֹאשׁ הִבְטַחְתָּנוּ. וְעַל־הַתְּשׁוּבָה עֵינֵינוּ מְיַחֲלוֹת לָךְ:

ואתה Du aber bist barmherzig, um die zu Dir reuig Zurückkehrenden anzunehmen. Denn auf die Kraft reuiger Bekehrung hast Du vom Weltbeginn an uns vertröstet, und ob dieser Bekehrung harren unsere Augen auf Dich.

וּמֵאַהֲבָתְךָ יְיָ אֱלֹהֵינוּ שֶׁאָהַבְתָּ אֶת־יִשְׂרָאֵל עַמֶּךָ. וּמַחֲמֶלְתְּךָ מָלַכְנוּ שֶׁחָמַלְתָּ עַל־בְּנֵי בְרִיתֶךָ נָתַתָּ לָנוּ יְיָ אֱלֹהֵינוּ אֶת־יוֹם (הַשַּׁבָּת הַזֶּה וְאֶת־יוֹם) צוֹם הַכִּפֻּרִים הַזֶּה לִמְחִילַת חֵטְא וְלִסְלִיחַת עָוֹן וּלְכַפָּרַת פֶּשַׁע:

ומאהבתך Und um deiner Liebe willen, Ewiger, unser Gott! mit der Du Jisrael, Dein Volk, geliebt, und um Deiner erbarmungsvollen Milde willen, mit der Du Dich erbarmtest über die Genossen Deines Bundes, hast Du uns gegeben. Ewiger, unser Gott! diesen (Sabbathtag und diesen) Sühnetag zur Vergebung der Sünde, Verzeihung der Schuld und Sühne unserer Missethaten:

ע"פ אית ב"ש.

ח׳ יוֹם אֲשֶׁר אֲשָׁמֵנוּ יְצַלַּל וְיִסְגֹּר.

יום אשר (Vorb.) den Tag, an dem unsere Schuld in Tiefen versenkt und verschlossen werden soll.

ק׳ הַיּוֹם תִּסְלַח לְכָל־עֲדַת בְּנֵי יִשְׂרָאֵל וְלַגֵּר הַגָּר׃

היום (Gem.) Heute mögst Du verzeihen der ganzen Gemeinde Jisrael und dem zu ihr sich haltenden Fremdlinge!

כַּכָּתוּב בְּתוֹרָתֶךָ. וְנִסְלַח לְכָל־עֲדַת בְּנֵי יִשְׂרָאֵל וְלַגֵּר הַגָּר בְּתוֹכָם כִּי לְכָל־הָעָם בִּשְׁגָגָה׃

ח׳ יוֹם בָּגְדֵנוּ תִּשָּׂא וְתִסְלַח׃

יום בגדנו (Vorb.) Den Tag, an dem Du unsere Untreue aufhebst und verzeihest.

ק׳ הַיּוֹם שִׁמְךָ יֵאָמֵן אֵל טוֹב וְסַלָּח׃

היום (Gem.) Heute werde Dein Name bewährt, gütiger, verzeihender Gott!

כַּכָּתוּב בִּדְבָרֵי קָדְשֶׁיךָ. כִּי־אַתָּה אֲדֹנָי טוֹב וְסַלָּח וְרַב־חֶסֶד לְכָל־קֹרְאֶיךָ׃

ח׳ יוֹם גָּעַלְנוּ חֻקֶּיךָ שַׁבַּח וַעֲזוֹב׃

יום געלנו (Vorb.) Den Tag, da Du vergessen und nachsehen willst, daß wir Deine Gesetze verschmähet.

ק׳ הַיּוֹם רַחֵמֵנוּ וְנָשׁוּב וְדֶרֶךְ רָשַׁע נַעֲזֹב׃

היום (Gem.) Heute erbarme Dich unser, und wir wollen umkehren und den Weg des Frevels verlassen.

כַּכָּתוּב עַל־יַד נְבִיאֶךָ. יַעֲזֹב רָשָׁע דַּרְכּוֹ וְאִישׁ אָוֶן מַחְשְׁבֹתָיו וְיָשֹׁב אֶל־יְיָ וִירַחֲמֵהוּ וְאֶל אֱלֹהֵינוּ כִּי־יַרְבֶּה לִסְלוֹחַ׃

ח׳ יוֹם דָּפְּנוּ אָנָּא שָׂא נָא׃

יום דפנו (Vorb.) Den Tag, an dem Du unsern Makel tilgen mögest.

ק׳ הַיּוֹם קְשׁוֹב תַּחֲנוּגֵינוּ וּבְתַחֲנוּן סְלַח־נָא׃

היום (Gem.) Heute horch auf unser Flehen, und um unseres Flehens willen, o vergieb!

כַּכָּתוּב בְּתוֹרָתֶךָ. סְלַח־נָא לַעֲוֹן הָעָם הַזֶּה כְּגֹדֶל חַסְדֶּךָ וְכַאֲשֶׁר

נָשָׂאתָה לָעָם הַזֶּה מִמִּצְרַיִם וַעַד־הַנָּה: וְשָׁם נֶאֱמַר. וַיֹּאמֶר יְיָ סָלַחְתִּי כִּדְבָרֶךָ:

בעבור (Gem. u. Vorb.) Um Deines herrlichen Namens willen lasse Dich von uns finden, Verzeihender und Vergebender! O verzeih' um Deines Namens willen! —

יום חננך (Vorb.) Den Tag, an dem Du, was der Demüthige[1]) von Dir für uns erflehte, denken mögest.

היום (Gem.) Heute vergieb uns unsere Schuld, und der Sünde nicht gedenke!

ק״ח בַּעֲבוּר כְּבוֹד שִׁמְךָ הִמָּצֵא לָנוּ מוֹחֵל וְסוֹלֵחַ. סְלַח־נָא לְמַעַן שִׁמֶךָ:

ח׳ יוֹם חִנַּנְךָ עָנָו בַּעֲדֵנוּ תִּזְכֹּר:

ק׳ הַיּוֹם סְלַח לַעֲוֹנֵינוּ וְחֵטְא אַל־תִּזְכֹּר:

כַּכָּתוּב בְּדִבְרֵי קָדְשֶׁךָ. אַל־תִּזְכָּר־לָנוּ עֲוֹנֹת רִאשֹׁנִים מַהֵר יְקַדְּמוּנוּ רַחֲמֶיךָ כִּי דַלּוֹנוּ מְאֹד:

יום טעיתנו (Vorb.) Den Tag, da unsere Verirrung gesucht und nicht gefunden wird.

היום (Gem.) Heut erfülle den Ausspruch. Gesucht wird die Schuld, und nicht mehr ist sie da!

ח׳ יוֹם טָעוּתֵנוּ יְבֻקַּשׁ וְאָיִן:

ק׳ הַיּוֹם נְאֻם הָקֵם יְבֻקַּשׁ עָוֹן וְאָיִן:

כַּכָּתוּב עַל־יַד נְבִיאֶךָ. בַּיָּמִים הָהֵם וּבָעֵת הַהִיא נְאֻם־יְיָ יְבֻקַּשׁ אֶת־עֲוֹן יִשְׂרָאֵל וְאֵינֶנּוּ וְאֶת־חַטֹּאת יְהוּדָה וְלֹא תִמָּצֶאינָה כִּי אֶסְלַח לַאֲשֶׁר אַשְׁאִיר:

יום ידרשוך (Vorb.) Den Tag, da sie suchen Deine Huld, der Du läuterst und reinsprichst!

היום (Gem.) Heute von all unseren Sünden sprich uns rein!

ח׳ יוֹם יִדְרְשׁוּךָ מְצָרֵף וּמְטַהֵר.

ק׳ הַיּוֹם מִכָּל־חַטֹּאתֵינוּ אֹתָנוּ תְטַהֵר:

כַּכָּתוּב בְּתוֹרָתֶךָ. כִּי־בַיּוֹם הַזֶּה יְכַפֵּר עֲלֵיכֶם לְטַהֵר אֶתְכֶם. מִכֹּל חַטֹּאתֵיכֶם לִפְנֵי יְיָ תִּטְהָרוּ:

1) Moscheh.

ח יוֹם כָּל־תִּשָּׂא עָוֹן
פְּתַח־חָנוּן אֲבַטָּח.
ט הַיּוֹם לְשַׁוְעָתֵנוּ אָזֶן הַטֵּה:

(Vorb) יום כל Den Tag, da ich flehend bitte: Ganz vergieb die Schuld!
(Gem.) היום Heute zu unserem Rufe neige Dein Ohr!

בַּכָּתוּב בִּדְבָרֶיךָ קָדְשֶׁךָ. הַטֵּה אֱלֹהַי | אָזְנְךָ וּשְׁמָע פְּקַח עֵינֶיךָ וּרְאֵה שִׁמְמוֹתֵינוּ וְהָעִיר אֲשֶׁר־נִקְרָא שִׁמְךָ עָלֶיהָ כִּי | לֹא עַל־צִדְקֹתֵינוּ אֲנַחְנוּ מַפִּילִים תְּחִנָּתֵינוּ לְפָנֶיךָ כִּי עַל־רַחֲמֶיךָ הָרַבִּים: אֲדֹנָי | שְׁמָעָה אֲדֹנָי | סְלָחָה אֲדֹנָי הַקְשִׁיבָה וַעֲשֵׂה אַל־תְּאַחַר לְמַעַנְךָ אֱלֹהַי כִּי־שִׁמְךָ נִקְרָא עַל־עִירְךָ וְעַל־עַמֶּךָ:

קיוה בַּעֲבוּר כְּבוֹד שִׁמְךָ
הִמָּצֵא לָנוּ שֹׁמֵעַ תְּפִלָּה.
שְׁמַע תְּפִלָּתֵנוּ לְמַעַן שְׁמֶךָ:

(Vorb. u. Gem.) בעבור Um Deines herrlichen Namens willen lasse Dich von uns finden, Erhörer des Gebets! O erhöre unser Gebet um Deines Namens willen! —

מִי־אֵל כָּמוֹךָ:

אֵהָלֶלְךָ בְּקוֹל רָם. מָגֵן אַבְרָהָם.	מִי אֵל כָּמוֹךָ:
בְּיָדְךָ מֵתִים. מְחַיֵּה הַמֵּתִים.	מִי־אֵל כָּמוֹךָ:
גָּדַלְתָּ אֲדֹנֵינוּ. הַמֵּלֵךְ הַקָּדוֹשׁ.	מִי־אֵל כָּמוֹךָ:
דָּרַשׁ אִמְרֵי־דַעַת. חוֹנֵן הַדָּעַת.	מִי־אֵל כָּמוֹךָ:
הָאוֹמֵר שׁוּבָה. הָרוֹצֶה בִּתְשׁוּבָה.	מִי־אֵל כָּמוֹךָ:
וּמוֹחֵל וְסוֹלֵחַ. הַמַּרְבֶּה לִסְלוֹחַ.	מִי־אֵל כָּמוֹךָ:
קוֹל רִנָּה וְתוֹדוֹת. הַטּוֹב לְךָ לְהוֹדוֹת.	מִי־אֵל כָּמוֹךָ:
רָם בְּרֹב קְהַל חֲסִידָיו. יְבָרֵךְ יְיָ:	מִי־אֵל כָּמוֹךָ:
שְׁכִינָתְךָ שָׁלוֹם. עֹשֶׂה הַשָּׁלוֹם.	מִי־אֵל כָּמוֹךָ:

תַּעֲבֹר עַל־פֶּשַׁע. לְעַם שְׁבִי פֶּשַׁע.

כַּכָּתוּב עַל־יַד נְבִיאֶךָ: מִי־אֵל כָּמוֹךָ נֹשֵׂא עָוֹן וְעֹבֵר עַל־פֶּשַׁע לִשְׁאֵרִית נַחֲלָתוֹ לֹא־הֶחֱזִיק לָעַד אַפּוֹ כִּי־חָפֵץ חֶסֶד הוּא: יָשׁוּב יְרַחֲמֵנוּ יִכְבֹּשׁ עֲוֹנֹתֵינוּ וְתַשְׁלִיךְ בִּמְצֻלוֹת יָם כָּל־חַטֹּאתָם: וְכָל־חַטֹּאת עַמְּךָ בֵּית יִשְׂרָאֵל תַּשְׁלִיךְ בִּמְקוֹם אֲשֶׁר לֹא־יִזָּכְרוּ וְלֹא־

יִפָּקְדוּ וְלֹא־יֵעָלוּ עַל־לֵב לְעוֹלָם: תִּתֵּן אֱמֶת לְיַעֲקֹב חֶסֶד לְאַבְרָהָם
אֲשֶׁר־נִשְׁבַּעְתָּ לַאֲבֹתֵינוּ מִימֵי קֶדֶם:

ח׳ אֱלֹהֵינוּ וֵאלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ. מְחַל לַעֲוֹנֹתֵינוּ בְּיוֹם (הַשַּׁבָּת הַזֶּה וּבְיוֹם) הַכִּפֻּרִים הַזֶּה. מְחֵה וְהַעֲבֵר פְּשָׁעֵינוּ וְחַטֹּאתֵינוּ
מִנֶּגֶד עֵינֶיךָ. כָּאָמוּר. אָנֹכִי אָנֹכִי הוּא מֹחֶה פְּשָׁעֶיךָ לְמַעֲנִי
וְחַטֹּאתֶיךָ לֹא אֶזְכֹּר: וְנֶאֱמַר. מָחִיתִי כָעָב פְּשָׁעֶיךָ וְכֶעָנָן
חַטֹּאותֶיךָ שׁוּבָה אֵלַי כִּי גְאַלְתִּיךָ: וְנֶאֱמַר. כִּי־בַיּוֹם הַזֶּה
יְכַפֵּר עֲלֵיכֶם לְטַהֵר אֶתְכֶם, מִכֹּל חַטֹּאתֵיכֶם לִפְנֵי־יְיָ
תִּטְהָרוּ: *קַדְּשֵׁנוּ בְּמִצְוֹתֶיךָ וְתֵן חֶלְקֵנוּ בְּתוֹרָתֶךָ. שַׂבְּעֵנוּ
מִטּוּבֶךָ וְשַׂמְּחֵנוּ בִּישׁוּעָתֶךָ (וְהַנְחִילֵנוּ יְיָ אֱלֹהֵינוּ בְּאַהֲבָה
וּבְרָצוֹן שַׁבַּת קָדְשֶׁךָ וְיָנוּחוּ בָהּ יִשְׂרָאֵל מְקַדְּשֵׁי שְׁמֶךָ). וְטַהֵר
לִבֵּנוּ לְעָבְדְּךָ בֶּאֱמֶת: כִּי אַתָּה סַלָּחָן לְיִשְׂרָאֵל וּמְחַלָּן
לְשִׁבְטֵי יְשֻׁרוּן בְּכָל־דּוֹר וָדוֹר. וּמִבַּלְעָדֶיךָ אֵין לָנוּ מֶלֶךְ
מוֹחֵל וְסוֹלֵחַ: בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ מֶלֶךְ מוֹחֵל וְסוֹלֵחַ לַעֲוֹנוֹתֵינוּ
וְלַעֲוֹנוֹת עַמּוֹ בֵּית יִשְׂרָאֵל. וּמַעֲבִיר אַשְׁמוֹתֵינוּ בְּכָל־
שָׁנָה וְשָׁנָה. מֶלֶךְ עַל כָּל־הָאָרֶץ מְקַדֵּשׁ (הַשַּׁבָּת וְ) יִשְׂרָאֵל
וְיוֹם הַכִּפֻּרִים:

רְצֵה יְיָ אֱלֹהֵינוּ בְּעַמְּךָ יִשְׂרָאֵל וּבִתְפִלָּתָם. וְהָשֵׁב אֶת־הָעֲבוֹדָה
לִדְבִיר בֵּיתֶךָ. וְאִשֵּׁי יִשְׂרָאֵל וּתְפִלָּתָם בְּאַהֲבָה תְקַבֵּל בְּרָצוֹן
וּתְהִי לְרָצוֹן תָּמִיד עֲבוֹדַת יִשְׂרָאֵל עַמֶּךָ:

וְתֶחֱזֶינָה עֵינֵינוּ בְּשׁוּבְךָ לְצִיּוֹן בְּרַחֲמִים. בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ הַמַּחֲזִיר
שְׁכִינָתוֹ לְצִיּוֹן:

מוֹדִים אֲנַחְנוּ לָךְ שָׁאַתָּה
הוּא יְיָ אֱלֹהֵינוּ וֵאלֹהֵי
אֲבוֹתֵינוּ לְעוֹלָם וָעֶד. צוּר
חַיֵּינוּ מָגֵן יִשְׁעֵנוּ. אַתָּה הוּא

ק׳ מוֹדִים אֲנַחְנוּ לָךְ. שָׁאַתָּה
הוּא יְיָ אֱלֹהֵינוּ וֵאלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ
אֱלֹהֵי כָל־בָּשָׂר יוֹצְרֵנוּ יוֹצֵר
בְּרֵאשִׁית בְּרָכוֹת וְהוֹדָאוֹת

*אלהינו ואלהי אבותינו רצה במנוחתינו

לְדוֹר וָדוֹר נוֹדֶה לְךָ וּנְסַפֵּר תְּהִלָּתֶךָ. עַל־חַיֵּינוּ הַמְּסוּרִים בְּיָדֶךָ. וְעַל־נִשְׁמוֹתֵינוּ הַפְּקוּדוֹת לָךְ. וְעַל־נִסֶּיךָ שֶׁבְּכָל־יוֹם עִמָּנוּ. וְעַל־נִפְלְאוֹתֶיךָ וְטוֹבוֹתֶיךָ שֶׁבְּכָל־עֵת עֶרֶב וָבֹקֶר וְצָהֳרָיִם. הַטּוֹב. כִּי לֹא־כָלוּ רַחֲמֶיךָ. וְהַמְרַחֵם. כִּי לֹא־תַמּוּ חֲסָדֶיךָ. מֵעוֹלָם קִוִּינוּ לָךְ:

לְשִׁמְךָ הַגָּדוֹל וְהַקָּדוֹשׁ עַל־שֶׁהֶחֱיִיתָנוּ וְקִיַּמְתָּנוּ כֵּן תְּחַיֵּנוּ וּתְקַיְּמֵנוּ וְתֶאֱסוֹף גָּלֻיּוֹתֵינוּ לְחַצְרוֹת קָדְשֶׁךָ. לִשְׁמוֹר חֻקֶּיךָ. וְלַעֲשׂוֹת רְצוֹנֶךָ וּלְעָבְדְּךָ בְּלֵבָב שָׁלֵם עַל־שֶׁאֲנַחְנוּ מוֹדִים לָךְ. בָּרוּךְ אֵל הַהוֹדָאוֹת:

וְעַל־כֻּלָּם יִתְבָּרַךְ וְיִתְרוֹמַם שִׁמְךָ מַלְכֵּנוּ תָּמִיד לְעוֹלָם וָעֶד:

ק׳ אָבִינוּ מַלְכֵּנוּ זְכֹר רַחֲמֶיךָ וּכְבוֹשׁ כַּעַסְךָ וְכַלֵּה דֶּבֶר וְחֶרֶב וְרָעָב וּשְׁבִי וּמַשְׁחִית וְעָוֹן וּמַגֵּפָה וּפֶגַע רָע וְכָל־מַחֲלָה וְכָל־תַּקָּלָה וְכָל־קְטָטָה וְכָל־מִינֵי פֻּרְעָנֻיּוֹת וְכָל־גְּזֵרָה רָעָה וְשִׂנְאַת חִנָּם מֵעָלֵינוּ וּמֵעַל כָּל־בְּנֵי בְרִיתֶךָ:

אבינו (Gem.) Unser Vater, unser König! Sei Deines Erbarmens eingedenk und halte ein Deinen Zorn, und wehr' ab Seuche, Schwert und Hunger, Elend und Verderben, Schuld und Plage und jedes böse Begegniß, jegliche Krankheit und jeglichen Anstoß, jeden Hader, jede Art von bösem Geschicke und jedes harte Verhängniß und unverdienten Haß von uns und all Deinen Bundeskindern.

וּכְתוֹב לְחַיִּים טוֹבִים כָּל־בְּנֵי בְרִיתֶךָ:

וְכֹל הַחַיִּים יוֹדוּךָ סֶלָה. וִיהַלְלוּ אֶת־שִׁמְךָ בֶּאֱמֶת. הָאֵל יְשׁוּעָתֵנוּ וְעֶזְרָתֵנוּ סֶלָה. בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ הַטּוֹב שִׁמְךָ וּלְךָ נָאֶה לְהוֹדוֹת:

אֱלֹהֵינוּ וֵאלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ בָּרְכֵנוּ בַּבְּרָכָה הַמְשֻׁלֶּשֶׁת בַּתּוֹרָה

הַגָּתוּבָה עַל־יְדֵי מֹשֶׁה עַבְדְּךָ מִפִּי אַהֲרֹן וּבָנָיו כֹּהֲנִים עַם קְדוֹשֶׁךָ כָּאָמוּר׃ יְבָרֶכְךָ יְיָ וְיִשְׁמְרֶךָ׃ יָאֵר יְיָ|פָּנָיו אֵלֶיךָ וִיחֻנֶּךָּ׃ יִשָּׂא יְיָ|פָּנָיו אֵלֶיךָ וְיָשֵׂם לְךָ שָׁלוֹם׃

שִׂים שָׁלוֹם טוֹבָה וּבְרָכָה חֵן וָחֶסֶד וְרַחֲמִים עָלֵינוּ וְעַל כָּל־יִשְׂרָאֵל עַמֶּךָ. בָּרְכֵנוּ אָבִינוּ כֻּלָּנוּ כְּאֶחָד בְּאוֹר פָּנֶיךָ. כִּי בְאוֹר פָּנֶיךָ נָתַתָּ לָנוּ יְיָ אֱלֹהֵינוּ תּוֹרַת חַיִּים וְאַהֲבַת חֶסֶד וּצְדָקָה וּבְרָכָה וְרַחֲמִים וְחַיִּים וְשָׁלוֹם. וְטוֹב בְּעֵינֶיךָ לְבָרֵךְ אֶת־עַמְּךָ יִשְׂרָאֵל בְּכָל־עֵת וּבְכָל־שָׁעָה בִּשְׁלוֹמֶךָ׃

בְּסֵפֶר חַיִּים בְּרָכָה וְשָׁלוֹם וּפַרְנָסָה טוֹבָה נִזָּכֵר וְנִכָּתֵב לְפָנֶיךָ. אֲנַחְנוּ וְכָל־עַמְּךָ בֵּית יִשְׂרָאֵל לְחַיִּים טוֹבִים וּלְשָׁלוֹם. בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ עוֹשֵׂה הַשָּׁלוֹם׃

פותחין הארון. (Am Sabbath fällt aus. אבינו מלכנו)

אָבִינוּ מַלְכֵּנוּ חָטָאנוּ לְפָנֶיךָ׃

Unser Vater, unser König! Wir haben gesündigt vor Dir!

אָבִינוּ מַלְכֵּנוּ אֵין לָנוּ מֶלֶךְ אֶלָּא אָתָּה׃

Unser Vater, unser König! Wir haben keinen König außer Dir!

אָבִינוּ מַלְכֵּנוּ עֲשֵׂה עִמָּנוּ לְמַעַן שְׁמֶךָ׃

Unser Vater, unser König! Thue mit uns um Deines Namens willen!

אָבִינוּ מַלְכֵּנוּ חַדֵּשׁ עָלֵינוּ שָׁנָה טוֹבָה׃

Unser Vater, unser König! Lasse für uns anheben ein neues beglücktes Jahr!

אָבִינוּ מַלְכֵּנוּ בַּטֵּל מֵעָלֵינוּ כָּל־גְּזֵרוֹת קָשׁוֹת׃

Unser Vater, unser König! Wende von uns ab alle bösen Verhängnisse!

אָבִינוּ מַלְכֵּנוּ בַּטֵּל מַחְשְׁבוֹת שׂוֹנְאֵינוּ׃

Unser Vater, unser König! Wende von uns ab die Anschläge unserer Feinde!

אָבִינוּ מַלְכֵּנוּ הָפֵר עֲצַת אוֹיְבֵינוּ׃

אָבִינוּ מַלְכֵּנוּ כַּלֵּה כָּל־צָר וּמַשְׂטִין מֵעָלֵינוּ׃

אָבִינוּ מַלְכֵּנוּ סְתוֹם פִּיוֹת מַשְׂטִינֵינוּ וּמְקַטְרְגֵינוּ׃

אָבִינוּ מַלְכֵּנוּ כַּלֵּה דֶּבֶר וְחֶרֶב וְרָעָב וּשְׁבִי וּמַשְׁחִית מִבְּנֵי בְרִיתֶךָ׃

אָבִינוּ מַלְכֵּנוּ מְנַע מַגֵּפָה מִנַּחֲלָתֶךָ׃

אָבִינוּ מַלְכֵּנוּ סְלַח וּמְחַל לְכָל־עֲוֹנוֹתֵינוּ׃

אָבִינוּ מַלְכֵּנוּ מְחֵה וְהַעֲבֵר פִּשָׁעֵינוּ וְחַטֹּאתֵינוּ מִנֶּגֶד עֵינֶיךָ׃

אָבִינוּ מַלְכֵּנוּ מְחוֹק בְּרַחֲמֶיךָ הָרַבִּים כָּל־שִׁטְרֵי חוֹבוֹתֵינוּ׃

אָבִינוּ מַלְכֵּנוּ הַחֲזִירֵנוּ בִּתְשׁוּבָה שְׁלֵמָה לְפָנֶיךָ׃

אָבִינוּ מַלְכֵּנוּ שְׁלַח רְפוּאָה שְׁלֵמָה לְחוֹלֵי עַמֶּךָ׃

אָבִינוּ מַלְכֵּנוּ קְרַע רָע גְּזַר דִּינֵנוּ׃

Unser Vater, unser König! Zerstöre den Rathschluß unserer Widersacher!

Unser Vater, unser König! Wehre ab von uns jeden Feind und Hinderer!

Unser Vater, unser König! Schließe den Mund derer, die uns hindern und uns anklagen!

Unser Vater, unser König! Wehre ab Seuche, Schwert, Hungersnoth, Gefangenschaft und Verderben von den Kindern Deines Bundes!

Unser Vater, unser König! Halte böse Krankheit fern Deinem Erbe!

Unser Vater, unser König! Verzeih' und vergieb uns alle unsere Sünden!

Unser Vater, unser König! Lösche ab und lasse schwinden unsere Vergehungen und Versündigungen aus Deinem Auge!

Unser Vater, unser König! Lösche ab in Deinem großen Erbarmen alle Zeugnisse unserer Schuld!

Unser Vater, unser König! Laß uns zurückkehren in vollkommener Reue vor Dein Antlitz!

Unser Vater, unser König! Sende vollkommene Heilung den Kranken Deines Volkes!

Unser Vater, unser König! Zerreiße den über uns verhängten bösen Beschluß!

אָבִינוּ מַלְכֵּנוּ זָכְרֵנוּ בְּזִכָּרוֹן טוֹב לְפָנֶיךָ׃

Unser Vater, unser König! Denke unser zu heilvollem Gedächtnisse vor Dir!

אָבִינוּ מַלְכֵּנוּ כָּתְבֵנוּ בְּסֵפֶר חַיִּים טוֹבִים׃

Unser Vater, unser König! Zeichne uns in das Buch glücklichen Lebens!

אָבִינוּ מַלְכֵּנוּ כָּתְבֵנוּ בְּסֵפֶר גְּאֻלָּה וְיֵשׁוּעָה׃

Unser Vater, unser König! Zeichne uns in das Buch der Erlösung und des Heils!

אָבִינוּ מַלְכֵּנוּ כָּתְבֵנוּ בְּסֵפֶר פַּרְנָסָה וְכַלְכָּלָה׃

Unser Vater, unser König! Zeichne uns in das Buch der Verpflegung und Ernährung!

אָבִינוּ מַלְכֵּנוּ כָּתְבֵנוּ בְּסֵפֶר זְכֻיּוֹת׃

Unser Vater, unser König! Zeichne uns in das Buch frommer Verdienste!

אָבִינוּ מַלְכֵּנוּ כָּתְבֵנוּ בְּסֵפֶר סְלִיחָה וּמְחִילָה׃

Unser Vater, unser König! Zeichne uns in das Buch der Verzeihung und Vergebung!

אָבִינוּ מַלְכֵּנוּ הַצְמַח לָנוּ יְשׁוּעָה בְּקָרוֹב׃

Unser Vater, unser König! Laß uns aufsprießen das Heil in naher Zeit!

אָבִינוּ מַלְכֵּנוּ הָרֵם קֶרֶן יִשְׂרָאֵל עַמֶּךָ׃

Unser Vater, unser König! Erhebe die Kraft Israels, Deines Volkes!

אָבִינוּ מַלְכֵּנוּ הָרֵם קֶרֶן מְשִׁיחֶךָ׃

Unser Vater, unser König! Erhebe die Kraft Deines Gesalbten!

אָבִינוּ מַלְכֵּנוּ מַלֵּא יָדֵינוּ מִבִּרְכוֹתֶיךָ׃

Unser Vater, unser König: Fülle unsere Hände von Deinen Segnungen!

אָבִינוּ מַלְכֵּנוּ מַלֵּא אֲסָמֵינוּ שָׂבָע׃

Unser Vater, unser König! Fülle unsere Vorrathskammern mit Ueberfluß!

אָבִינוּ מַלְכֵּנוּ שְׁמַע קוֹלֵנוּ חוּס וְרַחֵם עָלֵינוּ׃

Unser Vater, unser König! Höre unsere Stimme, sei schonend und erbarme Dich unser!

אָבִינוּ מַלְכֵּנוּ קַבֵּל בְּרַחֲמִים
וּבְרָצוֹן אֶת־תְּפִלָּתֵנוּ׃

אָבִינוּ מַלְכֵּנוּ פְּתַח שַׁעֲרֵי
שָׁמַיִם לִתְפִלָּתֵנוּ׃

אָבִינוּ מַלְכֵּנוּ זְכוֹר כִּי־עָפָר
אֲנָחְנוּ׃

אָבִינוּ מַלְכֵּנוּ נָא אַל־
תְּשִׁיבֵנוּ רֵיקָם מִלְּפָנֶיךָ׃

אָבִינוּ מַלְכֵּנוּ תְּהִי הַשָּׁעָה
הַזֹּאת שְׁעַת רַחֲמִים וְעֵת
רָצוֹן מִלְּפָנֶיךָ׃

אָבִינוּ מַלְכֵּנוּ חָמוֹל עָלֵינוּ
וְעַל־עוֹלָלֵינוּ וְטַפְּנוּ׃

אָבִינוּ מַלְכֵּנוּ עֲשֵׂה לְמַעַן
הֲרוּגִים עַל־שֵׁם קָדְשֶׁךָ׃

אָבִינוּ מַלְכֵּנוּ עֲשֵׂה לְמַעַן
טְבוּחִים עַל־יִחוּדֶךָ׃

אָבִינוּ מַלְכֵּנוּ עֲשֵׂה לְמַעַן
בָּאֵי בָאֵשׁ וּבַמַּיִם עַל־
קִדּוּשׁ שְׁמֶךָ׃

אָבִינוּ מַלְכֵּנוּ נְקוֹם לְעֵינֵינוּ
נִקְמַת דַּם־עֲבָדֶיךָ הַשָּׁפוּךְ׃

אָבִינוּ מַלְכֵּנוּ עֲשֵׂה לְמַעַנְךָ
אִם־לֹא־לְמַעֲנֵנוּ׃

Unser Vater, unser König! Nimm an in Barmherzigkeit und mit Wohlgefallen unser Gebet!

Unser Vater, unser König! Oeffne die Pforten des Himmels unserem Gebete!

Unser Vater, unser König! Gedenke, daß wir Staub sind!

Unser Vater, unser König! O laß uns nicht leer zurückkehren aus Deinem Angesichte!

Unser Vater, unser König! Möge diese Stunde sein eine Stunde des Erbarmens und der Gnade vor Dir!

Unser Vater, unser König; O walte gnädig an uns und an unseren Sprößlingen und unseren Angehörigen!

Unser Vater, unser König! Thue an uns um derer willen, die hingewürgt wurden um Deinen heiligen Namen!

Unser Vater, unser König! Thue an uns um derer willen, die hingeschlachtet wurden um Deine Einheit!

Unser Vater, unser König! Thue an uns um derer willen, die ins Feuer und Wasser gingen um Deinen Namen zu heiligen!

Unser Vater, unser König! Nimm vor unseren Augen Vergeltung für das Blut Deiner Knechte, das vergossene!

Unser Vater, unser König! Thue es um Deinetwillen, nicht um unsertwillen!

אָבִינוּ מַלְכֵּנוּ עֲשֵׂה לְמַעַנְךָ וְהוֹשִׁיעֵנוּ׃

Unser Vater, unser König! Thue es um Deinetwillen und hilf uns!

אָבִינוּ מַלְכֵּנוּ עֲשֵׂה לְמַעַן רַחֲמֶיךָ הָרַבִּים׃

Unser Vater, unser König! Thue es um Deines großen Erbarmens willen!

אָבִינוּ מַלְכֵּנוּ עֲשֵׂה לְמַעַן שִׁמְךָ הַגָּדוֹל הַגִּבּוֹר וְהַנּוֹרָא שֶׁנִּקְרָא עָלֵינוּ׃

Unser Vater, unser König! Thue es um Deines Namens willen, des großen, mächtigen und erhabenen, der über uns genannt ist!

אָבִינוּ מַלְכֵּנוּ חָנֵּנוּ וַעֲנֵנוּ כִּי אֵין בָּנוּ מַעֲשִׂים עֲשֵׂה עִמָּנוּ צְדָקָה וָחֶסֶד וְהוֹשִׁיעֵנוּ׃ סוגרין הארון.

Unser Vater, unser König! Sei uns gnädig und erhöre uns; denn wir haben kein Verdienst. Ueb' an uns Mild' und Gnade, und hilf uns!

קדיש שלם.

סדר הוצאת ספר התורה.

אֵין־כָּמוֹךָ בָאֱלֹהִים אֲדֹנָי וְאֵין כְּמַעֲשֶׂיךָ׃ מַלְכוּתְךָ מַלְכוּת כָּל־עֹלָמִים וּמֶמְשַׁלְתְּךָ בְּכָל־דּוֹר וָדֹר׃ יְיָ מֶלֶךְ יְיָ מָלָךְ יְיָ יִמְלֹךְ לְעֹלָם וָעֶד׃ יְיָ עֹז לְעַמּוֹ יִתֵּן יְיָ יְבָרֵךְ אֶת־עַמּוֹ בַשָּׁלוֹם׃

Keiner ist wie Du unter den Göttern, o Herr! und Nichts wie Deine Werke! Dein Reich ist ein Reich aller Ewigkeiten, und Deine Herrschaft geht durch alle Geschlechter. Der Ewige ist Herrscher, der Ewige war Herrscher, der Ewige wird herrschen in alle Zeit und Ewigkeit. Der Ewige wird Macht verleihen seinem Volke; der Ewige segne sein Volk mit Frieden!

אַב הָרַחֲמִים הֵיטִיבָה בִרְצוֹנְךָ אֶת־צִיּוֹן תִּבְנֶה חוֹמוֹת יְרוּשָׁלָם׃ כִּי בְךָ לְבַד בָּטָחְנוּ מֶלֶךְ אֵל רָם וְנִשָּׂא אֲדוֹן עוֹלָמִים׃

Vater des Erbarmens! Erweise Zijon Güte in Deiner Huld, baue die Mauern Jeruschalajims. Denn auf Dich allein vertrauen wir, König, Gott, hoch und erhaben, Herr der Ewigkeiten!

(Beim Herausnehmen der Thorah sagt man dieses:)

וַיְהִי בִּנְסֹעַ הָאָרֹן וַיֹּאמֶר
מֹשֶׁה קוּמָה יְיָ וְיָפֻצוּ אֹיְבֶיךָ
וְיָנֻסוּ מְשַׂנְאֶיךָ מִפָּנֶיךָ: כִּי
מִצִּיּוֹן תֵּצֵא תוֹרָה וּדְבַר־יְיָ
מִירוּשָׁלָם:

וַיהי Und es geschah, wenn aufbrach die Bundeslade, da sprach Moschch: Erhebe Dich, Ewiger! daß sich zerstreuen Deine Feinde, und flüchten, die Dich hassen, vor Deinem Angesichte. Denn von Zijon geht aus die Lehre und das Wort des Ewigen von Jeruschalajim.

בָּרוּךְ שֶׁנָּתַן תּוֹרָה לְעַמּוֹ
יִשְׂרָאֵל בִּקְדֻשָּׁתוֹ:

ברוך Gelobt sei, der ertheilt hat die Lehre seinem Volke Jisrael in seiner Heiligkeit.

יְיָ יְיָ אֵל רַחוּם
וְחַנּוּן אֶרֶךְ־אַפַּיִם
וְרַב־חֶסֶד וֶאֱמֶת:
נֹצֵר חֶסֶד לָאֲלָפִים
נֹשֵׂא עָוֹן וָפֶשַׁע
וְחַטָּאָה וְנַקֵּה:

" Ewiger! Ewiger! Gott, barmherzig und gnädig, langmüthig und reich an Huld und Treue, der bewahret Huld bis ins tausendste Geschlecht, der verzeihet Sünde, Missethat und Vergehen.

רִבּוֹן הָעוֹלָמִים, מַלֵּא
מִשְׁאֲלוֹתֵינוּ לְטוֹבָה וְהָפֵק
רְצוֹנֵנוּ וְתֵן־לָנוּ שְׁאֵלָתֵנוּ,
וּמְחַל עַל־כָּל־עֲוֹנוֹתֵינוּ
וְעַל כָּל־עֲוֹנוֹת אַנְשֵׁי בֵּתֵינוּ
מְחִילָה בְּחֶסֶד מְחִילָה
בְּרַחֲמִים, וְטַהֲרֵנוּ מֵחַטֹּאֵינוּ
וּמֵעֲוֹנוֹתֵינוּ וּמִפְּשָׁעֵינוּ,
וְזָכְרֵנוּ בְּזִכָּרוֹן טוֹב לְפָנֶיךָ
וּפָקְדֵנוּ בִּפְקֻדַּת יְשׁוּעָה

רבון Herr der Welten! Erfülle unsre Bitten zum Segen und gewähre unsern Wunsch. Gieb uns was wir erbitten, und verzeihe uns all unsere Sünden und all die Sünden der Leute unsres Hauses; gewähre uns Verzeihung in Liebe und Vergebung in Barmherzigkeit; reinige uns von unseren Sünden, Vergehungen und Missethaten. Denke unser in segensreichem Gedächtnisse vor Dir, und verhänge über uns Heil und Erbar-

men; denke unser zu glücklichem langem Leben und zum Frieden, zur Ernährung und Erhaltung; gieb uns Brot zum Essen und Gewand zur Bekleidung, Reichthum und Ehre und Lebensdauer, uns zu befleißigen Deiner Lehre und zu erfüllen ihre Gebote; gieb uns Einsicht und Verstand, um zu verstehen und einzusehen die Tiefen des in ihr verborgenen Geistes. Sende Heilung all unseren Schmerzen, und segne jegliches Werk unserer Hand. Fasse über uns segensvolle Beschlüsse zu Heil und Trost, und vereitle jeden über uns gefaßten bösen Beschluß, und lenke das Herz der Regierenden und ihrer Räthe und Angesehenen auf uns zum Heile. Amen! Und so sei es Dir wohlgefällig!

וְרַחֲמִים. וְזָכְרֵנוּ לְחַיִּים טוֹבִים וַאֲרוּכִים וּלְשָׁלוֹם לְפַרְנָסָה וְכַלְכָּלָה. וְתֵן־לָנוּ לֶחֶם לֶאֱכֹל וּבֶגֶד לְלְבֹּשׁ וְעֹשֶׁר וְכָבוֹד וְאֹרֶךְ יָמִים לַהֲגוֹת בְּתוֹרָתֶךָ וּלְקַיֵּם מִצְוֹתֶיהָ וְשֵׂכֶל וּבִינָה לְהָבִין וּלְהַשְׂכִּיל עָמְקֵי סוֹדוֹתֶיהָ. וּשְׁלַח רְפוּאָה לְכָל־מַכְאוֹבֵינוּ וּתְבָרֵךְ אֶת־כָּל־מַעֲשֵׂה יָדֵינוּ. וְתַגְזוֹר עָלֵינוּ גְּזֵרוֹת טוֹבוֹת יְשׁוּעוֹת וְנֶחָמוֹת וּתְבַטֵּל מֵעָלֵינוּ כָּל־גְּזֵרוֹת קָשׁוֹת. וְתַטֶּה לֵב הַמַּלְכוּת וְיוֹעֲצֶיהָ וְשָׂרֶיהָ עָלֵינוּ לְטוֹבָה. אָמֵן וְכֵן יְהִי רָצוֹן׃

יהיו Mögen Dir wohlgefällig sein die Worte meines Mundes und das Sinnen meines Herzens, Ewiger, mein Hort und mein Erlöser!

יִהְיוּ לְרָצוֹן אִמְרֵי־פִי וְהֶגְיוֹן לִבִּי לְפָנֶיךָ יְיָ צוּרִי וְגוֹאֲלִי׃

ואני Und mein Gebet an Dich, o Ewiger, komme zur Gnadenzeit! O Gott, in der Fülle Deiner Gnade erhöre mich durch die treue Zuversicht Deines Heiles!

וַאֲנִי תְפִלָּתִי לְךָ יְיָ עֵת רָצוֹן אֱלֹהִים בְּרָב־חַסְדֶּךָ עֲנֵנִי בֶּאֱמֶת יִשְׁעֶךָ׃ נ״ם

ברוך Gelobt sei der Name des Weltenherrn, gelobt seiner Allmacht Krone und Stätte! Möge Deine Gnade sein mit Deinem Volke Israel in Ewigkeit, und die siegreiche Macht Deiner Rechten laß schauen Dein Volk in Deinem Heiligthume!

בָּרוּךְ שֵׁמֵהּ דְּמָרָא עָלְמָא. בָּרִיךְ כְּתָרֵךְ וְאַתְרֵךְ. יְהֵא רַעְוָתָךְ עִם עַמָּךְ יִשְׂרָאֵל לְעָלַם. וּפְרָקָן יְמִינָךְ אַחֲזִי לְעַמָּךְ בְּבֵית

מְקַדְּשֶׁךָ וּלְאַמְּטוּיֵא לָנָא מְטוּב נְהוֹרָךְ וּלְקַבֵּל צְלוֹתָנָא בְּרַחֲמִין:
יְהֵא רַעֲוָא קֳדָמָךְ דְּתוֹרִיךְ לָן חַיִּין בְּטִיבוּתָא. וְלֶהֱוֵא אֲנָא פְּקִידָא בְּגוֹ צַדִּיקַיָּא. לְמִרְחַם עֲלַי וּלְמִנְטַר יָתִי וְיָת כָּל־דִּי־לִי וְדִי לְעַמָּךְ יִשְׂרָאֵל. אַנְתְּ הוּא זָן לְכֹלָּא וּמְפַרְנֵם לְכֹלָּא. אַנְתְּ הוּא שַׁלִּיט עַל כֹּלָּא. אַנְתְּ הוּא דְּשַׁלִּיט עַל־מַלְכַיָּא וּמַלְכוּתָא דִּי־לָךְ הִיא. אֲנָא עַבְדָּא דְּקֻדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא דְּסָגְדְנָא קַמֵּהּ וּמְקַמֵּא דֵּיקָר אוֹרַיְתֵהּ בְּכָל־עִדָּן וְעִדָּן. לָא עַל אֱנָשׁ רָחֲצָנָא. וְלָא עַל־בַּר־אֱלָהִין סָמְכְנָא. אֶלָּא בֵּאלָהָא דִשְׁמַיָּא. דְּהוּא אֱלָהָא קְשׁוֹט. וְאוֹרַיְתֵהּ קְשׁוֹט. וּנְבִיאוֹהִי קְשׁוֹט. וּמַסְגֵּא לְמֶעְבַּד טָבְוָן וּקְשׁוֹט. בַּהּ אֲנָא רָחַץ. וְלִשְׁמֵהּ קַדִּישָׁא יַקִּירָא אֲנָא אָמַר תֻּשְׁבְּחָן: יְהֵא רַעֲוָא קֳדָמָךְ דְּתִפְתַּח לִבִּי בְּאוֹרַיְתָא וְתַשְׁלֵם מִשְׁאֲלִין דִּלְבִּי וְלִבָּא דְכָל־עַמָּךְ יִשְׂרָאֵל לְטָב וּלְחַיִּין וּלְשָׁלֹם:

חזק שְׁמַע יִשְׂרָאֵל יְיָ אֱלֹהֵינוּ יְיָ אֶחָד:

חזק אֶחָד אֱלֹהֵינוּ

Laß uns zuströmen den Segen Deiner Erleuchtung und nimm unser Gebet an in Liebe! Möge es Dein Wille sein, daß Du uns in Gnaden das Leben verlängerst, und laß mich meine Stelle haben in der Mitte der Frommen, daß Du Dich mein erbarmest, mich schützest und all die Meinigen und die Deinem Volke Israel angehören. Du ja speisest Alle und verpflegest Alle, Du der Herrscher über Alles, Du der herrschet über Könige, und die Herrschaft ist Dein. Ich stehe hier als Knecht des Heiligen, Hochgelobten. Vor ihm beuge ich mich und vor der Würde seiner Lehre zu jeglicher Zeit. Auf keinen Sterblichen verlasse ich mich, und auf Keinen, der Göttlichkeit sich zuspricht, lehne ich mich, — nur auf den Gott des Himmels, der da ist ein Gott in Wahrheit und dessen Lehre ist Wahrheit und dessen Propheten sind Wahrheit und der in reicher Fülle übt Thaten der Liebe und Wahrheit; auf ihn vertraue ich, und seinem Namen, dem heiligen und weihevollen, spende ich Loblieder. Möge es Dein Wille sein, daß Du öffnest mein Herz für die Lehre und erfüllest die Wünsche meines Herzens und des Herzens Deines ganzen Volkes Israel zum Guten, zum Leben und zum Frieden.

שמע (Vorb. u Gem.) Höre, Israel! der Ewige, unser Gott, ist ein einziges ewiges Wesen!

אחד (Vorb. u. Gem.) Einzig ist unser Gott, groß unser

גַּדְּלוּ אֲדוֹנָי אִתִּי וּנְרוֹמְמָה שְׁמוֹ יַחְדָּו׃

Herr, Heiliger, Erhabener sein Name!

גדלו (Vorb.) Erhebet den Ewigen mit mir! und seinen Namen wollen wir vereint verherrlichen.

ח׳ גַּדְּלוּ לַיָי אִתִּי וּנְרוֹמְמָה שְׁמוֹ יַחְדָּו׃

ק׳ לְךָ יְיָ הַגְּדֻלָּה וְהַגְּבוּרָה וְהַתִּפְאֶרֶת וְהַנֵּצַח וְהַהוֹד כִּי־כֹל בַּשָּׁמַיִם וּבָאָרֶץ. לְךָ יְיָ הַמַּמְלָכָה וְהַמִּתְנַשֵּׂא לְכֹל | לְרֹאשׁ׃ רוֹמְמוּ יְיָ אֱלֹהֵינוּ וְהִשְׁתַּחֲווּ לַהֲדֹם רַגְלָיו קָדוֹשׁ הוּא׃ רוֹמְמוּ יְיָ אֱלֹהֵינוּ וְהִשְׁתַּחֲווּ לְהַר קָדְשׁוֹ כִּי קָדוֹשׁ יְיָ אֱלֹהֵינוּ׃

(Gem.) Dein, o Ewiger, ist die Größe und die Stärke und die Herrlichkeit, die Macht und der Glanz, ja Dein Alles im Himmel und auf Erden, Dein, o Ewiger ist die Herrschaft, und Du bist es, der sich erhebet über Alles als Haupt. Erhebet den Ewigen, unsern Gott, und bücket euch vor dem Schemel seiner Füße! heilig ist Er. Erhebet den Ewigen, unsern Gott, und bücket euch vor seinem heiligen Berge; denn heilig ist der Ewige, unser Gott.

עַל הַכֹּל יִתְגַּדַּל וְיִתְקַדַּשׁ וְיִשְׁתַּבַּח וְיִתְפָּאַר וְיִתְרוֹמַם וְיִתְנַשֵּׂא שְׁמוֹ שֶׁל־מֶלֶךְ מַלְכֵי הַמְּלָכִים הַקָּדוֹשׁ בָּרוּךְ הוּא. בְּעוֹלָמוֹת שֶׁבָּרָא הָעוֹלָם הַזֶּה וְהָעוֹלָם הַבָּא. כִּרְצוֹנוֹ וְכִרְצוֹן יְרֵאָיו וְכִרְצוֹן כָּל־בֵּית יִשְׂרָאֵל׃ צוּר הָעוֹלָמִים אֲדוֹן כָּל־הַבְּרִיוֹת אֱלוֹהַ כָּל־הַנְּפָשׁוֹת. הַיּוֹשֵׁב בְּמֶרְחֲבֵי מָרוֹם הַשּׁוֹכֵן בִּשְׁמֵי שְׁמֵי קֶדֶם׃ קָדְשָׁתוֹ עַל־הַחַיּוֹת וּקְדֻשָּׁתוֹ עַל־כִּסֵּא הַכָּבוֹד׃ וּבְכֵן יִתְקַדַּשׁ שִׁמְךָ בָּנוּ יְיָ אֱלֹהֵינוּ לְעֵינֵי כָּל־חָי׃ וְנֹאמַר לְפָנָיו שִׁיר חָדָשׁ כַּכָּתוּב. שִׁירוּ לֵאלֹהִים זַמְּרוּ שְׁמוֹ סֹלּוּ לָרֹכֵב בָּעֲרָבוֹת בְּיָהּ שְׁמוֹ וְעִלְזוּ לְפָנָיו׃ וְנִרְאָהוּ עַיִן בְּעַיִן בְּשׁוּבוֹ אֶל־נָוֵהוּ כַּכָּתוּב. כִּי עַיִן בְּעַיִן יִרְאוּ בְּשׁוּב יְיָ צִיּוֹן׃ וְנֶאֱמַר. וְנִגְלָה כְּבוֹד יְיָ וְרָאוּ כָל־בָּשָׂר יַחְדָּו כִּי פִּי יְיָ דִּבֶּר׃

אב Der Vater des Erbarmens erbarme sich des Volkes, des von ihm geschützten, und gedenke des

אַב הָרַחֲמִים הוּא יְרַחֵם עַם עֲמוּסִים וְיִזְכּוֹר בְּרִית אֵיתָנִים

וְיַצִּיל נַפְשׁוֹתֵינוּ מִן־הַשָּׁעוֹת הָרָעוֹת וְיִגְעַר בְּיֵצֶר הָרָע מִן־הַנִּשׁוּאִים וְיָחֹן אוֹתָנוּ לִפְלֵיטַת עוֹלָמִים וִימַלֵּא מִשְׁאֲלוֹתֵינוּ בְּמִדָּה טוֹבָה יְשׁוּעָה וְרַחֲמִים:

Bundes mit den urgewaltigen Ahnen und rette unsere Seelen vor bösen Stunden, und wende ab jede sündige Regung den von ihm Geschirmten, und begnadige uns zu steter Erhaltung, und erfülle unsere Wünsche in reichem Maße, in Heil und Erbarmen.

בהגיע השי״ן על הכימה מניח ס׳הת על השלחן ופותח ואומר:

וְיַעֲזֹר וְיָגֵן וְיוֹשִׁיעַ לְכָל הַחוֹסִים בּוֹ. וְנֹאמַר אָמֵן: הַכֹּל הָבוּ גֹדֶל לֵאלֹהֵינוּ וּתְנוּ כָבוֹד לַתּוֹרָה. כֹּהֵן קָרֵב. יַעֲמוֹד (פלוני בר פלוני הכהן): בָּרוּךְ שֶׁנָּתַן תּוֹרָה לְעַמּוֹ יִשְׂרָאֵל בִּקְדֻשָּׁתוֹ: תּוֹרַת יְיָ תְּמִימָה מְשִׁיבַת נָפֶשׁ עֵדוּת יְיָ נֶאֱמָנָה מַחְכִּימַת פֶּתִי: פִּקּוּדֵי יְיָ יְשָׁרִים מְשַׂמְּחֵי־לֵב מִצְוַת יְיָ בָּרָה מְאִירַת עֵינַיִם: יְיָ עֹז לְעַמּוֹ יִתֵּן יְיָ יְבָרֵךְ אֶת־עַמּוֹ בַשָּׁלוֹם: הָאֵל תָּמִים דַּרְכּוֹ אִמְרַת יְיָ צְרוּפָה מָגֵן הוּא לְכָל הַחוֹסִים בּוֹ:

קהל וְאַתֶּם הַדְּבֵקִים בַּיְיָ אֱלֹהֵיכֶם חַיִּים כֻּלְּכֶם הַיּוֹם:

(Der zur Thorah Gerufene spricht:)

בָּרְכוּ אֶת־יְיָ הַמְבֹרָךְ:

Preiset den Ewigen, den Hochgepriesenen!

בָּרוּךְ יְיָ הַמְבֹרָךְ לְעוֹלָם וָעֶד:

ברוך יי (Bem.) Gepriesen sei der Ewige, der Hochgepriesene, für immer und ewig!

בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם אֲשֶׁר בָּחַר־בָּנוּ מִכָּל־הָעַמִּים וְנָתַן־לָנוּ אֶת־תּוֹרָתוֹ. בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ נוֹתֵן הַתּוֹרָה:

ברוך אתה Gelobt seist Du, Ewiger, unser Gott, Herr der Welt, der uns erkoren aus allen Völkern und uns ertheilt hat seine Lehre. Gelobt seist Du, Ewiger, der die Lehre ertheilt hat!

(Nach der Vorlesung.)

בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם אֲשֶׁר נָתַן־לָנוּ תּוֹרַת אֱמֶת וְחַיֵּי עוֹלָם נָטַע בְּתוֹכֵנוּ. בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ נוֹתֵן הַתּוֹרָה:

Gelobt seist Du, Ewiger, unser Gott, Herr der Welt, der uns ertheilt hat die Lehre der Wahrheit und das ewige Leben gepflanzt in unsere Mitte. Gelobt seist Du, Ewiger, der die Lehre ertheilt hat.

קורין בתורה בפ' אחרי מות (ויקרא ט"ז).

Vorlesung aus der Thorah.
(3. B. Mos. Cap. 16.)

וידבר Und der Ewige redete zu Moscheh nach dem Tode der zwei Söhne Aharons, welche starben, da sie vor den Ewigen traten; und der Ewige sprach zu Moscheh: Rede zu deinem Bruder Aharon, daß er nicht jede Zeit gehe in das Heiligthum innerhalb des Vorhangs, vor den Deckel, der auf der Lade, daß er nicht sterbe; denn in der Wolke erscheine Ich über dem Deckel. Mit diesem darf Aharon in das Heiligthum gehen: mit einem jungen Farren zum Sühnopfer und einem Widder zum Ganzopfer. — Einen heiligen Leibrock von Linnen soll er anlegen und Beinkleider von Linnen seien über seinem Leibe, und mit einem Gurt von Linnen sei er gegürtet und mit einem Kopfbund von Linnen umwunden; heilige Kleider sind das, und er bade seinen Leib im Wasser und lege sie an. Und von der Gemeinde der Kinder Jisrael nehme er zwei Ziegenböcke zum Sühnopfer und einen Widder zum Ganzopfer. Und Aharon bringe den Farren der Sühne dar, welcher für ihn, und sühne sich und sein Haus.

ולקח Und er nehme die beiden Böcke und stelle sie vor den Ewigen

וַיְדַבֵּר יְהוָה אֶל־מֹשֶׁה
אַחֲרֵי מוֹת שְׁנֵי בְּנֵי אַהֲרֹן
בְּקָרְבָתָם לִפְנֵי־יְהוָה וַיָּמֻתוּ׃
וַיֹּאמֶר יְהוָה אֶל־מֹשֶׁה דַּבֵּר
אֶל־אַהֲרֹן אָחִיךָ וְאַל־יָבֹא
בְכָל־עֵת אֶל־הַקֹּדֶשׁ מִבֵּית
לַפָּרֹכֶת אֶל־פְּנֵי הַכַּפֹּרֶת
אֲשֶׁר עַל־הָאָרֹן וְלֹא יָמוּת
כִּי בֶּעָנָן אֵרָאֶה עַל־הַכַּפֹּרֶת׃
בְּזֹאת יָבֹא אַהֲרֹן אֶל־הַקֹּדֶשׁ
בְּפַר בֶּן־בָּקָר לְחַטָּאת וְאַיִל
לְעֹלָה׃ (בשבת לו׳) כְּתֹנֶת־בַּד
קֹדֶשׁ יִלְבָּשׁ וּמִכְנְסֵי־בַד
יִהְיוּ עַל־בְּשָׂרוֹ וּבְאַבְנֵט בַּד
יַחְגֹּר וּבְמִצְנֶפֶת בַּד יִצְנֹף
בִּגְדֵי־קֹדֶשׁ הֵם וְרָחַץ בַּמַּיִם
אֶת־בְּשָׂרוֹ וּלְבֵשָׁם׃ וּמֵאֵת
עֲדַת בְּנֵי יִשְׂרָאֵל יִקַּח שְׁנֵי־
שְׂעִירֵי עִזִּים לְחַטָּאת וְאַיִל
אֶחָד לְעֹלָה׃ וְהִקְרִיב אַהֲרֹן
אֶת־פַּר הַחַטָּאת אֲשֶׁר־לוֹ
וְכִפֶּר בַּעֲדוֹ וּבְעַד בֵּיתוֹ׃ לוי
(ובשבת ג) וְלָקַח אֶת־שְׁנֵי
הַשְּׂעִירִם וְהֶעֱמִיד אֹתָם

לִפְנֵי יְהוָה פֶּתַח אֹהֶל מוֹעֵד׃
וְנָתַן אַהֲרֹן עַל־שְׁנֵי
הַשְּׂעִירִם גֹּרָלוֹת גּוֹרָל אֶחָד
לַיהוָה וְגוֹרָל אֶחָד לַעֲזָאזֵל׃
וְהִקְרִיב אַהֲרֹן אֶת־הַשָּׂעִיר
אֲשֶׁר עָלָה עָלָיו הַגּוֹרָל
לַיהוָה וְעָשֵׂהוּ חַטָּאת׃
וְהַשָּׂעִיר אֲשֶׁר עָלָה עָלָיו
הַגּוֹרָל לַעֲזָאזֵל יָעֳמַד־חַי
לִפְנֵי יְהוָה לְכַפֵּר עָלָיו
לְשַׁלַּח אֹתוֹ לַעֲזָאזֵל
הַמִּדְבָּרָה׃ וְהִקְרִיב אַהֲרֹן
אֶת־פַּר הַחַטָּאת אֲשֶׁר־לוֹ
וְכִפֶּר בַּעֲדוֹ וּבְעַד בֵּיתוֹ
וְשָׁחַט אֶת־פַּר הַחַטָּאת
אֲשֶׁר־לוֹ׃ ג (ובשבת ד) וְלָקַח
מְלֹא־הַמַּחְתָּה גַּחֲלֵי־אֵשׁ
מֵעַל־הַמִּזְבֵּחַ מִלִּפְנֵי יְהוָה
וּמְלֹא חָפְנָיו קְטֹרֶת סַמִּים
דַּקָּה וְהֵבִיא מִבֵּית לַפָּרֹכֶת׃
וְנָתַן אֶת־הַקְּטֹרֶת עַל־הָאֵשׁ
לִפְנֵי יְהוָה וְכִסָּה | עֲנַן
הַקְּטֹרֶת אֶת־הַכַּפֹּרֶת אֲשֶׁר
עַל־הָעֵדוּת וְלֹא יָמוּת׃
וְלָקַח מִדַּם הַפָּר וְהִזָּה

an den Eingang des Stiftszeltes. Und Aharon lege auf die beiden Böcke Loose, ein Loos für den Ewigen und ein Loos für Asasel. Und Aharon bringe den Bock dar, auf welchen das Loos gefallen für den Ewigen, und opfere ihn als Sühnopfer. Und der Bock, auf den das Loos gefallen für Asasel, werde lebend hingestellt vor den Ewigen, um auf ihm zu sühnen, ihn fortzuschicken für Asasel in die Wüste. Und Aharon bringe herbei den Farren der Sühne, der für ihn, daß er sühne sich und sein Haus, und schlachte den Farren der Sühne, der für ihn.

ולקח Und er nehme eine Schaufel voll Feuerkohlen vom Altar vor dem Ewigen und beide Hände voll Räucherwerks von Spezereien, fein gestoßen, und bringe es innerhalb des Vorhanges, und lege das Räucherwerk auf das Feuer vor dem Ewigen, daß die Wolke des Räucherwerks verhülle den Deckel, der über dem Zeugnisse, und er nicht sterbe. Und er nehme von dem Blute des Farren und sprenge mit seinem

בְּאֶצְבָּעוֹ עַל־פְּנֵי הַכַּפֹּרֶת
קֶדְמָה וְלִפְנֵי הַכַּפֹּרֶת יַזֶּה
שֶׁבַע־פְּעָמִים מִן־הַדָּם
בְּאֶצְבָּעוֹ׃ וְשָׁחַט אֶת־
שְׂעִיר הַחַטָּאת אֲשֶׁר לָעָם
וְהֵבִיא אֶת־דָּמוֹ אֶל־מִבֵּית
לַפָּרֹכֶת וְעָשָׂה אֶת־דָּמוֹ
כַּאֲשֶׁר עָשָׂה לְדַם הַפָּר
וְהִזָּה אֹתוֹ עַל־הַכַּפֹּרֶת
וְלִפְנֵי הַכַּפֹּרֶת׃ וְכִפֶּר עַל־
הַקֹּדֶשׁ מִטֻּמְאֹת בְּנֵי יִשְׂרָאֵל
וּמִפִּשְׁעֵיהֶם לְכָל־חַטֹּאתָם
וְכֵן יַעֲשֶׂה לְאֹהֶל מוֹעֵד
הַשֹּׁכֵן אִתָּם בְּתוֹךְ טֻמְאֹתָם׃
וְכָל־אָדָם לֹא־יִהְיֶה | בְּאֹהֶל
מוֹעֵד בְּבֹאוֹ לְכַפֵּר בַּקֹּדֶשׁ
עַד־צֵאתוֹ וְכִפֶּר בַּעֲדוֹ
וּבְעַד בֵּיתוֹ וּבְעַד כָּל־קְהַל
יִשְׂרָאֵל׃ רביעי (ובשבת ח) וְיָצָא
אֶל־הַמִּזְבֵּחַ אֲשֶׁר לִפְנֵי־
יְהוָה וְכִפֶּר עָלָיו וְלָקַח מִדַּם
הַפָּר וּמִדַּם הַשָּׂעִיר וְנָתַן
עַל־קַרְנוֹת הַמִּזְבֵּחַ סָבִיב׃
וְהִזָּה עָלָיו מִן־הַדָּם בְּאֶצְבָּעוֹ
שֶׁבַע פְּעָמִים וְטִהֲרוֹ וְקִדְּשׁוֹ

Finger über die Vorderseite des Deckels morgenwärts, und vor den Deckel hin sprenge er siebenmal von dem Blute mit seinem Finger. Und er schlachte den Bock der Sühne für das Volk, und bringe das Blut innerhalb des Vorhangs, und thue mit dessen Blute, so wie er gethan mit dem Blute des Farren, und sprenge es über den Deckel und vor den Deckel hin, und sühne das Heiligthum wegen der Unreinheiten der Kinder Jisrael und wegen ihrer Missethaten in allen ihren Sünden; und also thue er für das Stiftszelt, das bei ihnen weilt inmitten ihrer Unreinheiten. Und kein Mensch sei in dem Stiftszelte, wenn er hineingeht, zu sühnen im Heiligthume, bis er herauskommt. Und so sühne er sich und sein Haus und die ganze Versammlung Jisraels.

ויצא Und er gehe hinaus zu dem Altar, der vor dem Ewigen, und sühne ihn, und nehme von dem Blute des Farren und von dem Blute des Bockes und thue an die Hörner des Altars ringsum, und sprenge darauf von dem Blute mit seinem Finger siebenmal, und reinige ihn und heilige ihn von den

מִטֻּמְאֹת בְּנֵי יִשְׂרָאֵל׃ וְכִלָּה
מְכַפֵּר אֶת־הַקֹּדֶשׁ וְאֶת־
אֹהֶל מוֹעֵד וְאֶת־הַמִּזְבֵּחַ
וְהִקְרִיב אֶת־הַשָּׂעִיר הֶחָי׃
וְסָמַךְ אַהֲרֹן אֶת־שְׁתֵּי יָדָו
עַל־רֹאשׁ הַשָּׂעִיר הַחַי
וְהִתְוַדָּה עָלָיו אֶת־כָּל־עֲוֹנֹת
בְּנֵי יִשְׂרָאֵל וְאֶת־כָּל־
פִּשְׁעֵיהֶם לְכָל־חַטֹּאתָם
וְנָתַן אֹתָם עַל־רֹאשׁ הַשָּׂעִיר
וְשִׁלַּח בְּיַד־אִישׁ עִתִּי
הַמִּדְבָּרָה׃ וְנָשָׂא הַשָּׂעִיר
עָלָיו אֶת־כָּל־עֲוֹנֹתָם אֶל־
אֶרֶץ גְּזֵרָה וְשִׁלַּח אֶת־
הַשָּׂעִיר בַּמִּדְבָּר׃ וּבָא אַהֲרֹן
אֶל־אֹהֶל מוֹעֵד וּפָשַׁט אֶת־
בִּגְדֵי הַבָּד אֲשֶׁר לָבַשׁ בְּבֹאוֹ
אֶל־הַקֹּדֶשׁ וְהִנִּיחָם שָׁם׃
וְרָחַץ אֶת־בְּשָׂרוֹ בַמַּיִם
בְּמָקוֹם קָדוֹשׁ וְלָבַשׁ אֶת־
בְּגָדָיו וְיָצָא וְעָשָׂה אֶת־עֹלָתוֹ
וְאֶת־עֹלַת הָעָם וְכִפֶּר בַּעֲדוֹ
וּבְעַד הָעָם׃ חמישי (ובשבת ו)
וְאֶת חֵלֶב הַחַטָּאת יַקְטִיר
הַמִּזְבֵּחָה׃ וְהַמְשַׁלֵּחַ אֶת־

*יזדיו קי

Unreinheiten der Kinder Jisrael. Und hat er vollbracht die Sühnung des Heiligthums und des Stiftszeltes und des Altars, so lasse er den lebenden Bock herbeibringen. Und Aharon lege seine beiden Hände auf den Kopf des lebenden Bockes, und bekenne über ihm alle Vergehungen der Kinder Jisrael und all ihre Missethaten in all ihren Sünden und er lege sie auf den Kopf des Bockes und schicke ihn fort durch einen bereitstehenden Mann in die Wüste; und der Bock trage sich alle ihre Vergehungen in ein ödes Land. Und hat er den Bock in die Wüste fortgeschickt, so gehe Aharon in das Stiftszelt und ziehe aus die Kleider von Linnen, die er angelegt, da er in das Heiligthum gieng, und lege sie dort nieder, und bade seinen Leib in Wasser an heiliger Stätte und lege seine Kleider an, und gehe hinaus und opfre sein Ganzopfer und das Ganzopfer des Volkes und sühne sich und das Volk.

ואת Und das Unschlitt des Sühnopfers lasse er in Dampf aufgehen auf dem Altar. Und der den Bock

zu Asasel führt, wasche seine Kleider und bade seinen Leib im Wasser, und hernach komme er in das Lager. Und den Farren der Sühne und den Bock der Sühne, deren Blut hineingebracht worden, um im Heiligthume zu sühnen, bringe man hinaus vor das Lager, und verbrenne im Feuer ihre Häute und ihr Fleisch und ihren Unrath. Und der sie verbrannt, wasche seine Kleider und bade seinen Leib im Wasser, und hernach komme er in das Lager. Und es sei euch zur ewigen Satzung: im siebenten Monat am zehnten des Monats sollt ihr euch kasteien und keinerlei Werk verrichten, der Eingeborne und der Fremde, der unter euch weilt. Denn an diesem Tage wird Er euch sühnen um euch zu reinigen; von all euren Sünden sollt ihr vor dem Ewigen rein werden.

שבת Eine Sabbathfeier sei er euch, und ihr sollt euch kasteien, eine ewige Satzung. Und es sühne der Priester, den man gesalbt und dem man die Hand gefüllt, den Priesterdienst zu thun an der

הַמְשַׁלֵּחַ לָעֲזָאזֵל יְכַבֵּס בְּגָדָיו
וְרָחַץ אֶת־בְּשָׂרוֹ בַּמָּיִם
וְאַחֲרֵי־כֵן יָבוֹא אֶל־הַמַּחֲנֶה׃
וְאֵת פַּר הַחַטָּאת וְאֵת
שְׂעִיר הַחַטָּאת אֲשֶׁר הוּבָא
אֶת־דָּמָם לְכַפֵּר בַּקֹּדֶשׁ
יוֹצִיא אֶל־מִחוּץ לַמַּחֲנֶה
וְשָׂרְפוּ בָאֵשׁ אֶת־עֹרֹתָם
וְאֶת־בְּשָׂרָם וְאֶת־פִּרְשָׁם׃
וְהַשֹּׂרֵף אֹתָם יְכַבֵּס בְּגָדָיו
וְרָחַץ אֶת־בְּשָׂרוֹ בַּמָּיִם
וְאַחֲרֵי־כֵן יָבוֹא אֶל־הַמַּחֲנֶה׃
וְהָיְתָה לָכֶם לְחֻקַּת עוֹלָם
בַּחֹדֶשׁ הַשְּׁבִיעִי בֶּעָשׂוֹר
לַחֹדֶשׁ תְּעַנּוּ אֶת־נַפְשֹׁתֵיכֶם
וְכָל־מְלָאכָה לֹא־תַעֲשׂוּ
הָאֶזְרָח וְהַגֵּר הַגָּר בְּתוֹכְכֶם׃
כִּי־בַיּוֹם הַזֶּה יְכַפֵּר עֲלֵיכֶם
לְטַהֵר אֶתְכֶם מִכֹּל חַטֹּאתֵיכֶם
לִפְנֵי יְיָ תִּטְהָרוּ׃ ששי (ובשבת
ז) שַׁבַּת שַׁבָּתוֹן הִיא לָכֶם
וְעִנִּיתֶם אֶת־נַפְשֹׁתֵיכֶם
חֻקַּת עוֹלָם׃ וְכִפֶּר הַכֹּהֵן
אֲשֶׁר־יְמָשַׁח אֹתוֹ וַאֲשֶׁר
יְמַלֵּא אֶת־יָדוֹ לְכַהֵן תַּחַת

אָבִיו וְלָבַשׁ אֶת־בִּגְדֵי הַבָּד
בִּגְדֵי הַקֹּדֶשׁ: וְכִפֶּר אֶת־
מִקְדַּשׁ הַקֹּדֶשׁ וְאֶת־אֹהֶל
מוֹעֵד וְאֶת־הַמִּזְבֵּחַ יְכַפֵּר
וְעַל הַכֹּהֲנִים וְעַל־כָּל־עַם
הַקָּהָל יְכַפֵּר: וְזֹאת
לָכֶם לְחֻקַּת עוֹלָם לְכַפֵּר
עַל־בְּנֵי יִשְׂרָאֵל מִכָּל־
חַטֹּאתָם אַחַת בַּשָּׁנָה וַיַּעַשׂ
כַּאֲשֶׁר צִוָּה יְהוָה אֶת־מֹשֶׁה:

חצי קדיש.

Stelle seines Vaters, und der angelegt hat die Kleider von Linnen, die heiligen Kleider, — und sühne das Allerheiligste und das Stiftszelt; auch den Altar sühne er, und die Priester und das versammelte Volk sühne er. Und das sei euch eine ewige Satzung, zu sühnen die Kinder Jisrael wegen all ihrer Sünden, einmal im Jahre. Und er that, so wie der Ewige dem Moscheh geboten.

מניחין ס"ת שני אצל הראשון ואומרים ח"ק על שניהם ומגביהין וגוללין ס"ת שקראו בו ופותחין ס"ת ב' וקורין למפטיר כמ' פינחס (במדבר כ"ט ז'—י"א).

(4. B. Mos. Cap. 29, V. 7—11.)

וּבֶעָשׂוֹר לַחֹדֶשׁ הַשְּׁבִיעִי
הַזֶּה מִקְרָא־קֹדֶשׁ יִהְיֶה לָכֶם
וְעִנִּיתֶם אֶת־נַפְשֹׁתֵיכֶם כָּל־
מְלָאכָה לֹא תַעֲשׂוּ: וְהִקְרַבְתֶּם
עֹלָה לַיהוָה רֵיחַ נִיחֹחַ פַּר
בֶּן־בָּקָר אֶחָד אַיִל אֶחָד
כְּבָשִׂים בְּנֵי־שָׁנָה שִׁבְעָה
תְמִימִם יִהְיוּ לָכֶם: וּמִנְחָתָם
סֹלֶת בְּלוּלָה בַשָּׁמֶן שְׁלֹשָׁה
עֶשְׂרֹנִים לַפָּר שְׁנֵי עֶשְׂרֹנִים
לָאַיִל הָאֶחָד: עִשָּׂרוֹן עִשָּׂרוֹן
לַכֶּבֶשׂ הָאֶחָד לְשִׁבְעַת
הַכְּבָשִׂים: שְׂעִיר־עִזִּים אֶחָד

ובעשור Und am zehnten Tag dieses siebenten Monats soll euch heilige Verkündigung sein, und ihr sollt euch kasteien. Keinerlei Werk sollt ihr verrichten, und sollt als Ganzopfer darbringen dem Ewigen zum Wohlduste einen jungen Farren, einen Widder, sieben einjährige Schafe, — ohne Fehl sollen sie euch sein, — und ihr Speiseopfer, Kernmehl eingerührt mit Oel, drei Zehntel zum Farren, zwei Zehntel zum Widder, je ein Zehntel zu jedem von den sieben Schafen; einen Ziegenbock zum Sühnopfer, außer

חַטָּאת מִלְּבַד חַטַּאת הַכִּפֻּרִים וְעֹלַת הַתָּמִיד וּמִנְחָתָהּ וְנִסְכֵּיהֶם׃

dem Sühnopfer der Versöhnung und dem beständigen Ganzopfer und seinem Speiseopfer und den Spenden dazu.

(Wenn die Thorah erhoben wird, spricht die Gemeinde:)

וְזֹאת הַתּוֹרָה אֲשֶׁר־שָׂם מֹשֶׁה לִפְנֵי בְּנֵי יִשְׂרָאֵל עַל־פִּי יְיָ בְּיַד מֹשֶׁה׃ עֵץ חַיִּים הִיא לַמַּחֲזִיקִים בָּהּ וְתֹמְכֶיהָ מְאֻשָּׁר׃ דְּרָכֶיהָ דַרְכֵי־נֹעַם וְכָל־נְתִיבוֹתֶיהָ שָׁלוֹם׃ אֹרֶךְ יָמִים בִּימִינָהּ בִּשְׂמֹאולָהּ עשֶׁר וְכָבוֹד׃ יְיָ חָפֵץ לְמַעַן צִדְקוֹ יַגְדִּיל תּוֹרָה וְיַאְדִּיר׃

וזאת Und das ist die Lehre, die Moscheh vorgelegt den Kindern Jisrael auf den Befehl des Ewigen durch Moscheh. Ein Baum des Lebens ist sie den an ihr Festhaltenden, und wer sie erfaßt, ist selig gepriesen. Ihre Wege sind Wege der Anmuth und all ihre Bahnen Frieden. Dauer der Tage in ihrer Rechten, in ihrer Linken Reichthum und Ehre. Der Ewige hat es gewollt um seiner Gerechtigkeit willen; Er erhebt die Lehre und verherrlicht sie.

(Segensspruch vor der Haftarah)

בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם אֲשֶׁר בָּחַר בִּנְבִיאִים טוֹבִים וְרָצָה בְּדִבְרֵיהֶם הַנֶּאֱמָרִים בֶּאֱמֶת׃ בָּרוּךְ אַתָּה יְהוָה הַבּוֹחֵר בַּתּוֹרָה וּבְמֹשֶׁה עַבְדּוֹ וּבְיִשְׂרָאֵל עַמּוֹ וּבִנְבִיאֵי הָאֱמֶת וְהַצֶּדֶק׃

ברוך Gelobt seist Du, Ewiger, unser Gott, Herr der Welt, der erwählt hat die wahren Propheten und Wohlgefallen gefunden an ihren Worten, den in Wahrhaftigkeit gesprochenen. Gelobt seist Du, o Ewiger, der erkoren die Thorah und Moscheh, seinen Knecht, und Jisrael, sein Volk, und die Propheten der Treue und Wahrheit. —

הפטרת שחרית יום כפור (בישעיה נ״ז י״ד—נ״ח י״ד.)

וְאָמַר סְלוּ־סְלוּ פַּנּוּ־דָרֶךְ הָרִימוּ מִכְשׁוֹל מִדֶּרֶךְ עַמִּי׃

ואמר Und Er spricht: Bahnet, bahnet, räumet den Weg; hebet jeden Anstoß aus dem Wege meines

כִּי כֹה אָמַר רָם וְנִשָּׂא שֹׁכֵן
עַד וְקָדוֹשׁ שְׁמוֹ מָרוֹם
וְקָדוֹשׁ אֶשְׁכּוֹן וְאֶת־דַּכָּא
וּשְׁפַל־רוּחַ לְהַחֲיוֹת רוּחַ
שְׁפָלִים וּלְהַחֲיוֹת לֵב
נִדְכָּאִים: כִּי לֹא לְעוֹלָם
אָרִיב וְלֹא לָנֶצַח אֶקְצוֹף
כִּי־רוּחַ מִלְּפָנַי יַעֲטוֹף
וּנְשָׁמוֹת אֲנִי עָשִׂיתִי: בַּעֲוֹן
בִּצְעוֹ קָצַפְתִּי וָאַכֵּהוּ הַסְתֵּר
וְאֶקְצֹף וַיֵּלֶךְ שׁוֹבָב בְּדֶרֶךְ
לִבּוֹ: דְּרָכָיו רָאִיתִי
וְאֶרְפָּאֵהוּ וְאַנְחֵהוּ וַאֲשַׁלֵּם
נִחֻמִים לוֹ וְלַאֲבֵלָיו: בּוֹרֵא
נוּב שְׂפָתָיִם שָׁלוֹם | שָׁלוֹם
לָרָחוֹק וְלַקָּרוֹב אָמַר יְהוָה
וּרְפָאתִיו: וְהָרְשָׁעִים כַּיָּם
נִגָּרֵשׁ כִּי הַשָּׁקֵט לֹא יוּכָל
וְיִגְרְשׁוּ מֵימָיו רֶפֶשׁ וָטִיט:
אֵין שָׁלוֹם אָמַר אֱלֹהַי
לָרְשָׁעִים: קְרָא בִגָרוֹן אַל־
תַּחְשֹׂךְ כַּשּׁוֹפָר הָרֵם קוֹלֶךָ
וְהַגֵּד לְעַמִּי פִּשְׁעָם וּלְבֵית
יַעֲקֹב חַטֹּאתָם: וְאוֹתִי יוֹם
יוֹם יִדְרֹשׁוּן וְדַעַת דְּרָכַי

יניב קרי.

Volkes. Denn also spricht der Hohe und Erhabene, der ewig Thronende, Heiliger ist sein Name: Hoch und heilig throne Ich — und bei dem Zerschlagenen und dem, der gebeugten Gemüthes ist, zu beleben den Muth der Gebeugten und zu beleben das Herz der Niedergeschlagenen. Denn nicht auf ewig will Ich hadern, und nicht für beständig zürne Ich; denn der Lebensodem schmachtet vor mir dahin und die Seelen, die Ich geschaffen. Um die Missethat seiner Gewinnsucht zürnte Ich und schlug es, mich abwendend, und zürnte; denn es ging abtrünnig den Weg seines Sinnes. Seine Wege sah Ich, und will es heilen und es leiten und vollen Trost gewähren ihm und seinen Trauernden, schaffend der Lippen Frucht: Friede, Friede dem Fernen, wie dem Nahen! — spricht der Ewige, — und Ich heil' es. Aber die Frevler sind wie ein aufgewühltes Meer; denn ruhen kann es nicht, und heraufwühlen seine Gewässer Schlamm und Lehm. Kein Friede, spricht mein Gott, den Frevlern!

קרא Rufe mit lauter Kehle, halte nicht ein; wie eine Posaune erhebe deine Stimme und verkünde meinem Volke seine Missethat und dem Hause Jaakob seine Sünden. Da suchen sie mich Tag für Tag, und die Erkentniß meiner Wege begehren

יֶחְפָּצוּן כְּגוֹי אֲשֶׁר־צְדָקָה
עָשָׂה וּמִשְׁפַּט אֱלֹהָיו לֹא
עָזָב יִשְׁאָלוּנִי מִשְׁפְּטֵי־צֶדֶק
קִרְבַת אֱלֹהִים יֶחְפָּצוּן׃
לָמָּה צַמְנוּ וְלֹא רָאִיתָ עִנִּינוּ
נַפְשֵׁנוּ וְלֹא תֵדָע הֵן בְּיוֹם
צֹמְכֶם תִּמְצְאוּ־חֵפֶץ וְכָל־
עַצְּבֵיכֶם תִּנְגֹּשׂוּ׃ הֵן לְרִיב
וּמַצָּה תָּצוּמוּ וּלְהַכּוֹת
בְּאֶגְרֹף רֶשַׁע לֹא־תָצוּמוּ
כַיּוֹם לְהַשְׁמִיעַ בַּמָּרוֹם
קוֹלְכֶם׃ הֲכָזֶה יִהְיֶה צוֹם
אֶבְחָרֵהוּ יוֹם עַנּוֹת אָדָם
נַפְשׁוֹ הֲלָכֹף כְּאֲגְמֹן רֹאשׁוֹ
וְשַׂק וָאֵפֶר יַצִּיעַ הֲלָזֶה
תִּקְרָא־צוֹם וְיוֹם רָצוֹן
לַיהוָה׃ הֲלוֹא זֶה צוֹם
אֶבְחָרֵהוּ פַּתֵּחַ חַרְצֻבּוֹת
רֶשַׁע הַתֵּר אֲגֻדּוֹת מוֹטָה
וְשַׁלַּח רְצוּצִים חָפְשִׁים
וְכָל־מוֹטָה תְּנַתֵּקוּ׃ הֲלוֹא
פָרֹס לָרָעֵב לַחְמֶךָ וַעֲנִיִּים
מְרוּדִים תָּבִיא בָּיִת כִּי־
תִרְאֶה עָרֹם וְכִסִּיתוֹ
וּמִבְּשָׂרְךָ לֹא תִתְעַלָּם׃ אָז

sie; gleich einem Volk, das das Rechte gethan und die Vorschrift seines Gottes nicht verlassen, fragen sie mich nach den Vorschriften des Rechten, die Nähe Gottes begehren sie. „Warum fasten wir und Du siehst es nicht, kasteien uns Du merkest nicht?“ Siehe, an eurem Fasttage gehet ihr dem Geschäfte nach, und all euren Erwerb treibt ihr ein. Siehe, zu Hader und Streit fastet ihr, und zu schlagen mit frevler Faust. Ihr fastet nicht an solchem Tage, daß gehört werde in der Höhe eure Stimme. Ist das ein Fasten, das Ich verlange? Ein Tag, wo sich der Mensch kasteiet, zu krümmen dem Schilfe gleich sein Haupt, und daß auf Sack und Asche er sich lagere, — das magst du ein Fasten nennen und einen Tag des Wohlgefallens für den Ewigen? — Ist doch das ein Fasten, das Ich verlange: öffnen die Schlingen des Frevels, lösen die Bande des Joches und frei entlassen Unterdrückte und daß ihr jegliches Joch abreißet! Ist es doch das: dem Hungrigen dein Brod brechen, daß du umherirrende Arme in dein Haus bringest; so du siehst einen Nackten, daß du ihn bedeckest und deinem Fleische dich nicht entziehest. Dann wird anbrechen gleich

dem Morgenroth dein Licht und deine Heilung schnell gedeihen, und es zieht dir voran deine Frömmigkeit, die Herrlichkeit des Ewigen schließt deinen Zug. Dann wirst du rufen und der Ewige erhören, du wirst schreien und Er spricht: Hier bin Ich! — so du entfernest aus deiner Mitte Unterjochung, Ausstrecken der Finger und freve Rede. Und spendest deine Seele dem Hungrigen, und labst du gebeugtes Gemüth, so wird im Finstern scheinen dein Licht und dein Dunkel wird wie Mittagshelle. Und leiten wird der Ewige dich beständig und laben in der Dürre deine Seele und wird deine Gebeine stärken, und du wirst sein wie ein getränkter Garten und wie ein Wasserquell, dessen Wasser nicht täuschen. Und aufgebaut werden durch die verjährte Oeden, Trümmer vergangener Geschlechter richtest du auf, und du wirst genannt: Rissevermaurer, Wiederhersteller der Pfade zum Wohnsitz! Wenn du zurückhältst um des Sabbaths willen deinen Fuß, deine Geschäfte zu verrichten an meinem heiligen Tage, und nennst den Sabbath eine Lust, den vom Ewigen geheiligten geehrt, und ehrest ihn, daß du nicht verrichtest deine Wege, nicht nachgehest deinem Geschäft und eitle Reden führest: dann wirst du dich ergötzen an dem Ewigen, und Ich lasse

יִבְקַע כַּשַּׁחַר אוֹרֶךָ וַאֲרֻכָתְךָ
מְהֵרָה תִצְמָח וְהָלַךְ לְפָנֶיךָ
צִדְקֶךָ כְּבוֹד יְהוָה יַאַסְפֶךָ׃
אָז תִּקְרָא וַיהוָה יַעֲנֶה
תְּשַׁוַּע וְיֹאמַר הִנֵּנִי אִם־
תָּסִיר מִתּוֹכְךָ מוֹטָה שִׁלַּח
אֶצְבַּע וְדַבֶּר־אָוֶן׃ וְתָפֵק
לָרָעֵב נַפְשֶׁךָ וְנֶפֶשׁ נַעֲנָה
תַּשְׂבִּיעַ וְזָרַח בַּחֹשֶׁךְ אוֹרֶךָ
וַאֲפֵלָתְךָ כַּצָּהֳרָיִם׃ וְנָחֲךָ
יְהוָה תָּמִיד וְהִשְׂבִּיעַ
בְּצַחְצָחוֹת נַפְשֶׁךָ וְעַצְמֹתֶיךָ
יַחֲלִיץ וְהָיִיתָ כְּגַן רָוֶה
וּכְמוֹצָא מַיִם אֲשֶׁר לֹא־
יְכַזְּבוּ מֵימָיו׃ וּבָנוּ מִמְּךָ
חָרְבוֹת עוֹלָם מוֹסְדֵי דוֹר־
וָדוֹר תְּקוֹמֵם וְקָרָא לְךָ גֹּדֵר
פֶּרֶץ מְשׁוֹבֵב נְתִיבוֹת
לָשָׁבֶת׃ אִם־תָּשִׁיב מִשַּׁבָּת
רַגְלֶךָ עֲשׂוֹת חֲפָצֶךָ בְּיוֹם
קָדְשִׁי וְקָרָאתָ לַשַּׁבָּת עֹנֶג
לִקְדוֹשׁ יְהוָה מְכֻבָּד וְכִבַּדְתּוֹ
מֵעֲשׂוֹת דְּרָכֶיךָ מִמְצוֹא
חֶפְצְךָ וְדַבֵּר דָּבָר׃ אָז
תִּתְעַנַּג עַל־יְהוָה וְהִרְכַּבְתִּיךָ

עַל־בָּמֳתֵי אֶרֶץ וַהַאֲכַלְתִּיךְ נַחֲלַת יַעֲקֹב אָבִיךָ כִּי פִּי יְהוָה דִּבֵּר׃ *בָּמֳתַי קרי׃

dich besteigen die Höhen der Erde und dich genießen das Erbe Jaakobs, deines Vaters; denn der Mund des Ewigen hat es geredet.

(Segenssprüche nach der Haftarah.)

בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם, צוּר כָּל־הָעוֹלָמִים, צַדִּיק בְּכָל־הַדּוֹרוֹת, הָאֵל הַנֶּאֱמָן, הָאוֹמֵר וְעוֹשֶׂה, הַמְדַבֵּר וּמְקַיֵּם, שֶׁכָּל־דְּבָרָיו אֱמֶת וָצֶדֶק׃

ברוך Gelobt seist Du, Ewiger, unser Gott, Herr der Welt, Hort aller Ewigkeiten gerecht in allen Zeiten, Du treuer Gott! der spricht und vollbringt, verheißt und erfüllt, daß jegliches Wort ist Wahrheit und Gerechtigkeit.

נֶאֱמָן אַתָּה הוּא יְיָ אֱלֹהֵינוּ, וְנֶאֱמָנִים דְּבָרֶיךָ, וְדָבָר אֶחָד מִדְּבָרֶיךָ (אָחוֹר) לֹא־יָשׁוּב רֵיקָם, כִּי אֵל מֶלֶךְ נֶאֱמָן (וְרַחֲמָן) אָתָּה, בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ הָאֵל הַנֶּאֱמָן בְּכָל־דְּבָרָיו׃

נאמן Bewährt bist Du, Ewiger, unser Gott! bewährt Dein Wort, und nicht einer Deiner Aussprüche kehrt unerfüllt zurück; denn Du, o Gott und König, bist bewährt und barmherzig. Gelobet seist Du, Ewiger, o Gott, bewährt in all seinen Aussprüchen!

רַחֵם עַל־צִיּוֹן, כִּי הִיא בֵּית חַיֵּינוּ, וְלַעֲלוּבַת נֶפֶשׁ תּוֹשִׁיעַ בִּמְהֵרָה בְיָמֵינוּ, בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ מְשַׂמֵּחַ צִיּוֹן בְּבָנֶיהָ׃

רחם Erbarme Dich über Zijon, das ist ja die Stätte unseres Lebens, und der Seelenbetrübten hilf auf bald in unseren Tagen. Gelobt seist Du, o Ewiger, der erfreut Zijon durch seine Kinder!

שַׂמְּחֵנוּ יְיָ אֱלֹהֵינוּ בְּאֵלִיָּהוּ הַנָּבִיא עַבְדֶּךָ, וּבְמַלְכוּת בֵּית דָּוִד מְשִׁיחֶךָ, בִּמְהֵרָה יָבֹא וְיָגֵל לִבֵּנוּ, עַל־כִּסְאוֹ

שמחנו Erfreue uns, Ewiger unser Gott, durch Elijahu, den Propheten, Deinen Knecht, und durch das Reich des Hauses Davids, Deines Gesalbten: Möge er bald herbeikommen, und frohlocken unser Herz. Auf

לא־יֵשֵׁב זָר. וְלֹא־יִנָּחֲלוּ עוֹד
אֲחֵרִים אֶת־כְּבוֹדוֹ. כִּי בְשֵׁם
קָדְשְׁךָ נִשְׁבַּעְתָּ לוֹ שֶׁלֹּא
יִכְבֶּה נֵרוֹ לָעוֹלָם וָעֶד. בָּרוּךְ
אַתָּה יְיָ מָגֵן דָּוִד׃

עַל־הַתּוֹרָה וְעַל־הָעֲבוֹדָה
וְעַל־הַנְּבִיאִים וְעַל־יוֹם
(הַשַּׁבָּת הַזֶּה וְעַל־יוֹם) הַכִּפּוּרִים
הַזֶּה שֶׁנָּתַתָּ לָנוּ יְיָ אֱלֹהֵינוּ
(לִקְדֻשָּׁה וְלִמְנוּחָה) לְמְחִילָה
וְלִסְלִיחָה וּלְכַפָּרָה. לְכָבוֹד
וּלְתִפְאָרֶת. עַל־הַכֹּל יְיָ
אֱלֹהֵינוּ אֲנַחְנוּ מוֹדִים לָךְ
וּמְבָרְכִים אוֹתָךְ. יִתְבָּרַךְ
שִׁמְךָ בְּפִי כָּל־חַי תָּמִיד
לְעוֹלָם וָעֶד. וּדְבָרְךָ אֱמֶת
וְקַיָּם לָעַד׃ בָּרוּךְ
אַתָּה יְיָ. (מֶלֶךְ מוֹחֵל וְסוֹלֵחַ
לַעֲוֹנוֹתֵינוּ וְלַעֲוֹנוֹת עַמּוֹ
בֵּית יִשְׂרָאֵל. וּמַעֲבִיר
אַשְׁמוֹתֵינוּ בְּכָל־שָׁנָה וְשָׁנָה.)
מֶלֶךְ עַל כָּל־הָאָרֶץ. מְקַדֵּשׁ
(הַשַּׁבָּת וְ) יִשְׂרָאֵל וְיוֹם
הַכִּפּוּרִים׃

seinem Thron dann sitzet kein Fremder, und nicht werden fürder Andere in seine Herrlichkeit sich theilen. Denn bei Deinem heiligen Namen hast Du ihm geschworen, daß nicht verlöschen soll sein Licht in alle Zeit und Ewigkeit. Gelobt seist Du, o Ewiger, Schild des David!

על Für die Gotteslehre, den Gottesdienst und das Prophetenwort (und für diesen Sabbathtag) und für diesen Versöhnungstag, den Du uns gegeben, Ewiger, unser Gott, (zur Weihe und Ruhe,) zur Verzeihung, Vergebung und Sühne, zur Ehre und Verherrlichung, — für alles das, Ewiger, unser Gott, danken wir Dir und segnen Dich. Gebenedeiet sei dein Name in dem Munde alles Lebenden beständig und in alle Zeit und Ewigkeit! Dein Wort ja ist Wahrheit und für ewig bestehend. Gelobt seist Du, Ewiger! (König, der verzeiht und vergiebt unsere Sünden und die Sünden seines Volkes, des Hauses Jisrael, und schwinden lässet unsere Verschuldungen in jeglichem Jahre,) König über die ganze Erde, der heiligt (den Sabbath,) Jisrael und den Sühnetag.

(Am Sabbath werden die folgenden drei Stücke gebetet.)

יְקוּם פּוּרְקָן מִן־שְׁמַיָּא חִנָּא וְחִסְדָּא וְרַחֲמֵי וְחַיֵּי אֲרִיכֵי וּמְזוֹנֵי רְוִיחֵי וְסַיְעָתָא דִשְׁמַיָּא. וּבְרִיוּת גּוּפָא. וּנְהוֹרָא מַעֲלְיָא: זַרְעָא חַיָּא וְקַיָּמָא. זַרְעָא דִי לָא־יִפְסָק וְדִי לָא־יִבְטֵל מִפִּתְגָּמֵי אוֹרַיְתָא. לְמָרָנָן וְרַבָּנָן חַבּוּרְתָא קַדִּישְׁתָא. דִּי בְאַרְעָא דְיִשְׂרָאֵל. וְדִי בְבָבֶל. לְרֵישֵׁי כַלֵּי. וּלְרֵישֵׁי גָלוּתָא. וּלְרֵישֵׁי מְתִיבְתָא. וּלְדַיָּנֵי דִי בָתְרָא. לְכָל־תַּלְמִידֵיהוֹן. וּלְכָל־תַּלְמִידֵי תַלְמִידֵיהוֹן. וּלְכָל־מָן דְּעָסְקִין בְּאוֹרַיְתָא. מַלְכָּא דְעָלְמָא יְבָרֵךְ יָתְהוֹן. יְפִישׁ חַייֵהוֹן. וְיַשְׂגֵּא יוֹמַיהוֹן. וְיִתֵּן אַרְכָה לִשְׁנַיהוֹן. וְיִתְפָּרְקוּן וְיִשְׁתֵּיזְבוּן מִן כָּל־עָקָא. וּמִן כָּל־מַרְעִין בִּישִׁין. מָרָן דִּי בִשְׁמַיָּא. יְהֵא בְסַעְדְּהוֹן כָּל־זְמַן וְעִדָּן וְנאמַר אָמֵן:

המתפלל ביחידות אינו אומר יקום פורקן זה ולא מי שברך.

יְקוּם פּוּרְקָן מִן־שְׁמַיָּא חִנָּא וְחִסְדָּא וְרַחֲמֵי וְחַיֵּי אֲרִיכֵי וּמְזוֹנֵי רְוִיחֵי וְסַיְעָתָא דִשְׁמַיָּא. וּבְרִיוּת גּוּפָא וּנְהוֹרָא מַעֲלְיָא. זַרְעָא חַיָּא וְקַיָּמָא. זַרְעָא דִי לָא־יִפְסָק. וְדִי לָא־יִבְטֵל מִפִּתְגָּמֵי אוֹרַיְתָא: לְכָל־קָהָלָא קַדִּישָׁא חָדֵן. רַבְרְבָיָא עִם זְעֵרָיָא. טָפְלָא וּנְשָׁיָא: מַלְכָּא דְעָלְמָא יְבָרֵךְ יָתְכוֹן. יְפִישׁ חַייֵכוֹן. וַיַשְׂגֵּא יוֹמֵיכוֹן. וְיִתֵּן אַרְכָה לִשְׁנַיכוֹן. וְיִתְפָּרְקוּן וְיִשְׁתֵּיזְבוּן מִן כָּל־עָקָא. וּמִן כָּל־מַרְעִין בִּישִׁין: מָרָן דִּי בִשְׁמַיָּא יְהֵא בְסַעְדְּכוֹן כָּל־זְמַן וְעִדָּן. וְנאמַר אָמֵן:

מִי שֶׁבֵּרַךְ אֲבוֹתֵינוּ אַבְרָהָם יִצְחָק וְיַעֲקֹב הוּא יְבָרֵךְ אֶת־כָּל־הַקָּהָל הַקָּדוֹשׁ הַזֶּה. עִם כָּל־קְהִלּוֹת הַקֹּדֶשׁ. הֵם וּנְשֵׁיהֶם וּבְנֵיהֶם וּבְנוֹתֵיהֶם. וְכָל־אֲשֶׁר לָהֶם. וּמִי שֶׁמִּיַּחֲדִים בָּתֵּי כְנֵסִיוֹת לִתְפִלָּה. וּמִי שֶׁבָּאִים בְּתוֹכָם לְהִתְפַּלֵּל. וּמִי שֶׁנּוֹתְנִים נֵר לַמָּאוֹר וְיַיִן לְקִדּוּשׁ וּלְהַבְדָּלָה. וּפַת לָאוֹרְחִים. וּצְדָקָה לָעֲנִיִּים. וְכָל־מִי שֶׁעוֹסְקִים בְּצָרְכֵי צִבּוּר בֶּאֱמוּנָה. הַקָּדוֹשׁ בָּרוּךְ הוּא יְשַׁלֵּם שְׂכָרָם. וְיָסִיר מֵהֶם כָּל־מַחֲלָה. וְיִרְפָּא לְכָל־גּוּפָם. וְיִסְלַח לְכָל־עֲוֹנָם. וְיִשְׁלַח בְּרָכָה וְהַצְלָחָה בְּכָל־מַעֲשֵׂה יְדֵיהֶם. עִם כָּל־יִשְׂרָאֵל אֲחֵיהֶם. וְנאמַר אָמֵן:

כַּלֵּי = דרשנים ; כלה = דְרָשה.

תְּפִלָּה בַּעַד שְׁלוֹם הָאָרֶץ

אֲדוֹן עוֹלָם וְאַב הָרַחֲמִים, הַנּוֹתֵן לַיָּעֵף כֹּחַ וּלְאֵין אוֹנִים עָצְמָה יִרְבֶּה. הַנּוֹתֵן חָכְמָה לַנְּבוֹנִים עֹז וְהוֹד לַמּוֹשְׁלִים חָרֵק נָא אֶת שֶׁפַע בִּרְכוֹתֶיךָ עַל

אֶרֶץ מוֹלַדְתֵּנוּ הָאֲהוּבָה

רַפֵּא אֶת שִׁבְרָהּ, הָקֵם אוֹתָהּ מִשְּׁפִלוּתָהּ וְהָרֵם קַרְנָהּ בְּכָבוֹד. שְׁלַח אוֹרְךָ וַאֲמִתְּךָ לְכָל הַשָּׂרִים וְהַפְּקִידִים הַגְּבָהִרִים, הַיְּאֵיִם לְטוֹבַת הָעָם וְהַמְּדִינָה, חַזְּקֵם וְעָזְרֵם לָשִׂים מִשְׁטָר בָּאָרֶץ וּלְהַשְׁכִּין שָׁלוֹם וְאַחֲוָה בֵּין כָּל יוֹשְׁבֶיהָ. בָּרֵךְ אֶת מַעֲשֵׂיהֶם וּפְעַל יְדֵיהֶם תִּרְצֶה. אָנָּא שָׂא נֵס לְכָל עַמֵּי הַתֵּבֵל וְרוּחַ נָכוֹן חַדֵּשׁ בְּקִרְבָּם וְיַעֲשׂוּ כֻּלָּם אֲגֻדָּה אַחַת לְהַכְרִית חֶרֶב מִן הָאָרֶץ וּתְרוּעַת מִלְחָמָה לֹא תִשָּׁמַע עוֹד. בִּימֵינוּ תִּוָּשַׁע יְהוּדָה וְיִשְׂרָאֵל יִשְׁכֹּן לָבֶטַח וּבָא לְצִיּוֹן גּוֹאֵל וְכֵן יְהִי רָצוֹן וְנֹאמַר אָמֵן:

Gebet um das Wohl des Reiches

Allgütiger, der Du Kraft und Heil verleiheſt den Menſchenkindern, Weisheit, Macht und Würde der Obrigkeit, ſpende die Fülle Deines Segens

unſerem geliebten Vaterlande,

ſowie den geſetzlichen Behörden, denen die Fürſorge für des Reiches und Landes Wohl und Ordnung obliegt. Laſſe, o Herr, den Geiſt des Friedens und der Eintracht, der Liebe und Gerechtigkeit überall herrſchen, auf daß ſich das Vaterland entwickle zu hoher Blüte und zu einem neuen Aufſchwung in allen Werken des Guten und Edlen. Amen!

Gedächtnis der hingeschiedenen.

(Gebet für den Vater.)

יזכר Es gedenke Gott in Gnaden der Seele meines theuren Vaters . . . . ., der zum ewigen Leben heimgegangen, um der milden Gabe willen, die ich für sein Heil gelobe. Dafür sei seine Seele in den Bund des Lebens aufgenommen, vereint mit den Seelen Abrahams, Jizchaks und Jaakobs, der Sarah, Ribkah, Rachel und Leah, und mit allen frommen Männern und Frauen denen Seligkeit zu Theil geworden. Amen!

(Gebet für die Mutter.)

יזכר Es gedenke Gott in Gnaden der Seele meiner theuren Mutter . . . . ., die zum ewigen Leben heimgegangen, um der milden Gabe willen, die ich für ihr Heil

סדר הזכרת נשמות.

בעבור נשמת האב.

יִזְכֹּר אֱלֹהִים נִשְׁמַת
אָבִי מוֹרִי (פב"פ) שֶׁהָלַךְ
לְעוֹלָמוֹ. בַּעֲבוּר
שֶׁאֲנִי נוֹדֵר צְדָקָה
בַּעֲדוֹ. וּבְשָׂכַר זֶה
תְּהִי נַפְשׁוֹ צְרוּרָה
בִּצְרוֹר הַחַיִּים עִם־
נִשְׁמַת אַבְרָהָם יִצְחָק
וְיַעֲקֹב שָׂרָה רִבְקָה
רָחֵל וְלֵאָה וְעִם־שְׁאָר
צַדִּיקִים וְצַדָּקָנִיּוֹת
שֶׁבְּגַן־עֵדֶן וְנֹאמַר
אָמֵן׃

בעבור נשמת האם.

יִזְכֹּר אֱלֹהִים נִשְׁמַת
אִמִּי מוֹרָתִי (פב"פ)
שֶׁהָלְכָה לְעוֹלָמָהּ.
בַּעֲבוּר שֶׁאֲנִי נוֹדֵר
צְדָקָה בַּעֲדָהּ.

וּבִשְׂכַר זֶה תְּהִי
נַפְשָׁהּ צְרוּרָה בִּצְרוֹר
הַחַיִּים עִם נִשְׁמַת
אַבְרָהָם יִצְחָק וְיַעֲקֹב
שָׂרָה רִבְקָה רָחֵל
וְלֵאָה וְעִם שְׁאָר
צַדִּיקִים וְצַדָּקָנִיּוֹת
שֶׁבְּגַן־עֵדֶן וְנֹאמַר
אָמֵן׃

gelobe. Dafür sei ihre Seele in den Bund des Lebens aufgenommen, vereint mit den Seelen Abrahams, Jizchaks und Jaakobs, der Sarah, Ribkah, Rachel und Leah, und mit allen frommen Männern und Frauen, denen Seligkeit zu Theil geworden. Amen!

בעבור נשמת אב ואם הזקנים ויתר הקרובים.

יִזְכֹּר אֱלֹהִים נִשְׁמַת אָבִי
וְאִמִּי זְקֵנַי וּזְקֵנוֹתַי דּוֹדַי
וְדוֹדוֹתַי אַחַי וַאֲחִיוֹתַי בֵּין
מִצַּד אָבִי בֵּין מִצַּד אִמִּי
שֶׁהָלְכוּ לְעוֹלָמָם בַּעֲבוּר
שֶׁאֲנִי נוֹדֵר צְדָקָה בַּעֲדָם.
וּבִשְׂכַר זֶה תִּהְיֶינָה נַפְשׁוֹתָם
צְרוּרוֹת בִּצְרוֹר הַחַיִּים עִם
נִשְׁמַת אַבְרָהָם יִצְחָק וְיַעֲקֹב
שָׂרָה רִבְקָה רָחֵל וְלֵאָה
וְעִם־שְׁאָר צַדִּיקִים
וְצַדָּקָנִיּוֹת שֶׁבְּגַן־עֵדֶן
וְנֹאמַר אָמֵן׃

(Gebet für andere Verwandte.)

יזכר Es gedenke Gott in Gnaden der Seelen meiner theuren Großeltern, (meines Bruders, Oheims; meiner Schwester, Tante) . . . ., die zum ewigen Leben heimgegangen, um der milden Gabe willen, die ich für ihr Heil gelobe. Dafür seien ihre Seelen in den Bund des Lebens aufgenommen, vereint mit den Seelen Abrahams, Jizchaks und Jaakobs, der Sarah, Ribkah, Rachel und Leah, und mit allen frommen Männern und Frauen, denen Seligkeit zu Theil geworden. Amen!

Gebet für die Märtyrer.

יִזְכֹּר אֱלֹהִים נִשְׁמַת (פב״פ) וְנִשְׁמוֹת כָּל־קְרוֹבַי וּקְרוֹבוֹתַי הֵן מִצַּד אָבִי הֵן מִצַּד אִמִּי שֶׁהוּמְתוּ הֵן שֶׁנֶּהֶרְגוּ הֵן שֶׁנִּשְׂחֲטוּ וְשֶׁנִּשְׂרְפוּ וְשֶׁנִּטְבְּעוּ וְשֶׁנֶּחְנְקוּ עַל קִדּוּשׁ הַשֵּׁם. בַּעֲבוּר שֶׁאֵתֵּן צְדָקָה בְּעַד הַזְכָּרַת נִשְׁמוֹתֵיהֶם. וּבְשָׂכַר זֶה תִּהְיֶינָה נַפְשׁוֹתָם צְרוּרוֹת בִּצְרוֹר הַחַיִּים עִם־נִשְׁמַת אַבְרָהָם יִצְחָק וְיַעֲקֹב שָׂרָה רִבְקָה רָחֵל וְלֵאָה וְעִם־שְׁאָר צַדִּיקִים וְצַדָּקָנִיּוֹת שֶׁבְּגַן־עֵדֶן וְנֹאמַר אָמֵן:

Gebet für den Rabbiner.

Der Vorbeter wendet sich, mit der h. Thorarolle im rechten Arme, zur Gemeinde und spricht:

מִי שֶׁבֵּרַךְ אֲבוֹתֵינוּ אַבְרָהָם יִצְחָק וְיַעֲקֹב הוּא יְבָרֵךְ אֶת־רַבִּי (פב״פ) בַּעֲבוּר שֶׁנָּדַר צְדָקָה בְּעַד הַנִּשְׁמוֹת שֶׁהַזְכִּיר הַיּוֹם לְכָבוֹד הַמָּקוֹם וְלִכְבוֹד הַתּוֹרָה וְלִכְבוֹד הַיּוֹם וּבְשָׂכַר זֶה הַקָּדוֹשׁ בָּרוּךְ הוּא יִשְׁמְרֵהוּ וְיַצִּילֵהוּ מִכָּל־צָרָה וְצוּקָה וּמִכָּל־נֶגַע וּמַחֲלָה וְיִכְתְּבֵהוּ וְיַחְתְּמֵהוּ לְחַיִּים טוֹבִים בְּזֶה הַיּוֹם וְיִשְׁלַח בְּרָכָה וְהַצְלָחָה בְּכָל־מַעֲשֵׂה יָדָיו עִם כָּל־יִשְׂרָאֵל אֶחָיו וְנֹאמַר אָמֵן:

In einigen Gemeinden trägt der Vorbeter das übliche אל מלא רחמים vor.

אַב הָרַחֲמִים שׁוֹכֵן מְרוֹמִים, בְּרַחֲמָיו הָעֲצוּמִים, הוּא יִפְקֹד בְּרַחֲמִים הַחֲסִידִים וְהַיְשָׁרִים וְהַתְּמִימִים, קְהִלּוֹת הַקֹּדֶשׁ שֶׁמָּסְרוּ נַפְשָׁם עַל קִדֻּשַׁת הַשֵּׁם, הַנֶּאֱהָבִים וְהַנְּעִימִם בְּחַיֵּיהֶם וּבְמוֹתָם לֹא נִפְרָדוּ, מִנְּשָׁרִים קַלּוּ מֵאֲרָיוֹת גָּבָרוּ, לַעֲשׂוֹת רְצוֹן קוֹנָם וְחֵפֶץ צוּרָם: יִזָּכֵרֵם אֱלֹהֵינוּ לְטוֹבָה עִם־שְׁאָר צַדִּיקֵי עוֹלָם, וְיִנָּקֵם נִקְמַת דַּם־עֲבָדָיו הַשָּׁפוּךְ: כַּכָּתוּב בְּתוֹרַת מֹשֶׁה אִישׁ הָאֱלֹהִים, הַרְנִינוּ גוֹיִם עַמּוֹ כִּי דַם־עֲבָדָיו יִקּוֹם וְנָקָם יָשִׁיב לְצָרָיו וְכִפֶּר אַדְמָתוֹ עַמּוֹ: וְעַל־יְדֵי עֲבָדֶיךָ הַנְּבִיאִים

כָּתוּב לֵאמֹר. וְנִקֵּיתִי דָמָם לֹא־נִקֵּיתִי, וַיי שֹׁכֵן בְּצִיּוֹן׃
וּבְכִתְבֵי הַקֹּדֶשׁ נֶאֱמַר. לָמָּה יֹאמְרוּ הַגּוֹיִם אַיֵּה אֱלֹהֵיהֶם,
יִוָּדַע בַּגּוֹיִם לְעֵינֵינוּ נִקְמַת דַּם־עֲבָדֶיךָ הַשָּׁפוּךְ׃ וְאוֹמֵר.
כִּי־דֹרֵשׁ דָּמִים אֹתָם זָכָר. לֹא שָׁכַח צַעֲקַת עֲנִיִּים׃
וְאוֹמֵר. יָדִין בַּגּוֹיִם מָלֵא גְוִיּוֹת. מָחַץ רֹאשׁ עַל־אֶרֶץ
רַבָּה׃ מִנַּחַל בַּדֶּרֶךְ יִשְׁתֶּה. עַל־כֵּן יָרִים רֹאשׁ׃

(* אַשְׁרֵי יוֹשְׁבֵי בֵיתֶךָ עוֹד יְהַלְלוּךָ סֶּלָה׃
אַשְׁרֵי הָעָם שֶׁכָּכָה לּוֹ אַשְׁרֵי הָעָם שַׁיי אֱלֹהָיו׃

(קמה) תְּהִלָּה לְדָוִד אֲרוֹמִמְךָ אֱלוֹהַי הַמֶּלֶךְ וַאֲבָרְכָה
שִׁמְךָ לְעוֹלָם וָעֶד׃ בְּכָל־יוֹם אֲבָרְכֶךָּ וַאֲהַלְלָה שִׁמְךָ
לְעוֹלָם וָעֶד׃ גָּדוֹל ייי וּמְהֻלָּל מְאֹד וְלִגְדֻלָּתוֹ אֵין חֵקֶר׃
דּוֹר לְדוֹר יְשַׁבַּח מַעֲשֶׂיךָ וּגְבוּרֹתֶיךָ יַגִּידוּ׃ הֲדַר כְּבוֹד
הוֹדֶךָ וְדִבְרֵי נִפְלְאֹתֶיךָ אָשִׂיחָה׃ וֶעֱזוּז נוֹרְאֹתֶיךָ יֹאמֵרוּ
וּגְדֻלָּתְךָ אֲסַפְּרֶנָּה׃ זֵכֶר רַב־טוּבְךָ יַבִּיעוּ וְצִדְקָתְךָ יְרַנֵּנוּ׃
חַנּוּן וְרַחוּם ייי אֶרֶךְ אַפַּיִם וּגְדַל־חָסֶד׃ טוֹב־ייי לַכֹּל
וְרַחֲמָיו עַל־כָּל־מַעֲשָׂיו׃ יוֹדוּךָ ייי כָּל־מַעֲשֶׂיךָ וַחֲסִידֶיךָ
יְבָרְכוּכָה׃ כְּבוֹד מַלְכוּתְךָ יֹאמֵרוּ וּגְבוּרָתְךָ יְדַבֵּרוּ׃
לְהוֹדִיעַ לִבְנֵי הָאָדָם גְּבוּרֹתָיו וּכְבוֹד הֲדַר מַלְכוּתוֹ׃
מַלְכוּתְךָ מַלְכוּת כָּל־עֹלָמִים וּמֶמְשַׁלְתְּךָ בְּכָל־דּוֹר וָדֹר׃
סוֹמֵךְ ייי לְכָל־הַנֹּפְלִים וְזוֹקֵף לְכָל־הַכְּפוּפִים׃ עֵינֵי כֹל
אֵלֶיךָ יְשַׂבֵּרוּ וְאַתָּה נוֹתֵן־לָהֶם אֶת־אָכְלָם בְּעִתּוֹ׃ פּוֹתֵחַ
אֶת־יָדֶךָ וּמַשְׂבִּיעַ לְכָל־חַי רָצוֹן׃ צַדִּיק ייי בְּכָל־דְּרָכָיו
וְחָסִיד בְּכָל־מַעֲשָׂיו׃ קָרוֹב ייי לְכָל־קֹרְאָיו לְכֹל אֲשֶׁר
יִקְרָאֻהוּ בֶאֱמֶת׃ רְצוֹן־יְרֵאָיו יַעֲשֶׂה וְאֶת־שַׁוְעָתָם יִשְׁמַע

*) Ueberſetzung S. 47.

וְיוֹשִׁיעֵם׃ שׁוֹמֵר יְיָ אֶת־כָּל־אֹהֲבָיו וְאֵת כָּל־הָרְשָׁעִים
יַשְׁמִיד׃ תְּהִלַּת יְיָ יְדַבֶּר פִּי וִיבָרֵךְ כָּל־בָּשָׂר שֵׁם קָדְשׁוֹ
לְעוֹלָם וָעֶד׃ וַאֲנַחְנוּ נְבָרֵךְ יָהּ מֵעַתָּה וְעַד־עוֹלָם הַלְלוּיָהּ׃

Der Vorbeter beim Zurücktragen der Thorah.

יְהַלְלוּ אֶת־שֵׁם יְיָ
כִּי־נִשְׂגָּב שְׁמוֹ לְבַדּוֹ׃

קהל הוֹדוֹ עַל־אֶרֶץ וְשָׁמָיִם׃
וַיָּרֶם קֶרֶן לְעַמּוֹ תְּהִלָּה׃
לְכָל־חֲסִידָיו לִבְנֵי יִשְׂרָאֵל
עַם קְרֹבוֹ הַלְלוּיָהּ׃

יהללו (Vorb.) Sie sollen loben des Ewigen Namen; denn erhaben ist sein Name allein.

הודו (Gem.) Seine Majestät ist über Himmel und Erde. Und Er erhöht das Horn seines Volkes, Ruhm all seinen Frommen, den Kindern Jisrael, dem ihm nahen Volke. Hallelujah!

(An Wochentagen.)

(כד) לְדָוִד מִזְמוֹר לַיְיָ הָאָרֶץ וּמְלוֹאָהּ תֵּבֵל וְיוֹשְׁבֵי
בָהּ׃ כִּי־הוּא עַל־יַמִּים יְסָדָהּ וְעַל־נְהָרוֹת יְכוֹנְנָהָּ׃ מִי־
יַעֲלֶה בְהַר יְיָ וּמִי־יָקוּם בִּמְקוֹם קָדְשׁוֹ׃ נְקִי כַפַּיִם וּבַר
לֵבָב אֲשֶׁר לֹא־נָשָׂא לַשָּׁוְא נַפְשִׁי וְלֹא נִשְׁבַּע לְמִרְמָה׃
יִשָּׂא בְרָכָה מֵאֵת יְיָ וּצְדָקָה מֵאֱלֹהֵי יִשְׁעוֹ׃ זֶה דּוֹר
דֹּרְשָׁיו מְבַקְשֵׁי פָנֶיךָ יַעֲקֹב סֶלָה׃ שְׂאוּ שְׁעָרִים רָאשֵׁיכֶם
וְהִנָּשְׂאוּ פִּתְחֵי עוֹלָם וְיָבוֹא מֶלֶךְ הַכָּבוֹד׃ מִי־זֶה מֶלֶךְ
הַכָּבוֹד יְיָ עִזּוּז וְגִבּוֹר יְיָ גִּבּוֹר מִלְחָמָה׃ שְׂאוּ שְׁעָרִים
רָאשֵׁיכֶם וּשְׂאוּ פִּתְחֵי עוֹלָם וְיָבוֹא מֶלֶךְ הַכָּבוֹד׃ מִי הוּא
זֶה מֶלֶךְ הַכָּבוֹד יְיָ צְבָאוֹת הוּא מֶלֶךְ הַכָּבוֹד סֶלָה׃

(Am Sabbath.)

(כט) מִזְמוֹר לְדָוִד הָבוּ לַיְיָ בְּנֵי אֵלִים הָבוּ לַיְיָ כָּבוֹד
וָעֹז׃ הָבוּ לַיְיָ כְּבוֹד שְׁמוֹ הִשְׁתַּחֲווּ לַיְיָ בְּהַדְרַת־קֹדֶשׁ׃

Bei dem Zurückstellen der Thorah.

*וּבְנֻחֹה יֹאמַר שׁוּבָה יְיָ רִבְבוֹת אַלְפֵי יִשְׂרָאֵל׃ קוּמָה יְיָ לִמְנוּחָתֶךָ אַתָּה וַאֲרוֹן עֻזֶּךָ׃ כֹּהֲנֶיךָ יִלְבְּשׁוּ־צֶדֶק וַחֲסִידֶיךָ יְרַנֵּנוּ׃ בַּעֲבוּר דָּוִד עַבְדֶּךָ אַל־תָּשֵׁב פְּנֵי מְשִׁיחֶךָ׃ כִּי לֶקַח טוֹב נָתַתִּי לָכֶם תּוֹרָתִי אַל־תַּעֲזֹבוּ׃ עֵץ־חַיִּים הִיא לַמַּחֲזִיקִים בָּהּ וְתֹמְכֶיהָ מְאֻשָּׁר׃ דְּרָכֶיהָ דַרְכֵי־נֹעַם וְכָל־נְתִיבוֹתֶיהָ שָׁלוֹם׃ הֲשִׁיבֵנוּ יְיָ אֵלֶיךָ וְנָשׁוּבָה חַדֵּשׁ יָמֵינוּ כְּקֶדֶם׃

ובנחה Und wenn sie sich niederließ, sprach er: Kehre ein, Ewiger, bei den Myriaden der Haufen Israels! — Erhebe Dich, Ewiger, zu Deiner Ruhestätte, Du und die Lade Deiner Herrlichkeit! Deine Priester legen Heil an und Deine Frommen jubeln. Um Davids, Deines Knechtes, willen, weise nicht ab das Angesicht Deines Gesalbten. — Denn gute Lehre gebe ich euch; meine Unterweisung verlasset nicht. Ein Baum des Lebens ist sie den an ihr Festhaltenden, und wer sie erfaßt, ist selig gepriesen. Ihre Wege sind Wege der Anmuth und all ihre Bahnen Frieden. Führe uns zurück, Ewiger, zu Dir, und wir wollen zurückkehren. Verjünge unsere Tage, wie vormals!

(Am Sabbath.)

קוֹל יְיָ עַל־הַמָּיִם אֵל־הַכָּבוֹד הִרְעִים יְיָ עַל־מַיִם רַבִּים׃ קוֹל־יְיָ בַּכֹּחַ קוֹל יְיָ בֶּהָדָר׃ קוֹל יְיָ שֹׁבֵר אֲרָזִים וַיְשַׁבֵּר יְיָ אֶת־אַרְזֵי הַלְּבָנוֹן׃ וַיַּרְקִידֵם כְּמוֹ־עֵגֶל לְבָנוֹן וְשִׂרְיוֹן כְּמוֹ בֶן־רְאֵמִים׃ קוֹל־יְיָ חֹצֵב לַהֲבוֹת אֵשׁ׃ קוֹל יְיָ יָחִיל מִדְבָּר יָחִיל יְיָ מִדְבַּר קָדֵשׁ׃ קוֹל יְיָ יְחוֹלֵל אַיָּלוֹת וַיֶּחֱשֹׂף יְעָרוֹת וּבְהֵיכָלוֹ כֻּלּוֹ אֹמֵר כָּבוֹד׃ יְיָ לַמַּבּוּל יָשָׁב וַיֵּשֶׁב יְיָ מֶלֶךְ לְעוֹלָם׃ יְיָ עֹז לְעַמּוֹ יִתֵּן יְיָ יְבָרֵךְ אֶת־עַמּוֹ בַשָּׁלוֹם׃ ובנחה יאמר

*ובנחה קדי

תפלת מוסף.

וְעַתָּה יִגְדַּל־נָא כֹחַ אֲדֹנָי כַּאֲשֶׁר דִּבַּרְתָּ לֵאמֹר׃
זְכֹר רַחֲמֶיךָ יְיָ וַחֲסָדֶיךָ כִּי מֵעוֹלָם הֵמָּה׃

חזן יִתְגַּדַּל וְיִתְקַדַּשׁ | שְׁמֵהּ רַבָּא. בָּעָלְמָא דִּי־בְרָא כִרְעוּתֵהּ.
וַיַּמְלִיךְ מַלְכוּתֵהּ בְּחַיֵּיכוֹן וּבְיוֹמֵיכוֹן וּבְחַיֵּי דְכָל־בֵּית יִשְׂרָאֵל
בַּעֲגָלָא וּבִזְמַן קָרִיב וְאִמְרוּ אָמֵן׃

קהל אָמֵן יְהֵא שְׁמֵהּ רַבָּא מְבָרַךְ לְעָלַם וּלְעָלְמֵי עָלְמַיָּא׃

חזן יִתְבָּרַךְ וְיִשְׁתַּבַּח וְיִתְפָּאַר וְיִתְרוֹמַם וְיִתְנַשֵּׂא וְיִתְהַדַּר וְיִתְעַלֶּה
וְיִתְהַלַּל שְׁמֵהּ דְקוּדְשָׁא. בְּרִיךְ הוּא לְעֵלָּא וּלְעֵלָּא מִן־כָּל־בִּרְכָתָא
וְשִׁירָתָא תֻּשְׁבְּחָתָא וְנֶחֱמָתָא דַּאֲמִירָן בְּעָלְמָא וְאִמְרוּ אָמֵן׃

כי שם יי אקרא הבו גדל לאלהינו׃
*אֲדֹנָי שְׂפָתַי תִּפְתָּח וּפִי יַגִּיד תְּהִלָּתֶךָ׃

בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ אֱלֹהֵינוּ וֵאלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ. אֱלֹהֵי אַבְרָהָם
אֱלֹהֵי יִצְחָק וֵאלֹהֵי יַעֲקֹב. הָאֵל הַגָּדוֹל הַגִּבּוֹר וְהַנּוֹרָא
אֵל עֶלְיוֹן. גּוֹמֵל חֲסָדִים טוֹבִים. וְקוֹנֵה הַכֹּל וְזוֹכֵר חַסְדֵּי
אָבוֹת וּמֵבִיא גוֹאֵל | לִבְנֵי בְנֵיהֶם לְמַעַן שְׁמוֹ בְּאַהֲבָה׃

זָכְרֵנוּ לְחַיִּים. מֶלֶךְ | חָפֵץ בַּחַיִּים. וְכָתְבֵנוּ
בְּסֵפֶר הַחַיִּים. לְמַעַנְךָ אֱלֹהִים חַיִּים׃

מֶלֶךְ עוֹזֵר וּמוֹשִׁיעַ וּמָגֵן. בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ מָגֵן אַבְרָהָם׃
אַתָּה גִּבּוֹר לְעוֹלָם אֲדֹנָי מְחַיֵּה מֵתִים אַתָּה רַב לְהוֹשִׁיעַ׃

מְכַלְכֵּל חַיִּים בְּחֶסֶד מְחַיֵּה מֵתִים בְּרַחֲמִים רַבִּים.
סוֹמֵךְ נוֹפְלִים וְרוֹפֵא חוֹלִים. וּמַתִּיר אֲסוּרִים. וּמְקַיֵּם |
אֱמוּנָתוֹ לִישֵׁנֵי עָפָר. מִי כָמוֹךָ בַּעַל גְּבוּרוֹת וּמִי דוֹמֶה
לָּךְ. מֶלֶךְ מֵמִית וּמְחַיֶּה וּמַצְמִיחַ יְשׁוּעָה׃

* Ueberſetzung bis מצרים ſ. S. 92.

מִי כָמוֹךָ אַב הָרַחֲמִים. זוֹכֵר יְצוּרָיו לְחַיִּים
בְּרַחֲמִים׃

וְנֶאֱמָן אַתָּה לְהַחֲיוֹת מֵתִים. בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ מְחַיֵּה הַמֵּתִים׃
אַתָּה קָדוֹשׁ וְשִׁמְךָ קָדוֹשׁ וּקְדוֹשִׁים בְּכָל־יוֹם יְהַלְלוּךָ
סֶּלָה׃

וּבְכֵן תֵּן פַּחְדְּךָ יְיָ אֱלֹהֵינוּ עַל כָּל־מַעֲשֶׂיךָ
וְאֵימָתְךָ עַל כָּל־מַה־שֶּׁבָּרָאתָ וְיִירָאוּךָ כָּל־
הַמַּעֲשִׂים וְיִשְׁתַּחֲווּ לְפָנֶיךָ כָּל־הַבְּרוּאִים
וְיֵעָשׂוּ כֻלָּם אֲגֻדָּה אַחַת לַעֲשׂוֹת רְצוֹנְךָ
בְּלֵבָב שָׁלֵם כְּמוֹ שֶׁיָּדַעְנוּ יְיָ אֱלֹהֵינוּ שֶׁהַשִּׁלְטָן
לְפָנֶיךָ עֹז בְּיָדְךָ וּגְבוּרָה בִּימִינֶךָ וְשִׁמְךָ
נוֹרָא עַל כָּל־מַה־שֶּׁבָּרָאתָ׃

וּבְכֵן תֵּן כָּבוֹד יְיָ לְעַמֶּךָ תְּהִלָּה לִירֵאֶיךָ
וְתִקְוָה לְדוֹרְשֶׁיךָ וּפִתְחוֹן פֶּה לַמְיַחֲלִים
לָךְ שִׂמְחָה לְאַרְצֶךָ וְשָׂשׂוֹן לְעִירֶךָ וּצְמִיחַת
קֶרֶן לְדָוִד עַבְדֶּךָ וַעֲרִיכַת נֵר לְבֶן־יִשַׁי
מְשִׁיחֶךָ בִּמְהֵרָה בְיָמֵינוּ׃

וּבְכֵן צַדִּיקִים יִרְאוּ וְיִשְׂמָחוּ וִישָׁרִים יַעֲלוּזוּ
וַחֲסִידִים בְּרִנָּה יָגִילוּ וְעוֹלָתָה תִּקְפָּץ־פִּיהָ
וְכָל־הָרִשְׁעָה כֻּלָּהּ כְּעָשָׁן תִּכְלֶה כִּי תַעֲבִיר
מֶמְשֶׁלֶת זָדוֹן מִן־הָאָרֶץ׃

וְתִמְלוֹךְ אַתָּה יְיָ לְבַדֶּךָ עַל כָּל־מַעֲשֶׂיךָ
בְּהַר צִיּוֹן מִשְׁכַּן כְּבוֹדֶךָ וּבִירוּשָׁלַיִם עִיר
קָדְשֶׁךָ כַּכָּתוּב בְּדִבְרֵי קָדְשֶׁךָ יִמְלֹךְ יְיָ
לְעוֹלָם אֱלֹהַיִךְ צִיּוֹן לְדֹר וָדֹר הַלְלוּיָהּ׃
קָדוֹשׁ אַתָּה וְנוֹרָא שְׁמֶךָ וְאֵין אֱלוֹהַּ
מִבַּלְעָדֶיךָ כַּכָּתוּב וַיִּגְבַּהּ יְיָ צְבָאוֹת
בַּמִּשְׁפָּט וְהָאֵל הַקָּדוֹשׁ נִקְדַּשׁ בִּצְדָקָה׃
בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ הַמֶּלֶךְ הַקָּדוֹשׁ׃

אַתָּה בָחַרְתָּנוּ מִכָּל־הָעַמִּים. אָהַבְתָּ אוֹתָנוּ. וְרָצִיתָ בָּנוּ.
וְרוֹמַמְתָּנוּ מִכָּל־הַלְּשׁוֹנוֹת. וְקִדַּשְׁתָּנוּ בְּמִצְוֹתֶיךָ. וְקֵרַבְתָּנוּ
מַלְכֵּנוּ לַעֲבוֹדָתֶךָ. וְשִׁמְךָ הַגָּדוֹל וְהַקָּדוֹשׁ עָלֵינוּ קָרָאתָ׃
וַתִּתֶּן־לָנוּ יְיָ אֱלֹהֵינוּ בְּאַהֲבָה אֶת־יוֹם (הַשַּׁבָּת הַזֶּה לִקְדֻשָּׁה
וְלִמְנוּחָה וְאֶת־יוֹם) הַכִּפֻּרִים הַזֶּה. לִמְחִילָה וְלִסְלִיחָה
וּלְכַפָּרָה וְלִמְחֹל־בּוֹ אֶת־כָּל־עֲוֹנוֹתֵינוּ. (באהבה) מִקְרָא־
קֹדֶשׁ. זֵכֶר לִיצִיאַת מִצְרָיִם׃

וּמִפְּנֵי חֲטָאֵינוּ גָּלִינוּ
מֵאַרְצֵנוּ וְנִתְרַחַקְנוּ
מֵעַל אַדְמָתֵינוּ וְאֵין
אֲנַחְנוּ יְכוֹלִים לַעֲשׂוֹת
חוֹבוֹתֵינוּ בְּבֵית
בְּחִירָתְךָ בַּבַּיִת
הַגָּדוֹל וְהַקָּדוֹשׁ

ומפני Und um unserer Sünden willen sind wir verbannt aus unserem Lande und entfernt von unserem Boden, und wir können nicht ausüben unsere gottesdienstlichen Pflichten in Deinem erwählten Hause, dem erhabenen heiligen Hause, dar-

über Dein Name genannt ist, wegen der Gewalt, die gegen Deinen Tempel feindlich sich gewandt. Laß es Dein Wille sein, Ewiger, unser Gott und unserer Väter Gott, barmherziger König, daß Du Dich wieder erbarmest über uns und über Dein Heiligthum mit Deiner großen Barmherzigkeit und es bald erbauest und seine Herrlichkeit erhöhest. Unser Vater, unser König! Laß bald offenbar werden die Majestät Deines Waltens über uns, zeige Dich in Deinem Glanze und erhebe Dich über uns vor den Augen alles Lebenden, bringe heim unsere Zerstreuten aus der Mitte der Völker, und unsere Verstürmten sammle von den Enden der Erde! Und bringe uns nach Zijon, Deiner Stadt, in Jubel und nach Jeruschalajim, der Stätte Deines Heiligthums, in ewiger Freude!

שֶׁנִּקְרָא שִׁמְךָ עָלָיו
מִפְּנֵי הַיָּד שֶׁנִּשְׁתַּלְּחָה
בְּמִקְדָּשֶׁךָ׃ יְהִי רָצוֹן
מִלְּפָנֶיךָ יְיָ אֱלֹהֵינוּ
וֵאלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ מֶלֶךְ
רַחֲמָן שֶׁתָּשׁוּב וְתִרְחַם
עָלֵינוּ וְעַל־מִקְדָּשְׁךָ
בְּרַחֲמֶיךָ הָרַבִּים
וְתִבְנֵהוּ מְהֵרָה
וְתַגְדִּיל כְּבוֹדוֹ׃ אָבִינוּ
מַלְכֵּנוּ גַּלֵּה כְּבוֹד
מַלְכוּתְךָ עָלֵינוּ
מְהֵרָה וְהוֹפַע וְהִנָּשֵׂא
עָלֵינוּ לְעֵינֵי כָּל־חָי
וְקָרֵב פְּזוּרֵינוּ מִבֵּין
הַגּוֹיִם וְנִפּוּצוֹתֵינוּ
כַּנֵּס מִיַּרְכְּתֵי אָרֶץ׃
וַהֲבִיאֵנוּ לְצִיּוֹן עִירְךָ
בְּרִנָּה וְלִירוּשָׁלַיִם
בֵּית מִקְדָּשְׁךָ
בְּשִׂמְחַת עוֹלָם. וְשָׁם

נַעֲשֶׂה לְפָנֶיךָ אֶת־
קָרְבְּנוֹת חוֹבוֹתֵינוּ
תְּמִידִים כְּסִדְרָם
וּמוּסָפִים כְּהִלְכָתָם.
וְאֶת־מוּסַף יוֹם
(הַשַּׁבָּת הַזֶּה וְאֶת־מוּסַף יוֹם)
הַכִּפּוּרִים הַזֶּה נַעֲשֶׂה
וְנַקְרִיב לְפָנֶיךָ
בְּאַהֲבָה כְּמִצְוַת
רְצוֹנֶךָ. כְּמוֹ שֶׁכָּתַבְתָּ
עָלֵינוּ בְּתוֹרָתֶךָ עַל־
יְדֵי מֹשֶׁה עַבְדֶּךָ מִפִּי
כְּבוֹדֶךָ כָּאָמוּר:

(Am Sabbath:)

וּבְיוֹם הַשַּׁבָּת שְׁנֵי־כְבָשִׂים
בְּנֵי־שָׁנָה תְּמִימִם וּשְׁנֵי עֶשְׂרֹנִים
סֹלֶת מִנְחָה בְּלוּלָה בְשֶׁמֶן
וְנִסְכּוֹ: עֹלַת שַׁבַּת בְּשַׁבַּתּוֹ עַל־
עֹלַת הַתָּמִיד וְנִסְכָּהּ:

וּבֶעָשׂוֹר לַחֹדֶשׁ הַשְּׁבִיעִי
הַזֶּה מִקְרָא־קֹדֶשׁ יִהְיֶה
לָכֶם וְעִנִּיתֶם אֶת־נַפְשֹׁתֵיכֶם
כָּל־מְלָאכָה לֹא תַעֲשׂוּ:
וְהִקְרַבְתֶּם עֹלָה לַיי רֵיחַ

(Am Sabbath:)

וּבְיוֹם (Am Sabbathtage zwei Lämmer, jährige, ohne Fehl, und zwei Zehntel feines Mehl als Opfergabe, mit Oel eingerührt, und das dazu gehörige Trankopfer. Das ist das Sabbathopfer eines jeglichen Sabbaths, außer dem täglichen Opfer und seinem Trankopfer.)

ובעשור Und am zehnten Tage dieses siebenten Monats soll euch heilige Verkündigung sein, und ihr sollt euch kasteien. Jede Arbeitsverrichtung sollt ihr unterlassen, und sollt als Ganzopfer dem Ewigen zum

Und dort wollen wir Dir darbringen unsre schuldigen Opfer, die täglichen nach ihrer Ordnung und die Mußafopfer nach ihrer Vorschrift. Und das Mußafopfer dieses (Sabbath-und) Versöhnungstages wollen wir Dir zurüsten und darbringen in Liebe nach dem Gebote Deines Willens, wie Du uns vorgeschrieben in Deiner Lehre durch Moscheh, Deinen Diener, aus dem Munde Deiner Herrlichkeit, wie es heißt:

נִיחֹחַ פַּר בֶּן־בָּקָר אֶחָד אַיִל אֶחָד כְּבָשִׂים בְּנֵי־שָׁנָה שִׁבְעָה תְּמִימִם יִהְיוּ לָכֶם׃

וּמִנְחָתָם וְנִסְכֵּיהֶם כְּמִדְבָּר, שְׁלִשָּׁה עֶשְׂרֹנִים לַפָּר. וּשְׁנֵי עֶשְׂרֹנִים לָאָיִל. וְעִשָּׂרוֹן לַכֶּבֶשׂ. וְיַיִן נִסְכּוֹ. *וּשְׁנֵי שְׂעִירִים לְכַפֵּר. וּשְׁנֵי תְּמִידִים כְּהִלְכָתָם׃

(Am Sabbath:)

יִשְׂמְחוּ בְמַלְכוּתְךָ שֹׁמְרֵי שַׁבָּת וְקֹרְאֵי עֹנֶג עַם מְקַדְּשֵׁי שְׁבִיעִי. כֻּלָּם יִשְׂבְּעוּ וְיִתְעַנְּגוּ מִטּוּבֶךָ. וּבַשְּׁבִיעִי רָצִיתָ בּוֹ וְקִדַּשְׁתּוֹ חֶמְדַּת יָמִים אֹתוֹ קָרָאתָ זֵכֶר לְמַעֲשֵׂה בְרֵאשִׁית׃

Wohldufte darbringen einen Farren, — ein junges Rind, — einen Widder, sieben junge Schafe, ohne Fehl sollen sie euch sein.

ומנחתם Und ihr Speis- und Trankopfer, wie bestimmt ist: drei Zehntel für den Farren, zwei Zehntel für den Widder und ein Zehntel für das Schaf und Wein, wie für sein Trankopfer sich gehört, und zwei Ziegenböcke zur Versöhnung und die beiden täglichen Opfer nach ihrer Vorschrift.

(Am Sabbath:)

ישמחו (Freuen mögen sich Deines Reiches die den Sabbath halten und ihn eine Lust nennen, das Volk derer, die den Sabbath weihen. Sie alle mögen sich sättigen und sich laben an Deiner Güte; denn am siebenten Tag hast Du Wohlgefallen gefunden und ihn geheiligt, den köstlichsten der Tage hast Du ihn genannt, ein Gedächtniß an das Werk der Schöpfung.)

*) אֱלֹהֵינוּ וֵאלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ. מְחַל לַעֲוֹנֹתֵינוּ בְּיוֹם (הַשַּׁבָּת הַזֶּה וּבְיוֹם) הַכִּפֻּרִים הַזֶּה. מְחֵה וְהַעֲבֵר פְּשָׁעֵינוּ וְחַטֹּאתֵינוּ מִנֶּגֶד עֵינֶיךָ. כָּאָמוּר. אָנֹכִי אָנֹכִי הוּא מֹחֶה פְּשָׁעֶיךָ לְמַעֲנִי וְחַטֹּאתֶיךָ לֹא אֶזְכֹּר׃ וְנֶאֱמַר. מָחִיתִי כָעָב פְּשָׁעֶיךָ וְכֶעָנָן חַטֹּאתֶיךָ שׁוּבָה אֵלַי כִּי גְאַלְתִּיךָ׃ וְנֶאֱמַר. כִּי־בַיּוֹם הַזֶּה יְכַפֵּר עֲלֵיכֶם לְטַהֵר אֶתְכֶם. מִכֹּל חַטֹּאתֵיכֶם לִפְנֵי יְיָ תִּטְהָרוּ׃ (אֱלֹהֵינוּ וֵאלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ רְצֵה בִמְנוּחָתֵינוּ)

*נ"א וְשָׂעִיר לְכַפֵּר מִלְבַד חַטַּאת הַכִּפֻּרִים.

*) Uebersetzung bis קדמניות s. S. 98.

קַדְּשֵׁנוּ בְּמִצְוֹתֶיךָ וְתֵן חֶלְקֵנוּ בְּתוֹרָתֶךָ. שַׂבְּעֵנוּ מִטּוּבֶךָ וְשַׂמְּחֵנוּ בִּישׁוּעָתֶךָ (וְהַנְחִילֵנוּ יְיָ אֱלֹהֵינוּ בְּאַהֲבָה וּבְרָצוֹן שַׁבַּת קָדְשֶׁךָ וְיָנוּחוּ בָהּ יִשְׂרָאֵל מְקַדְּשֵׁי שְׁמֶךָ). וְטַהֵר לִבֵּנוּ לְעָבְדְּךָ בֶּאֱמֶת. כִּי אַתָּה סָלְחָן לְיִשְׂרָאֵל וּמָחֳלָן לְשִׁבְטֵי יְשֻׁרוּן בְּכָל־דּוֹר וָדוֹר. וּמִבַּלְעָדֶיךָ אֵין לָנוּ מֶלֶךְ מוֹחֵל וְסוֹלֵחַ: בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ מֶלֶךְ מוֹחֵל וְסוֹלֵחַ לַעֲוֹנוֹתֵינוּ וְלַעֲוֹנוֹת עַמּוֹ בֵּית יִשְׂרָאֵל. וּמַעֲבִיר אַשְׁמוֹתֵינוּ בְּכָל־שָׁנָה וְשָׁנָה. מֶלֶךְ עַל כָּל־הָאָרֶץ מְקַדֵּשׁ (הַשַּׁבָּת וְ) יִשְׂרָאֵל וְיוֹם הַכִּפֻּרִים:

רְצֵה יְיָ אֱלֹהֵינוּ בְּעַמְּךָ יִשְׂרָאֵל וּבְתְפִלָּתָם. וְהָשֵׁב אֶת־הָעֲבוֹדָה לִדְבִיר בֵּיתֶךָ. וְאִשֵּׁי יִשְׂרָאֵל וּתְפִלָּתָם בְּאַהֲבָה תְּקַבֵּל בְּרָצוֹן וּתְהִי לְרָצוֹן תָּמִיד עֲבוֹדַת יִשְׂרָאֵל עַמֶּךָ:

וְתֶחֱזֶינָה עֵינֵינוּ בְּשׁוּבְךָ לְצִיּוֹן בְּרַחֲמִים. בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ הַמַּחֲזִיר שְׁכִינָתוֹ לְצִיּוֹן:

מוֹדִים אֲנַחְנוּ לָךְ שָׁאַתָּה הוּא יְיָ אֱלֹהֵינוּ וֵאלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ לְעוֹלָם וָעֶד. צוּר חַיֵּינוּ מָגֵן יִשְׁעֵנוּ אַתָּה הוּא לְדוֹר וָדוֹר. נוֹדֶה לְךָ וּנְסַפֵּר תְּהִלָּתֶךָ עַל־חַיֵּינוּ הַמְּסוּרִים בְּיָדֶךָ וְעַל־נִשְׁמוֹתֵינוּ הַפְּקוּדוֹת לָךְ וְעַל־נִסֶּיךָ שֶׁבְּכָל־יוֹם עִמָּנוּ וְעַל־נִפְלְאוֹתֶיךָ וְטוֹבוֹתֶיךָ שֶׁבְּכָל־עֵת עֶרֶב וָבֹקֶר וְצָהֳרָיִם. הַטּוֹב כִּי לֹא־כָלוּ רַחֲמֶיךָ וְהַמְרַחֵם כִּי לֹא־תַמּוּ חֲסָדֶיךָ. מֵעוֹלָם קִוִּינוּ לָךְ:

וְעַל־כֻּלָּם יִתְבָּרַךְ וְיִתְרוֹמַם שִׁמְךָ מַלְכֵּנוּ תָּמִיד לְעוֹלָם וָעֶד:

וּכְתוֹב לְחַיִּים טוֹבִים כָּל־בְּנֵי בְרִיתֶךָ:

וְכֹל הַחַיִּים יוֹדוּךָ סֶלָה וִיהַלְלוּ אֶת־שִׁמְךָ בֶּאֱמֶת. הָאֵל יְשׁוּעָתֵנוּ וְעֶזְרָתֵנוּ סֶלָה. בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ הַטּוֹב שִׁמְךָ וּלְךָ נָאֶה לְהוֹדוֹת:

שִׂים שָׁלוֹם טוֹבָה וּבְרָכָה חֵן וָחֶסֶד וְרַחֲמִים עָלֵינוּ וְעַל כָּל־יִשְׂרָאֵל עַמֶּךָ. בָּרְכֵנוּ אָבִינוּ כֻּלָּנוּ כְּאֶחָד בְּאוֹר פָּנֶיךָ. כִּי בְאוֹר פָּנֶיךָ נָתַתָּ לָנוּ יְיָ אֱלֹהֵינוּ תּוֹרַת חַיִּים וְאַהֲבַת חֶסֶד וּצְדָקָה וּבְרָכָה וְרַחֲמִים וְחַיִּים וְשָׁלוֹם. וְטוֹב בְּעֵינֶיךָ לְבָרֵךְ אֶת־עַמְּךָ יִשְׂרָאֵל בְּכָל־עֵת וּבְכָל־שָׁעָה בִּשְׁלוֹמֶךָ׃

בְּסֵפֶר חַיִּים בְּרָכָה וְשָׁלוֹם וּפַרְנָסָה טוֹבָה נִזָּכֵר וְנִכָּתֵב לְפָנֶיךָ. אֲנַחְנוּ וְכָל־עַמְּךָ בֵּית יִשְׂרָאֵל לְחַיִּים טוֹבִים וּלְשָׁלוֹם. בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ עֹשֵׂה הַשָּׁלוֹם׃

אֱלֹהֵינוּ וֵאלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ. תָּבוֹא לְפָנֶיךָ תְּפִלָּתֵנוּ וְאַל־תִּתְעַלַּם מִתְּחִנָּתֵנוּ. שֶׁאֵין אֲנַחְנוּ עַזֵּי פָנִים וּקְשֵׁי עֹרֶף. לוֹמַר לְפָנֶיךָ יְיָ אֱלֹהֵינוּ וֵאלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ צַדִּיקִים אֲנַחְנוּ וְלֹא חָטָאנוּ. אֲבָל אֲנַחְנוּ חָטָאנוּ׃

אָשַׁמְנוּ. בָּגַדְנוּ. גָּזַלְנוּ. דִּבַּרְנוּ דֹפִי. הֶעֱוִינוּ. וְהִרְשַׁעְנוּ. זַדְנוּ. חָמַסְנוּ. טָפַלְנוּ שֶׁקֶר׃ יָעַצְנוּ רָע. כִּזַּבְנוּ. לַצְנוּ. מָרַדְנוּ. נִאַצְנוּ. סָרַרְנוּ. עָוִינוּ. פָּשַׁעְנוּ. צָרַרְנוּ. קִשִּׁינוּ עֹרֶף׃ רָשַׁעְנוּ. שִׁחַתְנוּ. תִּעַבְנוּ. תָּעִינוּ. תִּעְתָּעְנוּ׃

סַרְנוּ מִמִּצְוֹתֶיךָ וּמִמִּשְׁפָּטֶיךָ הַטּוֹבִים וְלֹא שָׁוָה לָנוּ׃ וְאַתָּה צַדִּיק עַל כָּל־הַבָּא עָלֵינוּ כִּי אֱמֶת עָשִׂיתָ וַאֲנַחְנוּ הִרְשָׁעְנוּ׃

מַה נֹּאמַר לְפָנֶיךָ יוֹשֵׁב מָרוֹם, וּמַה נְּסַפֵּר לְפָנֶיךָ שׁוֹכֵן שְׁחָקִים, הֲלֹא כָּל־הַנִּסְתָּרוֹת וְהַנִּגְלוֹת אַתָּה יוֹדֵעַ:

אַתָּה יוֹדֵעַ רָזֵי עוֹלָם, וְתַעֲלוּמוֹת | סִתְרֵי כָל־חָי: אַתָּה חוֹפֵשׂ כָּל־חַדְרֵי בָטֶן וּבוֹחֵן כְּלָיוֹת וָלֵב, אֵין דָּבָר נֶעְלָם | מִמֶּךָּ, וְאֵין | נִסְתָּר מִנֶּגֶד עֵינֶיךָ:

וּבְכֵן יְהִי רָצוֹן מִלְּפָנֶיךָ יְיָ אֱלֹהֵינוּ וֵאלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ, שֶׁתְּכַפֵּר־לָנוּ עַל כָּל־חַטֹּאתֵינוּ, וְתִסְלַח־לָנוּ עַל כָּל־עֲוֹנוֹתֵינוּ, וְתִמְחַל־לָנוּ עַל כָּל־פְּשָׁעֵינוּ:

עַל חֵטְא שֶׁחָטָאנוּ לְפָנֶיךָ בְּאוֹנֶס וּבְרָצוֹן:
וְעַל חֵטְא שֶׁחָטָאנוּ לְפָנֶיךָ בְּאִמּוּץ הַלֵּב:
עַל חֵטְא שֶׁחָטָאנוּ לְפָנֶיךָ בִּבְלִי דָעַת:
וְעַל חֵטְא שֶׁחָטָאנוּ לְפָנֶיךָ בְּבִטּוּי שְׂפָתַיִם:
עַל חֵטְא שֶׁחָטָאנוּ לְפָנֶיךָ בְּגִלּוּי עֲרָיוֹת:
וְעַל חֵטְא שֶׁחָטָאנוּ לְפָנֶיךָ בְּגָלוּי וּבַסָּתֶר:
עַל חֵטְא שֶׁחָטָאנוּ לְפָנֶיךָ בְּדַעַת וּבְמִרְמָה:
וְעַל חֵטְא שֶׁחָטָאנוּ לְפָנֶיךָ בְּדִבּוּר פֶּה:
עַל חֵטְא שֶׁחָטָאנוּ לְפָנֶיךָ בְּהוֹנָאַת רֵעַ:
וְעַל חֵטְא שֶׁחָטָאנוּ לְפָנֶיךָ בְּהֶרְהוּר הַלֵּב:
עַל חֵטְא שֶׁחָטָאנוּ לְפָנֶיךָ בְּוִעִּדַּת זְנוּת:
וְעַל חֵטְא שֶׁחָטָאנוּ לְפָנֶיךָ בְּוִדּוּי פֶּה:
עַל חֵטְא שֶׁחָטָאנוּ לְפָנֶיךָ בְּזִלְזוּל הוֹרִים וּמוֹרִים:
וְעַל חֵטְא שֶׁחָטָאנוּ לְפָנֶיךָ בְּזָדוֹן וּבִשְׁגָגָה:
עַל חֵטְא שֶׁחָטָאנוּ לְפָנֶיךָ בְּחֹזֶק יָד:
וְעַל חֵטְא שֶׁחָטָאנוּ לְפָנֶיךָ בְּחִלּוּל הַשֵּׁם:
עַל חֵטְא שֶׁחָטָאנוּ לְפָנֶיךָ בְּטֻמְאַת | שְׂפָתַיִם:

וְעַל חֵטְא שֶׁחָטָאנוּ לְפָנֶיךָ בְּטִפְּשׁוּת פֶּה׃
עַל חֵטְא שֶׁחָטָאנוּ לְפָנֶיךָ בְּיֵצֶר הָרָע׃
וְעַל חֵטְא שֶׁחָטָאנוּ לְפָנֶיךָ בְּיוֹדְעִים וּבְלֹא יוֹדְעִים׃
וְעַל כֻּלָּם | אֱלוֹהַּ סְלִיחוֹת, סְלַח־לָנוּ, מְחַל־לָנוּ, כַּפֶּר־לָנוּ׃

עַל חֵטְא שֶׁחָטָאנוּ לְפָנֶיךָ בְּכַחַשׁ וּבְכָזָב׃
וְעַל חֵטְא שֶׁחָטָאנוּ לְפָנֶיךָ בְּכַפַּת שֹׁחַד׃
עַל חֵטְא שֶׁחָטָאנוּ לְפָנֶיךָ בְּלָצוֹן׃
וְעַל חֵטְא שֶׁחָטָאנוּ לְפָנֶיךָ בִּלְשׁוֹן הָרָע׃
עַל חֵטְא שֶׁחָטָאנוּ לְפָנֶיךָ בְּמַשָּׂא וּבְמַתָּן׃
וְעַל חֵטְא שֶׁחָטָאנוּ לְפָנֶיךָ בְּמַאֲכָל וּבְמִשְׁתֶּה׃
עַל חֵטְא שֶׁחָטָאנוּ לְפָנֶיךָ בְּנֶשֶׁךְ וּבְמַרְבִּית׃
וְעַל חֵטְא שֶׁחָטָאנוּ לְפָנֶיךָ בְּנִטַּת גָּרוֹן׃
עַל חֵטְא שֶׁחָטָאנוּ לְפָנֶיךָ בְּשִׂיחַ שִׂפְתֵינוּ׃
וְעַל חֵטְא שֶׁחָטָאנוּ לְפָנֶיךָ בְּסִקְרוּר עָיִן׃
עַל חֵטְא שֶׁחָטָאנוּ לְפָנֶיךָ בְּעֵינַיִם רָמוֹת׃
וְעַל חֵטְא שֶׁחָטָאנוּ לְפָנֶיךָ בְּעַזּוּת מֵצַח׃
וְעַל כֻּלָּם | אֱלוֹהַּ סְלִיחוֹת סְלַח־לָנוּ, מְחַל־לָנוּ, כַּפֶּר־לָנוּ׃

עַל חֵטְא שֶׁחָטָאנוּ לְפָנֶיךָ בִּפְרִיקַת עֹל׃
וְעַל חֵטְא שֶׁחָטָאנוּ לְפָנֶיךָ בִּפְלִילוּת׃
עַל חֵטְא שֶׁחָטָאנוּ לְפָנֶיךָ בִּצְדִיַּת רֵעַ׃
וְעַל חֵטְא שֶׁחָטָאנוּ לְפָנֶיךָ בְּצָרוּת עָיִן׃
עַל חֵטְא שֶׁחָטָאנוּ לְפָנֶיךָ בְּקַלּוּת רֹאשׁ׃
וְעַל חֵטְא שֶׁחָטָאנוּ לְפָנֶיךָ בְּקַשְׁיוּת עֹרֶף׃
עַל חֵטְא שֶׁחָטָאנוּ לְפָנֶיךָ בִּרִיצַת רַגְלַיִם לָהָרַע׃
וְעַל חֵטְא שֶׁחָטָאנוּ לְפָנֶיךָ בִּרְכִילוּת׃

עַל חֵטְא שֶׁחָטָאנוּ לְפָנֶיךָ בִּשְׁבוּעַת שָׁוְא׃
וְעַל חֵטְא שֶׁחָטָאנוּ לְפָנֶיךָ בִּשְׁגָגַת חָגָם׃
עַל חֵטְא שֶׁחָטָאנוּ לְפָנֶיךָ בִּתְשׁוּמֶת יָד׃
וְעַל חֵטְא שֶׁחָטָאנוּ לְפָנֶיךָ בְּתִמְהוֹן לֵבָב׃
וְעַל כֻּלָּם | אֱלוֹהַּ סְלִיחוֹת, סְלַח־לָנוּ. מְחַל־לָנוּ. כַּפֵּר־לָנוּ׃

וְעַל חֲטָאִים שֶׁאָנוּ חַיָּבִים | עֲלֵיהֶם | עֹלָה׃
וְעַל חֲטָאִים שֶׁאָנוּ חַיָּבִים | עֲלֵיהֶם חַטָּאת׃
וְעַל חֲטָאִים שֶׁאָנוּ חַיָּבִים | עֲלֵיהֶם קָרְבָּן עוֹלָה וְיוֹרֵד׃
וְעַל חֲטָאִים שֶׁאָנוּ חַיָּבִים | עֲלֵיהֶם | אָשָׁם וַדַּי וְתָלוּי׃
וְעַל חֲטָאִים שֶׁאָנוּ חַיָּבִים | עֲלֵיהֶם | מַכַּת מַרְדוּת׃
וְעַל חֲטָאִים שֶׁאָנוּ חַיָּבִים | עֲלֵיהֶם | מַלְקוּת אַרְבָּעִים׃
וְעַל חֲטָאִים שֶׁאָנוּ חַיָּבִים | עֲלֵיהֶם | מִיתָה בִּידֵי שָׁמַיִם׃
וְעַל חֲטָאִים שֶׁאָנוּ חַיָּבִים | עֲלֵיהֶם כָּרֵת וַעֲרִירוּת׃
וְעַל חֲטָאִים שֶׁאָנוּ חַיָּבִים | עֲלֵיהֶם אַרְבַּע מִיתוֹת בֵּית דִּין׃

סְקִילָה. שְׂרֵפָה. הֶרֶג. וְחֶנֶק. עַל מִצְוַת עֲשֵׂה וְעַל מִצְוַת לֹא־תַעֲשֶׂה. בֵּין שֶׁיֵּשׁ־בָּהּ קוּם עֲשֵׂה. וּבֵין שֶׁאֵין בָּהּ קוּם עֲשֵׂה. אֶת־הַגְּלוּיִם לָנוּ. וְאֶת שֶׁאֵינָם גְּלוּיִם לָנוּ. אֶת־הַגְּלוּיִם לָנוּ. כְּבָר אֲמַרְנוּם לְפָנֶיךָ. וְהוֹדִינוּ לְךָ עֲלֵיהֶם. וְאֶת שֶׁאֵינָם גְּלוּיִם לָנוּ. לְפָנֶיךָ הֵם גְּלוּיִם וִידוּעִים. כַּדָּבָר שֶׁנֶּאֱמַר הַנִּסְתָּרֹת לַיי אֱלֹהֵינוּ. וְהַנִּגְלֹת לָנוּ וּלְבָנֵינוּ עַד־עוֹלָם לַעֲשׂוֹת אֶת־כָּל־דִּבְרֵי הַתּוֹרָה הַזֹּאת׃ כִּי אַתָּה סָלְחָן לְיִשְׂרָאֵל וּמָחֳלָן לְשִׁבְטֵי יְשֻׁרוּן בְּכָל־דּוֹר וָדוֹר. וּמִבַּלְעָדֶיךָ אֵין לָנוּ מֶלֶךְ מוֹחֵל וְסוֹלֵחַ׃

אֱלֹהַי. עַד־שֶׁלֹּא נוֹצַרְתִּי אֵינִי כְדַאי. וְעַכְשָׁו שֶׁנּוֹצַרְתִּי כְּאִלּוּ לֹא נוֹצַרְתִּי. עָפָר אֲנִי בְּחַיָּי. קַל וָחֹמֶר בְּמִיתָתִי.

חֲרִי אֲנִי לְפָנֶיךָ כִּכְלִי מָלֵא בוּשָׁה וּכְלִמָּה: יְהִי רָצוֹן מִלְּפָנֶיךָ יְיָ אֱלֹהַי וֵאלֹהֵי אֲבוֹתַי שֶׁלֹּא אֶחֱטָא עוֹד. וּמַה־שֶּׁחָטָאתִי לְפָנֶיךָ מָרֵק בְּרַחֲמֶיךָ הָרַבִּים. אֲבָל לֹא עַל־יְדֵי יִסּוּרִים וַחֲלָיִם רָעִים:

אֱלֹהַי נְצוֹר לְשׁוֹנִי מֵרָע וּשְׂפָתַי מִדַּבֵּר מִרְמָה. וְלִמְקַלְלַי נַפְשִׁי תִדּוֹם וְנַפְשִׁי כֶּעָפָר לַכֹּל תִּהְיֶה. פְּתַח לִבִּי בְּתוֹרָתֶךָ וּבְמִצְוֹתֶיךָ תִּרְדּוֹף נַפְשִׁי. וְכֹל הַחוֹשְׁבִים עָלַי רָעָה מְהֵרָה הָפֵר עֲצָתָם וְקַלְקֵל מַחֲשַׁבְתָּם: עֲשֵׂה לְמַעַן שְׁמֶךָ עֲשֵׂה לְמַעַן יְמִינֶךָ עֲשֵׂה לְמַעַן קְדֻשָּׁתֶךָ עֲשֵׂה לְמַעַן תּוֹרָתֶךָ: לְמַעַן יֵחָלְצוּן יְדִידֶיךָ הוֹשִׁיעָה יְמִינְךָ וַעֲנֵנִי: יִהְיוּ לְרָצוֹן אִמְרֵי־פִי וְהֶגְיוֹן לִבִּי לְפָנֶיךָ יְיָ צוּרִי וְגֹאֲלִי: עֹשֶׂה שָׁלוֹם בִּמְרוֹמָיו הוּא יַעֲשֶׂה שָׁלוֹם עָלֵינוּ וְעַל כָּל־יִשְׂרָאֵל וְאִמְרוּ אָמֵן:

יְהִי רָצוֹן מִלְּפָנֶיךָ יְיָ אֱלֹהֵינוּ וֵאלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ שֶׁיִּבָּנֶה בֵּית הַמִּקְדָּשׁ בִּמְהֵרָה בְיָמֵינוּ וְתֵן חֶלְקֵנוּ בְּתוֹרָתֶךָ: וְשָׁם נַעֲבָדְךָ בְּיִרְאָה כִּימֵי עוֹלָם וּכְשָׁנִים קַדְמֹנִיּוֹת: וְעָרְבָה לַיְיָ מִנְחַת יְהוּדָה וִירוּשָׁלָם כִּימֵי עוֹלָם וּכְשָׁנִים קַדְמֹנִיּוֹת:

חזרת התפלה לשליח צבור.

פותחין הארון.

בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ אֱלֹהֵינוּ וֵאלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ. אֱלֹהֵי אַבְרָהָם אֱלֹהֵי יִצְחָק וֵאלֹהֵי יַעֲקֹב. הָאֵל הַגָּדוֹל הַגִּבּוֹר וְהַנּוֹרָא. אֵל עֶלְיוֹן. גּוֹמֵל חֲסָדִים טוֹבִים. וְקוֹנֵה הַכֹּל וְזוֹכֵר חַסְדֵי אָבוֹת. וּמֵבִיא גּוֹאֵל | לִבְנֵי בְנֵיהֶם לְמַעַן שְׁמוֹ בְּאַהֲבָה:

מְסוּד חֲכָמִים וּנְבוֹנִים. וּמְלֻמָּד דַּעַת מְבִינִים. אֶפְתְּחָה פִּי בִּתְפִלָּה וּבְתַחֲנוּנִים. לְחַדּוֹת וּלְחַנֵּן פְּנֵי מֶלֶךְ מוֹחֵל וְסוֹלֵחַ לַעֲוֹנִים:

סוגרין הארון.

Vierfaches Acrostichon der Wörter שבת שבתון mit drei Wörtern in jedem Versfuß dieser und der folgenden Dichtungen.

ק׳ שׁוֹשַׁן עַמְּךָ אֵימָה.
שַׁבַּת שַׁבָּתוֹן לְרַוָּמָה. שְׂרָשׁ
וְעָנָף סְיָמָה. שָׁוִים יַחַד
לְצַוָּמָה: בְּעֵת מָטוּ
יְסוֹדוֹתֶיהָ. בָּטְחָה בְּחֵין
מוֹסְדוֹתֶיהָ. בָּם תָּקְעָה
יְתֵדוֹתֶיהָ. בְּכֶפֶל לְהַשְׁעִין
יְדוֹתֶיהָ: תָּמְכָה בְּפַעַל
צוּרִים. תְּמַת הַמָּה הַיּוֹצְרִים.
תְּרוּפָה תֵּת לָעֲצוּרִים. תֵּבֵל
לְהַאֲפִיל לְצָרִים: שְׁתִילֵי
גְּבָעוֹת אַרְבַּע. שַׁאֲגַ סֵפֶר
הַמְּרָבָּע. שֶׁבַע פְּגִיעוֹת
אַרְבַּע. שְׁעֵה צִדְקָם לְתַבַּע:
בִּיטָה בְּמִתְהַלֵּךְ תָּמִים.
בְּמוּסַר לֶחְמוֹ חֲתוּמִים.
בְּצִדְקוֹ תְּרֵיחַ כְּתָמִים. בְּאֶפֶס
אוּרִים וְתֻמִּים: תְּמוֹר

Des Thales Rose[1]) sieh
שושן verschüchtert bangen,
Der Weihe Tag zu feiern voll
Verlangen;
Vor Dir sieh Stamm und Aeste
im Verein,
Dir büßend heut des Lebens
Kraft zu weih'n!
Wenn auch zerfiel das Heiligthum
zum Staube,
Doch festgegründet steht ihr Muth
und Glaube.
Die ruhen in der Doppelhöhle
dort,
Sind Stütz' und Säulen ihr,
Vertrauens Hort.
תמכה Der Ahnen fromm Verdienst
sie fest erhält,
Auf die gegründet Du hast Deine
Welt,
Daß Licht Du senden wirst den
Hartbedrängten,
Und Nacht den Feinden, die so
schwer sie kränkten.
Der edlen Mütter Sprossen —
ihr Gebet
Nimm an, das brünstig heut an
Dich ergeht!
Wenn vierfach Dir der Andacht
Stimm' ertönt[2]),
Such' auf ihr Heil, — sei ihnen
mild versöhnt!
ביטה Um jenen Ahn[3]), der treu
sich Dir bewährt, —
Die fromm Dein Bundessiegel
stets geehrt
Begnadige, laß Sündenmal' ent-
weichen,
Wenn nicht mehr sprechen Deiner
Gnade Zeichen.

1) Israel, nach Hohelied 2, 1.
2) Die vier Gebete des Versöhnungstages: Morgen-, Mußaf-, Minchah- u. Schlußgebet.
3) Abraham.

תַּשְׁלוּמֵי פָר. תָּבִין הֶגֶג
הַמְסֻפָּר. תּוֹכְעִי בַּחֹדֶשׁ
שׁוֹפָר. תַּלְאוּבָם בְּכִפּוּר
יְכֻפָּר: וְשַׁבֵּךְ חֲמַת זַעְמֶךָ.
וְתָחֹן שְׁרִידֵי עַמֶּךָ. וְעָלֵינוּ
יְהִי נֹעַם אֲמֶךָ. וְנִחְיֶה מִמְּקוֹר
עַמְּךָ: נָאוֹר עִמְּךָ הַמְּלִיחָה.
נָכוֹן מַהֵר לְמַלְּחָה. ח' נִיב
שְׂפָתֵינוּ הַצְּלִיחָה. נַאֲק
שְׁמָעָה וּסְלָחָה:

ק' שִׂפְתֵינוּ מְדוֹבְבוֹת
יְשֵׁנִים. יְנַצְּחוּךָ כְּעַלְ־
שׁוֹשַׁנִּים. ח' חֲדָשִׁים וְגַם
יְשָׁנִים. בְּמָגֵנַּת אָב נִשְׁעָנִים:

Und statt der Opfergab' und Altarbrände
Zu unsrem Flehen Dich in Liebe wende!
Am Mondbeginn vernahmst Du Mahnungsklänge[1]).
Laß sühnend schwinden unsrer Frevel Menge!
O sänft'ge, wenn sie brennt des Zornes Gluth!
Der Deinen Rest — nimm ihn in Schutz und Hut.
Und über uns laß Deinen Frieden walten.
Aus Deinem Lebensquell uns zu erhalten.
Bei Dir, o Lauterer, ist mild verzeih'n!
O eile, Deine Sühn' uns zu verleih'n.
Der Lippe Sproß und Trieb, laß ihn gedeih'n;
Hör' unsern Ruf und woll' uns mild verzeih'n!

שפתינו Die ruh'n im Grab aufweckt der Lippe Wort.
O prief' es Dich, wie einst des Sanges Hort[2])!
Geschlechter, die entschwunden so wie neue —
Sie schützt als Schirm uralten Ahnes Treue.

זָכְרֵנוּ לְחַיִּים. מֶלֶךְ | חָפֵץ בַּחַיִּים. וְכָתְבֵנוּ
בְּסֵפֶר הַחַיִּים. לְמַעַנְךָ אֱלֹהִים חַיִּים:
מֶלֶךְ עוֹזֵר וּמוֹשִׁיעַ וּמָגֵן. בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ מָגֵן אַבְרָהָם:
אַתָּה גִּבּוֹר לְעוֹלָם אֲדֹנָי. מְחַיֵּה מֵתִים | אַתָּה רַב לְהוֹשִׁיעַ:

1) den Hall des Schofars am Rosch ha-Schanah.

2) Das Gebet mahnet an die längst entschlafenen Erzväter. Oh daß es Gott wohlgefällig sei, wie das Lied des Psalmisten על ששנים — אל ששנים, was in einer Psalmüberschrift Ps. 45, 69, 1. 80, 1.) zur Bezeichnung einer Gesangsweise vorkommt und darum den Psalmensänger überhaupt hier bedeutet.

מְכַלְכֵּל חַיִּים בְּחֶסֶד מְחַיֵּה מֵתִים בְּרַחֲמִים רַבִּים סוֹמֵךְ נוֹפְלִים וְרוֹפֵא חוֹלִים וּמַתִּיר אֲסוּרִים וּמְקַיֵּם אֱמוּנָתוֹ לִישֵׁנֵי עָפָר. מִי כָמוֹךָ בַּעַל גְּבוּרוֹת וּמִי דּוֹמֶה לָךְ מֶלֶךְ מֵמִית וּמְחַיֶּה וּמַצְמִיחַ יְשׁוּעָה:

Vierfaches Acrostichon nach den Wörtern יום כפורים.

יום Der steht voran in aller Tage Reihe,
Der Sühnetag, der heilige, voll Weihe, —
Die ihn begehn, o laß sie Gnade finden!

ק יוֹם מְיֻחָס. יְדָעָיו חֲמוּל וְחָס. יוֹקְשָׁיו לְפוּעֶרֶת הָם:
וּבוֹ בְּתַחְבֻּלוֹת יוֹעֲצוּ. וְדִוּי בְּתַחַן יָאִיצוּ. וְשׁוֹבְנֵי עָפָר יָקִיצוּ. וּמֵרֹאשׁ הָרִים יָלִיצוּ:
מִפְעָלוֹת עוֹנָךְ וְעָקוּד. מֵאָז בְּיָדָם פָּקוּד. מוֹפֵת הַבָּמוּס לְפִקּוּד. מוֹקֵשׁ לְהַבְעִית בְּסִקּוּד: בְּהַבְטָחַת סְבִיבַת אַיִל. כְּפִרוּ הַנָּצוּר כַּחַיִל. בֵּן תַּעֲצִים חַיִל. כֹּרְעֵיךְ בְּעֻצֶם וָלַיִל: פַּחְדוֹ יָחִיל שִׁטְמִים. פִּיּוֹרָם הֱיוֹת אֲטוּמִים. פְּרָחָיו בְּמִשְׁעֻנָתָיו חֲתוּמִים. פַּלְטֵם

Vor ihm entsetzt muß Klägers Tück' erbleichen.
Dort, wo im Waldgezweig der Widder hing,
Der Gnadenspruch den Sprößlingen erging.
O kräftige mit Deines Heiles Macht
Die zu Dir flehen heut bei Tag und Nacht!
פחדו Angstvoll erschreckt laß unsre Kläger beben,
Verstummen sie wenn sie das Wort erheben.

1) Die nach Opfern gleichsam gierende Unterwelt, nach dem Prophetenworte: „Darum weitet auf die Hölle ihre Gier und sperret auf ihren Rachen bis zum Unmaß.“ (Jes. 5, 14.)

מֻרְכָּל פְּטוּמִים: וְאִם אֵין
מַעֲשִׂים, וְזֻבַח מִבְּלִי מֵשִׂים,
וְזִכְרָה לְנִבְזִים וּמְאוּסִים,
וּמִגְזָעָם הָפֵר כְּעָסִים: רָם
קִשְׁטָ מַעֲבָדֶיךָ, רָאֹה תִרְאֶה
עַבְדֶיךָ, רַעִים בָּאֵי עָדֶיךָ,
רַחוּם זְכֹר לַעֲבָדֶיךָ: יְבַקֵּשׁ
עָוֹן וְאֵינֶנּוּ, יָמָּה בְּמִצּוּלוֹת
תְּגֵנּוּ, יֶלֶד בְּשַׁעֲשׁוּעָיו
תַּעֲנֶנּוּ, יִשַׁר מֵלִיץ יְחָנֶנּוּ:
מִבְּרַק חֶרֶב הַשָּׁנּוּן, מַלֵּט
מַאֲרִיבֵי רְנוּן, ח׳ מַלֵּא
מִשְׁאֲלוֹתָם בְּתַחֲנוּן, מֶלֶךְ
רַחוּם וְחַנּוּן:

ק׳ כְּפֹר פְּדִיוֹן נֶפֶשׁ, פְּדֵה
מִטְּבִיעַת רֶפֶשׁ, ח׳ מְיַחֲלֶיךָ
בְּעָנוּ וְכִפֶּשׁ, הַחַיִּים בְּטַלְלֵי-
נֹפֶשׁ:

ח״ק עוֹד בּוֹ נִשְׁמָתוֹ,
יָקוּם תְּשׁוּבַת יְצִיר

O birg um Ahns Verdienſt die treuen Sproſſen,
Und der Verleumdung ſei der Mund geſchloſſen!
Sind des Verdienſtes wir, des frommen, baar,
Und ſteht nicht mehr zur Sühne der Altar,
O der Geſchmähten, Armen wolle denken
Und Deinen Zorn von Deinem Stamme lenken!
רם O Du, in Deinem Walten treu und wahr!
Sieh vor Dir ſteht die Dir geweihte Schaar,
Wie Deine treu'n zu Dir den Weg genommen.
Barmherziger, o denke Deiner Frommen!
Suchſt Du die Schuld, o daß ſie ſich nicht finde!
Verſenke ſie in Meeres tiefe Gründe.
Erhör' die koſend Du Dein Kind genannt,
Und milde Fürſprach' ihnen ſei geſandt.
מברר Vorm Racheſchwert und vor der Strafe Klingen
Geborgen ſeien die Gebet Dir bringen.
Gewähre mild was betend ſie erflehen,
O Gott, der ſtets Erbarmen läßt ergehen!
כפר O unſren Seelen Sühn' und Löſung ſchenke!
Nicht in Verderbens Tiefen uns verſenke.
Laß mild auf die, ſo brünſtig zu Dir ſchauen
In Buß und Pein, der Labung Segen thauen.

Vorb. u. Gem. עוד So lang er lebt, der Erdenſohn, ſtets harrſt Du auf Bekehrung,

אַדְמָתוֹ. לְהַחֲיוֹתוֹ
לְהֵיטִיב אַחֲרִיתוֹ׃

Nach dem Alphabeth mit Weglassung der Verse von ב bis incl. ך.

ק אֱנוֹשׁ אֵיךְ יִצְדַּק פְּנֵי
יוֹצְרוֹ. וְהַכֹּל גָּלוּי לוֹ תַּעֲלֻמוֹ
וְסִתְרוֹ. בְּזֹאת יְכַפֵּר עֲוֹנוֹ
וְיִגְהֶה מְזוֹרוֹ. אִם יָשׁוּב טֶרֶם
יְכֻבֶּה נֵרוֹ׃ גַּם־חֹשֶׁךְ לֹא־
יַחְשִׁיךְ מִמֶּנּוּ. אִם יַסְתִּיר
פָּנָיו הוּא יְשׁוּרֶנּוּ. דָּפְיוֹ
וְרִשְׁעוֹ עַל־פָּנָיו יַעֲנֶנּוּ.
יִתְרוֹן לוֹ אִם בְּחַיָּיו יוֹדֶנּוּ׃
הֵן שָׁמַיִם לֹא־זַכּוּ בְעֵינָיו.
אַף כִּי־נִתְעָב בְּאַשָּׁמָיו
וּבַעֲוֹנָיו. וְזֶד לָמָּה לֹא־יָבִין
בְּרֵעְיוֹנָיו. הֲלֹא יוֹמוֹ וְאֵידוֹ
נֹכַח פָּנָיו׃ זְהָבוֹ וּסְגֻלַּת
עָשְׁרוֹ בַּל־יוֹעִילֶנּוּ. לָתֵת
כָּפְרוֹ בְּיוֹם עֶבְרָה לְהוֹעִילֶנּוּ.
חֶמֶד וְצְדָקָה אִם־רָדַף
בְּעוֹדֶנּוּ. לְפָנָיו יַהֲלֹךְ וְכָבוֹד
בּוֹרְאוֹ יַאֲסֻפֶנּוּ׃ טוֹב לַגֶּבֶר
לְשָׂא עֹל תּוֹרָה. לָקוּם
חֻקֶּיהָ בְּאַהֲבָה בְּיִרְאָה
וּבְטָהֳרָה. וְמִי חַיָּיו תַּגְחֶנּוּ

Auf daß in Deiner Liebe Du ihm spendest Heils Gewährung.

אנוש Der Sterbliche — wie vor dem Angesichte
Des Herrn soll strahlen er in reinem Lichte,
Vor ihm, dem Nichts sich kann verhüllen,
Was im Geheimniß ruht, im stillen?
Eins sühnt die Schuld, kann heilen, kann ihm frommen;
Bekehrt er sich, eh' noch sein Licht verglommen. —
Ihm ist auch finster nicht die Nacht!
Birgst du dein Antlitz, — Er sieht dich und wacht
Den Sterblichen die eigne Sünde zeiht.
Wohl ihm, wenn noch im Leben er bereut!

הן Die Himmel selbst — ihm scheinen sie nicht rein:
Wie soll's der Sünd- und Schuldbefleckte sein?
Der stolze Thor — wie merkt er nicht im Wahn,
Wie bald sein Tag ihm wird, sein Ende nah'n?
Nicht frommt sein Geld, nicht Reichthum und Vermögen
Am Tag des Zorns, wird hin als Sühn' er's legen.
War Mild' und Recht sein Strebensziel, — gelangen
Wird es vor Gott, deß Glanz ihn wird umfangen.

טוב Wohl dem, der trägt das Joch der ew'gen Lehre,
Daß fromm und rein er ihren Ausspruch ehre!
Sie führt durchs Leben ihn gerad' und eben,

מֶסְלָה יִשְׂרֵד. *תְּנַצְּרֵנוּ בְּגִבּוֹרָה וּלְתָחֵי תְּשִׂיחֵנוּ לְעֶזְרָה: ח שַׁדַּי הֲנֵנוּ בְיָדֶךָ כְּיוֹצֵר חֹמֶר, רְצוֹנְךָ לְהַחֲיוֹת וְלֹא לְהָמִית וּלְנַמֵּר. תְּיַשֵּׁר לְבָבֵנוּ בְּיִרְאָתֶךָ לְהַחֲטִיב וּלְהַאֲמֵר. רַחֵמֵנוּ רְחַם־יָם וְנוֹדְךָ לְעוֹלָם וְנַזֵּמֵר:

Stützt ihn mit Kraft, steht bei zu neuem Leben.

Wie Thon in Bildners Hand — so sieh uns stehen!

Dein Will' ist, daß wir leben, nicht vergehen.

Leit' uns zu Deiner Furcht, zum Preis und Dank;

Erhalt' uns! stets dann tönt Dir unser Sang.

עוֹד בּוֹ נִשְׁמָתוֹ. יָקוּם תְּשׁוּבַת יְצִיר אַדְמָתוֹ. לְהַחֲיוֹתוֹ לְהַטִּיב אַחֲרִיתוֹ:

מִי כָמוֹךָ אַב הָרַחֲמִים. זוֹכֵר יְצוּרָיו לְחַיִּים בְּרַחֲמִים:

וְנֶאֱמָן אַתָּה לְהַחֲיוֹת מֵתִים. בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ מְחַיֵּה הַמֵּתִים:

ע״פ תיבות צום העשור ד׳ פעמים.

ק׳ צְפֵה בְבַת תְּמוּתָה. צוֹם הֶעָשׂוֹר עֲמוּתָה. צַאן בְּהֶעָנְשָׁהּ מִיתָה. צַדְּקָהּ מִמֶּכֶר צְמִיתָה: וּבְבוֹא שִׂטֵּן לִנְקוֹב. וְרַחֵשׁ שַׂרְעַף הָעָקֹב. וּבַל יֵרָשֶׁה לְקוֹב. וָכַח תְּלִדוֹת יַעֲקֹב: מָכוֹן לְשִׁבְתְּךָ בְּשׁוּמֶךָ. מַאֲ

Schau' Dein Kind, das stets zum Tod bereit,

Das zu dem Zehentfasten sich gereiht.

Wenn Deine Heerde hat verdient den Tod,

Gieb preis sie nicht dem Leide, das ihr droht.

Wenn auf der Kläger tritt, die Schuld zu künden,

Enthüllend was sich birgt in Seelengründen,

O lasse Du ihn nicht zu Worte kommen,

Das zeiht die Schuld der Sprossen Deines Frommen[1]).

Als Du in Höh'n gegründet Deinen Thron,

*ס״א תְּנַצְּרֵנוּ בְּגִבּוֹרָה וּלְתָחֵי תְּשִׂיחֵנוּ לְעֶזְרָה וכן מתורגם.

1) Jaakob.

חֲקַקְתּוֹ בִּרְשׁוּמֶךָ. מוֹלְדוֹתָיו
הַכְּלוּלִים בִּשְׁמֶךָ. מַלְּטֵם
לְמַעַן שְׁמֶךָ: הִזְכִּיר יְשִׁיבַת
*אַהֲל. הַמַּאֲבֶק לְשַׂר גַּהַל.
הַצִּילָה שְׁאוֹנוֹ מִבַּהַל.
הַגָּגִים לְהַרְטוֹת מַחַל: עִנּוּי
נֶפֶשׁ שׁוּר. עָוֹן בְּלִי תָשׁוּר.
עֶרְכֵי שֵׁיַע בְּיִשּׁוּר. עֲנֵם
בְּאֱמֶת וְאִשּׁוּר: סְלַח לְשָׁבֵי
פֶּשַׁע. סְלִיחָה תַּכְרִיעַ רֶשַׁע.
סַדֵּר תְּפִלָּה תֵּשַׁע. שֻׁבֵּר
פֻּרוֹת לְיֵשַׁע: וְאִם הֻמָּה
כְּאָדָם. וּמַעֲדָה וּמָטָה יָדָם.
וְאַתָּה נֹצֵר הָאָדָם. וְתָרוֹן
תָּנָה לְעוֹדָם: רְעֵם
וְצָמְאָם חֲזֵה. רָעֵתָם כְּלִי

Sein Bild war eingezeichnet damals schon[1]).
Die Sprößlinge, die Deinen Namen tragen,
Um Deinen Namen rette sie von Plagen!
Denk' wie im Zelt er weilt' im frommen Muth,
Kühn mit dem Fürsten rang aus Feuers Gluth.
Drette seine Schaar vor Schreckenspein,
Die Heilung suchet durch Dein mild Verzeih'n.
ענוי O schau', wie sie kasteien ihre Seele;
O schaue nicht auf ihre Sünd' und Fehle!
Die ihr Gebet aus lautrem Herzen reichen,
Erhöre sie mit Mild' und Gnadenzeichen.
Nimm auf die reuig sich bekehrt von Schuld!
Schuld beuge nieder der Verzeihung Huld.
Horch ihrem Flehn in wohlgefügter Reihe;
Der Rettung Heil den Harrenden verleihe.
ואם Und wenn wie Sterbliche sie ohne Kraft
Gewankt, wenn ihnen Hand und Arm erschlafft, —
O Du, deß Auge ob dem Menschen wacht,
Sieh's ihnen nach, stärk' sie mit neuer Macht!
Sieh wie sie büßend, fastend vor Dir stehen;

* נ"א אַהֲל . . . . . מִבַּהַל וכן מתורגם.

1) Als Gründer des Volkes und um seiner treuen Hingabe willen an Gott ist Jaakobs Bild in den göttlichen Thron gegraben, stets Gott vor Augen. In wie fern Israel durch seinen Beruf zur Gotteserkenntniß und zur Wahrung seiner Lehre die höchste Aufgabe im Berichte der Völker zu lösen hat, ist der Gedanke zu seiner Einsetzung ein uranfänglicher, vorweltlicher, und daher wird der Gründer dieses Volkes als schon bei der Feststellung des göttlichen Thrones, der Herrschaft Gottes über die Welt, in dem göttlichen Welt- und Schöpfungsplane einbegriffen im Midrasch aufgefaßt.

תָּחֱזֶה. ח רֶגֶשׁ רַחֲשָׁם
מִלְבָזֶה. רוֹנְנִים סְלַח־נָא
לַעֲוֹן הָעָם הַזֶּה׃

O ihre Bosheit — wolle sie nicht sehen!
Des Flehens Rauschen — o veracht' es nicht, —
Den Ruf, der „O verzeih' dem Volke!" spricht.

יִמְלֹךְ יְיָ לְעוֹלָם אֱלֹהַיִךְ
צִיּוֹן לְדֹר וָדֹר הַלְלוּיָהּ׃

ימלך (Vorb. u. Gem.) Herrschen wird der Ewige in Ewigkeit, dein Gott, Zijon, in alle Geschlechter. Hallelujah!

וְאַתָּה קָדוֹשׁ יוֹשֵׁב
תְּהִלּוֹת יִשְׂרָאֵל אֵל־נָא׃

ואתה (Vorb. u. Gem.) Du bist ja der Heilige, thronend unter den Lobliedern Israels! O Gott!

ח׳וק נֶחְשַׁב כְּצָנָּ֫
בָּאִיתוֹן. דְּחוּת
בְּפִלּוּלִי עֲקַלָּתוֹן.
וְנַקְדִּישְׁךָ בְּשַׁבַּת
שַׁבָּתוֹן. קָדוֹשׁ׃

נחשב (Vorb. u. Gem.) Acht' uns dem Priester gleich im Tempelthore dort!
Den Kläger, schlangengleich, — stieß' mein Gebet ihn fort!
Dir weihen wir das Lob am höchsten Sabbath, Hort, — Heiliger!

ח׳וק הַיּוֹם בְּפָתְחֵךְ
סְפָרִים. חֹן (אוֹם)
שְׁמֵךְ מְפָאֲרִים.
וְנַקְדִּישְׁךָ בְּיוֹם
הַכִּפּוּרִים. קָדוֹשׁ׃

היום (Vorb. u. Gem.) Wirst zum Gedächtniß heut die Bücher auf Du rollen,
Sei gnädig uns, die wir den Preis Dir bringen wollen.
Am Sühnetag wir Dich erhöh'n, den Weihevollen, — Heiligen!

ח׳וק מַשְׁטִין בְּכֻבָּל
אֶסֹּר. וְתִקְוַת אֲסִירַי
בְּשׁוּר. וְנַקְדִּישְׁךָ
בְּצוֹם הָעֲשׂוֹר. קָדוֹשׁ׃

משטין (Vorb. u. Gem.) Den Kläger, der uns zeiht, daß Fessel ihn umschlinge!
Den Hartbedrängten Heil Dein Gnadenwort heut bringe!
Am Zehentfasten Dir der Weiheruf erklinge, — Heiliger!

* כְּצָנָּ֫ בָּאִיתוֹן Gleich einer in der Eingangspforte stehend betenden Volksmenge, nach Andern: einem Hohenpriester.

ש״הטח אלעזר בירבי קליר כפול בראשי החרוזים.

ח׳ אָשָׁא דַּעַי לְמֵרָחוֹק,
שְׁעוֹן בְּאַת מֵרָחוֹק,
ק׳ בְּפָעֳלוֹ צָרַי דְּחוֹק׃
ח׳ אַסְפִּירָה אֶל חֹק, מִסְּבוֹ
בְּלִי לְרָחוֹק,
ק׳ חַיִּים לִי לָחֹק׃
ח׳ לְשׁוֹד בְּחֶתֶף יְמָחוֹק,
לוֹחֲמִי לְבַל יְשִׂחוֹק,
ק׳ וְיִמָּלֵא פִּי שְׂחוֹק׃

נֶחְשַׁב כְּצֹאן בְּאֵיתוֹן. דְּחוֹת בְּפִלּוּלִי עֲקַלָּתוֹן. וְנַקְדִּישְׁךָ בְּשַׁבַּת שַׁבָּתוֹן קָדוֹשׁ׃

ח׳ עַרְבִי שֵׁוַע לָרֹב. חִין
עָרְכָם יַעֲרֹב.
ק׳ פְּנֵי אֱלֹהִים מְקָרוֹב׃
ח׳ עֲתִירָתִי אָז תִּקְרֹב.
עֲבֵרָתִי לְבַל תֵּאָרֹב.
ק׳ אֵלַי לְבַל קְרֹב׃
ח׳ זוֹמָם אִם יְזָרוֹב. עֲדַת
אֵל לַחֲרֹב.

אשא[1]) (Vorb.) Ich ſchau' zurück in alte Zeiten,
Geſtützt auf den, der kam vom Weiten[2]):
(Gem.) Durch ſein Verdienſt dräng' ich den Feind zur Seiten!
(Vorb.) Ich mahn' an alte Kunde.
Entzieh' Dich nicht dem Bunde!
(Gem.) Heil tön' aus Deinem Munde.
(Vorb.) Vertilg' der Kläger Rotte,
Daß ſie nicht höhnend ſpotte.
(Gem.) Laut jubl' ich meinem Gotte.

ערבי (Vorb.) Gebetes Füll' in Menge,
Süß ſeien Liedes Klänge!
(Gem.) Daß es zum Ew'gen dränge!
(Vorb.) Wenn mein Gebet ihm naht,
Nicht laure Miſſethat
(Gem.) Feindſelig zum Verrath.
(Vorb.) Wenn auf des Herrn Gemeind'
Unheil erſinnt der Feind[3]),

1) Verf.: R. El'aſar b. Kalir.
2) Abraham, der vom „Jenſeit des Stromes" kam.
3) Die als Ankläger gedachte Sünde.

ק׳ אֶשְׁעֶן בְּמַצְדִּיק וְקָרוֹב׃

(Gem.) Stützt Gott mich treu vereint.

הַיּוֹם בְּפִתְחַךְ סְפָרִים. חֹן אוֹם שִׁמְךָ מְפָאֲרִים. וְנַקְדִּישְׁךָ בְּיוֹם הַכִּפּוּרִים. קָדוֹשׁ׃

ח׳ רֶשַׁע אִם הִכְרִיעִי. זְכָר־לִי רֹעִי.

רשע (Vorb.) Beugt Schuld die Schale nieder[1]),
Denk' meines Hirten[2]) wieder!

ק׳ בְּצִדְקוֹ עַתָּה לִרְוֹעֲעִי׃

(Gem.) Froh sing' ich Jubellieder.

ח׳ רְעֵה צֹאן מַרְעִי. בְּמִרְעֶה טוֹב לְהַרְעִי.

(Vorb.) Laß meine Heerde zieh'n
Auf fetter Weide Grün,

ק׳ וּבְאוֹר חַיִּים לְזָרְעִי׃

(Gem.) In Lebensglanz sie blüh'n!

ח׳ בְּעוֹן אֹרַח רִבְעִי. וּבְנִי נִטַּת מִרְעִי.

(Vorb.) Wenn Schuld vom Pfade neigte,
Von grader Schnur mich beugte,

ק׳ נָא אַל יְאֻרְעִי׃

(Gem.) Daß nicht mich Straf' erreichte!

מַשְׁטִין בְּבָבֶל אֶסֹּר. וְתִקְוַת אֲסִירַי בְּיִשּׂוֹר. וְנַקְדִּישְׁךָ בְּצוֹם הָעָשׂוֹר. קָדוֹשׁ׃

ח׳ יַסְכִּיתוּ שׁוּבוּ לְבִצָּרוֹן. גָּשִׁים פְּנֵי אָרוֹן.

יסכיתו (Vorb.) Ins Heimatland zu kehren —
Die Tröstung mögt ihr hören

ק׳ לְהַעֲצִים אֲרֻשַׁת רֹן׃

(Gem.) Beim Flehen in Jubelchören.

ח׳ יְחַלּוּ רִאשׁוֹן וְאַחֲרוֹן. מַשְׁבִּית אַף וְחָרוֹן.

(Vorb.) Zum Ew'gen Horte flehet,
Der Zornesgluth verwehet,

1) Wenn die Sündenlast überwiegt.
2) Moscheh.

ק בְּזֹאת יָבֹא אַהֲרֹן׃

ח רוֹגְשִׁים קְרָא בְגָרוֹן,
פְּלוּשׁ אֲטוּמֵי חֶבְרוֹן,

ק מְצוֹא מְחִילַת וְתָרוֹן׃

(Gem). Daß Ahron auferstehet[1]).
(Vorb.) Erweckt mit lauten Kehlen
Aus Chebrons Grab die Seelen
(Gem.) Zur Sühnung eurer Fehlen[2]).

נַחֲשֹׁב כְּצֹג בְּאֵיתוֹן. דְּחוּת בְּפִלּוּלִי עֻקְלָתוֹן. וְנַקְדִּישְׁךָ בְּשַׁבַּת שַׁבְּתוֹן. קָדוֹשׁ׃

ח בְּשִׁבְתּוֹ בְּכֹס רִיב,
יְרִיבַי לְעֵינַי יָרִיב,

ק יְהֹ נִצַּב לָרִיב׃

ח בּוֹזֵי חָרֹב יַחֲרִיב. כְּמוֹ קַדְמוֹנִים הֶחֱרִיב,

ק וְנַאֲקִי לְפָנָיו יַקְרִיב׃

ח יְצֹג אֹתִי בְּרִיב. מְלִיצֵי שַׁי לַהֲקָרִיב,

ק וְשִׁיחִי לוֹ יַעֲרִיב׃

בשבתו (Vorb). Thront Er zum Strafgerichte,
Dann meinen Streit Er schlichte.
(Gem.) Der Herr die Feinde richte!
(Vorb.) Mög' Dränger Er zerschlagen,
Wie in der Vorwelt Tagen[3]).
(Gem.) Und vor ihn komm' mein Klagen.
(Vorb.) Will Er zum Spruch sich wenden,
Süß sei'n ihm Flehens Spenden
(Gem.) Aus meines Anwalts[4]) Händen.

הַיּוֹם בְּפִתְחֵךְ סְפָרִים. הֵן אוֹם שִׁמְךָ מְפָאֲרִים. וְנַקְדִּישְׁךָ בְּיוֹם הַכִּפּוּרִים. קָדוֹשׁ׃

---

1) Daß wieder der von den Nachkommen Aharons vollzogene Tempeldienst die göttliche Gnade erwirke.

2) Die in der Höhle Machpelah bei Chebron ruhenden Erzväter sollen Fürsprecher sein für ihre sündigen Nachkommen. (Vgl. Jerem. 31, 15—17.)

3) Wie Er den Aegyptern gethan.

4) Die für uns zeugenden guten Thaten, die als Fürsprecher personifiziert sind, wie die Sünden als Ankläger und Verleumder.

ח׳ קוֹל אָרִים בַּשּׁוֹפָר.
בְּמַתַּן אִמְרֵי שֶׁפֶר.
ק׳ לִפְנֵי חֲזָקִים שֶׁפֶר׃
ח׳ קָצֵב שְׁעִירִים וּפָר.
בְּגִיב שְׁפָתַיִם יְכַפֶּר.
ק׳ וּבְכֵן שֹׁטֵן יֶחְפָּר׃
ח׳ לִפְלוּסִים כְּכוֹכְבֵי
מִסְפָּר. וְשָׁחִים עַד עָפָר.
ק׳ בְּצַעֲם וְעָוֹנָם
יְכַפֶּר׃

קול (Vorb.) Laut, gleich Posaunenhalle
Am Sinai, erschalle
(Gem.) Mein Ruf zur Wolkenhalle.
(Vorb.) Statt Opfers, einst geschlachtet,
Sei mein Gebet geachtet, —
(Gem.) Beschämt der Tücke trachtet.
(Vorb.) Die Sternenheeren gleichen,
Die sich zum Staube neigen[1]),
(Gem.) Laß ihre Schuld entweichen!

מִשְׁטִין בְּגָבֶל אֶסֹּר. וְתִקְוֹת אֲסִירֵי בְּשׁוֹר. וְנַקְדִּישְׁךָ בְּצוֹם הָעָשׂוֹר. קָדוֹשׁ׃

ח׳ יְשֻׁלְּגוּ אָדְמֵי שָׁנִים.
שֶׁל־כָּל־יְמוֹת הַשָּׁנִים.
ק׳ חֲדָשִׁים וְגַם יְשָׁנִים׃
ח׳ יְלֻבְּנוּ כְּתֶמִי שׁוֹשַׁנִּים.
וְיוּשְׁבוּ לְתַעֲרֻם שְׁגוּנִים.
ק׳ בְּפִלּוּל אֲשֶׁר
מְשַׁנְּנִים׃
ח׳ רַחֲצוּ וְהִזַּכּוּ מֵעֲשׂוֹנִים.
לְאִוֶּלֶת מִהְיוֹת שׁוֹנִים׃

ישלגו (Vorb.) Laß wie des Schneees Rein
Der Sünde Purpur sein,
(Gem.) Der alten sammt der neu'n.
(Vorb.) Sei Sündenfleck geklärt!
Kehr' in die Scheide, Schwert![2])
(Gem.) O sei mein Flehn gewährt!
(Vorb. Waschet euch von Makeln rein;
Fern lasset Thorheit sein!

1) Israel, nach der Segensverheißung, und das so oft im Leidensdrucke erniedrigt ist
2) Die schon von Gott verhängte Strafe möge seine Gnade wenden.

ק וְעַל מִבְטָחֵימוֹ שְׁעוּנִים׃

(Gem.) Traut eurem Hort allein!

נַחֲשַׁב כְּצֹאן בְּאֵיתָן. דְּחוֹת בְּפִלּוּלִי עֲקַלָּתוֹן. וְנַקְדִּישְׁךָ בְּשַׁבַּת שַׁבְּתוֹן. קָדוֹשׁ׃

חתום בזה אלעזר שתי פעמים.

Vorb. u. Gem. אֶת־לַחֲשִׁי עֲנֵה נָא. זַעֲקִי רְצֵה נָא. הָאֵל קָדוֹשׁ׃

Vorb. u. Gem. אֲדוֹן לְקוֹל עַמְּךָ. זְכֹר רַחֲמֶיךָ. נוֹרָא וְקָדוֹשׁ׃

עיפ אכ.

אֵין עֲרֹךְ אֵלֶיךָ. בֵּין עֹצֶם מִפָּעָלֶיךָ. גִּישַׁת חֲמוֹן מְיַחֲלֶיךָ. דְּרוֹשׁ לְגַבֵּר חַיָּלֶיךָ׃ את לחשי הוֹגֵי הַמְּלַת־קֹדֶשׁ. וּמְהַלְלִים בְּהַדְרַת־קֹדֶשׁ. זָרַע תְּבוּאַת קֹדֶשׁ. חֲשׁוֹב כְּאֵילֵי קֹדֶשׁ׃ אדון מַטְפְּסְרֵי מֶרְכְּבֵי פָּנִים. יְיַשְּׁרוּךָ עִם אוֹפַנִּים. כְּבַקְּרֶךָ כָּל־פְּנִים. לְבִלְתִּי נְשׂוֹא פָּנִים׃ את לחשי מִתְנַשֵּׂא לְכֹל לְרֹאשׁ. נוֹעַץ אַחֲרִית מֵרֹאשׁ. סְלִיחָה לַשּׁוֹבָבִים דְּרוֹשׁ. עָנָם לָשֵׂאת כְּמֵרֹאשׁ׃ אדון פְּרוּדֵי כְּנַף רְנָנִים. צְדָקוֹתֶיךָ חַי מְרַנְּנִים. קוֹל שַׁאֲגַ מְחַנְּנִים. רְצֵה בְּחִין וּבְתַחֲנוּגִים׃ את לחשי שְׁנַאַן רַבְבוֹת אֲלָפִים. שׁוֹאֲגִים וְלַבְּקָרִים נֶחֱלָפִים. חֹזֶן תְּקָף יַשִּׂיגוּ אֲלוּפִים. תּוֹדָה וְזִמְרָה מְאַלְּפִים׃

אֲדוֹן לְקוֹל עַמְּךָ. זְכֹר רַחֲמֶיךָ. נוֹרָא וְקָדוֹשׁ׃

וּבְכֵן וְאַתָּה כְּרַחוּם סְלַח־לָנוּ׃

(Vorb.) Und so stimmet an: Du Allerbarmer, o verzeih'!

עי״ם א״ב.

אַל־תִּזְכָּר־לָנוּ עֲוֹנוֹתֵינוּ.
הַצִּילֵנוּ מִצָּרֵינוּ כָּל־אֲשֶׁר
חָשְׁבוּ עָלֵינוּ:
וְאַתָּה כְּרַחוּם סְלַח־לָנוּ:
בְּשִׁמְךָ נִקְרָא וְתַעֲנֵנוּ.
וּתְשַׁבֵּר אֶת־עֻלֵּנוּ. וְאַתָּה
תִּמְלֹךְ עָלֵינוּ:
וְאַתָּה כְּרַחוּם סְלַח־לָנוּ:
נְדֹל רַחֲמֶיךָ תּוֹדִיעֵנוּ.
וּמַלְכוּתְךָ עָלֵינוּ תּוֹפִיעַ.
וּבְאָז אוֹתָנוּ תּוֹשִׁיעַ:
וְאַתָּה כְּרַחוּם סְלַח־לָנוּ:
דְּבָרְךָ נָצָב לְעוֹלָם. זְכֹר־
נָא אֲבוֹת הָעוֹלָם. וְהָקֵם
בְּרִיתְךָ לְעוֹלָם:
וְאַתָּה כְּרַחוּם סְלַח־לָנוּ:
הֶרְצָה־לָּנוּ כְּמֵאָז. וְתֶן־
לָנוּ עָז. וְלַמֵּד נֶחֱמָדִים מִפִּיז:
וְאַתָּה כְּרַחוּם סְלַח־לָנוּ:
וְהַשְׁגִּיחָה מִמְּעוֹן קָדְשֶׁךָ.
וְקוֹמֵם אֶת־מִקְדָּשֶׁךָ. וְנַעֲרִיץ
בְּכָל־יוֹם קְדֻשָּׁתֶךָ:
וְאַתָּה כְּרַחוּם סְלַח־לָנוּ:
זְכֹר צִדְקַת רִאשׁוֹנִים.
וּסְלַח־נָא לָאַחֲרוֹנִים.

אל (Gem.) O nicht unsrer Sünden wolle gedenken!
Rett' uns von denen, die uns kränken,
Vor Allem, was sie gegen uns denken!
Du Allerbarmer, o verzeih'!
Wir rufen Deinen Namen: laß erhört uns sein!
Zerbrich das uns beugende Joch der Pein,
Herrsch' über uns Du allein.
Du Allerbarmer, o verzeih'!
נדל Dein Erbarmen laß an uns ergehen,
Dein Reich laß uns aufstrahlen sehen
Und wie vormals uns Dein Heil erstehen.
Du Allerbarmer, o verzeih'!
Dein Wort besteht in Ewigkeit.
Gedenk' der Ahnen aus früh'ster Zeit
Und erhalte Deinen Bund in alle Ewigkeit.
Du Allerbarmer, o verzeih'!
הרצה Wie vordem nimm uns in gnäd'ge Hut!
O gieb uns festen Glaubensmuth,
Dein Gebot zu lernen, theurer denn Erdengut.
Du Allerbarmer, o verzeih'!
Blick' aus Deiner heil'gen Wohnung nieder,
Erbau' Dein Heiligthum wieder,
Daß stets wir Deine Heiligkeit feiern durch Jubellieder.
Du Allerbarmer, o verzeih'!
זכר Der Frömmigkeit der Ahnen denke,
Den Sprossen Verzeihung schenke!

וְתוֹשִׁיבֵם אֶל־אַרְבַּתֵּיהֶם
בְּיוֹנִים:
וְאַתָּה בְּרַחוּם סְלַח־לָנוּ:
חוּסָה עַל־צֹאן מַרְעִיתֶךָ.
וּבָרֵךְ אֶת־נַחֲלָתֶךָ. וְלַמְּדֵם
כְּאָז דָּתֶךָ:
וְאַתָּה בְּרַחוּם סְלַח־לָנוּ:
טָהוֹר תַּרְאֶה כְבוֹדֶךָ.
וְתוֹדִיעַ בָּנוּ הוֹדֶךָ. וְנִסְבֹּל
עַל מוֹרָאֶךָ וְיִחוּדֶךָ:
וְאַתָּה בְּרַחוּם סְלַח־לָנוּ:
יֶאֱיְתִיךָ יִשְׂמְחוּ־בָךְ. וּבְכָל־
יוֹם יִשְׁתַּחֲווּ־לָךְ. וְגוֹי
וּמַמְלָכָה יַעַבְדוּ־לָךְ:
וְאַתָּה בְּרַחוּם סְלַח־לָנוּ:
כְּרַחֲמֶיךָ עֲשֵׂה עִמָּנוּ. כִּי
בְכָל־יוֹם לְךָ קִוִּינוּ. יְיָ
צְבָאוֹת עִמָּנוּ:
וְאַתָּה בְּרַחוּם סְלַח־לָנוּ:
לְבַדְךָ תִּמְלֹךְ בְּמֵרֹאשִׁית.
וְתָשִׁית עֵינֶיךָ בְּרֵאשִׁית.
בְּמָקוֹם כּוֹנַנְתָּ מֵרֹאשִׁית:
וְאַתָּה בְּרַחוּם סְלַח־לָנוּ:
מַלְכוּתְךָ עָלֵינוּ תִּגְלֶה.
נוֹרָאוֹתֶיךָ נֶחֱזֶה וְנִתְעַלֶּה.

Wie Tauben in ihre Stätten sie in Frieden lenke.
Du Allerbarmer, o verzeih'!
Laß über die Heerde Deiner Hut Dein Erbarmen sich regen.
Gieb Deinem Erbe Deinen Segen,
Und wolle wie sonst Deine Lehr' ins Herz uns prägen.
Du Allerbarmer, o verzeih'!

טהור Lautrer! zeige Deine Herrlichkeit klar,
Mache Deinen Glanz an uns offenbar;
Willig trägt Dein Joch die Dich in Ehrfurcht bekennende Schaar.
Du Allerbarmer, o verzeih'!

Dann werden Deine Frommen an Dir sich freuen;
Dir beugen sie sich an jedem Tage, dem neuen,
Und Völker und Reiche dann dienen Dir als Deine Getreuen.
Du Allerbarmer, o verzeih'!

כרחמיך Nach Deinem Erbarmen wolle mit uns verfahren,
Die wir, täglich Dich rufend, Dir Treue bewahren.
Sei mit uns, Gott der Schaaren!
Du Allerbarmer, o verzeih'!

O herrsch' allein, wie im Anbeginn!
Wend' auf Dein Ureigenthum Deinen Sinn,
Auf die Stätte, von Anfang geweihet, hin.
Du Allerbarmer, o verzeih'!

מלכותך Offenbare über uns Deiner Herrlichkeit Walten,
Erheb' uns, zeig' uns Deiner Wunder Gewalten;

וּמִצִּיּוֹן תְּרַחֲמִיךְ תְּנַלֶּה׃
וְאַתָּה רַחוּם סְלַח־לָנוּ׃

נְחֵנוּ בֶּאֱמֶתֶךָ, וְשַׂמְּחֵנוּ
בִּישׁוּעָתֶךָ, כִּי אֲנַחְנוּ עַמְּךָ
וְנַחֲלָתֶךָ׃
וְאַתָּה רַחוּם סְלַח־לָנוּ׃

שִׂימֵנוּ בְרָכָה בָּאָרֶץ,
וּתְנֵעֵר רְשָׁעִים מֵאָרֶץ,
וְנָשׁב לָבֶטַח בָּאָרֶץ,
וְאַתָּה רַחוּם סְלַח־לָנוּ׃

עֲנֵנוּ בְרֹב אֲמִתֶּךָ,
וְחוֹשִׁיעֵנוּ בְּאֶמוּנָתֶךָ, כִּי
אֲנַחְנוּ צֹאן מַרְעִיתֶךָ׃
וְאַתָּה רַחוּם סְלַח־לָנוּ׃

פָּנֶיךָ הָאֵר בְּצִיּוֹן, וּמְלוֹךְ
עָלֵינוּ בְּצִבְיוֹן, וְתָסִיר
מִמְּאָה מִצִּיּוֹן׃
וְאַתָּה רַחוּם סְלַח־לָנוּ׃

צַדִּיק אַתָּה בַּכֹּל, וְרַחֲמֶיךָ
גְּדוֹלִים עַל־כֹּל, מִיָּדְךָ הוּא
וְלָךְ הַכֹּל,
וְאַתָּה רַחוּם סְלַח־לָנוּ׃

קָרוֹב אַתָּה לְכָל־קֹרְאֶיךָ,
רַחֵם עַל־מַמְלִיכֶיךָ, כִּי הֵם
מַעֲשֵׂה יָדֶיךָ׃
וְאַתָּה רַחוּם סְלַח־לָנוּ׃

Von Zijon aus laß Deine Macht sich entfalten.
Du Allerbarmer, o verzeih'!

Leit' uns mit Deiner Treue.
Mit Deinem Heil uns erfreue!
Wir sind Dein Erbe, Dein Volk, das Dir getreue.
Du Allerbarmer, o verzeih'!

שימנו Mach' uns zum Segen im Lande,
Schüttle die Frevler hinweg aus dem Lande,
Daß ruhig wir weilen im Lande.
Du Allerbarmer, o verzeih'!

Nach Deiner treuen Verheißung
Dich zu uns wende,
Um Deiner Gnade willen Dein Heil uns sende!
Wir sind ja die Heerde, die führen deine Hände.
Du Allerbarmer, o verzeih'!

פניך Laß ob Zijon strahlen Dein Angesicht,
Herrsch' über uns in Deiner Herrlichkeit Licht.
O duld' Unlauterkeit in Zijon nicht!
Du Allerbarmer, o verzeih'!

Gerecht bist Du, gerecht was Du thust, Alles;
Dein Erbarmen mächtig über Alles.
Aus Deiner Hand kommt, Dir eignet ja Alles.
Du Allerbarmer, o verzeih'!

קרוב All denen, die Dich rufen, Du gnädig zugewandt!
Ueber die, so Dir huldigen, sei Dein Erbarmen entbrannt.
Sie sind ja das Werk Deiner Hand.
Du Allerbarmer, o verzeih'!

רַחוּם סְלַח־נָא לְעָוֹן. כִּי
כָל־אָדָם מָלֵא עָוֹן. וְאַתָּה
תְּכַפֵּר עָוֹן:
וְאַתָּה רַחוּם סְלַח־לָנוּ:

שִׁמְךָ קָרוּי עָלֵינוּ. וְאַל־
תַּנִּיחֵנוּ. גְּרָרֶךָ וְאַתָּה
תַּעֲנֵנוּ. וּלְמַעַנְךָ הָאֵר עֵינֵינוּ:
וְאַתָּה רַחוּם סְלַח־לָנוּ:

ח׳ תְּאֵר פָּנֶיךָ תַּרְאֵנוּ.
וּבְתוֹרָתְךָ תְּחַכְּמֵנוּ. וּבְמַרְעָה
טוֹב וְשָׂמֵן תִּרְעֵנוּ:
וְאַתָּה רַחוּם סְלַח־לָנוּ:

Barmherziger, o vergieb die Schuld!
Denn jeglicher Mensch ist ja voll von Schuld,
Drum verzeihe Du die Schuld.
Du Allerbarmer, o verzeih'!
שמך Dein Nam' ist an uns genannt: o laß uns nicht!
Wir rufen Dich an: o verschmäh' uns nicht!
Um Deinetwillen erhell' uns durch Dein Licht!
Du Allerbarmer, o verzeih'!
O laß uns schauen Deines Gnadenantlitzes Schein,
In Deiner Lehre Weisheit o weih' uns ein,
Ein reiches Lebensloos o woll' uns verleihn!
Du Allerbarmer, o verzeih'! —

וּבְכֵן אַךְ חָנוּן אַתָּה וְרַחוּם לְכָל־פֹּעַל:

ע״פ א״ב.

אַךְ אֹמְרִים בְּחִין לְפָנֶיךָ. כִּי אַתָּה רַחוּם לְכָל־פֹּעַל:
אַךְ בָּאִים וּמִשְׁתַּחֲוִים לְפָנֶיךָ. כִּי אַתָּה רַחוּם לְכָל־פֹּעַל:
אַךְ גָּשִׁים בִּתְפִלָּה לְפָנֶיךָ. כִּי אַתָּה רַחוּם לְכָל־פֹּעַל:
אַךְ דְּרָשִׁים בְּרָתְךָ יוֹמָם וָלָיְלָה. חָנוּן וְרַחוּם לְכָל־פֹּעַל:
אַךְ הוֹגִים בְּהַלֵּל וְתִשְׁבָּחוֹת. כִּי אַתָּה רַחוּם לְכָל־פֹּעַל:
אַךְ וְאֹמְרִים סְלַח־נָא לַעֲוֹנֵינוּ. כִּי אַתָּה רַחוּם לְכָל־פֹּעַל:
אַךְ זַעֲקִים בִּתְפִלָּה לְפָנֶיךָ. כִּי אַתָּה רַחוּם לְכָל־פֹּעַל:
אַךְ חוֹקְרִים סוֹד בְּרִיתֶךָ. כִּי אֵין בִּלְתֶּךָ. חָנוּן וְרַחוּם לְכָל־פֹּעַל:
אַךְ טוֹעֲנִים שְׁמַע יִשְׂרָאֵל. כִּי אֵין כָּמֹוךָ. כִּי אַתָּה רַחוּם לְכָל־פֹּעַל:
אַךְ יְדֵעִים שֵׁם הַמְפֹרָשׁ. וּכְפִידָם יִתְפָּרֵשׁ.
כִּי אַתָּה רַחוּם לְכָל־פֹּעַל:

אַךְ כֻּלָּם הַיּוֹם כְּמַלְאָכִים. קְדֻשָּׁה לְפָנֶיךָ עֹרְכִים.
כִּי אַתָּה רַחוּם לְכָל־פֹּעַל:

אַךְ לְבוּשֵׁיהֶם נְקִיִּים. וְכֻלָּם צָמִים וּמִתְעַנִּים.
חַנּוּן וְרַחוּם לְכָל־פֹּעַל:

אַךְ מַעֲשֵׂיהֶם מַגִּידִים וַחֲטָאֵיהֶם מְתַנִּים. סְלַח־נָא עֲוֹנִים.
כִּי אַתָּה רַחוּם לְכָל־פֹּעַל:

אַךְ נִקְרָאִים הַיּוֹם. וְסָלַחְתִּי לָכֶם הַיּוֹם.
כִּי אַתָּה רַחוּם לְכָל־פֹּעַל:

אַךְ סְפוּרִים כְּחוֹל הַיָּם. וַעֲוֹנֹתֵיהֶם תַּשְׁלִיךְ בִּמְצֻלוֹת יָם.
כִּי אַתָּה רַחוּם לְכָל־פֹּעַל:

אַךְ עָנִים אַרְבַּע קְדֻשׁוֹת. לְפָנֶיךָ חוֹנֵךְ כְּלָיוֹת וְיוֹדֵעַ כָּל־
חַנּוּן וְרַחוּם לְכָל־פֹּעַל. נִסְתָּרוֹת.

אַךְ פָּקְדֵם לְחַיִּים (טוֹבִים). וְטַהֲרֵם בְּמַיִם חַיִּים. כִּי עִמְּךָ
כִּי אַתָּה רַחוּם לְכָל־פֹּעַל: מְקוֹר חַיִּים:

אַךְ צוֹעֲקִים אָנָּא אֵל נָא. סְלַח־נָא חֲטָא לְמִי מָנָה.
כִּי אַתָּה רַחוּם לְכָל־פֹּעַל:

אַךְ קוֹלָם בְּרַעַשׁ מַרְעִישִׁים. קָדוֹשׁ קָדוֹשׁ קָדוֹשׁ קְרָאִים
כִּי אַתָּה רַחוּם לְכָל־פֹּעַל: אָבוֹת וּבָנִים.

אַךְ רִאשׁוֹן וְאַחֲרוֹן אָתָּה. לְמַעַנְךָ עֲשֵׂה גַּם עָתָּה.
כִּי אַתָּה רַחוּם לְכָל־פֹּעַל:

אַךְ שְׁמַע תְּפִלָּתֵנוּ. בְּקָרְאֵנוּ אֵלֶיךָ עֲנֵנוּ.
כִּי אַתָּה רַחוּם לְכָל־פֹּעַל:

אַךְ תּוֹלִים לְךָ עֵינֵיהֶם. עֲנֵם וּשְׁמַע בְּקוֹל תְּפִלּוֹתֵיהֶם.
חַנּוּן וְרַחוּם לְכָל־פֹּעַל: סְלַח־נָא לַעֲוֹנֹתֵיהֶם.

וּבְכֵן אִמְרוּ לֵאלֹהִים מַה־נּוֹרָא מַעֲשֶׂיךָ:

ובכן Und ſo ſtimmet an: Sprechet zu Gott, wie erhaben ſind Deine Werke!

Oeffnen der Bundeslade. — פיתחין הארון.

Verfaßt nach dem Alphabeth an der Spitze der Strophen mit von den Gemeinden eingeführter Weglassung derer, die mit den Buchstaben Kaph bis Schin beginnen. Am Schlusse jeder Strophe ist ein Verstheil aus Chronik I. 16, 8—16; 36.

Bringet Preis dem Herrn!

אֱמְרוּ לֵאלֹהִים. (Vorbeter)

אל Dem Kön'ge, dem Herrn in seinen Weltenräumen! (Gemeinde)

אֵל מֶלֶךְ בְּעוֹלָמוֹ.

Seinem Volke Heil sendet Er ohne Säumen,

מְחִישׁ פְּדוּת עַמּוֹ. לְרַבִּים

Daß seiner Verheißung Spruch sei erfüllt;

דִּבֶּר נֶאֱמָנוֹ. כִּי סְלִיחָה עַמּוֹ.

Denn bei ihm ist Verzeihung mild.

הוֹדוּ לַיְיָ קִרְאוּ בִשְׁמוֹ׃

„Spendet dem Herrn Dank, ruft seinen Namen mit Lobgesang!"

Bringet Preis dem Herrn!

אֱמְרוּ לֵאלֹהִים.

ברוך Gepriesen und hehr in Herrlichkeit,

בָּרוּךְ וּמְהֻלָּל בְּרֹב גְּדֻלּוֹ.

Der seiner Schaar gnädig verzeiht.

מְחִישׁ כְּלִיחָה לִקְהָלוֹ.

Allen seine Größe so kund Er thut,

לְהַרְאוֹת לַכֹּל גְּדֻלּוֹ. מָדַד

Er, der mit hohler Hand gemessen die Fluth.

מַיִם בְּשָׁעָלוֹ. שִׁירוּ לוֹ זַמְּרוּ־לוֹ׃

„Preiset ihn mit Liedesklang und Weihesang!"

Bringet Preis dem Herrn!

אֱמְרוּ לֵאלֹהִים.

נואל Der sein heilig Volk befreit.

גּוֹאֵל עַם קְדוּשׁוֹ. בְּסִלִּיחָה

Das, von ihm gesühnt, neu sich ihm weiht.

לְהַקְדִּישׁוֹ. וּמְכוֹנֵן בֵּית

Aufrichtet Er das Heiligthum neu

מִקְדָּשׁוֹ. לְזֶרַע אַבְרָהָם

Den Sprossen Abrahams, seines Dieners so treu.

קְדוּשׁוֹ. הִתְהַלְּלוּ בְּשֵׁם

„Ruhm sei gebracht seinem Namen in heiliger Pracht!"

קָדְשׁוֹ׃

Bringet Preis dem Herrn!

אֱמְרוּ לֵאלֹהִים.

דגול Leuchtend sein Glanz das Firmament verklärt.

דָּגוּל מִשְׁבָּח בִּרְקִיעַ עֻזּוֹ.

Sühne seinem Volke Er heute gewährt.

סוֹלֵחַ לְעַם־זוֹ בְּזוֹ. בְּדַבַּר

Drum ihr, seine Schaar, von ihm gerüstet mit Stärke,

עֻזּוֹ וּמָעֻזּוֹ. לָכֵן עֲדַת מָעֻזּוֹ

„Suchet auf den Herrn und seiner Allmacht Werke!"

הַרְשׁוּ יְיָ וְעֻזּוֹ׃

אִמְרוּ לֵאלֹהִים.

הַכֹּל בְּמַאֲמָר עָשָׂה, וְהוּא
פָּעַל וְעָשָׂה. סוֹלֵחַ לְאֹם
עֲמוּסָה, לָכֵן עִם בּוֹ חָמָה,
זִכְרוּ נִפְלְאוֹתָיו אֲשֶׁר עָשָׂה:

אִמְרוּ לֵאלֹהִים.

וּמֵקִים דְּבַר עַבְדּוֹ, עַל־
אֶרֶץ וְשָׁמַיִם הוֹדוֹ. סוֹלֵחַ
לְעַם מְיֻחָדוֹ, אֲשֶׁר נִקְרְאוּ
בְּדָבָר סוֹדוֹ, זֶרַע יִשְׂרָאֵל
עַבְדּוֹ:

אִמְרוּ לֵאלֹהִים.

זֶה רוֹקַע הָאָרֶץ, הַיּוֹשֵׁב
עַל־חוּג הָאָרֶץ, סוֹלֵחַ לְגוֹי
אֶחָד בָּאָרֶץ, לָכֵן אִמְרוּ
לְיוֹסֵד אֶרֶץ, הוּא יְיָ אֱלֹהֵינוּ
בְּכָל־הָאָרֶץ:

אִמְרוּ לֵאלֹהִים.

חַי בְּמְעוֹנָתוֹ, חַנּוּן וְחוֹנֵן
עֲדָתוֹ, יָשׁוּב בְּרַחֲמִים
לְבֵיתוֹ, לָכֵן לְבָאֵי בְּבְרִיתוֹ,
זִכְרוּ לְעוֹלָם בְּרִיתוֹ:

אִמְרוּ לֵאלֹהִים.

Bringet Preis dem Herrn!

הכל Sein Wort schuf das All in seiner Pracht;
Er hat's gebildet und vollbracht.
Vergebung seinen Schützlingen Er sendet.
Drum, o Volk, das nur an ihn sich wendet,
„Gedenket der Wunder, die Er vollendet!"

Bringet Preis dem Herrn!

ומקים Er wird seines Knechtes Wort erfüllen,
Er, in deß Glanz Himmel und Erde sich hüllen.
Er verzeiht dem Volke, das ihn bekennt als Einigen,
Das Er berief in seinen Rath, den heiligen,
„Dem Geschlechte, entstammt Jisrael[1]), seinem treuen Knechte."

Bringet Preis dem Herrn!

זה Er hat ausgespannt die Erde,
Thronet über dem Kreise der Erde,
Vergiebt dem Volke, einzig auf Erden.
Drum sprechet zu ihm, dem Gründer der Erden:
„Er ist der Ewige, unser Gott, auf der ganzen Erde!"

Bringet Preis dem Herrn!

חי Ewig lebend, in seiner Stätte thronend,
Erbarmend seiner Schaar und mild sie schonend.
In Gnaden wird in seinen Tempel Er wiederkehren.
Drum rufet denen zu, die zu seinen Bunde gehören:
„Ewig gedenket seiner Bundeslehren!"

Bringet Preis dem Herrn!

1) Der andere Name des Erzvaters Jaakobs.

טפי Ihr seine Kinder, die Er hegt,
Lämmer seiner Heerde, die Er trägt!
Er läßt die Verheißung sich bewähren,
Verzeichnet in seinen ewigen Lehren,
„An Abraham das Bundeswort
Und des Schwurs unverbrüchlichen Hort."

Bringet Preis dem Herrn!

יועץ Der in seinem Rathe nur Heil verhängt,
Seinen Getreuen Lebenssegen schenkt,
Die Schuld verzeiht, ihrer nicht mehr denkt,
Wie seinem treuen Hirten[1]) vordem
Er verkündet,
„In Jaakob es als Gesetz gegründet."

Bringet Preis dem Herrn!

תקיף Dem Mächtigen, dem Herrn der Welt,
Der sein Wort für ewig hingestellt,
Den kein Auge schaut.
Wir aber preisen ewig seinen Namen laut:
„Drum sei der Ewige, der Gott Israels, gebenedeit
Von Ewigkeit zu Ewigkeit!"

ובכן Und so stimmet denn an: Groß sind die Werke unseres Gottes!

Groß sind die Werke unseres Gottes!

אדיר In seinem Thronsitze voll Macht,
Die Höh' und Tiefe erfüllt von seiner Pracht!
Der seinem Diener sein Licht enthüllet,

1) Moscheh.

טַפֵּי נַחֲלָתוֹ. טְלָאֵי
עִרְשָׁתוֹ. יְקָיֵם עָלֵימוֹ אִמְרָתוֹ.
כְּחָקוּק בְּתוֹרָתוֹ. אֲשֶׁר כָּרַת
אֶת־אַבְרָהָם וּשְׁבוּעָתוֹ׃

אִמְרוּ לֵאלֹהִים.

יוֹעֵץ מֵישָׁרִים לְחֹק. יֶרְאָיו
לְחַיִּים לָחֹק. סוֹלֵחַ לַחֲטָא
לְמֹחֵק. כְּנִשְׁמַע לָרוֹעֶה
מֻרְחָק. וַיֵּעָמִידָהּ לְיַעֲקֹב
לְחֹק׃

אִמְרוּ לֵאלֹהִים.

תַּקִּיף אֱלֹהֵי עוֹלָם. דְּבָרוֹ
נָצָב לְעוֹלָם. וְהוּא מִכֹּל
נֶעְלָם. וַאֲנַחְנוּ מְהַלְלִים
שְׁמוֹ לְעוֹלָם. בָּרוּךְ יְיָ אֱלֹהֵי
יִשְׂרָאֵל מִן־הָעוֹלָם וְעַד־
הָעוֹלָם׃

וּבְכֵן גְּדֹלִים מַעֲשֵׂי
אֱלֹהֵינוּ׃

ע״פ אב.

מַעֲשֵׂה אֱלֹהֵינוּ.

אַדִּיר בְּעוּזּוֹ. בְּרוּם
וּבְתַחַת הוֹדוֹ. גָּלָה אוֹר

Ihm seine Verheißung erfüllet.
Drum sei ihm die Hoheit gereicht,
Dem Keiner sonst gleicht!

Groß sind die Werke unseres Gottes!

המכיר Der kennet die Welten allzumal,
Ewig bestimmt ihre Grenz' und Zahl.
Seines Thrones Sitz hat fest Er gestellt;
Aus seiner Veste schaut Er die Erdenwelt.
Drum wollen wir ihn erheben,
Deß Blick die Erde macht zittern und beben!

Groß sind die Werke unseres Gottes!

מיצן Der trägt die Weltenlast,
Die Erde, seinen Schemel, ins Aug' Er faßt.
Seines Allmachtwortes Walten
Hat Alles vollbracht, wird es ewig erhalten.
Darum sei hoch erhoben,
Den als Ewigen seine Schaaren loben!

Groß sind die Werke unseres Gottes!

משל In Allmacht herrschend in seinem Werke,
In seiner Stätte voll erhabener Stärke.
Seiner Größe gleichet seine Pracht,
Seine Hoheit der Fülle seiner Macht.
Drum Preis und Herrlichkeit
Ihm, den der Serafim Schaar umreiht!

Groß sind die Werke unseres Gottes!

פארו Deß Ruhm sich verkündet im Firmament,

לְעָבְדוֹ. דָּבָר מְקֻיָּם לְעַבְדּוֹ.
לָכֵן יִתְנָאֶה אֵין עוֹד מִלְבַדּוֹ:

מַעֲשֵׂה אֱלֹהֵינוּ.

הַמַּכִּיר עוֹלְמֵי עַד. וְסוֹפֵר
וּמוֹנֶה עֲדֵי־עַד. זִיו מוֹשָׁבוֹ
נוֹעַד. הֲלֹד צוֹפֶה בְּמַסְעָד.
לָכֵן יִתְנָאֶה הַמַּכִּיט לָאָרֶץ
וַתִּרְעָד:

מַעֲשֵׂה אֱלֹהֵינוּ.

טוֹעֵן עוֹלָמוֹ. יְדַע הֲדוֹמוֹ.
כְּלָלוֹ בְּנָאֲמוֹ. לָעַד לַהֲקִימוֹ.
לָכֵן יִתְנָאֶה יְיָ צְבָאוֹת
שְׁמוֹ:

מַעֲשֵׂה אֱלֹהֵינוּ.

מוֹשֵׁל בְּמַפְעָלוֹ. נוֹרָא
עַל זְבוּלוֹ. סְלוּדוֹ בְּגָדְלוֹ.
עֻזּוֹ כְּרֹב חֵילוֹ. לָכֵן יִתְנָאֶה
שְׂרָפִים עֹמְדִים מִמַּעַל לוֹ:

מַעֲשֵׂה אֱלֹהֵינוּ.

פְּאֵרוֹ בִּשְׁמֵי מְעוֹנֵי.

צוֹפֶה וּמַבִּיט לְעֵינִי. קְלוֹס שְׁמוֹ בַּהֲמוֹנַי. רוֹדֶה בְּרֶכֶב מוֹנִי. לָכֵן יִתְגָּאֶה גְּדֻלִּים מַעֲשֵׂי יְיָ׃ סונרין הארון.

Der Alles schauet und Alles kennt;
Den preisend die Schaar der Meinen nennt;
Der meine Dränger zwinget.
Drum Preis ihm, deß Werke so herrlich, bringet!

Des Sterblichen Thun —
Voll Tück' und Trug;
Er weilet in Wahn und Lug.
Gewürm sein Ruhebette,
Eine Erdenritze seine Grabesstätte!
Wie dürfte sich überheben auch
Der Sterbliche, gleichend entcilendem Hauch? —

Gem. מַעֲשֵׂה אֱנוֹשׁ. תַּחְבּוּלוֹתָיו מְזִמָּה. שִׁבְתּוֹ בְּתוֹךְ מַרְמָה. רַפִּידָתוֹ רִמָּה. קָבוּר בְּסָעִיף אֲדָמָה. וְאֵיךְ יִתְגָּאֶה אָדָם לְהָבֶל דָּמָה׃ Vorb. אֶבֶל

Wie anders das Werk unseres Gottes!

פותחין הארון

מַעֲשֵׂה אֱלֹהֵינוּ.

Gem. u Vorb. שַׁדַּי רוֹקַע הָאָרֶץ עַל־בְּלִימָה. שׁוֹכְנֵיהָ בְּלִי חַיּוֹת לְשַׁמָּה. תָּכֵן עַל־מַיִם אַדְמָה. תַּקִּיף שְׁמוֹ לְרוֹמְמָה. לָכֵן יִתְגָּאֶה עֹטֶה אוֹר כַּשַּׂלְמָה׃

Der Mächtige. der übers Nichts gespannt die Erde,
Ihre Bewohner schützend, daß sie zur Wüste nicht werde,
Er gründet' ob Fluthen der Länder Kreis,
Der Herrliche, seinem Namen Preis!
Drum sei des Gewaltigen Nam' in Erhebung genannt,
Der das Licht umhüllet wie ein Gewand.

וּבְכֵן לְנוֹרָא עֲלֵיהֶם בְּאֵימָה יַעֲרִיצוּ׃

Und so stimmet an:
Den über ihnen in Allmacht Waltenden verherrlichen sie![1])

עפ אב כפול.

אֲשֶׁר אֵימָתְךָ

Gem. בְּאֶרֶץ־אַמֶּץ. בְּאַבִּירֵי אֹמֶץ. בִּבְרוֹלֵי קֶרֶב. בִּבְדוּדֵי הָדָר. וּמוֹרָאֲךָ עֲלֵיהֶם׃

Deß Ehrfurcht waltet

In der Himmelsveste Schaaren,
Den Mächtigen im Aether, dem klaren,
Gebilden starrender Fluth,
Flammender Gluth.
Und sie beben in Ehrfurcht vor Dir.

1) Der Gedanke, daß Gott im Himmel wie auf Erden, von den vollendeten Bewohnern der Höhe, den Engelsschaaren, wie von dem schwachen hinfälligen Menschen verherrlicht werde, ist in dem folgenden Stücke, wie in vielen ähnlichen, poetisch bearbeitet.

וְאָבִית תְּהִלָּה

מִגְּלוּמֵי גוּשׁ. מִגְּרֵי גֵיא.
מְהֻלּוּלֵי פֶּעַל. מְהַלְלֵי־מַעַשׂ.
וְהִיא תְּהִלָּתְךָ׃

אֲשֶׁר אֵימָתְךָ

בַּהֲמוֹן מַלְאָכִים. בְּהִלּוּךְ
מַחֲנוֹת. בְּוַעַד (נ״א וּבְאַלְפֵי)
אַלְפִּים. בְּוֶכַח (נ״א וּבְרִבֵּי)
רְבָבוֹת. וּמוֹרָאֲךָ עֲלֵיהֶם׃

וְאָבִית תְּהִלָּה

מִזִּיו שׁוֹנָה. מִזְּהַר גֶּבֶה.
מֵחַסְרֵי־שֵׂכֶל. מֵהִרְשֵׁי רֶשַׁע
(נ״א רָע). וְהִיא תְּהִלָּתְךָ׃

אֲשֶׁר אֵימָתְךָ

בְּטִפּוּחַ עֲרָבוֹת. בְּטִכּוּס
שְׁחָקִים. בִּישֻׁרַת עֲרָפֶל.
בִּירִיעוֹת מְעֹנָה. וּמוֹרָאֲךָ
עֲלֵיהֶם׃

וְאָבִית תְּהִלָּה

מִכְתּוּמֵי שֶׁמֶץ. מִכְּמוּסֵי
כֶתֶם. מִלְּכוּדֵי פַּח. מִלְּעוּגֵי
מָר. וְהִיא תְּהִלָּתְךָ׃

אֲשֶׁר אֵימָתְךָ

בְּמַסְלוּלֵי זְבוּל. בְּמָרוֹמֵי

Doch nimmst Du das Loblied an

מגלומי Von der Scholle Gebilden,
Die weilen in Erdengefilden,
Den an Verdiensten Leeren,
Die nicht Tugenden verklären.
Und das ist Dein Ruhm!

Deß Ehrfurcht waltet

בהמון In der Engel Flug,
Heiliger Lager Zug,
In den Schaaren von Tausenden,
Den Myriaden der Brausenden.
Und über ihnen waltet Deine Majestät.

Doch nimmst Du das Loblied an

מזיו Vom Glanze, so schnell verbleichend,
Von der Schöne Pracht, so flüchtig entweichend,
Deren Sinn auf Sünde denkt.
Und das ist Dein Ruhm!

Deß Ehrfurcht waltet

בטפוח Im Firmamentes-Bogen,
In der Himmelsdecke, prächtig gezogen,
In den Wolken, zierlich gewoben,
In den Teppichen seiner Wohnung droben.
Und über ihnen waltet Deine Majestät.

Doch nimmst Du das Loblied an

מכתומי Von Makelbefleckten,
Schuldbedeckten,
Denen so oft die Schlinge droht,
Leid, bitterer als der Tod.
Und das ist Dein Ruhm!

Deß Ehrfurcht waltet

במסלו In den Bahnen der Himmelshöh'n,

שָׂפָר. בְּנִטַּית־דֹּק, בִּנְחַת עָבִים, וּמוֹרָאֲךָ עֲלֵיהֶם:

וְאָבִית תְּהִלָּה

מְפֹרוּחֵי מַעַשׂ (נ״א מְשׂוּחֲחֵי מַעַן). מְשָׁבְעֵי רָגֶז, מְעַדּוּרֵי אֱמֶת, מְעַמּוּסֵי בֶטֶן, וְהִיא תְּהִלָּתְךָ:

אַשְׁרֵי אִימָתֶךָ

בְּפוֹתְחֵי קָדוֹשׁ, בְּפוֹצְחֵי בָרוּךְ, בְּגָדוּדֵי אַרְבַּע, בְּצָנוּפֵי שֵׁשׁ וָשֵׁשׁ, וּמוֹרָאֲךָ עֲלֵיהֶם:

וְאָבִית תְּהִלָּה

מְקֹרוּאֵי אַיִן, מְקוֹרְאֵי בְהֹנָּה, מֻרְחָקֵי אֱמֶת, מְרֻיָּקֵי צֶדֶק, וְהִיא תְּהִלָּתְךָ:

אַשְׁרֵי אִימָתֶךָ

בְּשְׁבִיבֵי אֵשׁ, בְּשְׁבִילֵי מַיִם, בְּתִלּוּלֵי רוּם, בְּתַלְתַּלֵּי גֵבַהּ, וּמוֹרָאֲךָ עֲלֵיהֶם:

וְאָבִית תְּהִלָּה

מְבֻשָּׂר וָדָם, מֻבָּל וְתַהוּ, מְחֻצִּיר יָבֵשׁ, מְצֻל עוֹבֵר,

Dem Gewölbe, das raget hoch und schön,
Im Himmelsflore, dem ausgespannten,
Im Gewölke, dem ausgesandten.
Und über ihnen waltet Deine Majestät.

Doch nimmst Du das Loblied an

משוחחי Von denen, deren Gebet Dir erklingt,
Die so oft Gram umringt,
Deren Sinn Lüge hegt,
Die Deine Liebe schützt und trägt.
Und das ist Dein Ruhm!

Deß Ehrfurcht waltet

בפותחי Ueber denen, die den Heiligen Dich bekennen,
Den Gebenedeiten Dich nennen,
Ueber den überall von Schau Umringten,
Flügelbeschwingten.
Und über ihnen waltet Deine Majestät.

Doch nimmst Du das Loblied an

מכרואי Von denen, die ein Nichts sind genannt,
Dich rufend noch haften an Wahn und Tand,
Denen fern bleibt was ewig wahr,
Die an Verdiensten arm und baar,
Und das ist Dein Ruhm!

Deß Ehrfurcht waltet

בשביבי Ueber Feuersgluthen,
Wasserfluthen,
Ueber hochragende Firne,
Die Höhen der Gestirne.
Und über ihnen waltet Deine Majestät.

Doch nimmst Du das Loblied an

מבשר Von denen, die Fleisch und Blut,
Eitel und vergänglich,
Ein verdorrend Grün,
Ein Schatten im Vorüberziehn,

וּמְצִיץ נוֹבֵל. מְמַשְׁלִימֵי נֶפֶשׁ. מְמַפְרִיחֵי רוּחַ.
וּמְמַעוֹפְפֵי חַיָּה. וּמְחַנִּימֵי נְשָׁמָה. וּמוֹצִיאֵי יְחִידָה.
וְנִשְׁמָעִים בַּדִּין. וּמֵתִים בְּמִשְׁפָּט. וְחַיִּים בְּרַחֲמִים.
וְנוֹתָנִים לְךָ פְּאֵר חַי עוֹלָמִים. וְתִפְאַרְתְּךָ עֲלֵיהֶם:

Eine Blume, die welkt,
Deren Leben vergeht,
Deren Hauch verweht;
Im Flug enteilt
Die Seele, die in ihnen weilt;
Im Nu entfährt
Der Geist, der sie verklärt;
Die Du verhörst im Gericht, —
Sie vergehen, wenn das Recht, das Urteil Du sprichst,
Und leben nur von Deines Erbarmens Macht.
Und von ihnen wird Dir, dem Ewiglebenden, der Preis gebracht.
Und Dein Glanz verkläret sie!

כּוֹנְנִין הָאָרוֹן.
Schließen der Bundeslade.

Vorb. u. Gem.

לְיוֹשֵׁב תְּהִלּוֹת. לְרוֹכֵב עֲרָבוֹת. קָדוֹשׁ וְבָרוּךְ:

ע״פ אֵ״ב כְּפוּל.

אַמִּיצֵי שְׁחָקִים מִמַּעַל. וְכָל־אָבָא מַעַל. אוֹמְרִים קָדוֹשׁ:
אֱמוּנֵי אַהֲבָה. וְצִמְחֵי רְכָבָה. אוֹמְרִים בָּרוּךְ:
בְּכְתֵי מַלְאָכִים. שְׁמוֹ מַמְלִיכִים. אוֹמְרִים קָדוֹשׁ:
בְּנֵי בָּחוּנֵי בְרִית. לְזוֹכֵר הַבְּרִית. קָדוֹשׁ וּבָרוּךְ:

לְיוֹשֵׁב תְּהִלּוֹת. לְרוֹכֵב עֲרָבוֹת. קָדוֹשׁ וְבָרוּךְ:

גִּבּוֹרֵי כֹחַ. לְאַמִּיץ וְשַׁגִּיא כֹּחַ. אוֹמְרִים קָדוֹשׁ:
גְּדוֹלֵי צְדָקָה. לַנֶּקְדָּשׁ בְּצִדְקָה. אוֹמְרִים בָּרוּךְ:
דְּמוּת אַרְבָּעָה פָנִים. לְכָל־צַד פּוֹנִים. אוֹמְרִים קָדוֹשׁ:
דְּגָלֵי נְצוּרָה. לְעַמָּם בְּצָרָה. קָדוֹשׁ וּבָרוּךְ:

לְיוֹשֵׁב תְּהִלּוֹת. לְרוֹכֵב עֲרָבוֹת. קָדוֹשׁ וְבָרוּךְ:

דַּמּוֹן צָבָא מַעְלָה. לְשׁוֹכֵן מַעְלָה. אוֹמְרִים קָדוֹשׁ:
הֹלְכֵי דֶּרֶךְ תָּמִים. לְהַצְוִיר תָּמִים. אוֹמְרִים בָּרוּךְ:
וָרָצִים וְשָׁבִים. טַעַם צִוּוּר מַקְשִׁיבִים. אוֹמְרִים קָדוֹשׁ:
וְקוֹלֵי יְשׁוּעוֹת. וְחוֹבֵי סְלִיחוֹת. קָדוֹשׁ וּבָרוּךְ:

לְיוֹשֵׁב תְּהִלּוֹת. לְרוֹכֵב עֲרָבוֹת. קָדוֹשׁ וּבָרוּךְ:

זְמִירוֹת רַבּוֹת. זַכֵּי שְׁמֵי עֲרָבוֹת. אוֹמְרִים קָדוֹשׁ:
זָרַע מַפֵּעַ אֱמֶת. לֵאלֹהִים אֱמֶת. אוֹמְרִים בָּרוּךְ:
חַשְׁמַלִּים עָזִּים. לְעֹשֵׂה חֲזִיזִים. אוֹמְרִים קָדוֹשׁ:
חוֹגִים וְנִסְעִים. לְמַעֲלֵה נְשִׂיאִים. קָדוֹשׁ וּבָרוּךְ:

לְיוֹשֵׁב תְּהִלּוֹת. לְרוֹכֵב עֲרָבוֹת. קָדוֹשׁ וּבָרוּךְ:

טַפְסְרֵי מְרוֹמִים. לָרָם עַל־רָמִים. אוֹמְרִים קָדוֹשׁ:
טֹבוּ אַהֲלָיו. יְנָקָיו וְעוֹלָלָיו. אוֹמְרִים בָּרוּךְ:
יְהִדּוּן הַלְּכָם. כְּרִעִים וּבוֹרְכִים. אוֹמְרִים קָדוֹשׁ:
יִשְׁבֵי אֹהֶל וּמִשְׁכָּן. לְבִתּוֹכָם שָׁכָן. קָדוֹשׁ וּבָרוּךְ:

לְיוֹשֵׁב תְּהִלּוֹת. לְרוֹכֵב עֲרָבוֹת. קָדוֹשׁ וּבָרוּךְ:

כִּתֵּי דַּמּוֹנִים. עִם חַיּוֹת וְאוֹפַנִּים. אוֹמְרִים קָדוֹשׁ:
כֶּתֶר נוֹתְנִים. בְּגֵי אֵיתָנִים. אוֹמְרִים בָּרוּךְ:
לַבַּקֵּת שְׁבִיבִים. וְאֵשׁ לְהָבִים. אוֹמְרִים קָדוֹשׁ:
לְמַעֲנוֹ גּוֹי אֶחָד. לְשֵׁם אֵל חַמְיֵחָד. קָדוֹשׁ וּבָרוּךְ:

לְיוֹשֵׁב תְּהִלּוֹת. לְרוֹכֵב עֲרָבוֹת. קָדוֹשׁ וּבָרוּךְ:

מְסוֹכְכִים מְרוֹמְמִים. בְּכַנְפֵיהֶם מְעוֹפְפִים. אוֹמְרִים קָדוֹשׁ׃
מְנַצְּחִים לְהַתְמִיד. בְּכָל־יוֹם תָּמִיד. אוֹמְרִים בָּרוּךְ׃
נוֹרָאִים בִּנְפְלָאוֹת. לְבַדָּךְ גּוֹרָאוֹת. אוֹמְרִים קָדוֹשׁ׃
נְדִיבֵי עַמְּךָ. מְסַלְסְלִים לְשִׁמְךָ. קָדוֹשׁ וּבָרוּךְ׃
לְיוֹשֵׁב תְּהִלּוֹת. לְרוֹכֵב עֲרָבוֹת. קָדוֹשׁ וּבָרוּךְ׃

שְׂרָפִים עֹמְדִים. מִשְׁתַּחֲוִים וּמוֹדִים. אוֹמְרִים קָדוֹשׁ׃
סוֹלְדֵי בְחִילָה. לְנוֹרָא עֲלִילָה. אוֹמְרִים בָּרוּךְ׃
עֵינַיִם מְלֵאִים. כַּתַּרְשִׁישׁ מְמֻלָּאִים. אוֹמְרִים קָדוֹשׁ׃
עוֹנִים בְּמַקְהֵלוֹת. בְּלַחַשׁ וְקוֹלוֹת. קָדוֹשׁ וּבָרוּךְ׃
לְיוֹשֵׁב תְּהִלּוֹת. לְרוֹכֵב עֲרָבוֹת. קָדוֹשׁ וּבָרוּךְ׃

פְּנֵיהֶם כִּבְרָקִים מְאִירִים. וּפָז בֶּגֶד פְּאוּרִים. אוֹמְרִים קָדוֹשׁ׃
פְּרוּיֵי בְּזְרוֹעַ חָזָק. לְגַאֲלָם חָזָק. אוֹמְרִים בָּרוּךְ׃
צְבָאוֹת שָׁמַיִם. לְרֹכֵב שָׁמַיִם. אוֹמְרִים קָדוֹשׁ׃
צָאן קָדָשִׁים. מַטַּע קְדֹשִׁים. קָדוֹשׁ וּבָרוּךְ׃
לְיוֹשֵׁב תְּהִלּוֹת. לְרוֹכֵב עֲרָבוֹת. קָדוֹשׁ וּבָרוּךְ׃

קַלִּים לְצוּרָם. לְרָאִים לְיוֹצְרָם. אוֹמְרִים קָדוֹשׁ׃
קְהִלּוֹת יַעֲקֹב. בְּלִי לֵב עָקֹב. אוֹמְרִים בָּרוּךְ׃
רַגְלֵיהֶם כְּעֵגֶל. וְאוֹפַן מִתְגַּלְגֵּל. אוֹמְרִים קָדוֹשׁ׃
רְצוּיִם לְבִרְאָם. לָרֶם אֲשֶׁר בְּרָאָם. קָדוֹשׁ וּבָרוּךְ׃
לְיוֹשֵׁב תְּהִלּוֹת. לְרוֹכֵב עֲרָבוֹת. קָדוֹשׁ וּבָרוּךְ׃

שֹׁכְנֵי בְצֵל שַׁדַּי. שְׁנוֹתָם אֵין־דַּי. אוֹמְרִים קָדוֹשׁ:
שֹׁמְרֵי חֻקּוֹקִים. מִצְוֹת וְחֻקִּים אוֹמְרִים בָּרוּךְ:
תֹּקֶף תַּרְשִׁישִׁים. בַּמָּרוֹם חָשִׁים. אוֹמְרִים קָדוֹשׁ:
תְּמִימִים בְּדַרְכֵיהֶם. וּבְמַעֲשֵׂה יְדֵיהֶם. קָדוֹשׁ וּבָרוּךְ:
לְיוֹשֵׁב תְּהִלּוֹת. לְרוֹכַב עֲרָבוֹת קָדוֹשׁ וּבָרוּךְ:

וּבְכֵן שָׂרָפִים עוֹמְדִים | מִמַּעַל | לוֹ:

חיק אֵלּוּ לְאֵלּוּ שׁוֹאֲלִים. אֵלּוּ לְאֵלּוּ מְמַלְּלִים.
אָנָּה שֹׁכֵן מְעֹנִים. לְהַעֲרִיצוֹ לְהַקְדִּישׁוֹ
בְּפֹאֵר מְסֻלְסָלִים:

ע"פ אא"כ.

אֵילֵי מָרוֹם אוֹמְרִים הִלּוּלוֹ. אוֹפַן וְגַלְגַּל מַבִּיעִים סִלְסוּלוֹ. בְּאֵימָה וּבִירָאָה מַכְתִּירִים שֵׁם גְּדֻלּוֹ.

שָׂרָפִים עוֹמְדִים | מִמַּעַל | לוֹ: אלו

גִּבּוֹרֵי כֹחַ בְּרַעַד וּבְפַחַד. גֵּאֶה וְגָבוֹהַּ לְיַחַד לָאָחַד.
דְּמָמָה דַקָּה דְּאִים בְּלִי רַחַד.

שֵׁשׁ כְּנָפַיִם שֵׁשׁ כְּנָפַיִם לְאֶחָד: אלו

הַיּוֹשֵׁב יְחִידִי עַל אוֹפַנָּיו. הַדֹּבֵר דָּבָר דָּבָר עַל־אָפְנָיו. וְרָצוֹא וָשׁוֹב בַּבָּזָק לְפָנָיו.

בְּשִׁתַּיִם יְכַסֶּה פָּנָיו: אלו

זֹהַר הָרָקִיעַ כְּעֵין חַשְׁמַלָּיו. זוֹעֲקִים בַּיָּם וַיֶּהֱמוּ גַלָּיו.
חֵיל שָׂרָף אֲיֻמָּה עָלָיו.

וּבְשִׁתַּיִם יְכַסֶּה רַגְלָיו: אלו

מַפְסְרֵי קָלָל כְּעֵין נַחֲשֶׁת יְצֻבְּצָת. טְהוֹר עֵינַיִם עֲלֵיהֶם יְחוֹפָפָת. יְחוֹד יְכַסֶּה פָּנָיו בְּלִי מִתְרוֹפָפָת.

וּבִשְׁתֵּים יְעוֹפֵף׃ אלו

כַּבִּיר כֹּחַ הוּא אֵלִי זֶה. כִּי לֹא־בָזָה עֲנוּת עַם עָנִי וְנִבְזֶה. לְהַקְדִּישׁוֹ וּלְהַעֲרִיצוֹ יַחַד נִרְשִׁים זֶה מִזֶּה.

וְקָרָא זֶה אֶל־זֶה׃ אלו

מֶלֶךְ מְהֻלָּל בְּפִיהֶם וְמָר. מוֹרָאוֹ עֲלֵיהֶם תָּמִיד לְהַשְׁמַר. נִשָּׂא וְנַעֲלָם הִלּוּלוֹ לוֹמַר.

וְקָרָא זֶה אֶל־זֶה וְאָמַר׃ אלו

שָׂרָף מְכֻנֶּה אֶחָד קָדוֹשׁ. סְלוּד אוֹמֵר לְבָרוּךְ וְקָדוֹשׁ. עוֹנִים בְּקִדֻּשָּׁה לָאֵל הַקָּדוֹשׁ.

קָדוֹשׁ קָדוֹשׁ קָדוֹשׁ׃ אלו

פְּאֵר וְשֶׁבַח לַאֲדוֹן הַצְּבָאוֹת. פּוֹצְחִים בְּרִנָּה מַלְאֲכֵי צְבָאוֹת. צְבָא מָרוֹם גְּדֻלָּתָם מַצְבִּיאוֹת.

יְיָ צְבָאוֹת׃ אלו

קָדוֹשׁ וְנוֹרָא שׁוֹכֵן עֲלֵיהֶם בְּעֶרֶץ. קַלִּים לָרוּץ עַד־קְצֵה הָאָרֶץ. רָם וְנִשָּׂא יֹשֵׁב עַל־חוּג הָאָרֶץ.

מְלֹא כָל־הָאָרֶץ׃ אלו

שְׁמַיִם וּשְׁמֵי שְׁמַיִם כְּסָה הוֹדוֹ. שְׁחָקִים מִמַּעַל פֹּעַל יָדוֹ. תֵּלָה תֵּבֵל בְּזֹרַע יָדוֹ.

מְלֹא כָל־הָאָרֶץ כְּבוֹדוֹ׃

אֵלּוּ לְאֵלּוּ שׁוֹאֲלִים. אֵלּוּ לְאֵלּוּ מְמַלְּלִים. אָנָּה שְׁפַן מְעֹלִים. לְהַעֲרִיצוֹ לְהַקְדִּישׁוֹ בְּפֹאַר מְסֻלְסָלִים׃

וּבְכֵן לְךָ תַּעֲלֶה קְדֻשָּׁה,
כִּי אַתָּה אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ מוֹחֵל
וְסוֹלֵחַ:

פותחין הארון.

וּנְתַנֶּה תֹּקֶף קְדֻשַּׁת
הַיּוֹם, כִּי הוּא נוֹרָא
וְאָיוֹם, וּבוֹ תִּנַּשֵּׂא
מַלְכוּתֶךָ, וְיִכּוֹן
בְּחֶסֶד כִּסְאֶךָ, וְתֵשֵׁב
עָלָיו בֶּאֱמֶת: אֱמֶת
כִּי אַתָּה הוּא דַּיָּן
וּמוֹכִיחַ וְיוֹדֵעַ וָעֵד
וְכוֹתֵב וְחוֹתֵם וְסוֹפֵר
וּמוֹנֶה, וְתִזְכּוֹר כָּל־
הַנִּשְׁכָּחוֹת, וְתִפְתַּח
אֶת־סֵפֶר הַזִּכָּרוֹנוֹת,
וּמֵאֲלָיו יִקָּרֵא, וְחוֹתַם
יַד כָּל־אָדָם בּוֹ,
וּבְשׁוֹפָר גָּדוֹל יִתָּקַע,
וְקוֹל דְּמָמָה דַקָּה
יִשָּׁמַע, וּמַלְאָכִים
יֵחָפֵזוּן, וְחִיל וּרְעָדָה

וכן Und ſo möge denn zu Dir emporſteigen der Weiheruf; denn Du biſt unſer Gott, der verzeiht und vergiebt!

ונתנה So wollen wir von der hohen Weihe des Tages laut Zeugniß ablegen; denn wohl iſt er gewaltig und erſchütternd. Und an ihm richtet ſich auf Deine Weltenherrſchaft, und auf Gnade baut ſich Dein Thron und Du ſitzeſt auf ihm in Wahrheit. Wahr iſt's, daß Du biſt der Richter und der Ueberführende, der Kundige und Zeuge, der ſchreibt und beſiegelt, zählt und rechnet. Und alles Vergeſſene denkſt Du, und aufrolleſt Du das Buch der Erinnerungen, und es lieſt ſich ſelber, und eines jeglichen Menſchen eigener Zug iſt darin. Und auf der Weltenpoſaune wird geblaſen, und eines leiſen Gemurmels Hall wird vernommen, und die Engel erzittern, Angſt und Beben faſſet

וְאַחֲזוֹן. וְיֹאמְרוּ הִנֵּה
יוֹם הַדִּין. לִפְקוֹד
עַל־צְבָא מָרוֹם בַּדִּין.
כִּי לֹא יִזְכּוּ בְעֵינֶיךָ
בַּדִּין. וְכָל־בָּאֵי עוֹלָם
יַעַבְרוּן לְפָנֶיךָ כִּבְנֵי
מָרוֹן: חזן כְּבַקֶּרֶת
רֹעֶה עֶדְרוֹ. מַעֲבִיר
צֹאנוֹ תַּחַת שִׁבְטוֹ.
כֵּן תַּעֲבִיר וְתִסְפּוֹר
וְתִמְנֶה וְתִפְקֹד נֶפֶשׁ
כָּל־חָי. וְתַחְתּוֹךְ
קִצְבָה לְכָל־
בְּרִיוֹתֶיךָ. וְתִכְתֹּב
אֶת־גְּזַר דִּינָם:

בְּרֹאשׁ הַשָּׁנָה
יִכָּתֵבוּן. וּבְיוֹם צוֹם
כִּפּוּר יֵחָתֵמוּן. כַּמָּה
יַעַבְרוּן וְכַמָּה יִבָּרֵאוּן.
מִי יִחְיֶה וּמִי יָמוּת.
מִי בְקִצּוֹ וּמִי לֹא

sie, und sie sprechen: Siehe, es ist der Tag des Gerichts, um heimzusuchen das ganze Heer des Himmels im Gericht! Denn sie sind nicht rein vor Dir im Gericht. Und alle Bewohner der Welt ziehen bei Dir vorbei, wie die Schafe der Heerde. Wie die Musterung hält der Hirt mit seiner Heerde, der seine Lämmer lässet durchziehen unter seinem Stabe, so lässest Du vorüberziehen und zählest und überschlägst und musterst die Seelen aller Lebenden und theilest jeglichem Geschöpfe sein Gewisses zu, und verzeichnest den über sie gefällten Spruch.

בראש Am Jahresbeginne wird es verzeichnet und am Sühnetage wird es besiegelt, wie Viele sollen dahinscheiden und wie Viele ins Leben treten, wer leben soll und wer sterben, wer das Lebensziel erreiche

und wer vor der Zeit hingehe, wer durch Waſſer und wer durch Feuer, wer durch Schwert, wer durch wildes Thier, wer durch Hunger und wer durch Durſt, wer durch Sturm, wer durch Seuche; wer erwürgt, wer geſteinigt werde; wer in Ruhe lebe, wer unſtät irre, wer in friedlicher Stille, wer mit verwirrtem Sinne; wer verarmen ſoll und wer Reichthums Fülle gewinnen, wer ſinken ſoll und wer emporkommen.

ותשובה Aber reuige Bekehrung, Gebet und fromme Werke wenden ab das böſe Verhängniß.

כי Denn wie Dein Name, ſo iſt Dein Ruhm: ſchwer zu erzürnen, leicht zu beſänftigen! Denn Du willſt nicht, daß der Todeswürdige ſterbe, ſondern daß er zurückkehre und lebe, und bis zu ſeinem Sterbetage harreſt Du ſein; bekehrt er ſich, ſofort nimmſt Du ihn auf und an. Wohl iſt es wahr, daß Du biſt ihr Bildner und kenneſt

בְּקִצּוֹ. מִי בַמַּיִם וּמִי
בָאֵשׁ. מִי בַחֶרֶב וּמִי
בַחַיָּה. מִי בָרָעָב וּמִי
בַצָּמָא. מִי בָרַעַשׁ וּמִי
בַמַּגֵּפָה. מִי בַחֲנִיקָה
וּמִי בַסְּקִילָה: מִי
יָנוּחַ וּמִי יָנוּעַ. מִי
יִשָּׁקֵט וּמִי יִטָּרֵף. מִי
יִשָּׁלֵו וּמִי יִתְיַסָּר. מִי
יֵעָנִי וּמִי יֵעָשֵׁר. מִי
יִשָּׁפֵל וּמִי יָרוּם:

צום קול
וּתְשׁוּבָה וּתְפִלָּה
מטען
וּצְדָקָה
מַעֲבִירִין אֶת־רֹעַ הַגְּזֵרָה:

כִּי כְשִׁמְךָ כֵּן תְּהִלָּתֶךָ.
קָשֶׁה לִכְעוֹס וְנוֹחַ לְרָצוֹת.
כִּי לֹא תַחְפּוֹץ בְּמוֹת הַמֵּת.
כִּי אִם בְּשׁוּבוֹ מִדַּרְכּוֹ וְחָיָה.
וְעַד יוֹם מוֹתוֹ תְּחַכֶּה לּוֹ. אִם
יָשׁוּב מִיַּד תְּקַבְּלוֹ: ח אֱמֶת
כִּי אַתָּה הוּא יוֹצְרָם. וְיוֹדֵעַ

יִצְרָם. כִּי הֵם בָּשָׂר וָדָם:
אָדָם יְסוֹדוֹ מֵעָפָר וְסוֹפוֹ
לֶעָפָר. בְּנַפְשׁוֹ יָבִיא לַחְמוֹ.
מָשׁוּל כַּחֶרֶס הַנִּשְׁבָּר.
כְּחָצִיר יָבֵשׁ. וְכָצִיץ נוֹבֵל.
כְּצֵל עוֹבֵר. וְכֶעָנָן כָּלָה.
וְכָרוּחַ נוֹשָׁבֶת. וְכְאָבָק
פּוֹרֵחַ. וְכַחֲלוֹם יָעוּף:

וְאַתָּה הוּא מֶלֶךְ אֵל חַי וְקַיָּם:

אֵין קֵצְבָּה לִשְׁנוֹתֶיךָ.
וְאֵין קֵץ לְאָרְכָּךְ יָמֶיךָ. וְאֵין
לְשַׁעַר מַרְכְּבוֹת כְּבוֹדֶךָ.
וְאֵין לְפָרֵשׁ עִלּוּם שְׁמֶךָ.
שִׁמְךָ נָאֶה לָךְ וְאַתָּה נָאֶה
לְשִׁמֶךָ. וּשְׁמַנּוּ קָרָאתָ
בִּשְׁמֶךָ:

עֲשֵׂה לְמַעַן שְׁמֶךָ. וְקַדֵּשׁ
אֶת־שִׁמְךָ עַל מְקַדִּישֵׁי
שְׁמֶךָ. (בְּעֲבוּר כְּבוֹד שִׁמְךָ
הַנַּעֲרָץ וְהַנִּקְדָּשׁ.) כְּסוֹד
שִׂיחַ שָׂרְפֵי־קֹדֶשׁ.
הַמַּקְדִּישִׁים שִׁמְךָ בַּקֹּדֶשׁ.
דְּרִי מַעְלָה עִם דָּרֵי מַטָּה

ihren Sinn und Trieb; sie sind ja Fleisch und Blut! Der Mensch — sein Ursprung ist im Staube, und sein Ende ist für den Staub; sein Leben einsetzend, gewinnt er sein Brot, er, der gleicht dem zerbrochenen Scherben, dem trocknen Grase, der welkenden Blume, dem enteilenden Schatten, der entschwindenden Wolke und dem verwehenden Hauche, dem verfliegenden Staube, und wie ein Traum fleucht er dahin.

ואתה Aber Du, Derselbe ewig, König, Gott, ewiglebend und dauernd. —

אין Keine Grenze giebt's für Deine Jahre und kein Ende der Dauer Deiner Tage, keine Zahl für die Träger Deiner herrlichen Pracht; nicht zu enthüllen ist das tiefe Geheimniß Deines Namens. Dein Nam' ist Dein Schmuck, und unseren Namen hast Du genannt nach dem Deinen!

עשה O thue es um Deines Namens willen, und laß Deinem Namen die Heiligung werden an denen, die ihn zu heiligen sind ausersehen, — um der Hoheit Deines Namens willen, der verherrlicht wird im Kreise der Andacht heiliger Serafim, die Deinen Namen weihevoll

erheben. Die Bewohner der Weltenhöhen mit denen der Erdentiefen vereint rufen in dreifachem Hall, —

ככתוב (Vorb.) wie geschrieben steht durch Deinen Propheten: Und Einer ruft dem Andern zu und spricht:

קדוש (Gem.) Heilig, heilig, heilig ist der Herr der Heerschaaren; so weit die Erde, reicht seine Herrlichkeit.

כבודו Seiner Herrlichkeit voll ist die Welt, seine Diener fragen Einer den Andern: Wo ist der Ort seiner Herrlichkeit? — Die ihnen gegenüber Geschaarten antworten: „Gelobt sei —"

קוֹרְאִים וּמְשַׁלְּשִׁים בְּשָׁלוֹשׁ קְדֻשָּׁה בַּקָּדֵשׁ׃

ח׳ כַּכָּתוּב עַל־יַד נְבִיאֶךָ וְקָרָא זֶה אֶל־זֶה וְאָמַר׃

קיח קָדוֹשׁ | קָדוֹשׁ קָדוֹשׁ יְיָ צְבָאוֹת מְלֹא כָל־הָאָרֶץ כְּבוֹדוֹ׃

כְּבוֹדוֹ מָלֵא עוֹלָם מְשָׁרְתָיו שׁוֹאֲלִים זֶה לָזֶה אַיֵּה מְקוֹם כְּבוֹדוֹ לְעֻמָּתָם בָּרוּךְ יֹאמֵרוּ׃

סוגרין הארון. Schließen der Bundeslade.

עפ אי כפול.

אָז מִלְּפָנֶיךָ בְּרֵאשִׁית. דֵּת וָכֶס הֲשִׁית׃ אֲמָנָה יוֹם יוֹם. אֲצוּלָה אִתּוֹ בְּחֶבְיוֹן׃ בְּאָרָה לְשַׁעֲשׁוּעִים. בָּהּ לְנַקּוֹת חֶטְא עַם מְשׁוֹרְעִים׃ גָּמַר בַּעֲצָתָהּ כֹּל בְּאָמֵר. גְּשָׁהּ לְחַנֵּן בְּעַד כָּל־יְצוּרֵי חֹמֶר׃ דְּגָלָהּ לְפָנַי מְכוֹן שֶׁבֶת. דְּרוֹר יֶשַׁע כְּעָלָה בְּמַחֲשֶׁבֶת׃ הוּכְנָה עַד־לֹא עוֹלָם. הֱיוֹת מְלֵיץ יֹשֶׁר לְעַם עוֹלָם׃ וּשְׁנֵי אֲלָפֵי רִבְבוֹת גְּדוּדִים. וְכֻמּוֹ הֵם כְּרוּבִים אָז בָּם מִתְגּוֹדְדִים׃ זְקוֹף לְמִסְגָּרָם מַרְבִּים. זִיו סַפִּיר כֵּס מַרְכִּיבִים׃ חַשְׁרַת־מַיִם עִם חֶשְׁבַּת־מַיִם. חֻבָּא בְּמְצוּלוֹת מַיִם חֶטְא שִׁפְכֵי לֵב בַּמַּיִם׃ טֹרַח נוֹשֵׂא וְנִרְאָה נִשָּׂא. טוֹעֵן מַשָּׂא בְּקוֹל כָּל־תִּשָּׂא׃ יִתְרַעֲשׁוּ

אוֹפַן וְגַלְגַּל. יָקֵשׁ עַם־זוּ לְהַאֲפִין וּלְגַלְגֵּל: (חזן) כְּרוּב וְחַיָּה רוֹפְפִים. בְּבַנְפֵי־נֶשֶׁר מְעוֹפְפִים. כְּאֵב זוּ מְרַפְּאִים. עֲנוֹת לְעֲמַת | שְׂרָפִים:

חזן כְּבוֹדוֹ מְלֵא עוֹלָם | מְשָׁרְתָיו שׁוֹאֲלִים זֶה לָזֶה אַיֵּה מְקוֹם כְּבוֹדוֹ לְעֻמָּתָם בָּרוּךְ יֹאמֵרוּ:

קיח בָּרוּךְ כְּבוֹד יי מִמְּקוֹמוֹ:

מִמְּקוֹמוֹ הוּא יִפֶן בְּרַחֲמִים וְיָחוֹן עַם הַמְיַחֲדִים שְׁמוֹ עֶרֶב וָבֹקֶר בְּכָל־יוֹם תָּמִיד פַּעֲמַיִם בְּאַהֲבָה שְׁמַע אוֹמְרִים:

(Gem.) Gelobt sei die Herrlichkeit des Ewigen! — ein jeglicher von seiner Stätte aus.

ממקומו Aus seiner geweihten Stätte wende Er sich in Erbarmen und begnadige das Volk derer, die als einig bekennen seinen Namen Abends und Morgens an jeglichem Tage beständig; zweimal in liebender Hingebung rufen sie: „Höre, Jisrael! —"

ע״פ תשר״ק כפול.

אָז מִלְּפָנַי בְּרֵאשִׁית. אֲבוֹת וּבָנִים הַשִּׁית: לָתֵת אֲרֻכָּה. לְהַעֲלוֹת אֲרוּכָה: מָאז צָפָם. מֻחָרוֹת קְצָפָם: נוֹעַץ וְהֵבִין. נָאצוֹת לְהַלְבִּין: סָכַר עֲשׂוֹת נְכֹחָה. סְיוּם לְיוֹם תּוֹכֵחָה: עָלוּ בְּמַחֲשָׁבָה יַחַד. עֲתִידָתָם לְמַלֹּאתָם מְפֻחָד: פּוֹדֶם הָעֶלֶם מְקֻדָּם. פֶּשַׁע לְנַקּוֹת מִקְנוּת קָדָם: צְפֵה בְּוַעַד יוֹם זֶה. צַעֲקִים סְלַח־נָא לַעֲוֹן הָעָם הַזֶּה: קְרֵא דְרוֹת מֵרֹאשׁ. קְשֹׁט אָב לַבָּנִים הָכֵן לְדָרוֹשׁ: (חזן) רַבּוּ רַחֲמָיו וַחֲסָדָיו. רְצוֹת רְחוּמָיו וַחֲסִידָיו: שֶׁהֵם יְדִידָיו. שִׁבְלוּל מַעֲבָדָיו: תָּמִיד מְעִידָיו. כִּי אֵין בִּלְעָדָיו:

חון מְקוֹמוֹ הוּא יָחֹן בְּרַחֲמִים. וְיָחוֹן עַם הַמְיַחֲדִים שְׁמוֹ עֶרֶב
וָבֹקֶר בְּכָל־יוֹם תָּמִיד פַּעֲמַיִם בְּאַהֲבָה שְׁמַע אוֹמְרִים:

קיוח שְׁמַע יִשְׂרָאֵל יי
אֱלֹהֵינוּ יי אֶחָד:
אֶחָד הוּא אֱלֹהֵינוּ
הוּא אָבִינוּ הוּא מַלְכֵּנוּ
הוּא מוֹשִׁיעֵנוּ וְהוּא
יַשְׁמִיעֵנוּ בְּרַחֲמָיו
שֵׁנִית לְעֵינֵי כָל־חָי
לִהְיוֹת לָכֶם לֵאלֹהִים:

שמע (Gem.) Höre, Jisrael! der Ewige, unser Gott, ist ein einiges ewiges Wesen!

אחד Einig ist Er, unser Gott, Er unser Vater, Er unser König, Er unser Retter, und Er wird uns vernehmen lassen in seiner Gnade den Ruf zum zweiten Male, sichtbarlich vor allen Lebenden: Ich will euer Gott sein!

ע"פ תשריק כפול.

אָז מִלִּפְנֵי בְרֵאשִׁית. נָוֶה וְינוֹן חֲשִׁית: תַּלְפִּיוֹת מָרוֹם
מֵרֵאשׁוֹן. תִּבֶן טֶרֶם בָּל־עַם וָלָשׁוֹן: שְׁכֵנוֹ עֵץ שָׁם
לְהַשְׁרוֹת. שׁוֹגִים לְהַדְרִיךְ בְּדַרְכֵי יְשָׁרוֹת: רָשַׁע אִם
הָאָדִים. רַחֲצוּ וְהִזַּכּוּ הִקְדִּים: רֶקֶף אִם־קָצַף בַּאֲמָתוֹ
קָדוֹשׁ לֹא יָעִיר כָּל־חֲמָתוֹ: צָמַתְנוּ בְּבִצְעֵנוּ עַד עָתָּה.
צוּרֵנוּ עָלֵינוּ לֹא נָעְתָּה: פָּנֵה מֶנּוּ מְשִׁיחַ צִדְקֵנוּ. פָּלַטְנוּ
וְאֵין מִי לְצַדְּקֵנוּ: עֲוֹנוֹתֵינוּ וְעַל פִּשְׁעֵינוּ. עוֹמֵם וְהוּא
מְחֻלָּל מִפִּשְׁעֵינוּ: סוֹבֵל עַל־שֶׁכֶם חַטֹּאתֵינוּ. סְלִיחָה
מְצֹא לַעֲוֹנֹתֵינוּ: נִרְפָּא־לָנוּ בְּחַבּוּרָתוֹ. נֶצַח בְּרִיָּה חֲדָשָׁה
עֵת לִבְרֹאתוֹ: (חזן) מֵהוּג הַעֲלֵהוּ. מְשֻׁעִיר הַדָּלֵהוּ:
לְהַשְׁמִיעֵנוּ בְּחַר הַלְּבָנוֹן. שֵׁנִית בְּיַד יְנוֹן:

חון אֶחָד הוּא אֱלֹהֵינוּ הוּא אָבִינוּ הוּא מַלְכֵּנוּ הוּא מוֹשִׁיעֵנוּ.
וְהוּא יַשְׁמִיעֵנוּ בְּרַחֲמָיו שֵׁנִית לְעֵינֵי כָל־חַי לִהְיוֹת לָכֶם לֵאלֹהִים

קיח אֲנִי יְיָ אֱלֹהֵיכֶם׃

אני (Gem.) Ich bin der Ewige, euer Gott!

אַדִּיר אַדִּירֵנוּ יְיָ אֲדֹנֵינוּ מָה־אַדִּיר שִׁמְךָ בְּכָל־הָאָרֶץ׃ וְהָיָה יְיָ לְמֶלֶךְ עַל־כָּל־הָאָרֶץ בַּיּוֹם הַהוּא יִהְיֶה יְיָ אֶחָד וּשְׁמוֹ אֶחָד׃

אדיר O Herrlicher, Du von uns verherrlicht, Ewiger, unser Herr! wie herrlich ist Dein Name auf der ganzen Erde; Und es wird der Ewige König sein über die ganze Erde; an demselbigen Tage wird der Ewige einzig sein und sein Name einzig.

אָז מִלִּפְנֵי בְרֵאשִׁית. שִׁבְעָה אֵלֶּה הַשִּׁית׃ כְּוֹנֶם מֵעֵת נוֹלָדוּ. כְּתוּרִים בְּטֶרֶם הָרִים יֻלָּדוּ׃ יְצָרָם וְאָצְלוֹ כְּלָלוּ. יַחַד לִפְנֵי גְּבָעוֹת חוֹלָלוּ׃ מִפִּי בְּאֹפֶם תְּשׁוּבָה. מְבוּעָה הִיא לְבֵית הַשּׁוּבָבָה׃ חִתְלָהּ צָרִי לְחַטָּאִים. חוֹבֵשׁ לְנִטְעֵי נָטָעִים׃ זְדוֹנוֹת וּשְׁגָגוֹת בָּהּ לִדְחוֹת. זַעַף וְעֶבְרָה בָּהּ לִמְחוֹת׃ וּמִלִּפְנֵי עָשׂוֹר עֲשָׂרָה. וְעָדָהּ לְמַרְפֵּא סוֹרָרָה׃ חָנֵנוּ אָתָּה לְךָ אָיוֹם. הַבִּיטָה וּרְאֵה בְּשִׁבְרוֹן לֵב הַיּוֹם׃ דַּלְיוֹת שְׁחָקִים וּמַצַּב רַגְלַיִם. דְּרִיכַת מָתְנַיִם וּמַעַד קַרְסֻלַּיִם׃ וָשִׁים יְחֻפִּים בְּעִנּוּי עֵינַיִם. גִּישׁוֹת מְאַלְּפִים כְּשִׁירוֹת מְעוֹפְפִים׃ (חזן) בְּךָ מִתְהַדְּרִים. בְּשִׁמְךָ נֶאְדָּרִים׃ אָמְצָךְ מַאְדִּירִים. אַדִּיר בָּאַדִּירִים בְּקוֹל אַדִּירִים׃

חזן אַדִּיר אַדִּירֵנוּ יְיָ אֲדֹנֵינוּ מָה־אַדִּיר שִׁמְךָ בְּכָל־הָאָרֶץ׃ וְהָיָה יְיָ לְמֶלֶךְ עַל־כָּל־הָאָרֶץ בַּיּוֹם הַהוּא יִהְיֶה יְיָ אֶחָד וּשְׁמוֹ אֶחָד׃

ק וּבְדִבְרֵי קָדְשְׁךָ כָּתוּב לֵאמֹר׃

ובדברי (Vorb.) Und in Deinen heiligen Worten steht geschrieben also:

קיח יִמְלֹךְ יְיָ לְעוֹלָם
אֱלֹהַיִךְ צִיּוֹן לְדֹר
וָדֹר הַלְלוּיָהּ׃

ימלך (Gem.) Der Ewige wird herrſchen in alle Zeit, dein Gott, Zijon, in alle Geſchlechter. Hallelujah!

חי לְדֹר וָדֹר נַגִּיד גָּדְלֶךָ וּלְנֵצַח
נְצָחִים קְדֻשָּׁתְךָ נַקְדִּישׁ וְשִׁבְחֲךָ
אֱלֹהֵינוּ מִפִּינוּ לֹא יָמוּשׁ לְעוֹלָם
וָעֶד כִּי אֵל מֶלֶךְ גָּדוֹל וְקָדוֹשׁ
אָתָּה׃

לדר (Vorb.) In alle Geſchlechter wollen wir verkünden Deine Größe und in alle Dauer der Zeiten Deine Weihe ausſprechen, und Dein Preis, unſer Gott, ſoll aus unſerem Munde nie entweichen in alle Zeit und Ewigkeit; denn ein großer und heiliger Gott und Herr biſt Du.

חַמּוֹל עַל מַעֲשֶׂיךָ,
וְתִשְׂמַח בְּמַעֲשֶׂיךָ, וְיֹאמְרוּ
לְךָ חוֹסֶיךָ, בְּצַדֶּקְךָ
עֲמוּסֶיךָ, תִּתְקַדַּשׁ אָדוֹן עַל
כָּל־מַעֲשֶׂיךָ׃ כִּי מְקַדִּישֶׁיךָ
בְּךָ תִשְׁתַּבָּח׃ (נ״א כְּעֶרְכְּךָ)
קִדַּשְׁתָּ, נָאֶה לְקָדוֹשׁ פְּאֵר
מְקֻדָּשִׁים׃ וּבְכֵן יִתְקַדַּשׁ
שִׁמְךָ יְיָ אֱלֹהֵינוּ, עַל יִשְׂרָאֵל
עַמֶּךָ וְעַל יְרוּשָׁלַיִם עִירֶךָ,
וְעַל צִיּוֹן מִשְׁכַּן כְּבוֹדֶךָ,
וְעַל מַלְכוּת בֵּית דָּוִד
מְשִׁיחֶךָ, וְעַל מְכוֹנְךָ
וְהֵיכָלֶךָ׃ עוֹד יִזְכְּרֶנּוּ
אַהֲבַת אֵיתָן אֲבֵינוּ, וּבְנֵן
הַנֶּעֱקָד יִשְׁבֹּת מְדֵינֵנוּ,
וּבְזְכוּת תָּמָם יוֹצִיא אָיוֹם

חמול O walte mild an Deinen Geſchöpfen und freue Dich an Deinen Geſchöpfen, und ſprechen mögen Deine Schützlinge, wenn Du rechtfertigeſt Deine Lieben: Sei geheiliget, o Herr, an all Deinen Geſchöpfen! — Denn die Dich heiligen, haſt Du mit Deiner Weihe geheiliget. Herrlich ſtehet dem Heiligen an der Preis der ihm Geheiligten. Und ſo werde denn Deinem Namen die Weihe, Ewiger, unſer Gott! an Jisrael, Deinem Volke, und an Jeruſchalajim, Deiner Stadt, und an Zijon, der Stätte Deiner Herrlichkeit, und an dem Herſcherhauſe Davids, Deines Geſalbten, und an Deiner Wohnſtatt und an Deinem Tempel. — So mög' Er uns auch fürder gedenken die Liebe des felſenfeſten Ahns (Abraham), und um des zum Opfer Gebundenen (Jizchak) willen unſere Ankläger zum Schweigen bringen, und um das Verdienſt des Untadligen (Jaakob) zum

(נ״א הַיּוֹם) לְצֶדֶק דִּינֵנוּ, כִּי
קָדוֹשׁ הַיּוֹם לַאדֹנֵינוּ:
בְּאֵין מֵלִיץ יִשַּׁר מוּל מַגִּיד
פֶּשַׁע, תַּגִּיד לְיַעֲקֹב דָּבָר
חֹק וּמִשְׁפָּט, וְצִדְקֵנוּ
בַּמִּשְׁפָּט הַמֶּלֶךְ הַמִּשְׁפָּט:

Heil ausgehen lassen unsern Urtheilspruch! Denn heilig ist der heutige Tag unserem Herrn. Wenn kein fürsprechender Anwalt für uns steht dem gegenüber, der uns der Sünde zeiht, sprich Du für Jaakob das Wort des Rechtes und des Urtheils Spruch und sprich Du uns rein im Gerichte, König des Rechtes!

Nach doppeltem Alphabethe verfaßt. פותחין הארון. Oeffnen der Bundeslade.

הָאוֹחֵז בְּיָד מִדַּת
מִשְׁפָּט:
וְכֹל מַאֲמִינִים שֶׁהוּא אֵל
אֱמוּנָה:
הַבּוֹחֵן וּבוֹדֵק גְּנָזֵי
נִסְתָּרוֹת:
וְכֹל מַאֲמִינִים שֶׁהוּא בוֹחֵן
כְּלָיוֹת:
הַגּוֹאֵל מִמָּוֶת
וּפוֹדֶה מִשַּׁחַת:
וְכֹל מַאֲמִינִים שֶׁהוּא
גּוֹאֵל חָזָק:
הַדָּן יְחִידִי לְבָאֵי
עוֹלָם:
וְכֹל מַאֲמִינִים שֶׁהוּא דַּיָּן
אֱמֶת:

der handhabt die Waltung des Rechtes!

Und Alles glaubt an ihn, den Gott der Treue.

Der Tiefverborgenes durchforscht und prüft!

Und Alles glaubt an ihn, der in die Herzen dringt.

Der erlöst vom Tode und rettet aus Verderben!

Und Alles glaubt an ihn, den gewaltigen Erlöser.

Der allein ist Richter für alle Weltbewohner!

Und Alles glaubt an ihn, den wahren Richter.

הֶרְגִּוי בְּאֶהְיֶה
אֲשֶׁר אֶהְיֶה׃

וְכֹל מַאֲמִינִים שֶׁהוּא הָיָה
וְהֹוֶה וְיִהְיֶה׃

הַוַּדַּאי שְׁמוֹ כֵּן
תְּהִלָּתוֹ׃

וְכֹל מַאֲמִינִים שֶׁהוּא וְאֵין
בִּלָּתוֹ׃

הַזּוֹכֵר לְמַזְכִּירָיו
טוֹבוֹת זִכְרוֹנוֹת׃

וְכֹל מַאֲמִינִים שֶׁהוּא
זוֹכֵר הַבְּרִית׃

הַחוֹתֵךְ חַיִּים
לְכָל־חָי׃

וְכֹל מַאֲמִינִים שֶׁהוּא
חַי וְקַיָּם׃

הַטּוֹב וּמֵטִיב
לָרָעִים וְלַטּוֹבִים׃

וְכֹל מַאֲמִינִים שֶׁהוּא טוֹב
לַכֹּל׃

הַיּוֹדֵעַ יִצְרָ כָּל־
יְצוּרִים׃

Der sich verkündet hat als den, der ewig bleibt und dauert!

Und Alles glaubt an ihn, der war und ist und ewig wird Er sein.

Der unwandelbare ist sein Name, das ist sein Ruhm!

Und Alles glaubt an ihn, außer dem Keiner ist.

Der den sein Gedenkenden ihr fromm Verdienst gedenkt!

Und Alles glaubt an ihn, der des Bundes gedenkt.

Der jeglichem Leben sein Lebensloos zutheilt!

Und Alles glaubt an ihn, der ewig lebt und dauert.

Der Gütige, der gütig sich erweist den Bösen und den Guten!

Und Alles glaubt an ihn, der gütig gegen Alle ist.

Der kennt den Sinn aller Geschöpfe!

וְכֹל מַאֲמִינִים שֶׁהוּא
יוֹצְרָם בַּבֶּטֶן׃

הַכֹּל יָכוֹל וְכוֹלְלָם
יָחַד׃

וְכֹל מַאֲמִינִים שֶׁהוּא כֹּל
יָכוֹל׃

הַלָּן בְּסֵתֶר בְּצֵל
שַׁדָּי׃

וְכֹל מַאֲמִינִים שֶׁהוּא
לְבַדּוֹ הוּא׃

הַמַּמְלִיךְ מְלָכִים
וְלוֹ הַמְּלוּכָה׃

וְכֹל מַאֲמִינִים שֶׁהוּא
מֶלֶךְ עוֹלָם׃

הַנּוֹהֵג בְּחַסְדּוֹ
בְּכָל־דּוֹר׃

וְכֹל מַאֲמִינִים שֶׁהוּא
נוֹצֵר חָסֶד׃

הַסּוֹבֵל וּמַעֲלִים
עַיִן מִפּוֹרְרִים׃

וְכֹל מַאֲמִינִים שֶׁהוּא
סוֹלֵחַ פָּלָה׃

Und Alles glaubt an ihn, der im Mutterschoße sie gebildet.

Der Alles vermag und Alles umfaßt!

Und Alles glaubt an ihn, den Allvermögenden.

Der im Verborgenen thront, in der Allmacht Umhüllung!

Und Alles glaubt an ihn, den Alleinigen.

Der Königen die Herrschaft giebt, und ihm allein eignet die Herrschaft!

Und Alles glaubt an ihn, den Weltenbeherrscher.

Der in seiner Huld waltet in jeglicher Zeit!

Und Alles glaubt an ihn, der die Huld bewahrt.

Der schonend trägt und den Blick abwendet von den trotzigen Sündern!

Und Alles glaubt an ihn, der ewig verzeiht.

הָעֶלְיוֹן וְעֵינוֹ אֶל־
יְרֵאָיו׃

וְכֹל מַאֲמִינִים שֶׁהוּא
עוֹנֶה לָחַשׁ׃

הַפּוֹתֵחַ שַׁעַר
לְדוֹפְקָיו בִּתְשׁוּבָה׃

וְכֹל מַאֲמִינִים שֶׁהוּא
פְּתוּחָה יָדוֹ׃

הַצּוֹפֶה לָרָשָׁע
וְחָפֵץ בְּהִצְדְּקוֹ׃

וְכֹל מַאֲמִינִים שֶׁהוּא
צַדִּיק וְיָשָׁר׃

הַקַּצַר בְּזַעַם
וּמַאֲרִיךְ אָף׃

וְכֹל מַאֲמִינִים שֶׁהוּא
קָשֶׁה לִכְעוֹס׃

הָרַחוּם וּמַקְדִּים
רַחֲמִים לְרֹגֶז׃

וְכֹל מַאֲמִינִים שֶׁהוּא
רַךְ לִרְצוֹת׃

הַשָּׁוֶה וּמַשְׁוֶה קָטֹן
וְגָדוֹל׃

Der Höchste, deß Auge den ihn Fürchtenden ist zugewandt!

Und Alles glaubt an ihn, der erhört das leise Flehen.

Der öffnet die Pforten den reuig Anklopfenden!

Und Alles glaubt an ihn, deß Hand ist aufgethan.

Der harrend ausschaut nach dem Frevler, und will, daß er sich rechtfertige!

Und alles glaubt an ihn, der gerecht ist und gerade.

Deß Zorn kurz, lange währt seine Nachsicht!

Und Alles glaubt an ihn, der zu erzürnen so schwer.

Der Erbarmer, deß Erbarmen seinem Zorne vorausgeht!

Und Alles glaubt an ihn, der so mild ist, leicht begütigt.

Der gegen Alle gleich, Groß und Klein gleichstellet!

וְכֹל מַאֲמִינִים שֶׁהוּא שׁוֹפֵט צֶדֶק:
חַתָּם וּמְתַמֵּם עִם־ תְּמִימִים:
וְכֹל מַאֲמִינִים שֶׁהוּא תָּמִים פָּעֳלוֹ: סונרין האדון.
קְיוּם תִּשְׁגַּב לְבַדֶּךָ וְתִמְלֹךְ עַל־כֹּל בְּיִחוּד:
כַּכָּתוּב עַל־יַד נְבִיאֶךָ. וְהָיָה יְיָ לְמֶלֶךְ עַל־כָּל־ הָאָרֶץ בַּיּוֹם הַהוּא יִהְיֶה יְיָ אֶחָד וּשְׁמוֹ אֶחָד:

Und Alles glaubt an ihn, der ein gerechter Richter.

Der Tadelloſe, der mit den Treuen in Treue verfährt!

Und Alles glaubt an ihn, deß Wirken makellos.

תשגב (Vorb.) Sei erhaben Du allein und herrſche über Alles in Deiner Einheit, wie geſchrieben iſt durch Deinen Propheten: Und der Ewige wird König ſein über die ganze Erde; an ſelbigem Tage wird der Ewige einzig ſein und ſein Name einzig.

וּבְכֵן תֵּן פַּחְדְּךָ יְיָ אֱלֹהֵינוּ עַל כָּל־מַעֲשֶׂיךָ. וְאֵימָתְךָ עַל כָּל־ מַה־שֶּׁבָּרָאתָ. וְיִרָאוּךָ כָּל־הַמַּעֲשִׂים. וְיִשְׁתַּחֲווּ לְפָנֶיךָ כָּל־ הַבְּרוּאִים. וְיַעֲשׂוּ כֻלָּם אֲגֻדָּה אַחַת. לַעֲשׂוֹת רְצוֹנְךָ בְּלֵבָב שָׁלֵם. כְּמוֹ שֶׁיָּדַעְנוּ יְיָ אֱלֹהֵינוּ. שֶׁהַשִּׁלְטָן לְפָנֶיךָ. עֹז בְּיָדֶךָ. וּגְבוּרָה בִּימִינֶךָ. וְשִׁמְךָ נוֹרָא עַל כָּל־מַה־שֶּׁבָּרָאתָ:
וּבְכֵן תֵּן כָּבוֹד יְיָ לְעַמֶּךָ. תְּהִלָּה לִירֵאֶיךָ. וְתִקְוָה לְדוֹרְשֶׁיךָ. וּפִתְחוֹן פֶּה לַמְיַחֲלִים לָךְ. שִׂמְחָה לְאַרְצֶךָ. וְשָׂשׂוֹן לְעִירֶךָ. וּצְמִחַת קֶרֶן לְדָוִד עַבְדֶּךָ. וַעֲרִיכַת נֵר לְבֶן־יִשַׁי מְשִׁיחֶךָ. בִּמְהֵרָה בְיָמֵינוּ:
וּבְכֵן צַדִּיקִים יִרְאוּ וְיִשְׂמָחוּ. וִישָׁרִים יַעֲלוֹזוּ. וַחֲסִידִים בְּרִנָּה יָגִילוּ. וְעוֹלָתָה תִּקְפָּץ־פִּיהָ. וְכָל־הָרִשְׁעָה כֻּלָּהּ כְּעָשָׁן תִּכְלֶה. כִּי תַעֲבִיר מֶמְשֶׁלֶת זָדוֹן מִן־הָאָרֶץ:

ע״פ א״ב.

וְיֵאָתְיוּ כֹל לְעָבְדֶךָ. וִיבָרְכוּ שֵׁם כְּבוֹדֶךָ. וְיַגִּידוּ

ויאתיו (Vork) Und alle nahen Dir zu dienen, und preiſen Deinen herrlichen Namen.

בָּאִיִּים צִדְקֶךָ. וְיִדְרְשׁוּךָ עַמִּים לֹא יְדָעוּךָ. וִיהַלְלוּךָ כָּל־אַפְסֵי־אָרֶץ. וְיֹאמְרוּ תָּמִיד יִגְדַּל יְיָ: (וְיִזְבְּחוּ לְךָ אֶת־זִבְחֵיהֶם.) וְיִזְנְחוּ אֶת־עֲצַבֵּיהֶם. וַיַּחְפְּרוּ עִם פְּסִילֵיהֶם: וַיָּשׁוּ שְׁכֶם אֶחָד לָעָבְדֶךָ. וְיִרָאוּךָ עִם־שֶׁמֶשׁ מְבַקְשֵׁי פָנֶיךָ. וַיַּכִּירוּ כֹּחַ מַלְכוּתֶךָ. וְיִלְמְדוּ תֹעִים בִּינָה: וַיְמַלְּלוּ אֶת־גְּבוּרָתֶךָ. וַיַּשְׁאוּךָ מִתְנַשֵּׂא לְכָל לְרֹאשׁ: וַיַּלְּדוּ בְחִילָה פָּגֶיךָ. וְיַעְטְרוּךָ נֵזֶר תִּפְאָרָה. וַיִּפְצְחוּ הָרִים רִנָּה. וְיִצְהֲלוּ אִיִּים בְּמַלְכֶךָ: וַיְקַבְּלוּ עַל מַלְכוּתְךָ עֲלֵיהֶם. וַיָּרוֹמְמוּךָ בְּקַהַל־עָם. וַיִּשְׁמְעוּ רְחוֹקִים וַיָּבוֹאוּ. וַיִּתְּנוּ לְךָ פֶּתֶר מְלוּכָה:

Und verkünden in Eilanden Dein Heil; Völker suchen Dich auf, die nie Dich gekannt.

Und alle Enden der Erde preisen Dich und sprechen: Ewig groß ist der Herr!

Und sie opfern Dir ihre Opfer und verschmähen ihre Götzen und werden zu Schanden sammt ihren Bildern.

Sie neigen einmüthig die Schulter Dir zu dienen, und fürchten Dich, so weit die Sonne reicht, Dein Antlitz suchend.

Und sie erkennen die Macht Deiner Herrschaft, und Irrende lernen Einsicht.

Deine Stärke verkünden sie, und erheben Dich, der über alles erhaben als Haupt.

In glühender Inbrunst fleh'n sie zu Dir, und krönen Dich mit dem Prachtdiademe.

Und Berge brechen im Jubel aus, und Eilande jauchzen, wenn Du regierst.

Sie nehmen auf sich das Joch Deiner Herrschaft und erheben Dich in Volksschaaren.

Es hören's die Fernen und kommen herbei, und reichen Dir die Herrscherkrone.

וְתִמְלוֹךְ | אַתָּה יְיָ לְבַדְּךָ עַל כָּל־מַעֲשֶׂיךָ. בְּהַר צִיּוֹן מִשְׁכַּן כְּבוֹדֶךָ. וּבִירוּשָׁלַיִם | עִיר קָדְשֶׁךָ. כַּכָּתוּב בְּדִבְרֵי קָדְשֶׁךָ. יִמְלֹךְ יְיָ | לְעוֹלָם אֱלֹהַיִךְ צִיּוֹן לְדֹר וָדֹר הַלְלוּיָהּ:

קָדוֹשׁ אַתָּה וְנוֹרָא שְׁמֶךָ. וְאֵין אֱלוֹהַּ מִבַּלְעָדֶיךָ. כַּכָּתוּב וַיִּגְבַּהּ יְיָ צְבָאוֹת בַּמִּשְׁפָּט. וְהָאֵל הַקָּדוֹשׁ נִקְדַּשׁ בִּצְדָקָה. בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ הַמֶּלֶךְ הַקָּדוֹשׁ:

אַתָּה בְחַרְתָּנוּ מִכָּל־הָעַמִּים, אָהַבְתָּ אוֹתָנוּ, וְרָצִיתָ בָּנוּ, וְרוֹמַמְתָּנוּ מִכָּל־הַלְּשׁוֹנוֹת, וְקִדַּשְׁתָּנוּ בְּמִצְוֹתֶיךָ, וְקֵרַבְתָּנוּ מַלְכֵּנוּ לַעֲבוֹדָתֶךָ, וְשִׁמְךָ הַגָּדוֹל וְהַקָּדוֹשׁ עָלֵינוּ קָרָאתָ:

וַתִּתֶּן־לָנוּ יְיָ אֱלֹהֵינוּ בְּאַהֲבָה אֶת־יוֹם (הַשַּׁבָּת הַזֶּה) לִקְדֻשָּׁה וְלִמְנוּחָה וְאֶת־יוֹם (הַשַּׁבָּתוֹן הַזֶּה) הַכִּפֻּרִים הַזֶּה לִמְחִילָה וְלִסְלִיחָה וּלְכַפָּרָה וְלִמְחֹל־בּוֹ אֶת־כָּל־עֲוֹנוֹתֵינוּ (באהבה) מִקְרָא־קֹדֶשׁ זֵכֶר לִיצִיאַת מִצְרָיִם:

וּמִפְּנֵי חֲטָאֵינוּ גָּלִינוּ מֵאַרְצֵנוּ וְנִתְרַחַקְנוּ מֵעַל אַדְמָתֵנוּ וְאֵין אֲנַחְנוּ יְכוֹלִים לַעֲשׂוֹת חוֹבוֹתֵינוּ בְּבֵית בְּחִירָתֶךָ בַּבַּיִת הַגָּדוֹל וְהַקָּדוֹשׁ שֶׁנִּקְרָא שִׁמְךָ עָלָיו מִפְּנֵי הַיָּד שֶׁנִּשְׁתַּלְּחָה בְּמִקְדָּשֶׁךָ: יְהִי רָצוֹן מִלְּפָנֶיךָ יְיָ אֱלֹהֵינוּ וֵאלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ מֶלֶךְ רַחֲמָן שֶׁתָּשׁוּב וּתְרַחֵם עָלֵינוּ וְעַל־מִקְדָּשְׁךָ בְּרַחֲמֶיךָ הָרַבִּים וְתִבְנֵהוּ מְהֵרָה וּתְגַדֵּל כְּבוֹדוֹ: אָבִינוּ מַלְכֵּנוּ גַּלֵּה כְּבוֹד מַלְכוּתְךָ עָלֵינוּ מְהֵרָה וְהוֹפַע וְהִנָּשֵׂא עָלֵינוּ לְעֵינֵי כָל־חָי, וְקָרֵב פְּזוּרֵינוּ מִבֵּין הַגּוֹיִם וּנְפוּצוֹתֵינוּ כַּנֵּס מִיַּרְכְּתֵי־אָרֶץ: וַהֲבִיאֵנוּ לְצִיּוֹן עִירְךָ בְּרִנָּה וְלִירוּשָׁלַיִם בֵּית מִקְדָּשְׁךָ בְּשִׂמְחַת עוֹלָם, וְשָׁם נַעֲשֶׂה לְפָנֶיךָ אֶת־קָרְבְּנוֹת חוֹבוֹתֵינוּ תְּמִידִים כְּסִדְרָם וּמוּסָפִים כְּהִלְכָתָם, וְאֶת־מוּסַף יוֹם (הַשַּׁבָּת הַזֶּה וְאֶת־מוּסַף יוֹם) הַכִּפֻּרִים הַזֶּה נַעֲשֶׂה וְנַקְרִיב לְפָנֶיךָ בְּאַהֲבָה כְּמִצְוַת רְצוֹנֶךָ כְּמוֹ שֶׁכָּתַבְתָּ עָלֵינוּ בְּתוֹרָתֶךָ עַל־יְדֵי מֹשֶׁה עַבְדְּךָ מִפִּי כְבוֹדֶךָ כָּאָמוּר:

(Am Sabbath:)

וּבְיוֹם הַשַּׁבָּת שְׁנֵי־כְבָשִׂים בְּנֵי־שָׁנָה תְּמִימִם וּשְׁנֵי עֶשְׂרֹנִים

סֹלֶת מִנְחָה בְּלוּלָה בַּשָּׁמֶן וְנִסְכּוֹ: עֹלַת שַׁבַּת בְּשַׁבַּתּוֹ עַל־עֹלַת הַתָּמִיד וְנִסְכָּהּ:

וּבָעֲשׂוֹר לַחֹדֶשׁ הַשְּׁבִיעִי הַזֶּה מִקְרָא־קֹדֶשׁ יִהְיֶה לָכֶם וְעִנִּיתֶם אֶת־נַפְשֹׁתֵיכֶם כָּל־מְלָאכָה לֹא תַעֲשׂוּ: וְהִקְרַבְתֶּם עֹלָה לַיי רֵיחַ נִיחֹחַ פַּר בֶּן־בָּקָר אֶחָד אַיִל אֶחָד כְּבָשִׂים בְּנֵי־שָׁנָה שִׁבְעָה תְּמִימִם יִהְיוּ לָכֶם:

וּמִנְחָתָם וְנִסְּכֵיהֶם כְּמִדְבָּר. שְׁלֹשָׁה עֶשְׂרֹנִים לַפָּר וּשְׁנֵי עֶשְׂרֹנִים לָאָיִל. וְעִשָּׂרוֹן לַכֶּבֶשׂ. וְיַיִן בְּנִסְכּוֹ. *וּשְׂעִי שָׂעִירִים לְכַפֵּר. וּשְׁנֵי תְמִידִים כְּהִלְכָתָם:

(Am Sabbath) יִשְׂמְחוּ בְמַלְכוּתְךָ שֹׁמְרֵי שַׁבָּת וְקֹרְאֵי עֹנֶג עַם מְקַדְּשֵׁי שְׁבִיעִי. כֻּלָּם יִשְׂבְּעוּ וְיִתְעַנְּגוּ מִטּוּבֶךָ. וּבַשְּׁבִיעִי רָצִיתָ בּוֹ וְקִדַּשְׁתּוֹ חֶמְדַּת יָמִים אוֹתוֹ קָרָאתָ זֵכֶר לְמַעֲשֵׂה בְרֵאשִׁית:

פתיחין הארון. — Oeffnen der Bundeslade.

עָלֵינוּ לְשַׁבֵּחַ לַאֲדוֹן הַכֹּל לָתֵת גְּדֻלָּה לְיוֹצֵר בְּרֵאשִׁית. שֶׁלֹּא עָשָׂנוּ כְּגוֹיֵי הָאֲרָצוֹת וְלֹא שָׂמָנוּ כְּמִשְׁפְּחוֹת הָאֲדָמָה. שֶׁלֹּא שָׂם חֶלְקֵנוּ כָּהֶם וְגוֹרָלֵנוּ כְּכָל־הֲמוֹנָם: סוגרין הארון ופתחין מיד.

וַאֲנַחְנוּ כּוֹרְעִים וּמִשְׁתַּחֲוִים וּמוֹדִים לִפְנֵי מֶלֶךְ מַלְכֵי הַמְּלָכִים הַקָּדוֹשׁ בָּרוּךְ הוּא. שֶׁהוּא נוֹטֶה שָׁמַיִם וְיוֹסֵד אָרֶץ וּמוֹשַׁב יְקָרוֹ בַּשָּׁמַיִם

עלינו Uns liegt es ob, zu verherrlichen den Herrn des Alls, die Ehre zu geben dem Schöpfer der Welt, daß Er uns nicht hat sein lassen wie die Völker der Erde und uns nicht gleichgestellt den Geschlechtern des Erdbodens, daß Er unser Theil nicht gleich gemacht dem ihren und unser Loos dem ihrer Schaaren. Wir beugen das Knie und bücken uns und bekennen vor dem Könige, dem Weltenkönige, dem Heiligen, gelobt sei Er, daß Er ausgespannt die Himmel und gegründet die Erde, und seiner Herrlichkeit Sitz im Him-

*נ"א וּשְׂעִיר לְכַפֵּר מִלְּבַד חַטַּאת הַכִּפּוּרִים.

מְמַעַל וּשְׁכִינַת עֻזּוֹ בְּגָבְהֵי מְרוֹמִים: סגירין הארון.
Schließen der Bundeslade.

mel droben und der Thron seiner Allmacht in den höchsten Höhen.

בשעה שהצבור אומר הוא אלהינו וכו' יאמר הש"ץ את הפסוקים האלה.

אַתָּה הָרְאֵתָ לָדַעַת כִּי יְיָ הוּא הָאֱלֹהִים אֵין עוֹד מִלְבַדּוֹ: וְיָדַעְתָּ הַיּוֹם וַהֲשֵׁבֹתָ אֶל־לְבָבֶךָ כִּי יְיָ הוּא הָאֱלֹהִים בַּשָּׁמַיִם | מִמַּעַל וְעַל־הָאָרֶץ מִתָּחַת אַיִן עוֹד: שְׁמַע יִשְׂרָאֵל יְיָ אֱלֹהֵינוּ יְיָ | אֶחָד: הַן לַיְיָ אֱלֹהֶיךָ הַשָּׁמַיִם וּשְׁמֵי הַשָּׁמַיִם הָאָרֶץ וְכָל־אֲשֶׁר־בָּהּ: כִּי יְיָ אֱלֹהֵיכֶם הוּא אֱלֹהֵי הָאֱלֹהִים וַאֲדֹנֵי הָאֲדֹנִים הָאֵל הַגָּדֹל הַגִּבֹּר וְהַנּוֹרָא אֲשֶׁר לֹא־יִשָּׂא פָנִים וְלֹא יִקַּח שֹׁחַד: כִּי שֵׁם יְיָ אֶקְרָא הָבוּ גֹדֶל לֵאלֹהֵינוּ: יְהִי שֵׁם יְיָ מְבֹרָךְ מֵעַתָּה וְעַד־עוֹלָם:

והצבור אומרים: הוּא אֱלֹהֵינוּ אֵין עוֹד: אֱמֶת מַלְכֵּנוּ אֶפֶס זוּלָתוֹ כַּכָּתוּב בְּתוֹרָתוֹ. וְיָדַעְתָּ הַיּוֹם וַהֲשֵׁבֹתָ אֶל־לְבָבֶךָ כִּי יְיָ הוּא הָאֱלֹהִים בַּשָּׁמַיִם מִמַּעַל וְעַל־הָאָרֶץ מִתָּחַת אַיִן עוֹד:

Er ist unser Gott, Keiner sonst; in Wahrheit Er unser König, Niemand außer ihm, wie geschrieben steht in seiner Lehre: Und du sollst heut erkennen und es dir zu Gemüthe führen, daß der Ewige der wahre Gott ist im Himmel oben und auf der Erde hienieden, Keiner sonst!

הש"ץ חוזר בקול רם הוא אלהינו וכו'.

ח' אֱלֹהֵינוּ וֵאלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ: תָּבֹא־עם־פִּיפִיּוֹת שְׁלוּחֵי עַמְּךָ בֵּית יִשְׂרָאֵל. הָעוֹמְדִים לְבַקֵּשׁ תְּפִלָּה וְתַחֲנוּנִים מִפְּנֶיךָ עַל־עַמְּךָ בֵּית יִשְׂרָאֵל: הוֹרֵם מַה־שֶּׁיֹּאמְרוּ. הָבֵן מַה־שֶּׁיְּדַבֵּרוּ. הַשִּׁיבֵם מַה־שֶּׁיִּשְׁאָלוּ.

O Gott und (Vorb.) אלהינו unserer Väter Gott! Sei Du mit dem Munde der Boten Deines Volkes, des Hauses Jisrael, die vor Dir stehen, des Gebetes Wort und des Flehens Ruf von Dir zu erlangen für Dein Volk, das Haus Jisrael! Lehre Du sie wie sie reden sollen; gieb Du ihnen die Einsicht für das, was sie aussprechen; leg' ihnen

in den Mund, wie sie bitten; mach' ihnen kund, wie sie Dich preisen mögen! Im Lichte Deines Angesichtes mögen sie wallen! Das Knie beugen sie Dir. Deinem Volke mit ihrem Munde mögen sie Segen bringen, und von den Segnungen Deines Mundes sie Alle gesegnet werden! Dein Volk führen sie an Dir vorbei und in seiner Mitte ziehen sie daher. Deines Volkes Blick hanget an ihnen, und ihre Augen schauen harrend zu Dir. Sie treten vor die heilige Lade hin in ehrfurchtsvollem Bangen: Zorn und Grimm zu wenden ist ihr Verlangen, — und dein Volk, wie eine Mauer rings hält es sie umfangen. Und Du aus Deinen Himmeln schau' gnädig, laß sie Huld erlangen! Sie richten das Auge zu Deinen heil'gen Höhen; aus tiefem Herzen im Strom ergießt sich ihr Flehen. Und Du erhöre sie aus Deinen Himmelshöhen, — (Gem.) daß sie nicht mit ihrer Zunge strauchelnd wanken, kein Fallstrick umgarne Wort und Gedanken, daß sie nicht beschämt werden in ihrem Vertrauen, an ihnen nicht zu Schanden seien die auf sie schauen, und daß ihr Mund nichts spreche was Dir nicht gefalle. Denn

עַמְּךָ אֵיךְ יְפָאֲרוּךָ: בְּאוֹר
פָּנֶיךָ יְהַלֵּכוּן. בְּרֵךְ לְךָ
יִכְרְעוּן: עַמְּךָ בְּפִיהֶם
יְבָרְכוּן. וּמְבֹרָכוֹת פִּיךָ בְּכָם
יִתְבָּרְכוּן: עַמְּךָ לְפָנֶיךָ
יַעֲבִירוּן. וְהֵם בְּתָוְךָ
יַעֲבוֹרוּן: עֵינֵי עַמְּךָ בָּהֶם
תְּלוּיוֹת. וְעֵינֵיהֶם לְךָ
מְיַחֲלוֹת: נָשִׂים מוֹל אֲרוֹן
הַקֹּדֶשׁ בְּאֵימָה. לְשַׁבֵּךְ כַּעַס
וָחֵמָה. וְעַמְּךָ מַסְבִּיבִים
אוֹתָם כְּחוֹמָה. וְאַתָּה מִן־
הַשָּׁמַיִם תַּשְׁגִּיחַ אוֹתָם
לְרַחֲמָה: עֵין נוֹשְׂאִים לְךָ
לַשָּׁמַיִם. לֵב שׁוֹפְכִים נִכְחֶךָ
בָּמַיִם. וְאַתָּה תִּשְׁמַע מִן־
הַשָּׁמַיִם: ק שֶׁלֹּא יִכָּשְׁלוּ
בְּלָשׁוֹנָם. וְלֹא יִנָּקְשׁוּ
בְּשִׂנוּנָם. וְלֹא יֵבוֹשׁוּ
בְּמַשְׁעָנָם. וְלֹא־יְבַלְמוּ־בָם
שְׂאוֹנָם. וְאַל־יֹאמַר פִּיהֶם
דָּבָר שֶׁלֹּא כִרְצוֹנֶךָ. כִּי
חַנּוֹנֶיךָ יְיָ אֱלֹהֵינוּ הֵמָּה

חֲנוּנִים, וּמְרֻחָמִיךְ הֵמָּה
מְרֻחָמִים: כְּמוֹ שֶׁיְּדַעְנוּ יְיָ
אֱלֹהֵינוּ, אֶת־אֲשֶׁר תָּחֹן
יוֹחֵן וְאֶת־אֲשֶׁר תְּרַחֵם יְרַחֵם:
כַּכָּתוּב בְּתוֹרָתֶךָ, וְחַנֹּתִי
אֶת־אֲשֶׁר אָחֹן וְרִחַמְתִּי אֶת־
אֲשֶׁר אֲרַחֵם: וְנֶאֱמַר, אֲל־
יֵבֹשׁוּ בִי קֹוֶיךָ אֲדֹנָי יֱהוִה
צְבָאוֹת אַל־יִכָּלְמוּ בִי
מְבַקְשֶׁיךָ אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל:

חזן פותחין הארון.

אוֹחִילָה לָאֵל אֲחַלֶּה
פָּנָיו. אֶשְׁאֲלָה מִמֶּנּוּ
מַעֲנֵה לָשׁוֹן: אֲשֶׁר
בְּקִהַל עָם אֲשִׁירֶה
עֻזּוֹ. אַבִּיעָה רְנָנוֹת
בְּעַד מִפְעָלָיו:
לְאָדָם מַעַרְכֵי־לֵב
וּמֵיְיָ מַעֲנֵה לָשׁוֹן:
אֲדֹנָי שְׂפָתַי תִּפְתָּח
וּפִי יַגִּיד תְּהִלָּתֶךָ:

יִהְיוּ לְרָצוֹן אִמְרֵי־פִי וְהֶגְיוֹן
לִבִּי לְפָנֶיךָ יְיָ צוּרִי וְגוֹאֲלִי:

סוגרין הארון.

nur die von Dir Begnadeten finden Gunst, und derer Du Dich annimmst, die finden Liebe und Huld, wie wir es ja wissen, Ewiger, unser Gott! wem du Gunst verleiheſt, der ist begünstigt, und weß Du Dich in Erbarmem annimmst, Lieb' ist sein Theil, wie geschrieben ist in deiner Lehre: Und Ich werde dem Gunst verleihen, den Ich begünstigen will, und mich erbarmen deſſen, dem Ich Erbarmen gebe. Und es heißt: Nicht werden durch mich zu Schanden die auf Dich hoffen, Herr, Gott der Schaaren, und nicht beschämt in mir die Dich suchen, Gott Jisraels!

אוחילה (Vorb.) Ich trete hoffend hin zu Gott, flehe zu seinem Antlitze, erbitte mir von ihm was aussprechen soll die Zunge, der ich vor versammelten Volke seine Macht besingen will, Loblieder strömen lasse für seine Wunderthaten. Der Mensch richtet des Herzens Gedanken, aber von Gott kommt was die Zunge ausspricht. Ewiger! öffne meine Lippen, und mein Mund verkünde Dein Lob!

יהיו Mögen zum Wohlgefallen sein die Worte meines Mundes und meines Herzens Sinnen vor Dir, Ewiger, mein Hort und Erlöser! —

Nach dem Alphabeth u. z. von Aleph bis Nun vier-, Samech und Ajin acht-, Pe bis Schin zwölf-, Thaw 24 fach. Hierauf der Name des Verfassers משלם בירבי קלונימוס חוק im Acrostichon.

אַמִּיץ כֹּחַ גַּבִּיר וְרַב אוֹנִים, אַשֶּׁר מִי יַעֲשֶׂה כְּמַעֲשׂ וּגְבוּרֹתֶיךָ. אַמָּץ עֲלִיּוֹת בָּרִיתָ עַל בָּרִים, אַדִּיר יִסַּדְתָּ תֵבֵל עַל־בְּלִימָה; בְּהִוּוֹת עוֹלָם חֹשֶׁךְ וְצַלְמָוֶת וְעֵיפָה, בְּמַעֲטֵה לְבוּשֶׁךָ אוֹר־בֹּקֶר תַּגַּדְתָּ. בֵּין יְדוֹנִים חָצַבְתָּ כֶּקֶרַח הַגּוֹרָא, בָּצוּל הִקְוִיתָם לְבַל־יְכַסּוּן חָלָד; גָּלִיתָ פְּנֵי־עָשֵׂי וְהֵנֵצָה תְנוּבָה, גַּן מִקֶּדֶם נָטַעְתָּ לְשַׁעֲשׁוּעַ מַאֲמִירֶיךָ. גְּדֶל מָאַרְתָּ תַּתָּה בְּרִקִּיעַ עֻזֶּךָ, גַּם־צְבָא מַזָּרוֹת עִמָּם צִוִּיתָ; דְּיֵי שָׁחִים וְדָאִים מְשַׁעֵל צַרְתָּ, דְּמִיוֹן בָּרִיחַ לְבַרַּת יוֹשְׁבֵי גַּגִּים, דְּבוּקַת רְגָבִים הוֹצִיאָה רִמָּשִׁים וְשִׁקָּצִים, דָּר בָּגָה וּבְצָה לַאֲרֹחַת רָרוּאֵיךָ; הֲכִינוֹתָ טֶבַח וָמֶסֶךְ

[1]) Das folgende Stück ist eine dichterische Bearbeitung des feierlichen Opferdienstes (Abodah), wie er nach den Darstellungen der Mischnah und Gemara am Versöhnungstage von dem Hohenpriester selbst verrichtet wurde. Verfasser: R. Meschullam b. Kalonymos aus Lucca um 1750, einer der Lehrer des Raschi. [2]) Der Garten Eden (das Paradies).

אמיץ[1]) Gewalt'ger Du, Allmächt'ger, voller Kraft! wer thut es Deinen Wunderwerken gleich? Des Himmels Söller bälktest Du ob Fluthen, gegründet hast die Welt Du ob dem Leeren. Als Nacht und Düster Deine Welt umhüllte, da ließ Dein Licht das Morgenroth erstrahlen. Du trenntest Fluthen durch Krystallgewölbe; sie bannte'st Du, daß nicht die Erd' sie decken. Aufdecktest Du die Erd', und Frucht entsproßte; den Treu'n zur Lust gepflanzet ward der Garten[2]). Der Leuchten Pracht erstrahlt am Firmamente, der Sternenbilder Schaar entbot Dein Wort. Was schwimmt und fleucht, aus Fluthen ward gebildet; was kreucht und schnaubt, gieng aus der Scholl' hervor. Bereit war Trank und Speis', es fehlt

וְסוֹעֵד אָוֶן, הִקְרַצְתָּ גֹּלֶם
מֵחֹמֶר בְּתַבְנִית חֹתָמֶךָ,
הַפַּחְתָּ בְחַלְּדוֹ טַהַר נְשֶׁם
מְזִבּוּלֶךָ, הָרַדֶם וּמִצַּלְעוֹ
עֵזֶר לוֹ יָעַדְתָּ: וְצִוִּיתוֹ בְּלִי
לְעוֹט מֵעֵץ הַדָּעַת, וְהֵפֵר
צִוּוּי כְּפִתְי בְּהַשָּׁאַת זוֹחֵל,
וְעָנֹשׁ בְּזַעַת | אַפֶּ֫ךָ לִטְרֹף
חֻקּוֹ, וְאוֹכֶלֶת בְּצִירִים וְעָרוּם
עָפָר לַחְמוֹ: זֶרוּי רִבְעוֹ
הֻקְפַּיתָ בְּבֶטֶן חוֹמֶרֶת.
זֶרַע וְהוֹלִידָה אֶפֶר וְרֹעֶה
צֹאן, זֶבַח וְשֵׁי הֻגִּישׁוּ
לְמוּלְךָ יָחַד. וַעֲמָתְּ בְּרֵב
וְשָׁעִיתָ תְּשׁוּרַת צָעִיר:
חֶמֶל רַחֲמָיו שִׂחַת וְעָרַף
אָח. חֻלָּה פָּנֶיךָ וְשַׁמְתָּ־פּוֹ
אוֹת. *חֻלּוּ שְׁלִישִׁים קָרָא
בְשִׁמְךָ לַפֶּ֫מֶל. חֵיל נְזָלִים
רָאֲתָ וּשְׁטָפוּם וְאָבָדוּ:
טָעוּ גַּאִים וּפָצוּ סוּר לְנֶגְדֶּךָ.
טָרְפוּ בְּחֹם חוֹמִים וְזָרְבוּ
נִצְמָתוֹ. טְעוּן גֹּפֶר נוֹשַׁע
כְּסֻנַּרְתָּ בְּעֵדוֹ. טְפוּלָיו

der Gast; — dem Erdenkloß aufdrückest Du Dein Siegel, der Himmelsodem haucht im Sterblichen, und die Gehülfin bildest Du dem Schlafenden. Nicht sollt' er von dem Baum des Wissens kosten; er brach das Wort, verleitet von der Schlange. Im Schweiß sein Brot zu zehren, war die Strafe; sie sollte Schmerz nun leiden, und der Schlange zur Nahrung ward des Staubes Kost gewiesen. Der Liebe Frucht gebar sie zwei[1]); den Boden bebaut der eine, Heerden hegt der andere. Die Spende reichten Beide Dir; Du wandtest Dich gnädig Einem zu, verwarfst den Andern. Unbrüderlich, lieblos ward er, der Mörder des eigenen Bruders. Doch er fleht Dich an, und Deine Gnade präget ihm ein Zeichen. — Das sündige Geschlecht benennt mit Deinem Namen Götzenbilder und das Grau'n empörter Fluth hat sie hinweggeschwemmt. Die Trotz'gen[2]) kündigten Gehorsam Dir, da tilgte Deine Fluth sie auf den Grund. Von Dir geschützt entkam der eine in der Arche und seine Sprossen dann ge-

[1]) Kajin und Hebel, Söhne Adams. [2]) Das Geschlecht der Sündfluth.
* או הוחל — תרגומו בכן ביומוהי חָלוּ

הִפְרִיתָ וּמִלְאוּ פְּנֵי־צִיָּה׃
יָעֲצוּ נֶאֱחָדִים לָרוּם עַד
לַשַּׁחַק, יָקְשׁוּ נָפְצוּ בְרוּחַ
סַעָה וָסָעַר. יְדִיד אֲתוּי
עֵבֶר יְדֵעֲךָ בָּעוֹלָם. יְחוּם
זְקָנָיו הֶעֱלָה לְךָ לְכָלִיל׃
כֶּשֶׂה תָּמִים בֹּחַר אִישׁ תֻּם.
בְּחָשַׁק יְשִׁבַת אֹהָלִים
וְנִמְשַׁךְ אַחֲרֶיךָ. כְּשֵׁר חֲנִיטֵי־
יוֹף הוֹצֵאתָ מֵחֲלָצָיו. כָּלוּ
זַרְעֶמֶת וְאֵין דְּפִי׃ לְשֵׁרֶתְךָ
אוּיָתָ לֵוִי אִישׁ חֲסִידֶךָ.
לְהַבְדִּיל מִגּוֹעוֹ מְקֻדָּשׁ קָדָשׁ
קָדָשִׁים. לְקִשֻּׁר נֵזֶר קֹדֶשׁ
וְלַעֲטוֹת אוּרִים. לְיוֹשֵׁב
כְּבוּדָּה פְּנִימָה יָמִים
שִׁבְעָה׃ מַחֲזִיקֵי אֲמָנָה
שָׁבוּעַ קֹדֶם לְעָשׂוֹר.
מַפְרִישִׁים כֹּהֵן הָרֹאשׁ
גְּדֶרֶת הַמִּלְאִים. ח מַיִם
עָלָיו מֵי חַטָּאת לְטַהֲרוֹ.
זֶרֶק מַקְטִיר וּמֵטִיב
לְהִתְרַגֵּל בַּעֲבוֹדָה׃

mehrt bevölkerten die Erdenwüste neu. Vereint dann wollt' zu Himmelshöhen dringen ein neu Geschlecht[1]), — es ward im Sturm zerstreut. Dein Freund, aus Fernen kommend[2]) macht Dich kund der Welt, bringt seines Alters Segen[3]) Dir zum Opfer. Ein makelloses Lamm wird dann erwählt, er, der stille weilt im Zelte, treu Dir folgend[4]). Anmuth'ge Sprossen trieb sein Stamm, sie alle von Makel frei, nur edle gute Saat. Ersahst zum Dienst Dir Levi, Deinen Frommen; aus seinem Schaft wählst Du der Weihe Blüthe[5]), den heil'ges Diadem und Brustschild ziert, der sieben Tage vor dem Fest in Ehren zur Rüstung für den Dienst im Tempel weilte. So vor dem Zehnten sondern Glaubenstreue den Priester ab, wie vor der ersten Weihe, besprengen ihn, daß rein er sei, entsündigt, und Opferdienst verrichtet er zur Übung.

1) Die den babylonischen Thurm bauten.
2) Abraham. 3) Jizchak. 4) Jaakob.
5) Die Erwählung des Stammes Levi und des Hohenpriesters Aharon aus seiner Mitte.

ק׳ נִלְוִים אֵלָיו נְבוֹנִים יְשִׁישֵׁי שַׁעַר. נֶאֱמָנִים לוֹ קָרֵא־נָא בְּפִיךָ. נְגַהּ תְּשִׁיעִי יַעֲמִידוּהוּ בְּשַׁעַר קָדִים. נוֹי וְזִבְחֵי־יוֹם לְפָנָיו יַעֲבִירוּ: סָמֶךְ בִּיאַת שֶׁמֶשׁ צֵידוֹ יַמְעִיטוּ. סַאֵב לְבֶן פֶּן בְּרֶדֶם יְקָרֵהוּ. סָבֵי שִׁבְטוֹ לְלַמֵּד חֻפָּן יוֹלִיכוּהוּ. סַמִּים לְתַמֵּר בְּפָנִים אוֹתוֹ יַשְׁבִּיעוּ. סָמַר בְּשָׂרוֹ וְהִדְמִיעַ כִּי נֶחְשָׁד. סָרוּ נַם־הֵם וּבָכָה הִגִּירוּ. שִׂיחַ מִדְרָשׁ בְּפֶה וּבְכָתָב הִגָּיוֹן. סְבִיבָיו יְשַׁנְּנוּ לְעוֹרְרוֹ עַד־חֲצוֹת: עָלְצוּ תְרוֹם דֶּשֶׁן בְּבַיִת רִאשׁוֹן. עוֹד יָפִיסוּ לְדִשּׁוּן פְּנִימִי וּמְנוֹרָה. עֶקֶב קְטֹרֶת פַּיִם חֲדָשִׁים יְשַׁלֵּשׁוּ. עֶרֶךְ נְתָחִים יַחַד פַּיִם הָרְבִיעִי: עָלָה בְּרַק הַשַּׁחַר בְּנֵם הַצּוֹפֶה. עָלָיו *פָּרְשׁוּ סָמֶךְ בּוּץ לְהַצְנִיעַ. עֵרֹם סוּתוֹ טָבַל וְעָטַ

(Gem.) נלוים Ihm gesellten sich die Weisen zu, die Greise, des Gesetzes kundig, ihn auffordernd, daß er selber die Vorschriften der Lehre lese und sich einpräge. Mit dem Einbruche des neunten Tischri stellten sie ihn in das östliche Tempelthor, ließen an ihm vorbeiziehen die für den Sühnetag bestimmten stattlichen Opferthiere. Um die Zeit des Sonnenunterganges reichten sie ihm nur spärliche Speise, daß Schlaf ihm nicht die Weihe störe. Die Greise seines Stammes führten ihn dann, das er die Weihrauchspende zu handhaben erlerne, und beschworen ihn, dieselbe in Wolken erst im Innern des Allerheiligsten aufwirbeln zu lassen[1]). Ihn ergriff Angst, und Thränen vergoß er, daß ihm Sündiges war zugetraut worden; und auch sie weinten, daß solcher Fürsorg' es bedurfte. Lehrreiches Gespräch aus der überlieferten Lehre und dem Schriftworte führten anregend seine Umgebungen, ihn bis zur Mitternacht wach zu halten. Fröhlich eilten sie, die Asche vom Altare zu holen nach dem ersten Loose. Dann ward gelooſt, wer den goldenen Altar und den Leuchter von Asche säubere. Für die Darbringung des Weihrauchs ward zum dritten Male gelooſt; das vierte Mal, wer die Opferstücke heranbringe und schichte. Rief der Späher auf der Warte: Der Morgen blitzt herauf! — dann spannten sie eine Byssusdecke, den Priester zu bergen. Er entkleidete

[1]) Die der Ueberlieferung feindliche Sekte der Zedukim hatte hierin eine abweichende Ansicht und Erklärung, und man vergewisserte sich, das er den Dienst nach Vorschrift verrichten werde.

* נ״א פָּרְשׁוּ סָמֶךְ בּוּץ . . . אך ירוב: פָּרְשׁוּ זה.

זְבָחִים. עָמַד וְקִדֵּשׁ וְקָרַץ
תָּמִיד הַשַּׁחַר: פִּקֵּד לְמַרְקוֹ
וְהוּא קִבֵּל וְזָרַק. פָּרַשׁ
הִקְטִיר וְהֵיטִיב הִקְרִיב
וְנִסֵּךְ. פְּעֻלַּת כָּלִיל הַשָּׁלִים
וְעָשׂ בַּסֵּדֶר. פָּרְשׂוּ סָדִין
לָבָן עוֹד כְּבָרְאשֹׁנָה: פָּרְזָה
בְקֹדֶשׁ שָׁם קִדֵּשׁ וּפָשַׁט.
פָּסַע וְטָבַל לְבָנִים עָט
וְקִדֵּשׁ. פְּלוּסִים עָרְכָם
מָנִים שְׁמֹנֶה עָשָׂר. פְּאוּרִים
לְשָׁרֵת בָּם לְמֶלֶךְ הַכָּבוֹד:
פָּרַז מָצָב בֵּין אוּלָם לַמִּזְבֵּחַ.
פָּנָיו יָמָּה וְרֹאשׁוֹ נֶגְבָּה
מַעֲרָבָה. ח פָּנַשׁ וְסָמַךְ יָדוֹ
עַל רֹאשׁוֹ. פָּשָׁעָיו הוֹדָה
וּבְחִבּוֹ לֹא טָמָן:

ח״ק וְכָךְ הָיָה אוֹמֵר.
אָנָּא הַשֵּׁם. חָטָאתִי
עָוִיתִי פָּשַׁעְתִּי לְפָנֶיךָ
אֲנִי וּבֵיתִי: אָנָּא כַּשֵּׁם

sich, badete, legte die Goldgewänder[1]) an, wusch Hände und Füße, und schlachtete das tägliche Morgenopfer. Das Weitere besorgte ein Anderer; doch er fing das Blut auf und sprengte es. Dann räucherte er, säuberte die Lampen, opferte und goß das Trankopfer. Hatte er dies tägliche Opferwerk nach üblicher Ordnung vollbracht, so ward wie vorher die Byssusdecke gespannt. In der Kammer des Parwah, im Heiligthume, dort nahm er Waschung und Bad vor, entkleidete sich der goldenen Gewänder, legte die weißen an, von Pelusischem Byssus, achtzehn Minen ihr Werth, kostbar, um in ihnen den Dienst vor dem Könige der Ehren würdig zu versehen. Inzwischen stand sein Opferfarren zwischen der Vorhalle und dem Altare, das Angesicht nach Westen, den Kopf nach Süden gekrümmt. Er trat heran und legte seine Hand ihm auf das Haupt, bekannte seine Sünden und barg sie nicht in seinem Innern.

וכך (Vorb. u. Gem.) Und also sprach er: O Gott! ich habe gesündigt, gefehlt, gefrevelt vor Dir, ich und mein Haus. O bei Deinem heiligen Namen ruf' ich: Vergieb

[1]) Die golddurchwirkten Prachtgewänder des Hohenpriesters (2. B. Mos 28, 2—39), welche er bei einer Verrichtung des gewöhnlichen Gottesdienstes zu tragen hatte. Nur am Versöhnungstage sollte er für die diesem Tage eigenthümlichen Sühnehandlungen in schmuckloser Kleidung von weißem Linnen vor Gott erscheinen (3 B. M. 16, 4).

die Sünden, Fehle, Frevel, durch die ich gesündigt, gefehlt, gefrevelt vor Dir, ich und mein Haus! wie geschrieben steht in der Lehre Moschehs, Deines Knechtes, aus dem Munde Deiner Herrlichkeit: „Denn an diesem Tage wird Er euch sühnen, euch zu reinigen, von all euren Sünden vor dem Ewigen" —

והכהנים (Gem. u. Vorb.) Die Priester aber und das Volk, das in der Vorhalle stand, wenn sie vernahmen den ehrwürdigen und erhabenen Gottesnamen, wie er klar und deutlich gesprochen aus dem Munde des Hohenpriesters kam in Weihe und Reinheit, knieten nieder und bückten sich, bekannten ihn und fielen auf ihr Angesicht und sprachen:

כַּפֶּר־נָא לַחֲטָאִים
וְלַעֲוֹנוֹת וְלַפְּשָׁעִים
שֶׁחָטָאתִי וְשֶׁעָוִיתִי
וְשֶׁפָּשַׁעְתִּי לְפָנֶיךָ אֲנִי
וּבֵיתִי. כַּכָּתוּב
בְּתוֹרַת מֹשֶׁה עַבְדֶּךָ
מִפִּי כְבוֹדֶךָ. כִּי
בַיּוֹם הַזֶּה יְכַפֵּר
עֲלֵיכֶם לְטַהֵר אֶתְכֶם
מִכֹּל חַטֹּאתֵיכֶם
לִפְנֵי יְיָ׃

ק״ח וְהַכֹּהֲנִים וְהָעָם
הָעֹמְדִים בָּעֲזָרָה.
כְּשֶׁהָיוּ שׁוֹמְעִים אֶת־
הַשֵּׁם הַנִּכְבָּד וְהַנּוֹרָא
מְפֹרָשׁ יוֹצֵא מִפִּי כֹּהֵן
גָּדוֹל בְּקֶדֶשָׁה
וּבְטָהֳרָה. הָיוּ כּוֹרְעִים
וּמִשְׁתַּחֲוִים וּמוֹדִים
וְנוֹפְלִים עַל־פְּנֵיהֶם
וְאוֹמְרִים. בָּרוּךְ שֵׁם

כְּבוֹד מַלְכוּתוֹ
לְעוֹלָם וָעֶד׃

Gelobt sei der Name seines herrlichen Reiches auf immer und ewig!

וְאַף הוּא הָיָה מִתְכַּוֵּן לְגַמּוֹר
אֶת־הַשֵּׁם כְּנֶגֶד הַמְבָרְכִים
וְאוֹמֵר לָהֶם תִּטָּהֲרוּ׃ וְאַתָּה
בְּטוּבְךָ הַגָּדוֹל נִעְוַרְתָּ רַחֲמֶיךָ
וְסוֹלַחְתָּ לְאִישׁ חֲסִידֶךָ׃

וְאַף Und auch er (der Hohepriester) wußte es so einzurichten, daß er den Namen aussprach zugleich mit jener Benedeiung, und fügte das Wort hinzu: „sollt ihr rein werden." — Du aber in Deiner großen Huld ließest Dein Erbarmen sich regen und gabst Verzeihung Deinem Frommen.

ק צָעַד לֵילֵךְ לוֹ לְמִזְרַח
עֲזָרָה, צֶמֶד שְׂעִירִים שָׁם
מְהוּן עֵדָה, צְמוּדִים אֲחוּדִים
שָׁוִים בְּתֹאַר וּבְקוֹמָה, צָנִים
לְכַפֵּר עָוֹן בַּת הַשּׁוֹבָבָה׃
צָהוּב חָלָשִׁים טָרַף וְהֶעֱלָה
מִקַּלְפֵּי, צָנַח וְהָגְרִיל לְשֵׁם
גָּבוֹהַּ וְלַצּוֹק, צָעַק בְּקוֹל
רָם לַיְיָ חַטָּאת, צוֹתְתָיו עָנוּ
לוֹ וּבֵרְכוּ אֶת־הַשֵּׁם׃ צֶבַע
זְהוֹרִית קָשַׁר בְּרֹאשׁ
הַמִּשְׁתַּלֵּחַ, צִנָּתוֹ אִמֵּן נֶגֶד
בֵּית שְׁלוּחוֹ׃ ח צָלַח וּבָא
אֵצֶל פָּרוֹ שֵׁנִית, צִחֲנָתוֹ
וְשֶׁלְמַטֵּהוּ פְּנֵי צוּר הִתְוַדָּה׃

צָעַד (Gem.) Er schritt nach der Morgenseite der Vorhalle. Dort stand das Paar der Opferböcke aus den Mitteln der Gemeinde, geeinet und gepaaret durch Gleichheit der Gestalt und Größe; da standen sie zur Sühnung der Schuld Deines abtrünnigen Kindes. Die goldschimmernden Loose zog er, sie durcheinander schüttelnd, aus der Urne, verkündete laut, nachdem er gelooset, das für den Allerhöchsten und das für den Fels in der Wüste gezogene, rief mit lauter Stimme: „Ein Sündopfer für den Ewigen!" Die es hörten, antworteten durch Benedeiung des Herrn. Einen Purpurfaden band er an den Kopf des in die Wüste zu Sendenden, den er hart an die Stelle setzte, durch die er davon geführt werden sollte. Er gieng zum zweiten Male zu seinem Opferfarren, seine Schuld und die seines Stammes vor dem Allmächtigen bekennend.

חיוק וְכָךְ הָיָה אוֹמֵר,
אָנָּא הַשֵּׁם, חָטָאתִי

וכך (Vorb. u. Gem.) Und also sprach er: O Herr! ich habe gesündigt, gefehlt, ge-

frevelt vor Dir, ich und mein Haus und die Söhne Aharons, Dein heiliger Stamm. O bei deinem heiligen Namen ruf' ich: Vergieb die Sünden, Fehle, Frevel, durch die ich gesündigt, gefehlt und gefrevelt vor Dir, ich und mein Haus und die Söhne Aharons, Deine heilige Schaar! wie geschrieben steht in der Lehre Moschehs, Deines Knechtes, aus dem Munde Deiner Herrlichkeit: „Denn an diesem Tage wird Er euch sühnen, euch zu reinigen, von all euren Sünden vor dem Ewigen —".

עָוִיתִי פָשַׁעְתִּי לְפָנֶיךָ אֲנִי וּבֵיתִי וּבְנֵי אַהֲרֹן עַם קְדוֹשֶׁךָ: אָנָּא בַשֵּׁם. כַּפֶּרְנָא. לַחֲטָאִים וְלַעֲוֹנוֹת וְלַפְּשָׁעִים. שֶׁחָטָאתִי וְשֶׁעָוִיתִי וְשֶׁפָּשַׁעְתִּי לְפָנֶיךָ אֲנִי וּבֵיתִי וּבְנֵי אַהֲרֹן עַם קְדוֹשֶׁךָ. כַּכָּתוּב בְּתוֹרַת מֹשֶׁה עַבְדֶּךָ מִפִּי כְבוֹדֶךָ. כִּי בַיּוֹם הַזֶּה יְכַפֵּר עֲלֵיכֶם לְטַהֵר אֶתְכֶם מִכֹּל חַטֹּאתֵיכֶם לִפְנֵי יְיָ׃

והכהנים (Gem. u. Vorb.) Die Priester aber und das Volk, das in der Vorhalle stand, wenn sie vernahmen den ehrwürdigen und erhabenen Gottesnamen, wie er klar und deutlich gesprochen aus

קיח וְהַכֹּהֲנִים וְהָעָם הָעוֹמְדִים בָּעֲזָרָה. כְּשֶׁהָיוּ שׁוֹמְעִים אֶת הַשֵּׁם הַנִּכְבָּד וְהַנּוֹרָא מְפֹרָשׁ יוֹצֵא מִפִּי

כֹּהֵן גָּדוֹל בְּקִדְשָׁה
וּבְטָהֳרָה, הָיוּ כּוֹרְעִים
וּמִשְׁתַּחֲוִים וּמוֹדִים
וְנוֹפְלִים עַל־פְּנֵיהֶם
וְאוֹמְרִים בָּרוּךְ שֵׁם
כְּבוֹד מַלְכוּתוֹ
לְעוֹלָם וָעֶד׃

dem Munde des Hohenpriesters kam in Weihe und Reinheit, knieten nieder und bückten sich, bekannten ihn, fielen auf ihr Angesicht und sprachen! Gelobt sei der Name seines herrlichen Reiches auf immer und ewig!

וְאַף הוּא הָיָה מִתְכַּוֵּן לְגַמֵּר
אֶת־הַשֵּׁם כְּנֶגֶד הַמְבָרְכִים
וְאוֹמֵר לָהֶם תִּטְהָרוּ׃ וְאַתָּה
בְּטוּבְךָ הַגָּדוֹל מְעוֹרֵר רַחֲמֶיךָ
וְסוֹלֵחַ לְשֵׁבֶט מִשְׁרָתֶךָ׃

Und auch er (der Hohepriester) wußte es so einzurichten, daß er den Namen aussprach zugleich mit jener Benedeiung, und fügte das Wort hinzu: „sollt ihr rein werden.“ — Du aber in Deiner großen Huld ließest Dein Erbarmen sich regen und gabst Verzeihung dem Stamme Deiner Diener.

ק֗ קָח מַאֲכֶלֶת חַדָּה
וּשְׁחָטוֹ כַּמִּדָּר, קִבֵּל דָּם
בִּמְזָרָק וּנְתָנוֹ לַמְמֻרָּס,
קָרִישָׁתוֹ יְמַס עַד־עֵת הַזָּיָה,
קָפוּי בֶּן־יְהוֹי וְתֵעָדֵר סְלִיחָה׃
קַח לְחָשׁוּת חָת בְּמַחְתַּת
פָּרָוִים, קָלָה וְגָלָה רַךְ
וַאֲרֻכַּת־יָד, קָדַר לְתוֹכָהּ
שְׁלֹשֶׁת קַבִּין גָּחָלִים, קֻרְבּוּ
לוֹ בָזַךְ וּגְדוֹשַׁת קְטֹרֶת׃ קָלַט
וְחָפַן וְהֵרִיק לְתוֹךְ בָּזַךְ,
קָפַץ מַחְתָּה בַּיָּמִין וּבָזַךְ

Er nahm ein scharfes Messer und schlachtete sein Opfer nach üblicher Ordnung, fing das Blut in der Schale auf, und gab es dem, der es im Flusse erhalten sollte bis zur Sprengung, daß es nicht erstarrend zum Werke der Sühnung untauglich sei. In eine Pfanne vom feinsten Golde — sie war von feiner Goldplatte mit langem Griffe — scharrte er leuchtende Kohlen, drei Kab voll. Dann reichte man ihm die Schale und ein Gefäß, gefüllt mit dem feinsten Weihrauch. Er griff heraus eine Hand voll, und schüttete sie in die Schale. Rasch schritt er, die Pfanne in der Rechten, die Weihrauchschale

בַּשְּׁמֹאל. קִישׁ צְעָדָיו לַפָּרוֹכוֹת וְקָרַב לַבַּדִּים. קְטֹרֶת שָׂם בֵּינֵימוֹ וְעָשַׁן וְיָצָא: רוֹבֶה מְמָרֵס מְנוּ נָטַל דָּם. רִצֵּחַ וְנִכְנַס וְקָם בֵּין שָׁדָיִם. ח' רִצּוּי הַזָּיוֹת טָבַל וְהִצְלִיחַ בְּמִנְיָן. רוּם מַעְלָה אַחַת וּמַטָּה שֶׁבַע:

חזק וְכָךְ הָיָה מוֹנֶה. אַחַת. אַחַת וְאַחַת. אַחַת וּשְׁתַּיִם. אַחַת וְשָׁלֹשׁ. אַחַת וְאַרְבַּע. אַחַת וְחָמֵשׁ. אַחַת וְשֵׁשׁ. אַחַת וְשֶׁבַע:

ק' רָץ וְהִנִּיחוֹ בֵּכֵן וְשָׁחַט שָׂעִיר. רִצָּה וְקִבֵּל דָּמוֹ בְּאַגָּן־קֹדֶשׁ. ח' רִגֵּל וְעָמַד מִכּוֹם וְעוֹד אָרוֹן. רִצָּה הַזָּיוֹת כְּמַעֲשֵׂה דַם־פָּר:

חזק וְכָךְ הָיָה מוֹנֶה. אַחַת. אַחַת וְאַחַת. אַחַת וּשְׁתַּיִם. אַחַת

in der Linken, mit weithallendem Schritte, an die Vorhänge und trat bis an die Stangen der heiligen Lade[1]). Dort legte er den Weihrauch auf die Kohlen, daß aufwirbelte die Rauchsäule, und verließ das Allerheiligste wieder. Dem jungen Priester, der das Opferblut im Fluß erhielt, nahm er es ab, und trat sofort wieder hinein. Zwischen den beiden Stangen stehend, tauchte er den Finger in das Blut und sprengte zur Gnadenwirkung nach der Zahl, einmal nach oben und siebenmal nach unten.

וכך (Vorb. u. Gem.) Und also zählte er: Eins, — Eins und Eins, — Eins und Zwei, — Eins und Drei, — Eins und Vier, — Eins und Fünf, — Eins und Sechs, — Eins und Sieben! —

ק' (Gem.) Stellte dann eilends das Blut auf das Gestell, opferte den Ziegenbock, fing sein Blut in heiligem Geräthe auf, nahm dann seine frühere Stelle wieder ein, dort, wo die Bundeslade ruhete, und nahm die Sprengungen vor, wie mit des Opferfarren Blute.

וכך (Vorb. u. Gem.) Und also zählte er: Eins, — Eins und Eins, — Eins und Zwei, — Eins und

[1]) Im Allerheiligsten hinter den es schließenden Vorhängen.

וְשָׁלֹשׁ. אַחַת וְאַרְבַּע. אַחַת וְחָמֵשׁ. אַחַת וְשֵׁשׁ. אַחַת וְשִׁבַּע׃

Drei, — Eins und Vier, — Eins und Fünf, — Eins und Sechs, — Eins und Sieben! —

ק׳ רָחַט וְהִנִּיחוֹ וְדַם פָּר נָטָל. רַגְלָיו הֵרִיץ וְצָג חוּץ לַבּוּדָלֹת. ח׳ רְקָמֵי פָּרֹכֶת יַזְכִּמִשְׁפַּט בַּפַּרֹת. רָגַשׁ וְשָׁנָה וְהָזָה מִדַּם שָׂעִיר׃

רחט (Gem.) Er eilte und setzte es aus Händen, nahm dann des Farren Blut, und stellte sich vor den Vorhang, der das Allerheiligste abschloß, besprengte, wie vorher den Sühnedeckel[1]), so den kunstgewirkten Vorhang. Und so sprengte er dann auch von dem Blute des Ziegenbockes. Nachdem er das eine mit dem andern gemischt, entsündigte er den goldenen Altar, sieben Male besprengend dessen oberste Fläche und vier Hörner. Dann trat er zu dem noch lebendigen Ziegenbock; des Volkes Verirrung und seine wissentliche Schuld bekannte er vor Gott.

ק׳ שָׁב וּבִלְלָם וְחִסֵּא מִזְבֵּחַ סָגוּר. שֶׁבַע עַל טָהֳרוֹ וּבֵרְכָנָיו אַרְבַּע. ח׳ שָׁלַךְ וּבָא אֶצֶל שָׂעִיר חָי. שִׂגְיוֹן עָם וְיִדּוּעוֹ יוֹדֶה לָאֵל׃

וכך (Vorb. u. Gem.) Und also sprach er: O Gott! gesündigt, gefehlt und gefrevelt hat vor Dir Dein Volk, das Haus Jisrael. O bei Deinem heiligen Namen ruf' ich: Vergieb die Sünden, Fehle, Frevel, durch die gesündigt, gefehlt, gefrevelt vor Dir Dein Volk, das Haus Jisrael! wie ge-

ח׳ק וְכָךְ הָיָה אוֹמֵר. אָנָּא הַשֵּׁם. חָטְאוּ עָווּ פָּשְׁעוּ לְפָנֶיךָ עַמֶּךָ בֵּית יִשְׂרָאֵל׃ אָנָּא בַשֵּׁם. כַּפֶּר־נָא לַחֲטָאִים וְלַעֲוֹנוֹת וְלַפְּשָׁעִים שֶׁחָטְאוּ וְשֶׁעָווּ וְשֶׁפָּשְׁעוּ לְפָנֶיךָ עַמֶּךָ בֵּית יִשְׂרָאֵל.

[1]) Der goldene Deckel mit den Cherubim über der Bundeslade.

schrieben steht in der Lehre Moschehs, Deines Knechtes, aus dem Munde Deiner Herrlichkeit: „Denn an diesem Tage wird Er euch sühnen, euch zu reinigen, von all euren Sünden vor dem Ewigen" —

כַּכָּתוּב בְּתוֹרַת
מֹשֶׁה עַבְדֶּךָ מִפִּי
כְבוֹדֶךָ. כִּי־בַיּוֹם
הַזֶּה יְכַפֵּר עֲלֵיכֶם
לְטַהֵר אֶתְכֶם מִכֹּל
חַטֹּאתֵיכֶם לִפְנֵי יְיָ׃

והכהנים (Vorb. u. Gem.) Die Priester aber und das Volk, das in der Vorhalle stand, wenn sie vernahmen den ehrwürdigen und erhabenen Gottesnamen, wie er klar und deutlich gesprochen aus dem Munde des Hohenpriesters kam in Weihe und Reinheit, knieten nieder und bückten sich, bekannten ihn und fielen auf ihr Angesicht und sprachen: Gelobt sei der Name seines herrlichen Reiches auf immer und ewig!

ק״וח וְהַכֹּהֲנִים וְהָעָם
הָעוֹמְדִים בָּעֲזָרָה,
כְּשֶׁהָיוּ שׁוֹמְעִים אֶת־
הַשֵּׁם הַנִּכְבָּד וְהַנּוֹרָא
מְפוֹרָשׁ יוֹצֵא מִפִּי
כֹּהֵן גָּדוֹל בִּקְדֻשָּׁה
וּבְטָהֳרָה, הָיוּ כּוֹרְעִים
וּמִשְׁתַּחֲוִים וּמוֹדִים
וְנוֹפְלִים עַל־פְּנֵיהֶם
וְאוֹמְרִים, בָּרוּךְ שֵׁם
כְּבוֹד מַלְכוּתוֹ
לְעוֹלָם וָעֶד׃

ואף הוא (Und auch er (der Hohepriester) wußte es so einzurichten, daß er den Namen aussprach zugleich mit jener Benedeiung, und fügte das Wort hinzu: „sollt ihr rein werden."

וְאַף הוּא הָיָה מִתְכַּוֵּן לְגָמוֹר
אֶת־הַשֵּׁם בְּנֶגֶד הַמְבָרְכִים
וְאוֹמֵר לָהֶם תִּטְהָרוּ׃ וְאַתָּה

בְּטוּבְךָ מְעוֹרֵר רַחֲמֶיךָ וְסוֹלֵחַ לַעֲדַת יְשֻׁרוּן׃

ק שִׁגְּרוּ בְיַד־אִישׁ עִתִּי לְמִדְבָּר עָז. שֶׁמִּין כִּתְמֵי־זוֹ שְׂאֵת לְגִזְרָה. שֶׁן־סֶלַע הֲדָפוֹ וְגָלְגַּל וְיָרַד. שֶׁבְּרוּ עֲצָמָיו כְּנֶפֶץ כְּלִי יוֹצֵר׃ שְׁחוּזָה אָחַז פֹּר וְשָׂעִיר כָּרַע. שָׁלַף אֲמוּרִים וּגְוִיּוֹת כָּלַע לְשֹׂרֵף. שָׁאַג סְדֵרֵי־יוֹם קִדֵּשׁ וּפָשַׁט. שִׁלֵּשׁ וְטָבַל פַּזִּים עָט וְקִדֵּשׁ׃ תָּכַף וְעָשׂ אֵילוֹ וְאֵיל עָם. תִּרֵב חַטָּאת וּמוּסָפֵיהֶקְרִיב כַּחֹק. תָּר וְקִדֵּשׁ פָּשַׁט טָבַל וְקִדֵּשׁ. תַּכְרִיךְ בַּדִּים עָט וְנִכְנַס לַהֵבִיר׃ תְּכוּנַת כְּלִי קְטֹרֶת הוֹצִיא וְקִדֵּשׁ. תִּלְבֹּשֶׁת מַדָּיו הִפְשִׁיט וְגָנַז נָצַח. תִּרְגֵּל וְטָבַל חָרוּצִים עָט וְקִדֵּשׁ. תָּמִיד הִסְדִּיר וְתִמֵּר וְנֵרוֹת הֶעֱלָה׃ תָּכֵל עֲבֹדוֹת יָד וְרֶגֶל קִדֵּשׁ. תִּמֵּם טְבִילוֹת חָמֵשׁ וְקִדּוּשִׁים עֲשָׂרָה. תֹּאַר

— Und du in Deiner Gnade ließest sich regen Dein Erbarmen und gewährtest die Sühne der Gemeinde Jeschurun.

שגרו (Gem.) Fort sandt' er dann den Sündenbock durch den dazu bestellten Mann in die felsige Wüste, die Sündenmakel des Volkes in die Oede zu tragen. Von einer Felsenzinne ward er hinabgeschmettert; er stürzte, sein Gebein wie irden Geräth zertrümmert. Der Hohepriester ergriff dann ein scharfes Messer, schlitzte Farr' und Sündenbock auf, nahm die inneren Stücke heraus und verbrannte die Leiber. Mit hellem Tone las er die Ordnung des Tages[1]) vor, und legte die goldgewirkten Gewänder an. Dann brachte er den für ihn und den für das Volk bestimmten Widder dar, opferte die Fettstücke des Sünden- und des Mußafopfers nach üblicher Weise. Dann wieder in linnenem Gewande trat er in das Allerheiligste, holte das Geräth für das Räucherwerk heraus, und die linnenen Gewänder legte er ab, die dann für immer bei Seite gethan waren. In den goldenen Kleidern brachte er das tägliche Abendopfer dar, räucherte und zündete die Lichter auf dem heiligen Leuchter. Zum Schlusse des Dienstes wusch er Hände und Füße: es waren fünf Male, daß er badete, und zehn Waschungen nahm er vor. Seine

[1]) 3. Mos. 16.

מְנַמָּתוֹ כִּצְאֵת הַשֶּׁמֶשׁ
בִּגְבוּרָה. תָּרַק וְדָץ וְעָטָה
בִּגְדֵי הוֹנוֹ: תַּמָּה תְלַוֶּה
צִיר נֶאֱמָן לַבַּיִת. תָּגֵל
בְּהִתְבַּשֵּׂר הָשְׁלַג אָדָם תּוֹלָע.
תַּעֲדֶה יֶשַׁע תַּעֲטֶה מָעִיל
צְדָקָה. תָּפִיק צֶהֱלָה תַּבִּיעַ
דֵּיץ וְחֶדְוָה: תְּלוּלֵי רוֹם
הֶרְעִיפוּ זַרְזִיף טַלָּם. תַּלְמֵי
שָׁדַי רָווּ תֵּת יְבוּלָם. תּוֹדָה
נָתְנוּ אַסְפֵי זֶרַע שָׁלוֹם.
תְּהִלָּה בִּשְׂרוּ נִשְׂאֵי אֲלָמוֹת
בְּרֶנֶן: תַּחְתִּיוֹת אֶרֶץ צְבִי
זֶמֶר שָׁמְעוּ. תְּנוּ צִדְקָתָיו
חֵצִין הִלְכֵי נְתִיבוֹת: תְּקָנוֹת
שִׂלְחָיו אֱמוּן לֹא־אַכְזָב.
תּוֹחֲלָתָם כְּצִנַּת־שֶׁלֶג בְּיוֹם
קָצִיר: מְצָאָתָם רְחָצוּ
מִטֶּנֶף צַחֲנָתָם זַכּוּ. שְׁלֵמִים
תְּמִימִים בְּבֹר כַּבְּסִימוֹ זְכָכוּ.
לְהַגִּיד כִּי־מְטַהֲרָם מְקוֹר
מַיִם חַיִּים. מִקְוֵה יִשְׂרָאֵל
מְנַקֶּם מַיִם נֶאֱמָנוּ: בְּטַהֲר
וּבְנָקְיוֹן יְנַקּוּ וְיִטַּהֲרוּ. יְחַדְּשׁוּ

Gestalt strahlte in lichter Herrlichkeit, wie die Sonne in ihrer Majestät; froh und frisch legte er die eigenen Schmuckgewänder an Die Schaar der Trauten geleitete den treuen Boten heim, froh bei der Kunde, daß der rothe Faden weiß geworden. Alles prangte in Glück, war umhüllt vom Segensgewande, brach aus in Jubel, wallte über in Lust und Wonne. Die Himmelshöhen träufelten ihres Thaues Segenergüsse, der Flur Furchen aus üppiger Fülle spendeten ihre Frucht; Dank verkündeten die heimbrachten Saaten des Friedens; Loblieder ließen erschallen die jubelnd ihre Garben einbrachten. Aus der Erde Tiefen erscholl Preisgesang; das Heil Gottes kündeten die in Schaaren des Weges zogen. Die Hoffnung derer, die ihn[1]) ausgesandt, war erfüllet, ihr Sehnen gewährt, wie Schneekühle am heißen Erntetag labt und erquickt. Von ihrer Unlauterkeit waren sie befreiet, von der Sünde Schmutz gereinigt, voll und ganz zu Lauterkeit und Reinheit wieder erneut, daß kund es werde, daß Er, der sie läutert, ein Quell ist lebendiger Fluth, Er, Jisraels Hoffnung, der sie rein macht von Schuld, ein nie versiegender Strom. So waren sie zu lautrer Schuldlosigkeit wieder gelangt, erneuet wie der junge Morgen, von

1) Den Hohenpriester, den Vertreter des gesammten Volkes vor Gott

בַּחֲדָשֵׁי בְקָרִים מִבֶּתֶם
יְצָהֲבוּ, רוֹמְמוֹת אֵל יָדְגוּ
בְּגָרוֹנָם, בְּלְשׁוֹנָם רִנָּ בְּפִימוֹ
שִׁיר חָדָשׁ: יָגִילוּ בְרַעַד
יַעַבְדוּ בְיִרְאָה, קְדוֹשׁ יִשְׂרָאֵל
מַקְדִּישׁ קְדוֹשִׁים, לְשַׁבֵּן
לְרַנֵּן לְתוֹפֵף וּלְצַלְצֵל,
וּלְנַצֵּחַ בְּנְגִינוֹת וּלְהַנְעִים
זְמֶר: נֶחְבָּקִים בְּעוֹז יָמִין
רוֹמַמְדָּ, יַחַד נִתְמָכִים
בְּמִלֹּאָה צֶדֶק, מְשׂוּכִים
לָבוֹא שְׁעָרָיו בְּרִנָּה, וְשָׁשׂוֹן
וְשִׂמְחָה יַשִּׂיגוּ נָצַח: שָׂשִׂים
וְגָלִים בְּשִׁמּוֹ כָּל־הַיּוֹם,
חֲדִים בְּשִׂמְחָה אֶת־פָּנָיו,
ח זִיו אוֹרָם כַּשַּׁחַר יִבְקַע,
קוֹלָם יִשְׁאוּ וְיָרֹנּוּ בִּגְאוֹן
צוּר עוֹלָמִים: אַשְׁרֵי הָעָם
שֶׁכָּכָה לּוֹ אַשְׁרֵי הָעָם שֶׁיְיָ
אֱלֹהָיו:

וְיוֹם טוֹב הָיָה עֹשֶׂה כֹּהֵן
גָּדוֹל לְכָל־אֹהֲבָיו כְּשֶׁנִּכְנַס
בְּשָׁלוֹם וְיָצָא בְּשָׁלוֹם בְּלִי־
פְגַע: וְכָךְ הָיְתָה תְּפִלָּתוֹ
שֶׁל־כֹּהֵן גָּדוֹל בְּיוֹם הַכִּפּוּרִים

jedem Flecken befreiet. Gottes Verherrlichung war in ihrer Kehle, auf ihrer Zunge Jubel, in ihrem Munde neuer Lobgesang. Sie jauchzten in heiligem Schauer, dienten ihm in Ehrfurcht, dem Heiligen Israels, der die ihm Geweihten heiligt, mit Sang und Klang, mit Hall und Schall ihn zu verherrlichen, in Lobliedern ihn zu feiern und in holdem Sange. Von der Macht der hocherhobenen Rechten Gottes waren sie umschlungen, gehalten durch seine Hand, die erfüllt ist mit Gerechtigkeit. Hinwallten sie, in seine Thore mit Jubel einzuziehen, und Wonn' und Lust war für stets ihr Theil, frohlockend und freudig in seinem Namen den ganzen Tag, wonnerfüllt vor seinem Antlitze. Ihres Lichtes Glanz brach hervor wie Morgenroth; ihre Stimme erhoben sie jubelnd in der Herrlichkeit des Ewigen Hortes; Heil dem Volke, dem solches ward! Heil dem Volke, deß Gott der Ewige!

ויום Und einen Festtag bereitete der Hohepriester all seinen Freunden, wenn er in Frieden hineingegangen in das Heiligthum und herausgekommen war in Frieden, ohne jeglich übles Begegniß. — Und also lautete das Gebet des Hohenpriesters am Sühnetage, wenn er

בְּצֵאתוֹ מִבֵּית קָדֶשׁ
הַקְּדֹשִׁים בְּשָׁלוֹם בְּלִי־פָגַע:

ק׳ יְהִי רָצוֹן מִלְּפָנֶיךָ יְיָ
אֱלֹהֵינוּ וֵאלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ
שֶׁתְּהִי הַשָּׁנָה הַזֹּאת הַבָּאָה
עָלֵינוּ וְעַל כָּל־עַמְּךָ בֵּית
יִשְׂרָאֵל, שְׁנַת אוֹצָרְךָ הַטּוֹב
תִּפְתַּח־לָנוּ, (ע״פ א״ב) שְׁנַת
אֹסֶם, שְׁנַת בְּרָכָה, שְׁנַת
גְּזֵרוֹת טוֹבוֹת מִלְּפָנֶיךָ,
שְׁנַת דָּגָן תִּירוֹשׁ וְיִצְהָר,
שְׁנַת הֲרְוָחָה וְהַצְלָחָה
וְקָיְמִים, שְׁנַת וְעוֹד בֵּית
מִקְדָּשֶׁךָ, שְׁנַת זוֹל, שְׁנַת
חַיִּים טוֹבִים מִלְּפָנֶיךָ, שָׁנָה
טָלוּלָה וּגְשׁוּמָה אִם שְׁחוּנָה,
שְׁנַת יְמֹתִיקוּ מְגָדִים אֶת־
תְּנוּבָתָם, שְׁנַת כַּפָּרָה עַל־
כָּל־עֲוֹנֹתֵינוּ, שְׁנַת לַחֲמֵנוּ
וּמֵימֵינוּ תְּבָרֵךְ, שְׁנַת מַשָּׂא
וּמַתָּן, שְׁנַת נָבוֹא לְבֵית
מִקְדָּשֵׁנוּ, שְׁנַת שָׂבַע, שְׁנַת
עֹנֶג, שְׁנַת פְּרִי בִטְנֵנוּ וּפְרִי
אַדְמָתֵנוּ תְּבָרֵךְ, שְׁנַת
צֵאתֵנוּ וּבוֹאֵנוּ תְּבָרֵךְ, שְׁנַת

aus dem Allerheiligsten kam ohne Unfall, wohlbehalten:

יהי (Gem.) Sei es Dein Wille, Ewiger, unser Gott und unserer Väter Gott! daß dieses Jahr, das anhebt für uns und ganz Jisrael, sei ein Jahr, in dem Du Deinen Segenschatz uns aufthust; ein Jahr der Fülle, des Segens, heilvoller Verhängnisse von Dir; ein Jahr des Getreides, Mostes und Oeles; ein Jahr des Gedeihens und Gelingens und des Bestandes; ein Jahr des Vereines in Deinem Heiligthume; ein Jahr des Ueberflusses, von Dir gesegneten Lebens; ein thau- und regenreiches Jahr bei Sonnenhitze; ein Jahr, in welchem die Feldfrüchte ihren Saft voll Süße spenden; ein Jahr der Sühne all unserer Sünden; ein Jahr, in dem Du unser Brot und Wasser segnest; ein Jahr des Verkehrs und Wandels, darin wir ins Heiligthum gelangen; ein Jahr der Sättigung, der Wonne, in dem Du die Leibes- und Erdfrucht segnest, unsern Ein- und Ausgang segnest, unserer Ge-

sammtheit aufhilfst, in welchem Dein Erbarmen gegen uns liebend sich rege; ein Jahr des Friedens und der Stille, in dem Du uns frei heimführest in unser Land[1]); ein Jahr, in welchem kein Weib eine Fehlgeburt thue; ein Jahr, da Du uns fröhlich in die Heimath bringest; ein Jahr, in welchem Dein Volk Jisrael Keiner des Andern bedürfe und keines fremden Volkes, weil Du Segen gibst dem Schaffen seiner Hand.

קָהָלֵנוּ תוֹשִׁיעַ. שְׁנַת רַחֲמֶיךָ נִכְמְרוּ עָלֵינוּ. שְׁנַת שָׁלוֹם וְשַׁלְוָה. שָׁנָה שֶׁתּוֹלִיכֵנוּ קוֹמְמִיוּת לְאַרְצֵנוּ. שָׁנָה שֶׁלֹּא תַפִּיל אִשָּׁה אֶת־פְּרִי בִטְנָהּ. שְׁנַת תַּעֲלֵנוּ שְׂמֵחִים לְאַרְצֵנוּ. שְׁנַת אִבְּרְךָ הַטּוֹב תִּפְתַּח־לָנוּ. שָׁנָה שֶׁלֹּא יִצְטָרְכוּ עַמְּךָ בֵּית יִשְׂרָאֵל זֶה לָזֶה וְלֹא לְעַם אַחֵר בְּתִתְּךָ בְּרָכָה בְּמַעֲשֵׂה יָדֵיהֶם:

ועל Und für die Bewohner des Scharon sprach er das Gebet: O gieb, unser und unserer Väter Gott! daß ihre Häuser nicht ihre Gräber werden mögen[2]). —

וְעַל אַנְשֵׁי הַשָּׁרוֹן הָיָה אוֹמֵר. יְהִי רָצוֹן מִלְּפָנֶיךָ יְיָ אֱלֹהֵינוּ וֵאלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ שֶׁלֹּא יֵעָשׂוּ בָּתֵּיהֶם קִבְרֵיהֶם:

אמת (Vorb.) Ja wohl, herrlich prangte der Hohepriester, wenn er aus dem Allerheiligsten kam wohlbehalten, ohne Unfall.

ח אֱמֶת מַה־נֶּהְדָּר הָיָה כֹּהֵן גָּדוֹל בְּצֵאתוֹ מִבֵּית קָדְשֵׁי הַקָּדָשִׁים בְּשָׁלוֹם בְּלִי־פָגַע:

כאהל (Vorb.) Gleich dem azurnen Zelte, gespannt in den Höhen, (Gem.) war des Priesters Gestalt.

(חזן) ע״פ א״כ.

כְּאָהֳל הַנְּטוּיָה בְּדָרֵי מַעְלָה. (קהל) מַרְאֵה כֹּהֵן:

[1]) Diese und ähnliche Wendungen, wie sie später veränderte Verhältnisse an die Hand gaben, sind in dies Gebet nachträglich eingeschaltet worden.

[2]) Der sehr oft vorkommende Einsturz der Häuser in der Ebene Scharon (am Mittelmeer in Palästina gelegen) und viele dadurch herbeigeführte Unglücksfälle erregten die allgemeine Theilname so sehr, daß ihrer im Gebete besonders erwähnt ward.

כְּבָרָקִים הַיֹּצְאִים מִזִּיו
הַחַיּוֹת, מַרְאֵה כֹהֵן:
כְּגֶפֶל גְּדִילִים בְּאַרְבַּע
קְצָוֹת, מַרְאֵה כֹהֵן:
כְּדַמּוּת הַקֶּשֶׁת בְּתוֹךְ הֶעָנָן,
מַרְאֵה כֹהֵן:
כְּהוֹד אֲשֶׁר הִלְבִּישׁ צוּר
לַיְצוּרִים, מַרְאֵה כֹהֵן:
כְּוֶרֶד הַנָּתוּן בְּתוֹךְ גִּנַּת־
חֶמֶד, מַרְאֵה כֹהֵן:
כְּזֵר הַנָּתוּן עַל־מֵצַח מַלְכֵּךְ,
מַרְאֵה כֹהֵן:
כְּחֹשֶׁךְ הַנָּתוּן עַל־פְּנֵי תְהוֹם,
מַרְאֵה כֹהֵן:
כְּטַהַר הַנָּתוּן בְּצַנִּיף טָהוֹר,
מַרְאֵה כֹהֵן:
כְּיוֹשֵׁב בְּסֵתֶר לְחַלּוֹת פְּנֵי
מֶלֶךְ, מַרְאֵה כֹהֵן:
כְּכוֹכָב הַנִּגַּהּ בִּגְבוּל מִזְרָח,
מַרְאֵה כֹהֵן:

כָּל־אֵלֶּה בִּהְיוֹת הַהֵיכָל
עַל־יְסוֹדָתָיו, וּמִקְדָּשׁ
הַקֹּדֶשׁ עַל־מְכוֹנוֹתָיו, וְכֹהֵן
גָּדוֹל עֹמֵד וּמְשָׁרֵת, הוֹרוּ
רָאוּ וְשָׂמְחוּ:

Gleich den Blitzen, die zucken aus dem Schimmer der Himmelsgestalten,
war des Priesters Gestalt.
Gleich der purpurblauen Schnur prangend an des Gewandes Ecken,
war des Priesters Gestalt
Gleich dem Bogen, der farbig glänzt am Gewölke,
war des Priesters Gestalt.
Gleich dem Schmelze, mit dem bekleidet der Schöpfer seine Gebilde,
war des Priesters Gestalt.
Gleich der Rose, die glänzet im prächtigen Garten,
war des Priesters Gestalt.
Gleich dem Diadem, geschlungen um des Königs Stirn,
war des Priesters Gestalt.
Gleich der Huld, die erstrahlet auf dem Antlitz des Bräutigams,
war des Priesters Gestalt.
Gleich der ungetrübten Reinheit des Priesterstirnbundes,
war des Priesters Gestalt.
Gleich dem Sterne, der glänzet im äußersten Osten,
war des Priesters Gestalt.

כל (Vorb.) So war das Alles, so lange der Tempel auf seinem Grunde stand und das Heiligthum auf seinen Pfeilern ruhete und der Hoheprieſter seines Dienſtes waltete! Er sah es seine Zeit und sie war froh.

ח׳ אַשְׁרֵי עַיִן רָאֲתָה כָּל־
אֵדֶּה. הֲלֹא לִמְשַׁמַּע אֹזֶן
דָּאֲבָה נַפְשֵׁנוּ: אַשְׁרֵי עַיִן
רָאֲתָה אֲהֲלֵנוּ. בְּשִׂמְחַת
קְהָלֵנוּ. הֲלֹא לִמְשַׁמַּע אֹזֶן
דָּאֲבָה נַפְשֵׁנוּ: אַשְׁרֵי עַיִן
רָאֲתָה גִּילֵנוּ. דִּיצַת קְהָלֵנוּ.
הֲלֹא לִמְשַׁמַּע אֹזֶן דָּאֲבָה
נַפְשֵׁנוּ: אַשְׁרֵי עַיִן רָאֲתָה
הַמְשׁוֹרְרִים. וְכָל־מִינֵי
שִׁירִים. הֲלֹא לִמְשַׁמַּע אֹזֶן
דָּאֲבָה נַפְשֵׁנוּ: אַשְׁרֵי עַיִן
רָאֲתָה זְבוּל הַמְּתֻכָּן. חַי
בּוֹ שָׁכֵן. הֲלֹא לִמְשַׁמַּע אֹזֶן
דָּאֲבָה נַפְשֵׁנוּ: אַשְׁרֵי עַיִן
רָאֲתָה שִׂמְחַת בֵּית הַשֹּׁאֵבָה.
עִם שׁוֹאֲבֵת רוּחַ הַקֹּדֶשׁ
רוּחַ נְדִיבָה. הֲלֹא לִמְשַׁמַּע
אֹזֶן דָּאֲבָה נַפְשֵׁנוּ: אַשְׁרֵי
עַיִן רָאֲתָה פְּרִישַׁת כֹּהֵן
בְּרֶשֶׁם. צוֹעֵק אָנָא הַשֵּׁם.
הֲלֹא לִמְשַׁמַּע אֹזֶן דָּאֲבָה
נַפְשֵׁנוּ. אַשְׁרֵי עַיִן רָאֲתָה
קְהַל קְדוֹשִׁים. רוֹגְשִׁים
בְּבֵית קְדֻשֵּׁי הַקְּדֹשִׁים.

אשרי (Vorb.) Glücklich das Auge das all das geschaut!

(Gem.) Uns betrübt sich bei der Kunde davon die Seele.

(Vorb.) Glücklich das Auge, das unser Prachtgezelt geschaut,
Die Wonne unserer Schaar im Jubellaut!

(Gem.) Uns betrübt sich bei der Kunde davon die Seele.

(Vorb.) Glücklich das Auge, das der Wonne gelauscht,
Die froh und jauchzend die Gemeinde durchrauscht!

(Gem.) Uns betrübt sich bei der Kunde davon die Seele.

(Vorb.) Glücklich das Auge, das gesehen der Sänger Mengen
Mit all den holden Liedesklängen!

(Gem.) Uns betrübt sich bei der Kunde davon die Seele.

(Vorb.) Glücklich das Auge, das geschaut den Prachtpalast,
In dem der Ewiglebende fand seine Rast!

(Gem.) Uns betrübt sich bei der Kunde davon die Seele.

(Vorb.) Glücklich das Auge, das sah beim Wasserschöpfen die Lust,
Da sie schöpften Geistesweihe, die durchrauschte die Brust!

(Gem.) Uns betrübt sich bei der Kunde davon die Seele.

(Vorb.) Glücklich das Auge, das sah wie der Priester ward zum Dienst geweiht,
Wie den Namen Gottes er rief in Heiligkeit!

(Gem.) Uns betrübt sich bei der Kunde davon die Seele.

(Vorb.) Glücklich das Auge, das die heilige Schaar,
Im Heiligthume Gottes rauschend ward gewahr!

הֲלֹא לְמִשְׁמַע אֹזֶן דָּאֲבָה
נַפְשֵׁנוּ: אַשְׁרֵי עַיִן רָאֲתָה
שָׁנִי הַמְלֻבָּן, מְשֻׁעִיר
הַקֶּרֶבָן, הֲלֹא לְמִשְׁמַע אֹזֶן
דָּאֲבָה נַפְשֵׁנוּ: אַשְׁרֵי עַיִן
רָאֲתָה תְּמִידִים קְרֵבִים,
בְּשַׁעַר בֵּית־רַבִּים, הֲלֹא
לְמִשְׁמַע אֹזֶן דָּאֲבָה נַפְשֵׁנוּ:

אֲבָל עֲוֹנוֹת אֲבוֹתֵינוּ
הֶחֱרִיבוּ נָוֶה, וְחַטֹּאתֵינוּ
הֶאֱרִיכוּ קֵצוֹ, אֲבָל זִכְרוֹן
דְּבָרִים תְּהִי סְלִיחָתֵנוּ, וְעִנּוּי
נַפְשֵׁנוּ תְּהִי כַּפָּרָתֵנוּ: עַל־
כֵּן בְּרַחֲמֶיךָ הָרַבִּים נָתַתָּ
לָנוּ אֶת־יוֹם הַכִּפֻּרִים הַזֶּה
וְאֶת־יוֹם מְחִילַת הֶעָוֹן הַזֶּה
לִסְלִיחַת עָוֹן וּלְכַפָּרַת
פֶּשַׁע, יוֹם אָסוּר בַּאֲכִילָה,
יוֹם אָסוּר בִּשְׁתִיָּה, יוֹם אָסוּר
בִּרְחִיצָה, יוֹם אָסוּר בְּסִיכָה,
יוֹם אָסוּר בְּתַשְׁמִישׁ הַמִּטָּה,
יוֹם אָסוּר בִּנְעִילַת הַסַּנְדָּל,
יוֹם שִׂימַת אַהֲבָה וְרֵעוּת,
יוֹם עֲזִיבַת קִנְאָה וְתַחֲרוּת,
יוֹם שֶׁתִּמְחַל לְכָל־עֲוֹנוֹתֵינוּ:

(Gem.) Uns betrübt sich bei der Kunde davon die Seele.

(Vorb.) Glücklich das Auge, das sah, wie der Purpurfaden erblichen,
Ein Zeichen, daß die Schuld entwichen!

(Gem.) Uns betrübt sich bei der Kunde davon die Seele.

(Vorb.) Glücklich das Auge, das sah der Opferdüfte Wallen,
In den dichtgedrängten Hallen!

(Gem.) Uns betrübt sich bei der Kunde davon die Seele.

אבל (Vorb.) Aber unserer Väter Sünden haben verwüstet die heilige Wohnung, unsere Schuld verzögert die Zeit der Erlösung. Doch sei das Gedächtniß in Worten unsere Sühne und das Kasteien unseres Leibes unsere Entsündigung. Darum hast Du uns ja in Deinem großen Erbarmen diesen Tag der Versöhnung gegeben, diesen Tag der Sündenvergebung, zur Tilgung jeglicher Schuld und Verzeihung jeglicher Missethat. — den Tag, an dem Speis' und Trank, jegliche Gemächlichkeit und jeglicher Genuß des Leibes und der Sinne uns ist versagt; den Tag, an dem Liebe und Wohlwollen eintreten, Neid und Groll schwinden soll; den Tag, an dem Du uns unsere Vergehen

וּבָעֵת וּבָעוֹנָה הַזֹּאת גָּלוּי וְיָדוּעַ לְפָנֶיךָ וְלִפְנֵי כִּסֵּא כְבוֹדֶךָ, שֶׁאֵין לָנוּ לֹא מְנַהֵל כַּיָּבְזִים הָרִאשׁוֹנִים, לֹא כֹּהֵן גָּדוֹל לְהַקְרִיב קָרְבָּן, וְלֹא מִזְבֵּחַ לְהַעֲלוֹת עָלָיו כָּלִיל:

vergiebst. — In dieser Zeit und Stunde aber ist es ja vor dem Throne Deiner Herrlichkeit offenbar und kund, daß wir keinen Führer haben, wie in der Vorzeit, keinen Hohenpriester, der unsere Opfer darbrächte, und keinen Altar für unsere Spenden.

וּמֵרֹב עֲוֹנֵינוּ

ע״פ א״ב כפול.

אֵין לָנוּ לֹא אִשִּׁים וְלֹא אָשָׁם. לֹא בַּדִּים וְלֹא בְלוּלוֹת. לֹא גּוֹרָל וְלֹא נַחֲלֵי־אֵשׁ. לֹא דְּבִיר וְלֹא דָּקָה. לֹא הֵיכָל וְלֹא הַזָּיָה. לֹא וִדּוּי וְלֹא פַּר הַטָּאת. לֹא זֶבַח וְלֹא זְרִיקָה. לֹא חַטָּאת וְלֹא חֲלָבִים. לֹא טְבִילָה וְלֹא טָהֳרָה. לֹא יְרוּשָׁלַיִם וְלֹא יַעַר הַלְּבָנוֹן. לֹא כִּיּוֹר וְלֹא כֹּהֵן. לֹא לְבוֹנָה וְלֹא לֶחֶם הַפָּנִים. לֹא מִזְבַּח וְלֹא מְנָחָה. לֹא נִיחוֹחַ וְלֹא נְסָכִים. לֹא סֹלֶת וְלֹא סַמִּים. לֹא עֶרֶךְ וְלֹא עֹלָה. לֹא פָּרֹכֶת וְלֹא כַּפֹּרֶת. לֹא צִיּוֹן וְלֹא צִיץ הַזָּהָב. לֹא קְטֹרֶת וְלֹא קָרְבָּן. לֹא רֹקַח וְלֹא רֵיחַ נִיחוֹחַ. לֹא שִׁי וְלֹא שְׁלָמִים. לֹא תּוֹדָה וְלֹא תְּמִידִים: כִּי בַּעֲוֹנוֹתֵינוּ וּבַעֲוֹנוֹת אֲבוֹתֵינוּ חָסַרְנוּ כָּל־אֵלֶּה:

וּמַעַת חָסַרְנוּ כָּל־אֵלֶּה

ע״פ תשר״ק כפול.

תָּכְפוּ (נ״א תָּקְפוּ) עָלֵינוּ צָרוֹת. תְּלָאוֹת עָבְרוּ רֹאשֵׁנוּ: שִׁחֲרָנוּ יְשׁוּעָה וָאָיִן. שָׁלוֹם וְהִנֵּה קֻפָּדָה: רַבּוּ הַקָּמִים עָלֵינוּ. רָמוּ וְגַם נָשְׂאוּ רֹאשׁ: קָצְנוּ בְּעֹל עֲלִיזִים. קָשָׁה עָלֵינוּ סִבְלָם: צְבִי אֶרֶץ חָנְפָה עָלֵינוּ. צָמְחָה וְלֹא לִבְרָכָה: פָּנֵינוּ לָהֲרֵבָה וְהִנֵּה מְעָט. פַּח־נֶפֶשׁ בָּא בְאָסָמֵינוּ: עָשְׁקוּ זֵיתִים שִׁמְנָם. עֲשׂוֹתָם וְלֹא־מָלְאוּ שָׁפֵק: סְמַדַּר אִם־יֵרְבֶּה כֶּרֶם. סָבְאוּ לֹא־יַשְׂפִּיעַ יָקָב: נָאֲרוּ אִבֵּי שֵׁדֶה. נִלְקְחוּ מַטְעֵי־אֹכֶל: מִמְּבֻלְאוֹת־צֹאן עֲדָרִים דְּלֻלוּ. מִגֵּו וּמִפְּיוֹן וּמֵהֲרָיוֹן: לְזָנָב וְלֹא לְרֹאשׁ הוּשַׁתָּנוּ. לַעֲלַט וְלֹא חֻעֲלַט־לָנוּ: כִּחֲנוּ לַרִיק וּבָהֳלָה. כָּלָה מִבְּלִי שָׁכָר: יַד כָּל־

עָמַל בְּכִשָּׁרוֹן. יֶהֱדָה וְאֵין מִי יַחֲזִיק: טָלְטַלְנוּ מִיָּם וְעַד־יָם. טַרְפָּם וְלֹא־מָצְאוּ שֶׂקֶק (נ״א טַרְפָּם לֹא סָפַק לְמוֹ): חָשְׁכָה לְעֵין מִשְׁתַּבֵּר. חֻשַּׁב שָׁכְרוֹ לְמַכֵּהּ: זְעֲמוּ מַלְוֶה וְלוֹוֶה. זֶה בָּזָה שָׁלְחוּ מַעֲתָּה: וְנֶאֱלוּ יְדֵי מַמְצִיאֵי־יָד. וְעָשִׁיר לֹא חוֹנֵן רָשׁ: חַן אֶרֶץ נִמְכְּרָה בִּידֵי־רָעִים. חָמוֹן בְּהּ לֹא מָצְאוּ רָוַח: דְּבִיר בֵּית אֱלֹהֵינוּ שָׁמֵם. דָּרְכֵינוּ מֵאֲנוּ לְהַצְלִיחַ: גִּיל נָוֶה שָׁבַת. גִּילָה לְלִבָּבֵנוּ מַה־נָּעַל: ח׳ בְּאֵין אֶרְחַת אָב תָּמִיד. בְּבֵן בָּטֶן בָּנִים הָחְסָר: אָדוֹן בַּיִת כְּאַרְחַ בַּטָּלוֹן. אַיפֹה נִמְצָא מְנוֹחַ:

וּמִשָּׁחֲרֵב בַּיִת מִקְדָּשֵׁנוּ

ע״פ תשר״ק.

תַּנּוֹת צָרוֹת לֹא נוּכַל. שָׁבָר בְּכָל־יוֹם וַאֲנָחָה: רָבְתָה בָּנוּ חַלָּחָלָה. קֶרֶן יֶרְדָה עַד־עָפָר: צָרֵי עַיִן מָצְאוּ יָד. פְּעָלַי שֶׁקֶר חַיִל עָשׂוּ: עֹשֶׁי צְדָקָה לֹא נִרְאוּ. שִׁנְאֵי בֶצַע לֹא עָמְדוּ: נִדְמִינוּ כִּכְלִי רִיק. מִכֹּל נִשְׁאַרְנוּ עֲרֻמִּים: לֹא נָבִיא וְלֹא חָזוֹן בָּנוּ. כָּעֻרִים נִנָּשֵׁשׁ וְנִלָּךְ: יוֹם יוֹם נֹאמַר מַה־בְּסוֹפֵנוּ. טוֹב מָוֶת מֵחַיִּים אָמָרְנוּ: חַיֵּינוּ תְּלָאִים מְגֻנָּד. זָרִים לְרֹאשׁ וַאֲנָחָנוּ לְזָנָב: וּמַה־נַּעֲשָׂה וַחֲטָאֵינוּ עָשׂוּ. הֵן אָנוּ כְּלֹא הָיֵינוּ: דַּלִּים נִבְזִים וּשְׁפָלִים. גְּעוּלִים מְאוּסִים וּבְזוּיִם: ח׳ בְּנֵי־נֵכָר מָשְׁלוּ בָּנוּ. אָמָרְנוּ נִגָּזְרְנוּ אָבָדְנוּ: אָדוֹן חָקַל עָלֵינוּ. וּשְׁלַח יֶשַׁע לְנֶאֱלָנוּ:

אֱלֹהֵינוּ וֵאלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ.

ע״פ א״ת ב״ש.

אַל־תַּעַשׂ עִמָּנוּ כָּלָה.
תֹּאחֵז יָדְךָ בַּמִּשְׁפָּט: בְּבוֹא
תוֹכָחָה לְנֶגְדֶּךָ. שְׁמֵנוּ
מִסְּפָרְךָ אַל־תִּמְחֶה: גְּשׁוּתְךָ
לַחְתֹּם | מוּסָר. רַחֲמֶיךָ יְקַדְּמוּ
רָגְזֶךָ. דִּיוֹת מַעֲשִׂים
בְּשׁוּרְךָ. קָרֵב צִדְקָךְ מֵאֵלֶיךָ:

אלהינו Unser Gott und unserer Väter Gott!

אל O laß uns nicht zu Grunde gehen, wenn Deine Hand des Rechtes waltet! Wenn das Strafgericht vor Dir anhebt, o lösche unsern Namen nicht aus Deinem Buche! Trittst Du heran, das Urtheil zu besiegeln, o lasse Dein Erbarmen Deinem Zorne vorauseilen! Siehst Du uns arm an guten Thaten, lasse Deine Gnade herankommen aus Deinem Willen. Lehr' uns,

חוֹרֵנוּ מַה־שֶּׁנִּצְעַק לְפָנֶיךָ.
צוּר יְשׁוּעָתֵנוּ בְּמַפְגִּיעַ:
וְתָשִׁיב שְׁבוּת אָהֳלֵי־תָם.
פְּתָחָיו רְאֵה כִּי שָׁמֵמוּ: זְכֹר
שַׂחְתָּ לֹא תִשְׁכַּח עֵדוּת
מִפִּי זַרְעוֹ: חוֹתָם תְּעוּדָה
תַּתִּיר. סוֹדְךָ שִׂים בְּלִמּוּדָהּ:
טַבּוּר אַגַּן הַמַּהַר. נָא אַל־
יֶחְסַר הַמָּזֹג: יְדַע אֶת אֲשֶׁר
יָדָעוּךָ. מַגֵּר עַם לֹא־יְדָעוּךָ:
כִּי תָשִׁיב לְבָצְרוֹן. לָכוּדִים
אַסִּירֵי הַתִּקְוָה:

wie wir vor Dir flehen sollen; entbiete dein Heil unserer Fürbitte. Stelle sie wieder her, die Zelte des Untadligen[1]) Sieh', wie seine Pforten verödet sind. Denke wie Du verheißen, daß nicht in Vergessenheit kommen werde das Zeugniß aus dem Munde seiner Sprößlinge. Löse das Siegel Deines ewigen Zeugnisses; offenbare sein Geheimniß denen, die es erforschen. Laß in dem Kreise, der Deines Wortes pflegt, den reinen Erguß Deiner Lehre nicht fehlen O erkenne gnädig die an, die Dich erkennen; laß die Abgewandten dahingehen. Führe zurück in Deine neugefestigte Stätte die von den Fesseln des Hoffens Umschlungenen.

וְהֵן אָנוּ עַתָּה

ע״פ תשר״ק.

כְּתוֹעִים וְאֵין לְבַקֵּשׁ. כִּשְׁבוּיִם וְאֵין לְשׁוֹבֵב: כִּרְעֵבִים וְאֵין לְהַאֲבִיל. כִּקְנוּיִם וְאֵין לִקְנוֹת: כִּצְמֵאִים וְאֵין לְהַשְׁקוֹת. כִּפְתָאִים וְאֵין לְלַמֵּד: כַּעֲיֵפִים וְאֵין לְהַשִּׁיב. כִּשְׁנוּאִים וְאֵין לְאֵהֹב: כִּנְהֻדָּפִים וְאֵין לְקָרֵב. כִּמְגֻדִּים וְאֵין לְהַתִּיר: כִּלְקוּחִים וְאֵין אֲדָנִים. כִּכְפוּפִים וְאֵין לְזַקֵּף: כִּיתוֹמִים וְאֵין לָהֶם אָב. כִּטְמֵאִים וְאֵין לְטַהֵר: כַּחֲסֵרִים וְאֵין לְמַלְאוֹת. כִּזְנוּחִים וְאֵין לְזַכֵּר: כְּהוֹמִים וְאֵין לָהֶם מְנוּחָה. כְּדַלִּים וְאֵין לְחֻנָּם: ח כְּגֵרִים וְאֵין לְקַבֵּל. כִּבְזוּיִם וְאֵין לְכַבֵּד: כַּאֲבֵלִים וְאֵין מְנַחֵם. כַּאֲנוּסִים וְאֵין מָנוֹס:

אֱלֹהֵינוּ וֵאלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ:

ע״פ תשר״ק.

אִם תָּעִינוּ לֹא תַתְעֵנוּ. אִם שָׁגָגְנוּ לֹא תַשְׁלֵנוּ: אִם

Unser Gott und unserer Väter Gott!

אם Haben wir geirrt, o laß uns nicht irre gehen; haben wir gefehlt, laß uns nicht dem

[1]) Die Wohnungen Jisraels, der Nachkommen Jaakobs, der in den „Zelten" (der Lehre) weilte.

רַחֲקֵנוּ קָרֵב נָא, אִם קָרַבְנוּ
לֹא תִרְחָק: אִם צָעַקְנוּ לֹא
תַעְלִים, אִם פָּשַׁעְנוּ לֹא
תִפְרָע: אִם עָוִינוּ לֹא תִשּׁוֹר,
אִם סָרְנוּ לֹא תָסוּר: אִם
נָקַמְנוּ לֹא תִלְחָם, אִם מָרִינוּ
לֹא תַמְרֵנוּ: אִם לַצְנוּ לֹא
תִלְחָץ, אִם כִּחַשְׁנוּ לֹא
תְכַלֶּה: אִם יָרַדְנוּ לֹא
תַמְבִּיעַ, אִם טָעִינוּ לֹא
תְמַאֲסֵנוּ: אִם חָבַלְנוּ לֹא
תַחְבֹּל, אִם זָדְנוּ לֹא תִזְכֹּר:
אִם וְכַחְנוּ לֹא תוֹכִיחַ, אִם
הִרְשַׁעְנוּ לֹא תֶהְדֹּף: אִם
דָּפַקְנוּ לֹא תִדְחֶה, אִם נָעַלְנוּ
לֹא תִגְעַל: אִם בָּאנוּ לֹא
תִמְאַס, אִם אָשַׁמְנוּ לֹא
תְאַבֵּד:

Wahne! Haben wir uns von Dir entfernt, bring' uns Dir nahe; nahen wir Dir, o bleibe nicht fern! Rufen wir, entziehe Dich uns nicht! Haben wir gefrevelt, ſtrafe nicht; haben wir geſündigt, trag' es uns nicht nach! Sind wir abgewichen, weiche nicht von uns! Waren wir übermüthig, denk' es uns nicht; haben wir Böſes gethan, verſtoß uns nicht! Wenn wir anklopfen, weiſ' uns nicht ab; wenn wir uns verſchuldet, verwirf uns nicht; wenn wir kommen, verſchmäh' uns nicht; wenn wir uns vergangen, o laß uns nicht vergehen!

וּמֵרוֹב עֲוֹנֵינוּ

ע״פ תשר״ק.

תַּאֲוַת־לֵב לֹא הִשַּׂגְנוּ, שֶׁקֶט קִוִּינוּ וַיָּבֹא רֹגֶז. רוּם קֶרֶן וְהַפֵּה שְׁפָלָה: קָרְבָה יְשׁוּעָה אֲמַרְנוּ וְנִתְרַחֲקָה. צִפִּינוּ לְטוֹבָה וּבְרָכָה מִטֶּנּוּ: פַּח־נֶפֶשׁ בָּא בַאֲמָתֵינוּ. עָצְבוֹן בְּמִשְׁלַח יָדֵינוּ. שִׁמָּמָה עָרְבָה מֵאָרֶץ: נֶאֱרְרוּ יְבוּלֵי שָׂדֶה (בְּרָכוֹתֶיהָ). מְעַט מֵהֲרְבֵּה נָבִיא: לַחְמָהּ לָרָזוֹן וְלֹא לָשֹׂבַע. כִּחֲה לֹא־תוֹסִיף הַת: יֵדֵי עֲמָלֶיהָ מוֹטָטוּ. טַרְפָּם לֹא יִמְצָאוּ־בָהּ: חֵלֶב מִשְׁמַנֶּיהָ לְזָרִים. זְמִרוֹת עֲדָנֶיהָ לְנָכְרִים: וְנִמְכְּרָה אֶרֶץ בְּיַד־רָעִים. הוֹן בָּצַע לֹא־מָצְאוּ בָהּ:

ח׳ דְמֵינוּ גַּם מִמְצוֹא יָד. גָּלֵה שִׁבַר הַיְצוּרִים: בַּעֲוֹנֵינוּ בֵּית מִקְדָּשֵׁ־ אֵל חָרַב. אַפְּךְ־חֶסֶד מִכָּל־אֱנוֹשׁ:

אֱלֹהֵינוּ וֵאלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ:

עיי אוב.

תֹּאמַר לְמָחוֹת אֲשָׁמֵנוּ. תָּבוֹא לְחַדֵּשׁ יָמֵינוּ. תְּגַלֶּה שְׁנַת שְׁלוֹמֵנוּ. תַּדְגִּיל לְגַדֵּל אֶת־שְׁמֵנוּ: תָּחְדֹּק מֵהֲדַם מְתֻקְוֹמֵינוּ. תּוֹפִיעַ מִמָּרוֹם לְרוֹמְמֵנוּ: תְּזוֹכֵר רַחֲמֶיךָ לְרַחֲמֵנוּ. תָּחִישׁ מְנַחֵם לְנַחֲמֵנוּ: תְּטַהֵר שִׁמְצַת גְּוֵינוּ. תְּיַדַּע כִּי אַתָּה הוּא אֱלֹהֵינוּ: תְּכַפֵּר עָוֹן וְדוֹגֲנֵנוּ. תְּלוּי רֹאשׁ תִּתֵּן לְחַיֵּינוּ. תְּמַהֵל עַקְשׁוּת מָרְיֵנוּ. תְּנַאֵם לְהַעֲצִים פְּרִיֵנוּ. תַּסְכִּית שְׂפִיכַת שִׂיחֵנוּ. תַּעֲנֶה עֶתֶר פְּצִחֵנוּ: תְּפַנֶּה לְקוֹמֵם | מְזִבְחֵנוּ. תַּצְדִּיק נִיב שְׂפָתֵינוּ: תְּקָרֵב קֵץ מְשִׁיחֵנוּ. תְּרִצֶּה רֵיחַ נִיחֹחֵנוּ: תְּשׁוֹבֵב מִקְצָוֹת נִדָּחֵנוּ. תְּתָמְכֵנוּ וְכָאזוֹר תַּדְבִּיקֵנוּ:

אֱלֹהֵינוּ וֵאלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ.

אוֹרְךָ תַּזְרִיחַ לַחֲשֵׁכָה.

אלהינו Unser Gott und unserer Väter Gott!

תאמר O sprich aus, daß unsere Schuld entschwinde! Eil' herbei, unsere Tage zu erneuen; laß aufstrahlen das Jahr unseres Heils; lasse Deine Fahne wehen, daß unser Name geehrt sei! Gläuz' aus Deinen Höhen hervor, uns zu erheben! Denke Deines Erbarmens, Dich unser anzunehmen; laß eilen zu unserer Aufrichtung den Trost! Reinige uns von Unlauterkeit; mache kund, daß Du bist unser Gott! Sühne unsere schweren Vergehen; erheb' unser Haupt, daß freudig wir leben! Verzeihe, wo wir krumm wandelnd uns Dir empört; thue den Spruch, daß wir blühen und gedeihen! Horch auf den Erguß unseres Flehens; erhöre den Drang unseres Betens! Richte unsern Altar wieder auf; laß unserer Lippe Wort zum Heile gereichen! Laß der Erlösung Zeit herbeikommen; nimm in Gnaden an den Wohlduft unserer Spenden; führe zurück unsere Verstoßenen von der Erde Enden! Stütz' uns und eigne uns Dir, wie den Gurt der Lenden.

אלהינו Unser Gott und unserer Väter Gott:

אורך Laß strahlen Dein Licht

בְּרַחֲמִים גְּדֹלִים תָּשׁוּב אֵלֶיהָ׃
נַגֵּדָה לָהּ יוֹם נָקָם בְּלֵב. דְּבָרְךָ
תְּשַׁלַּח וְתִרְפָּאֵנוּ׃ הָאֵר
פָּנֶיךָ אֵלֵינוּ. וְאַל־תִּשְׁכָּחֵנוּ
לָנֶצַח׃ זְכוּת הָרִרֵי־קֶדֶם
זְכֹר. חַטֹּאת נְעוּרִים אַל־
תִּזְכֹּר׃ טֻמְאָה מֵעָלֵינוּ תָּסִיר.
יְדִידוּת נַפְשְׁךָ אַל־תִּשְׁכָּח׃
כְּלוּלוֹת אַהֲבָתֵנוּ תִּזְכֹּר.
לָכְתֵנוּ אַחֲרֶיךָ בַּמִּדְבָּר׃
מָשְׁכֵנוּ וָנָרוּץ אַחֲרֶיךָ. נְחֵנוּ
וַהֲבִיאֵנוּ אֶל חֲדָרֶיךָ׃ סָעֲדֵנוּ
וְסָמְכֵנוּ וְנִחָיֶה. עֵת כִּי־
תַשְׁמִיעֵנוּ קוֹלֶךָ׃ פְּצֵנוּ
מִשְּׁאוֹן גַּלִּים. צוֹלָה תַּחֲרִיב
בְּאַפֶּךָ׃ רוּמָה בַּחֲרוֹנֶךָ עַל־
גֵּאִים. רוּמָה בְעֻזֶּךָ וְרוֹמֵם
שְׁפָלִים. שְׁבֹר זְרוֹעַ רָשַׁע.
תִּמְלֹךְ לְבַדְּךָ בְּקִרְאֵי שְׁמֶךָ׃
תּוֹדִיעַ לְעֵין כָּל־אֻמִּים.
כִּי אֵין אֱלוֹהַּ בִּלְעָדֶיךָ׃ כִּי
תְּבִיאֵנוּ לְהַר קָדְשֶׁךָ.
וּתְשַׂמְּחֵנוּ בְּבֵית מִקְדָּשֶׁךָ׃

der Verfinsterten; kehr' in Erbarmen zu ihr zurück! Laß aufgehen den Tag der Vergeltung, den Du Dir vorbehalten; sende Dein Wort uns zu heilen. Laß Dein Antlitz uns leuchten, und vergiß uns nicht für ganz! Des frommen Verdienstes der urweltlichen Horte gedenke; der Versündigung aus der Jugend nicht denke! Unreinheit von uns entferne; Deiner Seelengeliebten vergiß nicht! Unserer bräutlichen Anhänglichkeit an Dich sei eingedenk, wie wir in der Wüste Dir nachgezogen! Zeuch uns Dir nach: wir folgen Dir willig; führ' uns und bring' uns in Deine Gemächer! Stütz' und halt' uns, daß wir leben! Es ist Zeit, daß Du uns Deine Stimme lässest erschallen. Rette uns aus der Wellen Brausen; die Tiefe, die grundlose, trockne aus in Deiner Macht! Erhebe Dich in Deiner Macht gegen die Trotzigen; zeige Deine Herrlichkeit hoch, und bringe empor die Gebeugten! Brich den Arm des Frevels; herrsche Du allein unter denen, die Deinen Namen anrufen! Mache kund vor den Augen aller Völker, daß es keinen Gott giebt außer Dir, wenn Du uns bringest an Deinen heiligen Berg und uns erfreuest in Deinem Heiligthume!

אֱלֹהֵינוּ וֵאלֹהֵי אֲבֹתֵינוּ.

ע״פ אי״ב משולש.

אֹפֶל אַלְמָנָה תְּאִיר. בֹּהוּ בוֹכִיָּה תַּבְהִיק׃ גִּיל גַּלְמוּדָה תַּגְעִיל.

דָּלָף דִּמְעָתָהּ תַּדְמִים: הַר הַשֶּׁמֶם תְּהַדַּר. וְתָשׁוּב וְאַלְיוֹ תּוֹפִיעַ:
זֹהַר זְבוּלֵךְ תַּזְרִיחַ. הֲדַר חֶפְתֵּךְ תְּחַדֵּשׁ: טֶנֶף טֻמְאָתָהּ תְּטַהֵר. יְפִי
יִקָּרַת תְּיַפְּדָהּ: כַּדְכֹּד כְּבוֹדָהּ תְּכוֹנְנָהּ. לְאוֹרָהּ לְאֻמִּים תְּלַוֶּה:
מֶלֶךְ מִכְבוֹדֵךְ תְּמַלְּאֶהּ. נֵצַח נְצָחִים תְּנוֹסְסָהּ: שִׂבַע שְׂמָחוֹת
תַּשְׂבִּיעֶנָּה. עֲנַן עָשָׁן תְּעַטְּרֶנָּה: פְּנַת פְּתָחֶיהָ תְּפָאֵר. צֶדֶק צָנוּעִים
תַּצְמִיחַ: קָמֵי קְהָלֶיהָ תָּקִיא. רֶגֶשׁ רָגְלִים תָּרִיץ: ח שְׁבָטִים שַׁבַּחְתָּ
תְּשׁוֹבֵב. תִּקְרָא תְּשָׁרֵק תִּתְקַע: כִּי תְבִיאֵם לְהַר קָדְשֶׁךָ. וּתְשַׂמְּחֵם
בְּבֵית תְּפִלָּתֶךָ:

אֱלֹהֵינוּ וַאלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ.

ע״פ תשר״ק.

תִּתֵּן אַחֲרִית לְעַמֶּךָ. תְּשִׁיב מְקֻדָּשׁ לְתוֹכֵנוּ: תְּרוֹמֵם הַר מְרוֹם
הָרִים. תְּקוֹמֵם קֶרֶן גְּדוּעָה: תַּצְהִיר מַחֲשַׁבֵּי אָוֶן. תְּפָאֵר יוֹשֶׁבֶת
בָּדָד: תַּעֲטֶה־בָּהּ מְלוּכָה לְבֵרֶךְ. תָּסִיר חֶרְפָּה מֵעִיר: תְּנַעֵר זָדִים
מִזְּבוּלֵךְ. תַּמְצִיא צֶדֶק לַעֲדָתֶךָ: תְּלַבֵּב אֶת־רַעְיָתֶךָ. תִּכְרַת־לָהּ
בְּרִית חֲדָשָׁה: תִּיכַּר נַפְשָׁהּ בְּעֵינֶיךָ. תְּטַהֲרֶנָּה בְּמַיִם טְהוֹרִים:
תַּחֲנֶה בְּעִיר חָנָה דָוִד. תְּזַקֵּף קוֹמַת תְּמָרָה: תּוֹדִיעַ לַכֹּל אַהֲבָתֵנוּ.
תְּהַדֵּךְ בְּקֶרֶב מַחֲנוֹתֵינוּ: ח תְּרוֹשֵׁשׁ גְּאֻלָּה לְגָלוּתֵנוּ. תְּנַלֶּה קֵץ
לְקִנּוּתֵנוּ. תָּבֹא מְהֵרָה לְרַחֲמֵנוּ. תַּאֲמִירֵנוּ לְךָ וְנֵאָמִירְךָ לָנוּ:

וּמֵרֹב עֲוֹנֵינוּ

ע״פ תשר״ק.

תָּעִינוּ מֵאֲחֶרֶיךָ. שָׁגִינוּ
מִמִּצְוֹתֶיךָ: רָחַקְנוּ מִבֵּית
חַיֵּינוּ. כָּלְכָּלְנוּ אָרְחוֹת
עוֹלָם: צָעֲדֵינוּ לֹא יִשַּׁרְנוּ.
פָּשַׁעְנוּ לְשֵׁם קָדְשֶׁךָ: עָזַבְנוּ
תוֹרָתֶךָ. סָרְנוּ מֵאִמְרֵי פִיךָ:
נִאַצְנוּךָ בְּמַעֲשֵׂה יָדֵינוּ.
מָרִינוּ וּמָרַדְנוּ בָךְ: לֹא

ומרב Und in unſerer großen Sündigkeit

תעינו ſind wir von Dir abgeirrt, verfehlten Deine Gebote, ſind von unſerer Lebensſtätte wir entfernt, haben wir die ewigen Wege gekrümmt; unſere Schritte lenkten wir nicht gerade. An Deinem heiligen Namen haben wir uns vergangen; wir verließen Deine Lehre, wichen von den Worten Deines Mundes. Wir höhnten Dich durch unſer Thun, empörten uns Dir und lehnten uns auf. Deiner Propheten

הֻקְשַׁבְנוּ לְדִבְרֵי נְבִיאֶיךָ.
כִּעַסְנוּךָ וְלֹא בִקַּשְׁנוּךָ:
יָרְאָתְךָ מִלֵּב שָׁכַחְנוּ.
טָהֳרָתְךָ בְּמַעֲשֵׂה יָדֵינוּ
טִמֵּאנוּ: חָטָאנוּ לְךָ יְיָ
אֱלֹהֵינוּ. וְעַמְנוּךָ בְּרֹב
עֲוֹנֵינוּ. וְאִמַּצְנוּ אֶת־לִבֵּנוּ.
הִקְשִׁינוּ אֶת־עָרְפֵּנוּ: דְּבָרְךָ
אָחוֹר הִשְׁלַכְנוּ. גְּדֻלָּתְךָ לֹא
הִגַּדְנוּ: בֵּיתְךָ נֶחֱרַס בַּעֲוֹנֵינוּ.
אִוּוּיְךָ נָתַן בַּחֲטָאֵינוּ:

מַה־נְּדַבֵּר וּמַה־נִּצְטַדָּק.
וּמַה־נַּעֲנֶה לְמִמְּנוּ מַעֲנֶה.
גְּמָלָנוּ טוֹבוֹת וְשִׁלַּמְנוּ
רָעוֹת. וּמַה־יֶּשׁ־לָנוּ עוֹד
צְדָקָה לְזָעֵק פְּנֵי הַמֶּלֶךְ:

Worte haben wir nicht vernommen; wir kränkten Dich, suchten Dich nicht auf. Die Scheu vor Dir entschwand unserem Herzen; Deine Reinheit hat unser Thun in uns entweihet. Gesündigt haben wir vor Dir, Ewiger, unser Gott! Dich durch unsere Sündigkeit erzürnt. Unser Herz verstockten wir; hart war unser Nacken. Dein Wort haben wir bei Seite geworfen, Deine Herrlichkeit nicht bezeugt. Dein Haus ist umgestürzt durch unsere Sündigkeit, die Stätte Deiner Lust umgerissen durch unsere Vergehungen.

מה Was könnten wir reden, was zur Rechtfertigung sagen, und was als Antwort vorbringen? — Er that uns Gutes; wir vergalten Böses. Und welches Verdienst haben wir noch, um mit ihm das Antlitz des Herrn anzurufen?

סליחות למוסף יום כפור.

סְלַח־לָנוּ אָבִינוּ כִּי בְרֹב אִוַּלְתֵּנוּ שָׁגִינוּ.
מְחַל־לָנוּ מַלְכֵּנוּ כִּי־רַבּוּ עֲוֹנֵינוּ:

פתיחה. ע"פ א"ב ושהמ"ח אפרים בר יקר.

אֵין פֶּה לְהָשִׁיב וְלִשְׂא פָּנִים. בְּבִשְׁת
עֲלוּמַי פָּנַי לְבֻנִּים: גָּבְרוּ הִבְרֵי עַוֹּת
רָאשֹׁנִים. הִכִּי נִתַּן עִם אַחֲרוֹנִים: הִנֵּה פִּפּוּ

מְשׁוּחִים כֹּהֲנִים. וְשִׁבְעָה פָּרִשִׁים לְיוֹם זֶה
נְכוֹנִים: זְרִיזִים הָיוּ אַחַר מְתֻקָּנִים. חֲסִידֵי
עֶלְיוֹן בְּנֵי הַסְּגָנִים: טְבִילוֹת חָמֵשׁ וְעָשֹׂר
הַגְּמָנִים. יָדָיו לְקַדֵּשׁ כְּתִקּוּן רָזְנִים: כְּבִשְׁנֵי
עָשָׂר וּשְׁמֹנָה עָשָׂר מָנִים. לְבוּשֵׁי שֵׁרָד
בְּגָדִים שׁוֹנִים: מַזֶּה בֶּן־מַזֶּה יָשִׂים קְטֹרָה
לִפְנִים. נִגַּשׁ לְהַגְרִיל עַל־שְׂעִירִים מְזֻמָּנִים:
סָמַךְ וְהִתְוַדָּה שְׁנָגוֹת וְזִדוֹנִים. עָרַךְ עֶרְכּוֹ
לַאדֶנֵי הָאֲדֹנִים: פְּשָׁעִים כְּפֵר בְּעַד שֹׁמֵר
אֱמוּנִים. צֶדֶק יָלִין דַּר מְעוֹנִים: קָשַׁר לָשׁוֹן
וְחוּט הַשָּׁנִים. רָחוּם מַלְבִּין מֵרֹב אוֹנִים:
שָׁמָּה הָיוּ כֻלָּם פּוֹנִים. תּוֹדָה זִבְחִים בְּקוֹל
הוֹדוּ עוֹנִים: אָנָּה אֲנִי־בָא בְּבַהַל רַעְיוֹנִים.
פָּנַי כָּבַשְׁתִּי וְהֵנָּם מִשְׁתַּנִּים: רִיקָנִית בִּיאָה
שִׁלְחוּנִי הֲמוֹנִים. יֶחְרוּ פָּנַי לְכַמָּה נַוָּנִים:
מַה־טּוֹבִי וּמַה־יָּפְיִי וְאִם־כֹּחִי אֲבָנִים.
בְּרַחֲמִים לָבָא בִּבְכִי וּבְתַחֲנוּנִים: ״ רַחֲמֶיךָ
רַבִּים וַחֲסָדֶי קְטַנִּים. יְבַאֲשׁוּנִי חֲסָדֶיךָ וְצִדְקַת
אֵיתָנִים: קְרָאִים רַחֲמֶיךָ וְעַל־חֲסָדֶיךָ נְדוֹנִים.
חַיֵּיהֶם בְּיָדֶךָ וְעַל־צִדְקוֹתֶיךָ מְסוּרִים
וּנְתוּנִים:

(* כִּי עַל־רַחֲמֶיךָ הָרַבִּים אָנוּ בְטוּחִים, וְעַל צִדְקוֹתֶיךָ אָנוּ נִשְׂעָנִים, וְלִסְלִיחוֹתֶיךָ אָנוּ מְקַוִּים. וְלִישׁוּעָתְךָ אָנוּ מְצַפִּים: אַתָּה הוּא יְיָ מֶלֶךְ אוֹהֵב צְדָקוֹת מְקֻדָּם. מַעֲבִיר עֲוֹנוֹת עַמּוֹ וּמֵסִיר חַטֹּאת יְרָאָיו. כּוֹרֵת בְּרִית לָרִאשׁוֹנִים, וּמְקַיֵּם שְׁבוּעָה לָאַחֲרוֹנִים: אַתָּה הוּא שֶׁיָּרַדְתָּ בֶּעָנָן כְּבוֹדֶךָ עַל־הַר סִינַי, וְהֵרָאִיתָ לְדִרְכֵי טוּבְךָ לְמֹשֶׁה עַבְדֶּךָ: אָרְחוֹת חַסְדֶּיךָ גִּלִּיתָ לוֹ, וְהוֹדַעְתּוֹ כִּי אַתָּה אֵל רַחוּם וְחַנּוּן אֶרֶךְ אַפַּיִם וְרַב־חֶסֶד וּמַרְבֶּה לְהֵטִיב. וּמַנְהִיג אֶת־הָעוֹלָם כֻּלּוֹ בְּמִדַּת רַחֲמִים: וְכֵן כָּתוּב. וַיֹּאמֶר אֲנִי אַעֲבִיר כָּל־טוּבִי עַל־פָּנֶיךָ וְקָרָאתִי בְשֵׁם יְיָ לְפָנֶיךָ וְחַנֹּתִי אֶת־אֲשֶׁר אָחֹן וְרִחַמְתִּי אֶת־אֲשֶׁר אֲרַחֵם:

אֵל אֶרֶךְ אַפַּיִם אָתָּה, וּבַעַל הָרַחֲמִים נִקְרֵאתָ, וְדֶרֶךְ תְּשׁוּבָה הוֹרֵיתָ: גְּדֻלַּת רַחֲמֶיךָ וַחֲסָדֶיךָ. תְּזֻכֹּר הַיּוֹם וּבְכָל־יוֹם לְזֶרַע יְדִידֶיךָ: תֵּפֶן אֵלֵינוּ בְּרַחֲמִים. כִּי אַתָּה הוּא בַּעַל הָרַחֲמִים: בְּתַחֲנוּן וּבִתְפִלָּה פָּנֶיךָ נְקַדֵּם. כְּהוֹדַעְתָּ לָעָנִי מִקֶּדֶם: מֵחָרוֹן אַפֶּךָ שׁוּב. כְּמוֹ בְּתוֹרָתְךָ כָּתוּב: וּבְצֵל כְּנָפֶיךָ נֶחֱסֶה וְנִתְלוֹנָן. כִּיוֹם וַיֵּרֶד יְיָ בֶּעָנָן: תַּעֲבֹר עַל־פֶּשַׁע וְתִמְחֶה אָשָׁם. כְּיוֹם וַיִּתְיַצֵּב עִמּוֹ שָׁם: תַּאֲזִין שַׁוְעָתֵנוּ וְתַקְשִׁיב מֶנּוּ מַאֲמָר. כְּיוֹם וַיִּקְרָא בְשֵׁם יְיָ וְשָׁם נֶאֱמַר.

וַיַּעֲבֹר יְיָ עַל־פָּנָיו וַיִּקְרָא.

יְיָ | יְיָ אֵל רַחוּם וְחַנּוּן אֶרֶךְ אַפַּיִם וְרַב־חֶסֶד וֶאֱמֶת: נֹצֵר חֶסֶד לָאֲלָפִים נֹשֵׂא עָוֹן וָפֶשַׁע וְחַטָּאָה וְנַקֵּה: וְסָלַחְתָּ לַעֲוֹנֵנוּ וּלְחַטָּאתֵנוּ וּנְחַלְתָּנוּ: סְלַח־לָנוּ אָבִינוּ כִּי חָטָאנוּ

*) Ueberſetzung S. 212.

מְחַל־לָנוּ מַלְכֵּנוּ כִּי פָשָׁעְנוּ: כִּי־אַתָּה אֲדֹנָי טוֹב וְסַלָּח
וְרַב־חֶסֶד לְכָל־קֹרְאֶיךָ:

מַה־נֹּאמַר לְפָנֶיךָ יוֹשֵׁב מָרוֹם וּמַה־נִּסַּפֵּר לְפָנֶיךָ שׁוֹכֵן שְׁחָקִים:
מַה־נֹּאמַר לְפָנֶיךָ יְיָ אֱלֹהֵינוּ מַה־נְּדַבֵּר וּמַה־נִּצְטַדָּק:
וְאַתָּה אֱלֹהֵי סְלִיחוֹת חַנּוּן וְרַחוּם אֶרֶךְ אַפַּיִם וְרַב־חֶסֶד וֶאֱמֶת:

רַחֲמֶיךָ רַבִּים יְיָ כְּמִשְׁפָּטֶיךָ חַיֵּינוּ: אַל־תָּבוֹא בְּמִשְׁפָּט עִמָּנוּ
כִּי לֹא־יִצְדַּק לְפָנֶיךָ כָּל־חָי: כְּרַחֵם אָב עַל־בָּנִים כֵּן תְּרַחֵם יְיָ
עָלֵינוּ: לַיְיָ הַיְשׁוּעָה עַל־עַמְּךָ בִרְכָתֶךָ סֶלָה: יְיָ צְבָאוֹת עִמָּנוּ
מִשְׂגָּב־לָנוּ אֱלֹהֵי יַעֲקֹב סֶלָה: יְיָ צְבָאוֹת אַשְׁרֵי אָדָם בֹּטֵחַ בָּךְ:
יְיָ הוֹשִׁיעָה הַמֶּלֶךְ יַעֲנֵנוּ בְיוֹם־קָרְאֵנוּ:

(Vorbeter) סְלַח־נָא לַעֲוֹן הָעָם הַזֶּה כְּגֹדֶל חַסְדֶּךָ וְכַאֲשֶׁר נָשָׂאתָה לָעָם הַזֶּה מִמִּצְרַיִם וְעַד־הֵנָּה: וְשָׁם נֶאֱמַר.

(Gemeinde) וַיֹּאמֶר יְיָ סָלַחְתִּי כִּדְבָרֶךָ:

הַטֵּה אֱלֹהַי־אָזְנְךָ וּשְׁמָע פְּקַח עֵינֶיךָ וּרְאֵה שִׁמְמוֹתֵינוּ וְהָעִיר
אֲשֶׁר־נִקְרָא שִׁמְךָ עָלֶיהָ. כִּי לֹא עַל־צִדְקֹתֵינוּ אֲנַחְנוּ מַפִּילִים
תַּחֲנוּנֵינוּ לְפָנֶיךָ. כִּי עַל־רַחֲמֶיךָ הָרַבִּים: אֲדֹנָי | שְׁמָעָה אֲדֹנָי |
סְלָחָה אֲדֹנָי הַקְשִׁיבָה וַעֲשֵׂה אַל־תְּאַחַר לְמַעַנְךָ אֱלֹהַי כִּי־שִׁמְךָ
נִקְרָא עַל־עִירְךָ וְעַל־עַמֶּךָ:

קי ע"פ או"ב ובסוף חתום שמעון חזק. אלהינו ואלהי אבותינו

אֵיךְ אֶשָּׂא רֹאשׁ וְאָרִים פָּנִים. אָבְדוּ חֲסִידֵי נְשׂוֹאֵי פָנִים. בָּרֵי
לַבָּב יָקָרִים | מִבְּנֵינִים. בִּדְמֵי כַפָּרָה נִכְנָסִים לִפָּנִים: גְּדוֹלֵי כְהֻנָּה
מְשׁוּחֵי רְקוּחִים. גִּבּוֹרֵי כֹּחַ מְלֻמְּדֵי לְקָחִים. דְּבִירָה פְּנִימָה נִפְרָשִׁים
נִלְקָחִים. דָּתֵי הַיּוֹם לַעֲרוֹךְ מְסַקְּחִים: הָאֵיר הָעֲשׁוֹר וְהִבְרִיק הַשַּׁהַב.
הָטְהַר מֵאָחִים נִבְחָר. וְהִלְכוֹת הַתָּמִיד לֹא אָחַר. וּבָטְלוּ
הַפְּיָסוֹת בְּצוֹם הַמִּבְחָר: זָבַח הַשָּׂעִיר לַשֵּׁם עוֹלָה. זוֹהַם הַטָּמְאָה

מגין ותולה. חטאו בסוף שוגג עולה. חובתו בשיודע ביורד
ועולה: טעה בתחלה ונודע בסופה. טרפתו חיצון וכפור לתרופה.
יודע בפרתו נכונה וצרופה. ישנה לנכנם לפנים פרוסה: כהני
גבה אינם מתפפרים. כפרת טמאה בדמי צפירים. לבד חליחתם
ביום הכפורים. לדמי הפר בהזיות מסתפרים: מרד הזר ונכנס
בטמאה. מקום טהרה ופרישות ויראה. נתכפר־לו בשעיר
ובחרצאה. נמחל זדונו בדמי הזאה: סולח ומוחל פשעי ירא'ו.
סליחה ימין לעמוסי מקורא'ו. עז משתלח נדחף לאחוריו. עונות
נמחלים לבני בחיריו: פיסיות חרב חץ נחוץ. פולט ומפריש
שבת חוץ. צרי ומזור קלקלו רחוץ. צובר דבירה פניטה רחוץ:
קדוש עטיות בדים לבנים. קשוטים בפרת אבות ובנים. רצוי
עבודתם בהם מתלבנים. רשע ועון וחטא סרבנים: שערורי'ה
מיום הושתה עירי. שבת משושי ונשתכח שירי. תשוורות חדלו
מאהבי ליוצרי. תשועה בפה אמצא וצרי: שחרנוך מלך
בנפשות נעונות. מצפצפים ומתרועים שגגות ועדונות. ענו
בנתרצת וסלחת לעונות. ויום הלוה הורית חנות: נתבשר
מלפניך באשר החנן. חסד הכטחתו וברית שנן. זכרנו היום
מדות כתקונן. קריאתנו רצה כיום רדתך בענן:

(**אל מלך יושב על־כסא רחמים מתנהג בחסידות
מוחל עונות עמו. מעביר ראשון ראשון. מרבה מחילה
לחטאים וסליחה לפושעים. עשה צדקות עם כל־בשר
ורוח. לא ברעתם תגמל. אל הוריתנו לנו לומר (מדות)
שלש עשרה. זכר־לנו היום ברית שלש עשרה. כהודעת
לענו מקדם. כמו שכתוב וירד יי בענן ויתיצב עמו
שם ויקרא בשם יי:

ויעבר יי על־פניו ויקרא.

יי | יי אל רחום וחנון ארך אפים ורב־חסד ואמת:

* Spangenverbundener Doppelvorhang. **) Ueberſetzung ſiehe Seite 217.

נֹצֵר חֶסֶד לָאֲלָפִים נֹשֵׂא עָוֹן וָפֶשַׁע וְחַטָּאָה וְנַקֵּה׃
וְסָלַחְתָּ לַעֲוֹנֵנוּ וּלְחַטָּאתֵנוּ וּנְחַלְתָּנוּ׃ סְלַח־לָנוּ אָבִינוּ כִּי־
חָטָאנוּ. מְחַל־לָנוּ מַלְכֵּנוּ כִּי פָשָׁעְנוּ׃ כִּי־אַתָּה אֲדֹנָי
טוֹב וְסַלָּח וְרַב־חֶסֶד לְכָל־קֹרְאֶיךָ׃

לְמַעַן שִׁמְךָ יְיָ וְסָלַחְתָּ לַעֲוֹנֵנוּ כִּי רַב הוּא׃ לְמַעַן שִׁמְךָ
יְיָ תְּחַנֵּנִי בְּצִדְקָתֶךָ תּוֹצִיא מִצָּרָה נַפְשֵׁנוּ׃ דְּלָתְיךָ דָּפַקְנוּ
רַחוּם וְחַנּוּן נָא אַל־תְּשִׁיבֵנוּ רֵיקָם ־־ מִלְּפָנֶיךָ׃

רחמיך רבים אל תבא ברחם אב ליי הישועה ׳׳ צבאות עמנו ׳׳ צבאות
קיא אלהינו ואלהי אבותינו ע׳פ א׳ב וכתוב חתום בנימין,
אֲבָל אֲנַחְנוּ חַטָּאִים וַאֲשֵׁמִים. כַּמָּה יִתְכַּפְּרוּ עֲוֹנוֹתֵינוּ חָעֲצוּמִים.
גָּלָה מִפְּנֵי כָּבוֹד מִבֵּית תִּפְאָרָה. בֵּאז אֵין לָנוּ סְלִיחָה וְלֹא כַּפָּרָה׃
דִּירַת הַקֹּדֶשׁ כְּנִבְנָה עַל מְכוֹנוֹ. הַחוֹטֵא מֵבִיא קָרְבָּן וְנִסְלַח לַעֲוֹנוֹ.
וְאִם לֹא הִשִּׂיג בְּטָרְפָּה תַּקָּנָתוֹ בְּמוּעָט. כִּי אֵין לַיָּי מַעֲצוֹר לְהוֹשִׁיעַ
בְּרַב אוֹ בְמִעָט׃ זְמַנְתָּ שְׁמָנָה עֲדָיִים לְכֹהֵן גָּדוֹל הַמְכַפֵּר. חֲמֵאי
עַמְּךָ בָּמוֹ לְהִתְכַּפֵּר. טֹהַר הַכַּפֹּרֶת אֲרוּגָה פְּשִׁתִּים וָצֶמֶר. הַטָּא
זְרִיעַת כִּלְאַיִם לְכִלּוֹת וּלְנַמֵּר׃ יוֹפִי מִכְנְסֵי־בַד מִפְּתָנִים וְעַד
יְרֵכַיִם. כַּפֶּר לְגִלּוּי עֲרָיוֹת חֲמוּקֵי יְרֵכָיִם׃ לְבוּדָה וּנְתוּנָה מִצֶּנֶפֶת
בְּרֹאשׁ. לְנַשּׂוֹת הָרוּחַ שֻׁגְדְּלָה לְמַעְלָה רֹאשׁ׃ מְלֹאכֶת הָאַבְנֵט
אָרוּג וְחָלוּל בְּלוֹ. נָקוֹת עַל־גּוֹנֵב וּמַחְבִּיא פָּעָלוֹ׃ סָדוּר עַל־לִבּוֹ
חֹשֶׁן הַמִּשְׁפָּט. לְכַפֵּר וּלְהָפֵר עִוּוּת דִּין וּמִשְׁפָּט׃ עֲנִיבַת הָאֵפוֹד
בִּשְׁנֵי וְשֵׁשׁ מָשְׁזָר. כַּפֶּרָה עַל־פִּשַּׁע עֲבוֹדַת־זָר׃ פַּעֲמוֹנֵי כֹּז וְרִמּוֹנֵי
אַרְגָּמָן. צַהֲצוּחַ רָשַׁע מָלְשֵׁנִי בָּם יְטֻבַּע וְיִטָּמֵן. קָבוּעַ עַל־מִצְחוֹ
צִיץ נֵזֶר מָפְתָּח בַּשֵּׁם. רְצוּי סְלִיחָה לְהִלּוֹל הַשֵּׁם. שְׁחַתְנוּ דַּרְכְּךָ
וְאָבַדְנוּ אֵלֶּה וְכָאֵלֶּה. תַּמְנוּ וְנִשְׁאַרְנוּ רַקִּים וּנְעוּרִים מֵאֵלֶּה
וּמֵאֵלֶּה׃ תַּקִּיפוּ תּוֹמֶךָ שְׁפָלִים נִקְרָא שִׁמְךָ מֵעוֹלָם. בִּיטָּה בְּשִׁפְלוּתֵנוּ
וּבְמַצַּר אַל־תִּתְעַלָּם׃ נַפְשֵׁנוּ חִלְּצָה כִּי שָׁחָה לָעָפָר. יְהִי חֲקִיטָנוּ
וְנַעֲרֵנוּ מִן־הֶעָפָר׃ מִדַּת הַמּוֹן רַחֲמֶיךָ יְהִיֶה לָנוּ הַיּוֹם לְעֶזְרָה.
יִשֵּׁר לְהַלִּיץ וּסְלִיחָה לְבַשְּׂרָה׃ נִיב שְׂפָתֵינוּ יֶקְבַּל כְּקָרְבָּן לְפָנֶיךָ.
נָא אַל־תְּשִׁיבֵנוּ רֵיקָם מִלְּפָנֶיךָ׃

קָחוּ עִמָּכֶם דְּבָרִים וְשׁוּבוּ אֶל־יְיָ אִמְרוּ אֵלָיו כָּל־תִּשָּׂא עָוֹן:
מִי יוֹדֵעַ יָשׁוּב וְנִחַם הָאֱלֹהִים וְשָׁב מֵחֲרוֹן אַפּוֹ וְלֹא נֹאבֵד: וְגַם
עַתָּה נְאֻם יְיָ שׁוּבוּ עָדַי בְּכָל־לְבַבְכֶם בְּצוֹם וּבִבְכִי וּבְמִסְפֵּד:

רחמיך רבים אל תבא כרחם אב לי׳ הישועה י׳ צבאות עמנו י׳ צבאות

קיב אלהינו ואלהי אבותינו

ע״פ אב״ב גד״ד וכו׳ ובשבעות השנויות של ההרהורים חתום אליעזר ברבי נתן.

אֲכַפְּרָה פְּנֵי מֶלֶךְ רַב הַנָּה בְּדַבְּרִי יוֹאַל. אֲשַׁלְּמָה שָׂפָה בְּעַד קָרְבָּנוֹת קְרֵבִים הַרְאֵל. בְּכָל־יוֹם כִּפּוּר בְּעוֹד עֶמְנוּ אֵל. בְּקָרוֹת הַגֶּבֶר נִתְמַלְּאָה עֶזְרָה מִישָׁרְאֵל: גְּדוֹר כְּהֻנָּה כָּל־עֲבֹדַת הַיּוֹם עָלָיו. לִטְבִילַת הֹל מַשְׁכִּים וְלָבַשׁ וְקִדֵּשׁ יָדָיו וְרַגְלָיו. דֵּי כַּרָּנִי אַיֶּלֶת כְּהַכְפִּיל נָם הַצּוֹפֶה מִלָּיו. דָּיִן וְקַרְיָן הַתָּמִיד וְלָקַח הַדָּם אֲלֵיהֶם: הֵיטִיב וְזָרַק וְהִקְטִיר וְהֶעֱלָה וְקִדֵּשׁ וּפָשַׁט פַּסִּים. וָרֵד בַּקֹּדֶשׁ וְטָבַל וְקִדֵּשׁ וְעָט פְּלוּסִים. וּבָא אֵצֶל פָּרוֹ וּפָרַט עָלָיו מַעֲשִׂים. וְכִפֵּר בַּעֲדוֹ וּבְעַד בֵּיתוֹ בָּאָנָא וּבְפִיּוּטִים: זֹאת אֵצֶל שְׁעִירֵי עָם בְּפוּר חָלְשׁוֹ. עָלָה בַּיָּמִין הַגְּבוּהָ אָמַר סָגָן לְאִישׁוֹ. חַטָּאת לַשֵּׁם צָרַח כְּכָתְבוֹ וּפִרּוּשׁוֹ. חָזַר לְפָרוֹ וְכִפֵּר עַל־בְּנֵי אַהֲרֹן קְדוֹשׁוֹ: טָם וּשְׁחָטוֹ וְקִבֵּל הַדָּם הוּא בְעִצְמוֹ. זִמְנוֹ לִמְמָרֵם בּוֹ שֶׁלֹּא יִקְרַשׁ דָּמוֹ. יָרוּץ בְּמַחֲתַת פַּרְוַיִם כַּלָּה לַמִּזְבֵּחַ לְמָרוֹמוֹ. יַחֲתֶה לוֹחֲשׁוֹת בְּמַעֲזְבוֹ וְהוֹרִיד עִמּוֹ: כַּף קְלָה וַאֲרֻכַּת־יָד אֵלָיו הוֹצִיאוֹ. רָצוּף לָהּ דַּקָּה מִן־הַדַּקָּה הֻמְצִיאוֹ. לְתוֹכָהּ קְדַר וְחָפַן וּכְמִדָּתָהּ הֲבִיאוֹ. לְכַף נָתַן וְהִשְׁמְאִיל וְהַיְמִין הָאַשׁ וְהוּבְאוֹ: מְהַלֵּךְ בֵּין הַפְּרָכוֹת עַד בּוֹאוֹ לַדְּבִיר. בֵּין בַּדָּיו מַחֲתַת הָאַשׁ הֶחְבִּיר. נָתַן אֶת־הַקְּטֹרֶת וְהוּצָה לוֹ הִצְּבִּיר. נִתְפַּלֵּל קְצָרָה בְּצֵאתוֹ מִן־הַדְּבִיר: סָר אֶל־הַמְּמָרֵם וְנָטַל דַּם הַפָּר. רָגַשׁ וְשָׁנָה בַּדְּבִיר וּכְמַצִּילִיף שְׁמֹנָה סָפָר. עַד הַשָּׁעִיר בָּא וּשְׁחָטוֹ וְקִבֵּל דָּם בְּכֶפּוֹר. עַל־עָמְדוֹ עָמַד וְחִטָּאוֹ כָּרִאשׁוֹן וְכִפֵּר: פָּרְכֶת יָז כְּמִשְׁפָּט כַּפָּרֶת עֲשִׂיתָיו. בָּא לְמִזְבַּח סָגוּר וְטִהֲרוֹ וְכִלֵּל קַרְנוֹתָיו. צֵת חֲלָבִים וְהַחֵי הִטְעִין שִׁגְנַת־עָם נַעֲוֹנֹתָיו. צִוִּיתָ לְעִתִּי עֲשׂוֹת לוֹ כָּל־חֻקּוֹתָיו: קָרֵא פָּרְשָׁה בְּכָתְב וּבָעֲשׂוֹר עַל־פֶּה. וְקִדֵּשׁ וּפָשַׁט וְטָבַל וּשְׁמֹנָה לָבַשׁ לְמוּסָפָיו. רָחַץ

* Peluſiſche Gewänder. ** Becken.

וָטַבֵּל וְקַדֵּשׁ וְעֵט הַגְּדוּיִן לְהִתְיַפֵּה. רֵין לַמְצֻנָּע וּכְלֵי־קְטֶרֶת
הוֹצִיא לְטָרְפָּה: שָׁלַח מַדָּיו בַּקֹּדֶשׁ וְהִגְנִיזָם נֶצַח. נָחַן וְטָבֵל
וְקִדֵּשׁ וְצִיֵּן נָתַן עַל־הַמַּצַּח. שָׁחַט הַתָּמִיד וְאֵבָרָיו הִקְטִיר וְהֶעֱלָה
לַצַּח. שָׁלַם עֲבֹדָתוֹ וְקִדֵּשׁ וּפָשַׁט וּבִגְדֵי־חֹל צִחֲצָח: תַּמְתִּי לְפָרַט
בָּפָה עֲבֹדַת יוֹם כְּפָרָה. תְּהִי אֲזָכָרָתָם כְּהַקְרָבָתָם בְּבֵית הַבְּחִירָה.
תִּשָּׂא חֶטְאֵינוּ וְכַשֶּׂלֶג וְכַצֶּמֶר תַּצְחִירָה. כְּאָז עַל־נַב שָׁלוּחַ בְּיַד־
אִישׁ עִתִּי הַמִּדְבָּרָה: תָּרְנוּ מְצוֹא כַפָּרָה וְאֵין בַּמֶּה לְהִתְכַּפֵּר.
נִתְבַּטְּלוּ קָרְבָּנוֹת וּפַסּוּ מַכְשִׁיר וּמְכַפֵּר. תַּמְצִיאֵנוּ לְכֶפֶר וְטַהֲרֵנוּ
בְּכָל־הַבָּתּוּב בַּסֵּפֶר. כִּי־בַיּוֹם הַזֶּה יְכַפֵּר: ©. 392. אל מלך יושב

אַל־תִּתֵּן לְחַיַּת נֶפֶשׁ תּוֹרֶךָ חַיַּת עֲנִיֶּיךָ אַל־תִּשְׁכַּח לָנֶצַח:
לְמַעַן שִׁמְךָ יְיָ תְּחַיֵּינוּ וּבְצִדְקָתְךָ תּוֹצִיא מִצָּרָה נַפְשֵׁנוּ:
אַל־תַּסְתֵּר פָּנֶיךָ מֵעֲבָדֶיךָ כִּי־צַר־לָנוּ מַהֵר עֲנֵנוּ:

רחטיך רבים אל תבא כרחם אב ליי הישועה ״ צבאות עמנו ״ צבאות
קינ שגייה אלהינו ואלהי אבותינו ע״פ א״ב.

אַף בְּמַתַּח דִּין וּמְרוּץ חֶבֶל. בְּנֵי אֱמוּנֶיךָ אַל תְּחַבֵּל: גְּלוּי חָרִיב
לָהֶם נְטוּשׁ. דְּרוּשׁ עֶלְבּוֹנָם וְאַל־תְּטוּשׁ: הוֹאַלְתָּ לַעֲשׂוֹתָם לְךָ
לְעָם. וְאַל־תְּשַׁלְּחֵם בְּיַד פְּשָׁעָם: זְדוֹנוֹת חֲשׂוֹב כִּשְׁגָגוֹת. חֲשׂוֹךְ
מְזִדִּים נְפָשׁוֹת לְךָ עוֹרְגוֹת: טָנֵף טַהֵר וְתַדְּיֵחַ כְּתָמִים. יָצָלְ
בְּצִלּוּל כֹּבֶד אֲשָׁמִים: כָּלָה אַל־תַּעַשׂ וְנֶחֱרָצָה. לְקוֹחֶיךָ לָקַח מִצַּף
הַגְּטוּיָה וְעֵצָה הַיְעוּצָה: מוֹעֵד כְּתַקֵּף לִשְׁפֹּט מֵישָׁרִים. נָזוֹף
בְּמַסְטִין מִלְּלַמֵּד קַטֵּגוֹרִים: סֵבֶר זִכְרוֹנוֹת לְפָנֶיךָ בְּהִתְגּוֹלֵל. עֹון
עֲקֹבִים לֹא יְסוֹבֵב לְבָעֲטִים | מִתְבּוֹלֵל: פַּשֵּׁר חַדִּין וּתְבַצַּע הַשּׁוּרָה.
צְרוֹף כַּבֵּר סִיגִים וּמַהֵר בְּדִיל | לְהָסִירָה: קָפוּי וּמָתוּךְ וְכַהוֹגֵן
נִמְסָה. רָגַע יְנוֹעֵשׁ אִם בַּמִּשְׁפָּט עָלָיו תִּנָּשֵׂא: שַׁלֵּם־לוֹ כְּמַעֲשֵׂה
הַחָסֶד וְלֹא כִנְבוּלוֹ. תַּבְרִיעַ כַּף לְזַכּוּתוֹ וְלֹא לְחַבָּלוֹ: תְּפָשׁוֹט יָד
וּתְקַבְּלוֹ. תְּהַגֶּנּוּ בְּבוֹר שַׁחַת מַלָּהַטְבִּילוֹ: ©. 392. אל מלך יושב

כִּי־הָיִיתָ מָעוֹז לָדָל מָעוֹז לָאֶבְיוֹן בַּצַּר־לוֹ: כִּי־הָיִיתָ
מַחְסֶה־לָנוּ מִנֶּגֶד־עֹז מִפְּנֵי אוֹיֵב: כִּי לֹא־בָזָה וְלֹא שִׁקַּץ
עֲנוּת עָנִי וְלֹא־הִסְתִּיר פָּנָיו מִמֶּנּוּ וּבְשַׁוְּעוֹ אֵלָיו שָׁמָע:

* Indisches Gewebe. ** Freier Raum.

רחמיך רבים אל תבא כרחם אב ליי הישועה ׳׳ צבאות עמנו ׳׳ צבאות
קיד שנייה אלהינו ואלהי אבותינו ע״פ א״ב.
אַךְ בְּךָ לַדָּל מָעוֹז. בַּצַּר לוֹ מְצוֹא סָתֶר: גּוֹנֵנוּ חַטָּא גּוֹעֵל רָשַׁע:
דָּן לְזָכוּת מְחַפֵּשׂ צֶדֶק: הַכֹּל לְךָ מְפֹרָשׁ | שָׂכֶל. וּבַל תַּחְפֹּץ הִתְבּוֹנֵן
אָוֶן. זֹאת דַּעְתֵּנוּ כִּי כֵן דַּרְכֶּךָ. חֲסוֹת בְּצִלְּךָ הַנָּה בָאנוּ. טוֹב חָנָם
תּוֹשִׁיט לָנוּ. יָמִין סַעֵד פְּרוּסַת פֶּתַח: כְּהָקִישׁ רָשׁ שׁוֹאֵל חֶסֶד.
לוֹ קַח־טוֹב תַּעַן: מְדָתְךָ כִּי כֵן הַשֶּׁבַח. נָעוּר וָרָק מַחֲזִיר מָלֵא:
סְמוֹךְ נוֹפֵל לֹא תְבֻזֶּה. עֲנוּת עָנִי קִרְבוּת תֹּרֶן. פִּנְקֵס חוֹב יְמָרֵק
חָסֶד. צוֹ סוֹבֵר פְּתוֹב שׁוֹבֵר. קוֹל דַּקַּל יַחֲלִיף קָשֶׁה. רְצוֹן יוֹצֵר
יָכֹף יֵצֶר: שַׁוֵּה לַכַּף שׁית הַקֶּרֶב. שְׁלוֹךְ שֶׁרֶץ טָבִילָה תָּעֵל: תְּבַעֲרֵ|
רָעָה תַּעֲבִיר טָמֵא. תֵּת טָהוֹר לֶכֶת חָקִיף: ©. 392. אל מלך יושב

מָה אֱנוֹשׁ כִּי יִזְכֶּה וְכִי יִצְדַּק יְלוּד אִשָּׁה: הֵן בַּעֲבָדָיו לֹא יַאֲמִין
וּבְמַלְאָכָיו יָשִׂים תְּהִלָּה: כִּי הוּא יָדַע יִצְרֵנוּ זָכוּר כִּי עָפָר אֲנָחְנוּ:

רחמיך רבים אל תבא כרחם אב ליי הישועה ׳׳ צבאות עמנו ׳׳ צבאות
קטו שניה ע״פ א״ת ב״ש, ובסוף חתום ש״הטח אליה בר שמעיה הוק.
אָדוֹן בְּשָׁפְטְךָ אֱנוֹשׁ רִמָּה. תְּזוֹכּוֹר בְּרֹגֶז חַנּוֹת רַחֵם: בְּעָרְכְּךָ
דִּין אֲשֻׁמִים לְרַחֵם. שׁוֹנֶה וָפֶתִי זַכֵּה וְהַצְדֵּק: גְּמֹל חֶסֶד וְטוֹבָה
לְחַיָּבִים. רִיב אַל־תְּמַהֵּח לְמִצּוּי: דַּלֵּי־מַעַשׂ וְרֵקִי כִשָּׁרוֹן. קְרָאִים
אֵלֶיךָ לְמוֹ הִמָּצֵא: הָנֵנוּ לְפָנֶיךָ בְּאַשְׁמָה רַבָּה. צְפִיצוּף מַעַן בְּשָׁנוּ
לְפוֹצֵץ: וְאִם מֵאֱלוֹהַּ אֱנוֹשׁ הֵיצְדָּק. פְּנֵי עִשְׁהוּ גֶּבֶר הֵיטָהֵר:
זָדוֹן בְּחֹבּוֹ אָוֶן בְּקִרְבּוֹ. עָוֹן מָלֵא וָפֶשַׁע רָב: חָשְׁבוֹן וְדִין לְמֻלָּךְ
(מַלְכֵי) הַמְּלָכִים. סוֹפוֹ לִתֵּן בְּבוֹא חֲלִיפָתוֹ: טָבַע חוֹתָם בְּכַפּוֹ
נָחֵרֶת. נֶגֶד פָּנָיו רִשְׁעוֹ יַעֲנֶה. יוֹרֶה כְּפִים מֵעַיִן וַיַּגִּיד. מְקִיר אֶבֶן
תְּזִעָק וְתִקְרָא: כּוֹבֵשׁ פָּנָיו נָדוֹן וְנִכְלָם. לְאַיִן נֶחְשָׁב בְּעָמְדוֹ
לְפָנֶיךָ. אָנָּא לְמַעֲשֵׂה יָדֶיךָ הָרָצֵה. בְּשִׁבְרוֹן רְאֵה שְׁמֹר מְדֻחִי:
עֲבֶדְךָ יִמְצְאוּ הַיּוֹם חֲנִינָה. זַכֵּם קִרְבָתְךָ חֲפֹץ בְּבָרְאשׁוֹנָה.
וְכַשֶּׁלֶג (וְכַצֶּמֶר) הַלְבֵּן חֲטָאַי שׁוֹשַׁנָּה: ©. 392. אל מלך יושב

אָדָם יְלוּד אִשָּׁה קְצַר יָמִים וּשְׂבַע רֹגֶז: אָדָם לַהֶבֶל דָּמָה יָמָיו
כְּצֵל עוֹבֵר: כְּרֹחוֹק מִזְרָח מִמַּעֲרָב כֵּן תַּרְחִיק מִמֶּנּוּ אֶת־פְּשָׁעֵינוּ:

רחמיך רבים אל תבא כרחם אב ליי הישועה ׳׳ צבאות עמנו ׳׳ צבאות

קטן שנייה אלהינו ואלהי אבותינו מיוסד ע״פ א״ב

אָדָם אֵיךְ יִזְכֶּה. בְּכָל־יוֹם לַמָּוֶת מְחַכֶּה: בָּשָׂר מַה־יָּדַבֵּר. וְהוּא מוּכָל לַקֶּבֶר: גָּוִיו לַבּוֹר נוֹפֵל. לִמְקוֹם חֹשֶׁךְ וְאֹפֶל: דְּמָיוֹנוֹ לַהֶבֶל דָּמָה. וְגַם נִמְשָׁל כַּבְּהֵמָה נִדְמָה: הֲלֹא כָל־יָמָיו מַעַט וְרָעִים. וְכָל־מַעֲשָׂיו עֲוֹנוֹת וּפְשָׁעִים: וּבְלִבּוֹ יָבִין וְשָׁב. וְרָפָה לוֹ לָקוֹלוֹ כְּיוֹקְשָׁב: זְכוּת וּמִישׁוֹר אִם יַעֲשֶׂה. בְּהֶם יִמְצָא מָנוֹס וּמַחֲסֶה: חַיָּיו כְּאַיִן חָשׁוּב. וְסוֹפוֹ לֶעָפָר יָשׁוּב: טוֹב לוֹ שֶׁלֹּא נִבְרָא. מִשֶּׁנִּבְרָא לְיוֹם צָרָה וְעֶבְרָה: יָמָיו כָּלִים בְּעִנְיֵי וְעֶלְבֹּן. וְאַחֲרִיתוֹ לְתַּן דִּין וְחֶשְׁבּוֹן: כְּעֶבֶד יִשְׁאַף צֵל. וּמַיִד שְׁאוֹל לֹא יִנָּצֵל: לָמָּה מַרְחֵם יָצָא. וְהוּא שָׁמוּר לְרִיב וּמַצָּה: מַה־יּוֹעִילֵנוּ רוֹב הוֹנוֹ. וְלִיוֹם עֶבְרָה מַכְחֶה עֵינוֹ: נִשְׁמָתוֹ מֶנּוּ תִפָּרֵד. בִּשְׁעַת מִיתָתוֹ לְמָאֹד יֶחֱרַד: סוֹפָה וּסְעָרָה יַבְעֲתוּהוּ. חֶבְלֵי מָוֶת יְסוֹבְבוּהוּ: עָרוֹם יָצָא מִבֶּטֶן עִמּוֹ. וְעָרוֹם יָשׁוּב לְבֵית עוֹלָמוֹ: פְּתָאוֹם יִלָּכֵד בְּמְצוּדָה רָעָה. וְאֵין מִי אוֹתוֹ לְפוֹדָעָה: צָרָה וְצַלְמָוֶת יֵרָשׁ. מַבִּיתוֹ וּמֵהוֹנוֹ יִפָּרֵשׁ: קָרֵב קְצוֹ וְנֶהְפַּךְ סִבְרוֹ. כָּבָה גֵרוֹ וְאָבַד זִכְרוֹ: רִמָּה תּוֹרִישֶׁנּוּ. תּוֹלַעָה תִּשְׁלָטֶנּוּ: שׁוֹמֵעַ זֹאת יִבְכֶּה וְיִדְאַג. בִּבְכִי וּבְתַחֲנוּנִים כְּלָבִיא יִשְׁאָג: תְּפִלָּה וּצְדָקָה יַרְבֶּה. אוּלַי מִיפּוּרִין יַחְבֹּא:

S. 392. אל מלך יושב

אֱלֹהִים אַל־דָּמִי לָךְ צַ־תֶּחֱרַשׁ וְאַל־תִּשְׁקוֹט צַ: כִּי־הִנֵּה אוֹיְבֶיךָ יֶהֱמָיוּן וּמְשַׂנְאֶיךָ נָשְׂאוּ רֹאשׁ: הִנְשֵׂא שׁוֹפֵט הָאָרֶץ הָשֵׁב גְּמוּל עַל־גַּאִים:

רחמיך רבים אל תבא כרחם אב ליי הישועה ׳׳ צבאות עמנו ׳׳ צבאות

קין ע״ס א״ב בפיוט וכסוף חתום דוד בירבי משלם הקטן חזק.

אֱלֹהִים אַל־דָּמִי לְדָמִי. אַל־תֶּחֱרַשׁ וְאַל־תִּשְׁקֹט לְמִתְקוֹמְמִי. בַּקְּשֵׁהוּ דָּרְשֵׁהוּ מַיִד מַחֲרִימִי. כַּל־תַּכְסֵהוּ אֶרֶץ בְּכָל־מְקוֹמִי: גּוֹל יִגְלֶה לְפָנֶיךָ יִשְׁפֹּךְ וְיִזָּלֵק. גַּם (1)בְּפָרְפְּרֹךְ מָלֵא גְוִיוֹת (2)יִגָּלֵק. דּוֹן יָדוֹן שִׁפְּךָ חֵלֶק בְּחֵלֶק. דְּמֵי עֲנָיֶיךָ הַנִּשְׁפָּכִים כְּשִׁגְרֵי־אָלָק: הִתְעָצוּ יַחַד סוֹף

1) Protokoll = כתיבה. 2) Mit Griffel verzeichnen.

מֶסֶךְ רַעַל. הַלּוֹט הַלּוֹט פְּנֵי כָל־הָאָרֶץ לְהַעַל. וְלֹא־יִזָּכֵר
שֵׁם־קֹדֶשׁ הַמּוּעָל. וְלֶכֶת אַהֲרֵי הַתֹּהוּ מְשָׁקֵץ וּמְגֹעָל:
זֶרַע קֹדֶשׁ בָּנִים לֹא יְשַׁקְּרוּ. זֶה אֵלִי וְאַנְוֵהוּ זָעֲקוּ וְשׁוֹרְרוּ.
חֶבֶל נַחֲלָתֵנוּ הוּא וּבוֹ נִתְאַמָּרוּ. חַיַּת יְחִידָתָם בְּצָרוֹר
הַחַיִּים צָרְרוּ: טַף וְנָשִׁים יַחַד הִשְׁלִימוּ לֶעֱקֹד. טְלָאִים
הַמְבֻקָּרִים בְּלִשְׁכַּת בֵּית הַמּוֹקֵד. יָחִיד וְנִשָּׂא עָלֶיךָ נַהֲרֹג
וְנִשָּׂכֵךְ. יְחוּדוֹ נְיַחֵד לוֹ לְבַד רֹאשׁ לָקֹד: כְּבָשִׂים כְּנֵי־
שָׁנָה לְעֹלָה תְּמִימִים. כְּבִשׁוּ עֹלוֹת כִּוְבְחֵי אֲמוּרֵי שְׁלָמִים.
לְאֻמָּתָם אֹמְרִים לֹא יִכָּמְרוּ רַחֲמִים. לָקְרְבָּן אִשֶּׁה לַיָּי
נִתְבַּקָּשְׁנוּ מִמְּרוֹמִים: מְפֻרְפָּרִים הַיְלָדִים וְזֶה עַל־זֶה
מְפַרְכְּסִים. מְמַהֲרִים שְׁחֹט אֲיֵרִים וּבְדִמֵּיהֶם מִתְבּוֹסְסִים.
נָתוּן עַל־רֹבֶד הַיָּבָלְךָ וְאַף לְמֶמְרָסִים. נֶגֶד עֵינֶיךָ לָעַד
יְהוּ־תוֹסְסִים: סְדֹרוּ לְפָנֶיךָ סִדּוּר מַעֲרָכָה גְּדוֹלָה. סוֹבֵב
וְגַם חֲיסוֹד קָטֹן מֵהָכִילָה. עוֹלְלִים וְיוֹנְקִים הַגּוֹבְחִים
כָּלִיל עוֹלָה. עוֹלָתְךָ יַדְשֵׁנָה יְזֹכֵר כָּל־מִנְחוֹתֶיךָ סֶלָה:
פְּנוֹת וַעֲזָרוֹת מָלְאוּ קָרְבְּנֵי זְבָחִים. פְּדָרִים וְאֵבָרִים רֹאשׁ
וְהָרֶגֶל וּנְתָחִים. (1צְרוֹרֵי מִנָחוֹת בַּמֶּה עֶשְׂרֵי מוֹחִים.
(2צַדְקָנִיּוֹת כְּנֵיהֶן הֵם עוֹלְלֵי טִפְּחִים: (3קֵץ לַמְּזֻבַּח הֵם
(4בְּנֵי בֵי־רַב. קָרְבַּן הָעָם לְכַפֵּר תַּלְמִיד עִם (5עֻרָב. רַחַשׁ
מֶרְבָּדְךָ זֶה מֵאָז לֹא נִקְרָב. רֵיחַ נִיחֹחַ מְנַחַת יְהוּדָה תֶּעֱרָב:
שָׂרֵתִי כְהָנָה בָּשְׂרוּ נָשִׁים כַּאֲנָשִׁים. שְׁחִיטָה זְרִיקָה
וְקַבָּלָה מַקְרִיבִים וּמַגִּישִׁים. תִּקְרֹבֶת מִנְחָה טְהוֹרָה
נַפְשׁוֹת הַקְּדוֹשִׁים. תְּנוּפַת חָזֶה וָשׁוֹק וּלְחָיֵי הָרָאשִׁים:
דְּמָעוֹת מִפֶּה וּמִפֶּה נִבְעִים וּמְקַדְּחִים. וְשׂוֹחֲטִים וְנִשְׁחָטִים

---

* Versammlungshaus, Akademie. *** לָעֲקֹד 1) Elemente.
2) לע״ד: צדקניות ובניהן המה עוללי טפחים. 3) Graus. 4) Schulkinder. 5) Meister

אֵלּוּ עַל אֵלּוּ גּוֹנְחִים. דְּמֵי אָבוֹת וּבָנִים נִגְעִים וְטוֹפְחִים.
(בְּרַבַּת חֲוָבָה) שְׁמַע יִשְׂרָאֵל צוֹרְחִים: יְרָאָה יֶרְאֶה פְּעֻלַּת
בָּנוֹת בְּטָחוֹת. בְּהֹם הַיּוֹם עֲרֵמוֹת לַשָּׁמֶשׁ נִשְׁטָחוֹת. יָפוֹת
בַּנָּשִׁים מִבְּקִעוֹת־בֶּרֶשׁ וּמִפָּלָחוֹת. מִבֵּין רַגְלֵיהֶן שִׁלְיַת
וָלָד מַפְרִיחוֹת: שְׁמַע הַנִּשְׁמַע אוֹ אִם־נִרְאָה. לְהַאֲמִין
מִי־יַאֲמִין גְּדוֹלָה פְּלִיאָה. מוֹלִיכִין בְּנֵיהֶם לַטָּבַח כְּלֶחֱפָה
נָאָה. הַעַל־אֵלֶּה תִּתְאַפַּק רָם וְאָה וְאָה: קֶדֶם נִשְׁעַנּוּ
וַתַּעֲמֹד עֲקֵדַת הַר־מוֹר. מְמוּנָה לְיֵשַׁע בְּכָל־דֹּר וָדֹר
לִשְׁמוֹר. נִתּוֹסְפוּ אֵלֶּה וְכָאֵלֶּה עַד־כְּלֹתִי לֵאמֹר. חַי
וְכָזוֹךְ כָּהֵם תִּשְׁמָר־לָנוּ וְצָרוֹתֵינוּ תִּגְמֹר: ℭ. 392 אל מלך יושב

נְשָׂא לְבָבֵנוּ אֶל־כַּפַּיִם אֶל־אֵל בַּשָּׁמָיִם: עָזַרְנוּ מֵעִם יְיָ עֹשֵׂה
שָׁמַיִם וָאָרֶץ: הְתַּטֵּאנוּ בְאָזוֹב וְנִטְהָר הְכַבְּסֵנוּ וּמִשֶּׁלֶג נַלְבִּין:
רחמיך רבים אל תבא כרחם אב ליי הישועה יי צבאות אשרי יי הישיעה
קיח אלהינו ואלהי אבותינו ע״פ א״ב ושהש״ח אפרים.

אֲנִי אֲנִי הַמְדַבֵּר. בְּקִרְבִּי מִשְׁתַּבֵּר. וְאֶת־מְלֵין אֲחַבֵּר. וְלֵב עִם־
פֶּה הֶשְׁוָה: בְּנָטְשׁוֹ הַמִּשְׁכָּן. וְלֹא הוּשַׁב עַל־כֵּן. בְּבֵן בָּאתִי רֵיקָן.
וְכָל־לֵבָב דָּוֶה: גְּדוֹל אַהִים וָרָב. בְּיוֹם זֶה נִתְקָרֵב. וְלָגֶשֶׁת עָרֵב.
וְדַם חַטָּאת יוּבָא: דְּמֵי פָרוֹ מֻזֶּה. פְּנֵי שְׁדֵי יֻזֶּה. וּבוֹ בְּיוֹם חֻזֶּה.
יְכַפֵּר אֶת־אֲשֶׁר הֶעֱוָה: הֲלֹא פְּלוּסִים מְדוֹ. לְבוּשׁוֹ לְפִי כְבוֹדוֹ.
וְהַפְּמִים בְּיָדוֹ. וְנַחֲלֵי אֵשׁ לֶהָבָה: וְיָשִׂים הַקְּטוֹרָה. בְּאַפְּךָ תְּשׁוּרָה.
כְּחָקַת הַתּוֹרָה. וְלֹא־חָסַר מְצֻוָּה: זְדוֹנוֹ הַגָּאֲלָה. וְכָל־חַטָּאת נִסְלָח.
בְּשָׂעִיר הַמִּשְׁלָח. לְצוּק דַּר חֲרָבָה: חֲטָאַי נִמְחָקִים. בְּדָמִים גְּזָרִים.
וְעַתָּה נֶחֱקָרִים. וְאַיִן לָמוֹ קְצָבָה: טְלָאֵי מִטְּבָלָה. גְּזוּרִים עַד־תִּכְלָה.
הַן יְיָ יֵדְעֵךְ כֻּלָּה. כִּי תוֹחֲלָתֵנוּ נִכְזָבָה: יְפֵה נוֹף לְשִׂאֵת. וְנִקְתָּה
שִׁתִּיָּה. וְאַיִן עוֹלַת רְאֵיָה. וְלֹא עוֹלַת חוֹבָה: כְּבוֹדִי הַדּוּרָק. בְּאֵפֶס
דָּם נִזְרָק. וַהֲחַטָּא לֹא נִמְרָק. לְבַת הַשּׁוֹבָבָה: לְשֶׁפֶךְ הַדָּמִים.
לִשְׁנִיךְ מְהֻדָּמִים. חֲטָאַי מְאֻדָּמִים. סְלַח־נָא מַאֲהֻבָה: מְיֻחָדִיךְ
בְּנַבְּשָׁם. לְהָרֵג הִקְדִּישָׁם. כָּעֵגֶב הִתְּישָׁם. הַדִּפְנוּ בְּאֵיבָה: נָגְפָנוּ

עִזְּרִים. בְּדָמֵנוּ בוֹצְרִים. בַּיּוֹם קָרְאוּ נוֹצְרִים. לְמַעַן סְפוֹת הָרָוָה:
סְבָבוּנוּ בְּחֶבְלָם. לְהַדִּיחֵי בְּהֶבְלָם. לִנְשֹׁא אֶת־סִבְלָם. מַעֲשֵׂה
תוֹעֲבָה: עֲנֵיךְ לָחֲצוּ. בְּדָמִים רָחֲצוּ. הִצּוּ וְגַם נֹאֲצוּ. עֲנַקְתָּמוֹ
נַאֲוָה: פְּלֵיטֵיךְ סָגְרוּ. לְפִי חֶרֶב טָמָרוּ. דְּמֵיהֶם נִגְרוּ. וְשָׁמוּנִי עַוָּה:
צָבְאֵי אֻמְלָלוּ. לַטֶּבַח יוּבָלוּ. בְּשִׁמְךָ חָבָלוּ. לְךָ נַפְשָׁם עָרְבָה:
קְטַנִּים עִם זְקֵנִים. וְאִבּוֹת עִם בָּנִים. לְחֶרֶג רַב נִמְנִים. וְנֵר אֱלֹהִים
כָּבָה: רְמוּסִים נִגְלָלוּ. בְּדָמִים נִבְלָלוּ. וּבְלוּלִים יַעֲלוּ. מִסְלָה
בָּעֲרָבָה: שְׁקוּדִים לְטִבְחָה. כְּהוֹלֵךְ לְמִנּוּחָה. וְזֶבַח מִשְׁפָּחָה. בְּבֵית
קֹדֶשׁ נָאֲוָה: תְּלוּיִם וּטְבוּעִים. בְּשִׁמְךָ נִפְצָעִים. וָדָמִים [מוֹדִיעִים.
לְזִכְרְךָ הַמַּאֲוָה: אֲשֶׁר שִׁמְךָ יַזְכִּירוּ. וָאֵל הִכְּרוּ. וְאוֹתְךָ חִכִּירוּ.
בְּכָל־הָוָה וְהָוָה: פְּקֻדַּת כָּל־אֵלֶּה. בְּבִרְכָתְךָ הַמַּלֵּא. גְּוִיּוֹתָם מַלֵּא.
לְיוֹם נָקָם הִתָּוָה: רְצֵה דְמֵיהֶם וְאָתָּן. תְּמוּר עֲבוֹדַת כֹּהֵן. לְכַפֵּר
זוֹכְרֵיהֶן. שְׁכָרָם לִי נָקְבָה: יְהִי כְּעֹלָה מוּקְדָה. לְזֵכֶר הָעֲקֵדָה.
מִפְקֵידָה לִפְקִידָה. בְּרוּחַ הַנְּדִיבָה: מְצֹא חֶסֶד לָמְדָה. לְךָ נַפְשָׁם
חָמְדָה. וְצִדְקָתָם עָמְדָה. קָמָה וְגַם־נִצָּבָה: בְּחַסְדְּךָ תִּמְצָא. בְּצִדְקָם
תִּתְרֶצֶה. וְעַם לֹא יֵצֵא. לְנַפְשִׁי הֶעָלוּבָה: נְפוּצִים בְּקָצוֹת. בְּאֶרֶץ
תַּרְאוּבוֹת. וְעֵדֶר הַקְּצוּבוֹת. לְיִשְׁעֲךָ הָשִׁיבָה: רְבוֹת לְמוֹ מוֹפֵת.
לְהַצִּיל מִהֹפֶת. וְתַטִּיף לִי נֹפֶת. סְלִיחָתְךָ לְקָרְבָה: חֲקֹק־לִי זְכֻרוֹן.
לְכָל־יִתְרוֹן כִּשָּׁרוֹן. וְתָשִׁיב לְבִצָּרוֹן. אֲסִירֵי הַתִּקְוָה: חֲזֵה בְּתוֹם
הַחֲתוּמִים. בְּמַדֶּיךָ רְשׁוּמִים. קָדוֹשֶׁיךָ תְּמִימִים. זָכְרֵי־לָנוּ לְטוֹבָה:

© 392. אל מלך יושב

אֵלֶיךָ יְיָ נַפְשֵׁנוּ נְשָׂא: נְשָׂא לְבָבֵנוּ אֶל־כַּפָּיִם אֶל־אֵל
בַּשָּׁמַיִם: נְשָׂא עֵינֵינוּ אֶל־הָהָרִים מֵאַיִן יָבֹא עֶזְרֵנוּ: מִי
יוֹדֵעַ יָשׁוּב וְנִחַם הָאֱלֹהִים וְשָׁב מֵחֲרוֹן אַפּוֹ וְלֹא נֹאבֵד:
מִי יוֹדֵעַ יָשׁוּב וְנִחַם וְהִשְׁאִיר אַחֲרָיו בְּרָכָה:

רחמיך רבים אל תבא כרחם אב ליי הישועה ״ צבאות עמנו ״ צבאות
קיט אלהינו ואלהי אבותינו

ע״ס א״ב ורובו במשקל יתד וד׳ תנועות, ובסוף חתום ברוך בר שמואל חזק

אֲנִי הוּא הַשּׁוֹאֵל. בְּעַד בֵּית יִשְׂרָאֵל. אֲנִי אֶדְרֹשׁ אֶל־אֵל
וְאָשִׂים דִּבְרָתִי: בְּקִירוֹת הַקְּבָבוֹת. אַנְחוֹתַי רַבּוֹת. לְבָבִי אַיִּ

סְבוֹת. לַאלֹהַי צוּר יְשׁוּעָתִי: גְּבוּרוֹתָיו הַפְלִיא. אֱלֹהִים אָדֹנָי חֵילִי. וְעָשָׂה מַשְׂכֶּן לִי. וַיַּעַתִּי וּמָצָאתִי: דְּבָרוֹ גַּם מִלָּא. אֱלֹהַי אַשׁ אֹכְלָה. וְהֶעֱלַיתִי עֹלָה. וְגַם שָׂעָה לְמִנְחָתִי: הֲזִיוֹתַי בְּחַר. בְּיוֹם זֶה הַנִּבְחָר. בִּתְמִיד הַשַּׁחַר. בְּכֹהֵן רֹאשׁ הַחֲלוֹתִי: וְאַחֲרָיו הָעֲבוֹדוֹת. סְדוּרוֹת נִכְבָּדוֹת. וְעִנְיַן הַתְּוַדּוֹת. בְּאָנָּא הַשֵּׁם הוֹדַיְתִי: זְהִירִים וּטְהוֹרִים. בְּיוֹם זֶה מִתְכַּפְּרִים. בְּדַם פַּר וּשְׂעִירִים. בְּהָעֵיר עִם רַפְתִּי: חֻתַּת גָּחָלִים. פְּרַקְלִיט לַמּוּלִים. וּבִשְׁנֵי הָאֵילִים. בְּבֵן לָאָב בָּאתִי: טְבִילוֹת קְדוּשִׁים. בְּמִשְׁפָּטָם נַעֲשִׂים. לְשֹׁכֵן תַּרְשִׁישִׁים. עֲבֹדַת יוֹם הַכִּפּוּרִים: יְדִידוּת הַשִּׁירִים. בְּקוֹלוֹת וּזְמָרִים. בְּשָׁמְעִי קוֹל מְרִיסִים. אָז יָדַי הֲרִימוֹתִי: בְּגִיסַת הַקְּטֹרֶת. פְּנֵי הַכַּפֹּרֶת. בְּקִרְבִּי תִּפְאֶרֶת. וְהוֹרַמְתִּי וְהוּנְפְתִּי: לְבָנִים הָיְתָה זֹאת. וְעַתָּה בְּרִנָּזוֹת. לְלַעֵג וּלְבוּזוֹת. אֲשֶׁר מַעֲשַׂי קִפָּחְתִּי: מְאֹד תָּרוּ עֵינִי. וְהִכְבַּדְתִּי אָזְנִי. וְצַדִּיק הוּא יְיָ. כִּי־פִיהוּ מָרִיתִי: גְּלוּזִים אָהַבְתִּי. וְצֶדֶק שָׂנֵאתִי. וּמַעֲשֵׂי קִלְקַלְתִּי. הֵרֵעֹתִי אֲשֶׁר עָשִׂיתִי: סְלַח־נָא לֶעָוֹנוֹת. אֱלֹהִים מִמְּעוֹנוֹת. רְאֵה נְפָשׁוֹת נַעֲנוֹת. וְהַנֵּה־נָא זָקַנְתִּי: עֲשֵׂה נָא נִפְלָאוֹת. אֱלֹהֵי הַצְּבָאוֹת. עֲנֵנוּ נוֹרָאוֹת. וְאַל־תֶּחֱרַשׁ לְדִמְעָתִי: פְּתַח יָד הָרָמָה. לְאֹם לֹא רֻחָמָה. בְּלֹא שִׁפְתֵי מְרָמָה. הַאֲזִינָה תְּפִלָּתִי: צְפֵה אֵל־עֶלְבּוֹנִי. וְאַל־נָא לַעֲוֹנִי. עֲשֵׂה אַל דִּין עָנִי. וְאַל־אֶרְאֶה בְּרָעָתִי: קָרְאתִיךָ נוֹחִי. וְדִבַּרְתִּי שִׂיחִי. בְּהִתְעַטֵּף רוּחִי. אֶת־יֵיְ זָכָרְתִּי: רְאֵה גְּאֻלִּי מָכְיִי. שְׁמַע אֶת־קוֹל בְּכְיִי. וְגַם תִּדְרוֹשׁ דָּכְיִי. וְאַל־תִּדְרוֹשׁ לְחַטָּאתִי: שְׁמַע קוֹל נְאוּמִי. וְתִדְרוֹשׁ לְשָׁלוֹמִי. וּמַה־בְּצַע בְּדָמִי. אֲלַי־שַׁחַת בְּרַדְתִּי: תְּחִלָּתְךָ אֶסְפֵּר. וְחַטֹּאתַי כַּפֵּר. דְּבָרִי אֵל־תָּפֵר. וְהָקֵם־נָא אֲלֻמָּתִי: בְּנָךְ נִמְכַּר גְּאֻלָּה. וּבָרַךְ אֶת־חֵילוֹ. וּמָתַי תֹּאמַר לוֹ. יָדָעְתִּי בְנִי יָדָעְתִּי: רְאֵיתִיךָ סוֹבֵל. בְּצָרוֹת מִתְחַבֵּל. שְׁמַעְתִּיךָ קוֹבֵל. וְנֶאֱלַחְתִּי וְהִצְלַחְתִּי: וְעַתָּה גְּאֻלִּי שׁוּר. בְּשֵׁלְשֶׁלְאוֹת קָשׁוּר. וּבְקֶשׁ חֶמְסוֹר. כְּשֵׁה אֹבֵד תְּעִיתִי: כְּלִילַת תִּפְאָרָה. נְפוּלָה וּשְׁבוּרָה. וּמֻנַּי נֶעֱדָרָה. נִיצָא הָאֶחָד מֵאִתִּי: בְּרִיחֵי הֵן שִׁבֵּר. וְעָלַי הִתְעַבֵּר. וְדוֹדִי חָמַק עָבָר. וּכְעֹרֶף נָשָׂאתִי: שְׁעָרִי גַּם

טָבְעוּ. וְדַלְתוֹתַי רָעוּ. וְנָדוּ גַּם־נָעוּ. וּבִשְׁתִּי וְגַם נִכְלַמְתִּי: מְלִיצֵי
נָאֶלְמוּ. מְנַאֲצֵי הוֹרְמוּ. וְהַעֲלַם יַעְלִימוּ. מְנוּחָתִי וְטוֹבָתִי: אֱלֹהִים
אֲדֹנָי חֵילִי. אֱזֹן וּשְׁמַע קוֹלִי. עֲנֵנִי וֵאָמַר־לִי. קַח־נָא אֶת־בִּרְכָתִי:
חֲזֵה אֶת־שִׁפְלוּתִי. וְרַחֵם עַל עֲדָתִי. וְנַפְשִׁי יְחִידָתִי. וְטוֹב אַתָּה
לְךָ תְּתִי: קִנְאַת שְׁנִית בָּנֶיךָ. רְאֵה וּפְקַח עֵינֶיךָ. וְאַל־תַּעֲלֵם אָזְנֶךָ.
לְרַוְחָתִי לְשַׁוְעָתִי: S. 392. אל מלך יושב

שִׁמְעוּ אֵלַי רוֹדְפֵי צֶדֶק מְבַקְשֵׁי יְיָ: עֻנּוּ לַיָּיִ בְּתוֹדָה זַמְּרוּ
לֵאלֹהֵינוּ בְּכִנּוֹר: עָלָה אֱלֹהִים בִּתְרוּעָה יְיָ בְּקוֹל שׁוֹפָר:

רחמיך רבים אל תבא ברחם אב ליי הישועה יי צבאות עמנו יי צבאות
ע״פ א״ב וש״הטח חתום לבסיף אפרים.

קכ אֱלֹהַי הָעִבְרִים. נִקְרָא בְּכָל־דָּבָרִים. בְּלִבּוֹת נִשְׁבָּרִים. לְכוּ־נָא
הַגִּבְרִים: בְּתוֹדָה לוֹ עִבְדוּ. וְהוֹדוּ וְהִתְוַדּוּ. חֲכָמִים יַגִּידוּ. וְיוֹרוּ
הַמּוֹרִים: גִּבּוֹרוֹת הַזּוֹבְחִים. אֲשֶׁר יְצָרָם טוֹבְחִים. וּמוֹרִים וּמְשַׁבְּחִים.
הָמָּה הַנִּפּוֹרִים: דְּבָרִים הִקְחוּ. עֲנוֹת יִשְׁתַּבְּחוּ. דַּלְתוֹתָיו פִּתְחוּ.
וְעִבְרוּ פָּשְׁעָרִים: הֲלֹא אִם יִרְאֶה. לֵב נִשְׁבָּר וְנִדְכֶּה. וְחַטָּאתוֹ
תֵּדֶאֶה. עַל־בְּנֵבֵי נְשָׁרִים: וְאִם־נֶפֶשׁ תֶּחֱטָא. וְאִם־לִבִּי נִכְּתָה.
שְׁעֵה מָנִי מִבְטָא. עִם חֵלֶב כָּרִים: זְדוֹנַי לִגְיוֹנַי. מְחוֹק עִם שִׂגְיוֹנַי.
זְכָר־לִי בְּהָגְיוֹנַי. בְּרִית בֵּין הַבְּתָרִים: חֲסָדִים רִאשׁוֹנִים. נְצוֹר
לִבְנֵי בָנִים. מְשׁוּלִים כְּיוֹנִים. וּבְנֵי הַתּוֹרִים: טְרוּפִים בְּכָל־פִּיּוֹת.
וּבְשִׁנֵּי אֲרָיוֹת. וְעֵינֵיהֶם תְּלוּיוֹת. לְפוֹקֵחַ עִוְרִים: יְצַפְצְפוּ מִצָּרוֹת.
וּמִכָּל־הַקּוֹרוֹת. אֲשֶׁר עֲלֵיהֶם עוֹבְרוֹת. חֲדָשׁוֹת לַבְּקָרִים: כְּלָיוֹת
מִתְפַּלָּחִים. לְחֻצִּים מְשֻׁתָּלְחִים. וְעֵינֵיהֶם | מְזֻלָּחִים. כַּמַּיִם הַנִּגָּרִים:
לְבָבִי הַהוֹרֵק. בְּיַעַן עֹל פָּרֵק. וְהַן שָׁטַף וּמַרַק. בַּמַּיִם הַמְאֻרָּרִים:
מְעִילַת הַנְּשָׁמָה. אֲשֶׁר נַפְשִׁי אִשְּׁמָה. וְשָׁכַנְתִּי נְשַׁמָּה. וּבְתֵי הַחֲצֵרִים:
נְפוּגוֹתַי שְׁחוֹחַ. וְטוּבִי עֲלֵי־חוֹחַ. וְאָבַם גֵּיחַ. מְזַבְּחִים וּמְקַטְּרִים:
סְלִיחָה בְּגֵיב שָׁפָה. לְךָ אֱלֹהִים יָפָה. לְךָ עֲשִׂירִית הָאֵפָה. בְּחֵלֶב
וָדָם פָּרִים: עֲוֹנוֹת אַל־תִּזְכֹּר. וְאַל־תַּשְׁחִית לַעֲקוֹר. צְעָדִים אַל־
תַּחְקוֹר. בְּדֶרֶךְ הָאֲתָרִים: קְדֵה עַמְּךָ וְהַצֵּל. אֲשֶׁר יְמֵיהֶם כַּצֵּל. בְּנֵי
מַקֵּל קְצֵל. וְהָמָּה הַיּוֹצְרִים: צְבֵה לַגַּבֵּי הוֹרְשִׁים. וַנַּחֲלָתִי יוֹרְשִׁים.

וְצָרִינוּ לְרָאשִׁים. תְּשִׁיתֵמוֹ לְשָׁרִים: קְדוֹשֶׁיךָ בְּיָדָם. מְעַנִּים עַד שְׁפַךְ־דָּם. וְאֵין אֱלֹהִים לְנֶגְדָּם. לָאֲרוֹב בְּמִסְתָּרִים: רְצוּצִים בְּפֶרֶךְ. וּבִלְבָבָם מֹרֶךְ. לְךָ כּוֹרְעִים בָּרָךְ. מַתִּיר אֲסוּרִים: שְׁלַח־לָנוּ יֶשַׁע. וְכַלֵּה הַפֶּשַׁע. וְהַוְדּוּי תֹּשַׁע. כְּעֵל שְׁנֵי הַשְּׂעִירִים: תְּרוֹמֵם מִתְּלָאָה. נַחֲלָתְךָ נִלְאָה. וְהָתֵם חֲטָאָה. מִילְּדֵי הָעִבְרִים: אָזְנְךָ לִי הַטֵּה. וְנַקֵּה כָּל־חוֹטֵא. כְּבָאזוֹב יְתַחַטֵּא. וּבְמַיִם טְהוֹרִים: פְּקוֹד אֱלֹהִים צֹאנֶךָ. וְהוֹשִׁיעָה יְמִינֶךָ. עֲלֵיהֶם שִׂים עֵינֶיךָ. וְלִבְּךָ לַעֲדָרִים: רְאֵה עָמְּךָ בָּשָׁבָט. וְדַי מַחְסוֹר הָעֲבָט. וְאֶת־חֻקָּם הַצָּבָט. וְלֶחֶם אַבִּירִים: יְעוֹרְרוּ מַחֲבָרוֹן. וְיַעֲלוּ לְזִפְרוֹן. וְכָל־מַעֲשֵׂי כִשָּׁרוֹן. הָאֶחָד וְעָשְׂרִים: מָלֵא רַחֲמִים. נָא הָפֵר זְעָמִים. וְיוּדוּךָ עַמִּים. אֱלֹהִים אַדִּירִים:

© 392. אל מלך יושב

אֱלֹהִים בְּאָזְנֵינוּ שָׁמַעְנוּ אֲבוֹתֵינוּ סִפְּרוּ לָנוּ פֹּעַל פָּעַלְתָּ בִּימֵיהֶם בִּימֵי קֶדֶם׃ אַף אָנָחְתָּ וַתְּכַלִּימֵנוּ וְלֹא תַצֵּא בְּצִבְאוֹתֵינוּ׃ וַאֲנַחְנוּ עֲנִיִּים וְכֹאֲבִים יְשׁוּעָתְךָ אֱלֹהִים תְּשַׂגְּבֵנוּ׃

רחטיך רבים אל תבא כרחם אב ליי הישועה ״ צבאות עמנו ״ צבאות

קבא שלישיה אלהינו ואלהי אבותינו וש״הטח בנימין הקטן חזק.

בְּרִית כְּרוּתָה מִלְּשִׁכּוֹחַ. תֵּשִׁי וַתִּשְׁפַּח שְׁכוֹחַ. תָּרִיב מִי יַעֲצָר־כֹּחַ: נִדְחוּ הָאֶשְׁכְּלוֹת וּבָטֵל זִיו הַחָכְמָה. פַּנָּה בָּחַל וְצָמַל. אֲנוּגָה נַעֲנוּמָה אֲזֻלָה וְנָזְלָה. וְרָבְתָה הַבַּגִּימָה: יַרְאֵי חַטָּא נִמְאָסוּ וְנִבְפַּק הָעוֹגֶן. נִבְזָוּ חֲנִוִּיוֹת מָזוֹנָוֹת וְאֵין מַגִּין. פִּרְחֵי וְרָבֵי בְּיַד צָרִים מִגֵּן: מְקוֹר חֲמוֹן יִשְׁמָעֵאל נָפְלָה שַׁלְהֶבֶת. בָּאֳרָזִים שָׁרְגָה בּוֹלֶשֶׁת וּמַגֶּבֶת. מַה־נַּעֲשׂוּ אֲזוֹבֵי קִיר אֶל־בַּיִת: נַחַל שׁוֹטֵף לְבֵית שָׂלְחִים וְאִבִּים. לְוִיָתָן בְּחַכָּה הֶעֱלָה מַכִּים רַבִּים. וּמַה־נַּעֲשׂוּ דָּגֵי רָקָק וּמֵי גַבִּים: הַן בּוֹ בַּיּוֹם יָשְׁבוּ בְחֵיקוֹ. וְעִמָּם סָפֶר מִלְחָמוֹת וְנִמּוּקוֹ. מְדֻקְדָּק עִם סְבִיבָיו לְהַאֲבוֹן חָשְׁקוֹ: קִפּוּד וְקָאַת גַּם נָאֲסְפוּ לְקָרְבָּה. לְרֹאשׁ בְּשׂוֹד וָשֶׁבֶר הַבָּא. עַל חָכְמָה מְפוֹאָרָה בְּעוֹלָם חֲטִיבָה: טִיעַת אַדֶּר וְסוֹדָנִי נִזְבַּח. לְךָ יָהּ בָּחוּר וּבְתוּלָה מָזְבָּח. מֵאַת זוֹבְחֵי הַזֶּבַח: נַפְשִׁי קְצָה עַל פִּרְחֵי לֹדֶשׁ תְּרוּמָיָה. מְזֻרְזִים לְאַמּוֹתָם יְפוֹם לְעוֹלָה רְצוּיָה. אֲבָל בְּיִשְׂרָאֵל בִּכְהֻנָּה וּבְלֵוִיָּה: בְּמַדּוֹת

* Kornmotte. ג״א נכום 1

תְּרוּמוֹת מִתְרוֹמְמוֹת הָפְרַשְׁנוּ. הַפּוֹרֵשׁ בְּנִפְרַשׁ מַחֲיִים בִּשָּׁנַת תַּתְנ"ו. הֵן גָּוַעְנוּ אָבַדְנוּ כְּקֻנוּ: רַזֵּי גְזֵירוֹת הַרְשָׁעָה וּפְסָקֶיהָ כְּמָטָה. חָבְרוּ וְנִתְחַכְּמוּ לְמַחוֹת שֵׁם בַּהֲמָה. מוֹסְרוֹתֵי תְּנַתֵּק וְיִהְיוּ לְמִשְׁפָּה: כִּי יִלְמְקֻט בְּזוּז בְּלוּם אוֹצָר. מְקֻדָּשׁ מְעַט סָיַד וְכָיַד שָׁקְדוּ לְקַצֵּר. מָלְאוּ לִבּוֹ אוֹיֵב וָצַר: יְדוּ הַדְּווּיִם וְיִסָּפְדוּ. עַל־כִּי חָלַל | לָאָרֶץ גֵּיר הֶעֱדוּ. אֵיךְ נָפְלוּ גִּבּוֹרִים וַיֹּאבְדוּ: יִרְאַת חַטָּא וַעֲנָוָה בָּטְלָה. פָּסְקוּ חֲסִידִים וְאַנְשֵׁי מַעֲשֶׂה בַּגּוֹלָה בָּלָה. אֶרֶץ אִמְלָלָה וְאָבְלָה: חֲדָשָׁה בְּרִית כְּרוֹת לְחַדֵּשׁ. לְמַקְדִּישִׁים עַצְמָם שִׁמְךָ לְקַדֵּשׁ. יָבָרְכְךָ יְיָ־נְוֵה צֶדֶק הַר הַקֹּדֶשׁ: יְחָבְּבוּ עוֹשֵׂי צִבְיוֹנֶךָ וּמְצַפִּים תִּפְאֶרֶת. כְּמִתַּמֵּר וְעוֹלֶה מְקֻטָּר קְטֹרֶת. בַּעַל הַגֵּם לֹא יַכִּיר בְּנִסּוֹ בַּעֲטָרֶת: יְדִידֵי שְׁלוּפֵי הַצָּרָה בְּמַחְבָּא בַּחֲדָרָה מִבֹּא. מַסְלוּל דָּרֶךְ יִקְרָא לְמוֹ לַעֲבֹר־בּוֹ. הִנֵּה אֱלֹהֵיכֶם נָקָם יָבֹא: אָנָּא לְדוֹר יָתוֹם שְׁלוּם שָׁלוֹם תַּשְׁלִים. לְאַנְשֵׁי הַגְּבוּל הַסּוֹבְבִים | מָעִיר לְעִיר מַהֲכִלִים. אֶת־דַּבָּא וּשְׁפַל־רוּחַ לְהַחֲיוֹת. רוּחַ שְׁפָלִים: חֲזֵה קֶרֶן בַּנָּאִים | מְצֻיָּנִים בְּדַם הַגּוֹאֵל. לְנָקוֹם דַּם עֲבָדֶיךָ הַשָּׁפוּךְ הוֹאֵל. וְשָׁמַעְתָּ אֶל־תְּחִנַּת עַבְדֶּיךָ וְעַמְּךָ יִשְׂרָאֵל: © 392. אל מלך יושב

אֱלֹהִים | מַלְכִּי מִקֶּדֶם פּוֹעֵל יְשׁוּעוֹת בְּקֶרֶב הָאָרֶץ: תָּשׁוּב תְּרַחֵמֵנוּ וְתִכְבּוֹשׁ עֲוֹנוֹתֵינוּ וְתַשְׁלִיךְ בִּמְצוּלוֹת יָם כָּל־חַטֹּאתֵינוּ: וַאֲנַחְנוּ עַמְּךָ וְצֹאן מַרְעִיתֶךָ נוֹדֶה לְךָ לְעוֹלָם לְדוֹר וָדוֹר נְסַפֵּר תְּהִלָּתֶךָ:

רחמיך רבים אל תבא כרחם אב ליי הישועה ״ צבאות עמנו ״ צבאות

כבב שלמוניות אלהינו ואלהי אבותינו

ש״המה מרדכי ברבי יעקב הערוך סופר יחי חזק ואמץ.

מַלְכִּי מִקֶּדֶם פּוֹעֵל יְשׁוּעוֹת בְּקֶרֶב הַמּוֹנִי. נוֹצֵר חֶסֶד לָאֲלָפִים וְנוֹשֵׂא פִּשְׁעֵי וַעֲוֹנִי. כַּסֵּה חֲטָאַי וּבְרַחֲמֶיךָ הָרַבִּים חָנְנֵי יְיָ. כִּי אֵלֶיךָ אֶקְרָא כָּל־הַיּוֹם: הַיּוֹם רְקָא מְשׁוּבוֹתֵינוּ כִּי אָתָּאנוּ לְךָ וְהִנֵּנוּ. שַׁבְנוּ אֵלֶיךָ אֱלֹהֵינוּ וּבְחַסְדְּךָ חָנֵנוּ. דָּרְךָ רָשַׁע עָזְבֵנוּ וְהִנֵּה אֲיֻנֵּנוּ. פֶּה עַמְּנוּ הַיּוֹם: הַיּוֹם דַּם עַמְּךָ תַּדִּישׁ מִקִּרְבּוֹ וְתַרְחִיץ צֹאתוֹ. וּזְוֹק עָלָיו מַיִם טְהוֹרִים לְטַהֲרוֹ מִטֻּמְאָתוֹ. מִקְוֵה יִשְׂרָאֵל

1 פירוש המלה הזאת נעלם מעיר ואולי לפנינו טעות־קו: מ׳ק׳ט׳ — אי Mainz, Köln, Trier. לשון: בנקיטאי (בימ, פיג, ב׳) „schaarenweis = in Massen.״ ולפי זה תהיה המלה שוה בנקודתה עם מַטָּע, מַוָּל, מַבָּט, מַסָּה. 2 כיר stuccatur. 3 כיר recte = כיר כיב getäfelt, auch gemalt.

יֵי וּבוֹ בָחַר לְשָׁרְתוֹ. וּלְבָרֵךְ בִּשְׁמוֹ כָּל־הַיּוֹם: הַיּוֹם כַּפֵּר לְעַמְּךָ יִשְׂרָאֵל וּתְפִלָּתוֹ תַּקְשֵׁב וְשַׁוְעָתוֹ הַאֲזֵין וְאוֹתוֹ עֲלֵיךָ חָשֵׁב. וּזְכוֹר צְדָקַת אַב הֶמְוֹן יוֹשֵׁב. פְּתַח הָאֹהֶל כְּהוֹם הַיּוֹם: הַיּוֹם יַחֲשֹׁב דַּם הֶרוּגֵי וּשְׁרוּפֵי כְּדָם זְבָחַי. נְקוֹם נִקְמָתָם | מִמַּסְטִינֵי וּמִמַּזְנִיחַי. (ו)בְּרֵבִי יַעֲקֹב לְנָאוֹל אַחַי נִדְחַי. חַי חַי הוּא יוֹדֶךָ כְּמוֹנִי הַיּוֹם: הַיּוֹם יְגַדֵּל־נָא כֹּחַ יְיָ וְכַעֲוֹנוֹתֵינוּ אַל־תִּגְמוֹל. כְּרַחֵם אָב עַל־בָּנִים רַחֵם עָלֵינוּ וַחֲמוֹל. רַחֲמֶיךָ וַחֲסָדֶיךָ פְּנֵה אֲלֵינוּ כִּתְמוֹל. שִׁלְשׁוֹם גַּם־תְּמוֹל גַּם־הַיּוֹם: הַיּוֹם חַזֵּה צוּיתָ לַעֲשׂוֹת לְכַפֵּר פֶּשַׁע וָקֶשֶׁר. בְּדַם פָּרִים וּשְׂעִירִים הַנִּזְרָקִים בְּמִזְבַּח כֹּשֶׁר. צוּרִי בְּאָפֶם אַזֵּה צְדָקָנוּ בְּצֶדֶק אָבוֹת אֲשֶׁר. יֶשְׁנוֹ פֹּה עִמָּנוּ הַיּוֹם: הַיּוֹם חַזֵּה אַף וְחֵמָה יוּפָרוּ וַיָי לֹא יִזְעַם. בְּצָרָה יְחַלְּצֵנוּ וְיַעֲנֵנוּ בְּסֵתֶר | רָעַם. כִּי הוּא אֱלֹהֵינוּ וַאֲנַחְנוּ עַם. מַרְעִיתוֹ וְצֹאן יָדוֹ הַיּוֹם: הַיּוֹם רְשֶׁעֵנוּ תָּסִיר וּבְסֵפֶר הַחַיִּים אוֹתָנוּ תְּחוֹק. בְּיוֹם קָרָאנוּ אֵלֶיךָ קְרֵב וְאַל־תַּעֲמוֹד מֵרָחוֹק. בְּיוֹם הַזֵּה סְלִיחָה וְכַפָּרָה שַׂמְתּוֹ לְחֹק. וּלְמִשְׁפָּט לְיִשְׂרָאֵל עַד־הַיּוֹם: הַיּוֹם וְדוֹי עַמְּךָ רְצֵה וְקַבֵּל אֶת־נִיבוֹ. וּמֵלִיץ יֹשֶׁר יַעֲמוֹד לְפָנֶיךָ לְצַדְּקוֹ מֵחוֹבוֹ. וּרְאֵה צוּמוֹ וַנַפְשׁוֹ כִּי רוּחַ אֵין בּוֹ. כִּי לֹא אָבַל | לְחֶם כָּל־הַיּוֹם: הַיּוֹם בַּפְּיוֹ יִפְרוֹשׂ אֲלֵיךָ וּגְבוּרוֹתֶיךָ יְסַלֵּל. בְּצֶדֶק יֶחֱזֶה פָּנֶיךָ וּבְשִׂירוֹ אוֹתְךָ יְהַלֵּל. עָנוּ מוֹדֶה וְעוֹזֵב יְכַבֵּשׁ מְחִילָה וְיִתְפַּלֵּל. בַּעֲדוֹ תָּמִיד כָּל־הַיּוֹם: הַיּוֹם סְמוֹךְ וּתְמוֹךְ עִם אֲשֶׁר דָּלְתָּ דּוֹפְקִים. וְתֵיקַר נָא נַפְשָׁם כִּי עָלֶיךָ מִתְרַפְּקִים. פְּרוֹשׂ יָדְךָ לָהֶם וְקַבְּלֵם וּבַשְּׂרֵם וְאַתֶּם הַדְּבֵקִים בַּיָי אֱלֹהֵיכֶם חַיִּים כְּלְכֶם הַיּוֹם: הַיּוֹם יֶעֱרַב לְפָנֶיךָ שִׂיחִי כִּמְנָחָה בַּשָּׂמֶן בְּלוּלָה. חֲשׁוֹב נָא שִׁלּוּם שְׂפָתַי כְּפָרִים וְאֵילֵי עוֹלָה. יְיָ הַטֵּה אָזְנְךָ אֶל־הַרְנָּה וְאֶל־הַתְּפִלָּה. אֲשֶׁר עַבְדֶּיךָ מִתְפַּלְלִים לְפָנֶיךָ הַיּוֹם: הַיּוֹם חָזָק וְאַמִּיץ לַיָי לְרִיב יְרִיבִי. אֶרֶם וְיִשְׂמָעֵאל מְהָרְסֵי וּמַחֲרִיבִי. חַרְבָּם | מְעָטָה לְטָבַח כְּחָרָךְ טוּבִי. כִּי עָלֶיךָ הוֹרַגְנוּ כָּל־הַיּוֹם: הַיּוֹם פְּנֵה נָא לְצִדְקָנִי בְּזִכוּת אֵיתָנִי. קָדוֹשׁ נַקֵּנִי וְטַהֲרֵנִי מִכָּל־זְדוֹנִי. פְּתַח שַׁעֲרֵי רַחֲמִים וְיַעֲלוּ תַּחֲנוּנִי. הִתְיַצְּבוּ וּרְאוּ אֶת־יְשׁוּעַת יְיָ אֲשֶׁר יַעֲשֶׂה לָכֶם הַיּוֹם:

ג. 392. אל מלך יושב

(ו) ריל כבחורי בני יעקב המשוחים בעקובה מדם.

Oeffnen der Bundeslade. — פיתחין הארון

מזמון. חתום בו ש"הסה אפרים הקטן.

אִם־יֹסְפִים אֲנַחְנוּ.
לַעֲמֹד לְשָׁרֶת בְּשִׁמְּוֹ.
וְכַפַּיִם שִׁטַּחְנוּ. בְּאֶפֶס
אִשֵּׁה רַחֲמוֹ. יִשְׁמַע
יְיָ קוֹל עַמּוֹ. אֲשֶׁר
חֵלֶף זְבָחֵמוֹ.

לַעֲשׂוֹת מִשְׁפַּט עַבְדּוֹ וּמִשְׁפַּט
עַמּוֹ יִשְׂרָאֵל דְּבַר־יוֹם בְּיוֹמוֹ:

פָּסוּ שֹׁמְרֵי הַסַּף.
בְּדַלְתֵי אָרוֹן לִקְבֹּ.
אֵין קָרְבָּן וְאֵין מוֹסָף.
וְהַדִּין הָהָר יִקְבֹּ.
בְּזֹאת יְכֻפַּר עֲוֹן יַעֲקֹב.
הָסֵר חַטָּאתוֹ בְּצוּמוֹ.

לַעֲשׂוֹת מִשְׁפַּט עַבְדּוֹ וּמִשְׁפַּט
עַמּוֹ יִשְׂרָאֵל דְּבַר־יוֹם בְּיוֹמוֹ:

רְאֵה כִּי־אָזְלַת
בֶּרַע. כֶּסֶף נַפְשׁוֹת
עָרְכִּי. לָמָּה נַפְשִׁי

אם[1]) (Vorb. u. Gem) Wenn wir im Dienste vor Dir stehen,
Die Hände breitend zu Dir flehen,
Wenn Opferbrand und Gab' entschwand,
Sei unsrem Beten zugewandt,
Und wahr' in Gnaden Du das Recht
Stets für Dein Volk, den treuen Knecht!

פסו Sie ist dahin, des Tempels Wacht,
Für seine Wartung treu bedacht[2]);
Kein Opfer mehr und keine Spenden
Empfängest Du aus unsren Händen.
Und soll's nach strengem Rechte gehen,
Wie könnten wir vor Dir bestehen?
So nimm zur Sühnung unsrer Schuld
Des Volkes Fasten an in Huld!
Und wahr' in Gnaden Du das Recht
Stets für Dein Volk, den treuen Knecht!

ראה Wenn Sühne wir Dir nicht mehr weihen,
Willst Du der Seele Heil nicht leihen? —

1) Verfasser: R. Efraiim.

2) Die Priester am Tempel.

תַּקַּע. אַךְ אֶת־יוֹ
בְּרֵכִי. עַל־עַבְדֶּיךָ
יִתְנַחֵם כִּי־יָדִין יְיָ
עַמּוֹ.

לַעֲשׂוֹת מִשְׁפַּט עַבְדּוֹ וּמִשְׁפַּט
עַמּוֹ יִשְׂרָאֵל דְּבַר־יוֹם בְּיוֹמוֹ:

יוֹם סְלִיחָה חֵן
חוֹנֵם. לַעֲשׂוֹת
תְּשׁוּבוֹתֵינוּ. אִם
שְׁלֹחֲנְךָ רֵיקָם. עֲנוּי
נֶפֶשׁ חוֹבוֹתֵינוּ. בְּךָ
בָּטְחוּ אֲבוֹתֵינוּ. בָּטְחוּ
וַתְּפַלְּטֵמוֹ.

לַעֲשׂוֹת מִשְׁפַּט עַבְדּוֹ וּמִשְׁפַּט
עַמּוֹ יִשְׂרָאֵל דְּבַר־יוֹם בְּיוֹמוֹ:

מִפְּנֵי יָד שֶׁנִּשְׁתַּלְּחָה
בְּמִשְׁכְּנוֹתָיו וּבְעָרָיו.
אֵין זֶבַח וְאֵין מִנְחָה.
מֵעֵת מִקְדָּשׁ חָרֵב.
נָקָם יָשִׁיב לְצָרָיו.
וְכִפֶּר אַדְמָתוֹ עַמּוֹ.

Wir können noch Dich benedeien!
Und Du wirst voll Erbarmen schauen
Auf Deine Diener, die Dir trauen.
In Gnaden wahrest Du das Recht
Stets für Dein Volk, den treuen Knecht.
יום Den Sühnetag wollt'st Du bescheeren,
Daß wir zu Dir uns fromm bekehren.
Wenn leer von Gaben Dein Altar,
Nimm das Kastei'n als Opfer wahr,
Du, dem die Väter stets vertraut,
Auf den umsonst sie nie gebaut!
Und wahr' in Gnaden Du das Recht
Stets für Dein Volk, den treuen Knecht!
מפני Weil Feindes Hand gewüthet hat
In Deinem Tempel, Deiner Stadt,
Hat Spend' und Opfer aufgehört
Und ist Dein Heiligthum zerstört.
Vergilt es dem, der sich erkühnt!
Doch sei Dein Volk, Dein Land gesühnt!

לַעֲשׂוֹת מִשְׁפַּט עַבְדּוֹ וּמִשְׁפַּט
עַמּוֹ יִשְׂרָאֵל דְּבַר־יוֹם בְּיוֹמוֹ׃

הַקְּטֹרֶת לְפָנֶיךָ
תִּטַּף. מִלְּתִי
בְּמִרְקַחַת. תְּפִלָּה
לְעָנִי כִּי־יַעֲטֹף.
תַּחְשֹׁב מְלֹא כַף
נַחַת. וְלֹא יָמוּת
לַשַּׁחַת. וְלֹא יֶחְסַר
לַחְמוֹ.

לַעֲשׂוֹת מִשְׁפַּט עַבְדּוֹ וּמִשְׁפַּט
עַמּוֹ יִשְׂרָאֵל דְּבַר־יוֹם בְּיוֹמוֹ׃

נְצֹרָה עַל־דַּל
שְׂפָתַי. כְּנִרְצָה
בְּמִלּוּאֵ קְמָצוֹ. מִמְּקוֹם
תְּפִלַּת אֲבוֹתַי. יְנַעֵר
שׁוֹאֵל בְּעֲצוֹ. יַקְנֵא
וְיָ לְאַרְצוֹ. וְיַחְמוֹל
עַל־עַמּוֹ.

לַעֲשׂוֹת מִשְׁפַּט עַבְדּוֹ וּמִשְׁפַּט
עַמּוֹ יִשְׂרָאֵל דְּבַר־יוֹם בְּיוֹמוֹ׃

Und wahr'-in Gnaden Du das Recht
Stets für dein Volk, den treuen Knecht!

הקטרת O wie des Weihrauchs Specerei'n
Laß lieb der Lippe Wort Dir sein, —
Des Armen Ruf, an Dich gesendet,
Wie was einst Priesterhand gespendet!
Nicht laß zum Tode mich verderben,
Laß mich verkümmernd hin nicht sterben.
Und wahr' in Gnaden Du das Recht
Stets für Dein Volk, den treuen Knecht!

נצרה O auf mein Wort hab' gnädig Acht,
Wie auf die Spend', einst dargebracht!
Von meiner Ahnen Andachtsort
O treib' das Götzenwesen fort!
O eifre Du für Volk und Land,
Erbarmend neu uns zugewandt!
Und wahr' in Gnaden Du das Recht
Stets für Dein Volk, den treuen Knecht!

אִם־יְסֻפִּים אֲנַחְנוּ. לְעַמֹּד לְשֵׁרֶת בְּשִׁמְךָ. וְכַפִּים שִׁטַּחְנוּ. בְּאָפֶס

אִשֶּׁה לַחְמוֹ. שְׁמַע יְיָ קוֹל עַמּוֹ. אֲשֶׁר חֵלֶף וְכָחֲמוֹ. לַעֲשׂוֹת מִשְׁפַּט עַבְדּוֹ וּמִשְׁפַּט עַמּוֹ יִשְׂרָאֵל דְּבַר־יוֹם בְּיוֹמוֹ:

אל מלך יושב S. 392.

תָּבוֹא לְפָנֶיךָ אֲנָקַת אָסִיר כְּגֹדֶל זְרוֹעֲךָ הוֹתֵר בְּנֵי תְמוּתָה: לִשְׁמֹעַ אֲנָקַת אָסִיר לְפַתֵּחַ בְּנֵי־תְמוּתָה: אַל־תִּנְאֵץ לְמַעַן שִׁמְךָ אַל־תְּנַבֵּל כִּסֵּא כְבוֹדֶךָ זְכֹר אַל־תָּפֵר בְּרִיתְךָ אִתָּנוּ:

Möge vor Dich kommen das Stöhnen des Gefesselten! Nach der Größe deines Armes verschone die Söhne des Todes! zu vernehmen das Stöhnen des Gefesselten, zu lösen die dem Tode Geweihten. Bringe nicht Schmach um Deines Namens willen, bringe nicht Schande über den Thron Deiner Herrlichkeit! Bedenke, brich nicht Deinen Bund mit uns! —

*) רַחֵמֵיךְ רַבִּים יְיָ כְּמִשְׁפָּטֶיךָ חַיֵּינוּ: אַל־תָּבוֹא בְּמִשְׁפַּט עַמֶּנוּ כִּי לֹא יִצְדַּק לְפָנֶיךָ כָּל־חָי: כְּרַחֵם אָב עַל־בָּנִים כֵּן תְּרַחֵם יְיָ עָלֵינוּ: לְיָיְ הַיְשׁוּעָה עַל־עַמְּךָ בִרְכָתֶךָ סֶּלָה: יְיָ צְבָאוֹת עִמָּנוּ מִשְׂגָּב־לָנוּ אֱלֹהֵי יַעֲקֹב סֶלָה: יְיָ צְבָאוֹת אַשְׁרֵי אָדָם בּוֹטֵחַ בָּךְ: יְיָ הוֹשִׁיעָה הַמֶּלֶךְ יַעֲנֵנוּ בְיוֹם־קָרְאֵנוּ:

Vorb. סְלַח־נָא לַעֲוֹן הָעָם הַזֶּה כְּגֹדֶל חַסְדֶּךָ וְכַאֲשֶׁר נָשָׂאתָה לָעָם הַזֶּה מִמִּצְרַיִם וְעַד־הֵנָּה. וְשָׁם נֶאֱמַר.

Gemeinde וַיֹּאמֶר יְיָ סָלַחְתִּי כִּדְבָרֶךָ:

הַטֵּה אֱלֹהַי אָזְנְךָ וּשְׁמַע פְּקַח עֵינֶיךָ וּרְאֵה שִׁמְמוֹתֵינוּ וְהָעִיר אֲשֶׁר־נִקְרָא שִׁמְךָ עָלֶיהָ כִּי לֹא עַל־צִדְקֹתֵינוּ אֲנַחְנוּ מַפִּילִים תַּחֲנוּנֵינוּ לְפָנֶיךָ כִּי עַל־רַחֲמֶיךָ הָרַבִּים: אֲדֹנָי שְׁמָעָה אֲדֹנָי סְלָחָה אֲדֹנָי הַקְשִׁיבָה וַעֲשֵׂה אַל־תְּאַחַר לְמַעַנְךָ אֱלֹהַי כִּי־שִׁמְךָ נִקְרָא עַל־עִירְךָ וְעַל־עַמֶּךָ:

עקדה. ע"פ אלב"ם וכסוף חתום ש'הטח מאיר ברבי יצחק יחי מאיר. וכל בית של חמש תיבות.

אֱלֹהֵינוּ וֵאלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ. אֶת־הַבְּרִית וְאֶת־הַחֶסֶד

Unser Gott und unserer Väter Gott!

את) Aufs Bundeswort, das Du ergehen ließest

*) Ueberſetzung S. 215.

1) Verfaſſer: R. Meïr b. Jizchak.

וְהַשְׁבוּעָה, לְאַבְרָהָם אָבִינוּ
בְּהַר הַמֹּרִיָּה קִבּוּעָה, בָּהּ
אָנוּ נֶאוֹתִים וּמְחֻוָּרִים
לְתָבְעָה, מְחִילָה וְסַלְיָחָה
בְּתִפְלַּת הַיּוֹם רִבּוּעָה: גֶּזַע
הַדּוּלִים מְאֹד נֶחְמָד לְמַרְאֶה,
נִכְשַׁר לְנַגֵּי מִזְבֵּחַ לַהֲעֲלוֹתוֹ
בְּיִרְאָה, דְּבַר־מֶלֶךְ שִׁלְטוֹן
זֶכֶן מִשְׁתָּאֶה, סְגֻלָּ מִצְוָתוֹ
שְׁנֵיָּה מֵרְאשׁוֹנָה לְהִתְנָאֶה:
הַגָּה לִכְהֻנָּה וּמַלְכוּת
וְלִשְׁתֵּיהֶן זָכָה, עֵדֶף עֲלֵיהֶם
שְׁבַר קִימָה וַהֲלִיכָה, וּבְיוֹם
הַשְּׁלִישִׁי מִשְׁלֹשׁ בִּזְכוּת
זָכָה, פְּאֵר הַשְׁכִינָה מְקוֹם
(*מָרוּת סוֹכֵךְ: זְכוּת
חִשְׁתַּחֲוָיָה עַד־כֹּה פָּשְׁטָה,
צְבִי לַצַּדִּיק חֲזָרָתוֹ לְשָׁלוֹם
לְקַשְׁטָה, חֲמוּדוֹ בְּהִטָּעִין
קְרִיאָתוֹ לְרַחֵם הוֹשְׁטָה,
קָרַב חִלּוּפָיו וְלֹא מָחֲלָפַת
הַשְׁטָה: טָהוֹר בָּנָה מִזְבֵּחַ
וּמַעֲרָכָה הֶעֱמִיד, רֶגֶל וָיָד
עֻקְדוֹ כְּטָלֶה הַתָּמִיד, יָד
לַצַּוָּאר בְּמַכְשֶׁרֶת אָבָלִין

Auf Morijah, da Huld Du einst verhießest, —
Darauf gestützt, wir uns zu flehn erkühnen
Heut im Gebet, daß Du uns wolltest sühnen.
נוי Ein theurer Sproß von holder Lieblichkeit
War werth, daß er zum Opfer sei geweiht.
Ob Gottes Machtgebot erstaunt der Greis[1]);
Doch er errang Gehorsams höhern Preis:
Das Priesterthum und Königthum war sein.
Noch höhern Lohn ihm wollte Gott verleihn
Für jenen schweren Gang. Den Gottesglanz
Zeigt Er ihm als der Heilesstätte Kranz.
זכות Wie ward sein frommer Sinn so hoch geehrt,
Daß der Gerechte heim in Frieden kehrt!
Dem Liebling[2]), der das Opferholz ihm trug,
Als er ihm, fragend, regt der Liebe Zug,
Antwortet er: Gott wird es sich ersehen
Das Opfer. Und in sinn'gem Doppellaute
Er ihm also der Rettung Wort vertraute.
טהור Der Lautre richtet den Altar. Es stand
Die Schicht! Er bindet seinem Opfer Fuß und Hand.
Und als der Stahl schon an das Leben dringt,

1) Abraham. 2) Jizchak.

*) Herrschaft.

Ein Liebesruf aus Engelmund erklingt.
In Treue war der Fromme neu bewährt,
Vom Himmel ward geschaut er rein verklärt.
כפרי Und der zur Sühnung war von je bestimmt,
Der in dem Waldgezweige sich verfangen, —
Den Widder, er zum Lösungsopfer nimmt,
Nachdem an sein Gewand er sich gehangen.
Ihn opfert er. In brünstigem Gebet
An heil'ger Stätt' er für die Zukunft fleht:
O Heil'ger, hochgelobt, gebenedeit,
O laß hier thronen Deine Herrlichkeit!
Dies Opfer sei vorm Aug' Dir unverwandt,
Als wär' zur Asche es verbrannt!
מושיטים Des Ahnes Namen freudig sie[1]) bekennen,
Mit stolzer Lust sie ihre Väter nennen.
Heil ihnen, Heil! Wer ist's, der sie befreit
Von Schuld? Wer läutert sie von Sündigkeit? —
Ihr Vater ist's im Himmel, — Zuversicht
Und Stärkung Israels, — der rein sie spricht! —
O woll' uns gnädig unsern Wunsch erfüllen,
Und unser Sehnen Du in Gnade stillen!

דְּהַצְמִיד. שָׁלִיחַ בְּזָרִיזוּת
לָשׁוֹן חִבָּה הֶחְמִיד: כְּנִבְחַן
צַדִּיק בְּצִדְקוֹ מְשֻׁמָּם
נִשְׂקָף. בָּפְרוֹ מְבִין הַשְׁמָשׁוֹת
בַּסְּבָךְ מֻקָּף. תְּמוּרַת יְחִידוֹ
הִתְקָרֵב וּבְטַלִּיתוֹ תָּקָף.
תַּחְתָּיו דָּמוֹ זָרַק וְאֵמוּרָיו
זָקָף: מְקוֹם גְּבֹהוֹת לַדֹּרוֹת
חִין עָרֵךְ. אָנָּא הַשֵּׁם
הַנִּכְבָּד (וְהַנּוֹרָא) וְהַמְבֹרָךְ.
יְרָאֶה יָרָאֶה בְּרֹאשׁ בֵּית
הַדָּרֶךְ. יִצְחָק יְחִידוֹ אֶפְרוֹ
צָבוּר וּמְכֹרָךְ: ח מוֹשִׁיטִים
לְשֵׁם זֵכֶם וּמִתְפָּאֲרִים
בַּאֲבוֹתָם. אַשְׁרֵיהֶם מִי
מִטַּהֲרָם וּמַעֲבִיר חוֹבוֹתָם.
יוֹצְרָם שֶׁבַּשָּׁמַיִם מְכֻוָּד
יִשְׂרָאֵל וְנַאֲוָתָם. רְצוֹנָם יָפִיק
לְמַלְאוֹת לְטוֹבָה תַּאֲוָתָם:

Seite 392. אל מלך יושב

G.m. (*) זְכֹר רַחֲמֶיךָ יְיָ וַחֲסָדֶיךָ כִּי מֵעוֹלָם הֵמָּה: אַל־
תִּזְכֹּר־לָנוּ עֲוֹנֹת רִאשֹׁנִים מַהֵר יְקַדְּמוּנוּ רַחֲמֶיךָ כִּי דַלּוֹנוּ
מְאֹד: זָכְרֵנוּ יְיָ בִּרְצוֹן עַמֶּךָ פָּקְדֵנוּ בִּישׁוּעָתֶךָ: זְכֹר

1) Die Israeliten.

*) Übersetzung siehe Seite 216.

עֲדָתְךָ קָנִיתָ קֶדֶם גָּאַלְתָּ שֵׁבֶט נַחֲלָתֶךָ הַר צִיּוֹן זֶה שָׁכַנְתָּ בּוֹ: זְכֹר יְיָ חֲבַת יְרוּשָׁלָיִם. אַהֲבַת צִיּוֹן אַל־תִּשְׁכַּח לָנֶצַח: זְכֹר יְיָ לִבְנֵי אֱדוֹם אֵת יוֹם יְרוּשָׁלָם הָאֹמְרִים עָרוּ עָרוּ עַד הַיְסוֹד בָּהּ: אַתָּה תָקוּם תְּרַחֵם צִיּוֹן כִּי־עֵת לְחָנְנָהּ כִּי־בָא מוֹעֵד: זְכֹר לְאַבְרָהָם לְיִצְחָק וּלְיִשְׂרָאֵל עֲבָדֶיךָ אֲשֶׁר נִשְׁבַּעְתָּ לָהֶם בְּךָ וַתְּדַבֵּר אֲלֵהֶם אַרְבֶּה אֶת־זַרְעֲכֶם כְּכוֹכְבֵי הַשָּׁמַיִם וְכָל־הָאָרֶץ הַזֹּאת אֲשֶׁר אָמַרְתִּי אֶתֵּן לְזַרְעֲכֶם וְנָחֲלוּ לְעֹלָם: זְכֹר לַעֲבָדֶיךָ לְאַבְרָהָם לְיִצְחָק וּלְיַעֲקֹב אַל־תֵּפֶן אֶל־קִשְׁיִ הָעָם הַזֶּה וְאֶל־רִשְׁעוֹ וְאֶל־חַטָּאתוֹ:

Vorbeter u. Gem.

אַל־נָא תָּשֵׁת עָלֵינוּ חַטָּאת אֲשֶׁר נוֹאַלְנוּ וַאֲשֶׁר חָטָאנוּ:

Vorbeter u. Gem.

חָטָאנוּ צוּרֵנוּ סְלַח־לָנוּ יוֹצְרֵנוּ:

ע״פ א״ב ובסוף התוס ש״המח יהודה חזק.

אֵלֶּה אֶזְכְּרָה וְנַפְשִׁי עָלַי אֶשְׁפְּכָה. כִּי בְלַעוּנִי זֵדִים כְּעֻנָּה בְּלִי חֲפוּכָה. כִּי בִימֵי הַשָּׂר לֹא עָלְתָה אֲרוּכָה. לַעֲשָׂרָה הֲרוּגֵי מְלוּכָה: בְּלָמְדוֹ סֵפֶר מִפִּי מְשׁוּלֵי עַרְמַת. וַהֲבִין וְדִקְדֵּק בְּדָת רָשׁוּמַת. וּפָתַח בְּוֹאֵלֶּה הַמִּשְׁפָּטִים וְחָשַׁב מְזִמַּת. וְגָנַב אִישׁ וּמְכָרוֹ וְנִמְצָא בְיָדוֹ מוֹת יוּמָת: (תשאנו) גָּבַהּ לֵב בִּגְדֹלִים. וְצִוָּה לְמַלְאוֹת פְּלָטֵרוֹ נְעָלִים. וְקָרָא לַעֲשָׂרָה חֲכָמִים גְּדוֹלִים. מְבִינֵי דָת וּטְעָמֶיהָ בְּפַלְפּוּלִים: דִּינוּ מִשְׁפָּט זֶה לַאֲשֶׁרוֹ. וְאַל־תְּעַוְּתוּהוּ בְּכָזָב לְאָמְרוֹ. כִּי אִם הוֹצִיאוּהוּ לַאֲמָתּוֹ וּלְאוֹרוֹ. כִּי־יִמְצָא אִישׁ גֹּנֵב נֶפֶשׁ מֵאָחִיו מִבְּנֵי יִשְׂרָאֵל וְהִתְעַמֵּר־בּוֹ וּמְכָרוֹ: (תשאנו) הֵם בָּעֲנוּ לוֹ וּמֵת הַגַּנָּב הַהוּא. גַּם אַיֵּה אֲבוֹתֵיכֶם אֲשֶׁר אָהֵיהֶם מָכְרוּהוּ. לְאֹרַח יִשְׁמְעֵאלִים סָחֲרוּהוּ. וּבְעֶבֶד נַעֲלַיִם נָתְנוּהוּ: וְאַתֶּם קַבְּלוּ דִּין שָׁמַיִם עֲלֵיכֶם. כִּי מִימֵי אֲבוֹתֵיכֶם לֹא נִמְצָא כָּכֶם. וְאִם־

* tropisch für Synedrion.

הָיוּ בַּחַיִּים הָיִיתִי דָּנָם לִפְנֵיכֶם. וְאַתֶּם תִּשְׂאוּ עָוֹן אֲבוֹתֵיכֶם:
(השאנ) זָמָן תְּנָה־לָּנוּ שֶׁלֹּשָׁה יָמִים. עַד שֶׁנֵּדַע אִם נִנָּזֵר הַדָּבָר
מִפְּרוֹמִים. אִם אָנוּ חַיָּבִים וַאֲשֵׁמִים. נִסְבֹּל בְּגָזֵרַת מָלֵא רַחֲמִים:
הָלוּ וְעָנוּ וְנָעוּ כְּלֹמוֹ. עַל־רַבִּי יִשְׁמָעֵאל כֹּהֵן גָּדוֹל נָתְנוּ עֵינֵימוֹ.
לְהַזְכִּיר אֶת־הַשֵּׁם לַעֲלוֹת לַאדֵנֵימוֹ. לָדַעַת אִם יָצְאָה הַגְּזֵרָה
מֵאֵת אֱלֹהֵימוֹ: (השאנ) טֶהֱר רַבִּי יִשְׁמָעֵאל עַצְמוֹ וְהַזְכִּיר אֶת־
הַשֵּׁם בְּסִלּוּדִים. וְעָלָה לַמָּרוֹם וְשָׁאַל מֵאֵת הָאִישׁ לְבֻשׁ הַבַּדִּים.
וְגַם לוֹ קָבְלוּ עֲלֵיכֶם צַדִּיקִים וִידִידִים. כִּי שָׁמַעְתִּי מֵאַחֲרֵי הַפָּרְגּוֹד
כִּי בְזֹאת אַתֶּם נִבְקָדִים: יָרַד וְהִגִּיד לַחֲבֵרָיו מַאֲמַר־אֵל. וְצִוָּה
הַבְּרִיַּעַל לְהָרְגָם בְּכֹחַ וְלָאֵל. וּשְׁנַיִם | מֵהֶם הוֹצִיאוּ תְּחִלָּה שֵׁם
גְּדוֹלֵי יִשְׂרָאֵל. רַבִּי יִשְׁמָעֵאל כֹּהֵן גָּדוֹל וְרִבֵּן שִׁמְעוֹן בֶּן־נַמְלִיאֵל
נְשִׂיא יִשְׂרָאֵל: (השאנ) פָּרוֹת רֹאשׁוֹ תְּחִלָּה הֵרְבָּה לִבְעוֹן. וְגַם
הֵרְגֵנִי תְחִלָּה וְאַל־אֶרְאֶה בְּבִיתַת מִשְׂרַת לַדָּר בְּטָעוֹן. וּלְחַפֵּיל
גְּרוֹלוֹת צִוָּה צִבְעוֹן. וְנָפַל הַגּוֹרָל עַל רַבָּן שִׁמְעוֹן: לִשְׁפֹּךְ דָּמוֹ
מֵהַר כְּשׁוֹר פָּר. וּכְשֶׁנֶּחְתַּךְ רֹאשׁוֹ נִטְלוֹ וְצָרַח עָלָיו בְּקוֹל מַר
כְּשׁוֹפָר. אִי הַלָּשׁוֹן הַמְמַהֶרֶת לְהוֹרוֹת בְּאִמְרֵי שֶׁפֶר. בַּעֲוֹנוֹת אֵיךְ
עָתָה לוֹחֶכֶת אֶת־הֶעָפָר: (השאנ) מַה־מְּאֹד בָּכָה עָלָיו בַּהֲרָדָה.
בַּת בִּלְעָיַל לְקוֹל בְּכִיתוֹ שֶׁל־רַבִּי יִשְׁמָעֵאל עָמְדָה. תֹּאַר יָפְיוֹ
בִּלְבָּהּ חָמְדָה. וְשָׁאֲלָה מֵאֵת אָבִיהָ חַיָּתוֹ לְהַעֲמִידָה: נֹאזִן בִּלְיַעַל
דָּבָר זֶה לַעֲשׂוֹתוֹ. לְהַפְשִׁיט עוֹרוֹ מֵעַל פָּנָיו שְׁאֵלָה מֵאִתּוֹ. וְלֹא
עִכֵּב דָּבָר זֶה לַעֲשׂוֹתוֹ. וּכְשֶׁהִגִּיעַ לְמָקוֹם תְּפִלִּין צָרַח בְּקוֹל מַר
לְיוֹצֵר נִשְׁמָתוֹ: (השאנ) שַׂרְפֵי־מַעְלָה צָעֲקוּ בְּמָרָה. זוּ תּוֹרָה וְזוּ
שְׂכָרָהּ עַטֶּה כַּשַּׂלְמָה אוֹרָה. אוֹיֵב מְנָאֵץ שִׁמְךָ הַגָּדוֹל וְהַנּוֹרָא.
וּמְחָרֵף וּמְגַדֵּף עַל־דִּבְרֵי תוֹרָה: עָנְתָה בַת־קוֹל מִשָּׁמַיִם. אִם
אֶשְׁמַע קוֹל אַחַר אֶהְפֹּךְ אֶת־הָעוֹלָם לְמַיִם. לְתֹהוּ וָבֹהוּ אָשִׁית
הַדּוֹמָמִים. גְּזֵרָה הִיא מִלְּפָנַי קַבָּלוּהָ מְשַׁעְשְׁעֵי דַּת יוֹמָם: (השאנ)
פְּקִידִים נֶהֱרָגוּ מֵאַחֲרֵי־שֵׁבֶת בְּתֵי כְנֵסִיוֹת. מְלַאֵי מִצְוֹת בְּרִמּוֹן
וְכָוִיוֹת. וְהוֹצִיאוּ אֶת־רַבִּי עֲקִיבָה הוֹרֵשׁ כְּתָרֵי אוֹתִיּוֹת. וְסָרְקוּ
בְשָׂרוֹ בְּמַסְרְקוֹת פִּיפִיּוֹת: צִוָּה לְהוֹצִיא רַבִּי חֲנַנְיָא בֶּן־תְּרַדְיוֹן

מִבַּיִת אוּלָמוֹ. וּבַחֲבִילֵי זְמוֹרוֹת שָׁרְפוּ נָלְמוֹ. וּסְפוֹנִין שֶׁל־צֶמֶר שָׂמוּ עַל־לִבּוֹ לְעַכֵּב עַצְמוֹ. וּכְשֶׁנִּתְעַלְּקוּ מִיָּד נִשְׂרַף וְנִסְרָף הוֹרָה עַמּוֹ: (חטאנו) קוֹנְגוּ עַם לֹא־אַלְמָן, כִּי עַל־דָּבָר מוּעָט נִשְׂפַּךְ דָּמָן, לְקַדֵּשׁ שֵׁם שָׁמַיִם מָסְרוּ עַצְמָן, כַּחֲרִינַת רַבִּי חֲצַפִּית הַמְּתֻרְגְּמָן: רְעָדָה תֹּאחַז כָּל־שֹׁמֵעַ שְׁמוּעַ, וְתָזֹל כָּל־עַיִן דִּמּוּעַ, וְנָהְפַּךְ לְאֵבֶל כָּל־שַׁעֲשׁוּעַ, עַל־חֲרִינַת רַבִּי אֶלְעָזָר בֶּן־שַׁמּוּעַ: (חטאנו) שְׁחֻתוּנִי צוֹרְרַי וּמְעַנַּי, וּמִלְּאוּ כְרֵשָׂם מַעֲדָנַי, וְהִשְׁקוּנִי מֵי־רֹאשׁ וְלַעֲנָי, בְּחֲרִינַת רַבִּי חֲנִינָא בֶּן־חֲכִינַאי: תְּקָפוּ עָלַיְנוּ צָרוֹת מְצוֹת לְהָפֵר, וּמַאֲנוּ לָקַחַת חוֹן וְכֹפֶר, כִּי אִם נָפְשׁוֹת הַהוֹגוֹת אִמְרֵי־שֶׁפֶר, כְּמוֹ־רַבִּי יִשָּׁבֵב הַסּוֹפֵר: (חטאנו) יְחָתוּנוּ בְּגֵי עֲדִינָה הַשּׁוֹמֵמָה, הֵרְעוּ לָנוּ מִכָּל־מַלְכֵי אֲדָמָה, וְהָרְגוּ מֵהֶם כַּמָּה וְכַמָּה, בַּחֲרִינַת רַבִּי יְהוּדָה בֶּן־דָּמָא: דִּבַּרְתָּ בֵּית־יַעֲקֹב אֵשׁ וּבֵית יוֹסֵף לֶהָבָה. הַן עַתָּה קַשׁ אוֹרֵם כְּבָדָה, חַי זַעֲקִי קְשׁוֹב וְקָרֵב בְּעִוֵּר יוֹם הַבָּא. כִּי הֵמָּה הִסְכִּימוּ לְהָרוֹג עֲשָׂרָה צַדִּיקִים עִם רַבִּי יְהוּדָה בֶּן־בָּבָא: (חטאנו) זֹאת קָרָאתָנוּ וְסִפַּרְנוּ בְּשִׁנּוּן, וְשָׁפַכְנוּ לַב שָׁפוּל וְאָנוּן, מִמָּרוֹם הַסְכֵּת תַּחֲנוּן. יְיָ | יְיָ אֵל רַחוּם וְחַנּוּן: חַנּוּן הַבִּיטָה מִמְּרוֹמִים, תִּשְׁפֹּכֶת דַּם הַצַּדִּיקִים וְתַמְצִית דָּמִים. תִּרְאֶה בְּפַרְגּוֹדֶךָ וְהַעֲבֵר כְּתָמִים. אֵל מָלֵךְ יוֹשֵׁב עַל־כִּסֵּא רַחֲמִים:

Gem. זְכֹר־לָנוּ בְּרִית אָבוֹת כַּאֲשֶׁר אָמַרְתָּ, וְזָכַרְתִּי אֶת־בְּרִיתִי יַעֲקוֹב וְאַף אֶת־בְּרִיתִי יִצְחָק וְאַף אֶת־בְּרִיתִי אַבְרָהָם אֶזְכֹּר וְהָאָרֶץ אֶזְכֹּר:

זְכֹר־לָנוּ בְּרִית רִאשׁוֹנִים כַּאֲשֶׁר אָמַרְתָּ, וְזָכַרְתִּי לָהֶם בְּרִית רִאשֹׁנִים אֲשֶׁר הוֹצֵאתִי־אֹתָם מֵאֶרֶץ מִצְרַיִם לְעֵינֵי הַגּוֹיִם לִהְיוֹת לָהֶם לֵאלֹהִים אֲנִי יְיָ: עֲשֵׂה עִמָּנוּ כְּמוֹ שֶׁהִבְטַחְתָּנוּ. וְאַף־גַּם־זֹאת בִּהְיוֹתָם בְּאֶרֶץ אוֹיְבֵיהֶם לֹא־מְאַסְתִּים וְלֹא־גְעַלְתִּים לְכַלֹּתָם לְהָפֵר בְּרִיתִי אִתָּם כִּי אֲנִי יְיָ אֱלֹהֵיהֶם: רַחֵם עָלֵינוּ וְאַל־תַּשְׁחִיתֵנוּ כְּמוֹ שֶׁכָּתוּב.

כִּי אֵל רַחוּם יְיָ אֱלֹהֶיךָ לֹא יַרְפְּךָ וְלֹא יַשְׁחִיתֶךָ וְלֹא
יִשְׁכַּח אֶת־בְּרִית אֲבֹתֶיךָ אֲשֶׁר נִשְׁבַּע לָהֶם: מוֹל אֶת־
לְבָבְנוּ לְאַהֲבָה אֶת־שְׁמֶךָ כְּמוֹ שֶׁכָּתוּב. וּמָל יְיָ אֱלֹהֶיךָ
אֶת־לְבָבְךָ וְאֶת־לְבַב זַרְעֶךָ לְאַהֲבָה אֶת־יְיָ אֱלֹהֶיךָ בְּכָל־
לְבָבְךָ וּבְכָל־נַפְשְׁךָ לְמַעַן חַיֶּיךָ: הָשֵׁב שְׁבוּתֵנוּ וְרַחֲמֵנוּ
כְּמוֹ שֶׁכָּתוּב. וְשָׁב יְיָ אֱלֹהֶיךָ אֶת־שְׁבוּתְךָ וְרִחֲמֶךָ וְשָׁב
וְקִבֶּצְךָ מִכָּל־הָעַמִּים אֲשֶׁר הֱפִיצְךָ יְיָ אֱלֹהֶיךָ שָׁמָּה: קַבֵּץ
נִדָּחֵנוּ כְּמוֹ שֶׁכָּתוּב. אִם־יִהְיֶה נִדַּחֲךָ בִּקְצֵה הַשָּׁמַיִם מִשָּׁם
יְקַבֶּצְךָ יְיָ אֱלֹהֶיךָ וּמִשָּׁם יִקָּחֶךָ: הָמְצֵא לָנוּ בְּבַקָּשָׁתֵנוּ
כְּמוֹ שֶׁכָּתוּב. וּבִקַּשְׁתֶּם מִשָּׁם אֶת־יְיָ אֱלֹהֶיךָ וּמָצָאתָ כִּי
תִדְרְשֶׁנּוּ בְּכָל־לְבָבְךָ וּבְכָל־נַפְשֶׁךָ: מְחֵה פְשָׁעֵינוּ
לְמַעַנְךָ כַּאֲשֶׁר אָמַרְתָּ. אָנֹכִי אָנֹכִי הוּא מֹחֶה פְּשָׁעֶיךָ
לְמַעֲנִי וְחַטֹּאתֶיךָ לֹא אֶזְכֹּר: מְחֵה פְשָׁעֵינוּ כָּעָב וְכֶעָנָן
כַּאֲשֶׁר אָמַרְתָּ. מָחִיתִי כָעָב פְּשָׁעֶיךָ וְכֶעָנָן חַטֹּאתֶיךָ
שׁוּבָה אֵלַי כִּי גְאַלְתִּיךָ: הַלְבֵּן חַטָּאֵינוּ כַּשֶּׁלֶג וְכַצֶּמֶר
כְּמוֹ שֶׁכָּתוּב. לְכוּ־נָא וְנִוָּכְחָה יֹאמַר יְיָ אִם־יִהְיוּ חַטָּאֵיכֶם
כַּשָּׁנִים כַּשֶּׁלֶג יַלְבִּינוּ אִם־יַאְדִּימוּ כַתּוֹלָע כַּצֶּמֶר יִהְיוּ:
זָרוֹק עָלֵינוּ מַיִם טְהוֹרִים וְטַהֲרֵנוּ כְּמוֹ שֶׁכָּתוּב. וְזָרַקְתִּי
עֲלֵיכֶם | מַיִם טְהוֹרִים וּטְהַרְתֶּם. מִכֹּל טֻמְאוֹתֵיכֶם וּמִכָּל־
גִּלּוּלֵיכֶם אֲטַהֵר אֶתְכֶם: כַּפֵּר חַטָּאֵינוּ בַּיּוֹם הַזֶּה וְטַהֲרֵנוּ
כְּמוֹ שֶׁכָּתוּב. כִּי־בַיּוֹם הַזֶּה יְכַפֵּר עֲלֵיכֶם לְטַהֵר אֶתְכֶם |
מִכֹּל חַטֹּאתֵיכֶם לִפְנֵי יְיָ תִּטְהָרוּ: הֲבִיאֵנוּ אֶל־הַר קָדְשֶׁךָ
וְשַׂמְּחֵנוּ בְּבֵית תְּפִלָּתֶךָ כְּמוֹ שֶׁכָּתוּב. וַהֲבִיאוֹתִים אֶל־הַר
קָדְשִׁי וְשִׂמַּחְתִּים בְּבֵית תְּפִלָּתִי עוֹלֹתֵיהֶם וְזִבְחֵיהֶם לְרָצוֹן
עַל־מִזְבְּחִי כִּי בֵיתִי בֵּית־תְּפִלָּה יִקָּרֵא לְכָל־הָעַמִּים:

Vorbeter u. Gem. שְׁמַע קוֹלֵנוּ יְיָ אֱלֹהֵינוּ חוּס וְרַחֵם | עָלֵינוּ וְקַבֵּל
בְּרַחֲמִים וּבְרָצוֹן אֶת־תְּפִלָּתֵנוּ׃

Vorbeter u. Gem. הֲשִׁיבֵנוּ יְיָ אֵלֶיךָ וְנָשׁוּבָה חַדֵּשׁ יָמֵינוּ כְּקֶדֶם׃

Gem. אָמָרִינוּ הַאֲזִינָה יְיָ בִּינָה הֲגִיגֵנוּ׃ יִהְיוּ לְרָצוֹן אִמְרֵי־
פִינוּ וְהֶגְיוֹן לִבֵּנוּ לְפָנֶיךָ יְיָ צוּרֵנוּ וְגוֹאֲלֵנוּ׃ אַל־תַּשְׁלִיכֵנוּ
מִלְּפָנֶיךָ וְרוּחַ קָדְשְׁךָ אַל־תִּקַּח מִמֶּנּוּ׃ אַל־תַּשְׁלִיכֵנוּ
לְעֵת זִקְנָה כִּכְלוֹת כֹּחֵנוּ אַל־תַּעַזְבֵנוּ׃ אַל־תַּעַזְבֵנוּ יְיָ
אֱלֹהֵינוּ אַל־תִּרְחַק מִמֶּנּוּ׃ עֲשֵׂה־עִמָּנוּ אוֹת לְטוֹבָה וְיִרְאוּ
שׂוֹנְאֵינוּ וְיֵבֹשׁוּ כִּי־אַתָּה יְיָ עֲזַרְתָּנוּ וְנִחַמְתָּנוּ׃ כִּי לְךָ יְיָ
הוֹחָלְנוּ אַתָּה תַּעֲנֶה אֲדֹנָי אֱלֹהֵינוּ׃

Vorb. אֱלֹהֵינוּ וֵאלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ. אַל תַּעַזְבֵנוּ. וְאַל תִּטְּשֵׁנוּ.
וְאַל־תַּכְלִימֵנוּ. וְאַל־תָּפֵר בְּרִיתְךָ אִתָּנוּ. קָרְבֵנוּ לְתוֹרָתֶךָ.
לַמְּדֵנוּ מִצְוֹתֶיךָ. הוֹרֵנוּ דְּרָכֶיךָ. הַט לִבֵּנוּ לְיִרְאָה אֶת־
שְׁמֶךָ. ומול אֶת־לְבָבֵנוּ לְאַהֲבָתֶךָ. וְנָשׁוּב אֵלֶיךָ בֶּאֱמֶת
וּבְלֵב שָׁלֵם. וּלְמַעַן שִׁמְךָ הַגָּדוֹל תִּמְחַל וְתִסְלַח
(נ״א וּתְכַפֵּר) לַעֲוֹנֵנוּ. כַּתָּוּב בִּדְבְרֵי קָדְשֶׁךָ. לְמַעַן שִׁמְךָ
יְיָ וְסָלַחְתָּ לַעֲוֹנִי כִּי רַב־הוּא׃

Vorb. אֱלֹהֵינוּ וֵאלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ. סְלַח־לָנוּ. מְחַל־לָנוּ. כַּפֵּר־לָנוּ׃

כִּי אָנוּ עַמֶּךָ וְאַתָּה אֱלֹהֵינוּ. אָנוּ בָנֶיךָ וְאַתָּה אָבִינוּ׃
אָנוּ עֲבָדֶיךָ וְאַתָּה אֲדֹנֵינוּ. אָנוּ קָהָלֶךָ וְאַתָּה חֶלְקֵנוּ׃
אָנוּ נַחֲלָתֶךָ וְאַתָּה גּוֹרָלֵנוּ. אָנוּ צֹאנֶךָ וְאַתָּה רוֹעֵנוּ׃
אָנוּ כַרְמֶךָ וְאַתָּה נוֹטְרֵנוּ. אָנוּ פְעֻלָּתֶךָ וְאַתָּה יוֹצְרֵנוּ׃
אָנוּ רֵעֶיתֶךָ וְאַתָּה דוֹדֵנוּ. אָנוּ סְגֻלָּתֶךָ וְאַתָּה קְרוֹבֵנוּ׃
אָנוּ עַמֶּךָ וְאַתָּה מַלְכֵּנוּ. אָנוּ מַאֲמִירֶיךָ וְאַתָּה מַאֲמִירֵנוּ׃

Gem. אָנוּ עַזֵּי פָנִים, וְאַתָּה רַחוּם וְחַנּוּן. אָנוּ קְשֵׁי־עֹרֶף,

וְאַתָּה אֶרֶךְ אַפַּיִם. אָנוּ מְלַאֵי עָוֹן, וְאַתָּה מָלֵא רַחֲמִים. אָנוּ יָמֵינוּ כְּצֵל עוֹבֵר, וְאַתָּה הוּא וּשְׁנוֹתֶיךָ לֹא יִתָּמוּ:

אלהינו ואלהי אבותינו

Vorb. אָנָּא תָּבוֹא לְפָנֶיךָ תְּפִלָּתֵנוּ וְאַל־תִּתְעַלַּם מִתְּחִנָּתֵנוּ. שֶׁאֵין אֲנַחְנוּ עַזֵּי פָנִים וּקְשֵׁי־עֹרֶף לוֹמַר לְפָנֶיךָ יְיָ אֱלֹהֵינוּ וֵאלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ צַדִּיקִים אֲנַחְנוּ וְלֹא חָטָאנוּ. אֲבָל אֲנַחְנוּ חָטָאנוּ:

Vorb. u. Gem. אָשַׁמְנוּ. בָּגַדְנוּ. גָּזַלְנוּ. דִּבַּרְנוּ דְפִי. הֶעֱוִינוּ. וְהִרְשַׁעְנוּ. זַדְנוּ. חָמַסְנוּ. טָפַלְנוּ שֶׁקֶר: יָעַצְנוּ רָע. כִּזַּבְנוּ. לַצְנוּ. מָרַדְנוּ. נִאַצְנוּ. סָרַרְנוּ. עָוִינוּ. פָּשַׁעְנוּ. צָרַרְנוּ. קִשִּׁינוּ עֹרֶף. רָשַׁעְנוּ. שִׁחַתְנוּ. תִּעַבְנוּ. תָּעִינוּ. תִּעְתָּעְנוּ:

Gem. סַרְנוּ מִמִּצְוֹתֶיךָ וּמִמִּשְׁפָּטֶיךָ הַטּוֹבִים וְלֹא שָׁוָה לָנוּ: וְאַתָּה צַדִּיק עַל כָּל־הַבָּא עָלֵינוּ. כִּי־אֱמֶת עָשִׂיתָ וַאֲנַחְנוּ הִרְשָׁעְנוּ:

הִרְשַׁעְנוּ וּפָשַׁעְנוּ. לָכֵן לֹא נוֹשָׁעְנוּ. וְתֵן בְּלִבֵּנוּ לַעֲזוֹב דֶּרֶךְ רֶשַׁע. וְחִישׁ לָנוּ יֶשַׁע: כַּכָּתוּב עַל־יַד נְבִיאֶךָ. יַעֲזֹב רָשָׁע דַּרְכּוֹ וְאִישׁ אָוֶן מַחְשְׁבֹתָיו וְיָשֹׁב אֶל־יְיָ וִירַחֲמֵהוּ וְאֶל־אֱלֹהֵינוּ כִּי־יַרְבֶּה לִסְלוֹחַ:

Vorb. אֱלֹהֵינוּ וֵאלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ. סְלַח וּמְחַל לַעֲוֹנוֹתֵינוּ בְּיוֹם (הַשַּׁבָּת הַזֶּה וּבְיוֹם) הַכִּפּוּרִים הַזֶּה. וְהַעֲתֵר־לָנוּ בְּתִכְלָתֵנוּ. מְחֵה וְהַעֲבֵר פְּשָׁעֵינוּ מִנֶּגֶד עֵינֶיךָ. וְכֹף אֶת־יְצָרֵנוּ לְהִשְׁתַּעְבֵּד־לָךְ. וְהַכְנַע עָרְפֵּנוּ לָשׁוּב אֵלֶיךָ.

וְחַדֵּשׁ כְּלְיוֹתֵינוּ לְשָׁמֹר פִּקֻּדֶיךָ. וּמֹל אֶת־לְבָבֵנוּ לְאַהֲבָה וּלְיִרְאָה אֶת־שְׁמֶךָ. כַּכָּתוּב בְּתוֹרָתֶךָ. וּמָל יְיָ אֱלֹהֶיךָ אֶת־לְבָבְךָ וְאֶת־לְבַב זַרְעֶךָ לְאַהֲבָה אֶת־יְיָ אֱלֹהֶיךָ בְּכָל־לְבָבְךָ וּבְכָל־נַפְשְׁךָ לְמַעַן חַיֶּיךָ:

הַוְּדוֹנוֹת וְהַשְּׁגָגוֹת אַתָּה מַכִּיר. הָרָצוֹן וְהָאֹנֶס. הַגְּלוּיִם וְהַנִּסְתָּרִים לְפָנֶיךָ הֵם גְּלוּיִם וִידוּעִים: מָה אֲנַחְנוּ. מֶה חַיֵּינוּ. מֶה חַסְדֵּנוּ. מַה־צִּדְקָנוּ. מַה־יְשׁוּעֵנוּ. מַה־כֹּחֵנוּ. מַה־גְּבוּרָתֵנוּ: מַה־נֹּאמַר לְפָנֶיךָ יְיָ אֱלֹהֵינוּ וֵאלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ. הֲלֹא כָּל־הַגִּבּוֹרִים כְּאַיִן לְפָנֶיךָ. וְאַנְשֵׁי הַשֵּׁם כְּלֹא הָיוּ. וַחֲכָמִים כִּבְלִי מַדָּע. וּנְבוֹנִים כִּבְלִי הַשְׂכֵּל. כִּי רֹב מַעֲשֵׂיהֶם תֹּהוּ. וְיְמֵי חַיֵּיהֶם הֶבֶל לְפָנֶיךָ. וּמוֹתַר הָאָדָם מִן־הַבְּהֵמָה אָיִן. כִּי הַכֹּל הָבֶל:

מַה־נֹּאמַר לְפָנֶיךָ יוֹשֵׁב מָרוֹם. וּמַה־נְּסַפֵּר לְפָנֶיךָ שׁוֹכֵן שְׁחָקִים. הֲלֹא כָּל־הַנִּסְתָּרוֹת וְהַנִּגְלוֹת אַתָּה יוֹדֵעַ:

(In den meiſten Gemeinden folgt hier ſogleich שמך מעולם S. 419.)

עִם אִיב כפול.

אַתָּה מֵבִין תַּעֲלוּמוֹת לֵב. אָפֵס לְךָ נִגְלוֹת וְנֶסֶתָרוֹת: בָּאנוּ בִדְבָרִים לְפִתְחֶךָ בֵּם. בְּרִשְׁעֵנוּ אַל־תַּפֶּן וְלֹא בְּמַעֲלָלֵינוּ: גִּשְׁתֵּנוּ בְּיוֹם זֶה כְּיָרֵא וְחָרֵד. גֵּאֶה כְּרַחוּם לְמַעַנְךָ עֲשֵׂה חָסֶד: דִּין אַל־תְּמַהֵּה מוּל עָפָר וָאֵפֶר. דֵּעַ אַחֲרִיתֵנוּ רָמָה וְתוֹלָעָה: הֲאִם שְׁגָגָנוּ וְנֶעְלָם | מִמֶּנּוּ. הֲלֹא אַתָּה לְבַד מֵבִין שְׁגִיאוֹת: וְאַל־תַּחְשֹׁב־לָנוּ בָּעוֹיֵה בְיָדוֹן. וְחוּשׁ שְׁפָתֵינוּ שָׁעָה בְּעֵת רָצוֹן: זֶה כִּפֻּר־לָנוּ הוֹדַע וְלֹא־הוֹדַע. זְדוֹן וְנֶעְלָם עֲשֵׂה וְלֹא־תַעֲשֵׂה: חַלְּצֵנוּ מֵעֹנֶשׁ כָּרֵת וּמִיתָה. חָמוֹל עַל־חֹמֶר מַעֲשֵׂה יָדֶיךָ: טַהֲרֵנוּ בְּרֹעַ יַצֵּר אֲשֶׁר מִנְּעָרֵינוּ. טָמוּן בְּקִרְבֵּנוּ כְּרֶשֶׁת לְכָעֲמֵינוּ: יוֹצְרֵנוּ וְעַשֵּׂנוּ יוֹדֵעַ יְצֵרֵנוּ. יֶהֱמוּ רַחֲמֶיךָ וְאַל־תַּשְׁחִיתֵנוּ: כִּי מִלְּפָנֶיךָ מִי יִסָּתֵר. כֹּל גָּלוּי לְךָ כְּאוֹר וְכַצְּהֳרַיִם: לְבִית־דִּין הוֹרִיתָ אַרְבַּע מִיתוֹת. לְמַעַנְךָ עֲשֵׂה וּמַהֵם חַלָּצֵנוּ: מַאֵז יְצַרְתָּנוּ חֲקַרְתָּנוּ וְתֵדַע מַעֲשֵׂינוּ

כִּי־חַמָּה עָמַל וָאָוֶן: נְצֹר נַפְשׁוֹתֵינוּ כִּי בְיִדְךָ גָּל־נָפֶשׁ. בָּא תְּזַכֵּר נֹפֶשׁ מִטְעֲנֵי־לְךָ נָפֶשׁ: סְקִילָה שְׂרֵיפָה הֶרֶג וָחֶנֶק. סוֹדָם גִּלִּיתָ לְיוֹדְעֵי אֲמִתֶּךָ: עַל־כָּל־פְּשָׁעֵינוּ אֱלוֹהַּ כַּפֵּר־לָנוּ. עַל־יָדוּעַ לָנוּ וְעַל נֶעֱלָם | מְחֵנוּ: פְּשָׁעֵינוּ הוֹדֵינוּ לְךָ חוֹנֵךְ לַב. פְּדֵנוּ מֵחַטָּא נַקֵּנוּ מֵעָוֹן: צוּר אַל־תַּכֶּן בָּאֱנוֹשׁ חָצִיר. צְדָקָה עֲשֵׂה עִמָּנוּ כְּעָשִׂיתָ עִם כָּל־חָי: קְדֵמְנוּ בַנֶּשֶׁף. קָרְבֵנוּ בְּשׁוּעָ. קָרְבֵנוּ אֵלֶיךָ. קְשׁוּב קְרִיאָתֵנוּ: רְשָׁעֵנוּ אַל־תַּכֶּן, רַחֲמֵנוּ וְנִצְטַדָּקָה. רַחֲמֶיךָ יְבַאֲשׁוּנוּ, רַחוּם וְחַנּוּן:

Verb I. Gem. שְׁמֶךָ מָעוֹלָם עוֹבֵר עַל־פֶּשַׁע. שַׁוְּעָתֵנוּ תַּאֲזִין בְּעַמְּדֵנוּ לְפָנֶיךָ בִּתְפִלָּה: תַּעֲבֹר עַל־פֶּשַׁע לְעַם שֶׁבֵי פָשַׁע. תְּמָחֶה אַשְׁמָתֵנוּ (נ״א פְּשָׁעֵינוּ) מִנֶּגֶד עֵינֶיךָ:

אַתָּה יוֹדֵעַ רָזֵי עוֹלָם. וְתַעֲלוּמוֹת | סִתְרֵי כָל־חָי: אַתָּה חוֹפֵשׂ כָּל־חַדְרֵי בָטֶן וּבוֹחֵן כְּלָיוֹת וָלֵב. אֵין דָּבָר נֶעְלָם | מִמֶּךָ. וְאֵין | נִסְתָּר מִנֶּגֶד עֵינֶיךָ:

וּבְכֵן יְהִי רָצוֹן מִלְּפָנֶיךָ יְיָ אֱלֹהֵינוּ וֵאלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ, שֶׁתְּכַפֵּר־לָנוּ עַל כָּל־חַטֹּאתֵינוּ. וְתִסְלַח־לָנוּ עַל כָּל־עֲוֹנוֹתֵינוּ. וְתִמְחַל־לָנוּ עַל כָּל־פְּשָׁעֵינוּ:

עַל חֵטְא שֶׁחָטָאנוּ לְפָנֶיךָ בְּאוֹנֶס וּבְרָצוֹן:
וְעַל חֵטְא שֶׁחָטָאנוּ לְפָנֶיךָ בְּאִמּוּץ הַלֵּב:
עַל חֵטְא שֶׁחָטָאנוּ לְפָנֶיךָ בִּבְלִי דָעַת:
וְעַל חֵטְא שֶׁחָטָאנוּ לְפָנֶיךָ בְּבִטּוּי שְׂפָתַיִם:
עַל חֵטְא שֶׁחָטָאנוּ לְפָנֶיךָ בְּגִלּוּי עֲרָיוֹת:
וְעַל חֵטְא שֶׁחָטָאנוּ לְפָנֶיךָ בְּגָלוּי וּבַסָּתֶר:
עַל חֵטְא שֶׁחָטָאנוּ לְפָנֶיךָ בְּדַעַת וּבְמִרְמָה:
וְעַל חֵטְא שֶׁחָטָאנוּ לְפָנֶיךָ בְּדִבּוּר פֶּה:
עַל חֵטְא שֶׁחָטָאנוּ לְפָנֶיךָ בְּהוֹנָאַת רֵעַ:

וְעַל חֵטְא שֶׁחָטָאנוּ לְפָנֶיךָ בְּהַרְהוּר הַלֵּב׃
עַל חֵטְא שֶׁחָטָאנוּ לְפָנֶיךָ בְּוִעִדַּת זְנוּת׃
וְעַל חֵטְא שֶׁחָטָאנוּ לְפָנֶיךָ בְּוִדּוּי פֶּה׃
עַל חֵטְא שֶׁחָטָאנוּ לְפָנֶיךָ בְּזִלְזוּל הוֹרִים וּמוֹרִים׃
וְעַל חֵטְא שֶׁחָטָאנוּ לְפָנֶיךָ בְּזָדוֹן וּבִשְׁגָגָה׃
עַל חֵטְא שֶׁחָטָאנוּ לְפָנֶיךָ בְּחֹזֶק יָד׃
וְעַל חֵטְא שֶׁחָטָאנוּ לְפָנֶיךָ בְּחִלּוּל הַשֵּׁם׃
עַל חֵטְא שֶׁחָטָאנוּ לְפָנֶיךָ בְּטֻמְאַת | שְׂפָתַיִם׃
וְעַל חֵטְא שֶׁחָטָאנוּ לְפָנֶיךָ בְּטִפְּשׁוּת פֶּה׃
עַל חֵטְא שֶׁחָטָאנוּ לְפָנֶיךָ בְּיֵצֶר הָרָע׃
וְעַל חֵטְא שֶׁחָטָאנוּ לְפָנֶיךָ בְּיוֹדְעִים וּבְלֹא יוֹדְעִים׃
וְעַל כֻּלָּם | אֱלוֹהַּ סְלִיחוֹת. סְלַח־לָנוּ. מְחַל־לָנוּ. כַּפֶּר־לָנוּ׃

עַל חֵטְא שֶׁחָטָאנוּ לְפָנֶיךָ בְּכַחַשׁ וּבְכָזָב׃
וְעַל חֵטְא שֶׁחָטָאנוּ לְפָנֶיךָ בְּכַפַּת שֹׁחַד׃
עַל חֵטְא שֶׁחָטָאנוּ לְפָנֶיךָ בְּלָצוֹן׃
וְעַל חֵטְא שֶׁחָטָאנוּ לְפָנֶיךָ בִּלְשׁוֹן הָרָע׃
עַל חֵטְא שֶׁחָטָאנוּ לְפָנֶיךָ בְּמַשָּׂא וּבְמַתָּן׃
וְעַל חֵטְא שֶׁחָטָאנוּ לְפָנֶיךָ בְּמַאֲכָל וּבְמִשְׁתֶּה׃
עַל חֵטְא שֶׁחָטָאנוּ לְפָנֶיךָ בְּנֶשֶׁךְ וּבְמַרְבִּית׃
וְעַל חֵטְא שֶׁחָטָאנוּ לְפָנֶיךָ בְּנְטִיַּת גָּרוֹן׃
עַל חֵטְא שֶׁחָטָאנוּ לְפָנֶיךָ בְּשִׂיחַ שִׂפְתוֹתֵינוּ׃
וְעַל חֵטְא שֶׁחָטָאנוּ לְפָנֶיךָ בְּסִקְרוּר עָיִן׃
עַל חֵטְא שֶׁחָטָאנוּ לְפָנֶיךָ בְּעֵינַיִם רָמוֹת׃
וְעַל חֵטְא שֶׁחָטָאנוּ לְפָנֶיךָ בְּעַזּוּת מֵצַח׃
וְעַל כֻּלָּם | אֱלוֹהַּ סְלִיחוֹת סְלַח־לָנוּ. מְחַל־לָנוּ. כַּפֶּר־לָנוּ׃

עַל חֵטְא שֶׁחָטָאנוּ לְפָנֶיךָ בִּפְרִיקַת עֹל׃
וְעַל חֵטְא שֶׁחָטָאנוּ לְפָנֶיךָ בִּפְלִילוּת׃
עַל חֵטְא שֶׁחָטָאנוּ לְפָנֶיךָ בִּצְדִיַּת רֵעַ׃
וְעַל חֵטְא שֶׁחָטָאנוּ לְפָנֶיךָ בִּצְרוּת עָיִן׃
עַל חֵטְא שֶׁחָטָאנוּ לְפָנֶיךָ בְּקַלּוּת רֹאשׁ׃
וְעַל חֵטְא שֶׁחָטָאנוּ לְפָנֶיךָ בְּקַשְׁיוּת עֹרֶף׃
עַל חֵטְא שֶׁחָטָאנוּ לְפָנֶיךָ בְּרִיצַת רַגְלַיִם לְהָרַע׃
וְעַל חֵטְא שֶׁחָטָאנוּ לְפָנֶיךָ בִּרְכִילוּת׃
עַל חֵטְא שֶׁחָטָאנוּ לְפָנֶיךָ בִּשְׁבוּעַת שָׁוְא׃
וְעַל חֵטְא שֶׁחָטָאנוּ לְפָנֶיךָ בְּשִׂנְאַת חִנָּם׃
עַל חֵטְא שֶׁחָטָאנוּ לְפָנֶיךָ בִּתְשׁוּמֶת יָד׃
וְעַל חֵטְא שֶׁחָטָאנוּ לְפָנֶיךָ בְּתִמְהוֹן לֵבָב׃
וְעַל כֻּלָּם | אֱלוֹהַּ סְלִיחוֹת. סְלַח־לָנוּ. מְחַל־לָנוּ. כַּפֵּר־לָנוּ׃

וְעַל חֲטָאִים שֶׁאָנוּ חַיָּבִים | עֲלֵיהֶם | עֲלֵה׃
וְעַל חֲטָאִים שֶׁאָנוּ חַיָּבִים | עֲלֵיהֶם חַטָּאת׃
וְעַל חֲטָאִים שֶׁאָנוּ חַיָּבִים | עֲלֵיהֶם קָרְבָּן עוֹלָה וְיוֹרֵד׃
וְעַל חֲטָאִים שֶׁאָנוּ חַיָּבִים | עֲלֵיהֶם | אָשָׁם וַדַּי וְתַלּוּי׃
וְעַל חֲטָאִים שֶׁאָנוּ חַיָּבִים | עֲלֵיהֶם | מַכַּת מַרְדּוּת׃
וְעַל חֲטָאִים שֶׁאָנוּ חַיָּבִים | עֲלֵיהֶם | מַלְקוּת אַרְבָּעִים׃
וְעַל חֲטָאִים שֶׁאָנוּ חַיָּבִים | עֲלֵיהֶם | מִיתָה בִּידֵי שָׁמַיִם׃
וְעַל חֲטָאִים שֶׁאָנוּ חַיָּבִים | עֲלֵיהֶם כָּרֵת וַעֲרִירוּת׃
וְעַל חֲטָאִים שֶׁאָנוּ חַיָּבִים עֲלֵיהֶם אַרְבַּע מִיתוֹת בֵּית דִּין׃

סְקִילָה. שְׂרֵפָה. הֶרֶג. וְחֶנֶק. עַל מִצְוַת עֲשֵׂה וְעַל מִצְוַת לֹא־תַעֲשֶׂה. בֵּין שֶׁיֶּשׁ־בָּהּ קוּם | עֲשֵׂה. וּבֵין שֶׁאֵין בָּהּ קוּם עֲשֵׂה. אֶת־הַגְּלוּיִם לָנוּ. וְאֶת־שֶׁאֵינָם גְּלוּיִם לָנוּ.

אֶת־חַגֻלּוֹתֵינוּ לָנוּ. כְּבָר אֲמַרְנוּם לְפָנֶיךָ. וְהוֹדִינוּ לְךָ עֲלֵיהֶם. וְאֶת־שֶׁאֵינָם גְּלוּיִים לָנוּ. לְפָנֶיךָ הֵם גְּלוּיִים וִידוּעִים. כַּדָּבָר שֶׁנֶּאֱמַר הַנִּסְתָּרֹת לַיי אֱלֹהֵינוּ. וְהַנִּגְלֹת לָנוּ וּלְבָנֵינוּ עַד־עוֹלָם לַעֲשׂוֹת אֶת־כָּל־דִּבְרֵי הַתּוֹרָה הַזֹּאת׃

Gem. וְדָוִד עַבְדְּךָ אָמַר לְפָנֶיךָ. שְׁגִיאוֹת מִי יָבִין מִנִּסְתָּרוֹת נַקֵּנִי׃ נַקֵּנוּ יי אֱלֹהֵינוּ מִכָּל־פְּשָׁעֵינוּ. וְטַהֲרֵנוּ מִכָּל־טֻמְאוֹתֵינוּ. וְזָרֹק עָלֵינוּ מַיִם טְהוֹרִים וְטַהֲרֵנוּ. כַּכָּתוּב עַל־יַד נְבִיאֶךָ. וְזָרַקְתִּי עֲלֵיכֶם מַיִם טְהוֹרִים וּטְהַרְתֶּם, מִכֹּל טֻמְאוֹתֵיכֶם וּמִכָּל־גִּלּוּלֵיכֶם אֲטַהֵר אֶתְכֶם׃

Gem. אַל־תִּירָא יַעֲקֹב. שׁוּבוּ שׁוֹבָבִים. שׁוּבָה יִשְׂרָאֵל׃ הֵנָּה לֹא יָנוּם וְלֹא יִישָׁן שׁוֹמֵר יִשְׂרָאֵל׃ כַּכָּתוּב עַל־יַד נְבִיאֶךָ. שׁוּבָה יִשְׂרָאֵל עַד יי אֱלֹהֶיךָ כִּי כָשַׁלְתָּ בַּעֲוֹנֶךָ׃ וְנֵאֱמַר. קְחוּ עִמָּכֶם דְּבָרִים וְשׁוּבוּ אֶל־יי אִמְרוּ אֵלָיו כָּל־תִּשָּׂא עָוֹן וְקַח־טוֹב וּנְשַׁלְּמָה פָרִים שְׂפָתֵינוּ׃

Gem. ודוד (Gem.) Und David, Dein Knecht, sprach vor Dir: Verirrungen, wer kennet sie? Von geheimen Sünden reinige mich! — Reinige uns, Ewiger, unser Gott! von all unseren Vergehungen und läutere uns von all unseren Unreinheiten, und spreng' auf uns reines Wasser und reinige uns, wie geschrieben ist durch Deinen Propheten: Und Ich werde auf euch sprengen reines Wasser, und ihr werdet rein werden; von all euren Unreinheiten und von all euren Götzen werde Ich euch reinigen.

אל (Gem.) Fürchte dich nicht Jaakob! Kehret zurück, Abtrünnige! Kehre zurück, Jisrael! — Sieh', Er schläft nicht und schlummert nicht, der Hüter Jisraels! So steht ja geschrieben durch Deinen Propheten: Kehre zurück, Jisrael, zu dem Ewigen, deinem Gotte! denn du bist gestrauchelt in deiner Sünde. Und es heißt: Nehmet Worte mit euch und kehret zurück zum Ewigen, und sprechet zu ihm: Ganz nimmst Du hinweg die Schuld; so nimm das Gute an, und wir wollen ersetzen Farrenopfer durch unserer Lippen Gebet.

וְאַתָּה רַחוּם מְקַבֵּל שָׁבִים. וְעַל־הַתְּשׁוּבָה מֵרֹאשׁ הִבְטַחְתָּנוּ. וְעַל־הַתְּשׁוּבָה עֵינֵינוּ מְיַחֲלוֹת לָךְ׃

ואתה Du aber bist barmherzig, um die zu Dir reuig Zurückkehrenden anzunehmen. Denn auf die Kraft reuiger Bekehrung hast Du vom Weltbeginn an uns vertröstet, und ob dieser Bekehrung harren unsere Augen auf Dich.

מְנוּחָה וּגְמוּרָה. בְּסוֹד הַכְּמֵי תוֹרָה. אַשְׁרֵי מִי שֶׁלֹּא נִבְרָא׃

וּמֵאַהֲבָתְךָ יְיָ אֱלֹהֵינוּ שֶׁאָהַבְתָּ אֶת־יִשְׂרָאֵל עַמֶּךָ. וּמֵחֶמְלָתְךָ מָלְכֵּנוּ שֶׁחָמַלְתָּ עַל־בְּנֵי בְרִיתֶךָ. נָתַתָּ לָנוּ יְיָ אֱלֹהֵינוּ אֶת־יוֹם (הַשַּׁבָּת הַזֶּה וְאֶת־יוֹם) הַכִּפֻּרִים הַזֶּה לִמְחִילַת חֵטְא וְלִסְלִיחַת עָוֹן וּלְכַפָּרַת פָּשַׁע׃

ומאהבתך Und um deiner Liebe willen, Ewiger, unser Gott! mit der Du Jisrael, Dein Volk, geliebt, und um Deiner erbarmungsvollen Milde willen, mit der Du Dich erbarmtest über die Genossen Deines Bundes, hast Du uns gegeben, Ewiger, unser Gott! diesen (Sabbathtag und diesen) Sühnetag zur Vergebung der Sünde, Verzeihung der Schuld und Sühne unserer Missethaten.

עיין איך ונשמטו רוב החרוזים.

יוֹם אָתָא לְכַפֵּר פָּשְׁעֵי יְשֵׁנָה׃ Vorb.

יום אתא (Vorb.) den Tag, der kommt, der im Sündenschlummer Betäubten Schuld zu sühnen.

הַיּוֹם כִּיאָתוֹ אַחַת בַּשָּׁנָה׃ Gem.

היום (Gem.) Heute ist der Tag, der einmal eintritt im Jahre!

כִּכְתוּב בְּתוֹרָתֶךָ. וְהָיְתָה־זֹּאת לָכֶם לְחֻקַּת עוֹלָם לְכַפֵּר עַל־בְּנֵי יִשְׂרָאֵל מִכָּל־חַטֹּאתָם אַחַת בַּשָּׁנָה׃

יוֹם זֶה נָתַן תְּעוּדָה לְעָם זֶה׃ Vorb.

יום זה (Vorb.) Den Tag, an welchem das Zeugniß[1]) überliefert ward diesem Volke.

הַיּוֹם חַל בּוֹ צִיר סְלַח־נָא לַעֲוֹן הָעָם הַזֶּה׃ Gem.

היום (Gem.) Heute war's, daß flehete Dein frommer Bote[2]): Verzeihe die Sünde dieses Volkes!

1) Die zweiten Gesetztafeln.
2) Moscheh.

כַּכָּתוּב בְּתוֹרָתֶךָ. סְלַח־נָא לַעֲוֹן הָעָם הַזֶּה כְּגֹדֶל חַסְדֶּךָ וְכַאֲשֶׁר נָשָׂאתָה לָעָם הַזֶּה מִמִּצְרַיִם וְעַד־הֵנָּה: וְשָׁם נֶאֱמַר. וַיֹּאמֶר יְיָ סָלַחְתִּי כִּדְבָרֶךָ:

בַּעֲבוּר כְּבוֹד שִׁמְךָ הִמָּצֵא לָנוּ מוֹחֵל וְסוֹלֵחַ. סְלַח־נָא לְמַעַן שִׁמֶךָ: Gem. u. Vorb.

בעבור (Gem. u. Vorb.) Um Deines herrlichen Namens willen lasse Dich von uns finden, der du verzeihest und vergiebst! O verzeih' um Deines Namens willen! —

יוֹם | מְחִילָה בִּשַׁרְתָּ לַצִּיר בְּרֹשֶׁם. Vorb.

יום מחילה (Vorb.) Den Tag, an dem Du Verzeihung[1]) verkündet Deinem Herolde unter Gnadenbezeigung.

הַיּוֹם נִתְיַצַּבְתָּ עִמּוֹ וְקָרָאתָ בְּשֵׁם: Gem.

היום (Gem.) Heute war's, da Du ihm erschienest und riefest den Namen.

כַּכָּתוּב בְּתוֹרָתֶךָ. וַיֵּרֶד יְיָ בֶּעָנָן וַיִּתְיַצֵּב עִמּוֹ שָׁם וַיִּקְרָא בְשֵׁם יְיָ:

בַּעֲבוּר כְּבוֹד שִׁמְךָ הִמָּצֵא לָנוּ רַחוּם וְחַנּוּן. רַחֵם־נָא לְמַעַן שִׁמֶךָ: Gem. u. Vorb.

בעבור (Gem. u. Vorb.) Um Deines herrlichen Namens willen lasse Dich von uns finden als barmherzig und gnädig! O erbarme Dich um Deines Namens willen!

יוֹם שְׁמָמוֹת הֵיכָלְךָ הַבִּיטָה. Vorb.

יום שממות (Vorb.) Den Tag, an dem Du Deines Heiligthumes Trümmerstätten anschauen mögest.

הַיּוֹם *תַּחַן הַטֵּה־לָנוּ לְהַבִּיטָה: Gem.

היום (Gem.) Heut o wend' uns Huld zu, auf uns zu blicken!

כַּכָּתוּב בִּדְבָרֵי קָדְשֶׁךָ. הַטֵּה אֱלֹהַי | אָזְנְךָ וּשְׁמַע פְּקַח עֵינֶיךָ וּרְאֵה שִׁמְמֹתֵינוּ וְהָעִיר אֲשֶׁר־נִקְרָא שִׁמְךָ עָלֶיהָ כִּי | לֹא עַל־צִדְקֹתֵינוּ אֲנַחְנוּ מַפִּילִים תְּחִנּוֹנֵינוּ לְפָנֶיךָ כִּי עַל־רַחֲמֶיךָ הָרַבִּים:

בַּעֲבוּר כְּבוֹד שִׁמְךָ הִמָּצֵא לָנוּ שֹׁמֵעַ תְּפִלָּה. שְׁמַע תְּפִלָּתֵנוּ לְמַעַן שִׁמֶךָ: Gem. u. Vorb.

בעבור (Gem. u. Vorb.) Um Deines herrlichen Namens willen lasse Dich von uns finden, Erhörer des Gebets! O erhöre unser Gebet um Deines Namens willen! —

1) Für Jisrael, das durch das goldne Kalb sich versündigt hatte.

*נ"א תַּחַן אֹזֶן הַטֵּה־לָנוּ לְהַבִּיטָה. או תַּחַן אָזְנְךָ הַטֵּה אָזְנְךָ וְהַבִּיטָה.

מִי־אֵל כָּמוֹךָ.

(Vorb.) אַדִּיר וְנָאוֹר. בּוֹרֵא דַּק וָחָלָד.

(Gem.) מִי־אֵל כָּמוֹךָ:
גּוֹלֶה עֲמֻקוֹת. דּוֹבֵר צְדָקוֹת.
מִי־אֵל כָּמוֹךָ:
הָדוּר בִּלְבוּשׁוֹ. וְאֵין זוּלָתוֹ.
מִי־אֵל כָּמוֹךָ:
זוֹקֵף כְּפוּפִים. חוֹנֵן דַּלִּים.
מִי־אֵל כָּמוֹךָ:
טָהוֹר עֵינַיִם. יוֹשֵׁב שָׁמַיִם.
מִי־אֵל כָּמוֹךָ:
שׁוֹכֵן שְׁחָקִים. תּוֹמֵךְ תְּמִימִים.
מִי־אֵל כָּמוֹךָ:
נוֹשֵׂא עָוֹן. וְעֹבֵר עַל־פֶּשַׁע.
מִי־אֵל כָּמוֹךָ:

כַּכָּתוּב עַל־יַד נְבִיאֶךָ.

מִי־אֵל כָּמוֹךָ נוֹשֵׂא עָוֹן
וְעֹבֵר עַל־פֶּשַׁע לִשְׁאֵרִית
נַחֲלָתוֹ לֹא־הֶחֱזִיק לָעַד אַפּוֹ
כִּי־חָפֵץ חֶסֶד הוּא: יָשׁוּב
יְרַחֲמֵנוּ יִכְבֹּשׁ עֲוֹנֹתֵינוּ
וְתַשְׁלִיךְ בִּמְצֻלוֹת יָם כָּל־
חַטֹּאתָם: וְכָל־חַטֹּאת עַמְּךָ
בֵּית יִשְׂרָאֵל תַּשְׁלִיךְ בִּמְקוֹם

מי Wer iſt Dir gleich, o Gott!

אדיר (Vorb.) Herrlich und ſtrahlend, der ſchuf den Himmelsbogen und die vergängliche Erde!

מי (Gem.) Wer iſt, o Gott, Dir gleich?

Der Verborgenes enthüllt, Gnade verhängt!

Wer iſt, o Gott, Dir gleich?

Glänzend im Majeſtätsgewande, Keiner iſt außer ihm!

Wer iſt, o Gott, Dir gleich?

Der aufrichtet Gebeugte, begnadigt Bedürftige!

Wer iſt, o Gott, Dir gleich?

Lautren Blickes, im Himmel thronend!

Wer iſt, o Gott, Dir gleich?

In den Wolken weilend, Unſchuldige ſtützend!

Wer iſt, o Gott, Dir gleich?

Sünde verzeihend, Schuld vergebend!

Wer iſt, o Gott, Dir gleich?

ככתוב (Gem.) Wie geſchrieben iſt durch Deinen Propheten: Wer iſt, o Gott, Dir gleich, Sünde vergebend, Schuld verzeihend für den Reſt ſeines Erbes? Nicht für ewig hält Er feſt ſeinen Zorn; denn Gnade zu üben verlangt Er. Er wendet ſich, unſer ſich zu erbarmen drücket unſere Sünden nieder, und Du wirſt werfen in die Meerestiefen all ihre Vergehungen. — Und all die Vergehungen Deines Volkes, des Hauſes Iſrael, wirſt Du werfen an einen Ort, da ihrer

אֲשֶׁר לֹא־יִזָּכְרוּ וְלֹא־יִפָּקְדוּ
וְלֹא־יַעֲלוּ עַל־לֵב לְעוֹלָם׃
תִּתֵּן אֱמֶת לְיַעֲקֹב חֶסֶד
לְאַבְרָהָם אֲשֶׁר־נִשְׁבַּעְתָּ
לַאֲבֹתֵינוּ מִימֵי קֶדֶם׃

nicht erwähnt und gedacht wird und sie ewiglich nicht in den Sinn kommen. — Du wirſt verleihen Treue an Jaakob und Huld dem Abraham, wie Du zugeſchworen unſern Vätern ſeit den Tagen der Urzeit

Vorb. אֱלֹהֵינוּ וֵאלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ. מְחַל לַעֲוֹנוֹתֵינוּ בְּיוֹם (הַשַּׁבָּת הַזֶּה וּבְיוֹם) הַכִּפֻּרִים הַזֶּה. מְחֵה וְהַעֲבֵר פְּשָׁעֵינוּ וְחַטֹּאתֵינוּ מִנֶּגֶד עֵינֶיךָ. כָּאָמוּר. אָנֹכִי אָנֹכִי הוּא מֹחֶה פְּשָׁעֶיךָ לְמַעֲנִי וְחַטֹּאתֶיךָ לֹא אֶזְכֹּר׃ וְנֶאֱמַר. מָחִיתִי כָעָב פְּשָׁעֶיךָ וְכֶעָנָן חַטֹּאתֶיךָ שׁוּבָה אֵלַי כִּי גְאַלְתִּיךָ׃ וְנֶאֱמַר. כִּי־בַיּוֹם הַזֶּה יְכַפֵּר עֲלֵיכֶם לְטַהֵר אֶתְכֶם. מִכֹּל חַטֹּאתֵיכֶם לִפְנֵי יְיָ תִּטְהָרוּ׃ (אֱלֹהֵינוּ וֵאלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ רְצֵה בִמְנוּחָתֵנוּ) קַדְּשֵׁנוּ בְּמִצְוֹתֶיךָ וְתֵן חֶלְקֵנוּ בְּתוֹרָתֶךָ. שַׂבְּעֵנוּ מִטּוּבֶךָ וְשַׂמְּחֵנוּ בִּישׁוּעָתֶךָ (וְהַנְחִילֵנוּ יְיָ אֱלֹהֵינוּ בְּאַהֲבָה וּבְרָצוֹן שַׁבַּת קָדְשֶׁךָ וְיָנוּחוּ בָהּ יִשְׂרָאֵל מְקַדְּשֵׁי שְׁמֶךָ). וְטַהֵר לִבֵּנוּ לְעָבְדְּךָ בֶּאֱמֶת. כִּי אַתָּה סֶלַח לְיִשְׂרָאֵל וּמָחֳלָן לְשִׁבְטֵי יְשֻׁרוּן בְּכָל־דּוֹר וָדוֹר. וּמִבַּלְעָדֶיךָ אֵין לָנוּ מֶלֶךְ מוֹחֵל וְסוֹלֵחַ׃ בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ מֶלֶךְ מוֹחֵל וְסוֹלֵחַ לַעֲוֹנוֹתֵינוּ וְלַעֲוֹנוֹת עַמּוֹ בֵּית יִשְׂרָאֵל. וּמַעֲבִיר אַשְׁמוֹתֵינוּ בְּכָל־שָׁנָה וְשָׁנָה. מֶלֶךְ עַל כָּל־הָאָרֶץ מְקַדֵּשׁ (הַשַּׁבָּת וְ) יִשְׂרָאֵל וְיוֹם הַכִּפֻּרִים׃

רְצֵה יְיָ אֱלֹהֵינוּ בְּעַמְּךָ יִשְׂרָאֵל וּבִתְפִלָּתָם. וְהָשֵׁב אֶת־הָעֲבוֹדָה לִדְבִיר בֵּיתֶךָ. וְאִשֵּׁי יִשְׂרָאֵל וּתְפִלָּתָם בְּאַהֲבָה תְקַבֵּל בְּרָצוֹן וּתְהִי לְרָצוֹן תָּמִיד עֲבוֹדַת יִשְׂרָאֵל עַמֶּךָ׃

Gem. u. Vorb. וְתֶעֱרַב לְפָנֶיךָ עֲתִירָתֵנוּ כְּעוֹלָה וּכְקָרְבָּן׃

ותערב O laß Dir wohlgefallen unſer Beten, wie Ganzopfer und Altargaben! O Erbarmer, in der

אָנָא רַחוּם בְּרַחֲמֶיךָ הָרַבִּים הָשֵׁב שְׁכִינָתְךָ לְצִיּוֹן (עִירֶךָ) וְסֵדֶר הָעֲבוֹדָה לִירוּשָׁלָיִם: וְתֶחֱזֶינָה עֵינֵינוּ בְּשׁוּבְךָ לְצִיּוֹן בְּרַחֲמִים: וְשָׁם נַעַבְדְךָ בְּיִרְאָה כִּימֵי עוֹלָם וּכְשָׁנִים קַדְמֹנִיּוֹת:

Fülle Deiner Barmherzigkeit lasse zurückkehren Deinen Gottesglanz nach Zijon, Deiner Stadt, und die Ordnung des Tempeldienstes nach Jeruschalajim! Und unsere Augen mögen es sehen, wenn Du nach Zijon zurückkehrest in Barmherzigkeit! Und dort wollen wir in Ehrfurcht Dir dienen, wie in den Tagen der Vorwelt und den Jahren der Vorzeit.

Vorb. בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ שֶׁאוֹתְךָ לְבַדְךָ בְּיִרְאָה נַעֲבוֹד:

Vorb. (Vorb.) Gelobt sei Du, Ewiger, dem allein wir in Ehrfurcht dienen wollen.

Gem. מוֹדִים אֲנַחְנוּ לָךְ שָׁאַתָּה הוּא יְיָ אֱלֹהֵינוּ וֵאלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ לְעוֹלָם וָעֶד. צוּר חַיֵּינוּ מָגֵן יִשְׁעֵנוּ. אַתָּה הוּא לְדוֹר וָדוֹר נוֹדֶה לְךָ וּנְסַפֵּר תְּהִלָּתֶךָ. עַל־חַיֵּינוּ הַמְּסוּרִים בְּיָדֶךָ. וְעַל־נִשְׁמוֹתֵינוּ הַפְּקוּדוֹת לָךְ. וְעַל־נִפֶּיךָ שֶׁבְּכָל־יוֹם עִמָּנוּ. וְעַל־נִפְלְאוֹתֶיךָ וְטוֹבוֹתֶיךָ שֶׁבְּכָל־עֵת עֶרֶב וָבֹקֶר וְצָהֳרָיִם. הַטּוֹב כִּי לֹא־כָלוּ רַחֲמֶיךָ. וְהַמְרַחֵם כִּי לֹא־תַמּוּ חֲסָדֶיךָ. מֵעוֹלָם קִוִּינוּ לָךְ:

Gem. מוֹדִים אֲנַחְנוּ לָךְ שָׁאַתָּה הוּא יְיָ אֱלֹהֵינוּ וֵאלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ לְעוֹלָם וָעֶד. צוּר כָּל־בָּשָׂר יוֹצְרֵנוּ יוֹצֵר בְּרֵאשִׁית בְּרָכוֹת וְהוֹדָאוֹת לְשִׁמְךָ הַגָּדוֹל וְהַקָּדוֹשׁ עַל־שֶׁהֶחֱיִיתָנוּ וְקִיַּמְתָּנוּ כֵּן תְּחַיֵּינוּ וּתְקַיְּמֵנוּ וְתֶאֱסוֹף גָּלְיוֹתֵינוּ לְחַצְרוֹת קָדְשֶׁךָ. לִשְׁמוֹר חֻקֶּיךָ. וְלַעֲשׂוֹת רְצוֹנֶךָ וּלְעָבְדְךָ בְּלֵבָב שָׁלֵם עַל־שֶׁאֲנַחְנוּ מוֹדִים לָךְ. בָּרוּךְ אֵל הַהוֹדָאוֹת:

Gem. (Gem.) Unser Vater, unser König! Sei Deines Erbarmens eingedenk und halte ein Deinen Zorn

Gem. אָבִינוּ מַלְכֵּנוּ זְכֹר רַחֲמֶיךָ וּכְבוֹשׁ כַּעַסְךָ וְכַלֵּה

דֶּבֶר וְחֶרֶב וְרָעָב וּשְׁבִי וּמַשְׁחִית וְעָוֹן וּמַגֵּפָה וּפֶגַע רַע וְכָל־מַחֲלָה וְכָל־תַּקָּלָה וְכָל־קְטָטוֹת וְכָל־מִינֵי פְּרָעָנִיוֹת וְכָל־גְּזֵרָה רָעָה וְשִׂנְאַת חִנָּם מֵעָלֵינוּ וּמֵעַל כָּל־בְּנֵי בְרִיתֶךָ׃

und wehr' ab Seuche, Schwert und Hunger, Elend und Verderben, Schuld und Plage und jedes böse Begegniß, jegliche Krankheit und jeglichen Anstoß, jeden Hader, jede Art von bösem Geschicke und jedes harte Verhängniß und unverdienten Haß von uns und all Deinen Bundeskindern.

וּכְתוֹב לְחַיִּים טוֹבִים כָּל־בְּנֵי בְרִיתֶךָ׃

וכתוב Und verzeichne zu heilvollem Leben alle Genossen Deines Bundes!

וְכֹל הַחַיִּים יוֹדוּךָ סֶּלָה, וִיהַלְלוּ אֶת־שִׁמְךָ בֶּאֱמֶת, הָאֵל יְשׁוּעָתֵנוּ וְעֶזְרָתֵנוּ סֶלָה, בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ הַטּוֹב שִׁמְךָ וּלְךָ נָאֶה לְהוֹדוֹת׃

אֱלֹהֵינוּ וֵאלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ Vorb.
בָּרְכֵנוּ בַּבְּרָכָה הַמְשֻׁלֶּשֶׁת בַּתּוֹרָה הַכְּתוּבָה עַל־יְדֵי מֹשֶׁה עַבְדֶּךָ הָאֲמוּרָה מִפִּי אַהֲרֹן וּבָנָיו Vorb. laut
כֹּהֲנִים
עַם קְדוֹשֶׁיךָ כָּאָמוּר׃ Gem.

(Vorb.) Unser Gott und unserer Väter Gott! Segne mit dem in Deiner Thora geordneten dreifachen Segen, wie er durch Moscheh, Deinen Knecht, verzeichnet und durch den Mund Aharons und seiner Sprößlinge ist ausgesprochen worden, die Priester, Deine heilige Schaar.

Die Priester.

בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם אֲשֶׁר קִדְּשָׁנוּ בִּקְדֻשָּׁתוֹ שֶׁל־אַהֲרֹן וְצִוָּנוּ לְבָרֵךְ אֶת־עַמּוֹ יִשְׂרָאֵל בְּאַהֲבָה׃

ברוך (Die Priester:) Gelobt sei Du, Ewiger, unser Gott, Herr der Welt, der uns mit der Weihe Aharons geheiligt und uns geboten hat, sein Volk Jisrael in Liebe zu segnen!

Vorbeter.

יְבָרֶכְךָ יְיָ מִצִּיּוֹן
עֹשֵׂה שָׁמַיִם וָאָרֶץ׃

יְיָ יְיָ אֲדֹנֵינוּ מָה־אַדִּיר
שִׁמְךָ בְּכָל־הָאָרֶץ׃

וְיִשְׁמָרֶךָ שָׁמְרֵנִי אֵל כִּי־
חָסִיתִי בָךְ׃

Es ſegne dich — Es ſegne dich der Ewige von Zijon aus, der Schöpfer des Himmels und der Erden!

Der Ewige — Ewiger, unſer Herr! wie herrlich iſt Dein Name auf der ganzen Erde!

Und behüte dich! — Behüte mich, mein Gott! denn auf Dich vertrau' ich.

Während die Prieſter ſingen betet die Gemeinde.

רִבּוֹנוֹ שֶׁל־עוֹלָם. אֲנִי שֶׁלְּךָ וַחֲלוֹמוֹתַי שֶׁלְּךָ. חֲלוֹם חָלַמְתִּי וְאֵינִי
יוֹדֵעַ מַה־הוּא׃ יְהִי רָצוֹן מִלְּפָנֶיךָ יְיָ אֱלֹהַי וֵאלֹהֵי אֲבוֹתַי שֶׁיִּהְיוּ כָּל־
חֲלוֹמוֹתַי עָלַי וְעַל־כָּל־יִשְׂרָאֵל לְטוֹבָה. בֵּין שֶׁחָלַמְתִּי עַל־עַצְמִי
וּבֵין שֶׁחָלַמְתִּי עַל־אֲחֵרִים וּבֵין שֶׁחָלְמוּ אֲחֵרִים עָלָי׃ אִם טוֹבִים
הֵם חַזְּקֵם וְאַמְּצֵם וְיִתְקַיְּמוּ בִי וּבָהֶם כַּחֲלוֹמוֹת יוֹסֵף הַצַּדִּיק. וְאִם
צְרִיכִים רְפוּאָה רְפָאֵם כְּחִזְקִיָּהוּ מֶלֶךְ יְהוּדָה מֵחָלְיוֹ וּכְמִרְיָם
הַנְּבִיאָה מִצָּרַעְתָּהּ וּכְנַעֲמָן מִצָּרַעְתּוֹ וּכְמֵי מָרָה עַל־יְדֵי מֹשֶׁה
רַבֵּנוּ וּכְמֵי יְרִיחוֹ עַל־יְדֵי אֱלִישָׁע. וּכְשֵׁם שֶׁהָפַכְתָּ אֶת־קִלְלַת
בִּלְעָם הָרָשָׁע מִקְּלָלָה לִבְרָכָה כֵּן תַּהֲפֹךְ כָּל־חֲלוֹמוֹתַי עָלַי וְעַל
כָּל־יִשְׂרָאֵל לְטוֹבָה וְתִשְׁמְרֵנִי וּתְחָנֵּנִי וְתִרְצֵנִי׃ אָמֵן׃

יָאֵר אֱלֹהִים יְחָנֵּנוּ וִיבָרְכֵנוּ
יָאֵר פָּנָיו אִתָּנוּ סֶלָה׃

יְיָ יְיָ אֵל רַחוּם וְחַנּוּן
אֶרֶךְ אַפַּיִם וְרַב־חֶסֶד
וֶאֱמֶת׃

פְּנֵה אֵלַי וְחָנֵּנִי כִּי־
יָחִיד וְעָנִי אָנִי׃

אֵלֶיךָ יְיָ נַפְשִׁי אֶשָּׂא.

Es laſſe leuchten — Gott begnad' uns und ſegne uns, laſſe leuchten ſein Antlitz mit uns! Selah.

Der Ewige — Ewiger, Ewiger! Gott, barmherzig und gnädig, langmüthig und reich an Huld und Treue!

Sein Antlitz — Wende Dich zu mir und begnade mich; denn einſam und bedrängt bin ich.

Zu dir — Zu Dir Ewiger, will ich meine Seele erheben!

וְיָחֳנֶךָּ הִנֵּה כְעֵינֵי עֲבָדִים
אֶל־יַד אֲדוֹנֵיהֶם כְּעֵינֵי
שִׁפְחָה אֶל־יַד גְּבִרְתָּהּ
כֵּן עֵינֵינוּ אֶל־יְיָ אֱלֹהֵינוּ
עַד שֶׁיְּחָנֵנוּ: רבונו של עולם.

יִשָּׂא יְיָ בְּרָכָה מֵאֵת
יְיָ וּצְדָקָה מֵאֱלֹהֵי יִשְׁעוֹ:
(וּמְצָא־חֵן וְשֵׂכֶל טוֹב
בְּעֵינֵי אֱלֹהִים וְאָדָם:)

יְיָ חָנֵנוּ לְךָ קִוִּינוּ הֱיֵה
זְרוֹעַם לַבְּקָרִים אַף־
יְשׁוּעָתֵנוּ בְּעֵת צָרָה:

פָּנֶיךָ אַל־תַּסְתֵּר פָּנֶיךָ
מִמֶּנִּי בְּיוֹם צַר לִי הַטֵּה־
אֵלַי אָזְנֶךָ בְּיוֹם אֶקְרָא
מַהֵר עֲנֵנִי:

אֵלֶיךָ אֵלֶיךָ נָשָׂאתִי אֶת־
עֵינַי הַיּוֹשְׁבִי בַּשָּׁמָיִם:

וְיָשְׂמוּ וְשָׂמוּ אֶת־שְׁמִי
עַל־בְּנֵי יִשְׂרָאֵל וַאֲנִי
אֲבָרְכֵם:

לְךָ יְיָ הַגְּדֻלָּה וְהַגְּבוּרָה
וְהַתִּפְאֶרֶת וְהַנֵּצַח וְהַהוֹד
כִּי־כֹל בַּשָּׁמַיִם וּבָאָרֶץ

Und begnade dich! — Sieh, wie der Knechte Augen auf des Herrn Hand, wie der Magd Augen auf der Gebieterin Hand, so sind unsere Augen gerichtet auf den Ewigen, unsern Gott, bis Er uns begnadigt.

Es wende — Er empfängt Segen vom Ewigen und Huld vom Gotte seines Heils.

Der Ewige — Ewiger, begnad' uns! auf Dich hoffen wir. Sei ihr Arm an jeglichem Morgen und unsere Hülfe zur Zeit der Bedrängniß.

Dein Antlitz — Verbirg Dein Antlitz nicht vor mir am Tage da ich bedrängt bin. Neige mir Dein Ohr, am Tage, da ich rufe; eilig erhöre mich!

Zu dir — Zu Dir erheb' ich mein Auge, o Du im Himmel Thronender!

Und gebe — Und sie sollen meinem Namen den Ausspruch geben über die Kinder Jisrael, und ich werde sie segnen.

Dir — Dir, Ewiger! gehört die Größe und Stärke und Glanz und Sieg und Majestät, denn Alles auf Himmel und auf Erden

לְךָ יְיָ הַמַּמְלָכָה וְהַמִּתְנַשֵּׂא לְכֹל לְרֹאשׁ׃

שָׁלוֹם שָׁלוֹם לָרָחוֹק וְלַקָּרוֹב אָמַר יְיָ וּרְפָאתִיו׃

יְהִי רָצוֹן מִלְּפָנֶיךָ יְיָ אֱלֹהַי וֵאלֹהֵי אֲבוֹתַי שֶׁתַּעֲשֶׂה לְמַעַן גְּדֻשַּׁת חַסְדֶּיךָ וְגֹדֶל רַחֲמֶיךָ וּלְמַעַן טָהֳרַת שִׁמְךָ הַגָּדוֹל הַגִּבּוֹר וְהַנּוֹרָא הַיּוֹצֵא מִפִּי אַהֲרֹן וּבָנָיו עַם קְדוּשֶׁךָ. שֶׁתִּהְיֶה קָרוֹב לִי בְּקָרְאִי לְךָ וְתִשְׁמַע תְּפִלָּתִי וְאֶנְקָתִי תָּבִיד בְּשֵׁם שֶׁשָּׁמַעְתָּ אֶנְקַת יַעֲקֹב תְּמִימֶךָ. וְתִתֶּן־לִי וּלְכָל־נַפְשׁוֹת בֵּיתִי מְזוֹנוֹתֵינוּ וּפַרְנָסָתֵנוּ בְּרֶוַח וְלֹא בְצִמְצוּם בְּהֶתֵּר וְלֹא בְאִסּוּר בְּנַחַת וְלֹא בְצַעַר מִתַּחַת יָדְךָ הָרְחָבָה בְּשֵׁם שֶׁנָּתַתָּ לָהֶם לֶאֱכֹל וּבֶגֶד לִלְבֹּשׁ לְיַעֲקֹב אָבִינוּ. וְתִתְּנֵנוּ לְאַהֲבָה לְחֵן וּלְחֶסֶד בְּעֵינֶיךָ וּבְעֵינֵי כָל־רוֹאֵינוּ. וְיִהְיוּ דְבָרַי נִשְׁמָעִים לַעֲבוֹדָתֶךָ. כְּשֵׁם שֶׁנָּתַתָּ אֶת־יוֹסֵף צַדִּיקְךָ לְחֵן וּלְחֶסֶד וּלְרַחֲמִים בְּעֵינֶיךָ וּבְעֵינֵי כָל־רוֹאָיו. וַתַּעֲשֶׂה עִמִּי נִפְלָאוֹת וּלְטוֹבָה אוֹת. וְתַצְלִיחֵנִי בְּדָרַכַי וְתֵן בְּלִבִּי בִּינָה לְהָבִין וּלְהַשְׂכִּיל וּלְלַמֵּם

Gem.

ist Dein; Dein, Ewiger, die Herrschaft, und Du erhebst Dich über alles als Haupt.

Frieden! — Frieden, Frieden mit dem Nahen und Fernen, spricht der Ewige, und Ich heile ihn.

יהי (Gem.) Sei es Dir wohlgefällig, Ewiger, mein Gott und meiner Väter Gott! daß Du um Deiner Heiligkeit und Gnade und großen Barmherzigkeit willen, so wie um Deines erhabenen und hochheiligen Namens willen, wie er in dem Priesterſegen gesprochen wurde aus dem Munde Aharons und seiner Sprößlinge, der Dir geweihten Schaar, — daß Du mir nahe seiest, wenn ich Dich rufe, und mein brünstig Gebet stets erhöreſt, wie Du das Flehen Jaakobs, des Untadligen, vernommen. Und mögest Du mir geben und allen Gliedern meines Hauſes unsere Nahrung und Verpflegung, reichlich, nicht bedrängt, auf erlaubtem, nicht verbotenem Wege, in Gemächlichkeit, ohne Kummer, aus Deiner mildspendenden Hand, wie Du Nahrung in Fülle und Gewand zur Umhüllung gegeben dem Jaakob, unserem Ahn. Und laſſe uns Liebe, Gunſt und Gefallen finden in Deinen Augen und in den Augen Aller, die uns sehen, und vernimm unsere Worte, wenn wir Dich anbeten, wie Du den Joſef, Deinen Frommen, anmuthig und in Gunſt und wohlgefällig erscheinen ließeſt vor Dir und Allen, die ihn sahen. Und erweiſe mir Deine Gnade und wundervolle Führung in Liebes- und Huldzeichen. Verleihe meinem Herzen Einsicht, all die Worte Deiner Lehre zu verſtehen und zu

אֶת־כָּל־דִּבְרֵי תַלְמוּד תּוֹרָתֶךָ וְסוֹדוֹתֶיהָ. וְתַצִּילֵנִי מִשְּׁגִיאוֹת וּתְטַהֵר רַעְיוֹנַי וְלִבִּי לַעֲבוֹדָתֶךָ. וְתַאֲרִיךְ יָמַי (וימי אבי ואמי) (וימי אִשְׁתִּי וּבָנַי וּבְנוֹתַי) בְּטוּב וּבְנָעִימוּת בְּרֹב עֹז וְשָׁלוֹם. אָמֵן סֶלָה:

halten und den in ihr verborgenen Sinn, und bewahre mich vor Fehltritten, und läutere meine Gedanken und meinen Sinn für Deinen Dienst, und verlängere meine Tage und die meiner Angehörigen (meines Vaters, meiner Mutter, Frau, Söhne, Töchter) in Glück und Annehmlichkeit, in Lebenskraft und Frieden!

Wenn die Priester das Wort שלום ausgesprochen haben, sagt die Gemeinde אמן.

אַדִּיר בַּמָּרוֹם שׁוֹכֵן בִּגְבוּרָה. אַתָּה שָׁלוֹם וְשִׁמְךָ שָׁלוֹם. יְהִי רָצוֹן שֶׁתָּשִׂים עָלֵינוּ וְעַל־כָּל־עַמְּךָ בֵּית יִשְׂרָאֵל חַיִּים וּבְרָכָה לִמְשָׁמֶרֶת שָׁלוֹם:

אדיר Mächtiger in den Höhen, thronend in Allmacht! Du bist der Friede und Dein Name Frieden. Sei es Dir wohlgefällig, daß Du walten lassest über uns und über Dein ganzes Volk Israel Leben und Segen zu bleibendem Friedensbesitze!

Die Priester kehren das Gesicht gegen die Gesetzlade und beten.

(רִבּוֹן הָעוֹלָם. עָשִׂינוּ מַה־שֶּׁגָּזַרְתָּ עָלֵינוּ. אַף אַתָּה עֲשֵׂה עִמָּנוּ כַּאֲשֶׁר הִבְטַחְתָּנוּ. הַשְׁקִיפָה מִמְּעוֹן קָדְשְׁךָ מִן־הַשָּׁמַיִם וּבָרֵךְ אֶת־עַמְּךָ אֶת־יִשְׂרָאֵל וְאֵת הָאֲדָמָה אֲשֶׁר נָתַתָּה לָנוּ כַּאֲשֶׁר נִשְׁבַּעְתָּ לַאֲבוֹתֵינוּ אֶרֶץ זָבַת חָלָב וּדְבָשׁ:)

Wort שִׂים שָׁלוֹם טוֹבָה וּבְרָכָה חֵן וָחֶסֶד וְרַחֲמִים עָלֵינוּ וְעַל כָּל־יִשְׂרָאֵל עַמֶּךָ. בָּרְכֵנוּ אָבִינוּ כֻּלָּנוּ כְּאֶחָד בְּאוֹר פָּנֶיךָ. כִּי בְאוֹר פָּנֶיךָ נָתַתָּ לָנוּ יְיָ אֱלֹהֵינוּ תּוֹרַת חַיִּים וְאַהֲבַת חֶסֶד וּצְדָקָה וּבְרָכָה וְרַחֲמִים וְחַיִּים וְשָׁלוֹם. וְטוֹב בְּעֵינֶיךָ לְבָרֵךְ אֶת־עַמְּךָ יִשְׂרָאֵל בְּכָל־עֵת וּבְכָל־שָׁעָה בִּשְׁלוֹמֶךָ:

בְּסֵפֶר חַיִּים בְּרָכָה וְשָׁלוֹם וּפַרְנָסָה טוֹבָה

נִזְכֹּר וְנִכָּתֵב לְפָנֶיךָ. אֲנַחְנוּ וְכָל־עַמְּךָ בֵּית יִשְׂרָאֵל לְחַיִּים טוֹבִים וּלְשָׁלוֹם׃

וְנֶאֱמַר, כִּי־בִי יִרְבּוּ יָמֶיךָ וְיוֹסִיפוּ לְךָ שְׁנוֹת חַיִּים׃ לְחַיִּים טוֹבִים תִּכְתְּבֵנוּ, אֱלֹהִים חַיִּים, כָּתְבֵנוּ בְּסֵפֶר הַחַיִּים׃ כַּכָּתוּב, וְאַתֶּם הַדְּבֵקִים בַּיְיָ אֱלֹהֵיכֶם חַיִּים כֻּלְּכֶם הַיּוֹם׃

(Deffnen der Bundeslade.)

הַיּוֹם תְּאַמְּצֵנוּ׃ אמן
הַיּוֹם תְּבָרְכֵנוּ׃ אמן
הַיּוֹם תְּגַדְּלֵנוּ׃ אמן
הַיּוֹם תְּדָרְשֵׁנוּ לְטוֹבָה׃ אמן
הַיּוֹם תִּשְׁמַע שַׁוְּעָתֵנוּ׃ אמן
הַיּוֹם תְּקַבֵּל בְּרַחֲמִים וּבְרָצוֹן
אֶת־תְּפִלָּתֵנוּ׃ אמן
הַיּוֹם תִּתְמְכֵנוּ בִּימִין
צִדְקֶךָ׃ אמן
הַיּוֹם תְּמַחֵל וְתִסְלַח לְכָל־
עֲוֹנֹתֵינוּ׃ אמן

(Schließen der Bundeslade.)

כְּהַיּוֹם הַזֶּה תְּבִיאֵנוּ שָׂשִׂים
וּשְׂמֵחִים בְּבִנְיַן שָׁלֵם,
כַּכָּתוּב עַל־יַד נְבִיאֶךָ,

וְנֶאֱמַר (Vorb.) Und es heißt: Denn durch mich mehren sich deine Tage und häufen sich dir Lebensjahre. Zu heilvollem Leben verzeichne uns, lebendiger Gott! verzeichne uns ins Buch des Lebens, wie geschrieben steht: Ihr aber, treu anhangend dem Ewigen, eurem Gotte, lebendig seid ihr Alle heut.

הַיּוֹם (Vorb. u. Gem.) Heut o kräftige uns!

Heut o segne uns!

Heut o erhebe uns!

Heut o schaue nach uns zum Heile!

Heut o erhör' unser Flehen!

Heut o nimm in Barmherzigkeit und Huld unser Gebet an!

Heut o stütz' uns mit dem Arme Deines Heils!

Heut o vergieb und verzeih' all unsere Sünden!

כהיום (Gem.) Wie am heutigen Tage, so mögest Du uns heimbringen froh und freudig an dem wieder hergestellten Baue, wie geschrieben steht durch Deinen Pro-

וַהֲבִיאוֹתִים אֶל־הַר קָדְשִׁי
וְשִׂמַּחְתִּים בְּבֵית תְּפִלָּתִי
עוֹלֹתֵיהֶם וְזִבְחֵיהֶם לְרָצוֹן
עַל־מִזְבְּחִי כִּי בֵיתִי בֵּית־
תְּפִלָּה יִקָּרֵא לְכָל־הָעַמִּים:
וְנֶאֱמַר. וַיְצַוֵּנוּ יְיָ לַעֲשׂוֹת
אֶת־כָּל־הַחֻקִּים הָאֵלֶּה
לְיִרְאָה אֶת־יְיָ אֱלֹהֵינוּ לְטוֹב
לָנוּ כָּל־הַיָּמִים לְחַיֹּתֵנוּ
כְּהַיּוֹם הַזֶּה: וְנֶאֱמַר. וּצְדָקָה
תִּהְיֶה־לָּנוּ כִּי נִשְׁמֹר לַעֲשׂוֹת
אֶת־כָּל־הַמִּצְוָה הַזֹּאת לִפְנֵי
יְיָ אֱלֹהֵינוּ כַּאֲשֶׁר צִוָּנוּ:
וּצְדָקָה וּבְרָכָה וְרַחֲמִים
וְחַיִּים וְשָׁלוֹם יִהְיֶה־לָּנוּ
וּלְכָל־יִשְׂרָאֵל עַד הָעוֹלָם:
Vorb. בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ עֹשֵׂה
הַשָּׁלוֹם:

pheten: Und Ich werde sie bringen zu meinem heiligen Berge und sie erfreuen in meinem Bethause; ihre Ganz- und Freudenopfer werden zum Wohlgefallen sein auf meinem Altare: denn mein Haus wird ein Bethaus genannt werden für alle Völker. Und es heißt ferner: Und es hat uns geboten der Ewige, auszuüben all diese Satzungen, zu fürchten den Ewigen, unsern Gott, zu unserem Heile alle Tage, uns am Leben zu erhalten, wie am heutigen Tage. Und es heißt: Und zum Frommen wird es uns sein, wenn wir darauf halten, auszuüben dieses ganze Gebot vor dem Ewigen, unserem Gotte, wie Er's uns geboten. — Und Frommen und Segen und Barmherzigkeit und Leben und Frieden möge uns werden und ganz Jisrael in Ewigkeit!

ברוך (Vorb.) Gelobt seiest Du, Ewiger, der stiftet den Frieden.

סדר הוצאת ספר התורה.

(Beim Herausnehmen der Thorah.)

*) וַיְהִי בִּנְסֹעַ הָאָרֹן וַיֹּאמֶר מֹשֶׁה קוּמָה יְיָ וְיָפֻצוּ אֹיְבֶיךָ
וְיָנֻסוּ מְשַׂנְאֶיךָ מִפָּנֶיךָ: כִּי מִצִּיּוֹן תֵּצֵא תוֹרָה וּדְבַר־יְיָ
מִירוּשָׁלָם: בָּרוּךְ שֶׁנָּתַן תּוֹרָה לְעַמּוֹ יִשְׂרָאֵל בִּקְדֻשָּׁתוֹ:
בָּרִיךְ שְׁמַהּ דְּמָרָא עָלְמָא. בָּרִיךְ כְּתָרָךְ וְאַתְרָךְ. יְהָא רְעוּתָךְ

*) Uebersetzung der folgenden Gebetstücke siehe S. 278–277

עַם עַמְּךָ יִשְׂרָאֵל לָעַד. וּפְרָקֵן יְמִינְךָ אַחֲזִי לְעַמָּךְ בְּבֵית מַקְדְּשָׁךְ וּלְאַמְטוּיֵי לָנָא מְטוּב נְהוֹרָךְ וּלְקַבֵּל צְלוֹתָנָא בְּרַחֲמִין: יְהֵא רַעֲוָא קֳדָמָךְ דְּתוֹרִיךְ לָן חַיִּין בְּטִיבוּתָא. וְלֶהֱוֵא אֲנָא פְּקִידָא בְּגוֹ צַדִּיקָיָא. לְמִרְחַם עֲלַי וּלְמִנְטַר יָתִי וְיָת כָּל־דִּי־לִי וְדִי לְעַמָּךְ יִשְׂרָאֵל. אַנְתְּ הוּא זָן לְכֹלָּא וּמְפַרְנֵס לְכֹלָּא. אַנְתְּ הוּא שַׁלִּיט עַל־כֹּלָּא. אַנְתְּ הוּא דְּשַׁלִּיט עַל־מַלְכַיָּא וּמַלְכוּתָא דִּילָךְ הִיא. אֲנָא עַבְדָּא דְּקֻדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא דְּסָגְדְנָא קַמֵּהּ וּמְקַמֵּיא דַּיְקַר אוֹרַיְתֵא בְּכָל־עִדָּן וְעִדָּן. לָא עַל אֱנָשׁ רָחֵצְנָא. וְלָא עַל־בַּר־אֱלָהִין סָמְכְנָא. אֶלָּא בֶּאֱלָהָא דִּשְׁמַיָּא. דְּהוּא אֱלָהָא קְשׁוֹט. וְאוֹרַיְתֵהּ קְשׁוֹט. וּנְבִיאוֹהִי קְשׁוֹט. וּמְסַגֵּא לְמֶעְבַּד טָבָן וּקְשׁוֹט. בֵּהּ אֲנָא רָחֵץ. וְלִשְׁמֵהּ קַדִּישָׁא יַקִּירָא אֲנָא אֵמַר תֻּשְׁבְּחָן: יְהֵא רַעֲוָא קֳדָמָךְ דְּתִפְתַּח לִבִּי בְּאוֹרַיְתָא וְתַשְׁלֵם מִשְׁאֲלִין דְּלִבִּי וְלִבָּא דְכָל־עַמָּךְ יִשְׂרָאֵל לְטָב וּלְחַיִּין וְלִשְׁלָם:

Vort. **גַּדְּלוּ לַיְיָ אִתִּי וּנְרוֹמְמָה שְׁמוֹ יַחְדָּו:**

Gem. לְךָ יְיָ הַגְּדֻלָּה וְהַגְּבוּרָה וְהַתִּפְאֶרֶת וְהַנֵּצַח וְהַהוֹד כִּי־כֹל בַּשָּׁמַיִם וּבָאָרֶץ לְךָ יְיָ הַמַּמְלָכָה וְהַמִּתְנַשֵּׂא לְכֹל | לְרֹאשׁ: רוֹמְמוּ יְיָ אֱלֹהֵינוּ וְהִשְׁתַּחֲווּ לַהֲדֹם רַגְלָיו קָדוֹשׁ הוּא: רוֹמְמוּ יְיָ אֱלֹהֵינוּ וְהִשְׁתַּחֲווּ לְהַר קָדְשׁוֹ כִּי־קָדוֹשׁ יְיָ אֱלֹהֵינוּ:

אַב הָרַחֲמִים הוּא יְרַחֵם עַם עֲמוּסִים וְיַזְכּוֹר בְּרִית אֲתָנִים וְיַצִּיל נַפְשׁוֹתֵינוּ מִן־הַשָּׁעוֹת הָרָעוֹת וְיִגְעַר בְּיֵצֶר הָרַע מִן־הַנְּשׁוּאִים וְיָחֹן אוֹתָנוּ לִפְלֵיטַת עוֹלָמִים וְיַמְלֵא מִשְׁאֲלוֹתֵינוּ בְּמִדָּה טוֹבָה יְשׁוּעָה וְרַחֲמִים:

בהגיע הש״ץ על הבימה מניח ס׳תה על השלחן ופותח ואומר:

וְתִגְלֶה וְתֵרָאֶה מַלְכוּתוֹ עָלֵינוּ בְּזִמַּן קָרוֹב וְיָחֹן פְּלֵיטָתֵנוּ וּפְלֵיטַת עַמּוֹ בֵּית יִשְׂרָאֵל לְחֵן וּלְחֶסֶד וּלְרַחֲמִים וּלְרָצוֹן. וְנֹאמַר אָמֵן: הַכֹּל הָבוּ גֹדֶל לֵאלֹהֵינוּ וּתְנוּ כָבוֹד לַתּוֹרָה. כֹּהֵן קָרֵב. יַעֲמוֹד (פלוני בר פלוני הכהן): בָּרוּךְ שֶׁנָּתַן תּוֹרָה לְעַמּוֹ יִשְׂרָאֵל בִּקְדֻשָּׁתוֹ: תּוֹרַת יְיָ תְּמִימָה מְשִׁיבַת נָפֶשׁ עֵדוּת יְיָ נֶאֱמָנָה מַחְכִּימַת פֶּתִי: פִּקּוּדֵי יְיָ

יְשָׁרִים מְשַׂמְּחֵי־לֵב מִצְוֹת יְיָ בָּרָה מְאִירַת עֵינָיִם: יְיָ עֹז לְעַמּוֹ יִתֵּן יְיָ יְבָרֵךְ אֶת־עַמּוֹ בַשָּׁלוֹם: הָאֵל תָּמִים דַּרְכּוֹ אִמְרַת יְיָ צְרוּפָה מָגֵן הוּא לְכֹל הַחוֹסִים בּוֹ:

Gem. וְאַתֶּם הַדְּבֵקִים בַּיְיָ אֱלֹהֵיכֶם חַיִּים כֻּלְּכֶם הַיּוֹם:

(Der zur Thorah Gerufene ſpricht:)

בָּרְכוּ אֶת־יְיָ הַמְבֹרָךְ:

בָּרוּךְ יְיָ הַמְבֹרָךְ לְעוֹלָם וָעֶד:

בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם אֲשֶׁר בָּחַר־בָּנוּ מִכָּל־הָעַמִּים וְנָתַן־לָנוּ אֶת־תּוֹרָתוֹ. בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ נוֹתֵן הַתּוֹרָה:

(Nach der Vorleſung.)

בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם אֲשֶׁר נָתַן־לָנוּ תּוֹרַת אֱמֶת וְחַיֵּי עוֹלָם נָטַע בְּתוֹכֵנוּ. בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ נוֹתֵן הַתּוֹרָה:

קריאת התורה למנחה של יום כפור.

קורין בתורה בפ' אחרי מות (ויקרא י"ח.)

וַיְדַבֵּר יְהוָה אֶל־מֹשֶׁה לֵּאמֹר: דַּבֵּר אֶל־בְּנֵי יִשְׂרָאֵל וְאָמַרְתָּ אֲלֵהֶם אֲנִי יְהוָה אֱלֹהֵיכֶם: כְּמַעֲשֵׂה אֶרֶץ־מִצְרַיִם אֲשֶׁר יְשַׁבְתֶּם־בָּהּ לֹא תַעֲשׂוּ וּכְמַעֲשֵׂה אֶרֶץ־כְּנַעַן אֲשֶׁר אֲנִי מֵבִיא אֶתְכֶם שָׁמָּה לֹא תַעֲשׂוּ וּבְחֻקֹּתֵיהֶם לֹא תֵלֵכוּ: אֶת־מִשְׁפָּטַי תַּעֲשׂוּ וְאֶת־חֻקֹּתַי תִּשְׁמְרוּ לָלֶכֶת בָּהֶם אֲנִי יְהוָה אֱלֹהֵיכֶם: וּשְׁמַרְתֶּם אֶת־חֻקֹּתַי וְאֶת־מִשְׁפָּטַי אֲשֶׁר יַעֲשֶׂה אֹתָם הָאָדָם וָחַי בָּהֶם אֲנִי יְהוָה: ס

לוי אִישׁ אִישׁ אֶל־כָּל־שְׁאֵר בְּשָׂרוֹ לֹא תִקְרְבוּ לְגַלּוֹת עֶרְוָה אֲנִי יְהוָה: ס עֶרְוַת אָבִיךָ וְעֶרְוַת אִמְּךָ לֹא תְגַלֵּה אִמְּךָ הִוא לֹא תְגַלֶּה עֶרְוָתָהּ: ס עֶרְוַת אֵשֶׁת־אָבִיךָ

לֹא תְגַלֵּה עֶרְוַת אָבִיךָ הִוא: ס עֶרְוַת אֲחוֹתְךָ בַּת־
אָבִיךָ אַו בַּת־אִמֶּךָ מוֹלֶדֶת בַּיִת אַו מוֹלֶדֶת חוּץ לֹא תְגַלֶּה
עֶרְוָתָן: ס עֶרְוַת בַּת־בִּנְךָ אַו בַּת־בִּתְּךָ לֹא תְגַלֶּה
עֶרְוָתָן כִּי עֶרְוָתְךָ הֵנָּה: ס עֶרְוַת בַּת־אֵשֶׁת אָבִיךָ
מוֹלֶדֶת אָבִיךָ אֲחוֹתְךָ הִוא לֹא תְגַלֶּה עֶרְוָתָהּ: ס עֶרְוַת
אֲחוֹת־אָבִיךָ לֹא תְגַלֶּה שְׁאֵר אָבִיךָ הִוא: ס עֶרְוַת
אֲחוֹת־אִמְּךָ לֹא תְגַלֶּה כִּי־שְׁאֵר אִמְּךָ הִוא: ס עֶרְוַת
אֲחִי־אָבִיךָ לֹא תְגַלֶּה אֶל־אִשְׁתּוֹ לֹא תִקְרָב דֹּדָתְךָ הִוא:
ס עֶרְוַת כַּלָּתְךָ לֹא תְגַלֶּה אֵשֶׁת בִּנְךָ הִוא לֹא תְגַלֶּה
עֶרְוָתָהּ: ס עֶרְוַת אֵשֶׁת־אָחִיךָ לֹא תְגַלֶּה עֶרְוַת אָחִיךָ
הִוא: ס עֶרְוַת אִשָּׁה וּבִתָּהּ לֹא תְגַלֶּה אֶת־בַּת־בִּנָּהּ
וְאֶת־בַּת־בִּתָּהּ לֹא תִקַּח לְגַלֹּת עֶרְוָתָהּ שַׁאֲרָה הֵנָּה זִמָּה
הִוא: וְאִשָּׁה אֶל־אֲחֹתָהּ לֹא תִקָּח לִצְרֹר לְגַלֹּת עֶרְוָתָהּ
עָלֶיהָ בְּחַיֶּיהָ: וְאֶל־אִשָּׁה בְּנִדַּת טֻמְאָתָהּ לֹא תִקְרַב
לְגַלֹּת עֶרְוָתָהּ: וְאֶל־אֵשֶׁת עֲמִיתְךָ לֹא־תִתֵּן שְׁכָבְתְּךָ
לְזֶרַע לְטָמְאָה־בָהּ: וּמִזַּרְעֲךָ לֹא־תִתֵּן לְהַעֲבִיר לַמֹּלֶךְ
וְלֹא תְחַלֵּל אֶת־שֵׁם אֱלֹהֶיךָ אֲנִי יְהוָה:

מפטיר וְאֶת־זָכָר לֹא תִשְׁכַּב מִשְׁכְּבֵי אִשָּׁה תּוֹעֵבָה
הִוא: וּבְכָל־בְּהֵמָה לֹא־תִתֵּן שְׁכָבְתְּךָ לְטָמְאָה־בָהּ וְאִשָּׁה
לֹא־תַעֲמֹד לִפְנֵי בְהֵמָה לִרְבָעָהּ תֶּבֶל הִוא: אַל־תִּטַּמְּאוּ
בְּכָל־אֵלֶּה כִּי בְכָל־אֵלֶּה נִטְמְאוּ הַגּוֹיִם אֲשֶׁר־אֲנִי מְשַׁלֵּחַ
מִפְּנֵיכֶם: וַתִּטְמָא הָאָרֶץ וָאֶפְקֹד עֲוֹנָהּ עָלֶיהָ וַתָּקִא
הָאָרֶץ אֶת־יֹשְׁבֶיהָ: וּשְׁמַרְתֶּם אַתֶּם אֶת־חֻקֹּתַי וְאֶת־
מִשְׁפָּטַי וְלֹא תַעֲשׂוּ מִכֹּל הַתּוֹעֵבֹת הָאֵלֶּה הָאֶזְרָח וְהַגֵּר
הַגָּר בְּתוֹכְכֶם: כִּי אֶת־כָּל־הַתּוֹעֵבֹת הָאֵל עָשׂוּ אַנְשֵׁי־

הָאָרֶץ אֲשֶׁר לִפְנֵיכֶם וַתִּטְמָא הָאָרֶץ: וְלֹא־תָקִיא הָאָרֶץ
אֶתְכֶם בְּטַמַּאֲכֶם אֹתָהּ כַּאֲשֶׁר קָאָה אֶת־הַגּוֹי אֲשֶׁר
לִפְנֵיכֶם: כִּי כָּל־אֲשֶׁר יַעֲשֶׂה מִכֹּל הַתּוֹעֵבֹת הָאֵלֶּה
וְנִכְרְתוּ הַנְּפָשׁוֹת הָעֹשֹׂת מִקֶּרֶב עַמָּם: וּשְׁמַרְתֶּם אֶת־
מִשְׁמַרְתִּי לְבִלְתִּי עֲשׂוֹת מֵחֻקּוֹת הַתּוֹעֵבֹת אֲשֶׁר נַעֲשׂוּ
לִפְנֵיכֶם וְלֹא תִטַּמְּאוּ בָהֶם אֲנִי יְהוָה אֱלֹהֵיכֶם: ס

(אין אומרים חצי קדיש.)

(Wenn die Thorah erhoben wird, spricht die Gemeinde:)

וְזֹאת הַתּוֹרָה אֲשֶׁר־שָׂם מֹשֶׁה לִפְנֵי בְּנֵי יִשְׂרָאֵל עַל־
פִּי יְיָ בְּיַד־מֹשֶׁה: עֵץ־חַיִּים הִיא לַמַּחֲזִיקִים בָּהּ וְתֹמְכֶיהָ
מְאֻשָּׁר: דְּרָכֶיהָ דַרְכֵי־נֹעַם וְכָל־נְתִיבוֹתֶיהָ שָׁלוֹם: אֹרֶךְ
יָמִים בִּימִינָהּ בִּשְׂמֹאלָהּ עֹשֶׁר וְכָבוֹד: יְיָ חָפֵץ לְמַעַן
צִדְקוֹ יַגְדִּיל תּוֹרָה וְיַאְדִּיר:

(Segensspruch vor der Haftarah.)

בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם אֲשֶׁר בָּחַר
בִּנְבִיאִים טוֹבִים וְרָצָה בְּדִבְרֵיהֶם הַנֶּאֱמָרִים בֶּאֱמֶת
בָּרוּךְ אַתָּה יְהוָה הַבּוֹחֵר בַּתּוֹרָה וּבְמֹשֶׁה עַבְדּוֹ וּבְיִשְׂרָאֵל
עַמּוֹ וּבִנְבִיאֵי הָאֱמֶת וָצֶדֶק:

Haftarah.

(Das Prophetenbuch Jonah.)

(ספר יונה הנביא).

וַיְהִי דְבַר־יְהוָה אֶל־יוֹנָה
בֶּן־אֲמִתַּי לֵאמֹר: קוּם לֵךְ
אֶל־נִינְוֵה הָעִיר הַגְּדוֹלָה
וּקְרָא עָלֶיהָ כִּי־עָלְתָה
רָעָתָם לְפָנָי: וַיָּקָם יוֹנָה
לִבְרֹחַ תַּרְשִׁישָׁה מִלִּפְנֵי

ויהי Und es erging das Wort des Ewigen an Jonah, Sohn des Amittai, also: Auf, gehe nach Nineweh, der großen Stadt, und rufe Wehe über sie! denn ihre Bosheit ist heraufgestiegen vor mich. Aber Jonah machte sich auf, nach Tharschisch zu fliehen, hinweg von dem

יְהוָה וַיֵּרֶד יָפוֹ וַיִּמְצָא אֳנִיָּה
בָּאָה תַרְשִׁישׁ וַיִּתֵּן שְׂכָרָהּ
וַיֵּרֶד בָּהּ לָבוֹא עִמָּהֶם
תַּרְשִׁישָׁה מִלִּפְנֵי יְהוָה׃
וַיהוָה הֵטִיל רוּחַ־גְּדוֹלָה
אֶל־הַיָּם וַיְהִי סַעַר־גָּדוֹל
בַּיָּם וְהָאֳנִיָּה חִשְּׁבָה
לְהִשָּׁבֵר׃ וַיִּירְאוּ הַמַּלָּחִים
וַיִּזְעֲקוּ אִישׁ אֶל־אֱלֹהָיו
וַיָּטִלוּ אֶת־הַכֵּלִים אֲשֶׁר־
בָּאֳנִיָּה אֶל־הַיָּם לְהָקֵל
מֵעֲלֵיהֶם וְיוֹנָה יָרַד אֶל־
יַרְכְּתֵי הַסְּפִינָה וַיִּשְׁכַּב
וַיֵּרָדָם׃ וַיִּקְרַב אֵלָיו רַב
הַחֹבֵל וַיֹּאמֶר לוֹ מַה־לְּךָ
נִרְדָּם קוּם קְרָא אֶל־אֱלֹהֶיךָ
אוּלַי יִתְעַשֵּׁת הָאֱלֹהִים
לָנוּ וְלֹא נֹאבֵד׃ וַיֹּאמְרוּ
אִישׁ אֶל־רֵעֵהוּ לְכוּ וְנַפִּילָה
גּוֹרָלוֹת וְנֵדְעָה בְּשֶׁלְמִי
הָרָעָה הַזֹּאת לָנוּ וַיַּפִּלוּ
גּוֹרָלוֹת וַיִּפֹּל הַגּוֹרָל עַל־
יוֹנָה׃ וַיֹּאמְרוּ אֵלָיו הַגִּידָה־
נָּא לָנוּ בַּאֲשֶׁר לְמִי־הָרָעָה
הַזֹּאת לָנוּ מַה־מְּלַאכְתְּךָ

Angesichte des Ewigen. Und er ging hinab nach Jafo und fand ein Schiff, das nach Tharschisch ging, und gab den Fährlohn und stieg hinein, um mit ihnen nach Tharschisch zu gehen, hinweg von dem Angesichte des Ewigen. Aber der Ewige erhob einen großen Wind gegen das Meer und es war ein großer Sturm im Meere, so daß das Schiff zu zerbrechen drohte. Da fürchteten sich die Seeleute und schrieen, jeglicher zu seinen Göttern, und warfen die Geräthe, die im Schiffe waren, in das Meer, um es sich leichter zu machen. Jonah aber war hinuntergestiegen in den innern Schiffsraum, und legte sich hin und entschlief. Und es trat zu ihm der Steuermeister und sprach zu ihm: Was hast du zu schlafen? Auf, rufe zu deinem Gott! vielleicht besinnet sich der Gott unsertwegen, daß wir nicht umkommen. — Und sie sprachen Einer zum Andern: Kommt und laßt uns Loose werfen, daß wir erfahren, um weßwillen uns dies Uebel trifft. Als sie Loose warfen, fiel das Loos auf Jonah. Und sie sprachen zu ihm: Sag' uns doch, du, um deßwillen uns das Uebel trifft. Was ist dein Geschäft?

וּמֵאַיִן תָּבוֹא מָה אַרְצֶךָ
וְאֵי־מִזֶּה עַם אָתָּה: וַיֹּאמֶר
אֲלֵיהֶם עִבְרִי אָנֹכִי וְאֶת־
יְהוָה אֱלֹהֵי הַשָּׁמַיִם אֲנִי יָרֵא
אֲשֶׁר־עָשָׂה אֶת־הַיָּם וְאֶת־
הַיַּבָּשָׁה: וַיִּירְאוּ הָאֲנָשִׁים
יִרְאָה גְדוֹלָה וַיֹּאמְרוּ אֵלָיו
מַה־זֹּאת עָשִׂיתָ כִּי־יָדְעוּ
הָאֲנָשִׁים כִּי־מִלִּפְנֵי יְהוָה
הוּא בֹרֵחַ כִּי הִגִּיד לָהֶם:
וַיֹּאמְרוּ אֵלָיו מַה־נַּעֲשֶׂה לָּךְ
וְיִשְׁתֹּק הַיָּם מֵעָלֵינוּ כִּי הַיָּם
הוֹלֵךְ וְסֹעֵר: וַיֹּאמֶר אֲלֵיהֶם
שָׂאוּנִי וַהֲטִילֻנִי אֶל־הַיָּם
וְיִשְׁתֹּק הַיָּם מֵעֲלֵיכֶם כִּי
יוֹדֵעַ אָנִי כִּי בְשֶׁלִּי הַסַּעַר
הַגָּדוֹל הַזֶּה עֲלֵיכֶם: וַיַּחְתְּרוּ
הָאֲנָשִׁים לְהָשִׁיב אֶל־
הַיַּבָּשָׁה וְלֹא יָכֹלוּ כִּי הַיָּם
הוֹלֵךְ וְסֹעֵר עֲלֵיהֶם: וַיִּקְרְאוּ
אֶל־יְהוָה וַיֹּאמְרוּ אָנָּה יְהוָה
אַל־נָא נֹאבְדָה בְּנֶפֶשׁ
הָאִישׁ הַזֶּה וְאַל־תִּתֵּן עָלֵינוּ
דָּם נָקִי כִּי־אַתָּה יְהוָה
כַּאֲשֶׁר חָפַצְתָּ עָשִׂיתָ: וַיִּשְׂאוּ

Und woher kommst du? Welches ist dein Land? Und von welchem Volke bist du? — Und er sprach zu ihnen: Ein Ibri bin ich, und den Ewigen, den Gott des Himmels, fürchte ich, der das Meer und das Trockne gemacht hat. — Da fürchteten sich die Leute sehr und sprachen zu ihm: Was hast du gethan! — Die Leute wußten nämlich, daß er hinweg von dem Angesicht des Ewigen fliehe; denn er hatte es ihnen gesagt. — Und sie sprachen weiter zu ihm: Was sollen wir mit dir machen, daß das Meer ruhig werde um uns, denn das Meer stürmt fort und fort? — Und er sprach zu ihnen: Nehmet mich und werfet mich in das Meer! so wird das Meer ruhig werden um euch. Denn ich weiß, daß um meinetwillen dieser große Sturm über euch gekommen. — Und die Leute ruderten, um es an das Land zurückzuführen, aber sie vermochten es nicht; denn das Meer stürmte fort und fort um sie. Da riefen sie zum Ewigen und sprachen: O Ewiger, laß uns doch nicht umkommen um das Leben dieses Mannes, und leg' uns nicht zur Last unschuldiges Blut; Denn Du bist der Ewige; so wie Dir gefällt, thust Du. — Und sie

אֶת־יוֹנָה וַיְטִלֻהוּ אֶל־הַיָּם
וַיַּעֲמֹד הַיָּם מִזַּעְפּוֹ: וַיִּירְאוּ
הָאֲנָשִׁים יִרְאָה גְדוֹלָה אֶת־
יְהוָה וַיִּזְבְּחוּ־זֶבַח לַיהוָה
וַיִּדְּרוּ נְדָרִים:

וַיְמַן יְהוָה דָּג גָּדוֹל לִבְלַע
אֶת־יוֹנָה וַיְהִי יוֹנָה בִּמְעֵי
הַדָּג שְׁלֹשָׁה יָמִים וּשְׁלֹשָׁה
לֵילוֹת: וַיִּתְפַּלֵּל יוֹנָה אֶל־
יְהוָה אֱלֹהָיו מִמְּעֵי הַדָּגָה:
וַיֹּאמֶר קָרָאתִי מִצָּרָה לִי
אֶל־יְהוָה וַיַּעֲנֵנִי מִבֶּטֶן
שְׁאוֹל שִׁוַּעְתִּי שָׁמַעְתָּ קוֹלִי:
וַתַּשְׁלִיכֵנִי מְצוּלָה בִּלְבַב
יַמִּים וְנָהָר יְסֹבְבֵנִי כָּל־
מִשְׁבָּרֶיךָ וְגַלֶּיךָ עָלַי עָבָרוּ:
וַאֲנִי אָמַרְתִּי נגרשתי [נִגְרַשְׁתִּי] מִנֶּגֶד
עֵינֶיךָ אַךְ אוֹסִיף לְהַבִּיט
אֶל־הֵיכַל קָדְשֶׁךָ: אֲפָפוּנִי
מַיִם עַד־נָפֶשׁ תְּהוֹם יְסֹבְבֵנִי
סוּף חָבוּשׁ לְרֹאשִׁי: לְקִצְבֵי
הָרִים יָרַדְתִּי הָאָרֶץ בְּרִחֶיהָ
בַּעֲדִי לְעוֹלָם וַתַּעַל מִשַּׁחַת
חַיַּי יְהוָה אֱלֹהָי: בְּהִתְעַטֵּף
עָלַי נַפְשִׁי אֶת־יְהוָה זָכָרְתִּי

nahmen Jonah und warfen ihn in das Meer. Da hielt das Meer ein in seinem Wüthen. Und die Leute fürchteten den Ewigen sehr und opferten Mahlopfer dem Ewigen und gelobten Gelübde.

Da entbot der Ewige ein großes Seethier, Jonah zu verschlingen; und Jonah war in dem Bauche des Seethiers drei Tage und drei Nächte. Und Jonah betete zu dem Ewigen, seinem Gotte, aus dem Innern des Seethiers, und sprach: Ich habe gerufen aus meinem Drangsal zum Ewigen, und er hat mir geantwortet; aus dem Schoß der Hölle hab' ich geschrieen, Du hast meine Stimme gehört. Denn Du hast mich geworfen in die Tiefe, in das Herz der Meere, und Ströme umgeben mich; alle Deine Brandungen und Deine Wogen, sie fahren über mich her, daß ich gedachte: Ich bin verstoßen fernab aus Deinen Augen; doch werde ich wiederum schauen nach Deinem heiligen Tempel. Es überhäuften mich die Gewässer bis an die Seele, die Tiefe umringte mich; das Schilf war ein Bund um mein Haupt. An das Aeußerste der Berge fuhr ich hinab, die Erde — ihre Riegel waren vor mir für ewig; da brachtest Du herauf aus der Grube mein Leben, Ewiger, mein Gott! Wenn sich meine Seele verdunkelte in mir, gedachte ich des

וַתָּבוֹא אֵלֶיךָ תְּפִלָּתִי אֶל־
הֵיכַל קָדְשֶׁךָ׃ מְשַׁמְּרִים
הַבְלֵי־שָׁוְא חַסְדָּם יַעֲזֹבוּ׃
וַאֲנִי בְּקוֹל תּוֹדָה אֶזְבְּחָה־
לָּךְ אֲשֶׁר נָדַרְתִּי אֲשַׁלְּמָה
יְשׁוּעָתָה לַיהוָה׃ וַיֹּאמֶר
יְהוָה לַדָּג וַיָּקֵא אֶת־יוֹנָה
אֶל־הַיַּבָּשָׁה׃

וַיְהִי דְבַר־יְהוָה אֶל־יוֹנָה
שֵׁנִית לֵאמֹר׃ קוּם לֵךְ אֶל־
נִינְוֵה הָעִיר הַגְּדוֹלָה וּקְרָא
אֵלֶיהָ אֶת־הַקְּרִיאָה אֲשֶׁר
אָנֹכִי דֹּבֵר אֵלֶיךָ׃ וַיָּקָם
יוֹנָה וַיֵּלֶךְ אֶל־נִינְוֵה כִּדְבַר
יְהוָה וְנִינְוֵה הָיְתָה עִיר־
גְּדוֹלָה לֵאלֹהִים מַהֲלַךְ
שְׁלֹשֶׁת יָמִים׃ וַיָּחֶל יוֹנָה
לָבוֹא בָּעִיר מַהֲלַךְ יוֹם אֶחָד
וַיִּקְרָא וַיֹּאמֶר עוֹד אַרְבָּעִים
יוֹם וְנִינְוֵה נֶהְפָּכֶת׃ וַיַּאֲמִינוּ
אַנְשֵׁי נִינְוֵה בֵּאלֹהִים
וַיִּקְרְאוּ־צוֹם וַיִּלְבְּשׁוּ שַׂקִּים
מִגְּדוֹלָם וְעַד־קְטַנָּם׃ וַיִּגַּע
הַדָּבָר אֶל־מֶלֶךְ נִינְוֵה וַיָּקָם
מִכִּסְאוֹ וַיַּעֲבֵר אַדַּרְתּוֹ

Ewigen, und es kam zu Dir mein Gebet in Deinen heiligen Tempel. Die auf nichtigen Tand warten, die verzichten auf ihre Gnade. Ich aber, mit der Stimme des Dankes werd' ich Dir opfern; was ich gelobt werd' ich bezahlen. Hülfe ist beim Ewigen! — Und der Ewige sprach zum Seethiere, und es spie den Jonah auf das Trockene.

יהי Und es erging das Wort des Ewigen an Jonah zum zweiten Male also: Auf! gehe nach Nineweh, der großen Stadt, und rufe über sie den Ruf, den Ich zu Dir reden werde — Und Jonah machte sich auf und ging nach Nineweh, nach dem Worte des Ewigen. Nineweh aber war eine Stadt, groß bis zu Gott, drei Tagereisen. Und Jonah fing an in die Stadt zu gehen, eine Tagereise, und rief und sprach: Noch vierzig Tage, und Nineweh geht zu Grunde! — Und die Leute von Nineweh glaubten an Gott und riefen ein Fasten aus, und kleideten sich in Säcke, von Groß bis Klein. Und als die Sache an den König von Nineweh gelangte, da stand er auf von seinem Thron und legte seinen Mantel ab und

מֵעָלָיו וַיְכַס שַׂק וַיֵּשֶׁב עַל־
הָאֵפֶר: וַיַּזְעֵק וַיֹּאמֶר בְּנִינְוֵה
מִטַּעַם הַמֶּלֶךְ וּגְדֹלָיו לֵאמֹר
הָאָדָם וְהַבְּהֵמָה הַבָּקָר
וְהַצֹּאן אַל־יִטְעֲמוּ מְאוּמָה
אַל־יִרְעוּ וּמַיִם אַל־יִשְׁתּוּ:
וְיִתְכַּסּוּ שַׂקִּים הָאָדָם
וְהַבְּהֵמָה וְיִקְרְאוּ אֶל־אֱלֹהִים
בְּחָזְקָה וְיָשֻׁבוּ אִישׁ מִדַּרְכּוֹ
הָרָעָה וּמִן־הַחָמָס אֲשֶׁר
בְּכַפֵּיהֶם: מִי־יוֹדֵעַ יָשׁוּב
וְנִחַם הָאֱלֹהִים וְשָׁב מֵחֲרוֹן
אַפּוֹ וְלֹא נֹאבֵד: וַיַּרְא
הָאֱלֹהִים אֶת־מַעֲשֵׂיהֶם כִּי־
שָׁבוּ מִדַּרְכָּם הָרָעָה וַיִּנָּחֶם
הָאֱלֹהִים עַל־הָרָעָה אֲשֶׁר־
דִּבֶּר לַעֲשׂוֹת־לָהֶם וְלֹא
עָשָׂה:

וַיֵּרַע אֶל־יוֹנָה רָעָה
גְדוֹלָה וַיִּחַר לוֹ: וַיִּתְפַּלֵּל
אֶל־יְהוָה וַיֹּאמַר אָנָּא יְהוָה
הֲלוֹא־זֶה דְבָרִי עַד־הֱיוֹתִי
עַל־אַדְמָתִי עַל־כֵּן קִדַּמְתִּי
לִבְרֹחַ תַּרְשִׁישָׁה כִּי יָדַעְתִּי
כִּי אַתָּה אֵל־חַנּוּן וְרַחוּם

hüllte sich in einen Sack und setzte sich in Asche. Und er ließ ausrufen und sprechen in Nineweh: Auf Befehl des Königs und seiner Großen sei es gesagt: Menschen und Vieh, Rinder und Schafe sollen nicht das Geringste von Nahrung kosten; sie sollen nicht weiden und nicht Wasser trinken; und es sollen sich in Säcke hüllen Menschen und Vieh, und sie sollen rufen zu Gott mit Macht, und sollen umkehren, jeglicher von seinem bösen Wandel und von dem Unrecht, das in ihren Händen ist. Wer weiß? es Mag Gott sich wieder bedenken und umkehren von seiner Zorngluth, daß wir nicht umkommen. — Und da Gott ihre Werke sah, daß sie umgekehrt waren von ihrem bösen Wandel, da bedachte sich Gott wegen des Uebels, das Er geredet hatte, ihnen zu thun, und that es nicht.

ירע Und es mißfiel dem Jonah höchlich und verdroß ihn. Und er betete zum Ewigen und sprach: O Ewiger! War das nicht meine Rede, als ich noch in meinem Lande war, — darum kam ich zuvor, nach Tharschisch zu fliehen, — daß ich wußte, Du seiest ein gnädiger und

אֶרֶךְ אַפַּיִם וְרַב־חֶסֶד וְנִחָם עַל־הָרָעָה: וְעַתָּה יְהוָה קַח־נָא אֶת־נַפְשִׁי מִמֶּנִּי כִּי טוֹב מוֹתִי מֵחַיָּי: וַיֹּאמֶר יְהוָה הַהֵיטֵב חָרָה לָךְ: וַיֵּצֵא יוֹנָה מִן־הָעִיר וַיֵּשֶׁב מִקֶּדֶם לָעִיר וַיַּעַשׂ לוֹ שָׁם סֻכָּה וַיֵּשֶׁב תַּחְתֶּיהָ בַּצֵּל עַד אֲשֶׁר יִרְאֶה מַה־יִּהְיֶה בָּעִיר: וַיְמַן יְהוָה־אֱלֹהִים קִיקָיוֹן וַיַּעַל | מֵעַל לְיוֹנָה לִהְיוֹת צֵל עַל־רֹאשׁוֹ לְהַצִּיל לוֹ מֵרָעָתוֹ וַיִּשְׂמַח יוֹנָה עַל־הַקִּיקָיוֹן שִׂמְחָה גְדוֹלָה: וַיְמַן הָאֱלֹהִים תּוֹלַעַת בַּעֲלוֹת הַשַּׁחַר לַמָּחֳרָת וַתַּךְ אֶת־הַקִּיקָיוֹן וַיִּיבָשׁ: וַיְהִי | כִּזְרֹחַ הַשֶּׁמֶשׁ וַיְמַן אֱלֹהִים רוּחַ קָדִים חֲרִישִׁית וַתַּךְ הַשֶּׁמֶשׁ עַל־רֹאשׁ יוֹנָה וַיִּתְעַלָּף וַיִּשְׁאַל אֶת־נַפְשׁוֹ לָמוּת וַיֹּאמֶר טוֹב מוֹתִי מֵחַיָּי: וַיֹּאמֶר אֱלֹהִים אֶל־יוֹנָה הַהֵיטֵב חָרָה־לְךָ עַל־הַקִּיקָיוֹן וַיֹּאמֶר הֵיטֵב

barmherziger Gott, langmüthig und von großer Huld und sich bedenkend wegen des Uebels. Und nun, Ewiger, nimm doch meine Seele von mir! Denn besser ist mein Tod als mein Leben. — Und der Ewige sprach: Verdrießt es dich sehr? — Und Jonah ging aus der Stadt und wohnte zur Morgenseite der Stadt und machte sich dort eine Laube und saß darunter im Schatten, bis daß er sähe, was mit der Stadt würde. Und der Ewige, der Herr, entbot einen Kikajon[1]), daß er aufwuchs über Jonah, daß Schatten sei über seinem Haupte, um ihm seinen Verdruß zu vermindern. Und Jonah hatte über den Kikajon eine große Freude. Da entbot Gott einen Wurm, als das Frühroth aufstieg, Tags darauf, und er stach den Kikajon, daß er verdorrte. Und es geschah, wie die Sonne aufging, da entbot Gott einen schwülen Ostwind, und die Sonne stach Jonah auf das Haupt, daß er verschmachtete. Da wünschte er sich den Tod und sprach: Besser mein Tod als mein Leben! Und Gott sprach zu Jonah: Verdrießt es dich sehr um den Kikajon? Und er sprach: Sehr

1) Ein schnell emporschießendes schattenreiches Gewächs.

חָרָה־לִי עַד־מָוֶת׃ וַיֹּאמֶר
יְהוָה אַתָּה חַסְתָּ עַל־
הַקִּיקָיוֹן אֲשֶׁר לֹא־עָמַלְתָּ
בּוֹ וְלֹא גִדַּלְתּוֹ שֶׁבִּן־לַיְלָה
הָיָה וּבֶן־לַיְלָה אָבָד׃ וַאֲנִי
לֹא אָחוּס עַל־נִינְוֵה הָעִיר
הַגְּדוֹלָה אֲשֶׁר יֶשׁ־בָּהּ הַרְבֵּה
מִשְׁתִּים־עֶשְׂרֵה רִבּוֹ אָדָם
אֲשֶׁר לֹא־יָדַע בֵּין־יְמִינוֹ
לִשְׂמֹאלוֹ וּבְהֵמָה רַבָּה׃

בספרדים ובקצ׳ מקומות כאן. ויש מוסיפים.
(סוף ספר מיכה).

מִי־אֵל כָּמוֹךָ נֹשֵׂא עָוֹן
וְעֹבֵר עַל־פֶּשַׁע לִשְׁאֵרִית
נַחֲלָתוֹ לֹא־הֶחֱזִיק לָעַד
אַפּוֹ כִּי־חָפֵץ חֶסֶד הוּא׃
יָשׁוּב יְרַחֲמֵנוּ יִכְבֹּשׁ
עֲוֹנֹתֵינוּ וְתַשְׁלִיךְ בִּמְצֻלוֹת
יָם כָּל־חַטֹּאתָם׃ תִּתֵּן אֱמֶת
לְיַעֲקֹב חֶסֶד לְאַבְרָהָם
אֲשֶׁר־נִשְׁבַּעְתָּ לַאֲבֹתֵינוּ
מִימֵי קֶדֶם׃

verdrießt es mich, zum Sterben! Da sprach der Ewige: Dir ist leid um den Kikajon, mit dem du keine Mühe gehabt und den du nicht groß gezogen, der als Kind einer Nacht entstanden und als Kind einer Nacht verschwunden ist. Und mir sollte es nicht leid sein um Nineweh, die große Stadt, in welcher mehr als zwölf Myriaden Menschen sind, die nicht wissen, zu unterscheiden zwischen der Rechten und Linken, dazu vieles Vieh? —

(Michah 7, 18—20.)

מי Wer ist, o Gott, Dir gleich, der Missethat vergiebt und den Abfall übersieht dem Ueberrest seines Eigenthums! Nicht für immer hält Er seinen Zorn an; denn an Gnade hat Er Gefallen. Er wird wiederum sich unser erbarmen, wird unterdrücken unsere Schuld. Ja, Du wirst in die Tiefen des Meeres werfen all ihre Sünden. Du wirst Jaakob Treue erweisen, dem Abraham Huld, wie Du zugeschworen unseren Vätern seit uralter Zeit.

(Segenssprüche nach der Haftarah)

*) בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם. צוּר כָּל־
הָעוֹלָמִים. צַדִּיק בְּכָל־הַדּוֹרוֹת. הָאֵל הַנֶּאֱמָן. הָאוֹמֵר
וְעוֹשֶׂה. הַמְדַבֵּר וּמְקַיֵּם. שֶׁכָּל־דְּבָרָיו אֱמֶת וָצֶדֶק׃

*) Uebersetzung siehe S. 288

נֶאֱמָן אַתָּה הוּא יְיָ אֱלֹהֵינוּ. וְנֶאֱמָנִים דְּבָרֶיךָ. וְדָבָר אֶחָד מִדְּבָרֶיךָ אָחוֹר לֹא־יָשׁוּב רֵיקָם. כִּי אֵל מֶלֶךְ נֶאֱמָן (וְרַחֲמָן) אָתָּה. בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ הָאֵל הַנֶּאֱמָן בְּכָל־דְּבָרָיו:

רַחֵם עַל־צִיּוֹן. כִּי הִיא בֵּית חַיֵּינוּ. וְלַעֲלוּבַת נֶפֶשׁ תּוֹשִׁיעַ בִּמְהֵרָה בְיָמֵינוּ. בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ מְשַׂמֵּחַ צִיּוֹן בְּבָנֶיהָ:

שַׂמְּחֵנוּ יְיָ אֱלֹהֵינוּ בְּאֵלִיָּהוּ הַנָּבִיא עַבְדֶּךָ וּבְמַלְכוּת בֵּית דָּוִד מְשִׁיחֶךָ. בִּמְהֵרָה יָבֹא וְיָגֵל לִבֵּנוּ. עַל־כִּסְאוֹ לֹא־יֵשֵׁב זָר. וְלֹא יִנָּחֲלוּ עוֹד אֲחֵרִים אֶת־כְּבוֹדוֹ. כִּי בְשֵׁם קָדְשְׁךָ נִשְׁבַּעְתָּ לוֹ שֶׁלֹּא־יִכְבֶּה נֵרוֹ לְעוֹלָם וָעֶד. בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ מָגֵן דָּוִד:

Der Vorbeter beim Zurücktragen der Thorah.

יְהַלְלוּ אֶת־שֵׁם יְיָ כִּי־נִשְׂגָּב שְׁמוֹ לְבַדּוֹ.

Gemeinde הוֹדוֹ עַל־אֶרֶץ וְשָׁמָיִם: וַיָּרֶם קֶרֶן לְעַמּוֹ תְּהִלָּה לְכָל־חֲסִידָיו לִבְנֵי יִשְׂרָאֵל עַם קְרֹבוֹ הַלְלוּיָהּ:

(כה) לְדָוִד מִזְמוֹר לַיְיָ הָאָרֶץ וּמְלוֹאָהּ תֵּבֵל וְיֹשְׁבֵי בָהּ: כִּי הוּא עַל־יַמִּים יְסָדָהּ וְעַל־נְהָרוֹת יְכוֹנְנֶהָ: מִי־יַעֲלֶה בְהַר יְיָ וּמִי־יָקוּם בִּמְקוֹם קָדְשׁוֹ: נְקִי כַפַּיִם וּבַר לֵבָב אֲשֶׁר לֹא־נָשָׂא לַשָּׁוְא נַפְשִׁי* וְלֹא נִשְׁבַּע לְמִרְמָה: יִשָּׂא בְרָכָה מֵאֵת יְיָ וּצְדָקָה מֵאֱלֹהֵי יִשְׁעוֹ: זֶה דּוֹר דֹּרְשָׁו מְבַקְשֵׁי פָנֶיךָ יַעֲקֹב סֶלָה: שְׂאוּ שְׁעָרִים רָאשֵׁיכֶם וְהִנָּשְׂאוּ פִּתְחֵי עוֹלָם וְיָבוֹא מֶלֶךְ הַכָּבוֹד: מִי זֶה מֶלֶךְ הַכָּבוֹד יְיָ עִזּוּז וְגִבּוֹר יְיָ גִּבּוֹר מִלְחָמָה: שְׂאוּ שְׁעָרִים רָאשֵׁיכֶם וְשָׂאוּ פִּתְחֵי עוֹלָם וְיָבֹא מֶלֶךְ הַכָּבוֹד: מִי הוּא זֶה מֶלֶךְ הַכָּבוֹד יְיָ צְבָאוֹת הוּא מֶלֶךְ הַכָּבוֹד סֶלָה:

*נפשי קרי

(Bei dem Zurückstellen der Thorah.)

וּבְנֻחֹה יֹאמַר שׁוּבָה יְיָ רִבְבוֹת אַלְפֵי יִשְׂרָאֵל: קוּמָה יְיָ לִמְנוּחָתֶךָ אַתָּה וַאֲרוֹן עֻזֶּךָ: כֹּהֲנֶיךָ יִלְבְּשׁוּ־צֶדֶק וַחֲסִידֶיךָ יְרַנֵּנוּ: בַּעֲבוּר דָּוִד עַבְדֶּךָ אַל־תָּשֵׁב פְּנֵי מְשִׁיחֶךָ: כִּי לֶקַח טוֹב נָתַתִּי לָכֶם תּוֹרָתִי אַל־תַּעֲזֹבוּ: עֵץ־חַיִּים הִיא לַמַּחֲזִיקִים בָּהּ וְתֹמְכֶיהָ מְאֻשָּׁר: דְּרָכֶיהָ דַרְכֵי־נֹעַם וְכָל־נְתִיבוֹתֶיהָ שָׁלוֹם: הֲשִׁיבֵנוּ יְיָ אֵלֶיךָ וְנָשׁוּבָה חַדֵּשׁ יָמֵינוּ כְּקֶדֶם: חצי קדיש.

וְעַתָּה יַגְדֵּל־נָא כֹּחַ אֲדֹנָי כַּאֲשֶׁר דִּבַּרְתָּ לֵאמֹר:
זְכֹר רַחֲמֶיךָ יְיָ וַחֲסָדֶיךָ כִּי מֵעוֹלָם הֵמָּה:
Vorb. יִתְגַּדַּל וְיִתְקַדַּשׁ | שְׁמֵהּ רַבָּא. בְּעָלְמָא דִּי־בְרָא כִרְעוּתֵהּ.
וְיַמְלִיךְ מַלְכוּתֵהּ בְּחַיֵּיכוֹן וּבְיוֹמֵיכוֹן וּבְחַיֵּי דְכָל־בֵּית יִשְׂרָאֵל
בַּעֲגָלָא וּבִזְמַן קָרִיב וְאִמְרוּ אָמֵן:

G:m אָמֵן יְהֵא שְׁמֵהּ רַבָּא מְבָרַךְ לְעָלַם וּלְעָלְמֵי עָלְמַיָּא:
Vorl. יִתְבָּרַךְ וְיִשְׁתַּבַּח וְיִתְפָּאַר וְיִתְרוֹמַם וְיִתְנַשֵּׂא וְיִתְהַדַּר וְיִתְעַלֶּה
וְיִתְהַלַּל שְׁמֵהּ דְּקוּדְשָׁא. בְּרִיךְ הוּא לְעֵלָּא וּלְעֵלָּא מִן־כָּל־בִּרְכָתָא
וְשִׁירָתָא תֻּשְׁבְּחָתָא וְנֶחֱמָתָא דַּאֲמִירָן בְּעָלְמָא וְאִמְרוּ אָמֵן:

תפלת מנחה.

כי שם יי אקרא הבו גדל לאלהינו:
(*אֲדֹנָי שְׂפָתַי תִּפְתָּח וּפִי יַגִּיד תְּהִלָּתֶךָ:

בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ אֱלֹהֵינוּ וֵאלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ. אֱלֹהֵי אַבְרָהָם אֱלֹהֵי יִצְחָק וֵאלֹהֵי יַעֲקֹב. הָאֵל הַגָּדוֹל הַגִּבּוֹר וְהַנּוֹרָא אֵל עֶלְיוֹן. גּוֹמֵל חֲסָדִים טוֹבִים. וְקוֹנֵה הַכֹּל וְזוֹכֵר חַסְדֵּי אָבוֹת וּמֵבִיא גּוֹאֵל | לִבְנֵי בְנֵיהֶם לְמַעַן שְׁמוֹ בְּאַהֲבָה:

*) Uebersetzung bis ובשנים קדמניות i. ש. 92—111.

זָכְרֵנוּ לְחַיִּים. מֶלֶךְ | חָפֵץ בַּחַיִּים. וְכָתְבֵנוּ בְּסֵפֶר הַחַיִּים. לְמַעַנְךָ אֱלֹהִים חַיִּים:

מֶלֶךְ עוֹזֵר וּמוֹשִׁיעַ וּמָגֵן. בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ מָגֵן אַבְרָהָם:

אַתָּה גִּבּוֹר לְעוֹלָם אֲדֹנָי מְחַיֵּה מֵתִים | אַתָּה רַב לְהוֹשִׁיעַ:

מְכַלְכֵּל חַיִּים בְּחֶסֶד מְחַיֵּה מֵתִים בְּרַחֲמִים רַבִּים. סוֹמֵךְ נוֹפְלִים וְרוֹפֵא חוֹלִים. וּמַתִּיר אֲסוּרִים. וּמְקַיֵּם | אֱמוּנָתוֹ לִישֵׁנֵי עָפָר. מִי כָמוֹךָ בַּעַל גְּבוּרוֹת וּמִי דוֹמֶה לָךְ. מֶלֶךְ מֵמִית וּמְחַיֶּה וּמַצְמִיחַ יְשׁוּעָה:

מִי כָמוֹךָ אַב הָרַחֲמִים. זוֹכֵר יְצוּרָיו לְחַיִּים בְּרַחֲמִים:

וְנֶאֱמָן אַתָּה לְהַחֲיוֹת מֵתִים. בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ מְחַיֵּה הַמֵּתִים:

אַתָּה קָדוֹשׁ וְשִׁמְךָ קָדוֹשׁ וּקְדוֹשִׁים בְּכָל־יוֹם יְהַלְלוּךָ סֶלָה:

וּבְכֵן תֵּן פַּחְדְּךָ יְיָ אֱלֹהֵינוּ עַל כָּל־מַעֲשֶׂיךָ וְאֵימָתְךָ עַל כָּל־מַה־שֶּׁבָּרָאתָ וְיִירָאוּךָ כָּל־הַמַּעֲשִׂים וְיִשְׁתַּחֲווּ לְפָנֶיךָ כָּל־הַבְּרוּאִים וְיֵעָשׂוּ כֻלָּם אֲגֻדָּה אַחַת לַעֲשׂוֹת רְצוֹנְךָ בְּלֵבָב שָׁלֵם כְּמוֹ שֶׁיָּדַעְנוּ יְיָ אֱלֹהֵינוּ שֶׁהַשִּׁלְטָן לְפָנֶיךָ עֹז בְּיָדְךָ וּגְבוּרָה בִּימִינֶךָ וְשִׁמְךָ נוֹרָא עַל כָּל־מַה־שֶּׁבָּרָאתָ:

וּבְכֵן תֵּן כָּבוֹד יְיָ לְעַמֶּךָ תְּהִלָּה לִירֵאֶיךָ וְתִקְוָה לְדוֹרְשֶׁיךָ וּפִתְחוֹן פֶּה לַמְיַחֲלִים

לְךָ שִׂמְחָה לְאַרְצֶךָ וְשָׂשׂוֹן לְעִירֶךָ וּצְמִיחַת
קֶרֶן לְדָוִד עַבְדֶּךָ וַעֲרִיכַת נֵר לְבֶן־יִשַׁי
מְשִׁיחֶךָ בִּמְהֵרָה בְיָמֵינוּ׃

וּבְכֵן צַדִּיקִים יִרְאוּ וְיִשְׂמְחוּ וִישָׁרִים יַעֲלוֹזוּ
וַחֲסִידִים בְּרִנָּה יָגִילוּ וְעוֹלָתָה תִּקְפָּץ־פִּיהָ
וְכָל־הָרִשְׁעָה כֻּלָּהּ כְּעָשָׁן תִּכְלֶה כִּי תַעֲבִיר
מֶמְשֶׁלֶת זָדוֹן מִן־הָאָרֶץ׃

וְתִמְלוֹךְ אַתָּה יְיָ לְבַדֶּךָ עַל כָּל־מַעֲשֶׂיךָ
בְּהַר צִיּוֹן מִשְׁכַּן כְּבוֹדֶךָ וּבִירוּשָׁלַיִם עִיר
קָדְשֶׁךָ כַּכָּתוּב בְּדִבְרֵי קָדְשֶׁךָ יִמְלֹךְ יְיָ
לְעוֹלָם אֱלֹהַיִךְ צִיּוֹן לְדֹר וָדֹר הַלְלוּיָהּ׃

קָדוֹשׁ אַתָּה וְנוֹרָא שְׁמֶךָ וְאֵין אֱלוֹהַּ
מִבַּלְעָדֶיךָ כַּכָּתוּב וַיִּגְבַּהּ יְיָ צְבָאוֹת
בַּמִּשְׁפָּט וְהָאֵל הַקָּדוֹשׁ נִקְדַּשׁ בִּצְדָקָה׃
בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ הַמֶּלֶךְ הַקָּדוֹשׁ׃

אַתָּה בְחַרְתָּנוּ מִכָּל־הָעַמִּים. אָהַבְתָּ אוֹתָנוּ. וְרָצִיתָ בָּנוּ.
וְרוֹמַמְתָּנוּ מִכָּל־הַלְּשׁוֹנוֹת. וְקִדַּשְׁתָּנוּ בְּמִצְוֹתֶיךָ. וְקֵרַבְתָּנוּ
מַלְכֵּנוּ לַעֲבוֹדָתֶךָ. וְשִׁמְךָ הַגָּדוֹל וְהַקָּדוֹשׁ עָלֵינוּ קָרָאתָ׃

וַתִּתֶּן־לָנוּ יְיָ אֱלֹהֵינוּ בְּאַהֲבָה אֶת־יוֹם (הַשַּׁבָּת הַזֶּה לִקְדֻשָּׁה
וְלִמְנוּחָה וְאֶת־יוֹם) הַכִּפֻּרִים הַזֶּה. לִמְחִילָה וְלִסְלִיחָה
וּלְכַפָּרָה וּלְמַחֲל־בּוֹ אֶת־כָּל־עֲוֹנוֹתֵינוּ. (באהבה) מִקְרָא־
קֹדֶשׁ. זֵכֶר לִיצִיאַת מִצְרָיִם׃

אֱלֹהֵינוּ וֵאלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ. יַעֲלֶה וְיָבֹא וְיַגִּיעַ וְיֵרָאֶה וְיֵרָצֶה וְיִשָּׁמַע וְיִפָּקֵד וְיִזָּכֵר זִכְרוֹנֵנוּ וּפִקְדוֹנֵנוּ וְזִכְרוֹן אֲבוֹתֵינוּ. וְזִכְרוֹן מָשִׁיחַ בֶּן־דָּוִד עַבְדֶּךָ. וְזִכְרוֹן יְרוּשָׁלַיִם עִיר קָדְשֶׁךָ. וְזִכְרוֹן כָּל־עַמְּךָ בֵּית יִשְׂרָאֵל לְפָנֶיךָ לִפְלֵיטָה לְטוֹבָה לְחֵן וּלְחֶסֶד וּלְרַחֲמִים לְחַיִּים וּלְשָׁלוֹם בְּיוֹם הַכִּפֻּרִים הַזֶּה: זָכְרֵנוּ יְיָ אֱלֹהֵינוּ בּוֹ לְטוֹבָה. וּפָקְדֵנוּ בּוֹ לִבְרָכָה. וְהוֹשִׁיעֵנוּ בּוֹ לְחַיִּים. וּבִדְבַר יְשׁוּעָה וְרַחֲמִים חוּס וְחָנֵּנוּ וְרַחֵם עָלֵינוּ וְהוֹשִׁיעֵנוּ. כִּי אֵלֶיךָ עֵינֵינוּ. כִּי אֵל מֶלֶךְ חַנּוּן וְרַחוּם אָתָּה:

אֱלֹהֵינוּ וֵאלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ. מְחַל לַעֲוֹנוֹתֵינוּ בְּיוֹם (הַשַּׁבָּת הַזֶּה וּבְיוֹם) הַכִּפֻּרִים הַזֶּה. מְחֵה וְהַעֲבֵר פְּשָׁעֵינוּ וְחַטֹּאתֵינוּ מִנֶּגֶד עֵינֶיךָ. כָּאָמוּר. אָנֹכִי אָנֹכִי הוּא מֹחֶה פְּשָׁעֶיךָ לְמַעֲנִי וְחַטֹּאתֶיךָ לֹא אֶזְכֹּר. וְנֶאֱמַר. מָחִיתִי כָעָב פְּשָׁעֶיךָ וְכֶעָנָן חַטֹּאותֶיךָ שׁוּבָה אֵלַי כִּי גְאַלְתִּיךָ: וְנֶאֱמַר. כִּי־בַיּוֹם הַזֶּה יְכַפֵּר עֲלֵיכֶם לְטַהֵר אֶתְכֶם, מִכֹּל חַטֹּאתֵיכֶם לִפְנֵי יְיָ תִּטְהָרוּ: (אֱלֹהֵינוּ וֵאלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ רְצֵה בִמְנוּחָתֵנוּ) קַדְּשֵׁנוּ בְּמִצְוֹתֶיךָ וְתֵן חֶלְקֵנוּ בְּתוֹרָתֶךָ. שַׂבְּעֵנוּ מִטּוּבֶךָ וְשַׂמְּחֵנוּ בִּישׁוּעָתֶךָ (וְהַנְחִילֵנוּ יְיָ אֱלֹהֵינוּ בְּאַהֲבָה וּבְרָצוֹן שַׁבַּת קָדְשֶׁךָ. וְיָנוּחוּ בָהּ יִשְׂרָאֵל מְקַדְּשֵׁי שְׁמֶךָ). וְטַהֵר לִבֵּנוּ לְעָבְדְּךָ בֶּאֱמֶת:

כִּי אַתָּה סֶלַח לְיִשְׂרָאֵל וּמְחַלָּן לְשִׁבְטֵי יְשֻׁרוּן בְּכָל־דּוֹר וָדוֹר. וּמִבַּלְעָדֶיךָ אֵין לָנוּ מֶלֶךְ מוֹחֵל וְסוֹלֵחַ: בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ מֶלֶךְ מוֹחֵל וְסוֹלֵחַ לַעֲוֹנוֹתֵינוּ וְלַעֲוֹנוֹת עַמּוֹ בֵּית יִשְׂרָאֵל. וּמַעֲבִיר אַשְׁמוֹתֵינוּ בְּכָל־שָׁנָה וְשָׁנָה. מֶלֶךְ עַל־כָּל־הָאָרֶץ מְקַדֵּשׁ (הַשַּׁבָּת וְ) יִשְׂרָאֵל וְיוֹם הַכִּפֻּרִים:

רְצֵה יְיָ אֱלֹהֵינוּ בְּעַמְּךָ יִשְׂרָאֵל וּבִתְפִלָּתָם. וְהָשֵׁב אֶת־הָעֲבוֹדָה לִדְבִיר בֵּיתֶךָ. וְאִשֵּׁי יִשְׂרָאֵל וּתְפִלָּתָם בְּאַהֲבָה תְקַבֵּל בְּרָצוֹן וּתְהִי לְרָצוֹן תָּמִיד עֲבוֹדַת יִשְׂרָאֵל עַמֶּךָ:

וְתֶחֱזֶינָה עֵינֵינוּ בְּשׁוּבְךָ לְצִיּוֹן בְּרַחֲמִים. בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ הַמַּחֲזִיר שְׁכִינָתוֹ לְצִיּוֹן:

מוֹדִים אֲנַחְנוּ לָךְ שָׁאַתָּה הוּא יְיָ אֱלֹהֵינוּ וֵאלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ לְעוֹלָם וָעֶד. צוּר חַיֵּינוּ מָגֵן יִשְׁעֵנוּ אַתָּה הוּא לְדוֹר וָדוֹר. נוֹדֶה לְךָ וּנְסַפֵּר תְּהִלָּתֶךָ עַל־חַיֵּינוּ הַמְּסוּרִים בְּיָדֶךָ וְעַל־נִשְׁמוֹתֵינוּ הַפְּקוּדוֹת לָךְ וְעַל־נִסֶּיךָ שֶׁבְּכָל־יוֹם עִמָּנוּ וְעַל־נִפְלְאוֹתֶיךָ וְטוֹבוֹתֶיךָ שֶׁבְּכָל־עֵת עֶרֶב וָבֹקֶר וְצָהֳרָיִם. הַטּוֹב כִּי לֹא־כָלוּ רַחֲמֶיךָ וְהַמְרַחֵם כִּי לֹא־תַמּוּ חֲסָדֶיךָ. מֵעוֹלָם קִוִּינוּ לָךְ:

וְעַל־כֻּלָּם יִתְבָּרַךְ וְיִתְרוֹמַם שִׁמְךָ מַלְכֵּנוּ תָּמִיד לְעוֹלָם וָעֶד:

וּכְתוֹב לְחַיִּים טוֹבִים כָּל־בְּנֵי בְרִיתֶךָ:

וְכֹל הַחַיִּים יוֹדוּךָ סֶלָה וִיהַלְלוּ אֶת־שִׁמְךָ בֶּאֱמֶת. הָאֵל יְשׁוּעָתֵנוּ וְעֶזְרָתֵנוּ סֶלָה. בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ הַטּוֹב שִׁמְךָ וּלְךָ נָאֶה לְהוֹדוֹת:

שִׂים שָׁלוֹם טוֹבָה וּבְרָכָה חֵן וָחֶסֶד וְרַחֲמִים עָלֵינוּ
וְעַל כָּל־יִשְׂרָאֵל עַמֶּךָ. בָּרְכֵנוּ אָבִינוּ כֻּלָּנוּ כְּאֶחָד בְּאוֹר
פָּנֶיךָ. כִּי בְאוֹר פָּנֶיךָ נָתַתָּ לָנוּ יְיָ אֱלֹהֵינוּ תּוֹרַת חַיִּים
וְאַהֲבַת חֶסֶד וּצְדָקָה וּבְרָכָה וְרַחֲמִים וְחַיִּים וְשָׁלוֹם.
וְטוֹב בְּעֵינֶיךָ לְבָרֵךְ אֶת־עַמְּךָ יִשְׂרָאֵל בְּכָל־עֵת וּבְכָל־
שָׁעָה בִּשְׁלוֹמֶךָ:

בְּסֵפֶר חַיִּים בְּרָכָה וְשָׁלוֹם וּפַרְנָסָה טוֹבָה
נִזָּכֵר וְנִכָּתֵב לְפָנֶיךָ אֲנַחְנוּ וְכָל־עַמְּךָ בֵּית
יִשְׂרָאֵל לְחַיִּים טוֹבִים וּלְשָׁלוֹם. בָּרוּךְ אַתָּה
יְיָ עֹשֵׂה הַשָּׁלוֹם:

אֱלֹהֵינוּ וֵאלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ. תָּבוֹא לְפָנֶיךָ תְּפִלָּתֵנוּ וְאַל־
תִּתְעַלַּם מִתְּחִנָּתֵנוּ. שֶׁאֵין אֲנַחְנוּ עַזֵּי פָנִים וּקְשֵׁי עֹרֶף.
לוֹמַר לְפָנֶיךָ יְיָ אֱלֹהֵינוּ וֵאלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ צַדִּיקִים אֲנַחְנוּ
וְלֹא חָטָאנוּ. אֲבָל אֲנַחְנוּ חָטָאנוּ:

אָשַׁמְנוּ. בָּגַדְנוּ. גָּזַלְנוּ. דִּבַּרְנוּ דֹפִי.
הֶעֱוִינוּ. וְהִרְשַׁעְנוּ. זַדְנוּ. חָמַסְנוּ. טָפַלְנוּ
שֶׁקֶר: יָעַצְנוּ רָע. כִּזַּבְנוּ. לַצְנוּ. מָרַדְנוּ.
נִאַצְנוּ. סָרַרְנוּ. עָוִינוּ. פָּשַׁעְנוּ. צָרַרְנוּ.
קִשִּׁינוּ עֹרֶף: רָשַׁעְנוּ. שִׁחַתְנוּ. תִּעַבְנוּ.
תָּעִינוּ. תִּעְתָּעְנוּ:

סַרְנוּ מִמִּצְוֹתֶיךָ וּמִמִּשְׁפָּטֶיךָ הַטּוֹבִים וְלֹא
שָׁוָה לָנוּ: וְאַתָּה צַדִּיק עַל כָּל־הַבָּא עָלֵינוּ
כִּי אֱמֶת עָשִׂיתָ וַאֲנַחְנוּ הִרְשָׁעְנוּ:

מַה־נֹּאמַר לְפָנֶיךָ יוֹשֵׁב מָרוֹם. וּמַה־נְּסַפֵּר לְפָנֶיךָ שׁוֹכֵן שְׁחָקִים. הֲלֹא כָּל־הַנִּסְתָּרוֹת וְהַנִּגְלוֹת אַתָּה יוֹדֵעַ:

אַתָּה יוֹדֵעַ רָזֵי עוֹלָם. וְתַעֲלוּמוֹת | סִתְרֵי כָל־חָי: אַתָּה חוֹפֵשׂ כָּל־חַדְרֵי בָטֶן וּבוֹחֵן כְּלָיוֹת וָלֵב. אֵין דָּבָר נֶעְלָם | מִמֶּךָּ. וְאֵין | נִסְתָּר מִנֶּגֶד עֵינֶיךָ:

וּבְכֵן יְהִי רָצוֹן מִלְּפָנֶיךָ יְיָ אֱלֹהֵינוּ וֵאלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ. שֶׁתְּכַפֵּר־לָנוּ עַל כָּל־חַטֹּאתֵינוּ. וְתִסְלַח־לָנוּ עַל כָּל־עֲוֹנוֹתֵינוּ. וְתִמְחַל־לָנוּ עַל כָּל־פְּשָׁעֵינוּ:

עַל חֵטְא שֶׁחָטָאנוּ לְפָנֶיךָ בְּאוֹנֶס וּבְרָצוֹן:
וְעַל חֵטְא שֶׁחָטָאנוּ לְפָנֶיךָ בְּאִמּוּץ הַלֵּב:
עַל חֵטְא שֶׁחָטָאנוּ לְפָנֶיךָ בִּבְלִי דָעַת:
וְעַל חֵטְא שֶׁחָטָאנוּ לְפָנֶיךָ בְּבִטּוּי שְׂפָתַיִם:
עַל חֵטְא שֶׁחָטָאנוּ לְפָנֶיךָ בְּגִלּוּי עֲרָיוֹת:
וְעַל חֵטְא שֶׁחָטָאנוּ לְפָנֶיךָ בְּגָלוּי וּבַסָּתֶר:
עַל חֵטְא שֶׁחָטָאנוּ לְפָנֶיךָ בְּדַעַת וּבְמִרְמָה:
וְעַל חֵטְא שֶׁחָטָאנוּ לְפָנֶיךָ בְּדִבּוּר פֶּה:
עַל חֵטְא שֶׁחָטָאנוּ לְפָנֶיךָ בְּהוֹנָאַת רֵעַ:
וְעַל חֵטְא שֶׁחָטָאנוּ לְפָנֶיךָ בְּהַרְהוּר הַלֵּב:
עַל חֵטְא שֶׁחָטָאנוּ לְפָנֶיךָ בְּוִעִדַּת זְנוּת:
וְעַל חֵטְא שֶׁחָטָאנוּ לְפָנֶיךָ בְּוִדּוּי פֶּה:
עַל חֵטְא שֶׁחָטָאנוּ לְפָנֶיךָ בְּזִלְזוּל הוֹרִים וּמוֹרִים:
וְעַל חֵטְא שֶׁחָטָאנוּ לְפָנֶיךָ בְּזָדוֹן וּבִשְׁגָגָה:
עַל חֵטְא שֶׁחָטָאנוּ לְפָנֶיךָ בְּחֹזֶק יָד:
וְעַל חֵטְא שֶׁחָטָאנוּ לְפָנֶיךָ בְּחִלּוּל הַשֵּׁם:
עַל חֵטְא שֶׁחָטָאנוּ לְפָנֶיךָ בְּטִמְאַת | שְׂפָתַיִם:

וְעַל חֵטְא שֶׁחָטָאנוּ לְפָנֶיךָ בְּטִפְּשׁוּת פֶּה׃
עַל חֵטְא שֶׁחָטָאנוּ לְפָנֶיךָ בְּיֵצֶר הָרָע׃
וְעַל חֵטְא שֶׁחָטָאנוּ לְפָנֶיךָ בְּיוֹדְעִים וּבְלֹא יוֹדְעִים׃
וְעַל כֻּלָּם | אֱלוֹהַּ סְלִיחוֹת, סְלַח־לָנוּ, מְחַל־לָנוּ, כַּפֶּר־לָנוּ׃

עַל חֵטְא שֶׁחָטָאנוּ לְפָנֶיךָ בְּכַחַשׁ וּבְכָזָב׃
וְעַל חֵטְא שֶׁחָטָאנוּ לְפָנֶיךָ בְּכַפַּת שֹׁחַד׃
עַל חֵטְא שֶׁחָטָאנוּ לְפָנֶיךָ בְּלָצוֹן׃
וְעַל חֵטְא שֶׁחָטָאנוּ לְפָנֶיךָ בִּלְשׁוֹן הָרָע׃
עַל חֵטְא שֶׁחָטָאנוּ לְפָנֶיךָ בְּמַשָּׂא וּבְמַתָּן׃
וְעַל חֵטְא שֶׁחָטָאנוּ לְפָנֶיךָ בְּמַאֲכָל וּבְמִשְׁתֶּה׃
עַל חֵטְא שֶׁחָטָאנוּ לְפָנֶיךָ בְּנֶשֶׁךְ וּבְמַרְבִּית׃
וְעַל חֵטְא שֶׁחָטָאנוּ לְפָנֶיךָ בִּנְטִיַּת גָּרוֹן׃
עַל חֵטְא שֶׁחָטָאנוּ לְפָנֶיךָ בְּשִׂיחַ שִׂפְתוֹתֵינוּ׃
וְעַל חֵטְא שֶׁחָטָאנוּ לְפָנֶיךָ בְּסִקְרוּר עָיִן׃
עַל חֵטְא שֶׁחָטָאנוּ לְפָנֶיךָ בְּעֵינַיִם רָמוֹת׃
וְעַל חֵטְא שֶׁחָטָאנוּ לְפָנֶיךָ בְּעַזּוּת מֵצַח׃
וְעַל כֻּלָּם | אֱלוֹהַּ סְלִיחוֹת סְלַח־לָנוּ, מְחַל־לָנוּ, כַּפֶּר־לָנוּ׃

עַל חֵטְא שֶׁחָטָאנוּ לְפָנֶיךָ בִּפְרִיקַת עֹל׃
וְעַל חֵטְא שֶׁחָטָאנוּ לְפָנֶיךָ בִּפְלִילוּת׃
עַל חֵטְא שֶׁחָטָאנוּ לְפָנֶיךָ בִּצְדִיַּת רֵעַ׃
וְעַל חֵטְא שֶׁחָטָאנוּ לְפָנֶיךָ בִּצְרוּת עָיִן׃
עַל חֵטְא שֶׁחָטָאנוּ לְפָנֶיךָ בְּקַלּוּת רֹאשׁ׃
וְעַל חֵטְא שֶׁחָטָאנוּ לְפָנֶיךָ בְּקַשְׁיוּת עֹרֶף׃
עַל חֵטְא שֶׁחָטָאנוּ לְפָנֶיךָ בִּרִיצַת רַגְלַיִם לָהָרַע׃
וְעַל חֵטְא שֶׁחָטָאנוּ לְפָנֶיךָ בִּרְכִילוּת׃

עַל חֵטְא שֶׁחָטָאנוּ לְפָנֶיךָ בִּשְׁבוּעַת שָׁוְא׃
וְעַל חֵטְא שֶׁחָטָאנוּ לְפָנֶיךָ בְּשִׂנְאַת חִנָּם׃
עַל חֵטְא שֶׁחָטָאנוּ לְפָנֶיךָ בְּתִשּׁוּמֶת יָד׃
וְעַל חֵטְא שֶׁחָטָאנוּ לְפָנֶיךָ בְּתִמְהוֹן לֵבָב׃
וְעַל כֻּלָּם | אֱלוֹהַּ סְלִיחוֹת. סְלַח־לָנוּ. מְחַל־לָנוּ. כַּפֶּר־לָנוּ׃

וְעַל חֲטָאִים שֶׁאָנוּ חַיָּבִים עֲלֵיהֶם | עֹלָה׃
וְעַל חֲטָאִים שֶׁאָנוּ חַיָּבִים | עֲלֵיהֶם חַטָּאת׃
וְעַל חֲטָאִים שֶׁאָנוּ חַיָּבִים | עֲלֵיהֶם קָרְבָּן עוֹלָה וְיוֹרֵד׃
וְעַל חֲטָאִים שֶׁאָנוּ חַיָּבִים | עֲלֵיהֶם | אָשָׁם וַדַּי וְתָלוּי׃
וְעַל חֲטָאִים שֶׁאָנוּ חַיָּבִים | עֲלֵיהֶם | מַכַּת מַרְדּוּת׃
וְעַל חֲטָאִים שֶׁאָנוּ חַיָּבִים | עֲלֵיהֶם | מַלְקוּת אַרְבָּעִים׃
וְעַל חֲטָאִים שֶׁאָנוּ חַיָּבִים | עֲלֵיהֶם | מִיתָה בִּידֵי שָׁמַיִם׃
וְעַל חֲטָאִים שֶׁאָנוּ חַיָּבִים | עֲלֵיהֶם כָּרֵת וַעֲרִירוּת׃
וְעַל חֲטָאִים שֶׁאָנוּ חַיָּבִים | עֲלֵיהֶם אַרְבַּע מִיתוֹת בֵּית דִּין׃

סְקִילָה. שְׂרֵפָה. הֶרֶג. וְחֶנֶק. עַל מִצְוַת עֲשֵׂה וְעַל מִצְוַת לֹא־תַעֲשֶׂה. בֵּין שֶׁיֵּשׁ־בָּהּ קוּם | עֲשֵׂה. וּבֵין שֶׁאֵין בָּהּ קוּם עֲשֵׂה. אֶת־הַגְּלוּיִם לָנוּ. וְאֶת־שֶׁאֵינָם גְּלוּיִם לָנוּ. אֶת־הַגְּלוּיִם לָנוּ. כְּבָר אֲמַרְנוּם לְפָנֶיךָ. וְהוֹדִינוּ לְךָ עֲלֵיהֶם. וְאֶת־שֶׁאֵינָם גְּלוּיִם לָנוּ. לְפָנֶיךָ הֵם גְּלוּיִם וִידוּעִים. כַּדָּבָר שֶׁנֶּאֱמַר הַנִּסְתָּרֹת לַיָי אֱלֹהֵינוּ. וְהַנִּגְלֹת לָנוּ וּלְבָנֵינוּ עַד־עוֹלָם לַעֲשׂוֹת אֶת־כָּל־דִּבְרֵי הַתּוֹרָה הַזֹּאת׃ כִּי אַתָּה סָלְחָן לְיִשְׂרָאֵל וּמְחֻלָּן לְשִׁבְטֵי יְשֻׁרוּן בְּכָל־דּוֹר וָדוֹר. וּמִבַּלְעָדֶיךָ אֵין לָנוּ מֶלֶךְ מוֹחֵל וְסוֹלֵחַ׃

אֱלֹהַי. עַד־שֶׁלֹּא נוֹצַרְתִּי אֵינִי כְדַי. וְעַכְשָׁו שֶׁנּוֹצַרְתִּי כְּאִלּוּ לֹא נוֹצַרְתִּי. עָפָר אֲנִי בְּחַיָּי. קַל וָחֹמֶר בְּמִיתָתִי.

חֲרִי אֲנִי לְפָנֶיךָ כִּכְלִי מָלֵא בוּשָׁה וּכְלִמָּה: יְהִי רָצוֹן מִלְּפָנֶיךָ יְיָ אֱלֹהַי וֵאלֹהֵי אֲבוֹתַי שֶׁלֹּא אֶחֱטָא עוֹד. וּמַה־שֶּׁחָטָאתִי לְפָנֶיךָ מָרֵק בְּרַחֲמֶיךָ הָרַבִּים. אֲבָל לֹא עַל־יְדֵי יִסּוּרִים וַחֲלָיִם רָעִים:

אֱלֹהַי נְצוֹר לְשׁוֹנִי מֵרָע וּשְׂפָתַי מִדַּבֵּר מִרְמָה. וְלִמְקַלְלַי נַפְשִׁי תִדּוֹם וְנַפְשִׁי כֶּעָפָר לַכֹּל תִּהְיֶה. פְּתַח לִבִּי בְּתוֹרָתֶךָ וּבְמִצְוֹתֶיךָ תִּרְדּוֹף נַפְשִׁי. וְכֹל הַחוֹשְׁבִים עָלַי רָעָה מְהֵרָה הָפֵר עֲצָתָם וְקַלְקֵל מַחֲשַׁבְתָּם: עֲשֵׂה לְמַעַן שְׁמֶךָ עֲשֵׂה לְמַעַן יְמִינֶךָ עֲשֵׂה לְמַעַן קְדֻשָּׁתֶךָ עֲשֵׂה לְמַעַן תּוֹרָתֶךָ: לְמַעַן יֵחָלְצוּן יְדִידֶיךָ הוֹשִׁיעָה יְמִינְךָ וַעֲנֵנִי: יִהְיוּ לְרָצוֹן אִמְרֵי־פִי וְהֶגְיוֹן לִבִּי לְפָנֶיךָ יְיָ צוּרִי וְגוֹאֲלִי: עֹשֶׂה שָׁלוֹם בִּמְרוֹמָיו הוּא יַעֲשֶׂה שָׁלוֹם עָלֵינוּ וְעַל כָּל־יִשְׂרָאֵל וְאִמְרוּ אָמֵן:

יְהִי רָצוֹן מִלְּפָנֶיךָ יְיָ אֱלֹהֵינוּ וֵאלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ שֶׁיִּבָּנֶה בֵּית הַמִּקְדָּשׁ בִּמְהֵרָה בְיָמֵינוּ וְתֵן חֶלְקֵנוּ בְּתוֹרָתֶךָ: וְשָׁם נַעַבְדְךָ בְּיִרְאָה כִּימֵי עוֹלָם וּכְשָׁנִים קַדְמֹנִיּוֹת: וְעָרְבָה לַיְיָ מִנְחַת יְהוּדָה וִירוּשָׁלַם כִּימֵי עוֹלָם וּכְשָׁנִים קַדְמֹנִיּוֹת:

חזרת התפלה לשליח צבור.

Oeffnen der Bundeslade. — פותחין הארון.

בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ אֱלֹהֵינוּ וֵאלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ. אֱלֹהֵי אַבְרָהָם אֱלֹהֵי יִצְחָק וֵאלֹהֵי יַעֲקֹב. הָאֵל הַגָּדוֹל הַגִּבּוֹר וְהַנּוֹרָא. אֵל עֶלְיוֹן. גּוֹמֵל חֲסָדִים טוֹבִים. וְקוֹנֵה הַכֹּל וְזוֹכֵר חַסְדֵי אָבוֹת. וּמֵבִיא גּוֹאֵל | לִבְנֵי בְנֵיהֶם לְמַעַן שְׁמוֹ בְּאַהֲבָה:

מֶסּוּד חֲכָמִים וּנְבוֹנִים. וּמִלֶּמֶד דַּעַת מְבִינִים. אֶפְתְּחָה פִּי בִּתְפִלָּה וּבְתַחֲנוּנִים. לְחַלּוֹת וּלְחַנֵּן פְּנֵי מֶלֶךְ מוֹחֵל וְסוֹלֵחַ לַעֲוֹנִים:

סוגרין הארון.
Schließen der Bundeslade.

עי"פ א"ב.

Gem. אֵיתָן הִכִּיר אֱמוּנָתֶךָ׃
בְּדוֹר לֹא יָדְעוּ לְרַצּוֹתֶךָ׃
נָהַר בְּךָ וְיָדַע יְרָאָתֶךָ׃
דַּיָּן לְהוֹדִיעַ לְכָל הַדַּרְתֶּךָ׃
הֵדְרִיךְ תּוֹעִים בְּנְתִיבָתֶךָ׃
וְנִקְרָא אָב לְאֻמָּתֶךָ׃
זְהַר לַעֲשׂוֹת דִּבְרָתֶךָ׃
חָפֵץ לַחֲסוֹת בְּצֵל שְׁכִינָתֶךָ׃
טַעַם לָעִבְרִים כַּלְכָּלָתֶךָ׃
יָדַע לַשָּׁבִים כִּי־אֵין בִּלְתֶּךָ׃
Vorb. כִּי הֶאֱמִין בְּךָ לְחַלּוֹתֶךָ׃
לִשְׁמֹעַ אֶשֶׁל וְלַזְּכִיר
גְּבוּרָתֶךָ׃

Gem. צְדָקָה תֶּחְשֹׁב לָנוּ׃
בְּצֶדֶק אָב סְלַח־לָנוּ׃
Vorb. לֹא כַחֲטָאֵינוּ תַּעֲשֶׂה־
לָנוּ׃ מָגִנֵּנוּ כִּי לְךָ יְחַלְנוּ׃

זָכְרֵנוּ לְחַיִּים׃ מֶלֶךְ | חָפֵץ בַּחַיִּים׃ וְכָתְבֵנוּ
בְּסֵפֶר הַחַיִּים׃ לְמַעַנְךָ אֱלֹהִים חַיִּים׃
מֶלֶךְ עוֹזֵר וּמוֹשִׁיעַ וּמָגֵן׃ בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ מָגֵן אַבְרָהָם׃

(יאיתן[1]) (Gem.) Da noch Keiner Dich anzurufen verstand,
Hat Dich der felsenfeste Ahn[2]) erkannt.
Von Dir erhellt, lehrt' er, Dir sich beugen,
Froh, Dich im Glanze Allen zu zeigen.
Irrende führt' er auf Deine Bahn;
Drum heißt er Deines Volkes Ahn.
Er begeisterte sie, Dein Wort zu vollbringen,
Froh, daß sie sich bergen in Deiner Allmacht Schwingen.
טעם Den Dank für Deinen Segen legt' er Pilgern in den Mund;
Daß Keiner außer Dir, macht' er den Wandrern kund[3])
Er glaubt' an Dich, nur Dir wollt' er sein Flehen weih'n;
Deine Allmacht zu preisen, pflanzt' er einen Hain[4]).
צדקה Als frommes Verdienst anrechn' es uns;
Um des Ahnes Frömmigkeit vergieb uns.
Nicht nach unsren Sünden thu' an uns,
Du unser Schirm! Dir vertrauen wir uns.

1) Verf. dieses und der folgenden Stücke: R. Elijah b. Mordchai. 2) Abraham.

3. u. 4) Den Hain אֶשֶׁל, den Abraham gepflanzt (1. M. 21, 33), bestimmt der Midrasch dahin, daß er zur gastlichen Aufnahme vorüberziehender Wanderer gedient; da habe Abraham ihnen gastfreundlich Speise und Trank und Wegegeleit geboten, und wenn sie ihm zu danken sich anschickten, habe er ihnen Gott als den Urheber all der empfangenen Liebe gezeigt, dem ihr Dank gebühre. So habe er die Seelen der Erkenntniß des wahren Gottes gewonnen.

אַתָּה גִּבּוֹר לְעוֹלָם אֲדֹנָי, מְחַיֵּה מֵתִים | אַתָּה רַב לְהוֹשִׁיעַ׃
מְכַלְכֵּל חַיִּים בְּחֶסֶד מְחַיֵּה מֵתִים בְּרַחֲמִים רַבִּים סוֹמֵךְ
נוֹפְלִים וְרוֹפֵא חוֹלִים וּמַתִּיר אֲסוּרִים וּמְקַיֵּם אֱמוּנָתוֹ
לִישֵׁנֵי עָפָר. מִי כָמוֹךָ בַּעַל גְּבוּרוֹת וּמִי דּוֹמֶה לָךְ מֶלֶךְ
מֵמִית וּמְחַיֶּה וּמַצְמִיחַ יְשׁוּעָה׃

Gem. מָאָהֵב וְיָחִיד לְאִמּוֹ,
נַפְשׁוֹ לַטֶּבַח בְּהַשְׁלִימוֹ,
שְׂרָפִים צָעֲקוּ מִמְּרוֹמוֹ,
עוֹנִים חוֹסָה לָאֵל מְרַחֲמוֹ׃
פּוֹדֶה וּמַצִּיל רְחֵמוֹ,
צְוָיָה שֶׂה תְּמוּרָה בְּמְקוֹמוֹ,
קָשַׁב אַל־תִּשְׁפֹּךְ דָּמוֹ,
רְחָפוֹ רַחוּם לְרוֹמְמוֹ׃
שְׁמָרוֹ וְקִיְּמוֹ לְשִׁמּוֹ,
שְׁפֵר תָּאֳרוֹ כְּנֹגַהּ יוֹמוֹ,
Vorb. תְּרָאֵהוּ הַיּוֹם בְּשָׁרוּף
בְּאוּלָמוֹ, תְּזְכּוֹר עֲקֵדָתוֹ
וְתָחֹן (נ״א וְתַעֲזֹר) עַמּוֹ׃

Gem. לְפָנָיו יְקִימֵנוּ וְנִחְיֶה,
Vorb. בְּצֶדֶק אָב נִחְיֶה, יוֹ״ד
מֵמִית וּמְחַיֶּה, בְּמַטְלָלָיו
רְדוּמִים יְחַיֶּה׃

מאהב (Gem.) Da der Einzige, von seiner Mutter geliebt,
Zum Tode willig sein Leben giebt[1]),
Schrieen Serafim aus der Höhe betrübt
Um Gnade zu Gott, der Erbarmen übt.
Der Erlöser und Retter erbarmt sich sein,
Und ein Lamm tritt für ihn als Opfer ein.
Er[2]) vernahm: Nicht vergieße sein Blut!
Der Erbarmer spart' ihn für höheres Gut[3]).
שמרו Zu seines Namens Ehre schirmt' und erhielt Er ihn;
Wie den lichten Tag läßt Er in Schöne ihn blühn.
O schau' ihn heut wie verbannt auf Deinem Altare!
Seiner Hingebung gedenke, und sein Volk schütz' und wahre.
לפניו O erhalt' uns vor Dir in Dauer und Leben:
Um des Ahnes Frömmigkeit laß uns leben!
O Gott, der tödtet und wieder ruft ins Leben,
Mit Deinem Lebensthau wolle die Entschlafenen beleben!

1) Jizchak, da er geopfert werden sollte.
2) Abraham.
3) Er sollte den Bund mit Gott fortführen und in seinen Ablömmlingen verewigen

מִי כָמוֹךָ אַב הָרַחֲמִים, זוֹכֵר יְצוּרָיו לְחַיִּים בְּרַחֲמִים:

וְנֶאֱמָן אַתָּה לְהַחֲיוֹת מֵתִים. בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ מְחַיֵּה הַמֵּתִים:

ש"המח חתים אליה ביובי מרדכי.

Gem. אֲרָאֲלִים בְּשֵׁם תָּם מַמְלִיכִים, לְמֶלֶךְ מַלְכֵי הַמְּלָכִים: יָפְיוֹ לָשׁוּר בַּגַּם הוֹלְכִים, יַלְדָיו הַיּוֹם צָגִים בְּמַלְאָכִים, הַמַּקְדִּישִׁים וְתַחַן עוֹרְכִים, בְּיוֹם זֶה אֵיבָה מַשְׁלִיכִים, יַחַד בְּשֵׁם אֲבִיהֶם מְבָרְכִים, רָם לְרָצוֹת בְּדָבָרִים רַבִּים: בְּזְכוּת תָּם יָצִיץ מֶחֱרָבִים, יְהֵאִיר עֵינֵי חֲשֻׁכִים, מֶלֶךְ נָצָב בַּעֲדַת בְּרוּכִים, רוֹצֶה בְּעַמּוֹ יְפָאֵר נְמוּכִים, דּוֹפְקִים בִּתְפִלָּה לְהַשְׁכִּים, בְּטוֹב וְסַלַּח עָמָם יַסְכִּים: Gem. יַשְׁמִיעַ לֹא תֵבוּשׁוּ דַּכִּים, יֵאָמֵר לָבֶן לְבֵית הַמְּחַכִּים:

יִמְלֹךְ יְיָ לְעוֹלָם אֱלֹהַיִךְ צִיּוֹן לְדֹר וָדֹר הַלְלוּיָהּ:

Gem. אראלים Engel im Namen des Unschuldigen[1]) verherrlichen
Den, der herrlich über alle Herrlichen.
Seine Schönheit zu schauen am Throne gehen sie.
Seine Sprossen[2]) — wie Engel heut da stehen sie,
Gebete reihend, den Ew'gen heil'gend und weihend,
Dem Haß und der Zwietracht nicht Stätte verleihend,
Einmüthig in des Vaters Namen benedeiend,
Den Höchsten durch mildes Wort zu gewinnen.
בזכות O schaue gnädig herab, um des Edlen frommes Thun und Sinnen!
O Gott! der Umdüsterten Aug' erhelle,
Du, der in der gesegneten Schaar nimmt seine Stelle!
O Du, Deinem Volke in Gnaden geneigt,
Bring' zu Ehr' und Würde die tief sind gebeugt!
Die seit dem Morgen betend klopfen an Deine Pforte,
Gütig und verzeihend gewähr' ihnen nach ihrem Worte.
Er verkünde: Nicht seid beschämt, ihr Armen! —
So mög es den Harrenden tönen voll Erbarmen!

ימלך (Vorb. u. Gem.) Herrschen wird der Ewige in Ewigkeit, dein Gott, Zijon, in alle Geschlechter. Hallelujah!

1) Jaakobs, nach 1. M. 25, 27. 2) Jisrael.

וְאַתָּה קָדוֹשׁ יוֹשֵׁב תְּהִלּוֹת יִשְׂרָאֵל אֵל נָא׃

ואתה (Vorb. u. Gem.) Du bist ja der Heilige, thronend unter den Lobliedern Jisraels! O Gott!

(בספרד"ם ובהרבה קהלות אשכנז מתחילין מיד מיכאל מימין מהלל.)

חתום ש"המח אלעזר.

אֱמוּנַת אֹם נוֹטֶרֶת. Vorb. u. Gem.
לְמַעַנְךָ עֲזוֹר לִנְשְׁאֶרֶת.
וְעֵקָה רְצֵה־נָא כִּקְטֹרֶת.
קָדוֹשׁ׃

אמונת (Vorb. u. Gem.) Dem Volke, das treu an dem Glauben hält, — Um Deinetwillen sei Heil seinem Reste bestellt.
Laß wie des Weihrauchs Wallen Dir seinen Flehensruf gefallen, — Heiliger!

יְכַפֵּר וְיִסְלַח. אֵל טוֹב Vorb. u. Gem.
וְסַלָּח. נוֹרָא וְקָדוֹשׁ׃

יכפר (Vorb. u. Gem.) O übe Verzeihung und Geduld,
O Gott, vergebend aus voller Huld! Erhabener! Heiliger!

תְּפִלָּתֵנוּ מִמְּעוֹנוֹת. Vorb. u. Gem.
יְקֻבַּל כְּקָרְבָּנוֹת. הָאֵל
קָדוֹשׁ׃

תפלתינו (Vorb. u. Gem) Aus seinen Himmelshöhen mög' Er sich wenden
Zu unseren Gebeten, wie zu Altarspenden! — Heiliger Gott!

מִיכָאֵל מִימִין Vorb. u. Gem.
מְהַלֵּל. וְגַבְרִיאֵל
מִשְּׂמֹאל מְמַלֵּל.
בַּשָּׁמַיִם אֵין כָּאֵל.
וּבָאָרֶץ מִי כְעַמְּךָ
יִשְׂרָאֵל׃

מיכאל (Vorb. u. Gem.) Zur Rechten preiset Michael,
Zur Linken rufet Gabriel:
Wer in den Himmelreichen
Kann sich dem Herrn vergleichen?
Und auf Erden wer Deinem Volke Jisrael?

וּבְכֵן שְׂרָפִים עֹמְדִים מִמַּעַל לוֹ׃

ע"פ א"ב.
אֲרְאֶלַי־דָוִד פּוֹצְחִים
הִלּוּלוֹ. בְּרִתֵּת וָזִיעַ מְפָאֲרִים

וכן (אראלי[1]) Glänzende Heere das Loblied ihm bringen;
In Zittern und Beben seines Preis sie singen.

1) Diese Einleitung zur Keduschah führt die Erscheinung, die dem Propheten Jeschajah (Jes. 6, 2 f.) geworden, umschreibend aus. Den Schluß einer jeden Strophe bildet ein Halbvers jener Stelle, der gleichzeitig als ein besonderer Zug in dem erhabenen prophetischen Bilde dient.

סְלֻסוֹלוֹ, נְגָשִׁים וּבְאִים בְּשִׁנּוּן פְּלוּגוֹתָיו. שְׂרָפִים עֹמְדִים מִמַּעַל־לוֹ: מיכאל

דָּגוּל מֵרְבָבָה הוּא בְּלִי כַחַד. הַמַּבִּיט לָאָרֶץ וַתִּרְעַד וַתִּפְחָד. *וְעִמּוֹ צְבָא הַמְשֻׁלָּשׁ וְפַחַד. שֵׁשׁ כְּנָפַיִם שֵׁשׁ כְּנָפַיִם לְאֶחָד: מיכאל

זִקִּים וּבְרָקִים מַרְעִידִים לְפָנָיו. חֲרָדִים לְהַרְעִיד בְּכָל־פְּנָיו. טָסִים בְּאַרְבַּע פִּנּוֹת מַצְפְּנָיו (נ״א פְּנֵיהֶם). בְּשָׁתַּיִם יְכַסֶּה פָּנָיו: מיכאל

יְרֵאִים וַחֲרֵדִים גְּדוּדֵי חֵילָיו. כָּל־מַלְאָכָיו וַחֵילָיו דָּגָלָיו. לְמוּלוֹ יָרוּצוּ לְגַדְּלוֹ בְּשִׁכְלוּלָיו. וּבְשָׁתַּיִם יְכַסֶּה רַגְלָיו: מיכאל

מִים וְעַד־יָם יִרְנֵּע מְעוֹפֵף. נוֹרָא בְּלִי יְכֹלִים לָשׁוּר וְלִצּוֹפֵף. סְבִיבוֹת כִּסְאוֹ מִתְחוֹפֵף. וּבְשָׁתַּיִם יְעוֹפֵף: מיכאל

עֲרֻכִים עִנְיַן עֻזּוֹ לוֹמַר.

Es nahen ihm mit dem Jubelsang, dem ihm geweihten,
Serafim, stehend ihm zur Seiten.
דגול In seinen Myriaden in glänzender Pracht Er sich hebt.
Er blicket zur Erde: sie zittert und bebt.
Rings ihn Sturm und Wetter und Schauer umringen,
Serafim, jeglicher mit sechs der Schwingen.
זקים Blitz' und Flammen vor ihm erzittern;
Selbst bebend, die Welt sie durchfliegend erschüttern.
Es durchsausen das All nach all seinen Ecken
Die Schaaren, die mit Flügeln ihr Antlitz bedecken.
יראים Bangend und zagend seine Schaaren und Heere,
All seine Boten, seine Fahnen und Chöre,
Hin zu ihm eilend, ihn zu preisen in seinem Palast,
Die Schaar, deren Schwung' ihre Füße umfaßt.
מים Sie fliegen im Nu von Meer zu Meer;
Nicht schauet ihr Blick den Erhabnen, so hehr.
Im Kreise sie seinen Thron umringen.
Die im Flug zwei regen der Schwingen.
ערכים Seiner Allmacht wollen das Loblied sie singen,

*) נ״א וּסְבִיבָיו סוּפָה וּסְעָרָה וָפַחַד וכן מתורגם.

פְּאֵר פְּקוּד פֶּלֶל לְגַמֵּר.
צְפְצוּף צַהֲל צֶדֶק כְּנֶאֱמָר.
וְקָרָא זֶה אֶל־זֶה וְאָמַר:
מיכאל

קְלוֹס קְדֻשׁוֹת קָדוֹשׁ
קְרָאוֹת. רִבּוֹ רִבְבָן עֵינַיִם
מְלֵאוֹת. שִׁבֵּן עַד מַעֲרִיצִים
בִּיצִיאוֹת. קָדוֹשׁ | קָדוֹשׁ
קָדוֹשׁ יְיָ צְבָאוֹת: מיכאל

תַּקִּיף מֵרְבָּה מְפָאֲרִים
לְסַלְּדוֹ. תִּגֵּי תִלִּים עִמְּדִים
לְבָּבְדוֹ. תֵּבֵל וְכָל־דָּרְיָהּ
מַקְדִּישִׁים הוֹדוֹ. מְלֹא כָל־
הָאָרֶץ כְּבוֹדוֹ:

Der Weihe Gesang als Tribut ihm bringen.

Aufjubeln sie von seiner Gnade in herrlichem Klang.

Und Einer dem Andern ruft im Seelendrang.

קלוס Den Weiheruf, das Dreimalheilig lassen sie hören,

Die von Augen Bedeckten in zahllosen Chören.

Den Ewigthronenden preisen sie zum Schluß:

Heilig, heilig, heilig der Schaaren Herr! — ist des Lobes Erguß.

תקיף Sie preisen voll Inbrunst den Mächtigen in seinen Heeren;

Zahllose Schaaren stehen, ihn zu verehren.

Die Erd' und ihre Bewohner verherrlichen seine Macht.

So weit die Erdenräume, reicht seine Pracht!

מִיכָאֵל מִימִין מְהֻלָּל. וְגַבְרִיאֵל מִשְּׂמֹאל מְמֻלָּל.
בַּשָּׁמַיִם אֵין כָּאֵל. וּבָאָרֶץ מִי כְעַמְּךָ יִשְׂרָאֵל:

Vorb. וּבְכֵן לְךָ תַּעֲלֶה
קְדֻשָּׁה. כִּי אַתָּה
אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ מוֹחֵל
וְסוֹלֵחַ:

Gem. כִּי רְכוּבוֹ בָּעֲרָבוֹת.
וְעוּזּוֹ בַּשְּׁחָקִים. וּזְרוֹעוֹ
בַּמְּעוֹנָה. וְקִדּוּשׁוֹ בְּזִבּוּל.
וְאֵימָתוֹ בָּעֲרָפֶל. וּמוֹרָאוֹ

Vorb. (Vorb.) Und so möge zu Dir das Weihelied aufsteigen! denn Du, unser Gott, bist ein Herr, der vergiebt und verzeihet.

כי (Gem.) Denn sein Thron ist in den Aetherräumen, seine Allmacht im Gewölk, seine Kraft in der Himmelswohnung, seine Weihe in einer Thronesstätte und seine

בִּשְׁמֵי שָׁמַיִם. וְקַשְׁתּוֹ
בַּשְּׁמָמִים. וְקוֹלוֹ עַל־הַמַּיִם.
וּמוֹשָׁבוֹ בְּרוּם. וּמַבָּטוֹ
בְּתַהֹם. מִמַּעֲלָה קָדוֹשׁ.
וּמִמַּטָּה בָּרוּךְ. מִמַּיִם אַדִּיר.
וּמִנְּהָרוֹת קוֹל. וּמֵאָרֶץ זֶמֶר.
וּמֵעֲצִים רֶנֶן. וּמֵהָרִים רֶקֶד.
וּמִגְּבָעוֹת שִׁיר. וּמִכָּל־
בְּרִיָּה תְּהִלָּה. וּמִכָּל־רֹאשׁ
כֶּפֶף. וּמִכָּל־עַיִן רָמֵז.
וּמִכָּל־אֹזֶן שֵׁמַע. וּמִכָּל־
פֶּה הוֹדָיָה. וּמִכָּל־לָשׁוֹן
שֶׁבַח. וּמִכָּל־גָּרוֹן רֹן. וּמִכָּל
לֵב רַחַשׁ. וּמִכָּל־כֶּרֶב הִגָּיוֹן.
וּמִכָּל־בֶּרֶךְ כְּרִיעָה. וּמִכָּל־
קוֹמָה הִשְׁתַּחֲוָיָה. וּמִזְּקָנִים
כָּבוֹד. וּמֵאֲנָשִׁים וְנָשִׁים
שִׁיר. וּמִבַּחוּרִים וּבְתוּלוֹת
הַלֵּל. וּמֵעוֹלָלִים וְיוֹנְקִים
עֹז. וּמִדֹּר לְדֹר גְּבוּרָה.
וּמֵעוֹלָם וְעַד־עוֹלָם בְּרָכָה.
כִּי כֻלָּם בָּרְאָתָ לְמַעֲנֶךָ:
יִקְרְאוּ זֶה לָזֶה. וְיַעֲנוּ זֶה
לָזֶה. וְיֹאמְרוּ זֶה לָזֶה. גּוֹשׁוּ
עוֹשׁוּ חוּשׁוּ. וְנַעֲרִיץ לְמֶלֶךְ

Schauer im Wolkendüster und seine Erhabenheit in den Himmeln der Himmel. Sein Bogen ist am Himmel, seine Stimme über Wassern, sein Sitz in der Höhe, sein Blick in die Tiefe. Von oben ruft's: Heilig! aus der Tiefe: Gebenedeiet! aus den Wassern: Triumph! Von den Strömen rauschen Stimmen, von der Erde Gesang, von den Bäumen Jauchzen, von den Bergen Hüpfen, von den Hügeln Klang, und von jedem Geschöpfe Verherrlichung! Von jedem Haupte Beugung, von jedem Auge freudig Winken, von jedem Ohr stilles Lauschen, aus jedem Munde Dank, von jeder Zunge Lob, aus jeder Kehle Jubel, aus jedem Herzen Wallen, aus jedem Innern Regung, von jedem Knie Beugung, von jeder Höhe Neigung, und von Greisen Ehre, von Männern und Weibern Loblied, von Jünglingen und Jungfrauen Preisgesang, von Säuglingen und Kindern Verherrlichung, und von Geschlecht zu Geschlecht Jubelruf, und von Ewigkeit zu Ewigkeit Segensspruch. Denn alle erschufst Du Dir zum Preise. Und sie rufen einander und antworten einander und sprechen zu einander: Auf! im raschen Lauf! Lasset den Herrn

* Reihen, sammeln, eilen.

der Ehren den Preisgesang verklären, ihn, den Erhabenen, Herrlichen in Heiligkeit!

ככתוב (Vorb.) wie geschrieben steht durch Deinen Propheten: Und Einer ruft dem Andern zu und spricht:

קדוש (Gem.) Heilig, heilig, heilig ist Gott der Heerschaaren; so weit die Erde, reicht seine Herrlichkeit.

כבודו Seiner Herrlichkeit; — voll ist die Welt, seine Diener fragen einer den Andern: Wo ist der Ort seiner Herrlichkeit; — Die ihnen gegenüber Geschaarten antworten: „Gelobt sei —"

ברוך (Gem.) Gelobt sei die Herrlichkeit des Ewigen! — ein jeglicher von seiner Stätte aus.

ממקומו Aus seiner geweihten Stätte wende Er sich in Erbarmen und begnadige das Volk derer, die als einig bekennen seinen Namen Abends und Morgens an jeglichem Tage beständig; zweimal in liebender Hingebung rufen sie: „Höre, Jisrael! —"

שמע (Gem.) Höre, Jisrael! der Ewige, unser Gott, ist ein einiges ewiges Wesen!

אחד Einig ist Er, unser Gott, Er unser Vater, Er unser König, Er unser Retter, und Er wird uns vernehmen lassen in seiner

הַכָּבוֹד. הָאֵל הַנַּעֲרָץ
וְהַנִּקְדָּשׁ בַּקֹּדֶשׁ׃

Vorb. כַּכָּתוּב עַל־יַד נְבִיאֶךָ
וְקָרָא זֶה אֶל־זֶה וְאָמַר׃

Gem. u Vorb. קָדוֹשׁ | קָדוֹשׁ
קָדוֹשׁ יְיָ צְבָאוֹת מְלֹא
כָל־הָאָרֶץ כְּבוֹדוֹ׃

Vorb. כְּבוֹדוֹ מָלֵא עוֹלָם
מְשָׁרְתָיו שׁוֹאֲלִים זֶה לָזֶה
אַיֵּה מְקוֹם כְּבוֹדוֹ לְעֻמָּתָם
בָּרוּךְ יֹאמֵרוּ׃

Gem. u. Vorb. בָּרוּךְ כְּבוֹד־יְיָ
מִמְּקוֹמוֹ׃

Vorb. מִמְּקוֹמוֹ הוּא יִפֶּן
בְּרַחֲמִים וְיָחֹן עַם הַמְיַחֲדִים
שְׁמוֹ עֶרֶב וָבֹקֶר בְּכָל־יוֹם
תָּמִיד פַּעֲמַיִם בְּאַהֲבָה
שְׁמַע אוֹמְרִים׃

Gem. u. Vorb. שְׁמַע יִשְׂרָאֵל
יְיָ אֱלֹהֵינוּ | יְיָ אֶחָד׃

Vorb. אֶחָד הוּא אֱלֹהֵינוּ
הוּא אָבִינוּ הוּא מַלְכֵּנוּ הוּא
מוֹשִׁיעֵנוּ. וְהוּא יַשְׁמִיעֵנוּ

Gnade den Ruf zum zweiten Male sichtbarlich vor allen Lebenden: Ich will euer Gott sein!

אני (Gem. u. Vorb.) Ich bin der Ewige, euer Gott!

אדיר O Herrlicher, Du von uns verherrlicht, Ewiger, unser Herr! wie herrlich ist Dein Name auf der ganzen Erde! Und es wird der Ewige König sein über die ganze Erde; an demselbigen Tage wird der Ewige einzig sein und sein Name einzig.

ובדברי (Vorb.) Und in Deinen heiligen Worten steht geschrieben also:

ימלך (Gem.) Der Ewige wird herrschen in alle Zeit, dein Gott, Zijon, in alle Geschlechter. Hallelujah!

לדר (Vorb.) In alle Geschlechter wollen wir verkünden Deine Größe und in alle Dauer der Zeiten Deine Weihe aussprechen, und Dein Preis, unser Gott, soll aus unserem Munde nie entweichen in alle Zeit und Ewigkeit; denn ein großer und heiliger Gott und Herr bist Du.

חמול O walte mild an Deinen Geschöpfen und freue Dich an Deinen Geschöpfen! Und sprechen mögen Deine Schützlinge, wenn Du rechtfertigest Deine Lieben: Sei geheiliget, o Herr, an all Deinen Geschöpfen!

בְּרַחֲמָיו שֵׁנִית לְעֵינֵי כָּל־חַי לִהְיוֹת לָכֶם לֵאלֹהִים׃ אֲנִי יְיָ אֱלֹהֵיכֶם׃ Gem. u. Vorb.

אַדִּיר אַדִּירֵנוּ יְיָ אֲדֹנֵינוּ מָה־אַדִּיר שִׁמְךָ בְּכָל־הָאָרֶץ׃ וְהָיָה יְיָ לְמֶלֶךְ עַל־כָּל־הָאָרֶץ בַּיּוֹם הַהוּא יִהְיֶה יְיָ אֶחָד וּשְׁמוֹ אֶחָד׃

וּבִדְבָרֵי קָדְשְׁךָ כָּתוּב לֵאמֹר׃ Gem.

יִמְלֹךְ יְיָ לְעוֹלָם אֱלֹהַיִךְ צִיּוֹן לְדֹר וָדֹר הַלְלוּיָהּ׃ Gem. u. Vorb.

לְדֹר וָדֹר נַגִּיד גָּדְלֶךָ וּלְנֵצַח נְצָחִים קְדֻשָּׁתְךָ נַקְדִּישׁ וְשִׁבְחֲךָ אֱלֹהֵינוּ מִפִּינוּ לֹא יָמוּשׁ לְעוֹלָם וָעֶד כִּי אֵל מֶלֶךְ גָּדוֹל וְקָדוֹשׁ אָתָּה׃ Vorb.

חֲמוֹל עַל מַעֲשֶׂיךָ, וְתִשְׂמַח בְּמַעֲשֶׂיךָ. וְיֹאמְרוּ לְךָ חוֹסֶיךָ, בְּצַדֶּקְךָ עַמּוֹסֶיךָ, תִּתְקַדַּשׁ אָדוֹן עַל כָּל־מַעֲשֶׂיךָ׃

כִּי מַקְדִּישֶׁיךָ בִּקְדֻשָּׁתְךָ (נ״א בְּעֶרְכְּךָ) קְדֻשָּׁתָ. נָאֶה לְקָדוֹשׁ פְּאֵר מִקְדָּשִׁים: בְּאֵין מֵלִיץ יֹשֵׁר מוּל מַגִּיד פֶּשַׁע, תַּגִּיד לְיַעֲקֹב דָּבָר חָק וּמִשְׁפָּט. וְצַדְּקֵנוּ בַּמִּשְׁפָּט הַמֶּלֶךְ הַמִּשְׁפָּט:

עוֹד יִזְכֹּר־לָנוּ אַהֲבַת אֵיתָן אָדֵינוּ. וּבֶן הַנֶּעֱקָד יַשְׁפִּית מְדֵינֵנוּ. וּבְזְכוּת הַתָּם יוֹצִיא אָיוֹם (נ״א הַיּוֹם) לְאֶדֶר דִּינֵנוּ. כִּי קָדוֹשׁ הַיּוֹם לַאדֹנֵינוּ:

וּבְכֵן יִתְקַדַּשׁ שִׁמְךָ יְיָ אֱלֹהֵינוּ. עַל יִשְׂרָאֵל עַמֶּךָ. וְעַל יְרוּשָׁלַיִם עִירֶךָ. וְעַל צִיּוֹן מִשְׁכַּן כְּבוֹדֶךָ. וְעַל מַלְכוּת בֵּית דָּוִד מְשִׁיחֶךָ. וְעַל מְכוֹנְךָ וְהֵיכָלֶךָ:

כי Denn die Dich heiligen hast Du mit Deiner Weihe geheiliget. Herrlich stehet dem Heiligen an der Preis der ihm Geheiligten. Wenn kein fürsprechender Anwalt für uns steht dem gegenüber, der uns der Sünde zeiht, sprich Du für Jaakob das Wort des Rechtes und des Urtheils Spruch, und sprich Du uns rein im Gerichte, König des Rechtes!

עוד So mög' Er uns auch fürder gedenken der Liebe des felsenfesten Ahns (Abraham), und um des zum Opfer Gebundenen (Jizchak) willen unsere Ankläger zum Schweigen bringen, und um das Verdienst des Untadligen (Jaakob) zum Heil ausgehen lassen unsern Urtheilspruch. Denn heilig ist der heutige Tag unserem Herrn.

ובכן Und so werde denn Deinem Namen die Weihe, Ewiger, unser Gott! an Jisrael, Deinem Volke, und an Jeruschalajim, Deiner Stadt, und an Zijon, der Stätte Deiner Herrlichkeit, und an dem Herrscherhause Davids, Deines Gesalbten, und an Deiner Wohnstatt und an Deinem Tempel.

(*וּבְכֵן תֵּן פַּחְדְּךָ יְיָ אֱלֹהֵינוּ עַל כָּל־מַעֲשֶׂיךָ. וְאֵימָתְךָ עַל כָּל־מַה־שָּׁבָרָאתָ. וְיִירָאוּךָ כָּל־הַמַּעֲשִׂים. וְיִשְׁתַּחֲווּ לְפָנֶיךָ כָּל־הַבְּרוּאִים. וְיֵעָשׂוּ כֻלָּם אֲגֻדָּה אַחַת. לַעֲשׂוֹת רְצוֹנְךָ בְּלֵבָב שָׁלֵם. כְּמוֹ שֶׁיָּדַעְנוּ יְיָ אֱלֹהֵינוּ. שֶׁהַשָּׁלְטָן לְפָנֶיךָ. עֹז בְּיָדֶךָ. וּגְבוּרָה בִּימִינֶךָ. וְשִׁמְךָ נוֹרָא עַל כָּל־מַה־שָּׁבָרָאתָ:

וּבְכֵן תֵּן כָּבוֹד יְיָ לְעַמֶּךָ. תְּהִלָּה לִירֵאֶיךָ. וְתִקְוָה לְדוֹרְשֶׁיךָ.

*) Uebersetzung s. S. 93.

וּפִתְחוֹן פֶּה לַמְיַחֲלִים לָךְ. שִׂמְחָה לְאַרְצֶךָ. וְשָׂשׂוֹן לְעִירֶךָ. וּצְמִיחַת
קֶרֶן לְדָוִד עַבְדֶּךָ. וַעֲרִיכַת נֵר לְבֶן־יִשַׁי מְשִׁיחֶךָ. בִּמְהֵרָה בְיָמֵינוּ:

וּבְכֵן צַדִּיקִים יִרְאוּ וְיִשְׂמָחוּ. וִישָׁרִים יַעֲלוֹזוּ. וַחֲסִידִים בְּרִנָּה
יָגִילוּ. וְעוֹלָתָהּ תִּקְפְּצִין־פִּיהָ. וְכָל־חָרְשָׁעָה כְּלָהּ כְּעָשָׁן תִּכְלֶה. כִּי
תַעֲבִיר מֶמְשֶׁלֶת זָדוֹן מִן־הָאָרֶץ:

וְתִמְלוֹךְ | אַתָּה יְיָ לְבַדְּךָ עַל כָּל־מַעֲשֶׂיךָ. בְּהַר צִיּוֹן מִשְׁכַּן
כְּבוֹדֶךָ. וּבִירוּשָׁלַיִם | עִיר קָדְשֶׁךָ. כַּכָּתוּב בְּדִבְרֵי קָדְשֶׁךָ. יִמְלֹךְ
יְיָ | לְעוֹלָם אֱלֹהַיִךְ צִיּוֹן לְדֹר וָדֹר הַלְלוּיָהּ:

קָדוֹשׁ אַתָּה וְנוֹרָא שְׁמֶךָ. וְאֵין אֱלוֹהַ מִבַּלְעָדֶיךָ. כַּכָּתוּב וַיִּגְבַּהּ
יְיָ צְבָאוֹת בַּמִּשְׁפָּט. וְהָאֵל הַקָּדוֹשׁ נִקְדַּשׁ בִּצְדָקָה. בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ
הַמֶּלֶךְ הַקָּדוֹשׁ:

אַתָּה בְחַרְתָּנוּ מִכָּל־הָעַמִּים. אָהַבְתָּ אוֹתָנוּ. וְרָצִיתָ
בָּנוּ. וְרוֹמַמְתָּנוּ מִכָּל־הַלְּשׁוֹנוֹת. וְקִדַּשְׁתָּנוּ בְּמִצְוֹתֶיךָ.
וְקֵרַבְתָּנוּ מַלְכֵּנוּ לַעֲבוֹדָתֶךָ. וְשִׁמְךָ הַגָּדוֹל וְהַקָּדוֹשׁ
עָלֵינוּ קָרָאתָ:

וַתִּתֶּן־לָנוּ יְיָ אֱלֹהֵינוּ בְּאַהֲבָה אֶת־יוֹם (הַשַּׁבָּת הַזֶּה
לִקְדֻשָּׁה וְלִמְנוּחָה וְאֶת־יוֹם) הַכִּפֻּרִים הַזֶּה לִמְחִילָה וְלִסְלִיחָה
וּלְכַפָּרָה וְלִמְחַל־בּוֹ אֶת־כָּל־עֲוֹנוֹתֵינוּ (באהבה) מִקְרָא־
קֹדֶשׁ זֵכֶר לִיצִיאַת מִצְרָיִם:

אֱלֹהֵינוּ וֵאלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ. יַעֲלֶה וְיָבֹא וְיַגִּיעַ וְיֵרָאֶה
וְיֵרָצֶה וְיִשָּׁמַע וְיִפָּקֵד וְיִזָּכֵר זִכְרוֹנֵנוּ וּפִקְדּוֹנֵנוּ וְזִכְרוֹן
אֲבוֹתֵינוּ. וְזִכְרוֹן מָשִׁיחַ בֶּן־דָּוִד עַבְדֶּךָ. וְזִכְרוֹן יְרוּשָׁלַיִם
עִיר קָדְשֶׁךָ. וְזִכְרוֹן כָּל־עַמְּךָ בֵּית יִשְׂרָאֵל לְפָנֶיךָ
לִפְלֵיטָה לְטוֹבָה לְחֵן וּלְחֶסֶד וּלְרַחֲמִים לְחַיִּים וּלְשָׁלוֹם
בְּיוֹם הַכִּפֻּרִים הַזֶּה: זָכְרֵנוּ יְיָ אֱלֹהֵינוּ בּוֹ לְטוֹבָה. וּפָקְדֵנוּ
בוֹ לִבְרָכָה. וְהוֹשִׁיעֵנוּ בוֹ לְחַיִּים. וּבִדְבַר יְשׁוּעָה וְרַחֲמִים

חוּס וְחָנֵנוּ וְרַחֵם עָלֵינוּ וְהוֹשִׁיעֵנוּ. כִּי אֵלֶיךָ עֵינֵינוּ. כִּי אֵל מֶלֶךְ חַנּוּן וְרַחוּם אָתָּה:

סליחות למנחה של יום כפור.

סְלַח־לָנוּ אָבִינוּ כִּי בִּרֹב אִוַּלְתֵּנוּ שָׁגִינוּ. מְחַל־לָנוּ מַלְכֵּנוּ כִּי־רַבּוּ עֲוֹנֵינוּ:

פתיחה. ע"פ א"ב. Gem.

אֲדֹנָי יְיָ אֱלֹהֵי הַצְּבָאוֹת יֹשֵׁב הַכְּרוּבִים. בְּטֶרֶם שׁוּבוּ בָנִים שׁוֹבָבִים: גְּשׁוּ־נָא אֵלַי בִּדְבָרִים עֲרֵבִים. דִּרְשׁוּנִי וְחָיוּ יָמִים רַבִּים: הֲלֹא דְּבָרְךָ לְעוֹלָם נִצָּבִים. וּבָם אָנוּ נִשְׁעָנִים וְנִקְרָבִים: זָכְרֵנוּ לְחַיִּים טוֹבִים. חָנֵּנוּ כַּחֲסָדֶיךָ הַמְרֻבִּים: טוֹב אַתָּה לָרָעִים וְלַטּוֹבִים.

סלח (Vorb.) Vergieb uns, Du unſer Vater! denn aus großer Thorheit haben wir gefehlt. Verzeih' uns, Du unſer König! denn viel ſind unſerer Sünden.

אדני (Gem.) Der thront ob Cherubim, Herr Zebaoth!

„Kehrt um, Abtrünn'ge!" lautet Dein Gebot.

„O nahet mir mit holdem Beterwort!

„O ſuchet mich, gewinnet Lebens Hort!"

Dein Wort, o Herr, beſteht, ſo lang die Welt;

Darauf iſt unſer Hoffen feſtgeſtellt.

Zu Heil und Leben wolle unſer denken,

Nach Deiner großen Huld uns Gnade ſchenken.

טוב Mild nimmſt die Böſen Du, wie Gute, an,

יְמִינְךָ פְּשׂוּטָה לְקַבֵּל
שָׁבִים: כִּי לֹא תַחְפֹּץ
בְּמִיתַת חַיָּבִים. לָכֵן
אָנוּ מַשְׁכִּימִים
וּמַעֲרִיבִים: מֶלֶךְ
מְהֻלָּל בְּמַחֲנוֹת
כְּרוּבִים. נַקֵּנוּ מֵחֵטְא
וּמֵחֲוֹבִים: סְלַח־לָנוּ
כִּי פְשָׁעֵינוּ רַבִּים.
עֲגֵנוּ לְמַעַן צוּרִים
הַחֲצוּבִים: פְּתַח־
תְּשׁוּבָה לְכָל יְהוּ
נִשְׁלָבִים. צַעֲקוֹתֵינוּ
לְפָנֶיךָ יְהוּ נְקִשָּׁבִים:
ס רָחֲבֵנוּ אֵלֶיךָ חֹצֵב
לְהָבִים. רְצֵנוּ כְּעֹלוֹת
פָּרִים וּכְשָׂבִים: שַׁבְנוּ
אֵלֶיךָ נְעָרִים וְשָׂבִים.
תְּמוּכִים וּבְטוּחִים
עַל־רַחֲמֶיךָ הָרַבִּים:

Die Rechte offen, Reu'ge zu empfah'n.
Du willst es nicht, daß schuldbedeckt wir sterben;
Drum früh und spät um Deine Huld wir werben.
O König, dem Cherubim im Verein
Lobsingen, sprich von Sünd' und Schuld uns rein!
Trotz unsrer Sündenlast woll uns verzeih'n,
Um Felsenfeste[1]) uns Gehör verleih'n.
פתחי Der Buße Pforten seien nicht verschlossen,
Und unserem Flehensruf Dein Ohr erschlossen.
Wir nahen Dir, von dem aus Blitze zünden:
Laß Gunst vor Dir, den Opfern gleich, uns finden.
Sieh' Greis' und Jünglinge zu Dir bekehrt,
Gelehnt auf Dein Erbarmen, treu bewährt!

1) Die im Glauben starken Erzväter,

(* כִּי עַל־רַחֲמֶיךָ הָרַבִּים אָנוּ בְטוּחִים, וְעַל צִדְקוֹתֶיךָ אָנוּ נִשְׁעָנִים, וְלִסְלִיחוֹתֶיךָ אָנוּ מְקַוִּים, וְלִישׁוּעָתְךָ אָנוּ מְצַפִּים: אַתָּה הוּא יְיָ מֶלֶךְ אוֹהֵב צְדָקוֹת מְקֻדָּם, מַעֲבִיד עֲוֹנוֹת עַמּוֹ וּמַסִּיר חַטֹּאת יְרֵאָיו, כּוֹרֵת בְּרִית לְרֹאשׁוֹנִים, וּמְקַיֵּם שְׁבוּעָה לָאַחֲרוֹנִים: אַתָּה הוּא שֶׁיָּרַדְתָּ בֶּעָנָן כְּבוֹדְךָ עַל־הַר סִינַי, וְהֶרְאֵיתָ דַּרְכֵי טוּבְךָ לְמֹשֶׁה עַבְדֶּךָ: אָרְחוֹת חַסְדֶּיךָ גִּלִּיתָ לוֹ, וְהוֹדַעְתּוֹ כִּי אַתָּה אֵל רַחוּם וְחַנּוּן אֶרֶךְ אַפַּיִם וְרַב־חֶסֶד וּמַרְבֶּה לְהֵטִיב, וּמַנְהִיג אֶת־הָעוֹלָם כֻּלּוֹ בְּמִדַּת רַחֲמִים: וְכֵן כָּתוּב, וַיֹּאמֶר אֲנִי אַעֲבִיר כָּל־טוּבִי עַל־פָּנֶיךָ וְקָרָאתִי בְשֵׁם יְיָ לְפָנֶיךָ וְחַנֹּתִי אֶת־אֲשֶׁר אָחֹן וְרִחַמְתִּי אֶת־אֲשֶׁר אֲרַחֵם:

אֵל אֶרֶךְ אַפַּיִם אָתָּה, וּבַעַל הָרַחֲמִים נִקְרֵאתָ, וְדַרְכְּךָ תְּשׁוּבָה הוֹרֵיתָ: גְּדֹלַת רַחֲמֶיךָ וַחֲסָדֶיךָ, תְּזָכֹר הַיּוֹם וּבְכָל־יוֹם לְזֶרַע יְדִידֶיךָ: תֵּפֶן אֵלֵינוּ בְּרַחֲמִים, כִּי אַתָּה הוּא בַּעַל הָרַחֲמִים: בְּתַחֲנוּן וּבִתְפִלָּה פָּנֶיךָ נְקַדֵּם, כְּהוֹדַעְתָּ לָעָנִי מִקֶּדֶם: מְחֹרוֹן אַפְּךָ שׁוּב, כְּמוֹ בְּתוֹרָתְךָ כָּתוּב: וּבְצֵל כְּנָפֶיךָ נֶחֱסֶה וְנִתְלוֹנָן, כִּיוֹם וַיֵּרֶד יְיָ בֶּעָנָן: תַּעֲבֹר עַל־פֶּשַׁע וְתִמְחֶה אָשָׁם, כְּיוֹם וַיִּתְיַצֵּב עִמּוֹ שָׁם: תַּאֲזִין שַׁוְעָתֵנוּ וְתַקְשִׁיב מִמֶּנּוּ מַאֲמָר, כְּיוֹם וַיִּקְרָא בְּשֵׁם יְיָ וְשָׁם נֶאֱמַר.

וַיַּעֲבֹר יְיָ | עַל־פָּנָיו וַיִּקְרָא.

יְיָ | יְיָ אֵל רַחוּם וְחַנּוּן אֶרֶךְ אַפַּיִם וְרַב־חֶסֶד וֶאֱמֶת: נֹצֵר חֶסֶד לָאֲלָפִים נֹשֵׂא עָוֹן וָפֶשַׁע וְחַטָּאָה וְנַקֵּה: וְסָלַחְתָּ לַעֲוֹנֵנוּ וּלְחַטָּאתֵנוּ וּנְחַלְתָּנוּ: סְלַח־לָנוּ אָבִינוּ כִּי חָטָאנוּ

*) Ueberſetzung S. 212.

מְחַל־לָנוּ מַלְכֵּנוּ כִּי פָשָׁעְנוּ: כִּי־אַתָּה אֲדֹנָי טוֹב וְסַלָּח
וְרַב־חֶסֶד לְכָל־קֹרְאֶיךָ:

הוֹשִׁיעָה אֶת־עַמֶּךָ וּבָרֵךְ אֶת־נַחֲלָתֶךָ וּרְעֵם וְנַשְּׂאֵם עַד־הָעוֹלָם:
הוֹשַׁע יְיָ אֶת־עַמֶּךָ אֶת־שְׁאֵרִית יִשְׂרָאֵל: הַשְׁקִיפָה מִמָּעוֹן קָדְשְׁךָ
מִן־הַשָּׁמַיִם וּבָרֵךְ אֶת־עַמְּךָ אֶת־יִשְׂרָאֵל: תִּזְכּוֹר לָהֶם בְּרִיתֶךָ
וְהִנָּחֵם כְּרוֹב חַסָּדֶיךָ אֲשֶׁר כָּרַתָּ אֶת־אַבְרָהָם וּשְׁבוּעָתוֹ לְיִצְחָק:

רַחֲמֶיךָ רַבִּים יְיָ כְּמִשְׁפָּטֶיךָ חַיֵּינוּ: אַל־תָּבוֹא בְּמִשְׁפָּט עִמָּנוּ
כִּי לֹא־יִצְדַּק לְפָנֶיךָ כָּל־חָי: כְּרַחֵם אָב עַל־בָּנִים כֵּן תְּרַחֵם יְיָ
עָלֵינוּ: לַיְ הַיְשׁוּעָה עַל־עַמְּךָ בִרְכָתֶךָ סֶלָה: יְיָ צְבָאוֹת עִמָּנוּ
מִשְׂגָּב־לָנוּ אֱלֹהֵי יַעֲקֹב סֶלָה: יְיָ צְבָאוֹת אַשְׁרֵי אָדָם בֹּטֵחַ בָּךְ:
יְיָ הוֹשִׁיעָה הַמֶּלֶךְ יַעֲנֵנוּ בְיוֹם־קָרְאֵנוּ:

(Vorbeter) סְלַח־נָא לַעֲוֹן הָעָם הַזֶּה כְּגֹדֶל חַסְדֶּךָ וְכַאֲשֶׁר נָשָׂאתָה לָעָם הַזֶּה מִמִּצְרַיִם וְעַד־הֵנָּה: וְשָׁם נֶאֱמַר.

(Gemeinde) וַיֹּאמֶר יְיָ סָלַחְתִּי כִּדְבָרֶךָ:

הַטֵּה אֱלֹהַי | אָזְנְךָ וּשְׁמַע פְּקַח עֵינֶיךָ וּרְאֵה שִׁמְמוֹתֵינוּ וְהָעִיר
אֲשֶׁר־נִקְרָא שִׁמְךָ עָלֶיהָ. כִּי לֹא עַל־צִדְקֹתֵינוּ אֲנַחְנוּ מַפִּילִים
תַּחֲנוּנֵינוּ לְפָנֶיךָ. כִּי עַל־רַחֲמֶיךָ הָרַבִּים: אֲדֹנָי | שְׁמָעָה אֲדֹנָי |
סְלָחָה אֲדֹנָי הַקְשִׁיבָה וַעֲשֵׂה אַל־תְּאַחַר לְמַעַנְךָ אֱלֹהַי כִּי־שִׁמְךָ
נִקְרָא עַל־עִירְךָ וְעַל־עַמֶּךָ:

קכו ע"ס א"ב וש"הטח חתום לבכוף מנחם ברבי מבור.

אֲחַלָּה אֶת־פְּנֵי יְיָ אוּלַי אֲכַפְּרָה. בְּעַד חַטֹּאת וַעֲבֵרוֹת
עַצְמוֹ מִלְּסַפְּרָה. גְּבֹרוֹ וְעָבְרוּ רֹאשׁ פְּנֵינוּ לְהַחְפִּירָה. דַּשְׁנוּ
בָּם כְּהַתֵּר חֻקִּים לְהָפִירָה: הָרָוָה אֶת־הַצְּמָאָה לְהַגְדִּיל
יָסַפְנוּ. וּשְׁרִיר לְבָבוֹת וְתוֹר עֵינַיִם כָּסָפְנוּ. זְלָזַלְנוּ בְּעוֹמְדִים
בְּרוּם עוֹלָם וְכִפְּנוּ. חָלַלְנוּ כָּבוֹד וָחֶסֶד סָפְנוּ אָסַפְנוּ:

טוֹרַפְנוּ בְּקִרְבֵּנוּ וַנְּנַהֵם עַל־הַמַּרְדּוּת. יָדַעְנוּ רִשְׁעֵנוּ וְנִכְנַס בְּלִבֵּנוּ מַרְדּוּת. כִּוַּנּוּ לָשׁוּב לָאֵל בְּרֵגֶשׁ וְחֶרְדּוּת. לְמַעַן נִמָּלֵט מֵרֶדֶת בּוֹר וָדוּת: מִדַּת הַיִּשְׁעָה תָּפְשׁוּ עַם סְפוּרִים. נָאוֹךְ מִדּוֹת שְׁלֹשׁ עֶשְׂרֵה שִׁחוּם פָּרִים. סָמְכוּ בְּכֹחַ הַתְּשׁוּבָה וּבְיוֹם הַכִּפֻּרִים. עָתַד לְסַלְּחָה וּמְחִילָה לְחוֹטְאִים וּלְכוֹפְרִים: פְּגִיעָה וְעִנּוּי חֵן הֵם זְבְחֵי אָיוֹם. צִיר הַזְּבִיחָה וּמְנָחָה הִגִּישׁ בְּתֵיּוֹם. קָרָא וְנַעֲנָה הַלֹּא מָצָא פְּדִיוֹם. רָדְתוּ הוֹרִיד לְחוֹת הָאַחֲרוֹנִים כְּהַיּוֹם: שָׁמַעְנוּ שׁוֹפָר בַּבָּסֶה וְהָזַהֲרוּ חֲרֵדִים. שָׁבוּ בְּצוֹם בְּנַתַּיִם יְחִידִים שְׁרִידִים. תָּמְמוּ הַיּוֹם יַחַד הוֹרִים וְיְלָדִים. תָּקְפוּ בְּמִקְרָא עֲצָרָה לָמַעַט [1]שְׁלָדִים: מִיגֵי סַמֵּי קְטֹרֶת רֵיחָן עָרֵב. חֶלְבְּנָה צְרוּפָה בֵּינָם עִמָּם לְהִתְעָרֵב. מִכֵּן (מכאן) לְשׁוֹבָבִים אֲשֶׁר בָּעֲמִים בְּקֶרֶב. בָּרַבִּים בִּהְיוֹת עִמָּם יְקַבְּלוּ לְהִתְקָרֵב: מְצֻרָף וּמְטֻהָר יְנַקְּנוּ וְיַזְּגֵנוּ כְּבִבּוּרִית. כִּפֶּר יְחֻנֵּנוּ [2]מֵעִידִית וְלֹא [3]מִזְּבוּרִית. יִשֵּׁר יָדִיד יְזַכּוֹר לָבַת עִבְרִית. רָץ וְהִטִּיף כְּהַיּוֹם דַּם בְּרִית:

(*אֵל מֶלֶךְ יוֹשֵׁב עַל־כִּסֵּא רַחֲמִים מִתְנַהֵג בַּחֲסִידוּת מוֹחֵל עֲוֹנוֹת עַמּוֹ. מַעֲבִיר רִאשׁוֹן רִאשׁוֹן. מַרְבֶּה מְחִילָה לְחַטָּאִים וְסַלְחָה לְפוֹשְׁעִים. עֹשֶׂה צְדָקוֹת עִם כָּל־בָּשָׂר וְרוּחַ. לֹא בְרָעָתָם תִּגְמֹל. אֵל הוֹרֵיתָ לָנוּ לוֹמַר (מִדּוֹת) שְׁלֹשׁ עֶשְׂרֵה. זְכָר־לָנוּ הַיּוֹם בְּרִית שְׁלֹשׁ עֶשְׂרֵה. כְּהוֹדַעְתָּ לֶעָנָו מִקֶּדֶם. כְּמוֹ שֶׁכָּתוּב וַיֵּרֶד יְיָ בֶּעָנָן וַיִּתְיַצֵּב עִמּוֹ שָׁם וַיִּקְרָא בְשֵׁם יְיָ:

וַיַּעֲבֹר יְיָ עַל־פָּנָיו וַיִּקְרָא.

1) Muskel, Muskelkräfte. 2) Des Edlen halben. 3) Geringes.
*) Ueberſetzung ſiehe Seite 217.

יְיָ | יְיָ אֵל רַחוּם וְחַנּוּן אֶרֶךְ אַפַּיִם וְרַב־חֶסֶד וֶאֱמֶת׃
נֹצֵר חֶסֶד לָאֲלָפִים נֹשֵׂא עָוֹן וָפֶשַׁע וְחַטָּאָה וְנַקֵּה׃
וְסָלַחְתָּ לַעֲוֹנֵנוּ וּלְחַטָּאתֵנוּ וּנְחַלְתָּנוּ׃ סְלַח־לָנוּ אָבִינוּ כִּי
חָטָאנוּ. מְחַל־לָנוּ מַלְכֵּנוּ כִּי פָשָׁעְנוּ׃ כִּי־אַתָּה אֲדֹנָי
טוֹב וְסַלָּח וְרַב־חֶסֶד לְכָל־קֹרְאֶיךָ׃

זְכֹר־ אֱלֹהִים רוּחַ נִשְׁבָּרָה־ לֵב נִשְׁבָּר וְנִדְכֶּה אֱלֹהִים׃
לֹא תִבְזֶה׃ הֵטִיבָה בִרְצוֹנְךָ אֶת־צִיּוֹן תִּבְנֶה־ חוֹמוֹת
יְרוּשָׁלָיִם׃ כִּי שׁוֹמֵעַ אֶל־אֶבְיוֹנִים יְיָ וְאֶת־אֲסִירָיו לֹא בָזָה׃

רחמיך רבים אל תבא כרחם אב לי׳ הישועה י׳ צבאות עמנו י׳ צבאות

קכז ע׳ם א״ב אלהינו ואלהי אבותינו

אָבְסוּ אִשִּׁים וּבָטְלוּ קָרְבָּנוֹת. בַּמֶּה נְקַדֵּם שׁוֹכֵן מְעוֹנוֹת.
גֶּבֶר חָגוּן בְּקִרְבֵּנוּ אֵין לְרַצּוֹתְךָ בְּתַחֲנוֹת. דְּרוֹשׁ־רַחֲמִים
בַּעֲדֵנוּ לִמְצֹא חֲנִינוֹת׃ הֲלֹא מִקֶּדֶם כְּשָׁגוּ הוֹרִים לְפָנֶיךָ.
וַדַּי חַטָּאת וְאָשָׁם מְכַפְּרִים פָּנֶיךָ. וֶבַח וּמִנְחָה סָלָקוּ
וְנֶהֱרַס בֵּית מְעוֹנֶךָ. הַלּוֹת פָּנֶיךָ לֹא נוֹבַל לְהָשִׁיב חֲרוֹנֶךָ׃
טָעֲנָה שִׁמְצָתֵנוּ בַּמֶּה נָדִיחַ וּנְכַפֵּר פָּשַׁע. יַחַד קָרֵב וּמַקְרִיב
קַצְתָּ מִיְּשַׁע. כַּפְּרָה אִם־אַיִן וּמֵאַיִן יֵשַׁע. לְמִלְכָלְכִים
בְּכָל־יוֹם בְּחֵטְא וְעָוֹן וָרֶשַׁע׃ מְשׁוּגוֹתֵינוּ אִתָּנוּ תָלִין בְּאֶפֶס
תָּמִיד מִנְחַת עֶרֶב. נִיחוֹחֵי שַׁחַר גַּם־הֵם פָּסוּ הַמַּצְדִּיקִים
שְׁגֻגַת עֶרֶב. סַרְחוֹנוֹת יוֹם־יוֹם נוֹסִיף וְלֹא נִגְרַע מִקֶּרֶב.
עֲוֹנוֹת רַבּוּ וְגָבְרוּ הֶרֶב׃ פָּסוּ כָל־אֵלֶּה וְנִשְׁאַרְנוּ רֵקִים. צוֹם
צַמְנוּ הַיּוֹם לְמַעַט דָּם וָחֵלֶב תְּמוּר דָּמִים הַנִּזְרָקִים. קוֹמָה
נִכּוֹף בְּתַחַן שְׁתַּיִם תְּמוּר עֲקֻדַת כֶּבֶשׂ בִּשְׁנֵי פְרָקִים. רֹאשׁ
נָשׂוֹחַ וְצַוָּאר נִפְשׁוֹט בְּעֵד קְרִיצָה וּמְלִיקָה וְנִכְבּוֹל דָּם
בְּמִזְרָקִים׃ שַׁדַּי שׁוּר בְּמַעֲרִימִים כָּל־זֹאת לְרַצּוֹתֶךָ.

שַׁוְעָתָם שְׁמַע וְתַרְבֵּה לָהֶם מְחִילָתֶךָ. תֵּרָאֶה לְעַמְּךָ יְשַׁע
וְאַהֲבָתֶךָ. תַּחַת כִּי הֵם עַמֶּךָ וְנַחֲלָתֶךָ: ©. 472. אל מלך יושב

אִם עֲוֹנוֹת תִּשְׁמָר־יָהּ אֲדֹנָי מִי יַעֲמֹד: כִּי־עִמְּךָ הַסְּלִיחָה לְמַעַן
תִּוָּרֵא: כִּי אַיִן לָנוּ פֶּה לְהָשִׁיב וְלֹא מָצָה לְהָרִים רֹאשׁ:

רחמיך רבים אל תבא כרחם אב ליי הישועה ייי צבאות עמנו ייי צבאות
קכח אלהינו ואלהי אבותינו ע"פ א"ב וש"המח זכריה חזק.

אָפֵס זֶבַח וְעוֹלָה. בַּמֶּה נִמְצָא לְפָנֶיךָ מְחִלָּה. גָּבַר חֵטְא
וְעוֹלָה. דַּלְנוּ מֵהַקְרִיב קָרְבַּן מְעִילָה: הָהֲרֵב מְלוֹן הַשְׁכִּינָה.
וְאֵיךְ נִמְצָא לְפָנֶיךָ חֲנִינָה. זְלַל יָקָר כְּבוֹד הַבָּהֲנָה. חָסְרוּ
וְנִמְנְעוּ אַנְשֵׁי אֱמוּנָה: טוֹרְדוּ עוֹמְדִים כַּהוֹמָה. יוֹדְעִים
לְעַתֵּר וּלְהָשִׁיב חֵמָה. כַּפָּרָה עַתָּה בַּמָּה. לְמִי־אֵי תוֹךְ עָוֹן
וּמִרְמָה: מִי יַעֲמוֹד לְפָנֶיךָ בְּשָׁעַת זַעְמֶךָ. נָאוֹךְ בְּעֵד עַם
עָנִי וָמָךְ. סְלַח־נָא לְמַעַן שִׁמְךָ. עֲבוֹר כִּי הַסְּלִיחָה עִמְּךָ:
פָּנֵינוּ אֵלֶיךָ בּוֹשְׁנוּ לָהָרִים. צְדָקָה אֵין לָנוּ לְהַרְבּוֹת
דְּבָרִים. קָרְבְּנוּ אֵלֶיךָ בּוֹשִׁים וַחֲפוּרִים. רַחֲמִים וְיֶשַׁע מִמְּךָ
מְסַפְּרִים: שׁוֹקְדִים דְּלָתֶיךָ בְּשִׁיחַ תַּדְנוּנִים. תּוֹבְעִים צְדָקָה
כַּעֲנִיִּים וְאֶבְיוֹנִים. זוֹעֲקִים לְךָ וְעַל חַיֵּיהֶם מִתְחַנְּנִים.
בְּטוּחִים עַל־רַחֲמֶיךָ וְעַל צִדְקוֹתֶיךָ נִשְׁעָנִים: דְּכוּב
שְׁפָתֵינוּ רְצֵה נָא כְּפָרִים. יֶעֱרַב תַּחֲנוּנֵינוּ כְּהַקְרָבַת דָּם
וְאֵמוּרִים. הָבֵל עֹל בְּלֹא הוֹן מְכוּרִים. הִפֵּשׁ קָרָא וְקַבֵּץ
פְּזוּרִים: חוֹנֵךְ לֵב עַמְּנוּ בַּדִּין אַל־תֵּשֵׁב. זַעַם | מֵעַמְּךָ
הַעֲבֵר וְאַל־תָּשֵׁב. קַבֵּל שִׂיחֵנוּ וְקוֹל שַׁוְעָתֵנוּ הַקְשֵׁב.
אֵל מֶלֶךְ עַל־כִּסֵּא רַחֲמִים יוֹשֵׁב: ©. 472. אל מלך יושב

הוֹשִׁיעָה יְיָ כִּי נָמַר חָסִיד כִּי־פַסּוּ אֱמוּנִים | מִבְּנֵי אָדָם:
הוֹשִׁיעָה אֶת־עַמֶּךָ וּבָרֵךְ אֶת־נַחֲלָתֶךָ וּרְעֵם וְנַשְּׂאֵם
עַד־הָעוֹלָם: הוֹשַׁע יְיָ אֶת־עַמְּךָ אֵת שְׁאֵרִית יִשְׂרָאֵל:

רחמיך רבים אל תבא ברחם אב ל״י הישועה ״ צבאות אשרי ״ הישיעה
מיוסד ע״פ א״ב ובסוף התים שׁהמח שמעון בר יצחק חזק.

קכט אלהינו ואלהי אבותינו

אֹפֶס מְזִיחַ מְחַבֵּב וּמְכַפֵּר. בָּטְלוּ תְּמִידֵי עֶרֶב וָצָפֶר. גְּחָלִים לוֹחֲשׁוֹת עָמְטוּ לְהֶחָפֵר. דָּמִים וְאֵמוּרִים בָּטְלוּ מִלְּכַפֵּר: הַמְּשִׁיחַ פֶּם וּבָנָדִים מֶרָבָּה, וְאֵין מְרֻצָּה וּתְפִלָּה מֵרֻבָּה. זְרוֹנוֹת וּשְׁגָגוֹת עָצְמוּ לְהֵרֻבָּה. חֶפְלָה רוּחֲנוּ מֵאוֹרֵנוּ כָּבָה: טִירַת מִקְדָּשֵׁנוּ מֵעֵת חֻרְבָּה. יוֹם עַל־יוֹם הוֹסַפְנוּ חוֹבָה. כְּשֵׁל כֹּחֵנוּ מִשְּׁמֹעַ דִּבָּה. לוּלֵי רַחֲמֶיךָ וְתוֹרָתְךָ הָרְחָבָה: מַפֶּרֶת בְּיָדֵינוּ מִימוֹת אָבוֹת. נָהוֹג לְפָנֶיךָ בְּתַחַן לְהֵרֻבּוֹת. שִׂיחוֹת לְשִׁפּוּף וּתְחִנּוֹת עֲרֻבּוֹת. עֲצָרָה לִקְרוֹא וְאוֹהֲבִם נְדָבוֹת: פֶּלֶל | לְהַסְדִּיר כְּרֶגִיל וְשָׁלֵם. צוֹם לִקְבּוֹעַ שְׁפָתַיִם לְשָׁלֵם. קֶדֶם לִקְרָאתְךָ הָבוֹן לְהִשְׁתַּלֵּם. רְוָחָה לְהַמְצִיא יוֹנַת אֵלֵם: שַׁעַר פְּתוּחַ הַכְנֵת לַשָּׁבִים. תַּבְנִית יָד מְתֻחַת לְכָרוּבִים. שִׁבְנוּ עֲדֶיךָ נְעָרִים וְשָׁבִים. מְקֻוִּים לַהֲמוֹן רַחֲמֶיךָ הָרַבִּים: עֵינֵינוּ כָלוּ לְיֶשַׁע צִדְקוֹתֶיךָ. וְאַף רוּחֵנוּ בְּקִרְבֵּנוּ לְתַאֲוָתֶךָ. נָגְדְּךָ תַּאֲוָתֵנוּ וְדִמְעוֹתֵינוּ בְּסִפְרָתֶךָ. בְּךָ מִבְטָחֵנוּ וְשַׁעֲשׁוּעֵינוּ תּוֹרָתֶךָ: רְצֵה תְּפִלָּתֵנוּ כְּאֻזְכֶּרֶת קְטֹרֶת. יֶעֱרַב שִׂיחֵנוּ לְהִטָּהֵר מִשָּׁמֶץ. צַדְּקֵנוּ וּבְךָ נִתְהַלֵּל וְנִתְאַמֵּץ. חַטָּאֵנוּ בְּאֵזוֹב וְנוֹסִיף אֹמֶץ. קְוִינוּ אֵל־יְיָ חַנּוּן וּמְרַחֵם. חֲבוֹשׁ מַכְאוֹבֵנוּ אֶבְלֵנוּ נַחֵם. זַעֲקָתֵנוּ קְשׁוֹב מָרָעָה לְהָנָחֵם. אֲשֶׁר בְּךָ יָתוֹם מְתֻרָחֵם: S. 472. אל מלך יושב

הוֹשִׁיעָה יְיָ כִּי־נָמַר חָסִיד כִּי־פַסּוּ אֱמוּנִים מִבְּנֵי אָדָם: כִּי אָדָם אֵין צַדִּיק בָּאָרֶץ אֲשֶׁר יַעֲשֶׂה־טּוֹב וְלֹא יֶחֱטָא: הוֹשַׁע יְיָ אֶת־עַמְּךָ אֵת שְׁאֵרִית יִשְׂרָאֵל:

הושיעה (Gem.) Hilf, o Ewiger! denn aus ist es mit dem Frommen, denn es schwindet die Treue aus den Menschenkindern. Ja, es ist kein Mensch gerecht auf Erden, der das Gute thue und nimmer fehle. Hilf, o Ewiger, Deinem Volke, dem Ueberreste Israels! —

אֱלֹהֵינוּ וֵאלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ.

Unser Gott und unserer Väter Gott!

עים א״ב.

כל Vorb. אַנְשֵׁי אֱמוּנָה אָבָדוּ וְאֵין עֹמֵד לְפָנֶיךָ בַּעֲתִידָה.

אנשי (Vorb.) Die Glaubenstreuen sind dahin!

Und Keiner, der mit fromm ergebnem Sinn,

כְּאַבְרָהָם אֲשֶׁר חִלָּה פָּנֶיךָ
בַּאֲמִירָה׃ בִּקֵּשׁ לְמַעַט
מֵחֲמִשִּׁים עַד עֲשָׂרָה׃
Gem. וַיֹּאמֶר לֹא אַשְׁחִית
בַּעֲבוּר הָעֲשָׂרָה׃
Vorb. אַנְשֵׁי אֱמוּנָה אָבְדוּ
וְאֵין גִּבּוֹר לַעֲשׂוֹת אֲמָרֶיךָ׃
כְּמֹשֶׁה בֶּן־עַמְרָם אֲשֶׁר הָיָה
עָנָו בַּחֲצֵרֶיךָ׃ הִבֵּר וַעֲתָּה
אִם־תִּשָּׂא חַטָּאתָם וְאִם־אַיִן
מְחֵנִי נָא מִסִּפְרֶךָ׃
Gem. וַיֹּאמֶר יְיָ סָלַחְתִּי
כִּדְבָרֶךָ׃
Vorb. אַנְשֵׁי אֱמוּנָה אָבְדוּ
וְאֵין הָגוּן לְהַמְצִיא תְּרוּפָה׃
כְּאַהֲרֹן אֲשֶׁר כֹּהֵן לְפָנֶיךָ
לַהֲנָפָה׃ וּבְעֵת הֵחֵל הַנֶּגֶף
בָּעָם מִהֵר לְהַתְרִיפָה׃
Gem וַיַּעֲמֹד בֵּין־הַמֵּתִים
וּבֵין הַחַיִּים וַתֵּעָצֵר
הַמַּגֵּפָה׃
Vorb. אַנְשֵׁי אֱמוּנָה אָבְדוּ
וְאֵין זָךְ לַעֲמֹד לְצַפְצָפָה׃

*עניו קי׳

Wie Abraham, hin vor Dich trete,
Der Dich erflehet im Gebete.
Er betet: Wenn nur Zehen sind,
Die statt der Fünfzig treu gesinnt!
ויאמר (Gem.) Und Gott gewährt's, daß wenn nur Zehn,
Soll nicht das Strafgericht ergehn. —
(Vorb.) Die Glaubenstreuen sind dahin!
Und Keiner, der, ein Gottesheld,
Dein Wort zu thun, vor Dich sich stellt,
Wie Amrams Sohn[1]), der demuthreich
In Deiner Nähe weilend gleich
Ergeben rief: Willst Du nicht Schuld verzeihen.
So lösche mich aus Deinen Reihen.
ויאמר (Gem.) Und Gott entgegnet ihm sofort!
„Es ist verzieh'n nach Deinem Wort!" —
(Vorb.) Die Glaubenstreuen sind dahin!
Und Keiner, der voll Würdigkeit
Die Heilung bringet schnellbereit,
Wie Ahron, der im Priesteramt,
Als Seuchegluth im Lager flammt,
Herbei zu retten unverweilt,
Verderben abzuwehren eilt.
ויעמד (Gem.) Und zwischen Todten und Lebend'gen
Steht er, der Plage Wuth zu bänd'gen. —
(Vorb.) Die Glaubenstreuen sind dahin!
Kein lautrer spricht mit kühnem Mund,

1) Moscheh.

Wie Pinchas, eifernd für den Bund.
Die Sünder rafft mit kühnem Muth
Er Frevel sühnend hin, — die Brut!

ויעמד (Gem.) Pinchas trat auf hat fürgesprochen:
Bald war der Seuche Zorn gebrochen. —

(Vorb.) Die Glaubenstreuen sind dahin!
Und Keiner rein, deß holdes Wort
Wie Davids, der erstand geweihten Ort
Vom Jebusiter[1]). Laut hat er bekannt
In brünst'gem Flehen: Ich fehlt' aus Unverstand!

ויענהו (Gem.) Und Gott Erhörung seiner Bitte sandte,
Als Feuersgluth vom Himmel brannte. —

(Vorb.) Die Glaubenstreuen sind dahin!
Und keiner Deine Zorngluth bringt zum Schweigen,
Wie Salomoh, den in der Wesen Reigen,
Durch Deiner Weisheit Strahl erhellt,
Vor Allen Du hast hochgestellt.
Als er die Wohnstatt Dir gegründet,
Erhörst Du ihn: die Himmelsflamme zündet,

ותאכל (Gem.) Und seine Gaben, seine Spenden
Verzehret sie in Opferbränden. —

פִּ֭ינְחָס אֲשֶׁר קִנֵּא וַיְכַפֵּר
עֲלֵי יָפָה. חָרַד וְלָקַח רֹמַח
וַיִּדְקֹר מְנָאֵף וּמְנָאָפָה.

Gem. וַיַּעֲמֹד פִּ֭ינְחָס
וַיְפַלֵּל וַתֵּעָצַר
הַמַּגֵּפָה׃

Vorb. אַנְשֵׁי אֱמוּנָה אָבָדוּ
וְאֵין טָהוֹר לְצַפְצֵף
בְּשֶׁפָתַיִם. דָּוִד אֲשֶׁר
מִיבוּסִי רָנָה מָקוֹם מְקֻדָּשׁ
בִּירוּשָׁלָיִם. יְמִין לְפָנֶיךָ אָנֹכִי
חָטָאתִי וְחִנֵּן כִּפְלָיִם.

Gem. וַיַּעֲנֵהוּ יְיָ בָּאֵשׁ
מִן־הַשָּׁמָיִם׃

Vorb. אַנְשֵׁי אֱמוּנָה אָבָדוּ
וְאֵין כּוֹבֵשׁ כַּעַסְךָ לְהַדְמִים.
כִּשְׁלֹמֹה אֲשֶׁר חָכְמָתוֹ
מִכָּל־יְצוּרֵי הֲדוּמִים. לְעֵת
בָּנָה זְבוּל עֲנִיתוֹ בְּרֶדֶת
הָאֵשׁ מִמְּרוֹמִים.

Gem. וַתֹּאכַל הָעֹלָה
*וְהַשְּׁלָמִים׃

1) Vom Jebusitischen Fürsten Arawnah kaufte David die Stätte, auf welcher Salomoh, später den Tempel baute (2. Sam. 24, 21, ff.; 1. Chron. 21, 22 ff.; 2. Chr. 3, 1).

*) בד"ה ד' א' כתוב וְהַזְּבָחִים.

Vorb. אַנְשֵׁי אֱמוּנָה אָבְדוּ
וְאֵין מַאֲמִין בְּךָ לְהַבְטִיחָה.
כְּאֵלִיָּהוּ אֲשֶׁר עָמַד בְּהַר
הַכַּרְמֶל לְהַפְצִיחָה. נִזְהַמְתָּה
לוֹ אֵשׁ וַתֹּאכַל אֶת־הָעֹלָה
וְהָעֵצִים וְהַמַּיִם לִהֲכָה.

Gem. וַיְהִי בַּעֲלוֹת הַמִּנְחָה׃

Vorb. אַנְשֵׁי אֱמוּנָה אָבְדוּ
וְאֵין סֹבֵל כֹּל בְּלֹא עַוְלָתָה.
כְּדָנִיֵּאל אִישׁ־חֲמֻדוֹת אֹתוֹ
הִצַּלְתָּ. עֲנִיתוֹ בְּגֹב אֲרָיוֹת
גַּם לְהַרְאוֹתָהּ.

Gem. אֱלֹהִי שָׁלַח
מַלְאָכֹה וְסָגַר פִּם
אֲרָיוֹתָא׃

Vorb. אַנְשֵׁי אֱמוּנָה אָבְדוּ
וְאֵין פֹּנֶה אֵלֶיךָ לְדָרְשָׁה.
כְּיוֹנָה אֲשֶׁר בָּרַח לָלֶכֶת
תַּרְשִׁישָׁה. צָעַק מִמְּעֵי
הַדָּגָה וַעֲנִיתוֹ בְּקִרְשָׁה.

Gem. וַיֹּאמֶר יְיָ לַדָּג

(Vorb.) Die Glaubenstreuen sind dahin!
Und Keiner, der auf Dich so innig traut,
Wie Elijah, der fest auf Dich nur baut.,
Als er am Karmel stand voll Eifermuth,
Hast Du gewähret ihm die Himmelsgluth
Und sie verzehret Opfergab' und Scheit,
Schlürst auf das Wasser —

ויהי (Gem.) um die Abendzeit

(Vorb.) Die Glaubenstreuen sind dahin!
Und Keiner, der geduldig Alles trägt
Und Falsch und Trug nicht im Gemüthe hegt,
Wie Danijel, der holde theure Mann,
Deß Du Dich gnädig rettend nahmest an.
Du hast ihn aus der Löwengruft erhört
Und Deine Wunderkraft an ihm bewährt.

אלהי (Gem.) Gott seinen Engel ihm entbot
Und schloß der Leuen Rachen, der ihm droht'. —

(Vorb.) Die Glaubenstreuen sind dahin!
Und Keiner, der für Deinen Dienst sich müht,
Nach Dir nur sucht mit gläubigem Gemüth,
Wie Jonah, der nach Tharschisch fluchtbereit.
Du hörst ihn, als er rief in Heiligkeit.

ויאמר (Gem.) Und zu dem Ungethüm sprach Gottes Mund,

וַיִּקָּא אֶת־יוֹנָה אֶל־
הַיַּבָּשָׁה׃

Vorb. אַנְשֵׁי אֱמוּנָה אָבָדוּ
וְאֵין קָרוֹב אֵלֶיךָ נֶפֶשׁ
לְשָׁפְכָה, כַּחֲנַנְיָה מִישָׁאֵל
וַעֲזַרְיָה אֲשֶׁר חָמַתְךָ בָּם
שָׁכָכָה, רוֹמְמוּךָ וְהַצַּלְתָּם
וְלֹא־נִמְצָא בָהֶם ! מַכָּה,

Gem. וּמֶרְכַּנְשִׁין
אֲחַשְׁדַּרְפְּנַיָּא סְגָנַיָּא
וּפַחֲוָתָא וְהָדְבָרֵי
מַלְכָּא׃

Vorb. אַנְשֵׁי אֱמוּנָה אָבָדוּ
וְאֵין שֹׁפֵךְ עָלֶיךָ תַּחֲנוּן,
כְּנֶאֱמַן בֵּיתְךָ אֲשֶׁר עָמַד
וְהִרְבָּה חֲנוּן, תְּרַחֵם עָלֵינוּ
כַּאֲשֶׁר נָאַמְתָּ בְּשִׁנּוּן,

Gem. יוּ | וּי אֵל רַחוּם
וְחַנּוּן׃

S. 472. אל מלך יושב

Daß es ihn ſpei' auf feſten
Bodens Grund.
(Vorb.) Die Glaubenstreuen ſind
dahin!
Und Keiner Dir ſo nah', deß
Mund
Vor Dir ausſchüttete der Seele
Grund,
Als wie Chananjah einſt und
Miſchael
Und wie Aſarjah, Alle ohne Fehl!
Sie haben Deines Zornes
Brand geſtillt
Sie prieſen Dich: Du retteſt ſie
mild,
Und unverſehret blieben ſie von
Wunde.
ומתכנשין (Gem.) Satrapen, Edle
ſammeln ſich im Bunde,
Vezir' und Paſchas auf die
Wunderkunde. —
(Vorb.) Die Glaubenstreuen ſind
dahin!
Und Keiner weiß Gebet ſo aus-
zuſchütten,
Wie Deines Hauſes Treuer[1]),
der zu bitten
So innig, Herr! vor Dich iſt
hingetreten
Erbarme Dich, wie damals, auf
ſein Beten,
Da Du verkündet ihm in heil'-
ger Stunde,
יי (Gem.) Von Dir, Erbarmer,
Gnäd'ger! gabſt die Kunde.

תְּפִלָּה לְעָנִי כִּי־יַעֲטוֹף וְלִפְנֵי יְיָ יִשְׁפֹּךְ שִׂיחוֹ: נִשְׁפּוֹךְ לְפָנָיו
שִׂיחָנוּ וְצָרוֹתֵינוּ לְפָנָיו נַגִּיד: כִּי לֹא־בָזָה וְלֹא שָׁקַץ עֱנוּת עָנִי
וְלֹא־הִסְתִּיר פָּנָיו מִמֶּנּוּ וּבְשַׁוְּעוֹ אֵלָיו שָׁמָע:

1) Moſcheb.

רחמיך רבים אל תבא כרחם אב ליי הישועה יי צבאות עמנו יי צבאות
קלא אלהינו ואלהי אבותינו ע"פ תשר"ק וש"המח לבכוף מא"ר.
תְּמוּד עֲבוֹדַת מְזוֹן. שְׁוֹעַת עָנְיִ תַּאֲזִין; רְוִיחָתוֹ תַּמְצִיא וְתָפִיק.
קְבִיעַת צָרְכָיו תַּסְפִּיק: צְמְצוּמוֹ תַּרְוִיחַ בִּנְקִיוּת. פְּדֵהוּ מִדַּקְדּוּקֵי
עֲנִיוּת: עֶלְבּוֹנוֹ וְצָרַת דַּאֲבוֹנוֹ. סְלִיחָה מְצָא לַעֲוֹנוֹ: נוֹדוֹ וְטִלְטוּל
צַעֲדוֹ. מְכַפְּרִים יִהְיוּ בַּעֲדוֹ: לְבַעֲבוּר הַמְקֻדָּשׁ חָרֵב. כַּפֶּרֶת
דְּבָרִים | מְקֻרָּב: יַעַן הַטָּאתוֹ וְעֶלְתּוֹ. טוֹרְדוּ מִלְּכַפֵּר מְעִילָתוֹ:
חֲשׁוֹב בְּכִיוֹ וַאֲנָחָתוֹ. זֶכֶר נִסְּכוֹ וּמִנְחָתוֹ: וַדֵּי תֹּאמַר לְיִסּוּרָיו.
הַעֲבִיטָנוּ דֵי מַחְסוֹרָיו: דַּלֵּי דַלּוּת מְנִיפָה. גְּמָרָה עֲשִׁירִית הָאֵיפָה:
תְּמִנַּחַת אֲבִיוֹנֶךָ תֶּחֱזֶה. אַל־תְּשַׁקֵּץ וְתִבְזֶה: מִבְטָאוֹ אֵלֶיךָ יִשָּׁעֵר.
רֹם אָשְׁכּוֹל הַכֹּפֶר: S. 472. אל מלך יושב

אָנָּא יְיָ אֱלֹהֵי הַשָּׁמַיִם תִּכּוֹן תְּפִלָּתֵנוּ קְטֹרֶת לְפָנֶיךָ. וְתוֹצִיא כָאוֹר צִדְקֵנוּ וּמִשְׁפָּטֵנוּ כַּצָּהֳרַיִם: אֲמָרֵינוּ הַאֲזִינָה יְיָ בִּינָה הֲגִיגֵנוּ: בְּקָרְאֵנוּ עֲנֵנוּ אֱלֹהֵי צִדְקֵנוּ:

(Gem.) אנא Ewiger, Gott des Himmels! aufgerichtet sei unser Gebet, ein Weihrauchopfer vor Dir! Laß hervorgehen vor Dir! Laß hervorgehen wie das Licht unsere Gerechtigkeit, und unser Recht wie Mittagshelle! Unsere Worte vernimm Ewiger! merk' auf unser Sinnen. Wenn wir rufen, erhöre uns, Gott unseres Rechts! —

רחמיך רבים עד על עירך ועל עמך (S. 471)

אֱלֹהֵינוּ וַאלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ.
חתום ש"המח מרדכי בר שבתי ארוך.
Vorb. מַשְׂאַת כַּפַּי מִנְחַת־עֶרֶב רְצֵה־נָא בְּכִשֶּׁר. תְּכוֹן תְּפִלָּתִי קְטֹרֶת לְפָנֶיךָ בְּתֹם וּבְיֹשֶׁר. בְּקָרְאִי עֲנֵנִי צוּרִי הַיּוֹם יְפַנֶּה.
Gem. כַּאֲשֶׁר יָבִיאוּ בְנֵי יִשְׂרָאֵל אֶת־הַמִּנְחָה:

אלהינו Unser Gott und unserer Väter Gott!

(Vorb.) Wenn ich zu Dir als Abendspende
Andächtig breite meine Hände,
So laß, o Herr! Dir wohlgefallen
Heut mein Gebet wie Weihrauchswallen,
In reiner Unschuld Dir geweiht.
Erhör, mich! Schon ist's Abendzeit!

(Gem.) Und mein Gebet vor Dir erachte'
Als Abendspend', einst dargebracht!

1) Verfasser: R. Mordechai b. Schabbathai.

Vorb. רֵיחַ נִיחֹחַ אִמְרֵי־פִי
לְפָנֶיךָ צוּר עוֹלָמִים. חֶלְבִּי
וְדָמִי הַנִּמְעָט בְּצוֹמִי תְּמוּר
חֶלְבִּים וְדָמִים. כַּקֶּבֶל הָגְיוֹן
לִבִּי אֲשֶׁר עָרַכְתִּי זֶה עֲשֶׂרֶת
הַיָּמִים.

Gem. כַּהַשְׁאֵת כְּעֹלָה
וְכַמִּנְחָה׃

Vorb. דְּרָשׁ־נָא בְּיוֹם זֶה
דִּרְשִׁיךָ וְהַדְּרֵשׁ לָהֶם בְּגִיב
שְׂפָתָיִם. שְׁעֵה לְמַעֲמָדָם
וְטַהֲרֵם כְּכֶסֶף מְזֻקָּק
שִׁבְעָתָיִם. וּרְצֵה שִׂיחָתָם
כְּשֶׂה אַחַת מִן־הַצֹּאן מִן־
הַמְּאתַיִם.

Gem. מִמַּשְׁקֵה יִשְׂרָאֵל
לְמִנְחָה׃

Vorb. כָּלִיל וְעוֹלָה תְּחַנָּתִי
תֵּחָשֵׁב וּמַשְׁמִינֵי רִיב תָּרִיב.
וְהוֹצֵא כָאוֹר צִדְקִי טֶרֶם
יָבֹא הַשֶּׁמֶשׁ וְיַעֲרִיב. שֶׁפֶךְ
כַּמַּיִם לִבּוֹ בְּתִפְדָּתוֹ כָּל־אִישׁ.

Gem. וְהִקְרִיב הַמַּקְרִיב
קָרְבָּנוֹ לַיוֹי מִנְחָה׃

Vorb. (ריח) Wie würz'ger Hauch o Weltenhort,
Laß gelten meines Mundes Wort, —
Die Kraft, die heut im Faſten ſchwand,
Für Blut und Fett vom Opferbrand.
Nimm was im Herzen fromm ſich regt,
In dieſer Zeit Dir vorgelegt,
(Gem.) Wie Opfergab' und Altarbrände
Und wie des Abends holde Spende!

(דרש) Laß Heil an jene heut' ergehen,
Die brünſtig auf zu Dir nur ſehen;
Laß Dich von ihrem Wort erflehen.
Sieh, wie ſie betend vor Dir ſtehen!
Und laß wie Silber ſie ſo rein,
Das ſiebenfach geläutert, ſein.
(Gem.) Laß wie ein Lamm, Dir auserſehen,
Als Abendſpend' Dir ſein ihr Flehen!

(כליל) Statt Opfers mein Gebet Dir klinge,
Und meinen Feind und Kläger zwinge.
Mein Recht ſtrahl' auf in lichter Pracht,
Eh' fleucht die Sonn' und es wird Nacht.
Sieh, jedes Herz iſt hier ergoſſen,
Ein Andachtsſtrom iſt ihm entfloſſen.
(Gem.) Und jeder bringt ſich ſelber heut
Als Spende Dir zur Abendzeit.

Vorb. יְשֻׁרוּן עַמְּךָ יָשִׁיר
חַסְדְּךָ בְּטוּב לָקַח. הַטֵּה
אֵלָיו אָזְנְךָ וּשְׁמַע וְעֵינֶיךָ
פְּקַח. וּרְאֵה כִּי טוֹב
מִסְתּוֹפֵף בְּשַׁעֲרֵי רַחֲמֶיךָ.
Gem. וְנִקַּח מִן־הַבָּא
בְּיָדוֹ מִנְחָה׃
Vorb. בְּרֹב רַחֲמֶיךָ אֲמָרַי
הַאֲזִינָה יְיָ הַגִּיגִי בִּינָה. וְאִם־
נָא מָצָאתִי חֵן בְּעֵינֶיךָ
אֱלֹהֵי קֶדֶם מְעֹנָה. וְלַקַּחְתָּ
מִיָּדִי מִנְחָתִי אֲשֶׁר הֵבֵאתִי
לְךָ בְּתִחָנָה.
Gem. וַיְהִי בְּעֲלוֹת הַמִּנְחָה׃
Vorb. שַׁדַּי לֹא מְצָאנוּךָ
שָׁגִיא כְּהַלָּעֲדָה מְקֻדָּם קָנִיתָ,
אֶחָד הַמְּרֻבֶּה וְאֶחָד
הַמַּמְעִיט בְּשׁוּבוֹ נַפְשׁוֹ
רָצִיתָ, אַךְ יָכִין לִבּוֹ לְפָנֶיךָ
בְּמִנְחָתוֹ בְּעֵת הַקְרֵב אֹתָהּ.
Gem. וְאוֹת תּוֹרַת הַמִּנְחָה׃
Vorb. בְּהִיוֹת מִזְבְּחִי
וּמִקְדָּשִׁי עַל־כְּכוֹנוֹ וּגְבוֹלוֹ.

ישרון (Vorb.) In holdem Wort
Dein Volk Dir bringt
Das Lob und Dich voll Dank
besingt.
O thu' ihm auf ein gnädig Ohr!
O schau, wie gern in Deinem
Thor,
Dem gnadenreich ihm aufgethanen,
Es weilt, und laß daran Dich
mahnen!
(Gem.) Und gnädig Du zu ihm
Dich wende,
Bringt es Dir seine Abendspende.
ברב (Vorb.) In Deiner Gnade,
Herr, vernimm,
Und horch auf meines Flehens
Stimm'.
O Du, der thront von Anbeginn,
O fänd' ich Gunst nach Deinem
Sinn!
Der Gabe, die ich reiche dar,
O nimm in Gnaden ihrer wahr!
(Gem.) Und nimm, was jetzt Dir
wird geweiht,
Als Spenden an zur Abendzeit.
שדי (Vorb) O Herr, der nie
mit Zorngewalten
An seiner Heerde wollte schalten,
Ob Einer viel, ob wenig werth,
Du nimmst ihn, wenn er sich
bekehrt;
Nur daß in vollem Herzensdrang
Die Flehensspend' ihm sich entrang,
Er sich andächtig zu Dir wende.
(Gem.) Das ist die Vorschrift
für die Spende.
בהיות (Vorb.) Als noch bestand
fest mein Altar,
Mein Heiligthum gebauet war,

הָיוּ מְכֻפָּרִים עָלֵינוּ
בַּשְּׁעִירִים הָעֹלִים לְגוֹרָלוֹ.
וְעַתָּה בְּאַשְׁמָתֵנוּ לוּ חָפֵץ
יְיָ לַהֲמִיתֵנוּ
לֹא לָקַח מִיָּדֵנוּ Gem.
עֹלָה וּמִנְחָה׃

תַּחֲנוּנִים יְדַבֵּר עַמְּךָ Vorb.
יְבַקֵּשׁ סְלִיחָה בְּלֵב מָר.
הִנּוֹ מִתְיַצֵּב עַל־מָצוֹר
וְעֹמֵד עַל־הַמִּשְׁמָר. מְחַלֶּה
פָּנֶיךָ לְעֵת מִנְחַת עֶרֶב
וּמְצַפֶּה כְּפֶר.
כִּי־אָמַר, אֲכַפְּרָה Gem.
פָּנָיו בְּמִנְחָה׃

יְרוּשָׁלַיִם עִירְךָ בְּנֵה Vorb.
וְעָרֶיהָ מְקָפֶה. אֲסוּרִים
רְצוּצִים פְּתַח וְלַחֲפְשִׁי
הוֹצֵא. וְעֶרְבָה לַיָי מִנְחָתָם
כִּימֵי עוֹלָם וְתָשׁוּב וְתִרְצֶה.
עוֹד פְּנוֹת אֶלֵי Gem.
הַמִּנְחָה׃

נִדְחֵי יִשְׂרָאֵל) וּנְפוּצוֹת Vorb.
יְהוּדָה לְקַבֵּץ יָדְךָ
שֵׁנִית תּוֹסֵף. פְּרֹעֵה עֲדָרוֹ

Durchs Loos das Opfer ward bestimmt,
Das sühnend ab die Sünden nimmt.
Und nun — wollt' uns für schwere Schuld
Verderben Gott,
(Gem.) dann nicht voll Huld
Nähm' Er sie an aus unsren Händen
Zur Abendzeit, die Flehensspenden.

תחנונים (Vorb.) Dein Volk mit inn'gem brünst'gem Herzen
Verzeihung fleht in tiefen Schmerzen.
Es steht vor Dir hier auf der Wacht
Und auf dem Posten Tag und Nacht;
Vor Deinem Antlitz voller Bangen
Steht es, nach Sühne voll Verlangen.
(Gem.) Es denkt: Ob ich sein Antlitz zu mir wende
Durch meines Abends Abendspende!

ירושלים (Vorb.) Jerusalem, Dein Heiligthum,
Erbau', die Stätte rings herum!
Die schmachten in der Sklaverei, —
O mache die Gedrückten frei!
Und wie einst in der Vorwelt Zeit
Nimm gnädig an was sie geweiht!
(Gem.) Und Dich in Gnaden wieder wende
Und ihres Flehens Abendspende!

נדחי (Vorb.) O Jisraels zerstreute Glieder,
Judahs Vertriebne sammle wieder
Mit ausgestrecktem mächt'gem Arm!

תִּרְעֵם בְּנָוֶה טוֹב תְּאַסֵּף,
וְיָשֹׁב מְצָרֵף וְטֹהֵר אֶת־בְּנֵי
יִשְׂרָאֵל כַּזָּהָב וְכַכֶּסֶף,
Gem. וְהָיוּ לַיְיָ מַגִּישֵׁי
מִנְחָה׃

O laß sie weiden ohne Harm,
So wie die Heerde führt ein Hirt!
Sie sammle, Keines sei verirrt!
Und läutre Du und schmelze aus
Die Schlacken Du aus Jakobs Haus,
(Gem.) Daß sie dem Herrn zur Abendzeit
Die Spende reichen, ihm geweiht!

S. 472. אל מלך יושב

אֱלֹהֵינוּ בּוֹשְׁנוּ בְּמַעֲשֵׂינוּ וְנִכְלַמְנוּ בַּעֲוֹנֵינוּ׃ אֱלֹהֵינוּ
בּוֹשְׁנוּ וְנִכְלַמְנוּ לְהָרִים אֱלֹהֵינוּ פָּנֵינוּ אֵלֶיךָ׃ אֵין־
לָנוּ פֶּה לְהָשִׁיב וְלֹא־מֵצַח לְהָרִים רֹאשׁ׃

רחמיך רבים אל תבא כרחם אב ליי הישועה ״ צבאות עמנו ״ צבאות
קלג ש׳דמה חתום בראשי החרוזות אליעזר ברבי יצחק.

Vorb. אֱלֹהַי בְּשַׂר עַמְּךָ מִפַּחְדְּךָ סָמַר. וּמֵאָז עֲלוֹת
הַשַּׁחַר יַעֲמוֹד עַל־מִשְׁמָר. עַד מִנְחַת עֶרֶב. Gem. כִּי אָמַר
אַכַּפְּרָה פָּנָיו בַּמִּנְחָה׃ Vorb. לְהַקְשִׁיב לְמַסְטִינֵנוּ מָאֵן
תְּמָאֵן. מְאֹנוֹ בְּרַעַשׁ אַל־נָא תְּהִי סוֹאֵן. וְאִם עֲוֹנוֹת
תִּשְׁמוֹר הֲלֹא רַבּוּ. Gem. מֵאֵין עוֹד פְּנוֹת אֶל־הַמְּנָחָה׃
Vorb. יִשְׂרָאֵל עַמְּךָ אֲשֶׁר בְּךָ מַאֲמִין. אִם בִּשְׁמֹאל דְּחִיתוֹ
קָרְבֵהוּ בִּימִין. בָּא לְשַׂחֵר פָּנֶיךָ. Gem. וַיִּקַּח מִן־הַבָּא
בְּיָדוֹ מִנְחָה׃ Vorb. עוֹרְבֵי שָׁוְא מְשַׁלְּמֵי פָרִים שִׂפְתוֹתָם.
רְצֵה וַהֲשַׁלֵּךְ בִּמְצֻלוֹת יָם כָּל־חַטֹּאתָם. יֶעֱרַב לְפָנֶיךָ
שִׂיחָתָם וְרִנָּתָם. Gem. בַּחַטָּאת וְכָעוֹלָה וְכַמִּנְחָה׃ Vorb. זֶכֶר
פַּר פָּנִים וְשָׂעִיר פָּנִימִי וְחִיצוֹן. יְהִי־נָא אַמָּרִינוּ לְפָנֶיךָ
לְרָצוֹן. וְתֶעֱרַב מִנְחָתֵנוּ כְּשֵׂה אַחַת מִן־הַצֹּאן מִן־הַמֵּאָתַיִם.
Gem. מְמַשְׁקֵה יִשְׂרָאֵל | לְמִנְחָה׃ Vorb. רְאֵה כִּי אָזְלַת יָדֵנוּ
וְיוֹשְׁבֵי מְרוֹם שְׁחוּ. פַּסּוּ אֱמוּנִים וּבְנֵן לָקְחוּ. כְּבַד פֶּה
וַעֲרַל שָׂפָה. Gem. וַיִּשְׁלְחוּ בְּנֵי־יִשְׂרָאֵל בְּיָדוֹ מִנְחָה׃

Vorb בָּרֵר נִיב שִׂפְתַי כְּשַׁחַר פָּרוּשׁ. עֲנֵנִי וּרְפָא מִזְבַּחֲךָ הֶחָרוּשׁ. חֶלְבַת לְשׁוֹנִי תֶּעֱרַב כַּשֶּׁמֶן לָרוֹם. Gem. אֶת־הַסֹּלֶת לַמִּנְחָה: Vorb. בֵּית תִּפְלָתָם מָקוֹם צָקוֹן לַחֲיָתָם. חֲשׁוֹב כְּבִמְקוֹם אֲשֶׁר יָבַשְׁלוּ שָׁם הַכֹּהֲנִים אֶת־הַחַטָּאת וְאֶת־הָאָשָׁם. Gem. וַאֲשֶׁר יֹאפוּ אֶת־הַמִּנְחָה: Vorb. יְצוּדָה יְיָ חַסְדּוֹ קוֹמְמִיוּת חַשִּׁיבֵנִי לְנָוִי. לְפָאֵר מָקוֹם | מִקְדָּשִׁי לְחַדֵּשׁ חֲדַר זְיוִי. וְיָשֵׁב מְצֻרָף וְטָהֵר אֶת־בְּנֵי לֵוִי. וְהָיוּ לַיְיָ מַגִּישֵׁי מִנְחָה: Gem. S. 472. אל מלך יושב

אָבִינוּ מַלְכֵּנוּ חָנֵּנוּ וַעֲנֵנוּ כִּי אֵין בָּנוּ מַעֲשִׂים צְדָקָה עֲשֵׂה עִמָּנוּ לְמַעַן שְׁמֶךָ: אַל־תָּבֹא בְּמִשְׁפָּט עִמָּנוּ כִּי לֹא יִצְדַּק לְפָנֶיךָ כָּל־חָי: יְמַעַן יַחֲלִיצוּן יְדִידֶיךָ הוֹשִׁיעָה יְמִינְךָ וַעֲנֵנוּ:

רחמיך רבים אל תבא ברחם אב ליי חישועה יי צבאות עמנו יי צבאות קלד מיוסר ע״פ א״ב חתום לבסוף משה.

Vorb. אָבִינוּ מַלְכֵּנוּ אָנֹכִי עַמֶּךָ יִשְׂרָאֵל וְשַׁוְעָתֹנוּ. רְאֵה מְרוֹם לְהַסְכִּית הְחִנָּתֹנוּ. בְּטוּי חָנְיוֹנוּ יֶעֱרַב כְּמִנְחַת קָדְמָתֹנוּ. Gem. וַיִּשַׁע יְיָ אֶל־הֶבֶל וְאֶל־מִנְחָתוֹ: Vorb. אָבִינוּ מַלְכֵּנוּ גְּמוֹל חַסְדְּךָ לְהוֹלִךְ שְׁחוֹחַ. רְאֵה שַׁפְלוּתוֹ וְתַהֲלִיךְ כֹּחַ. דָּמוֹ וְחֶלְבּוֹ חָשׁוֹב כְּקָרְבַּן | נָחַ. Gem. וַיָּרַח יְיָ אֶת־רֵיחַ הַנִּיחֹחַ: Vorb. אָבִינוּ מַלְכֵּנוּ הַעֲלֵה הוֹרָה לְאַרְצוֹת מַעֲנֵי. רְאֵה הַהֹלְכִים וּמַבְכִּידִים עַל אֲבִיוֹנֵי. וְזָכוֹר שִׁמְתָּ זַרְעוֹ כְּעָפָר בְּמִנְיָנֵי. Gem וַיִּבֶן שָׁם | מִזְבֵּחַ לַיְיָ: Vorb אָבִינוּ מַלְכֵּנוּ עֲרֹשׁ דִּינְךָ כְּמַלְכִיוֹת לְעַמּוֹל. רְאֵה כְּקוֹם וְהִשְׁחִיתוּם וּמִי יַחֲמוֹל. חִקּוֹתְיךָ שְׁמַר זָכְרָה וְחֶסֶד כְּמוֹל. Gem. כְּעֵצֶם הַיּוֹם הַזֶּה גְּמוֹל: Vorb. אָבִינוּ מַלְכֵּנוּ טַהֵר חוֹסֶךְ גִּלְחָצִים. רְאֵה רוֹדִים כָּהֶם עֹשִׂים שִׁקּוּצִים. יַעַן יָחִידוֹ עֲקֹד כְּתָמִידִים קְרוּצִים. Gem. וַיָּשֶׂם אֹתוֹ עַל־הַמִּזְבֵּחַ מִמַּעַל | לָעֵצִים: Vorb. אָבִינוּ מַלְכֵּנוּ כְּפֹר וְהַעֲבֵר זְדוֹן וּמְעִילָה. רְאֵה חָרֵב בֵּית קָדְשֵׁנוּ וְחִסַּרְנוּ חָמְלָה. לְךָ עֵינֵינוּ לְכַפָּרָה תְּלוּלָה: Gem. וַיִּקַּח אֶת־הָאַיִל וַיַּעֲלֵהוּ לְעֹלָה: Vorb. אָבִינוּ מַלְכֵּנוּ מְנַע מַעֲמַךְ חָרוֹן

מְלֵאכְתּוֹ. רְאֵה סְכוֹם נְסָכָיו בִּשְׁנוֹת גְּלוּתוֹ. נָסַךְ אִישׁ תָּם לְהַמְתִּיק עֲבוֹדָתוֹ. Gem. וַיִּצַּב יַעֲקֹב מַצֵּבָה בַּמָּקוֹם אֲשֶׁר־דִּבֶּר אִתּוֹ: Vorb. אָבִינוּ מַלְכֵּנוּ סַפֵּל עֲצַת אוֹיְבֵינוּ לְהַרְהֵק. רְאֵה דְּוִוי עַמְּךָ שְׁעָבּוּד וְדַחַק. עֲקֹב בְּכוֹרְךָ חָקוֹק בְּכַסָּא שַׁחַק. Gem. וַיִּזְבַּח זְבָחִים לֵאלֹהֵי אָבִיו יִצְחָק: Vorb. אָבִינוּ מַלְכֵּנוּ פְּדֵנוּ מִשַּׁחַת וּמִזַּעַם. רְאֵה אוֹבֵד וְנִדָּח בְּרוּחַ נִפְעָם. צַחֵן טַהֵר כְּיוֹם לְכַהֵן הָנְעָם: Gem. וַיַּקְרֵב אֵת קָרְבַּן הָעָם: Vorb. אָבִינוּ מַלְכֵּנוּ קַבֵּץ נִדְחֵי עַמְּךָ מִטְּבִיעָתָם. רְאֵה יוֹשְׁבֵי שַׁלְוָה בְּשִׁקּוּץ טִירָתָם. רָחוּמְךָ חַטֵּא מִכָּל־טֻמְאָתָם. Gem. וְנָשָׂא הַשָּׂעִיר עָלָיו אֶת־כָּל־עֲוֹנוֹתָם: Vorb. אָבִינוּ מַלְכֵּנוּ שְׁעֵה מְיַחֲדֶיךָ בְּלִבָּם וּבְפִיהֶם. רְאֵה חִנּוּן וְצוֹם טַהֵם וְעוֹלָיהֶם. תְּקַבֵּל כְּזִבְחֵי הַיּוֹם וְחַטֹּאת כְּפָרֵיהֶם. Gem. וְעוֹלַת הַתָּמִיד וּמִנְחָתָם וְנִסְכֵּיהֶם: Vorb. אָבִינוּ מַלְכֵּנוּ מְנַע מַגֵּפָה וְעוֹנִי וּמַחֲלוֹת. רְאֵה זְרוּעִים וּשְׁבוּיִם בָּאֲרָצוֹת וּגְבוּלוֹת. שַׁפֵּע רַחֲמֶיךָ כְּאָז בְּיַד סוֹדֵר תְּהִלּוֹת. Gem. וַיִּבֶן שָׁם דָּוִד מִזְבֵּחַ לַיי וַיַּעַל עֹלוֹת: Vorb. אָבִינוּ מַלְכֵּנוּ הָשֵׁב נָקָם לַעֲבָדֶיךָ עוֹבְדֵי אֱלִילוֹת. רְאֵה קְדוֹשׁ מְעִידֶיךָ הַנִּשְׁחָתִים לִשְׁאִילוֹת. בְּךָ נִדְבְּקוּ יַחַד וּכְבוֹדְךָ הוֹדִיעוּ לְמַלְכִיוֹת. Gem. יָדִין בַּגּוֹיִם מָלֵא גְוִיוֹת: Vorb. אָבִינוּ מַלְכֵּנוּ מַלֵּךְ מַלְכוּתְךָ חַדֵּשׁ וְכִנֵּם גָּלְיוֹת. רְאֵה שִׁמָּמָה לְכָבוֹד בָּהּ לִהְיוֹת. הֵיכָל שַׁכְלֵל לְעָבְדְךָ בַּעֲלִיוֹת. Gem. כִּימֵי עוֹלָם וּכְשָׁנִים קַדְמוֹנִיוֹת: S. 472. אל מלך יושב

זְבְחֵי אֱלֹהִים רוּחַ נִשְׁבָּרָה לֵב־נִשְׁבָּר וְנִדְכֶּה אֱלֹהִים
לֹא תִבְזֶה: יוֹדוּךָ עַמִּים אֱלֹהִים יוֹדוּךָ עַמִּים כֻּלָּם: יְהִיוּ
לְרָצוֹן אִמְרֵי פִינוּ וְהֶגְיוֹן לִבֵּנוּ לְפָנֶיךָ יְיָ צוּרֵנוּ וְגֹאֲלֵנוּ:

רחמיך רבים אל תבא כרחם אב ליי הישועה יי צבאות עמנו יי צבאות
קְלָה אלהינו ואלהי אבותינו וש"ד משׁ בראשי החרוזות מרדכי.

מֵאִתְּךָ תְּחִלָּתִי שׁוֹמֵעַ עֲתִירָה וְשַׁוְעָה. וּבְךָ תִּקְוָתִי לְהַעֲבִיר מַעֲשֵׂה הָרָעָה. בְּרַחֲמֶיךָ תְּשִׁפּוֹט עַם הַנָּגִדְ. בְּתִשְׁעָה. לַחֹדֶשׁ בָּעֶרֶב מֵעֶרֶב עַד עֶרֶב: עֶרֶב רָגֵשׁ אַרְבַּע תְּפִלּוֹת שְׁעָה וַהֲטֵה אָזְנֶךָ. וְצֵדָק נָחֳלַק עָלָיו הַלַּיְלָה זְכוֹר וּפָקַח עֵינֶיךָ. תִּכּוֹן תְּפִלָּתִי קְטֹרֶת

לְפָנֶיךָ. מַשְׂאַת כַּפֵּי מִנְחַת עֶרֶב: עֶרֶב הִגִּיעַ יוֹצִיא כָאוֹר יוֹשֵׁב
בְּשַׂחַק. שִׁמְצָה וּנְאָצָה חָסֵר וְתִזְרֶה כַּשַּׂחַק. וְתִרְצֶה שִׂיחָתִי כַּיּוֹם
וַיֵּצֵא יִצְחָק. לְשׂוּחַ בַּשָּׂדֶה לִפְנוֹת עֶרֶב: עֶרֶב בָּמָה לְךָ בְּשָׂרִי
וְלִבִּי לְהַלֶּלְךָ קֶדֶם. וְלִקְרַאת חֲמָדֶיךָ בְּצוֹתוֹ יָצָא וְלֹא רָדָם. בְּיוֹתוֹ
תִּתֵּן שְׂכָרוֹ וַיֵּצֵא אָדָם. לְפָעֳלוֹ וְלַעֲבוֹדָתוֹ עַדֵי־עֶרֶב: עֶרֶב יוֹם
וְאִישׁוֹן לַיְלָה נָשָׂא עַמּוּד עֵינָיו וָנָחַן. פְּגִיעָתוֹ כְּפִגְיַעַת תַּמָּה
קַבֵּל וּרְפָא הַמַּחַן. בְּבֹא הַשָּׁמֶשׁ זְרוֹק עָלָיו מַיִם טְהוֹרִים וְרָחַץ
בַּמַּיִם וְטָהֵר בָּעֶרֶב: עֶרֶב הָיָה כַּטַּל | לְיִשְׂרָאֵל וְיִפְרַח כַּשּׁוֹשַׁנָּה
וּרְאֵה צוֹמוֹ אֲשֶׁר צָם וְנַפְשׁוֹ עִנָּה. חֲתוֹם אוֹתוֹ בְּסֵפֶר הַחַיִּים כִּי
פָּנָה הַיּוֹם כִּי יָנְטוּ צִלְלֵי עֶרֶב: עֶרֶב סְלִיחוֹתֶיךָ מְקֻוָּה וּכְרַחֲמֶיךָ
יִנָּעֵם. תְּנָה לוֹ תִּקְוָתוֹ וַהֲעֶבֶר | רֶשַׁע וָוָעֵם. אַתָּה קָדוֹשׁ יוֹשֵׁב
תְּהִלּוֹת וְכָל־הָעָם נִצָּב עָלֶיךָ מִן־בֹּקֶר עַד־עֶרֶב: עֶרֶב וָבֹקֶר
וְצָהֳרַיִם אָשִׂיחָה לְפָנֶיךָ שׁוֹכֵן מְעוֹנִי. רַחֲשִׁי וַהֲגִשִׁי יַעֲרֹב בְּקִטֶּרֶת
נְקִטֶר לְפָנִים וְלִפְנֵי. עֲשֵׂה עִמִּי אוֹת לְטוֹבָה וְיִוָּדַע לִיָּי. לֹא יוֹם
וְלֹא לַיְלָה וְהָיָה לְעֵ֫ עָרֶב: עֶרֶב נִיב שְׂפָתַי רָצָה וְטָרֵם אֶקְרָא
תְּחִי נִמְצָא. לַעֲנוֹת וְלִפְנוֹת עֶרֶב הַזֶּה וְעָלָה מִן־הָרָחְצָה. שַׁעַר
סְלִיחָה פְּתַח־לָנוּ וְצַדִּיק יָצָא. וְהַשַּׁעַר לֹא יִסָּגֵר עַד־הָעֶרֶב:

© 472. אל מלך יושב

אָנָּא הָאֵל הַגָּדוֹל הַגִּבּוֹר וְהַנּוֹרָא שׁוֹמֵר הַבְּרִית וְהַחֶסֶד
לְאוֹהֲבָיו וּלְשׁוֹמְרֵי מִצְוֹתָיו: תְּחִי נָא אֶת־אֲזִנְךָ קַשֶּׁבֶת
וְעֵינֶיךָ פְּתוּחוֹת לִשְׁמוֹעַ אֶל־תְּפִלַּת עַבְדְּךָ וְעַמְּךָ יִשְׂרָאֵל:

רחמיך רבים אל תבא כרחם אב ליי הישועה יי צבאות עמנו יי צבאות
כלו אלהינו ואלהי אבותינו ע"פ א"ב.

אָנָּא הוֹאֵל סְלוֹחַ לַעֲבָדֶיךָ. בָּאִים בְּכְפִיפַת רֹאשׁ עָרֶיךָ. נַאֲוֶה
חַקְצַם מִנְּרַת יָדֶךָ. דִּפּוּבָם שָׁעָה בְּעֹלַת מוֹקָדֶיךָ: הִגַּם אָבוֹת
וּבָנִים בִּנְטוּעֵי נָרוֹן. וּמֻרְבִּים תְּחִפָּה וְכָלַל לְשַׁבֵּךְ חָרוֹן. זָכְרָה־לָּנוּ
חֶסֶד אֲטוּמֵי חָבְרוֹן. חַיִּים | מְצָא בְּעַדָם מָחִילָה וְיִתְרוֹן: טָנַף
שִׁמְצָתֵנוּ בְּמֵה יִתְכַּפֵּר. יַחַד מַגִּישׁ וְנַגִּישׁ פִּסּוּ מִלְבַפֵּר. בַּבִּיר כֹּחַ
פָּנוֹתֶךָ לַחֲתוֹם סֵפֶר. לַבְּרִית הַבֵּט וְאַל־תָּפֵר: מַרְאִית פָּנִים
בּוֹשְׁנוּ לְהָרִים. נָמַשְׁנוּ אֲרֻחוֹת יָשָׁר וְנַעֲשִׁינוּ סוֹרְרִים. שַׁטְנוּ

כָּזָב מַחֲסָנוֹ וּבַשֶּׁקֶר נִסְתָּרִים. עֲוֹנֵינוּ גָּבְרוּ עַד־שָׁמַי אַוִּירִים:
פְּגִיעָה בְּכֵן חַקְנוּ לְהָשִׁיב חֲרוֹנֶךָ. צְפוּנוֹת וּגְלוּיוֹת לְהִתְוַדּוֹת
לְפָנֶיךָ. קוֹרֵנוּ שְׁמָעָה מִשְׁמֵי מְעוֹנֶךָ. רָם קְשׁוּבוֹת תְּהֵיֶינָה אָזְנֶךָ:
שְׁמַר־לָנוּ הַבְּרִית וְהַחֶסֶד. שַׁדַּי הַנִּקְרָא רַב חָסֶד. תְּגַמּוֹל לְמַעֲנֶךָ
עִמָּנוּ חֶסֶד. תַּחַת כִּי־עִמְּךָ הַסְּלִיחָה וְהַחֶסֶד: .G. 472 אל מרך יושב

תְּפִלָּה לָעָנִי כִּי־יַעְטוֹף וְלִפְנֵי יְיָ יִשְׁפּוֹךְ שִׂיחוֹ: נְשָׁפּוֹךְ לְפָנָיו
שִׂיחֵנוּ וְצָרוֹתֵינוּ לְפָנָיו נַגִּיד: שׁוּבָה יִשְׂרָאֵל עַד יְיָ אֱלֹהֶיךָ כִּי
כָשַׁלְתָּ בַּעֲוֹנֶךָ:

רחמיך רבים אל תבא כרחם אב ליי הישועה יי צבאות עמנו יי צבאות
קלץ שלישיה אלהינו ואלהי אבותינו
מיוסר ע"פ א"ב וש"החמ חתום לבסוף גרשום בן יהודה.

אֶשְׁפּוֹךְ שִׂיחִי לְפָנֶיךָ צוּרִי. בְּלֶב־נִשְׁבָּר וְלֹא כְאוּלָם בְּרִיא.
גַּם צָרָתִי אַגִּיד וְצַעֲרִי: בְּעֵד פְּשָׁעַי לְפָנֶיךָ אוֹדֶה. גַּם חַטַּאת
עַמִּי אֶתְוַדֶּה. דָּגוּל רַחֲמֵנוּ כְּעֹזֶב וּמוֹדֶה: גּוּפֵנוּ מֵרֵעִיד וְנַפְשֵׁנוּ
נִבְהֲלָה. דִּוֹאֲגִים עַל־חַטָּאָה כִּי גָדְלָה. הִנֵּנוּ לְפָנֶיךָ בְּאַשְׁמָה נְדוֹלָה:
דִּבַּרְנוּ עֹשֶׁק וְסָרָה. הָלַכְנוּ אֹרַח לֹא יָשָׁרָה. וְקִלְקַלְנוּ דַּרְכְּךָ בְּקַלָּה
בְּכָרָה: הַן עֲוֹנֵינוּ מָפּוּ מֵאַד נָּבְרוּ. וְכָבְדוּ כְּמַשָּׂא כָּבֵד לִרְאשֵׁנוּ
עָבְרוּ. זָנַחְנוּ מִצְוֹתֶיךָ אֲשֶׁר נִבְחָרוּ: וּבָמָה נְקַדֶּמְךָ אֵל כַּבִּיר.
זְדוֹנוֹת לְכַפֵּר וּשְׁגָגוֹת לְהַעֲבִיר. חַטָּא לְהַרְחִיק וְחֶסֶד לְהַגְבִּיר:
זְבָחִים וּמְנָחוֹת מִסְלָקִים. חַטָּאוֹת וַאֲשָׁמוֹת נִפְסָקִים. טִפֵּי דָמִים
לְכַפֵּר לֹא נִזְרָקִים: חָרֵב בֵּית קָדְשֶׁךָ. טָבְעוּ שַׁעֲרֵי מִקְדָּשֶׁךָ.
יָשְׁבָה בָדָד עִיר קָדְשֶׁךָ: טָבַחְתָּ וְשָׁלַחְתָּ מֵעַל פָּנֶיךָ. יָצְאוּ דְחוּפִים
מִלְפָנֶיךָ. כֹּהֲנִים מַקְרִיבֵי קָרְבָּנֶיךָ: יָזְמְנוּ לְבֵנוּ וְרוּחֵנוּ לְשַׁבְּרָה.
כִּי זְבָחֶיךָ רוּחַ נִשְׁבָּרָה. לֵב־נִשְׁבָּר וְנִדְכֶּה לֹא תִבְזֶה נוֹרָא: כּוֹנְנוּ
לִבֵּנוּ לְצַד הַתְּשׁוּבָה. לָקְחוּנוּ דְבָרִים עֲדֵיךָ לָשׁוּבָה. מִבְטָא שְׂפָתֵינוּ
יְשַׁלֵּם פָּרִים נְדָבָה: לְפָנֶיךָ עָמַדְנוּ צְמֵאִים וּרְעֵבִים. מְמַעֲטִים
בְּצוֹם דָמִים וַחֲלָבִים. נָא רְצֵם כְּעַל מִזְבַּחֲךָ קְרֵבִים: מְמַעֲמַקֵּי הַלֵּב
קְרָאנוּךָ אֵלִי זֶה. נָאוֹר תְּפִלָּתֵנוּ לֹא תִבְזֶה. סְלַח־נָא לַעֲוֹן הָעָם
הַזֶּה: נוֹאֲצֵינוּ אִם־מְקַטְרְגִים וְנוֹאָמִים. סַנֵּגוֹרִים אִם שׁוֹתְקִים
וְדוֹמְמִים. עָמוֹד מִכִּסֵּא הַדִּין וְשֵׁב עַל־כִּסֵּא רַחֲמִים: סְלִיחוֹתֶיךָ

רַבֵּה וְהַפְרֵם. עוֹנוֹתֵינוּ מְחֵה וּפַזְרֵם. פְּשָׁעֵינוּ אַתָּה תְכַפְּרֵם:
עַמְּךָ אָנוּ מְנַת חֶלְקֶךָ. פְּגֵה־נָא מִפֶּלֶ־עָמֶקֶיךָ. צֵא כְגִבּוֹר לְיַשַּׁע
חֲשׁוּקֶיךָ: פְּזוּרִים לְאַרְבַּע רוּחוֹת. צוֹעֲקִים וּמִתְאַנְּחִים אֲנָחוֹת.
קוֹבְלִים עַל צָרוֹת חַמְּתִיחוֹת: צָרוֹת רַבּוֹת וּמְצוּקוֹת. קָרְבוֹת
וּבָאוֹת וְדוֹחֲקוֹת. רִאשׁוֹנוֹת פְּקוּדוֹת וּשְׁנִיּוֹת דּוֹבְקוֹת: קוֹלֵנוּ
שְׁמָעָה בְּהַסְתֵּךְ. רַחֲמֶיךָ זְכוֹר וַחֲסָדֶיךָ. שׁוֹמֵר חַבְּ־רִית וְהַחֶסֶד
לְעַבָּדֶיךָ: רִיבָה רִיבֵנוּ וּגְאָלֵנוּ. שַׁבְעָתַיִם הָשֵׁב לְחֵק מְעַנֵּינוּ.
תְּרַדֵּף בְּאַף וְתַשְׁמִידֵם מְחוֹלְלֵנוּ: שְׁנַת שְׁלוֹמִים לְרִיב צִיּוֹן.
תִּקְרָא אֵל אֱלֹהִים עֶלְיוֹן. שׁוֹטְנִים תַּכְנִיעַ בְּחוֹרֵב בְּצִיּוֹן: תּוֹשִׁיעַ
צִיּוֹן וּתְנַסְּדֶהָ. גַּם תִּבְנֶה עָרֵי יְהוּדָה. רַחֵם יוֹשֶׁבֶת שְׁכוּלָה
וְגַלְמוּדָה: שְׁבוּת אָהֳלֵי יַעֲקֹב הָשֵׁב. מִשְׁכְּנוֹתָיו תְּרַחֵם וְתָיֵשֵׁב.
בְּנֵוֵה שָׁלוֹם עַמְּךָ הוֹשֵׁב: יָהּ אֵלֶיךָ גָּלִיתִי אֶת־רִיבִי. וְדִבַּרְתִּי עַד־
הַבָּה שִׂיחִי וּכְאֵבִי. אֲמָרַי הַאֲזִינָה יְיָ בִּינָה גִיבִי: יַדְּעָתָ שֶׁלֹּשׁ
עֶשְׂרֵה מִדּוֹת לְנֶאֱמָנֶךָ. הִבְטַחְתּוֹ שֶׁאֵין חוֹזְרוֹת רֵיקָם מִלְּפָנֶיךָ.
דְּבָרְךָ יַאֲמֵן נָא לְבָנֶיךָ: זַעֲקָתֵנוּ שְׁעֵה מַפְעֵנֶךָ. בִּיטָה בְּעַנּוּי
בָּנֶיךָ. וְאַל־תָּשִׁיבֵנוּ רֵיקָם מִלְּפָנֶיךָ: דְּרַשְׁנוּךָ בְּחִין וְשַׁעֲרֵנוּ. יָהּ
הָרָצֵה־לָנוּ בְּזוּ הַשְׁעֵנוּ. תַּחֲנוּנֵינוּ יְיָ שְׁמָעָה: .S. 472 אל מלך יושב

אֹרַח חַיִּים פֶּן־תַּפְלִים נָעוּ מַעְגְּלוֹתֶיהָ לֹא תֵדָע:
יְהִי חַסְדְּךָ יְיָ עָלֵינוּ כַּאֲשֶׁר יִחַלְנוּ לָךְ: עֲזֹרֵנוּ מֵעִם יְיָ
עֹשֵׂה שָׁמַיִם וָאָרֶץ: חָנֵּנוּ יְיָ חָנֵּנוּ כִּי־רַב שָׂבַעְנוּ בוּז:

רחטיך רבים אל תבא כרחם אב ליי הישועה ייי צבאות עמנו ייי צבאות
קלח שלמונית אלהינו ואלהי אבותינו

ע"פ א"ב כפול וש"השה חתום לבסוף שלמה.

אֹרַח צַדָּקָה וְעַלְמוּת נָחֵית דַּבְּרֵךְ. אַמִּץ לְהַעֲצִים עֲשׂוֹת רְצוֹנֵךְ
גְּדַבְּרֵךְ. בְּרֹגֶז רַחֵם תִּזְכֹּר יַחֲלֵנוּ סַבְּרֵךְ. בַּמִּשְׁפָּט אֶל־תָּבֹא
וְתֹאחֵז דְּבָרֵךְ: גֵּזֶר גָּמוּר וּבֵינוֹנִי גָּנְדֵךְ מָתוּחַ. גֹּל אֵלֵיךְ כְּוֹנַתְ
שַׁעַר פְּתוּחַ. דּוֹרְשֵׁי קִרְבָתֵךְ בְּלֵב קָרוּעַ וְרָתוּחַ. דִּינָם הַצָּחַר צָדֵק
קַבֵּל בְּנִתּוּחַ: הֵן כַּבִּיר וְשַׁגִּיא כּוֹחֵךְ. הַגְּנוּ אָתָּאנוּ לְךָ לְקַדֵּם
נִכְחֵךְ. וְאַתָּה רַחוּם מַסְבִּיר קַבֵּל בּוֹרְחֵיךְ. וּטְי בָּטוּחַ מוֹרֵה הַטְּאִים

אָרֻחָה: זִבִּיתִי לִבִּי מִי־בַעַל דְּבָרִים. זָךְ זוֹכֶה וּמְזַכֶּה לְחַטֵּא נִבְרִים.
חוֹבוֹת חֲבִילוֹת וְנָדִישִׁים מִכָּל־עֲרָרִים. חָסֶד יְגַדֵּל לְרַפְּאוֹת מוֹטוֹת
שְׁבָרִים: טִיחַ הָעִקָּר סָרוּחַ וּמְהוֹכוֹ מַתְלִיעַ. טָנֵף תַּלְבִּין שָׁאוֹר
שָׁפָעְיָה מַבְלִיעַ. יֵקֶשׁ לְמִישׁוֹר וְעוֹן וָהֶטְא לְהַקְלִיעַ. יָקָר לְזַלְזַל
בְּכָל־תּוּשִׁיָּה לְהַגְלִיעַ: כְּשֵׁל הַנְּדוֹן וְזִנְּחוּ פְּרַקְלִיטֵי יֶשַׁע. כְּבוּשׁ
(1כְּבוּם גָּזַר מִלְּשַׁבֵּת הָעֲשָׂר. לְמוֹרָא אֵין לְהָבִיא תֹּשֶׁר. לָכֵן רַב
הַפֶּגֶר וַאֲמִיץ הַקֶּשֶׁר: מֵעֵת הוֹסַר הַתָּמִיד עוֹלוֹת זְבָחֶיךָ. מַכִּיבֵי
לֵב מְנָחָה וְנִיחוֹחִים מְשַׁמְּחֶיךָ. נְזוּפִים בָּרִיא אוּלָם מְשַׁמְּשׁוּשׁ
שְׁבָחֶיךָ. נִשְׁבְּרוּ מָהֲרוּ הָכְשָׁרוּ בְּקָדְשֵׁי זְבָחֶיךָ: סָלְקוּ סַנְגֹּרֵי עַמְּךָ
דּוֹרְשָׁם וּקְרוֹבָם. סְמוּכִים לָעַד קְרוֹבֶיךָ בְּךָ קָרְבָם. עֲשׂוּקִים כִּי
הָמָה בְּנוּפָם וּמַעֲרָבָם. (2עֶרְבַת טוֹב וְהַצָּלָה הֱיוֹת עֲרָבָם: פְּגַע(3
שִׂיחַ מַעֲמַד אוּמָנוּת קַדְמוֹנִית. פִּי־תוֹלַעַת יַעֲקֹב תַּחַת אַדְמוֹנִית.
צַעֲקָתֵנוּ שְׁלֹשׁ עֶשְׂרֵה מְשׁוּבָה רַיְקָנִית. צוֹרַחַת קוֹל עָרֵב יוֹנָה
שַׁחְקָנִית: קוֹמְמִיּוּת קֶדֶם הָלַכְנוּ וַעֲתָּה קְדוֹרָנִית. קָרֵן נִבּוּאָה
וּמַלְכוּת לְוָיָה וְאַהֲרוֹנִית. רוֹמֵם צַדָּקָתָם וּזְכוֹר בְּרִית רִאשׁוֹנִית.
רִאשׁוֹנִית נָדַלְתָּ וְגִדּוּלֶיהָ מְנִין אֲחוֹרָנִית: שׁוּבָה וַאֲנִי עֵד. פִּיסָתָ
תָּשׁוּבָתֵנוּ. שַׁבְּךָ פַּעֲמֶךָ הֲשִׁיבֵנוּ וְשׁוּב שְׁבִיתֵנוּ. תָּשׁוּב תְּרַחֲמֵנוּ
וְתִכְבּוֹשׁ חוֹבוֹתֵינוּ. תִּתֵּן אֱמֶת לְיַעֲקֹב חֶסֶד לְאַבְרָהָם אֲשֶׁר־
נִשְׁבַּעְתָּ לַאֲבוֹתֵינוּ: שָׁמְרָה דַּל שָׂפָתֵינוּ וּבְקָרְבֵּנוּ תִּשְׁכּוֹן. לְמִקְדָּשׁ
מְעַט חֲשׁוֹב פִּבְחוֹבֵנוּ מַשְׁכּוֹן. מְקֻטָּר וּמְנֻשָּׂק מִנְחָה וּקְטֹרֶת מַתְכּוֹן.
חֲעַרֵב־נָא תְּפִלָּתֵנוּ וּלְפָנֶיךָ תִּכּוֹן: S. 472. אל מלך יושב

פזמון, ע"פ תשר"ק וש"המה שלמה כפלים (והוא ר' שלמה בר יהודה הכבלי).

Öffnen der Bundeslade.

לְךָ יְיָ הַצְּדָקָה
תִּלְבֹּשֶׁת. כִּי־אֱמֶת
עָשִׂיתָ וְלָנוּ הַבֹּשֶׁת.
וַאֲנַחְנוּ הִרְשַׁעְנוּ

לך (Vorb. u. Gem.) Du hüllſt Dich in der Huld Gewande.

Du übteſt Treu; uns deckt die Schande:

Wir ſündigten. Nimm das Bekenntniß an:

1) Tropiſch für קרבן כבש. 2) Wert. 3) ג' תפלות

Wir sind die Schuld'gen, uns bethört der Wahn.
O rechne es uns nicht an!

וּבְפִינוּ אֶרֶשֶׁת.
נוֹאַלְנוּ חָטָאנוּ נָא לָנוּ אַל־תָּשֵׁת׃

תָּעִינוּ אַחַר יֵצֶר. תִּעְתַּעֲנוּ דִּין יוֹצֵר. [1]שְׁלַח לֹא עֹצֵר. שַׁחַר וָעֶרֶב נֹצֵר׃
נוֹאַלְנוּ חָטָאנוּ נָא לָנוּ אַל־תָּשֵׁת׃

רַצְנוּ רַע חָרוּל. רַשְׁנוּ צֶדֶק (*מַעְגֹּל. קָשַׁרְנוּ אַהֲב חֲדוֹל. קִלְקַלְנוּ קֶטֶט גַּלְגַּל׃
נוֹאַלְנוּ חָטָאנוּ נָא לָנוּ אַל־תָּשֵׁת׃

[2]צָרַפְנוּ מָקוֹר רָטֹב. צִמְּאוֹן לֹא [3]קוֹרְטוֹב.
[4]פָּצְנוּ רַע לַטּוֹב. פָּרַקְנוּ עֹל [5]מִלַּחְטֹב׃
נוֹאַלְנוּ חָטָאנוּ נָא לָנוּ אַל־תָּשֵׁת׃

עַל־עֶסֶק פְּעוּרִים. עָזַבְנוּ אֱלוֹף נְעוּרִים.
[6]סְחִים בְּכֶן [7]סְעוּרִים. [8]סְגוֹף עֲנִי וְצָעוּרִים׃
נוֹאַלְנוּ חָטָאנוּ נָא לָנוּ אַל־תָּשֵׁת׃

נָחֲנוּ בְּמֶרֶד וּבְמַעַל. נוֹאַשְׁנוּ יֵשַׁע מִמַּעַל.
מָרִינוּ מָאַס וְגָעַל. מִדַּת רַחֲמִים נָעַל׃
נוֹאַלְנוּ חָטָאנוּ נָא לָנוּ אַל־תָּשֵׁת׃

לֹא בְצֶדֶק וּבְיֹשֶׁר. לָנוּ נָגְהָּ [9]פַּשֵּׁר. כֹּחַ וְיִתְרוֹן הַכְשֵׁר. כַּבִּיר תֵּן לְפַשֵּׁר׃
נוֹאַלְנוּ חָטָאנוּ נָא לָנוּ אַל־תָּשֵׁת׃

---

*) Poet. Alliteration statt מְעַגֵּל, גִּלְגַּל.

1) Die Sendung der Propheten etc. 2) Verbinden 3) ohne Quart = die mindeste Labung — 4) sagen, nennen. 5) preisen, huldigen — 6) hinfluten — 7) vom Sturm verschlagen — 8) Pein — 9) ausgleichen.

יָם שָׂם לִגְשֶׁר. יִשְׂרָאֵל מִקְוֵה [1]כֹּשֶׁר. טָהֳרָה
תְּזָרֵק וְתִתְחַשֵּׁר. טָמְאָה תַּשְׁלִיךְ וְתִתְנַשֵּׁר׃
נוֹאַלְנוּ חָטָאנוּ נָא לָנוּ אַל־תָּשֵׁת׃

חַבֵּא חֵטְא וְיִגְרַע. חֲזֹר אָחוֹר מֵרַע. זְכִיוֹת
כַּף הַכְּרַע. [2]זְרוֹת חוֹבוֹת מִלְּהִתְפָּרַע׃
נוֹאַלְנוּ חָטָאנוּ נָא לָנוּ אַל־תָּשֵׁת׃

וְאַתָּה הוּא פֹּנֶה. וְלֹא בְּזֶה וְעוֹנֶה. הָעָם
עָנִי וּמְעֻנֶּה. הַיּוֹם לְטוֹבָה תִּפְנֶה׃
נוֹאַלְנוּ חָטָאנוּ נָא לָנוּ אַל־תָּשֵׁת׃

[3]דַּלַּת רֹאשׁ דַּלְתֶּךָ. הִפְקֵת הַיּוֹם דְּלָתֶיךָ.
גַּלֵּה לָהּ גְּאֻלָּתֶךָ. וְגוֹנְנָהּ בְּגוֹדֶלְתֶּךָ׃
נוֹאַלְנוּ חָטָאנוּ נָא לָנוּ אַל־תָּשֵׁת׃

דְּרֹשׁ הַיּוֹם חָנֵם. דְּגֹלֵי רַבַּע מַחֲנֵם. גְּיֹשׁוֹת
עָדֶיךָ וְחִנּוּנֵם. גְּמֹל חֶסֶד חִנָּם׃
נוֹאַלְנוּ חָטָאנוּ נָא לָנוּ אַל־תָּשֵׁת׃

[4]בְּרִבּוּעַ תָּשִׁיב [5]בְּמִצְוִי (בְּמָצוּי). בְּמִקְרָא
[6]מְשֻׁלָּשׁ בְּפִצְוִי. אַחַר גְּמַר [7]מְצוּי. אֶכֶל
דָּצוּי וְרָצוּי. נוֹאַלְנוּ חָטָאנוּ נָא לָנוּ אַל־תָּשֵׁת׃

בַּלַּע בֶּגֶד בּוֹגְדִים. בְּבוֹא חֲמוּץ בְּנֶדִים.
אֲסוֹף אֲבֵדִים אֲנוּדִים. אַחַר אֲחֵיהֶם [8]אֲוֹנְדִים.
נוֹאַלְנוּ חָטָאנוּ נָא לָנוּ אַל־תָּשֵׁת׃

---

1) Hoffnung der Rechtlichkeit! 2) זרה — ſchleudern 3) An Hauptzahl ärmſte deiner Armen — 4) מיץ (7 — תניך (6 — לשון תמצית (5 — ביום תפלות ארבע = 8) Sandboten = אונדים — ע"י לשון מצה, מצץ nach Abſchluß des bußevollen Kampfes.

שַׂבְּעֵנוּ מִטּוּבֶךָ. שׂוֹר שְׂנֵאִים שְׂחוֹקִים. לְךָ לְבַד לְהֻקִּים. [1]לְהוּכִים [2]בְּקוּבִּים [3]נְקוּבִּים:
נוֹאַלְנוּ חָטָאנוּ נָא לָנוּ אַל־תָּשֵׁת:

[4]מֻרְדָּמוּ מֻרְמוּ מְרוּקִים. מַהֵר מְחֵה [5]מְחֻקִּים. הַבְּרִית וְהַתּוֹרוֹת הֻקִּים. הִוָּכֵר הָעֵדוֹת וְהַחֻקִּים.
נוֹאַלְנוּ חָטָאנוּ נָא לָנוּ אַל־תָּשֵׁת:

לְךָ יְיָ הַצְּדָקָה תְּלַבֶּשֶׁת. כִּי־אֱמֶת עָשִׂיתָ וְלָנוּ הַבֶּשֶׁת׳ וַאֲנַחְנוּ הִרְשַׁעְנוּ וּבְפִינוּ אֵרֶשֶׁת. נוֹאַלְנוּ חָטָאנוּ נָא לָנוּ אַל־תָּשֵׁת:

Schließen der Bundeslade. אל מלך יושב S. 472.

אַל־תָּבוֹא בְּמִשְׁפָּט עִמָּנוּ. כִּי לֹא־יִצְדַּק לְפָנֶיךָ כָּל־חָי: יְהִי יְיָ אֱלֹהֵינוּ עִמָּנוּ כַּאֲשֶׁר הָיָה עִם־אֲבֹתֵינוּ אַל־יַעַזְבֵנוּ וְאַל־יִטְּשֵׁנוּ יְיָ לְאֹרֶךְ יָמִים: יְהִי כְבוֹד יְיָ לְעוֹלָם יִשְׂמַח יְיָ בְּמַעֲשָׂיו:

אל (Gem.) Gehe nicht ins Gericht mit uns! denn vor Dir kann kein Lebender gerecht erscheinen. Es sei der Ewige, unser Gott mit uns, wie er mit unsern Vätern gewesen! Der Ewige verlasse uns nicht und gebe uns nicht auf für lange Zeiten. Verherrlichung werde dem Ewigen in alle Zeit; es freue sich der Ewige seiner Werke!

*)רַחֲמֶיךָ רַבִּים יְיָ כְּמִשְׁפָּטֶיךָ חַיֵּינוּ: אַל־תָּבוֹא בְּמִשְׁפָּט עִמָּנוּ כִּי לֹא־יִצְדַּק לְפָנֶיךָ כָּל־חָי: כְּרַחֵם אָב עַל־בָּנִים כֵּן תְּרַחֵם יְיָ עָלֵינוּ: לַיְיָ הַיְשׁוּעָה עַל־עַמְּךָ בִרְכָתֶךָ סֶלָה: יְיָ צְבָאוֹת עִמָּנוּ מִשְׂגָּב־לָנוּ אֱלֹהֵי יַעֲקֹב סֶלָה: יְיָ צְבָאוֹת אַשְׁרֵי אָדָם בּוֹטֵחַ בָּךְ: יְיָ הוֹשִׁיעָה הַמֶּלֶךְ יַעֲנֵנוּ בְיוֹם־קָרְאֵנוּ:

Vorb. סְלַח־נָא לַעֲוֹן הָעָם הַזֶּה כְּגֹדֶל חַסְדֶּךָ וְכַאֲשֶׁר נָשָׂאתָה לָעָם הַזֶּה מִמִּצְרַיִם וְעַד־הֵנָּה. וְשָׁם נֶאֱמַר.

Gemeinde וַיֹּאמֶר יְיָ סָלַחְתִּי כִּדְבָרֶךָ:

---

1) פי׳ קְהִלּוֹת — 2) beraubt — 3) zerspittert — 4) Alliteration statt מֻרְדָּמוּ. — 5) Wurzel חקק = verzeichnen, gravieren. Conjug. wie מְצִיִּים.

*) Ueberſetzung S. 215.

הַשֵּׁה אֱלֹהַי | אָזְנְךָ וּשְׁמַע פְּקַח עֵינֶיךָ וּרְאֵה שִׁמְמֹתֵינוּ וְהָעִיר אֲשֶׁר־נִקְרָא שִׁמְךָ עָלֶיהָ כִּי לֹא עַל־צִדְקֹתֵינוּ אֲנַחְנוּ מַפִּילִים תַּחֲנוּנֵינוּ לְפָנֶיךָ כִּי עַל־רַחֲמֶיךָ הָרַבִּים: אֲדֹנָי | שְׁמָעָה אֲדֹנָי סְלָחָה אֲדֹנָי הַקְשִׁיבָה וַעֲשֵׂה אַל־תְּאַחַר לְמַעַנְךָ אֱלֹהַי כִּי־שִׁמְךָ נִקְרָא עַל־עִירְךָ וְעַל־עַמֶּךָ:

עקדה. ע"פ א"ב וש"הסח בניתן בר זרח חזק.

אֱלֹהֵינוּ וֵאלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ.

אֲמוּנִים בְּנֵי מַאֲמִינִים
הַנֶּאֱמָנִים בִּבְרִיתֶךָ. בָּאִים
לִקֹּד וְלִכְרֹעַ בְּסִפֵּי
דַּצְרוֹתֶיךָ. גֹּעִים בְּתִפְלָה
וּמִתְפַּקְּקִים בִּכְרִיעָה. דְּפָקִים
שְׁעָרֶיךָ וְאִמְרִים אֲדֹנָי |
שְׁמָעָה: הַמַּקְרִיבִים תִּקְרֹבֶת
מִנְחָה רוּחַ נִשְׁבָּרָה. וְדִכְאוּת
לֵב תַּחַת עֹלָה תְּמוּרָה. זֶבַח
כָּלִיל הַמְּזֻכִּירִים עֲקֵדַת
מֹרִיָּה. חֶלְבֵי אִשִּׁים כִּעְלַת
רָאוּיָה: טְעִינַת עֲצִים אֲשֶׁר
עַל־הַמִּזְבֵּחַ (נ"א הבן) נֶעֱמָסָה.
יְקוֹד אֵשׁ וּמַאֲכֶלֶת אֲשֶׁר
אָב נָשָׂא. כְּפִיפַת יָדַיִם
וְרַגְלַיִם אֲשֶׁר עַל־הַמַּעֲרָכָה
נֶעֱקָדָה. לַהַב בָּרָק (*וְקֹפִין
קוֹפִיץ) וְהַכְּפִין
קוֹפִיץ: מַאֲכֶלֶת

אלהינו Unser Gott und unserer Väter Gott!

אמונים[1]) (Gem.) Die Glaubenstreu'n, entstammt dem Glaubenshorte, —

Dem Bunde treu stehen sie an Deiner Pforte;

Tiefseufzend im Gebet, geknickt, gebeugt,

An Deine Thür sie klopfen: Herr, hör' uns geneigt!

Ihr Opfer ist ihr tiefgebeugter Sinn:

Statt Spende reichen sie Dir Wehmuth hin.

Wenn sie der Opfrung auf Morijah denken,

Den Blick hin, wie auf Spenden, wollen lenken,

טעינת Wie ward das Holz auf dem Altar geschichtet,

Wie Alles war zum Opfer zugerichtet,

Jizchak gefesselt, daß er sich nicht rühre,

Der Stahl geschärft, daß Todesstreich er führe.

1) Verfasser: R. Binjamin b. Serach.

*) קופיץ קופיס oder κοπις

לְכוּחָה וְצַוָּאר לְשַׁחְטָה
פָּשׁוּט. נִתְכְּפָה סְמִיכָה
וּלְקֶרֶן אָב קָשׁוּט. שָׂמַח
הָאָב בִּזְבִיחָתוֹ כְּעַל־מִשְׁתֶּה
בָּנוּ. עָלַיִן הַבֵּן בְּקָרְבָּנוֹ
כִּבְהַתְנוֹת אַפְּרִיוֹנוֹ: פְּעָלַת
צִדְקָתָם גְּנִיזָם בְּהַזְבִּירָם
לְפָנֶיךָ. צִפֵּן לָהֶם תּוֹשִׁיָּתָם
וּבְמָגִנְּךָ תָּגֵן חֲנוֹנֶיךָ. רַחֲנִי
סְבִיכַת אַיִל הַנֶּאֱחַז
בְּחָרָשִׁים. רְצֵה לְהַנָּתֵן כְּפֶר
לְעַם קְדוֹשִׁים: שָׁעִיתָ נִיחֹחוֹ
וְנִשְׁבַּעְתָּ לוֹ. תּוֹלְדֹתָיו
לְהַרְבּוֹת וְשַׁעַר אוֹיְבָיו
לְהַנְחִילוֹ. בְּהַר יְיָ יֵרָאֶה
וּלְבָנָיו יְהִי מַחְסֶה. נִקְרָא
שֵׁם הַמָּקוֹם הַר יְיָ יֵרָאֶה
עַל־שֵׁם הַמַּעֲשֶׂה: יְלָדָיו
הַיּוֹם בַּצַּר וּבְמָצוֹק בְּעָמְדָם.
מְעוּדֵי מָתְנַיִם וְכִשּׁוּלֵי
בִרְכַּיִם וְרָפְתָה יָדָם. נוֹשְׂאֵי
לְךָ עֵינַיִם בְּרֹר נִיב מַעֲנָם.
זָכֹר רַחֲמֶיךָ וְחַזֵּק רְפִיוֹנָם:
וּנְפוּצוֹתֵיהֶם תְּכַנֵּס (Vorb.)
וְנִדְחֵיהֶם תְּאַסֵּף. וְאֹבְדֵיהֶם

Der Knabe willig liegt und todtbereit;

Der Vater rüstet sich mit Freudigkeit,

Als führt' den Sohn er hin zur Hochzeit Lust;

Wie zu der Braut Empfang hebt sich des Sohnes Brust.

סעלת Wenn dieses frommen Werkes Deine Sprossen

Gedenken, sei Dein Schirm und Heil erschlossen.

Der Widder, der im Waldgezweig blieb hangen, —

Um ihn laß Sühnung Deine Schaar erlangen!

Sein Opfer nahmst Du an, hast ihm geschworen,

Daß seine Sprößlinge Du wollest mehren

Und jedes Leid von ihnen wollest wehren,

Sie sollen siegreich stehn in Feindes Thoren. —

כהר O schau' es an in Deinen Gotteshöhen,

Und Schutz und Heil den Kindern laß erstehen!

Der Ort genannt ward Berg der Offenbarung

Für alle Zeit zu treuer Hut und Wahrung.

Stehn Deine Lieben heut vor Dir bedrängt,

Mit wankem Knie, die Hände matt gesenkt,

Das Aug' auf Dich gewandt, — o laß ihr Wort

Rein klingen Dir, sei ihrer Ohnmacht Hort!

ונפצותיהם Zerstreute sammle,

nach Verstoßenen schaue,

Verirrte suche, Deine Stätte baue.

תְּבַקֵּשׁ וְנִיחָם תֵּשֵׁב׃ וְתוֹשִׁיבֵם בְּטַח וְתַשְׁכִּנֵם שַׁאֲנָן בְּהַר מְרוֹם יִשְׂרָאֵל׃ וְתִמְלֹךְ עֲלֵיהֶם לְעוֹלָם לְבַדֶּךָ׃ הֵמָּה יִהְיוּ לְךָ לְעָם וְאַתָּה תִּהְיֶה לָהֶם לֵאלֹהִים׃

Laß ruhig sie auf deinem Berge wohnen!

Mögst Du allein als Herr ob ihnen thronen,

Daß sie als Deine Schaar Dir sei'n zu eigen,

Daß als ihr Gott Du mögest Dich bezeigen!

אל מלך יושב Seite 472.

וְאֵת הַסְּלִיחָה יסד מהר"ר אבִיגְדוֹר כְּרֵא׃

Von R. Abigdor b. Jizchak Karo, Rabbiner in Prag, gest. 9. Jjar 5199 (1439)

מַה־נֹּאמַר לְפָנֶיךָ יוֹשֵׁב מָרוֹם וּמַה־נְּסַפֵּר לְפָנֶיךָ שׁוֹכֵן שְׁחָקִים׃
שִׁמְעָה תְפִלָּתֵנוּ יְיָ וְשַׁוְּעָתֵנוּ הַאֲזִינָה וְאֶל־דִּמְעוֹתֵנוּ אַל־תֶּחֱרַשׁ׃
הַעַל | אֵלֶּה תִתְאַפַּק יְיָ תֶּחֱשֶׁה וּתְעַנֵּנוּ עַד־מְאֹד׃

רחמיך רבים אל תבא כרחם אב ליי הישועה ״ צבאות אשרי ״ הישועה

קמד׃ אלהינו ואלהי אבותינו ע״פ אב

אֶת־כָּל־הַתְּלָאָה אֲשֶׁר מְצָאַתְנוּ׃ הַיּוֹכֵל אִישׁ לְכַפֵּר אֶת־אֲשֶׁר קָרָאַתְנוּ׃ כָּל־זֹאת בָּאַתְנוּ וְשֵׁם אֱלֹהֵינוּ לֹא שָׁכַחְנוּ׃ אֱלֹהֵי הָעִבְרִיִּים נִקְרָא עָלֵינוּ׃ בּוֹשְׁנוּ וְנִכְלַמְנוּ מֵרוֹב תְּלָאוֹת וְיִגוֹנוֹת׃ צָרָה וְחָפְרוֹן וְלֹא יוּכַל | לְהָמָנוֹת׃ דַּי לְעָרָה בְּשַׁעְתָּהּ מֵאֵין עוֹד פְּנוֹת׃ כִּי נִשְׁבְּחוּ הַצָּרוֹת הָרִאשׁוֹנוֹת׃ גְּזֵרַת הַדִּין פָּגְעָה פִּרְנֵא הַמַּעֲטִירָה׃
[1]בַּחֲמִשֶּׁת אֲלָפִים וּמֵאָה וּמָ״ט שָׁנָה לִיצִירָה׃ צַדִּיק מָט לִפְנֵי רָשָׁע וְנִתְגַּלְגְּלָה הַשּׁוּרָה׃ אֵיכָה נִשְׁבַּר מַטֵּה עֹז מַקֵּל תִּפְאָרָה׃ דָּמִים בְּדָמִים נָגָעוּ בְּדֹחֶשׁ הָאָבִיב׃ בְּיוֹם אַחֲרוֹן שֶׁל־פֶּסַח מוֹעֵד לְנֶאֱלָה חָבִיב׃ וְעַתָּה הַבְרֵנִי צְלִי־אֵשׁ וּמַצּוֹת חִלְבִּיב׃ כִּי שָׁמַעְתִּי חִבַּת רַבִּים | מָגוֹר מִסָּבִיב׃ הָהּ לַיּוֹם קָרְאוּ רְשָׁעִים לְחוּתָם נוֹעָצִים׃ כְּגִי

1) D. i. 1389. * = 49.

נָבָל בְּלִי שֵׁם נִמְהָרִים וְרָצִים. וְאִישׁ כְּלֵי מַשְׁחִיתוֹ בְּיָדוֹ קְשָׁתוֹת וְחִצִּים. וּבְרַקְּדוּמוֹת בָּאוּ לָהּ כְּחוֹטְבֵי עֵצִים: וּמִשַּׁעַר לָשַׁעַר עָבְרוּ וּבְפִרְצוֹת נִכְנָסוֹת. חֲבִילוֹת חֲבִילוֹת מִתְקַבְּצוֹת (1)וְנֵיסוֹת. בִּשְׁרִיהֶם | מִתְעַלְּסוֹת וְשָׂשׂוֹת. דַּם הַנָּקִי לִשְׁפּוֹךְ עַל־הָעֹשֶׁק וְעַל־הַמְּרוּצָה לַעֲשׂוֹת: זְרִיזִים מַקְדִּימִים לָזֵרז אִישׁ אֶת־רֵעֵהוּ. אִם־יָבֹא הָעָם אֶל־הַמַּחֲנֶה הָאַחַת וְהִכָּהוּ. עִמְּדוּ עַל־מִשְׁמַרְתָּם שָׁם הַנִּכְבָּד לְקַדְּשֵׁהוּ. וַאֲמַרְתֶּם זֶבַח פֶּסַח הוּא: חָשְׁבוּ לְעֵת עֶרֶב כַּעֲלוֹת עַם יְגוֹדְנוּ. כְּרָאוֹתוֹ יְחִידִי בְּעֵינָיו יָקָחֻנוּ. לַהֲסִיתוֹ בָהֶם לְקָדֵם יְנַפֶּנּוּ. הָרֹצֵחַ בְּפִגְעוֹ הוּא יְמִיתֶנּוּ: טְהוֹרִים בְּנֵי יִשְׂרָאֵל יְלָדִים רַכִּים. הִשּׁוּ שְׂכָמָם לְסָבוֹל פָּחִים וְשָׂבִים. אִם תּוֹבְעִים אוֹתָם עִמָּהֶם לְהַסְכִּים. אוֹמְרִים לָנוּ עֲשׂוּ וְהִנֵּה עֲבָדֶיךָ מְכִים: יַחַד הַמַּרְבֶּה וְהַמַּמְעִיט בְּטִפּוּלִים. כֵּן לִבּוֹ לַשָּׁמַיִם נַפְשָׁם לְהַשְׁלִים. אָב פְּרִי בִטְנוֹ לֹא יַחֲמוֹל יוֹנְקִים וְעוֹלְלִים. יְהִיֶה כָּל־פְּרִיוֹ קֹדֶשׁ הִלּוּלִים: כֵּן רַךְ הַלֵּבָב בְּנוֹ יִשְׁחַטְנוּ. וְהָאֵם לֹא נִכְמְרוּ רַחֲמֶיהָ עַל־בְּנָהּ לְמַלְּטָנוּ. תְּרוּמָה מֵאֵת כָּל־אִישׁ אֲשֶׁר יִדְּבֶנּוּ. אִם־זָכָר אִם־נְקֵבָה תָּמִים יַקְרִיבֶנּוּ: לְמְנַחֵם לֹא מְצָאנוּ בְּגִפּוֹל רֹאשׁ קָהָל הַקָּדֵשׁ וְנָגִידוּ. הָרַב וְאָחִיו הֶחָסִיד וּבְנוֹ יְחִידוּ. הֲנִמְצָא כָּזֶה חָכָם וְתַלְמוּדוֹ בְּיָדוֹ. יִסְפְּדוּ לוֹ הוֹי אָדוֹן וְהוֹי הוֹדוֹ: מוֹרֶה זָקֵן וְנָשׂוּא פָּנִים בְּעַמּוֹ. לְבִלְתִּי יִתְעוֹלְלוּ בּוֹ נְוֹדְרֵז בְּעַצְמוֹ. לְשַׁחוֹט אֶת־בָּנָיו וּבְנֵי בֵיתוֹ עִמּוֹ. אַךְ־לְזֹאת יֶחֱרַד לִבִּי וְיִתַּר מִמְּקוֹמוֹ: נַפְשִׁי תֵּאֶבַל עַל־אַגְשֵׁי־שֵׁם בְּקִינִים בְּמִקְרָא וּבְהַגָּדָה. וְעַל רָאשִׁים וַחֲזָנִים וּפַרְנְסֵי הָעֲדָה. וְעַל כָּל־יוֹדְעֵי סֵפֶר

הַגּוֹיִם וּבַעֲלֵי מַדָּה. אֶת־אֵלֶּה תַּקַּח מִיָּדִי בַּעֲבוּר תִּהְיֶה
לִּי לְעֵדָה: סְמוּכִים לַכְּנֶסֶת הַיְשָׁנָה הֵם וּבְנֵי בֵיתָם. כָּל־
אֵלֶּה חָבְרוּ לְבֵית תְּפִלָּתָם. שָׁם תֹּאכְלֵם חֶרֶב אֵשׁ
שְׂרָפָתָם. וְזָבְחוּ זִבְחֵי שְׁלָמִים לַיָּי אוֹתָם: עוֹד נָגַע אֶחָד
אֲבִי אֲבוֹת הַטֻּמְאוֹת. אֲשֶׁר עָשׂוּ עִם הַיְלָדִים הַנָּאִים
וְהַנָּאוֹת. עַד־מָתַי יְיָ אֱלֹהִים צְבָאוֹת. בָּגַיִךְ וּבְנוֹתַיִךְ נְתֻנִים
לְעַם אַחֵר וְעֵינֶיךְ רוֹאוֹת: פָּרְצוּ בְּבֶתֵּי הַתִּפְּדָה (הַיְשָׁנָה
וְהַחֲדָשָׁה). אֲזַעֲק מָרָה קוֹל עֲנוֹת חֲלוּשָׁה. כִּי יְלִילוּ שָׂרְפוּ
קָרְעוּ סִפְרֵי (הַתּוֹרָה) הַקְּדוּשָׁה. תּוֹרָה צִוָּה־לָנוּ מֹשֶׁה מוֹרָשָׁה:
צוֹרְחִים לְמַהֵר שָׁלַל חָשׁ בָּז נָשְׁאוּ נַפְשָׁם. בְּזוּ כֶסֶף בְּזוּ
זָהָב וְכָל־הַנִּמְצָא שָׁם. הַפְקֵר הֵם לָנוּ עִם קִנְיָנָם וְרִכּוּשָׁם.
כָּל־מוֹצְאֵיהֶם אֲכָלוּם וְצוֹרְרֵיהֶם אָמְרוּ לֹא נֶאְשָׁם: קָמִים
מַהֲרוּ לְפַשֵּׁט הַחֲלָלִים בְּיָד רָמָה. נָעֲרִינוּ זְקֵנֵינוּ מִבֵּי חֶרֶב
בַּמִּלְחָמָה. עֲרוּמִים | מְשֻׁלָּלִים לְבֹשֶׁת וְלִכְלִמָּה. וְנָפְלָה
נִבְלַת הָאָדָם כְּדֹמֶן עַל־פְּנֵי הָאֲדָמָה: רַבִּים | מְאֹד הַחֲלָלִים
מִלְּנָקְבָם בְּשֵׁמוֹת. יוֹנֵק עִם־אִישׁ שֵׂיבָה בַּחוּרִים וַעֲלָמוֹת.
הֲלֹא הֵם בְּסִפְרָתָךְ אֲדוֹן כָּל־הַנְּשָׁמוֹת. הֲלֹא אֱלֹהִים
יַחֲקָר־זֹאת כִּי הוּא יוֹדֵעַ תַּעֲלוּמוֹת: שַׁדַּי אֲמוֹר דַּי לַחֲרוּגֵי
וַחֲלָלַי הֶעָצוּמִים. כִּי הֵיוֹנוּ רַק עָשׂוּק וְרָצוּץ כָּל־הַיָּמִים.
לְמָשָׁל וְלִשְׁנִינָה לְהָעַמִּים. אֶת־הַזּוֹזִים בְּהֶם וְאֶת־הָאֻמִּים:
תּוֹעֵבוֹת עָשׂוּ וּפָעֲלוּ נָאֲצוֹת. לְכַסּוֹת עַל־חֲרוּגֵי עַצְמָם
הִתְנַכְּלוּ עֲצוֹת. לְשָׁרוֹף גּוּפוֹת יִשְׂרָאֵלִים עִם עַם הָאֲרָצוֹת.
וְהִתְעָרְבוּ זֶרַע יִשְׂרָאֵלִים בְּעַמֵּי הָאֲרָצוֹת: חָרְבוּ בֵּית
הַחַפְּשִׁית מָקוֹם קָבֶר אֲבוֹתַי. גִּדּוּ בוֹ הָעֲצָמוֹת וְשִׁבְּרוּ
מַצֵּבוֹתַי. נִבְעוּ מַצְפּוּנַי וְנִשְׁפְּלוּ רָמוֹתַי. וַנַּפְשִׁי נִבְהֲלָה

מְאֹד וְאַתָּה יְיָ עַד־מָתַי: זְרוּיִם בְּסִבִּיבוֹת נֶאֱנָחִים וְנֶאֱנָקִים,
בְּצָרַת אֲחֵיהֶם וּמְצָרֵיהֶם נִדְחָקִים, תְּפוּסִים וּמְעֻנִּים וּמְכִּים
וְנִלְקִים, הֲנֵה־קוֹל שַׁוְעַת בַּת־עַמִּי מֵאֶרֶץ מֶרְחַקִּים: קְרָא
אֵלַי יוֹם נֶחְמוֹת וְדָתֵם חֵטְא וַעֲוֹלוֹת, קַבֵּץ נִדָּחֵינוּ וַיְשֻׁר
בֶּעֱרָבוֹת מְסִלּוֹת, יְעוּדֵי נֶחְמוֹת יְשַׁעְיָהוּ מַהֵר לְהַעֲלוֹת,
כִּי קְרוֹבָה יְשׁוּעָתִי לָבֹא וְצִדְקָתִי לְהִגָּלוֹת:

אל מלך יושב ©. 472.

(*) זְכֹר רַחֲמֶיךָ יְיָ וַחֲסָדֶיךָ כִּי מֵעוֹלָם הֵמָּה: אַל־ Gem.
תִּזְכָּר־לָנוּ עֲוֹנוֹת רִאשֹׁנִים מַהֵר יְקַדְּמוּנוּ רַחֲמֶיךָ כִּי דַלּוֹנוּ
מְאֹד: זָכְרֵנוּ יְיָ בִּרְצוֹן עַמֶּךָ פָּקְדֵנוּ בִּישׁוּעָתֶךָ: זְכֹר
עֲדָתְךָ קָנִיתָ קֶדֶם גָּאַלְתָּ שֵׁבֶט נַחֲלָתֶךָ הַר צִיּוֹן זֶה שָׁכַנְתָּ
בּוֹ: זְכֹר יְיָ חִבַּת יְרוּשָׁלַיִם, אַהֲבַת צִיּוֹן אַל־תִּשְׁכַּח לָנֶצַח:
זְכֹר יְיָ לִבְנֵי אֱדוֹם אֵת יוֹם יְרוּשָׁלַם הָאֹמְרִים עָרוּ | עָרוּ
עַד הַיְסוֹד בָּהּ: אַתָּה תָקוּם תְּרַחֵם צִיּוֹן כִּי־עֵת לְחֶנְנָהּ
כִּי־בָא מוֹעֵד: זְכֹר לְאַבְרָהָם לְיִצְחָק וּלְיִשְׂרָאֵל עֲבָדֶיךָ
אֲשֶׁר נִשְׁבַּעְתָּ לָהֶם בָּךְ וַתְּדַבֵּר אֲלֵהֶם אַרְבֶּה אֶת־זַרְעֲכֶם
כְּכוֹכְבֵי הַשָּׁמַיִם וְכָל־הָאָרֶץ הַזֹּאת אֲשֶׁר אָמַרְתִּי אֶתֵּן
לְזַרְעֲכֶם וְנָחֲלוּ לְעֹלָם: זְכֹר לַעֲבָדֶיךָ לְאַבְרָהָם לְיִצְחָק
וּלְיַעֲקֹב אַל־תֵּפֶן אֶל־קְשִׁי הָעָם הַזֶּה וְאֶל־רִשְׁעוֹ וְאֶל־
חַטָּאתוֹ:

Vorbeter u. Gem. אֵלֵינוּ תְּשֵׁת עָלֵינוּ חַטָּאת אֲשֶׁר נוֹאַלְנוּ וַאֲשֶׁר חָטָאנוּ:

Vorbeter u. Gem חָטָאנוּ צוּרֵנוּ סְלַח־לָנוּ יוֹצְרֵנוּ:

---

*) Übersetzung siehe Seite 246.

Gen. זְכֹר־לָנוּ בְּרִית אָבוֹת כַּאֲשֶׁר אָמַרְתָּ, וְזָכַרְתִּי אֶת בְּרִיתִי יַעֲקֹב וְאַף אֶת־בְּרִיתִי יִצְחָק וְאַף אֶת־בְּרִיתִי אַבְרָהָם אֶזְכֹּר וְהָאָרֶץ אֶזְכֹּר׃

זְכֹר־לָנוּ בְּרִית רִאשׁוֹנִים כַּאֲשֶׁר אָמַרְתָּ, וְזָכַרְתִּי לָהֶם בְּרִית רִאשׁוֹנִים אֲשֶׁר הוֹצֵאתִי־אֹתָם מֵאֶרֶץ מִצְרַיִם לְעֵינֵי הַגּוֹיִם לִהְיוֹת לָהֶם לֵאלֹהִים אֲנִי יְיָ׃ עֲשֵׂה עִמָּנוּ כְּמוֹ שֶׁהִבְטַחְתָּנוּ, וְאַף־גַּם־זֹאת בִּהְיוֹתָם בְּאֶרֶץ אוֹיְבֵיהֶם לֹא־מְאַסְתִּים וְלֹא־גְעַלְתִּים לְכַלֹּתָם לְהָפֵר בְּרִיתִי אִתָּם כִּי אֲנִי יְיָ אֱלֹהֵיהֶם׃ רַחֵם עָלֵינוּ וְאַל־תַּשְׁחִיתֵנוּ כְּמוֹ שֶׁכָּתוּב, כִּי אֵל רַחוּם יְיָ אֱלֹהֶיךָ לֹא יַרְפְּךָ וְלֹא יַשְׁחִיתֶךָ וְלֹא יִשְׁכַּח אֶת־בְּרִית אֲבֹתֶיךָ אֲשֶׁר נִשְׁבַּע לָהֶם׃ מוֹל יְיָ אֱלֹהֶיךָ לְבָבֵנוּ לְאַהֲבָה אֶת־שֵׁמֶךָ כְּמוֹ שֶׁכָּתוּב, וּמָל יְיָ אֱלֹהֶיךָ אֶת־לְבָבְךָ וְאֶת־לְבַב זַרְעֶךָ לְאַהֲבָה אֶת־יְיָ אֱלֹהֶיךָ בְּכָל־לְבָבְךָ וּבְכָל־נַפְשְׁךָ לְמַעַן חַיֶּיךָ׃ הָשֵׁב שְׁבוּתֵנוּ וְרַחֲמֵנוּ כְּמוֹ שֶׁכָּתוּב, וְשָׁב יְיָ אֱלֹהֶיךָ אֶת־שְׁבוּתְךָ וְרִחֲמֶךָ וְשָׁב וְקִבֶּצְךָ מִכָּל־הָעַמִּים אֲשֶׁר הֱפִיצְךָ יְיָ אֱלֹהֶיךָ שָׁמָּה׃ קַבֵּץ נִדָּחֵנוּ כְּמוֹ שֶׁכָּתוּב, אִם־יִהְיֶה נִדַּחֲךָ בִּקְצֵה הַשָּׁמָיִם | מִשָּׁם יְקַבֶּצְךָ יְיָ אֱלֹהֶיךָ וּמִשָּׁם יִקָּחֶךָ׃ הַמְצָא לָנוּ בְּבַקָּשָׁתֵנוּ כְּמוֹ שֶׁכָּתוּב, וּבִקַּשְׁתֶּם | מִשָּׁם אֶת־יְיָ אֱלֹהֶיךָ וּמָצָאתָ כִּי תִדְרְשֶׁנּוּ בְּכָל־לְבָבְךָ וּבְכָל־נַפְשֶׁךָ׃ מְחֵה פְשָׁעֵינוּ לְמַעַנְךָ כַּאֲשֶׁר אָמַרְתָּ, אָנֹכִי אָנֹכִי הוּא מֹחֶה פְשָׁעֶיךָ לְמַעֲנִי וְחַטֹּאתֶיךָ לֹא אֶזְכֹּר׃ מְחֵה פְשָׁעֵינוּ כָּעָב וְכֶעָנָן כַּאֲשֶׁר אָמַרְתָּ, מָחִיתִי כָעָב פְּשָׁעֶיךָ וְכֶעָנָן חַטֹּאתֶיךָ שׁוּבָה אֵלַי כִּי גְאַלְתִּיךָ׃ הַלְבֵּן חֲטָאֵינוּ כַּשֶּׁלֶג וְכַצֶּמֶר כְּמוֹ שֶׁכָּתוּב, לְכוּ־נָא וְנִוָּכְחָה יֹאמַר יְיָ אִם־יִהְיוּ חֲטָאֵיכֶם

בַּשָּׁנִים כַּשֶּׁלֶג יַלְבִּינוּ אִם־יֹאדִימוּ כַתּוֹלָע כַּצֶּמֶר יִהְיוּ׃ זְרוֹק עָלֵינוּ מַיִם טְהוֹרִים וְטַהֲרֵנוּ כְּמוֹ שֶׁבָּתוּב, וְזָרַקְתִּי עֲלֵיכֶם | מַיִם טְהוֹרִים וּטְהַרְתֶּם. מִכֹּל טֻמְאוֹתֵיכֶם וּמִכָּל־ גִּלּוּלֵיכֶם אֲטַהֵר אֶתְכֶם׃ כַּפֶּר חַטָּאֵינוּ בַּיּוֹם הַזֶּה וְטַהֲרֵנוּ כְּמוֹ שֶׁבָּתוּב, כִּי־בַיּוֹם הַזֶּה יְכַפֵּר עֲלֵיכֶם לְטַהֵר אֶתְכֶם | מִכֹּל חַטֹּאתֵיכֶם לִפְנֵי יְיָ תִּטְהָרוּ׃ הֲבִיאֵנוּ אֶל־הַר קָדְשֶׁךָ וְשַׂמְּחֵנוּ בְּבֵית תְּפִלָּתֶךָ כְּמוֹ שֶׁבָּתוּב, וַהֲבִיאוֹתִים אֶל־הַר קָדְשִׁי וְשִׂמַּחְתִּים בְּבֵית תְּפִלָּתִי עוֹלֹתֵיהֶם וְזִבְחֵיהֶם לְרָצוֹן עַל־מִזְבְּחִי כִּי בֵיתִי בֵּית־תְּפִלָּה יִקָּרֵא לְכָל־הָעַמִּים׃

Vorbeter u. Gem. שְׁמַע קוֹלֵנוּ יְיָ אֱלֹהֵינוּ חוּס וְרַחֵם | עָלֵינוּ וְקַבֵּל בְּרַחֲמִים וּבְרָצוֹן אֶת־תְּפִלָּתֵנוּ׃

Vorbeter u. Gem. הֲשִׁיבֵנוּ יְיָ | אֵלֶיךָ וְנָשׁוּבָה חַדֵּשׁ יָמֵינוּ כְּקֶדֶם׃

Gem. אֲמָרֵינוּ הַאֲזִינָה יְיָ בִּינָה הֲגִיגֵנוּ׃ יִהְיוּ לְרָצוֹן אִמְרֵי־ פִינוּ וְהֶגְיוֹן לִבֵּנוּ לְפָנֶיךָ יְיָ צוּרֵנוּ וְגוֹאֲלֵנוּ׃ אַל־תַּשְׁלִיכֵנוּ מִלְּפָנֶיךָ וְרוּחַ קָדְשְׁךָ אַל־תִּקַּח מִמֶּנּוּ׃ אַל־תַּשְׁלִיכֵנוּ לְעֵת זִקְנָה כִּכְלוֹת כֹּחֵנוּ אַל־תַּעַזְבֵנוּ׃ אַל־תַּעַזְבֵנוּ יְיָ אֱלֹהֵינוּ אַל־תִּרְחַק מִמֶּנּוּ׃ עֲשֵׂה־עִמָּנוּ אוֹת לְטוֹבָה וְיִרְאוּ שׂוֹנְאֵינוּ וְיֵבֹשׁוּ כִּי־אַתָּה יְיָ עֲזַרְתָּנוּ וְנִחַמְתָּנוּ׃ כִּי לְךָ יְיָ הוֹחָלְנוּ אַתָּה תַּעֲנֶה אֲדֹנָי אֱלֹהֵינוּ׃

Vorb. אֱלֹהֵינוּ וֵאלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ, אַל־תַּעַזְבֵנוּ, וְאַל־תִּטְּשֵׁנוּ, וְאַל־תַּכְלִימֵנוּ, וְאַל־תָּפֵר בְּרִיתְךָ אִתָּנוּ, קָרְבֵנוּ לְתוֹרָתֶךָ, לַמְּדֵנוּ מִצְוֹתֶיךָ, הוֹרֵנוּ דְּרָכֶיךָ, הַט לִבֵּנוּ לְיִרְאָה אֶת־ שְׁמֶךָ, וּמוֹל אֶת־לְבָבֵנוּ לְאַהֲבָתֶךָ, וְנָשׁוּב אֵלֶיךָ בָּאֱמֶת וּבְלֵב שָׁלֵם, וּלְמַעַן שִׁמְךָ הַגָּדוֹל תִּמְחַל וְתִסְלַח

(נ״א ותכפר) לַעֲוֹנֵנוּ. בְּתוּב בִּדְבְרֵי קָדְשֶׁךָ. לְמַעַן שְׁמְךָ יְיָ וְסָלַחְתָּ לַעֲוֹנִי כִּי רַב־הוּא׃

Vorb. אֱלֹהֵינוּ וֵאלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ. סְלַח־לָנוּ. מְחַל־לָנוּ. כַּפֶּר־לָנוּ׃

כִּי אָנוּ עַמֶּךָ וְאַתָּה אֱלֹהֵינוּ. אָנוּ בָנֶיךָ וְאַתָּה אָבִינוּ׃
אָנוּ עֲבָדֶיךָ וְאַתָּה אֲדוֹנֵינוּ. אָנוּ קָהָלֶךָ וְאַתָּה חֶלְקֵנוּ׃
אָנוּ נַחֲלָתֶךָ וְאַתָּה גּוֹרָלֵנוּ. אָנוּ צֹאנֶךָ וְאַתָּה רוֹעֵנוּ׃
אָנוּ כַרְמֶךָ וְאַתָּה נוֹטְרֵנוּ. אָנוּ פְּעֻלָּתֶךָ וְאַתָּה יוֹצְרֵנוּ׃
אָנוּ רֵעָיָתֶךָ וְאַתָּה דוֹדֵנוּ. אָנוּ סְגֻלָּתֶךָ וְאַתָּה קְרוֹבֵנוּ׃
אָנוּ עַמֶּךָ וְאַתָּה מַלְכֵּנוּ. אָנוּ מַאֲמִירֶיךָ וְאַתָּה מַאֲמִירֵנוּ׃

Gem. אָנוּ עַזֵּי פָנִים, וְאַתָּה רַחוּם וְחַנּוּן. אָנוּ קְשֵׁי־עֹרֶף, וְאַתָּה אֶרֶךְ אַפַּיִם. אָנוּ מְלֵאֵי עָוֹן, וְאַתָּה מָלֵא רַחֲמִים. אָנוּ יָמֵינוּ כְּצֵל עוֹבֵר, וְאַתָּה הוּא וּשְׁנוֹתֶיךָ לֹא יִתָּמּוּ׃

אלהינו ואלהי אבותינו

Vorb. אָנָּא תָּבוֹא לְפָנֶיךָ תְּפִלָּתֵנוּ וְאַל־תִּתְעַלַּם מִתְּחִנָּתֵנוּ. שֶׁאֵין אֲנַחְנוּ עַזֵּי פָנִים וּקְשֵׁי־עֹרֶף לוֹמַר לְפָנֶיךָ יְיָ אֱלֹהֵינוּ וֵאלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ צַדִּיקִים אֲנַחְנוּ וְלֹא חָטָאנוּ. אֲבָל אֲנַחְנוּ חָטָאנוּ׃

Vorb. u. Gem. אָשַׁמְנוּ. בָּגַדְנוּ. גָּזַלְנוּ. דִּבַּרְנוּ דֹפִי. הֶעֱוִינוּ. וְהִרְשַׁעְנוּ. זַדְנוּ. חָמַסְנוּ. טָפַלְנוּ שָׁקֶר׃ יָעַצְנוּ רָע. כִּזַּבְנוּ. לַצְנוּ. מָרַדְנוּ. נִאַצְנוּ. סָרַרְנוּ. עָוִינוּ. פָּשַׁעְנוּ. צָרַרְנוּ. קִשִּׁינוּ עֹרֶף. רָשַׁעְנוּ. שִׁחַתְנוּ. תִּעַבְנוּ. תָּעִינוּ. תִּעְתָּעְנוּ׃

Gem. סַרְנוּ מִמִּצְוֹתֶיךָ וּמִמִּשְׁפָּטֶיךָ הַטּוֹבִים וְלֹא שָׁוָה

לָנוּ: וְאַתָּה צַדִּיק עַל כָּל־הַבָּא עָלֵינוּ. כִּי־אֱמֶת עָשִׂיתָ וַאֲנַחְנוּ הִרְשָׁעְנוּ:

הִרְשַׁעְנוּ וּפָשַׁעְנוּ. לָכֵן לֹא נוֹשָׁעְנוּ. וְתֵן בְּלִבֵּנוּ לַעֲזוֹב דֶּרֶךְ רָשַׁע. וְחִישׁ לָנוּ יֶשַׁע: כַּכָּתוּב עַל־יַד נְבִיאֶךָ. יַעֲזֹב רָשָׁע דַּרְכּוֹ וְאִישׁ אָוֶן מַחְשְׁבֹתָיו וְיָשֹׁב אֶל־יְיָ וִירַחֲמֵהוּ וְאֶל־אֱלֹהֵינוּ כִּי־יַרְבֶּה לִסְלוֹחַ:

Worb. אֱלֹהֵינוּ וֵאלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ. סְלַח וּמְחַל לַעֲוֹנוֹתֵינוּ בְּיוֹם (הַשַּׁבָּת הַזֶּה וּבְיוֹם) הַכִּפֻּרִים הַזֶּה. וְהַעֲתֵר־לָנוּ בִּתְפִלָּתֵנוּ. מְחֵה וְהַעֲבֵר פְּשָׁעֵינוּ מִנֶּגֶד עֵינֶיךָ. וְקָרֵב אֶת־יְצֻרֵנוּ לְהִשְׁתַּעְבֵּד־לָךְ. וְהַכְנַע עָרְפֵּנוּ לָשׁוּב אֵלֶיךָ. וְחַדֵּשׁ כִּלְיוֹתֵינוּ לִשְׁמֹר פִּקֻּדֶיךָ. וּמֹל אֶת־לְבָבֵנוּ לְאַהֲבָה וּלְיִרְאָה אֶת־שְׁמֶךָ. כַּכָּתוּב בְּתוֹרָתֶךָ. וּמָל יְיָ אֱלֹהֶיךָ אֶת־לְבָבְךָ וְאֶת־לְבַב זַרְעֶךָ לְאַהֲבָה אֶת־יְיָ אֱלֹהֶיךָ בְּכָל־לְבָבְךָ וּבְכָל־נַפְשְׁךָ לְמַעַן חַיֶּיךָ:

הַדְּרוֹנוֹת וְהַשְׁגָּגוֹת אַתָּה מַכִּיר. הָרָצוֹן וְהָאֹנֶס. הַגְּלוּיִם וְהַנִּסְתָּרִים לְפָנֶיךָ הֵם גְּלוּיִם וִידוּעִים: מָה אֲנַחְנוּ. מֶה חַיֵּינוּ. מֶה חַסְדֵּנוּ. מַה־צִּדְקָנוּ. מַה־יְשׁוּעָתֵנוּ. מַה־כֹּחֵנוּ. מַה־גְּבוּרָתֵנוּ: מַה־נֹּאמַר לְפָנֶיךָ יְיָ אֱלֹהֵינוּ וֵאלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ. הֲלֹא כָּל־הַגִּבּוֹרִים כְּאַיִן לְפָנֶיךָ. וְאַנְשֵׁי הַשֵּׁם כְּלֹא הָיוּ. וַחֲכָמִים כִּבְלִי מַדָּע. וּנְבוֹנִים כִּבְלִי הַשְׂכֵּל. כִּי רֹב מַעֲשֵׂיהֶם תֹּהוּ. וְיְמֵי חַיֵּיהֶם הֶבֶל לְפָנֶיךָ. וּמוֹתַר הָאָדָם מִן־הַבְּהֵמָה אָיִן. כִּי הַכֹּל הָבֶל:

מַה־נֹּאמַר לְפָנֶיךָ יוֹשֵׁב מָרוֹם. וּמַה־נְּסַפֵּר לְפָנֶיךָ שׁוֹכֵן שְׁחָקִים. הֲלֹא כָּל־הַנִּסְתָּרוֹת וְהַנִּגְלוֹת אַתָּה יוֹדֵעַ:

(In den meisten Gemeinden folgt hier sogleich) (שמך מעולם).

ע"פ א"ב כפול.

אַתָּה מֵבִין תַּעֲלוּמוֹת לֵב. אָפֵם לְךָ נִגְלוֹת וְגַם נִסְתָּרוֹת:
בָּאנוּ בִדְבָרִים לְהִתְוַדּוֹת בָּם. בְּרִשְׁעֵנוּ אַל־תַּכֵּן וְלֹא בְּמַעֲלֵינוּ:
נִשְׁתַּנּוּ בְּיוֹם זֶה כְּיֶרֶא וְחָרַד. גַּאֵה כְּרַחוּם לְמַעַנְךָ עֲשֵׂה חָסֶד:
דִּין אַל־תִּמְתַּח מוּל עָפָר וָאֵפֶר. דַּע אַחֲרִיתֵנוּ רִמָּה וְתוֹלָעָה: הֲאִם
שָׁגַגְנוּ וְנֶעְלָם | מִמֶּנּוּ. הֲלֹא אַתָּה לְבַד מֵבִין שְׁגִיאוֹת: וְאַל־תַּחְשֹׁב־
לָנוּ כְּעוֹשֶׂה בְזָדוֹן. וְהוּא שְׁכַּחְתֵּינוּ שָׁעָה בְּעֵת רָצוֹן: זֶה כַּפֶּר־לָנוּ
הוֹדַע וְלֹא־הוֹדַע. זְדוֹן וְנֶעְלָם עָשָׂה וְלֹא־תַעֲשֶׂה: חַלֵּצֵנוּ מַעֹנֶשׁ
כָּרֵת וּמִיתָה. חֲמוֹל עַל־חֹמֶר מַעֲשֵׂה יָדֶיךָ: טָהַרְנוּ בְּרֹעַ יֵצֶר
אֲשֶׁר מִנְּעָרֵינוּ. טָמוּן בְּקִרְבֵּנוּ כְּרֶשֶׁת לְכָעֲסֵינוּ: יוֹצְרֵנוּ וְעֹשֵׂנוּ
יוֹדֵעַ יִצְרֵנוּ. יָחֳמוּ רַחֲמֶיךָ וְאַל־תַּשְׁחִיתֵנוּ: כִּי מִלְּפָנֶיךָ מִי יִפָּתֵר.
כֹּל נִגְלוּ לְךָ כָּאוֹר וְכַצָּהֳרַיִם: לְבֵית־דִּין הוֹרֵיתָ אַרְבַּע מִיתוֹת.
לְמַעַנְךָ עֲשֵׂה וּמַהֵם חַלְּצֵנוּ: מַאוֹ יְצַרְתָּנוּ חַקַּרְתָּנוּ וַתֵּדַע מַעֲשֵׂינוּ
כִּי־הַמָּה עָמָל וָאָוֶן: נְצֹר נַפְשׁוֹתֵינוּ כִּי בְיִדְךָ כָּל־נָפֶשׁ. נָא
תְּיַקֵּר נֶפֶשׁ מִמְּעַנֵּי־לְךָ נָפֶשׁ: סְקִילָה שְׂרֵיפָה הֶרֶג וָחֶנֶק. סוֹדָם
גָּלִיתָ לִיוֹדְעֵי אֲמִתֶּךָ: עַל־כָּל־פְּשָׁעֵינוּ אֱלוֹהַּ כַּפֶּר־לָנוּ. עַל־
יְדוּעַ לָנוּ וְעַל נֶעְלָם | מִמֶּנּוּ: פְּשָׁעֵינוּ הוֹדִינוּ לְךָ חוֹנֵךְ לֵב. פְּדֵנוּ
מַחֲטָא נַקֵּנוּ מֵעָוֹן: צוּר אַל־תַּכֵּן בֶּאֱנוֹשׁ חָצִיר. צְדָקָה עֲשֵׂה
עִמָּנוּ כְּעֹשִׂית עִם כָּל־חָי: קַדְּמֵנוּ בַנֶּשֶׁף, קָרְבֵנוּ בְּשַׁוַע. קָרְבֵנוּ
אֵלֶיךָ, קְשׁוֹב קְרִיאָתֵנוּ: רִשְׁעֵנוּ אַל־תַּכֵּן, רַחֲמֵנוּ וְנִצְטַדָּקָה.
רַחֲמֶיךָ יְבַאֲשׁוּנוּ, רַחוּם וְחַנּוּן:

Verb u. Gem.

שִׁמְךָ מֵעוֹלָם עוֹבֵר עַל־פְּשָׁעַי, שַׁוְּעָתֵנוּ תַּאֲזִין
בְּעָמְדֵנוּ לְפָנֶיךָ בִּתְפִלָּה: תַּעֲבֹר עַל־פֶּשַׁע לְעַם שָׂבֵי
פֶּשַׁע, תְּמִחֶה אַשְׁמָתֵנוּ (נ"א פְּשָׁעֵינוּ) מִנֶּגֶד עֵינֶיךָ:

אַתָּה יוֹדֵעַ רָזֵי עוֹלָם, וְתַעֲלוּמוֹת | סִתְרֵי כָל־חָי:
אַתָּה חוֹפֵשׂ כָּל־חַדְרֵי בָטֶן וּבוֹחֵן כְּלָיוֹת וָלֵב. אֵין
דָּבָר נֶעְלָם | מִמֶּךָּ, וְאֵין | נִסְתָּר מִנֶּגֶד עֵינֶיךָ:

וּבְכֵן יְהִי רָצוֹן מִלְּפָנֶיךָ יְיָ אֱלֹהֵינוּ וֵאלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ,

שֶׁתְּכַפֶּר־לָנוּ עַל כָּל־חַטֹּאתֵינוּ. וְתִסְלַח־לָנוּ עַל כָּל־
עֲוֹנוֹתֵינוּ. וְתִמְחַל־לָנוּ עַל כָּל־פְּשָׁעֵינוּ:

עַל חֵטְא שֶׁחָטָאנוּ לְפָנֶיךָ בְּאוֹנֶס וּבְרָצוֹן:
וְעַל חֵטְא שֶׁחָטָאנוּ לְפָנֶיךָ בְּאִמּוּץ הַלֵּב:
עַל חֵטְא שֶׁחָטָאנוּ לְפָנֶיךָ בִּבְלִי דָּעַת:
וְעַל חֵטְא שֶׁחָטָאנוּ לְפָנֶיךָ בְּבִטּוּי שְׂפָתָיִם:
עַל חֵטְא שֶׁחָטָאנוּ לְפָנֶיךָ בְּגִלּוּי עֲרָיוֹת:
וְעַל חֵטְא שֶׁחָטָאנוּ לְפָנֶיךָ בְּגָלוּי וּבַסֵּתֶר:
עַל חֵטְא שֶׁחָטָאנוּ לְפָנֶיךָ בְּדַעַת וּבְמִרְמָה:
וְעַל חֵטְא שֶׁחָטָאנוּ לְפָנֶיךָ בְּדִבּוּר פֶּה:
עַל חֵטְא שֶׁחָטָאנוּ לְפָנֶיךָ בְּהוֹנָאַת רֵעַ:
וְעַל חֵטְא שֶׁחָטָאנוּ לְפָנֶיךָ בְּהַרְהוֹר הַלֵּב:
עַל חֵטְא שֶׁחָטָאנוּ לְפָנֶיךָ בְּוִעִּדַת זְנוּת:
וְעַל חֵטְא שֶׁחָטָאנוּ לְפָנֶיךָ בְּוִדּוּי פֶּה:
עַל חֵטְא שֶׁחָטָאנוּ לְפָנֶיךָ בְּזִלְזוּל הוֹרִים וּמוֹרִים:
וְעַל חֵטְא שֶׁחָטָאנוּ לְפָנֶיךָ בְּזָדוֹן וּבִשְׁגָגָה:
עַל חֵטְא שֶׁחָטָאנוּ לְפָנֶיךָ בְּחֹזֶק יָד:
וְעַל חֵטְא שֶׁחָטָאנוּ לְפָנֶיךָ בְּחִלּוּל הַשֵּׁם:
עַל חֵטְא שֶׁחָטָאנוּ לְפָנֶיךָ בְּטֻמְאַת | שְׂפָתָיִם:
וְעַל חֵטְא שֶׁחָטָאנוּ לְפָנֶיךָ בְּטִפְּשׁוּת פֶּה:
עַל חֵטְא שֶׁחָטָאנוּ לְפָנֶיךָ בְּיֵצֶר הָרָע:
וְעַל חֵטְא שֶׁחָטָאנוּ לְפָנֶיךָ בְּיוֹדְעִים וּבְלֹא יוֹדְעִים:
וְעַל כֻּלָּם | אֱלוֹהַּ סְלִיחוֹת. סְלַח־לָנוּ. מְחַל־לָנוּ. כַּפֶּר־לָנוּ:

עַל חֵטְא שֶׁחָטָאנוּ לְפָנֶיךָ בְּכַחַשׁ וּבְכָזָב:
וְעַל חֵטְא שֶׁחָטָאנוּ לְפָנֶיךָ בְּבַצַּע שֹׁחַד:

עַל חֵטְא שֶׁחָטָאנוּ לְפָנֶיךָ בְּלָצוֹן׃
וְעַל חֵטְא שֶׁחָטָאנוּ לְפָנֶיךָ בִּלְשׁוֹן הָרָע׃
עַל חֵטְא שֶׁחָטָאנוּ לְפָנֶיךָ בְּמַשָּׂא וּבְמַתָּן׃
וְעַל חֵטְא שֶׁחָטָאנוּ לְפָנֶיךָ בְּמַאֲכָל וּבְמִשְׁתֶּה׃
עַל חֵטְא שֶׁחָטָאנוּ לְפָנֶיךָ בְּנֶשֶׁךְ וּבְמַרְבִּית׃
וְעַל חֵטְא שֶׁחָטָאנוּ לְפָנֶיךָ בִּנְטִיַּת גָּרוֹן׃
עַל חֵטְא שֶׁחָטָאנוּ לְפָנֶיךָ בְּשִׂיחַ שִׂפְתוֹתֵינוּ׃
וְעַל חֵטְא שֶׁחָטָאנוּ לְפָנֶיךָ בְּסִקּוּר עָיִן׃
עַל חֵטְא שֶׁחָטָאנוּ לְפָנֶיךָ בְּעֵינַיִם רָמוֹת׃
וְעַל חֵטְא שֶׁחָטָאנוּ לְפָנֶיךָ בְּעַזּוּת מֵצַח׃
וְעַל כֻּלָּם | אֱלוֹהַּ סְלִיחוֹת סְלַח־לָנוּ. מְחַל־לָנוּ. כַּפֶּר־לָנוּ׃
עַל חֵטְא שֶׁחָטָאנוּ לְפָנֶיךָ בְּפִרִיקַת עֹל׃
וְעַל חֵטְא שֶׁחָטָאנוּ לְפָנֶיךָ בִּפְלִילוּת׃
עַל חֵטְא שֶׁחָטָאנוּ לְפָנֶיךָ בִּצְדִיַּת רֵעַ׃
וְעַל חֵטְא שֶׁחָטָאנוּ לְפָנֶיךָ בְּצָרוּת עָיִן׃
עַל חֵטְא שֶׁחָטָאנוּ לְפָנֶיךָ בְּקַלּוּת רֹאשׁ׃
וְעַל חֵטְא שֶׁחָטָאנוּ לְפָנֶיךָ בְּקַשְׁיוּת עֹרֶף׃
עַל חֵטְא שֶׁחָטָאנוּ לְפָנֶיךָ בִּרִיצַת רַגְלַיִם לְהָרַע׃
וְעַל חֵטְא שֶׁחָטָאנוּ לְפָנֶיךָ בִּרְכִילוּת׃
עַל חֵטְא שֶׁחָטָאנוּ לְפָנֶיךָ בִּשְׁבוּעַת שָׁוְא׃
וְעַל חֵטְא שֶׁחָטָאנוּ לְפָנֶיךָ בְּשִׂנְאַת חִנָּם׃
עַל חֵטְא שֶׁחָטָאנוּ לְפָנֶיךָ בִּתְשׁוּמֶת יָד׃
וְעַל חֵטְא שֶׁחָטָאנוּ לְפָנֶיךָ בִּתְמִהוֹן לֵבָב׃
וְעַל כֻּלָּם | אֱלוֹהַּ סְלִיחוֹת. סְלַח־לָנוּ. מְחַל־לָנוּ. כַּפֶּר־לָנוּ׃
וְעַל חֲטָאִים שֶׁאָנוּ חַיָּבִים | עֲלֵיהֶם | עֹלָה׃

וְעַל חֲטָאִים שֶׁאָנוּ חַיָּבִים | עֲלֵיהֶם חַטָּאת׃
וְעַל חֲטָאִים שֶׁאָנוּ חַיָּבִים | עֲלֵיהֶם קָרְבָּן עוֹלָה וְיוֹרֵד׃
וְעַל חֲטָאִים שֶׁאָנוּ חַיָּבִים | עֲלֵיהֶם | אָשָׁם וַדַּי וְתָלוּי׃
וְעַל חֲטָאִים שֶׁאָנוּ חַיָּבִים | עֲלֵיהֶם | מַכַּת מַרְדּוּת׃
וְעַל חֲטָאִים שֶׁאָנוּ חַיָּבִים | עֲלֵיהֶם | מַלְקוּת אַרְבָּעִים׃
וְעַל חֲטָאִים שֶׁאָנוּ חַיָּבִים | עֲלֵיהֶם | מִיתָה בִּידֵי שָׁמַיִם׃
וְעַל חֲטָאִים שֶׁאָנוּ חַיָּבִים | עֲלֵיהֶם כָּרֵת וַעֲרִירוּת׃
וְעַל חֲטָאִים שֶׁאָנוּ חַיָּבִים עֲלֵיהֶם אַרְבַּע מִיתוֹת בֵּית דִּין׃

סְקִילָה. שְׂרֵפָה. הֶרֶג. וָחֶנֶק. עַל מִצְוֹת עֲשֵׂה וְעַל מִצְוַת לֹא־תַעֲשֶׂה. בֵּין שֶׁיֶּשׁ־בָּהּ קוּם | עֲשֵׂה. וּבֵין שֶׁאֵין בָּהּ קוּם | עֲשֵׂה. אֶת־הַגְּלוּיִם לָנוּ. וְאֶת־שֶׁאֵינָם גְּלוּיִם לָנוּ. אֶת־הַגְּלוּיִם לָנוּ. כְּבָר אֲמַרְנוּם לְפָנֶיךָ. וְהוֹדִינוּ לְךָ עֲלֵיהֶם. וְאֶת־שֶׁאֵינָם גְּלוּיִם לָנוּ. לְפָנֶיךָ הֵם גְּלוּיִם וִידוּעִים. כַּדָּבָר שֶׁנֶּאֱמַר הַנִּסְתָּרֹת לַיי אֱלֹהֵינוּ. וְהַנִּגְלֹת לָנוּ וּלְבָנֵינוּ עַד־עוֹלָם לַעֲשׂוֹת אֶת־כָּל־דִּבְרֵי הַתּוֹרָה הַזֹּאת׃

Gem. (*) וְדָוִד עַבְדְּךָ אָמַר לְפָנֶיךָ. שְׁגִיאוֹת מִי יָבִין מִנִּסְתָּרוֹת נַקֵּנִי׃ נַקֵּנוּ יי אֱלֹהֵינוּ מִכָּל־פְּשָׁעֵינוּ. וְטַהֲרֵנוּ מִכָּל־טֻמְאוֹתֵינוּ. וּזְרֹק עָלֵינוּ מַיִם טְהוֹרִים וְטַהֲרֵנוּ. כַּכָּתוּב עַל־יַד נְבִיאֶךָ. וְזָרַקְתִּי עֲלֵיכֶם מַיִם טְהוֹרִים וּטְהַרְתֶּם, מִכֹּל טֻמְאוֹתֵיכֶם וּמִכָּל־גִּלּוּלֵיכֶם אֲטַהֵר אֶתְכֶם׃

Gem. אֵל־תִּירָא יַעֲקֹב. שׁוּבוּ שׁוֹבָבִים. שׁוּבָה יִשְׂרָאֵל׃ הֵנָּה לֹא יָנוּם וְלֹא יִישָׁן שׁוֹמֵר יִשְׂרָאֵל׃ כַּכָּתוּב עַל־יַד נְבִיאֶךָ. שׁוּבָה יִשְׂרָאֵל עַד יי אֱלֹהֶיךָ כִּי כָשַׁלְתָּ בַּעֲוֹנֶךָ׃ וְנֶאֱמַר. קְחוּ עִמָּכֶם דְּבָרִים וְשׁוּבוּ אֶל־יי אִמְרוּ

*) Ueberſetzung ſiehe Seite 422.

אֵלָיו כָּל־תִּשְׂא עָוֹן וַקַּח־טוֹב וּנְשַׁלְּמָה פָרִים שְׂפָתֵינוּ׃
וְאַתָּה רַחוּם | מְכַפֵּר שְׁבִים. וְעַל־הַתְּשׁוּבָה מֵרֹאשׁ
הִבְטַחְתָּנוּ. וְעַל־הַתְּשׁוּבָה עֵינֵינוּ מְיֻחָלוֹת לָךְ׃

וּמֵאַהֲבָתְךָ יְיָ אֱלֹהֵינוּ שֶׁאָהַבְתָּ אֶת־יִשְׂרָאֵל עַמֶּךָ.
וּמֵחֶמְלָתְךָ מַלְכֵּנוּ שֶׁחָמַלְתָּ עַל־בְּנֵי בְרִיתֶךָ. נָתַתָּ לָנוּ
יְיָ אֱלֹהֵינוּ אֶת־יוֹם (הַשַּׁבָּת הַזֶּה וְאֶת־יוֹם) הַכִּפֻּרִים הַזֶּה
לִמְחִילַת חֵטְא וְלִסְלִיחַת עָוֹן וּלְכַפָּרַת פָּשַׁע׃

ע״פ א״ב ונשמטו רוב החרוזים.

Vorb. יוֹם אֲשֶׁר הוּחַק לְכַפָּרָתֵנוּ.

Gem. הַיּוֹם תְּבַשְּׂרֵנוּ צוּרֵנוּ תִּטְהָרוּ׃

(Vorb.) יום אשר Den Tag, festgeſtellt für unſere Sühne.

(Gem.) היום Heute verkünd' uns, Du unſer Hort: „Ihr ſollt rein werden!"

כַּכָּתוּב בְּתוֹרָתֶךָ. וְהָיְתָה־זֹּאת לָכֶם לְחֻקַּת עוֹלָם לְכַפֵּר עַל־בְּנֵי
יִשְׂרָאֵל מִכָּל־חַטֹּאתָם׃

Vorb. יוֹם מַנְחִיל דָּת שִׁוּעַ בְּעַד הוֹר.

Gem. הַיּוֹם נָשָׂא לוֹ בְּבַקְּשׁוֹ סְלַח־נָא׃

(Vorb.) יום מנחיל Den Tag, an dem des Geſetzes Ueberlieferer flehte für das ſündige Geſchlecht.

(Gem.) היום Heute verzieh Er ihm, da er bat: O verzeihe!

כַּכָּתוּב בְּתוֹרָתֶךָ. סְלַח־נָא לַעֲוֹן הָעָם הַזֶּה כְּגֹדֶל חַסְדֶּךָ וְכַאֲשֶׁר
נָשָׂאתָה לָעָם הַזֶּה מִמִּצְרַיִם וְעַד־הֵנָּה׃ וְשָׁם נֶאֱמַר. וַיֹּאמֶר יְיָ
סָלַחְתִּי כִּדְבָרֶךָ׃

Gem. u. Vorb. בַּעֲבוּר כְּבוֹד שִׁמְךָ הַמֻּצָּא לָנוּ מוֹחֵל וְסוֹלֵחַ. סְלַח־נָא לְמַעַן שִׁמְךָ׃

(Gem. u. Vorb.) בעבור Um Deines herrlichen Namens willen laſſe Dich als vergebend und verzeihend von uns finden. O verzeih' um Deines Namens willen! —

Vorb. יוֹם קְרָאֵי בְשִׁמְךָ יִמְלְטוּ׃

(Vorb.) Den Tag, an dem die Deinen Namen Rufenden Rettung finden.

Gem. הַיּוֹם רַחֵם עָלֵינוּ כְּאָז קָרָא בְשֵׁם׃

(Gem.) Heut erbarme Dich unser, wie damals, als er den Namen rief!

כַּכָּתוּב בְּתוֹרָתֶךָ. וַיֵּרֶד יְיָ בֶּעָנָן וַיִּתְיַצֵּב עִמּוֹ שָׁם וַיִּקְרָא בְשֵׁם יְיָ׃ וַיַּעֲבֹר יְיָ עַל־פָּנָיו וַיִּקְרָא יְיָ | יְיָ אֵל רַחוּם וְחַנּוּן אֶרֶךְ אַפַּיִם וְרַב־חֶסֶד וֶאֱמֶת׃ נֹצֵר חֶסֶד לָאֲלָפִים נֹשֵׂא עָוֹן וָפֶשַׁע וְחַטָּאָה וְנַקֵּה׃

Gem. u. Vorb. בַּעֲבוּר כְּבוֹד שִׁמְךָ הִמָּצֵא לָנוּ רַחוּם וְחַנּוּן, רַחֵם־נָא לְמַעַן שְׁמֶךָ׃

בעבור (Gem. u. Vorb.) Um Deines herrlichen Namens willen lasse Dich von uns finden, Barmherziger und Gnädiger! O erbarme Dich um Deines Namens willen!

Vorb. יוֹם שְׁמָמוֹת הֵיכָלְךָ תָּבִיט.

יום שממות (Vorb.) Den Tag, an dem Du Deines Tempels Trümmer schaueſt.

Gem. הַיּוֹם תַּעֲשֶׂה לְמַעַן שְׁמֶךָ בְּנֶם אִישׁ־חֲמֻדוֹת׃

היום (Gem.) Heut um Deines Namens willen thue, wie der Mann der Holdſeligkeit (Danijel) zu Dir gefleht!

כַּכָּתוּב בִּדְבְרֵי קָדְשֶׁךָ. הַטֵּה אֱלֹהַי | אָזְנְךָ וּשְׁמָע פְּקַח עֵינֶיךָ וּרְאֵה שִׁמְמֹתֵינוּ וְהָעִיר אֲשֶׁר־נִקְרָא שִׁמְךָ עָלֶיהָ כִּי | לֹא עַל־צִדְקֹתֵינוּ אֲנַחְנוּ מַפִּילִים תַּחֲנוּנֵינוּ לְפָנֶיךָ כִּי עַל־רַחֲמֶיךָ הָרַבִּים׃

Gem. u. Vorb. בַּעֲבוּר כְּבוֹד שִׁמְךָ הִמָּצֵא לָנוּ שְׁמַע תְּפִלָּה, שְׁמַע תְּפִלָּתֵנוּ לְמַעַן שְׁמֶךָ׃

בעבור (Gem. u. Vorb.) Um Deines herrlichen Namens willen lasse Dich von uns finden, Erhörer des Gebets! O erhöre unser Gebet um Deines Namens willen! —

מִי־אֵל כָּמוֹךָ.

עיין א״ב, ורוב החרוזים נשמטו.

(Vorb.) אָדוֹן אַבִּיר, בְּמַעֲשָׂיו כַּבִּיר.

(Gem.) מִי־אֵל כָּמוֹךָ׃

מי Wer iſt o Gott, Dir gleich!

אדון (Vorb.) O Herr, Mächtiger, in Deinen Werken, Prächtiger!

מי (Gem.) Wer iſt, o Gott, Dir gleich?

גּוֹלֶה עֲמֻקוֹת. דִּבֶּר צְדָקוֹת.
מִי־אֵל כָּמוֹךָ:
הַצּוּר תָּמִים. וּמֵלֵא רַחֲמִים.
מִי־אֵל כָּמוֹךָ:
כּוֹבֵשׁ כְּעָסִים. לְהַצְדִּיק
עֲמוּסִים.
מִי־אֵל כָּמוֹךָ:

כַּכָּתוּב עַל־יַד נְבִיאֶךָ.
מִי־אֵל כָּמוֹךָ נֹשֵׂא עָוֹן
וְעֹבֵר עַל־פֶּשַׁע לִשְׁאֵרִית
נַחֲלָתוֹ לֹא־הֶחֱזִיק לָעַד אַפּוֹ
כִּי־חָפֵץ חֶסֶד הוּא: יָשׁוּב
יְרַחֲמֵנוּ יִכְבֹּשׁ עֲוֹנֹתֵינוּ
וְתַשְׁלִיךְ בִּמְצֻלוֹת יָם כָּל־
חַטֹּאתָם: וְכָל־חַטֹּאת עַמְּךָ
בֵּית יִשְׂרָאֵל תַּשְׁלִיךְ בִּמְקוֹם
אֲשֶׁר לֹא־יִזָּכְרוּ וְלֹא־יִפָּקְדוּ
וְלֹא־יַעֲלוּ עַל־לֵב לְעוֹלָם:
תִּתֵּן אֱמֶת לְיַעֲקֹב חֶסֶד
לְאַבְרָהָם אֲשֶׁר־נִשְׁבַּעְתָּ
לַאֲבֹתֵינוּ מִימֵי קֶדֶם:

Der Geheimes enthüllt, Gnade verheißet mild!

Wer iſt, o Gott, Dir gleich?

Hort, makellos, im Erbarmen groß!

Wer iſt, o Gott, Dir gleich?

Der ſeinen Zorn bezwinget, Heil den von ihm Geborgnen bringet!

Wer iſt, o Gott, Dir gleich?

ככתוב (Gem.) Wie geſchrieben iſt durch Deinen Propheten: Wer iſt, o Gott, Dir gleich, Sünde vergebend, Schuld verzeihend für den Reſt ſeines Erbes? Nicht für ewig hält Er feſt ſeinen Zorn; denn Gnade zu üben verlangt Er. Er wendet ſich, unſer ſich zu erbarmen drücket unſere Sünden nieder, und Du wirſt werfen in die Meerestiefen all ihre Vergehungen. — Und all die Vergehungen Deines Volkes, des Hauſes Jisrael, wirſt Du werfen an einen Ort, da ihrer nicht erwähnt und gedacht wird und ſie ewiglich nicht in den Sinn kommen. — Du wirſt verleihen Treue an Jaakob und Huld dem Abraham, wie Du zugeſchworen unſern Vätern ſeit den Tagen der Urzeit.

Vorb. אֱלֹהֵינוּ וֵאלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ. מְחַל | לַעֲוֹנוֹתֵינוּ בְּיוֹם (הַשַּׁבָּת הַזֶּה וּבְיוֹם) הַכִּפֻּרִים הַזֶּה. מְחֵה וְהַעֲבֵר פְּשָׁעֵינוּ וַחֲטֹאתֵינוּ מִנֶּגֶד עֵינֶיךָ. כָּאָמוּר. אָנֹכִי אָנֹכִי הוּא מֹחֶה פְּשָׁעֶיךָ לְמַעֲנִי וְחַטֹּאתֶיךָ לֹא אֶזְכֹּר: וְנֶאֱמַר. מָחִיתִי כָעָב פְּשָׁעֶיךָ וְכֶעָנָן

חַטֹּאתֶיךָ שׁוּבָה אֵלַי כִּי גְאַלְתִּיךָ: וְנֶאֱמַר. כִּי־בַיּוֹם הַזֶּה יְכַפֵּר עֲלֵיכֶם לְטַהֵר אֶתְכֶם. מִכֹּל חַטֹּאתֵיכֶם לִפְנֵי יְיָ תִּטְהָרוּ: (אֱלֹהֵינוּ וֵאלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ רְצֵה בִמְנוּחָתֵנוּ)
קַדְּשֵׁנוּ בְּמִצְוֹתֶיךָ וְתֵן חֶלְקֵנוּ בְּתוֹרָתֶךָ. שַׂבְּעֵנוּ מִטּוּבֶךָ וְשַׂמְּחֵנוּ בִּישׁוּעָתֶךָ (וְהַנְחִילֵנוּ יְיָ אֱלֹהֵינוּ בְּאַהֲבָה וּבְרָצוֹן שַׁבַּת קָדְשֶׁךָ וְיָנוּחוּ בָהּ יִשְׂרָאֵל מְקַדְּשֵׁי שְׁמֶךָ). וְטַהֵר לִבֵּנוּ לְעָבְדְּךָ בֶּאֱמֶת. כִּי אַתָּה סָלְחָן לְיִשְׂרָאֵל וּמְחַלֵּן לְשִׁבְטֵי יְשֻׁרוּן בְּכָל־דּוֹר וָדוֹר. וּמִבַּלְעָדֶיךָ אֵין לָנוּ מֶלֶךְ מוֹחֵל וְסוֹלֵחַ: בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ מֶלֶךְ מוֹחֵל וְסוֹלֵחַ לַעֲוֹנוֹתֵינוּ וְלַעֲוֹנוֹת עַמּוֹ בֵּית יִשְׂרָאֵל. וּמַעֲבִיר אַשְׁמוֹתֵינוּ בְּכָל־שָׁנָה וְשָׁנָה. מֶלֶךְ עַל כָּל־הָאָרֶץ מְקַדֵּשׁ (הַשַּׁבָּת וְ) יִשְׂרָאֵל וְיוֹם הַכִּפֻּרִים:
רְצֵה יְיָ אֱלֹהֵינוּ בְּעַמְּךָ יִשְׂרָאֵל וּבִתְפִלָּתָם. וְהָשֵׁב אֶת־הָעֲבוֹדָה לִדְבִיר בֵּיתֶךָ. וְאִשֵּׁי יִשְׂרָאֵל וּתְפִלָּתָם בְּאַהֲבָה תְקַבֵּל בְּרָצוֹן וּתְהִי לְרָצוֹן תָּמִיד עֲבוֹדַת יִשְׂרָאֵל עַמֶּךָ:
וְתֶחֱזֶינָה עֵינֵינוּ בְּשׁוּבְךָ לְצִיּוֹן בְּרַחֲמִים. בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ הַמַּחֲזִיר שְׁכִינָתוֹ לְצִיּוֹן:

מודים אֲנַחְנוּ לָךְ שָׁאַתָּה הוּא יְיָ אֱלֹהֵינוּ וֵאלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ לְעוֹלָם וָעֶד. צוּר חַיֵּינוּ מָגֵן יִשְׁעֵנוּ. אַתָּה הוּא לְדוֹר וָדוֹר נוֹדֶה לְךָ וּנְסַפֵּר תְּהִלָּתֶךָ. עַל־חַיֵּינוּ הַמְּסוּרִים בְּיָדֶךָ. וְעַל־נִשְׁמוֹתֵינוּ הַפְּקוּדוֹת לָךְ. וְעַל־נִסֶּיךָ שֶׁבְּכָל־יוֹם

Ccm. מודים אֲנַחְנוּ לָךְ. שַׁאַתָּה הוּא יְיָ אֱלֹהֵינוּ וֵאלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ אֱלֹהֵי כָל־בָּשָׂר יוֹצְרֵנוּ יוֹצֵר בְּרֵאשִׁית בְּרָכוֹת וְהוֹדָאוֹת לְשִׁמְךָ הַגָּדוֹל וְהַקָּדוֹשׁ עַל־שֶׁהֶחֱיִיתָנוּ וְקִיַּמְתָּנוּ כֵּן תְּחַיֵּינוּ וּתְקַיְּמֵנוּ וְתֶאֱסוֹף גָּלְיוֹתֵינוּ לְחַצְרוֹת קָדְשֶׁךָ. לִשְׁמוֹר חֻקֶּיךָ. וְלַעֲשׂוֹת רְצוֹנֶךָ וּלְעָבְדְּךָ בְּלֵבָב

עַמֶּנוּ. וְעַל־נְפֶלְאוֹתֶיךָ וְטוֹבוֹתֶיךָ שֶׁבְּכָל־עֵת עֶרֶב וָבֹקֶר וְצָהֳרַיִם. הַטּוֹב כִּי לֹא־כָלוּ רַחֲמֶיךָ. וְהַמְרַחֵם כִּי לֹא־תַמּוּ חֲסָדֶיךָ. מֵעוֹלָם קִוִּינוּ לָךְ:

וְעַל־כֻּלָּם יִתְבָּרַךְ וְיִתְרוֹמַם שִׁמְךָ מַלְכֵּנוּ תָּמִיד לְעוֹלָם וָעֶד:

Gem. אָבִינוּ מַלְכֵּנוּ זְכֹר רַחֲמֶיךָ וּכְבוֹשׁ כַּעַסְךָ וְכַלֵּה דֶּבֶר וְחֶרֶב וְרָעָב וּשְׁבִי וּמַשְׁחִית וְעָוֹן וּמַגֵּפָה וּפֶגַע רַע וְכָל־מַחֲלָה וְכָל־תַּקָּלָה וְכָל־קְטָטָה וְכָל־מִינֵי פֻּרְעָנֻיוֹת וְכָל־גְּזֵרָה רָעָה וְשִׁנְאַת חִנָּם מֵעָלֵינוּ וּמֵעַל כָּל־בְּנֵי בְרִיתֶךָ:

וּכְתוֹב לְחַיִּים טוֹבִים כָּל־בְּנֵי בְרִיתֶךָ:

אבינו (Gem.) Unser Vater, unser König! Sei Deines Erbarmens eingedenk und halte ein Deinen Zorn und wehr' ab Seuche, Schwert und Hunger, Elend und Verderben, Schuld und Plage und jedes böse Begegniß, jegliche Krankheit und jeglichen Anstoß, jeden Hader, jede Art von bösem Geschicke und jedes harte Verhängniß und unverdienten Haß von uns und all Deinen Bundeskindern.

וכתוב Und verzeichne zu heilvollem Leben alle Genossen Deines Bundes!

וְכֹל הַחַיִּים יוֹדוּךָ סֶלָה. וִיהַלְלוּ אֶת־שִׁמְךָ בֶּאֱמֶת. הָאֵל יְשׁוּעָתֵנוּ וְעֶזְרָתֵנוּ סֶלָה. בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ הַטּוֹב שִׁמְךָ וּלְךָ נָאֶה לְהוֹדוֹת:

אֱלֹהֵינוּ וֵאלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ בָּרְכֵנוּ בַּבְּרָכָה הַמְשֻׁלֶּשֶׁת בַּתּוֹרָה הַכְּתוּבָה עַל־יְדֵי מֹשֶׁה עַבְדֶּךָ הָאֲמוּרָה מִפִּי אַהֲרֹן וּבָנָיו כֹּהֲנִים עַם קְדוּשֶׁךָ כָּאָמוּר: יְבָרֶכְךָ יְיָ וְיִשְׁמְרֶךָ: יָאֵר יְיָ פָּנָיו אֵלֶיךָ וִיחֻנֶּךָּ: יִשָּׂא יְיָ פָּנָיו אֵלֶיךָ וְיָשֵׂם לְךָ שָׁלוֹם:

Vorb. שִׂים שָׁלוֹם טוֹבָה וּבְרָכָה חֵן וָחֶסֶד וְרַחֲמִים עָלֵינוּ וְעַל כָּל־יִשְׂרָאֵל עַמֶּךָ. בָּרְכֵנוּ אָבִינוּ כֻּלָּנוּ כְּאֶחָד בְּאוֹר פָּנֶיךָ.

כִּי בְאוֹר פָּנֶיךָ נָתַתָּ לָּנוּ יְיָ אֱלֹהֵינוּ תּוֹרַת חַיִּים וְאַהֲבַת חֶסֶד וּצְדָקָה וּבְרָכָה וְרַחֲמִים וְחַיִּים וְשָׁלוֹם. וְטוֹב בְּעֵינֶיךָ לְבָרֵךְ אֶת־עַמְּךָ יִשְׂרָאֵל בְּכָל־עֵת וּבְכָל־שָׁעָה בִּשְׁלוֹמֶךָ׃

בְּסֵפֶר חַיִּים בְּרָכָה וְשָׁלוֹם וּפַרְנָסָה טוֹבָה נִזָּכֵר וְנִכָּתֵב לְפָנֶיךָ אֲנַחְנוּ וְכָל־עַמְּךָ בֵּית יִשְׂרָאֵל לְחַיִּים טוֹבִים וּלְשָׁלוֹם. בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ עֹשֵׂה הַשָּׁלוֹם׃

In wenigen Gemeinden wird, außer am Sabbath, hier noch אבינו מלכנו (Seite 268) gebetet.

וְעַתָּה יִגְדַּל־נָא כֹחַ אֲדֹנָי כַּאֲשֶׁר דִּבַּרְתָּ לֵאמֹר׃
זְכֹר רַחֲמֶיךָ יְיָ וַחֲסָדֶיךָ כִּי מֵעוֹלָם הֵמָּה׃

Vorb. יִתְגַּדַּל וְיִתְקַדַּשׁ ׀ שְׁמֵהּ רַבָּא. בְּעָלְמָא דִּי־בְרָא כִרְעוּתֵהּ. וְיַמְלִיךְ מַלְכוּתֵהּ בְּחַיֵּיכוֹן וּבְיוֹמֵיכוֹן וּבְחַיֵּי דְכָל־בֵּית יִשְׂרָאֵל בַּעֲגָלָא וּבִזְמַן קָרִיב וְאִמְרוּ אָמֵן׃

Gem. אָמֵן יְהֵא שְׁמֵהּ רַבָּא מְבָרַךְ לְעָלַם וּלְעָלְמֵי עָלְמַיָּא׃

Vorb. יִתְבָּרַךְ וְיִשְׁתַּבַּח וְיִתְפָּאַר וְיִתְרוֹמַם וְיִתְנַשֵּׂא וְיִתְהַדַּר וְיִתְעַלֶּה וְיִתְהַלַּל שְׁמֵהּ דְּקוּדְשָׁא. בְּרִיךְ הוּא לְעֵלָּא וּלְעֵלָּא מִן־כָּל־בִּרְכָתָא וְשִׁירָתָא תֻּשְׁבְּחָתָא וְנֶחֱמָתָא דַּאֲמִירָן בְּעָלְמָא וְאִמְרוּ אָמֵן׃

Gem. כַּקְבֵּל בְּרַחֲמִים וּבְרָצוֹן אֶת־תְּפִלָּתֵנוּ׃

Vorb. תִּתְקַבֵּל צְלוֹתְהוֹן וּבָעוּתְהוֹן דְּכָל־יִשְׂרָאֵל קֳדָם אֲבוּהוֹן דִּי בִשְׁמַיָּא וְאִמְרוּ אָמֵן׃

Gem. יְהִי שֵׁם יְיָ מְבֹרָךְ מֵעַתָּה וְעַד־עוֹלָם׃

Vorb. יְהֵא שְׁלָמָא רַבָּא מִן־שְׁמַיָּא וְחַיִּים עָלֵינוּ וְעַל־כָּל־יִשְׂרָאֵל וְאִמְרוּ אָמֵן׃

Gem. עֹשֵׂה שָׁלוֹם בִּמְרוֹמָיו הוּא יַעֲשֶׂה שָׁלוֹם עָלֵינוּ וְעַל־כָּל־יִשְׂרָאֵל וְאִמְרוּ אָמֵן׃

Vorb.

תפלת נעילה.

Schlußgebet.

אַשְׁרֵי יוֹשְׁבֵי בֵיתֶךָ עוֹד
יְהַלְלוּךָ סֶּלָה׃
אַשְׁרֵי הָעָם שֶׁכָּכָה לּוֹ
אַשְׁרֵי הָעָם שֶׁיְיָ אֱלֹהָיו׃
(קמה) תְּהִלָּה לְדָוִד
אֲרוֹמִמְךָ אֱלוֹהַי הַמֶּלֶךְ
וַאֲבָרְכָה שִׁמְךָ לְעוֹלָם וָעֶד׃
בְּכָל־יוֹם אֲבָרְכֶךָּ וַאֲהַלְלָה
שִׁמְךָ לְעוֹלָם וָעֶד׃ גָּדוֹל
יְיָ וּמְהֻלָּל מְאֹד וְלִגְדֻלָּתוֹ
אֵין חֵקֶר׃ דּוֹר לְדוֹר יְשַׁבַּח
מַעֲשֶׂיךָ וּגְבוּרֹתֶיךָ יַגִּידוּ׃
הֲדַר כְּבוֹד הוֹדֶךָ וְדִבְרֵי
נִפְלְאֹתֶיךָ אָשִׂיחָה׃ וֶעֱזוּז
נוֹרְאֹתֶיךָ יֹאמֵרוּ וּגְדֻלָּתְךָ
אֲסַפְּרֶנָּה׃ זֵכֶר רַב־טוּבְךָ
יַבִּיעוּ וְצִדְקָתְךָ יְרַנֵּנוּ׃ חַנּוּן
וְרַחוּם יְיָ אֶרֶךְ אַפַּיִם וּגְדַל־
חָסֶד׃ טוֹב־יְיָ לַכֹּל וְרַחֲמָיו
עַל־כָּל־מַעֲשָׂיו׃ יוֹדוּךָ יְיָ
כָּל־מַעֲשֶׂיךָ וַחֲסִידֶיךָ
יְבָרְכוּכָה׃ כְּבוֹד מַלְכוּתְךָ
יֹאמֵרוּ וּגְבוּרָתְךָ יְדַבֵּרוּ׃
לְהוֹדִיעַ לִבְנֵי הָאָדָם

אשרי Heil denen, die weilen in Deinem Hause! immerdar preisen sie Dich, Selah! — Heil dem Volke, dem also geschieht! Heil dem Volke, dessen Gott der Ewige ist!

תהלה (Psalm 145.) Loblied von David. — Ich will Dich erheben, mein Gott, o König! und preisen Deinen Namen ewig und immer. An jeglichem Tage will ich Dich preisen und rühmen Deinen Namen ewig und immer. Groß ist der Ewige und sehr gepriesen, und seine Größe unergründlich. Ein Geschlecht rühmt dem andern Deine Werke, und Deine Machtthaten verkünden sie. Den herrlichen Glanz Deiner Majestät und Deine Wunderthaten will ich dichten. Und die Macht Deiner furchtbaren Thaten sollen sie melden, und Deine Größe will ich erzählen. Die Erinnerung an Deine große Güte strömen sie aus, und ob Deiner Gerechtigkeit jubeln sie. Gnädig und barmherzig ist der Ewige, langmüthig und groß an Huld. Gütig ist der Ewige gegen Alle, und sein Erbarmen ist über all seine Werke. Es preisen Dich, Ewiger, all Deine Werke und Deine Frommen benedeien Dich. Die Herrlichkeit Deines Reiches sprechen sie aus, und von Deiner Stärke reden sie, — kund zu machen den Menschenkindern seine Stärke

גְּבוּרָתֶיו וּכְבוֹד הַדָּרַ
מַלְכוּתוֹ׃ מַלְכוּתְךָ מַלְכוּת
כָּל־עֹלָמִים וּמֶמְשַׁלְתְּךָ
בְּכָל־דּוֹר וָדֹר׃ סוֹמֵךְ יְיָ
לְכָל־הַנֹּפְלִים וְזוֹקֵף לְכָל־
הַכְּפוּפִים׃ עֵינֵי כֹל אֵלֶיךָ
יְשַׂבֵּרוּ וְאַתָּה נוֹתֵן־לָהֶם
אֶת־אָכְלָם בְּעִתּוֹ׃ פּוֹתֵחַ
אֶת־יָדֶךָ וּמַשְׂבִּיעַ לְכָל־חַי
רָצוֹן׃ צַדִּיק יְיָ בְּכָל־דְּרָכָיו
וְחָסִיד בְּכָל־מַעֲשָׂיו׃ קָרוֹב
יְיָ לְכָל־קֹרְאָיו לְכֹל אֲשֶׁר
יִקְרָאֻהוּ בֶאֱמֶת׃ רְצוֹן
יְרֵאָיו יַעֲשֶׂה וְאֶת־שַׁוְעָתָם
יִשְׁמַע וְיוֹשִׁיעֵם׃ שׁוֹמֵר יְיָ
אֶת־כָּל־אֹהֲבָיו וְאֵת כָּל־
הָרְשָׁעִים יַשְׁמִיד׃ תְּהִלַּת
יְיָ יְדַבֶּר פִּי וִיבָרֵךְ כָּל־בָּשָׂר
שֵׁם קָדְשׁוֹ לְעוֹלָם וָעֶד׃
וַאֲנַחְנוּ נְבָרֵךְ יָהּ מֵעַתָּה
וְעַד־עוֹלָם הַלְלוּיָהּ׃

וּבָא לְצִיּוֹן גּוֹאֵל וּלְשָׁבֵי
פֶשַׁע בְּיַעֲקֹב נְאֻם יְיָ׃ וַאֲנִי
זֹאת בְּרִיתִי אוֹתָם אָמַר יְיָ
רוּחִי אֲשֶׁר עָלֶיךָ וּדְבָרַי

und die Herrlichkeit der Majestät seines Reiches. Dein Reich ist ein Reich aller Ewigkeiten, und Deine Herrschaft geht durch alle Geschlechter. Es stützet der Ewige alle Sinkenden und richtet auf alle Gebeugten. Aller Augen schauen empor zu Dir, und Du giebst ihnen ihre Nahrung zur rechten Zeit. Du öffnest Deine Hand und sättigst alles Lebendige seines Verlangens. Gerecht ist der Ewige in allen seinen Wegen und liebevoll in allen seinen Werken. Nahe ist der Ewige Allen, die ihn rufen, Allen, die ihn anrufen mit Wahrheit. Er thut den Willen derer, die ihn fürchten, und ihr Flehen hört Er und rettet sie. Es hütet der Ewige Alle, die ihn lieben, und alle Frevler vertilgt Er. Des Ewigen Ruhm soll aussprechen mein Mund, und es preise alles Fleisch seinen heiligen Namen immer und ewig. — Wir aber preisen Jah von nun an bis in Ewigkeit, Hallelujah!

ובא Und es wird kommen für Zijon ein Erlöser und für die von Missethat Bekehrten in Jaakob! spricht der Ewige. Und Ich — dies ist mein Bündniß mit ihnen, spricht der Ewige: mein Geist, der auf dir ruht, und meine

אֲשֶׁר־שַׂמְתִּי בְּפִיךָ לֹא־
יָמוּשׁוּ מִפִּיךָ וּמִפִּי זַרְעֲךָ
וּמִפִּי זֶרַע זַרְעֲךָ אָמַר יְיָ
מֵעַתָּה וְעַד־עוֹלָם: וְאַתָּה
קָדוֹשׁ יוֹשֵׁב תְּהִלּוֹת יִשְׂרָאֵל:
וְקָרָא זֶה אֶל־זֶה וְאָמַר
קָדוֹשׁ | קָדוֹשׁ קָדוֹשׁ יְיָ
צְבָאוֹת מְלֹא כָל־הָאָרֶץ
כְּבוֹדוֹ: וּמְקַבְּלִין דֵּין מִן־
דֵּין וְאָמְרִין קַדִּישׁ בִּשְׁמֵי
מְרוֹמָא עִלָּאָה בֵּית שְׁכִינְתֵּהּ
קַדִּישׁ עַל־אַרְעָא עוֹבַד
גְּבוּרְתֵּהּ קַדִּישׁ לְעָלַם
וּלְעָלְמֵי עָלְמַיָּא יְיָ צְבָאוֹת
מְלֵיָא כָל־אַרְעָא זִיו יְקָרֵהּ:
וַתִּשָּׂאֵנִי רוּחַ וָאֶשְׁמַע אַחֲרַי
קוֹל רַעַשׁ גָּדוֹל בָּרוּךְ כְּבוֹד־
יְיָ מִמְּקוֹמוֹ: וְנִטָּלַתְנִי רוּחָא
וְשָׁמְעֵת בַּתְרַי קָל זִיעַ סַגִּיא
דְּמְשַׁבְּחִין וְאָמְרִין בְּרִיךְ
יְקָרָא דַיְיָ מֵאֲתַר בֵּית
שְׁכִינְתֵּהּ: יְיָ יִמְלֹךְ לְעָלָם
וָעֶד: יְיָ מַלְכוּתֵהּ קָאֵם
לְעָלַם וּלְעָלְמֵי עָלְמַיָּא: יְיָ

Worte, die Ich gelegt in deinen Mund, sollen nicht weichen aus deinem Munde und dem Munde deiner Kinder und deiner Kindeskinder, spricht der Ewige, von nun an bis in Ewigkeit. — Du aber bist der Heilige, thronend unter den Lobliedern Jisraels. — Und es rief Einer dem Andern zu und sprach: Heilig, heilig, heilig ist der Gott der Heerschaaren; so weit die Erde, reicht seine Herrlichkeit. (Und sie empfangen Einer von dem Andern das Wort und sprechen: Heilig in den Himmeln der höchsten Höhe, der Stätte seines Gottesglanzes, heilig auf der Erde, dem Werke seiner Macht, heilig in Ewigkeit und in Ewigkeit der Ewigkeiten ist der Gott der Heerschaaren; voll ist die ganze Erde vom Glanze seiner Herrlichkeit[1]). Und es erhob mich ein Wind, und ich hörte hinter mir eine Stimme mächtigen Rauschens: Gepriesen sei die Herrlichkeit des Ewigen von seiner Stätte aus. (Und es trug mich empor der Wind, und ich hörte hinter mir eine Stimme mächtigen Rauschen derer, die Lobgesänge anstimmten und sprachen: Gelobt sei die Herrlichkeit des Ewigen aus der Stätte, wo sein Abglanz thront.) Der Ewige wird regieren immer und ewig. (Der Ewige — sein Reich dauert in Ewigkeit und Ewigkeit der Ewigkeiten.) Ewiger,

1) Die hier und später eingeschlossenen Worte sind die chaldäische Umschreibung (Targum) der vorangegangenen Bibelverse.

אֱלֹהֵי אַבְרָהָם יִצְחָק וְיִשְׂרָאֵל
אֲבוֹתֵינוּ שָׁמְרֵה־זֹאת
לְעוֹלָם לְיֵצֶר מַחְשְׁבוֹת
לְבַב עַמֶּךָ וְהָכֵן לָבָּם
אֵלֶיךָ: וְהוּא רַחוּם יְכַפֵּר
עָוֹן וְלֹא יַשְׁחִית וְהִרְבָּה
לְהָשִׁיב אַפּוֹ וְלֹא יָעִיר כָּל־
חֲמָתוֹ: כִּי־אַתָּה אֲדֹנָי טוֹב
וְסַלָּח וְרַב־חֶסֶד לְכָל־
קֹרְאֶיךָ: צִדְקָתְךָ צֶדֶק
לְעוֹלָם וְתוֹרָתְךָ אֱמֶת: תִּתֵּן
אֱמֶת לְיַעֲקֹב חֶסֶד לְאַבְרָהָם
אֲשֶׁר־נִשְׁבַּעְתָּ לַאֲבֹתֵינוּ
מִימֵי קֶדֶם: בָּרוּךְ אֲדֹנָי
יוֹם | יוֹם יַעֲמָס־לָנוּ הָאֵל
יְשׁוּעָתֵנוּ סֶלָה: יְיָ צְבָאוֹת
עִמָּנוּ מִשְׂגָּב־לָנוּ אֱלֹהֵי
יַעֲקֹב סֶלָה: יְיָ צְבָאוֹת
אַשְׁרֵי אָדָם בֹּטֵחַ בָּךְ: יְיָ
הוֹשִׁיעָה הַמֶּלֶךְ יַעֲנֵנוּ בְיוֹם־
קָרְאֵנוּ: בָּרוּךְ אֱלֹהֵינוּ
שֶׁבְּרָאָנוּ לִכְבוֹדוֹ וְהִבְדִּילָנוּ
מִן־הַתּוֹעִים וְנָתַן לָנוּ תּוֹרַת
אֱמֶת וְחַיֵּי עוֹלָם נָטַע
בְּתוֹכֵנוּ הוּא יִפְתַּח לִבֵּנוּ

Gott Abrahams, Jizchaks und Jisraels, unserer Väter! bewahre dies für ewig als den Trieb der Gedanken im Herzen Deines Volkes, und richte ihr Herz zu Dir. — Er aber ist barmherzig, vergiebt die Schuld und richtet nicht zu Grunde und wendet so oft seinen ganzen Grimm. — Denn Du, o Herr, bist gütig und verzeihend und reich an Huld Allen, die Dich anrufen. Deiner Gerechtigkeit Spruch bleibt gerecht für ewig und Deine Lehre Wahrheit. O verleihe Treue dem Jaakob, Huld dem Abraham, die Du geschworen unseren Vätern seit den Tagen der Urzeit. Gepriesen sei der Herr! An jedem Tage legt Er uns auf Gott, unser Heil, Selah. Der Ewige der Heerscharen ist mit uns, eine feste Burg ist uns der Gott Jaakobs, Selah. Ewiger der Heerschaaren! Heil dem Manne, der auf Dich vertraut. Ewiger, hilf! der König erhöre uns am Tage, wenn wir rufen. Gelobt sei unser Gott, der uns hat zu seiner Ehre und uns abgesondert von den Irrgläubigen, und der uns gegeben die Lehre der Wahrheit und das ewige Leben gepflanzet in unsere Mitte. Er öffne unser Herz durch seine

בְּתוֹרָתוֹ וְיָשֵׂם בְּלִבֵּנוּ אַהֲבָתוֹ וְיִרְאָתוֹ וְלַעֲשׂוֹת רְצוֹנוֹ וּלְעָבְדוֹ בְּלֵבָב שָׁלֵם. לְמַעַן לֹא נִיגַע לָרִיק וְלֹא נֵלֵד לַבֶּהָלָה: יְהִי רָצוֹן מִלְּפָנֶיךָ יְיָ אֱלֹהֵינוּ וֵאלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ שֶׁנִּשְׁמוֹר חֻקֶּיךָ בָּעוֹלָם הַזֶּה וְנִזְכֶּה וְנִחְיֶה וְנִרְאֶה וְנִירַשׁ טוֹבָה וּבְרָכָה לִשְׁנֵי יְמוֹת הַמָּשִׁיחַ וּלְחַיֵּי הָעוֹלָם הַבָּא: לְמַעַן יְזַמֶּרְךָ כָּבוֹד וְלֹא יִדֹּם יְיָ אֱלֹהַי לְעוֹלָם אוֹדֶךָּ: בָּרוּךְ הַגֶּבֶר אֲשֶׁר יִבְטַח בַּיְיָ וְהָיָה יְיָ מִבְטַחוֹ: בִּטְחוּ בַיְיָ עֲדֵי־עַד כִּי בְיָהּ יְיָ צוּר עוֹלָמִים: וְיִבְטְחוּ בְךָ יוֹדְעֵי שְׁמֶךָ כִּי לֹא־עָזַבְתָּ דֹּרְשֶׁיךָ יְיָ: יְיָ חָפֵץ לְמַעַן צִדְקוֹ יַגְדִּיל תּוֹרָה וְיַאְדִּיר:

Lehre, und lege in unser Herz seine Liebe und Ehrfurcht, und daß wir seinen Willen erfüllen mögen und ihm dienen mit ganzem Herzen, auf daß wir uns nicht mühen umsonst und nicht zur Welt bringen zur Verwirrung. Möge es beschlossen sein vor Dir, Ewiger, unser Gott und unserer Väter Gott, daß wir beobachten Deine Satzungen in dieser Welt, und wir das Glück haben und erleben, sehen und erben Heil und Segen für die Jahre der Zeit des Erlösers und für das Leben der künftigen Welt, auf daß Dich lobpreise unseres Geistes Herrlichkeit und nimmer schweige. Ewiger, mein Gott! immerdar dank' ich Dir. Gesegnet ist der Mann, der vertrauet auf den Ewigen, bis in Ewigkeit; denn in Jah dem Ewigen, ist ein Hort der Ewigkeiten. Und vertrauen mögen auf Dich, die Deinen Namen kennen, denn Du verlässest nicht die Dich suchen, Ewiger! Der Ewige will es um seiner Gnade willen; Er macht groß die Lehre und herrlich.

(Der Vorbeter sagt Halb-Kadisch.) — חצי קדיש. אומר הש"ץ

כי שם יי אקרא הבו גדל לאלהינו:

(*אֲדֹנָי שְׂפָתַי תִּפְתָּח וּפִי יַגִּיד תְּהִלָּתֶךָ:

בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ אֱלֹהֵינוּ וֵאלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ. אֱלֹהֵי אַבְרָהָם אֱלֹהֵי יִצְחָק וֵאלֹהֵי יַעֲקֹב. הָאֵל הַגָּדוֹל הַגִּבּוֹר וְהַנּוֹרָא

*) Uebersetzung bis וכשנים קדמניות s. S. 92—111.

אֵל עֶלְיוֹן. גּוֹמֵל חֲסָדִים טוֹבִים. וְקוֹנֵה הַכֹּל וְזוֹכֵר חַסְדֵי
אָבוֹת וּמֵבִיא גּוֹאֵל | לִבְנֵי בְנֵיהֶם לְמַעַן שְׁמוֹ בְּאַהֲבָה:
זָכְרֵנוּ לְחַיִּים. מֶלֶךְ | חָפֵץ בַּחַיִּים. וְחָתְמֵנוּ
בְּסֵפֶר הַחַיִּים. לְמַעַנְךָ אֱלֹהִים חַיִּים:
מֶלֶךְ עוֹזֵר וּמוֹשִׁיעַ וּמָגֵן. בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ מָגֵן אַבְרָהָם:
אַתָּה גִּבּוֹר לְעוֹלָם אֲדֹנָי מְחַיֵּה מֵתִים | אַתָּה רַב לְהוֹשִׁיעַ:
מְכַלְכֵּל חַיִּים בְּחֶסֶד מְחַיֵּה מֵתִים בְּרַחֲמִים רַבִּים.
סוֹמֵךְ נוֹפְלִים וְרוֹפֵא חוֹלִים. וּמַתִּיר אֲסוּרִים. וּמְקַיֵּם |
אֱמוּנָתוֹ לִישֵׁנֵי עָפָר. מִי כָמוֹךָ בַּעַל גְּבוּרוֹת וּמִי דּוֹמֶה
לָךְ. מֶלֶךְ מֵמִית וּמְחַיֶּה וּמַצְמִיחַ יְשׁוּעָה:
מִי כָמוֹךָ אַב הָרַחֲמִים. זוֹכֵר יְצוּרָיו לְחַיִּים
בְּרַחֲמִים:
וְנֶאֱמָן אַתָּה לְהַחֲיוֹת מֵתִים. בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ מְחַיֵּה הַמֵּתִים:
אַתָּה קָדוֹשׁ וְשִׁמְךָ קָדוֹשׁ וּקְדוֹשִׁים בְּכָל־יוֹם יְהַלְלוּךָ סֶלָה:
וּבְכֵן תֵּן פַּחְדְּךָ יְיָ אֱלֹהֵינוּ עַל כָּל־מַעֲשֶׂיךָ
וְאֵימָתְךָ עַל כָּל־מַה־שֶּׁבָּרָאתָ וְיִרְאוּךָ כָּל־
הַמַּעֲשִׂים וְיִשְׁתַּחֲווּ לְפָנֶיךָ כָּל־הַבְּרוּאִים
וְיֵעָשׂוּ כֻלָּם אֲגֻדָּה אַחַת לַעֲשׂוֹת רְצוֹנְךָ
בְּלֵבָב שָׁלֵם כְּמוֹ שֶׁיָּדַעְנוּ יְיָ אֱלֹהֵינוּ שֶׁהַשָּׁלְטָן
לְפָנֶיךָ עֹז בְּיָדְךָ וּגְבוּרָה בִּימִינֶךָ וְשִׁמְךָ
נוֹרָא עַל כָּל־מַה־שֶּׁבָּרָאתָ:
וּבְכֵן תֵּן כָּבוֹד יְיָ לְעַמֶּךָ תְּהִלָּה לִירֵאֶיךָ
וְתִקְוָה לְדוֹרְשֶׁיךָ וּפִתְחוֹן פֶּה לַמְיַחֲלִים

לְךָ שִׂמְחָה לְאַרְצֶךָ וְשָׂשׂוֹן לְעִירֶךָ וּצְמִיחַת
קֶרֶן לְדָוִד עַבְדֶּךָ וַעֲרִיכַת נֵר לְבֶן־יִשַׁי
מְשִׁיחֶךָ בִּמְהֵרָה בְיָמֵינוּ׃

וּבְכֵן צַדִּיקִים יִרְאוּ וְיִשְׂמָחוּ וִישָׁרִים יַעֲלוּזוּ
וַחֲסִידִים בְּרִנָּה יָגִילוּ וְעוֹלָתָה תִּקְפָּץ־פִּיהָ
וְכָל־הָרִשְׁעָה כֻּלָּהּ כְּעָשָׁן תִּכְלֶה כִּי תַעֲבִיר
מֶמְשֶׁלֶת זָדוֹן מִן־הָאָרֶץ׃

וְתִמְלוֹךְ אַתָּה יְיָ לְבַדֶּךָ עַל כָּל־מַעֲשֶׂיךָ
בְּהַר צִיּוֹן מִשְׁכַּן כְּבוֹדֶךָ וּבִירוּשָׁלַיִם עִיר
קָדְשֶׁךָ כַּכָּתוּב בְּדִבְרֵי קָדְשֶׁךָ יִמְלֹךְ יְיָ
לְעוֹלָם אֱלֹהַיִךְ צִיּוֹן לְדֹר וָדֹר הַלְלוּיָהּ׃

קָדוֹשׁ אַתָּה וְנוֹרָא שְׁמֶךָ וְאֵין אֱלוֹהַּ
מִבַּלְעָדֶיךָ כַּכָּתוּב וַיִּגְבַּהּ יְיָ צְבָאוֹת
בַּמִּשְׁפָּט וְהָאֵל הַקָּדוֹשׁ נִקְדַּשׁ בִּצְדָקָה׃
בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ הַמֶּלֶךְ הַקָּדוֹשׁ׃

אַתָּה בְחַרְתָּנוּ מִכָּל־הָעַמִּים. אָהַבְתָּ אוֹתָנוּ. וְרָצִיתָ בָּנוּ.
וְרוֹמַמְתָּנוּ מִכָּל־הַלְּשׁוֹנוֹת. וְקִדַּשְׁתָּנוּ בְּמִצְוֹתֶיךָ. וְקֵרַבְתָּנוּ
מַלְכֵּנוּ לַעֲבוֹדָתֶךָ. וְשִׁמְךָ הַגָּדוֹל וְהַקָּדוֹשׁ עָלֵינוּ קָרָאתָ׃

וַתִּתֶּן־לָנוּ יְיָ אֱלֹהֵינוּ בְּאַהֲבָה אֶת־יוֹם (השבת הַזֶּה לִקְדֻשָּׁה
וְלִמְנוּחָה וְאֶת־יוֹם) הַכִּפֻּרִים הַזֶּה. לִמְחִילָה וְלִסְלִיחָה
וּלְכַפָּרָה וְלִמְחֹל־בּוֹ אֶת־כָּל־עֲוֹנוֹתֵינוּ. (באהבה) מִקְרָא־
קֹדֶשׁ. זֵכֶר לִיצִיאַת מִצְרָיִם׃

אֱלֹהֵינוּ וֵאלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ. יַעֲלֶה וְיָבֹא וְיַגִּיעַ וְיֵרָאֶה וְיֵרָצֶה וְיִשָּׁמַע וְיִפָּקֵד וְיִזָּכֵר זִכְרוֹנֵנוּ וּפִקְדוֹנֵנוּ וְזִכְרוֹן אֲבוֹתֵינוּ. וְזִכְרוֹן מָשִׁיחַ בֶּן־דָּוִד עַבְדֶּךָ. וְזִכְרוֹן יְרוּשָׁלַיִם עִיר קָדְשֶׁךָ. וְזִכְרוֹן כָּל־עַמְּךָ בֵּית יִשְׂרָאֵל לְפָנֶיךָ לִפְלֵיטָה לְטוֹבָה לְחֵן וּלְחֶסֶד וּלְרַחֲמִים לְחַיִּים וּלְשָׁלוֹם בְּיוֹם הַכִּפֻּרִים הַזֶּה: זָכְרֵנוּ יְיָ אֱלֹהֵינוּ בּוֹ לְטוֹבָה. וּפָקְדֵנוּ בּוֹ לִבְרָכָה. וְהוֹשִׁיעֵנוּ בּוֹ לְחַיִּים. וּבִדְבַר יְשׁוּעָה וְרַחֲמִים חוּס וְחָנֵּנוּ וְרַחֵם עָלֵינוּ וְהוֹשִׁיעֵנוּ. כִּי אֵלֶיךָ עֵינֵינוּ. כִּי אֵל מֶלֶךְ חַנּוּן וְרַחוּם אָתָּה:

אֱלֹהֵינוּ וֵאלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ. מְחַל לַעֲוֹנוֹתֵינוּ בְּיוֹם (הַשַּׁבָּת הַזֶּה וּבְיוֹם) הַכִּפֻּרִים הַזֶּה. מְחֵה וְהַעֲבֵר פְּשָׁעֵינוּ וְחַטֹּאתֵינוּ מִנֶּגֶד עֵינֶיךָ. כָּאָמוּר. אָנֹכִי אָנֹכִי הוּא מֹחֶה פְּשָׁעֶיךָ לְמַעֲנִי וְחַטֹּאתֶיךָ לֹא אֶזְכֹּר. וְנֶאֱמַר. מָחִיתִי כָעָב פְּשָׁעֶיךָ וְכֶעָנָן חַטֹּאותֶיךָ שׁוּבָה אֵלַי כִּי גְאַלְתִּיךָ: וְנֶאֱמַר. כִּי־בַיּוֹם הַזֶּה יְכַפֵּר עֲלֵיכֶם לְטַהֵר אֶתְכֶם, מִכֹּל חַטֹּאתֵיכֶם לִפְנֵי יְיָ תִּטְהָרוּ: (אֱלֹהֵינוּ וֵאלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ רְצֵה בִמְנוּחָתֵנוּ) קַדְּשֵׁנוּ בְּמִצְוֹתֶיךָ וְתֵן חֶלְקֵנוּ בְּתוֹרָתֶךָ. שַׂבְּעֵנוּ מִטּוּבֶךָ וְשַׂמְּחֵנוּ בִּישׁוּעָתֶךָ (וְהַנְחִילֵנוּ יְיָ אֱלֹהֵינוּ בְּאַהֲבָה וּבְרָצוֹן שַׁבַּת קָדְשֶׁךָ. וְיָנוּחוּ בָהּ יִשְׂרָאֵל מְקַדְּשֵׁי שְׁמֶךָ). וְטַהֵר לִבֵּנוּ לְעָבְדְּךָ בֶּאֱמֶת:

כִּי אַתָּה סֶלַח לְיִשְׂרָאֵל וּמְחַלָּן לְשִׁבְטֵי יְשֻׁרוּן בְּכָל־דּוֹר וָדוֹר. וּמִבַּלְעָדֶיךָ אֵין לָנוּ מֶלֶךְ מוֹחֵל וְסוֹלֵחַ: בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ מֶלֶךְ מוֹחֵל וְסוֹלֵחַ לַעֲוֹנוֹתֵינוּ וְלַעֲוֹנוֹת עַמּוֹ בֵּית יִשְׂרָאֵל. וּמַעֲבִיר אַשְׁמוֹתֵינוּ בְּכָל־שָׁנָה וְשָׁנָה. מֶלֶךְ עַל־כָּל־הָאָרֶץ מְקַדֵּשׁ (הַשַּׁבָּת וְ) יִשְׂרָאֵל וְיוֹם הַכִּפֻּרִים:

רְצֵה יְיָ אֱלֹהֵינוּ בְּעַמְּךָ יִשְׂרָאֵל וּבְתְפִלָּתָם. וְהָשֵׁב אֶת־הָעֲבוֹדָה לִדְבִיר בֵּיתֶךָ. וְאִשֵּׁי יִשְׂרָאֵל וּתְפִלָּתָם בְּאַהֲבָה תְקַבֵּל בְּרָצוֹן וּתְהִי לְרָצוֹן תָּמִיד עֲבוֹדַת יִשְׂרָאֵל עַמֶּךָ:

וְתֶחֱזֶינָה עֵינֵינוּ בְּשׁוּבְךָ לְצִיּוֹן בְּרַחֲמִים. בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ הַמַּחֲזִיר שְׁכִינָתוֹ לְצִיּוֹן:

מוֹדִים אֲנַחְנוּ לָךְ שָׁאַתָּה הוּא יְיָ אֱלֹהֵינוּ וֵאלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ לְעוֹלָם וָעֶד. צוּר חַיֵּינוּ מָגֵן יִשְׁעֵנוּ אַתָּה הוּא לְדוֹר וָדוֹר. נוֹדֶה לְךָ וּנְסַפֵּר תְּהִלָּתֶךָ עַל־חַיֵּינוּ הַמְּסוּרִים בְּיָדֶךָ וְעַל־נִשְׁמוֹתֵינוּ הַפְּקוּדוֹת לָךְ וְעַל־נִפֶּיךָ שֶׁבְּכָל־יוֹם עִמָּנוּ וְעַל־נִפְלְאוֹתֶיךָ וְטוֹבוֹתֶיךָ שֶׁבְּכָל־עֵת עֶרֶב וָבֹקֶר וְצָהֳרָיִם. הַטּוֹב כִּי לֹא־כָלוּ רַחֲמֶיךָ וְהַמְרַחֵם כִּי לֹא־תַמּוּ חֲסָדֶיךָ. מֵעוֹלָם קִוִּינוּ לָךְ:

וְעַל־כֻּלָּם יִתְבָּרַךְ וְיִתְרוֹמַם שִׁמְךָ מַלְכֵּנוּ תָּמִיד לְעוֹלָם וָעֶד:

וַחֲתוֹם לְחַיִּים טוֹבִים כָּל־בְּנֵי בְרִיתֶךָ:

וְכֹל הַחַיִּים יוֹדוּךָ סֶלָה וְיַהֲלְלוּ אֶת־שִׁמְךָ בֶּאֱמֶת. הָאֵל יְשׁוּעָתֵנוּ וְעֶזְרָתֵנוּ סֶלָה. בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ הַטּוֹב שִׁמְךָ וּלְךָ נָאֶה לְהוֹדוֹת:

שִׂים שָׁלוֹם טוֹבָה וּבְרָכָה חֵן וָחֶסֶד וְרַחֲמִים עָלֵינוּ
וְעַל כָּל־יִשְׂרָאֵל עַמֶּךָ. בָּרְכֵנוּ אָבִינוּ כֻּלָּנוּ כְּאֶחָד בְּאוֹר
פָּנֶיךָ. כִּי בְאוֹר פָּנֶיךָ נָתַתָּ לָנוּ יְיָ אֱלֹהֵינוּ תּוֹרַת חַיִּים
וְאַהֲבַת חֶסֶד וּצְדָקָה וּבְרָכָה וְרַחֲמִים וְחַיִּים וְשָׁלוֹם.
וְטוֹב בְּעֵינֶיךָ לְבָרֵךְ אֶת־עַמְּךָ יִשְׂרָאֵל בְּכָל־עֵת וּבְכָל־
שָׁעָה בִּשְׁלוֹמֶךָ:

בְּסֵפֶר חַיִּים בְּרָכָה וְשָׁלוֹם וּפַרְנָסָה טוֹבָה
נִזָּכֵר וְנֵחָתֵם לְפָנֶיךָ אֲנַחְנוּ וְכָל־עַמְּךָ בֵּית
יִשְׂרָאֵל לְחַיִּים טוֹבִים וּלְשָׁלוֹם. בָּרוּךְ אַתָּה
יְיָ עֹשֵׂה הַשָּׁלוֹם:

אֱלֹהֵינוּ וֵאלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ. תָּבוֹא לְפָנֶיךָ תְּפִלָּתֵנוּ וְאַל־
תִּתְעַלַּם מִתְּחִנָּתֵנוּ. שֶׁאֵין אֲנַחְנוּ עַזֵּי פָנִים וּקְשֵׁי עֹרֶף.
לוֹמַר לְפָנֶיךָ יְיָ אֱלֹהֵינוּ וֵאלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ צַדִּיקִים אֲנַחְנוּ
וְלֹא חָטָאנוּ. אֲבָל אֲנַחְנוּ חָטָאנוּ:

אָשַׁמְנוּ. בָּגַדְנוּ. גָּזַלְנוּ. דִּבַּרְנוּ דֹפִי.
הֶעֱוִינוּ. וְהִרְשַׁעְנוּ. זַדְנוּ. חָמַסְנוּ. טָפַלְנוּ
שֶׁקֶר: יָעַצְנוּ רָע. כִּזַּבְנוּ. לַצְנוּ. מָרַדְנוּ.
נִאַצְנוּ. סָרַרְנוּ. עָוִינוּ. פָּשַׁעְנוּ. צָרַרְנוּ.
קִשִּׁינוּ עֹרֶף: רָשַׁעְנוּ. שִׁחַתְנוּ. תִּעַבְנוּ.
תָּעִינוּ. תִּעְתָּעְנוּ:

סַרְנוּ מִמִּצְוֹתֶיךָ וּמִמִּשְׁפָּטֶיךָ הַטּוֹבִים וְלֹא
שָׁוָה לָנוּ: וְאַתָּה צַדִּיק עַל כָּל־הַבָּא עָלֵינוּ
כִּי אֱמֶת עָשִׂיתָ וַאֲנַחְנוּ הִרְשָׁעְנוּ:

מַה־נֹּאמַר לְפָנֶיךָ יוֹשֵׁב מָרוֹם. וּמַה־נְּסַפֵּר לְפָנֶיךָ שׁוֹכֵן שְׁחָקִים. הֲלֹא כָּל־הַנִּסְתָּרוֹת וְהַנִּגְלוֹת אַתָּה יוֹדֵעַ:

אַתָּה נוֹתֵן יָד לְפוֹשְׁעִים וִימִינְךָ פְּשׂוּטָה לְקַבֵּל שָׁבִים. וַתְּלַמְּדֵנוּ יְיָ אֱלֹהֵינוּ לְהִתְוַדּוֹת לְפָנֶיךָ עַל כָּל־עֲוֹנוֹתֵינוּ. לְמַעַן נֶחְדַּל מֵעֹשֶׁק יָדֵינוּ. וּתְקַבְּלֵנוּ בִּתְשׁוּבָה שְׁלֵמָה לְפָנֶיךָ כְּאִשִּׁים וּכְנִיחוֹחִים. לְמַעַן דְּבָרְךָ אֲשֶׁר אָמַרְתָּ: אֵין קֵץ לְאִשֵּׁי חוֹבוֹתֵינוּ וְאֵין מִסְפָּר לְנִיחֲחֵי אַשְׁמוֹתֵינוּ. וְאַתָּה יוֹדֵעַ שֶׁאַחֲרִיתֵנוּ רִמָּה וְתוֹלֵעָה. לְפִיכָךְ הִרְבִּיתָ סְלִיחָתֵנוּ:

אתה Du reicheſt Abtrünnigen die Hand, und Deine Rechte iſt ausgeſtreckt, die zu Dir Zurückkehrenden anzunehmen. So haſt Du uns gelehrt, Ewiger, unſer Gott! vor Dir all unſere Sünden zu bekennen, auf daß wir von unſerer Hände Gewaltthat laſſen, und daß Du uns aufnehmen willſt mit vollkommener Bekehrung zu Dir, als wären es Feuer- und Duftopfer, um Deines Wortes willen, das Du geſprochen. Endlos viel wären die Feueropfer für unſere Verſchuldungen, und zahllos die Duftopfer für unſere Vergehungen. Du aber weißt, daß unſer End' iſt Wurm- und Mottenfraß. Darum boteſt Du uns ſo reichlich Deine Verzeihung an. —

מָה אֲנַחְנוּ. מָה חַיֵּינוּ. מָה חַסְדֵּנוּ. מַה־צִּדְקֵנוּ. מַה־יְשׁוּעָתֵנוּ. מַה־כֹּחֵנוּ. מַה־גְּבוּרָתֵנוּ. מַה־נֹּאמַר לְפָנֶיךָ יְיָ אֱלֹהֵינוּ וֵאלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ. הֲלֹא כָּל־הַגִּבּוֹרִים כְּאַיִן לְפָנֶיךָ וְאַנְשֵׁי הַשֵּׁם כְּלֹא הָיוּ וַחֲכָמִים כִּבְלִי מַדָּע וּנְבוֹנִים כִּבְלִי הַשְׂכֵּל. כִּי רֹב מַעֲשֵׂיהֶם תֹּהוּ וִימֵי חַיֵּיהֶם הֶבֶל לְפָנֶיךָ. וּמוֹתַר הָאָדָם מִן־הַבְּהֵמָה אָיִן. כִּי הַכֹּל הָבֶל׃

אַתָּה הִבְדַּלְתָּ אֱנוֹשׁ מֵרֹאשׁ. וַתַּכִּירֵהוּ לַעֲמֹד לְפָנֶיךָ׃ כִּי מִי יֹאמַר

Was sind wir? was unser Leben? was unsere Mildherzigkeit? was unsere frommen Werke? was unsere Hülfe? was unsere Kraft? was unsere Stärke? Was wollen wir vor Dir sprechen, Ewiger, unser Gott und unserer Väter Gott! Sind nicht alle Helden wie ein Nichts vor Dir und die Männer des Namens als wären sie nicht gewesen, und die Weisen als wie ohn' Erkenntniß, und die Verständigen wie ohne Einsicht? Denn die Fülle ihrer Werke ist ein nichtiges Wesen und ihre Lebenstage wie eitler Dunst vor Dir, und der Vorrang des Menschen vor dem Thiere ist Nichts; denn Alles ist eitler Dunst.

אתה Du aber hast ausgezeichnet den Sterblichen von Anbeginn, und ihn gewürdigt, vor Dir zu stehen. Denn wer kann zu Dir

לְךָ מַה תִּפְעָל. וְאִם־
יִצְדַּק מַה יִּתֶּן לָךְ:
וַתִּתֶּן לָנוּ יְיָ אֱלֹהֵינוּ
בְּאַהֲבָה אֶת־יוֹם
(*הַכִּפֻּרִים הַזֶּה. לִסְלִיחָה
וּמְחִילָה וְסִלִּיחָה
עַל כָּל־עֲוֹנֹתֵינוּ.
לְמַעַן נָחֵל מֵעָשֶׁק
יָדֵינוּ וְנָשׁוּב אֵלֶיךָ
לַעֲשׂוֹת חֻקֵּי רְצוֹנֶךָ
בְּלֵבָב שָׁלֵם: וְאַתָּה
בְּרַחֲמֶיךָ הָרַבִּים
רַחֵם עָלֵינוּ. כִּי לֹא
תַחְפֹּץ בְּהַשְׁחָתַת
עוֹלָם. שֶׁנֶּאֱמַר.
דִּרְשׁוּ יְיָ בְּהִמָּצְאוֹ
קְרָאֻהוּ בְּהִיוֹתוֹ
קָרוֹב: וְנֶאֱמַר. יַעֲזֹב
רָשָׁע דַּרְכּוֹ וְאִישׁ אָוֶן
מַחְשְׁבֹתָיו וְיָשֹׁב אֶל־
יְיָ וְיָרַחֲמֵהוּ וְאֶל־אֱלֹהֵינוּ

sprechen: Was thust Du? Und ist er fromm, was giebt er Dir damit? So hast Du uns gegeben, Ewiger, unser Gott! in Liebe diesen Sühnetag als Frist zur Vergebung und Verzeihung für all unsere Sünden, auf daß wir lassen von unserer Hände Gewaltthat und uns zu Dir bekehren die Gebote Deines Willens zu vollbringen mit vollem Herzen. Und Du in großer Barmherzigkeit erbarme Dich über uns! denn Du hast Wohlgefallen daran, daß die Welt zu Grunde gehe. Denn es heißt: Suchet den Ewigen, da Er sich finden läßt; rufet ihn, da Er nahe ist. Und es heißt: Es verlasse der Frevler seinen Weg und der Mann der Unthat seine Gedanken, und kehre zurück zum Ewigen, und Er wird sich sein erbarmen, und zu unserem Gotte, denn

*) Der Vorbeter bei lautem Vortrage: צום (השבת הזה ואת יום)

כִּי־יִרְבֶּה לִסְלוֹחַ׃
וְאַתָּה אֱלוֹהַּ סְלִיחוֹת
חַנּוּן וְרַחוּם אֶרֶךְ־
אַפַּיִם וְרַב־חֶסֶד
וּמַרְבֶּה לְהֵטִיב׃
וְרוֹצֶה אַתָּה
בִּתְשׁוּבַת רְשָׁעִים׃
וְאֵין אַתָּה חָפֵץ
בְּמִיתָתָם׃ שֶׁנֶּאֱמַר׃
אֱמֹר אֲלֵיהֶם חַי־אֲנִי
נְאֻם אֲדֹנָי יֱהוִה אִם־
אֶחְפַּץ בְּמוֹת הָרָשָׁע
כִּי אִם־בְּשׁוּב רָשָׁע
מִדַּרְכּוֹ וְחָיָה׃ שׁוּבוּ
שׁוּבוּ מִדַּרְכֵיכֶם
הָרָעִים וְלָמָּה תָמוּתוּ
בֵּית יִשְׂרָאֵל׃ וְנֶאֱמַר׃
הֶחָפֹץ אֶחְפֹּץ מוֹת
רָשָׁע נְאֻם אֲדֹנָי יֱהוִה
הֲלוֹא בְּשׁוּבוֹ מִדְּרָכָיו
וְחָיָה׃ וְנֶאֱמַר׃ כִּי לֹא

reichlich übt Er Vergebung. Und Du, o Gott der Verzeihung, barmherzig und mild, langmüthig und reich an Huld, der in Fülle Gnade übt! Du hast Wohlgefallen an der reuigen Rückkehr der Frevler und willst nicht, daß sie sterben. Denn es heißt: Sprich zu ihnen: So war Ich lebe, ist der Ausspruch des Herrn Gottes. Ich habe nicht Verlangen darnach, daß der Frevler sterbe, sondern, wenn der Frevler umkehrt von seinem Wege, daß er lebe. O bekehret euch, kehret um von euren bösen Wegen! Warum denn wollet ihr sterben, Haus Jisrael? — Und es heißt: Habe Ich wohl Verlangen an dem Tode des Frevlers? spricht der Herr Gott; nicht vielmehr, wenn er sich bekehrt von seinen Wegen und leben bleibt? — Und es heißt:

אָחְפֹּץ בְּמוֹת הַמֵּת נְאֻם אֲדֹנָי יֱהוִה וְהָשִׁיבוּ וְחְיוּ׃ כִּי אַתָּה סָלְחָן לְיִשְׂרָאֵל וּמֹחֵל לְשִׁבְטֵי יְשֻׁרוּן בְּכָל דּוֹר וָדוֹר. וּמִבַּלְעָדֶיךָ אֵין לָנוּ מֶלֶךְ מוֹחֵל וְסוֹלֵחַ׃

Denn Ich habe nicht Wohlgefallen an dem Tode des Todeswürdigen, spricht der Herr Gott; so bekehret euch denn und lebet! — Denn Du bist es, der verzeihet Jisrael und vergiebt den Stämmen Jeschuruns in allen Geschlechtern, und außer Dir haben wir keinen Herrn, der vergiebt und verzeiht.

אֱלֹהַי, עַד־שֶׁלֹּא נוֹצַרְתִּי אֵינִי כְדַאי. וְעַכְשָׁו שֶׁנּוֹצַרְתִּי כְּאִלּוּ לֹא נוֹצַרְתִּי. עָפָר אֲנִי בְּחַיָּי. קַל וָחֹמֶר בְּמִיתָתִי. הֲרֵי אֲנִי לְפָנֶיךָ כִּכְלִי מָלֵא בוּשָׁה וּכְלִמָּה׃ יְהִי רָצוֹן מִלְּפָנֶיךָ יְיָ אֱלֹהַי וֵאלֹהֵי אֲבוֹתַי שֶׁלֹּא אֶחֱטָא עוֹד. וּמַה־שֶּׁחָטָאתִי לְפָנֶיךָ מָרֵק בְּרַחֲמֶיךָ הָרַבִּים. אֲבָל לֹא עַל־יְדֵי יִסּוּרִים וַחֲלָיִים רָעִים׃

אֱלֹהַי נְצוֹר לְשׁוֹנִי מֵרָע וּשְׂפָתַי מִדַּבֵּר מִרְמָה. וְלִמְקַלְלַי נַפְשִׁי תִדּוֹם וְנַפְשִׁי כֶּעָפָר לַכֹּל תִּהְיֶה. פְּתַח לִבִּי בְּתוֹרָתֶךָ וּבְמִצְוֹתֶיךָ תִּרְדּוֹף נַפְשִׁי. וְכֹל הַחוֹשְׁבִים עָלַי רָעָה מְהֵרָה הָפֵר עֲצָתָם וְקַלְקֵל מַחֲשַׁבְתָּם׃ עֲשֵׂה לְמַעַן שְׁמֶךָ עֲשֵׂה לְמַעַן יְמִינֶךָ עֲשֵׂה לְמַעַן קְדֻשָּׁתֶךָ עֲשֵׂה לְמַעַן תּוֹרָתֶךָ׃ לְמַעַן יֵחָלְצוּן יְדִידֶיךָ הוֹשִׁיעָה יְמִינְךָ וַעֲנֵנִי׃ יִהְיוּ לְרָצוֹן אִמְרֵי־פִי וְהֶגְיוֹן לִבִּי לְפָנֶיךָ יְיָ צוּרִי וְגֹאֲלִי׃ עֹשֶׂה שָׁלוֹם בִּמְרוֹמָיו הוּא יַעֲשֶׂה שָׁלוֹם עָלֵינוּ וְעַל כָּל־יִשְׂרָאֵל וְאִמְרוּ אָמֵן׃

יְהִי רָצוֹן מִלְּפָנֶיךָ יְיָ אֱלֹהֵינוּ וֵאלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ שֶׁיִּבָּנֶה בֵּית הַמִּקְדָּשׁ בִּמְהֵרָה בְיָמֵינוּ וְתֵן חֶלְקֵנוּ בְּתוֹרָתֶךָ׃ וְשָׁם נַעַבְדְךָ

בְּיָרְאָה כִּימֵי עוֹלָם וּכְשָׁנִים קַדְמֹנִיּוֹת: וְעָרְבָה לַיְיָ מִנְחַת יְהוּדָה וִירוּשָׁלָם כִּימֵי עוֹלָם וּכְשָׁנִים קַדְמֹנִיּוֹת:

חזרת התפלה לשליח צבור.

Oeffnen der Bundeslade. — פותחין הארון.

בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ אֱלֹהֵינוּ וֵאלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ, אֱלֹהֵי אַבְרָהָם אֱלֹהֵי יִצְחָק וֵאלֹהֵי יַעֲקֹב, הָאֵל הַגָּדוֹל הַגִּבּוֹר וְהַנּוֹרָא, אֵל עֶלְיוֹן, גּוֹמֵל חֲסָדִים טוֹבִים, וְקוֹנֵה הַכֹּל וְזוֹכֵר חַסְדֵי אָבוֹת, וּמֵבִיא גּוֹאֵל | לִבְנֵי בְנֵיהֶם לְמַעַן שְׁמוֹ בְּאַהֲבָה:

מִסּוֹד חֲכָמִים וּנְבוֹנִים, וּמִלֶּמֶד דַּעַת מְבִינִים, אֶפְתְּחָה פִּי בִּתְפִלָּה וּבְתַחֲנוּנִים, לְחַלּוֹת וּלְחַנֵּן פְּנֵי מֶלֶךְ מוֹחֵל וְסוֹלֵחַ לַעֲוֹנִים:

מסור (Vorb.) Was Weise, Verständ'ge ersonnen im Bunde,
Belehrung von denen, die enthüllet Wissenskunde,
Sprech' aus mein Mund als Gebet und Flehen
Vor dem König, der verzeiht und sühnt Vergehen.

ע"פ א"ב עד אות ל.

אב (Gem.) Der Ahn[1]), der Deinem Dienst von Jugend an sich weihte,
Zehnfach geprüft, nicht wich er eines Haares Breite.
Er rief Dich wie ein Kind, doch nicht mit Thorensinn;
An Deine Pforten führt' er seine Fahnen hin[2]).

אָב יְדֻעֲךָ מִנְּעָר, Gem.
בְּחַנְתּוֹ בְּעֶשֶׂר בַּלִּי עָבוֹר בְּרֹאשׁ תַּעַר, Vorb.
גֵּשׁ לְחַלּוֹתְךָ כְּנַעַר וְלֹא כְבַעַר, הֻבָּלָיו לָבֹא בְּזֶרֶם הַשָּׁעַר:

1) Abraham.
2) Die ihm aufgegangene Gotteserkenntniß ist auf die Nachkommen vererbt, und kraft des göttlichen, mit ihm zuerst geschlossenen Bundes haben sie — seine Fahnen, die um seine Banner Geschaarten — gleichsam den Zugang zu dem göttlichen Throne gefunden.

Gem. אֲמוּנִים נָשׂוּ לְנַצֵּחַךְ אָיוֹם. נֶצַח כָּל־הַיּוֹם. Vorb. עֲבוּר כִּי־פָנָה יוֹם. גּוֹנְנֵנוּ בְּצֵלְךָ יֹשֵׁב כְּחֹם הַיּוֹם׃

אמונים (Gem.) Die Treuen treten hin, Dich, Herrlicher! zu besingen;

Den ganzen Tag den Weiherus sie bringen.

Weil er schon scheiden will, der Tag,

Schirm' uns um den, der saß, als glühend brannt' der Tag[1]).

זָכְרֵנוּ לְחַיִּים. מֶלֶךְ | חָפֵץ בַּחַיִּים. וְחָתְמֵנוּ בְּסֵפֶר הַחַיִּים. לְמַעַנְךָ אֱלֹהִים חַיִּים׃

מֶלֶךְ עוֹזֵר וּמוֹשִׁיעַ וּמָגֵן. בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ מָגֵן אַבְרָהָם׃ אַתָּה גִּבּוֹר לְעוֹלָם אֲדֹנָי. מְחַיֵּה מֵתִים | אַתָּה רַב לְהוֹשִׁיעַ׃ מְכַלְכֵּל חַיִּים בְּחֶסֶד מְחַיֵּה מֵתִים בְּרַחֲמִים רַבִּים סוֹמֵךְ נוֹפְלִים וְרוֹפֵא חוֹלִים וּמַתִּיר אֲסוּרִים וּמְקַיֵּם אֱמוּנָתוֹ לִישֵׁנֵי עָפָר. מִי כָמוֹךָ בַּעַל גְּבוּרוֹת וּמִי דּוֹמֶה לָךְ מֶלֶךְ מֵמִית וּמְחַיֶּה וּמַצְמִיחַ יְשׁוּעָה׃

Gem. הַנִּקְרָא לְאָב זֶרַע. וְנִפְנָה לָסוּר מִמּוֹקְשֵׁי רַע. Vorb. זָעַק וְחַנֵּן וְשִׂיחָה לֹא נָרַע. חִפַּן בְּרָכָה בַּאֲשֶׁר זָרַע׃

הנקרא (Gem.) Der seines Vaters Sprößling ward allein genannt[2])

Und sich den Schlingen bösen Sinnes stets entwand,

Er fleht' und rief und sparte nicht Gebet,

Und Segen krönete was er gesä't[3]).

1) Nach 1. M. 18, 1: „Und er (Abraham) saß am Eingange des Zeltes, als der Tag heiß war" (bei Gelegenheit der ihm erscheinenden drei Gottesboten).

2) Jizchak. „Nur in Jizchak soll dein Same genannt werden (1. Mos. 24, 12), wodurch Jischmael aus dem göttlichen Bunde ausgeschlossen wurde.

3) „Und er säete und fand das Hundertfältige" (1. M. 26, 12).

Gem. יְהִי שִׁמְךָ בָּנוּ יַעֲרֵב. וְיִשְׁעֲךָ לָנוּ תִּקְרַב. Vorb. גְּאַל־נָא מְקָרֵב. הַחֲיֵינוּ בְּטַל כְּשֶׁחַ לִפְנוֹת עֶרֶב׃

יה (Gem.) O daß Dein Nam' in uns anmuthig sich verkläre!
O daß Dein Heil uns nahe wäre!
Sei die Erlösung nah' uns und bereit!
Dein Thau beleb' uns mild, wie den, der fleht' zur Abendzeit[1])!

מִי כָמוֹךָ אַב הָרַחֲמִים. זוֹכֵר יְצוּרָיו לְחַיִּים בְּרַחֲמִים׃

וְנֶאֱמָן אַתָּה לְהַחֲיוֹת מֵתִים. בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ מְחַיֵּה הַמֵּתִים׃

Gem. טֶבַע יָיו תָּאֳרָה. יְהִי חֲקָקוֹ בְּכֶם יְקָרָה. Vorb. כְּשֶׁר תָּם מְקוֹם מַהֲנוֹרָא. לְעֵת קָץ חָזוֹ וַיִּרָא׃

טבע (Gem.) Der Schönheit Glanz im Anmuthschein[2])
Prägt Gott in seinen Prachtsitz ein.
Als der Untadlige geschaut
Den Ort, da ihm in Ehrfurcht graut[3]),
Als er erwacht, geschaut das Bild,
In heil'ge Scheu und Angst erfüllt.

יִמְלֹךְ יְיָ לְעוֹלָם אֱלֹהַיִךְ צִיּוֹן לְדֹר וָדֹר הַלְלוּיָהּ׃

ימלך (Vorb. u. Gem.) Herrschen wird der Ewige in Ewigkeit, dein Gott, Zijon, in alle Geschlechter. Hallelujah!

וְאַתָּה קָדוֹשׁ יוֹשֵׁב תְּהִלּוֹת יִשְׂרָאֵל אֱלֹנָא׃

ואתה (Vorb. u Gem.) Du bist ja der Heilige, thronend unter den Lobliedern Jisraels! O Gott!

1) Ebenfalls Jizchak, nach der Auffassung von 1. M. 24, 63 im Midrasch,

2) Jaakob, dessen anmuthiges Bild in den göttlichen Thron gegraben ist. S. oben S. 317, Anm. 2.

3) Als Jaakob die bedeutsame Traumerscheinung von der Leiter geschaut hatte 1. Mos. 28, 12 ff. 16 f.).

חתום ש״המח שמעון.

Vorb. u. Gem. שְׁמַע נָא סְלַח־
נָא הַיּוֹם. עֲבוֹר כִּי־
פָנָה יוֹם. וְנִתַּלְלְךָ
נוֹרָא וְאָיוֹם. קָדוֹשׁ׃

Vorb. וּבְכֵן לְךָ תַּעֲלֶה
קְדֻשָּׁה. כִּי אַתָּה אֱלֹהֵינוּ
מֶלֶךְ מוֹחֵל וְסוֹלֵחַ׃

סיוסר ע״פ א״ב אלא שהקהלות קצרוהו.

שַׁעֲרֵי אַרְמוֹן. מְהֵרָה
תִּפְתַּח לְבוֹאֲרֵי אָמוֹן׃ שַׁעֲרֵי
גְנוּזִים. מְהֵרָה תִּפְתַּח לְדָרְתְּךָ
אֲחוּזִים׃ שַׁעֲרֵי הֵיכָל
הַנֶּחֱמָדִים. מְהֵרָה תִּפְתַּח
לְוֹעוּדִים׃ שַׁעֲרֵי זְבוּל
מַחֲנִים. מְהֵרָה תִּפְתַּח
לְהַכְלִילֵי עֵינַיִם׃ שַׁעֲרֵי
טָהֳרָה. מְהֵרָה תִּפְתַּח לְיָפָה
וּבְרָה׃ שַׁעֲרֵי כֶתֶר הַמְיֻחָן.
מְהֵרָה תִּפְתַּח לְלֹא אַלְמָן׃
וּבָהֶם תֶּעֱרַץ וְתִקָּדֵשׁ.
(כְּסוֹד שִׂיחַ שַׂרְפֵי קֹדֶשׁ
הַמְקֻדָּשִׁים שְׁמֶךָ בַּקֹּדֶשׁ.)

ישמע[1]) (Vorb. u. Gem.) O horch, o vergieb am heut'gen Tag!

O sieh, schon entfleucht der Tag!

Dich feiern wir, Erhabener, der Alles vermag — Heiliger!

ובכן (Vorb.) Und so möge zu Dir das Weihelied aufsteigen! denn Du, unser Gott, bist ein Herr, der vergiebt und verzeihet.

שערי Deines Palastes Pforten

Oeffne bald denen, die forschen in Deinen Worten!

Die Thore verborgener Herrlichkeiten

Oeffne den Deinem Gesetze Geweihten!

Die Thore des Tempels in herrlichem Prangen

Oeffne denen, die inniglich an Dir hangen!

Die Thore der Wohnung himmlischer Chöre

Oeffne denen, deren Aug' geröthet die Zähre!

Die Thore voll lauterm Glanze

Oeffne den Lautern im Schönheitskranze[2])!

Die Pforten zur Kron' in ewiger Pracht

O öffne denen, die liebend Du stets bewacht!

ובהם Und durch sie werde verherrlicht und geheiligt, wie durch den Chor anmuthiger Weihe von heiligen Serafim!

1) Verf.: R. Schim'on (b. Jizchak).

2) Jisrael (nach Hoſeſ. 6, 10).

Vorb. כַּכָּתוּב עַל־יַד נְבִיאֶךָ
וְקָרָא זֶה אֶל־זֶה וְאָמַר

Gem. u. Vorb. קָדוֹשׁ | קָדוֹשׁ
קָדוֹשׁ יְיָ צְבָאוֹת מְלֹא
כָל־הָאָרֶץ כְּבוֹדוֹ׃

Vorb. כְּבוֹדוֹ מָלֵא עוֹלָם
מְשָׁרְתָיו שׁוֹאֲלִים זֶה לָזֶה
אַיֵּה מְקוֹם כְּבוֹדוֹ לְעֻמָּתָם
בָּרוּךְ יֹאמֵרוּ׃

Gem. u. Vorb. בָּרוּךְ כְּבוֹד־יְיָ
מִמְּקוֹמוֹ׃

Vorb. מִמְּקוֹמוֹ הוּא יִפֶּן
בְּרַחֲמִים וְיָחֹן עַם הַמְיַחֲדִים
שְׁמוֹ עֶרֶב וָבֹקֶר בְּכָל־יוֹם
תָּמִיד פַּעֲמַיִם בְּאַהֲבָה
שְׁמַע אוֹמְרִים׃

Gem. u. Vorb. שְׁמַע יִשְׂרָאֵל
יְיָ אֱלֹהֵינוּ יְיָ | אֶחָד׃

Vorb. אֶחָד הוּא אֱלֹהֵינוּ
הוּא אָבִינוּ הוּא מַלְכֵּנוּ הוּא
מוֹשִׁיעֵנוּ. וְהוּא יַשְׁמִיעֵנוּ

ככתוב (Vorb.) wie geschrieben steht durch Deinen Propheten: Und Einer ruft dem Andern zu und spricht:

קדוש (Gem.) Heilig, heilig, heilig ist Gott der Heerschaaren; so weit die Erde, reicht seine Herrlichkeit.

כבודו Seiner Herrlichkeit; — voll ist die Welt, seine Diener fragen einer den Andern: Wo ist der Ort seiner Herrlichkeit; — Die ihnen gegenüber Geschaarten antworten: „Gelobt sei —"

ברוך (Gem.) Gelobt sei die Herrlichkeit des Ewigen! — ein jeglicher von seiner Stätte aus.

ממקומו Aus seiner geweihten Stätte wende Er sich in Erbarmen und begnadige das Volk derer, die als einig bekennen seinen Namen Abends und Morgens an jeglichem Tage beständig; zweimal in liebender Hingebung rufen sie: „Höre, Jisrael! —"

שמע (Gem.) Höre, Jisrael! der Ewige, unser Gott, ist ein einiges ewiges Wesen!

אחד Einig ist Er, unser Gott, Er unser Vater, Er unser König, Er unser Retter, und Er wird uns vernehmen lassen in seiner

בְּרַחֲמָיו שֵׁנִית לְעֵינֵי כָּל־
חַי לִהְיוֹת לָכֶם לֵאלֹהִים׃
Gem. u Vorb. אֲנִי יְיָ אֱלֹהֵיכֶם׃

אַדִּיר אַדִּירֵנוּ יְיָ אֲדֹנֵינוּ
מָה־אַדִּיר שִׁמְךָ בְּכָל־
הָאָרֶץ׃ וְהָיָה יְיָ לְמֶלֶךְ עַל־
כָּל־הָאָרֶץ בַּיּוֹם הַהוּא יִהְיֶה
יְיָ אֶחָד וּשְׁמוֹ אֶחָד׃
Gem. וּבִדְבָרֵי קָדְשְׁךָ כָּתוּב
לֵאמֹר׃
Gem. u. Vorb. יִמְלֹךְ יְיָ לְעוֹלָם
אֱלֹהַיִךְ צִיּוֹן לְדֹר וָדֹר
הַלְלוּיָהּ׃

Vorb. לְדֹר וָדֹר נַגִּיד גָּדְלֶךָ
וּלְנֵצַח נְצָחִים קְדֻשָּׁתְךָ
נַקְדִּישׁ וְשִׁבְחֲךָ אֱלֹהֵינוּ
מִפִּינוּ לֹא יָמוּשׁ לְעוֹלָם וָעֶד
כִּי אֵל מֶלֶךְ גָּדוֹל וְקָדוֹשׁ
אָתָּה׃

חֲמוֹל עַל מַעֲשֶׂיךָ.
וְתִשְׂמַח בְּמַעֲשֶׂיךָ. וְיֹאמְרוּ
לְךָ חוֹסֶיךָ. בְּצַדֶּקְךָ
עַמּוֹסֶיךָ. תִּקְדַּשׁ אָדוֹן עַל
כָּל־מַעֲשֶׂיךָ׃

Gnade den Ruf zum zweiten Male sichtbarlich vor allen Lebenden: Ich will euer Gott sein!

אני (Gem. u. Vorb.) Ich bin der Ewige, euer Gott!

אדיר O Herrlicher, Du von uns verherrlicht, Ewiger, unser Herr! wie herrlich ist Dein Name auf der ganzen Erde! Und es wird der Ewige König sein über die ganze Erde; an demselbigen Tage wird der Ewige einzig sein und sein Name einzig.

וכדברי (Vorb.) Und in Deinen heiligen Worten steht geschrieben also:

ימלך (Gem) Der Ewige wird herrschen in alle Zeit, dein Gott, Zijon, in alle Geschlechter. Hallelujah!

לדר (Vorb.) In alle Geschlechter wollen wir verkünden Deine Größe und in alle Dauer der Zeiten Deine Weihe aussprechen, und Dein Preis, unser Gott, soll aus unserem Munde nie entweichen in alle Zeit und Ewigkeit; denn ein großer und heiliger Gott und Herr bist Du.

חמול O walte mild an Deinen Geschöpfen und freue Dich an Deinen Geschöpfen! Und sprechen mögen Deine Schützlinge, wenn Du rechtfertigest Deine Lieben: Sei geheiliget, o Herr, an all Deinen Geschöpfen!

כִּי מְקֻדִּישֶׁיךָ בִּקְדֻשָּׁתְךָ
(נ״א כְּעֶרְכְּךָ) קְדֻשָּׁתָם. נֶאְדָּר
לְקָדוֹשׁ כְּאֵר מְקֻדָּשִׁים:
בְּאֵין מֵלִיץ יִשֵּׁר מוּל מַגִּיד
פֶּשַׁע. תַּגִּיד לְיַעֲקֹב דָּבָר
חֹק וּמִשְׁפָּט. וְצַדְּקֵנוּ
כַּמִּשְׁפָּט הַמֶּלֶךְ הַמִּשְׁפָּט:
עוֹד יִזְכֹּר־לָנוּ אַהֲבַת
אֵיתָן אֲדֵינוּ. וּבְבֵן הַנֶּעֱקָד
יַשְׁבִּית מְדֵינֵנוּ. וּבְזְכוּת
הַתָּם יוֹצִיא אָיוֹם (נ״א הַיּוֹם)
לָאֱרֶךְ דִּינֵנוּ. כִּי קָדוֹשׁ הַיּוֹם
לַאדֹנֵינוּ:
וּבְכֵן יִתְקַדַּשׁ שִׁמְךָ יְיָ
אֱלֹהֵינוּ. עַל יִשְׂרָאֵל עַמֶּךָ.
וְעַל יְרוּשָׁלַיִם עִירֶךָ. וְעַל
צִיּוֹן מִשְׁכַּן כְּבוֹדֶךָ. וְעַל
מַלְכוּת בֵּית דָּוִד מְשִׁיחֶךָ.
וְעַל מְכוֹנְךָ וְהֵיכָלֶךָ:

כי Denn die Dich heiligen hast Du mit Deiner Weihe geheiliget. Herrlich stehet dem Heiligen an der Preis der ihm Geheiligten. Wenn kein fürsprechender Anwalt für uns steht dem gegenüber, der uns der Sünde zeiht, sprich Du für Jaakob das Wort des Rechtes und des Urtheils Spruch, und sprich Du uns rein im Gerichte, König des Rechtes!

עוד So mög' Er uns auch fürder gedenken der Liebe des felsenfesten Ahns (Abraham), und um des zum Opfer Gebundenen (Jizchak) willen unsere Ankläger zum Schweigen bringen, und um das Verdienst des Untadligen (Jaakob) zum Heil ausgehen lassen unsern Urtheilspruch. Denn heilig ist der heutige Tag unserem Herrn.

ובכן Und so werde denn Deinem Namen die Weihe, Ewiger, unser Gott! an Jisrael. Deinem Volke, und an Jeruschalajim, Deiner Stadt, und an Zijon, der Stätte Deiner Herrlichkeit, und an dem Herrscherhause Davids, Deines Gesalbten, und an Deiner Wohnstatt und an Deinem Tempel.

(*וּבְכֵן תֵּן פַּחְדְּךָ יְיָ אֱלֹהֵינוּ עַל כָּל־מַעֲשֶׂיךָ. וְאֵימָתְךָ עַל כָּל־מַה־שָּׁבָרָאתָ. וְיִרָאוּךָ כָּל־הַמַּעֲשִׂים. וְיִשְׁתַּחֲווּ לְפָנֶיךָ כָּל־הַבְּרוּאִים. וְיֵעָשׂוּ כֻלָּם אֲגֻדָּה אַחַת. לַעֲשׂוֹת רְצוֹנְךָ בְּלֵבָב שָׁלֵם. כְּמוֹ שֶׁיָּדַעְנוּ יְיָ אֱלֹהֵינוּ. שֶׁהַשָּׁלְטָן לְפָנֶיךָ. עֹז בְּיָדְךָ. וּגְבוּרָה בִּימִינֶךָ. וְשִׁמְךָ נוֹרָא עַל כָּל־מַה־שָּׁבָרָאתָ:
וּבְכֵן תֵּן כָּבוֹד יְיָ לְעַמֶּךָ. תְּהִלָּה לִירֵאֶיךָ. וְתִקְוָה לְדוֹרְשֶׁיךָ.

*) Uebersetzung s. S. 98.

וּפִתְחוֹן פֶּה לַמְיַחֲלִים לָךְ. שִׂמְחָה לְאַרְצֶךָ. וְשָׂשׂוֹן לְעִירֶךָ. וּצְמִיחַת קֶרֶן לְדָוִד עַבְדֶּךָ. וַעֲרִיכַת נֵר לְבֶן־יִשַׁי מְשִׁיחֶךָ. בִּמְהֵרָה בְיָמֵינוּ:

וּבְכֵן צַדִּיקִים יִרְאוּ וְיִשְׂמָחוּ. וִישָׁרִים יַעֲלוֹזוּ. וַחֲסִידִים בְּרִנָּה יָגִילוּ. וְעוֹלָתָהּ תִּקְפָּץ־פִּיהָ. וְכָל־הָרִשְׁעָה כֻּלָּהּ כְּעָשָׁן תִּכְלֶה. כִּי תַעֲבִיר מֶמְשֶׁלֶת זָדוֹן מִן־הָאָרֶץ:

וְתִמְלוֹךְ | אַתָּה יְיָ לְבַדֶּךָ עַל כָּל־מַעֲשֶׂיךָ. בְּהַר צִיּוֹן מִשְׁכַּן כְּבוֹדֶךָ. וּבִירוּשָׁלַיִם | עִיר קָדְשֶׁךָ. כַּכָּתוּב בְּדִבְרֵי קָדְשֶׁךָ. יִמְלֹךְ יְיָ | לְעוֹלָם אֱלֹהַיִךְ צִיּוֹן לְדֹר וָדֹר הַלְלוּיָהּ:

קָדוֹשׁ אַתָּה וְנוֹרָא שְׁמֶךָ. וְאֵין אֱלוֹהַּ מִבַּלְעָדֶיךָ. כַּכָּתוּב וַיִּגְבַּהּ יְיָ צְבָאוֹת בַּמִּשְׁפָּט. וְהָאֵל הַקָּדוֹשׁ נִקְדַּשׁ בִּצְדָקָה. בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ הַמֶּלֶךְ הַקָּדוֹשׁ:

אַתָּה בְחַרְתָּנוּ מִכָּל־הָעַמִּים. אָהַבְתָּ אוֹתָנוּ. וְרָצִיתָ בָּנוּ. וְרוֹמַמְתָּנוּ מִכָּל־הַלְּשׁוֹנוֹת. וְקִדַּשְׁתָּנוּ בְּמִצְוֹתֶיךָ. וְקֵרַבְתָּנוּ מַלְכֵּנוּ לַעֲבוֹדָתֶךָ. וְשִׁמְךָ הַגָּדוֹל וְהַקָּדוֹשׁ עָלֵינוּ קָרָאתָ:

וַתִּתֶּן־לָנוּ יְיָ אֱלֹהֵינוּ בְּאַהֲבָה אֶת־יוֹם (הַשַּׁבָּת הַזֶּה
לִקְדֻשָּׁה וְלִמְנוּחָה וְאֶת־יוֹם) הַכִּפֻּרִים הַזֶּה לִמְחִילָה וְלִסְלִיחָה
וּלְכַפָּרָה וְלִמְחֹל־בּוֹ אֶת־כָּל־עֲוֹנוֹתֵינוּ (באהבה) מִקְרָא־
קֹדֶשׁ זֵכֶר לִיצִיאַת מִצְרָיִם:

אֱלֹהֵינוּ וֵאלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ. יַעֲלֶה וְיָבֹא וְיַגִּיעַ וְיֵרָאֶה
וְיֵרָצֶה וְיִשָּׁמַע וְיִפָּקֵד וְיִזָּכֵר זִכְרוֹנֵנוּ וּפִקְדוֹנֵנוּ וְזִכְרוֹן
אֲבוֹתֵינוּ. וְזִכְרוֹן מָשִׁיחַ בֶּן־דָּוִד עַבְדֶּךָ. וְזִכְרוֹן יְרוּשָׁלַיִם
עִיר קָדְשֶׁךָ. וְזִכְרוֹן כָּל־עַמְּךָ בֵּית יִשְׂרָאֵל לְפָנֶיךָ
לִפְלֵיטָה לְטוֹבָה לְחֵן וּלְחֶסֶד וּלְרַחֲמִים לְחַיִּים וּלְשָׁלוֹם
בְּיוֹם הַכִּפֻּרִים הַזֶּה: זָכְרֵנוּ יְיָ אֱלֹהֵינוּ בּוֹ לְטוֹבָה. וּפָקְדֵנוּ
בוֹ לִבְרָכָה. וְהוֹשִׁיעֵנוּ בוֹ לְחַיִּים. וּבִדְבַר יְשׁוּעָה וְרַחֲמִים

חוּס וְחָנֵּנוּ וְרַחֵם עָלֵינוּ וְהוֹשִׁיעֵנוּ. כִּי אֵלֶיךָ עֵינֵינוּ. כִּי אֵל מֶלֶךְ חַנּוּן וְרַחוּם אָתָּה׃

Vorb. u. Gem. פְּתַח־לָנוּ שַׁעַר. בְּעֵת נְעִילַת שַׁעַר. כִּי־פָנָה יוֹם׃

Vorb. u. Gem. הַיּוֹם יִפְנֶה. הַשֶּׁמֶשׁ יָבֹא וְיִפְנֶה. נָבוֹאָה שְׁעָרֶיךָ׃

Vorb. u. Gem. אָנָּא אֵל נָא. שָׂא נָא. סְלַח־נָא. מְחַל־נָא. חָמְלִי־נָא. רַחֵם־נָא. כַּפֶּר־נָא. כְּבוֹשׁ חֵמְאָ וְעָוֹן׃

אֵל מֶלֶךְ, יוֹשֵׁב עַל־כִּסֵּא רַחֲמִים. מִתְנַהֵג בַּחֲסִידוּת. מוֹחֵל עֲוֹנוֹת עַמּוֹ. מַעֲבִיר רִאשׁוֹן רִאשׁוֹן. מַרְבֶּה מְחִילָה לְחַטָּאִים וּסְלִיחָה לְפוֹשְׁעִים. עֹשֶׂה צְדָקוֹת עִם כָּל־בָּשָׂר וְרוּחַ. לֹא כְרָעָתָם תִּגְמֹל. אֵל הוֹרֵיתָ לָנוּ לוֹמַר (מִדּוֹת) שְׁלֹשׁ

סתח (Vorb. u. Gem.) Oeffne uns das Thor, wenn ſchon ſich ſchließen will das Himmelsthor! Schon wendet ſich der Tag!

היום (Vorb. u. Gem.) Der Tag wendet ſich, die Sonne zieht dahin und wendet ſich: o laß uns eingehen in Deine Thore!

אנא (Vorb. u. Gem.) O Gott vergieb! O verzeih', o ſieh es nach! O walte mild, erbarme Dich! O ſühne Schuld und laſſe Vergehen und Sünd' entſchwinden.

אל (Gem.) Gott, König, ſitzend auf des Erbarmens Thron, in Milde waltend, verzeihend die Sünden ſeines Volkes, der nachſichtig die erſten läſſet entſchwinden, in Fülle Verzeihung den Sünd'gen, Vergebung den Frevelnden gewährt, der mit allem Sterblichen gnädig verfährt, nicht nach ihrer Bosheit vergilt ihnen! Gott du haſt uns gelehrt, Dich bei Deinen dreizehn

Gnadennamen anzurufen[1]): denk' uns heute des an sie geknüpften Bundes, wie Du sie kundgemacht dem Demuthreichen[2]) in der Vorzeit, wie es heißt: Und es ließ sich herab der Ewige in einer Wolke und stellte sich dort zu ihm, und er rief beim Namen: Ewiger!

וַיַּעֲבֹר יְיָ עַל־פָּנָיו וַיִּקְרָא יְיָ יְיָ אֵל רַחוּם וְחַנּוּן אֶרֶךְ אַפַּיִם וְרַב־חֶסֶד וֶאֱמֶת׃ נֹצֵר חֶסֶד לָאֲלָפִים נֹשֵׂא עָוֹן וָפֶשַׁע וְחַטָּאָה וְנַקֵּה׃ וְסָלַחְתָּ לַעֲוֹנֵנוּ וּלְחַטָּאתֵנוּ וּנְחַלְתָּנוּ׃ סְלַח־לָנוּ אָבִינוּ כִּי חָטָאנוּ מְחַל־לָנוּ מַלְכֵּנוּ כִּי פָשָׁעְנוּ׃ כִּי־אַתָּה אֲדֹנָי טוֹב וְסַלָּח וְרַב־חֶסֶד לְכָל־קֹרְאֶיךָ׃

ויעבור (Gem.) Und der Ewige zog vorüber vor seinem Angesichte und rief:

יי Ewiger, Ewiger! Gott, barmherzig und gnädig, langmüthig und reich an Huld und Treue, der bewahret Gnade dem tausendsten Geschlechte, der vergiebt Sünde, Missethat und Schuld, und nicht läßt ungestraft! — So verzeih' unsere Sünde und unsere Schuld und setz' uns als Erbe ein! Verzeih' uns, unser Vater! denn wir haben gesündigt; vergieb uns, unser König! denn wir haben gefrevelt. Denn Du, Herr, bist gütig und verzeihend und reich an Gnade all den Dich Rufenden. —

כִּי־עִמְּךָ הַסְּלִיחָה לְמַעַן תִּוָּרֵא׃ אִם־עֲוֹנוֹת תִּשְׁמָר־יָהּ אֲדֹנָי מִי יַעֲמֹד׃

כי (Gem.) Denn bei Dir ist Verzeihung, auf daß Du gefürchtet werdest. Wenn Du die Sünde wahren wolltest, o Herr, — Gott! wer wird bestehen? —

כְּרַחֵם אָב עַל־בָּנִים כֵּן תְּרַחֵם

כרחם Wie ein Vater über Kinder, so erbarme Dich, Ewiger, über uns.

1) Die hier bald folgenden Bibelverse „Ewiger, Ewiger, Gott, barmherzig" u. s. w. (2. M. 34, 6. 7) enthalten — nach einer alten Zählung dreizehn — Benennungen Gottes, durch welche sein überwiegend gnädiges Walten bezeichnet wird. Dem Moscheh auf seine Bitte (2. M. 33, 13. 18.) als die „Wege Gottes" offenbart, dienten ihm diese Gottesnamen später als gnadenerweckender Anruf, da er aufs neue um Verzeihung für sein Volk betete (4. M. 14. 18), und so kehren sie auch bei uns als Eingang oder Schluß vieler Gebete wieder.

2) Moscheh.

יְיָ עָלֵינוּ: לַיְיָ הַיְשׁוּעָה עַל־ עַמְּךָ בִרְכָתֶךָ סֶּלָה: יְיָ צְבָאוֹת עִמָּנוּ מִשְׂגָּב | לָנוּ אֱלֹהֵי יַעֲקֹב סֶּלָה: יְיָ צְבָאוֹת אַשְׁרֵי אָדָם בֹּטֵחַ בָּךְ: יְיָ הוֹשִׁיעָה הַמֶּלֶךְ יַעֲנֵנוּ בְיוֹם־קָרְאֵנוּ:

Des Ewigen iſt die Hülfe; über Dein Volk komme Dein Segen! Selah. Der Ewige der Schaaren iſt mit uns, eine Veſte uns der Gott Jaakobs, Selah. Ewiger der Schaaren! Heil dem Manne, der Dir vertraut. Ewiger, hilf! der König erhör' uns, wenn wir rufen.

Vorb. סְלַח־נָא לַעֲוֹן הָעָם הַזֶּה כְּגֹדֶל חַסְדֶּךָ וְכַאֲשֶׁר נָשָׂאתָה לָעָם הַזֶּה מִמִּצְרַיִם וְעַד־הֵנָּה: וְשָׁם נֶאֱמַר.

סלח[1]) (Vorb.) O verzeihe die Sünde dieſes Volkes nach der Größe Deiner Gnade, und wie du verziehen haſt dieſem Volke von Mizrajim bis hierher! Und dort ward das Wort geſprochen:

Gem. וַיֹּאמֶר יְיָ סָלַחְתִּי כִּדְבָרֶךָ:

ויאמר (Gem.) Und der Ewige ſprach: Ich verzeihe nach deinem Worte.

הַטֵּה אֱלֹהַי | אָזְנְךָ וּשְׁמָע פְּקַח עֵינֶיךָ וּרְאֵה שֹׁמְמוֹתֵינוּ וְהָעִיר אֲשֶׁר־נִקְרָא שִׁמְךָ עָלֶיהָ כִּי לֹא עַל־צִדְקֹתֵינוּ אֲנַחְנוּ מַפִּילִים תַּחֲנוּנֵינוּ לְפָנֶיךָ כִּי עַל־רַחֲמֶיךָ הָרַבִּים: אֲדֹנָי | שְׁמָעָה אֲדֹנָי | סְלָחָה אֲדֹנָי הַקְשִׁיבָה וַעֲשֵׂה אַל־תְּאַחַר לְמַעַנְךָ אֱלֹהַי כִּי־ שִׁמְךָ נִקְרָא עַל־עִירְךָ וְעַל־ עַמֶּךָ:

הטה[2]) Neige, mein Gott, Dein Ohr und höre; thue auf Deine Augen und ſiehe unſere Trümmerſtätten und die Stadt, über die Dein Name genannt worden! Denn nicht unſerer Verdienſte wegen legen wir unſere Gebete vor Dir nieder, ſondern Deines großen Erbarmens wegen. O Herr, höre! o Herr, verzeih'! o Herr, horch und thue, ſäume nicht, um Deinetwillen, mein Gott! denn dein Name iſt genannt über Deine Stadt und über Dein Volk.

בוּךְ סליחה המיוסדת ע"פ תשי"ק כפו"ל, מאות ו' והלאה.

וּמִי יַעֲמֹד חֵטְא אִם תִּשְׁמֹר. וּמִי יָקוּם דִּין אִם תִּגְמֹר. הַפְלִיחָה עַמְּךָ

ומי (Vorb. u. Gem.) Wenn Du die Sünde wahrteſt, wer ſoll vor Dir beſtehn?
Wer trüg' es, wenn Du wollteſt mit uns zum Rechte gehn?

1) Gebet Moſcheh's und Erwiderung Gottes (4. M. 14, 19 f.).
2) Gebet des Danijel (Dan. 9, 18 f.).

סָלַחְתִּי לֵאמֹר. הָרַחֲמִים
גַּם לְךָ מְדָתְךָ לְכִמֹּר: הַכְהוּךְ
דַּלּוּתֵנוּ רְאֵה וְאַל־תַּכְלִים.
דַּעַת נְתִיב דָּרֶכְיךָ חָפְצֵנוּ
הַשְׂלֵם. גְּדוֹל וְקָטֹן רוּחַ
שָׂכֶל הַחֲלֵם. גִּבּוֹרֵי כֹחַ
רְצוֹנְךָ חַזֵּק וְהָאֵלֵם: בְּצִלְךָ
שָׂבַת שָׂבִים רַכֵּל נְדָבָה.
בֵּיתְךָ יַפְרִיחוּ וְלֹא־יוֹסִיפוּ
לְדַאֲבָה. אוֹבֵד וְנִדָּח
תַּשְׁבִּית נֹגַשׂ וּמַדְהֵבָה. אָז
יַעֲלוּ וְיֵרָאוּ בְּרוּחַ נְדִיבָה:

(S. 537. אל מלך יושב)

חתום ש״המה שלמה הקטן.

שְׁלוֹם פְּרִים שְׂפָתֵינוּ
תְּכוֹן אֱמֶת. לֶכְתֵּנוּ אַחֲרֶיךָ
בְּתֹם וְיֹשֶׁר הַעֲמֵת. מְלֵיץ
יֹשֶׁר רַכֵּל וּמְלַשְׁנֵי צַמֵּת.
הָחֱפֵץ בַּחַיִּים וְלֹא בְּמוֹת
הַמֵּת: הַקִימֵנוּ בְּאוֹר פָּנֶיךָ
וְחָשְׁבוֹן יִתְמַצֵּה. קְיוֹם מֻרֶדֶת
שַׁחַת כְּפֶר יְמָצֵא. טֶרֶם
נִקְרָא עוֹד דְּבוּר יֵצֵא.
נְדָבוֹת פִּינוּ יְיָ רְצֵה:

(S. 537. אל מלך יושב)

מְרֻבִּים צָרְכֵי עַמְּךָ וְדַעְתָּם

Dir ziemt der Spruch der Gnade, bei Dir ist mild Verzeih'n;

In Liebe zu entbrennen, — die Huld und Gnad' ist Dein.

Sieh uns so arm, zerknirscht: laß nicht beschämt uns bangen!

Zu kennen Deine Wege, — erfüll' uns dies Verlangen.

O Klein und Groß uns rüste mit klarem weisem Geist!

Den Kräft'gen, Dir zu dienen, Du festen Muth verleihst.

Nimm an die Frommbekehrten, zu ruh'n in Deinem Schatten;

Laß blüh'n in Deinem Hause sie frisch und ohn' Ermatten.

Verstoßene, Verirrte, birg sie vor Drang und Leid!

Vor dir sie dann erscheinen in will'ger Freudigkeit. —

Das Wort statt Opferspenden — o sei es wahr und rein!

Durch Unschuld und durch Wahrheit laß unsern Weg uns weihn

Nimm an das Wort der Fürsprach'; Verleumdung Du vernichte

Du willst ja, daß wir leben, nicht Schuld zu Grund' uns richte.

Belebe uns durch Dein Licht, nicht strenge Rechnung halte!

Daß ins Verderben nicht wir sinken, — Sühne walte.

Noch eh' wir rufen, eh' das Wort an Dich sich wendet,

Nimm gnädig an, o Herr, was unser Mund gespendet. —

Dein Volk — ihm fehlt so viel! wie arm ist unser Sinnen!

1) Verfasser: R. Josef b. Jizchak.

קָצָרָה. מַחְסוֹרָם וּמִשְׁאַלוֹתָם
כָּל־יוֹכְלוּ לְסַפְּרָה. נָא בִינָה
הַגִּיגֵנוּ טֶרֶם נִקְרָא. הָאֵל
הַגָּדוֹל הַגִּבּוֹר וְהַנּוֹרָא:
סָפוּ וְגַם כָּלוּ יִדְעֵי פְּגִיעָה.
סֵדֶר תְּפִלּוֹת בְּמַעֲנֵה לְשׁוֹנָם
לְהַבִּיעָה. עֲרֻמִּים נוֹתַרְנוּ
וְרַבְתָּה בָּנוּ הָרָעָה. עַל־כֵּן
לֹא תַשִּׂיג יְשׁוּעָה: פָּנִים
אֵין לָנוּ פָּנֶיךָ לְחַלּוֹת.
פָּשַׁעְנוּ וּמָרַדְנוּ וְהֶעֱוִינוּ
מִסְּלוֹת. צְדָקָה לְךָ לְבַד
נְבַקֵּשׁ בְּמַעַרְכֵי תְהִלּוֹת.
הָעֹמְדִים בְּבֵית־יְיָ בַּלֵּילוֹת:

(S. 537. אל מלך יושב)

קָדוֹשׁ רְאֵה כִּי־סַם מַלִּיץ
בַּשּׁוּרָה. קַבֵּל נִיבִי כְּמַרְבִּית
תְּשׁוּרָה. רִנָּתִי הַיּוֹם תְּהִי
בְּכִתְרְךָ קְשׁוּרָה. אֵל נָאְזָר
בִּגְבוּרָה: שַׁוְעָתִי שְׁעֵה
וּתְפִלָּתִי תְּהִי נְעִימָה. שְׁמַע
פְּגִיעָתִי כְּפְגִיעַת תָּמָה.
תְּחוֹקְקֵנוּ לְחַיִּים וְתֵיטִיב
לָנוּ הַחֲתִימָה תֹּלֶה אֶרֶץ
עַל־בְּלִימָה: יָדְךָ פְּשׂוֹט

Zu melden den Bedarf — wie
sollen wir's beginnen?
O was die Seele regt, noch eh'
wir rufen, merke,
O Gott, Erhabener in Allgewalt
und Stärke!
סָפוּ Die Frommen sind dahin!
Mit weiser heil'ger Kunde
Verstanden sie's, Gebet zu reih'n
mit lautrem Munde.
Wir blieben leer und arm: der
Leiden sind so viel,
Und weit ist uns entrückt des
Heils, der Rettung Ziel.
פָּנִים Wir haben nicht die Stirn,
Dein Antlitz anzuflehen,
Wir krümmten unsern Pfad durch
Frevel und Vergehen.
Wir flehn um Gnad' allein im
Liede, Dir geweiht,
Wenn wir in deinem Hauf' hier
stehn zur Abendzeit. —
קדוש Sieh, Heil'ger! Keiner ist,
der würdig uns vertrete.
Dir reiche Spende sei, was unser
Wort erflehte!
Mein Flehn — es kröne Dich,
ein Diadem der Pracht,
Gewaltiger, der Du gegürtet bist
mit Macht!
שועתי O höre meinen Ruf! Süß
sei dir mein Gebet,
Wie was schuldreiner Sinn
jemals von Dir erfleht!
Besiegle unser Heil, verzeichne
uns zum Leben,
Du, der die Erde läßt im leeren
Raume schweben!

וְקַבֵּל תְּשׁוּבָתִי בְּמַעֲמַדִי,
סְלַח וּמְחַל רֹעַ מַעֲבָדִי,
פְּנֵה נָא וַעֲטוֹק בְּטוֹבַת
מְשַׁחֲרֶיךָ הוֹדִי וּמְעוֹדְדִי,
וְאַתָּה יְיָ מָגֵן בַּעֲדִי:

(אל מלך יושב .S. 537)

Thu' auf die Gnadenhand,
nimm die Bekehrten an!

Vergieb, verzeih' was ich gefehlt
im Sündenwahn.

O wende dich, das Heil Dich
Suchender zu gründen!
O Gott, laß Du bei dir stets
Schirm und Schutz mich finden. —

ע״פ א״ב כפול וחתום ש״המ גרשם בר יהודה חוק, אכל נשמטו רוב החרוזים.

זְכֹר בְּרִית Vorb. u. Gem.
אַבְרָהָם וַעֲקֵדַת
יִצְחָק, וְהָשֵׁב שְׁבוּת
אָהֳלֵי יַעֲקֹב וְהוֹשִׁיעֵנוּ
לְמַעַן שְׁמֶךָ:

זכר[1]) (Vorb. u. Gem.) Gedenk' mit Abraham den Bund,
Und wie Fizchak gebunden lag,
Und stelle das Jakobszelt.
Hilf uns um Deines Namens willen!

גּוֹאֵל חָזָק לְמַעַנְךָ Gem. u. Vorb.
פְּדֵנוּ, רְאֵה כִּי־אָזְלַת יָדֵנוּ,
שׁוּר כִּי אָבְדוּ חֲסִידֵינוּ,
מַפְגִּיעַ אֵין בַּעֲדֵנוּ: וְשׁוּב
בְּרַחֲמִים עַל שְׁאֵרִית יִשְׂרָאֵל,
וְהוֹשִׁיעֵנוּ לְמַעַן שְׁמֶךָ:

גואל (Gem. u. Vorb.) O Du Erlöser voller Kraft,
Befrei' uns! Sieh, wie unsre Hand erschlafft!
Die Frommen sind dahin, die für uns stehen,
Und Keiner da, für uns zu flehen.
So kehr' um voll Erbarmen
Zum Reste Jisraels, des armen,
Und hilf um Deines Namens willen!

הָעִיר הַקֹּדֶשׁ Gem. u. Vorb.
וְהַמְּחוּזוֹת, הָיוּ לְחָרְפָּה
וּלְבוּזוֹת, וְכָל־מַחֲמַדֵּיהֶם
נְמוּלוֹת וּגְנוּזוֹת, וְאֵין שִׁיּוּר
כִּי אִם הַתּוֹרָה הַזֹּאת: וְהָשֵׁב

העיר (Vorb. u. Gem.) Die heil'ge Stadt und was zu ihr gehört,
Es liegt geschändet und zerstört;
Der Schmuck und Glanz entrückt, vergraben.
Nur Eines noch wir übrig haben:
Als ew'gen Hort — Dein heilig Wort!

1) Verfasser: R. Gereschom b. Jehudah.

שְׁבוּת אָהֳלֵי יַעֲקֹב וְהוֹשִׁיעֵנוּ
לְמַעַן שְׁמֶךָ׃

Drum ſtelle her das Jakobszelt,
Und hilf um Deines Namens
willen!

זְכֹר בְּרִית אַבְרָהָם וַעֲקֵדַת יִצְחָק. וְהָשֵׁב שְׁבוּת אָהֳלֵי יַעֲקֹב.
וְהוֹשִׁיעֵנוּ לְמַעַן שְׁמֶךָ׃

Vorb. u. Gem.

אֲנֻקַּת מְסַלְּדֶיךָ.
תַּעַל ו לְפָנֶיךָ כְּמֵא
כְבוֹדֶךָ. מַלְא
מִשְׁאֲלוֹת עַם ו
מְיַחֲדֶיךָ. שׁוֹמֵעַ
תְּפִלַּת בְּאֵי עָדֶיךָ׃

Vorb. u. Gem.

יִשְׂרָאֵל נוֹשַׁע
בַּיְיָ תְּשׁוּעַת עוֹלָמִים.
גַּם הַיּוֹם וְיוֹשִׁיעוּ מִפִּיךָ
שׁכֵן מְרוֹמִים. כִּי
אַתָּה רַב סְלִיחוֹת
וּבַעַל הָרַחֲמִים׃

Vorb. u. Gem.

יַחְבִּיאֵנוּ צֵל
יָדוֹ תַּחַת כַּנְפֵי
הַשְׁכִּינָה. חוֹן יָחוֹן
כִּי יִבְחוֹן לֵב עָקֹב
לְהָכִינָה. קוֹמָה נָא

אנקת (Vorb u. Gem.) Der Inbrunſt Ruf voll Bangen —
Laß ihn vor Deinen Thron gelangen.
O Wunſch und Flehn erhöre
Der Dir geweihten Chöre,
Der gnädig die nimmt an,
Die betend ihm ſich nah'n!

ישראל (Vorb. u. Gem.) Das ew'ge Heil
Wird Fisrael durch Gott zu Theil.
O laß auch heute Heil ergehen
Aus Deinem Munde, Du, der thronet in den Höhen!
O Du, der ſtets verzeiht,
Herr der Barmherzigkeit!

יחביאנו (Vorb. u. Gem.) Birg uns im Schatten Deiner Hand,
im Fittig Deiner Gnade!
Sei mild, wenn Du die Herzen prüfſt; die Krummen
ſei'n gerade.

אֱלֹהֵינוּ עֻזֵּה עֻזִּי נָא.
יְ לְשַׁוְּעָתֵנוּ הַאֲזִינָה׃
יְד

Vorb. u. Gem.
יִשְׁמִיעֵנוּ סָלַחְתִּי
יֹשֵׁב בְּסֵתֶר עֶלְיוֹן.
בִּימִין יֶשַׁע לְהוֹשִׁיעַ
עַם עָנִי וְאֶבְיוֹן.
בְּשַׁוְּעֵנוּ אֵלֶיךָ נוֹרָאוֹת
בְּצֶדֶק תַּעֲנֵנוּ. יְ
יְד
הֱיֵה־עֹזֶר לָנוּ׃

ש"המ אמתי חתום בראשי החרוזים.
Vorb. u. Gem.
יְ | יְ אֵל רַחוּם
יְד יְד
וְחַנּוּן אֶרֶךְ אַפַּיִם וְרַב־
חֶסֶד וֶאֱמֶת׃ נֹצֵר
חֶסֶד לָאֲלָפִים נֹשֵׂא
עָוֹן וָפֶשַׁע וְחַטָּאָה
וְנַקֵּה. וְסָלַחְתָּ לַעֲוֹנֵנוּ
וּלְחַטָּאתֵנוּ וּנְחַלְתָּנוּ׃

Gem. u. Vorb.
אָזְכְּרָה אֱלֹהִים
וְאֶהֱמָיָה. בְּרְאוֹתִי כָל־עִיר
עַל־תִּלָּהּ בְּנוּיָה. וְעִיר
הָאֱלֹהִים מְשֻׁפֶּלֶת עַד

Erhebe Dich, o Gott, mein Heil! o zeige Deine Stärke!
O Ewiger, auf unsern Ruf mit gnäd'gem Ohre merke!

ישמיענו (Vorb. u. Gem.) „Ich hab' verzieh'n!" — o mög' es so aus Gottes Zelt uns tönen!
Das arme Volk, das leidende, o mög' Dein Heil es krönen!
Voll Huld in Wunderkraft erhör', wenn wir Gebet erheben!
O Deinen Beistand stets, o Herr, in Gnaden wolle geben!

יְ (Vorb. u. Gem.) Ewiger! Ewiger! Gott, barmherzig und gnädig, langmüthig und reich an Huld und Treue, der bewahret Huld bis ins tausendste Geschlecht, der verzeihet Sünde, Missethat und Schuld, und nicht läßt ungestraft! O verzeih' unsere Sünde und unsere Schuld und setz' uns als Erbe ein!

אזכרה[1]) (Gem. u. Vorb.) Ich denk', o Gott! und Schmerz die Seel' empfindet,
Seh' ich, wie jede Stadt ruht festgegründet
Und Gottes Stadt erniedrigt bis zum Staube.

1) Verfasser: R. Amittai

שְׁאוֹל תַּחְתִּיָּה. וּבְכָל־זֹאת אָנוּ לְיָהּ וְעֵינֵינוּ לְיָהּ: " "

Gem. u. Vorb. מִדַּת רַחֲמִים עָלֵינוּ הִתְגַּלְגְּלִי. וְלִפְנֵי קוֹנֵךְ תְּחָנָתֵנוּ הַפִּילִי. וּבְעַד עַמֵּךְ רַחֲמִים שַׁאֲלִי. כִּי כָל־לֵבָב דַּוֵי וְכָל־רֹאשׁ לָחֳלִי: " "

Gem. u. Vorb. תָּמַכְתִּי יְתַדֹּתַי בִּשְׁלֹשׁ־עֶשְׂרֵה תֵּבוֹת. וּבְשַׁעֲרֵי דְמָעוֹת כִּי לֹא נִשְׁלָבוֹת. לָכֵן שָׁפַכְתִּי שִׂיחַ פָּנַי בּוֹחֵן לִבּוֹת. בָּטוּחַ אֲנִי בָּאֵלֶּה וּבְזֹאת שְׁלֹשֶׁת אָבוֹת: " "

Gem. u. Vorb. יְהִי רָצוֹן לְפָנֶיךָ שׁוֹמֵעַ קוֹל בְּכִיּוֹת. שֶׁתְּשִׂים דִּמְעָתֵנוּ בְּנֹאדֶךָ לִהְיוֹת. וְתַצִּילֵנוּ מִכָּל־גְּזֵרוֹת אַכְזָרִיּוֹת. כִּי לְךָ לְבַד עֵינֵינוּ תְלוּיוֹת:

Doch hängt an Dir das Aug' und unser Glaube!

מדת Erbarmen Gottes, wolle Du dich regen!

Und unser Flehn — vor Gott hin woll' es legen,

Und für Dein Volk ruf' um Barmherzigkeit!

Krank ist das Haupt und jeglich Herz voll Leid.

תמכתי Ja, meinen Bau stell' ich auf Gnadenworte[1])

Und auf der Thränen nie geschlossene Pforte.

Vor'm Herzensprüfer schütt' ich aus mein Beten.

Das und die Ahnen mögen mich vertreten!

יהי O wolle Du, der hört Bedrängter Weinen,

In Deinem Schatze unsre Thränen einen![2])

O rette Du, — ist schweres Leid verhangen!

An Dir allein ja unsre Augen hangen.

Gem. u. Vorb. יְיָ יְיָ אֵל רַחוּם וְחַנּוּן אֶרֶךְ אַפַּיִם וְרַב־חֶסֶד וֶאֱמֶת:

1) Die drei ebn Gnadeneigenschaften Gottes, die den Refrain dieses poetischen Stückes bilden. Vgl. oben S. 177 Anm.

2) Anspielung auf die Worte des Psalmisten (Ps. 56, 9): „Lege meine Thränen in Deinen Schlauch!" Gott sammelt die Thränen Leidender und bewahrt sie auf. Das ist das Bild, das im Deutschen mit einem etwas allgemeinern und nähern vertauscht ist.

נִצַּר חֶסֶד לָאֲלָפִים נֹשֵׂא עָוֹן וָפֶשַׁע וְחַטָּאָה וְנַקֵּה: וְסָלַחְתָּ לַעֲוֹנֵנוּ וּלְחַטָּאתֵנוּ וּנְחַלְתָּנוּ:

Vorb. u. Gem. רַחֵם־נָא קְהַל עֲדַת יְשֻׁרוּן. סְלַח וּמְחַל עֲוֹנָם. וְהוֹשִׁיעֵנוּ אֱלֹהֵי יִשְׁעֵנוּ:

Vorb. u. Gem. שַׁעֲרֵי שָׁמַיִם פְּתַח. וְאוֹצָרְךָ הַטּוֹב לָנוּ תִּפְתַּח. תּוֹשִׁיעַ וְרִיב אַל־תִּמְתַּח. וְהוֹשִׁיעֵנוּ אֱלֹהֵי יִשְׁעֵנוּ:

רחם (Vorb. u. Gem.) O erbarme Dich der gesammten Gemeinde Jeschurums! vergieb und verzeih' ihre Sünde und hilf uns, Gott unseres Heils!

שערי O thu' uns auf das Himmelsthor!

Erschließ' uns Deinen Segenshort!

O hilf! Nicht stell' uns ins Gericht.

Und hilf uns, unsres Heiles Gott!

(*אֵל מֶלֶךְ יוֹשֵׁב עַל־כִּסֵּא רַחֲמִים מִתְנַהֵג בַּחֲסִידוּת מוֹחֵל עֲוֹנוֹת עַמּוֹ. מַעֲבִיר רִאשׁוֹן רִאשׁוֹן. מַרְבֶּה מְחִילָה לַחַטָּאִים וְסַלְיָחָה לְפוֹשְׁעִים. עֹשֶׂה צְדָקוֹת עִם כָּל־בָּשָׂר וָרוּחַ. לֹא כְרָעָתָם תִּגְמֹל. אֵל הוֹרִיתָ לָנוּ לוֹמַר (מִדּוֹת) שְׁלֹשׁ עֶשְׂרֵה. זְכֹר־לָנוּ הַיּוֹם בְּרִית שְׁלֹשׁ עֶשְׂרֵה. כְּהוֹדַעְתָּ לָעָנָו מִקֶּדֶם. כְּמוֹ שֶׁכָּתוּב וַיֵּרֶד יְיָ בֶּעָנָן וַיִּתְיַצֵּב עִמּוֹ שָׁם וַיִּקְרָא בְשֵׁם יְיָ:

וַיַּעֲבֹר יְיָ עַל־פָּנָיו וַיִּקְרָא.

יְיָ | יְיָ אֵל רַחוּם וְחַנּוּן אֶרֶךְ אַפַּיִם וְרַב־חֶסֶד וֶאֱמֶת:

*) Uebersetzung siehe Seite 217.

נֹצֵר חֶסֶד לָאֲלָפִים נֹשֵׂא עָוֹן וָפֶשַׁע וְחַטָּאָה וְנַקֵּה׃
וְסָלַחְתָּ לַעֲוֹנֵנוּ וּלְחַטָּאתֵנוּ וּנְחַלְתָּנוּ׃ סְלַח־לָנוּ אָבִינוּ כִּי
חָטָאנוּ. מְחַל־לָנוּ מַלְכֵּנוּ כִּי פָשָׁעְנוּ׃ כִּי־אַתָּה אֲדֹנָי
טוֹב וְסַלָּח וְרַב־חֶסֶד לְכָל־קֹרְאֶיךָ׃

Vorb. אֱלֹהֵינוּ וֵאלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ.
סְלַח־לָנוּ. מְחַל־לָנוּ. כַּפֶּר־לָנוּ׃
כִּי אֲנוּ עַמֶּךָ וְאַתָּה אֱלֹהֵינוּ.
אֲנוּ בָנֶיךָ וְאַתָּה אָבִינוּ׃
אֲנוּ עֲבָדֶיךָ וְאַתָּה אֲדֹנֵינוּ.
אֲנוּ קָהָלֶךָ וְאַתָּה חֶלְקֵנוּ׃
אֲנוּ נַחֲלָתֶךָ וְאַתָּה גּוֹרָלֵנוּ.
אֲנוּ צֹאנֶךָ וְאַתָּה רוֹעֵנוּ׃
אֲנוּ כַרְמֶךָ וְאַתָּה נוֹטְרֵנוּ.
אֲנוּ פְּעֻלָּתֶךָ וְאַתָּה יוֹצְרֵנוּ׃
אֲנוּ רֵעֶיתֶךָ וְאַתָּה דוֹדֵנוּ.
אֲנוּ סְגֻלָּתֶךָ וְאַתָּה קְרוֹבֵנוּ׃
אֲנוּ עַמֶּךָ וְאַתָּה מַלְכֵּנוּ.
אֲנוּ מַאֲמִירֶיךָ וְאַתָּה מַאֲמִירֵנוּ׃

Gem. אֲנוּ עַזֵּי פָנִים, וְאַתָּה
רַחוּם וְחַנּוּן. אֲנוּ קְשֵׁי־עֹרֶף,
וְאַתָּה אֶרֶךְ אַפַּיִם. אֲנוּ
מְלֵאֵי עָוֹן, וְאַתָּה מָלֵא
רַחֲמִים. אֲנוּ יָמֵינוּ כְּצֵל
עוֹבֵר, וְאַתָּה הוּא וּשְׁנוֹתֶיךָ
לֹא יִתָּמּוּ׃

אלהינו (Vorb.) Unser Gott und unserer Väter Gott! Verzeih', vergieb und sühn' uns.
כי Denn wir sind Dein Volk und Du unser Gott;
Wir Deine Kinder, Du unser Vater;
Wir Deine Knechte, Du unser Herr;
Wir Deine Gemeinde, Du unser Theil;
Wir Dein Erbe, Du unser Loos;
Wir Deine Heerde, Du unser Hirt;
Wir Dein Weinberg, Du unser Hüter;
Wir Dein Werk, Du unser Bildner;
Wir Deine Traute, Du unser Freund;
Wir Dein Eigenthum, Du unser Nächster;
Wir Dein Volk, Du unser König;
Wir, die Du wolltest ernennen; Du, den wir bekennen;

אנו (Gem.) Wir von frechem Antlitze, Du barmherzig und gnädig; wir hartnäckig, Du langmüthig; wir voll von Schuld, Du voll Barmherzigkeit; wir — unsere Tage gleichen dem Schatten, Du aber stets Derselbige, und Deine Jahre gehen nicht zu Ende.

אלהינו ואלהי אבותינו

Vorb. אָנָּא תָּבוֹא לְפָנֶיךָ תְּפִלָּתֵנוּ וְאַל־תִּתְעַלַּם מִתְּחִנָּתֵנוּ. שֶׁאֵין אֲנַחְנוּ עַזֵּי פָנִים וּקְשֵׁי־עֹרֶף לוֹמַר לְפָנֶיךָ יְיָ אֱלֹהֵינוּ וֵאלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ צַדִּיקִים אֲנַחְנוּ וְלֹא חָטָאנוּ אֲבָל אֲנַחְנוּ חָטָאנוּ׃

Vorb. u. Gem. אָשַׁמְנוּ. בָּגַדְנוּ. גָּזַלְנוּ. דִּבַּרְנוּ דופִי. הֶעֱוִינוּ. וְהִרְשַׁעְנוּ. זָדְנוּ. חָמַסְנוּ. טָפַלְנוּ שֶׁקֶר׃ יָעַצְנוּ רָע. כִּזַּבְנוּ. לַצְנוּ. מָרַדְנוּ. נִאַצְנוּ. סָרַרְנוּ. עָוִינוּ. פָּשַׁעְנוּ. צָרַרְנוּ. קִשִּׁינוּ עֹרֶף׃ רָשַׁעְנוּ. שִׁחַתְנוּ. תָּעִבְנוּ. תָּעִינוּ. תִּעְתָּעְנוּ׃

(Gem.) סַרְנוּ מִמִּצְוֹתֶיךָ וּמִמִּשְׁפָּטֶיךָ הַטּוֹבִים וְלֹא־שָׁוָה לָנוּ׃ וְאַתָּה צַדִּיק עַל

אנא (Vorb.) O laß vor Dich kommen unser Gebet, und entziehe Dich nicht unserem Flehen! Denn wir sind nicht frechen Antlitzes und hartnäckig, daß wir vor Dir sprächen, unser Gott und unser Väter Gott: Gerecht sind wir, und wir haben uns nicht versündigt! — Ja wohl, wir haben gesündigt!

אשמנו (Vorb. u. Gem.) Wir haben uns verschuldet, waren treulos, haben geraubt, redeten Anstößiges, wir haben uns vergangen und gefrevelt, waren übermüthig, übten Gewalt, brachten Lügenhaftes auf, sannen Böses, logen, spotteten, empörten uns Dir, schmäheten, waren widerspenstig, handelten tückisch, thaten Verbrecherisches, handelten feindselig, waren hartnäckig, übten Frevel, arteten aus, verübten Abscheuliches, gingen irre und haben irre geführt.

סרנו (Gem.) Wir sind gewichen von Deinen Geboten und Deinen heilvollen Vorschriften und das galt uns nichts. Du aber bist gerecht

כָּל־הַבָּא עָלֵינוּ כִּי־אֱמֶת עָשִׂיתָ וַאֲנַחְנוּ הִרְשָׁעְנוּ׃

מַה־נֹּאמַר לְפָנֶיךָ יוֹשֵׁב מָרוֹם. וּמַה־נְּסַפֵּר לְפָנֶיךָ שׁוֹכֵן שְׁחָקִים. הֲלֹא כָּל־הַנִּסְתָּרוֹת וְהַנִּגְלוֹת אַתָּה יוֹדֵעַ׃

in Allem, was über uns ergangen; denn du haſt Wahrheit geübt und wir frevelten.

מה Was ſollen wir vor Dir ſprechen, in den Höhen Wohnender! und was Dir erzählen, in den Wolken Thronender! Alles Verborgene und Offenbare — Du weißt es!

(Vorb.) (*אַתָּה נוֹתֵן יָד לְפוֹשְׁעִים וִימִינְךָ פְּשׂוּטָה לְקַבֵּל שָׁבִים. וַתְּלַמְּדֵנוּ יְיָ אֱלֹהֵינוּ לְהִתְוַדּוֹת לְפָנֶיךָ עַל כָּל־עֲוֹנֹתֵינוּ. לְמַעַן נֶחְדַּל מֵעֹשֶׁק יָדֵינוּ. וְתַקְבְּלֵנוּ בִּתְשׁוּבָה שְׁלֵמָה לְפָנֶיךָ בְּאִשִּׁים וּכְנִיחוֹחִים. לְמַעַן דְּבָרְךָ אֲשֶׁר אָמַרְתָּ׃ אֵין קֵץ לְאִשֵּׁי חוֹבוֹתֵינוּ וְאֵין מִסְפָּר לְנִיחוֹחֵי אַשְׁמוֹתֵינוּ. וְאַתָּה יוֹדֵעַ שֶׁאַחֲרִיתֵנוּ רִמָּה וְתוֹלֵעָה. לְפִיכָךְ חָרְבִּית סְלִיחָתֵנוּ׃ מָה אֲנַחְנוּ. מָה חַיֵּינוּ. מָה חַסְדֵּנוּ מַה־צִּדְקֵנוּ. מַה־יְּשׁוּעָתֵנוּ. מַה־כֹּחֵנוּ. מַה־גְּבוּרָתֵנוּ. מַה־נֹּאמַר לְפָנֶיךָ יְיָ אֱלֹהֵינוּ וֵאלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ. הֲלֹא כָּל־הַגִּבּוֹרִים כְּאַיִן לְפָנֶיךָ וְאַנְשֵׁי הַשֵּׁם כְּלֹא הָיוּ וַחֲכָמִים כִּבְלִי מַדָּע וּנְבוֹנִים כִּבְלִי הַשְׂכֵּל. כִּי רֹב מַעֲשֵׂיהֶם תֹּהוּ וִימֵי חַיֵּיהֶם הֶבֶל לְפָנֶיךָ. וּמוֹתַר הָאָדָם מִן־הַבְּהֵמָה אָיִן. כִּי הַכֹּל הָבֶל׃

אַתָּה הִבְדַּלְתָּ אֱנוֹשׁ מֵרֹאשׁ וַתַּכִּירֵהוּ לַעֲמֹד לְפָנֶיךָ׃ כִּי מִי יֹאמַר לְךָ מַה־תִּפְעָל. וְאִם יִצְדַּק מַה־יִּתֶּן־לָךְ׃

*) Ueberſetzung ſiehe Seite 524.

וַתִּתֶּן־לָנוּ יְיָ אֱלֹהֵינוּ בְּאַהֲבָה (אֶת־יוֹם הַשַּׁבָּת הַזֶּה וְ)אֶת־יוֹם הַכִּפֻּרִים הַזֶּה. רְצֵה וְהַחֲלִיצֵנוּ בְּתוֹרָתֶךָ. שַׂבְּעֵנוּ מִטּוּבֶךָ וְשַׂמְּחֵנוּ בִּישׁוּעָתֶךָ. וְטַהֵר לִבֵּנוּ לְעָבְדְּךָ בֶּאֱמֶת. וְהַנְחִילֵנוּ יְיָ אֱלֹהֵינוּ בְּאַהֲבָה (וּבְרָצוֹן) שַׁבַּת קָדְשֶׁךָ. וְיָנוּחוּ בָהּ יִשְׂרָאֵל מְקַדְּשֵׁי שְׁמֶךָ. בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ מְקַדֵּשׁ (הַשַּׁבָּת וְ)יִשְׂרָאֵל וְיוֹם הַכִּפֻּרִים.

רְצֵה יְיָ אֱלֹהֵינוּ בְּעַמְּךָ יִשְׂרָאֵל וּבִתְפִלָּתָם. וְהָשֵׁב אֶת־הָעֲבוֹדָה לִדְבִיר בֵּיתֶךָ. וְאִשֵּׁי יִשְׂרָאֵל וּתְפִלָּתָם בְּאַהֲבָה תְקַבֵּל בְּרָצוֹן. וּתְהִי לְרָצוֹן תָּמִיד עֲבוֹדַת יִשְׂרָאֶל עַמֶּךָ. וְתֶחֱזֶינָה עֵינֵינוּ בְּשׁוּבְךָ לְצִיּוֹן בְּרַחֲמִים. בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ הַמַּחֲזִיר שְׁכִינָתוֹ לְצִיּוֹן.

מודים דרבנן

מודִים אֲנַחְנוּ לָךְ שָׁאַתָּה הוּא יְיָ אֱלֹהֵינוּ וֵאלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ. מָגֵן יִשְׁעֵנוּ אַתָּה הוּא לְדוֹר וָדוֹר. נוֹדֶה לְךָ וּנְסַפֵּר תְּהִלָּתֶךָ. עַל חַיֵּינוּ הַמְּסוּרִים בְּיָדֶךָ. וְעַל נִשְׁמוֹתֵינוּ הַפְּקוּדוֹת לָךְ. וְעַל נִסֶּיךָ שֶׁבְּכָל יוֹם עִמָּנוּ. וְעַל נִפְלְאוֹתֶיךָ וְטוֹבוֹתֶיךָ שֶׁבְּכָל עֵת. עֶרֶב וָבֹקֶר וְצָהֳרָיִם. הַטּוֹב כִּי לֹא כָלוּ רַחֲמֶיךָ. וְהַמְרַחֵם כִּי לֹא תַמּוּ חֲסָדֶיךָ. מֵעוֹלָם קִוִּינוּ לָךְ. וְעַל כֵּן יִתְגַּדַּל וְיִתְקַדַּשׁ שִׁמְךָ בְּפִי כָּל חַי תָּמִיד לְעוֹלָם וָעֶד. כַּכָּתוּב. וְאָכַלְתָּ וְשָׂבָעְתָּ וּבֵרַכְתָּ אֶת יְיָ אֱלֹהֶיךָ עַל הָאָרֶץ הַטֹּבָה אֲשֶׁר נָתַן לָךְ. בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ עַל הָאָרֶץ וְעַל הַמָּזוֹן.

שים שלום

שִׂים שָׁלוֹם טוֹבָה וּבְרָכָה. חֵן וָחֶסֶד וְרַחֲמִים עָלֵינוּ וְעַל כָּל יִשְׂרָאֵל עַמֶּךָ. בָּרְכֵנוּ אָבִינוּ כֻּלָּנוּ כְּאֶחָד בְּאוֹר פָּנֶיךָ. כִּי בְאוֹר פָּנֶיךָ נָתַתָּ לָנוּ יְיָ אֱלֹהֵינוּ תּוֹרַת חַיִּים וְאַהֲבַת חֶסֶד. וּצְדָקָה וּבְרָכָה וְרַחֲמִים וְחַיִּים וְשָׁלוֹם. וְטוֹב בְּעֵינֶיךָ לְבָרֵךְ אֶת עַמְּךָ יִשְׂרָאֵל בְּכָל עֵת וּבְכָל שָׁעָה בִּשְׁלוֹמֶךָ. בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ הַמְבָרֵךְ אֶת עַמּוֹ יִשְׂרָאֵל בַּשָּׁלוֹם.

יהיו לרצון

יִהְיוּ לְרָצוֹן אִמְרֵי פִי וְהֶגְיוֹן לִבִּי לְפָנֶיךָ יְיָ צוּרִי וְגוֹאֲלִי.

אלהי נצור

אֱלֹהַי נְצוֹר לְשׁוֹנִי מֵרָע וְשִׂפְתוֹתַי מִדַּבֵּר מִרְמָה. וְלִמְקַלְלַי נַפְשִׁי תִדֹּם. וְנַפְשִׁי כֶּעָפָר לַכֹּל תִּהְיֶה. פְּתַח לִבִּי בְּתוֹרָתֶךָ. וּבְמִצְוֹתֶיךָ תִּרְדֹּף נַפְשִׁי. וְכָל הַחוֹשְׁבִים עָלַי רָעָה מְהֵרָה הָפֵר עֲצָתָם וְקַלְקֵל מַחֲשַׁבְתָּם. עֲשֵׂה לְמַעַן שְׁמֶךָ. עֲשֵׂה לְמַעַן יְמִינֶךָ. עֲשֵׂה לְמַעַן קְדֻשָּׁתֶךָ. עֲשֵׂה לְמַעַן תּוֹרָתֶךָ. לְמַעַן יֵחָלְצוּן יְדִידֶיךָ. הוֹשִׁיעָה יְמִינְךָ וַעֲנֵנִי. יִהְיוּ לְרָצוֹן אִמְרֵי פִי וְהֶגְיוֹן לִבִּי לְפָנֶיךָ יְיָ צוּרִי וְגוֹאֲלִי. עֹשֶׂה שָׁלוֹם בִּמְרוֹמָיו הוּא יַעֲשֶׂה שָׁלוֹם עָלֵינוּ וְעַל כָּל יִשְׂרָאֵל וְעַל כָּל יוֹשְׁבֵי תֵבֵל. וְאִמְרוּ אָמֵן.

אלהי נשמה

אֱלֹהַי נְשָׁמָה שֶׁנָּתַתָּ בִּי טְהוֹרָה הִיא. אַתָּה בְרָאתָהּ. אַתָּה יְצַרְתָּהּ. אַתָּה נְפַחְתָּהּ בִּי. וְאַתָּה מְשַׁמְּרָהּ בְּקִרְבִּי. וְאַתָּה עָתִיד לִטְּלָהּ מִמֶּנִּי. וּלְהַחֲזִירָהּ בִּי לֶעָתִיד לָבוֹא. כָּל זְמַן שֶׁהַנְּשָׁמָה בְּקִרְבִּי מוֹדֶה אֲנִי לְפָנֶיךָ יְיָ אֱלֹהַי וֵאלֹהֵי אֲבוֹתַי רִבּוֹן כָּל הַמַּעֲשִׂים אֲדוֹן כָּל הַנְּשָׁמוֹת. בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ הַמַּחֲזִיר נְשָׁמוֹת לִפְגָרִים מֵתִים.

ברכת כהנים

יְבָרֶכְךָ יְיָ וְיִשְׁמְרֶךָ. יָאֵר יְיָ פָּנָיו אֵלֶיךָ וִיחֻנֶּךָּ. יִשָּׂא יְיָ פָּנָיו אֵלֶיךָ וְיָשֵׂם לְךָ שָׁלוֹם.

שלום רב

שָׁלוֹם רָב עַל יִשְׂרָאֵל עַמְּךָ תָּשִׂים לְעוֹלָם כִּי אַתָּה הוּא מֶלֶךְ אָדוֹן לְכָל הַשָּׁלוֹם. וְטוֹב בְּעֵינֶיךָ לְבָרֵךְ אֶת עַמְּךָ יִשְׂרָאֵל בְּכָל עֵת וּבְכָל שָׁעָה בִּשְׁלוֹמֶךָ. בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ הַמְבָרֵךְ אֶת עַמּוֹ יִשְׂרָאֵל בַּשָּׁלוֹם.

יהיו לרצון

יִהְיוּ לְרָצוֹן אִמְרֵי פִי וְהֶגְיוֹן לִבִּי לְפָנֶיךָ יְיָ צוּרִי וְגוֹאֲלִי. עֹשֶׂה שָׁלוֹם בִּמְרוֹמָיו הוּא יַעֲשֶׂה שָׁלוֹם עָלֵינוּ וְעַל כָּל יִשְׂרָאֵל וְעַל כָּל יוֹשְׁבֵי תֵבֵל. וְאִמְרוּ אָמֵן.

Vorb. אֱלֹהֵינוּ וֵאלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ. מְחַל (לַעֲוֹנוֹתֵינוּ בְּיוֹם הַשַּׁבָּת הַזֶּה וּבְיוֹם) הַכִּפֻּרִים הַזֶּה. מְחֵה וְהַעֲבֵר פְּשָׁעֵינוּ וְחַטֹּאתֵינוּ מִנֶּגֶד עֵינֶיךָ. כָּאָמוּר. אָנֹכִי אָנֹכִי הוּא מֹחֶה פְּשָׁעֶיךָ לְמַעֲנִי וְחַטֹּאתֶיךָ לֹא אֶזְכֹּר: וְנֶאֱמַר. מָחִיתִי כָעָב פְּשָׁעֶיךָ וְכֶעָנָן חַטֹּאתֶיךָ שׁוּבָה אֵלַי כִּי גְאַלְתִּיךָ: וְנֶאֱמַר. כִּי־בַיּוֹם הַזֶּה יְכַפֵּר עֲלֵיכֶם לְטַהֵר אֶתְכֶם. מִכֹּל חַטֹּאתֵיכֶם לִפְנֵי יְיָ תִּטְהָרוּ: (אֱלֹהֵינוּ וֵאלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ רְצֵה בִמְנוּחָתֵנוּ) קַדְּשֵׁנוּ בְּמִצְוֹתֶיךָ וְתֵן חֶלְקֵנוּ בְּתוֹרָתֶךָ. שַׂבְּעֵנוּ מִטּוּבֶךָ וְשַׂמְּחֵנוּ בִּישׁוּעָתֶךָ (וְהַנְחִילֵנוּ יְיָ אֱלֹהֵינוּ בְּאַהֲבָה

וּבְרָצוֹן שַׁבָּת קָדְשֶׁךָ וְיָנוּחוּ בָהּ יִשְׂרָאֵל מְקַדְּשֵׁי שְׁמֶךָ. וְטַהֵר לִבֵּנוּ לְעָבְדְּךָ בֶּאֱמֶת. כִּי אַתָּה סַלָּחָן לְיִשְׂרָאֵל וּמָחֳלָן לְשִׁבְטֵי יְשֻׁרוּן בְּכָל־דּוֹר וָדוֹר. וּמִבַּלְעָדֶיךָ אֵין לָנוּ מֶלֶךְ מוֹחֵל וְסוֹלֵחַ: בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ מֶלֶךְ מוֹחֵל וְסוֹלֵחַ לַעֲוֹנוֹתֵינוּ וְלַעֲוֹנוֹת עַמּוֹ בֵּית יִשְׂרָאֵל. וּמַעֲבִיר אַשְׁמוֹתֵינוּ בְּכָל־שָׁנָה וְשָׁנָה. מֶלֶךְ עַל כָּל־הָאָרֶץ מְקַדֵּשׁ (הַשַּׁבָּת וְ) יִשְׂרָאֵל וְיוֹם הַכִּפֻּרִים:

רְצֵה יְיָ אֱלֹהֵינוּ בְּעַמְּךָ יִשְׂרָאֵל וּבִתְפִלָּתָם. וְהָשֵׁב אֶת־הָעֲבוֹדָה לִדְבִיר בֵּיתֶךָ. וְאִשֵּׁי יִשְׂרָאֵל וּתְפִלָּתָם בְּאַהֲבָה תְקַבֵּל בְּרָצוֹן וּתְהִי לְרָצוֹן תָּמִיד עֲבוֹדַת יִשְׂרָאֵל עַמֶּךָ:

וְתֶחֱזֶינָה עֵינֵינוּ בְּשׁוּבְךָ לְצִיּוֹן בְּרַחֲמִים. בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ הַמַּחֲזִיר שְׁכִינָתוֹ לְצִיּוֹן:

מודים אֲנַחְנוּ לָךְ שָׁאַתָּה הוּא יְיָ אֱלֹהֵינוּ וֵאלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ לְעוֹלָם וָעֶד. צוּר חַיֵּינוּ מָגֵן יִשְׁעֵנוּ. אַתָּה הוּא לְדוֹר וָדוֹר נוֹדֶה לְךָ וּנְסַפֵּר תְּהִלָּתֶךָ. עַל־חַיֵּינוּ הַמְּסוּרִים בְּיָדֶךָ. וְעַל־נִשְׁמוֹתֵינוּ הַפְּקוּדוֹת לָךְ. וְעַל־נִפֶּיךָ שֶׁבְּכָל־יוֹם עִמָּנוּ. וְעַל־נִפְלְאוֹתֶיךָ וְטוֹבוֹתֶיךָ שֶׁבְּכָל־עֵת עֶרֶב וָבֹקֶר וְצָהֳרָיִם. הַטּוֹב כִּי לֹא־כָלוּ רַחֲמֶיךָ. וְהַמְרַחֵם כִּי לֹא־תַמּוּ חֲסָדֶיךָ. מֵעוֹלָם קִוִּינוּ לָךְ:

Gcm. מודים אֲנַחְנוּ לָךְ. שָׁאַתָּה הוּא יְיָ אֱלֹהֵינוּ וֵאלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ אֱלֹהֵי כָל־בָּשָׂר יוֹצְרֵנוּ יוֹצֵר בְּרֵאשִׁית בְּרָכוֹת וְהוֹדָאוֹת לְשִׁמְךָ הַגָּדוֹל וְהַקָּדוֹשׁ עַל־שֶׁהֶחֱיִיתָנוּ וְקִיַּמְתָּנוּ כֵּן תְּחַיֵּינוּ וּתְקַיְּמֵנוּ וְתֶאֱסוֹף גָּלְיוֹתֵינוּ לְחַצְרוֹת קָדְשֶׁךָ. לִשְׁמוֹר חֻקֶּיךָ. וְלַעֲשׂוֹת רְצוֹנֶךָ וּלְעָבְדְּךָ בְּלֵבָב שָׁלֵם עַל־שֶׁאֲנַחְנוּ מוֹדִים לָךְ. בָּרוּךְ אֵל הַהוֹדָאוֹת:

וְעַל־כֻּלָּם יִתְבָּרַךְ וְיִתְרוֹמַם שִׁמְךָ מַלְכֵּנוּ תָּמִיד לְעוֹלָם וָעֶד:

Gem. אָבִינוּ מַלְכֵּנוּ זְכֹר רַחֲמֶיךָ וּכְבוֹשׁ כַּעַסְךָ וְכַלֵּה דֶּבֶר וְחֶרֶב וְרָעָב וּשְׁבִי וּמַשְׁחִית וְעָוֹן וּמַגֵּפָה וּפֶגַע רַע וְכָל־מַחֲלָה וְכָל־תַּקָּלָה וְכָל־קְטָטָה וְכָל־מִינֵי פֻרְעָנֻיוֹת וְכָל־גְּזֵרָה רָעָה וְשִׂנְאַת חִנָּם מֵעָלֵינוּ וּמֵעַל כָּל־בְּנֵי בְרִיתֶךָ׃

וְחֲתוֹם לְחַיִּים טוֹבִים כָּל־בְּנֵי בְרִיתֶךָ׃

אבינו (Gem) Unser Vater, unser König! Sei Deines Erbarmens eingedenk und halte ein Deinen Zorn und wehr' ab Seuche, Schwert und Hunger, Elend und Verderben, Schuld und Plage und jedes böse Begegniß, jegliche Krankheit und jeglichen Anstoß, jeden Hader, jede Art von bösem Geschicke und jedes harte Verhängniß und unverdienten Haß von uns und all Deinen Bundeskindern.

וחתום O besiegle ein heilvolles Leben allen Genossen Deines Bundes!

וְכֹל הַחַיִּים יוֹדוּךָ סֶּלָה. וִיהַלְלוּ אֶת־שִׁמְךָ בֶּאֱמֶת. הָאֵל יְשׁוּעָתֵנוּ וְעֶזְרָתֵנוּ סֶלָה. בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ הַטּוֹב שִׁמְךָ וּלְךָ נָאֶה לְהוֹדוֹת׃

אֱלֹהֵינוּ וֵאלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ בָּרְכֵנוּ בַּבְּרָכָה הַמְשֻׁלֶּשֶׁת בַּתּוֹרָה הַכְּתוּבָה עַל־יְדֵי מֹשֶׁה עַבְדֶּךָ הָאֲמוּרָה מִפִּי אַהֲרֹן וּבָנָיו כֹּהֲנִים עַם קְדוֹשֶׁךָ כָּאָמוּר׃ יְבָרֶכְךָ יְיָ וְיִשְׁמְרֶךָ׃ יָאֵר יְיָ|פָּנָיו אֵלֶיךָ וִיחֻנֶּךָּ׃ יִשָּׂא יְיָ|פָּנָיו אֵלֶיךָ וְיָשֵׂם לְךָ שָׁלוֹם׃

Worb. שִׂים שָׁלוֹם טוֹבָה וּבְרָכָה חֵן וָחֶסֶד וְרַחֲמִים עָלֵינוּ וְעַל כָּל־יִשְׂרָאֵל עַמֶּךָ. בָּרְכֵנוּ אָבִינוּ כֻּלָּנוּ כְּאֶחָד בְּאוֹר פָּנֶיךָ. כִּי בְאוֹר פָּנֶיךָ נָתַתָּ לָנוּ יְיָ אֱלֹהֵינוּ תּוֹרַת חַיִּים וְאַהֲבַת חֶסֶד וּצְדָקָה וּבְרָכָה וְרַחֲמִים וְחַיִּים וְשָׁלוֹם. וְטוֹב בְּעֵינֶיךָ לְבָרֵךְ אֶת־עַמְּךָ יִשְׂרָאֵל בְּכָל־עֵת וּבְכָל־שָׁעָה בִּשְׁלוֹמֶךָ׃

בְּסֵפֶר חַיִּים בְּרָכָה וְשָׁלוֹם וּפַרְנָסָה טוֹבָה נִזָּכֵר וְנֵחָתֵם לְפָנֶיךָ. אֲנַחְנוּ וְכָל־עַמְּךָ בֵּית

יִשְׂרָאֵל לְחַיִּים טוֹבִים וּלְשָׁלוֹם. בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ עוֹשֵׂה הַשָּׁלוֹם׃

אָבִינוּ מַלְכֵּנוּ חָטָאנוּ לְפָנֶיךָ׃

אָבִינוּ מַלְכֵּנוּ אֵין לָנוּ מֶלֶךְ אֶלָּא אָתָּה׃

אָבִינוּ מַלְכֵּנוּ עֲשֵׂה עִמָּנוּ לְמַעַן שְׁמֶךָ׃

אָבִינוּ מַלְכֵּנוּ חַדֵּשׁ עָלֵינוּ שָׁנָה טוֹבָה׃

אָבִינוּ מַלְכֵּנוּ בַּטֵּל מֵעָלֵינוּ כָּל־גְּזֵרוֹת קָשׁוֹת׃

אָבִינוּ מַלְכֵּנוּ בַּטֵּל מַחְשְׁבוֹת שׂוֹנְאֵינוּ׃

אָבִינוּ מַלְכֵּנוּ הָפֵר עֲצַת אוֹיְבֵינוּ׃

אָבִינוּ מַלְכֵּנוּ כַּלֵּה כָּל־צָר וּמַשְׂטִין מֵעָלֵינוּ׃

אבינו Unſer Vater, unſer König! Wir haben geſündigt vor Dir!

Unſer Vater, unſer König! Wir haben keinen König außer Dir!

Unſer Vater, unſer König! Thue mit uns um Deines Namens willen!

Unſer Vater, unſer König! Laſſe für uns anheben ein neues beglücktes Jahr!

Unſer Vater, unſer König! Wende von uns ab alle böſen Verhängniſſe!

Unſer Vater, unſer König! Wende von uns ab die Anſchläge unſerer Feinde!

Unſer Vater, unſer König! Zerſtöre den Rathſchluß unſerer Widerſacher!

Unſer Vater, unſer König! Wehre ab von uns jeden Feind und Hinderer!

אָבִינוּ מַלְכֵּנוּ סְתוֹם
פִּי מְשַׂטְּנֵינוּ
וּמְקַטְרְגֵינוּ׃
אָבִינוּ מַלְכֵּנוּ כַּלֵּה
דֶּבֶר וְחֶרֶב וְרָעָב
וּשְׁבִי וּמַשְׁחִית וְעָוֹן
וְפֶשַׁע מִבְּנֵי בְרִיתֶךָ׃
אָבִינוּ מַלְכֵּנוּ מְנַע
מַגֵּפָה מִנַּחֲלָתֶךָ׃
אָבִינוּ מַלְכֵּנוּ סְלַח
וּמְחַל לְכָל־
עֲוֹנוֹתֵינוּ׃
אָבִינוּ מַלְכֵּנוּ מְחֵה
וְהַעֲבֵר פְּשָׁעֵינוּ
וְחַטֹּאתֵינוּ מִנֶּגֶד
עֵינֶיךָ׃
אָבִינוּ מַלְכֵּנוּ מָחוֹק
בְּרַחֲמֶיךָ הָרַבִּים
כָּל־שִׁטְרֵי חוֹבוֹתֵינוּ׃
אָבִינוּ מַלְכֵּנוּ
הַחֲזִירֵנוּ בִּתְשׁוּבָה

Unser Vater, unser König! Schließe den Mund derer, die uns hindern und uns anklagen!

Unser Vater, unser König! Wehre ab Seuche, Schwert, Hungersnoth, Gefangenschaft und Verderben von den Kindern Deines Bundes!

Unser Vater, unser König! Halte böse Krankheit fern Deinem Erbe!

Unser Vater, unser König! Verzeih' und vergieb uns alle unsere Sünden!

Unser Vater, unser König! Lösche ab und lasse schwinden unsere Vergehungen und Versündigungen aus Deinem Auge!

Unser Vater, unser König! Lösche ab in Deinem großen Erbarmen alle Zeugnisse unserer Schuld!

Unser Vater, unser König! Laß uns zurückkehren in

שְׁלֵמָה לְפָנֶיךָ׃
אָבִינוּ מַלְכֵּנוּ שְׁלַח
רְפוּאָה שְׁלֵמָה
לְחוֹלֵי עַמֶּךָ׃
אָבִינוּ מַלְכֵּנוּ קְרַע
רוֹעַ גְּזַר דִּינֵנוּ׃
אָבִינוּ מַלְכֵּנוּ זָכְרֵנוּ
בְּזִכָּרוֹן טוֹב לְפָנֶיךָ׃
אָבִינוּ מַלְכֵּנוּ חָתְמֵנוּ
בְּסֵפֶר חַיִּים טוֹבִים׃
אָבִינוּ מַלְכֵּנוּ חָתְמֵנוּ
בְּסֵפֶר גְּאֻלָּה
וִישׁוּעָה׃
אָבִינוּ מַלְכֵּנוּ חָתְמֵנוּ
בְּסֵפֶר פַּרְנָסָה
וְכַלְכָּלָה׃
אָבִינוּ מַלְכֵּנוּ חָתְמֵנוּ
בְּסֵפֶר זְכֻיוֹת׃
אָבִינוּ מַלְכֵּנוּ חָתְמֵנוּ
בְּסֵפֶר סְלִיחָה
וּמְחִילָה׃

vollkommener Reue vor Dein Antlitz!

Unser Vater, unser König! Sende vollkommene Heilung den Kranken Deines Volkes!

Unser Vater, unser König! Zerreiße den über uns verhängten bösen Beschluß!

Unser Vater, unser König! Denke unser zu heilvollem Gedächtnisse vor Dir!

Unser Vater, unser König! Besiegle unser Loos im Buche glücklichen Lebens!

Unser Vater, unser König! Besiegle unser Loos im Buche der Erlösung und des Heils!

Unser Vater, unser König! Besiegle unser Loos im Buche der Verpflegung und Ernährung!

Unser Vater, unser König! Besiegle unser Loos im Buche frommer Verdienste!

Unser Vater, unser König! Besiegle unser Loos im Buche der Verzeihung und Vergebung!

אָבִינוּ מַלְכֵּנוּ הַצְמַח־
לָנוּ יְשׁוּעָה בְּקָרוֹב׃
אָבִינוּ מַלְכֵּנוּ הָרֵם
קֶרֶן יִשְׂרָאֵל עַמֶּךָ׃
אָבִינוּ מַלְכֵּנוּ הָרֵם
קֶרֶן מְשִׁיחֶךָ׃
אָבִינוּ מַלְכֵּנוּ מַלֵּא
יָדֵינוּ מִבִּרְכוֹתֶיךָ׃
אָבִינוּ מַלְכֵּנוּ מַלֵּא
אֲסָמֵינוּ שָׂבָע׃
אָבִינוּ מַלְכֵּנוּ שְׁמַע
קוֹלֵנוּ חוּס וְרַחֵם
עָלֵינוּ׃
אָבִינוּ מַלְכֵּנוּ קַבֵּל
בְּרַחֲמִים וּבְרָצוֹן
אֶת־תְּפִלָּתֵנוּ׃
אָבִינוּ מַלְכֵּנוּ פְּתַח
שַׁעֲרֵי שָׁמַיִם
לִתְפִלָּתֵנוּ׃
אָבִינוּ מַלְכֵּנוּ זְכוֹר
כִּי־עָפָר אֲנָחְנוּ׃

Unser Vater, unser König! Laß uns aufsprießen das Heil in naher Zeit!

Unser Vater, unser König! Erhebe die Kraft Jisraels, Deines Volkes!

Unser Vater, unser König! Erhebe die Kraft Deines Gesalbten.

Unser Vater, unser König! Fülle unsere Hände von Deinen Segnungen!

Unser Vater, unser König! Fülle unsere Vorrathskammern mit Ueberfluß.

Unser Vater, unser König! Höre unsere Stimme, sei schonend und erbarme Dich unser!

Unser Vater, unser König! Nimm an in Barmherzigkeit und mit Wohlgefallen unser Gebet!

Unser Vater, unser König! Oeffne die Pforten des Himmels unserem Gebete!

Unser Vater, unser König! Gedenke, daß wir Staub sind!

אָבִינוּ מַלְכֵּנוּ נָא אַל
תְּשִׁיבֵנוּ רֵיקָם
מִלְּפָנֶיךָ׃
אָבִינוּ מַלְכֵּנוּ תְּהִי
הַשָּׁעָה הַזֹּאת שְׁעַת
רַחֲמִים וְעֵת רָצוֹן
מִלְּפָנֶיךָ׃
אָבִינוּ מַלְכֵּנוּ חֲמוֹל
עָלֵינוּ וְעַל־עוֹלָלֵינוּ
וְטַפֵּנוּ׃
אָבִינוּ מַלְכֵּנוּ עֲשֵׂה
לְמַעַן הֲרוּגִים עַל
שֵׁם קָדְשֶׁךָ׃
אָבִינוּ מַלְכֵּנוּ עֲשֵׂה
לְמַעַן מְבוּחִים עַל
יִחוּדֶךָ׃
אָבִינוּ מַלְכֵּנוּ עֲשֵׂה
לְמַעַן בָּאֵי בָאֵשׁ
וּבַמַּיִם עַל־קִדּוּשׁ
שְׁמֶךָ׃
אָבִינוּ מַלְכֵּנוּ נְקוֹם

Unser Vater, unser König! O laß uns nicht leer zurückkehren aus Deinem Angesichte!

Unser Vater, unser König! Möge diese Stunde sein eine Stunde des Erbarmens und der Gnade vor Dir!

Unser Vater, unser König! O walte gnädig an uns und an unseren Sprößlingen und unseren Angehörigen!

Unser Vater, unser König! Thue an uns um derer willen, die hingewürgt wurden um Deinen heiligen Namen!

Unser Vater, unser König! Thue an uns um derer willen, die hingeschlachtet wurden um Deine Einheit!

Unser Vater, unser König! Thue an uns um derer willen, die ins Feuer und Wasser giengen, um Deinen Namen zu heiligen!

Unser Vater, unser König!

לְעֵינֵינוּ נִקְמַת דַּם־
עֲבָדֶיךָ הַשָּׁפוּךְ׃
אָבִינוּ מַלְכֵּנוּ עֲשֵׂה
לְמַעַנְךָ אִם־לֹא
לְמַעֲנֵנוּ׃
אָבִינוּ מַלְכֵּנוּ עֲשֵׂה
לְמַעַנְךָ וְהוֹשִׁיעֵנוּ׃
אָבִינוּ מַלְכֵּנוּ עֲשֵׂה
לְמַעַן רַחֲמֶיךָ הָרַבִּים׃
אָבִינוּ מַלְכֵּנוּ עֲשֵׂה
לְמַעַן שִׁמְךָ הַגָּדוֹל
הַגִּבּוֹר וְהַנּוֹרָא
שֶׁנִּקְרָא עָלֵינוּ׃
אָבִינוּ מַלְכֵּנוּ חָנֵּנוּ וַעֲנֵנוּ
כִּי אֵין בָּנוּ מַעֲשִׂים
עֲשֵׂה עִמָּנוּ צְדָקָה וָחֶסֶד
וְהוֹשִׁיעֵנוּ׃

Nimm vor unseren Augen Vergeltung für das Blut Deiner Knechte, das vergossene!

Unser Vater, unser König! Thue um Deinetwillen, nicht um unsertwillen!

Unser Vater, unser König! Thue es um Deinetwillen und hilf uns!

Unser Vater, unser König! Thue es um Deines großen Erbarmens willen!

Unser Vater, unser König! Thue es um Deines Namens willen, des großen, mächtigen und erhabenen, der über uns genannt ist!

Unser Vater, unser König! Sei uns gnädig und erhöre uns; denn wir haben kein Verdienst. Ueb' an uns Mild' und Gnade, und hilf uns!

כתוב בסל"ח לוועריס בתפלת נעילה שמע ישראל בקול רם ובכוונת הלב וכל אחד מישראל יכוון למסור נפשו על קדושת השם".

(בספרדם אומרים בתחלה י' הוא האלהים ז' פעמים ואח"כ שמע ישראל וגו' פעם אחת ואח"כ אומרים בלחש בשכמל"ו פעם אחת).

שְׁמַע יִשְׂרָאֵל יְיָ אֱלֹהֵינוּ יְיָ אֶחָד׃ Vorb. u. Gem

שמע (Vorb. u. Gem.) Höre, Israel! der Ewige unser Gott, ist ein einiges ewiges Wesen!

Vorb. u. Gem. בָּרוּךְ שֵׁם כְּבוֹד מַלְכוּתוֹ לְעוֹלָם וָעֶד׃ (Dreimal)

Vorb. u. Gem. יְיָ הוּא הָאֱלֹהִים׃ (Siebenmal)

Vorb. u. Gem. בָּרוּךְ (Vorb. u. Gem.) Gelobt sei der Name seines herrlichen Reiches immer und ewig! (Dreimal.)

יְיָ (Vorb u. Gem.) Der Ewige, der ist Gott! (Siebenmal.)

Schließen der Bundeslade.

וְעַתָּה יִגְדַּל־נָא כֹחַ אֲדֹנָי כַּאֲשֶׁר דִּבַּרְתָּ לֵאמֹר׃
זָכוֹר רַחֲמֶיךָ יְיָ וַחֲסָדֶיךָ כִּי מֵעוֹלָם הֵמָּה׃

Vorb. יִתְגַּדַּל וְיִתְקַדַּשׁ | שְׁמֵהּ רַבָּא. בְּעָלְמָא דִּי־בְרָא כִרְעוּתֵהּ.
וְיַמְלִיךְ מַלְכוּתֵהּ בְּחַיֵּיכוֹן וּבְיוֹמֵיכוֹן וּבְחַיֵּי דְכָל־בֵּית יִשְׂרָאֵל
בַּעֲגָלָא וּבִזְמַן קָרִיב וְאִמְרוּ אָמֵן׃

Gem. אָמֵן יְהֵא שְׁמֵהּ רַבָּא מְבָרַךְ לְעָלַם וּלְעָלְמֵי עָלְמַיָּא׃

Vorb. יִתְבָּרַךְ וְיִשְׁתַּבַּח וְיִתְפָּאַר וְיִתְרוֹמַם וְיִתְנַשֵּׂא וְיִתְהַדַּר וְיִתְעַלֶּה
וְיִתְהַלַּל שְׁמֵהּ דְּקוּדְשָׁא. בְּרִיךְ הוּא לְעֵלָּא וּלְעֵלָּא מִן־כָּל־בִּרְכָתָא
וְשִׁירָתָא תֻּשְׁבְּחָתָא וְנֶחֱמָתָא דַּאֲמִירָן בְּעָלְמָא וְאִמְרוּ אָמֵן׃

Gem. קַבֵּל בְּרַחֲמִים וּבְרָצוֹן אֶת־תְּפִלָּתֵנוּ׃

Vorb. תִּתְקַבֵּל צְלוֹתְהוֹן וּבָעוּתְהוֹן דְּכָל־יִשְׂרָאֵל קֳדָם אֲבוּהוֹן דִּי
בִשְׁמַיָּא וְאִמְרוּ אָמֵן׃

Gem. יְהִי שֵׁם יְיָ מְבֹרָךְ מֵעַתָּה וְעַד־עוֹלָם׃

Vorb. יְהֵא שְׁלָמָא רַבָּא מִן־שְׁמַיָּא וְחַיִּים עָלֵינוּ וְעַל־כָּל־יִשְׂרָאֵל
וְאִמְרוּ אָמֵן׃

Gem. עֹזְרִי מֵעִם יְיָ עֹשֵׂה שָׁמַיִם וָאָרֶץ׃

Vorb. עֹשֶׂה שָׁלוֹם בִּמְרוֹמָיו הוּא יַעֲשֶׂה שָׁלוֹם עָלֵינוּ וְעַל־כָּל־
יִשְׂרָאֵל וְאִמְרוּ אָמֵן׃

תוקעין תקיעה אחת.

מעריב למוצאי יום כפור

וְהוּא רַחוּם יְכַפֵּר עָוֹן וְלֹא יַשְׁחִית וְהִרְבָּה לְהָשִׁיב אַפּוֹ וְלֹא־יָעִיר כָּל־חֲמָתוֹ: יְיָ הוֹשִׁיעָה הַמֶּלֶךְ יַעֲנֵנוּ בְיוֹם־קָרְאֵנוּ:

(Während der Vorbeter יתברך ברכו sagt, sagt die Gemeinde das untenstehende)

Vorb. בָּרְכוּ אֶת־יְיָ הַמְבֹרָךְ:

Gem. u. Vorb. בָּרוּךְ יְיָ הַמְבֹרָךְ לְעוֹלָם וָעֶד:

בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם אֲשֶׁר בִּדְבָרוֹ מַעֲרִיב עֲרָבִים. בְּחָכְמָה פּוֹתֵחַ שְׁעָרִים וּבִתְבוּנָה מְשַׁנֶּה עִתִּים וּמַחֲלִיף אֶת־הַזְּמַנִּים וּמְסַדֵּר אֶת־הַכּוֹכָבִים בְּמִשְׁמְרוֹתֵיהֶם בָּרָקִיעַ כִּרְצוֹנוֹ. בּוֹרֵא יוֹם וָלָיְלָה גּוֹלֵל אוֹר מִפְּנֵי חֹשֶׁךְ וְחֹשֶׁךְ מִפְּנֵי אוֹר. וּמַעֲבִיר יוֹם וּמֵבִיא לָיְלָה וּמַבְדִּיל בֵּין יוֹם וּבֵין לָיְלָה. יְיָ צְבָאוֹת שְׁמוֹ. אֵל חַי וְקַיָּם תָּמִיד יִמְלֹךְ עָלֵינוּ לְעוֹלָם וָעֶד. בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ הַמַּעֲרִיב עֲרָבִים:

אַהֲבַת עוֹלָם בֵּית יִשְׂרָאֵל עַמְּךָ אָהַבְתָּ. תּוֹרָה וּמִצְוֹת חֻקִּים וּמִשְׁפָּטִים אוֹתָנוּ לִמַּדְתָּ. עַל־כֵּן יְיָ אֱלֹהֵינוּ בְּשָׁכְבֵנוּ וּבְקוּמֵנוּ נָשִׂיחַ בְּחֻקֶּיךָ וְנִשְׂמַח בְּדִבְרֵי תוֹרָתְךָ וּבְמִצְוֹתֶיךָ לְעוֹלָם וָעֶד. כִּי הֵם חַיֵּינוּ וְאֹרֶךְ יָמֵינוּ וּבָהֶם נֶהְגֶּה יוֹמָם וָלָיְלָה. וְאַהֲבָתְךָ אַל־תָּסִיר מִמֶּנּוּ לְעוֹלָמִים. בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ אֹהֵב עַמּוֹ יִשְׂרָאֵל:

(* יִתְבָּרַךְ וְיִשְׁתַּבַּח וְיִתְפָּאַר וְיִתְרוֹמַם וְיִתְנַשֵּׂא שְׁמוֹ שֶׁל־מַלְךְ מַלְכֵי הַמְּלָכִים הַקָּדוֹשׁ בָּרוּךְ הוּא שֶׁהוּא רִאשׁוֹן וְהוּא אַחֲרוֹן וּמִבַּלְעָדָיו אֵין אֱלֹהִים. סִלּוּ לְרֹכֵב בָּעֲרָבוֹת בְּיָהּ שְׁמוֹ וְעָלְזוּ לְפָנָיו: וְשִׁמּוֹ מְרוֹמֵם עַל־כָּל־בְּרָכָה וּתְהִלָּה: בָּרוּךְ שֵׁם כְּבוֹד מַלְכוּתוֹ לְעוֹלָם וָעֶד: יְהִי שֵׁם יְיָ מְבֹרָךְ מֵעַתָּה וְעַד־עוֹלָם:

יחיד אומר אל מלך נאמן.

שְׁמַע יִשְׂרָאֵל יְהוָה אֱלֹהֵינוּ יְהוָה | אֶחָד׃

בָּרוּךְ שֵׁם כְּבוֹד מַלְכוּתוֹ לְעוֹלָם וָעֶד׃

וְאָהַבְתָּ אֵת יְהוָה אֱלֹהֶיךָ בְּכָל־לְבָבְךָ וּבְכָל־נַפְשְׁךָ וּבְכָל־מְאֹדֶךָ׃ וְהָיוּ הַדְּבָרִים הָאֵלֶּה אֲשֶׁר אָנֹכִי מְצַוְּךָ הַיּוֹם עַל־לְבָבֶךָ׃ וְשִׁנַּנְתָּם לְבָנֶיךָ וְדִבַּרְתָּ בָּם בְּשִׁבְתְּךָ בְּבֵיתֶךָ וּבְלֶכְתְּךָ בַדֶּרֶךְ וּבְשָׁכְבְּךָ וּבְקוּמֶךָ׃ וּקְשַׁרְתָּם לְאוֹת עַל־יָדֶךָ וְהָיוּ לְטֹטָפֹת בֵּין עֵינֶיךָ׃ וּכְתַבְתָּם עַל־מְזוּזוֹת בֵּיתֶךָ וּבִשְׁעָרֶיךָ׃

וְהָיָה אִם־שָׁמֹעַ תִּשְׁמְעוּ אֶל־מִצְוֹתַי אֲשֶׁר אָנֹכִי מְצַוֶּה אֶתְכֶם הַיּוֹם לְאַהֲבָה אֶת־יְהוָה אֱלֹהֵיכֶם וּלְעָבְדוֹ בְּכָל־לְבַבְכֶם וּבְכָל־נַפְשְׁכֶם׃ וְנָתַתִּי מְטַר־אַרְצְכֶם בְּעִתּוֹ יוֹרֶה וּמַלְקוֹשׁ וְאָסַפְתָּ דְגָנֶךָ וְתִירֹשְׁךָ וְיִצְהָרֶךָ׃ וְנָתַתִּי עֵשֶׂב בְּשָׂדְךָ לִבְהֶמְתֶּךָ וְאָכַלְתָּ וְשָׂבָעְתָּ׃ הִשָּׁמְרוּ לָכֶם פֶּן־יִפְתֶּה לְבַבְכֶם וְסַרְתֶּם וַעֲבַדְתֶּם אֱלֹהִים אֲחֵרִים וְהִשְׁתַּחֲוִיתֶם לָהֶם׃ וְחָרָה אַף־יְהוָה בָּכֶם וְעָצַר אֶת־הַשָּׁמַיִם וְלֹא־יִהְיֶה מָטָר וְהָאֲדָמָה לֹא תִתֵּן אֶת־יְבוּלָהּ וַאֲבַדְתֶּם מְהֵרָה מֵעַל הָאָרֶץ הַטֹּבָה אֲשֶׁר יְהוָה נֹתֵן לָכֶם׃ וְשַׂמְתֶּם אֶת־דְּבָרַי אֵלֶּה עַל־לְבַבְכֶם וְעַל־נַפְשְׁכֶם וּקְשַׁרְתֶּם אֹתָם לְאוֹת עַל־יֶדְכֶם וְהָיוּ לְטוֹטָפֹת בֵּין עֵינֵיכֶם׃ וְלִמַּדְתֶּם אֹתָם אֶת־בְּנֵיכֶם לְדַבֵּר בָּם בְּשִׁבְתְּךָ בְּבֵיתֶךָ וּבְלֶכְתְּךָ בַדֶּרֶךְ וּבְשָׁכְבְּךָ וּבְקוּמֶךָ׃ וּכְתַבְתָּם עַל־מְזוּזוֹת בֵּיתֶךָ וּבִשְׁעָרֶיךָ׃ לְמַעַן יִרְבּוּ יְמֵיכֶם וִימֵי בְנֵיכֶם עַל הָאֲדָמָה אֲשֶׁר נִשְׁבַּע יְהוָה לַאֲבֹתֵיכֶם לָתֵת לָהֶם כִּימֵי הַשָּׁמַיִם עַל־הָאָרֶץ׃

וַיֹּאמֶר יְהוָה אֶל־מֹשֶׁה לֵּאמֹר: דַּבֵּר אֶל־בְּנֵי יִשְׂרָאֵל וְאָמַרְתָּ אֲלֵהֶם וְעָשׂוּ לָהֶם צִיצִת עַל־כַּנְפֵי בִגְדֵיהֶם לְדֹרֹתָם וְנָתְנוּ עַל־צִיצִת הַכָּנָף פְּתִיל תְּכֵלֶת: וְהָיָה לָכֶם לְצִיצִת וּרְאִיתֶם אֹתוֹ וּזְכַרְתֶּם אֶת־כָּל־מִצְוֹת יְהוָה וַעֲשִׂיתֶם אֹתָם וְלֹא תָתוּרוּ אַחֲרֵי לְבַבְכֶם וְאַחֲרֵי עֵינֵיכֶם אֲשֶׁר־אַתֶּם זֹנִים אַחֲרֵיהֶם: לְמַעַן תִּזְכְּרוּ וַעֲשִׂיתֶם אֶת־כָּל־מִצְוֹתָי וִהְיִיתֶם קְדֹשִׁים לֵאלֹהֵיכֶם: אֲנִי יְהוָה אֱלֹהֵיכֶם אֲשֶׁר הוֹצֵאתִי אֶתְכֶם מֵאֶרֶץ מִצְרַיִם לִהְיוֹת לָכֶם לֵאלֹהִים אֲנִי יְהוָה אֱלֹהֵיכֶם:

אֱמֶת וֶאֱמוּנָה כָּל־זֹאת וְקַיָּם עָלֵינוּ כִּי הוּא יְיָ אֱלֹהֵינוּ וְאֵין זוּלָתוֹ וַאֲנַחְנוּ יִשְׂרָאֵל עַמּוֹ: הַפּוֹדֵנוּ מִיַּד מְלָכִים מַלְכֵּנוּ הַגּוֹאֲלֵנוּ מִכַּף כָּל־הָעָרִיצִים: הָאֵל הַנִּפְרָע לָנוּ מִצָּרֵינוּ וְהַמְשַׁלֵּם גְּמוּל לְכָל־אוֹיְבֵי נַפְשֵׁנוּ: הָעֹשֶׂה גְדֹלוֹת עַד־אֵין חֵקֶר וְנִפְלָאוֹת עַד־אֵין מִסְפָּר: הַשָּׂם נַפְשֵׁנוּ בַּחַיִּים וְלֹא־נָתַן לַמּוֹט רַגְלֵנוּ: הַמַּדְרִיכֵנוּ עַל־בָּמוֹת אוֹיְבֵינוּ וַיָּרֶם קַרְנֵנוּ עַל־כָּל־שׂנְאֵינוּ: הָעֹשֶׂה לָנוּ נִפִּים וְנָקָמָה בְּפַרְעֹה אוֹתוֹת וּמוֹפְתִים בְּאַדְמַת בְּנֵי־חָם: הַמַּכֶּה בְּעֶבְרָתוֹ כָּל־בְּכוֹרֵי מִצְרַיִם וַיּוֹצֵא אֶת־עַמּוֹ יִשְׂרָאֵל מִתּוֹכָם לְחֵרוּת עוֹלָם: הַמַּעֲבִיר בָּנָיו בֵּין גִּזְרֵי יַם־סוּף אֶת־רוֹדְפֵיהֶם וְאֶת־שׂוֹנְאֵיהֶם בִּתְהוֹמוֹת טִבַּע: וְרָאוּ בָנָיו גְּבוּרָתוֹ שִׁבְּחוּ וְהוֹדוּ לִשְׁמוֹ: וּמַלְכוּתוֹ בְּרָצוֹן קִבְּלוּ עֲלֵיהֶם. מֹשֶׁה וּבְנֵי יִשְׂרָאֵל לְךָ עָנוּ שִׁירָה בְּשִׂמְחָה רַבָּה וְאָמְרוּ כֻלָּם.

מִי־כָמֹכָה בָּאֵלִם יְהוָה מִי כָּמֹכָה נֶאְדָּר בַּקֹּדֶשׁ נוֹרָא תְהִלֹּת עֹשֵׂה־פֶלֶא:

מַלְכוּתְךָ רָאוּ בָנֶיךָ בוֹקֵעַ יָם לִפְנֵי מֹשֶׁה. זֶה אֵלִי עָנוּ וְאָמְרוּ.

יְיָ יִמְלֹךְ לְעוֹלָם וָעֶד׃

וְנֶאֱמַר. כִּי־פָדָה יְיָ אֶת־יַעֲקֹב וּגְאָלוֹ מִיַּד חָזָק מִמֶּנּוּ. בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ גָּאַל יִשְׂרָאֵל׃

הַשְׁכִּיבֵנוּ יְיָ אֱלֹהֵינוּ לְשָׁלוֹם וְהַעֲמִידֵנוּ מַלְכֵּנוּ לְחַיִּים וּפְרוֹשׂ עָלֵינוּ סֻכַּת שְׁלוֹמֶךָ וְתַקְּנֵנוּ בְּעֵצָה טוֹבָה מִלְּפָנֶיךָ וְהוֹשִׁיעֵנוּ לְמַעַן שְׁמֶךָ וְהָגֵן בַּעֲדֵנוּ וְהָסֵר מֵעָלֵינוּ אוֹיֵב דֶּבֶר וְחֶרֶב וְרָעָב וְיָגוֹן וְהָסֵר שָׂטָן מִלְּפָנֵינוּ וּמֵאַחֲרֵינוּ וּבְצֵל כְּנָפֶיךָ תַּסְתִּירֵנוּ. כִּי אֵל שׁוֹמְרֵנוּ וּמַצִּילֵנוּ אָתָּה כִּי אֵל מֶלֶךְ חַנּוּן וְרַחוּם אָתָּה. וּשְׁמוֹר צֵאתֵנוּ וּבוֹאֵנוּ לְחַיִּים וּלְשָׁלוֹם מֵעַתָּה וְעַד עוֹלָם. בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ שׁוֹמֵר עַמּוֹ יִשְׂרָאֵל לָעַד׃

בָּרוּךְ יְיָ לְעוֹלָם אָמֵן | וְאָמֵן׃ בָּרוּךְ יְיָ מִצִּיּוֹן שֹׁכֵן יְרוּשָׁלָם הַלְלוּיָהּ׃ בָּרוּךְ יְיָ אֱלֹהִים אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל עֹשֵׂה נִפְלָאוֹת לְבַדּוֹ׃ וּבָרוּךְ שֵׁם כְּבוֹדוֹ לְעוֹלָם וְיִמָּלֵא כְבוֹדוֹ אֶת־כָּל־הָאָרֶץ אָמֵן | וְאָמֵן׃ יְהִי כְבוֹד יְיָ לְעוֹלָם יִשְׂמַח יְיָ בְּמַעֲשָׂיו׃ יְהִי שֵׁם יְיָ מְבֹרָךְ מֵעַתָּה וְעַד־עוֹלָם׃ כִּי לֹא־יִטֹּשׁ יְיָ אֶת־עַמּוֹ בַּעֲבוּר שְׁמוֹ הַגָּדוֹל כִּי הוֹאִיל יְיָ לַעֲשׂוֹת אֶתְכֶם לוֹ לְעָם׃ וַיַּרְא כָּל־הָעָם וַיִּפְּלוּ עַל־פְּנֵיהֶם וַיֹּאמְרוּ יְיָ הוּא הָאֱלֹהִים יְיָ הוּא הָאֱלֹהִים׃ וְהָיָה יְיָ לְמֶלֶךְ עַל־כָּל־הָאָרֶץ בַּיּוֹם הַהוּא יִהְיֶה יְיָ אֶחָד וּשְׁמוֹ אֶחָד׃ יְהִי־חַסְדְּךָ יְיָ עָלֵינוּ כַּאֲשֶׁר יִחַלְנוּ לָךְ׃ הוֹשִׁיעֵנוּ אֱלֹהֵי יִשְׁעֵנוּ וְקַבְּצֵנוּ וְהַצִּילֵנוּ מִן־הַגּוֹיִם לְהוֹדוֹת לְשֵׁם

קָדֻשָּׁךְ לְהִשְׁתַּבֵּחַ בִּתְהִלָּתֶךָ: כָּל־גּוֹיִם אֲשֶׁר עָשִׂיתָ יָבוֹאוּ וְיִשְׁתַּחֲווּ לְפָנֶיךָ אֲדֹנָי וְיכַבְּדוּ לִשְׁמֶךָ: כִּי־גָדוֹל אַתָּה וְעֹשֵׂה נִפְלָאוֹת אַתָּה אֱלֹהִים לְבַדֶּךָ: וַאֲנַחְנוּ עַמְּךָ וְצֹאן מַרְעִיתֶךָ נוֹדֶה לְךָ לְעוֹלָם לְדוֹר וָדוֹר נְסַפֵּר תְּהִלָּתֶךָ: בָּרוּךְ יְיָ בַּיּוֹם, בָּרוּךְ יְיָ בַּלָּיְלָה. בָּרוּךְ יְיָ בְּשָׁכְבֵנוּ, בָּרוּךְ יְיָ בְּקוּמֵנוּ: כִּי בְיָדְךָ נַפְשׁוֹת חַיִּים וְהַמֵּתִים: אֲשֶׁר בְּיָדוֹ נֶפֶשׁ כָּל־חָי וְרוּחַ כָּל־בְּשַׂר־אִישׁ: בְּיָדְךָ אַפְקִיד רוּחִי פָּדִיתָה אוֹתִי יְיָ אֵל אֱמֶת: אֱלֹהֵינוּ שֶׁבַּשָּׁמַיִם יַחֵד שִׁמְךָ וְקַיֵּם מַלְכוּתְךָ תָּמִיד וּמְלֹךְ עָלֵינוּ לְעוֹלָם וָעֶד:

יִרְאוּ עֵינֵינוּ וְיִשְׂמַח לִבֵּנוּ וְתָגֵל נַפְשֵׁנוּ בִּישׁוּעָתְךָ בֶּאֱמֶת בֶּאֱמֹר לְצִיּוֹן מָלַךְ אֱלֹהָיִךְ. יְיָ מֶלֶךְ יְיָ מָלָךְ יְיָ יִמְלֹךְ לְעֹלָם וָעֶד. כִּי הַמַּלְכוּת שֶׁלְּךָ הִיא וּלְעוֹלְמֵי עַד תִּמְלֹךְ בְּכָבוֹד כִּי אֵין לָנוּ מֶלֶךְ אֶלָּא אָתָּה. בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ הַמֶּלֶךְ בִּכְבוֹדוֹ תָּמִיד יִמְלֹךְ עָלֵינוּ לְעֹלָם וָעֶד וְעַל כָּל־מַעֲשָׂיו:

חצי קדיש.

אֲדֹנָי שְׂפָתַי תִּפְתָּח וּפִי יַגִּיד תְּהִלָּתֶךָ:

בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ אֱלֹהֵינוּ וֵאלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ אֱלֹהֵי אַבְרָהָם אֱלֹהֵי יִצְחָק וֵאלֹהֵי יַעֲקֹב הָאֵל הַגָּדוֹל הַגִּבּוֹר וְהַנּוֹרָא אֵל עֶלְיוֹן גּוֹמֵל חֲסָדִים טוֹבִים וְקֹנֵה הַכֹּל וְזוֹכֵר חַסְדֵי אָבוֹת וּמֵבִיא גּוֹאֵל | לִבְנֵי בְנֵיהֶם לְמַעַן שְׁמוֹ בְּאַהֲבָה. מֶלֶךְ עוֹזֵר וּמוֹשִׁיעַ וּמָגֵן. בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ מָגֵן אַבְרָהָם:

אַתָּה גִּבּוֹר לְעוֹלָם אֲדֹנָי מְחַיֵּה מֵתִים אַתָּה רַב לְהוֹשִׁיעַ:

מְכַלְכֵּל חַיִּים בְּחֶסֶד מְחַיֵּה מֵתִים בְּרַחֲמִים רַבִּים. סוֹמֵךְ נוֹפְלִים וְרוֹפֵא חוֹלִים. וּמַתִּיר אֲסוּרִים. וּמְקַיֵּם | אֱמוּנָתוֹ לִישֵׁנֵי עָפָר. מִי כָמוֹךָ בַּעַל גְּבוּרוֹת וּמִי דּוֹמֶה לָּךְ. מֶלֶךְ מֵמִית וּמְחַיֶּה וּמַצְמִיחַ יְשׁוּעָה:

וְנֶאֱמָן אַתָּה לְהַחֲיוֹת מֵתִים. בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ מְחַיֵּה הַמֵּתִים:

אַתָּה קָדוֹשׁ וְשִׁמְךָ קָדוֹשׁ וּקְדוֹשִׁים בְּכָל־יוֹם יְהַלְלוּךָ סֶּלָה. בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ הָאֵל הַקָּדוֹשׁ:

אַתָּה חוֹנֵן לְאָדָם דַּעַת וּמְלַמֵּד לֶאֱנוֹשׁ בִּינָה: אַתָּה חוֹנַנְתָּנוּ מֵדַּע תּוֹרָתֶךָ. וַתְּלַמְּדֵנוּ לַעֲשׂוֹת חֻקֵּי רְצוֹנֶךָ: וַתַּבְדֵּל יְיָ אֱלֹהֵינוּ בֵּין קֹדֶשׁ לְחֹל. בֵּין אוֹר לְחֹשֶׁךְ. בֵּין יִשְׂרָאֵל לָעַמִּים. בֵּין יוֹם הַשְּׁבִיעִי לְשֵׁשֶׁת יְמֵי הַמַּעֲשֶׂה: אָבִינוּ מַלְכֵּנוּ. הָחֵל עָלֵינוּ הַיָּמִים הַבָּאִים לִקְרָאתֵנוּ לְשָׁלוֹם. חֲשׂוֹכִים מִכָּל־חֵטְא וּמְנֻקִּים מִכָּל־עָוֹן וּמְדֻבָּקִים בְּיִרְאָתֶךָ: וְחָנֵּנוּ מֵאִתְּךָ דֵּעָה בִּינָה וְהַשְׂכֵּל. בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ חוֹנֵן הַדָּעַת:

הֲשִׁיבֵנוּ אָבִינוּ לְתוֹרָתֶךָ וְקָרְבֵנוּ מַלְכֵּנוּ לַעֲבוֹדָתֶךָ וְהַחֲזִירֵנוּ בִּתְשׁוּבָה שְׁלֵמָה לְפָנֶיךָ. בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ הָרוֹצֶה בִּתְשׁוּבָה:

סְלַח־לָנוּ אָבִינוּ כִּי חָטָאנוּ מְחַל־לָנוּ מַלְכֵּנוּ כִּי פָשָׁעְנוּ כִּי מוֹחֵל וְסוֹלֵחַ אָתָּה. בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ חַנּוּן הַמַּרְבֶּה לִסְלוֹחַ:

רְאֵה בְעָנְיֵנוּ וְרִיבָה רִיבֵנוּ וּגְאָלֵנוּ מְהֵרָה לְמַעַן שְׁמֶךָ כִּי גּוֹאֵל חָזָק אָתָּה. בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ גּוֹאֵל יִשְׂרָאֵל:

רְפָאֵנוּ יְיָ וְנֵרָפֵא הוֹשִׁיעֵנוּ וְנִוָּשֵׁעָה כִּי תְהִלָּתֵנוּ אָתָּה וְהַעֲלֵה רְפוּאָה שְׁלֵמָה לְכָל־מַכּוֹתֵינוּ. כִּי אֵל מֶלֶךְ רוֹפֵא נֶאֱמָן וְרַחֲמָן אָתָּה. בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ רוֹפֵא חוֹלֵי עַמּוֹ יִשְׂרָאֵל:

בָּרֵךְ עָלֵינוּ יְיָ אֱלֹהֵינוּ אֶת־הַשָּׁנָה הַזֹּאת וְאֶת־כָּל־מִינֵי תְּבוּאָתָהּ לְטוֹבָה וְתֵן בְּרָכָה עַל־פְּנֵי הָאֲדָמָה וְשַׂבְּעֵנוּ מִטּוּבֶךָ וּבָרֵךְ שְׁנָתֵנוּ כַּשָּׁנִים הַטּוֹבוֹת. בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ מְבָרֵךְ הַשָּׁנִים:

תְּקַע בְּשׁוֹפָר גָּדוֹל לְחֵרוּתֵנוּ וְשָׂא נֵס לְקַבֵּץ גָּלֻיּוֹתֵינוּ וְקַבְּצֵנוּ יַחַד מֵאַרְבַּע כַּנְפוֹת הָאָרֶץ. בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ מְקַבֵּץ נִדְחֵי עַמּוֹ יִשְׂרָאֵל:

הָשִׁיבָה שׁוֹפְטֵינוּ כְּבָרִאשׁוֹנָה וְיוֹעֲצֵינוּ כְּבַתְּחִלָּה וְהָסֵר מִמֶּנּוּ יָגוֹן וַאֲנָחָה וּמְלוֹךְ עָלֵינוּ אַתָּה יְיָ לְבַדְּךָ בְּחֶסֶד וּבְרַחֲמִים וְצַדְּקֵנוּ בַּמִּשְׁפָּט. בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ מֶלֶךְ אוֹהֵב צְדָקָה וּמִשְׁפָּט:

וְלַמַּלְשִׁינִים אַל־תְּהִי תִקְוָה וְכָל־עוֹשֵׁי רִשְׁעָה כְּרֶגַע יאבֵדוּ וְכָלָם מְהֵרָה יִכָּרֵתוּ וְהַזֵּדִים מְהֵרָה תְעַקֵּר וּתְשַׁבֵּר וּתְמַגֵּר וְתַכְנִיעַ בִּמְהֵרָה בְיָמֵינוּ. בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ שׁוֹבֵר אוֹיְבִים וּמַכְנִיעַ זֵדִים:

עַל־הַצַּדִּיקִים וְעַל־הַחֲסִידִים וְעַל־זִקְנֵי עַמְּךָ בֵּית יִשְׂרָאֵל וְעַל־פְּלֵיטַת סוֹפְרֵיהֶם וְעַל־גֵּרֵי הַצֶּדֶק וְעָלֵינוּ יֶהֱמוּ רַחֲמֶיךָ יְיָ אֱלֹהֵינוּ וְתֵן שָׂכָר טוֹב לְכָל הַבּוֹטְחִים בְּשִׁמְךָ בֶּאֱמֶת וְשִׂים חֶלְקֵנוּ עִמָּהֶם לְעוֹלָם וְלֹא נֵבוֹשׁ כִּי־בְךָ בָּטָחְנוּ. בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ מִשְׁעָן וּמִבְטָח לַצַּדִּיקִים:

וְלִירוּשָׁלַיִם עִירְךָ בְּרַחֲמִים תָּשׁוּב וְתִשְׁכּוֹן בְּתוֹכָהּ כַּאֲשֶׁר דִּבַּרְתָּ וּבְנֵה אוֹתָהּ בְּקָרוֹב בְּיָמֵינוּ בִּנְיַן עוֹלָם וְכִסֵּא דָוִד מְהֵרָה לְתוֹכָהּ תָּכִין. בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ בּוֹנֵה יְרוּשָׁלָיִם:

אֶת־צֶמַח דָּוִד עַבְדְּךָ מְהֵרָה תַצְמִיחַ וְקַרְנוֹ תָּרוּם בִּישׁוּעָתֶךָ כִּי לִישׁוּעָתְךָ קִוִּינוּ כָּל־הַיּוֹם. בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ מַצְמִיחַ קֶרֶן יְשׁוּעָה:

שְׁמַע קוֹלֵנוּ יְיָ אֱלֹהֵינוּ חוּס וְרַחֵם עָלֵינוּ וְקַבֵּל בְּרַחֲמִים וּבְרָצוֹן אֶת־תְּפִלָּתֵנוּ כִּי אֵל שׁוֹמֵעַ תְּפִלּוֹת וְתַחֲנוּנִים אָתָּה. וּמִלְפָנֶיךָ מַלְכֵּנוּ רֵיקָם אַל־תְּשִׁיבֵנוּ. כִּי אַתָּה שׁוֹמֵעַ תְּפִלַּת עַמְּךָ יִשְׂרָאֵל בְּרַחֲמִים. בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ שׁוֹמֵעַ תְּפִלָּה:

רְצֵה יְיָ אֱלֹהֵינוּ בְּעַמְּךָ יִשְׂרָאֵל וּבִתְפִלָּתָם. וְהָשֵׁב אֶת־הָעֲבוֹדָה לִדְבִיר בֵּיתֶךָ. וְאִשֵּׁי יִשְׂרָאֵל וּתְפִלָּתָם בְּאַהֲבָה תְקַבֵּל בְּרָצוֹן וּתְהִי לְרָצוֹן תָּמִיד עֲבוֹדַת יִשְׂרָאֵל עַמֶּךָ:

וְתֶחֱזֶינָה עֵינֵינוּ בְּשׁוּבְךָ לְצִיּוֹן בְּרַחֲמִים. בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ הַמַּחֲזִיר שְׁכִינָתוֹ לְצִיּוֹן:

מוֹדִים אֲנַחְנוּ לָךְ שָׁאַתָּה הוּא יְיָ אֱלֹהֵינוּ וֵאלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ לְעוֹלָם וָעֶד. צוּר חַיֵּינוּ מָגֵן יִשְׁעֵנוּ אַתָּה הוּא לְדוֹר וָדוֹר. נוֹדֶה לְךָ וּנְסַפֵּר תְּהִלָּתֶךָ עַל־חַיֵּינוּ הַמְּסוּרִים בְּיָדֶךָ וְעַל־נִשְׁמוֹתֵינוּ הַפְּקוּדוֹת לָךְ וְעַל־נִסֶּיךָ שֶׁבְּכָל־יוֹם עִמָּנוּ וְעַל־נִפְלְאוֹתֶיךָ וְטוֹבוֹתֶיךָ שֶׁבְּכָל־עֵת עֶרֶב וָבֹקֶר וְצָהֳרָיִם. הַטּוֹב כִּי לֹא־כָלוּ רַחֲמֶיךָ וְהַמְרַחֵם כִּי לֹא־תַמּוּ חֲסָדֶיךָ. מֵעוֹלָם קִוִּינוּ לָךְ:

וְעַל־כֻּלָּם יִתְבָּרַךְ וְיִתְרוֹמַם שִׁמְךָ מַלְכֵּנוּ תָּמִיד לְעוֹלָם וָעֶד׃

וְכֹל הַחַיִּים יוֹדוּךָ סֶּלָה וִיהַלְלוּ אֶת־שִׁמְךָ בֶּאֱמֶת. הָאֵל יְשׁוּעָתֵנוּ וְעֶזְרָתֵנוּ סֶּלָה. בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ הַטּוֹב שִׁמְךָ וּלְךָ נָאֶה לְהוֹדוֹת׃

שָׁלוֹם רָב עַל־יִשְׂרָאֵל עַמְּךָ תָּשִׂים לְעוֹלָם כִּי אַתָּה הוּא מֶלֶךְ אָדוֹן לְכָל־הַשָּׁלוֹם. וְטוֹב בְּעֵינֶיךָ לְבָרֵךְ אֶת־עַמְּךָ יִשְׂרָאֵל בְּכָל־עֵת וּבְכָל־שָׁעָה בִּשְׁלוֹמֶךָ. בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ הַמְבָרֵךְ אֶת־עַמּוֹ יִשְׂרָאֵל בַּשָּׁלוֹם׃

אֱלֹהַי נְצוֹר לְשׁוֹנִי מֵרָע וּשְׂפָתַי מִדַּבֵּר מִרְמָה. וְלִמְקַלְלַי נַפְשִׁי תִדּוֹם וְנַפְשִׁי כֶּעָפָר לַכֹּל תִּהְיֶה. פְּתַח לִבִּי בְּתוֹרָתֶךָ וּבְמִצְוֹתֶיךָ תִּרְדּוֹף נַפְשִׁי. וְכֹל הַחוֹשְׁבִים עָלַי רָעָה מְהֵרָה הָפֵר עֲצָתָם וְקַלְקֵל מַחֲשַׁבְתָּם׃ עֲשֵׂה לְמַעַן שְׁמֶךָ. עֲשֵׂה לְמַעַן יְמִינֶךָ. עֲשֵׂה לְמַעַן קְדֻשָּׁתֶךָ. עֲשֵׂה לְמַעַן תּוֹרָתֶךָ׃ לְמַעַן יֵחָלְצוּן יְדִידֶיךָ הוֹשִׁיעָה יְמִינְךָ וַעֲנֵנִי׃ יִהְיוּ לְרָצוֹן אִמְרֵי־פִי וְהֶגְיוֹן לִבִּי לְפָנֶיךָ יְיָ צוּרִי וְגֹאֲלִי׃ עֹשֶׂה שָׁלוֹם בִּמְרוֹמָיו הוּא יַעֲשֶׂה שָׁלוֹם עָלֵינוּ וְעַל כָּל־יִשְׂרָאֵל וְאִמְרוּ אָמֵן׃

יְהִי רָצוֹן מִלְּפָנֶיךָ יְיָ אֱלֹהֵינוּ וֵאלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ שֶׁיִּבָּנֶה בֵּית הַמִּקְדָּשׁ בִּמְהֵרָה בְיָמֵינוּ וְתֵן חֶלְקֵנוּ בְּתוֹרָתֶךָ׃ וְשָׁם נַעַבְדְךָ בְּיִרְאָה כִּימֵי עוֹלָם וּכְשָׁנִים קַדְמֹנִיּוֹת׃ וְעָרְבָה לַיְיָ מִנְחַת יְהוּדָה וִירוּשָׁלָם כִּימֵי עוֹלָם וּכְשָׁנִים קַדְמֹנִיּוֹת׃

קדיש שלם.

(Am Ausgange des Sabbath werden die folgenden Stücke gebetet.)

וְיִתֶּן־לְךָ הָאֱלֹהִים מִטַּל הַשָּׁמַיִם וּמִשְׁמַנֵּי הָאָרֶץ וְרֹב דָּגָן וְתִירֹשׁ:
יַעַבְדוּךָ עַמִּים וְיִשְׁתַּחֲווּ לְךָ לְאֻמִּים הֱוֵה גְבִיר לְאַחֶיךָ וְיִשְׁתַּחֲווּ
לְךָ בְּנֵי אִמֶּךָ אֹרְרֶיךָ אָרוּר וּמְבָרְכֶיךָ בָּרוּךְ: וְאֵל שַׁדַּי יְבָרֵךְ אֹתְךָ
וְיַפְרְךָ וְיַרְבֶּךָ וְהָיִיתָ לִקְהַל עַמִּים: וְיִתֶּן־לְךָ אֶת־בִּרְכַת אַבְרָהָם
לְךָ וּלְזַרְעֲךָ אִתָּךְ לְרִשְׁתְּךָ אֶת־אֶרֶץ מְגֻרֶיךָ אֲשֶׁר־נָתַן אֱלֹהִים
לְאַבְרָהָם: מֵאֵל אָבִיךָ וְיַעְזְרֶךָּ וְאֵת שַׁדַּי וִיבָרְכֶךָ בִּרְכֹת שָׁמַיִם
מֵעָל בִּרְכֹת תְּהוֹם רֹבֶצֶת תָּחַת בִּרְכֹת שָׁדַיִם וָרָחַם: בִּרְכֹת אָבִיךָ
גָּבְרוּ עַל־בִּרְכֹת הוֹרַי עַד־תַּאֲוַת גִּבְעֹת עוֹלָם תִּהְיֶיןָ לְרֹאשׁ יוֹסֵף
וּלְקָדְקֹד נְזִיר אֶחָיו: וַאֲהַבְךָ וּבֵרַכְךָ וְהִרְבֶּךָ וּבֵרַךְ פְּרִי־בִטְנְךָ
וּפְרִי־אַדְמָתֶךָ דְּגָנְךָ וְתִירֹשְׁךָ וְיִצְהָרֶךָ שְׁגַר־אֲלָפֶיךָ וְעַשְׁתְּרֹת
צֹאנֶךָ עַל הָאֲדָמָה אֲשֶׁר־נִשְׁבַּע לַאֲבֹתֶיךָ לָתֶת לָךְ: בָּרוּךְ תִּהְיֶה
מִכָּל־הָעַמִּים לֹא־יִהְיֶה בְךָ עָקָר וַעֲקָרָה וּבִבְהֶמְתֶּךָ: וְהֵסִיר יְיָ
מִמְּךָ כָּל־חֹלִי וְכָל־מַדְוֵי מִצְרַיִם הָרָעִים אֲשֶׁר יָדַעְתָּ לֹא יְשִׂימָם
בָּךְ וּנְתָנָם בְּכָל־שֹׂנְאֶיךָ:

הַמַּלְאָךְ הַגֹּאֵל אֹתִי מִכָּל־רָע יְבָרֵךְ אֶת־הַנְּעָרִים וְיִקָּרֵא בָהֶם
שְׁמִי וְשֵׁם אֲבֹתַי אַבְרָהָם וְיִצְחָק וְיִדְגּוּ לָרֹב בְּקֶרֶב הָאָרֶץ: יְיָ
אֱלֹהֵיכֶם הִרְבָּה אֶתְכֶם וְהִנְּכֶם הַיּוֹם כְּכוֹכְבֵי הַשָּׁמַיִם לָרֹב: יְיָ
אֱלֹהֵי אֲבוֹתֵיכֶם יֹסֵף עֲלֵיכֶם כָּכֶם אֶלֶף פְּעָמִים וִיבָרֵךְ אֶתְכֶם
כַּאֲשֶׁר דִּבֶּר לָכֶם:

בָּרוּךְ אַתָּה בָּעִיר וּבָרוּךְ אַתָּה בַּשָּׂדֶה: בָּרוּךְ אַתָּה בְּבֹאֶךָ
וּבָרוּךְ אַתָּה בְּצֵאתֶךָ: בָּרוּךְ טַנַאֲךָ וּמִשְׁאַרְתֶּךָ: בָּרוּךְ פְּרִי־בִטְנְךָ
וּפְרִי אַדְמָתְךָ וּפְרִי בְהֶמְתֶּךָ שְׁגַר אֲלָפֶיךָ וְעַשְׁתְּרוֹת צֹאנֶךָ: יְצַו
יְיָ אִתְּךָ אֶת־הַבְּרָכָה בַּאֲסָמֶיךָ וּבְכֹל מִשְׁלַח יָדֶךָ וּבֵרַכְךָ בָּאָרֶץ
אֲשֶׁר־יְיָ אֱלֹהֶיךָ נֹתֵן לָךְ: יִפְתַּח יְיָ לְךָ אֶת־אוֹצָרוֹ הַטּוֹב אֶת־
הַשָּׁמַיִם לָתֵת מְטַר־אַרְצְךָ בְּעִתּוֹ וּלְבָרֵךְ אֵת כָּל־מַעֲשֵׂה יָדֶךָ
וְהִלְוִיתָ גּוֹיִם רַבִּים וְאַתָּה לֹא תִלְוֶה: כִּי־יְיָ אֱלֹהֶיךָ בֵּרַכְךָ כַּאֲשֶׁר
דִּבֶּר־לָךְ וְהַעֲבַטְתָּ גּוֹיִם רַבִּים וְאַתָּה לֹא תַעֲבֹט וּמָשַׁלְתָּ בְּגוֹיִם
רַבִּים וּבְךָ לֹא יִמְשֹׁלוּ: אַשְׁרֶיךָ יִשְׂרָאֵל מִי כָמוֹךָ עַם נוֹשַׁע בַּיְיָ

מָנַן עֻזֶּךָ וַאֲשֶׁר־חֶרֶב גַּאֲוָתֶךָ וְיִכָּחֲשׁוּ אֹיְבֶיךָ לָךְ וְאַתָּה עַל־
בָּמוֹתֵימוֹ תִּדְרֹךְ׃

מָחִיתִי כָעָב פְּשָׁעֶיךָ וְכָעָנָן חַטֹּאותֶיךָ שׁוּבָה אֵלַי כִּי גְאַלְתִּיךָ׃
רָנּוּ שָׁמַיִם כִּי־עָשָׂה יְיָ הָרִיעוּ תַּחְתִּיּוֹת אָרֶץ פִּצְחוּ הָרִים רִנָּה
יַעַר וְכָל־עֵץ בּוֹ כִּי־גָאַל יְיָ יַעֲקֹב וּבְיִשְׂרָאֵל יִתְפָּאָר׃ גֹּאֲלֵנוּ יְיָ
צְבָאוֹת שְׁמוֹ קְדוֹשׁ יִשְׂרָאֵל׃

יִשְׂרָאֵל נוֹשַׁע בַּיְיָ תְּשׁוּעַת עוֹלָמִים לֹא־תֵבֹשׁוּ וְלֹא־תִכָּלְמוּ
עַד־עוֹלְמֵי עַד׃ וַאֲכַלְתֶּם אָכוֹל וְשָׂבוֹעַ וְהִלַּלְתֶּם אֶת־שֵׁם יְיָ
אֱלֹהֵיכֶם אֲשֶׁר־עָשָׂה עִמָּכֶם לְהַפְלִיא וְלֹא־יֵבשׁוּ עַמִּי לְעוֹלָם׃
וִידַעְתֶּם כִּי בְקֶרֶב יִשְׂרָאֵל אָנִי וַאֲנִי יְיָ אֱלֹהֵיכֶם וְאֵין עוֹד וְלֹא־
יֵבשׁוּ עַמִּי לְעוֹלָם׃ כִּי־בְשִׂמְחָה תֵּצֵאוּ וּבְשָׁלוֹם תּוּבָלוּן הָהָרִים
וְהַגְּבָעוֹת יִפְצְחוּ לִפְנֵיכֶם רִנָּה וְכָל־עֲצֵי הַשָּׂדֶה יִמְחֲאוּ־כָף׃ הִנֵּה
אֵל יְשׁוּעָתִי אֶבְטַח וְלֹא אֶפְחָד כִּי עָזִּי וְזִמְרָת יָהּ יְיָ וַיְהִי־לִי
לִישׁוּעָה׃ וּשְׁאַבְתֶּם־מַיִם בְּשָׂשׂוֹן מִמַּעְיְנֵי הַיְשׁוּעָה׃ וַאֲמַרְתֶּם
בַּיּוֹם הַהוּא הוֹדוּ לַיְיָ קִרְאוּ בִשְׁמוֹ הוֹדִיעוּ בָעַמִּים עֲלִילוֹתָיו
הַזְכִּירוּ כִּי נִשְׂגָּב שְׁמוֹ׃ זַמְּרוּ יְיָ כִּי גֵאוּת עָשָׂה מוּדַעַת זֹאת
בְּכָל־הָאָרֶץ׃ צַהֲלִי וָרֹנִּי יוֹשֶׁבֶת צִיּוֹן כִּי־גָדוֹל בְּקִרְבֵּךְ קְדוֹשׁ
יִשְׂרָאֵל׃ וְאָמַר בַּיּוֹם הַהוּא הִנֵּה אֱלֹהֵינוּ זֶה קִוִּינוּ לוֹ וְיוֹשִׁיעֵנוּ
זֶה יְיָ קִוִּינוּ לוֹ נָגִילָה וְנִשְׂמְחָה בִּישׁוּעָתוֹ׃

בֵּית יַעֲקֹב לְכוּ וְנֵלְכָה בְּאוֹר יְיָ׃ וְהָיָה אֱמוּנַת עִתֶּיךָ חֹסֶן יְשׁוּעֹת
חָכְמַת וָדָעַת יִרְאַת יְיָ הִיא אוֹצָרוֹ׃ וַיְהִי דָוִד לְכָל־דְּרָכָיו מַשְׂכִּיל
וַיְיָ עִמּוֹ׃ פְּדֵה בְשָׁלוֹם נַפְשִׁי מִקְּרֹב־לִי כִּי־בְרַבִּים הָיוּ עִמָּדִי׃
וַיֹּאמֶר הָעָם אֶל־שָׁאוּל הֲיוֹנָתָן יָמוּת אֲשֶׁר עָשָׂה הַיְשׁוּעָה הַגְּדוֹלָה
הַזֹּאת בְּיִשְׂרָאֵל חָלִילָה חַי־יְיָ אִם־יִפֹּל מִשַּׂעֲרַת רֹאשׁוֹ אַרְצָה
כִּי־עִם־אֱלֹהִים עָשָׂה הַיּוֹם הַזֶּה וַיִּפְדּוּ הָעָם אֶת־יוֹנָתָן וְלֹא־מֵת׃
וּפְדוּיֵי יְיָ יְשׁוּבוּן וּבָאוּ צִיּוֹן בְּרִנָּה וְשִׂמְחַת עוֹלָם עַל־רֹאשָׁם שָׂשׂוֹן
וְשִׂמְחָה יַשִּׂיגוּ וְנָסוּ יָגוֹן וַאֲנָחָה׃ הָפַכְתָּ מִסְפְּדִי לְמָחוֹל לִי פִּתַּחְתָּ
שַׂקִּי וַתְּאַזְּרֵנִי שִׂמְחָה׃ וְלֹא־אָבָה יְיָ אֱלֹהֶיךָ לִשְׁמֹעַ אֶל־בִּלְעָם
וַיַּהֲפֹךְ יְיָ אֱלֹהֶיךָ לְךָ אֶת־הַקְּלָלָה לִבְרָכָה כִּי אֲהֵבְךָ יְיָ אֱלֹהֶיךָ׃

אָז תִּשְׂמַח בְּתוּלָה בְּמָחוֹל וּבַחֻרִים וְזְקֵנִים יַחְדָּו וְהָפַכְתִּי אֶבְלָם לְשָׂשׂוֹן וְנִחַמְתִּים וְשִׂמַּחְתִּים מִיגוֹנָם׃

בּוֹרֵא נִיב שְׂפָתַיִם שָׁלוֹם | שָׁלוֹם לָרָחוֹק וְלַקָּרוֹב אָמַר יְיָ וּרְפָאתִיו׃ וְרוּחַ לָבְשָׁה אֶת־עֲמָשַׂי רֹאשׁ הַשָּׁלִישִׁים לְךָ דָוִיד וְעִמְּךָ בֶּן־יִשַׁי שָׁלוֹם | שָׁלוֹם לְךָ וְשָׁלוֹם לְעֹזְרֶךָ כִּי עֶזְרְךָ אֱלֹהֶיךָ וַיְקַבְּלָם דָּוִיד וַיְתָּנֵם בְּרָאשֵׁי הַגְּדוּד׃ וַאֲמַרְתֶּם כֹּה לֶחָי וְאַתָּה שָׁלוֹם וּבֵיתְךָ שָׁלוֹם וְכֹל אֲשֶׁר־לְךָ שָׁלוֹם׃ יְיָ עֹז לְעַמּוֹ יִתֵּן יְיָ יְבָרֵךְ אֶת־עַמּוֹ בַשָּׁלוֹם׃

אָמַר רַבִּי יוֹחָנָן בְּכָל־מָקוֹם שֶׁאַתָּה מוֹצֵא גְּדֻלָּתוֹ שֶׁל־הַקָּדוֹשׁ בָּרוּךְ הוּא שָׁם אַתָּה מוֹצֵא עַנְוְתָנוּתוֹ׃ דָּבָר זֶה כָּתוּב בַּתּוֹרָה. וְשָׁנוּי בַּנְּבִיאִים. וּמְשֻׁלָּשׁ בַּכְּתוּבִים׃ כָּתוּב בַּתּוֹרָה. כִּי יְיָ אֱלֹהֵיכֶם הוּא אֱלֹהֵי הָאֱלֹהִים וַאֲדֹנֵי הָאֲדֹנִים הָאֵל הַגָּדֹל הַגִּבֹּר וְהַנּוֹרָא אֲשֶׁר לֹא־יִשָּׂא פָנִים וְלֹא יִקַּח שֹׁחַד׃ וּכְתִיב בְּתֹרָה. עֹשֶׂה מִשְׁפַּט יָתוֹם וְאַלְמָנָה וְאֹהֵב גֵּר לָתֶת לוֹ לֶחֶם וְשִׂמְלָה׃ שָׁנוּי בַּנְּבִיאִים דִּכְתִיב. כִּי כֹה אָמַר רָם וְנִשָּׂא שֹׁכֵן עַד וְקָדוֹשׁ שְׁמוֹ מָרוֹם וְקָדוֹשׁ אֶשְׁכּוֹן וְאֶת־דַּכָּא וּשְׁפַל־רוּחַ לְהַחֲיוֹת רוּחַ שְׁפָלִים וּלְהַחֲיוֹת לֵב נִדְכָּאִים׃ מְשֻׁלָּשׁ בַּכְּתוּבִים דִּכְתִיב. שִׁירוּ לֵאלֹהִים זַמְּרוּ שְׁמוֹ סֹלּוּ לָרֹכֵב בָּעֲרָבוֹת בְּיָהּ שְׁמוֹ וְעִלְזוּ לְפָנָיו׃ וּכְתִיב בָּתֹרָה. אֲבִי יְתוֹמִים וְדַיַּן אַלְמָנוֹת אֱלֹהִים בִּמְעוֹן קָדְשׁוֹ׃ יְהִי יְיָ אֱלֹהֵינוּ עִמָּנוּ כַּאֲשֶׁר הָיָה עִם־אֲבֹתֵינוּ אַל־יַעַזְבֵנוּ וְאַל־יִטְּשֵׁנוּ׃ וְאַתֶּם הַדְּבֵקִים בַּיְיָ אֱלֹהֵיכֶם חַיִּים כֻּלְּכֶם הַיּוֹם׃ כִּי־נִחַם יְיָ צִיּוֹן נִחַם כָּל־חָרְבֹתֶיהָ וַיָּשֶׂם מִדְבָּרָהּ כְּעֵדֶן וְעַרְבָתָהּ כְּגַן־יְיָ שָׂשׂוֹן וְשִׂמְחָה יִמָּצֵא בָהּ תּוֹדָה וְקוֹל זִמְרָה׃ יְיָ הָפַיִן לְמַעַן צִדְקוֹ יַגְדִּיל תּוֹרָה וְיַאְדִּיר׃

(קכח) שִׁיר הַמַּעֲלוֹת אַשְׁרֵי כָּל־יְרֵא יְיָ הַהֹלֵךְ בִּדְרָכָיו׃ יְגִיעַ כַּפֶּיךָ כִּי תֹאכֵל אַשְׁרֶיךָ וְטוֹב לָךְ׃ אֶשְׁתְּךָ כְּגֶפֶן פֹּרִיָּה בְּיַרְכְּתֵי בֵיתֶךָ בָּנֶיךָ כִּשְׁתִלֵי זֵיתִים סָבִיב לְשֻׁלְחָנֶךָ׃ הִנֵּה כִי־כֵן יְבֹרַךְ גֶּבֶר יָרֵא יְיָ׃ יְבָרֶכְךָ יְיָ מִצִּיּוֹן וּרְאֵה בְּטוּב יְרוּשָׁלִָם כֹּל יְמֵי חַיֶּיךָ׃ וּרְאֵה־בָנִים לְבָנֶיךָ שָׁלוֹם עַל־יִשְׂרָאֵל׃

סדר הבדלה.

בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם בּוֹרֵא פְּרִי הַגָּפֶן:

(Am Sabbathausgang:)

בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם בּוֹרֵא מִינֵי בְשָׂמִים:

בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם הַמַּבְדִּיל בֵּין־קֹדֶשׁ לְחֹל, בֵּין אוֹר לְחֹשֶׁךְ, בֵּין יִשְׂרָאֵל | לָעַמִּים, בֵּין יוֹם הַשְּׁבִיעִי לְשֵׁשֶׁת יְמֵי הַמַּעֲשֶׂה. בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ הַמַּבְדִּיל בֵּין־קֹדֶשׁ לְחֹל:

עָלֵינוּ לְשַׁבֵּחַ לַאֲדוֹן הַכֹּל לָתֵת גְּדֻלָּה לְיוֹצֵר בְּרֵאשִׁית, שֶׁלֹּא עָשָׂנוּ כְּגוֹיֵי הָאֲרָצוֹת וְלֹא שָׂמָנוּ כְּמִשְׁפְּחוֹת הָאֲדָמָה, שֶׁלֹּא שָׂם חֶלְקֵנוּ כָּהֶם וְגֹרָלֵנוּ כְּכָל־הֲמוֹנָם: וַאֲנַחְנוּ כֹּרְעִים וּמִשְׁתַּחֲוִים וּמוֹדִים לִפְנֵי מֶלֶךְ מַלְכֵי הַמְּלָכִים הַקָּדוֹשׁ בָּרוּךְ הוּא. שֶׁהוּא נוֹטֶה שָׁמַיִם וְיוֹסֵד אָרֶץ וּמוֹשַׁב יְקָרוֹ בַּשָּׁמַיִם מִמַּעַל וּשְׁכִינַת עֻזּוֹ בְּגָבְהֵי מְרוֹמִים: הוּא אֱלֹהֵינוּ אֵין עוֹד, אֱמֶת מַלְכֵּנוּ אֶפֶס זוּלָתוֹ, כַּכָּתוּב בְּתוֹרָתוֹ, וְיָדַעְתָּ הַיּוֹם וַהֲשֵׁבֹתָ אֶל־לְבָבֶךָ כִּי יְיָ הוּא הָאֱלֹהִים בַּשָּׁמַיִם מִמַּעַל וְעַל־הָאָרֶץ מִתָּחַת אֵין עוֹד:

עַל־כֵּן נְקַוֶּה לְךָ יְיָ אֱלֹהֵינוּ לִרְאוֹת מְהֵרָה בְּתִפְאֶרֶת עֻזֶּךָ לְהַעֲבִיר גִּלּוּלִים מִן־הָאָרֶץ, וְהָאֱלִילִים כָּרוֹת יִכָּרֵתוּן, לְתַקֵּן עוֹלָם בְּמַלְכוּת שַׁדַּי וְכָל־בְּנֵי בָשָׂר יִקְרְאוּ

בִּשְׁמֶךָ לְהַפְנוֹת אֵלֶיךָ כָּל־רִשְׁעֵי אָרֶץ, יַכִּירוּ וְיֵדְעוּ כָּל־יוֹשְׁבֵי תֵּבֵל כִּי לְךָ תִכְרַע כָּל־בֶּרֶךְ תִּשָּׁבַע כָּל־לָשׁוֹן, לְפָנֶיךָ יְיָ אֱלֹהֵינוּ יִכְרְעוּ וְיִפֹּלוּ, וְלִכְבוֹד שִׁמְךָ יָקָר יִתֵּנוּ, וְיַקַּבְּלוּ כֻלָּם אֶת־עֹל מַלְכוּתֶךָ, וְתִמְלוֹךְ עֲלֵיהֶם מְהֵרָה לְעוֹלָם וָעֶד: כִּי הַמַּלְכוּת שֶׁלְּךָ הִיא וּלְעוֹלְמֵי עַד תִּמְלוֹךְ בְּכָבוֹד. כַּכָּתוּב בְּתוֹרָתֶךָ. יְיָ | יִמְלֹךְ לְעֹלָם וָעֶד: וְנֶאֱמַר. וְהָיָה יְיָ לְמֶלֶךְ עַל־כָּל־הָאָרֶץ בַּיּוֹם הַהוּא יִהְיֶה יְיָ אֶחָד וּשְׁמוֹ אֶחָד:

קדיש יתום.

(Beim Ausgange des Versöhnungstages, der nicht am Sabbath fällt, wird Habdalah gemäß obiger Ordnung (S. 572) mit Weglassung des Segensspruches über Gewürze verrichtet.)

ונוהגין לקדש הלבנה.

סדר ברכת הלבנה.

הַלְלוּיָהּ | הַלְלוּ אֶת־יְיָ מִן־הַשָּׁמַיִם הַלְלוּהוּ בַּמְּרוֹמִים: הַלְלוּהוּ כָּל־מַלְאָכָיו הַלְלוּהוּ כָּל־צְבָאָיו: הַלְלוּהוּ שֶׁמֶשׁ וְיָרֵחַ הַלְלוּהוּ כָּל־כּוֹכְבֵי אוֹר. הַלְלוּהוּ שְׁמֵי הַשָּׁמַיִם וְהַמַּיִם אֲשֶׁר | מֵעַל הַשָּׁמָיִם: יְהַלְלוּ אֶת־שֵׁם יְיָ כִּי הוּא צִוָּה וְנִבְרָאוּ: וַיַּעֲמִידֵם לָעַד לְעוֹלָם חָק־נָתַן וְלֹא יַעֲבֹר:

בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם, אֲשֶׁר בְּמַאֲמָרוֹ בָּרָא שְׁחָקִים וּבְרוּחַ פִּיו כָּל־צְבָאָם. חֹק וּזְמַן נָתַן לָהֶם שֶׁלֹּא יְשַׁנּוּ אֶת־תַּפְקִידָם. שָׂשִׂים וּשְׂמֵחִים לַעֲשׂוֹת רְצוֹן קוֹנָם: פּוֹעֵל אֱמֶת שֶׁפְּעֻלָּתוֹ אֱמֶת. וְלַלְּבָנָה אָמַר שֶׁתִּתְחַדֵּשׁ עֲטֶרֶת תִּפְאֶרֶת לַעֲמוּסֵי בָטֶן, שֶׁהֵם עֲתִידִים לְהִתְחַדֵּשׁ כְּמוֹתָהּ וּלְפָאֵר לְיוֹצְרָם עַל שֵׁם כְּבוֹד מַלְכוּתוֹ: בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ מְחַדֵּשׁ חֳדָשִׁים:

Dreimal בָּרוּךְ יוֹצְרֵךְ. בָּרוּךְ עוֹשֵׂךְ. בָּרוּךְ קוֹנֵךְ. בָּרוּךְ בּוֹרְאֵךְ:

Dreimal כְּשֵׁם שֶׁאֲנִי רוֹקֵד כְּנֶגְדֵּךְ. וְאֵינִי יָכוֹל לִגַּע בָּךְ. כָּךְ לֹא־יוּכְלוּ כָּל־אוֹיְבַי לִגַּע בִּי לָרָעָה:

Dreimal תִּפֹּל עֲלֵיהֶם אֵימָתָה וָפַחַד בִּגְדֻלַּ זְרוֹעֲךָ יִדְמוּ כָּאָבֶן: יִדְמוּ זְרוֹעֲךָ בִּגְדֻלַּ וָפַחַד אֵימָתָה עֲלֵיהֶם תִּפֹּל:

Dreimal דָּוִד מֶלֶךְ יִשְׂרָאֵל חַי וְקַיָּם:

ושואל לחבירו ג׳פ Dreimal שָׁלוֹם עֲלֵיכֶם: וחבירו משיב ג׳פ Dreimal עֲלֵיכֶם שָׁלוֹם:

Dreimal סְמָן טוֹב וּמַזָּל טוֹב יְהִי לָנוּ וּלְכָל־יִשְׂרָאֵל. אָמֵן:

קוֹל דּוֹדִי הִנֵּה־זֶה בָּא מְדַלֵּג עַל־הֶהָרִים מְקַפֵּץ עַל־הַגְּבָעוֹת: דּוֹמֶה דּוֹדִי לִצְבִי אוֹ לְעֹפֶר הָאַיָּלִים הִנֵּה־זֶה עוֹמֵד אַחַר כָּתְלֵנוּ מַשְׁגִּיחַ מִן־הַחַלֹּנוֹת מֵצִיץ מִן־הַחֲרַכִּים:

תָּנָא דְּבֵי רַבִּי יִשְׁמָעֵאל. אִלְמְלֹא לָא זָכוּ יִשְׂרָאֵל אֶלָּא לְהַקְבִּיל פְּנֵי אֲבִיהֶם שֶׁבַּשָּׁמַיִם פַּעַם אַחַת בַּחֹדֶשׁ דַּיָּם. אָמַר אַבַּיֵי (אַבַּי) הֵילְכָךְ צָרִיךְ לְמֵימְרָא מְעַמֵּד:

מִי זֹאת עֹלָה מִן־הַמִּדְבָּר מִתְרַפֶּקֶת עַל־דּוֹדָהּ:

וִיהִי רָצוֹן מִלְּפָנֶיךָ יְיָ אֱלֹהַי וֵאלֹהֵי אֲבוֹתַי לְמַלְאוֹת פְּגִימַת הַלְּבָנָה וְלֹא יִהְיֶה־בָּהּ שׁוּם מְעוּט. וְיִהְיוּ אוֹר הַלְּבָנָה כְּאוֹר הַחַמָּה וּכְאוֹר שִׁבְעַת יְמֵי בְרֵאשִׁית. כְּמוֹ שֶׁהָיְתָה קוֹדֶם מְעוּטָהּ. שֶׁנֶּאֱמַר אֶת־שְׁנֵי הַמְּאֹרֹת הַגְּדֹלִים. וְיִתְקַיֵּם מִקְרָא שֶׁכָּתוּב. וּבִקְשׁוּ אֶת־יְיָ אֱלֹהֵיהֶם וְאֵת דָּוִיד מַלְכָּם. אָמֵן:

(קכא) שִׁיר לַמַּעֲלוֹת אֶשָּׂא עֵינַי אֶל־הֶהָרִים מֵאַיִן יָבֹא עֶזְרִי: עֶזְרִי מֵעִם יְיָ עֹשֵׂה שָׁמַיִם וָאָרֶץ: אַל־יִתֵּן לַמּוֹט רַגְלֶךָ אַל־יָנוּם שֹׁמְרֶךָ: הִנֵּה לֹא יָנוּם וְלֹא יִישָׁן שׁוֹמֵר יִשְׂרָאֵל: יְיָ שֹׁמְרֶךָ יְיָ צִלְּךָ עַל־יַד יְמִינֶךָ: יוֹמָם הַשֶּׁמֶשׁ לֹא־יַכֶּכָּה וְיָרֵחַ בַּלָּיְלָה: יְיָ יִשְׁמָרְךָ מִכָּל־רָע יִשְׁמֹר אֶת־נַפְשֶׁךָ: יְיָ יִשְׁמָר־צֵאתְךָ וּבוֹאֶךָ מֵעַתָּה וְעַד־עוֹלָם:

(קג) הַלְלוּיָהּ | הַלְלוּ־אֵל בְּקָדְשׁוֹ הַלְלוּהוּ בִּרְקִיעַ עֻזּוֹ: הַלְלוּהוּ בִּגְבוּרֹתָיו הַלְלוּהוּ כְּרֹב גֻּדְלוֹ: הַלְלוּהוּ בְּתֵקַע שׁוֹפָר הַלְלוּהוּ בְּנֵבֶל וְכִנּוֹר: הַלְלוּהוּ בְתֹף וּמָחוֹל הַלְלוּהוּ בְּמִנִּים וְעֻגָב: הַלְלוּהוּ בְּצִלְצְלֵי־שָׁמַע הַלְלוּהוּ בְּצִלְצְלֵי תְרוּעָה: כֹּל הַנְּשָׁמָה תְּהַלֵּל יָהּ הַלְלוּיָהּ:

(סז) לַמְנַצֵּחַ בִּנְגִינֹת מִזְמוֹר שִׁיר: אֱלֹהִים יְחָנֵּנוּ וִיבָרְכֵנוּ יָאֵר פָּנָיו אִתָּנוּ סֶלָה: לָדַעַת בָּאָרֶץ דַּרְכֶּךָ בְּכָל־גּוֹיִם יְשׁוּעָתֶךָ: יוֹדוּךָ עַמִּים | אֱלֹהִים יוֹדוּךָ עַמִּים כֻּלָּם: יִשְׂמְחוּ וִירַנְּנוּ לְאֻמִּים כִּי־תִשְׁפֹּט עַמִּים מִישֹׁר וּלְאֻמִּים בָּאָרֶץ תַּנְחֵם סֶלָה: יוֹדוּךָ עַמִּים | אֱלֹהִים יוֹדוּךָ עַמִּים כֻּלָּם: אֶרֶץ נָתְנָה יְבוּלָהּ יְבָרְכֵנוּ אֱלֹהִים אֱלֹהֵינוּ: יְבָרְכֵנוּ אֱלֹהִים וְיִירְאוּ אוֹתוֹ כָּל־אַפְסֵי־אָרֶץ:

LIBRARY
AUG 8 2006
UNIVERSITY OF TORONTO

Presented to the

LIBRARIES *of the*

UNIVERSITY OF TORONTO

by

WALTER SEATON

3 1761 06736176 6